

Giới thiệu Chung Cực Nghịch Tập Convert

Đây là một căn phòng sang trọng trong quán rượu, trang trí tinh xảo, bài trí lộng lẫy, tràn ngập một mùi vị tiền bạc.

Tại giữa căn phòng trên giường lớn, một nam một nữ đang kịch liệt "vận động", nam tiêu sái đẹp trai, nữ gợi cảm động lòng người.

Ngay cô nàng thờ gấp sắp đến điểm cao trào, chàng trai đột nhiên ngưng động tác, một cái tát tát hướng về mặt cô nàng.

Bốp!

Trong ánh mắt kinh ngạc của cô gái, chàng trai từ từ đứng dậy nghiêng dựa vào đầu giường, đốt lên một điếu thuốc hỏi:

"Ngươi còn có nhớ hay không 4 năm trước ngươi trước mặt mọi người từng tát người nam sinh kia?"

Đây là một bức tranh thu nhỏ của xã hội.

Đây là một câu chuyện cũ về sự trưởng thành đến đau lòng. Đây là một tên tép riu phản công giành lấy cuộc sống mới.

Cho dù bị vận mạng gian khổ ngăn trở bước chân, cho dù bị bắt công hai tay của lần lượt ấn vào trong ác mộng cũng không muốn mất đi niềm tin, cũng không muốn bỏ đi.

Không vận mệnh, bởi vì ngươi chính là vận mệnh.

Khi vận mệnh của Trương Nha Lăng lần lượt chìm vào vũng bùn, khi hắn lần lượt nhìn ra ánh lửa hy vọng cũng bị dập tắt vô tình.

Hắn bị cười nhạo, bị bắt ép, bị hăm dọa.

Hắn cũng từng phấn khởi, cũng từng nhóm lên lòng tin.

Chính là, vào thực tế tàn khốc và vô số quyền thế trước mặt, hắn có thể thành công hay không thoát khỏi khốn cùng, có thể cải biến số phận hay không?

Đề cho chúng ta mỗi mắt mong chờ. . .

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 1: mở màn

Cái này là một căn phòng sang trọng trong quán rượu, trang trí tinh xảo, bài trí lộng lẫy, tràn ngập một mùi vị tiền bạc.

Tại giữa căn phòng trên giường lớn, một nam một nữ đang kịch liệt "Vận động", nam tiêu sái đẹp trai, nữ gợi cảm động lòng người.

Ngay cô nàng thờ gấp sắp đến điểm cao nhất thời điểm, nam sinh đột nhiên ngưng động tác, một cái tát tát hướng cô nàng.

Bốp!

Vào cô nàng trong ánh mắt kinh ngạc, chàng trai từ từ đứng dậy nghiêng dựa vào đầu giường, đốt lên một điếu thuốc hỏi

"Ngươi còn có nhớ hay không 4 năm trước ngươi trước mặt mọi người từng tát người nam sinh kia?"

Cái này chuyện xưa còn phải từ 4 năm trước đại học thời kì bắt đầu nói về.

Đoạn thời gian kia là hắn rất không muốn nhớ tới đã qua của, cũng là hắn trong đời một sỉ nhục.

Hắn gọi là Trương Tử Vũ, đương nhiên là bây giờ gọi là tên này.

4 năm trước, hắn gọi là Trương Nha Lăng.

Chúng ta chuyện xưa liền từ 4 năm trước mùa hè bắt đầu nói lên đi.

4 năm trước Long Thành còn không giống như bây giờ sương khói tràn ngập, chỉ ít có thể thấy trời xanh thời gian còn thật nhiều. Tiếng ve kêu mặt trời chói chang ý nghĩa mùa hè đến, mà mùa hè đến thì ý nghĩa, nghỉ hè cũng tới.

Trương Tử Vũ, không, phải nói là Trương Nha Lăng bạn học ở phía sau còn là lại phổ không qua lọt sinh viên, bất quá hẳn phía trên đại học không có thể như vậy một khu nhà lớn bình thường học, mà là trường cao đẳng nổi tiếng toàn quốc —— đại học Long Thành. Cái này là một trong những đại học hàng đầu trong nước, có thể ở học trong trường đại học người là rồng giữa đám người phượng giữa bầy chim, vừa nghe nói như vậy, giống nhau chúng ta cũng có thể liên tưởng đến cao phú suất và bạch phú mỹ.

Bất quá Trương Nha Lăng có thể hoàn toàn không thuộc về loại người này, dùng bây giờ nói, hẳn cũng liên nhiều nhất coi như là một chuyện còn con, chẳng qua là hẳn cái này một chuyện còn con là một rất nỗ lực khắc khổ lại còn con bình thường.

Muốn nói thành lập Trương Nha Lăng là thế nào tiến vào cái này sở đứng đầu học phủ học tập, nguyên nhân đương nhiên rất lớn một phần là dựa vào sự nỗ lực của bản thân hẳn. Trương Nha Lăng trong học lại không giàu có, phải nói miễn cưỡng xen lẫn trong âm no tuyến thượng, cha mẹ hẳn đều không học thức, chỉ có thể làm chút ít sống phụ gia dụng. Trương Nha Lăng từ nhỏ đến lớn không ít ăn xong đắng, chưa ăn qua thử tốt, không có mặc qua ẩm xiêm y. Đầu nói người nghèo nhà đứa nhỏ sớm quản lý việc nhà, không sai, Trương Nha Lăng từ lúc còn rất nhỏ liền cảm nhận được sinh hoạt không dễ dàng, thế nhưng hẳn lại không có cách nào quản lý việc nhà.

Vì sao không quản lý nhà nổi đầu? Bởi vì Trương Nha Lăng còn có chút nhỏ tàn tật, hẳn đầu gối bên phải ra đời thời điểm thì có tật, trước đây trong không có tiền trị liệu cho nên bệnh cũ vẫn còn không giảm, dẫn đến hẳn lại đi đường thời điểm coi như hơi không được tự nhiên hơn nữa hình dạng chân cũng có chút kỳ quái, cho nên Trương Nha Lăng không có cách nào giúp đỡ cha mẹ chia sẻ chuyện nhà một nhọc. Người có thể tưởng tượng đến, một đứa bé nghèo hơn nữa chân còn có tàn tật, nhất định là hành động bất tiện hơn nữa khắp nơi đã bị loại trừ, cho nên Trương Nha Lăng có thể làm chỉ có an tĩnh ngồi ở chỗ kia đọc sách học, cho nên cho tới nay Trương Nha Lăng học vẫn là vô cùng ưu tú.

Trương Nha Lăng không có bằng hữu, cũng không yêu phản ứng người, bởi nhiều điều quá loại này đơn vừa được phong bế cuộc sống, Trương Nha Lăng nội tâm vẫn tương đối yếu ớt, nói trắng ra là chính là tự ti.

Lại về mới đầu nói tới đến vì sao có thể đi vào cái nơi đại học cao cấp thế này. Tuy rằng Trương Nha Lăng học không thể chê, chính là bình thường lẫn lộn quán rượu đầu đường cha của Trương Nha Lăng cũng biết hiện tại đang thi đi cửa sau đặc biệt nhiều. Học theo ai không biết? Cho nên, vì nắm chắc mười phần thi vào tốt đại học, người một nhà cất vài chục năm tiền hơn nữa ông chủ nhà Tây mượn tới hơn mười vạn liền cùng nhau xem như cửa sau quỹ nộp lên trên đến rồi một số người trong túi.

Cái này mới có Trương Nha Lăng cảnh quang thi được hạng nhất đại học giai thoại

Đối với cửa sau quỹ chuyện tình Trương Nha Lăng đã từng có qua phản đối, bởi vì hẳn nghĩ bản thân nhiều năm như vậy đáng học còn là hoàn toàn có thể đạt được yêu cầu, cái này là Trương Nha Lăng duy nhất đáng giá tự tin và nho nhỏ kiêu ngạo nơi ấy, bất quá loại này kiêu ngạo và kiên trì không có kéo dài bao lâu đã bị cha của Trương Nha Lăng một cái tát đập chết.

Cho nên, Trương Nha Lăng trong lòng tự tin và cuộc thi đại học kiêu ngạo cũng có chút biến vị, bất quá ngoại giới vẫn tin tưởng hẳn là dựa vào bản lĩnh thật sự vào thật là tốt đại học. Trở lại nói một chút tên này, Trương Nha Lăng, nghe rất đất một cái tên, cụ thể là thế nào tới Trương Nha Lăng cha mẹ cũng nói không nên lời một nguyên do, chẳng qua là lúc đó mỗi một thầy tướng số đại tiên nói lên tên này có thể mang đến tốt số, cho nên ông Trương bà Trương lại không do dự liền quyết định tên này. Mà tên này, cũng trở thành Trương Nha Lăng bạn học vào tàn tật sau đó lại một người bị kẻ khác nghị luận và cười nhạo lý do

Vào mới vừa tiến vào đại học thời điểm, Trương Nha Lăng còn hết quang cảnh, dù sao đại học Long Thành hàng năm liền tuyển nhận người nhiều như vậy, toàn quốc hơn mười vạn thí sinh chen bễ đầu muốn vào cái này đại học cũng không có thành công, mà hẳn lại trở thành mấy nghìn người người may mắn một trong.

Vào nhận được thư thông báo trúng tuyển ngày hôm ấy, huyện lý đều nỗ tung nôi, huyện lãnh đạo và trung học còn riêng treo nôi lên hoành phi. Ông Trương lần đầu tiên xiêm áo mấy bàn tiệc rượu, làm cho cả huyện trên dưới đều nhiệt nhiệt nháo nháo cực kỳ vui mừng. Trương Nha Lăng một nhà ba người cũng thật tốt quang cảnh một cái, trở thành toàn huyện thành đàm luận tiêu điểm.

Đi đại học báo danh thời điểm, ông Trương và bà Trương cũng đều đang cùng đến rồi Long Thành. Người một nhà cho tới bây giờ cũng chưa tới qua lớn như vậy thành thị, hơi có chút hưng ba lão vào thành cảm giác. Trương Nha Lăng đến trường lúc ấy mang hành lý còn rất keo kiệt, bất quá dùng ông Trương mà giải thích "Người liền yên tĩnh học bài, chờ tiền đồ người ta liền xem trọng người "

Trương Nha Lăng nhiều năm như vậy đều chịu đựng nổi, đương nhiên cũng sẽ không quá quan tâm người khác ánh mắt khinh bỉ, hẳn sớm liền đã thành thói quen. Cho nên rất thản nhiên với một giản dị khiêm tốn thân phận tiến vào cái này đứng đầu học phủ với nhau.

Vào đại học trong học kỳ thứ nhất, là Trương Nha Lăng bạn học từng trải nhiều nhất một học kỳ.

Đầu tiên hẳn muốn đối mặt chính là mình bạn cùng phòng. Trương Nha Lăng ở là 6 người một phòng tiêu chuẩn học sinh ký túc xá, trong phòng ngủ cái khác 5 cá nhân một có lai lịch, bất quá có một chút 5 cá nhân là rất nhận đồng, đó chính là bọn họ đối với Trương Nha Lăng đến tỏ vẻ khác sâu chán ghét, người nào cũng không muốn bày ra thế này một bạn cùng phòng. Nhất là ngày đầu tiên phân phối hết túc xá thời điểm, Trương Nha Lăng bạn học vào cái khác 5 người bạn cùng phòng nhìn soi mói và ba mẹ của hẳn xách theo bao lớn bao nhỏ phá túi phong trần một mỗi tiến vào ký túc xá. Mọi người đều bị khác sâu lôi đến rồi, trong lòng của bọn họ cũng không khỏi có chút kỳ quái, người như vậy cũng có thể vào trường đại học này? .

Làm Trương Nha Lăng cha mẹ không nhìn 5 cá nhân hơi ánh mắt chán ghét cảm thật chắc bọn họ tay ta van người bọn họ chiếu cố thật tốt Trương Nha Lăng thời điểm, cái này 5 cá nhân trong lòng đều toát ra một cùng chung ý tưởng: Sau đó nhất định tận lực tránh cho và Trương Nha Lăng tất cả tiếp

xúc.

Kết quả là Trương Nha Lăng cuộc sống đại học cứ như vậy đang bị bạn cùng phòng cô lập dưới tình huống bắt đầu rồi.

Trương Nha Lăng vào đại học học chuyên nghiệp là tài chính quản lý, đây là một rất mạnh thế học viện, vào toàn trường toàn bộ trong học viện, ở đây tụ tập đứng đầu nhất nhân tài. Trai xinh gái đẹp như mây vậy cũng là không cần phải nói. Trương Nha Lăng xuất hiện có thể nói là một cái ngoại lệ, đối với Trương Nha Lăng, rất nhiều người đều có thể cảm thấy chính là kỳ quái, kỳ quái vì sao một người như vậy dĩ nhiên cũng có thể tiến vào loại này cao tầng thứ nơi ấy, buồn bức không chỉ là bạn học, còn có giáo sư, bọn họ dạy học nhiều năm như vậy còn lần đầu nhìn thấy loại này đáng về học sinh. Tuy rằng đến rồi tầng thứ này sau đó cũng sẽ không vô cùng trông mặt mà bắt hình dong, thế nhưng đối với người yếu cao cao tại thượng đã sớm chôn dấu bọn họ đáy lòng trở thành một loại quen nết, bọn họ là đánh tâm nhãn trong coi thường Trương Nha Lăng.

Bắt quả vào học viện lần đầu tiên giai đoạn cuộc thi sau đó, loại này khác cực cái nhìn bị qua loa thay đổi một chút. Bởi vì Trương Nha Lăng thành tích vào hẳn trong lớp thuộc về tương đối khá tiền. Đương nhiên, thế này thành tích cao chỉ chẳng qua là để cho giáo sư đối với hắn có rất lớn đổi mới ở ngoài, nhưng mà cái này biểu hiện lại chọc giận phần lớn bạn học —— nhất là vậy những thành tích cuộc thi không bằng bạn học của hắn. Theo bọn họ, Trương Nha Lăng mạnh hơn bọn họ là một bọn họ không thể tiếp nhận tồn tại. Thế cho nên từng nam sinh đều muốn đánh hắn, mà mỗi người nữ sinh đều muốn rời xa hắn.

Kết quả là, vào Trương Nha Lăng bạn học đang đi học trả lời vấn đề thời điểm luôn sẽ có người cố ý tại hạ mặt quấy rối làm ra tạp âm, Trương Nha Lăng bạn học ở trong hành lang bước đi thời điểm cũng sẽ có người trước mặt đi tới cố ý đụng vào hắn, vào Trương Nha Lăng bạn học nghe giảng bài thời điểm, chung quanh hắn biết ở vào một loại khu không người trạng thái.

Đối với trở lên các loại hành vi, Trương Nha Lăng đã thành thói quen, trong lòng hắn nhớ kỹ lời của cha, lặng lẽ không rên một tiếng, mặc cho bị cô lập bị ghi hận, dù sao cũng hắn cũng cuối cùng là một người.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

chương 2: Chuẩn bị năm mới

Thu vàng tháng 9, tháng 10 trong nháy mắt đi qua, khí trời cũng từ mát mẻ dần dần tiến vào mùa đông tiết tấu. Làm bạn học chung quanh cũng bắt đầu giai đoạn mặc áo gió, Trương Nha Lăng bạn học với áo khoác quân đội kỳ cục xuất hiện ở trước mặt bạn học. Liền vì vậy Trương Nha Lăng cũng bị cười thật lâu, hơn nữa hắn dần dần vào toàn trường đều nổi danh, đương nhiên khẳng định không là cái gì hảo danh tiếng. Không ít học sinh đều mộ danh mà đến nhớ thấy Trương Nha Lăng phong thái, cho nên đi ở trong trường học, Trương Nha Lăng nhất định là nhân vật tiêu điểm.

Mà ở trong phòng ngủ, lại là một cảnh tượng khác

Nơi này có cần phải giới thiệu một chút trong phòng ngủ 5 cá nhân, bọn họ vào trong toàn bộ chuyện cũ cũng là kiểu người rất quan trọng.

Trong phòng ngủ giữa năm người. Trong đó 4 người người là giống như Trương Nha Lăng, liền học cho học viện tài chính, thế nhưng có một cái ngoại lệ, hắn là Vương Hạc, là học viện Anh ngữ một sinh viên. Vì sao học viện Anh ngữ sinh viên ở tại học viện tài chính phòng ngủ sinh viên? Cái này được nhắc tới một người khác, Trương Úc. Trương Úc và Vương Hạc vào sơ trung thời điểm chính là bạn học, mãi cho đến cao trung, đại học. Cho nên quan hệ của hai người cũng không tệ, Vương Hạc vào tiếng Anh học viện hợp lại không có gì bạn học, cho nên vận dụng trong quan hệ đem hắn phối hợp đến rồi học viện tài chính ký túc xá, và Trương Úc một phòng ngủ. Phòng ngủ ngoài ra ba người, Duẩn Trạch, Lăng Ba và Vương Tinh, trong đó Duẩn Trạch và Trương Úc, Vương Hạc quan hệ cũng không tệ, có thể là bởi vì cái này 3 một người tính cách đều rất rộng rãi quan hệ. Lăng Ba tương đối mà nói hướng nội một chút, cho nên và đại gia chẳng qua là bảo trì như gần như xa quan hệ. Vương Tinh so với Lăng Ba còn muốn hướng nội, bình thường nói cái gì đều không nói, thế nhưng mỗi lần phòng ngủ hoạt động đều có thể tham gia.

Ở đây chẳng qua là đơn giản giới thiệu một chút trong phòng ngủ 5 cá nhân, về càng sâu một bước giới thiệu, ở phía sau chuyện xưa đậm đại gia sẽ từ từ hiểu rõ, để cho chúng ta lại trở lại chuyện xưa đậm.

Trong phòng ngủ 5 cá nhân trừ Lăng Ba ở ngoài đều từng đi tìm phụ đạo viên yêu cầu đổi phòng, bắt quả kết quả cũng là bị cự tuyệt. Vài người chạy đi tìm nhân viên quản lý yêu cầu đổi phòng kỳ thực coi như là có tình có thể vốn là, bởi vì bày ra người nào cũng không muốn cùng Trương Nha Lăng một phòng ngủ. Phụ đạo viên cự tuyệt đổi phòng là không hy vọng Trương Nha Lăng có ý kiến gì, kỳ thực hắn không biết Trương Nha Lăng đã không có ý nghĩ.

Trương Nha Lăng giống nhau trừ lên lớp chính là đứng ở trong phòng ngủ, quá mấy hai điểm tiền tuyến cuộc sống. Mà hắn các bạn cùng phòng vừa lúc ngược lại, gần như cũng không muốn đứng ở trong túc xá, đôi khi bọn họ tự nhiên thúy đi ra ngoài chơi hoặc là đội vào phòng ngủ khác, thậm chí Vương Hạc còn dự định ở bên ngoài phòng cho thuê người ở, bắt quả cái ý nghĩ này lần thứ hai bị phụ đạo viên cự tuyệt. Điều này sẽ đưa đến trong phòng ngủ

thường thường chỉ còn lại có Trương Nha Lăng một người. Đối với loại tình huống này Trương Nha Lăng cũng biểu hiện không quan trọng, bản thân nên làm gì thì làm nha, học ăn cơm ngủ, từ sáng đến tối cũng cứ như vậy vài món sự tình.

Có một lần Trương Nha Lăng thân thể khó chịu, không ai cho hắn mua thuốc cũng không ai ân cần thăm hỏi, thế là hắn đơn giản liền sớm nằm ở trên giường. Chờ đến tối 6, 7 giờ các bạn cùng phòng từ bên ngoài lúc trở lại, phát hiện Trương Nha Lăng đã nằm xuống, còn tưởng rằng hắn đang ngủ, cái này có thể vui vẻ phá hư. Vương Hạc gọi điện thoại kêu ra bán, Trương Úc mua bia, 5 cá nhân vào trong phòng ngủ vô cùng náo nhiệt. Cơm nước mùi thơm tràn ngập toàn bộ phòng ngủ, lên đến Trương Nha Lăng trong lỗ mũi có loại ê ẩm cảm giác, cái loại cảm giác này để cho Trương Nha Lăng nhớ rơi nước mắt.

"Là, quá con mẹ nó thoải mái" Vương Hạc một hơi uống cạn sạch nửa chai bia, tuy rằng Vương Hạc và Trương Nha Lăng cũng không phải một học viện, thế nhưng vào trong ngày thường Vương Hạc cũng không đã cho Trương Nha Lăng hoà nhã người xem.

"Nếu như hắn hàng ngày ngủ được sớm như vậy cũng tốt vô cùng." Nói chuyện là Duẩn Trạch, hắn đối với Trương Nha Lăng không có hảo cảm gì.

"Dứt khoát chết được, người như thế sống làm gì" Vương Hạc hùng hùng hổ hổ tới nơi một câu, hắn có thể là vì và Trương Úc vào một phòng ngủ phé đi khí lực thật là lớn, lại không nghĩ rằng gặp được một tai tinh.

"Này, nói nhỏ chút, chớ để cho người nghe, không tiếc nói đi, ta ăn ta" Trương Úc là trong tức xá vài người trung trong ngày thường đối với Trương Nha Lăng tương đối khá một, đương nhiên cái này được là tương đối mà nói, tuy rằng hắn cũng không thể nào thích Trương Nha Lăng, nhưng ít ra hắn bình thường không có đối với Trương Nha Lăng có cái gì nói hoặc là từ chỉ phía trên ghét bỏ, Trương Úc luôn cảm thấy có một số việc quá phận cũng không tiện, cho nên luôn luôn cắt ngang Vương Hạc đối với Trương Nha Lăng tiến hành mình người công kích.

"Nghe thì phải làm thế nào đây" Vương Hạc khinh thường nói, bất quá vẫn là đem âm lượng phóng nhỏ một chút.

Những thứ này lời chối tai tất cả một không rơi chui vào Trương Nha Lăng trong lỗ tai, muốn nói không khó chịu đó là không có thể, chỉ bất quá sự chống cự của hắn lực hiện tại đã rất cao. Mà loại thời điểm này vào trong phòng ngủ rất thông thường, cách ba sát năm sẽ có các loại thanh âm chói tai xuất hiện ở trong phòng ngủ, đôi khi là lưng Trương Nha Lăng nói, đôi khi dứt khoát ngay trước mặt hắn nói.

Trương Nha Lăng đối với những lời này giống nhau lựa chọn cúi đầu ngầm thừa nhận, cũng không nói ngữ phản bác, điều này làm cho Vương Hạc và có vài người càng mặt hết mặt mũi, hoàn hảo có Trương Úc bình thường sang bên cạnh cản trở vài câu, không phải còn thật không biết sẽ phát sinh cái gì.

Một cái búng tay, đã đến cuối năm, đã lễ Giáng Sinh lúc, cũng là nguyên đán buông xuống thời gian. Các học viện đều đang khẩn trương tích cực trừ bị được nguyên đán liên hoan, đoạn thời gian này cũng là tiến vào đại học sau đó thứ nhất bày tỏ vàng thời kì. Vương Hạc và Trương Úc đó là đã sớm có mục tiêu theo đuổi, Duẩn Trạch đến không có lo lắng phương diện này trở ngại. Đến nỗi Trương Nha Lăng thì càng không suy tính, trước không nói bản thân có hay không thích, cho dù có nhà gái cũng trăm phần trăm sẽ không đáp ứng.

Ngay trong khoảng thời gian này, trong phòng ngủ Trương Úc và Vương Hạc mỗi ngày cũng đang thảo luận về đề tài nữ sinh, Vương Hạc coi trọng chính là hệ ngoại ngữ học viện lấy, Vương Hạc điều kiện gia đình khá vô cùng, lớn lên coi như là đoan chính, bóng rổ có cũng tốt, đối với mình còn cố gắng có lòng tin, cái này không đang suy nghĩ ra sao triển khai thế tiến công. Trương Úc coi trọng chính là học viện tài chính trong một người nữ sinh, lớn lên cũng trông rất tốt, cô nữ sinh này vẫn là cùng Trương Nha Lăng là một lớp, Trương Nha Lăng đối với nàng vẫn còn có chút ấn tượng, bởi vì mỗi lần cuộc thi có thể xếp vào trước mặt hắn cũng không có nhiều người, trong đó có cô nữ sinh này. Trương Nha Lăng còn loáng thoáng nhớ kỹ cô nữ sinh này tên là Nhiệm Vũ, là học viện tài chính học sinh đoàn bộ trong cán bộ.

Vương Hạc trước hết triển khai thế tiến công, đầu tiên hắn tìm người quen trước phải đến nữ sinh số điện thoại và tài khoản QQ, sau đó bắt đầu chủ động đến gần, sự tình tiến triển không phải đặc biệt thuận lợi. Trương Úc liền có vẻ trực bạch rất nhiều, trực tiếp làm hãy cùng Nhiệm Vũ thổ lộ. Trương Nha Lăng vẫn như cũ mỗi ngày còn giống máy móc giống nhau tái diễn chuyện giống vậy, bất quá hắn hiện tại lại thêm một lạc thú, đó chính là mỗi ngày nghe các bạn cùng phòng đối thoại. Một trong những nguyên nhân là hắn phải nghe, cũng không thể chặn kịp cái lỗ tai đi, cái này thứ hai đầu, những thứ này chuyện giữa nam nữ tình là Trương Nha Lăng từ nhỏ đến lớn cũng không có từng trải đồng thời không dám tưởng tượng chuyện tình, nếu bản thân không có trải qua, vậy cũng chỉ có thể nghe một chút người khác chuyện xưa qua đã ghiền.

Vào đầu nữ sinh phương diện này, trước hết người thành công là Trương Úc. Trương Úc chọn nữ sinh và hắn còn thật xứng, hắn không có tham vọng, Nhiệm Vũ vào học viện tài chính dặm điều kiện coi như là trung đẳng thiên phía trên, người thật xinh đẹp cũng rất thành thực, hơn nữa Trương Úc bản thân mình điều kiện cũng không tệ, thế là Nhiệm Vũ lo lắng không bao lâu đáp ứng. Bày tỏ thành công Trương Úc cao hứng vô cùng, thế là rất hào phóng nói muốn mời các bạn cùng phòng đi ra ngoài chà xát dừng lại tốt, vào Vương Hạc cường liệt ngăn cản dưới, lần này liên hoan mang luôn luôn đã bị bài xích Trương Nha Lăng tự nhiên mà vậy bài trừ tại ngoại. Đến nỗi Vương Hạc nơi nào sao, liền gặp không nhỏ trở lực, hiển nhiên hệ ngoại ngữ học viện lấy là một nhân giới rất cao chủ nhân, Vương Hạc thế tiến công còn không có thể nào bắt đầu liền bị nhà gái uyển chuyển cự tuyệt, ngay cả cùng nhau ăn bữa cơm cơ hội cũng không cho Vương Hạc. Điều này làm cho Vương Hạc rất là phiền muộn. Bất quá cái này hệ lấy quả thực có thể nói cực phẩm, cho nên Vương Hạc cũng không có ý định bỏ đi, ngược lại viết tóa viết dừng, lập chí nhất định phải đuổi tới.

Khoảng cách học viện tài chính nguyên đán liên hoan chỉ còn lại có 2 ngày, cái khác học viện liên hoan cũng đều không sai biệt lắm đều ở đây trong mấy ngày này lần lượt triển khai. Phóng nhân toàn bộ vườn trường, một mảnh bận rộn cảnh tượng, không riêng gì tổ chức liên hoan bạn học, tất cả học sinh đều ở đây khẩn la mặt cổ chuẩn bị. Đại bộ phận bạn học là đang chuẩn bị liên hoan tiết mục và bố trí hội trường, cũng có phần nhỏ người liền có những thứ khác ý muốn, ví như Vương Hạc —— hắn chuẩn bị vào liên hoan hội phía trên đối với ban ngoại ngữ hệ lấy phát động đợt thứ hai mãnh liệt thế tiến công.

Tại đây rất có cần phải giới thiệu một chút ban ngoại ngữ này hệ lấy, nàng cũng là cái này chuyện xưa trung tương đối then chốt nhân vật, đối với chuyện phát triển cũng đưa đến thời ba trợ lan tác dụng.

Nàng là Lý Vũ Oánh, tiêu chuẩn bạch phú mỹ, có người nói mẹ là cán bộ bức tường đỏ, mà phụ thân là một chủ xí nghiệp, cho nên từ nhỏ đến lớn Lý Vũ Oánh đều nhận lấy tốt đẹp chính là giáo dục, hưởng thụ cao chất lượng cuộc sống. Cho nên người ở bên ngoài xem ra, Lý Vũ Oánh có loại cao cao tại thượng cảm giác, dù sao nàng gặp qua ưu tú nam sinh thật sự là nhiều lắm, đối với phần lớn nam sinh mà nói, nàng còn ra thái độ chướng mắt.

Bất quá Vương Hạc cũng không phải ngồi không, muốn nói trong nhà có tiền trình độ đó cũng là không kém Lý Vũ Oánh bao nhiêu. Bất quá Lý Vũ Oánh hiển nhiên đối với phú nhị đại loại này vật chất không phải rất cảm thấy hứng thú, nàng hy vọng bạn trai của mình là cao lớn đẹp trai, hơn nữa còn là một có nội hàm người, Vương Hạc hiển nhiên ở bên trong vào phía trên và tiêu chuẩn này kém cách xa vạn dặm. Cho nên con tiếp xúc một cái, Lý Vũ Oánh ở trong lòng liền trực tiếp đem Vương Hạc xếp vào đến rồi số đen trung. Vương Hạc hiển nhiên không biết hấn vào Lý Vũ Oánh trong lòng vị trí đã trở thành điểm để tồn tại, còn kiên nhẫn đuổi theo.

Nói đến kế hoạch, Vương Hạc đã chuẩn bị xong. Hấn lần này chính là hạ vốn gốc, lấy số tiền lớn đặt hàng 9999 đóa hoa hồng, còn tuyển một cái rất đẹp dây chuyền pha lê, đồng thời đem ban ngoại ngữ phía trên đến giáo sư xuống đến bạn học tất cả đã thông được quan hệ, còn ta van người tổ chức liên hoan bạn học nói hấn an bài đặc sắc làm trò phân, có thể nói là chuẩn bị mười điểm chu toàn.

Vương Hạc là như thế này dự định, vào nguyên đán liên hoan hội tiến hành được một nửa thời điểm, toàn tràng ngọn đèn đột nhiên tắt, sau đó hấn kèm theo bản nhạc 《 Yêu Rất Đơn Giản 》, mặc một thân lễ phục một bên hát vừa đi về phía Lý Vũ Oánh. Chờ hát xong ca sau đó, ngay trước toàn tràng bạn học mặt hướng Lý Vũ Oánh bày tỏ, lúc này toàn tràng bạn học đều có thể tự giác nhường ra một hình trái tim nơi sân, 9999 đóa hoa hồng cũng sẽ chuẩn bị thích hợp. Cái kế hoạch này không thể bảo là không chu toàn mật, cũng không thể bảo là không lãng mạn. Vì đã thông từ trên xuống dưới quan hệ, chuẩn bị tất cả ngạc nhiên, Vương Hạc cũng không biết tốn bao nhiêu tiền, một chút vung tiền như rác phong phạm. Bất quá hấn thấy nếu như có thể đuổi tới Lý Vũ Oánh như vậy hết chuyện này liền cũng là đáng giá.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Liên hoan nguyên đán ở học viện

Chúng ta nói xong Vương Hạc tại ngoại ngữ học viện nguyên đán liên hoan phía trên trừ bị, lại trở lại nhân vật chính bên này.

Đối với Trương Nha Lăng mà nói, người như thế nhiều náo nhiệt trường hợp vốn là không thích hợp hấn, hơn nữa hấn đối với trường hợp như vậy có loại âm thầm sợ hãi. Trương Nha Lăng còn đang do dự rốt cuộc tham gia không tham gia lần này nguyên đán liên hoan, tuy rằng học viện quy định từng bạn học đều phải dự họp, thế nhưng hấn thực sự không muốn xuất hiện ở đây sao nhiều người tâm mất dậm. Ngoài ra hấn còn có chút nhỏ lo lắng, sợ bạn học vào liên hoan hội phía trên chính hấn.

Về có người dự định chính hấn điểm này, Trương Nha Lăng thật đúng là dự cảm được rồi. Không sai, để cho hấn xấu mặt là học viện tài chính liên hoan trừ bị tiêu tổ đã sớm bày ra tốt, bọn họ dự định vào liên hoan hội tiến hành được một nửa thời điểm để cho không hề chuẩn bị Trương Nha Lăng lên đài hát, vì đạt được để cho Trương Nha Lăng xấu mặt mục đích, bọn họ lựa chọn ca khúc chính 《 Twinkle, Twinkle, Little Star 》. Biết cái này nội tình bạn học tất cả đều là đem được máy chụp hình chuẩn bị chụp được một màn khó gặp.

12 tháng 30 số buổi tối, đây là một rất khiến người ta hưng phấn thời gian —— bởi vì ngày mai sẽ là nguyên đán liên hoan, vào lúc xế chiều, hội trường đã bị trang điểm vui mừng dào dạt, kéo hoa đăng lung ánh chỉ còn có các loại đèn nê ông tùy ý có thể thấy được, sân khấu ngọn đèn lập thể ấn tượng từ lâu mất hoàn tất, bất cứ lúc nào làm ngày mai cuồng hoan chuẩn bị sẵn sàng. Học viện tài chính và ngoại ngữ học viện hai cái học viện liên hoan cũng là an bài ở 12 tháng 3 số 1, chủ đề cũng là nhảy qua năm cuồng hoan, nói cách khác, toàn bộ liên hoan hội mang sẽ kéo dài một buổi tối. Kế hoạch là từ 12 tháng 31 ngày buổi sáng 10 phút mà bắt đầu tiến vào hội trường, nửa bộ phận trước thời gian đại gia có thể vừa ăn trong hội trường gian tự giúp mình phòng khách, nghe vui mừng âm nhạc. Trong hội trường còn chuẩn bị có thể nói chuyện trời đất số pha khu và giải trí kỳ bài khu, luôn luôn chờ đến tối 6 phút, chính thức tiệc tối mới sẽ bắt đầu. Ngoại ngữ học viện kế hoạch và học viện tài chính không có sai biệt.

Buổi tối, trong phòng ngủ 5 cá nhân, tự nhiên là đem Trương Nha Lăng loại ra ngoài, vào trong phòng ngủ một phen tụ tập, bia com nước nhất định là ắt không thể thiếu, sau khi com nước no nê đại gia mà bắt đầu tán gẫu, đương nhiên thỉnh thoảng còn có cái khác phòng ngủ người trở lại theo cùng nhau vô giúp vui, cộ chút rượu uống. Nói chuyện trời đất nội dung cơ bản cũng là về ngày mai nguyên đán liên hoan, mà nói lời nói rất vui mừng Vương Hạc chính đều đang nỗ hấn tìm bạn đời kế hoạch. Vương Hạc rất kiêu ngạo đem kế hoạch của chính mình nói một lần, bởi vì nhà Vương Hạc bối cảnh không có thể như vậy người bình thường có thể so sánh phía trên, bản tay của hấn bút cũng không phải ai cũng có thể đem cho ra, cho nên lập tức hấp dẫn rất nhiều người chú ý, tất cả mọi người với rất biểu tình hâm mộ nghe Vương Hạc nói kế hoạch của hấn, điều này cũng làm cho hấn nhỏ nhỏ thỏa mãn chặn ngang.

"Ta dự định mặc bộ kia Armani lễ phục đen theo đơn đặt hàng, sau đó chờ ta hát xong ca, đuổi quang đèn liền trực tiếp đánh tới giữa sân "

"Không sai ta tất cả an bài xong, đến lúc đó nàng người chung quanh toàn bộ giải tán chừa lại hình trái tim đất trống, hơn nữa cho ta nhường ra một cái lối đi "

"Làm sao làm được? Không có gì ta chỉ là mời bọn họ mọi người hôm nào đặt bao hết ăn một bữa cách thức tiêu chuẩn bữa tiệc lớn mà thôi "

"Người nói vậy sợ giầy chuyện a? Cũng không đắt, hơn mười vạn mà thôi, ta không dám mua quý nhất, muốn không hiện lên quá đắt "

"Ha ha ha, hoa hồng vậy cũng không sợ tình "

"Người nói có thể thành công hay không? Ta còn không tin nhiều ... thế này một tiền đập bắt động nằng cái tên tiểu thư" Vương Hạc thực cứng tức giận cùng chung quanh các huynh đệ trò chuyện, ngôn ngữ đậm đề lộ ra một loại nhà giàu mới nổi khí tức.

Trương Nha Lăng ngồi ở trên giường, nghe những thứ này với hân mà nói lời chối tai.

Có nhiều cái từ ngữ này cho tới bây giờ thì không phải là tồn tại ở trong sinh mạng của hắn, từ nhỏ đến lớn nhà bọn họ cho tới bây giờ không giàu có qua, chẳng qua là duy trì vào nghèo khó tuyến thượng vùng vẫy, vô luận là ăn mặc hay là dùng, đều là dựa theo thấp nhất tiêu chuẩn phân phối cho Trương Nha Lăng. Ngay cả hắn dùng điện thoại di động cũng là yếu cơ thua kém C-01, liên vì cái này 200 nhiều điện thoại di động, hắn cũng là cần rằng một cái mới mua. Trương Nha Lăng cho tới bây giờ kinh thường vậy những người giàu có, hoặc là từ nội tâm tăng hận bọn hắn, những người này dùng ăn chơi dăng điểm vùng tiền như rác phương thức hung hăng kích thích Trương Nha Lăng nhu nhược nội tâm.

"Giàu có có thể coi thường người sao? Có gì đặc biệt hơn người, giẫm lên người khác nhân cách sớm muộn gì mình cũng sẽ bị giẫm lên" Trương Nha Lăng trong lòng kinh thường nghĩ, đối với Vương Hạc loại này tự biên tự diễn hắn có vẻ rất coi không hơn. Mỗi khi đại gia kỳ nhạc hoà thuận vui vẻ thời điểm, hắn luôn luôn cô độc một người, cũng cảm giác cùng bọn họ như là vào hai cái trong thế giới giống nhau.

Dựa vào cái gì? Trương Nha Lăng luôn là như vậy hỏi mình. Một ngày nào đó ta cũng phải đem bọn họ đều giẫm ở dưới chân. Trương Nha Lăng hy vọng đường nào bản thân có đầy đủ sức mạnh đi trả thù vậy những đã từng coi thường người của mình.

"Hừ" nghĩ tới đây, Trương Nha Lăng rõ ràng không khống chế được lên tiếng.

Một tiếng này đột ngột "Hừ" hấp dẫn toàn bộ trong phòng ngủ mọi ánh mắt, làm hơn mười ánh mắt thấy phát ra âm thanh chính là Trương Nha Lăng thời điểm có vẻ thì càng thêm kinh ngạc. Trương Nha Lăng cũng không nghĩ tới bản thân dĩ nhiên biết không khống chế được phát ra âm thanh, cho nên có vẻ có chút xấu hổ và mất tự nhiên. Đây chính là người nói có ý định người nghe cố tình a, Vương Hạc chính hăng hái bùng bùng nói đầu, vốn có nghe thế sao một tiếng "Hừ" cắt ngang hắn cũng rất khó chịu, huống chi hắn vừa nhìn phát ra âm thanh chính là Trương Nha Lăng thời điểm lửa giận trong lòng càng lớn hơn.

Kỳ thực Vương Hạc trong lòng cũng là không để, hắn cũng biết Lý Vũ Oánh bối cảnh trong nhà không so với chính mình kém, nhà mình chẳng qua là có tiền, động lòng người nhà Lý Vũ Oánh trong còn có quyền a. Vào lần đầu tiên bị quyết đoán cự tuyệt sau đó Vương Hạc liền ý thức được bản thân hy vọng có thể không phải rất lớn, lúc này đây Vương Hạc cũng là ôm từ chiến đến cùng tâm tính. Bất quá thua người không thể thua mặt mũi, để cho người khác cảm thấy tiếc hận là có thể, thế nhưng để cho người khác coi thường hắn đã có thể không cho phép, huống cái người này vẫn là bình thường hắn coi thường nhất Trương Nha Lăng.

Vừa lúc tối hôm nay Vương Hạc còn uống một chút ít rượu, mượn rượu mồi và mấy ngày trước bị Lý Vũ Oánh cự tuyệt không nhanh ở phía sau tất cả cùng nhau bộc phát ra.

"Ta CMNLGB! , người cmn có tư cách gì nói ta" Vương Hạc lập tức liền phát hỏa.

"Cái loại tạp chủng như ngươi, lão tử nhớ bóp chết ngươi liền bóp chết ngươi, ngươi coi là cái gì đồ chơi!" Vương Hạc lập tức liền muốn xông tới đem Trương Nha Lăng theo như ngã xuống đất. Tuy rằng ôm xem náo nhiệt trong lòng đều hy vọng Vương Hạc và Trương Nha Lăng đánh nhau, thế nhưng dù sao vẫn là có vài người hiểu chuyện, Trương Úc và Duẫn Trạch cũng là trước tiên kéo lại Vương Hạc, trong lòng bọn họ rõ ràng vào trong phòng ngủ đánh nhau nếu như bị phổ biến khẳng định không là chuyện gì tốt, loại ảnh hưởng này có thể ít một chút là một chút, huống Vương Hạc hay là bọn hắn huynh đệ của mình. Trương Úc kéo Vương Hạc đồng thời dùng một loại rất kinh ngạc quan điểm nhìn Trương Nha Lăng, hắn rất kỳ quái bình thường luôn luôn im lặng không lên tiếng chịu được Trương Nha Lăng hôm nay là không phải uống lộn thuốc.

Trương Nha Lăng nhìn dự định hướng mình xông tới Vương Hạc lại càng hoảng sợ, bản năng về phía sau lại gần một cái, thiếu chút nữa từ trên giường té xuống.

"Người cho ta nhớ cho kỹ, việc này không để yên" Vương Hạc thấy mình bị kéo, đơn giản bỏ lại một câu uy hiếp sau đó liền tiếp tục uống rượu nói chuyện phiếm đi, bị phá hư bầu không khí cũng chậm rãi thay đổi tốt lắm một chút.

Tuy rằng Trương Nha Lăng cũng là giật mình, bất quá lập tức trong lòng vừa muốn, hừ, người Vương Hạc nếu như thật dám theo ta động thủ ta hãy cùng người đồng quy vu tận.

Suốt đêm không nói chuyện

12 tháng 31 ngày, cái này là một năm ngày cuối cùng, ý nghĩa kết thúc cũng ý nghĩa mới bắt đầu. Quan trọng hơn là, hôm nay là học viện nguyên đán liên hoan, là đại gia mưu kế để cho Trương Nha Lăng xấu mặt thời gian, cũng là Vương Hạc tiến hành đại biểu trắng thời gian, càng là một từ cũ đón người mới đến thời gian.

Rất nhiều người không được 10 giờ liền đi tới tiến hành liên hoan hội trường, trước một buổi tối còn vắng ngắt hội trường cũng chậm chậm trở nên náo nhiệt lên. Trương Nha Lăng thành lập ngược lại rất sớm, bất quá tâm bất cam tình bất nguyện nét mực cả buổi mới vào 10 giờ rưỡi thời điểm lặng lẽ chạy

vào hội trường sau đó ngồi ở trong một cái góc. Vốn có Trương Nha Lăng phải không nhớ tới tham gia, thế nhưng buổi tối phụ đạo viên hướng toàn viện bạn học đều giàu to rồi đoán tin, yêu cầu toàn bộ thành viên phải đến đông đủ tham gia nguyên đán hoạt động, bằng không muốn trừ học phút. Trương Nha Lăng có thể không chú ý liên hoan, nhưng là không thể không chú ý học phút a

Trương Nha Lăng tránh được đại bộ phận tầm mắt của người, bất quá hần trình diện tin tức chính trước tiên truyền đến tìm cách tổ trong lỗ tai, bởi vì bọn họ đã sớm phái chuyên người trở lại nhìn chăm chăm Trương Nha Lăng nhất cử nhất động. Bên kia, Vương Hạc mặc cao ngắn sang quý lễ phục đang làm chuẩn bị cuối cùng, 9999 đóa hoa hồng và chuẩn bị truyền phát tin âm nhạc đều đã trải qua xác nhận hoàn tất.

"Anh Vương người liền coi tốt đi" chuyên gia ánh sáng và chuyên gia âm thanh bắt tiền lì xì vỗ bộ ngực cam đoan

Lúc này ở ngoại ngữ học viện, Lý Vũ Oánh đang ngồi ở trên ghế sa lon và một đám chị em nói chuyện phiếm, đứng ở lầu 2 Vương Hạc nhìn cái này xinh đẹp nữ sinh, nghĩ thâm đêm nay nhất định phải đem bắt.

"Nữ sinh xinh đẹp như vậy ở trên giường biết là như thế nào một phen động nhân dáng vẻ đâu?" Vương Hạc bắt đầu YY dậy rồi.

Vào học viện tài chính trong hội trường, Trương Nha Lăng bạn học chính ở trong góc trên một cái ghế ngồi, nhìn nóng hội trường huyền ảo, vừa mới hần đi phòng khách cầm một ly đồ uống, bất quá ở chung quanh người ghét bỏ dưới ánh mắt hần quyết định chính ngồi đằng hoàng được tương đối khá. Trương Úc chính cùng hần vừa mới giao nữ bằng hữu nói chuyện phiếm, tình cờ ngẩng đầu nhìn vào trong góc phòng Trương Nha Lăng, không cảm thấy nhũu mày một cái.

Trương Úc nhưng thật ra là biết đại gia muốn chinh Trương Nha Lăng chuyện tình, nói như thế nào, Trương Úc người này trong lòng vẫn là tương đối có nguyên tắc, hần đối với chính người nhất là khi dễ người yếu ớt hay là tương đối không ưa, điểm ấy bạn gái của hần Nhiệm Vũ cùng hần ngược lại rất giống, tương đối có nguyên tắc. Nhưng là bọn hần cũng không thể có vẻ không hợp loạt, cho nên cũng không có biểu hiện ra nhiều lắm không ưa.

Vào hơi chút suy tư một chút sau đó, Trương Úc thả tay xuống trong đồ uống, hướng Trương Nha Lăng đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

chương 4: chinh chính mày

"Này, người vội vàng rời đi nơi này" Trương Úc không chút khách khí hướng về phía Trương Nha Lăng nói

Đi nhanh lên đi, ta cái này là vì tốt cho người, Trương Úc trong lòng nói, hần hy vọng Trương Nha Lăng vội vàng thức thời rời đi nơi này, coi như là bản thân giúp hần một chút. Trương Nha Lăng nghe nói như thế sừng sốt một chút, vào hần trong ấn tượng Trương Úc chính trong lòng mọi người đối với hần rất không không tốt, mà Trương Úc ở phía sau tới đuổi hần đi ngược lại Trương Nha Lăng không nghĩ tới chuyện tình, cho nên trong đầu hơi phát ra mộng, rất mờ mịt chuẩn bị đứng lên đi ra ngoài.

"Ta không phải gọi người chớ xen vào việc của người khác sao? Này, người đừng không biết tốt xấu a" Trương Úc nữ bằng hữu Nhiệm Vũ trở lại kéo lại Trương Úc, cái này sau đó một câu "Chớ không biết tốt xấu" là Nhiệm Vũ nói cho Trương Nha Lăng nghe.

Không đợi Trương Nha Lăng đi ra hội trường, đã bị hai cái hội trường nhân viên quản lý ngăn lại, ý tứ là không được rời hội trường. Đương nhiên hai cái này nhân viên quản lý cũng là bản viện học sinh. Khó như vậy được có một lần chinh người cơ hội, có vài người chắc chắn sẽ không phóng chạy Trương Nha Lăng cái mục tiêu này.

Trương Nha Lăng không thể làm gì khác hơn là lại nhớ tới bản thân lúc trước chỗ ngồi, hần hơi không hiểu là bình thường vào người khác vũ nhục mình thời điểm đều có thể hợp thời ngăn lại Trương Úc ngày hôm nay tại sao phải yêu cầu mình rời khỏi hội trường.

Trong nháy đến rồi buổi chiều, diễn xuất nhân viên và người chủ trì cơ bản đã các tự các vị.

Trương Nha Lăng tại đây đã ngồi hơn canh giờ, cái mộng đều đã có những đau, hần đã nhàm chán không thể lại nhàm chán, lúc này vừa nhìn diễn xuất muốn bắt đầu, cuối cùng cũng là lên một chút tinh thần.

Bên kia Vương Hạc cũng là ngồi có chút không nhịn được, xem diễn xuất không sai biệt lắm bắt đầu rồi, cũng là chính lý chính lý y phục, chuẩn bị một hồi lên sân khấu.

"Tôi xem một chút diễn xuất kỳ thực cũng không sai" Trương Nha Lăng vào trong lòng suy nghĩ, nhảy qua năm hay là náo nhiệt một chút được, tại đây xem diễn xuất cuối cùng so với một người vui ở đen kịt trong phòng ngủ tốt hơn

"Ha ha, qua đêm nay ngời thuộc về ta" Vương Hạc hướng phía Lý Vũ Oánh phương hướng nắm chặt nắm tay.

Buổi tối 6 giờ tiếng chuông đúng giờ gõ, nguyên đán liên hoan diễn xuất kéo ra mở màn, người chủ trì lần lượt đi lên sân khấu, ngọn đèn âm hưởng cũng tất cả thích hợp.

Liên hoan đầu năm chính thức bắt đầu, tất cả mọi người ngồi xong chờ xem biểu diễn đặc sắc, Trương Nha Lăng cũng đem ghế lôi kéo về phía trước nhích lại gần. Bất quá hắn không phát hiện, kỳ thực hắn hiện tại ngồi nơi ấy xung quanh đã không có người, đại gia tự giác và hắn kéo ra một chút khoảng cách, hơn nữa hắn phía trước bị vừa mới nhường ra một cái thông hướng sân khấu đường nhỏ, chỉ bất quá ngọn đèn rất tối không nhìn thấy mà thôi

Bên kia, 9999 đóa hoa hồng đã bị đưa vào hội trường bố trí xong, Vương Hạc lấy ra trong túi dây chuyền pha lê, dây chuyền là như vậy trong suốt sáng lóa, vào ngọn đèn phản xạ dưới chiếu ra năm màu quang mang, dường như vào chờ mong một vị xinh đẹp chủ nhân.

Toàn bộ học viện đều yên lặng vào trong một bầu không khí vui sướng.

Đối với những người tuổi trẻ này, đây là bọn hắn lần đầu tiên vào rời nhà phần đất bên ngoài lễ mừng năm mới, một loại mới mẻ cảm xúc hòa tan nhớ nhà tâm tư, tại đây bọn họ bắt đầu rời cuộc sống đại học, vô luận như thế nào dạng, đây đều là bọn họ cuộc sống một mới cất chút.

Thế nhưng, tối nay nhất định phát sinh rất nhiều rất nhiều chuyện

Giống học viện tài chính loại này cao đoan viện hệ bên trong, vậy tràn đầy chính là nhân tài, nhân tài không riêng gì có mới có thể, đương nhiên còn muốn có tài nghệ, cho nên cái này học viện tài chính cả trai lẫn gái bao nhiêu đều có thể chút nhạc khí a thanh nhạc a vũ đạo gì gì đó, cho nên cái này học viện tài chính liên hoan có thể náo nhiệt chết người, ca vũ cũng là thành thói quen, trừ lần đó ra vẫn còn có biểu diễn ma thuật và tướng thanh.

Trương Nha Lăng nghĩ ngày hôm nay bản thân rõ ràng mở rộng tầm mắt, hoá ra bạn học chung quanh cũng là như vậy đa tài đa nghệ, hắn cũng hy vọng có một ngày mình cũng có thể lên đài bộc lộ tài năng cự tuyệt sống, cũng có thể của mọi người nhiều người trước mặt quang cảnh quang cảnh. Chính là chính hắn cũng biết, liên chính hắn một đáng về, trước không nói tướng mạo và hình thể, tiếng nói ngữ âm không được đầy đủ, chính là hắn trong lòng của mình chính là một vấn đề lớn.

Theo một khúc 《Biển Rộng Trời Cao》(Mèo Thầy Mo: đây là ca khúc của nhóm nhạc Hongkong Beyond - nổi tiếng những năm 90) kết thúc, diễn xuất cũng qua chừng phân nửa, đã buổi tối 8 chút hơn, lúc này một vị người chủ trì đi lên đài.

"Ngày hôm nay chúng ta vui mừng tụ chung một chỗ, cùng nhau nhảy qua năm cùng nhau cuồng hoan, từng học viện tài chính bạn học đều làm cho này trận liên hoan diễn một phần màu sắc, phía dưới sắp biểu diễn người này rất đặc biệt, hắn có thể là học viện chúng ta ngôi sao nhân vật "

Vừa nghe người chủ trì nói như vậy, ở đây phía dưới có chút biết nội tình người chỉ biết kế tiếp muốn đến phiên Trương Nha Lăng ra sân, cho nên đều đem được mấy chụp hình chuẩn bị xem việc vui. Mà Trương Nha Lăng loại này không biết chuyện thì từ dưới sân khấu kiên nhẫn, trong đầu còn muốn rất, học viện này dàn nhạc cũng lên sân khấu qua, hệ thảo vừa mới cũng biểu diễn xong, cái này ngôi sao nhân vật tốt cuộc là người nào a.

"Phía dưới để cho chúng ta dùng tiếng vỗ tay nhiệt liệt cho mời Trương Nha Lăng bạn học cho chúng ta dâng lên ca khúc, Twinkle, Twinkle, Little Star, xin mời!"

Người chủ trì rất nhiệt tình báo xong mặc sau đó nín cười xuống đài, chuyên gia ánh sáng cũng mười điểm rất phối hợp, một bó đuôi quang đèn trực tiếp đánh vào Trương Nha Lăng trên người, vừa nhanh vừa chuẩn, bạn học chung quanh đều rất phối hợp báo dĩ rất tiếng vỗ tay nhiệt liệt, còn có việc trước chuẩn bị xong người phát sinh hoan hô và hét chói tai. Đèn loang loáng càng không ngừng nhanh chóng a nhanh chóng, nhưng làm Trương Nha Lăng làm bối rối. Bất thường a, tại sao có thể có ta a? Trương Nha Lăng rất buồn bực thể nào mình cũng có tiết mục a, việc này trước cũng không cho ta biết a. Mắt thấy nhạc đệm đã từ từ vang lên, có bạn học lại đang đứng lên vỗ tay, sáng loáng đuôi quang đèn đánh vào người để cho Trương Nha Lăng cảm giác có chút chói mắt.

Cũng không biết thế nào, Trương Nha Lăng đã bị đẩy tới trên đài, bị đưa lên microphone. Trương Nha Lăng dùng rất không được tự nhiên tư thế đi đi tới tới sân nhảy, mờ mịt nhìn xuống dưới, người phía dưới đều hưng phấn như vậy. Đầu óc của hắn trống rỗng, lúc này chính thức âm nhạc đã vang lên, hắn lấp ba lấp bập hát, thanh âm vừa khàn vừa run, còn chụp tay vào ngay nơi ấy.

"Twinkle, twinkle, little star "

"How I wonder what you are"

Từ dưới sân khấu nhìn Trương Nha Lăng biểu diễn đã có thể ý tứ, bản thân Trương Nha Lăng vóc dáng sẽ không cao, không được 1 mét 75 vóc dáng lưng hơi còng, da đen kịt, tóc rối tung năm úp sập ở trên đầu. Cái khác diễn viên đều mặc được lễ phục váy dài, đồ trang sức trang nhã lau rửa sạch sẽ, trái lại xem Trương Nha Lăng, mặc chính là áo sơ mi rất cũ và quần jean, một đôi giày thể thao cũ mòn ổ vàng. Bởi vì đầu gối bên phải tàn tật quan hệ, đùi phải hơi cong, cho nên toàn bộ thân thể cũng có chút nghiêng về bên phải.

Người ở dưới đài chính là cười nghiêng ngửa, đèn loang loáng nhanh chóng thành một mảnh, còn có người phương pháp ghi hình và ghi âm, nhất là hát không vài câu, Trương Nha Lăng dĩ nhiên quên từ, một bên lấy tay vò đầu mắt hướng về phía trước lật. Trạng cảnh này vừa đối lấy vô số đèn loang loáng, những hình này hoá tốc bị truyền lên đến mỗi người, QQ, dán đi phía trên, đưa tới vô số phát và bình luận, Trương Nha Lăng lần này là triệt để phát hỏa.

Một khúc kết thúc, Trương Nha Lăng xuất mồ hôi lạnh cả người, tập tễnh từng bước xuống đài, hơi lộ ra hốt hoảng nhìn người chung quanh, mọi người

xem trong mắt của hắn tràn đầy cười nhạo. Không biết từ nơi này lên lút vurun một chân để ngang quá đạo thượng, bụp một cái, Trương Nha Lăng đã bị bán té trên mặt đất.

May là mà giường trên thảm, cái này mới đưa đến Trương Nha Lăng không có té bị thương, bắt quá đây cũng đưa tới người chung quanh một mảnh cười vang. Trương Nha Lăng lên sân khấu không thể nghi ngờ đưa tới toàn bộ liên hoan một tiểu cao triều, Trương Nha Lăng trẻ nãi nữa cũng hiểu rồi đây là có chuyện gì, tuy rằng luôn luôn bị khinh thường, luôn luôn bị nghị luận bị bài xích, thế nhưng bị mưu hại được cả được chơi chính là thật nhiều năm tới hồi thứ nhất. Trương Nha Lăng trong lòng rất phẫn nộ, thế nhưng hắn cái gì đều không làm được, hắn chỉ có thể nhịn được, khuất phục được, bởi vì đây mới là cho tới nay thuộc về hắn điều bộ.

"Ta nghĩ cái này thật là có chút qua" Trương Úc và bạn gái của hắn Nhiệm Vũ ngồi ở rồi sân khấu so với tương đối địa phương xa, hai người bọn họ cũng không quá quan tâm thích náo nhiệt, không giống chung quanh những người đó như vậy yêu ồn ào.

"Ồi chào, chớ để ý, người đừng tham dự là được!" Nhiệm Vũ không tán thành làm như vậy về không tán thành, thế nhưng hắn không hy vọng bạn trai của mình quá quan những thứ này nhân sự, đưa tới mọi người bất mãn sẽ không tốt.

Trương Nha Lăng yên lặng đi trở về bản thân ban đầu chỗ ngồi, không nói tiếng nào ngồi xuống.

Diễn xuất hay là đang tiếp tục, đặc sắc tiết mục không ngừng biểu diễn, ánh mắt của mọi người lập tức lại trở về sân nhảy, dù sao vừa mới đối với bọn họ mà nói chỉ là một nhò nhỏ sung sướng nhạc đệm.

Trương Nha Lăng ngồi ở chỗ kia, từ trong ra ngoài cảm thấy một hồi vô lực. Làm tất cả ngọn đèn đều từ trên người rút đi, làm bản thân không còn là đại gia chú ý trung tâm, tuy rằng hắn biết rõ rõ ràng đại gia chẳng qua là coi hắn là trò cười xem, nhưng là mới vừa cái loại này sân nhảy cảm giác đối với Trương Nha Lăng mà nói còn thật là lần đầu, cái loại cảm giác này thực sự tốt, cái loại này bị chú ý cảm giác để cho Trương Nha Lăng rất thoải mái.

"Nếu có từ sáng đến tối ta có thể bị mọi người quan tâm thì tốt rồi, đương nhiên là ngay mặt quan tâm" Trương Nha Lăng vào trong lòng suy nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 5: kết thúc và bắt đầu

Học viện tài chính bên này chậm sẽ phát sinh Trương Nha Lăng khúc nhạc đệm nhò nhỏ, mà bên kia Vương Hạc chỗ ở ngoại ngữ học viện cũng xuất hiện tình trạng.

Chúng ta đem thời gian bắt trở về mấy canh giờ trước, khi đó ngoại ngữ học viện nguyên đán liên hoan vừa mới bắt đầu, đối với ngoại ngữ học viện mà nói, nữ nhiều nam ít, cho nên biểu diễn tiết mục đại bộ phận cũng là múa hát, tương đối vu học viện tài chính mà nói diễn xuất đặc sắc trình độ tức khắc chỗ thua kém không ít. Giờ này khắc này Vương Hạc chính ôm tâm tình khẩn trương, càng không ngừng ở trong lòng tự nói với mình phải buông lỏng.

Rất nhanh diễn xuất liền tiến hành phân nửa, lập tức liền Vương Hạc ra sân.

Theo một người nữ sinh nhảy xong vũ đạo, Vương Hạc cũng các tựu các vị, hắn sửa sang lại áo, sau đó cùng chuyên gia ánh sáng đánh một thủ thế.

Đột nhiên, toàn tràng ngọn đèn tất cả tắt, hội trường lập tức trở nên đưa tay không thấy được năm ngón, có chút cô gái đã phát ra tiếng thét chói tai. Lúc này một đường đuối quang đèn chiếu vào Vương Hạc trên người, 《 yêu rất đơn giản 》 nhạc đệm chậm rãi vang lên, Vương Hạc giọng cao thân thể dựa theo trước đó thiết kế tốt động tác một bên hướng Lý Vũ Oánh đi tới một bên hát.

"Đã quên là thế nào bắt đầu, hay là chính là đối với người, có một loại cảm giác."

"Đột nhiên phát hiện mình, đã sâu yêu phía trên người, thực sự rất đơn giản."

Bài hát này Vương Hạc vào KTV không biết luyện bao nhiêu lần, bắt quá lúc này hát lên vẫn còn có chút khẩn trương.

Đoàn người tự động cho Vương Hạc nhường ra một con đường, để cho hắn từ từ đi tới Lý Vũ Oánh trước mặt, lúc này, đứng ở Lý Vũ Oánh người chung quanh tự giác thối lui, đem Lý Vũ Oánh ở lại trong sân gian. 9999 đóa hoa hồng làm thành bó hoa tháp cũng bị đẩy tới Lý Vũ Oánh bên người, một ... khác bó buộc ngọn đèn đánh vào trên người của nàng.

Đối với thường thấy tình cảnh to lớn Lý Vũ Oánh mà nói, nàng đến không có có vẻ hoảng loạn, nàng muốn nhìn một chút cái này Vương Hạc rốt cuộc có thể muốn chơi ra hoa dạng gì.

"Hãy nghe ta nói được yêu người Yes I do" theo một câu cuối cùng ca từ kết thúc, Vương Hạc đi tới Lý Vũ Oánh trước mặt.

"Cái tên, Thành cho phép ta vào đêm nay trường hợp này gọi người Vũ Oánh, vào mới vừa thấy người đầu tiên nhìn thấy thời điểm ta liền khắc sâu thích người người như vậy mê người xinh đẹp tuy rằng ta biết con người của ta cũng không phải trong lòng người bạch mã vương tử thế nhưng ta nguyện ý đi trở nên rất tốt" Vương Hạc rất tự nhiên lưng lúc trước sửa lại không biết bao nhiêu lần bản thảo, đồng thời nhìn Lý Vũ Oánh ánh mắt, nỗ lực truyền lại ra một loại chân thành.

"Đây là ta có ý chuẩn bị cho người lễ vật" nói Vương Hạc lấy ra cái kia dây chuyền pha lê.

"Đều nói xinh đẹp đá quý xứng xinh đẹp phụ nữ, ta hiện tại tặng nó cho người. Người nguyện ý làm bạn gái của ta sao?" Vương Hạc đem toàn bộ muốn nói tất cả nói xong, sau đó khẩn trương chờ Lý Vũ Oánh tỏ thái độ.

Không thể không nói Vương Hạc dưới khả năng là thật nhiều, Vương Hạc bản thân ngoại bộ điều kiện cũng không tồi, cái này nếu như gặp phải chín mười chín phần trăm nữ sinh phóng chừng đều có thể bị hấp dẫn tại làm mà cảm động, bất quá rất đáng tiếc, Lý Vũ Oánh vừa vặn chính là còn dư lại vậy một phần trăm nữ sinh.

Lý Vũ Oánh không phải một chút cảm giác cũng không có, nàng chẳng qua là cảm thấy Vương Hạc hợp lại không phù hợp nàng kén vợ kén chồng tiêu chuẩn mà thôi.

Xung quanh có chút bạn học đã bắt đầu ồn ào lên, "Đáp ứng hẳn" "Hôn một cái" những thứ này cũng là sự tình trước an bài tốt nâng.

"Xin lỗi, ta từ chối" Lý Vũ Oánh dứt khoát cự tuyệt Vương Hạc đối với nàng lần thứ hai bày tỏ.

Tuy rằng thực hiện nghĩ tới loại khả năng này tính chất, thế nhưng nghe được Lý Vũ Oánh cự tuyệt hẳn, nhưng lại trước mặt nhiều người như vậy đồng thời vào tổn nhiều như vậy tiền vốn giá phải trả dưới cự tuyệt hẳn. Vương Hạc về mặt tức khắc có chút trắng bệch, chung quanh một chút không biết chân tướng bạn học cũng có chút không nghĩ ra, nghĩ cái này nếu như đổi thành bản thân sớm đáp ứng rồi, cái này Lý Vũ Oánh rốt cuộc muốn làm gì a.

"Người, người dĩ nhiên từ chối ta? Người biết người ở đây từ chối người nào sao?" Vương Hạc có chút không dám tin tưởng, triệt để dứt bỏ rồi nguyên bản giả bộ hào hoa phong nhã đáng vẻ, lộ ra mình bản sắc.

Lý Vũ Oánh là ai, nàng chính là không sợ trời không sợ đất chủ nhân, đối với loại này nam sinh, nếu bản thân không sĩ diện, vậy Lý Vũ Oánh cũng không đáng chờ cho hắn cái gì mặt mũi.

"Ồ a, ta quản người là ai, cái này có quan hệ gì với ta? Ta cho người biết sau đó chờ tới phiên ta" Lý Vũ Oánh rất không nhịn được nói

"Người đừng không biết tốt xấu" Vương Hạc cắn răng nói ra

"Không cần phải người dạy ta, ra về cái gì ra về, người nghĩ ta thiếu người về điểm này phá tiền?" Lý Vũ Oánh lười và Vương Hạc nét mặt, xoay người liền chuẩn bị đi ra ngoài.

"Nếu người có gan thì đừng đi" Vương Hạc hơi phát hỏa, có rất ít người dám thế này nói chuyện với hắn. Thế nhưng có rất ít người cũng không có nghĩa là không có, ngày hôm nay vừa lúc để cho Vương Hạc cho gặp được một vị.

"Cần ta người còn chưa đủ tư cách, nghe nói người và cái tên trương cái gì lăng một ký túc xá? Trách không được hai người thật giống, toàn bộ thuộc về lên không được mặt bàn loại người như vậy" Lý Vũ Oánh cũng là ngoài miệng không buông tha người, ngay trước nhiều người như vậy tuyệt không cho Vương Hạc lưu mặt mũi, dù sao cũng nàng không sợ đắc tội Vương Hạc. Nói xong xoay người rời khỏi, vài cái hảo tỷ muội cũng đi theo.

Lúc này trong hội trường ở vào một rất lạnh trận giai đoạn, Vương Hạc đứng ở trong hội trường gian nghiêng rằng nghiêng lợi, ai cũng không dám đi tới xúc hắn rủi ro.

Cứ như vậy qua đại khái 1 phút, toàn trường đều ở vào yên lặng trạng thái, đều đang nhìn Vương Hạc.

"Nhìn cái gì vậy, tất cả giải tán!" Nói xong Vương Hạc cũng thờ phỉ phò đi ra hội trường. Mãi đến Vương Hạc đi trong hội trường mới bắt đầu từ từ xuất hiện nghị luận thanh âm, sau đó âm nhạc từ từ vang lên, mọi người lại bắt đầu nói chuyện phiếm xem tiết mục, dù sao vậy chỉ là một khúc nhạc đệm nho nhỏ, đối với người nhiều hơn mà nói, xem xem náo nhiệt là được, càng nhiều hơn vẫn là phải cuồng hoan.

Cho nên mọi người lập tức khôi phục trước trạng thái, giống như chuyện gì cũng không có phát sinh qua.

Vương Hạc rời khỏi hội trường sau đó liền hướng vườn trường bên ngoài đi tới, rất hiển nhiên đêm nay nhảy qua năm Vương Hạc được một người vào trong quán rượu qua.

Học viện tài chính hội trường chính một mảnh náo nhiệt, biểu diễn đặc sắc bên trong xen kẽ được đánh thưởng và trò chơi, không khí nơi này có vẻ phá lệ náo nhiệt. Trương Nha Lăng mặc dù có một đồng người và hắn cùng nhau nhảy qua năm cuồng hoan, thế nhưng trước sau không có bất cứ người nào nguyện ý phản ứng hắn. Hắn có vẻ càng không hợp nhau.

Đã đến giờ 11 giờ 50 phút.

Đám người chủ trì lên đài bắt đầu chuẩn bị sắp đến năm mới thời gian đếm ngược, đây cũng là đêm nay liên hoan một quan trọng tiết mục.

"Năm mới vui về! !" Theo thời gian đếm ngược kết thúc, một năm mới cũng rồi cuộc đã tới. 12 giờ tiếng chuông gõ, mọi người cùng nhau đưa đi tới một năm ngênh đón mới bắt đầu.

Nửa đêm về sáng chính là cuồng hoan thời gian đoạn, đại lượng lúc trước không có lấy ra bia và cồn tương tự đồ uống bị dời bắt đầu, nguyên bản bối cảnh âm nhạc bày đặt ca khúc được yêu thích cũng thay đổi thành điệu cồn vũ khúc.

Mọi người nâng chén uống quá, tiếng thét chói tai hô to tiếng khắp nơi đều là, toàn tràng lâm vào một loại rất H trạng thái.

Và bên trong sân dù phát điên cuồng trạng thái so sánh với, Trương Nha Lăng chính rất an tĩnh ngồi ở một bên.

Lại là một năm mới, hy vọng hết thảy đều tốt đi. Trương Nha Lăng không dám đi hy vọng xa vời cái gì, chỉ có thể ở trong lòng cầu nguyện có thể hết thảy đều tốt, đây chính là hần lớn nhất tâm nguyện. Hần trước sau tin tưởng tương lai một ngày nào đó hần có thể trở thành người trên người, có thể chỉ có thể này suy nghĩ, hần mới có thể để cho trong lòng của mình hơi hy vọng, không còn là như vậy trống không.

Vào cồn dưới sự kích thích tâm tình của mọi người trở nên càng thêm kích động, lái chậm chậm mới có hồ ngôn loạn ngữ và đùa giỡn rượu điên hiện tượng xuất hiện. Trương Nha Lăng liền ngồi ở chỗ kia nhìn bọn họ, thỉnh thoảng có chút uống mặt đỏ bừng người từ bên cạnh hần đi ngang qua, sau đó mang theo mùi rượu nói với hần một câu "Dùng bút, người vừa mới hát rất tốt a "

Trương Nha Lăng cũng không tức giận, nhậm chức từ bọn họ tùy tiện nói như thế nào. Đối với Trương Nha Lăng mà nói, hôm nay là một đặc biệt thời gian, ngày hôm nay phát sinh tất cả đối với Trương Nha Lăng sau này đường hoặc nhiều hoặc ít sinh ra ảnh hưởng.

Năm đầu tia nắng đầu tiên chiếu rọi Long Thành —— quốc gia này chính trị kinh tế trung tâm

Đi qua cả đêm cuồng hoan, mỗi người lúc này cũng là hết sức mệt mỏi, cuồng hoan từ 0 giờ vừa qua khỏi luôn luôn duy trì liên tục đến sáng sớm 5 giờ, vô số người uống say không còn biết gì, hội trường không biết để lại bao nhiêu rượu cái chai, bắt quá đã không có người còn có khí lực đi quét dọn.

Đương nhiên cũng không phải mỗi người đều H hơi quá, có mấy người chính là ngoại lệ.

Cái này ngoại lệ đứng đầu chính là Trương Nha Lăng, chủ nhân của chúng ta công. Trương Nha Lăng cả đêm đều không tham dự cuồng hoan, làm một người ngoài cuộc giống nhau ngồi ở trong góc. Bên trong hần còn mượn cơ hội ở trên ghế sa lon tiểu thụ tới trễ một hồi, bắt quá sau đó vẫn bị vậy những uống người say làm cho tỉnh ngủ, Trương Nha Lăng đơn giản phải đi tự giúp mình phòng khách nơi nào cầm những đồ ăn thừa cơm thừa ăn.

Trương Úc và Nhiệm Vũ cũng không tham gia quây tới bên, chuẩn xác mà nói chỉ đợi một hồi liền đi, hai người bọn họ cũng thuộc về cho không thương gân loại này náo nhiệt, cho nên hai người rời khỏi hội trường đi 3 lầu học sinh tiếp đãi trung tâm nghỉ ngơi đi. Hai người bọn họ không có thể như vậy đi OOXX, bởi vì trên đường dưới tình huống bình thường là không cho phép rồi đi, cho nên hai người tốt tìm một chỗ nghỉ ngơi.

Đừng quên Vương Hạc, hần tự mình đi quán bar uống rượu giải sầu đi, bởi tâm tình cực kỳ khó chịu uống tương đối mạnh, không mấy bình tiếp nữa thì không được, nằm ở trên quầy ba liền trực tiếp đang ngủ.

Trương Úc và Nhiệm Vũ đều thuộc về lần này liên hoan tổ chức bộ, cho nên cũng là rất sớm liền đứng dậy chuẩn bị đi gặp trận an bài thu thập. Trương Nha Lăng lên cũng rất sớm, chuẩn xác mà nói là bị quấy rầy lên, bởi cả đêm không ăn cái gì, hần đang phòng khách tìm một ít thức ăn mấy thứ lấp đầy bụng. Vương Hạc là bị quán bar ông chủ đánh thức, đêm cái quây rượu đến rồi 6 giờ liền đóng cửa, không có biện pháp Vương Hạc tốt đi trở về,

Ngẫm lại lúc trước chuyện đã xảy ra, Vương Hạc vừa không muốn trở lại ngoại ngữ học viện, thế là liền hướng học viện tài chính phương hướng đi tới, muốn đi tìm Trương Úc và Duẩn Trạch tố khổ một chút đi.

Được rồi còn có thời gian thật dài không có lên sân khấu Duẩn Trạch, thiếu chút nữa đem hần đã quên, Duẩn Trạch là một trong những người chủ trì, cả đêm đều đang bận rộn ngoài diễn xuất, 0 giờ vừa mới vừa qua hần liền chạy tới hậu trường chớp mắt.

Bên trong phòng ngủ 4 người người năm mới lần đầu tiên gặp nhau lập tức liền muốn bắt đầu

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 6: khinh người quá đáng

Vương Hạc mới vừa vừa đi vào học viện tài chính học sinh trung tâm hoạt động đại sảnh, liền gặp từ 3L xuống Trương Úc và bạn gái của hắn Nhiễm Vũ. Trương Úc ngồi mấy canh giờ trạng thái tinh thần coi như không tệ, đồng dạng cũng ngủ một chút thời điểm Vương Hạc coi như cũng rất uể oải, bởi vì là uống say sau đó ngủ ngạch hơn nửa bị Lý Vũ Oánh trước mặt mọi người từ chối để cho Vương Hạc tinh thần và thân thể đều ở vào rất kém cỏi trạng thái.

Trương Úc lập tức liền nhìn ra Vương Hạc trạng thái thật không tốt, cũng đoán được một chút nguyên nhân.

"Người không sao chứ." Trương Úc hỏi

"Không có việc gì, Dẫn Trạch đâu, cố gắng thời gian dài không thấy hắn." Vương Hạc tiếng nói có chút khàn khàn

"Hắn người chủ trì, mấy ngày nay tập luyện, hiện tại phòng chừng ở phía sau đài ngủ đâu."

"Đi tới tìm hắn đi." Vương Hạc theo Trương Úc hướng trong hội trường đi tới

Khi Vương Hạc ba người đi vào hội trường đồng thời, Trương Nha Lăng đang cầm đầu ăn cái gì, mà Dẫn Trạch lúc này cũng đã thức dậy, đang xoa mắt nhấp nhem mắt buồn ngủ.

Đẩy ra hội trường cửa, có thể nói là một mảnh hỗn loạn, giấy vụn tước vỏ trái cây bình rượu đầy đất cũng là, còn có một trác ăn còn dư lại com nước, bất quá giờ này khắc này đang có người tiêu hóa được những thức ăn này.

Vương Hạc liếc mắt một cái liền nhận ra toàn bộ trong hội trường duy nhất một người đứng dưới đất —— bạn cùng phòng của hắn Trương Nha Lăng

Trương Nha Lăng công nhận độ quá cao, dùng Vương Hạc nói mà nói liền cái loại này làm bậy đáng về để chỗ nào đều rõ ràng như vậy. Trương Nha Lăng vẫn còn ở vậy tự mình ăn, căn bản không nghe được bên này hội trường có người vào được. Trương Nha Lăng cũng là giao trả tiền, lần này liên hoan mỗi người đều thu 300 đồng, khác hoàn hảo nói chỉ ít rượu không ít uống mấy thứ không ít ăn, Trương Nha Lăng cơ hồ là không bất kỳ vật gì cũng không uống gì, toàn bộ liên hoan trừ mình ra xấu mặt ở ngoài vẫn ở nơi nào ngồi.

Trương Nha Lăng là yêu thương tiền này a, phải biết rằng hắn lên đại học sau đó trừ học phí lấy nhiều nhất một khoản chính là trận này liên hoan.

Cho nên Trương Nha Lăng dự định chỉ ít ăn trở về một chút, cái này mắt thấy lập tức phải đánh tào hội trường, Trương Nha Lăng cũng không kịp cái gì ăn đáng về, ăn nhiều một chút hắn còn có thể nhiều kiếm trở về một chút đến.

"Này, bên kia cái tên." Vương Hạc giận run người, hướng về phía Trương Nha Lăng kêu

Trương Nha Lăng cũng không biết là không có nghe gặp hay là chiếu cố được ăn, lăng là không có gì phản ánh, còn tự mình ăn.

Vương Hạc có loại bị dừng bút không nhìn cảm giác, không rõ lửa vừa dậy rồi, hắn Vương Hạc lúc nào thể này chịu kim nén qua, cho là hướng về phía Trương Nha Lăng liền đi tới

Trương Úc căn theo sát mà Vương Hạc đi tới, hắn là sợ Vương Hạc làm ra cái gì quá phận chuyện tình, Vương Hạc tính cách hắn chết khát rất giải.

"Không nghe được sao dừng bút, nói người đâu" Vương Hạc vừa đi vừa mắng

Lúc này Vương Hạc âm lượng có điều dễ cao, Trương Nha Lăng là nghe thấy được, hắn quay đầu thấy được Vương Hạc. Vương Hạc vừa nhìn hắn xoay đầu lại liền dừng bước lại cũng nhìn Trương Nha Lăng, chỉ bất quá trong mắt tất cả đều là khinh thường.

Trương Nha Lăng cũng không biết Vương Hạc gọi mình làm gì, mắt dòm quét sạch bạn học lục tục bắt đầu thu thập, hắn còn muốn vội vàng nắm vững thời gian ăn đâu, cho nên xem xét Vương Hạc một cái, quay trở lại tiếp tục ăn hắn.

Vương Hạc ánh mắt nhảy giật, Trương Nha Lăng dĩ nhiên không treo hắn. Trương Úc ánh mắt cũng nhảy giật, hắn không biết Trương Nha Lăng ngày hôm nay ăn lộn thuốc gì, cũng dám chọn Vương Hạc mặt mũi của.

Vương Hạc nắm chặt quả đấm của mình, ngay trước mặt mọi người bị Lý Vũ Oánh từ chối và châm chọc khiêu khích hắn cũng nên nhận, tuy rằng không cam lòng rất tức giận, thế nhưng hắn quả thực không làm gì được Lý Vũ Oánh. Nhưng mà bị Trương Nha Lăng không nhìn hắn liền không thể nhìn được nữa, người Trương Nha Lăng coi là cái thứ gì, ta nghĩ thế nào chơi người liền thế nào chơi người, giết chết người liền nói chuyện một câu nói, coi là một hàng a.

Trương Nha Lăng giờ này khắc này cũng không biết, mình một đơn giản động tác triệt để chọc giận Vương Hạc.

Muốn nói Vương Hạc trong khoảng thời gian này cũng là rất không may, trước không nói tốn nhiều tiền như vậy, đây đều là việc nhỏ. Vương Hạc muốn cái gì, sĩ diện, lúc trước bị Lý Vũ Oánh trước mặt mọi người từ chối đồng thời châm chọc Vương Hạc và Trương Nha Lăng là giống nhau người để Vương Hạc rất mất mặt, tuy rằng trong học viện bạn học bên ngoài không phải nghị luận, thế nhưng sau lưng khẳng định lý luận đều, cái này Vương Hạc nhìn. Nhưng là bây giờ bị Trương Nha Lăng coi thường hắn liền nhìn không được, nội tâm lửa lập tức toàn bộ tất cả lên, tất cả không thoải mái tất cả đều rơi tại Trương Nha Lăng trên người, không có biện pháp, ai muốn Trương Nha Lăng ở phía sau chọc phải Vương Hạc.

Vương Hạc một bước đi tới, tay trái hung hăng bắt được Trương Nha Lăng bả vai trái, dùng sức giữ lại Trương Nha Lăng kiên. Đột nhiên tới đau đớn để cho Trương Nha Lăng trong tay bàn từ rơi xuống đất, bàn từ rơi nhỏ vụn, com cũng phun đầy đất. Bàn từ quăng lộn xộn thanh âm làm cho cả trong

hội trường cái khác quét tước bạn học toàn bộ ánh mắt hội tụ đến nơi này, khi bọn hắn thấy Vương Hạc bắt được Trương Nha Lăng vai lúc ấy, tức khắc đều buông xuống công việc trong tay đến xem náo nhiệt.

Trương Nha Lăng cũng ý thức được có người ở dùng sức bắt bờ vai của hắn, thế là quay đầu lại muốn nhìn một chút rốt cuộc ai là.

Thấy Trương Nha Lăng quay đầu lại, Vương Hạc tay trái dùng sức vùng, để cho Trương Nha Lăng cả người mất đi trọng tâm, đồng thời mặt hướng Vương Hạc ngã về phía sau, lúc này Trương Nha Lăng có thể thấy rõ người bắt hắn là ai.

Vừa nhìn thấy Vương Hạc về mặt tức giận, Trương Nha Lăng trong lòng liền có chút hối hận, sớm biết rằng vừa mới sẽ không làm ngu như vậy ngách chuyện. Nhưng mà đã chậm, Vương Hạc đã sớm nắm chặt hữu quyền hung hăng đánh vào Trương Nha Lăng má trái phía trên, liền Trương Nha Lăng về phía sau cũng tỉnh cảm, mạng Trương Nha Lăng người này đều đánh ra ngoài.

Phải biết rằng Vương Hạc thân cao 187, lớn lên cũng rất khỏe mạnh, hắn cũng là ngoại ngữ trường học đội bóng rổ đội trưởng, trên tay sức mạnh đó là không dùng nói, một quyền này còn mang theo Vương Hạc mấy ngày nay phần nộ, lực đạo có thể nghĩ.

Trương Nha Lăng cả người coi như tựa như bị đánh bay, nặng nề ngã sấp xuống trên mặt đất, trên người dính đầy đồ ăn thừa nước canh. Lần này bạn học chung quanh đã có thể chấn kinh rồi, bọn họ không nghĩ tới Vương Hạc sẽ ra tay, hơn nữa càng không có nghĩ tới vừa ra tay chính là ác như vậy.

Trương Nha Lăng toàn bộ mặt toàn tâm đau, loại cảm giác này để cho hắn thiếu chút nữa bài trừ nước mắt đến. Toàn bộ nửa bên mặt trái như là mất đi tri giác giống nhau, có loại dần dần sưng cảm giác, hắn phát hiện mình con mắt trái khép mở đã vô cùng khó khăn.

Vương Hạc một quyền này trực tiếp đem Trương Nha Lăng má trái vút đánh sưng lên, nếu không uống rượu trạng thái thực sự không tốt duyên cớ, một quyền này có thể đem Trương Nha Lăng trực tiếp đánh ngất đi. Vương Hạc quả đấm của cũng chấn động làm đau, Trương Nha Lăng bản thân gãy, một quyền này đánh đi tới tất cả đều là xương.

Được quyền đã hết vẫn chưa xong sự tình, nhìn có rúc ở trên đất Trương Nha Lăng, Vương Hạc nghĩ còn chưa phải trút giận, vừa theo sát mà một chân đá vào Trương Nha Lăng xương sườn phía trên, lực đạo cũng là không nhỏ.

"Sao, ta cho ngươi cuồng, ta cho ngươi không treo ta." Vương Hạc không ngừng phát tiết bản thân, đá hết một chân còn không đã ghiền.

"Nghe nói ngươi tối hôm qua hát rất êm tai a đừng bứt, so với heo êm tai hơn." Vương Hạc lại là một chân.

Trương Nha Lăng bị đá trong cơ thể phiên vân đảo hải, cảm giác ngũ tạng lục phủ của mình đều sai vị giống nhau, điều này có thể giao thân xác cuộn mình chắc hơn.

Trương Úc xem Vương Hạc động thủ sau đó, ngăn được một trận mới hồi phục tinh thần lại, nhưng mà chờ hắn lấy lại tinh thần Vương Hạc đã đập được mấy cước.

"Này, Vương Hạc ngươi không chế giờ bản thân." Trương Úc một bên hướng Vương Hạc bên kia chạy tới một bên hô. Lúc này còn buồn ngủ Duẩn Trạch cũng từ phía sau đài đi tới hội trường, chứng kiến cảnh kia lập tức thanh tỉnh, cũng vội vàng chạy tới can ngăn. Can ngăn nói không chính xác, phải nói là ngăn cản đơn phương "Tàn sát".

"Ngươi ngra thế nào sinh ra bộ ngươi sao tạp chủng a?" Lại một đá vào Trương Nha Lăng trên người.

Lúc này Trương Nha Lăng cảm giác mình toàn thân xương đều muốn rời ra từng mảnh, hệ rễ không đề được nửa điểm khí lực phản kháng, chỉ có thể rúc ở đây dậm.

"Ngươi thế nào không phản kháng, tỳ khí của ngươi đâu?" Vương Hạc rất khinh bỉ nhìn co rúc ở trên đất Trương Nha Lăng, cảm giác không nói ra được sáng khoái.

Lúc này Trương Úc trước hết chạy tới Vương Hạc bên người, hắn từ phía sau ôm lấy Vương Hạc.

"Ngươi làm gì thế đâu, bình tĩnh một chút" Trương Úc đem Vương Hạc ôm về phía sau kéo, làm cho Vương Hạc không có cách nào khác lại đập phải Trương Nha Lăng.

Sau đó chạy đến là mới vừa tỉnh ngủ Duẩn Trạch, hắn che ở Trương Nha Lăng và Vương Hạc trong lúc đó, rất sợ Trương Úc ngăn không được Vương Hạc.

"Ngươi điên rồi, động thủ làm gì." Duẩn Trạch đối với Vương Hạc hô, hắn không nghĩ tới Vương Hạc dĩ nhiên biết hướng Trương Nha Lăng động thủ, hắn tận mắt vừa mới Vương Hạc một quyền kia, rõ ràng xuống tay độc ác, cái này đánh nhau ở trong trường học cần phải gây ra không nhỏ chuyện, nhẹ từ phân đã phút, vậy nặng nhưng chỉ có đuổi.

Vừa mới có cũng thật thoải mái, Vương Hạc khí lập tức tiêu mất không ít.

"Hừ, ngày hôm nay không so đo với ngươi, việc này không để yên" Vương Hạc bị Trương Úc và Duẩn Trạch lôi kéo cũng không muốn đánh.

Hướng trên đất Trương Nha Lăng phun một bãi nước miếng sau đó liền xoay người đi ra ngoài, Trương Úc và Duẩn Trạch đuổi theo sát Vương Hạc.

Nằm dưới đất Trương Nha Lăng chậm hơn nửa ngày mới tri hồn trở lại, toàn thân cảm giác đau đớn để cho Trương Nha Lăng không được hút lãnh khí. Người chung quanh nhìn cũng không dám trở lại quan hán, lại không dám đi báo cáo giáo sư, Vương Hạc thủ đoạn bọn họ vừa mới đều kiến thức qua, bọn họ mới không muốn bản thân chọc phiền phức.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

chương 7: ngăn chặn miệng bọn họ

"Bên kia, trở lại đem hán mang tới phòng cứu thương đi" Nhiệm Vũ mất thấy toàn bộ quá trình, cũng hiểu được Trương Nha Lăng có một chút thương cảm, hướng về phía bên kia vài cái ngày người bạn học. Cái này là Nhiệm Vũ duy nhất có thể làm, nhìn Trương Nha Lăng một cái, lắc đầu sau đó xoay người đi tìm Trương Úc.

Nhiệm Vũ khi học viện tài chính chính là cô găng có lực ảnh hưởng, cho nên bên kia bạn học cũng là không dám chậm trễ, có hai tên nam sinh vội vàng chạy tới, bọn họ cũng là người thông minh, cái này Trương Nha Lăng hiện tại nửa chết nửa sống nằm trên mặt đất nếu như thật ra chút chuyện, trách nhiệm này truy cứu xuống tới bọn họ đều chịu không nổi.

Hai tên nam sinh trở lại cũng không quan Trương Nha Lăng tình huống gì, đem Trương Nha Lăng nhấc lên đến liền đi ra ngoài. Giá nhất giá lại để cho vừa mới tri hồn tới được Trương Nha Lăng đầu run run một cái, bất quá hán hiện tại một chút tình cảm cũng không có, chỉ có thể mặc cho hai người bọn họ cái được.

Bây giờ nhìn Trương Nha Lăng về mặt có thể là có chút khủng bố, toàn bộ bên trái về mặt sưng lão Cao, mắt đều bị chèn lấn không mở ra được.

Liên đoạn đường này giá lâm trường học phòng cứu thương, trên đường nhưng mà hấp dẫn thật là nhiều người ánh mắt, dù sao một năm mới ngày đầu tiên liền thấy loại này tình cảnh cũng không dễ dàng.

Vương Hạc bên này mới vừa đi ra hội trường đã bị Trương Úc và Duẩn Trạch cản lại.

"Người trách, cũng không đáng dưới ác như vậy tay đi" Trương Úc hơi tức giận nói với Vương Hạc, nói thật đi cho dù Vương Hạc và hán là hảo huynh đệ, thế nhưng cũng rất không quen nhìn Vương Hạc thế này đánh Trương Nha Lăng.

"Đúng vậy, người ra tay ác như vậy không sợ bị xử phạt a, người cùng hán tính toán cái gì" Duẩn Trạch cũng sang bên cạnh nói ra.

Nhiệm Vũ liền sang bên cạnh nhìn.

"Thay hán nói chuyện làm gì, hán loại người như vậy có cái gì đáng giá tồn tại" Vương Hạc không tỏ vẻ khinh thường nói, hán nghĩ Duẩn Trạch và Trương Úc thì không nên lôi kéo hán.

"Người điên rồi, người xem không thấy người ra tay nặng bao nhiêu? Người ta lại không chọc giận người, như người vậy giải thích thế nào" Trương Úc nhìn Vương Hạc ánh mắt hơi tức giận.

"Ai ai, Trương Úc đừng nói nữa, Vương Hạc, người anh em không nói lời nói với người xa lạ, làm sao vậy?" Duẩn Trạch không hy vọng mọi người cãi vã.

"Đoán chừng là bày tỏ bị cự tuyệt đi" đứng ở một bên Nhiệm Vũ rất ngoạn vị cười nói

"Người" Vương Hạc trừng mắt Nhiệm Vũ, hán không hy vọng có người ở nói cái này. Bất quá Nhiệm Vũ nhưng mà Trương Úc nữ bằng hữu, Vương Hạc như thế nào đi nữa cũng không thể đối với Nhiệm Vũ thế nào.

"Nhiệm Vũ người chớ nói nữa Vương Hạc" Trương Úc lúc này cũng là nói nhắc nhở mình nữ bằng hữu. Hán hiển nhiên cũng là đoán được Vương Hạc ngày hôm nay thế này không thích hợp tám phần mười và bày tỏ đề cập đến.

"Thích, cái tên chết ba tám dĩ nhiên từ chối ta, có biết hay không lão tử tốn bao nhiêu tiền" Vương Hạc trong đầu cái tên hận a.

Cái này 3 người triệt để hiểu, xem ra đúng là bởi vì Lý Vũ Oánh chuyện tình. Hơn nữa nhìn đến Lý Vũ Oánh từ chối để cho Vương Hạc trong lòng cực kỳ không thoải mái, cái này cự tuyệt đã kích thật đúng là không phải giống nhau lớn.

"Chỉ người loại ý nghĩ này nằng cả đời không có khả năng đáp ứng người, người thật đúng là cho rằng nhiều tiền a" Nhiệm Vũ luôn luôn không quá thích Vương Hạc, huống chi nàng vốn chính là nữ sinh càng hiểu hơn loại chuyện này.

"Không có việc gì, cũng không phải không khác hạo nữ sinh" Trương Úc lấy tay cùng Nhiệm Vũ ra dấu một cái, thích hợp nàng dừng ... nữa kích thích Vương Hạc

Đuẩn Trạch và Trương Úc bên này được tiếng an ủi Vương Hạc, phỏng chừng sự đã kích này đối với Vương Hạc mà nói không có thể như vậy một hồi hồi lâu là có thể trì hoãn tới được.

Hãy nói một chút bị bắt đi Trương Nha Lăng, bị hai cái lớn nam sinh không chút khách khí kéo đến trường học phòng cứu thương. Phòng cứu thương giáo sư vừa mới đến, liền thấy Trương Nha Lăng vẻ mặt máu ứ động bị mang trở lại, vội vàng mở phòng cứu thương cửa.

Trương Nha Lăng bị mang đến rồi phòng cứu thương trên giường, thân thể triệt để giải tán cái.

Bác sĩ thay áo blouse trắng, đi tới trước giường.

"Ồi chào, làm sao làm thành cái dạng này. Làm sao làm?" Bác sĩ thấy Trương Nha Lăng sưng má trái cũng hiểu được rất nghiêm trọng, phía sau vậy nửa câu là hỏi dẫn hấn tới vậy hai học sinh.

"Hấn rồi, từ cái tên sàn nhảy" cái này hai tên nam sinh ở trên đường đã nghĩ được biên một lý do gì. Nghìn vạn lần không thể đem Trương Nha Lăng bị đánh chuyện chấn động rớt xuống ra.

"Roi? Thế nào quảng thành thế này" bác sĩ có chút nửa ngờ nửa tin, quảng có thể quảng thành thế này?

"Đúng vậy, vừa lúc ném tới phía dưới âm hưởng không chế khí lên, vừa lúc bên trái về mặt đụng vào" hai người ở trên đường đã đem lý do bịa đặt rất viên mãn.

Bác sĩ cũng không quản được rốt cuộc chuyện gì xảy ra, nàng trước vứt Trương Nha Lăng xử lý vết thương. Bởi hiện tại sưng tương đối lợi hại, cũng không biết thương không thương tổn được mất, cho nên bác sĩ chỉ có thể làm một giản đơn ngạch xử lý. Trước dùng khăn băng đau bụng sinh, sau đó lau vết còn và còn i-ốt tiêu độc.

Trương Nha Lăng so với khăn băng kích thích thanh tỉnh một chút, đau đớn trên mặt cũng hóa giải rất nhiều, hiện tại chỉ có chút sưng cảm giác.

Bất quá trên mặt khá hơn một chút, trên người quả thực vẫn mơ hồ làm đau, Trương Nha Lăng bụng trên người. Bác sĩ vừa nhìn Trương Nha Lăng bụng trên người, nghĩ không đúng lắm.

"Bạn học, người cởi quần áo ra."

Chờ Trương Nha Lăng cởi quần áo, bác sĩ cũng lấy làm kinh hãi. Trương Nha Lăng trên người có rất nhiều máu ứ động, chính đều tập trung ở xương sườn phụ kiện. Có nơi ấy nghiêm trọng còn có chút sầm ra tia máu.

"Đây cũng là rồi?" Bác sĩ nghĩ dường như không phải té đơn giản như vậy.

Cái này hai tên nam sinh cũng có chút không biết làm sao, bởi vì bọn họ không biết Trương Nha Lăng trên người còn có thương nặng như vậy, cho nên trong lúc nhất thời cũng không biết thế nào trả lời bác sĩ.

"Cái này cái này cũng là đi, lúc đó ngọn đèn tối, chúng ta cũng không thấy rõ" hai tên nam sinh ấp úng.

Bác sĩ hiện tại cũng chỉ có thể làm một chút đơn giản xử lý biện pháp, dù sao ở đây không phải bệnh viện, có hay không gãy xương có hay không nội thương đều không có biện pháp kiểm tra.

"Ta có thể không đi được không bệnh viện." Trương Nha Lăng dùng rất thanh âm yếu ớt hướng về phía bác sĩ nói. Trương Nha Lăng trong lòng rõ ràng tại đây một thành phố lớn dám đi xem đi bệnh viện tốn hao là hấn không chịu nổi.

"Không đi bệnh viện sao được, muốn không xảy ra vấn đề gì đều kiểm không tra được." Bác sĩ hơi không nghĩ ra, đều bị thương thành như vậy, vì sao không đi bệnh viện đâu.

"Giáo sư hấn không có tiền" một nam sinh rất nhỏ giọng nhắc nhở bác sĩ

Bác sĩ bị hấn thế này vừa đề tỉnh, phát hiện trước mắt người học sinh này y phục quả thực rất cũ nát. Thế nhưng cũng không thể mặc kệ a, cũng không biết cái này trên người có không có gãy xương, trên mặt ứ sưng thương không thương tổn được mất.

"Như vậy nếu không người đi y học bộ xem một chút đi" bác sĩ hiện nay cũng chỉ có thể nghĩ đến biện pháp này, y học bộ tốt xấu cũng có thể làm chút kiểm tra, chỉ có không bị thương đến mất không gãy xương, đó cũng không phải là rất nghiêm trọng, đem giờ được trở lại nuôi là được.

Hai tên nam sinh cầm bác sĩ mở chứng minh vừa cái được Trương Nha Lăng đi y học bộ bên kia đi tới. Bởi y học bộ khoảng cách học viện tài chính bên này rất xa, cho nên ba người phải ngồi trong sân trường bộ giao thông công cộng.

Cái này 3 người vừa lên xe liền hấp dẫn toàn bộ xe người ánh mắt, Trương Nha Lăng bộ dáng bây giờ quả thực quá dọa người. Vốn có mặt liền sung rất cao, vừa thoa lên các loại nước thuốc, bây giờ mặt coi như liền có chút dọa người.

Hai tên nam sinh đem Trương Nha Lăng đỡ đến hàng cuối cùng trong góc phòng ngồi xong, để tránh khỏi rất được quan tâm.

Bởi Trương Úc và Nhiễm Vũ có công sự trong người bên kia hội trường còn cần hai người bọn họ đi an bài dọn dẹp, cho nên chào hỏi liền rời đi trước, chỉ còn lại có Duẩn Trạch cùng Vương Hạc, dù sao cũng hội trường bên kia cũng không Duẩn Trạch chuyện gì.

Duẩn Trạch cùng Vương Hạc ở sân trường dạo chuyện động.

"Người định làm như thế nào?" Duẩn Trạch thò một cái từ, đánh trước phá bình tĩnh

"Có thể làm sao" Vương Hạc rất phiền muộn, nhắc tới việc này thì có bóng râm

"Vậy người còn đuổi nàng không? Hào nữ hài cũng không phải chỉ có nàng một, đôi một cũng được "

"Ta liền coi trọng nàng." Đến nước này Vương Hạc còn chưa phải nhớ bỏ đi.

Muốn nói Vương Hạc là thật tâm chân ý chính là yêu Lý Vũ Oánh cũng không hoàn toàn đúng.

Lý Vũ Oánh đáng đáp là đẹp, được ca ngợi là hệ ngoại ngữ học viện lấy, nhưng cũng không phải là không có so với nàng đẹp hơn, ngoại ngữ trong học viện cũng có mấy cái đáng đáp không kém, hơn nữa khác học viện cũng là có mỹ nữ.

Vương Hạc lại thêm xem trọng là Lý Vũ Oánh bối cảnh gia đình. Mẫu thân của Lý Vũ Oánh là cán bộ cao cấp trong trường, có người nói chức vị còn chưa phải nhỏ. Muốn nói tiền, có thể trong trường học thật đúng là không vãi cái giống Vương Hạc thế này, thế nhưng muốn nói quyền, vậy Lý Vũ Oánh là số một số hai. Vương Hạc nghĩ bản thân nếu như và Lý Vũ Oánh tốt hơn, vậy tiền đồ tương lai có thể nói là vô tư.

Tổng hợp lại hai cái này nhân tố, Vương Hạc mới quyết định cái này Lý Vũ Oánh thị phi đuổi không thể.

Vương Hạc trong lòng cũng phát sầu, hắn đã bị cự tuyệt 2 lần, muốn nói là lần đầu tiên không có chuẩn bị cho tốt bị cự tuyệt hữu tình có thể vốn là. Thế nhưng lần thứ hai tại như vậy lớn trường học có thể này nguyên vẹn chuẩn bị dưới tình huống lại bị không lưu tình chút nào cự tuyệt, điều này nói rõ Lý Vũ Oánh đối với Vương Hạc hẳn căn bản không cảm giác.

Cái này tiền tài thế tiến công cũng dùng qua, trước mắt hắn chỉ có thể dùng hành động để từ từ cảm hóa Lý Vũ Oánh. Nghĩ tới đây, Vương Hạc đột nhiên ý thức được, ngày hôm nay hắn đánh Trương Nha Lăng chuyện tình nếu như bị Lý Vũ Oánh biết, hẳn thì càng không vui.

Vương Hạc cũng không lo lắng Trương Nha Lăng đi đâm thọc, hắn lo lắng chính là học viện tài chính vậy chút học sinh. Nhỡ ra người nào ở sau lưng nghị luận truyền tới Lý Vũ Oánh trong lỗ tai.

"Duẩn Trạch, người giúp ta chuyện" Vương Hạc chỉ có thể đem hy vọng ký thác vào Trương Úc và Duẩn Trạch hai người kia trên người.

"Người nói đi, có thể giúp ta tận lực giúp" Duẩn Trạch cũng không dám đem lời nói quá tròn.

"Ngày hôm nay ta đánh Trương Nha Lăng tin tức, cho ta bao vây ở." Vương Hạc nghĩ chuyện cho tới bây giờ chỉ có thể bảo đảm tin tức không truyền ra ngoài.

"Cái này" Duẩn Trạch cũng biết Vương Hạc không muốn để cho Lý Vũ Oánh biết việc này, nhưng là hôm nay thấy việc này cũng không chỉ có một hai cái, cái này người khác mỗi cũng không tốt quản a.

Duẩn Trạch vớt Trương Úc giàu to rồi một đoàn tin, nội dung là [nghĩ biện pháp bao vây tin tức, Vương Hạc còn muốn đuổi Lý Vũ Oánh]. Duẩn Trạch khi học viện tài chính nói chuyện cũng không khá lắm dùng, loại chuyện này chỉ có thể giao cho Trương Úc loại này khi trong học viện lực ảnh hưởng tương đối lớn người đi nghĩ biện pháp, hơn nữa Trương Úc nữ bằng hữu Nhiễm Vũ nhưng mà trong học viện học sinh cán bộ.

"Vậy người có cần hay không đi xem Trương Nha Lăng? Hẳn cái tên thương" Duẩn Trạch thăm dò tính chất hỏi Vương Hạc

"Không đi, nhìn hắn làm gì, chỉ cần không chết là được" mặc dù bây giờ đuổi lý chính là Vương Hạc, thế nhưng để cho hắn đi thăm Trương Nha Lăng hiển nhiên là không thể nào.

"Đi, theo ta đi ăn một chút gì đi" nói xong Vương Hạc liền lôi kéo Duẩn Trạch đi ra ngoài trường.

chương 8: Nghỉ ngơi

Trương Nha Lăng bị đưa đến khoa y, trách nhiệm giáo sư thấy bác sĩ căn cứ chính xác rõ ràng, nhìn nhìn lại đã không có người dạng Trương Nha Lăng, hơi nhíu mày một cái.

Đến khoa y kiểm tra không phải là không có, thế nhưng cái này một đệ tử bị thương thành thế này qua tới kiểm tra ngược lại nhiều năm như vậy lần đầu. Hoàn hảo có bác sĩ căn cứ chính xác rõ ràng, cái này thực tập giáo sư mang theo Trương Nha Lăng làm CT, thử máu, X quang đơn giản một chút mà kiểm tra.

Kết quả một hồi liền đi ra, may mà chính là Trương Nha Lăng xương ngược lại không có việc gì, mắt cũng không có gì đáng ngại.

Vì có thể nhanh chóng tiêu sưng, trách nhiệm giáo sư đem Trương Nha Lăng đưa y học bộ bên trong phòng, mở một chút dược, đồng thời chuẩn bị vớt Trương Nha Lăng treo truyền dịch.

Hai tên nam sinh xem ở đây cũng không bọn họ chuyện gì, thế là cùng giáo sư chào hỏi một tiếng liền đi. Trương Nha Lăng ngồi ở phòng bên trong, lão lão thật thật phủ lên tiêu sưng treo bình, sau đó uống thuốc. Giáo sư thấy hắn không có gì sự tình đã đi mở làm chuyện của mình, Trương Nha Lăng ngồi trên ghế, chỉ chốc lát sau liền hép mắt.

Sẽ bàn Trương Úc bỏ vào Duẫn Trạch đoàn tín, bộ óc hơi lớn. Hắn cũng biết, việc này nếu như truyền tới Lý Vũ Oánh trong lỗ tai vậy hắn hai liền thật không vui, Lý Vũ Oánh tuy rằng cũng coi thường Trương Nha Lăng, thế nhưng năng người không xấu, loại này bất nạt kẻ yếu chuyện Lý Vũ Oánh cũng là khinh bỉ.

Nhưng mà Vương Hạc đánh Trương Nha Lăng thời điểm, có rất nhiều người nhìn, Trương Úc cũng không quyền lực khống chế người khác không ra bên ngoài nói đi.

Vương Hạc là anh em tốt của hắn, việc này không thể không giúp, thế nhưng muốn giúp vừa vô tòng hạ thủ vô kẻ khả thi. Trong lúc nhất thời Trương Úc cũng rơi vào một loại thế khó xử tình cảnh

Khó sở Trương Úc chỉ có thể xin giúp đỡ Nhiệm Vũ, Nhiệm Vũ tối thiểu khi học viện tài chính coi là học sinh cán bộ, nàng cũng có chút quyền phát biểu. Trương Úc cũng rõ ràng mình nữ bằng hữu đối với huynh đệ của mình phê bình kín đáo rất nhiều, cho nên không thể làm gì khác hơn là cười theo ta van người Nhiệm Vũ.

"Cái này, Nhiệm Vũ ngươi xem ngươi thì giúp một chút hắn đi." Trương Úc rất rõ ràng bạn gái mình tính cách, nhất định phải mềm đến.

"Này, ta nhưng mà bạn gái ngươi, vừa không phải của hắn, ta giúp hắn làm gì" Nhiệm Vũ dừng lại công việc trong tay liếc một cái Trương Úc

"Cái này, ngươi không phải hắn chị dâu được" Trương Úc đã khởi quan hệ bài

"Vậy cũng phải nhìn hắn làm những gì, có như vậy người khi dễ sao" Nhiệm Vũ nói đến đây biểu tình có chút không vui.

Quả thực không có như vậy người khi dễ. Điểm ấy rất nhiều người đều không quen nhìn, nhưng có phải hay không tất cả mọi người là lỗi đầu tiên, bọn họ không có nghĩa vụ đi giải quyết sự thống khổ của người khác, sự tình không liên quan mình là tốt nhất thái độ.

Bất quá ngoài miệng không vui, Nhiệm Vũ cũng biết, Vương Hạc đối với Trương Úc mà nói là rất tốt người anh em, mà Trương Úc vừa là bạn trai của nàng, nói như thế nào chuyện này phải giúp.

"Ngươi sau đó đừng ... nữa để cho ta giúp ngươi người anh em thu thập cục diện rồi rắm" Nhiệm Vũ nhéo trượng từng cái dưới, Trương Úc rất phối hợp nhe răng khéo mồm khéo miệng.

Nhiệm Vũ đang suy nghĩ rốt cuộc thế nào đưa cái này hình tròn đi tới, nàng giản đơn tính một chút, vừa mới khi trong hội trường mắt thấy toàn bộ quá trình có chừng 15 người chừng đó, 15 người trong đám người có 6 người nữ sinh. Nam sinh đến hoàn hảo làm, giao cho Trương Úc và Duẫn Trạch cũng không có vấn đề. Thế nhưng nữ sinh liền không dễ làm, nữ sinh mỗi không tốt quân đây là thật, hơn nữa nam sinh cũng còn có thể xưng huynh gọi đệ hoặc là nói trắng ra là dựa vào vũ lực. Nữ sinh, người cũng không thể quá cứng rắn, thế nhưng nữ sinh cũng không quá dễ dàng liền chỗ rất hòa hợp. Cho nên, nghĩ như thế nào biện pháp để cho cái này 6 người nữ sinh không nói ra đi mới là trọng yếu nhất.

Một lát sau, Nhiệm Vũ nghĩ ra một tạm thời còn có thể được biện pháp.

"Trương Úc, vậy 9 một nam sinh cùng các ngươi đều rất quen, ngươi đi giải quyết đi, ta nghĩ biện pháp ổn định mấy nữ sinh kia" nói xong Nhiệm Vũ liền hướng trong hội trường nặt đi tới.

Học viện tài chính bên trong nữ sinh quan hệ tương đối phức tạp, ưu tú nữ sinh trong lúc đó có khúc mắc lời này không phải tùy tiện nói, cho nên tại đây học viện tài chính bên trong... này ưu tú cô gái đều hiện ra ôm nhỏ đoàn hình thức. Liền lấy Nhiệm Vũ mà nói, cùng nàng tương đối gần gũi chị em liền

mấy cái như vậy, đối với những người khác Nhiễm Vũ cũng chỉ bảo trì một lúc lạnh lúc nóng thái độ.

"Trong hội trường làm quét sạch, phiền phức tập trung một cái chúng ta họp" Nhiễm Vũ đứng ở trong hội trường gian, đem vừa mới mắt thấy toàn bộ quá trình bạn học đều tập trung lại.

"Ta hơi chút nói mấy chuyện tình, coi như là lần này liên hoan một tổng kết" Nhiễm Vũ với học viện tổ chức bộ Phó bộ trưởng thân phận để làm một lần họp.

"Lần này liên hoan khổ cực mọi người, cái này ta còn hướng tuyên truyền bộ phản ánh, xem như cảm tạ, sẽ vì mọi người thêm chút học phần làm thưởng cho" Nhiễm Vũ dự định trước này giờ ngọt

Đây cũng không phải là Nhiễm Vũ mù đồng ý, lúc trước học viện lãnh đạo cho bọn hắn đoàn ủy lúc họp cũng đã nói, có thể đồng ý học phút thưởng cho, nhưng chắc chắn sẽ không rất nhiều. Hơn nữa cái này tiếp thu thưởng người cũng không phải tất cả, mà là một nhóm người, bất quá đã có cái này danh ngạch, vậy làm sao xứng phút là tốt rồi làm.

"Qua mấy ngày, trường học biết tiến hành học viện liên hoan một bình xét, cái này bình xét cũng là học viện chúng ta cần tranh thủ" chuyện này là Nhiễm Vũ lén lút nghe được, đại khái ý tứ là trường học sẽ đối liên hoan cử hành nào nhiệt có đặc sắc học viện tiến hành thưởng cho. Chuyện này học viện lãnh đạo không có nói rõ vớt đoàn ủy, thế nhưng riêng dẫn dõ cái này liên hoan phải làm tốt.

"Cho nên, hết thảy đều nhất định phải làm cho này lần bình xét làm chuẩn bị. Đầu tiên, diễn xuất trung xuất hiện tất cả có ảnh hưởng xấu chuyện tình, không thể đối ngoại tuyên trương." Nhiễm Vũ dùng bình xét lý do rất tốt che giấu mục đích của chính mình.

"Tôn mẫn, người liền tạm thời xem như bình xét chuẩn bị tổ tổ trưởng, đi trước chuẩn bị bình xét chuyện hạng." Nhiễm Vũ có rất đúng dịp an bài họ trung 1, 2 một chuẩn bị bình xét, thế này họ cũng sẽ không bản thân đập chân của mình.

An bài hết những thứ này sau đó, Nhiễm Vũ lại nói một chút thứ khác, trong đó ám hiệu một chút nếu như bình xét thuận lợi học phút thưởng sự tình, sau đó liền để cho bọn họ tiếp tục trở lại quét dọn.

Phiền toái nhất một việc đã bị Nhiễm Vũ rất xảo diệu giải quyết rồi, chiếu như bây giờ xem ra, những nữ sinh này vì lợi ích của mình sẽ phải đem việc này giữ kín như bưng. Còn dư lại nam sinh phải dựa vào Trương Úc và Duẫn Trạch trở về phòng ngủ sau đó sẽ giải quyết đi.

"Nhiễm Vũ, cảm ơn nhiều lần này" Trương Úc rất cảm kích mình cái này người bạn gái luôn luôn khi hắn cần trợ giúp thời điểm vươu viện thủ.

"Lần sau cũng không có chuyện tốt thế này" Nhiễm Vũ lần này cũng coi như phá một lệ, nhưng lần sau thì không được, năng cũng là có nguyên tắc.

Trương Úc cũng trước tiên đem việc này gọi nhắn tin thông báo cho Duẫn Trạch, Vương Hạc biết cũng trong lòng cũng coi là buông xuống một trọng trách.

Trương Nha Lăng bên này treo bình có không sai biệt lắm, trên mặt sưng cũng tiêu mất một chút. Khi Trương Nha Lăng treo bình vừa mới đánh phía trên không lâu sau, y học bộ môn chẩn bác sĩ đã tới rồi, vừa thay Trương Nha Lăng kiểm tra một chút.

Trương Nha Lăng vết thương trên người nhất thì bán hội hoàn hảo không được, cho nên cuối cùng vẫn là quyết định tạm thời không trở về ký túc xá, khi y học bộ khu nội trú tạm thời ở, chờ thương thế khá hơn một chút trở về nữa.

Đây đối với Trương Nha Lăng cũng là một chuyện tốt, hắn cũng không muốn bây giờ đi về đối mặt Vương Hạc.

Trong nháy 5 ngày thời gian trôi qua, cái này năm hồi ban ngày đêm, Vương Hạc thành công tạm thời dùng quyền đánh bao vây Trương Nha Lăng chuyện tình, cũng may mấy nữ sinh kia cũng quả thực không có ra bên ngoài nói. Vương Hạc vì cảm tạ riêng mời Nhiễm Vũ và Trương Úc ăn một bữa cơm, khi Nhiễm Vũ vớt chân mặt mũi dưới tình huống, Vương Hạc cũng cam đoan sau đó không phiền toái nữa Nhiễm Vũ.

Học viện tài chính liên hoan hoạt động quả thực cực kỳ thành công, cho nên khi bình xét trung thu được thứ ba thật là tốt thứ tự, đầu tiên là nghệ thuật học viện, thứ nhì là người văn học viện. Bất được cái danh từ này học viện lãnh đạo cũng tương đối cao hung, cho nên đáp ứng học nên đứng là như thực chất cho vay. Qua hết năm khoảng cách cuối kỳ cuộc thi liền không xa, đại học cuối kỳ cuộc thi và cao trung rất không giống nhau, chỉ cần không treo là được.

Trương Nha Lăng khi y học bộ nghỉ ngơi 5 ngày, trên mặt ứ sưng cơ bản đều tiêu mất, chính là gương mặt cơ bắp còn có chút không khỏe. Thế nhưng trên người tụ huyết còn không có tan ra, bất quá đơn giản hoạt động đã không có gì đáng ngại.

Khi Trương Nha Lăng mãnh liệt yêu cầu phía dưới, bác sĩ phải đồng ý Trương Nha Lăng trở về học viện tham gia cuối kỳ cuộc thi. Cuối kỳ cuộc thi đối với Trương Nha Lăng mà nói là rất trọng yếu, hắn chỉ có cố gắng thông qua đọc sách, dùng tốt thành tích đến thực hiện của mình tương lai.

Cũng không phải mỗi người đều giống như Trương Nha Lăng thế này có đủ thực lực, cũng có một chút người đối với cuối kỳ cuộc thi cũng là không có gì mười phần chắc chắn, thế là khi liên hoan vừa kết thúc lại bắt đầu khẩn trương ôn tập, tục ngữ nói lâm trận mới mài gươm không nhanh cũng quang, có đôi khi còn kém như vậy 1, 2 phút.

Đương nhiên cũng có không quá lớn thực lực cũng không ôn tập, ví như Vương Hạc, chính là điển hình thay mặt. Khi đến trường học lúc trước, phụ thân của Vương Hạc cũng đã ủy thác giáo sư đối với Vương Hạc tiến hành chiếu cố, cho nên Vương Hạc mới không lo lắng treo khoa trở ngại. Cho nên Vương Hạc mấy ngày nay cũng quá tiêu sái, Trương Nha Lăng không ở phòng ngủ, hắn cũng không có gì phiền não, toàn thể đi ra ngoài đi dạo một

chút, hỏi thăm một chút Lý Vũ Oánh một chút tình huống. Tuy rằng Trương Úc và Duẩn Trạch đều ở đây cắm đầu học không rảnh bởi hấn, thế nhưng một mình hấn trôi qua ngược lại cũng là nhanh sống.

Đang khẩn trương ôn tập trung thời gian trôi qua rất nhanh, trong nháy 5 ngày liền đi qua. Học viện tài chính nghênh đón cuối kỳ cuộc thi, trận này cuộc thi cũng là cái này giới học sinh lần đầu tiên tham gia đại học cuộc thi. Toàn bộ cuộc thi 1 ngày liền kết thúc, tiếng Anh và có chút bắt buộc khoa cuộc thi đã khi năm trước liền tiến hành qua, cuộc thi lần này chính là tài chính chuyên nghiệp cuộc thi.

Thi xong thử sau đó, nghênh đón chính là một sung sướng nghỉ đông, đối với rời nhà nửa năm những học sinh mới cuối cùng có thể trở về nhà và cha mẹ đoàn viên, hoàn thành cuộc thi sau đó, mọi người cũng nghênh tới một người dễ dàng vui vẻ ngày nghỉ, không cần lại cả ngày đọc sách học tập. Đại học không giống với cao trung, đại học nghỉ đông tác nghiệp nào đó ý nghĩa phía trên không thể để cho làm ra về nghiệp, giống nhau với luận văn là chủ đạo. Cho nên đại học nghỉ đông là tương đối buông lỏng, nhất là năm thứ nhất đại học nghỉ đông.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

chương 9: bắt đầu nghỉ đông

Trương Nha Lăng cũng rất chờ đợi nghỉ, tuy rằng nhà hấn rời Long Thành cũng không phải rất xa, nhưng là bởi vì tiết kiệm tiêu dùng, cho nên nghỉ lễ quốc khánh gì gì đó đều không về nhà. Trương Nha Lăng cũng rất nhớ nhà, bình thường cũng rất ít gọi điện thoại, dù sao cái này đánh chính là đường dài. Hiện tại nghỉ, Trương Nha Lăng vội vàng trở về ký túc xá chuẩn bị thu thập hành lý về nhà. Trương Nha Lăng mang về hành lý rất ít, chính là mình nghỉ đông học dùng sách giáo khoa và một chút đồ giặt quần áo và đệm chăn, còn có một chút Trương Nha Lăng dùng bình thường còn dư lại một chút tiền mua một chút Long Thành đặc sản vớt ba mẹ mang về, ví như vịt nướng rồi gì gì đó. Đơn giản thu thập một chút, Trương Nha Lăng đem muốn mang về gì đó đánh thành hai cái bọc, một gánh ở lưng phía trên, một dùng tay cầm. Bởi vì Trương Nha Lăng là làm đường dài ô tô về nhà, cho nên muốn tận khả năng giảm thiểu hành lý số lượng.

Cuối cùng nhìn thoáng qua ký túc xá, xác nhận bản thân đặt ở trong ký túc xá gì đó đã thu thập xong. Lần sau lại trở lại ký túc xá sẽ phải đến nghỉ đã trở về, tuy rằng cái ký túc xá này dậm Trương Nha Lăng không có được cái gì âm áp, nhưng dù sao cũng là mình ở trong lúc học đại học sinh hoạt nơi ấy, bao nhiêu vẫn còn có chút không muốn. Giữa lúc Trương Nha Lăng kéo cửa ra chuẩn bị xuất phát về nhà, cái gọi là không đúng dịp phải không sách, Trương Nha Lăng kéo cửa ra thời điểm thấy được đang chuẩn bị đẩy cửa vào Vương Hạc. Vương Hạc là trở về lấy tiền bọc, vừa mới dự định đi ra ngoài chúc mừng Trương Úc và Duẩn Trạch thuận lợi thi xong thử, thế nhưng không nghĩ tới ví tiền quên mang theo, cho nên trở về đem, không nghĩ tới dĩ nhiên đụng phải Trương Nha Lăng.

Trương Nha Lăng vừa nhìn là Vương Hạc, tức khắc lại càng hoảng sợ, phản xạ có điều kiện lui về phía sau một bước, trong tay nói bọc cũng rơi xuống đất. Vương Hạc cũng sững sốt một chút, hấn không nghĩ tới trở về dĩ nhiên có thể gặp được Trương Nha Lăng.

Có thể nói hiện tại Trương Nha Lăng không muốn gặp nhất người chính là Vương Hạc, mà tuy rằng Vương Hạc cũng không muốn gặp lại Trương Nha Lăng, thế nhưng Vương Hạc cũng không cự Trương Nha Lăng.

"Hừ, mau tránh ra, chớ cản đường, da thịt nổi khỗ không chịu đủ?" Vương Hạc lập tức đòi lại rất mạnh cứng rắn thái độ.

Từ đáy lòng mà nói, Vương Hạc không có chút nào nghĩ bản thân có lỗi với Trương Nha Lăng.

Trương Nha Lăng đối với Vương Hạc là sợ hãi, đi qua chuyện lần này Trương Nha Lăng triệt để hiểu rồi, Vương Hạc là một mình tuyệt đối không chọc nổi chứa. Nếu như nói những người khác đối với hấn là khinh thường lời nói, như vậy Vương Hạc đối với hấn liền không chỉ là khinh thường. Lần trước thương còn chưa khỏe toàn bộ đầu, Trương Nha Lăng cũng không hy vọng khi về nhà lúc trước lại bị đánh một trận.

Bởi vì Trương Nha Lăng lấy hành lý, cho nên đem vốn là không lớn cửa toàn bộ là chắn không sai biệt lắm, cho nên vì vớt Vương Hạc nhường đường, Trương Nha Lăng vừa buộc lòng phải lui về phía sau, ra khỏi vào trong phòng ngủ để cho Vương Hạc trước vào.

Vương Hạc đi vào phòng ngủ, mở bản thân ngăn tủ lấy ra ví tiền. Trương Nha Lăng liền đứng ở một bên, cũng không dám đi trước.

Đối với Vương Hạc mà nói, hấn đánh Trương Nha Lăng chuyện tình, bây giờ là tương đối nhạy cảm. Tuy rằng tin tức là tạm thời phong tỏa, thế nhưng không có nghĩa là hiện tại người khác không nói, sau đó cũng không nói. Chỉ cần ngày nào đó có người đem chuyện này giữ ra, chết hay là hấn Vương Hạc, trừ phi ngày nào đó Vương Hạc không còn thích Lý Vũ Oánh, hoặc là ngày nào đó Vương Hạc đuổi theo Lý Vũ Oánh, vậy mới không cần cần chặt. Rất hiển nhiên lúc này cái này hai trường hợp cũng không có phát sinh.

Vương Hạc cũng không muốn đem Trương Nha Lăng ép quá mau, ai biết đem Trương Nha Lăng ép nó có thể làm được cái gì.

Vương Hạc suy nghĩ một cái, khi đi ra ngoài đi qua đứng ở một bên Trương Nha Lăng thời điểm, bỗng nhiên dừng lại, mở ví tiền rút ra một xấp tiền, muốn đi Trương Nha Lăng mặc áo trong túi bỏ vào.

Trương Nha Lăng vừa nhìn Vương Hạc cấp cho hắn nhiều tiền như vậy hơi chuyển mắt quá cong đến, cái này mấy ngày hôm trước đánh xong hắn vậy làm sao vừa trả thù lao a. Hắn cũng không biết Vương Hạc rốt cuộc nhớ làm cho thứ gì, thế là theo bản năng lui một bước.

"Ta cho ngươi dám không được?" Vương Hạc uy hiếp nói, sau đó tay duỗi một cái đem tiền nhét vào Trương Nha Lăng mặc áo trong túi.

"Miệng đang hoàng một chút, nên nói không nên nói hiểu rồi giờ. Nếu không ngươi nhất định phải chết, ở trường học ta nhưng có là thời gian." Vứt xong rồi trước, Vương Hạc vừa lướt tiếp theo câu nhắc nhở nói, ám chỉ tiền này chính là Vương Hạc vứt Trương Nha Lăng hàn phí. Sau đó Vương Hạc hừ nhỏ khúc vứt hô hô liền đi. Vương Hạc trong lòng nghĩ cũng rất chu đáo, chuyện này mấu chốt vẫn là ở Trương Nha Lăng trên người, lý do an toàn, còn là cho Trương Nha Lăng một khoản tiền, Trương Nha Lăng bắt tiền, sẽ không được nói lung tung.

Nhưng này Trương Nha Lăng nhất thì bán hội cũng không phản ứng kịp cái này Vương Hạc vì sao cho hắn tiền, mình cũng không nói mò gì a, lẽ nào Vương Hạc còn sợ bản thân mách giáo sư? Nhưng mà mình cũng không có can đảm đi mách giáo sư a, dù sao giáo sư lại không thể thời thời khắc khắc bảo vệ mình, có thể không đi chọc phiền phức sẽ không đi chọc, không thể trêu vào còn không trốn thoát sao?

Dù sao cũng cho không tiền không được trắng không được, nếu như Vương Hạc là sợ bản thân cáo trạng cho tiền, vậy chỉ thu được chứ. Trương Nha Lăng trong lòng nghĩ như vậy đã nói phục mình, lại nói mình lại không thể mách giáo sư. Đem túi xách tới, Trương Nha Lăng đi ra phòng ngủ, thẳng đến Long Thành bên xe liên tỉnh.

Trương Nha Lăng một đường xe buýt đi tới Long Thành bên xe liên tỉnh, bởi đúng lúc là xuân vận, rất nhiều trong tay không giàu có người đều lựa chọn đường dài ô tô về nhà, cho nên bên xe bên trong cũng là chật ních về nhà ăn tết người.

Trương Nha Lăng tới trước bán vé trước cửa sổ chuẩn bị phải đổi mua phiếu. Nguyên nhân là thứ nhất lần về nhà ăn tết cũng không hiểu sớm định phiếu gì gì đó, cho nên Trương Nha Lăng chẳng qua là đến hiện trường mua, bất quá cũng may Trương Nha Lăng nhà không coi vào đâu đứng đầu đường bộ, cho nên hiện trường cũng có thể mua được phiếu.

"Đến một vé đi huyện Côn" Trương Nha Lăng nhắm ngay trong quầy bán vé nhân viên nói.

"Chỉ còn điều hòa xe, nếu không." Bán phiếu trong cửa sổ trung niên bác gái không nhịn được nói.

Vé xe máy lạnh có thể sánh bằng thông thường vé xe đất không ít, nguyên bản Trương Nha Lăng phải là rất quán quýt, bất quá hoàn hảo ngày hôm nay Vương Hạc kín đáo đưa cho hắn một chút tiền. Cẩn rằng, nghĩ đến mình cũng không nơi ấy đi, không thể làm gì khác hơn là ngồi xe máy lạnh.

"Muốn muốn một cái, bao nhiêu tiền?"

"136"

Trương Nha Lăng rất đau lòng đem tiền đưa cho người bán vé, cái này nếu như thông thường vé xe mới 80 nhiều đồng đâu, cái này sơ sơ đắt 50 đa.

Khoảng cách ô tô xuất phát còn có hơn 1 giờ, Trương Nha Lăng lấy tay cơ gọi điện thoại cho nhà, cùng cha mẹ thông báo một tiếng, cũng là qua loa nói vài câu liên cúp điện thoại, từ thanh âm trong điện thoại nghe được cha mẹ cao hứng phi thường, còn nói chờ Trương Nha Lăng trở lại muốn nói cho hắn biết tin tức tốt.

Đối với Trương Nha Lăng mà nói, tin tức tốt nhất chính là về nhà, đây là hắn rất chờ đợi chuyện tình. 1 canh giờ trong nháy mắt liền đi qua, Trương Nha Lăng leo lên về nhà lớn khách. Trương Nha Lăng hay là lần đầu ngồi tốt như vậy xe đồ, cái này là một chiếc hạ môn rộng vàng điều hòa xe. Từ Long Thành đến côn huyện cần 5 một giờ, Trương Nha Lăng không có gì có thể giết thời gian gì đó, cho nên ở trên xe thời gian hắn chỉ có thể dùng để ngủ.

Ô tô chậm rãi thúc đẩy, nhìn ngoài cửa sổ sầm uất thành thị, Trương Nha Lăng đột nhiên có có loại cảm giác không thật. Đúng vậy, ai có thể nghĩ tới từ huyện thành nhỏ dậm ra người tới có thể đi vào lớn như vậy một thành thị, họp lại tại đây đọc sách đến trường. Đối với Trương Nha Lăng mà nói, khi Long Thành nửa năm để cho hắn có càng nhiều hơn từng trải, để cho hắn nhận thức người nhiều hơn, thế nhưng vẫn không có bất kỳ một cái nào bạn bè. Từ nhỏ nhỏ bên trong đại học, Trương Nha Lăng giống như thấy được toàn bộ xã hội ảnh thu nhỏ. Hắn tại đây sở vượt qua mỗi một ngày đều là ở trường thành, hôm nay Trương Nha Lăng và 4 người tháng trước kia Trương Nha Lăng so sánh với, xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Trương Nha Lăng lấy lại tinh thần, đột nhiên nhớ tới một việc, hắn đem trong túi Vương Hạc bỏ vào cho hắn tiền móc ra, mỗi một cái đếm, tổng cộng 14 tờ, cũng chính là 1400 đồng tiền. Số tiền này đối với Trương Nha Lăng mà nói chính là một số tiền lớn, 1400 đồng tiền, cái này có thể tương đương với Trương Nha Lăng ở trường học 2 một nhiều tháng sinh hoạt phí đâu.

Cái này 1400 đồng tiền có thể cho Trương Nha Lăng uống phí rất nhiều chuyện, bởi vì hắn thật sự là quá thiếu tiền. Trương Nha Lăng nhớ, nếu như mỗi lần Vương Hạc đánh hắn một trận cũng có thể lấy được thế này một khoản tiền, hắn tình nguyện hàng ngày bị Vương Hạc đánh, trước đây bị đánh hết nhận được vậy chút tội đã bị hắn hoàn toàn vứt đến sau đầu đi.

Ô tô dần dần nhanh chóng cách rời Long Thành thành nội, ngoài cửa sổ cảnh vật từ nhà cao tầng từ từ biến thành nhà trệt cuối cùng từ từ biến thành điền dã thôn xóm, nhìn những thứ này lác lác mà qua cảnh sắc, Trương Nha Lăng chậm rãi đang ngủ.

Hơn thế đồng thời, trong sân trường cũng là một mảnh bận rộn, lục tục học sinh xách theo bao lớn bao nhỏ hành lý từ cửa trường học nối đuôi nhau ra, sau đó đón xe chạy về phía trạm xe lửa, sân bay hoặc là bến xe, bây giờ là về nhà thời khắc. Vương Hạc, Trương Úc, Duẩn Trạch, Nhiễm Vũ còn có

mấy cái bình thường chỗ tương đối khá bạn học đang một nhà Hỏa oa thành dặm liên hoan, trong nôi toát ra đặng đặng hơi nóng có chút che cản trước mắt tầm mắt, bọn họ chính đang ăn mừng một học kỳ kết thúc, lập tức bọn họ cũng muốn bước trên lần lượt về nhà lữ đồ. Lý Vũ Oánh lúc này đang ngồi ở thư thái bảo mã xa thượng, nhà của nàng ngay Bắc Kinh, chẳng qua là bình thường không quay về mà thôi.

Đi qua 5 canh giờ đường xe, ô tô cuối cùng đã tới trạm cuối côn huyện. Người trên xe lục tục cầm bao lớn bao nhỏ gì đó xuống xe. Trương Nha Lăng hơi chút sững sờ mình sắp ngồi đã tê rần thân thể, muốn về đến nhà, còn phải tại đây đổi xe. Trương Nha Lăng nhà chuẩn xác mà nói là ở tại côn huyện huyện giao, từ côn huyện thị trấn ngồi xe còn phải 40 phút chừng đó, bất quá Trương Nha Lăng đổi lại ngồi thì không phải là đổi ngồi đường dài ô tô, chính là đổi ngồi trong huyện xe buýt.

Ngắm lại khoảng cách đến nhà cũng chỉ còn lại có 40 phút thể giới, Trương Nha Lăng trong lòng rất là kích động. Coi là coi là xem phải có 4 tháng ròng không ba mẹ, từ trước hàng ngày gặp, hiện tại 4 tháng ròng không thấy muốn nhanh chóng nhà.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

chương 10: về nhà

Đi qua 5 canh giờ đường xe, ô tô cuối cùng đã tới trạm cuối côn huyện. Người trên xe lục tục cầm bao lớn bao nhỏ gì đó xuống xe. Trương Nha Lăng hơi chút sững sờ mình sắp ngồi đã tê rần thân thể, muốn về đến nhà, còn phải tại đây đổi xe. Trương Nha Lăng nhà chuẩn xác mà nói là ở tại côn huyện huyện giao, từ côn huyện thị trấn ngồi xe còn phải 40 phút chừng đó, bất quá Trương Nha Lăng đổi lại ngồi thì không phải là đổi ngồi đường dài ô tô, chính là đổi ngồi trong huyện xe buýt.

Ngắm lại khoảng cách đến nhà cũng chỉ còn lại có 40 phút thể giới, Trương Nha Lăng trong lòng rất là kích động. Coi là coi là xem phải có 4 tháng ròng không ba mẹ, từ trước hàng ngày gặp, hiện tại 4 tháng ròng không thấy muốn nhanh chóng nhà.

Thuận lợi ngồi trên lái hướng huyện giao giao thông công cộng, Trương Nha Lăng trong lòng hơi thấp thỏm, không biết ba mẹ cái này 4 tháng trôi qua có được hay không. Nhìn huyện trong thành biến hóa, đề cho hẳn có loại vừa quen thuộc vừa cảm giác xa lạ. Sắc trời cũng đã toàn bộ tối xuống, mùa đông bầu trời tối đen sớm, từng nhà chờ đều đốt sáng lên, trên đường người cũng tiệm dần ít đi, khí trời rất thấp, tới gần buổi tối hoạt động người cũng không phải nhiều như vậy.

Theo giao thông công cộng dừng hẳn, Trương Nha Lăng cuối cùng bước lên nhà ruộng đất.

"Ba, mẹ." Trương Nha Lăng con mắt thứ nhất nhìn thấy được khi trạm xe buýt chờ cha mẹ. Nhiệt độ bây giờ gần 0 độ, cha mẹ đơn bạc thân thể ở trong gió hơi run.

Thấy con trai của mình đã trở về, ông Trương bà Trương cũng có vẻ rất kích động, thật cao hứng, vội vàng nghênh đón, giúp đỡ Trương Nha Lăng đem hành lý.

"Tất cả còn thuận lợi a, ôi chào, rõ ràng tiền đồ, sinh viên đại học, trở lại nói trở lại nói." Cha trong miệng lầm bầm lầu bầu nói, cũng không biết là nói cho mình nghe hay là nói cho Trương Nha Lăng nghe. Đơn giản trong nhà này rồi nhà ga không xa, cũng liền mấy trăm thước đường.

Khi đi trở về trên đường, còn gặp một di.

"Ôi, đây không phải là Nha Lăng sao? Từ trường học đã trở về? Ôi chào người xem một chút, thật không sai" không nghĩ tới a di này còn nhận ra Trương Nha Lăng. Trương Nha Lăng một nhà đương nhiên cũng muốn khách khí khách khí, cho nhau hàn huyên một cái, bất quá nhìn ra, Trương Nha Lăng một nhà nghe được người khác khích lệ trên mặt vẫn là rất vui vẻ.

Đi qua lác lác đường nhỏ, đi tới cũ nát khu dân cư đậm, đi vào ngọn đèn mờ tối hàng hiên. Nhìn hoàn cảnh chung quanh, đối với Trương Nha Lăng mà nói là cỡ nào quen thuộc a, chật hẹp hàng hiên, mờ nhạt ngọn đèn, có chút mốc meo bức tường da.

Lập tức sẽ phải đến nhà, làm Trương Nha Lăng đứng ở quen thuộc trước đại môn, nhìn trên cửa đã cũ không thể lại cũ câu đối xuân, trong lòng càng ngày càng kích động.

Theo kết một tiếng, có chút rỉ sét cửa sắt bị mở ra, một nhà mùi vị đập vào mặt. Trương Nha Lăng một bước bước vào trong, mở đèn. Trong không có gì quá biến hóa lớn, hay là nhỏ như vậy, gia cụ hay là như vậy cũ. Buồng xuống hành lý, Trương Nha Lăng đi tới gian phòng của mình, cha mẹ lại là nhà bếp buôn bán cơm nước.

Trương Nha Lăng cái nhà này hay là rất sớm trước đây nông mà chiếm dụng chính (hài hòa) phủ sở bồi thường nhà cửa, nhưng nhìn mà tính là thật tốt,

bất quá đã nhiều năm như vậy, theo thị trấn phát triển, rất nhiều người đều dời đến tốt hơn nhà lâu dậm đi, Trương Nha Lăng một nhà vẫn như cũ ở tại bồi thường trong phòng, dù sao cũng cũng đủ. Trương Nha Lăng một nhà thu nhập cũng không nhiều, mẹ là dệt cửa hàng công nhân, mỗi tháng cũng liền 1000 nhiều hơn dưới, phụ thân là tảo hộ, theo vài cái bạn bè uống phí công trình, thu nhập xem nhận sống bao nhiêu. Đối với cái này một tháng bình quân chỉ có không được 2000 thu nhập gia đình mà nói, hợp lại không có bao nhiêu có dư tiền, huống không chỉ có mỗi tháng cấp cho Trương Nha Lăng gửi đi mấy trăm sinh hoạt phí, nhưng lại muốn trả tiền lại, trong vẫn có không ít tiền nợ.

Trương Nha Lăng ngồi ở trên giường của mình, phòng của hắn còn chưa có trường học phòng ngủ lớn, chỉ đủ trang bị một cái một người nhỏ phản, một bàn nhỏ, sau đó liền không có chỗ nào, duy nhất một giá sách hay là cha của Trương Nha Lăng thủ công làm, hôm nay cũng là phá đồ hư thối. Bất quá tuy rằng điều kiện không phải giống nhau kém, nhưng Trương Nha Lăng không có chút nào không thích ứng, đối với hắn mà nói nhà phải thoải mái nhất nơi ấy.

Một lát nữa mà cơm nước đã nóng tốt lắm, Trương Nha Lăng đơn giản dùng nước trôi một cái tay liền chuẩn bị ăn cơm, ở trên xe 5 canh giờ nghiêng ngã để cho hắn cũng là rất. Thuận tiện vừa nói, Trương Nha Lăng trong không có buồng vệ sinh, muốn đi buồng vệ sinh muốn đi ra bên ngoài nhà vệ sinh công cộng đi giải quyết, bình thường trong con có mấy cái thùng nước cung trở lại đường ngay rửa rau dùng.

Chỗ ăn cơm ở phòng khách, khi Trương Nha Lăng trong, khu vực phân rõ thì không phải là rõ ràng như vậy, nhà bếp vừa ra tới chính là phòng khách, ăn cơm chính là ở phòng khách mở một cái bàn nhỏ sau đó 3 một người ở nhỏ bằng ghế phía trên ăn cơm. Trong phòng khách có một bộ lão thức da sofa, bất quá bây giờ da đã cơ bản mài nhìn không ra bộ dáng lúc trước, bất quá cái này da sofa coi như là Trương Nha Lăng trong đáng giá tiền nhất gia cụ một trong, trong phòng khách còn có một đài nhỏ TV, đây là năm ấy chúc mừng Trương Nha Lăng thi đậu trọng điểm cao trung, cha của Trương Nha Lăng đào tới hàng đã xài rồi, lúc đó cũng là tốn không ít một khoản tiền.

Cơm nước cũng là rất việc nhà cơm, không có thịt gì món ăn, cơ bản cũng là sao hoặc là rau trộn rau dưa, món chính là bánh màn thầu và mơ hồ. Thức ăn như vậy chính là Trương Nha Lăng trước đây tại gia thời điểm bình thường ăn, chỉ có khi ngày lễ ngày tết hoặc là có đại hỷ sự thời điểm mới có đồ ăn ngon.

Trương Nha Lăng ăn rất thom, không riêng là bởi vì hắn cơm trưa không hơn nữa một đường nghiêng ngã, hơn nữa bởi vì đây là trong cơm nước, là hắn ăn vài chục năm cơm nước, có loại rất cảm giác quen thuộc.

Ăn cơm xong, vốn có bà Trương còn muốn và con trai mình thật tốt trò chuyện, thế nhưng bị ông Trương ngăn lại, để cho Trương Nha Lăng nghỉ ngơi thật tốt nghỉ ngơi đi, có chuyện gì ngày thứ hai sẽ bàn, bà Trương cũng không dùng kiên trì, nàng cũng biết Trương Nha Lăng bận ba một ngày, thế là đi thu thập bàn từ đi.

Trương Nha Lăng dùng nước nóng giản đơn lau một cái trên người coi như tắm, sau đó thay đổi một thân sạch sẽ y phục liền nằm vật xuống trên giường. Bởi một ngày mệt nhọc, Trương Nha Lăng rất nhanh tiến vào mộng đẹp, đây là hắn 4 tháng tới nay ngủ được rất thom mát một lần. Hắn không biết, ngày mai sắp sửa phát sinh một bộ chuyện rất lớn tình.

Sáng sớm hôm sau, Trương Nha Lăng rất tự nhiên mở mắt, đã lâu không có ngủ đến hiển nhiên tỉnh. Ngoài cửa sổ vừa mới mới vừa có chút sáng lên, trên cửa sổ bám đầy sương sớm, đó có thể thấy được ngày hôm nay phía ngoài nhiệt độ không khí vẫn như cũ rất thấp. Trương Nha Lăng vươn người một cái, sau đó thông thả ung dung rời giường. Hắn ra phòng phát hiện mẹ đã bắt đầu ở nấu cơm.

"Nha Lăng người dậy rồi? Nhanh đi tắm một cái tới dùng cơm, mới vừa làm cho nóng hồi rất" Trương Nha Lăng mẹ thấy hắn rời giường vội vàng bắt chuyện.

"Ba đâu?" Trương Nha Lăng không nhìn thấy phụ thân hắn bóng dáng, theo lý thuyết ngày hôm nay không nên làm việc a.

"Ba người đi ra ngoài gọi xe, đợi lát nữa trở về, ta ăn trước "

"Gọi xe?" Gọi xe làm gì? Trương Nha Lăng có chút không hiểu rõ, lẽ nào ngày hôm nay phải ra khỏi cửa?

"Chớ để ý người đi trước tắm một cái đi" bà Trương nói hàm hàm hồ hồ.

Nha Lăng không thể làm gì khác hơn là đi đánh nước rửa mặt, sau đó thay áo lông mao khô, cái này áo lông mao khô hay là Trương Nha Lăng mẹ thân thủ chức đâu, so với giống nhau y phục đều đã ẩm áp, ở nhà mặc vừa lúc. Trong độ nóng không cao, bởi vì lão thức sưởi khí quản (radiator) nói đã phá đồ thổi rửa, cho nên mùa đông cung ẩm hiệu quả không phải tốt, đây cũng là chuyện không có cách nào khác, dù sao Trương Nha Lăng bọn họ ở cái này huyện giao đã coi như là khu nghèo khó, cũ cung ẩm đường ống đại bộ phận đều đã trải qua thay đổi thành mới khí thiên nhiên đường ống, chỉ bất quá bởi vì huyện giao người ở tương đối nhiều cho nên huyện lý mặt luôn luôn không nhúc nhích, bất quá động thiên cải tạo cũng là chuyện sớm hay muộn tình.

Cảm thụ được hơi đến xương nước lạnh, Trương Nha Lăng lập tức liền thanh tỉnh, dùng nước lạnh rửa mặt đã là Trương Nha Lăng một cái thói quen. Giặt xong mặt sau đó Trương Nha Lăng ngồi xuống trước bàn, bữa sáng vẫn tương đối phong phú, trứng gà luộc, bánh màn thầu, cháo và trong bàn thân ướp nhỏ dưa muối.

Đang Trương Nha Lăng ăn điểm tâm thời điểm, trong cửa mở, ông Trương cả người hàn khí đã trở về.

"Haiz, ngày hôm nay thật là lạnh, xe võ tay tán thưởng, 1 canh giờ sau đó sẽ tới" ông Trương cởi cỡi giày và lón áo bông, không ngừng xoa tay, mặt đông lạnh đến đỏ bừng. Bà Trương kết quả y phục, sau đó đi nhà bếp giúp ông Trương thịnh điểm tâm.

"Ba, người trên xe làm gì? Ngày hôm nay muốn bỏ nhà xa?" Trương Nha Lăng một bên uống cháo một bên hỏi cha.

"Từ từ với người nói" ông Trương cũng ngồi xuống, tiếp nhận bà Trương đưa tới cháo.

Trương Nha Lăng tràn ngập nghỉ ngơi chờ cha nói với hắn nói cho cùng chuyện gì xảy ra.

"Hôm qua đã nghỉ nói cho người biết, thế nhưng ngẫm lại người quá mệt mỏi liền cho người đi nghỉ ngơi, cái này là một tin tức tốt, là có chuyện như vậy. ."
Trương Nha Lăng mỗi chữ mỗi câu chăm chú nghe, cha trên mặt cười ha hả bắt đầu nói về đến.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 11: tin tức tốt

Hoá ra chuyện là như vậy, khi Trương Nha Lăng thi lên đại học không bao lâu sau đó, trong thành phố xuống tới vài cái lãnh đạo còn có nhà báo thị sát. Mấy cái này lãnh đạo chủ yếu là trong cục giáo dục vài cái cán bộ, cái này cục giáo dục người thứ nhất, Huyện trưởng xin ý kiến phê bình được nghỉ tới Trương Nha Lăng bọn họ cái này một nhà, Trương Nha Lăng là thị trấn năm nay thi vào trường cao đẳng đệ nhất danh, hơn nữa còn là huyện lý mặt thứ nhất thi đến Long Thành sinh viên, việc này Huyện trưởng nhưng mà rất có mặt mũi, vài lần phụ cận huyện lý mặt họp đều điểm danh biểu dương huyện bọn họ. Cho nên lần này, thị giáo dục cục dưới sự lãnh đạo đến, nghe nói còn có nhà báo, liền vội vàng tìm được cha của Trương Nha Lăng. Huyện trưởng cũng hy vọng từ lần này tới lãnh đạo trên người phải đến một chút tài chính, cho nên hiển nhiên muốn xuất ra điển hình, vừa lúc Trương Nha Lăng cái này một nhà là thuộc về điển hình đứa bé nghèo lên đại học.

Cái này Huyện trưởng tìm được cha của Trương Nha Lăng có thể nhường cho hắn hơi được nhiều người yêu thương vừa mừng lại vừa lo, bình thời ông Trương muốn gặp đều không thấy được, cho dù là thư thông báo trúng tuyển vừa mới đến lúc ấy huyện lý mặt cũng chỉ là vài cái tiểu quan trở lại ngồi một chút chúc mừng chúc mừng. Cho nên Huyện trưởng an bài một sự tình ông Trương tất cả đều vội vàng gật đầu đáp ứng.

Kỳ thực Huyện trưởng tìm được ông Trương chủ yếu là vì đột nhiên nhà bọn họ chuyện này lạ, cho nên Huyện trưởng giản đơn thông báo vài câu để người khác mang ông Trương đi thảo luận cụ thể sự nghi. Ông Trương cần cần phải làm là dựa theo huyện lý mặt cho bản thảo đến giới thiệu Trương Nha Lăng tình huống, đồng thời đem Trương Nha Lăng cao trung và sơ trung hiệu trưởng cùng nhau tìm khắp, bố trí một cái an bài công việc.

Trừ muốn đột nhiên ra huyện lý đối mặt giáo dục quan tâm, nhất là Trương Nha Lăng gia đình như vậy ở ngoài, càng phải thể hiện ra hiện nay tiền bạc thiếu nghiêm trọng, chỉ có thể này mới có thể lớn hơn nữa có thể để cho phía trên nhóm dưới chi.

Chuyện này đối với Trương Nha Lăng một nhà con mới có lợi không có chỗ xấu, cho nên ông Trương rất nghiêm túc dựa theo huyện lý yêu cầu chuẩn bị. Không mấy ngày nữa, mười mấy người tạo thành khảo sát đoàn đã đến huyện lý tiến hành khảo sát, đang nghe hết Huyện trưởng báo cáo sau đó, khảo sát đoàn đoàn người liền trực tiếp lao tới Trương Nha Lăng trong, vì thể hiện gia đình trắc trở, huyện lý mặt không có vứt Trương Nha Lăng trong tiến hành cái gì cải tạo, như cũ giữ vững bộ dáng lúc trước. Khảo sát đoàn khi Trương gia nhỏ cái phòng nhỏ dậm nghe xong Trương Nha Lăng cha mẹ một chút tình huống, Trương Nha Lăng cha mẹ cũng dựa theo huyện lý mặt yêu cầu cảm tạ huyện bên trong quan tâm, nói huyện lý đối mặt hắn môn chiếu cố, và trường học đối với bọn họ đặc biệt chiếu cố.

Đồng thời lấy ra trước đây Trương Nha Lăng lấy được các loại giấy khen và vinh dự, khảo sát đoàn phi thường hài lòng, đối với Trương Nha Lăng cha mẹ tỏ vẻ sẽ được giải quyết rất nhanh cái này một tình huống. Trương Nha Lăng cha mẹ nghe xong thập phần vui vẻ, Huyện trưởng đương nhiên cũng là cao hứng vô cùng. Khảo sát đoàn từ Trương Nha Lăng trong ra lại bị thị trấn mang đi tham quan trường học, thế nhưng duy chỉ có tên kia nhà báo để lại muốn riêng phỏng vấn Trương Nha Lăng cha mẹ.

Cái này nhà báo là một chỗ tòa soạn báo nhà báo, muốn làm đồng thời về nghèo khó lệ học chuyên đề, vừa lúc gặp được Trương Nha Lăng bọn họ cái này một nhà loại tình huống này, thế là nhà báo liền quyết định đem Trương Nha Lăng làm một điển hình báo lại đến.

Nhà báo ghi chép cận kề Trương Nha Lăng một việc dấu vết, vỗ rất nhiều ảnh chụp, lục rất nhiều âm thanh. Ông Trương và bà Trương vừa nhìn Huyện trưởng và khảo sát đoàn đi, hơn nữa hiện tại tại đây chính là một nhà báo, cho nên cũng không kịp Huyện trưởng giao phó, đem một bụng nước đắng tất cả đều phun ra. Giống cái gì Trương Nha Lăng đầu gối bị bệnh không có tiền cứu trị lạc dưới căn bệnh, dẫn đến luôn luôn đã bị kỳ thị, lúc nhỏ quá rất u ám. Đến không có tiền mua sách không có tiền giao học phí, hai người bọn họ ở bên ngoài liều mạng làm công. Còn nói Trương Nha Lăng những thứ này đạt được các loại thành tích, mười điểm khăn cầu nhà báo có thể giúp đỡ một chút vội vàng.

Nhà báo đem ông Trương và bà Trương nói sự tình tất cả ghi chép xuống, đồng thời để cho bọn họ Nhị lão phu hướng, hứa hẹn trở về mà bắt đầu bắt tay vào làm giải quyết vấn đề này, tranh thủ khi năm trước liền đem sự tình giải quyết được để cho cả nhà bọn họ ba miệng có thể qua một được năm.

Ông Trương bà Trương ngàn cảm tạ vạn cảm tạ đưa đi nhà báo, hoàn hảo cái này nhà báo cũng không có vô cùng vạch trần một chút huyện lý không vì

chuyện tình, đem trọng điểm đều đặt ở giải quyết Trương gia tình huống trước mắt về sự tình, cho nên lúc này đây huyện lý mặt bị rất lớn biểu dương, không bao lâu chỉ liền ám chỉ cho vay, điều này làm cho Huyện trưởng được mặt mũi vừa chịu biểu dương, đồng thời mượn cơ hội hung hăng từ chỉ mở một khoản.

Lấy được chỗ tốt Huyện trưởng cũng không có đã quên Trương Nha Lăng một nhà làm ra công hiến, thế là tự mình cầm 5 vạn đồng đến Trương Nha Lăng trong, nói cái này là phía trên trợ cấp nhà bọn họ, cái này nhưng làm Trương Nha Lăng cha mẹ vui vẻ phá hư, bọn họ còn không biết, kỳ thực phía trên cho Trương Nha Lăng nhà bọn họ 10 vạn, chỉ bất quá một nửa kia dĩ nhiên là bị Huyện trưởng nuốt. Cho dù là thế này, Trương Nha Lăng cha mẹ vẫn như cũ rất thỏa mãn, dù sao 5 vạn đồng tiền cũng đủ để rất lớn trình độ tri hoãn cùng bọn họ nhà hiện nay tình trạng kinh tế, thế là ngàn cảm kích vạn cảm kích đưa đi Huyện trưởng.

Cái này nhà báo trở lại không bao nhiêu thời gian, liền đem Trương Nha Lăng thực tế báo danh ra, đồng thời trình độ nhất định bị quan tâm, nhà báo cũng liên lạc không ít tổ chức cơ cấu đối với Trương Nha Lăng tiến hành giúp đỡ. Tuy rằng những tổ chức này và cơ cấu rất lớn trình độ chẳng qua là qua loa cho xong, hứa hẹn nhất định sẽ bàn bạc giải quyết sau đó sẽ không tái hành động, thế nhưng khi trong thành phố một số người sĩ dưới sự thôi thúc, vẫn có rất lớn hiệu quả, một nhà giúp học tập cơ cấu đáp ứng thông qua 3 vạn xem như Trương Nha Lăng khi đại học học chi phí. Lại thêm giá trị phải cao húng hơn là, một nhà bệnh viện nguyện ý miễn phí làm Trương Nha Lăng tiến hành trên đầu gối sửa chữa, so với tiền, Trương Nha Lăng cha mẹ đối với chuyện này có vẻ phả lệ vui vẻ.

Có thể nói Trương Nha Lăng bị kỳ thị rất lớn nguyên nhân không phải là bởi vì hắc xấu, bộ óc mất linh quang, mà là chân hắc có chút tàn tật. Cho nên vừa nghe nói có bệnh viện nguyện ý miễn phí giúp đỡ Trương Nha Lăng giải quyết tàn tật trở ngại, Trương Nha Lăng cha mẹ khỏi bàn cao hứng biết bao nhiêu, kích động hơn một buổi tối đều ngủ không ngon. Vì không ảnh hưởng Trương Nha Lăng học, Trương Nha Lăng cha mẹ cũng không có đem cái tin tức tốt này trước tiên nói cho Trương Nha Lăng, hơn nữa cố ý đem trị liệu thời gian đẩy tới Trương Nha Lăng sau khi trở về.

Nghe đến đó, Trương Nha Lăng cuối cùng là hiểu cái này cái gọi là tin tức tốt là cái gì, trên mặt hiện đầy kinh ngạc và không thể nghi ngờ. Một mảnh liệt cao hứng cảm giác mang tất cả toàn thân, Trương Nha Lăng hoàn toàn thật không ngờ khổn nhiều sắp tới 20 năm chân của mình cuối cùng có biện pháp có thể khôi phục, hắc quả thực không thể tin được.

"Người là nói. . . Chân. . . ? Có thể. . . ?" Trương Nha Lăng kích động thanh âm có chút run rẩy.

"Không sai, cái này không lập tức, gọi xe kéo đến dặm đi, ước hẹn ngày hôm nay" ông Trương ngò tới Trương Nha Lăng biết kích động như vậy, bởi vì khi hắc mới vừa nghe được tin tức này thời điểm so với Trương Nha Lăng còn kích động đầu.

Trương Nha Lăng tăng một cái liền đứng lên, kích động đứng lên, cầm trong tay bánh màn thầu đều rút xuống đất. Mắt hơi ẩm ướt, nhiều năm như vậy tích nén ở trong lòng tủi thân, hiện tại hơi không khống chế được tâm tình.

"Không có việc gì, con trai, người phát tiết một chút đi "

Trương Nha Lăng vừa nghe cũng không nhận được nữa, ngồi vào trên cái ghế che mặt mà bắt đầu khóc, tiếng khóc đặc biệt lớn, muốn giao trái tim trung vậy chút tủi thân tất cả phát tiết ra ngoài khóc lên. Nhưng điều này hiển nhiên là không thể nào, vài chục năm tủi thân không phải khi trong thời gian ngắn như vậy tất cả phát tiết ra ngoài, chỉ có thể nói chuyện lần này để cho những thứ này tủi thân có một phát tiết lối ra, đến nỗi Trương Nha Lăng trong tương lai con đường phía trên có thể khôi phục bao nhiêu, có thể phát tiết ra bao nhiêu, sao còn muốn xem bản thân Trương Nha Lăng tâm tính trở ngại.

Khóc một trận sau đó, Trương Nha Lăng cũng từ từ chậm qua, kết quả mẹ đưa tới khăn lông nóng xoa xoa mặt, tuy rằng còn có chút nhỏ khóc nước nỏ, thế nhưng hắc đã khống chế được tâm tình của mình. Nhanh chóng đem cơm ăn xong, Trương Nha Lăng vừa thật tốt đem mình thu thập một lần, sửa sang lại tóc, thay một thân coi như là mới một chút y phục, y phục này hay là 2 năm thân mua, sau đó liền có chút không kịp chờ đợi ngồi trên ghế chờ xe đến.

Trương Nha Lăng cha mẹ thấy con trai loại tính thần này trạng thái cũng là cảm thấy vui mừng, dù sao lấy vắng lai nói, Trương Nha Lăng đều có rất ít vui vẻ như vậy qua, làm vì cha mẹ thấy con của mình hiện tại đang từ từ lại đi tốt phương hướng phát triển cũng là nhìn ở trong mắt vui vẻ trong lòng.

Rất nhanh, gọi xe đã đứng ở Trương Nha Lăng nhà dưới lầu, người một nhà dọn dẹp thật chỉnh tề xuống lầu. Ngồi trên xe, Trương Nha Lăng nhịp tim tốc độ cũng chậm chậm thay đổi mau, còn nữa một hồi hắc sẽ phải nghênh đến chính mình cuộc sống một chuyện biến lớn. Nghĩ đến khai giảng sau đó trở về tới trường học, mọi người xem thấy mình thế này nhất định không phải lại cười nhạo mình, cái này thực sự một cái tốt bắt đầu. Trước đây Trương Nha Lăng chỉ ở trong mộng mới thấy qua tình cảnh này, không nghĩ tới, mộng đẹp trở thành sự thật.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

chương 12: đi chợ Tam Đạo

Ô tô lái trên đường hướng về khu nội thành, huyện Côn cách chợ Tam Đạo có 2 giờ rưỡi lộ trình. Chợ Tam Đạo bởi tiếp giáp Long Thành, cho nên phát triển kinh tế cũng là không chậm, mấy năm này cũng chậm chậm biến thành một thành phố tương đối lớn, cho nên chung quanh thật nhiều huyện thị khu mấy năm gần đây cũng chậm rãi về đến rồi chợ Tam Đạo cai quản bên trong, huyện Côn chính là một trong số đó.

Đọc theo đường đi, Trương Nha Lăng cha mẹ không ngừng hỏi mấy tháng này ở đại học chuyện đã xảy ra, Trương Nha Lăng cũng đem đại bộ phận sự tình đơn giản rõ ràng nói tóm tắt nói cho cha mẹ, vì không cho cha mẹ lo lắng, Trương Nha Lăng cũng tình nguyện chọn phương diện tốt cùng cha mẹ báo cáo, không phải sợ hãi cha mẹ phê bình bản thân, mà là không hy vọng cha mẹ biết mình ở bên ngoài qua không được khá, sợ cha mẹ lo lắng.

Đến nỗi bị các học sinh trêu chọc và bị Vương Hạc ra sức đánh chửi một loạt sự tình Trương Nha Lăng tự nhiên là ngậm miệng không đề cập tới, còn có vậy 1400 đồng tiền, Trương Nha Lăng cũng đồng dạng không có nói cho cha mẹ. Nếu hiện tại ở nhà điều kiện bên trong cũng có giờ chuyển biến tốt đẹp, bản thân đi học tiền cũng không cần buồn, cho nên cái này 1400 đồng tiền Trương Nha Lăng nhớ bản thân len lén giữ lại quản cho mình dùng. Trương Nha Lăng từ nhỏ cũng không sao tiền tiêu vật, không riêng gì gia đình điều kiện không cho phép, Trương Nha Lăng cũng không có gì có thể mua. Trương Nha Lăng ý muốn tất cả đều ở đây học phía trên, y phục cũng là ba mẹ mua cái gì mặc cái gì, đồ chơi, liền Trương Nha Lăng thân thể điều kiện cũng không cho phép hần tiến hành quá nhiều hoạt động.

Thế nhưng hiện tại không giống nhau, Trương Nha Lăng lập tức có thể có và người bình thường như thể thân thể, tuy rằng lúc này chậm 20 năm, bất quá tốt xấu còn không chậm. Cho nên cái này 1400 đồng đối với Trương Nha Lăng mà nói cũng có tác dụng, ví như mua cho mình giờ y phục, hoặc là để cho mình ở ăn ngon giờ, Trương Nha Lăng còn mỹ mỹ nghĩ tự bất định còn có thể có người bạn gái, cái này giao nữ bằng hữu nghe nói là cố gắng tốn tiền, mình cũng không thể một chút dự trữ cũng không có. Trương Nha Lăng là càng nghĩ càng thiên càng nghĩ càng xa càng nghĩ càng đẹp, cái này cũng khó trách, vứt một roi vào trong bóng tối người dù cho một chút hy vọng, đều đủ để để cho người này mừng rỡ như điên thế cho nên bắt đầu tưởng tượng bản thân thoát ly bóng tối thời gian.

Dựa theo trước đó ước định tốt, ô tô không phải đi thẳng đến chợ Tam Đạo bệnh viện nhân dân, mà là trước phải đến ba đạo báo chiều tòa soạn báo, ở nơi nào phóng viên an bài trước một chút giúp học tập quỹ người và Trương Nha Lăng gặp mặt. Đây đều là chút nhất định phải đi trình tự, người ta cũng không thể ngay cả người không gặp không hỏi hậu liên bỏ tiền đi, những thứ này Trương Nha Lăng một nhà cũng đều rất lý giải.

Chỉ chớp lát, xe đã đến tòa soạn báo cửa, tòa soạn báo cửa đã có mấy người tại nơi chờ ở trong. Trương Nha Lăng một nhà vội vàng xuống xe, ông Trương đầu tiên nghênh đón. Ở đứng ở cửa mấy vị này trung, có 1 một Trương Nha Lăng một nhà là biết, chính là lần trước qua đây phỏng vấn việc ấy cô gái phóng viên, việc này cũng nhiều thua thiệt cô gái phóng viên mới có thể thế này viên mãn hoàn thành.

Cha của Trương Nha Lăng lập tức liền đi tới kéo lại cô gái phóng viên tay một hồi dao động, trong miệng không ngừng nói cảm tạ.

"Ồi chào lần này quá cảm ơn người, người chính là chúng ta nhà ân nhân, sau đó làm trâu làm ngựa đều nguyện ý" cha của Trương Nha Lăng tương đối thực sự, cũng nghĩ không ra hoa gì tiểu ngôn ngữ, cũng chỉ có thể dùng rất mộc mạc lời nói biểu đạt tình cảm của mình.

"Ồi chào, ngài Trương người quá khách khí, đây đều là chúng ta nên làm, vị này chính là chúng ta đài biên tập chủ nhân, vị này chính là chúng ta trong đài mặt cứu trợ đứng trưởng ga "

Cô gái phóng viên rất thông minh vội vàng đem bên người những người này giới thiệu một chút, những thứ này đều là nàng lãnh đạo, nàng cũng không thể đem lãnh đạo đều lạnh qua một bên. Cái này cha của Trương Nha Lăng cũng thật biết nghe lời, vừa nghe cô gái phóng viên giới thiệu... này đại nhân vật, vội vàng lần lượt từng đi tới nắm tay cảm tạ.... này lãnh đạo cũng giống chính tính chất gặt đầu, hơi chút báo cho biết một cái.

"Ngài Trương, còn có tờ ông cổ chúng ta đi vào nói đi, bên trong còn có một chút người đang chờ" cô gái phóng viên vội vàng dẫn Trương Nha Lăng một nhà đi đại lâu trong đi tới, đầu tiên, thời tiết này lạnh không thể luôn luôn đợi ở bên ngoài, cái này thứ hai trong lâu mặt còn có vậy một ít tài trợ đoàn thể thay mặt chờ gặp Trương Nha Lăng, cho nên cũng không dám ở bên ngoài làm lỡ quá thời gian dài.

Đoàn người này vào lâu, phát hiện bên trong có mười mấy ở nơi nào chờ, thấy bọn họ vào được cũng nghênh đón chào hỏi.

"Lý hội trưởng, trần hội trưởng cái này chính là ta nói vậy người sinh viên đại học Trương Nha Lăng cả nhà bọn họ" cô gái phóng viên đầu tiên hướng nơi này hai vị hội trưởng giới thiệu Trương Nha Lăng một nhà.

"Ngài Trương đây là tài trợ các người quỹ biết hội trưởng, người nên thật tốt cảm tạ bọn họ."

Cha của Trương Nha Lăng đi lên trước một bước, hướng về phía hai vị hội trưởng quỳ xuống, cái này đáng kinh ngạc chung quanh một mảnh. Hai vị hội trưởng vội vàng đỡ hân.

"Ngài Trương, đây đều là chúng ta nên làm, người không nên như vậy, mau đứng lên "

"Đứng đứng đứng, có lời gì đứng dậy nói, cái này cũng không người ngoài "

Cha của Trương Nha Lăng trong ánh mắt nén nước mắt lấy đứng lên, đây cũng không phải Trương Nha Lăng cha giả vờ, cái này tục ngữ nói gặp ân nhân, lệ hai hàng. Đối với những thứ này tương đương với vứt Trương Nha Lăng lần thứ hai sinh mạng ân nhân hân đánh đáy lòng cảm kích.

"Chúng ta đến bên trong ngồi nói một chút đi" hai vị hội trưởng dẫn Trương Nha Lăng toàn gia đến trước đó chuẩn bị xong phòng tiếp khách đi tới.

Cái này phòng tiếp khách trong ngày thường là tiếp đãi khách nhân trọng yếu nơi ấy, ngày hôm nay tòa soạn báo cũng đem ở đây thu thập ra. Khắp nơi vào ngồi, mọi người một một giới thiệu một chút, cái này Lý tiên sinh và Trần tiên sinh là lần này tài trợ Trương Nha Lăng một nhà "Yêu học quỹ" hội trưởng. Bọn họ cũng là thông qua tòa soạn báo giật dây bắc cầu mới biết Trương Nha Lăng chuyện tình, đi qua lo lắng quyết định làm Trương Nha Lăng

tài trợ 3 vạn nguyên học phí và ở trường sinh hoạt phí.

Trừ hai vị hội trưởng và cán sự hơn nữa lúc trước nghênh tiếp Trương Nha Lăng một nhà tòa soạn báo lãnh đạo ở ngoài, ở phòng tiếp khách trong vào ngồi còn có mấy nhà cái khác tòa soạn báo và đài truyền hình phóng viên, tổng cộng 10 nhiều người.

Đơn giản giới thiệu xong trình diện người thành viên, kế tiếp chính là một chút tình cảnh qui trình công nghệ, đầu tiên là tòa soạn báo lãnh đạo làm một phát biểu, giới thiệu dưới tòa soạn báo nhiều năm như vậy ở cứu trợ phương diện tiến hành một chút cử động và nhận được thành quả. Tòa soạn báo lãnh đạo cái này nói chuyện cũng thuộc về cho lão Vương mai qua mề khen mề dài đuôi, bởi vì tới nơi cái khác tòa soạn báo phóng viên, bọn họ đều là tới bãi phóng báo cáo, cho nên có mấy lời không thể không nói. Tòa soạn báo lãnh đạo nói sau khi xong chính là hai vị hội trưởng làm một phát biểu, cái này phát biểu cũng không sai biệt lắm, cũng là giới thiệu một chút bọn họ quý biết phát triển và tôn chỉ. Nhiều ký giả như vậy tại đây, loại này nghiêm cáo tuyên truyền không làm trắng không làm.

Trương Nha Lăng một nhà chưa thấy qua lớn như vậy trần thế, cho nên ngồi bần bần sơ sơ ở nơi nào nghe, cũng không quá nghe hiểu nói là có ý gì.

Đến khi những người lãnh đạo tự biên tự diễn xong chuyện, lúc này mới đem tiêu điểm tập trung ở Trương Nha Lăng một nhà trên người, chuẩn xác mà nói là tập trung ở Trương Nha Lăng trên người. Cho dù ngày hôm nay Trương Nha Lăng cố ý ẩn diện một chút, thế nhưng vẫn như cũ có vẻ đáng vẻ quê mùa mười phần, không dám khen tặng. Đặc biệt là ở trường hợp này dưới Trương Nha Lăng có vẻ khản trương, cho nên biểu tình cũng không phải rất tự nhiên.

"Người chính là Trương Nha Lăng bạn học? Chào người chào người, chúng ta thật sớm liền nghe nói qua sự tích của người!" Lý hội trưởng đầu tiên hướng Trương Nha Lăng vờn tay, Trương Nha Lăng cảm cảm chặt.

"Đối với... Ta... Ta là Trương Nha Lăng... Vậy... Việc ấy đặc biệt cảm tạ... Không có các người ta đây một... Ta cũng không cách nào hoàn thành bài vở và bài tập" Trương Nha Lăng khản trương có chút lắp bắp, hơn nữa lời nói cũng nói có chút nói năng lộn xộn.

"Ha ha ha, không có việc gì chớ khản trương, tại đây giống như trong giống nhau, người ở trong trường học cuộc sống học tập thế nào?" Hội trưởng rất thân thiết hỏi.

"Cố gắng... Tốt vô cùng... Bạn học cũng tốt vô cùng, giáo sư cũng rất chiều chuộng" Trương Nha Lăng chỉ có thể đơn giản đi tốt lắm nói. Phía dưới làm phóng viên không ngừng chụp ảnh ghi lại, đèn loang loáng một hồi phải nhanh chóng một cái, hơi để cho Trương Nha Lăng có loại trở lại nguyên đán liên hoan sân nhảy cảm giác.

"Vậy là tốt rồi, còn người liền học tập cho giỏi, người xem cha mẹ cũng không dễ dàng, có chúng ta những người này giúp các người, cứ yên tâm đi" trần hội trưởng sang bên cạnh cười ha hả nói.

"Ta nhất định nỗ lực học, không cô phụ mọi người kỳ vọng" một câu nói này Trương Nha Lăng ngược lại không có nói lắp, nói cố gắng dùng sức.

Vài người lại cùng Trương Nha Lăng hàn huyên vài câu, chúc phúc chúc phúc cố gắng cố gắng, Trương Nha Lăng một nhà cũng là tỏ vẻ cảm tạ.

Sau đó hai vị hội trưởng và tòa soạn báo lãnh đạo cầm chi phiếu bản đưa cho Trương Nha Lăng một nhà, làm một tài trợ vàng giao tiếp nghi thức. Cái này coi như là tài trợ xong rồi, bằng vào cái này chính là ở trong ngân hàng lấy ra tài trợ 3 vạn nguyên.

Vừa đơn giản nói chuyện một hồi, mấy vị hội trưởng và cán sự liền đứng dậy chuẩn bị rời khỏi, người khác tất cả đứng lên tiễn khách. Hội trưởng đi sau đó, tòa soạn báo lãnh đạo và cái khác phóng viên cũng lần lượt rời khỏi, chỉ còn lại có lúc trước cô gái phóng viên và Trương Nha Lăng một nhà.

Hôm nay tới lãnh tài trợ vàng là một phương diện, mục đích chủ yếu nhất hay là chân của Trương Nha Lăng câu hỏi, cái này mới là cả nhà bọn họ quan tâm, nhất là Trương Nha Lăng, có vẻ có chút gấp không thể chờ đáng vẻ.

"Các người trước chờ một lát, ta vớt bệnh viện bên kia liên lạc một chút, đợi lát nữa xã bên trong phái xe vớt chúng ta tiếp nhận đi." Nói sẽ cầm điện thoại đi ra.

"Con trai, người nên nỗ lực thật tốt, nhiều... thế này người tốt giúp người chớ, ta trở về nên thật tốt báo đáp người ta, có nghe thấy không" ông Trương rất nghiêm túc đối với Trương Nha Lăng dạy dỗ.

"Ừ, ta biết." Vậy chút người đối tốt với hắn, Trương Nha Lăng trong lòng là đều biết, ví như Trương Úc, ví như Nhiễm Vũ, nếu có cơ hội hắn nhất định sẽ thật tốt báo đáp những người này.

"Bệnh viện bên kia đã liên lạc tốt lắm, chúng ta lập tức đi tới đi" cô gái phóng viên bước nhanh đi về tới cùng Trương Nha Lăng cả nhà bọn họ nói đến.

"Ồi ôi, hay quá hay quá, cảm ơn cảm ơn." Cha của Trương Nha Lăng vội vàng lên tiếng trả lời đến. "Cái này tới đây sẽ tới"

chương 13: trị chân

Trương Nha Lăng một nhà ba người và cô gái phóng viên lên tòa soạn báo chuẩn bị xe, lái hướng chợ Tam Đảo đệ nhất bệnh viện nhân dân.

"Một hồi đến bệnh viện ta liền lĩnh các người trông thấy viện trưởng Tổng, lần này miễn phí cho các người trị liệu chính là viện trưởng Tổng liên lạc chúng ta." Cô gái phóng viên ngồi ở ghế cạnh tài xế cùng Trương Nha Lăng nhà bọn họ nói đơn giản rõ ràng một chút tình huống.

"Cái này viện trưởng Tổng ở khoa chỉnh hình khối này là chuyên gia, và chúng ta tòa soạn báo quan hệ cũng rất tốt, mấy năm này chúng ta hợp tác cũng giúp không ít gia đình giống các người, cho nên các người chột nghe tổng viện là được."

"Đó là đó là, không thành vấn đề, chúng ta khẳng định nghe viện trưởng, người ta giúp chúng ta không dễ dàng." Cha của Trương Nha Lăng rất hội ý tỏ về lý giải.

"Thành, các người yên tâm, khẳng định không có vấn đề, một hồi có thể sẽ trước vứt Nha Lăng bạn học làm chút kiểm tra, cũng phải hỏi các người một chút cái vấn đề, các người liền thành thật trả lời là được." Cô gái phóng viên cũng là trước đó nói đơn giản rõ ràng một cái, cũng tốt để cho Trương Nha Lăng một nhà có một chuẩn bị.

"Còn có, một hồi thấy viện trưởng Tổng các người cũng quý xuống gì gì đó, cái này người bệnh viện nhiều tai mắt ảnh hưởng không tốt." Cô gái phóng viên lại bổ sung một cái, thứ nhất viện trưởng Tổng không thích thân nhân bệnh nhân cho hấn quý a, đập đầu a như vậy,, thứ nhì, trong bệnh viện mỗi ngày cần y sinh làm việc đặc biệt nhiều, phát sinh cái gì sự hiểu lầm cũng không tiện giải thích.

"Cứng cỏi, đều nghe các người, không có hỏi không thành vấn đề." Cha của Trương Nha Lăng tuy rằng không thể nào lý giải câu nói này hàm nghĩa, bất quá cũng là đáp ứng lập tức xuống tới, một chỗ có một chỗ quy củ, hấn cũng biết mình có chút cũ đất, cho nên cảm thấy để cho bọn họ làm sao bây giờ liền làm sao bây giờ. Đối với Trương Nha Lăng một nhà, là đánh đáy lòng đem những người này trở thành tốt, cho nên không có một chút hoài nghi ý muốn.

Nghe cha của Trương Nha Lăng đáp ứng, cô gái phóng viên cũng cũng thờ dài một hồi, trước đây phát sinh qua cái loại này cứu trợ đối tượng vừa thấy được viện trưởng Tổng lập tức liền quý xuống, còn có bắt đầu liền trả thù lao, khiến cho ảnh hưởng cực kỳ không tốt, cho nên lúc này đây cô gái phóng viên cần phải cam đoan không phải ra lại loại này nhiều loạn.

Ô tô rất nhanh liền đi tới chợ Tam Đảo đệ nhất bệnh viện nhân dân, từ cửa sổ xe xem toàn bộ bệnh viện là toàn thân màu trắng kiến trúc, có vẻ rất lớn khí trang trọng. Bệnh viện trước có một tiểu quảng trường, trên quảng trường có một pho tượng, quá nghệ thuật, thế cho nên Trương Nha Lăng một nhà nhìn không hiểu cái này pho tượng điều là cái gì đồ chơi. Bất quá lớn như vậy bệnh viện ngược lại Trương Nha Lăng cha mẹ lần đầu gặp qua, Trương Nha Lăng bởi vì ở Long Thành lên đại học, ít nhiều có chút kiến thức, cho nên nhìn thấy như vậy bệnh viện không có giống cha mẹ như vậy nhìn chung quanh.

Giờ này khắc này, cửa bệnh viện đứng 3 một mặc áo choàng trắng người, cô gái phóng viên đi lên và đứng ở chính giữa nắm tay.

"Ồi chào viện trưởng Tổng chào người chào người, đã lâu không gặp, lần này lại làm phiền người."

"Lời này có thể khách khí, cái gì gọi là phiền phức, việc ấy hai vị này đều là chúng ta viện khoa chỉnh hình đại phu, tiểu vương và tiểu Triệu" nói chuyện là một cái đầu phát ra hơi có chút hoa râm bác sĩ già, trên mặt mang rất nụ cười hiền lành, giọng nói cũng để cho người như cây đón xuân, người này chính là bệnh viện viện trưởng tổng chân mới vừa.

"Vương chủ nhiệm, Triệu chủ nhiệm các người khỏe" hai vị này bác sĩ cô gái phóng viên trước đây cũng đã gặp, cho nên cũng chủ động bắt tay chào hỏi.

"Bên trong một người nói đứa bé kia ở đâu, mau tiên kiến gặp" viện trưởng Tổng vẫn tương đối quan tâm người bệnh câu hỏi.

"Được, ta giới thiệu cho các người một chút, đây là lần này chúng ta tòa soạn báo viện trợ học sinh, Trương Nha Lăng, hai vị này là cha mẹ hấn" phóng viên để cho ra thân thế của chính mình làm cho viện trưởng Tổng thấy rõ sau lưng nàng Trương Nha Lăng một nhà.

"Chào người chào người, người là Trương Nha Lăng bạn học?" Viện trưởng Tổng rất thân thiết cùng Trương Nha Lăng nắm tay.

"Viện trưởng Tổng được, lần này thực sự cảm ơn người." Lúc này Trương Nha Lăng học thông minh, hơn nữa viện trưởng Tổng cho hấn một loại rất buồn lòng cảm giác, cho nên lần này nói lời nói rất lưu loát.

"Ai, không cần cảm tạ ta, ta phải làm, người cứ yên tâm đi."

"Viện trưởng, lần này rất cảm tạ, ta cũng không biết thế nào cảm ơn người" cha của Trương Nha Lăng xông về phía trước đến cầm viện trưởng tay.

"Ngài là cha của Trương Nha Lăng đi, ngài yên tâm, ta nhất định đem người đứa nhỏ chữa cho tốt." Viện trưởng Tổng rất có nắm chắc nói, trấn an một

chút tâm tình tương đối kích động ông Trương.

"Chớ ở đứng ở cửa, đi vào nói đi vào nói." Viện trưởng Tống nhớ vội vàng vút Trương Nha Lăng làm kiểm tra, cho nên vội vàng kết thúc cái này gặp mặt nghi thức, dẫn bọn họ đi bên trong bệnh viện đi tới.

Bên trong bệnh viện rất sạch sẽ, cũng rất yên lặng, và giống nhau trong bệnh viện cái nhau rất không giống nhau. Trong không khí có loại rất dễ chịu mùi, hơi giống không khí tươi mát dung dịch mùi vị. Toàn bộ bên trong bệnh viện bộ cũng lấp rập mùi diêm khảo cứu, khiến người ta cảm giác thật thoải mái.

Ngồi đi thang máy lên tới bệnh viện 4 lầu, nơi này là khoa chỉnh hình phòng, một tầng lầu cũng là khoa chỉnh hình nơi ấy.

Viện trưởng Tống đem Trương Nha Lăng nhà bọn họ lĩnh vào một phòng khách nhỏ trong. Sau đó ý bảo mọi người ngồi trước. Cái này phòng khách nhỏ rất đơn giản, trên mặt đất cửa hàng màu đỏ thẫm, có một vây thành một vòng sofa, một máy nước uống và một bàn công tác, không có gì những thứ khác trang sức.

.

"Đây là ta ở khoa chỉnh hình một phòng làm việc nhỏ, bình thường cũng ở đây xem bệnh nhân lái một chút biết, đều tùy ý một chút."

Viện trưởng Tống ba người và Trương Nha Lăng một nhà lại lần lượt ngồi ở trên ghế sofa.

"Đưa nhỏ, nghe nói người ở đây đại học Long Thành học bài? Ôi chào thật không dễ dàng, có tiền đồ." Viện trưởng Tống bắt đầu trước cùng Trương Nha Lăng trò chuyện khởi đầu chuyện phiếm.

"Bộ người một chân, đại khái thời gian dài bao lâu? Nguyên nhân gì gây." Viện trưởng Tống câu thứ hai liền đã hỏi tới chân của Trương Nha Lăng tình huống.

"Ta có ký ức bắt đầu chân chính là như vậy." Trương Nha Lăng cũng chỉ là đem tự mình biết nói ra.

"Việc ấy viện trưởng, cái chân này của hấn ra đời thời điểm chính là như vậy, đương nhiên việc ấy trong bệnh viện cũng nói với chúng ta" cha của Trương Nha Lăng xem bác sĩ hỏi chân của Trương Nha Lăng câu hỏi liền không kịp chờ đợi cướp lời.

"Người có hay không mang lúc trước bệnh viện chứng minh hoặc là sổ khám bệnh gì gì đó?"

"Có, sổ khám bệnh có" nói cha của Trương Nha Lăng từ cái ví trong cái túi da cũ móc ra một quyển sách nhỏ đưa cho viện trưởng Tống.

"Như vậy lúc đó cũng kiểm tra ra chân có chuyện, thế nào không xử lý đâu?" Tiếp nhận ông Trương đưa tới vở viện trưởng Tống lại hỏi.

Cái này vừa hỏi coi như là chạm đến Trương Nha Lăng cha mẹ thương tâm và áy náy nơi ấy.

"Lúc đó trong không có tiền, thực sự không có biện pháp. . . Cho nên. . ." Nói đến đây Trương Nha Lăng cha mẹ nước mắt liền xuống. Không là bọn hấn không muốn trị liệu, hơn nữa lúc đó nghe đình nghèo rách vách, ăn cơm đều ăn không đủ no lại thêm chưa nói tới trị chân. Hơn nữa lúc đó cũng không biết chân sẽ cho Trương Nha Lăng cuộc sống mang đến ảnh hưởng lớn như vậy, từ trong lòng mà nói, bọn họ là rất có lỗi với Trương Nha Lăng. Làm vì cha mẹ, bởi vì mình vô năng mà vút đưa nhỏ mang đến lớn như vậy đau khổ rất là tự trách mình. Sớm biết rằng biết là như thế này, trước đây hai vợ chồng người nói cái gì cũng phải đem chân chữa cho tốt, dù cho bán huyết bán thịt.

Trương Nha Lăng thấy cha mẹ thế này tự trách mình, trong lòng tủi thân cũng là vừa phát tiết ra ngoài, một thời gian cũng là nước mắt lưu lại.

Cái này viện trưởng Tống vừa nhìn bản thân tùy tiện như vậy một câu nói dĩ nhiên đem bầu không khí biến thành cái dạng này, hơn nữa Trương Nha Lăng cái này một nhà lại vẫn đều khóc, hơi rất là trở tay không kịp, rất xấu hổ. Cái này phóng viên và hai vị bác sĩ liền lúng túng hơn, ai sẽ nghĩ tới một câu nói này dĩ nhiên đem ba người đều làm khóc.

"Yên tâm đi, tôi noi ta chỗ này ta nhất định đem hài tử của các người chữa cho tốt, các người đừng lo lắng cũng đừng nghĩ khác, hết thầy đều biết khá hơn, có được hay không?" Viện trưởng Tống vội vàng nói thoải mái, đem bệnh nhân làm cho khóc không có thể như vậy hấn nhớ thấy.

"Xin lỗi viện trưởng, hơi nhẹn không được, không có việc gì, chúng ta đặc biệt tin tưởng ngài." Cha của Trương Nha Lăng vội vàng đem nước mắt lấy tay lau khô tịnh, tận lực bình phục tâm tình của mình, lúc này vẫn là lấy trị liệu làm trọng, cũng chỉ có đem con của mình chữa trị, mới có thể từ từ tháo ra lâu dài tới nay tồn tại ở trong lòng hổ thẹn.

Viện trưởng Tống giơ tay lên trong chẩn đoán bệnh bản bắt đầu cẩn thận xem, ngồi ở bên cạnh hấn bác sĩ vút Trương Nha Lăng một nhà đem tới nơi giấy ăn lau nước mắt. Viện trưởng sau khi xem xong và bên người hai vị chủ nhiệm, trao đổi một cái, sau đó xoay người nói với Trương Nha Lăng.

"Đưa nhỏ người đem người quần vẫn đi tới nhìn chân người một chút."

Trương Nha Lăng lập tức vén lên ống quần lộ ra hơi dị dạng chân. Trương Nha Lăng chân rất đen rất gầy, trên đùi có rất nhiều vết sẹo, những thứ này vết sẹo cũng là Trương Nha Lăng khi còn bé lưu lại, trước đây học bước đi thời điểm không ít quảng. Trương Nha Lăng chân khắp nơi đều gồ vị trí có rõ ràng xương và biến hình, có nhiều chỗ bắp thịt có chút héo rút.

Viện trưởng Tổng và hai vị chủ nhiệm từ các góc độ quan sát Trương Nha Lăng chân, đồng thời thường thường động thủ kiểm tra, theo như hấn một cái, còn đề cho Trương Nha Lăng hoạt động một chút đầu gối xem tình huống. Một bên kiểm tra ba người vẫn còn ở làm giao lưu, trao đổi một cái nhìn và ý kiến. Đại khái qua 5 phút chừng đó, ba người liền ngưng kiểm tra.

"Cái này chúng ta đại khái nhìn một chút cái chân này của hấn đứng ở tình huống, bộ người một số khám bệnh a, nó viết cái này chân là tiên bẩm sinh dị dạng, xương bánh chè mọc thêm. Cái này hiện nay chỉ có thể nói có khả năng này, thế nhưng cũng không bài trừ nguyên nhân là tình huống khác, chúng ta còn phải tiến một bước kiểm tra, tình huống trước mắt còn không có chúng ta tưởng tượng kém như vậy, cho nên các người có thể tạm thời yên tâm." Viện trưởng Tổng đơn giản nói một cái trước mắt hấn phân tích, nói tóm lại tình huống còn tương đối lạc quan.

"Vậy các người ba vị trước tại đây nghỉ ngơi một chút, ta đi mang đứa nhỏ làm chút kiểm tra đi" nói viện trưởng Tổng đứng dậy, ý bảo phóng viên và hai vị gia trưởng tại đây nghỉ ngơi chờ. Hai vị chủ nhiệm cũng đứng dậy, và Trương Nha Lăng cũng đi ra khỏi phòng khách nhỏ.

"Người bình thường bước đi có cái gì không khỏe không có" viện trưởng Tổng vừa đi vừa hỏi, hấn phát hiện Trương Nha Lăng bước đi tư thế mặc dù có chút không được tự nhiên, thế nhưng so với hấn đã gặp vậy chút chân tàn tật bệnh nhân muốn tốt hơn rất nhiều.

"Có khỏe không, ta đều đã thành thói quen, chính là biết mỗi nhừ, đi hơn không được, hơn nữa đầu gối cong thời điểm biết đau" Trương Nha Lăng tỉ mỉ trở về suy nghĩ một chút chân của mình đều có cái nào không thoải mái nơi ấy, sau đó tất cả nói cho viện trưởng Tổng

"Không có việc gì, đợi lát nữa hệ chúng ta thống kiểm tra một lần chi biết bộ người một chân rốt cuộc xảy ra vấn đề gì." Viện trưởng Tổng cười ha hả nói.

Trương Nha Lăng đối với viện trưởng này ấn tượng cũng đặc biệt được, nghĩ đặc biệt có cảm giác thân thiết, cho nên cũng đặc biệt tín nhiệm trước mắt cái này giúp đỡ hấn cải biến tương lai sinh hoạt người. Trương Nha Lăng có loại dự cảm, chân của mình ở tương lai không lâu có thể giống người bình thường giống nhau đi lại.

"Tiểu vương, người trước dẫn hấn đi làm CT và chụp X quang, sau đó để cho tiểu Triệu dẫn hấn làm cộng hưởng từ, thuận tiện cho hấn làm kiểm tra sức khỏe. Đem kết quả đưa phòng làm việc của ta trong." Viện trưởng Tổng rất có điều lý vứt hai vị chủ nhiệm bổ trí xong nhiệm vụ, sau đó quay đầu nói với Trương Nha Lăng, "Người liền theo hai vị này chủ nhiệm kiểm tra cho kỹ, chờ kiểm tra xong rồi chi biết làm sao chữa."

"Ừ, ngài yên tâm." Trương Nha Lăng đáp ứng đến, sau đó liền theo hai vị bác sĩ đi kiểm tra khu đi tới, mà viện trưởng Tổng thì đi phòng làm việc phương hướng đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

chương 14: kết quả kiểm tra

Chủ nhiệm Vương trước dẫn Trương Nha Lăng đi CT phòng sờ đầu gối CT, sau đó là X quang vỗ đầu gối phim chụp X-quang. Chỉ chốc lát phim chụp X-quang liền rửa ra, chủ nhiệm Vương lời đầu tiên mình hướng về phía chờ nhìn một chút phim chụp X-quang, sau đó để người đưa đến viện trưởng Tổng nơi nào đây.

Trương Nha Lăng chú ý chủ nhiệm Vương xem CT và X quang phim chụp X-quang biểu tình, đột nhiên cảm thấy chủ nhiệm Vương nhìn thời điểm biểu tình dường như có chút nghiêm trọng. Không biết là tình huống rất không xong đi, Trương Nha Lăng đột nhiên toát ra thế này một không tốt ý niệm trong đầu, bất quá lập tức bị Trương Nha Lăng ép xuống.

Sau đó Trương Nha Lăng bị chủ nhiệm Triệu đưa lên 2 phòng cộng hưởng từ tiến hành cộng hưởng từ chẩn kiểm tra đo lường, lần đầu thấy cộng hưởng từ chẩn máy móc, Trương Nha Lăng hay là thật tò mò, thỉnh thoảng hỏi chủ nhiệm Triệu về cộng hưởng từ chẩn cơ câu hỏi.

"Chủ nhiệm Triệu, kiểm tra kết thúc đi?" Trương Nha Lăng chỉ nghe được viện trưởng Tổng lúc đó nói muốn sờ phim chụp X-quang và cộng hưởng từ, cho nên nhìn thấy phim chụp X-quang và CT cũng sờ xong rồi, cộng hưởng từ chẩn cũng làm xong, phải cũng có thể đi nghe một chút viện trưởng Tổng thấy thế nào đi.

"Còn lại hạng nhất, viện trưởng Tổng vừa mới nói rõ nói cho người đi làm một kiểm tra sức khỏe, coi như là kiểm tra một chút tình trạng thân thể người." Chủ nhiệm Triệu cười nói với Trương Nha Lăng, sau đó gọi tới một y tá.

"Y tá Lưu, đứa bé này giao cho người, người dẫn hấn đi làm một kiểm tra sức khỏe toàn thân, của đặc biệt là được, kết quả giao cho viện trưởng Tổng." Chủ nhiệm Triệu càng làm kiểm tra người sự tình giao cho một y tá trưởng, bởi vì chủ nhiệm Triệu hợp lại không phụ trách kiểm tra sức khỏe cái này một, hơn nữa hấn còn phải xử lý Trương Nha Lăng cộng hưởng từ chẩn số liệu

Kiểm tra sức khỏe toàn thân? Trương Nha Lăng không nghĩ tới từ tiến hành chân kiểm tra ở ngoài còn muốn tiến hành kiểm tra sức khỏe toàn thân, bất quá bởi vì là viện trưởng Tổng an bài, cho nên Trương Nha Lăng quyết định phục tùng an bài.

"Cái gì là cửa đặc biệt?" Theo hộ sĩ đi kiểm tra sức khỏe trung tâm thời điểm, Trương Nha Lăng không thể ngừng bèn hỏi.

"Chính là tương đương với cửa VIP, được rồi, người là viện trưởng Tổng bằng hữu? Hay là?" Cái này y tá Lưu dài cũng có chút buồn bực, cửa đặc biệt giống nhau có rất ít người có thể có cái quyền lợi này. Giống nhau cũng chỉ có thị trưởng những thứ này lãnh đạo các loại tiến hành kiểm tra người thời điểm biết cửa đặc biệt, nàng thực sự không rõ trước mắt cái này kỳ mạo xấu xí, bước đi còn có chút không được tự nhiên lưng công chàng trai tại sao có thể có tư cách đi qua đặc thù đi qua đến tiến hành kiểm tra sức khỏe.

Chẳng lẽ là viện trưởng Tổng ở quê thân thích? Hay là chưa người có tiền nhà đưa nhỏ? Bất thường a, thấy thế nào Trương Nha Lăng cũng không giống nhà người có tiền.

"Ta là tiếp thu bệnh viện viện trợ." Trương Nha Lăng thấy hộ sĩ ánh mắt nghi hoặc, rất nghiêm túc giải thích đến.

"Thế này a, không có việc gì không có việc gì." Y tá Lưu dài một nghe Trương Nha Lăng là tiếp thu bệnh viện cứu trợ, liền hiểu. Nàng trước đây cũng tiếp đãi qua bệnh viện cứu trợ bệnh nhân, biết bệnh viện có cái này truyền thống, nhưng là thông qua cửa đặc biệt tiến hành kiểm tra người đây là lần đầu. Vẫn đang cho rằng Trương Nha Lăng là vị nào quyền thế quan lớn đệ tử hoặc là phú hào đệ tử, hiện tại phát hiện hoá ra Trương Nha Lăng chính là một rất thông thường tiếp thu cứu trợ đối tượng, lập tức liền trở nên thân thiết đứng dậy.

Cái này y tá Lưu dài đặc biệt có đồng tình tâm, đối với hài tử như vậy nàng phá lệ thích.

"Người tên là làm Trương Nha Lăng đi?" Y tá Lưu dài đổi lại một bộ rất thân thiết biểu tình.

"Ừ, ta là gọi Trương Nha Lăng, hiện tại ở đại học Long Thành học đại học." Trương Nha Lăng đơn giản giới thiệu một chút về mình.

"Ai, các người những hài tử này quả thực không dễ dàng." Y tá Lưu dài chiều dài giờ tiếc hận, càng như vậy nỗ lực tiến tới đưa nhỏ có đôi khi càng sinh hoạt mưu hiểm gian khổ. Chỉ là bọn họ như vậy bệnh viện hàng năm cứu trợ vài người hoàn toàn chưa đủ, còn có nhiều người như vậy không có cách nào khác lấy được cứu trợ.

"Trương Nha Lăng bạn học, người cứ yên tâm đi, chúng ta nhất định sẽ toàn lực giúp đỡ người." Y tá Lưu dài thiên ngôn vạn ngữ xếp thành một câu nói, nếu không có biện pháp giúp giúp nhiều như vậy đâu, như vậy thì có thể giúp một là một đi.

Rất nhanh hai người đã đến kiểm tra sức khỏe trung tâm.

Tiến vào kiểm tra sức khỏe trung tâm sau đó, Trương Nha Lăng phát hiện còn có rất nhiều người tại đây xếp hàng chờ kiểm tra sức khỏe.

Ở y tá Lưu dài đáp dưới sự hướng dẫn, Trương Nha Lăng từ bên kia đặc thù kiểm tra sức khỏe thông đạo trực tiếp tiến vào, như thế đưa tới vậy chút xếp hàng người ánh mắt kỳ quái. Đây là cái gì đặc quyền? Đối với loại này không công bằng tình huống lập tức có người tỏ vẻ bất mãn, thế nhưng nghe được đưa bé này là tiếp thu bệnh viện cứu trợ sau đó, lập tức bày tỏ lý giải.

Trương Nha Lăng tiến hành kiểm tra sức khỏe toàn thân hạng mục rất nhiều, từ thân cao thể trọng đến thử máu tra xét nước tiểu, từ thị lực huyết áp đến sức nắm lực hô hấp, có thể nói vô cùng cụ thể, kiểm tra sức khỏe trung tâm cũng rất ít làm vừa thể này đến mức kiểm tra sức khỏe, cho nên hạng nhất hạng xuống tới Trương Nha Lăng chạy trốn cũng là có chút mệt, từ trong căn phòng này ra vừa đi dưới một cái phòng. Trong tay xét nghiệm đơn cũng càng ngày càng nhiều.

Sơ sơ 2 canh giờ, Trương Nha Lăng đều ở đây kiểm tra sức khỏe trung tâm trong vội vàng hồ cuối cùng kiểm tra sức khỏe kết thúc, Trương Nha Lăng có thể coi là thở dài một hơi, hân từ nhỏ đến lớn lần đầu làm cận kề như vậy kiểm tra sức khỏe, trước hân làm tốt nhất kiểm tra sức khỏe —— Long Thành sinh viên đại học kiểm tra sức khỏe và lần này khi xuất quả thực chính là tiểu nhi khoa.

Trương Nha Lăng kiểm tra sơ có kết quả trừ bản thân Trương Nha Lăng trong tay có một phần ở ngoài, cũng đi qua số liệu truyền đưa đến viện trưởng Tổng nơi nào, đây cũng là viện trưởng Tổng yêu cầu, hân phải cận kề hiểu rõ Trương Nha Lăng hiện nay thân thể tình trạng.

Làm xong kiểm tra sức khỏe sau đó, Trương Nha Lăng lại đang y tá Lưu dài đáp dưới sự hướng dẫn từ kiểm tra sức khỏe trung tâm trở lại môn chân đại lâu chủ nhiệm Triệu chỗ.

"Chủ nhiệm, kiểm tra sức khỏe đã tất cả hoàn thành, kết quả cũng đều vớt viện trưởng Tổng đưa qua, ta đem con cho người mang về, ta liền đi trước." Y tá trưởng đơn giản hỏi báo một cái làm việc liền cáo từ, bởi vì nàng còn có rất nhiều làm việc và bệnh nhân phải xử lý, nàng cũng là rất bận rộn. Trước khi đi nàng còn riêng vỗ vỗ Trương Nha Lăng vai nói cho hân biết yên tâm.

Chủ nhiệm Triệu gật đầu ngầm đồng ý y tá Lưu dài chừng với đi, dù sao y tá trưởng làm việc rất trọng yếu cũng rất bận rộn, tình hình chung dưới là không thể tùy tiện bị điều đi tự ý rời giữ.

"Tốt lắm, chúng ta cũng không sai biệt lắm nên đến viện trưởng Tổng nơi nào đây, cơ bản kiểm tra đã đều kiểm tra qua. Chúng ta vừa mới cũng giản đơn thảo luận người một chút chân tình huống, vừa lúc đi tới kêu lên ba mẹ của người cùng nhau nghe một chút" chủ nhiệm Triệu vừa nói một bên thu thập một chút trên bàn làm việc vài cái tài liệu và một chút tư liệu, sau đó cầm một cái cặp liền dẫn Trương Nha Lăng đi phòng làm việc của viện trưởng đi tới.

Phòng làm việc của viện trưởng ở 6 lầu, toàn bộ 6 lầu trừ có phòng làm việc của viện trưởng bên ngoài còn có bệnh viện văn phòng đảng ủy công thất và một chút dân gian chữa bệnh đoàn thể làm việc tiếp đãi chỗ, nói cách khác toàn bộ 6 lầu đều thuộc về khu làm việc.

"Chủ nhiệm Triệu, vừa mới kiểm tra sức khoẻ là muốn làm gì a" đối với kiểm tra người câu hỏi Trương Nha Lăng quả thực muốn biết một hiểu rồi, hần hơi sợ hãi, sợ hãi thân thể của chính mình xảy ra vấn đề gì mới để cho hần đi làm cận kề như vậy kiểm tra người.

"Việc ấy kiểm tra sức khoẻ a chính là cho thân thể của người tình huống làm hệ thống kiểm tra, sau đó chúng ta làm cho người thành hồ sơ, sau đó người lại đến khám bệnh cũng thuận tiện, không có gì lớn sự tình, người liền chớ loạn tưởng." Chủ nhiệm Triệu cũng đoán được Trương Nha Lăng vì sao hỏi như vậy, sợ để giải thích cho hần nghe để cho hần được yên tâm.

Trương Nha Lăng và chủ nhiệm Triệu hai người ngồi đi thang máy đã tới 6 lầu, đi vào viện trưởng Tổng phòng làm việc của. Viện trưởng Tổng phòng làm việc của rất lớn khí, lắp ráp rất khéo cấu thể nhưng không xa hoa, có vẻ rất có văn hóa khí tức, treo trên tường thi họa, trên bàn bày văn chương. Trong ngăn kéo đồ đầy sách, còn có một chút viện trưởng Tổng ảnh chụp, những hình này cũng là cái khác lãnh đạo thị sát thời điểm hợp lại ảnh.

Trương Nha Lăng phát hiện trừ hần ra và chủ nhiệm Triệu ở ngoài, cha mẹ hần, cô gái phóng viên và vừa mới lĩnh hần sờ CT chủ nhiệm Vương cũng đều ở. Lúc này viện trưởng Tổng đang cúi đầu nhìn thứ gì, nghe được cửa mở động tĩnh không khỏi ngẩng đầu, vừa lúc thấy đi tới Trương Nha Lăng và chủ nhiệm Triệu.

"Kiểm tra sức khoẻ xong chuyện? Có phải hay không mệt chết đi a, đến, qua đây ngồi" viện trưởng Tổng cùng Trương Nha Lăng chào hỏi.

"Không có việc gì viện trưởng, không phiền lụy. Cho ngài cái này là kiểm tra sức khoẻ báo cáo và xét nghiệm kết quả." Trương Nha Lăng vội vàng trả lời, sau đó đi tới đem trong tay một loa chỉ đơn đưa cho viện trưởng Tổng.

"Những người đó bản thân giữ lại, ta chỗ này đã có, đến đến, vội vàng ngồi." Viện trưởng Tổng ý bảo Trương Nha Lăng vội vàng ngồi xuống. Trương Nha Lăng liền ngồi xuống cha mẹ bên người cũng chính là viện trưởng Tổng đối diện. Lúc này cô gái phóng viên đứng lên, "Việc ấy các người kế tiếp thảo luận hải tử bệnh tình, vậy ta liền cáo từ trước, viện trưởng Tổng chủ nhiệm Triệu chủ nhiệm Vương sau đó chúng ta thường liên lạc, lần này ta trước thay tòa soạn báo cảm tạ các người" nói xong nhẹ nhàng bái một cái "Ngài Trương tờ ông có vậy ta liền đi trước, có việc gọi điện thoại cho ta là được." Cái này sau đó một câu tự nhiên là cùng Trương Nha Lăng cha mẹ nói. "Trương Nha Lăng, thật tốt trị liệu, không có vấn đề" hướng về phía Trương Nha Lăng cúi chào tay, cô gái phóng viên xoay người rồi đi ra viện trưởng Tổng phòng làm việc của.

Có thể nói cô gái phóng viên hay là rất sẽ đến sự tình, đối với bệnh tình loại sự tình này nàng một ngoại nhân tự nhiên là bất tiện nghe, cho nên rất thức thời chào hỏi rồi khỏi, sẽ bản sống ở chỗ này cũng không nàng chuyện gì, nàng chẳng qua là chịu trách nhiệm dẫn Trương Nha Lăng một nhà cùng viện trưởng Tổng gặp mặt mà thôi.

Cô gái phóng viên đi, trong phòng làm việc cũng chỉ còn lại có bác sĩ và bệnh nhân, còn có thân nhân bệnh nhân. Viện trưởng Tổng đem trong tay cái cặp mở, đem tài liệu bên trong lấy ra để lên bàn, hơi chút cả sửa lại một chút tâm tư. Trương Nha Lăng một nhà hiện tại cũng gấp vô cùng tờ, bọn họ cũng không biết cái này kết quả kiểm tra tốt hay xấu.

"Ta ngày hôm nay đâu, cũng liền khai môn kiến sơn nói xong rồi. Trương Nha Lăng cái này chân của đứa bé đâu, phía trước chúng ta cũng đã làm kiểm tra rồi, kết quả đâu ta nhìn một chút, ta cũng không giấu diếm, tình huống có gắng phá hư." Viện trưởng Tổng dùng rất thanh âm bình thản bắt đầu rồi mình nói chuyện.

Nhưng mà cái này thanh âm bình thản rơi vào Trương Nha Lăng một nhà trong lỗ tai giống như là tạc đạn nặng ký giống nhau. Cha của Trương Nha Lăng lập tức liền đứng lên, Trương Nha Lăng cũng là một hồi thất thần, đầu hơi say xe.

"Đừng vội, ngài Trương người cũng ngồi, nghe ta từ từ cho các người nói." Viện trưởng Tổng ý bảo cha của Trương Nha Lăng ngồi xuống trước.

Ông Trương không thể làm gì khác hơn là trước chịu đựng ngồi xuống, không chế tốt tâm tình của mình. Trương Nha Lăng cũng miễn cưỡng lên tinh thần tới nghe một chút viện trưởng Tổng dự định nói như thế nào.

"Nếu như cái này chân tình huống có thể sớm một chút đến trị liệu, có thể có thể mạnh mẽ không ít." Viện trưởng Tổng giờ lên một cái X quang chụp X quang miếng "Nguyên bản ta với vì cái này xương bánh chè chẳng qua là sai vị hơn nữa có mọc thêm, nhưng người xem phim chụp X-quang đánh ra tới cái tình huống này." Nói viện trưởng Tổng chỉ vào phim chụp X-quang phía trên một bóng râm khu vực "Cái chỗ này có một mảnh xương nhỏ, hiện nay còn không biết thế nào hình thành, nhìn nữa cái này, xương bánh chè không phải mọc thêm mà là biến dạng" viện trưởng Tổng vừa dựa vào đến một mảnh đen trắng giao nhau nơi ấy "Nơi này là nửa tháng bản nơi ấy, người xem hiện tại tại đây đặc biệt hỗn loạn, thấy không? Ở đây, ở đây, chỉ những thứ này màu trắng khu vực cũng là mảnh xương nhỏ."

Viện trưởng Tổng buông xuống X quang, cầm lấy một chồng số liệu. "Cái này là cộng hưởng từ chẩn kết quả, đứa bé này cốt chất a cũng không tốt lắm, cơ bắp đâu có héo rút, dây chằng đâu cũng là ở vào trạng thái mệt nhọc."

chương 15: hội chẩn

"Cho nên ta nói, cái tình huống này đâu không tốt lắm, so với chúng ta dự đoán đầu kém rất nhiều, nhưng có phải thế không không có cách nào, cải thiện cái này chân vẫn là có thể, nhưng là hoàn toàn khôi phục, rất khó, ta nghĩ các ngươi cũng có thể rõ ràng." Viện trưởng Tổng cũng không cất giấu địch, đem tình huống thân thể to lớn nói một lần.

Trương Nha Lăng một nhà sau khi nghe xong, tâm tình đã không giống trước khi tới tốt như vậy. Vẫn có dự đoán hết thấy đều sẽ rất thuận lợi, không nghĩ tới kiểm tra hết chân tình huống biết thế này không tốt.

Trước hết điều chỉnh xong chính là Trương Nha Lăng, đối với hắn mà nói, có thể có cải thiện chính là rất tốt bắt đầu. Vẫn có thể có cơ hội này hiếm khi thấy, Trương Nha Lăng cho tới bây giờ chính là một người rất dễ thỏa mãn, rất nhanh thuyết phục bản thân.

"Vậy viện trưởng, người xem chân ta có thể cải thiện bao nhiêu?" Trương Nha Lăng vẫn tương đối quan tâm loại này cải thiện có thể đạt tới trình độ nào.

"Như vậy trị liệu phải đi qua giải phẫu đến tiến hành, giải phẫu phương án tốt nhất còn chưa có xác định, nhưng là có thể nói hình dạng chân phương diện cải thiện rất lớn, có thể cơ bản không nhìn ra biến dạng. Hơn nữa sau đó ta bước đi tình huống đau nhức biết giảm bớt rất nhiều." Chủ nhiệm Vương ở viện trưởng Tổng ý bảo dưới đối với Trương Nha Lăng nhân nhả ung dung nói.

"Bất quá cái này cùng khôi phục hậu phẫu cũng có quan hệ, khôi phục tốt có thể kết quả rất tốt."

Nghe đến đó Trương Nha Lăng coi như là trong lòng hơi chút thở dài một hơi, kết quả như vậy đối với Trương Nha Lăng mà nói vẫn là có thể tiếp nhận.

Trương Nha Lăng cha mẹ nghe thế tâm tình cũng là hòa hoãn một chút, nếu không có cách nào khác trị ngoài căn bản, có thể cải thiện cải thiện cũng không tồi, tuy rằng và tưởng tượng phân biệt cách, thế nhưng có cuối cùng dễ chịu không có. Cha của Trương Nha Lăng hơi chút bình thản một cái tâm tính, nhưng mà mẫu thân của Trương Nha Lăng sẽ không như vậy biết khống chế bản thân, vành mắt hồng hồng, nước mắt ở trong mắt đảo quanh. Ông Trương không thể làm gì khác hơn là cầm tay nàng nhỏ giọng thoải mái.

"Các ngươi cũng đừng quá bi quan, thế này, ngày hôm nay phải đi công việc nằm viện thủ tục đi, cụ thể phương án trị liệu chúng ta còn phải đi về thảo luận một chút. Các ngươi giấy chứng nhận gì gì đó đều mang theo đi?" Viện trưởng Tổng hỏi cha của Trương Nha Lăng.

"Mang theo mang theo "

"Vậy tiểu Vương làm phiền người lĩnh ngài Trương đi trước công việc nằm viện thủ tục, ở tại A khu là được. Tiểu Triệu người đi phòng bệnh xem, để cho bọn họ dọn dẹp một chút" viện trưởng Tổng lại để cho hai vị chủ nhiệm đi chạy chân hỗ trợ.

Cái này cha của Trương Nha Lăng theo chủ nhiệm Vương xuống lầu công việc nằm viện thủ tục, Trương Nha Lăng mẹ cũng theo chủ nhiệm Triệu đi xem phòng bệnh thuận tiện giúp được quét tước quét tước. Trong phòng làm việc cũng chỉ còn lại có Trương Nha Lăng và viện trưởng Tổng hai người.

"Đưa nhỏ a, người phải hiểu có chút thời điểm phía trên vương đúng là không công bằng, người có thể nỗ lực đến loại độ cao này đã rất không dễ dàng. Đừng làm cho một chút trắc trở đã khoa người, đau khổ có đôi khi cũng không phải chuyện xấu, người xem ba mẹ người cũng không dễ dàng, đúng không? Người nhất định sẽ làm ra một phen đại sự nghiệp, cho nên trước mắt... này không hài lòng liền quyền đương tôi luyện người đá mài dao đi. Ta có thể tưởng tượng đến người ở trường học khẳng định bị rất nhiều khi dễ, ta thấy người trắc lặc chỗ máu ứ đọng, là bị có đi. Có đôi khi, người khác khi dễ người cũng không thể nhìn quá lợi hại. Nên phản kích thời điểm, cũng phải phản kích." Viện trưởng Tổng vỗ Trương Nha Lăng vai ngữ trọng tâm trường nói, hắn đặc biệt thích loại này giản dị tiến tới nông thôn đưa nhỏ.

"Ta biết viện trưởng. Cảm ơn ngài" Trương Nha Lăng trong lúc nhất thời cũng không biết thế nào trả lời viện trưởng Tổng cái này một chuỗi dài lời nói, càng không có nghĩ tới viện trưởng Tổng dĩ nhiên biết mình bị đánh sự tình. Đối với viện trưởng Tổng thế này giúp hắn bảo thủ bí mật, Trương Nha Lăng trong lòng âm áp, dùng sức gật đầu đáp ứng.

"Ha ha, biết là tốt rồi. Người kiểm tra sức khoẻ ra ta xem, thân thể còn có thể, trong khoảng thời gian này lại điều trị điều trị, lập tức đi phòng bệnh đi, ta cũng nên tan việc." Viện trưởng Tổng thu thập một chút phòng làm việc, mặc vào áo khoác ngoài, đem được mình túi công văn dẫn Trương Nha Lăng ra phòng làm việc, sau đó đem đóng cửa phía trên.

"Sau đó có chuyện gì tìm chủ nhiệm Vương và chủ nhiệm Triệu đều có thể, tìm ta cũng được, thế nhưng ta không nhất định bất cứ lúc nào ở, nơi này bác sĩ y tá cũng không tệ, người liền an tâm trị liệu. Tại đây đợi lát nữa đi, lập tức có người đến lĩnh người đi phòng bệnh." Nói xong viện trưởng Tổng rồi rời đi.

Trương Nha Lăng và viện trưởng đánh xong bắt chuyện sau đó làm ngay đến trong hành lang trên ghế dài chờ cha xong xuôi thủ tục. Lúc này Trương Nha Lăng trong lòng có thể nói tâm tư hàng vạn hàng nghìn, theo lý mà nói việc này phải là giá trị phải cao hứng chuyện, nhưng là bởi vì và kỳ vọng có chút chênh lệch, cho nên cao hứng như thế chuyện tình vừa có về chẳng phải thuần túy. Trương Nha Lăng lấy tay nhẹ nhàng sờ mình đầu gối, nhẹ nhàng thở dài một hơi.

Một lát sau cha của Trương Nha Lăng sẽ làm hết thủ tục bắt đầu dẫn Trương Nha Lăng đi tới A khu phòng bệnh. A khu phòng bệnh là toàn bộ phòng

bệnh khu an tĩnh nhất hoàn cảnh tốt nhất, hơn nữa ở đây cũng là duy nhất nhà một gian phòng bệnh. Đi vào trong phòng bệnh mặt, diện tích không lớn, nhưng nhìn cực kỳ thư thái, một cái có thể lên xuống giường bệnh, một bộ cái bàn và một cái tủ treo quần áo, còn có một đài TV. Phòng bệnh còn phối hữu một tiểu nhân buồng vệ sinh và sân thượng, có thể nói là mọi thứ câu toàn.

A khu phòng bệnh cũng chia đẳng cấp, tuy rằng Trương Nha Lăng ở chẳng qua là A trong khu đẳng cấp thấp nhất tam đẳng phòng bệnh, thế nhưng đã tốt vô cùng, giống nhau bệnh nhân tốt nhất cũng chỉ có thể vào ở B khu đặc biệt cấp cho, cái này A khu không có thể như vậy chỉ dựa vào tiền là có thể vào.

Bà Trương đã vừa mới đem phòng bệnh thu thập một chút, nói thu thập kỳ thực cũng chính là toàn bộ gió, sơ sơ giường chiếu, bởi vì A khu phòng bệnh mỗi ngày đều có người chuyên quét tước, cho nên bản thân cũng rất sạch sẽ.

Chủ nhiệm Triệu và chủ nhiệm Vương hai người an bài xong phòng bệnh sau đó và Trương Nha Lăng một nhà chào hỏi cũng ly khai, trong phòng bệnh chỉ còn lại Trương Nha Lăng một nhà. Bởi vì hôm nay tới không nghĩ tới trực tiếp nằm viện, cho nên cái gì đồ dùng cũng không mang, cho nên thương lượng một chút quyết định đêm nay Trương Nha Lăng cha mẹ về nhà trước đi chuẩn bị một vài thứ, đêm nay liền Trương Nha Lăng một người ở chỗ.

Bởi vì sắc trời tiệm chậm, không đi nữa liền tìm không được xe, cho nên hai người cùng Trương Nha Lăng dạo một cái liền vội vã rời khỏi, lưu lại Trương Nha Lăng một người ở trong phòng bệnh.

Trương Nha Lăng cởi áo khoác, đem trong tay kiểm tra sức khoẻ báo cáo phóng tới trên bàn, sau đó mở ra TV. Một lát sau, bệnh viện hộ sĩ đem com tới đưa tới, tại đây A khu nằm viện bệnh nhân đều từ bệnh viện cung cấp ba bữa ăn. Đưa thức ăn tới rất tốt, hai huân hai lăm một thang còn có com tẻ, Trương Nha Lăng buổi trưa com sẽ không ăn, lúc này cái bụng cũng là rất, tam khẩu lưỡng khẩu liền đem com ăn xong rồi.

Ăn com xong Trương Nha Lăng liền nằm ở trên giường xem ti vi, hắn có thể chưa từng có thể này thích ý qua, ở nhà, TV tín hiệu rất kém cỏi, tất cả đều là hoa tuyết giờ, ở trường học, trong túc xá không có TV, tất cả mọi người bản thân dùng bút ký lên mạng, mà hắn chỉ có thể nhìn sách học.

Bất quá hắn hiện tại cũng không có cái gì xem ti vi ý muốn, trong đầu liên tục hồi tưởng chuyện phát sinh ngày hôm nay tình. Sơ sơ từ sáng đến tối hắn đều ở đây một loại tâm tình chân động bầu không khí dưới vượt qua, loại cảm giác này để cho Trương Nha Lăng cũng hiểu được một chết đi. Cho nên chỉ chốc lát sau Trương Nha Lăng liền tiến vào mộng đẹp, trong mộng Trương Nha Lăng bước ra hắn như người bình thường chân chạy rất vui vẻ.

Sáng sớm ngày thứ hai luồng thứ nhất ánh sáng mặt trời đánh thức Trương Nha Lăng, ngày hôm nay đối với hắn mà nói lại là không đồng dạng như vậy từ sáng đến tối. Buổi sáng Trương Nha Lăng cha mẹ không nên đổi giặt quần áo và gối đầu mềm, còn có đồ rửa mặt và một chút đồ dùng hàng ngày. Sau đó một nhà ba người bị viện trưởng Tống gọi đi tham gia trị liệu hội nghị.

Ở bệnh viện một cỡ nhỏ bên trong phòng họp, viện trưởng Tống, chủ nhiệm Vương chủ nhiệm Triệu và cái khác chắc chắn danh y sinh chính ngồi ở chỗ kia nhìn trên màn ảnh treo CT tranh và X quang miêng suy tính. Trương Nha Lăng một nhà tiến vào phá vỡ các thầy thuốc trầm tư, đều quay đầu ngồi xong.

"Các người đã tới a, qua đây ngồi. Nơi này chính là chúng ta lần này trị liệu đoàn đội, những thứ này đều là khoa chính hình trong tương đối có chuyên nghiệp năng lực bác sĩ." Viện trưởng Tống an bài một nhà sau khi ngồi xuống giới thiệu.

"Vị này chính là các người lần giải phẫu này mổ chính bác sĩ, bác sĩ Cảnh Lâm, chuyện kể tiếp liền giao cho cảnh bác sĩ đi."

"Chào người, ta là người mổ chính bác sĩ, chúng ta đây đi thẳng vào vấn đề." Một coi như rất trẻ bác sĩ đứng lên xông Trương Nha Lăng điểm một đầu sau đó đi tới trước màn ảnh mặt.

"Căn cứ kiểm tra, người bệnh xương bánh chè phát dục biến dạng, hơn nữa nửa tháng bản phụ cận mảnh xương nhỏ tương đối nhiều, đệ nhất bộ chúng ta giải phẫu là muốn trọng tổ xương bánh chè lỗi hình, tiếp tục lấy ra nửa tháng bản phía sau xương bẻ. Sau đó thứ hai bộ chính là đính vào thép tấm sửa chữa." Hơi chút dừng lại một chút, cảnh bác sĩ tiếp tục nói đến.

"Cho nên giải phẫu có thể phải tiến hành 2 lần trở lên, hơn nữa hiện tại chúng ta đối với chỉ dùng để đính thép tiến hành sửa chữa hay là ra có định thiết bị tiến hành sửa chữa có tranh luận, chúng ta cũng phải nghe dưới người bệnh ý kiến."

Tiếng nói vừa dứt mọi ánh mắt tất cả đều nhìn chăm chú vào Trương Nha Lăng. Đây là một lựa chọn, đính thép sửa chữa ý nghĩa muốn ở chân bên trong cắm vào thép tấm đính thép tiến hành sửa chữa, mà một loại khác là thuộc về ở chân ngoại bộ dùng cố định thiết bị tiến hành sửa chữa.

"Loại nào sửa chữa hiệu quả rất tốt" Trương Nha Lăng không hề nghĩ ngợi liền hỏi bác sĩ Cảnh Lâm

"Đương nhiên là đính thép, bất quá cái này thời kỳ dưỡng bệnh rất dài hơn nữa có phiêu lưu, nhất là người cốt chất không phải rất hài lòng." Cảnh lâm rất khách quan tiến hành giải thích.

"Vậy ta dùng cái này, dùng hiệu quả tốt." Trương Nha Lăng cực kỳ xác định. Đối với hắn mà nói không khó lựa chọn, hắn nguyện ý mạo hiểm phiêu lưu theo đuổi hiệu quả tốt hơn vậy một. Trương Nha Lăng cha mẹ lúc này đều không có quấy rầy hắn, bọn họ đem quyền quyết định giao cho bản thân Trương Nha Lăng.

Bác sĩ Cảnh Lâm lắng một dưới, hắn vốn cho là Trương Nha Lăng biết do dự nửa ngày.

"Như vậy dạng chúng ta liền không dị nghị gì, sau đó thử một chút thuốc dị ứng là được rồi, giải phẫu ở 3 ngày sau bắt đầu."

Sau khi nói xong những thầy thuốc này liền rời đi phòng họp trở lại bắt tay vào làm chuẩn bị giải phẫu chuyên.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 16: giải phẫu lần đầu tiên trong đời

Trương Nha Lăng chính thức đổi lại đồng phục bệnh nhân lẳng lẳng cùng đội giải phẫu đến, đây là lần giải phẫu lần đầu tiên trong đời, đối với Trương Nha Lăng mà nói hay là rất khẩn trương.

Mấy ngày thời gian trôi qua rất nhanh, trong mấy ngày này Trương Nha Lăng phần lớn thời gian đều đang đọc sách học, thỉnh thoảng xem xem tivi. Cha mẹ Trương Nha Lăng thay phiên cùng Trương Nha Lăng, giúp hắn quét tước phòng bệnh, thu thập vệ sinh. Com nước cũng là bệnh viện cung cấp dinh dưỡng xứng bữa ăn, đối với Trương Nha Lăng thân thể cải thiện đều rất mới có lợi. Mấy ngày nay ăn hết bất động thích ý cuộc sống để cho bản thân Trương Nha Lăng cũng cảm thấy bản thân có chút lên cân.

Ngày hôm nay chính là Trương Nha Lăng sắp giải phẫu thời gian, giải phẫu bình tĩnh vào 3 giờ trưa cử hành. Lúc trước giải phẫu chi tiết đã bị nhiều lần xáo định, may mắn là Trương Nha Lăng không có đối với đặc thù thuốc dị ứng. Tất cả sẽ chờ khi đến 3 giờ trưa.

Kỳ thực bình thường mà nói giống nhau một giải phẫu từ kế hoạch đến thương thảo rồi đến xác định ngày ít nhất phải một tuần trở lên thậm chí càng lâu, mà Trương Nha Lăng tay này thuật xử lý tốc độ cực nhanh khiến người ta rất là ước ao. Cái này nguyên nhân trong đó chính là viện trưởng muốn cho Trương Nha Lăng ở lễ mừng năm mới trước liền hoàn thành giải phẫu, thế này có thể để cho Trương Nha Lăng thật vui vẻ qua một năm.

Từ buổi sáng bắt đầu Trương Nha Lăng liền rơi vào một trong đó khẩn trương và kích động qua lại mâu thuẫn tâm tình với nhau, đọc sách cũng xem không đi vào, TV cũng xem không đi vào, cả đầu miên man suy nghĩ. Loại tình huống này luôn luôn duy trì liên tục đến buổi trưa, buổi trưa ăn cơm xong sau đó, thì có ý tá qua đây gọi Trương Nha Lăng chuẩn bị sẵn sàng.

Nghe nói Trương Nha Lăng buổi chiều sẽ phải giải phẫu, trước nữ phóng viên và quý tử thiện hai vị hội trưởng cũng chuyên đến trong phòng bệnh đến thăm Trương Nha Lăng, chính cũng là một chút hình thức phía trên gì đó, tuy rằng như vậy, Trương Nha Lăng hay là rất cảm kích bọn họ, dù sao chưa từng có người thể này quan tâm tới bản thân, hắn vẫn rất hưởng thụ loại cảm giác này. Hàn huyền trong chốc lát, Trương Nha Lăng đã bị ý tá dùng giường đẩy ra trước phòng bệnh đi giải phẫu chuẩn bị phòng chuẩn bị sắp tiến hành giải phẫu.

Đi vào giải phẫu chuẩn bị phòng, liền gặp để cho Trương Nha Lăng dị thường chuyện lúng túng —— cạo lông cơ thể. Cạo lông cơ thể là trước giải phẫu phải tiến hành một cái chuẩn bị, là vì dùng giải phẫu càng thuận tiện, cạo hết sau đó còn muốn khử trùng.

Đừng xem cái này là giải phẫu chân, cạo lông cơ thể cần đem Trương Nha Lăng toàn bộ cần giải phẫu lông trên đùi tất cả cạo đi. . . Ngoài ra, ngay cả tư - chỗ lông cơ thể đều phải cạo

Trương Nha Lăng có thể nói là một người cực kỳ bảo thủ, từ nhỏ đến lớn trừ ba mẹ không để cho người khác xem qua thân thể của mình, ngay cả công cộng nhà tắm cũng không dám đi, cái này là duyên cho Trương Nha Lăng nội tâm tự ti. Hắn sợ người ta thấy thân thể hắn mà cười nhạo hắn. Bởi vì chưa làm qua giải phẫu, cho nên Trương Nha Lăng không biết lấy ra thuật lại vẫn muốn cạo lông cơ thể, càng hay là chỗ đó lông cơ thể. Càng để cho Trương Nha Lăng không thích ứng chính là, hiện tại ở thủ thuật chuẩn bị trong phòng chính là hai cái nữ y tá. Nói cách khác, một hồi tiến hành cạo lông cơ thể thời điểm muốn hai cái nữ y tá cho hắn làm? Cái này. . . Trương Nha Lăng trong lòng lập tức liền rối loạn, giải phẫu khẩn trương gì gì đó hắn đã tất cả không cần thiết, hắn hiện tại duy nhất quan tâm chính là một hồi cạo lông cơ thể câu hỏi.

Trương Nha Lăng ngồi ở trên giường, đổi lại giải phẫu lúc ấy mặc trang phục, cũng sớm giải quyết rồi đi ngoài câu hỏi. Hắn hai cái tay cầm cùng một chỗ không ngừng xoa xoa, biểu tình rất mất tự nhiên, hắn hiện tại hy vọng đường nào lúc này có thể có một nam giới bác sĩ đi tới giúp hắn tiến hành cạo lông cơ thể xử lý. Nhưng mà, cũng không phải mỗi một lần nguyện vọng cũng là biết thực hiện.

"Học trò, phiền phức đem người ông quần vén lên đến." Một người y tá cầm dao nhỏ và xà bông cạo râu đã đi tới.

Trương Nha Lăng hơi chiến chiến nguy nguy đem quần cuốn đến đầu gối vị trí, sau đó vậy người y tá mà bắt đầu rất nhuần nhuyễn bắt đầu từ cổ chân vị trí cạo lên. Y tá nhỏ cúi đầu nghiêm túc thôi mạnh, Trương Nha Lăng cứ như vậy nhìn y tá nhỏ, bởi vì mang theo khẩu trang và nón y tá quan hệ, thấy không rõ cái này người y tá về mặt, bất quá từ mắt đó có thể thấy được vị y tá trưởng này hay là rất thanh tú khá ái. Càng như vậy Trương Nha Lăng càng khẩn trương, ai ngờ ở khả ái cô trước mặt mẹ xấu mặt a.

Bởi vì y tá tay nghề thành thạo, chỉ chốc lát đầu gối đi xuống bộ phận cũng đã cạo hết.

"Sẽ đem quần đi lên." Y tá thanh âm nghe rất ngọt.

Bất đắc dĩ Trương Nha Lăng càng làm quần hương về phía trước vẫn, bởi vì giải phẫu mặc quần rất khoan khoái hơn nữa Trương Nha Lăng chân rất nhỏ, cho nên lúc này đây Trương Nha Lăng đem quần vẫn đến rồi bắt đầu hệ rế. Y tá tay lại bắt đầu động, theo cạo vị trí càng ngày càng đi lên, mát mẻ xà bông cạo râu và lưỡi dao liên tục thổi qua da cái loại cảm giác này để cho Trương Nha Lăng nghĩ hơi hơi đau đồng thời còn có chút nhột. Loại cảm giác này đối với Trương Nha Lăng thật sự mà nói quá kích thích, y tá tay nhỏ bé lạnh như băng và đồng dạng lạnh lẽo xà bông cạo râu, hơn nữa thật mỏng lưỡi dao nhẹ nhàng thổi qua cảm giác, để cho Trương Nha Lăng cảm thấy rất thoải mái lại rất thẹn thùng.

Rất nhanh bắt đầu bộ phận lông cơ thể cũng đã cạo sạch sẽ, chỉ còn lại cuối cùng cũng là chỗ mấu chốt nhất —— tư - chỗ địa phương lông cơ thể không có quá trừ.

"Đem quần cởi ra." Y tá lại phát ra mệnh lệnh. Bởi vì y tá quanh năm làm công việc như vậy, hơn nữa nghề nghiệp rèn luyện hàng ngày và yêu cầu, đối với loại tình huống này đã sớm xử sự không sợ hãi, trong lòng không có chút nào chần chừ. Thế nhưng Trương Nha Lăng không giống nhau, hẳn là chưa thấy qua loại tràng diện này, chỗ đó trừ khi còn bé mẹ xem qua, đến bây giờ còn không có bị khác nữ sinh xem qua. Trương Nha Lăng tay có chút phát run cởi quần ra xuống tới, còn có chút ngượng ngùng, thân thể có chút về phía sau lui. Giờ này khắc này đã không có bất luận cái gì từ ngữ có thể hình dung Trương Nha Lăng tâm tình, về mặt của hắn mười điểm mắt tự nhiên, thân thể có chút run, sắc mặt có chút ửng đỏ.

Nhìn thấy Trương Nha Lăng cởi quần xuống, y tá lại bắt đầu làm sau cùng cạo lông xử lý. Ngay y tá tay đụng tới Trương Nha Lăng việc ấy vị trí trong nháy mắt, một điện lưu thông suốt Trương Nha Lăng toàn thân, tuy rằng lúc này y tá mang theo cái bao tay, thế nhưng loại xúc cảm này hãy để cho Trương Nha Lăng toàn thân một cơ linh. Hắn đã rất khắc chế, nhưng là vẫn không khắc chế, mình chỗ đó trong nháy mắt liền bành trướng, thẳng đứng lên. Trương Nha Lăng về mặt tức khắc đỏ bừng, dứt khoát nhắm hai mắt lại không dám nữa xem. Cái này y tá nhỏ nhiều năm như vậy cũng chưa từng có gặp qua loại tình huống này, dù sao cũng là cô gái, khoảng cách gần như vậy thấy cậu con trai việc ấy vị trí biến thành loại này hình thái, coi như là ở học sinh lý học thời điểm học qua, cũng khó tránh khỏi biết xấu hổ, cho nên y tá nhỏ về mặt cũng trong nháy mắt đỏ, chỉ bất quá mang theo khẩu trang xem không quá ra mà thôi.

Hiện nay tình cảnh hết sức xấu hổ, hai người cứ như vậy cương ở nơi nào ai cũng không dám động. Trương Nha Lăng trong lòng đều hận chết mình, hắn không nghĩ tới bản thân biết vô dụng như vậy, thế nào liền nhìn không được đâu? Trước hết phản ứng kịp chính là y tá, nếu không tại sao nói chuyên nghiệp đâu, y tá nhỏ lập tức liền điều chỉnh tốt tâm tính, trước từ xấu hổ trong tâm tình của giảm bớt ra, coi như làm không thấy Trương Nha Lăng việc ấy đứng thẳng, tiếp tục lái mũi xử lý lông cơ thể. Y tá tri hoãn qua đây không có nghĩa là Trương Nha Lăng cũng trì hoãn qua đây, Trương Nha Lăng là ở chỗ này từ từ nhắm hai mắt cắn răng nhẫn nại được, nhất là y tá xử lý lông cơ thể thời điểm luôn đụng tới hắn vậy thật cao nâng lên mấy thứ, thế này Trương Nha Lăng khổ không thể tả, thật là đau hợp lại vui vẻ được.

"Tốt lắm mặc quần vào đi." Y tá thanh âm cũng có chút mát tự nhiên, thu thập xong sau đó bỏ chạy cũng vậy chạy trốn. Vốn có nam giới trưởng thành lấy ra thuật phải là do nam bác sĩ xử lý, thế nhưng bệnh viện coi Trương Nha Lăng là trở thành một đứa bé, cho nên sẽ không có đặc biệt an bài, kết quả bày đến một nữ y tá đến xử lý. Trương Nha Lăng cái này chậm nửa ngày mới trì hoãn qua đây, bất quá trên mặt hay là nóng nóng màu đỏ không giảm. Không lâu sau sau đó, bác sĩ Cảnh Lâm liền vào được, phía sau theo một nam bác sĩ. Bây giờ bác sĩ Cảnh Lâm đã đổi lại trang phục giải phẫu màu xanh lá cây, hẳn là qua tới kiểm tra dưới bệnh nhân tình huống. Sau đó mặt việc ấy thì là gây mê sư phụ, lập tức sẽ phải vứt Trương Nha Lăng tiến hành gây mê xử lý.

Lẽ thường mà nói, giải phẫu chân gây mê cục bộ là được rồi, thế nhưng lần này giải phẫu dính đến biến đổi hình dạng xương và lấy ra xương vụn, thời gian có thể sẽ tương đối dài, cho nên đi qua lo lắng, quyết định vứt Trương Nha Lăng tiến hành toàn thân gây mê xử lý.

"Tốt lắm mặc quần vào đi." Y tá thanh âm cũng có chút mát tự nhiên, thu thập xong sau đó bỏ chạy cũng vậy chạy trốn. Vốn có nam giới trưởng thành lấy ra thuật phải là do nam bác sĩ xử lý, thế nhưng bệnh viện coi Trương Nha Lăng là trở thành một đứa bé, cho nên sẽ không có đặc biệt an bài, kết quả bày đến một nữ y tá đến xử lý. Trương Nha Lăng cái này chậm nửa ngày mới trì hoãn qua đây, bất quá trên mặt hay là nóng nóng màu đỏ không giảm. Không lâu sau sau đó, bác sĩ Cảnh Lâm liền vào được, phía sau theo một nam bác sĩ. Bây giờ bác sĩ Cảnh Lâm đã đổi lại trang phục giải phẫu màu xanh lá cây, hẳn là qua tới kiểm tra dưới bệnh nhân tình huống. Sau đó mặt việc ấy thì là gây mê sư phụ, lập tức sẽ phải vứt Trương Nha Lăng tiến hành gây mê xử lý.

Lẽ thường mà nói, giải phẫu chân gây mê cục bộ là được rồi, thế nhưng lần này giải phẫu dính đến biến đổi hình dạng xương và lấy ra xương vụn, thời gian có thể sẽ tương đối dài, cho nên đi qua lo lắng, quyết định vứt Trương Nha Lăng tiến hành toàn thân gây mê xử lý.

Nếu để cho Trương Nha Lăng để hình dung một cái tiêm vào thuốc mê sau cảm giác, như vậy Trương Nha Lăng sẽ nói giống như là uống rượu giống nhau mơ mơ màng màng nhẹ nhẹ bổng. Theo thuốc mê chậm rãi tiêm vào đi vào, Trương Nha Lăng nghĩ thân thể từ từ thay đổi nhẹ, cảnh vật trước mắt cũng có chút không rõ, mặc dù hắn nhớ để cho mình mạnh mẽ lên tinh thần đến, thế nhưng mí mắt tựa như đánh giá nhất dạng thế nào đều không mở ra được. Không biết lúc nào, bản thân liền mất đi tất cả tri giác, trước mắt tối sầm đã ngủ.

Nhìn thấy Trương Nha Lăng bị gây mê nổi lên hiệu quả, bác sĩ Cảnh Lâm đem Trương Nha Lăng đặt ngang ở trên xe giải phẫu, sau đó khảo nghiệm một cái hiệu quả của thuốc mê, phát hiện không thành vấn đề sau đó, liền đem Trương Nha Lăng đẩy tới phòng giải phẫu.

Kèm theo cửa phòng giải phẫu viết "Đang giải phẫu" đèn sáng nhận, một hồi cải biến vận mạng giải phẫu ở vô số người chờ mong dưới bắt đầu rồi.

chương 17: giải phẫu thành công và nhân vật mới xuất hiện

Mà đang ở Trương Nha Lăng giải phẫu đồng thời, bên kia trái đất.

Nước Mỹ New York một chỗ lưng chừng núi mà xây biệt thự sang trọng công chính phát sinh thế này một màn.

"Ta nói ta mới sẽ không đi Trung Quốc, vì sao?" Một giọng bé gái hơi lộ ra tức giận bèn hỏi.

"Gọi người đi người phải đi, người còn dám mạnh miệng." Nói chuyện là một trăm thấp trung niên nam tử.

"Cái này là chuyện của ta, vì sao không thể ta làm chủ, không đi, ta chính là không đi." Cô nàng rất tức giận nói

"Trình Hiểu Hàm, ta đây không phải là đang cùng người nói điều kiện." Trung niên nam tử có chút tức giận trực tiếp gọi ra cô nàng tên.

"Mẹ, người mau quản quản ba, vì sao thật tốt để cho ta đi Trung Quốc, ta không đi, cho ta cái lý do."

Bị kêu người đàn bà trung niên xinh đẹp lúc này đang đứng ở trung niên nam tử phía sau có chút không biết nên nói cái gì.

"Hừ, người đừng già trông cậy vào mẹ người quán được người, cho người đi quốc nội đọc sách, cũng là rèn đức người, người xem người bây giờ, đều được hình dáng ra sao."

Chính giữa năm nam tử khiển trách cô bé trước mắt thời điểm, một thủ hạ chạy tới.

"Trình tổng, xe chuẩn bị xong, bên kia biết mau muốn bắt đầu." Thủ hạ ở trung niên nam tử bên tai nhỏ giọng nói.

"Lần này người lão lao thật thật đi, vé máy bay và hộ chiếu đều đã trải qua chuẩn bị cho người tốt lắm, chớ chọc ta tức giận nữa." Trung niên nam tử câu nói vừa dứt đứng dậy liền đi ra ngoài, bên người mấy tên thủ hạ theo sát phía sau.

Chờ trung niên nam tử biến mất ở cuối hành lang sau đó, cô nàng giận dữ ngồi xuống dùng sức đập một cái sô pha.

"Đây coi là cái gì đó, nào có thể này làm phụ thân."

Lúc này người đàn bà trung niên xinh đẹp đã đi tới, vỗ vỗ cô nàng đầu an ủi.

"Hiểu Hàm, đừng quá buồn ba người tình cảm, ba người cái này cũng là vì tốt cho người, đi ra ngoài rèn đức rèn đức đối với người mới có lợi, hơn nữa, đại học Long Thành cũng không sánh bằng nước trường học kém."

"Đáng ghét, ta gặp các người chính là không hy vọng ta đây các người bên người mang theo." Cô nàng đứng dậy liền đi lên lầu, tiến vào trong phòng của mình giữ cửa té rất vang.

Làm Trương Nha Lăng bị đẩy ra phòng giải phẫu thời điểm đã là buổi tối 8 giờ hơn, giải phẫu giằng co 5 giờ. Bởi hiệu quả của thuốc mê còn chưa có qua, cho nên Trương Nha Lăng vẫn như cũ ở vào mê man với nhau. Bất quá dùng bác sĩ Cảnh Lâm mà giải thích lần giải phẫu này là mười điểm thành công, bọn họ dùng thái hợp kim và cao su đối với Trương Nha Lăng xương bánh chè tiến hành tu bổ và tổ hình, lấy ra phần lớn xương bẻ.

Trương Nha Lăng bị đưa vào bên trong phòng bệnh, đội thức tỉnh. Cha mẹ Trương Nha Lăng nghe được giải phẫu thành công tin tức sau đó thập phần vui vẻ, nhưng là bởi vì quy định hiện tại không thể nhìn Trương Nha Lăng cho nên chỉ có thể ở ngoài phòng bệnh chờ.

Theo cảm giác mê man rút đi, từng đợt đau đớn kéo tới, Trương Nha Lăng từ từ mở mắt. Hắn có thể cảm giác được chân truyền tới thật thật đau đớn, còn có cảm giác sưng dữ dội. Xung quanh không có một người, trong phòng bệnh chỉ còn lại có một mình hắn. Trong phòng bệnh một mảnh đen nhánh, chỉ có dụng cụ đo nhịp tim yếu ớt ngọn đèn. Trương Nha Lăng có chút thể xác và tinh thần cảm giác uể oải, thể nhưng cảm giác đau đớn để cho hắn muốn ngủ lại muốn ngủ cũng không được. Trương Nha Lăng môi khô tiếng nói rất khát, thể nhưng hắn không phát ra được thanh âm nào.

Ở nơi này loại dày vò tiếp theo đêm rất nhanh liền đi qua. Mà đi qua một đêm chơi đùa Trương Nha Lăng lại dần dần mê man ngủ mất.

Bác sĩ Cảnh Lâm có gián đoạn tới nơi phòng bệnh vài lần kiểm tra Trương Nha Lăng tình trạng hậu phẫu, mỗi lần tới thời điểm Trương Nha Lăng đều đang ngủ. Từ kiểm tra đến xem Trương Nha Lăng tất cả phản ứng bình thường, hiện tại cần chính là từ từ tu dưỡng. Viện trưởng Tổng cũng tới phòng bệnh thăm một lần Trương Nha Lăng, hắn dặn Trương Nha Lăng thật tốt phối hợp bác sĩ làm việc, để cho hắn có một cái tốt tâm tính.

Đi qua 5 ngày khôi phục khôi phục sau đó, Trương Nha Lăng đã trên cơ bản thoát khỏi vừa mới làm xong giải phẫu cái loại này đau đớn, có thể bình thường ăn cơm xem sách. Cảnh Lâm lại vứt Trương Nha Lăng vỗ một lần phim chụp X-quang, phát hiện chân đang đi tốt phương hướng phát triển, đến nơi đây, mới có thể chính thức tuyên bố Trương Nha Lăng giai đoạn thứ nhất giải phẫu hoàn hảo thành công.

Vài ngày sau lại một lần nữa hội nghị trị liệu mời dự họp, bất quá lúc này đây Trương Nha Lăng cũng không có dự họp. Hội nghị nội dung là thương thảo giai đoạn thứ hai sửa chữa trị liệu. Bởi giai đoạn thứ hai sửa chữa cũng cần dựa vào giải phẫu tiến hành, cho nên phải đến khi chân của Trương Nha Lăng đạt được tiếp thu lần thứ hai giải phẫu điều kiện mới có thể, sơ bộ phán đoán còn cần 15 ngày chừng đó, cũng chính là năm sau mới có thể tiến hành. Hơn nữa thời gian hồi phục cũng cần 2 tháng chừng đó. Cái này đã nói lên Trương Nha Lăng cảm chậm lại 1 nửa tháng đi trường học báo danh, thế là cha mẹ Trương Nha Lăng đem tình huống kể cả bệnh viện mở chứng minh cùng nhau gửi đến rồi đại học Long Thành phòng làm việc của hiệu trưởng. Mà bệnh viện vì mau chóng tiến hành bước tiếp theo trị liệu, cũng tăng nhanh Trương Nha Lăng khôi phục, từ thì ra là 3 ngày một thay thuốc đổi thành hàng ngày thay thuốc, hơn nữa trừ khâu phục được ở ngoài Trương Nha Lăng còn phải mỗi ngày truyền dịch.

Cái này có thể khổ Trương Nha Lăng, phải biết rằng thay thuốc là hết sức thống khổ, mỗi một lần đều có thể tác động Trương Nha Lăng giải phẫu vị trí. Càng làm cho Trương Nha Lăng không nghĩ tới chính là, cho hắn thay thuốc y tá một trong dĩ nhiên là ngày đó cho hắn cạo lông y tá. Điều này làm cho Trương Nha Lăng không biết như thế nào cho phải, chuyện ngày đó bây giờ suy nghĩ một chút hãy để cho Trương Nha Lăng một hồi cảm giữ không được. Cho nên mỗi lần thay thuốc thời điểm Trương Nha Lăng đều phải làm bộ đang làm việc, ví như đọc sách, lại ví như ngủ.

Trong nháy sẽ phải lễ mừng năm mới, năm nay lễ mừng năm mới nhưng là phải ở trong bệnh viện qua, đây đối với Trương Nha Lăng ngược lại một bộ chuyện mới mẻ. Qua năm trước vài ngày cũng không rảnh rỗi ở cha mẹ Trương Nha Lăng, hai người ở bệnh viện lại giúp bác sĩ y tá quét tước phòng bệnh, khuôn đồ, treo câu đối xuân. Không ở bệnh viện thời điểm liền đi ra ngoài mua hàng tết, nói là hàng tết cũng chính là mua chút điểm tâm kẹo, còn thuận tiện vứt Trương Nha Lăng mua một bộ quần áo mới. Trương Nha Lăng đã cố gắng thời gian dài không có cái mới quần áo, cho nên cũng phá lệ hài lòng, một khoai khoai lạc lạc năm mới sắp đến, đối với Trương Nha Lăng mà nói cái này năm mới tuy rằng năm vị không đủ, nhưng lại là trong lòng vui sướng nhất một năm mới.

Đồng dạng ở năm mới trong đó, có vài người vẫn như cũ ở vội vàng làm việc, đại học Long Thành hiệu trưởng chính là một trong số đó. Trong khoảng thời gian này hắn phải bận rộn được bố trí làm việc, muốn dọn dẹp tài vụ, muốn họp, còn phải xử lý học viện sự vật. Hiện tại hắn đang ngồi ở bàn làm việc của mình trước, mấy phần văn kiện để cho hắn hiện tại có chút sứt đầu mẻ trán.

Đề ở trước mặt hắn là một phần đuổi học xin và hai phần đi học xin, hai phần nhập học xin cũng là với trao đổi sinh làm vì lý do xin, xin người một nam một nữ.

Nữ sinh đáng đáp mười điểm thanh tú xinh đẹp, là một vị người Mỹ gốc Hoa, hiện nay liền học cho nước Mỹ New York nữ tử học viện, xin với trao đổi sinh cấm vào tài chính quản lý học viện. Cô nàng tên là Trình Hiểu Hàm.

Một vị khác nam sinh xin người tướng mạo ngược lại phổ thông, thân xin gia nhập tiếng Anh học viện, xin cách là đặc biệt giới thiệu.

Đến nỗi vị kia xin đuổi học chính là nam sinh, tính danh Vương Tinh, liền học cho học viện tài chính, đuổi học lý do không rõ.

Đối mặt cái này 3 một xin, hiệu trưởng có chút không nghĩ ra, nghi ngờ nhất chính là cái này đuổi học Vương Tinh, từ thành tích nhìn lên tuy rằng không bạt tiêm thể nhưng cũng là rất ưu tú, trong nhà điều kiện cũng có thể, vì sao xin đuổi học đâu? Phải biết rằng bao nhiêu người tể phá đầu cũng vào không được đâu. Hiệu trưởng cũng cho Vương Tinh cha mẹ gọi điện thoại tới, bất quá tất cả đều không thể chuyển được.

Nhìn nữa hai cái này nhập học xin càng là kỳ quái.

Cô nàng Trình Hiểu Hàm trong tài liệu biểu hiện nàng là một sinh viên tương đối ưu tú, từ nhỏ học bắt đầu ngay nước Mỹ đến trường, hơn nữa vẫn luôn là đứng đầu trường học. Để cho hiệu trưởng cảm giác kỳ quái là đại học Long Thành cũng không có và cái này New York nữ tử học viện thành lập qua cái gì trao đổi sinh quan hệ, thế nhưng xin không chỉ có có trường nữ sinh con dấu và đại sứ quán con dấu, còn có cục giáo dục con dấu cùng với một phong thư giới thiệu của cục giáo dục.

Nếu như nói cô nàng rất ưu tú có thể cho hiệu trưởng bỏ qua một bên một chút hoài nghi lời nói, như vậy nam sinh tư liệu hắn liền xem không hiểu. Chàng trai tên là Trịnh Bản, giáo dục từng trải chỗ làm chỗ trống, bối cảnh gia đình chỗ là chỗ trống, chỉ có số ít tin tức cá nhân. Nhưng chính là cái này ít có thể được xưng là thân thỉnh xin lại đồng dạng có cục giáo dục con dấu và đề cử bức thư.

Hiệu trưởng làm nhiều năm như vậy lần đầu thấy như vậy xin. Hắn hoàn toàn không hiểu rõ hai cái này thân phận rốt cuộc là cái gì, thế nhưng hắn biết, có cục giáo dục con dấu liền ý nghĩa xin gần như đi qua, trừ phi có tình huống đặc biệt bằng không hiệu trưởng cũng vô pháp từ chối xin. Hiệu trưởng cũng cho cục giáo dục gọi điện thoại tới hỏi, nhưng lấy được trả lời thuyết phục cũng là hàm hàm hồ hồ không có một chút tin tức hữu dụng, duy nhất biết là cục giáo dục con dấu là thật.

Hai người kia xin nhập học thời gian là 3 tháng 1 ngày, hiệu trưởng đơn giản ghi chép một cái tên của hai người, sau đó ở xin phía trên ký tên giao cho chịu trách nhiệm chuyện này giáo sư. Hiệu trưởng quyết định chờ sau khi tựu trường nữa tra một chút hai cái này học sinh tình huống.

Nông lịch năm mới, cái này là người Trung Quốc truyền thống ngày lễ, từng nhà đoàn tụ một nhà chung chúc mừng. Trương Nha Lăng năm mới ngay bệnh viện trên giường bệnh, bởi hắn lễ mừng năm mới có y tá bác sĩ và cha mẹ của mình, tuy rằng không phải ở trong nhà mình thế nhưng cũng hết sức náo nhiệt. Ăn nóng hôi hổi bánh chèo, nhìn tết âm lịch liên hoan tiệc tối, trong phòng bệnh cũng cười tiếng liên tục, vui sướng. Năm mới tiếng chuông gõ, Trương Nha Lăng mong ước mình có thể ở một năm mới trong tất cả mạnh khỏe. Giờ này khắc này, Trình Hiểu Hàm, Trịnh Bản, Vương Hạc, Nhiệm Vũ, Trương Úc, Lý Vũ Oánh, Vương Tinh và một số người đều đang ăn mừng năm mới đến, bọn họ không biết là, ở một năm mới trong, vận mạng của bọn họ sẽ bị khấn trương liên hệ với nhau, gắn liền ở Trương Nha Lăng trên người.

chương 18: 1 tháng 3 là khai giảng

Một năm mới đến, đầu năm mừng một, mọi người nơi nơi chúc tết, nơi nơi một mảnh mới cảnh tượng. Đối với Trương Nha Lăng mà nói, ở một năm mới trong, chân của mình cải thiện, cũng có tự tin, tình huống trong nhà đã ở thay đổi được. Hết thấy hết thấy đều ở phát triển chiều hướng tốt, Trương Nha Lăng càng ngày càng thấy hy vọng, thấy bản thân tương lai tốt đẹp.

Thay cho đồng phục bệnh nhân, mặc vào quần áo mới. Trương Nha Lăng ở trong phòng bệnh mặt tự xem sách, mà cha mẹ ngày hôm nay phải chạy về trong đi chúc tết, đi thân thăm bạn, cái này là tập tục. Bởi vì phải làm lỡ 1 tháng thời gian học tập, Trương Nha Lăng vì bù đắp thiếu dưới khóa, sớm muộn tới nơi năm thứ nhất đại học học kỳ sau chuyên nghiệp sách bắt đầu tự học, tuy rằng ở đây không có cách nào khác tra tư liệu, cũng không dùng giáo sư có thể hỏi, thế nhưng sớm xem một lần cuối cùng so với một lần không nhìn mạnh hơn.

Giữa lúc Trương Nha Lăng nhìn đâu, vào tới một người y tá đưa cho Trương Nha Lăng một phong thư, nói là ở dưới lầu trong phòng gác cửa lấy thư thời điểm thấy, liền thuận tiện giúp hân dẫn tới. Trương Nha Lăng tiếp nhận bức thư đã cảm ơn y tá, hân đưa qua bức thư đến, tin gửi ra ngày là 5 ngày trước, chính là Trương Nha Lăng lấy ra thuật mấy ngày nay chừng đó gửi ra, kí tin người địa chỉ điền chính là đại học Long Thành. Trương Nha Lăng mang theo hiểu kỳ xé phong thư ra, bên trong là một phong viết tay bức thư, nội dung bức thư đại khái là ân cần thăm hỏi Trương Nha Lăng thân thể, hy vọng Trương Nha Lăng giải phẫu có thể thành công, đồng thời đưa lên năm mới chúc phúc, mà để cho Trương Nha Lăng mừng rỡ là, mới tái bút dĩ nhiên là hiệu trưởng, cái này có thể nhường cho Trương Nha Lăng kích động hơn nửa ngày.

Mừng một qua đi thứ nhất ngày rất trọng yếu chính là lớn đầu năm bốn lễ tình nhân, cái này mặc kệ đối với độc thân hay là những tình lữ mà nói cũng là một trọng yếu ngày lễ, ở ngày này độc thân cô gái làm độc thân kiều ngạo, độc thân nam đáng B tìm bạn đời, mà vậy chút có bạn gái các nam sinh sẽ phải hao hết ra sức suy nghĩ cho mình nữ bằng hữu chuẩn bị lễ tình nhân ngạc nhiên.

Cái này vừa nói đến lễ tình nhân, chúng ta đây trước tạm thời đưa ánh mắt từ chủ nhân của chúng ta công phía trên dời, đi xem chúng ta rất lâu cũng không có quan tâm trôi qua vài người. Ở lễ tình nhân đêm trước, rất đứng ngồi không yên có hai người, một người là Vương Hạc, một người là Trương Úc.

Vương Hạc đến nay còn đang đeo đuổi Lý Vũ Oánh, mặc dù hân đã bị cự tuyệt rất nhiều lần, thế nhưng hân vẫn như cũ thế không bỏ qua. Mất thấy lễ tình nhân buồn xuống, Vương Hạc đã ở vất hết óc vất óc tìm mưu kế nghĩ thế nào lấy lòng Lý Vũ Oánh. Lần trước ở nguyên đán liên hoan thời điểm, Vương Hạc lấy ra dây chuyền kim cương đều bị Lý Vũ Oánh hung hăng cự tuyệt, cho nên Vương Hạc nghĩ quý trọng mấy thứ đại khái đều không có cách nào khác đã động Lý Vũ Oánh, mua cũng là uống phí tiền tài. Bắt đầu nghĩ đi đơn giản lộ tuyến Vương Hạc liên lạc cha công ty tương ứng dưới một nhà tòa soạn báo biên tập, ra lệnh cho bọn họ hoá tốc viết một phần có nội hàm tình cảm phong phú thư tình. Sau đó lại bảo người đi mua chiếc ngàn hạc giấy chỉ, ở mỗi một tờ phía sau đều viết một câu tình thơ, đương nhiên thơ cũng là từ online tra tới, viết xong sau đó giao cho nhà người hầu tốn 1 hồi ban ngày xếp 9999 chỉ ngàn hạc giấy.

Tất cả làm xong thỏa đáng sau đó, Vương Hạc học trò ở lễ tình nhân trước từ sáng đến tối kể cả ngàn hạc giấy và thư tình bọc một cái túi lớn khóa sau đó đi qua mau đệ gởi cho Lý Vũ Oánh học trò, đương nhiên Lý Vũ Oánh học trò gia đình địa chỉ là Vương Hạc dùng 500 đồng từ Lý Vũ Oánh khuê mật nơi nào làm được. Gửi ra lễ vật sau đó, Vương Hạc chờ mong Lý Vũ Oánh có thể bị đánh động, dù cho đã động một chút cũng tốt.

Vương Hạc là bởi vì đuổi theo nữ bằng hữu mà khản trương, như vậy Trương Úc đâu? Trương Úc không phải có bạn gái sao? Tình huống là như vậy, Nhiệm Vũ trong quyết định để cho Nhiệm Vũ ở năm thứ hai đại học học kỳ sau đến Anh quốc đi lưu học đồng thời định cư ở Anh quốc, phụ mẫu nàng đang giúp nàng xin Anh quốc lưu học thị thực. Trái lại xem Trương Úc, cha mẹ hân cũng sớm đã an bài xong Trương Úc tương lai phát triển đường, Trương Úc không muốn mất đi Nhiệm Vũ, cho nên duy nhất có thể cùng Nhiệm Vũ cùng đi Anh quốc biện pháp chính là và Nhiệm Vũ đính hôn. Nghe rất vô nghĩa nhưng cái này là biện pháp duy nhất, chỉ có thế này, Trương Úc cha mẹ hoặc là Nhiệm Vũ cha mẹ mới có thể có một phương làm ra nhượng bộ hoặc là thương thảo biện pháp giải quyết. Trương Úc và Nhiệm Vũ vừa mới mới vừa năm thứ nhất đại học, đối với năm thứ nhất đại học liền đính hôn, không phải là không có, thế nhưng rất hiếm gặp, Trương Úc cha mẹ cũng là rất truyền thống nghiêm khắc cha mẹ, cho nên Trương Úc rất khản trương không biết nên như thế nào cùng cha mẹ nói. Có người có thể muốn hỏi, loại chuyện này tại sao muốn đặt ở lễ tình nhân hôm nay nói sao, rất đơn giản, cái này là Nhiệm Vũ yêu cầu Trương Úc làm như thế, phải ở ngày này.

Cho nên cho dù có nữ bằng hữu, Trương Úc vẫn như cũ không tốt qua, ấy mấy ngày hôm trước, từ Trương Úc biết chuyện này bắt đầu vẫn rất rầu rĩ, không biết thế nào cùng cha mẹ mở miệng, mất thấy sẽ phải đến lễ tình nhân, Trương Úc cùng nói chào phía trên con kiến giống nhau.

Cuối cùng, Trương Úc phá phũ chìm thuyền, ở lễ tình nhân vào lúc ban đêm, Trương Úc cùng cha mẹ nói Nhiệm Vũ chuyện tình, khởi điểm nói đến bản thân có bạn gái thời điểm, Trương Úc cha mẹ không có phản đối, càng về sau Trương Úc nói ra muốn cùng Nhiệm Vũ đính hôn thời điểm, cha mẹ đột nhiên thái độ đại biến, rất nghiêm túc nói cho Trương Úc không có khả năng, đồng thời để cho hân mau chấm dứt cái ý niệm này đồng thời và nữ sinh kia chia tay.

Tin tức này đối với Trương Úc mà nói có thể là đã kích rất lớn, hân thật không ngờ cha mẹ dĩ nhiên biết thế này phản đối. Thế nhưng từ nhỏ đến lớn, Trương Úc cũng là rất nghe cha mẹ, không dám có bất kỳ phản đối, ở nhà cha mẹ chính là quyền uy. Thế nhưng lúc này đây, Trương Úc quyết định bản thân ngồi một lần chúa, bởi vì với hân mà nói, Nhiệm Vũ là hân nghĩ có thể qua cả đời người.

Qua hết lễ tình nhân, đảo mắt liền tới tháng giêng mười lăm, đây đối với phần lớn người mà nói là Trung quốc truyền thống ngày lễ tiết nguyên tiêu, thế nhưng đối với Trương Nha Lăng mà nói lại thêm một không đồng dạng như vậy ý nghĩa, bởi vì ngày hôm nay chính là Trương Nha Lăng tiến hành lần thứ hai giải phẫu thời gian. Lần giải phẫu này thời gian là ở buổi tối, sáng sớm lúc thức dậy Trương Nha Lăng ăn bánh trôi, sau đó mà bắt đầu chuẩn bị giải phẫu chuyển tình. Lúc này đây giải phẫu muốn ở Trương Nha Lăng bấp chôn và đầu gối 3 một nơi ấy thực vào sửa chữa bản cùng sử dụng đinh thép cố định, cho nên từ đó gọi bắt đầu Trương Nha Lăng mà bắt đầu đưa đến giải phẫu chuẩn bị trong phòng bắt đầu đo lường sửa chữa bản đại tiểu.

Buổi chiều mười điểm, Trương Nha Lăng bị đẩy tới phòng giải phẫu tiến hành một lần cuối cùng giải phẫu. Ở lần giải phẫu này sau đó, chân của Trương Nha Lăng có thể hồi phục gần người bình thường trạng thái.

Lần này giải phẫu đồng dạng rất thành công, 3 đồng sửa chữa bản thực vào chân của Trương Nha Lăng bộ. Từ giờ trở đi, Trương Nha Lăng liền muốn tiến hành trong khi 1 nửa tháng khôi phục huấn luyện, Trương Nha Lăng muốn làm lại học bước đi, đồng thời thích ứng chân sửa chữa bản. Đây đối với Trương Nha Lăng mà nói là hoàn thành thay đổi bước đầu tiên.

Lúc đầu Trương Nha Lăng luôn luôn rất không thích ứng, cuối cùng cảm giác chân bên trong hơn những thứ gì, hơn nữa trường kỳ nằm ở trên giường bệnh không có xuống đất bước đi để cho chân của Trương Nha Lăng bộ cơ bắp cũng có không cùng trình độ héo rút và cứng nhắc. Ngày thứ nhất thời điểm, Trương Nha Lăng chỉ có thể ở thầy thuốc nâng đỡ đứng thẳng 10 giây, 10 giây sau đó Trương Nha Lăng sẽ cảm thấy chân sưng huyết sưng đau cần nghỉ ngơi. Bệnh viện làm Trương Nha Lăng trang bị chuyên khôi phục bác sĩ giúp đỡ Trương Nha Lăng huấn luyện, từ ăn uống đến mỗi ngày rèn đúc đều đã nghe theo khôi phục thầy thuốc an bài.

Thời gian mỗi ngày càng quá khứ, Trương Nha Lăng từ có thể đứng lập 10 giây đến từ từ đứng thẳng 1 phút, từ vừa mới bắt đầu chỉ có thể đi 1 mét từ từ có thể đi 30 mét. Ở Trương Nha Lăng can đảm kiên trì dưới, chân hồi phục tình huống so với dự tính phải nhanh rất nhiều rất nhiều.

3 tháng 1 ngày là đại học chính thức ngày tựu trường, tại gia đội một nghỉ đông các lực tục quay trở về vườn trường. Vắng ngắt vườn trường lại bắt đầu náo nhiệt lên, các mang theo bao lớn bao nhỏ hành lý tiến vào quen thuộc trong phòng ngủ bắt đầu quét tước được. Trên thực tế có một bộ phận học sinh đã sớm một tuần liền trở về trường học, phương diện này kể cả cần thi lại, hoặc là có đặc thù chuyện, đương nhiên còn có một người, Trương Úc, hẳn thuộc về ở nhà không ở nổi nữa, cho nên cũng sớm quay trở về trường học. Từ khi lễ tình nhân Trương Úc cùng cha mẹ nói và Nhiệm Vũ đính hôn sự tình sau đó, Trương Úc và cha mẹ mối quan hệ liền trở nên rất không thoải mái, Trương Úc sau đó lại đi tìm qua một lần cha mẹ hy vọng bọn họ có thể suy nghĩ một chút, đồng thời nói rõ lý do của mình, thế nhưng không đợi Trương Úc nói xong cũng bị cha mẹ hấn cắt ngang.

"Cái này là không thể nào, người tốt nhất sớm một chút bỏ ý niệm này đi, ta mặc kệ nữ sinh kia nhiều ưu tú, ta cho người biết hai người không đùa" Trương Úc cha mẹ lập dưới tối hậu thư sau đó, Trương Úc liền bầu không khí thu thập hành lý bay trở về Long Thành.

Vương Hạc là số 1 sáng sớm đến phòng ngủ, hẳn vừa vào phòng ngủ liền thấy Trương Úc.

"Ồi ooh, tới so với ta còn sớm?" Vương Hạc coi như tâm tình không tệ, đây là bởi vì Vương Hạc đi qua Lý Vũ Oánh khuê mật hiểu rõ đến Lý Vũ Oánh nhận Vương Hạc cho lễ tình nhân lễ vật, điều này làm cho Vương Hạc tại gia ngày ngày đều là tự hào, hẳn nhớ không kịp chờ đợi chạy về trường học đi gặp Lý Vũ Oánh, cái này không sáng sớm liền bay đến Long Thành.

"Ta một tuần trước sẽ trở lại" Trương Úc buồn buồn nói

"A? Một tuần trước? Người cần thi lại?" Vương Hạc không biết Trương Úc vì sao trở về tới sớm như thế.

"Nếu như thi lại hoàn hảo" sau đó Trương Úc đem mình lễ mừng năm mới phát sinh hẳn và Nhiệm Vũ chuyện tình nói với Vương Hạc một lần, bởi vì Trương Úc cùng Vương Hạc quan hệ không tệ, cho nên cũng không có giấu diếm.

"Không thể nào, cái này nếu như ba ta sớm đồng ý." Vương Hạc rất bất mãn nói.

Thấy Trương Úc không hữu hảo ánh mắt nhìn hẳn, Vương Hạc bên trong thay đổi một đề tài "Vậy người định làm như thế nào? Không phải thật và Nhiệm Vũ chia tay đi?"

"Đương nhiên không phải, ta dự định và hẳn cùng đi Anh quốc." Trương Úc nói rất khẳng định, hẳn là thật dự định không để ý cha mẹ phản đối theo Nhiệm Vũ đi.

"Người trâu bò, ba mẹ người biết người muốn đi Anh quốc không?"

"Không biết."

"Vậy Nhiệm Vũ biết ba mẹ người cho người cùng nàng chia tay sao."

"Không biết."

Trương Úc cái gì đều không nói với Nhiệm Vũ, bởi vì hẳn sợ Nhiệm Vũ sẽ chủ động cùng hẳn chia tay, hẳn giải Nhiệm Vũ, biết Nhiệm Vũ là một rất lý tính cô nàng, nếu như đem chuyện này nói cho Nhiệm Vũ, như vậy Nhiệm Vũ vì Trương Úc tương lai phát triển nhất định sẽ nhịn đau cùng Trương Úc chia tay.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

chương 19: Trịnh Bân

Đang Trương Úc nói chuyện với Vương Hạc thời điểm, cửa phòng ngủ đột nhiên mở, đi tới một mặc rất khêu cứu nam sinh xa lạ, xem xét một cái Vương Hạc và Trương Úc hai người, sau đó liền tìm một cái khoảng không giường đem hành lý thả đi tới.

"Này, người vào đây không biết gõ cửa à" Vương Hạc rất không cao hứng có người đột nhiên vào tới quấy rầy bọn họ nói chuyện, huống cái người này vẫn là bọn họ chưa thấy qua sẽ tới bọn họ phòng ngủ.

"Ta không gọi này." Nam sinh quay đầu đi nhìn Vương Hạc một cái, lập tức lại cúi đầu thu thập giường của mình.

"Người trẻ tuổi người có loại" Vương Hạc bị chọc giận, ở tại nơi này tòa lầu người còn không ai dám cùng Vương Hạc nói như vậy lời nói, quả không đem Vương Hạc để ở trong mắt, nói một quyền liền đánh tới. Người nam sinh kia không ngờ rằng Vương Hạc xảy ra quyền động thủ, cho nên bị kết kết thật thật bắn trúng, thế nhưng nam sinh cũng rất nhanh chóng bắt được đánh vào bộ ngực mình quả đấm của kéo Vương Hạc cùng nhau hướng trên giường ngã xuống. Ngay sắp đụng vào giường chiếu thời điểm, nam sinh cũng nắm chặt nắm tay đập hướng Vương Hạc ngực đồng thời cong lên đầu gối, sau đó hai người vừa lên một cái quảng ở trên giường.

Cái này Vương Hạc có thể bị thua thiệt nhiều, đối phương một quyền này cũng rất có khí lực, mượn ngã sắp xuống trên giường phản xung lực hung hăng đánh vào trên người mình, ghê tởm hơn chính là, tên kia nam sinh dĩ nhiên cong lên đầu gối, thế này Vương Hạc cái bụng thế này các ở trên đầu gối, cái bụng một hồi đau nhức.

Đang muốn Vương Hạc cùng nam sinh này không chết không thôi xoay đánh lúc thức dậy, Trương Úc đã chạy tới kéo ra hai người.

"Thằng nhóc con ta cho người biết người nhất định phải chết." Vương Hạc bị Trương Úc chăm chú níu lại muốn tránh thoát đi đánh người nam sinh kia.

"Học trò, việc này là người bất thường, tốt nhất có một giải thích." Trương Úc lạnh lùng nhìn người nam sinh kia, tuy rằng Vương Hạc xuất thủ trước đây, thế nhưng đúng là nam sinh cách làm không thật là làm cho người ta thoải mái nhưng lại đã thương ngược lại Vương Hạc, cho nên Trương Úc cũng có chút tức giận.

"Ta ở tại nơi này? Có chuyện? Nơi nào viết ở đây không cho vào? Hai người lẽ nào tại đây làm gì sự tình người phải sợ hãi xem?" Nam sinh ngược lại ngoài miệng chút nào không buông tha người.

"Người ở đây ở? Nơi này là Vương Tinh ở, người đi nhầm đi?" Trương Úc rất kỳ quái.

"Vương Tinh? Không biết, ta chỉ biết đây là ta giường chiếu, ta không đi sai." Nam sinh trả lời xong sau đó tiếp tục thu thập đi.

Trương Úc dự định đi hỏi cho rõ, liền lôi kéo Vương Hạc cùng đi tìm ký túc xá nhân viên quản lý đi, hần sợ đem Vương Hạc ở lại hai người kia lại đánh nhau. Đến rồi ký túc xá nhân viên quản lý nơi nào vừa hỏi mới biết được, Vương Tinh dĩ nhiên đã nghỉ học, cái này mới tới nam sinh gọi Trịnh Bân, quả thật bị an bài ở bọn họ phòng ngủ.

Trở lại phòng ngủ sau đó, nam sinh đã không sai biệt lắm thu thập xong hành lý của mình, thấy Trương Úc bọn họ trở về xoay người lại.

"Cái này biết rõ? Ta là Trịnh Bân, khoa tiếng Anh." Trịnh Bân lúc này chủ động hướng Trương Úc đưa tay ra.

"Trương Úc, mới vừa cùng người đánh nhau chính là Vương Hạc, chính người không nói rõ ràng, người tại sao là khoa tiếng Anh? Nơi này là tài chính hệ ký túc xá" Trương Úc cũng giản đơn giới thiệu một chút về mình.

"Ta nghĩ ở đây được đã tới rồi."

"Được, cũng là một phòng ngủ, hòa khí giờ" nói hướng Vương Hạc nháy mắt.

"Ta là Vương Hạc, cũng là khoa tiếng Anh. Vừa mới xin lỗi" Vương Hạc lão Đại không tình nguyện giống Trịnh Bân vron tay.

"Không có việc gì, dù sao cũng ta không mệt, người cũng là khoa tiếng Anh à, nhiều chiếu cổ" Trịnh Bân và Vương Hạc nhẹ nhàng cảm một cái.

"Ồ tại nơi này một phòng ngủ còn có 3 người, một Dẫn Trạch, và chúng ta quan hệ tốt vô cùng, hần buổi chiều đến, một người khác tên là Lăng Ba, bình thường quan hệ còn có thể, ngày mai mới có thể tới, còn có một. . ." Đến khi nói đến Trương Nha Lăng thời điểm Trương Úc dừng một chút, không biết thế nào giới thiệu.

"Còn có một là một người tàn tật, không cần phải xen vào nó, người không nhìn hấn là được." Vương Hạc lập tức tiếp nối lời nói.

"Người tàn tật? Các người cái này trường học còn bắt người tàn tật à" Trịnh Bản còn tưởng rằng cái này "Người tàn tật" thật là một từ chi không kiện toàn người.

"Đừng nghe hấn nói mò, liền là một người chân của hấn hơi tật, gọi Trương Nha Lăng." Trương Úc cắt đứt Vương Hạc không đáng tin cậy nói.

"Trương Nha Lăng? Ha ha, tên này quá có ý tứ" Trịnh Bản vừa nghe đến tên này tức khắc liền cười.

"Cũng đừng chê cười người khác, ngày hôm nay người lần đầu tiên tới, chúng ta sau đó cũng chính là bạn cùng phòng, để cho ngộ Duẫn Trạch tới nơi cùng nhau ăn một bữa cơm đi." Trương Úc dỗi đi một cái trọng tâm câu chuyện.

"Được, ta mời khách." Trịnh Bản rất sáng khoái nói, hấn giống như Vương Hạc, thứ không thiếu nhất chính là tiền.

Buổi chiều Duẫn Trạch đến thời điểm, Trương Úc đem Trịnh Bản cùng hấn giới thiệu biết sau đó, 4 người người cùng nhau đến dậm tìm một nhà tốt Từ cùng nhau ăn cơm xúc tiến tình cảm, bởi vì Trịnh Bản cùng bọn họ mới vừa quen, cho nên Trương Úc và Nhiễm Vũ chuyện tình cũng không có nói cho Duẫn Trạch, sợ Trịnh Bản nghe. 4 người người uống rượu, bọn họ loại này bạn cùng lứa tuổi thành thạo đặc biệt mau, không một chút thời gian mà bắt đầu xưng huynh gọi đệ, 4 người người uống say huân huân trở lại phòng ngủ ngã đầu liền ngủ.

Ngày thứ hai đứng dậy Trịnh Bản đi giáo vụ xử báo danh, thừa dịp Trịnh Bản không ở Trương Úc đem chuyện của mình cũng nói cho Duẫn Trạch, Duẫn Trạch cũng là rất là giật mình, khuyên Trương Úc nghìn vạn lần phải tỉnh táo xử lý. Vào buổi trưa, Lăng Ba đến rồi phòng ngủ, vài người lại giới thiệu Lăng Ba với Trịnh Bản nhận thức, sau đó một đám người lại đi vào từ điểm bữa tiệc lớn xúc tiến tình cảm đi.

Đại học học cũng là rất khắt khe, số 3 học viện tài chính mà bắt đầu đi học, mà tiếng Anh học viện phải đến 4 số mới nhập học, cho nên rảnh rồi Vương Hạc mượn có dẫn Trịnh Bản đi tiếng Anh học viện quen thuộc hoàn cảnh, nhưng thật ra là Vương Hạc nhớ muốn đi tìm Lý Vũ Oánh. Vương Hạc dọc theo đường đi cùng Trịnh Bản giới thiệu tình huống, kể cả Trương Úc có nữ bằng hữu rồi, chính hấn đang đeo đuổi Lý Vũ Oánh rồi đợi một chút đều nói cho Trịnh Bản, càng nhắc nhở Trịnh Bản nghìn vạn lần không được với Trương Nha Lăng sắc mặt tốt xem. Làm Trịnh Bản hỏi vì sao thời điểm, Vương Hạc rất đơn giản trả lời, cận bã vĩnh viễn là cận bã, chỉ biết ô uế thân thể.

Đi qua nói chuyện phiếm, Vương Hạc biết Trịnh Bản nhà cũng là mở công ty, thế nhưng đến nỗi công ty gì, Trịnh Bản sẽ không nói. Một lát sau liền đi tới tiếng Anh học viện, tuy rằng còn muốn qua một ngày nữa mới chính thức nhập học, thế nhưng có rất nhiều học sinh đã thật sớm đi tới trong học viện làm một chút nhập học trước chuẩn bị. Ở trong những người này, Vương Hạc con mắt thứ nhất nhìn thấy được hấn ngày nhớ đêm mong Lý Vũ Oánh.

"Xem, chính là nữ sinh kia, ta đuổi việc ấy." Vương Hạc đem Lý Vũ Oánh chỉ với Trịnh Bản xem.

"Liền việc ấy? Giống nhau đi, thế nào đuổi tới không có?" Trịnh Bản nhìn một chút cho không cao đánh giá.

"Giống nhau? Người ta là chúng ta viện viện lấy. Ta còn kém một chút xíu liền đuổi tới." Vương Hạc hiển nhiên không có đem Lý Vũ Oánh từ chối mình khừ sự nói cho Trịnh Bản, hấn cũng không muốn mất mặt.

"Có muốn hay không ta sẽ đi gặp nàng?" Trịnh Bản nói với Vương Hạc

"Người đi đi, người chuẩn không đùa." Vương Hạc cười, liền Lý Vũ Oánh việc ấy thái độ trăm phần trăm không nhìn Trịnh Bản, vừa lúc muốn nhìn một chút Trịnh Bản xấu mặt, cho nên Vương Hạc ngược lại hy vọng Trịnh Bản đi thử một chút.

Trịnh Bản sửa sang lại quần áo hướng Lý Vũ Oánh đi tới, Vương Hạc đứng xa xa nhìn. Không bao lâu Trịnh Bản liền có chút hơi đầu thổ kiềm đã trở về, hấn mới và Lý Vũ Oánh nói 2 câu đã bị Lý Vũ Oánh rất uyển chuyển nhánh đi.

"Không thể đi? Còn nói nàng đáng đáp giống nhau, đáng đáp giống nhau cũng không treo người" Vương Hạc có chút nhìn có chút hả hê.

"Người được? Người không phải thiếu chút nữa liền đuổi kịp sao? Người đi nói chuyện với nàng ta xem một chút gì thái độ." Trịnh Bản có chút không phục, để cho Vương Hạc đi nói chuyện với Lý Vũ Oánh.

Đi thì đi, Vương Hạc không thể ở phía sau mất mặt, thế là đáp lời da đầu hướng Lý Vũ Oánh đi tới.

"Này, Lý Vũ Oánh. . ." Vương Hạc rất không được tự nhiên cùng Lý Vũ Oánh chào hỏi một tiếng, Lý Vũ Oánh nhìn hấn một cái lựa chọn không nhìn.

"Việc ấy có gì cần giúp một tay tới tìm ta, ta cái gì đều có thể. . ."

"Người giúp chính người đi thôi" không đợi Vương Hạc nói xong Lý Vũ Oánh liền trực tiếp cắt đứt, xoay người rồi đi, lưu Vương Hạc một người lúng túng đứng tại chỗ.

"Ha ha. Cái này gọi là thiếu chút xíu nữa đuổi tới? Người xác định người ở đây đuổi nàng?" Trịnh Bản đã chạy tới thật tốt cười nhạo một phen Vương Hạc

"Cút!" Vương Hạc cắn răng phun ra một chữ. Hấn buồn bực, không phải nói lẽ vật bất sao? Thế nào hay là thái độ này.

Dựa theo Vương Hạc lý giải, nếu Lý Vũ Oánh đã bắt hấn lễ vật, như vậy thì nói là đã trên cơ bản tiếp nhận rồi Vương Hạc tồn tại, dù cho chưa có hoàn toàn tỏ vẻ thành toàn Vương Hạc, thế nhưng tốt xấu thái độ cũng có thể hơi chút có điều chuyển biến đi, nhưng mà cái này năm học mới lần đầu tiên cùng Lý Vũ Oánh chào hỏi đã bị sanh sanh lạnh nhạt, điều này làm cho Vương Hạc trong lòng không có thể như vậy tư vị, hấn nhưng mà sơ sơ chờ đợi một toàn bộ ngày nghỉ a, không nghĩ tới chỉ mong tới nơi một kết quả như vậy

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 20: hoa khô của trường STYLE

Trong trường học tin tức lớn mỗi ngày đều có, cái này vừa mới nhập học không vài ngày, học viện tài chính liền truyền ra một lệnh toàn trường nam sinh đều bết tin tức —— hoa khô của trường ngay học viện tài chính.

Viện lấy hệ lấy được chọn, một viện cứ như vậy nhiều nữ sinh, vừa so sánh với sẽ biết, thế nhưng hoa khô của trường cũng không tốt chọn, toàn trường nữ sinh ít nói mấy nghìn người, mỗi người thẩm mỹ đều không giống nhau, phải lấy được ở trường công nhận của tất cả mọi người cũng không dễ dàng. Lúc đầu rất nhiều người đều ôm xem nào nhiệt tâm tính nhìn cái này tin tức, rất nhiều người không tin nhiều năm như vậy cũng không có một tiêu chuẩn hoa khô của trường xuất hiện trường học dĩ nhiên có thể đột nhiên toát ra một hoa khô của trường đến.

Nhưng khi mọi người thấy ảnh chụp thời điểm, lập tức nhận, cô gái này thật sự là quá đẹp. Cô nàng thân cao không sai biệt lắm có 175, đen nhánh cuộn sóng tóc dài cực kỳ nhu thuận sáng, chủ yếu nhất là ngũ quan mười điểm tinh xảo, mắt to tinh tế lông mày miêng anh đào những thứ này hình dung đều không quá phận, da còn hết sức trắng ** hài có vẻ có chút lồi cuốn điểm, thế nhưng toàn thể lại hiện ra nước bần mà không nhuộm thánh khiết. Hấp dẫn hơn đại bộ phận nam sinh con mắt chính là nữ sinh kinh người vóc người, nên đột nơi ấy đột, nên ao nơi ấy ao, đồ thị cực kỳ rõ ràng.

Ảnh chụp cô gái vừa mới bị truyền lên đến vườn trường online liền đưa tới rộng lượng quan tâm, bình luận số lượng không ngừng tăng, đại bộ phận cũng là xin phương thức liên lạc xin cô nàng tin tức. Tuy rằng chỉ có một cái nữ sinh ảnh chụp, nhưng lại là đẩy lên toàn bộ đại học Long Thành nam sinh nhiệt tình, cô gái này quả thật có tư cách trở thành hoa khô của trường.

Tại đây một ảnh chụp bị phóng tới vườn trường online sau đó, vô số nam sinh ôm ngưỡng mộ và nóng bỏng tâm tình hội tụ đến học viện tài chính nhớ thấy hoa hậu của trường hình dáng, liên tục chừng mấy ngày học viện tài chính xung quanh cũng là phá lệ náo nhiệt, đến đây xem hoa hậu của trường người nói liền không dứt. Vậy chút khác viện học sinh vừa thấy được học viện tài chính học sinh sẽ phải kéo hỏi một chút hoa hậu của trường câu hỏi, thế nhưng lấy được cũng là không rõ ràng lắm đáp án.

Vài ngày sau, một cái thiệp bị đưa chia vào vườn trường lưới diễn đàn khu, bài post trong có đại lượng trong truyền thuyết hoa hậu của trường ảnh chụp, có hoa khô của trường lên lớp thời điểm, có đi trên đường, có lúc ăn cơm hậu. Bài post hồi phục trong nháy mắt tăng vọt, hoa hậu của trường tên ở rất trong khoảng thời gian ngắn liền truyền khắp vườn trường.

Bài post tiêu đề là —— đại học Long Thành chính quy hoa khô của trường, học viện tài chính Trình Hiểu Hàm

Trình Hiểu Hàm lần này tới đại học Long Thành trong lòng có nghìn ý không muốn, thế nhưng mệnh lệnh của cha nàng cũng không dám không nghe, vốn muốn cảm giác đem đại học mấy năm sống quá đi được, không nghĩ tới mới tới vài ngày cũng không biết bị ai vút chụp ảnh đem ảnh chụp phát ra đến rồi trang web phía trên. Cái này có thể nhường cho Trình Hiểu Hàm trở thành toàn trường tiêu điểm, mỗi ngày hỏi thăm người của nàng đếm không hết, đồng dạng đếm không hết còn có đoán tin, thư tình và các loại sai người bày tỏ. Điều này làm cho Trình Hiểu Hàm phải thay đổi số điện thoại di động, đồng thời trước mặt mọi người đem thư tình tất cả chết, lúc này mới để cho đáng ghét gì đó thiếu một giờ. Trình Hiểu Hàm từ nhỏ đều là một người, không quá thích cùng người ta giao lưu, từ trước đến nay độc lai độc vãng, cho nên ở học viện tài chính trong, còn chưa có có thể để cho nàng nghĩ đáng giá kết giao mê hoặc nữ sinh, dù sao học viện tài chính nữ sinh đều kiêu ngạo, ai cũng không muốn chịu thiệt ai.

Về học viện tài chính hoa khô của trường, thảo luận nhiều nhất hay là nam những đồng bào, Vương Hạc bọn họ phòng ngừa hiển nhiên cũng không ngoại lệ, Trương Úc bọn họ cũng là ở online thấy ảnh chụp sau đó mới biết được cái này Trình Hiểu Hàm hoá ra chính là bọn họ học viện tài chính ngách, giấu thật sự là quá sâu, cái này cũng không có biện pháp, bình thường cũng không chung lớp lên lớp không biết cũng khó tránh khỏi. Trình Bản thấy Trình Hiểu Hàm ảnh chụp đầu tiên nhìn thấy liền tuyên bố có nữ sinh này hấn muốn độn định rồi, Vương Hạc lập tức châm chọc hấn mơ mộng hảo huyền đồng thời đánh đổ khẳng định không đùa, liền vì tranh chấp giọng điệu Trình Bản ngày thứ hai phải đi học viện tài chính tìm Trình Hiểu Hàm đi, đáng tiếc ngay cả bóng người đều không.

Lại nóng sự kiện cũng có lạnh xuống từ sáng đến tối, về hoa hậu của trường nhiệt độ giảm co 2 tuần thời gian sau đó cũng chậm chậm phai nhạt xuống tới, bất quá ở đại học Long Thành trong một việc có thể duy trì liên tục hai tuần lễ nhiệt độ cũng là hiếm thấy. Bất quá nhiệt độ hạ thấp không có nghĩa là không có nhiệt độ, vẫn như cũ đều biết lượng không ít nam sinh còn ở thử thu hút trình vũ hấn chú ý lực. Từ sáng đến tối trình vũ hấn đang đi phòng ăn trên đường, phía sau theo kịp một chụp mũ nữ sinh.

"Người không phát hiện phía sau có mấy cái nam sinh luôn luôn theo người sao?" Cô nàng hỏi trình vũ hạm.

"Phát hiện, theo đuôi không bỏ rơi được." Trình vũ hạm có chút bất đắc dĩ trả lời.

"Thế này không phải tốt, đi theo ta." Cô nàng đem cái mũ của mình trừ đến rồi trình vũ hạm trên đầu, sau đó lôi kéo trình vũ hạm liền quẹo vào một tòa lầu trường học trong, theo cô nàng quẹo trái quẹo phải nửa ngày, từ một giáo học lầu vào sau đó một giáo học lầu ra, cuối cùng đi tới cửa phòng ăn.

"Tốt lắm cái này bỏ rơi, sau đó người ra mang một cái mũ là được." Cô nàng rất hữu hảo nói.

"Ngày hôm nay cảm ơn người, ta còn không biết tên của người, ta là Trình Hiểu Hàm." Trình Hiểu Hàm thân ra tay của mình.

"Người như vậy nổi danh ta đương nhiên biết, ta là Lý Vũ Oánh, bạn ngoại ngữ." Lý Vũ Oánh rất nhiệt tình cầm trình vũ hạm tay.

Trương Úc mấy ngày nay cũng bắt đầu học nhả suy nghĩ, hắn là xác định vững chắc muốn cùng Nhiệm Vũ cùng đi Anh quốc. Hắn đưa cái này sự tình nói cho Nhiệm Vũ, đương nhiên không có nói cho Nhiệm Vũ cha mẹ hắn phản đối sự tình. Nhiệm Vũ còn tưởng rằng Trương Úc đi Anh quốc là cha mẹ đồng ý, cũng cực kỳ hài lòng, coi Trương Úc là trở thành bản thân lão công tương lai. Trương Úc đối với hiện nay trạng thái coi như là rất hưởng thụ, cho nên ở trong chuyện này, Trương Úc đã báo cho Vương Hạc bọn họ biết chân tướng người quản lý tốt miệng mình.

Bên kia Lý Vũ Oánh và Trình Hiểu Hàm ngược lại trở thành bằng hữu, đây cũng là trình vũ hạm ở đại học Long Thành giao cho người bạn thứ nhất. Đùng xem Lý Vũ Oánh đối với Vương Hạc lãnh đạm như vậy không tốt, thế nhưng đối với trình vũ hạm quả thực mười điểm chân thành rộng rãi, mỗi ngày hai người đều cùng đi ăn cơm, Lý Vũ Oánh vứt trình vũ hạm giới thiệu không ít chuyện trong trường học.

"Vũ Oánh, người có bạn trai sao?" Trình Hiểu Hàm ở ăn cơm trưa thời điểm bèn hỏi.

"Không có a. Thế nào đột nhiên hỏi cái này tới nơi?" Lý Vũ Oánh không biết trình vũ hạm hỏi nam bằng hữu câu hỏi.

"Bởi vì ta xem có một nam sinh dường như luôn luôn ở đuôi người ai người đều không đáp ứng." Trình vũ hạm nói nam sinh này chính là Vương Hạc.

Wang Hạc mấy ngày nay đều ở đây vô thi vô khác theo Lý Vũ Oánh xum xoe, một hồi mua chai nước uống một sẽ tới đáp đến gần, một hồi lại đưa ra đưa Lý Vũ Oánh trở về phòng ngủ, cái này Vương Hạc lại bắt đầu đã khởi ân cần bài, bất quá dùng Lý Vũ Oánh mà giải thích chính là một con ruồi ở ong ong bay loạn.

"Người nam sinh kia đặc biệt buồn nôn, Hiểu Hàm người chú ý một chút." Lý Vũ Oánh nhắc nhở Trình Hiểu Hàm cẩn thận Vương Hạc nam sinh như thế.

"Ta sẽ không, ta không đánh coi là ở bên cạnh tìm nam bằng hữu" Trình Hiểu Hàm trả lời rất nhanh nhẹn, cái này trường học xứng với hắn còn thật không có.

Đào mất liền tới cuối tháng, mùa xuân cảm giác càng ngày càng đậm dày, khí trời từ từ trở nên ấm áp, vạn vật sống lại, ánh sáng buông xuống.

Trương Nha Lăng tại đây 1 tháng khôi phục trong khi huấn luyện tiến bộ cũng là hết sức rõ ràng, mỗi ngày trừ ăn cơm ngủ, Trương Nha Lăng cơ hồ đem tất cả thời gian đều dùng để khôi phục chân huấn luyện phía trên. Hiện tại Trương Nha Lăng có thể không mượn bất luận kẻ nào tiến hành chậm rãi đi lại, bác sĩ nói chân của hắn so với dự đoán muốn khá hơn một chút, khôi phục coi như là cấp tốc. Qua một đoạn thời gian nữa, Trương Nha Lăng có thể xuất viện, hắn hiện tại cần cần phải làm là nắm vững thời gian khôi phục chân chức năng, ở mỗi ngày thể này nỗ lực luyện tập dưới tình huống, Trương Nha Lăng lượng cơm ăn cũng có tăng trưởng, thời gian dài xuống tới, Trương Nha Lăng có vẻ trắng thật không ít, không giống như trước nữa như vậy coi như rất gầy yếu đi.

Đi qua Trung Quốc và Phương Tây kết hợp điều trị, chân của Trương Nha Lăng ở 4 giữa tháng tuần thời điểm cuối cùng thỏa mãn xuất viện điều kiện, Trương Nha Lăng đã có thể tiến hành bình thường đi bộ, trừ cảm tạ thời gian dài như vậy đến bệnh viện chiếu cố ở ngoài, còn muốn cảm tạ một vị giả trung y, vị này giả trung y là viện trưởng Tống bằng hữu, đang là dùng giả trung y mở thuốc Đông y, để cho Trương Nha Lăng giải phẫu miệng vết thương khôi phục hết sức nhanh chóng, không phải Trương Nha Lăng chỉ ít còn muốn hơn nửa tháng mới có thể rời khỏi.

Bác sĩ dặn Trương Nha Lăng nghỉ ngơi nhiều ít hoạt động, tiếp tục kiên trì uống thuốc thay thuốc, đại khái còn nữa 2 tháng chừng đó có thể hoàn toàn khôi phục.

Ở Trương Nha Lăng xuất viện ngay ngày hôm ấy, bệnh viện còn cử hành nhỏ tạm biệt nghi thức, Trương Nha Lăng một nhà lần thứ hai cảm tạ vì bọn họ làm lụng vất vả thời gian dài như vậy bác sĩ y tá, nhờ có bọn họ giúp đỡ Trương Nha Lăng mới có thể giành lấy tân sinh.

Rời đi bệnh viện, Trương Nha Lăng bây giờ là nỗi nhớ nhà giống như mũi tên, hắn quá nhớ trở về tới trường học, không chỉ có bởi vì hắn nhớ nhanh lên một chút trở về tới trường học bỏ túi hạ xuống chương trình học, mà là hy vọng mình có thể để cho người chung quanh thất kinh, Trương Nha Lăng quá khát vọng cái loại này không còn bị khi dễ và kỳ thị sinh sống.

Trương Nha Lăng trở lại huyện Côn đội 3 ngày chừng đó, liền vội vội vàng vàng ở cha mẹ cùng đi bước lên đi Long Thành ô tô.

chương 21: Trương Nha Lăng trở về

Trương Nha Lăng đến Long Thành thời điểm đã là buổi chiều 4 giờ hơn, bởi vì chân cũng không có khôi phục, cho nên hành lý cũng là cha mẹ cầm. Một lần nữa thấy Long Thành sầm uất đường phố và nhà cao tầng, Trương Nha Lăng có loại rất nhớ cảm giác, ôm tâm tình kích động, hần lập tức có thể trở lại ngày nhớ đêm mong trường học.

Khi hần hít sâu một hơi, đẩy ra phòng ngủ cửa đi vào. Phòng ngủ người đang chuẩn bị đi ra ngoài đâu, được tiếng mở cửa hấp dẫn.

"Người. . . Các người khỏe" Trương Nha Lăng tận lực tự tin cùng trong phòng ngủ người chào hỏi.

Trong phòng ngủ Vương Hạc bọn họ đang thương lượng buổi tối ra đi ăn com đâu, trong khoảng thời gian này Trịnh Bản động một chút là thu xếp mời khách ăn com, ngày hôm nay vừa vặn muốn lên đường thời điểm vượt qua Trương Nha Lăng đã trở về. Đối với Trương Nha Lăng đột nhiên trở về, trừ Trịnh Bản ở ngoài vài người tất cả sững sốt, cái này biến mất mấy tháng người đột nhiên đã trở về, hơn nữa nhìn đứng dậy biến hóa không nhỏ, chỉ ít trong lúc bất chợt tự tin theo chân bọn họ vẫn an.

Trương Nha Lăng có thể mình cũng không có phát ra hiện tại thay đổi của mình, từ Trương Úc bọn họ góc độ xem ra, Trương Nha Lăng trở nên trắng thật, có chút tinh thần, tuy rằng còn có chút lưng còng, thể nhưng cảm giác thay đổi cao.

"Thời gian dài như vậy không gặp người học được chào hỏi?" Vương Hạc lông mày nhướn lên chút nào không nề mặt Trương Nha Lăng.

"Người chính là Trương Nha Lăng? Chào người ta là trịnh. . ." Trịnh Bản ngược lại rất hữu hảo đáp lại Trương Nha Lăng vẫn an, nhưng là mới vừa nói phân nửa đã bị Vương Hạc cắt ngang sau đó đi ngoài cửa kéo đi. "Đi, vội vàng đi ăn com, chớ cùng hần nói lời vô ích."

Trịnh Bản tránh thoát Vương Hạc kéo vút sửa sang lại quần áo. "Cùng đi chứ đều một phòng, ta mời khách." Trịnh Bản chút nào mặc kệ Vương Hạc trên mặt biểu tình. Vừa lúc đó, cha mẹ Trương Nha Lăng lấy hành lý cũng đi vào trong phòng ngủ, thấy nhiều như vậy Trương Nha Lăng bạn cùng phòng rất nhiệt tình đi tới nắm tay, sau đó ta van người bọn họ nhiều hơn chiều cô Trương Nha Lăng.

Mặc dù Vương Hạc lại chán ghét Trương Nha Lăng, ở có gia trường ở trước mặt cũng phải tạm thời lão lão thật thật, rất không tình nguyện được cha mẹ Trương Nha Lăng cầm tay. Trịnh Bản cũng không phải để ý, ra về rất lão đại cùng Trương Nha Lăng cha mẹ cam đoan nhất định sẽ chiều có.

"Chú đi người yên tâm đi, chúng ta đang muốn mang Trương Nha Lăng cùng đi ra ngoài ăn com đâu, một hồi chúng ta giúp hần thu thập." Trịnh Bản rất thân thiết đối với Trương Nha Lăng cha mẹ nói.

"Vì sao. . ." Vương Hạc vừa mới muốn phản đối đã bị Trương Úc nhấn xuống đến.

Cha mẹ Trương Nha Lăng tất cả cảm tạ đi, bọn họ còn đang suy nghĩ, có tốt như vậy bạn cùng phòng bọn họ cũng không cần thế nào lo lắng.

"Đi thôi cùng nhau ăn com đi" Trịnh Bản đối với Trương Nha Lăng phát ra mời. Điều này làm cho Trương Nha Lăng rất được nhiều người yêu thương vừa mừng lại vừa lo, đây chính là tiền vào đại học đến lần đầu tiên có người đối với hần thể này hữu hảo, cũng là lần đầu tiên tham gia đến phòng ngủ trong hoạt động đi. Ở Trương Nha Lăng trong lòng, hần đem hết chuyện này biến hóa đều quy công cho giải phẫu chân, hần quá thích loại sửa đổi này mang tới cảm giác.

Ở Trịnh Bản mời mọc, Vương Hạc phản đối cũng không làm nên chuyện gì, Trương Nha Lăng hay là cùng đi cùng bọn họ ăn com. Vương Hạc về mặt luôn luôn âm sấp rít chỗ nước đến, vô cùng khó chịu. Mà ngược lại Trịnh Bản ngược lại rất nhiệt tình cùng Trương Nha Lăng tự giới thiệu, trả lại cho Trương Nha Lăng mời rượu. Trương Nha Lăng rượu qua ba tuần lời nói cũng chậm chậm nhiều hơn, đem mình chân giải phẫu chuyện tình toàn bộ tất cả nói.

Phòng ngủ 6 người ăn uống no đủ kết thúc liên hoan, trừ Vương Hạc ở ngoài những người khác đều coi như tâm tình không tệ, tâm tình tốt nhất đương nhiên muốn chúc Trương Nha Lăng, ngày hôm nay bữa com này ăn so với com tất niên đều đã hài lòng.

Ở trở về phòng ngủ trên đường, Vương Hạc không biết vì sao đi ở cuối cùng, ở những người khác đều vào phòng ngủ thời điểm, Vương Hạc đột nhiên bắt lại đi ở phía trước Trương Nha Lăng, đem hần đặt tại hàng lang trên tường.

Trương Nha Lăng đêm nay uống một chút rượu, từ lượng vốn là không tốt hần có chút mơ mơ màng màng không phản ứng kịp rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

"Làm gì a." Trương Nha Lăng hít mũi mang theo từ khí chính là nói với Vương Hạc.

Vương Hạc nâng lên đầu gối lập tức đập đến Trương Nha Lăng mới vừa động tới giải phẫu cái chân kia lên, hung hăng đem chân của Trương Nha Lăng đặt ở trên tường. Trương Nha Lăng cảm thấy đột nhiên tới đau nhức, ra một thân mồ hôi lạnh, rượu tức khắc tỉnh hơn phân nửa.

Vương Hạc lấy tay bắt được Trương Nha Lăng cổ áo của, đem mặt gần kề, dùng rất lạnh thanh âm nói ra.

"Người trẻ tuổi người tốt nhất thức thời một chút, mở rõ ràng vị trí của mình, chân tốt lắm thì ngon sao? Có tin ta hay không bất cứ lúc nào có thể đem nó phế bỏ?" Nói đến đây Vương Hạc trên đầu gối lực đạo lại gia tăng một chút, đầu Trương Nha Lăng thẳng hút khí lạnh, vội vàng run rẩy gập đầu.

Vương Hạc đưa mở đầu gối, đi trên mặt đất ói một bãi nước miếng, sau đó đi trở về phòng ngủ.

Trương Nha Lăng một người ở đen kịt hành lang trong dựa vào bức tường ngum lớn thờ phi phò, vừa mới trong nháy mắt đó hẳn cảm giác mình nhanh chân muốn nứt ra rồi. Chậm một lúc lâu mới khập khễnh trở lại phòng ngủ, nhìn đầu bò lên giường ngủ.

Ngày thứ hai, Trương Nha Lăng trị chân chuyện tình liền truyền khắp toàn bộ học viện tài chính, đương nhiên, hiển nhiên không có khả năng có người giống vậy xem hoa khôi của trường như vậy đến vậy xem Trương Nha Lăng, mọi người chẳng qua là đem chuyện này cho rằng trà dư tửu hậu cười liêu đến đàm luận. Bất quá Trương Nha Lăng bình thường lên lớp ngược lại để cho bọn họ ban học trò có chút kinh ngạc, dù sao Trương Nha Lăng đã biến mất nửa tháng.

Muốn nói bây giờ Trương Nha Lăng, nếu như theo như 10 phần rõ mồn một, Trương Nha Lăng chỉ ít có thể nói 5 phần rõ gần 6 phần. Nói cách khác với Trương Nha Lăng tổng hợp lại điều kiện muốn tìm cô gái bằng hữu vẫn là có thể, thế nhưng đây chỉ là khách quan mà nói. Bởi Trương Nha Lăng trước đây cho người ấn tượng, hiển nhiên không có nữ sinh nguyện ý cùng với hắn. Trương Nha Lăng quả thực tư thế đi đã khá nhiều, không tỉ mỉ quan sát còn thật không biết hắn chân có tàn tật, thế nhưng Trương Nha Lăng da tay ngăm đen, câu lù lùng, tóc tán loạn và cù nát mặc, vẫn là mọi người người gặp người tránh đối tượng.

Trong trường học thời gian rất đơn giản một cũng rất phong phú, Trương Nha Lăng tiếp tục bản thân khiêm tốn học cuộc sống, chẳng qua là hắn so với trước đây lại thêm có tự tin. Vương Hạc tiếp tục đang quấy rầy được Lý Vũ Oánh, không ngừng cải biến chiến thuật. Trịnh Bản hoàn toàn quên mất mình làm sơ nói qua muốn theo đuổi Trình Hiểu Hàm nói, tìm một học viện Anh ngữ nữ sinh xem như nữ bằng hữu, dùng Trịnh Bản nói mà nói, ngay cả có cuối cùng so với không có mạnh mẽ. Trương Úc và Nhiễm Vũ đây đối với uyên ương ở Trương Úc giấu diếm tình hình thực tế dưới tình huống trôi qua cũng không tệ lắm, Trương Úc mình cũng liều mạng học nhả suy nghĩ chương trình học.

Thời gian chính là như vậy đơn giản quá, đương nhiên, trong lúc cũng phát sinh qua không ít chuyện. Ví như Trịnh Bản lên bạn gái của hắn. Tin tức này còn một lần ở trong phòng ngủ khiến cho oanh động, đương nhiên là Trương Nha Lăng không có ở đây thời điểm Trịnh Bản tuyên bố. Trịnh Bản cô gái bằng hữu hay là Vương Hạc trong lớp, gọi trần đồng, nhân trường giống nhau thế nhưng vóc người tuyệt đối cực phẩm. Thế nhưng không qua bao lâu Trịnh Bản liền đem trần đồng cho quăng, dùng Trịnh Bản nói nói chơi đùa sẽ không mới mẻ, liền vì chuyện này, trần đồng còn chạy đến học viện tài chính náo loạn một phen. Trịnh Bản chẳng hề để ý, hay là bình thường mời trong phòng ngủ người đi ăn cơm, trong này hiển nhiên bao gồm Trương Nha Lăng. Đối với mỗi lần đều mang Trương Nha Lăng tham gia Vương Hạc là ý kiến lớn nhất một, sau lưng của hắn đi tìm Trịnh Bản hỏi nguyên nhân, Trịnh Bản trả lời vâng, hắn cần một giúp hắn làm việc chó.

Thời gian cứ như vậy mỗi ngày càng quá khứ, ngay một nhóm người rảnh rỗi triệt để hết hoàng thời điểm, cuối cùng một hoạt động đến cho mọi người một lại có thể chơi đùa cơ hội. Đại học Long Thành học viện đầu đối kháng liền muốn bắt đầu.

Đại học Long Thành học viện đầu đối kháng là trường học tổ chức một lần ở trường học sinh tổng hợp lại năng lực bình xét hoạt động, với học viện làm đơn vị trước vào nhà chứa bên trong tuyển chọn, sau đó toàn trường tiến hành thi đấu. Thắng lợi học viện có thể thu được cúp, mà tiền tam danh học viện có thể miễn đi cuối năm học sinh tố chất sát hạch, lấy được thưởng học sinh nên năm học tất cả ở trường hoạt động học phân rõ tất cả sửa hết. Trường học lần đầu tiên tổ chức loại này hoạt động, cũng là lần đầu tiên xuất ra lớn như vậy thưởng cho, chính là hy vọng thành lập thể này một loại hình thức, để cho ở trường học sinh tổng hợp lại năng lực có thể có được tăng lên, đồng thời có thể cho học sinh đoàn thể cảm xúc càng dày.

Đương nhiên, ở trường học xuất ra nhiều như vậy thưởng cho dưới, các học viện vì có thể khích lệ học sinh đạt được tốt thứ tự cũng là đều xuất ra thưởng cho, ví như hiểu được học viện thông qua một bộ phận tiền xem như tiền thưởng, có học viện thì là đồng ý lấy được thưởng học trò miễn đánh dấu quyền. Nói chung từng học viện thưởng cho biện pháp đều không giống nhau, có khá lớn khoản, có tương đối thực tế, có tương đối thực dụng, đương nhiên cũng có không hề lực hấp dẫn, ví như thể dục học viện khai ra thưởng cho là giảm thiểu mỗi ngày huấn luyện lượng. Học viện tài chính làm một nhà giàu học viện, tài chính hùng hậu, viện trưởng cũng là cực kỳ sĩ diện, cho nên học viện tài chính khai ra thưởng cho là tiền thưởng, trao đổi sinh danh ngạch và một phong viện trưởng để cử bức thư.

Học viện tài chính thưởng cho đó dày không có thể như vậy giống nhau học viện có thể so lên, không nói tiền thưởng, trao đổi sinh danh ngạch hàng năm học viện chỉ có 3 một, có thể thu được cái này danh ngạch trừ thành tích học tập dĩ thường ưu dị lại ngôn ngữ năng lực mạnh mẽ ở ngoài, nhất định phải có tương đối bối cảnh gia đình mới được. Mà viện trưởng đề cử bức thư thì ở tìm việc làm thời điểm phá lệ hữu dụng, một phong đề cử bức thư chính là một phần công việc tốt. Ở học viện tài chính khai ra như vậy thưởng cho sau đó, toàn viện học sinh đều có chút nóng lòng muốn thử, Trương Nha Lăng cũng không ngoại lệ, cái này ba thưởng cho bắt được cái nào đều muốn biết triệt để để cho hắn bước trên một mới cầu thang.

Bên trong học viện bộ tuyển chọn điều kiện là từ bản thân học viện quyết định. Toàn bộ tranh tài nội dung làm bút thử và thi vấn đáp, thi viết là một người thi đấu, thi vấn đáp cùng loại bài thi tiết mục trong như vậy, là đoàn thể thi đấu 3 người. Học viện đầu đối kháng kế hoạch ở 5 dưới ánh trăng tuần cử hành, cho nên từng viện hệ bên trong tuyển chọn Khoa chuồng gõ mở triển khai. Học viện đầu đối kháng một khi tuyên bố lập tức trở thành toàn trường thảo luận đề, trọng tâm câu chuyện đơn giản liền hai cái, một là thảo luận cái nào học viện thưởng cho rất nhiều dày, một là thảo luận cái nào học viện có thể thu được sau cùng quán quân.

chương 22: tuyển chọn đấu đối kháng bên trong học viện

Trương Nha Lăng bên trong phòng ngủ cũng đang không ngừng thảo luận cái đề tài này, bởi vì bọn họ cái này bên trong phòng ngủ thì có hai cái học viện người.

Tiếng Anh học viện cho ra thường cho và học viện tài chính thường cho so sánh với quả thực chính là tiểu vu kiến đại vu, tiếng Anh học viện khai ra thường cho là một bộ tảo điện thoại di động và năm học chuyên nghiệp học phân rõ tối đa. Tuy rằng chuyên nghiệp học phân rõ tối đa cái này thường cho học viện cũng là nhịn đau xuất thủ, bất quá cùng học viện tài chính vừa so sánh với còn kém nhiều lắm, Vương Hạc và Trịnh Bản đều ở đây trong phòng ngủ oán giận học viện quá cận bã, mà Trương Úc và Duẩn Trạch thì là nhìn có chút hả hê. Bọn họ cái này trong phòng ngủ, Trương Úc và Duẩn Trạch là muốn chuẩn bị tham gia tranh tài, đương nhiên còn có Trương Nha Lăng, bất quá Trương Nha Lăng chưa cùng bất kỳ kẻ nào nói, chẳng qua là len lén đem tên nói lên mà thôi. Đồng dạng tham gia tranh tài còn có Trương Úc nữ bằng hữu Nhiệm Vũ, Vương Hạc đuổi theo đối tượng Lý Vũ Oánh và toàn trường đại tá lấy Trình Hiểu Hàm, Vương Hạc và Trịnh Bản tự cho là mình không có có chút tài năng cho nên quyết định không đi ném người kia. Những người này tham gia tranh tài mục đích đều không giống nhau, Trương Úc là vì tình yêu, hắn muốn bắt đền trao đổi sanh danh ngạch quang minh chính đại đi Anh quốc, Duẩn Trạch thì là vì vậy phong viện trưởng đề cử bức thư, Duẩn Trạch và Trương Úc còn có Vương Hạc bọn họ so sánh với cũng không có hiện hách bối cảnh gia đình, cho nên đối với tìm việc làm câu hỏi hắn vẫn tương đối quan tâm. Lý Vũ Oánh là hướng về phía trường học thường cho đi, nàng đối với học phân rõ nhìn tương đối nặng, Trình Hiểu Hàm cũng là vì cái tên trao đổi sinh danh ngạch đi, Trình Hiểu Hàm vốn chính là bị buộc bắt buộc đi mới đến Trung Quốc đi học, nàng hy vọng bắt được trao đổi sanh danh ngạch trở về nước Mỹ đi. Trương Nha Lăng cũng không cần nói, mỗi một tên thường cho cũng là hắn theo đuổi.

Học viện tài chính trong viện tuyển chọn bình tĩnh ở thứ bảy tiến hành, tuyển chọn nội dung là thi viết, thời gian là một buổi sáng. Bởi học viện tài chính thường cho vô cùng dầy, cho nên gần như tất cả trong viện học sinh tất cả đều ghi danh, dù sao cũng báo danh cũng không dùng tiền, tất cả mọi người ôm nhờ ra chọn lên đầu tâm tính. Bài thi là do học viện tìm ra ngoài trường giáo sư ra đề mục, bài thi có một bộ phận tài chính chuyên nghiệp đề, có một bộ phận tổng hợp lại tổ chất đề, còn có một bộ phận tiếng Anh đề. Tổng hợp lại tổ chất đề bên trong bao gồm lịch sử địa lý giống như khô phương diện, chính là khảo sát học sinh tổng hợp lại tổ chất năng lực.

Ở thứ bảy buổi sáng, học viện tài chính hòa bình lúc ấy giống nhau nhiệt nhiệt nháo nháo, tới tham gia tuyển chọn học sinh được phân làm 4 người trường thi tiến hành tuyển chọn, cuộc thi thời gian là 2 giờ rưỡi. Khi tiến vào trường thi thời điểm, có vô số người nhìn thấy Trương Nha Lăng lên sân khấu, cảm giác mủi điểm vô cùng kinh ngạc. Rất nhiều người trong đầu đều toát ra "Người này thế nào tới nơi, hắn không sợ mất mặt sao?" nhận xét. Trương Nha Lăng theo thói quen không nhìn xung quanh ánh mắt kinh ngạc, đi vào thứ 2 trường thi, và Trình Hiểu Hàm trùng hợp một trường thi.

Trương Nha Lăng tuy rằng tới chậm, bất quá Trình Hiểu Hàm hàng đầu hắn vẫn nghe nói qua, cũng đã gặp Trình Hiểu Hàm đáng vẻ. Hoa khôi của trường không hổ chính là hoa khôi của trường, Trương Nha Lăng cũng thích vô cùng Trình Hiểu Hàm, chưa đưa bé trai không thích cô gái xinh đẹp đâu? Bất quá bản thân Trương Nha Lăng vẫn có tự biết rõ, hắn biết mình căn bản không xứng với Trình Hiểu Hàm, cho nên Trương Nha Lăng lựa chọn yên lặng ở một bên cùng người khác nhiều nam treo tơ tằm cùng nhau thầm mến. Trình Hiểu Hàm đương nhiên cũng đã nghe nói qua Trương Nha Lăng các loại "Quang vinh sự tích", những thứ này một phần là nghe Lý Vũ Oánh nói với hắn, một phần là nghe học viện muốn cùng nàng lôi kéo làm quen nam sinh nói. Từ Lý Vũ Oánh nơi nào nghe được về Trương Nha Lăng chuyện tình chủ yếu là hắn thế nào thế nào chịu khi dễ, mà ở học viện nam sinh nghe được Trương Nha Lăng chuyện tình chính là thiên kiêu bách quái, bất quá chủ đề rất rõ ràng, chính là Trương Nha Lăng là một buồn nôn tội tệt cận bã và trò cười. Hôm nay là Trình Hiểu Hàm lần đầu tiên nhìn thấy Trương Nha Lăng đích thực người, từ Trình Hiểu Hàm cảm giác bắt đầu nói người này tựa hồ không có theo như đồn đãi hồng bét như vậy.

Cuộc thi đúng hạn cử hành, đối với Trương Nha Lăng mà nói đề bài coi như là vô cùng đơn giản, bản thân Trương Nha Lăng học chuyên nghiệp liền hết sức ưu tú, từ nhỏ đến lớn tri thức lượng dự trữ cũng là mủi điểm phong phú nguyên bản Trương Nha Lăng nhìn những thứ này nhiều như vậy sách không có bất kỳ dùng võ nơi ấy, Trương Nha Lăng trước đây không có được bất kỳ cơ hội nào đi biểu diễn, cái này cơ hội rốt cuộc đã tới, tuy rằng đề lượng rất lớn, tri thức mặt bao trùm rất rộng, thế nhưng tương đối vu những người khác viết một khoản nhớ một khoản mà nói, Trương Nha Lăng bài thi liền có thể nói là mây bay nước chảy lưu loát sinh động.

Trương Nha Lăng thần kỳ biểu hiện có thể người chung quanh còn không có chú ý tới, nhưng lại là được Trình Hiểu Hàm xem ở đáy mắt, hắn không nghĩ tới cái này tội tệt nam sinh dĩ nhiên có thể bài thi đáp tốt như vậy.

Trình Hiểu Hàm là mủi điểm nhớ biết nước Mỹ, bằng hữu của nàng ở nước Mỹ, chủ yếu hơn chính là ở nước Mỹ nàng cũng không cần qua loại này ở trong trường học thời gian, đây đối với Trình Hiểu Hàm mà nói chính là dầy vò, nơi này học một chết đi, hơn nữa chỗ ở rất phá, nàng quá nhớ trở lại nước Mỹ đi. Thế nhưng nàng biết cầu phụ mẫu nàng là không thể nào, nàng chỉ có đi qua lần này học viện đấu đối kháng thường cho quang minh chính đại trở lại. Thế nhưng chính nàng là không có nắm chắc, tuy rằng nàng đủ ưu tú, thế nhưng ở tổng hợp lại năng lực phương diện tri thức lượng dự trữ không phải rất nhiều, nhất là dính đến lịch sử câu hỏi, Trình Hiểu Hàm trong óc liền tất cả đều là tương hồ.

Thế nhưng nếu như ở trong viện tuyển chọn thi đấu lên đã bị đào thải, như vậy thì triệt để không thể nào. Cho nên Trình Hiểu Hàm là phi thường cố gắng, nàng nghĩ mình ở lần tranh tài này trong đó thành tích đứng hàng trước mao phải không quá có thể, cho nên khi nàng nhìn thấy Trương Nha Lăng bài thi mủi điểm thông dong nhanh chóng thời điểm, trong đầu lập tức nghĩ ra khác một loại khả năng tính chất.

Sẽ bàn Trương Nha Lăng, cuộc thi thời gian còn không có hơn phân nửa, Trương Nha Lăng đại bộ phận đề đã đáp không sai biệt lắm, đối với lần này thi viết, Trương Nha Lăng là ôm tình thế bất buộc thái độ. Hắn nghĩ thông suốt qua cuộc thi lần này chứng minh dưới bản thân, nghĩ mọi người giặt mình thậm chí bội phục biểu tình, Trương Nha Lăng thiếu chút nữa nhạc ra.

Cái khác trường thi trong đó, Trương Úc và Duẩn Trạch cũng gặp phải khó khăn, những đề mục này đối với đại bộ phận người mà nói cũng là dường như khó, dù sao cùng loại Trương Nha Lăng loại tình huống này quá hiếm thấy. Trương Úc còn có thể mạnh mẽ một chút, hắn ở cao trung là học văn, hơn nữa gần nhất cuồng học nhả suy nghĩ, cho nên ở tổng hợp lại tố chất và tiếng Anh đề lên Trương Úc vẫn tương đối chiếm tiện nghi.

Đưa ánh mắt chuyển tới tiếng Anh học viện bên này, tiếng Anh học viện bên này trong viện tuyển chọn bình tĩnh ở buổi chiều. So sánh với tương đối học viện tài chính, ngoại ngữ học viện dự thi nhân viên liên thiếu rất nhiều, tổng cộng mới không được 40 người. Học viện Anh ngữ trong viện tuyển chọn không phải thi viết, mà là làm diễn thuyết và giám khảo phỏng vấn. Vương Hạc bản thân không tham gia, nhưng là bởi vì Lý Vũ Oánh tham gia Vương Hạc hay là thật sớm đi tới tiếng Anh của học viện chờ Lý Vũ Oánh đến.

Bất quá Vương Hạc ân cần không có chút nào tác dụng, vẫn như cũ được Lý Vũ Oánh quả quyết không nhìn rớt.

Đối với toàn trường loại này nhiệt tình, trường học cũng là cao hứng phi thường. Có thể có người biết không hiểu, trường học thế nào đến nỗi vì đề cao toàn trường học sinh tổng hợp lại tố chất đồng ý nhiều như vậy mấy thứ. Kỳ thực trường học cũng không ngốc, từ lúc kế hoạch cái này hoạt động lúc trước, trường học liền lo lắng đến nơi này phương diện nhân tố, cho nên trường học sớm sửa lại cái này năm học học có phần xứng, đem trường học đồng ý bộ phận này học phân rõ tỉ lệ phần trăm áp rất thấp. Thế này học sinh cho dù thắng được sau cùng thưởng cho, cũng sẽ không phá hoại học phân rõ chế độ, lại thêm sẽ không ảnh hưởng tính công bằng. Đương nhiên quyết định này cũng không có công bố ra, trường học dự định học kỳ cuối kỳ thời điểm lại công bố.

Cuộc thi rất nhanh liền đi qua, mọi người ôm bắt đồng tâm tình về tới ký túc xá. Vương Hạc lúc nghe Trương Nha Lăng cũng tham gia cuộc thi thời điểm vô cùng không thể nghĩ ngờ, thế là len lén chạy tới cửa phòng ngủ có dự định chặn Trương Nha Lăng.

Trương Nha Lăng là cái cuối cùng rời trường thi, hắn không muốn khiến cho quá nhiều quan tâm. Đang chuẩn bị len lén lút lút lưu trữ về phòng ngủ thời điểm, vừa lúc gặp ở cửa chặn hắn Vương Hạc, Trương Nha Lăng không biết Vương Hạc tại đây làm gì, theo bản năng lui về sau một bước.

"Chạy cái gì a, chốt dạ?" Vương Hạc một bước tiến lên đem Trương Nha Lăng lôi trở về đẩy tới trên tường.

"Người, người muốn làm gì" lần trước Vương Hạc đem Trương Nha Lăng đầu gối đập đầu chừng mấy ngày mới chậm lại còn không biết có hay không hậu di chứng, hắn sợ lần này Vương Hạc ở một kích động thực sự đem chân của hắn phé đi, hiện tại chân nhưng mà Trương Nha Lăng sinh mạng thứ hai.

"Không làm gì, có nhớ hay không ta là người lão lão thật thật đợi chừng nơi nơi **." Vương Hạc lấy tay nhẹ vỗ nhẹ Trương Nha Lăng về mặt, rất khinh miệt nhìn Trương Nha Lăng.

"Ta ta không có, ta ngày hôm nay là đi tham gia chơi." Trương Nha Lăng vội vàng thừa nhận lách lách.

"Ta chính là nhắc nhở người chú ý một chút, đừng đến lúc đó hối hận." Vương Hạc nhưng dưới một câu nói sau đó xoay người vào trong phòng ngủ.

Trịnh Bân lúc này đang làm gì thế đâu? Hắn đang học viện tài chính phụ cận quanh quần một chỗ, từ khi rất trần đồng chia tay sau đó, hắn liền đang không ngừng tìm kiếm mục tiêu kế tiếp. Hắn sờ đi không có chọn ở tiếng Anh học viện tiếp tục đi tìm cũng là bởi vì trần đồng chuyện tình gây toàn bộ học viện Anh ngữ nữ sinh đều đối với Trịnh Bân bày tỏ chán ghét. Trịnh Bân phải đến khác học viện tiến hành tìm kiếm.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Hai học viện liên hoan giao lưu

Trịnh Bân không phải là không có mục tiêu, Trình Hiểu Hàm chính là mục tiêu của hắn. Kỳ thực hắn từ khi nhìn thấy Trình Hiểu Hàm sau đó vẫn chưa từ bỏ ý định, hắn cũng biết mình đuổi theo Trình Hiểu Hàm, thế nhưng đuổi không kịp, một - đêm - tình cũng có thể a. Cho nên Trịnh Bân lại đem từng trải đặt ở Trình Hiểu Hàm trên người, nghĩ thế nào mới có thể gần Trình Hiểu Hàm đâu? Hắn không biết Trình Hiểu Hàm đã đối với hắn sinh ra cảnh giác, bởi vì Lý Vũ Oánh đã đem Trịnh Bân sự tích ác liệt nói cho Trình Hiểu Hàm.

2 ngày sau, học viện tài chính thành tích dẫn đầu đi ra, căn cứ trước quy định, thi viết trước hai gã cho phép thay mặt học viện tham gia thi đấu, mà lần này thay mặt học viện hai người là Trương Nha Lăng và Nhiễm Vũ. Cái này có thể nhường cho trong học viện sinh viên rất là ồ lên, hai người kia đã là bọn hắn lúc trước không có nghĩ tới hai cái này cho phép trở hết tài năng.

Nhiệm Vũ trở hết tài năng là bởi vì nàng tiếng Anh và tổng hợp lại tri thức vốn là không kém, ở học viện coi như là học sinh ưu tú, cũng là học viện đoàn bộ cán bộ, cho nên chuyên gia cũng có thể tiếp thu.

Trương Nha Lăng xuất hiện tuy rằng đúng là thực lực của hắn, thế nhưng tất cả mọi người không tin

Trương Nha Lăng bị làm làm đại biểu biến thành học viện tham gia tranh tài sự tình giống một trận gió trong nháy mắt truyền khắp toàn bộ học viện, học viện trên dưới hiện lên vẻ kinh sợ. Chẳng ai nghĩ tới cái này trong học viện chuyên gia xem thường nhất, ở nguyên đán liên hoan hội phía trên cùng nhau chinh người lại đang lần này trong viện tuyển chọn thi đấu phía trên lấy được đệ nhất danh.

Rất nhiều người cũng không tin cái này là thực sự, thế là đều dốc lòng cầu học viện tố cáo Trương Nha Lăng làm bừa, nghi vấn Trương Nha Lăng thành tích. Trừ thấy Trương Nha Lăng bài thi lưu sướng Trình Hiểu Hàm ở ngoài, không ai tin tưởng Trương Nha Lăng thành tích là chính hắn có được. Thế nhưng nói Trương Nha Lăng dùng quan hệ và tiền mua được thành tích, cái này cũng không ai tin tưởng, bản thân Trương Nha Lăng sinh hoạt tiền cũng không đủ, tiền ở đâu ra mua thành tích đâu. Muốn nói làm bừa đi, Trương Nha Lăng thành tích kéo xuống tên thứ hai Nhiệm Vũ đã lỗi 20 đa phần, hắn có thể sao của người nào đâu?

Hơn hết cho dù những phương thức khác đã giải thích không thông, chuyên gia cũng không muốn tin tưởng cái thành tích này là bản thân Trương Nha Lăng thi ra. Đoán đúng học viện đứng ra tuyên bố đi qua monitor thả về xác nhận Trương Nha Lăng thành tích là bản thân thi ra, thanh âm phản đối mỗi dần dần nhỏ xuống. Thay mặt một học viện tham gia đấu đối kháng không thể nghi ngờ là một học viện cao nhất trình độ, nhưng hôm nay cái này danh ngạch bị Trương Nha Lăng chiếm đi một vấn đề cho học viện tài chính sinh viên trên mặt có điểm không nên được giận, đây không phải là thi thừa nhận Trương Nha Lăng so với bọn hắn đã mạnh mẽ sao?

Bản thân Trương Nha Lăng đối với cái thành tích này vẫn không có gì kỳ quái, dựa theo hắn dự tính của mình cũng là như vậy. Thế nhưng Trương Nha Lăng cao hứng đồng thời lại có chút lo lắng, hắn cũng nhìn thấy học viện tài chính đối với hắn ảnh hưởng bất thiện, trong phòng ngủ còn có một Vương Hạc, Trương Nha Lăng sợ Vương Hạc lại đối với mình uống phí xảy ra chuyện gì đến.

Kỳ thực Vương Hạc đã ở trước tiên bỏ vào tin tức này, vốn đang đang vì Lý Vũ Oánh biến thành học viện Anh ngữ thay mặt mà vội vàng vượt mông ngựa xum xoe đâu, tức khắc thì có một loại muốn trở về sửa chữa Trương Nha Lăng bị kích động, thế nhưng cái này bị kích động bị Trịnh Bản ngăn lại. Trịnh Bản hiện tại đang buồn thế nào đi đón gần Trình Hiểu Hàm đâu, nghe được Trương Nha Lăng thu được học viện tài chính đệ nhất danh tin tức sau đó, lập tức nghĩ ra được một cái biện pháp, thế là ngăn cản Vương Hạc.

"Vương Hạc, ngươi có nghĩ là tìm một cơ hội bắt Lý Vũ Oánh?" Trịnh Bản thần bí nói với Vương Hạc

"Đĩ nhiên muốn, ngươi có biện pháp nào?" Vương Hạc vừa nghe đến về Lý Vũ Oánh chuyện tình thì tạm thời vứt bỏ Trương Nha Lăng

"Hành vi bất chính này được Trương Nha Lăng cầm tài chính bên kia đệ nhất danh sao? Lý Vũ Oánh bên kia cũng là thay mặt chúng ta tiếng Anh học viện, vừa lúc thừa dịp lúc này làm cho một chúc mừng tụ hội, lấy hai người học viện giao lưu vì lý do, để cho hai học viện thi đấu thay mặt đã tham gia, thế này trên cơ bản chúng ta phòng ngủ cũng có thể đi, Lý Vũ Oánh đi cũng có thể mang theo Trình Hiểu Hàm, đến lúc đó cả đêm đã cùng một chỗ, ngươi còn sợ không có cơ hội?" Trịnh Bản càng không ngừng giục giây Vương Hạc, nói ra các loại chỗ tốt.

"Đúng vậy, ta thế nào không nghĩ tới đâu, vậy làm sao mời?" Vương Hạc vô cùng kích động hỏi.

"Để cho Trương Nha Lăng đi viết thư mời, coi như thay mặt học viện tài chính "

Trịnh Bản ngoài miệng nói như vậy, trong lòng có quả thực một bộ khác bảng cửu chương. Tuy rằng trên danh nghĩa là hai người học viện giữa giao lưu. Thế nhưng trên thực tế chính là hai người phòng ngủ giữa giao lưu, Trịnh Bản đã sớm nghe ngóng, trừ Lý Vũ Oánh, tiếng Anh học viện một cái khác thay mặt là Ngô hân, và Lý Vũ Oánh là một phòng ngủ, cũng là một rất đẹp nữ sinh, và Lý Vũ Oánh một phòng ngủ còn lại mấy nữ sinh trong đó có học viện Anh ngữ đoàn bí thư chi bộ và tổ chức ủy viên. Cho nên cho phép khẳng định là, Lý Vũ Oánh một phòng ngủ nữ sinh đều có thể tham gia, mà học viện tài chính bên này trên cơ bản chính là Nhiệm Vũ và Trương Úc bọn họ. Cái này cho Trịnh Bản sáng lập cơ hội tốt vô cùng, hắn dự định làm một ít được, đến lúc đó cho Trình Hiểu Hàm như vậy một cái hơn nữa đi tuyệt đẹp cô nương còn không ít nghĩ tới đây, Trịnh Bản vô cùng cười vui vẻ.

Vương Hạc vừa mới nghe Trịnh Bản nói xong cũng vội vàng vàng trở về tắm đi tìm Trương Nha Lăng đi, vừa lúc ở túc xá lâu cửa gấp từ từ đi trở về Trương Nha Lăng. Vương Hạc từ phía sau níu lại Trương Nha Lăng vai, không đợi Trương Nha Lăng thông thả lại sức ngay cả lời vút đem Trương Nha Lăng lôi vào lầu một nhà xí.

"Ngươi muốn làm gì?" Trương Nha Lăng vừa nhìn thế tới rạo rạt chính là Vương Hạc thanh âm đều có chút phát run.

"Không làm gì, ngươi lấy được làm chút sự tình" Vương Hạc lạnh lùng nhìn Trương Nha Lăng "Chân của ngươi có thể hay không giữ được còn phải nhìn ngươi sự tình làm có bền hay không tìm" Vương Hạc dùng tới uy hiếp giọng điệu.

"Chuyện gì? Ta ta nhất định làm "

"Đi liên hệ người bên học viện Anh ngữ, nói cho bọn hắn biết muốn cử hành hoạt động giao lưu."

Vương Hạc đem cặn kẽ sự tình nói cho Trương Nha Lăng, thế nhưng ẩn núp trao đổi mục đích thật sự, chẳng qua là nói với Trương Nha Lăng là sinh viên tự phát tổ chức hoạt động, là vì hai học viện hữu nghị, nói chung đem cái này cho Vương Hạc sáng tạo cơ hội tụ hội nói vô cùng chính thức và quan trọng, hơn nữa Vương Hạc uy hiếp, Trương Nha Lăng rất nghiêm túc đáp ứng rồi, đồng thời cùng Vương Hạc cam đoan cho phép hoàn thành nhiệm vụ. Nghe được Trương Nha Lăng làm cam đoan, Vương Hạc mới để Trương Nha Lăng rời khỏi.

Trương Nha Lăng dựa theo Vương Hạc chỉ thị lấy học viện tài chính thi đấu đại biểu thân phận cho Lý Vũ Oánh viết một phong thư mời, ở Nhiệm Vũ đứng ra xuống, Lý Vũ Oánh đáp ứng rồi tham gia hoạt động giao lưu chuyên tình, đồng thời đáp ứng họ phòng ngủ nữ sinh cũng sẽ thay mặt tiếng Anh học viện tham gia.

Mà học viện tài chính bên này, trừ Trương Úc, Trương Nha Lăng, Nhiệm Vũ, Duẩn Trạch bên ngoài, Trình Hiểu Hàm ở Nhiệm Vũ đứng ra mời mọc cũng đồng ý tham gia, phương diện này một nguyên nhân là bạn tốt của nàng Lý Vũ Oánh cũng đi tham gia, còn một nguyên nhân khác được, hiện tại còn chưa thuận tiện nói. Thấy đôi bên đều đồng ý tham gia, Trình Bản một bên vội vàng đính Tờ, một bên vội vàng làm được hiệu quả mạnh mẽ được.

Vương Hạc thì là đang chuẩn bị hoạt động phải mặc quần áo gì, có phải hay không phải cho Lý Vũ Oánh mua chút lễ vật các loại sự tình.

Sau cùng, tụ hội thời gian định ở khuỷa chủ nhật.

Tụ hội địa điểm là một nhà 5 tầng cấp Tờ tổng thống phòng xếp, cái này phòng xếp là Trình Bản nâng người nhà cho đặt. Trong sáo phòng bố trí tự chủ phòng khách và đơn giản trang sức, còn có một hoành phi—— tài chính cùng tiếng Anh học viện giao lưu tụ hội. Trình Bản cố ý chọn một cái phòng đặc biệt nhiều phòng xếp, hơn nữa còn bố trí không ít còn uống phẩm.

Vương Hạc thì là chuẩn bị lúc buổi tối đi tiếng Anh học viện nhận Lý Vũ Oánh, tiếng Anh học viện tại hạ ngo muốn cử hành trong viện chúc mừng hoạt động, Vương Hạc dự định ở Lý Vũ Oánh tham gia hết hoạt động sau đó nhận Lý Vũ Oánh đi tới, thuận tiện xúc tiến một chút tình cảm.

Trình Bản lén lén lút lút bỏ lấy mua được, sau đó xem có thể hay không đi đón gần một cái Trình Hiểu Hàm.

Trương Nha Lăng sáng sớm thì ra khỏi trường vào trong nội thành, hần cũng biết ngày hôm nay biết có rất nhiều nữ sinh dự họp, ví như hần luôn luôn thăm mền Trình Hiểu Hàm, ví như học viện Anh ngữ viện lấy Lý Vũ Oánh, cho nên Trương Nha Lăng muốn đi mua một bộ giống dạng đầm quần áo, vừa lúc hần trong túi còn có lần trước Vương Hạc cho hần 1400 đồng tiền.

Trương Nha Lăng chưa từng có đến trong thành mua quần áo, xoay ban ngày cũng không lựa thích hợp, không phải giá cả rất cao, chính là cảm giác không quá vừa người. Cuối cùng cuối cùng nhìn đầu tốn 1200 đồng mua một bộ complet nhỏ, nói là complet nhỏ kỳ thực cũng chính là kiểu đồ Âu. Trương Nha Lăng còn chưa từng có duy nhất lấy qua thể này tiền, chớ nói chi là mua quần áo, mình cũng nghĩ có chút quá xa xỉ quá lãng phí, hơn hết vì có thể ở nữ sinh trước mặt lưu lại ấn tượng tốt, Trương Nha Lăng chỉ có thể bất cứ giá nào mặc vào quần áo mới mua, Trương Nha Lăng coi như là hơi nhân mô cầu dạng, coi như không chỉ có sinh lực không ít, hơn nữa nhìn đi tới cũng đẹp mắt rất nhiều, quả nhiên là phát dựa vào kim trang, người dựa vào xiêm y.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Trình Hiểu Hàm tính toán nhỏ nhen

Màn đêm rất nhanh đã phủ xuống, ngay hôm nay buổi tối sẽ phát sinh rất nhiều chuyện, đêm sẽ trở thành rất nhiều người cả đời chuyển biến.

Vương Hạc sớm mà mặc quý báu tiệc tối phục chờ ở tiếng Anh học viện nhiều truyền thông cửa phòng học, giờ này khắc này nhiều truyền thông bên trong phòng học đang tiến hành bên trong học viện chúc mừng biết, chúc mừng Lý Vũ Oánh và ngo hần thành làm đại biểu học viện Anh ngữ tuyển thủ dự thi.

Đội một lúc sau, chúc mừng biết kết thúc, tham gia chúc mừng biết người từ cửa phòng học tuôn ra. Vương Hạc thấy Lý Vũ Oánh đi ra, đã có da mặt dầy dạn đi tới, vốn có tâm tình rất cao hứng Lý Vũ Oánh vừa nhìn thấy Vương Hạc bật người thì thay một bộ rất lạnh về mặt.

"Chớ phiền ta, đi nhanh lên mở" Lý Vũ Oánh bây giờ đối với Vương Hạc không có chút nào thật là tốt cảm xúc, ngược lại là càng ngày càng đáng ghét cái này đối với hần đánh cho tan xác da trâu kẹo.

"Vũ Oánh đây là thế nào ta không phiền người a, ta chính là tới đón người" Vương Hạc đối với Lý Vũ Oánh loại thái độ này có chút không thích ứng

"Vũ Oánh là của người sao? Sau đó ít để cho ta gặp được người." Lý Vũ Oánh đem lời nói vô cùng dứt khoát

"Người không phải đã thu lễ tình nhân lễ vật sao thế nào còn" Vương Hạc từ khi nghe xong Lý Vũ Oánh thu hần lễ vật sau chuyện này, đã cảm thấy bản thân đặc biệt có hy vọng, ngày hôm nay ở Lý Vũ Oánh ở đây lại thế này vấp phải trắc trở để cho hần có chút xem không hiểu

"Ta lúc nào bắt lễ vật của người? Người là nói cái hộp kia? Ha ha, ta ngay cả nhìn đã không thấy liền đem nó ném "

Nghe nói như thế Vương Hạc ngẩn người tại đó.

"Sau đó đừng giả ở trước mặt ta lắt lư bần mắt ta" Lý Vũ Oánh không để lại mặt mũi lược xuống câu nói đầu tiên và một đám chị em đi, ném xuống Vương Hạc một người đứng ở nơi đó, còn có xung quanh một đám người xem náo nhiệt.

Wương Hạc hoãn quá thần lại, sắc mặt âm trầm nhìn rồi đi Lý Vũ Oánh, đem nắm tay khăn trương nắm lại.

Trịnh Bân là sớm nhất đi tới nơi giao lưu người, thứ nhất hắn muốn kiểm tra nơi giao lưu bố trí thế nào, thứ hai hắn muốn sớm làm hành động của mình làm chút chuẩn bị. Trịnh Bân lấy được được cũng không phải là thuốc kích dục - thứ vị trong quán tiện nghi hóa, là hắn tốn thật lớn công phu từ bên ngoài mua được vào bên được, loại thuốc này tác dụng đối tượng không phân biệt nam nữ, có tác dụng kích thích tình dục rất mạnh, Trịnh Bân làm cho tới điểm ấy lượng vừa lúc chỉ đủ một người dùng. Bởi loại thuốc này tác dụng thời gian tương đối chậm, cho nên Trịnh Bân cần sớm đem được đối với ở bỏ vào trong rượu.

Thứ hai đến họp trận dĩ nhiên là Trương Nha Lăng. Trương Nha Lăng sở dĩ tới sớm như vậy là bởi vì hắn căn bản quên mất thời gian, nhớ không rõ rốt cuộc là 8 giờ cử hành còn là 7 giờ cử hành tụ hội, cho nên dứt khoát 6 giờ nói đi trước đi tới nơi giao lưu, vừa lúc thấy Trịnh Bân ở nơi nào vây quanh rượu vội vàng.

Thấy Trương Nha Lăng tới sớm như vậy, Trịnh Bân suy nghĩ một chút, sau đó xông Trương Nha Lăng vẫy tay, ý bảo hắn qua đây.

"Trương Nha Lăng a, ta bình thường đối với người cũng không tệ lắm phải không" Trịnh Bân cười híp mắt nhìn Trương Nha Lăng.

"Không sai, người đối với ta đặc biệt được" ở Trương Nha Lăng trong lòng, Trịnh Bân đích xác là trong trường học đối với hắn người tốt nhất, không chỉ có đôi khi giúp hắn ngăn Vương Hạc không nói đề ý, xin hãy hắn nhiều lần ăn com.

"Vây người bang ca sự kiện, đợi lát nữa buổi tối tụ hội thời điểm, người cầm bình rượu trái cây đưa cho Trình Hiểu Hàm uống, xong sau đó không bạc đãi người" Trịnh Bân đem xuống hết được rượu trái cây đưa cho Trương Nha Lăng. Trình Hiểu Hàm đối với Trịnh Bân đã có phòng bị, cho nên chỉ có thể phái Trương Nha Lăng đi.

"Được, không thành vấn đề." Trương Nha Lăng cũng không suy nghĩ nhiều như vậy, hắn nghĩ bản thân phải bang Trịnh Bân.

Một lát sau, người tham gia giao lưu lục tục tới nơi, Trình Hiểu Hàm kim thiên mặc một thân vô cùng phong cách tây bó sát người lễ phục, đem vóc người đồ thị phụ trợ hết sức rõ ràng. Kỳ thực vốn có Trình Hiểu Hàm là tuyệt đối sẽ không tham gia loại tụ hội này, mặc dù Lý Vũ Oánh muốn tới tham gia Trình Hiểu Hàm cũng có rất nhiều lý do cho phép từ chối, nàng hôm nay là hướng về phía Trương Nha Lăng mới tới. Vâng, người không có nghe lắm, thì là hướng về phía Trương Nha Lăng. Trình Hiểu Hàm có bản tính không thể bảo là không tính, mục đích của nàng là hy vọng ở học viện đấu đối kháng phía trên Trương Nha Lăng cho phép ở đoàn thể phân đoạn lựa chọn nàng xem như đội hữu, thế này nàng thì còn có một chút thắng có khả năng. Đương nhiên Trình Hiểu Hàm không có khả năng cúi đầu xin Trương Nha Lăng, tuy rằng nàng biết nếu như nàng ta van người Trương Nha Lăng nói, Trương Nha Lăng là thừa nhận sẽ đồng ý, thế nhưng nàng là cái sĩ diện nữ sinh. Cho nên nàng hôm nay tới chính là nhớ lên lút ám chỉ ám chỉ Trương Nha Lăng, lấy đặt đề cho Trương Nha Lăng chọn mục đích của nàng.

Wương Hạc là người cuối cùng đi tới hội trường, sắc mặt của hắn hết sức khó coi, quét một vòng xung quanh đưa ánh mắt tập trung ở cách đó không xa đang cùng các nữ sinh nói chuyện Lý Vũ Oánh trên người.

"Người đã không nể mặt ta, cũng đừng trách ta hạ ngoan thù" Vương Hạc trong lòng đối với Lý Vũ Oánh yêu đã tất cả chuyển biến thành hận, hắn cũng là một sĩ diện người, Lý Vũ Oánh liên tục hai lần trước mặt mọi người không để lại mặt mũi từ chối hắn hơn nữa nói khinh thường đã tiếp xúc đến Vương Hạc điểm mấu chốt, hắn hiện tại chỉ muốn trả thù Lý Vũ Oánh, muốn cho nàng biết, hắn Vương Hạc cũng không phải là tốt như vậy đã phát.

"Người đã muốn cho ta mất mặt, vậy ta để người sau đó cũng nữa không ngóc đầu lên được" Vương Hạc vô cùng âm hiểm cười, giờ này khắc này, Vương Hạc trong túi cất một bao vừa mới mua mê - dược.

Nhìn người không sai biệt lắm tới đông đủ, Trịnh Bân ý bảo Nhiệm Vũ cho phép bắt đầu, thế là Nhiệm Vũ đi tới chuyên gia trước mặt vỗ vỗ tay bắt đầu nói ra:

"Thật cao hứng chuyên gia ngày hôm nay có thể đi tới nơi này cùng nhau gặp nhau, chúng ta mục đích tối hôm nay chính là hai người học viện cùng nhau sâu thêm tình cảm, tại đây ta hy vọng hai học viện tình cảm có thể càng ngày càng tốt, cũng thuận tiện mong ước có ở đây không lâu sau học viện đấu đối kháng phía trên hai người học viện cũng có thể đạt được tốt thành tích, như vậy phía dưới chuyên gia bản thân xin cứ tự nhiên, chúng ta chuẩn bị ngon miệng chuyện vật và đồ uống, chuyên gia chơi vui vẻ." Theo Nhiệm Vũ tiếng nói vừa dứt, bối cảnh âm nhạc thì chậm rãi vang lên. Chuyên gia ở báo đi tiếng vỗ tay sau đó mà bắt đầu tự do thì bữa ăn tán gẫu.

Theo tụ hội bắt đầu, chuyên gia đều bắt đầu đi tới tự giúp mình phòng khách trước một bên đem lấy đồ ăn, một bên lẫn nhau nói chuyện phiếm.

Trình Hiểu Hàm cầm một ly đồ uống hướng Trương Nha Lăng đi tới, điều này làm cho Trương Nha Lăng hơi được nhiều người yêu thương vừa mừng lại vừa lo.

"Trương Nha Lăng đứng không, chúc mừng người lấy được thay mặt học viện tham gia tranh tài danh ngạch, người rất lợi hại được." Trình Hiểu Hàm dùng rất ngọt vẻ đẹp thanh âm nói với Trương Nha Lăng.

"Vận khí . . Vận khí tốt, người lợi hại hơn ta. . . Chỉ là. . . Chẳng qua là không phát huy được" Trương Nha Lăng nghe Trình Hiểu Hàm thanh âm xương

đã tô, tức khắc nói chuyện trở nên cà lăm.

"Đáng tiếc, ta còn muốn tham gia thi đấu tới, không nghĩ tới tài nghệ không bằng người. Hôn hết người tốt nhất cố gắng lên, cho học viện làm về vàng." Trình Hiểu Hàm giọng của trong được một chút nhỏ mắt mắt, có một loại mùi điểm tiếc nuối cảm giác, khiến người ta nghe xong cũng cảm thấy vô cùng không đành lòng.

"Người. . . Người nếu như muốn tham gia. . . Ta. . . Ta cho phép chọn người. . . Tham gia đoàn thể thi đấu." Trương Nha Lăng vừa nghe Trình Hiểu Hàm muốn tham gia thi đấu, vội vàng mời Trình Hiểu Hàm, tuy rằng hắn thấy có chút da mặt dày, hơn hết có thể cùng Trình Hiểu Hàm cùng nhau tham gia thi đấu hẳn cầu còn không được.

"Kia nói xong rồi a, người cũng trêu chọc ta chơi a" Trình Hiểu Hàm không nghĩ tới Trương Nha Lăng thế này phía trên nói, vừa vịn chỉ điểm một cái thì lập tức hiểu ý.

"Yên tâm. . . Ta đến lúc đó nhất định chọn người "

Trình Hiểu Hàm thành công đạt tới mục đích, lợi dụng mình mỹ mạo và ngữ khí dẫn dắt thành công lấy được tham gia học viện đấu đối kháng cơ hội. Một bên Lý Vũ Oánh nhìn Trình Hiểu Hàm và Trương Nha Lăng trò chuyện tốt như vậy, thì cùng đi quyền góp náo nhiệt, 3 người nhất ngôn nhất ngữ trở chuyện giết thì giờ.

Luôn luôn nhìn chăm chú vào Trình Hiểu Hàm Trình Bản thấy nàng dĩ nhiên có thể cùng Trương Nha Lăng cho tới cùng đi thiếu chút nữa đem trong miệng rượu phun ra ngoài, bản thân đi cuối cùng ném mùi thất bại, thế nào thay đổi Trương Nha Lăng thì thuận lợi như vậy.

Đồng dạng nhìn chăm chú vào Trương Nha Lăng bên này tình huống còn có Vương Hạc, Vương Hạc thấy đối với Trương Nha Lăng và đối với mình hoàn toàn bất đồng Lý Vũ Oánh thời điểm, trên mặt vẻ mặt lại trở nên lãnh đạm một số, thối - biểu - người, dĩ nhiên đối với Trương Nha Lăng đã so với ta được, người không phải đối với Trương Nha Lăng được chứ, ta sẽ thanh toán người. Vương Hạc quyết định chủ ý, một loại sắp báo thù vui vẻ du nhiên nhi sinh.

Muốn nói hiện tại toàn tràng cảm giác tốt nhất chính là Trương Nha Lăng, hắn tâm tình bây giờ đã không cách nào dùng lời nói mà hình dung được, hắn cũng không biết vì cái gì Trình Hiểu Hàm lại đột nhiên đối với hắn tốt như vậy, chẳng lẽ cái này Trình Hiểu Hàm đối với hắn có ý tứ? Hơn hết cái ý nghĩ này lập tức bị Trương Nha Lăng phủ định rút, người khác đường đường hoa khôi của trường làm sao có thể coi trọng ta đâu. Nhưng là bất kể nói như thế nào, một hoa khôi của trường và một viện lấy hiện tại đã vây bên người hắn cùng nàng giao lưu, loại cảm giác này điều này làm cho Trương Nha Lăng mùi điểm hưởng thụ, đây chính là bao nhiêu nam sinh tha thiết ước mơ tình cảnh a, không nghĩ tới hôm nay dĩ nhiên để cho hắn thực hiện.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 139: Đường dưới chân (thượng)

"Huấn luyện viên Đỗ, ngày đầu tiên ta sẽ phải dùng súng?" Trương Nha Lăng có chút kinh ngạc hỏi, tuy rằng súng vật này đối với Trương Nha Lăng mà nói tuyệt đối là một đồ chơi mới mẻ, Trương Nha Lăng đối với súng còn tương đối hiểu kỳ, hơn nữa giống nhau cậu con trai đều sẽ cảm thấy súng là một loại rất đẹp trai vũ khí, bất quá Trương Nha Lăng vẫn cảm thấy loại huấn luyện này tiến triển có phải hay không quá nhanh một chút đâu?

"Hướng về phía cái tên 15 thước bia ngắm, ngày hôm nay nhiệm vụ của người là đánh xong 100 phát, yêu cầu, phải đều ở đây 7 vòng nội, có một không có ở đây liền bỏ tức một, lúc nào bắn đủ 700 vòng, lúc nào người có thể đi." Đỗ Lôi chỉ chỉ Trương Nha Lăng trước mặt cái tên bia ngắm hướng về phía Trương Nha Lăng nói ra, sau đó sẽ không xen vào nữa Trương Nha Lăng, cũng không đi huấn luyện Trương Nha Lăng ra sao đem súng ra sao nhắm vào, chẳng qua là ở nơi nào đem một toa một toa đạn từ cái tên quân dụng trong tủ ra bên ngoài đem, rơi vào trác thai thượng chất thành một núi nhỏ.

Trương Nha Lăng xem súng trong tay, sau đó vừa xem xa xa bệ bắn bia, nhìn một bên bản thân vội vàng hồ Đỗ Lôi, không chút nào phản ứng ý của mình, thế là bằng vào mình nhận thức và lúc trước xem trong ti vi ấn tượng, Trương Nha Lăng nắm lên nặng trĩu súng, hướng về phía xa xa bia ngắm, đập đầu vang lên cò súng.

Bốp! Do vì Trương Nha Lăng lần đầu tiên đánh, cho nên không có ý thức đến súng có sức giật, toàn bộ nòng súng bởi quán tính hướng về phía trước thối đi, Trương Nha Lăng cái này là cảm giác được một cỗ lực lượng áp bức được cổ tay của mình, sau đó liền nghe được cái gì mấy thứ nát thanh âm

Đỗ Lôi và Trương Nha Lăng đồng thời hướng bia ngắm vậy đem nhìn lại, bia ngắm lên một chút dấu vết cũng không có, thế nhưng trên trần nhà cái tên đèn treo nhưng là bị đánh nát, mảnh nhỏ vẫn còn ở một chút xiu đi xuống.

"Đỉnh chuẩn." Đỗ Lôi phì một cái Trương Nha Lăng, sau đó tựa như là chuyện gì cũng không có phát sinh qua giống nhau, vui đùa làm chuyện của mình

tình đi.

Trương Nha Lăng bị Đỗ Lôi vừa nói như vậy, có chút ngượng ngùng, mặt có chút nóng lên, không nghĩ tới mình phát súng đầu tiên không chỉ có ngay cả bia ngắm cũng không đánh đến, nhưng lại đánh nát một ngọn đèn đèn, thật sự là quá khú. Thế nhưng về phương diện khác, Trương Nha Lăng phát hiện mình trong tay cây súng này, dường như có chút không đúng lắm nơi ấy, đầu tiên chính là thời điểm nổ súng thanh âm bất thường, hoàn toàn không giống như là hôm qua Đỗ Lôi thời điểm nổ súng như vậy, một chút thuốc nổ cảm giác cũng không có, cũng không có thấy cái gì ánh lửa. Thứ nhì, Trương Nha Lăng cũng không có hồi mùi khói súng, dưới tình huống bình thường, bỏ thêm vào thuốc nổ súng ông vào thời điểm nổ súng bởi đạn cao tốc xoay tròn kéo không khí chung quanh, biết sử từ đầu đạn bóc ra sau đó còn thừa lại khói thuốc súng theo khí lưu về phía sau khuếch tán, nói cách khác, nếu như là tình huống bình thường, vào thời điểm nổ súng là sẽ hồi nói khói thuốc súng mùi vị, chính là Trương Nha Lăng cái gì đều không nghe thấy được, Trương Nha Lăng nghi hoặc nhìn súng trong tay, nhưng là thế nào xem trọng giống đều là thật súng, khuynh hướng cảm xúc, trọng lượng, đáng về đường như đều cùng hôm qua bản thân tận mắt nhìn thấy giống nhau y chang.

"Huấn luyện viên Đỗ, cây súng này dường như không đúng lắm a ngài xác định cái này là chặn ngang súng thật sao?" Trương Nha Lăng ôm thái độ hoài nghi đối với Đỗ Lôi hỏi.

"Không phải, ta cũng chưa nói đây là súng thật, liền với người độ chính xác đem súng thật quá nguy hiểm." Đỗ Lôi phui một cái Trương Nha Lăng nói một chút nói ra.

"Như vậy là súng đồ chơi?" Trương Nha Lăng vừa đuổi hỏi một câu.

"Súng giả cao cấp, chất liệu gỗ và kết cấu và súng thật tương đồng, băng đạn và súng không nòng xoắn là cái tạo, người đơn dùng là đạn hợp kim." Đỗ Lôi ngược lại thật bất ngờ Trương Nha Lăng có thể nhanh như vậy phát hiện súng lên bất đồng, phải biết rằng cây súng này là đặc chế, và phổ thông súng ông trừ đạn được lên gần như đều là giống nhau, chính là đạn được cũng làm thành và phổ thông đạn như thế hình dạng, người bình thường là rất khó phát hiện, coi như là vậy những bình thường dùng súng người cũng có thể có thể đem nó làm, có thể làm được làm giả như thật, Trương Nha Lăng con đánh một phát, hơn nữa vẫn là lần đầu tiên tiếp xúc súng ông là có thể bén nhạy phát hiện, Đỗ Lôi ở trong lòng âm thầm khen ngợi một cái.

"A" Trương Nha Lăng nghe Đỗ Lôi giới thiệu gật đầu, nhìn trong tay súng, không biết thế nào, đang nghe đây chỉ là phảng chân súng sau đó, Trương Nha Lăng trong lòng có một chút nhỏ nhỏ mất mát, thế nhưng rất nhanh Trương Nha Lăng liền điều chỉnh xong, chuyện gì cũng phải tiến hành theo chất lượng, một mực ăn phải không người mập mạp, điểm đạo lý này Trương Nha Lăng vẫn hiểu, thế là vừa giờ súng lên nhắm vào đứng đây.

Bốp! Bốp! Bốp! Bốp! Trong trường bắn bắt đầu vang lên càng không ngừng [tiếng súng], hơn nữa lúc này đây không còn có xuất hiện đèn bị đánh lộn xạ thanh âm, cái thanh âm này từ buổi sáng luôn luôn duy trì liên tục khi đến ngọ.

Trương Nha Lăng xoa xoa đã có những rút gân phát ra đau tay, xoa xoa đã có những phát tiết mất, nhìn đã đánh quang 10 một băng đạn, Trương Nha Lăng không khỏi thở một hơi dài nhẹ nhõm. Hắn ngày hôm nay tổng cộng đánh 200 phát, mới miễn cưỡng có thể đánh tới 700 vòng, hơn nữa không ít cũng là Đỗ Lôi mang một bộ phận 6 vòng cũng coi như vào 7 vòng bên trong. Trương Nha Lăng cảm giác mình tay hiện tại ngay cả đơn giản nắm tay đều có thể rất đau, cho dù không phải súng thật, cái loại này tác dụng lực cũng dễ cho Trương Nha Lăng tay vô cùng ăn không tiêu. Mắt liền càng không cần phải nói, 15 mét ra bia ngắm cần nhắm vào, hơn nữa Trương Nha Lăng vì đuổi theo độ chính xác, mỗi lần đều đã nhắm vào thời gian rất lâu, mục tiêu vốn là nhỏ, thời gian dài nhìn chăm chăm xem, mắt đều có chút tổn.

"Không sai, nhiệm vụ hôm nay hoàn thành, ngày mai tiếp tục." Đỗ Lôi nhìn trác thai thượng mặt loa được hơn mười trương bá chỉ, từ vừa mới bắt đầu đều ở đây bia ngắm ngoại vi đến chậm rãi có thể đánh vào tương đối gần trung tâm vị trí, Trương Nha Lăng ngày thứ nhất tiến bộ để Đỗ Lôi nhìn ở trong mắt, tuy rằng trước vài cái băng đạn có bảy linh tám rơi, thậm chí đem xa xa bệ bắn bia phía sau súng đều có vô cùng thâm thẳm, chỉ ít Trương Nha Lăng vẫn kiên trì xuống. Đối với Trương Nha Lăng loại này kiên trì ngoan kính, Đỗ Lôi còn là rất hài lòng, chuyên cần có thể bỏ chuyết, Trương Nha Lăng cơ sở nếu như theo Đỗ Lôi chỉ có D cấp, thế nhưng đang cố gắng khắc khổ lên, Trương Nha Lăng đủ để bình định vào A, đối với Trương Nha Lăng, Đỗ Lôi tin tưởng vào một tháng sau đó, hẳn biết thoát thai hoán cốt.

"Vâng." Trương Nha Lăng chịu đựng mệt mỏi thân thể và đau đớn hướng về phía Đỗ Lôi rất kiên định nói, đối với ngồi ở xe lăn hắn mà nói, ngày hôm nay lượng vận động quả thực rất lớn, y phục của hắn đều đã trải qua ướt đầm, trên người cũng biến thành dính niêm hồ hồ, có chút còn chưa lành thấu giải phẫu miệng vết thương truyền đến mơ hồ sần sật đau.

"Ừ, đi thôi." Đỗ Lôi dùng bộ đàm bắt chuyện bên ngoài đội người đem Trương Nha Lăng đẩy đi, sau đó mình mở mới quét tước bắn phòng, thu thập bị đánh quang băng đạn và còn ở lại bệ bắn bia chỗ đạn hợp kim, những thứ này đạn làm cũng không dễ dàng hơn nữa có thể nhiều lần sử dụng, cho nên muốn quý trọng được dùng không có thể tùy ý lãng phí, mỗi lần sau khi đánh xong đều đã thu tập lập lại sử dụng, chỉ bất quá thu thập đạn sống quả thực rất phiền phức mệt chết đi.

Trương Nha Lăng trở lại phòng ngủ mình sau đó, cũng rất sắp có chuyên nam người hầu trở lại cho Trương Nha Lăng tắm, loại này tắm rất ngắn gọn, chính là dùng khăn lông ấm giúp Trương Nha Lăng chùi toàn thân, bởi vì giải phẫu vết thương chưa có hoàn toàn được thấu, cho nên vẫn không thể toàn thân dính nước, sau đó cho Trương Nha Lăng đổi lại quần áo mới, thấy thuốc cũng đã tới cho Trương Nha Lăng kiểm tra thân thể, đồng thời cho miệng vết thương đổi được.

Làm xong những thứ này sau đó, Trương Nha Lăng đã vô cùng mệt mỏi, thế nhưng Trương Nha Lăng vẫn như cũ kiên trì mở quyển kia toàn bộ tiếng Anh sách, liền đầu giường quất màu vàng chờ từng trang từng trang nhìn, thỉnh thoảng cầm lấy quyển kia thật đầy tự điển tra được, bất quá mỗi lần cầm lấy quyển từ điển dày kia thời điểm, Trương Nha Lăng trên mặt đều có thể run run một cái, bởi vì tay thật sự là quá đau.

Từ viện đẩy cửa phòng ngủ ra thời điểm, thấy Trương Nha Lăng chính ở chỗ này tự tình hội thần xem sách, từ viện không có quấy rầy Trương Nha Lăng, chẳng qua là an tĩnh thôi lui ra khỏi gian phòng. Trương Nha Lăng nhìn rất nghiêm túc, cho dù cái này là giải phẫu sau đó đầu từ sáng đến tối mệt như vậy, mệt đến đều đã có những mệt là, thế nhưng Trương Nha Lăng biểu tình rất kiên định, bởi vì hắn vào vấn đề tiếp rất trọng yếu kỳ, mỗi một con cò

đều đã rơi được, vì thế hán phải so với tay nỗ lực gấp trăm lần nỗ lực mới có thể sẽ chết đối phương.

Cái này một buổi tối, rất nhiều địa phương đèn đều như cũ sáng, vào dưới bầu trời đêm thật lâu không có tắt, Chung Bá như cũ ở trong phòng làm việc nhóm được một phần một phần văn kiện, khi thì nhíu mày khi thì rơi vào tự hỏi; Đỗ Lôi vào trong trường bắn từng điểm từng điểm dọn dẹp Trương Nha Lăng trắng hồi ban ngày có đạn hộp kim, sau đó đem bọn họ từng cái từng cái cất vào trống không bằng đạn; trong phòng ngủ Trương Nha Lăng vẫn còn ở nhai vậy những xem không hiểu từ đơn, khi thì yên lặng hướng về phía hình dáng của miệng khi phát âm, khi thì đảo tự điển; mà từ viện, ở dưới lầu trong phòng bếp làm mỗi người chuẩn bị nhiệt hồ hồ bữa ăn khuya, khí than tảo ngọn lửa không để cho nằng dừm mà lau mồ hôi.

Mỗi người đều ở đây con đường của mình lên, đi rất kiên định rất kiên định.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 140: đường dưới chân (trung)

"Đồng sự Bối, Trịnh thiếu gia đã tỉnh, ngài hiện tại có thể đi thăm hỏi, mời đi theo ta." Một vị nữ y tá rất cung kính hướng về phía Bối Minh Tuấn nói ra, sau đó làm một cái thủ hiệu mời, sau đó liền đi ở phía trước cho Bối Minh Tuấn dẫn đường.

Bối Minh Tuấn theo sát vào nữ y tá phía sau, đi tới Trịnh Bản trước phòng bệnh, toàn bộ bệnh viện chỉ có năm gian phòng bệnh, bởi vì đây là tư nhân bệnh viện, mỗi cái phòng bệnh đều phân phối có đơn độc phòng giải phẫu, đối được phòng, kiểm tra phòng, hội chẩn phòng. Trịnh Bản dùng là số 2 phòng bệnh, cái phòng bệnh này là chuyên làm Trịnh Bản chuẩn bị. Lúc này chính có không ít thầy thuốc tiến tiến xuất xuất, bởi Trịnh Bản vừa mới thanh tỉnh, cho nên thầy thuốc cửa vội vàng đến đây tiến hành một chút kiểm tra, với bảo đảm Trịnh Bản thương thế ở vào ổn định.

"Đồng sự Bối, phiền phức ngài tại đây chờ một chút, có thể sao?" Nữ y tá mang theo áy náy nói, hiện tại Trịnh Bản vừa mới tỉnh lại, quả thực cần kiểm tra, hiện tại cũng bất tiện quấy rối.

"Không có việc gì, các người trước kiểm tra, ta không nóng nảy." Bối Minh Tuấn nho nhả lễ độ nói, gương mặt mang theo mỉm cười, và cái tên âm hiểm giả dối Bối Minh Tuấn một chút đều không giống nhau, Bối Minh Tuấn bản thân liền đáng đáp phong độ chỉ có, nụ cười này, để cho nữ y tá không khỏi mặt đỏ.

Đội thầy thuốc lục tục làm xong kiểm tra, các y tá thu thập xong gian phòng sau đó, Bối Minh Tuấn mới được mời vào phòng bệnh.

"Các người đi làm việc trước đi, nhớ kỹ, ta đây trong khoảng thời gian này đừng cho người quấy rối." Bối Minh Tuấn quay đầu hướng nữ y tá dặn dò, nữ y tá gật đầu ly khai, lúc đi rõ ràng đi phụ cận nhân viên.

Bối Minh Tuấn đẩy ra cửa phòng bệnh, Trịnh Bản sắc mặt trắng bệch nằm ở nơi đó, tròn tròn mắt mờ ra trần nhà, nghe được tiếng mở cửa, nghiêng đầu mặt không thay đổi nhìn Bối Minh Tuấn, không có nói một câu.

"Thiếu gia, ngài khỏe chưa." Bối Minh Tuấn về mặt ân cần nhìn Trịnh Bản hỏi.

"Ừ." Trịnh Bản dùng mũi hừ hồi đáp, không có gì muốn phản ứng Bối Minh Tuấn ý tứ, cũng không quên Bối Minh Tuấn ân cần đi tới ngồi ở Trịnh Bản bên giường, hẳn trong lòng bây giờ đang suy nghĩ chuyện gì, hoặc là còn chưa có từ chuyện lần này dậm đi tới.

"Thiếu gia, chuyện lần này, ta sớm phải nói cho người biết, ta quả thực không nghĩ tới trình cuối cùng hẳn" thấy Trịnh Bản không có phản ứng ý của mình, Bối Minh Tuấn đã liệu đến, thế là bắt đầu dựa theo bản thân lúc trước kế hoạch tốt bắt đầu lại nói tiếp.

"Cha ta hẳn làm sao vậy? !" Một chiều này quả nhiên đưa đến rất tốt hiệu quả, Trịnh Bản chú ý lực lập tức bị thu hút trở lại, sau đó dùng thanh âm khàn khàn hỏi, hiển nhiên đối với Bối Minh Tuấn nói rất cảm thấy hứng thú.

"Thiếu gia, ngài đừng suy nghĩ nhiều, có chuyện gì ta đều có thể đứng sau lưng người, ta đã cho ngài tăng cường phòng giữ." Bối Minh Tuấn sử dụng là lật mềm buộc chặt, đem lời nói phân nửa sau đó không nói, rất có thể khiến cho người hứng thú, huống chi Bối Minh Tuấn quả phải biết diễn trò, sắc mặt giả dạng làm mười điểm bất đắc dĩ, như là có cái gì khó nói đó ẩn đường như.

"Nói." Trịnh Bản lạnh như băng phun ra một chữ, nguyên bản sắc mặt trắng bệch trở nên càng lạnh như băng, Trịnh Bản nghĩ, Bối Minh Tuấn được giống biết một chút vật gì, mà mấy thứ này chính là cùng nỗ lực bắn chết mình những người đó đề cập đến.

"Thiếu gia" Bối Minh Tuấn trên mặt khổ sở biểu tình càng phong phú, Bối Minh Tuấn quả thực diễn quá giống như thật.

"Nói!" Trịnh Bản dùng hân bây giờ có thể dùng lớn nhất khí lực nói ra, hiển nhiên tâm tình không phải đặc biệt được.

"Thiếu gia, chuyện lần này, là trịnh cuối cùng phân phó." Bối Minh Tuấn nói, lúc nói còn trường kịp chuyển hướng bốn phía, dường như sợ người khác nghe được giống nhau.

"Hừ, trò cười, có chứng cứ?" Trịnh Bản hừ nhẹ một tiếng, hân không tin mình phụ thân của biết muốn giết chết bản thân, Trịnh Bản rất rõ ràng mình là trịnh hoa rồng con trai duy nhất, cũng là trịnh hoa rồng duy nhất hợp pháp người thừa kế, nếu như cha thực sự muốn giết mất bản thân, như vậy toàn bộ hoa nhảy tương lai sẽ phải đổi họ, Trịnh Bản quyền đương Bối Minh Tuấn vào nói đùa tự mình.

"Là như thế này thiếu gia ngày đó ta đi qua trịnh cuối cùng cửa phòng làm việc thời điểm, khi đó ta tìm trịnh luôn có chuyện báo cáo, thấy trịnh cuối cùng cửa không khóa, phải là lập tức liền chuẩn bị ly khai, ta mới vừa vừa mới chuẩn bị gõ cửa đi vào, chợt nghe gặp trịnh cuối cùng hướng về phía không biết người nào nói chuyện này nhất định phải làm sạch sẽ lưu loát, lúc đó ta nghe được đã cảm thấy không thích hợp, sau đó liền núp vào, nghe được người trịnh luôn nói tên của ngài, sau đó trịnh cuối cùng giống như người kia đi ra, ta lúc đó không dám ra đây liền trốn ở nơi nào ẩn núp, mãi đến bọn họ đi xa, ta không thấy rõ người kia ngay mặt, chỉ có thấy được bóng lưng, vóc người rất cao lớn, thoát nhìn như là bị huấn luyện, bất quá ta lúc đó không có nói cho ngài, bởi vì ta cũng không biết trịnh cuối cùng đem ngài an bài đi nơi nào, chuyện này rất bảo mật, ta cho rằng trịnh luôn luôn vào an bài cho người rèn luyện nơi ấy, cũng liền không nhiều nhớ, sau đó ta chợt nghe đến ngài bị thương tin tức, trước tiên chạy tới, bất quá khi đó ngài vẫn còn đang hôn mê trung, hôm nay là nghe nói ngài có thanh tỉnh dấu hiệu mới lại nữa rồi. Bất quá, mấy ngày nay ta luôn luôn đang điều tra chuyện này." Bối Minh Tuấn trước khi tới cũng đã đem toàn bộ chuyện xưa bịa đặt mười điểm y như nguyên bản, hơn nữa nhiều lần cân nhắc qua, người bình thường là nhìn không ra cái gì lỗ thủng, huống chi Trịnh Bản hiện tại tại như vậy suy yếu, hơn nữa đại não phản ứng rất chậm, bị Bối Minh Tuấn vừa nói như vậy, cảm giác chân thực tính chất rất cao, hơn nữa cái tên nam vóc người cũng là rất cao lớn, nếu Bối Minh Tuấn chưa từng đi ngầm sông bạc vừa có thể nói ra nam tử vóc người, nói rõ quả thật có chuyện này, hơn nữa vào Trịnh Bản trong lòng, Bối Minh Tuấn từ trước đến nay mình là Thống Nhất Chiến Tuyến, cho nên chưa từng có nhiều hoài nghi, lựa chọn tin tưởng. Trịnh Bản nào biết đâu rằng, cả chuyện chính là Bối Minh Tuấn bày kế, hân làm sao có thể không biết, cho nên Bối Minh Tuấn thành công lấy được Trịnh Bản tín nhiệm, hiện tại Trịnh Bản đã tiến vào Bối Minh Tuấn trong bẫy rập đi.

"Người điều tra ra cái gì? Có bao nhiêu nói bao nhiêu." Trịnh Bản hiện tại đã hoàn toàn tin tưởng Bối Minh Tuấn nói, thế là bắt đầu chăm chú hỏi.

"Những người đó đúng là phụ thân ngài phái đi, cơ bản là thật." Bối Minh Tuấn có chút lao lực nói.

"Điều đó không có khả năng, cha ta không có khả năng làm như vậy." Trịnh Bản ở phía sau như cũ lựa chọn tin tưởng cha của nàng, bởi vì hân tìm không ra bất kỳ lý do để chứng minh trịnh hoa rồng muốn giết chết bản thân, hân nghĩ nhất định là có người muốn giả họa cho cha của mình, nhưng là mới vừa Bối Minh Tuấn nói xong những thứ này cũng đều thoát nhìn giống là thật, chẳng lẽ là Bối Minh Tuấn muốn lừa gạt mình? Thế là Trịnh Bản bắt đầu dùng ánh mắt xem kỹ đại lượng được một bên lộ ra vô tội khó xử cấp bách biểu tình Bối Minh Tuấn.

"Thiếu gia ai, ngài ngã lại, ai có thể đủ biết người dưới đất sông bạc hơn nữa thân thể vừa mới khôi phục không bao lâu? Ai có thể đủ tự do ra xuống dưới đất sông bạc hơn nữa trên người còn mang theo súng không được ngăn cản? Hơn nữa ngài đều đã trải qua bị thương nhiều ngày như vậy, phụ thân ngài có gọi một cú điện thoại tới hỏi sao?" Bối Minh Tuấn làm bộ có chút nóng nảy đáng về một vấn đề một vấn đề chất vấn Trịnh Bản, hơn nữa nổi một vấn đề đều vừa lúc đã hỏi tới chỗ mấu chốt nhất.

Mấy vấn đề này như là dao sắc bén, mỗi một dưới đều đâm vào Trịnh Bản trong lòng, mấy vấn đề này để cho Trịnh Bản không có bất kỳ lời nói có thể phản bác, đúng vậy, biết Trịnh Bản dưới đất sông bạc trừ mình ra cha người bên cạnh còn có thể là ai? Hơn nữa có thể thuận lợi mang theo vũ khí tiến vào nơi đó cũng chỉ có cha bên người những người đó đi? Hơn nữa, Trịnh Bản sau khi tỉnh lại nhìn thấy người đầu tiên chính là Bối Minh Tuấn, cha đâu? Trịnh Bản nhớ kỹ trước đây sinh bệnh thời điểm, cha biết đây xuống hội nghị, đây xuống hành trình, sau đó trở về bệnh viện canh giữ ở bệnh của hân trước giường, cái này là Trịnh Bản có thể cảm nhận được tình thương của cha âm áp nhất chuyện, mà bây giờ đâu? Nhiều ngày như vậy trôi qua, cha của mình thậm chí ngay cả một chiếc điện thoại cũng không đánh trở lại, không ai quan tâm bản thân, con có trước mắt cái này bản thân cất nhắc lên Bối Minh Tuấn biết sang đây xem bản thân.

"Thiếu gia, ta cũng chỉ là đoán mò cũng có thể có thể cũng không phải phụ thân của ngài ngài đừng để trong lòng" nhìn Trịnh Bản đáng kể lặng im, Bối Minh Tuấn trong lòng mừng thầm, hân biết cái này là Trịnh Bản bắt đầu hoài nghi biểu hiện, thế nhưng ngoài miệng vẫn đang biểu hiện ra một thù hạ lắm miệng bộ dáng.

"Không có việc gì, chú Bối, cảm ơn người." Trịnh Bản đột nhiên cười cười sau đó hướng về phía Bối Minh Tuấn nói ra, chẳng qua là tại nơi gần gũi nụ cười sau đó lại có thật sâu đau khổ, cái loại này đau khổ Trịnh Bản không có biện pháp hình dung ra, thế nhưng nghĩ ngực đặc biệt đau, không biết cái này đau là bởi vì vết thương đạn bắn hay là bởi vì nội tâm.

"Thiếu gia ngài theo ta cảm tạ cái gì ngài nghỉ ngơi thật tốt đi, ta đi trước, có chuyện gì ta trước tiên trở lại báo tin ngài." Bối Minh Tuấn biết, hân hôm nay tới mục đích đã đạt đến, Trịnh Bản nội tâm đã bắt đầu dao động, hoặc là nói Trịnh Bản trong lòng đã bắt đầu không tình nguyện tiếp nhận rồi cái này cái gọi là [sự thực].

"Ừ." Trịnh Bản khẽ hừ một tiếng, sau đó tiếp tục nhìn trần nhà.

Bối Minh Tuấn nhẹ nhàng mà đóng cửa lại, ngay đóng cửa lại sau đó, Bối Minh Tuấn sửa sang lại áo, cả người khí chất vừa khôi phục được cái tên không ai bì nổi giả dối tiểu nhân.

"Hừ, tin tưởng ta đi, ta nói có thể đều là thật, ta nhất định sẽ làm cho phụ tử các người hai có một được nơi quy tụ." Bối Minh Tuấn nhỏ giọng nói, giọng nói lạnh như băng.

Thật chẳng lẽ chính là cha gọi người động thủ? Vì sao? Tại sao phải thế này? Không có nguyên nhân a /, sẽ không, cha nói qua sẽ đem hoa nhảy giao cho ta, cha nói hân cho ta kiêu ngạo, cha sao biết giết ta đâu? Điều đó không có khả năng, không có khả năng! Trịnh Bản nằm ở trên giường bệnh, nắm

chặt nắm tay, nội tâm tâm tư hàng vạn hàng nghìn.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 141: đường dưới chân (hạ)

"Trịnh Nguyên, theo như người nói ta đã làm xong, hiện tại người được nói cho ta biết, nếu như Trịnh Hoa Long mấy ngày sau đã trở về, người muốn giải thích thế nào cái này sự hiểu lầm? Người lại muốn thế nào đòi mặt Trịnh Hoa Long thịnh nộ? Ta sớm sẽ nói cho người biết, người nói biện pháp này con có thể giải quyết nhất thời trở ngại, thiết tưởng là rất tốt, thế nhưng trăm ngàn chỗ hở! Nếu như" đi ra bệnh viện cửa chính, Bối Minh Tuấn móc ra điện thoại cho Trịnh Nguyên gọi tới, nói vừa nói vừa oán giận thành lập Trịnh Nguyên tới, ngay cả Bối Minh Tuấn bản thân ngày hôm nay và Trịnh Bản nói xong trong lòng đều không có yên lòng, cho nên càng nghĩ càng tức giận, hạo hạo mà kế hoạch hiện tại biến thành thế này, đối với bước tiếp theo Bối Minh Tuấn cũng có chút dùng hết bài.

"Ta biết, rõ ràng người khổ rồi, đến nỗi chuyện về sau, liền không cần người tới quan tâm, tự ta quan tâm." Trịnh Nguyên vừa nghe Bối Minh Tuấn lật qua lật lại còn mấy câu nói đó, vội vàng cắt đứt hẳn, sau đó dùng để cho Bối Minh Tuấn rất cảm tức cái loại này cao cao tại thượng thanh âm thần nhiên nói, sau đó liền trừ chết điện thoại.

"Tút TUT TUT TUT TUT" Bối Minh Tuấn nghe trong điện thoại âm thanh bận, hận đến nghiêng răng nghiêng lợi, Trịnh Nguyên vẫn luôn không coi Bối Minh Tuấn là hồi sự, còn giống như coi Bối Minh Tuấn là thành một làm việc vật, Bối Minh Tuấn nhìn trong tay điện thoại, tức giận quả thực muốn đem điện thoại rút xuống đất, đáng tiếc cú điện thoại này là mới vừa gửi tới được ba sao kỷ niệm khoản, cho nên mới nhìn được không quãng.

"Được, Trịnh Nguyên, ta cũng muốn nhìn người thế nào hình tròn cái này dối, đến lúc đó người chết, ta cũng sẽ không bị người dụ dỗ." Bối Minh Tuấn hung hăng hừ một tiếng, hùng hùng hổ hổ đem tay cơ thả lại trong túi, sau đó đón một chiếc xe đi xa.

"A Quang, chuyện kia tin tức chuẩn xác sao? Ta có thể là dựa theo người nói đi thiết kế kế hoạch, người cũng hại chúng ta." Trịnh Nguyên sau khi để điện thoại xuống hỏi một bên một thủ hạ nói ra.

"Trịnh tổng, ta là thật nghe được, sẽ không có giả, hơn nữa chuyện này, ta trong lòng đều biết, ta cùng ngài chính là trên một cái thuyền, tiểu nhân không dám gạt ngài." Một bên cái tên thủ hạ nghe nói cảm giác chạy qua cúi đầu cùng Trịnh Nguyên bảo đảm nói.

"Ừ, cũng chỉ có thể đánh cuộc một keo, được rồi, người đi xuống đi, cho người chuẩn bị vài thứ kia chuẩn bị xong chưa? Cho ta coi chừng, đem mấy thứ chính là ta cứu mạng vật." Lúc này Trịnh Nguyên chính đang hưởng thụ được chánh tông Nhật Bản sắp xếp, một bên nữ phục vụ viên bụng lên rất mới mẻ đậm thân, còn có bí chế nước tương. Trịnh Nguyên cầm lấy chiếc đĩa cái một mảnh nhỏ, đậm thân phá rất mỏng, mỏng có thể xuyên thấu qua đậm thân sau khi thấy mặt cảnh tượng, Trịnh Nguyên khen ngợi gật đầu, sau đó bỏ vào nước tương đậm dính dính, một mực nhét vào trong miệng, phát sinh hài lòng thanh âm.

"Ha lúc nào." Gọi A Quang đàn ông dùng sức gạt đầu một cái, sau đó lui về trước vị trí.

"Ai ai ai, ta nói rồi, ở trước mặt ta không cho nói tiếng Nhật, ta không thích nghe." Trịnh Nguyên nhú nhú mày nói ra, hẳn cái này A Quang là một người Nhật Bản, thế nhưng tiếng Trung nói cũng không sai, tại ngoại cũng nhìn không ra tới là Nhật Bản huyết thống, hơn nữa hết sức trung thành, đã từng thay Trịnh Nguyên ngăn cản hơn một chiếc hoành xống tới xe, từ nay về sau Trịnh Nguyên đem hẳn nhìn kỹ là tâm phúc, bất quá Trịnh Nguyên rất đáng ghét nghe được hẳn người chung quanh nói tiếng Nhật, giống như là hẳn rất đáng ghét người Nhật Bản giống nhau.

"Ha vâng, ta hiểu rồi." Vừa mới vừa dự định nói ra tiếng Nhật bị A Quang gắng gượng nuốt trở vào, sau đó đổi lại tiêu chuẩn tiếng phổ thông.

Trịnh Nguyên sau khi nghe gạt đầu, đối với thủ hạ chính là yêu cầu không nhiều lắm, trung thành hơn nữa nhạy bén như vậy đủ rồi.

Xa vào đại dương một nửa kia nước Mỹ, New York. Trịnh Hoa Long mấy ngày đều bị trình uy thịnh tình khoản đãi, trình uy cũng để cho Trịnh Hoa Long trực tiếp ở tại biệt thự của mình đậm, đơn độc một cái nhà lâu, hơn nữa phục vụ cực kỳ chu đáo, điều này làm cho Trịnh Hoa Long vô cùng thoải mái, bất quá có một chút lệnh Trịnh Hoa Long nhớ đầu chính là ngày đầu tiên hoan nghênh tiệc tối lên trình Hiếu Hàm một câu kia lời nói.

Vốn có cho rằng phong ba đã qua Trịnh Hoa Long lần thứ hai bị những lời này nhếch lên khăn trương thần kinh, nếu như là người khác, Trịnh Hoa Long khẳng định không nói hai lời, trực tiếp trước buộc lại mang đi đề ra nghi vấn, thực sự không được hủy thi diệt tích, loại sự tình này Trịnh Hoa Long có thể làm không ít, thế nhưng tại đây không được a, trước không nói ở đây không phải là của mình địa bàn, liền lấy trình uy thiên kim cái này một thân phận, cũng đủ để áp Trịnh Hoa Long không dám hành động thiếu suy nghĩ, KASSR tập đoàn, đây chính là so với hoa nháy càng phải ngu xuẩn tồn tại, Trịnh Hoa Long còn chưa có đầu cháy hồng đến đi lấy trứng chọi đá không biết lượng sức.

Vốn có Trịnh Hoa Long cho rằng trình Hiểu Hàm nói với tự mình chuyện này có mục đích riêng, thời khắc chờ trình Hiểu Hàm tiến thêm một bước tới tìm mình lược thuật trọng điểm xin, trong đầu cả ngày liền suy nghĩ được trình Hiểu Hàm rốt cuộc sẽ làm hấn làm cái gì, bản thân vừa nên thế nào đi trả lời, chính là dường như Trịnh Hoa Long có chút mình đa tình, mấy ngày nay không chỉ có trình Hiểu Hàm căn bản sẽ không có đi tìm Trịnh Hoa Long, hơn nữa ngược lại dường như nàng cái gì cũng chưa nói qua giống nhau, một mực một Trịnh thúc thúc gọi khỏi bàn có bao nhiêu thân thiết, để cho Trịnh Hoa Long trên đầu không hiểu ra sao, rõ ràng trọng hai hòa thượng không nghĩ ra, trái lại Trịnh Hoa Long lại không dám chủ động đi đề cập chuyện này, cho nên Trịnh Hoa Long vẫn thế này chớ không được tự nhiên xoay, trong lòng khó chịu không nói ra được.

"Trình cuối cùng, người xem mấy ngày nay chúng ta cũng nói không sai biệt lắm, có phải hay không, chúng ta phải cắt vào chánh đề?" Vào một gian không đánh trong phòng hội nghị, ngồi Trịnh Hoa Long, trình uy và mỗi người bọn họ mang một tín nhiệm nhất thủ hạ, trình uy bên kia mang chính là trong quân gia, một đầu đầy hoa râu lão già, Trịnh Hoa Long bên này mang thì là rồng thị đội trưởng, một người cao mã đại vẻ mặt hung thần ác sát nam tử.

"Ừ, quả thực, lần này ta mời Trình tổng người tới, mục đích chủ yếu chính là định thương lượng chuyện hợp tác, đương nhiên, hai chúng ta tập đoàn nếu như có thể liên hợp cùng một chỗ, vậy cũng đủ để ảnh hưởng rất nhiều chuyện." Trình uy cười cười, lần này trình uy chủ động phát ra mời, tự nhiên là trình uy cũng sớm đã có như vậy kế hoạch.

"Trước người cho ta xem qua vậy những kế hoạch thư hoàn toàn có thể, sản nghiệp lên chúng ta hoa nhảy phối hợp các người, hoa nhảy cũng mang mau chóng chuẩn bị vào nước Mỹ đưa ra thị trường kế hoạch, tất cả hợp tác cũng không vấn đề." Trịnh Hoa Long gật đầu, lúc trước trình uy cho hấn hơn ba mươi hợp tác bộ môn kế hoạch thư Trịnh Hoa Long đều tự mình từng bước từng bước nhìn qua, đối với hoa nhảy mà nói cái này là một lần cơ hội, giống Trịnh Hoa Long thế này giới về chắc chắn cơ hội người làm sao có thể bỏ lỡ mất đâu?

"Ha ha ha, Trình tổng quả nhiên người sáng khoái, thế nhưng ta muốn Trình tổng mục đích của người tới phòng chừng không phải là bởi vì ta mời người thời điểm và người nói qua lại hợp tác những lời này đi?" Trình uy hào sảng cười to nói, hai người trung lời nói đôi bên cũng có thể đủ nghe được rõ ràng đây là cao tăng thứ giao lưu, và vậy những thông thường đàm phán một chút đều không giống nhau.

"Đúng vậy, có tốt như vậy nhân tài, ta làm sao có thể bỏ được bỏ qua đâu? Phải biết rằng vào Trung Quốc, nhân tài, quá ít, người thanh niên tâm tình đều quá cao." Trịnh Hoa Long gật đầu tỏ vẻ tiếc hận, một tập đoàn phát triển lớn mạnh cần người lãnh đạo quyết sách và quan điểm, cần trên dưới một lòng nỗ lực, là trọng yếu hơn chính là muốn có liên tục không ngừng mới mẻ huyết dịch tới hỗ trợ, nhân tài, thế kỷ hai mươi mốt thiếu thốn nhất mấy thứ, trở thành chế ước quốc nội xí nghiệp phát triển bình cảnh.

"Bốp bốp! Ta sẽ không thừa nước đục thả câu, mời." Trình uy vỗ tay ba lần, sau đó từ phòng họp trong cái cửa nhỏ đi ra một thanh tú người trẻ tuổi, hướng về phía trong phòng hội nghị mỗi người có lễ phép nhẹ nhàng cúi chào, sau đó đi tới trình uy bên người, hai tay chấp ở sau lưng. Toàn bộ người thanh niên tán mát ra một loại tự tin khí tức.

"Chính là hấn?" Trịnh Hoa Long mắt sáng rực lên một cái, với hấn duyệt vô số người kinh nghiệm, trước mắt người trẻ tuổi này, quả thực ưu tú, từ đơn giản mấy cái động tác cũng có thể thấy được tới, bị tốt đẹp chính là giáo dục, có rất tốt giáo dưỡng.

"Trình Trạch Dân, con trai của ta, chuẩn xác mà nói, là con riêng, biết hấn tồn tại người chỉ có bảy người, phương diện này không kể cả thế tử của ta và con gái của ta Hiểu Hàm, nhưng lại là bao gồm người, Trình tổng." Trình uy rất bình thân giới thiệu đến, đối với con riêng cái từ này không có chút nào che giấu, đồng dạng, Trình Trạch Dân cũng không dừng bởi vì con riêng mà có một chút chút ngoài phản ứng của hấn, từ đầu chí cuối đều mỉm cười nhìn người trước mặt.

"Cái này" Trịnh Hoa Long không nghĩ tới trình uy đề cử cho hấn người dĩ nhiên là con tư sanh của hấn? Tin tức này thật sự là quá cao banh xác, Trịnh Hoa Long nhất thì bán hội còn không có phản ứng kịp.

"Trình thúc thúc người khỏe, ta là Trình Trạch Dân, ngài gọi Trạch Dân là được." Nhìn Trịnh Hoa Long giật mình biểu tình, Trình Trạch Dân chủ động cùng Trịnh Hoa Long mặt mỉm cười chào hỏi, hết sức khiêm tốn lễ độ. Bất quá ở một bên Trịnh Hoa Long chính là thủ hạ lại hết sức cảnh giác, đối với bất kỳ một cái nào người xa lạ, hấn đều đã phòng bị, không thể bởi vì mặt ngoài hiện tượng mà bị mê hoặc.

"Chào người trình cuối cùng, cái này có phải hay không có chút không tốt lắm? Trước người cũng không nói với ta" Trịnh Hoa Long sở dĩ nói như vậy cũng là bởi vì trình uy thơ mời. Trước đó, KASSR tập đoàn giống như hoa nhảy từng có không gián đoạn liên lạc, đối với đây đó khát cầu hợp tác nguyện vọng cũng là từng điểm từng điểm tăng, nhưng là chân chính dẫn đến Trịnh Hoa Long tự mình viễn phó nước Mỹ nguyên nhân, quả thực bởi vì trình uy vào thơ mời nói nguyện ý cho Trịnh Hoa Long một đỉnh cấp nhân tài xem như mở ra đôi bên hợp tác cửa chính, mà người này mới vô cùng ưu tú, đủ để và trình uy bản thân sánh ngang. Vừa nghe đến tin tức này, Trịnh Hoa Long lúc này mới hỏa cấp hỏa liệu chạy tới, Trịnh Hoa Long hiện tại cấp thiết hy vọng là tới Trịnh Bàn phê bình đường, hấn cần muốn chọn một đứng đầu người đến phụ tá Trịnh Bàn.

Chương 142: Nha Lăng chạy mau (thượng)

"Thế nào? Ghét bỏ con trai của ta? Nghĩ là con riêng cho nên không muốn?" Trình Uy nhìn Trịnh Hoa Long chất vấn.

"Không không không không, Trình tổng người hiểu lầm, con của người khẳng định ưu tú, cái này ta thâm tín không nghi ngờ, thế nhưng để cho con của người đem công, cái này cũng có chút không tốt lắm đi?" Trịnh Hoa Long khước miệng một hồi co quắp, cái đó và hẳn trước đây nghĩ hoàn toàn cũng không giống nhau, vốn có dự định tới làm một đình cấp nhân tài trở lại thật tốt phụ tá Trịnh Bản, kết quả lấy ra một Trịnh Trạch Dân con riêng, điều này làm cho Trịnh Hoa Long không biết như thế nào cho phải, nếu để cho Trình Uy con riêng trở về thì là phụ tá con trai của mình, vậy không trở thành Trình Uy con trai cho con trai của mình làm hạ thủ sao? Đây không phải là đôi với Trình Uy vũ nhục sao? Trịnh Hoa Long quả thực nhớ không thể giống tới Trình Uy sẽ giết hay không bản thân, người này đúng là mới, đáng tiếc bản thân dùng không dậy nổi a.

"Cái này có cái gì không tốt? Lấy đi tùy tiện sai khiến, làm việc vật gì gì đó, để cho hẳn làm là được, ta đây không thiếu không vị, không thể làm gì khác hơn là để cho hẳn đi Trình tổng chỗ đó phát triển phát triển, chẳng lẽ nói Trình tổng chứng mất Trạch Dân?" Trình Uy có vẻ mười điểm sáng khoái, dường như cái này Trịnh Trạch Dân không phải hẳn ruột giống nhau, dĩ nhiên nói để cho hẳn làm việc vật, tùy tiện sai khiến, ngay cả chân mày đều không nhú một cái.

"Vậy làm sao biết" bị Trình Uy vừa nói như vậy, Trịnh Hoa Long lại thêm khó mà nói, vấn đề này căn bản gọi Trịnh Hoa Long không có biện pháp trả lời, nguyên bản nói chuyện thành thạo Trịnh Hoa Long bây giờ trở nên cùng học sinh tiểu học bị giáo sư phát biểu giống nhau, lời nói lắp ba lắp bắp nói năng lộn xộn, còn bị nắm mũi dẫn đi.

"Nếu Trình tổng không ngại, như vậy thì trực tiếp mang đi là được rồi, bất quá, người cũng không thể để cho người khác biết hẳn là của ta con riêng." Trình Uy hải lòng gặt đầu, thế nhưng lập tức liền đưa ra một cực kỳ cổ quái yêu cầu, bản thân giống trống khua chiêng đề cử ra con riêng còn muốn cho Trịnh Hoa Long không cho ngoại nhân biết, điều này sao có thể, Trình Trạch Dân để ở nơi đâu cũng là người thật hấp dẫn con mắt tồn tại, tất nhiên sẽ có người đến đây hỏi, đến lúc đó thế nào trả lời?

"Na Na ta nói như thế nào? Đã nói là ngài tìm người tới?" Cái này Trịnh Hoa Long cũng thật khó khăn, một người sống sờ sờ phải giống như che giấu bản thân chân thật thân phận, nhất định phải cần một giả thân phận để che dấu, như vậy cái gì giả thân phận rất hợp lý đâu? Cái này rất đáng giá thương thảo.

"Không nên không nên, toàn bộ trong biệt thự làm sao có thể lại đột nhiên nhiều hơn tới một người? Vợ của ta lòng dạ hẹp hòi rất, đừng làm cho nàng phát hiện, Trình tổng cuối cùng không hy vọng liên lụy gia đình của ta đi?" Trình Uy vội vàng lắc đầu, trực tiếp hủy bỏ Trịnh Hoa Long đề nghị này, làm sao có thể đem sự tình đều đẩy tới trên đầu của mình đâu? Trình Uy nghĩ Trịnh Hoa Long làm như vậy là hoàn toàn không thể được.

"Vậy làm sao bây giờ" Trịnh Hoa Long cũng thật khó khăn, Trình Uy một bộ vô lại đáng về cự tuyệt và Trình Trạch Dân cài đặt quan hệ, để cho Trịnh Hoa Long càng không ngừng hoài nghi cái này Trình Trạch Dân rốt cuộc là có phải hay không con trai của Trình Uy, không phải Trình Uy cố ý tìm một người trở lại lừa gạt ta đi? Cái này Trình Trạch Dân thoát nhìn giống như là ở tại Trình Uy bên người, lẽ nào toàn bộ trong biệt thự dĩ nhiên không có người phát giác?

"Ừ vậy tốt như vậy, đã nói là người con trai của mình được, thế này sẽ không có người hoài nghi." Trình Uy giả vờ thâm trầm suy tư nửa ngày đột nhiên toát ra thế này một tên kỳ quái nhận xét, Trịnh Hoa Long quát lên trong miệng trả thiếu chút nữa phun ra ngoài. Đây coi như là cái quỷ gì chứ? Nói với người khác cái này là của mình con riêng? Đây cũng quá xé đi, trước không nói mình đã có một đứa con trai, chính là tướng mạo lên hai người cũng không giống a.

"Trình tổng người cũng đừng đem ta nói giỡn như vậy sao được" Trịnh Hoa Long vội vàng khoát tay bác bỏ đề nghị này, Trịnh Hoa Long đột nhiên vội vàng cái này Trình Uy chính là vào đem mình mở đùa giỡn giống nhau.

"Thế nào, người cũng sợ lão bà người?" Trình Uy hỏi.

"Cái tên, thế tử ta đã qua đời rất nhiều năm, cho nên ta không phải bá cái lỗ tai." Trịnh Hoa Long cười một cái nói, Trịnh Hoa Long vợ vào Trịnh Bản vừa mới sinh ra không lâu sau liền qua đời, qua nhiều năm như vậy vẫn là Trịnh Hoa Long một người đem Trịnh Bản giữ lớn.

"Ồi chào, rõ ràng không có ý tứ, Trình tổng chớ khách khí, ta không phải có ý định nhắc tới, vậy như vậy đi, người đã nói là hạ thủ của người tốt lắm, tùy tiện biên cái lý do lẩn lộn đi tới thì phải." Trình Uy có vẻ hết sức xin lỗi, hiển nhiên đối với tiếp xúc đến Trịnh Hoa Long đi tới dường như khó chịu sự tình tâm tồn hồ thẹn, thế nhưng không có chút nào tăng áy náy trình độ.

"Không có việc gì, cũng là chuyện xưa, chỉ là như vậy ta thế nào cùng con trai của ta Trịnh Bản giải thích? !" Trịnh Hoa Long sợ không phải vợ của hẳn hoặc là những thứ khác, là con hẳn Trịnh Bản a, nếu như hẳn trực tiếp mang về thế này một các phương diện đều ưu tú người, hẳn thế nào nói rõ với Trịnh Bản đâu? Nói với Trịnh Bản cái này là Trình Uy con riêng? Sau đó sẽ cùng những người khác tuyên bố cái này là bản thân tìm người tới mới? Nói chung Trịnh Hoa Long tuyệt đối không cho là chuyện này rất dễ liền giải quyết rồi.

"Vậy sẽ phải chính người đi nói, ta nghĩ người con trai biết lý giải người." Trình Uy cười cười, hướng Trịnh Hoa Long quyền kia duỗi một cái tay, bên cạnh hẳn đứng Trình Trạch Dân liền nhân định tín bộ đi tới Trịnh Hoa Long trước mặt, sau đó lui về Trịnh Hoa Long đứng phía sau được, dường như vào cho thấy từ nay về sau chính là Trịnh Hoa Long chính là hạ thủ.

"Như vậy, hợp tác vui vẻ." Trình Uy đưa ra tay của mình, mặt mỉm cười hướng về phía Trịnh Hoa Long nói ra.

"Hợp tác, vui vẻ." Trịnh Hoa Long ngược lại không do dự đem tay của mình cũng đưa tới, hai người tay nắm thật chắc, sau đó liền buông lỏng ra, chẳng

qua là Trịnh Hoa Long lúc này trong lòng không phải rất sáng khoái, bản thân tuy rằng thu hoạch rất nhiều, nhưng lại là có mạng về một đại phiền toái. Nghĩ như vậy, Trịnh Hoa Long nhìn về phía Trình Trạch Dân, Trình Trạch Dân lúc này cười híp mắt nhìn Trịnh Hoa Long. Mẹ nó, hẳn thật đúng là yêu cười, Trịnh Hoa Long trong lòng suy nghĩ.

Thình thịch thình thịch thình thịch thình thịch! ! Nhỏ bé hữu lực tiếng súng vang thành lập, Trương Nha Lăng thở hổn hển khẩu súng khoảng không bằng đạn lấy ra ngoài, sau đó một lần nữa thay một hết băng đạn.

Đỗ Lôi nhìn hiển kỳ bình lên 76 vòng thành tích, coi như hài lòng gật đầu, hiện tại vào 10 mét tả hữu bia ngắm, Trương Nha Lăng đã có thể làm được duy nhất bình ổn đánh hụt băng đạn, hơn nữa bảo đảm nhất định độ chuẩn xác.

Trương Nha Lăng nhìn tiến bộ của mình cũng cao hứng phi thường, xoa xoa rất đau tay, hiện tại Trương Nha Lăng tay đã không giống lúc trước như vậy tê bì nộn nhục, mà là đã bị mài khắp nơi là thương, hơn nữa hang cộp vị trí đã hơi có thành lập vết chai khuynh hướng. Trương Nha Lăng đuổi theo tính chuẩn trình độ mà lựa chọn hai tay cầm súng nhắm chính xác biện pháp, nhưng lại là này đây bỏ đi bắn tốc độ làm giá cao, điểm ấy là Đỗ Lôi rất không hài lòng nơi ấy, súng nhất định phải mau, người nào nổ súng trước người nào liền chiếm hữu trước đánh chết địch nhân ưu thế, chỉ có tay súng bắn tia mới có thể núp trong bóng tối cẩn thận nhắm vào, sau đó đánh ra một kích trí mạng.

Nhưng là muốn muốn tốc bắn nhất định phải cần một tay tiến hành bắn, mà bây giờ Trương Nha Lăng hiển nhiên không cụ bị năng lực như thế, bởi vì một tay bắn sinh ra sức giật Trương Nha Lăng căn bản chống đỡ chẳng được tới.

"Còn có 3 một băng đạn, đánh xong chúng ta liền tiến hành tiếp theo hạng huấn luyện." Đỗ Lôi đem trong túi còn sót lại 3 một băng đạn lấy được Trương Nha Lăng trước mặt, ra lệnh.

Trương Nha Lăng gật đầu, hai tay cầm súng hướng về phía xa xa bia ngắm, chuẩn bị bắn một vòng mới.

"Nói cho ta biết, vì sao ngươi luôn luôn làm không được một tay tốc bắn?" Đỗ Lôi nhìn Trương Nha Lăng cầm súng tư thế hỏi.

"Bởi vì sức giật quá lớn, đơn tay sẽ không phương pháp duy nhất đánh xong một thoi, có thể đánh vài cái liền kiên trì không xuống." Nhìn thấy Đỗ Lôi tuân hỏi mình, Trương Nha Lăng bỏ súng xuống hồi đáp.

"Ngươi không nghĩ qua thế nào khắc phục?" Đỗ Lôi hỏi ngược lại.

"Khắc phục không được a, sức giật là tất nhiên tồn tại đi." Trương Nha Lăng rất nghi ngờ nói ra, sức giật chính là đạn ra ngực là to lớn động năng mà sinh ra, loại chuyện này là không có biện pháp tránh khỏi.

"A? Thật không?" Nói Đỗ Lôi mang Trương Nha Lăng súng trong tay lấy tới, cánh tay duỗi thẳng, rất nhanh nhắm vào, bóp bóp bóp! Liên tiếp đạn thanh âm gào thét ra, Trương Nha Lăng vào chú ý Đỗ Lôi cánh tay và nòng súng, hẳn phát hiện súng đến rồi Đỗ Lôi trong tay của nàng dường như liền không có gì sức giật giống nhau, nòng súng gần như không có hoảng động.

"Ngài làm sao làm được?" Trương Nha Lăng thật tò mò hỏi.

"Sức giật không có biện pháp tránh cho, thế nhưng ngươi có thể khống chế, bất luận cái gì không thể kháng cự gì đó, ngươi cũng phải học được ra sao đi khống chế mà không phải đi chống lại, như vậy, chỉ biết trở nên mình đầy thương tích." Đỗ Lôi thần nhiên nói, sau đó đem súng một lần nữa thả lại Trương Nha Lăng trên tay của.

"Ta hiểu được." Trương Nha Lăng dường như bắt được thứ gì, đối với Đỗ Lôi nói xong đại bộ phận lời nói Trương Nha Lăng bây giờ còn chưa biện pháp hoàn toàn lý giải, thế nhưng lời hắn nói cũng là cho Trương Nha Lăng mở ra một cánh cửa chính, một cánh tự hỏi vấn đề cửa chính. Thế là Trương Nha Lăng một lần nữa lắp đặt băng đạn, chuẩn bị bắt chước tiến hành một lần một tay bắn.

"Không cần, ta dẫn ngươi đi một chỗ, nhớ thử nói, ngày mai thử lại." Đỗ Lôi nói xong cũng thúc Trương Nha Lăng hướng sân bắn tận cùng bên trong đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 143: Nha Lăng chạy mau (trung)

Bên trong sân bắn vẫn có được rất nhiều căn phòng, chuẩn xác mà nói, ở đây cũng không phải sân bắn, mà là một trung tâm huấn luyện, cái này trung tâm ngoại trừ để cho Kiều Phong trước đây tới hoạt động rèn đúc ở ngoài, cũng cung Kiều Phong chính là thủ hạ tới nơi này tiến hành huấn luyện, cho

nên sân bắn con là cả trung tâm huấn luyện một phần nhỏ, trừ lần đó ra cũng có hồ bơi, bên trong đường băng, kiện thân thật đợi một chút, giống như là một đầy đủ mọi thứ thị dân tập thể hình trung tâm.

Đi qua sân bắn, đi tới một ánh sáng rất tối nơi ấy, Trương Nha Lăng thấy không rõ lắm cái này không lớn trong phòng của rốt cuộc có cái gì, chỉ có thể mơ mơ hồ hồ nhận rõ dường như có một cái bàn, trên bàn có ít thứ, sau đó phía sau còn có một ngăn tủ, vào liền không có gì cái khác đặc biệt địa phương khác.

"Huấn luyện viên Đỗ, ở đây không có đèn sao? Ở đây thật sự là quá tối, mở đèn đi." Trương Nha Lăng gặp Đỗ Lôi đem mình đẩy tới sau đó không có mở đèn dự định, thế là quay đầu nhắc nhở.

"Ở đây không có đèn." Đỗ Lôi đem Trương Nha Lăng đẩy tới trước bàn, sau đó đứng ở một bên nhìn Trương Nha Lăng. "Cái này là?" Trương Nha Lăng còn đang đợi Đỗ Lôi hạ mệnh lệnh, thế nhưng tá đặng hữu đặng đều không gặp Đỗ Lôi mở miệng nói chuyện, nghi ngờ trong lòng tức khắc kéo lên, thế là không thể ngừng hỏi.

"Trên bàn có một khẩu súng, súng bên trong bỏ thêm vào chính là và ngòi có như thế đạn hợp kim, tổng cộng có 25 phát ra, hơn nữa đi qua thay đổi, sức giật sẽ trước ngòi cái tên nhỏ rất nhiều, thế nhưng uy lực cũng sẽ đáng về đối ứng ít một chút." Đỗ Lôi chỉ chỉ trên bàn cái bóng đen kia giới thiệu.

Trương Nha Lăng nghe giới thiệu nắm lên trên bàn bóng đen, xúc cảm hết sức quen thuộc, hần mấy ngày nay chính là hàng ngày đều ở đây sờ cây súng này, nhưng là cùng bản thân lúc trước dùng không giống ở chỗ, cây súng này biết nhẹ một chút.

"Như vậy, chúc ngòi may mắn." Nói xong Đỗ Lôi liền đóng cửa lại, vốn là trong căn phòng mờ tối lại trở nên càng đen hơn, gần như có thể nói là đưa tay không thấy được năm ngón.

"Huấn luyện viên Đỗ? Huấn luyện viên Đỗ? ! Đây? Huấn luyện viên Đỗ? !" Đỗ Lôi cửa ải này cửa, Trương Nha Lăng có chút nóng nảy, hần luôn cảm giác có chút sợ hãi, loài người đối với nguy hiểm không biết và bóng tối hoàn cảnh trời sinh liền có một loại e ngại cảm giác, Trương Nha Lăng loại này nội tâm không phải rất kiên cường người, loại cảm giác này liền càng thêm mãnh liệt, một lần một lần kêu Đỗ Lôi, chính là chính là không có đáp lại, bốn phía một mảnh đen kịt, chỉ có trong khe cửa lộ ra tới hơi yếu quang mới để cho Trương Nha Lăng không có nghĩ bản thân đi tới cái gì kỳ quái không gian, trong tay của hần nắm thật chắc súng, mặc dù cây súng này không phải súng thật, nhưng lại là là Trương Nha Lăng lúc này duy nhất bảo vệ vũ khí. Trương Nha Lăng một tiếng cũng không dám ra ngoài, ngừng thờ, chẳng qua là dùng cái lỗ tai nghe bốn phía động tĩnh, chính là hết thấy đều rất yên lặng, an tĩnh chỉ có Trương Nha Lăng thùng thùng tiếng tim đập.

Đột nhiên, Trương Nha Lăng dường như nghe thấy được một chút động tĩnh, từ đằng xa trong góc phòng truyền đến, khởi điểm Trương Nha Lăng cho là mình nghe lầm, bất quá rất nhanh, Trương Nha Lăng xác định, lại là có chút kỳ quái động tĩnh, cái loại này động tĩnh giống như là, hàm răng mài động tiếng vang, còn kèm theo tiếng thờ.

"Xuy xuy xuy xuy" thanh âm càng lúc càng lớn, Trương Nha Lăng dường như cảm giác được phát ra âm thanh cũng không phải một, hình như là một đám.

Ngay Trương Nha Lăng chuẩn bị hướng về phía thanh âm truyền ra phương hướng trước nả một phát súng, đột nhiên một chút ánh sáng phát sáng xuất hiện ở phía trước của mình, cái này sáng để cho Trương Nha Lăng bắt đầu hơi run.

Đó là một đôi sắc vàng màu xanh lá mắt, vào màu đen trong hoàn cảnh phát ra ánh sáng, cặp mắt kia cứ như vậy nhìn chăm chăm Trương Nha Lăng, đồng tử có chút híp lại.

Sói! Cái này là Trương Nha Lăng phản ứng đầu tiên, hiện tại, vào trước mặt của mình, vào chỗ không xa có một sói! Nghĩ tới đây, Trương Nha Lăng rung mình một cái, toàn thân tóc gáy đều dựng lên, một loại lớn lao sợ hãi mang tất cả toàn thân, mồ hôi lạnh lập tức liền làm ướt Trương Nha Lăng sau lưng.

Trương Nha Lăng vội vàng giơ lên súng trong tay, hướng cặp kia sáng loáng ánh mắt nhắm vào, bởi ánh sáng thật sự là quá mờ, thế cho nên Trương Nha Lăng đều không xác định bản thân nhắm vào đã tới chưa, chỉ có thể bằng vào cảm giác của mình.

Ngay Trương Nha Lăng dự định bóp cò thời điểm, Trương Nha Lăng đột nhiên phát hiện, vậy một đôi sáng loáng ánh mắt biến thành hai hai, sau đó ba hai, bốn hai, cuối cùng trước mắt một mảnh cũng là sáng loáng ánh mắt, tất cả lớn nhỏ nhìn chăm chăm Trương Nha Lăng, Trương Nha Lăng đã hằng hà sở mình xung quanh rốt cuộc có bao nhiêu sói, trong bóng đêm Trương Nha Lăng căn bản không nhìn thấy bọn họ, thế nhưng Trương Nha Lăng biết, chúng nó tuyệt đối đang nhìn mình, giống như là nhìn một bữa ăn tối thịnh soạn.

"Cứu mạng! Cứu mạng a! Cứu mạng" Trương Nha Lăng bị to lớn sợ hãi sợ đến không có biện pháp bóp cò, lòng bàn tay của hần xuất hiện ở mồ hôi, đang phát run, hần không biết nên nhắm vào cái nào, cũng không biết mình rốt cuộc có thể hay không vào bầy sói nhào lên lúc trước bắt bọn nó toàn bộ lật đổ.

Trương Nha Lăng dùng thanh âm khàn khàn kêu cứu mạng, hiển nhiên hần nghĩ Đỗ Lôi lần này cho nhiệm vụ của hần quá khó khăn, hần còn chưa có chuẩn bị cho tốt, hần nghĩ bản thân không có khả năng đi qua lần này trắc nghiệm, cho nên nỗ lực nói cho Đỗ Lôi, hần muốn bỏ đi, Trương Nha Lăng hiện tại, rất sợ chết.

Chính là cửa còn cảm đoán được, ngoài cửa Đỗ Lôi không có phản ứng chút nào, Trương Nha Lăng thậm chí không biết Đỗ Lôi còn chưa phải là ở ngoài cửa, Trương Nha Lăng nhớ tự mình đi động đến cạnh cửa, lại phát hiện mình xe đẩy đã là cố định ở, rất hiển nhiên là vừa mới Đỗ Lôi vì phòng ngừa bản thân chạy trốn mà làm.

Xong rồi, triệt để xong rồi. Cái này là Trương Nha Lăng trong đầu của duy nhất toát ra nhận xét. Vậy những nhìn hẩn chăm chăm ánh mắt, là như vậy rục rịch, Trương Nha Lăng trong lòng rõ ràng, những thứ này sói còn chưa có nhào tới nguyên nhân là bởi vì còn đối với hẩn vẫn duy trì cảnh giác, chậm rãi, làm bày sói phát hiện mình không có bất kỳ năng lực chống cự nào thời điểm, sẽ một ừng mà lên. Trương Nha Lăng còn nhớ rõ trước đây khi còn bé xem động vật bên trong thế giới, nơi nào phóng bày sói một ừng mà lên sau đó xé rách con mồi đáng vè, để cho Trương Nha Lăng rợn cả tóc gáy, bản thân cuối cùng dĩ nhiên biết chết miệng sói? Rõ ràng thiên đại châm biếm, bản thân đã trải qua nhiều như vậy, cuối cùng dĩ nhiên thua bởi loại địa phương này.

Lẽ nào Đỗ Lôi không biết mình không có khả năng đối phó nhiều như vậy sói sao? Dĩ nhiên đem tự mình một người bỏ ở nơi này, còn nữa hiệu quả áp lực huấn luyện cũng không phải đem mệnh làm tiền đặt cược, có thể Đỗ Lôi vừa vắn đi nhà cầu, đó chỉ có thể nói mình chút thật sự là thái điểm bối, cũng là, bản thân vốn chính là một chút gánh người. Trương Nha Lăng trong đầu của đã bắt đầu suy nghĩ lung tung, hẩn không cảm thấy buồn lòng tay ra trong súng, bày vào xe lăn, nhắm hai mắt lại. Trương Nha Lăng tự động bỏ qua chống lại, bởi vì hẩn thấy chống lại đã hoàn toàn không có dùng, Trương Nha Lăng cảm giác bày sói môn đang đến gần, hẩn thậm chí nghĩ mình đã nghe thấy được sói trong miệng miệng thổi, và mùi máu tanh.

Bốp! Vừa lúc đó, đèn đột nhiên sáng lên, cửa cũng theo đó mở, tối sầm sáng ngời cường liệt đối lập để cho Trương Nha Lăng gần như không mở mắt ra được, không tự chủ lấy tay đi chống đỡ ánh sáng, qua hơn nửa ngày mắt mới tri hoãn trở lại.

Mở mắt, Trương Nha Lăng mới chính thức xem hiểu phòng này và chuyện đã xảy ra. Trước mặt nàng cũng là có một đám sói, chính hung ác nhìn hẩn, thế nhưng, vào nàng và bày sói trong lúc đó có một pha lê bức tường, nếu như không nhìn kỹ căn bản mở không được, vào pha lê trên tường có thật nhiều lỗ tròn nhỏ, thế này sẽ làm mùi ôn tồn âm thanh thuận lợi truyền tới với tạo thành bày sói đang ở trước mắt biểu hiện giả dối. Đỗ Lôi lúc này đang đứng vào cửa, vẻ mặt tức giận và khinh thường nhìn Trương Nha Lăng, Trương Nha Lăng thì là mười điểm gạt mình nhìn hết thấy chung quanh.

"Người đã chết, cận bã." Đỗ Lôi nhàn nhạt phun ra mấy chữ này, không có tình cảm chút nào.

"Ta ta" Trương Nha Lăng nói không ra lời, hẩn nào biết đâu rằng trước mặt nàng còn có một đạo bức tường đang bảo vệ hẩn? Nhìn trước mắt bày sói, rất giống là chừng mấy ngày đều không có ăn uống gì đáng vè, nếu như không có đây bức tường, Trương Nha Lăng không hoài nghi chút nào bày sói biết một ừng mà lên đem mình ăn tính quang.

"Đối mặt sợ hãi, người lựa chọn bỏ đi. Cái này là cận bã trung cận bã, như vậy người không xứng ở tại chỗ này." Đỗ Lôi lắc đầu, hẩn vừa mới luôn luôn vào khác một cái phòng đi qua nhìn ban đêm camera nhìn Trương Nha Lăng biểu hiện, thế nhưng Đỗ Lôi rất thất vọng, vào Trương Nha Lăng lựa chọn buông tha một thoáng kia, Đỗ Lôi đã cảm thấy đã không có khảo nghiệm cần thiết. Đồng thời, Đỗ Lôi cũng rất tức giận, hẩn rất coi thường chính là mình bỏ đi mình khốn nạn, cái loại này ngay cả tranh thủ dùng khí cũng không có khốn nạn, loại này khốn nạn, sớm muộn sẽ chết, hơn nữa giống nhau đều bị chết rất thảm.

"Ta không có! Ta ta chỉ là sợ hãi ta từ chưa từng thấy qua sói!" Trương Nha Lăng còn nỗ lực nguy biện, đổi thành bất cứ người nào tại đây, Trương Nha Lăng nghĩ đều biết sợ đi?

"Thật không? Sợ, cho nên bỏ qua? Mặc cho người làm thịt? Nói cho ta biết, người sợ hãi Trịnh Hoa Long sao? Sợ người còn cái gì? Người chính là một kẻ bất lực, chính là một cận bã." Đỗ Lôi chính là lời nói rất độc ác, chút nào không nể mặt Trương Nha Lăng, giọng nói cũng biến thành nghiêm nghị.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 144: Nha Lăng chạy mau (hạ)

"Ta không phải! Người là phế vật! Người là cận bã!" Trương Nha Lăng đột nhiên đỏ mặt hỏ, Đỗ Lôi mắng vậy những tất cả đều đâm vào Trương Nha Lăng trong lòng, hơn nữa hẩn nghĩ loại này thì kiểm tra xong tất cả đều là ở không đi gây sự, cho nên đối với Đỗ Lôi cũng có không nhỏ ý kiến.

Bốp! Đỗ Lôi một cái tát trực tiếp mặc kệ ở Trương Nha Lăng trên mặt, thậm chí ngay cả Trương Nha Lăng cũng không có thấy rõ ràng Đỗ Lôi tay múa trở lại, trên mặt cũng đã xuất hiện đau rất cảm xúc, tùy theo mà đến chính là sưng cảm xúc.

"Phế vật chính là thích đại hồng đại khiếu? Có loại tới phản kháng a? Ta đã sớm nói người là cận bã, thế nhưng đồng hồ quản không nghe, hẩn sớm phải biết, cận bã là huấn không luyện được." Đỗ Lôi đối với Trương Nha Lăng hành vi cảm thấy khinh thường, loại này cãi nhau để cho Đỗ Lôi cực kỳ nháo tâm, hẩn chỉ dùng một đòn giản nhất trực tiếp biện pháp để Trương Nha Lăng ngậm miệng lại.

"Con mẹ nó người phải cận bã, đao ba chó." Trương Nha Lăng hiển nhiên cũng là bị chọc giận, một câu thô tục thốt ra, đây cũng là bị Lưu điều cẩn thận tỉ mỉ dạy dỗ, Lưu điều đã từng chính mồm dạy hẩn mắng chửi người các loại phương pháp, ngày hôm nay Trương Nha Lăng biểu diễn ra chính là đòn giản nhất một loại, Trương Nha Lăng còn thuận tiện cho Đỗ Lôi nổi lên một biệt hiệu.

Bốp! Bốp! Đổ Lôi nhú nhú mảy, sau đó lại là không nháy mắt hai tên cái tát liên tục tát bắt đầu, lực đạo không có nương tay chút nào, Trương Nha Lăng nửa bên mặt trong nháy mắt sưng lên, Trương Nha Lăng bây giờ nhìn lại đáng vẻ rất khôi hài, toàn bộ má trái sưng thật cao, ngay cả Trương Nha Lăng há mồm và chớp mắt đều biết chịu ảnh hưởng, cái này Trương Nha Lăng hoàn toàn an tĩnh lại.

"Lưu điều không ít dạy người mấy thứ nha? Còn có cái gì chiêu đều sử dụng ra đi, ta nhìn người một chút có bao nhiêu bản lĩnh?" Lưu điều nói xong quả thực không sai, mắng chửi người có thể làm tức giận người do đó khiến người làm ra sai lầm chuyện tình, bắt được sai lầm có thể đạt được tiên cơ, quả thực, Trương Nha Lăng cái này cả kinh người đó ngữ quả thật làm cho Đỗ Lôi tức giận, nhưng lại là chút nào không để cho Đỗ Lôi có bất kỳ sai lầm, Đỗ Lôi lập tức liền nhìn ra, Trương Nha Lăng những thứ này chiêu tuyệt đối là Lưu điều dạy, năng và Lưu điều bình thường cùng một chỗ, đối với Lưu điều vậy những già cổ chiêu số đã sớm hiểu rõ vu tâm.

Trương Nha Lăng lần này triệt để không nói, bởi vì hắn hiện tại vừa nói môi sẽ tác động mặt sưng mà cảm thấy sần sật đau đớn.

"Biết người bây giờ như là như vậy sao?" Đỗ Lôi lạnh lùng nói, từ bên hông của mình móc ra đem màu bạc súng, nhưng có phải hay không ngày đó thấy sa mạc một trong, mà là một ... khác đem hơi ít một chút súng, phía trên có thân nhiên khắc ra hoa văn, hiển nhiên là chặn ngang may súng, Đỗ Lôi xem cũng không nhìn liền đem hòng súng kia hướng về phía đám kia sói.

Bầy sói dường như cảm nhận được nguy hiểm, có lẽ là bởi vì nhận thức loại uy lực này rất lớn vũ khí, cho nên hiện ra sợ hãi tâm lý, phần lớn bầy sói bắt đầu từ lui về phía sau, cảnh giác nhìn Đỗ Lôi và trên tay hắn súng, phát sinh thanh âm ô ô. Chậm rãi, bầy sói thối lui đến góc tường vị trí, cũng nữa không có biện pháp lui về phía sau, có chút sói hiển nhiên như là bỏ qua giống nhau, nằm trên đất, mà có chút sói thì là gào gào kêu to.

Thình thịch thình thịch thình thịch thình thịch thình thịch! Ánh lửa từ Đỗ Lôi màu bạc nòng súng bắn ra, xuyên qua pha lê, sau đó xuyên qua bầy sói, tức khắc máu tươi bay lên, tiếng kêu thảm thiết vang lên, một mùi máu tươi tràn ngập ở trong không khí. Cái này giống như là một trận giết chóc, hơn mười con sói cứ như vậy ngã vào vũng máu đậm, chậm rãi không nhúc nhích, máu tươi chảy đầy đất, Trương Nha Lăng trước mặt vậy mặt pha lê bức tường đã toàn bộ lỗ chỗ phá thành mảnh nhỏ.

Trương Nha Lăng nghe mùi này, có loại nhớ cảm giác muốn nôn mửa, trong dạ dày phiên giang đảo hải, thế nhưng vẫn là nhịn được.

"Nhìn thấy sao? Đây là người yếu, không có dã tính, yếu hèn, khi ta súng chỉ vào bọn họ thời điểm, bọn họ chỉ biết sợ hãi, chỉ biết lùi bước, bọn họ không biết, mặt này pha lê bức tường không nhịn được bọn họ mãnh liệt đánh, bọn họ cho tới bây giờ đều không muốn qua muốn xông lên theo ta liều mạng, khi bọn họ không có đường lui thời điểm, có lựa chọn chờ chết, có lựa chọn hướng về phía ta gầm, cuối cùng bọn họ đều chết hết. Bởi vì chọn lọc tự nhiên sẽ không để cho bọn họ sống sót, bọn họ không xứng. Người cũng không xứng, ta nói người là cận bã, người có thể không phục, thế nhưng người chính là cận bã, bởi vì chỉ có cận bã mới có thể coi thường bản thân, mới có thể như vậy không quý trọng sinh mệnh. Vào tương lai trên đường, người biết đi thẳng vào trong bóng tối, người biết đối mặt so với sói còn muốn kinh khủng bên địch, bọn họ cũng có súng, bọn họ so với người thù đoạn độc ác, người ngay cả nổ súng dùng khí cũng không có, ngay cả đồng quy vu tận ngoan tâm cũng không có, người dựa vào cái gì? Người rút đi, nói cho người hơn cũng là nói lời vô ích, thấy những thi thể này sao? Ta muốn có một ngày người biết là bọn họ một thành viên." Đỗ Lôi nhìn Trương Nha Lăng bình tĩnh nói, sau đó thu súng lại, hướng phía bên ngoài đi tới, không quay đầu lại.

Trương Nha Lăng lẳng lặng ngồi ở chỗ kia, trong đầu một lần một lần tái diễn Đỗ Lôi cuối cùng nói, lặng im không nói.

Một lát nữa Từ Viện đi đến, thấy Trương Nha Lăng bên sưng về mặt, vội vàng vội vàng vàng chạy đến Trương Nha Lăng bên người, lấy tay nhẹ nhàng mà sờ Trương Nha Lăng về mặt, không chút nào quan khắp phòng mùi máu tươi và xa xa một đồng sói thi thể.

"Làm sao vậy? Không có sao chứ? Đau không?" Từ Viện ân cần hỏi han, có chút yêu thương.

"Không có việc gì." Trương Nha Lăng có chút khàn khàn nói ra, thanh âm ngay cả Trương Nha Lăng bản thân nghe đều có chút dọa cho giật mình, quả thực tựa như một cái ống bể vỡ nát.

"Huấn luyện quá mệt mỏi đi? Ta đẩy người trở lại, ta đi kêu thầy thuốc giúp người tiêu sưng." Từ Viện ghé vào Trương Nha Lăng bên tai nói ra, sau đó thúc Trương Nha Lăng liền hướng sân bắn bên ngoài đi tới.

"Không quay về, đẩy ta trở lại." Trương Nha Lăng lắc đầu, dùng thanh âm khàn khàn hướng về phía Từ Viện nói ra, Từ Viện không thấy là Trương Nha Lăng hiện tại mặt đã đỏ.

"Như vậy sao được? Huấn luyện cũng phải có độ, người đều như vậy, nghỉ ngơi thật tốt đi, huấn luyện muốn tiến hành theo chất lượng, không phải" Từ Viện có chút vô cùng kinh ngạc, đều đã trải qua như vậy còn không đi nghỉ ngơi, đây là muốn làm gì?

"Ta nói trở lại!" Trương Nha Lăng thanh âm có chút không vui cắt đứt Từ Viện, từ Trương Nha Lăng trong thanh âm nghe ra một loại không cam lòng.

Từ Viện trầm mặc một chút, nhìn Trương Nha Lăng lúc này có chút đáng vẻ chật vật, suy nghĩ một chút, mang xe đẩy quay, hướng về trong trường bắn đẩy đi. Từ Viện không nói gì, chẳng qua là như vậy thúc, còn tiện đường mở ra sân bắn đèn. Trương Nha Lăng nhìn Từ Viện phản ứng, trề miệng một cái, nhưng lại là không nói ra lời.

Trương Nha Lăng nhìn phía xa bá, nhìn thật lâu, sau đó một tay cầm súng, mang cánh tay, nhắm vào hành văn liền mạch lưu loát, sau đó bóp cò. Tức khắc, trong trường bắn liền nghĩ tới súng minh tiếng, quanh quẩn vào trong trường bắn. Trương Nha Lăng cắn răng, nhìn xuống cánh tay ra đau đớn, thay mới băng đạn, lần thứ hai giơ tay lên đánh hết đạn.

Trương Nha Lăng tay đang phát run, đau đớn không ngừng truyền đến, Trương Nha Lăng dùng tay kia bắt được đau đớn cổ tay, sâu ít mấy hơi, sau đó lại bắt đầu tái diễn giống nhau động tác, ra về đàn, giơ tay lên, nhắm vào, bắn, đổi băng đạn, một lần một lần đèn đáp lại.

Từ Viện liền an tĩnh như vậy đứng sau lưng Trương Nha Lăng, nhìn trước mắt cái này bắt đầu trở nên cố chấp, bắt đầu trở nên kiên trì và kiên cường con trai, Từ Viện rất cẩn thận, hắn nhìn thấy Trương Nha Lăng có chút đỏ lên vành mắt, giàu to rồi vậy có những phát run cánh tay, và vậy cắn chặt môi, nàng hiểu rồi hắn đang liều mạng, nàng biết thế này đối với thân thể hắn không tốt, thế nhưng lúc này đây, Từ Viện lựa chọn lặng im và hỗ trợ, một ngời ở xe lăn lên nam tử càng không ngừng tiến hành bắn, phía trên màn hình lớn hoàn số đang không ngừng co giật, một yên lặng khéo léo con gái đứng sau lưng nàng, dùng ủng hộ ánh mắt nhìn hắn. Cái này một bộ hình ảnh có chút kỳ quái, nhưng lại là rất tốt đẹp, tốt đẹp đến không muốn có người đi đánh nhiều bọn họ.

Đỗ Lôi đứng ở sân bắn cửa nơi bóng tối, nhìn bắn quán trong nhất cử nhất động, khóe miệng lộ ra một chút vui mừng mỉm cười, trong lòng cũng hết giận phân nửa, hắn cũng không có lập tức rời khỏi, liền đứng ở nơi đó nhìn Trương Nha Lăng mỗi một lần bắn.

"Dê đen, là bầy dê trung không an phận phân tử, chúng nó đặc thù, chúng nó bị bài xích, chúng nó nhát gan, chúng nó sinh hoạt tại bầy dê kẻ hở với nhau, chúng nó ăn là cứng rắn nhất rể cò, ở là rất lạnh như băng bãi đá, thế nhưng, chỉ có dê đen biết không theo như lẽ thường ra bài, chúng nó biết lướt qua ly ba xông đến thế giới bên ngoài. Trương Nha Lăng, người chính là con kia dê đen, mau những nhảy ra ngoài đi, chạy mau đi, người có thể." Đỗ Lôi nhẹ giọng nói ra, giống như thấy được mình lúc còn trẻ, khi đó mình cũng từng một người quật cường tự cho là đúng, cũng từng bị người khác bài xích, hắn cũng là như thế này yên lặng một người tích cực.

Trương Nha Lăng, nhanh lên một chút chạy đi. Cái thanh âm này lúc này ở rất nhiều người trong lòng bị đọc thành lập, rất nhiều kiên trì đều nguyên vụ chúng ta kiên cường, chính như vậy bóp cò tay, không phải bởi vì đau đớn mà bởi, chạy trốn bước chân, cũng sẽ không bởi vì đau đớn mà dừng lại.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

chương 145: quần hùng tranh phách (thượng)

Một chiếc Gulfstream 5 máy bay tư nhân đáp xuống sân bay, cửa cabin mở, Trịnh Hoa Long từ đó đi ra, một đám thân mặc áo đen nam tử trái phải hai bên đội ngũ được nghênh tiếp Trịnh Hoa Long trở về. Chiếc kia đặc thù Bentley uy phong đậu ở chỗ này, cửa xe bị giật lại, cùng đội Trịnh Hoa Long giá lâm.

Làm Trịnh Hoa Long từ máy bay dưới đi xuống thời điểm, một đẹp trai người trẻ tuổi cũng theo đi xuống máy bay, nhìn một chút cái này sân bay sau đó cùng sau lưng Trịnh Hoa Long, đưa tới người khác ánh mắt kinh ngạc, bởi vì vào Trịnh Hoa Long lúc đi, cũng không có mang người trẻ tuổi này, nói cách khác, người trẻ tuổi này là chẳng biết tại sao người xuất hiện.

"Nhìn cái gì vậy? Không biết thế nào đối đãi khách nhân?" Trịnh Hoa Long nhận thấy được người chung quanh toàn bộ ánh mắt đều tập trung vào phía sau mình, không cần suy nghĩ chính là đang nhìn Trình Trạch Dân, Trịnh Hoa Long trong lòng thầm mắng, quả nhiên bản thân đã sớm đoán được mang người kia trở về nhất định sẽ rất cao pha khiến cho chú ý, thế là lạnh giọng nói ra, chung quanh thủ hạ lúc này mới lảo lảo thật thật đứng ngay ngắn không còn nhìn Trình Trạch Dân.

Trịnh Hoa Long liếc mắt một cái những thứ này thủ hạ, sau đó chui vào xe Bentley bên trong, Trình Trạch Dân cũng mỉm cười học Trịnh Hoa Long nhìn chung quanh thủ hạ, sau đó cùng vào xe Bentley, cửa xe bị giam lên, xe ngẫu nhiên phát động xuất phát.

"Trình thúc thúc rất uy phong a, bạc mị Bentley, loan chày 5, cái nào đều giá trị xa xỉ." Tựa ở xe Bentley chỗ ngồi phía sau, rót thấp số ghi champagne, Trình Trạch Dân cười đối với Trịnh Hoa Long khích lệ nói.

"Nơi nào nơi nào, những thứ này đối với nhà các người, căn bản không tính là cái gì đáng giá tán thưởng nơi ấy đi? Trạch Dân người cũng không nên sờ người Trình thúc thúc nịnh bợ a." Trịnh Hoa Long cười cùng Trình Trạch Dân lái chơi cười nói, bất quá trong lòng vẫn là rất cao hứng.

Trình Trạch Dân cười cười không nói gì, chẳng qua là nhẹ nhàng mà nhấp một miếng champagne, sau đó mà bắt đầu mở ra phong cảnh ngoài cửa sổ. Hắn vẫn là lần đầu tiên tới Long Thành, mặc dù sẽ nói rất lưu loát tiêu chuẩn tiếng Trung, thế nhưng đối với Trung Quốc hắn vẫn rất xa lạ, cho nên đối với trên đường rất nhiều thứ đều rất cảm thấy hứng thú, Trịnh Hoa Long cũng làm chặn ngang hướng dẫn du lịch cho hắn nhất nhất giới thiệu.

Rất nhanh, ô tô liền thông suốt lái đến hoa nhảy tổng bộ đại lâu dưới. Ngay nga thô bạo màu đen building, nổi lên ra một loại cao quý chính là thương thức. Trình Trạch Dân và Trịnh Hoa Long cùng nhau xuống xe, Trình Trạch Dân hiển nhiên đối với nhà này đại lâu lại thêm cảm thấy hứng thú, ngẩng đầu thương thức.

"Thế nào? Ta đây tổng bộ không thể so các người KASSR tập đoàn kém đi?" Đối với Trịnh Hoa Long mà nói, hoa nhảy cái này tòa nhà lớn là để cho hắn dẫn cho rằng hào, đã từng còn trúng cử lễ mừng năm mới độ lớn nhất có đại biểu tính chất vật kiến trúc.

"Ừ, thật là khá vô cùng đâu, ta dường như đã từng vào trong tạp chí thấy qua cái này kiến trúc, rất thích." Trình Trạch Dân gật đầu ca ngợi nói, chút nào vui lòng sắc mình nịnh bợ, để cho Trình Hoa Long vui vẻ cười to, nếu như người khác khích lệ Trình Hoa Long chỉ có đặc ý lời nói, như vậy KASSR tập đoàn thiếu gia làm ra cao như vậy đánh giá, Trình Hoa Long chính là hài lòng.

Mới vừa tiến vào hoa nhảy đại lâu, liền đâm đầu đi tới vài người, thoạt nhìn rất cao hứng đáp lời Trình Hoa Long đi tới.

"Trình tổng, ngài có thể coi là đã trở về, nếu như ngài lại không trở lại, như vậy chúng ta cũng nhanh muốn không chịu nổi." Bối Minh Tuấn cao hứng đi tới hướng về phía Trình Hoa Long nhiệt tình hoan nghênh, sau đó tiện thể vỗ một rất tự nhiên nịnh bợ.

"Ha ha, Trình tổng đã trở về, cực khổ, chuyện còn lại giao cho chúng ta thì tốt rồi." Trình Nguyên cũng tây trang cả vạt tham gia lần này đối với Trình Hoa Long nghênh tiếp.

Trình Nguyên và Bối Minh Tuấn ngày hôm nay tới đón Trình Hoa Long mục đích chủ yếu nhất cũng không phải thực sự nghênh tiếp Trình Hoa Long, Trình Nguyên là tới xác nhận tin tức có hay không chuẩn xác, mà Bối Minh Tuấn thì là thấy Trình Nguyên tới nơi, cho nên cũng cứng rắn muốn theo tới. Hai người mặc dù là vào hoan nghênh Trình Hoa Long, thế nhưng ánh mắt đều tự giác phiêu đến rồi Trình Trạch Dân trên người, trên dưới quan sát cái này mới tới người xa lạ.

"Không đi công tác, tất cả đều đi ra nghênh tiếp ta giống bộ dáng gì nữa? Trước đây thế nào không thấy các người thế này hoan nghênh ta?" Trình Hoa Long tuy rằng làm bộ có chút bất mãn, thế nhưng trong lòng đặc biệt hài lòng, nghĩ đây là đang cho mình dài mặt mũi a, cho nên cũng không nhiều nhớ.

"Trình tổng, vị này chính là?" Bối Minh Tuấn trong lòng một cân nhắc, sau đó dẫn đầu hỏi cái này tất cả mọi người quan tâm trở ngại, làm Bối Minh Tuấn hỏi ra cái vấn đề này thời điểm, người chung quanh đều nghiêng tai lắng nghe dự định xem Trình Hoa Long dự định thế nào giới thiệu cái này thần bí người trẻ tuổi.

Trình Trạch Dân lúc này không nói gì, trên mặt dường như trước sau đều mang cả người lẫn vật vô hại thân mật nụ cười, hẳn đang nghe Trình Hoa Long rốt cuộc muốn thế nào trả lời vấn đề này.

"Vị này chính là trình nhân dân, cháu của ta." Trình Hoa Long ở trong lòng mắng Bối Minh Tuấn một câu, hết lần này tới lần khác vào người này nhiều nơi ấy hỏi, nếu như không nói vừa khó tránh khỏi chọc người hoài nghi, cho nên Trình Hoa Long phải cho Trình Trạch Dân biên ra một cái thân phận mới, cháu của mình.

"Cháu trai? A a, thế này a, Trình tổng ngài đi nghỉ trước một chút đi." Bối Minh Tuấn đề xuống tạm thời hoài nghi, đưa qua Trình Hoa Long hành lý sau đó mang theo Trình Hoa Long và Trình Trạch Dân cùng nhau tiến vào thang máy.

Bối Minh Tuấn phải đề xuống hoài nghi, thế nhưng Trình Nguyên lại rơi vào trầm tư, Trình Hoa Long nói người trẻ tuổi này là của hắn cháu trai, thế nhưng Trình Nguyên đối với Trình Hoa Long tất cả thân nhân quá rõ, căn bản không có thể có thế này một người cháu, hơn nữa và Trình Hoa Long đáng đáp căn bản không phải rất giống, thế này đã nói lên bản thân nghe được tình báo mười chín tám có đúng, cái này Trình Nguyên trong lòng đại thạch đầu coi như là rơi xuống đất.

Bất quá rất nhanh, Trình Hoa Long mang theo hắn cháu trai đi tới hoa nhảy tin tức tựa như dài cánh giống nhau truyền khắp hoa nhảy tầng quản lý.

"Trình tổng, một hồi ta có một số việc muốn một mình nói với ngài, về thiếu gia." Vào trong thang máy, Bối Minh Tuấn đột nhiên nói với Trình Hoa Long.

"Thiếu gia? Trình thúc thúc con trai Trình Bản đi? Sớm có nghe thấy." Trình Trạch Dân cười cười nói.

"Ừ, không đã làm gì chuyện tốt, minh tuần, một hồi tới phòng làm việc của ta là được." Trình Hoa Long cũng cười một cái, hẳn không biết Trình Trạch Dân biết không biết con mình và Lý mưa oán chuyện tình, cho nên không dám đem lời nói quá vẹn toàn, có chút thử dò xét mùi vị.

Bối Minh Tuấn hí húp mắt nhìn Trình Trạch Dân một cái, Bối Minh Tuấn phát hiện cái này cái gọi là trình nhân dân và Trình Hoa Long đáng đáp rất không giống, hơn nữa quan hệ của hai người và giọng nói đều có chút không đúng lắm, âm thầm ở trong lòng nhớ kỹ.

"Nói đi, chuyện gì? Trình Bản hẳn vừa phạm chuyện gì?" Trình Hoa Long cời áo khoác xuống, vào trong phòng làm việc của mình, Trình Hoa Long cuối cùng cũng có thể tự tại tùy tiện một chút, Trình Trạch Dân đã bị hắn an bài đi khách nhân phòng khách.

"Thiếu gia vừa bị thương." Bối Minh Tuấn như thực chất nói ra.

"Ừ? Vừa bị thương? Bởi vì sao? Vậy là cái gì bất ngờ?" Vừa nghe Trình Bản bị thương, Trình Hoa Long sắc mặt tức khắc trở nên không tốt lắm, tự đi lúc trước vừa mới đã cho bọn họ cảnh cáo, nếu như lần này lại là bởi vì đại ý mà dẫn đến Trình Bản gặp chuyện không may, như vậy Trình Hoa Long lần này thì không phải là phé luôn luôn vai đon giản như vậy.

"Chuyện này, toàn bộ là lỗi của ta, ta nguyện ý nhận bị trừng phạt." Nói, Bối Minh Tuấn liền hướng về phía Trình Hoa Long quỳ xuống, đập sàn nhà vang lên.

"Ừ? Rốt cuộc chuyện gì xảy ra, ta nói." Trình Hoa Long vừa nghe Bối Minh Tuấn nói như vậy, trở nên sắc mặt khó coi lập tức khôi phục lại, sau đó chủ động tiến lên đem Bối Minh Tuấn đỡ lên, kỳ thực Trình Hoa Long trong lòng vẫn là thật thích Bối Minh Tuấn, vì vậy niên kỷ không lớn đồng sự giúp hắn lưu loát làm đã khá nhiều sự tình.

"Là như thế này, thiếu gia vào đi rèn đức lúc trước nói cho ta biết chuyện này, ta cũng biết ngài là hy vọng để cho thiếu gia ở nơi nào trưởng thành, sau đó

phát sinh chuyện kia ngài xử lý qua sau đó, ta cũng nghiêm túc xử lý, bất quá sau đó nghe nói thiếu gia có chút sống an nhàn sung sướng, cả ngày chơi bài, sau đó ta liền phân phó nói không thể để cho thiếu gia thế này, hơi chút cho hắn chút khảo nghiệm gì gì đó. Kết quả người phía dưới liền làm hư hại, cũng có thể là thiếu gia thương không được toàn bộ, cho nên vừa bị thương lần nữa, thiếu chút nữa liền xảy ra chuyện cũng may cho dù đoạt cứu lại. Mấy người kia ta đã tắt cả xử lý xong, đây là ta thất trách, ngài nghĩ thế nào trách phạt ta đều." Bối Minh Tuấn nói ra cuối cùng lại vẫn lau ra nước mắt, thoát nhìn hết sức tự trách mình. ,

Trịnh Hoa Long một bên nghe một bên gật đầu, hẳn đã trên cơ bản nghe rõ.

"Trịnh tổng" Bối Minh Tuấn cúi đầu nói ra.

"Được rồi, chuyện này cứ tính như vậy, Trịnh Bản cũng không có việc gì, người điểm xuất phát cũng là tốt, những người đó cũng đã bị xử lý, chuyện này ta liền không truy cứu, Trịnh Bản còn trẻ, từng trải chút sống chết kỳ thực cũng là rèn đúc." Trịnh Hoa Long khoát khoát tay, không có cùng Bối Minh Tuấn tức giận, nếu sự tình đã như vậy, Trịnh Hoa Long nghĩ cũng không có gì không tốt, Tái ông mất ngựa chưa hẳn không may, có chút thời điểm thoát nhìn chuyện không tốt kỳ thực thật là tốt sự tình.

"Trịnh tổng Trịnh tổng cảm tạ ngài cảm tạ." Bối Minh Tuấn nói vừa nói vừa bắt đầu cảm tạ lau nước mắt.

"Người đã người lớn như thế, được rồi, tập đoàn sự vụ nhiều, đình lại không dậy nổi, mau đi công tác đi." Trịnh Hoa Long có chút chịu không nổi Bối Minh Tuấn khóc sụt sùi, thế là mau để cho hắn đi.

"Vâng, ta biết." Nói xong Bối Minh Tuấn liền xoay người ly khai Trịnh Hoa Long phòng làm việc của.

"Ta thật mẹ nó phải đi làm diễn viên." Đi ra cửa Bối Minh Tuấn cười nhạt nói, sau đó đi nhanh rời khỏi.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 146: Quân hùng tranh phách (trung)

Trương Nha Lăng mở mắt, ý nghĩ có chút vụng vụng hồ hồ, hẳn chẳng qua là mơ hồ hồ hồ nhớ kỹ hẳn đêm qua vào sân bắn liều mạng luyện tập, không biết đánh hết bao nhiêu một băng đạn, Từ Viện càng không ngừng từ sân bắn trừ tâng tâng dậm dậm làm Trương Nha Lăng đẩy tới mới băng đạn, Trương Nha Lăng cứ như vậy luôn luôn tái diễn động tác giống nhau. Thế nhưng sau đó thì sao? Sau đó chuyện đã xảy ra?

Trương Nha Lăng xoa xoa mình huyết Thái Dương, hẳn có chút nghĩ không ra tại đây sau đó phát sinh cái gì. Hẳn chung quanh quay đầu nhìn xung quanh, nơi này là phòng ngủ của hắn, hẳn sao biết xuất hiện ở phòng ngủ của mình dậm đâu? Không phải phải vào sân bắn sao? Lẽ nào hết thảy đều là đang nằm mơ? Trương Nha Lăng nghĩ có chút đau đầu, tay không tự chủ giật giật, sau đó hắn cũng cảm giác được một loại không thể kháng cự đau đớn từ nơi bàn tay truyền đến, thế là bỏ qua tiếp tục sống động thủ dự định, đau đớn là chân thật, đã nói lên phát sinh hôm qua vậy những cũng không phải nằm mơ.

"Người cuối cùng tỉnh à? Đầu đã trải qua xé chiều, người sơ sơ ngủ 12 canh giờ." Quen thuộc thanh âm dễ nghe vào vang lên bên tai, Từ Viện thấy Trương Nha Lăng tỉnh nói ra.

"Ừ, ta ta tối hôm qua rốt cuộc làm sao vậy?" Trương Nha Lăng vẫn chưa có hoàn toàn tỉnh táo lại, mơ mơ màng màng hỏi.

"Người còn không biết xấu hổ nói người tối hôm qua, quật cùng ngay trâu bò giống nhau, ta cho người trở về người còn Không nghe, cần phải ở nơi nào luyện đến hùng dũng, sau đó liền trực tiếp một ngất đi thôi." Vừa nhắc tới chuyện này Từ Viện liền đau lòng giận run người, có chút oán trách nói ra, đêm qua Trương Nha Lăng luôn luôn đánh tới hôn mê mới bị Từ Viện đẩy trở về phòng ngủ.

"Xin lỗi" Trương Nha Lăng có chút xin lỗi nói ra, đêm qua đúng là bởi vì Đỗ Lôi vậy một phen lời nói kích phát rồi Trương Nha Lăng nội tâm vậy dòng không cam lòng kính nhi, cho nên mới liều mạng như thế, không nghĩ tới để cho Từ Viện lo lắng.

"Tính toán một chút, không có chuyện gì, ta đã kêu thầy thuốc vào người ngủ sau đó giúp người kiểm tra qua, tay là một nhọc quá độ, cần nghỉ ngơi, đã cho người lau thuốc mỡ. Trên mặt ừ sưng cũng lau cho người qua thuốc, mấy ngày nữa là có thể hoàn toàn khôi phục." Từ Viện cũng chính là thuận miệng suốt đời khí, thấy Trương Nha Lăng cũng có chút không tốt lắm chịu, vội vàng khỏi phục thành trước đáng về nói ra.

Đi qua Từ Viện thế này vừa đề tỉnh, Trương Nha Lăng mới nhớ tới mặt mình hôm qua bị Đỗ Lôi mấy cái tát cho tát sưng lên, hơi cảm giác một cái, phát hiện đã đã khá nhiều, cũng không phải đau như vậy.

"Còn ăn cơm trước đi, người đã thật lâu không ăn cái gì." Từ Viện như là đột nhiên tựa như nhớ tới cái gì nói ra, sau đó xoay người chạy ra gian phòng, rất nhanh đã đẩy một xe tràn đầy thức ăn nóng hổi ra, hiển nhiên là sớm liền chuẩn bị được, sẽ chờ Trương Nha Lăng tỉnh ngủ.

Trương Nha Lăng lúc này cái bụng cũng phát ra lẩm bằm tiếng kêu, thấy thức ăn nóng hổi nghe hương vị tức khắc muốn ăn tăng nhiều, được sự giúp đỡ của Từ Viện ăn ngấu nghiến, chẳng được bao lâu, toa ăn lên tràn đầy mà cơm nước đã bị hề quét là sạch.

"Được rồi, cái này là đồ đội trưởng để cho ta đưa cho người." Từ Viện từ trong túi móc ra một tờ giấy đưa cho Trương Nha Lăng.

Trương Nha Lăng buông xuống ăn xong bộ đồ ăn sau đó xoa xoa tay, tiếp nhận Từ Viện đưa tới tờ giấy, trên đó viết một câu nói:

[ba giờ chiều, huấn luyện tại trường bắn.] ngắn ngủn mấy chữ, Trương Nha Lăng đã hiểu Đỗ Lôi ý tứ, nói rõ Đỗ Lôi tha thứ hôm qua hành vi của mình, là muốn lại cho mình một lần cơ hội, lúc này đây cơ hội Trương Nha Lăng vô luận như thế nào đều đã quý trọng.

Nhìn một chút trong tay biểu, đã 2 chút 40, cụ thể trên tờ giấy viết thời gian còn dư lại 20 phút, tức khắc Trương Nha Lăng có chút nóng nảy đứng dậy.

"Trên tờ giấy viết cái gì?" Từ Viện tò mò hỏi, nàng không có nhìn lên tờ giấy, chẳng qua là xem Trương Nha Lăng khi nhìn đến tờ giấy sau đó trước là có chút vui vẻ, ngẫu nhiên vừa có chút nóng nảy đáng vẻ, muốn biết rốt cuộc là cái gì nội dung.

"Huấn luyện viên Đỗ gọi ba giờ chiều đi huấn luyện." Trương Nha Lăng chưa cùng Từ Viện giấu giếm nói ra.

"Ba điểm? Vậy không lập tức tới ngay sao? Ta đi cùng hần xin nghỉ đi, người nghỉ ngơi thật tốt nghỉ ngơi, lại luyện tiếp sẽ phải thương thân thể." Nói Từ Viện liền hướng ngoài phòng ngủ mặt đi tới, dự định đi theo Đỗ Lôi thay Trương Nha Lăng xin nghỉ.

"Chờ một chút, ta muốn đi." Ngay Từ Viện dự định đi xin nghỉ thời điểm, Trương Nha Lăng đột nhiên gọi lại Từ Viện, ngăn trở nàng.

"Người đùa gì thế, người thế nào thế này không thương tiếc thân thể của chính mình." Từ Viện có chút tức giận nói ra, nàng vừa nhìn thấy Trương Nha Lăng không chú ý thân thể liền rất không cao hứng, thân thể là của mình, thân thể phải cách mạng khả năng, thân thể của chính mình cũng bị mất lấy cái gì đi làm đại sự nghiệp đi?

"Ta muốn đi!" Trương Nha Lăng lại bắt đầu quật khởi tới, hần cũng không biết lúc nào chính hần không còn lựa chọn thuận theo, mà là hy vọng dựa theo ý của mình đi làm, có lẽ là hần vào phong trong phủ bị không nhận thức được ảnh hưởng, có lẽ là Lưu điều đối với hần những ngày đó dạy dỗ, cũng có thể là Đỗ Lôi vậy vài cái tát đánh thức hần, nhưng là bất kể thế nào, Trương Nha Lăng bây giờ muốn muốn dựa theo ý của mình đi qua cuộc sống của mình.

"Người!" Từ Viện tức giận nói không ra lời, hần cũng không biết Trương Nha Lăng gần nhất là thế nào, đột nhiên trở nên thế này có chủ gặp, thế này quật, và trước Trương Nha Lăng một chút đều không giống nhau, thế nhưng Từ Viện xem như quán gia, cũng không thể nói quá nhiều gì đó, dù sao thân phận của mình Từ Viện còn rõ ràng, cho nên chẳng qua là bắt đắc dĩ dậm chân, có chút hận thiết bất thành cương đáng vẻ, bất quá vẫn là đi tới giúp Trương Nha Lăng đem y phục, sau đó đi xuống lầu chuẩn bị xe đẩy đi.

Rất nhanh, Trương Nha Lăng ăn mặc chỉnh tề đứng giờ xuất hiện ở trong trường bắn, hần đến thời điểm, Đỗ Lôi đã đứng ở chỗ này một trận. Thấy Trương Nha Lăng vừa lúc đứng giờ chạy tới, có chút ngoài ý muốn.

Đỗ Lôi đem qua vẫn đợi đến Trương Nha Lăng đã hôn mê, cũng biết Trương Nha Lăng hiện tại ở vào thân thể tình trạng rất kém cỏi giai đoạn, vốn có cho rằng Trương Nha Lăng tới không được, không nghĩ tới Trương Nha Lăng còn can đảm dậy rồi, Đỗ Lôi nghĩ, hôm qua vậy mấy cái tát đã đem Trương Nha Lăng đánh thức.

"Tới nơi?" Đỗ Lôi rất ngắn gọn hỏi.

"Ừ" chỉ lúc ấy cách từ sáng đến tối lần thứ hai nhìn thấy Đỗ Lôi, Trương Nha Lăng ở trong lòng đã không giống như trước nữa như vậy, đối với Đỗ Lôi hơn một phần, nói như thế nào, sợ hãi. Bây giờ Trương Nha Lăng có chút không tốt lắm ý tứ trực diện Đỗ Lôi, có lẽ là bởi vì Đỗ Lôi vậy mấy cái tát, cũng có lẽ là bởi vì Đỗ Lôi hôm qua nói, giống như là hai tên mới vừa đánh xong chiến tranh lạnh người.

"Người đi trước đi." Đỗ Lôi những lời này là Từ Viện nói, Từ Viện nghe sau đó gật đầu, thành thật lui ra ngoài, vào trên chức vị, Đỗ Lôi so với Từ Viện cấp bậc cao không ít.

"Tay rất đau?" Đến khi Từ Viện đi sau đó, Đỗ Lôi nhìn Trương Nha Lăng cúi đầu ở nơi nào không nói được một lời, nói ra.

"Ừ" Trương Nha Lăng nhỏ giọng nói, vào Đỗ Lôi trước mặt, Trương Nha Lăng vừa biến trở về vậy một người nhát gan.

"Lấy đi bôi ở trên tay, mỗi ngày quét lên một lần là tốt rồi." Đỗ Lôi ném cho Trương Nha Lăng một cái bình, phía trên không có bất kỳ nhãn hiệu, Trương Nha Lăng mở đinh ốc nắp bình, lập tức liền nghe thấy được một nồng nặc thuốc Đông y vị, trong bình ra và chính là không biết cái gì dùng màu xanh lá cây thuốc mỡ, Trương Nha Lăng bán tín bán nghi nặn ra một chút quét lên ở trên tay. Ngay từ đầu còn không có cảm giác gì, thế nhưng rất nhanh Trương Nha Lăng liền phát hiện bị thuốc mỡ xóa được nơi ấy có nhiệt hồ hồ cảm giác, còn có một loại mát mẻ cảm giác, đau đớn hóa giải không ít. Trương Nha Lăng về mặt vô cùng kinh ngạc, đây là vật gì tại sao phải có hiệu quả tốt như vậy?

"Bí chế thuốc Đông y cao, người sau đó biết dùng đến." Đỗ Lôi nhìn Trương Nha Lăng kinh ngạc biểu tình nói ra, cái này thuốc mỡ là một loại bộ đội bên trong sử dụng thuốc, ở trong bộ đội trang bị rất nhiều được phẩm cũng là đặc chế, đặc điểm lớn nhất chính là được hiệu mau không có tác dụng phụ, mà cùng loại bị thương, lưu thông máu hóa ứ, tiêu sưng giảm đau, cầm máu cố bản tương tự thuốc là nhiều nhất, cũng là quốc gia đầu nhập nghiên cứu

tài chính lớn nhất phương hướng, Đỗ Lôi trước đây vào bộ đội thời điểm liên binh thường sử dụng, tình hình chung vào huấn luyện thường ngày sau đó, người bị thương đều có thể sát lau loại này không có thể bài thuốc mỡ, không nên xem thường loại này thoát nhìn đóng gói rất phá thuốc mỡ, đây chính là mấy triệu nghiên cứu kinh phí nghiên cứu ra, đi qua rất nhiều lần thực nghiệm và cải tiến, vào quân dụng thuốc phương diện này, cũng là bảo mật rất nghiêm khắc, nhất là Trung quốc thuốc Đông y phẩm, là cái khác rất nhiều quốc gia gián điệp thù duyên gì đó. Muốn nói đến đây một được phẩm lai lịch, đó là Đỗ Lôi lúc trước rời đi bộ đội trước lên kút lên ra tới, sau đó xét nghiệm sau đó dựa theo phối phương phỏng chế, tuy rằng và nguyên bản còn có chênh lệch thể nhưng đã rất tốt, cái này nếu để cho có chút người biết, nhưng là phải bị phán xử trọng tội.

"Cảm tạ" Trương Nha Lăng nhỏ giọng nói cảm tạ, hiệu quả tốt như vậy, khẳng định không là cái gì phạm vật, Trương Nha Lăng điểm ấy còn rõ ràng, Đỗ Lôi có thể cho mình thể này một binh lớn, nói rõ Đỗ Lôi cũng không phải giống tôi hôm qua nói như vậy chán ghét bản thân.

"Chớ nói nhảm, bắt đầu hôm nay huấn luyện đi." Đỗ Lôi lấy ra hai thanh tới hôm qua ban đêm sử dụng cái loại này màu bạc súng ngắn nói.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 147: quần hùng tranh phách (hạ)

"Hai cây súng này, theo ta hơn mười năm, là súng tùy chinh, căn cứ Italia Beretta 92F mô hình súng lục cải tạo, gia tăng rồi bằng đạn dung lượng, giảm bớt sức giật, ta cho cái tên này mới súng đặt tên làm rồng bạc, toàn thế giới chỉ có cái này chặn ngang." Đỗ Lôi một lần nói hấn yêu súng, một lần đem hấn đặt ở Trương Nha Lăng trước mặt. Nói lên hai cây súng này, Đỗ Lôi có thể nói một ba ngày ba đêm, hơn nữa từ hấn nói súng kiểu ngạo nét mặt cũng có thể thấy được tới, Đỗ Lôi đối với súng này là mười phút yêu.

Trương Nha Lăng đưa tay đi vuốt ve cái này hai cây súng này, lần đầu tiên gần gũi xem, nghĩ cây súng này hết sức ngẫu, vào báng súng chỗ có khắc DL hai chữ này mẫu, phải là Đỗ Lôi viết tắt đi.

"Ngài ngài muốn đem súng này đưa cho ta?" Trương Nha Lăng hỏi một câu rất ngu nói, hấn cho rằng ngày hôm nay Đỗ Lôi đem hấn thích nhất súng lấy ra trình trọng như vậy giới thiệu với hấn, chính là muốn đem súng này đưa cho mình. Cho nên Trương Nha Lăng cũng có chút nhỏ kích động, hấn rất thích đây đối với đẹp trai súng.

"Đừng có đoán mò, cái này là không thể nào." Đỗ Lôi không nghĩ tới Trương Nha Lăng dĩ nhiên biết lý giải ra ý tứ này, cảm thấy rất không nói gì, trực tiếp một chậu nước lạnh dội cho Trương Nha Lăng, nói cho hấn biết hấn suy nghĩ nhiều.

"Hơn nữa, ngươi cũng không xứng." Đỗ Lôi theo sát mà bỏ thêm một câu lại thêm đã kích Trương Nha Lăng nói.

"A" Trương Nha Lăng như là muỗi giống nhau lên tiếng, cảm giác có chút mất mát hơn nữa có chút xấu hổ, hấn cũng không biết mình tại sao sẽ nói như vậy, quay đầu lại ngẫm lại xem, chính hấn cũng cảm thấy Đỗ Lôi không có khả năng đem hấn như vậy thích súng đưa cho mình.

"Nhìn kỹ, kể tiếp ta chỉ làm một lần, cũng chỉ nói một lần, qua cái này một lần nếu như ngươi còn sẽ không lời nói, như vậy ngươi liền bản thân đi tìm người khác nhờ biện pháp khác học, ta sẽ không sẽ dạy." Đỗ Lôi nhắc nhở, hiển nhiên là dự định nghiêm ngặt rất cuộc.

Trương Nha Lăng vừa nghe, vội vàng tròn to hai mắt nhìn Đỗ Lôi mỗi một cái động tác, sau đó gật đầu, sợ mình bỏ qua cái nào phân đoạn, phải biết rằng Đỗ Lôi dạy đồ đặc của mình chính là súng ống, loại vật này nếu như Đỗ Lôi không dạy mình, như vậy bản thân đi đâu đi tìm người nào học a.

Chỉ thấy Đỗ Lôi cầm lấy hai cây súng lục trung một, sau đó dụng lực đẩy, súng ngắn một số không món đã bị hấn như vậy tháo xuống tới, sau đó ngay sau đó Đỗ Lôi giống như là biến ma thuật giống nhau, đem điều này súng ngắn từng điểm từng điểm rất nhanh tháo dỡ, Trương Nha Lăng nhìn hoa cả mắt, một hoàn hoàn chỉnh chỉnh súng ngắn vào Đỗ Lôi trong tay của nàng không quá nhiều ít giây liền biến thành một đồng linh kiện.

"Băng đạn, hộp tiếp đạn, sáo đồng, dùng súng hành trình phong bế kết cấu, hơn nữa dùng cho lên đạn, U hình bảo vệ bản, bảo hộ tác dụng, tay hãm hoàng và tay hãm, bên trong máy móc kết cấu, vút xác cố gắng, ra về đàn dùng, kích chùy, dành cho đạn xúc động lực, kích chùy hoàng ngời, kích chùy hoàng và kích chùy hoàng đồ can, và kích chùy chung tác dụng, trở sắt hoàng và trở sắt, cò súng và cò súng hoàng, chung tác dụng hành trình hệ thống, phục vào hoàng, súng bên trong lớn nhất lò xo, dùng cho lên đạn." Đỗ Lôi đem vậy những linh kiện lớn nhỏ từng bước từng bước làm Trương Nha Lăng tiến hành giới thiệu, mỗi một tên đều nói đơn giản ra đại khái chức năng, bởi vì sợ nói quá chuyên nghiệp Trương Nha Lăng không có biện pháp lý giải.

"Che băng đạn, thôi đây, bệ khóa nòng." Sau đó Đỗ Lôi lại đem toàn bộ băng đạn cũng mở ra biến thành từng cái từng cái linh kiện, đến tận đây, toàn bộ súng ngắn đã bị Đỗ Lôi thoải mái mà phân giải mở.

Trương Nha Lăng giật mình há hốc mồm, hấn chưa từng thấy qua như vậy thủ pháp, nghĩ thật sự là thật lợi hại, hoá ra chặn ngang có thể vào trong nhảy mất đoạt lấy tánh mạng người ta vũ khí hoá ra chính là do những thứ này thoát nhìn tầm thường linh kiện nhỏ hợp thành.

Sau đó càng làm cho Trương Nha Lăng giật mình vâng, Đỗ Lôi vừa rất nhanh mang những thứ này linh kiện lần nữa tổ hợp, rất nhanh, những thứ này rải rác chi tiết nhỏ lại lần nữa biến trở về cái tên đẹp trai ngân sắc sủng ngấn, dường như hết thấy đều không phát sinh qua như vậy.

"Xem rõ chưa?" Đỗ Lôi rất nhẹ nhàng hỏi.

"Không có." Trương Nha Lăng máy móc vậy lắc đầu nói ra, hần liền chỉ cảm thấy trước mắt nhoáng lên, toàn bộ súng liền biến thành linh kiện, sau đó lại một hoảng, toàn bộ súng liền phục hồi như cũ. Trương Nha Lăng ngay cả có thiên đại bản lĩnh, cũng không có khả năng xem một lần đi học được biết.

"Tốt, ta nói rồi ta chỉ làm một lần, hai thanh súng đều ở tại chỗ này, chính ngươi từ từ ngó đi." Đỗ Lôi rất hài lòng gật đầu, dường như chỉ hy vọng Trương Nha Lăng không hiểu được giống nhau, sau đó trực tiếp bỏ lại Trương Nha Lăng tại đây xoay người rời đi.

Trương Nha Lăng rất im lặng nhìn từ từ đi xa Đỗ Lôi, sau đó vừa nhìn trước mắt hai cây súng này, cuối cùng như là quyết định giống nhau đem trong đó chặn ngang cầm tới.

Ta còn không tin, coi như là ta tổ không chứa nổi, hủy đi nói còn rất dễ dàng đi? Trương Nha Lăng trong lòng nghĩ như vậy được, sau đó dự định bản thân thưởng thử một chút.

Trương Nha Lăng học Đỗ Lôi dáng vẻ, trước giải quyết phía trên nhất sáo đồng.

Ta nhớ kỹ hần hình như là trước đưa cái này về phía sau kéo, Trương Nha Lăng nhỏ giọng thăm thì được, trong đầu bắt đầu nỗ lực hồi ức Đỗ Lôi vừa mới động tác.

Chính là vô luận Trương Nha Lăng thế nào dùng sức, cái tên ống chính là hủy đi chẳng được tới, tha thứ Trương Nha Lăng tay vẫn chưa có hoàn toàn khôi phục, khẽ động còn rất đau, cho nên cũng không có biện pháp dùng lên khí lực gì, cho nên vội vàng hồ nửa ngày, súng còn bộ đáng lúc trước.

Trương Nha Lăng thở dài một hơi, tiếp tục như vậy căn cứ bản không có ích lợi gì, chính là cho hần suốt cả ngày hần đều không nhất định hủy đi xuống tới.

Thế là Trương Nha Lăng bắt đầu ở trong lòng khinh bỉ Đỗ Lôi, nào có thể này làm lão sư? Đem mình ném ở một bên, một chút gợi ý cũng không có, sau đó đảm nhiệm bản thân tự sinh tự diệt, cái này hoàn toàn chính là lãng phí thời gian, lẽ nào hần không biết mình thời gian rất quý giá sao? Trương Nha Lăng bắt đầu oán giận thành lập Đỗ Lôi tới.

Nghĩ tới đây, Trương Nha Lăng trong đầu lại xuất hiện một người thân ảnh, Lưu điều. Trương Nha Lăng đem Lưu điều hòa Đỗ Lôi một đối kháng so với, tức khắc nghĩ Lưu điều tốt hơn Đỗ Lôi nhiều, Lưu điều đang dạy mình thời điểm cỡ nào dụng tâm và chăm chú, còn biết dẫn dắt và cổ vũ, và Đỗ Lôi một tương đối, Lưu điều quả thực chính là kiểu mẫu giáo sư.

Càng muốn Trương Nha Lăng trong lòng càng khó chịu, vâng, coi như mình ngày hôm qua biểu hiện không phải tốt, cũng không đến mức như vậy đi? Cũng không phải ai cũng là thánh nhân, người nào sinh được cũng sẽ không sợ hãi, đến nỗi như vậy sao?

Thế là, Trương Nha Lăng liền bị phần, phe phẩy nha bắt đầu lần thứ hai nỗ lực tháo dỡ cây súng kia.

Phá súng! Có một súng rất giỏi a! Ta đem thưởng cho ngươi hủy đi thôi rửa hần! Trương Nha Lăng trong lòng nghĩ như vậy được, đổi giống nhau sử xuất bản thân bù sữa mẹ khí lực, cũng không quản tay của mình có đau hay không.

Thình thịch, lệnh Trương Nha Lăng không có nghĩ tới là, hần dĩ nhiên cứ như vậy đem sáo đồng hủy đi xuống tới, lộ ra bên trong cấu tạo.

Trương Nha Lăng giờ khắc này tâm tình không có biện pháp dùng lời nói mà hình dung được, cảm giác cực kỳ có cảm giác thành tựu, tuy rằng hần còn không biết mình tại sao hồi sự liền đem sáo đồng tháo xuống, thế nhưng quan trọng nhất là bản thân thành công, hơn nữa không có dựa vào Đỗ Lôi một chút giúp đỡ.

Trong thời gian kế tiếp, Trương Nha Lăng nhớ tận dụng mùa thân thể vỡ, thế nhưng vẫn không có hoàn toàn đem toàn bộ súng tháo dỡ hết, sáo đồng là tháo ra, băng đạn cũng tháo xuống, vài cái không cần kỹ xảo có thể lấy xuống lò xo a gì gì đó Trương Nha Lăng cũng đều làm xong, thế nhưng còn dư lại một chút thì không phải là dựa vào man kính có thể tá xuống, cũng là một chút một hợp với một cái tinh vi bộ kiện. Trương Nha Lăng cũng không còn dám đi dùng man kính, hần sợ không nghĩ qua là bản thân bài phá hư người nào linh kiện, như vậy Đỗ Lôi tuyệt đối sẽ đem mình khai đao, Trương Nha Lăng cũng không muốn đi nòng súng lên va chạm, thế là mà bắt đầu ngồi ở chỗ kia ngây người.

Đến khi thời điểm cơm tối, Trương Nha Lăng sắp không ngồi yên thời điểm, Đỗ Lôi cuối cùng đã trở về, trong tay còn cầm Trương Nha Lăng cơm tối. Tuy rằng Trương Nha Lăng trước khi tới thời điểm vừa mới ăn cơm xong, hơn nữa buổi chiều huấn luyện cũng không có phí cái gì thể lực, cho nên Trương Nha Lăng bây giờ còn không phải như vậy bỏ đói, thế nhưng đối với Đỗ Lôi nghĩ cho mình mang cơm tối trở lại, Trương Nha Lăng còn thật vui vẻ, tối thiểu nói rõ Đỗ Lôi còn nhớ bản thân.

"Thế nào? Cho ngươi thời gian dài như vậy ngươi phải hoàn thành đi? Cho ngươi cơm tối." Nói Đỗ Lôi đưa qua một bốc hơi nóng túi ny lon.

Trương Nha Lăng tưởng tượng lập tức liền tan vỡ, Đỗ Lôi đưa cho mình túi ny lon đậm giả vờ hai tên bánh bao lớn, nóng hằm hập vẫn còn ở mạo hiểm khí. Vào Trương Nha Lăng sức tưởng tượng, Đỗ Lôi mang tới cơm tối chắc chắn sẽ không kém, tuy rằng không nhất định có Từ Viện làm như vậy tinh xảo, thế nhưng tốt xấu phải rất phong phú rất có dinh dưỡng. Thế nhưng bánh màn thầu coi là là cái gì a! Hơn nữa còn là dùng túi ny lon ra về, thoạt nhìn đã đơn giản không thể lại đơn giản, hần thật không ngờ, phong trong phủ cơm tối vẫn còn có bánh màn thầu.

Trương Nha Lăng không có phát hiện ra, mình đã từ từ bắt đầu thích ứng cuộc sống như thế, thích ứng phong phú bữa tối và tinh xảo bộ đồ ăn, thích ứng loại quý tộc này như thế cuộc sống, hẳn không có phát hiện, nguyên bản mình ở trong bình thường khẳng định được bánh màn thầu, nguyên bản vào đại học trong phòng ăn bản thân bình thường ăn bánh màn thầu, đã bắt đầu trở thành bản thân chán ghét đồ ăn.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 148: trù bị (thượng)

"Ngạch không cần cảm tạ." Trương Nha Lăng rất uyển chuyển cự tuyệt Đỗ Lôi đưa tới bánh màn thầu, ý bảo mình bây giờ cũng không bỏ đói. Kỳ thực Trương Nha Lăng trong lòng đối với Đỗ Lôi bất mãn đã tăng lên tới trình độ nhất định, quyết định chờ tới về lại để cho Từ Viện cho mình thật tốt chuẩn bị một chút ăn ngon, hẳn nghĩ bất kể là Từ Viện, Chung Bá còn Lưu điều nếu so với trước mắt cái này kẻ cơ bắp mặt sẹo rất tốt ở chung.

"Người không ăn coi như, ta tới thăm người một chút làm thế nào." Đỗ Lôi đem bánh màn thầu vứt qua một bên đi, sau đó đi tới trước mặt nhìn trên bàn bị hủy đi một nửa súng ngắn, hiển nhiên là Trương Nha Lăng tạp ở chỗ này.

"Ta, vừa mới quá nhanh, ta không thấy rõ, nếu như ngài làm tiếp một lần lời nói!" Trương Nha Lăng có chút ngượng ngùng nói ra, từ ba giờ chiều đến sáu giờ tối, ước chừng ba một giờ Trương Nha Lăng con hoàn thành thể này một chút, quả thật có chút mặt mũi không qua được, cho nên không thể làm gì khác hơn là tìm cho mình dưới bậc thang.

"Ta làm tiếp mất trăm lần, người cũng sẽ không." Đỗ Lôi ba dưới năm cái khẩu súng cho hoàn nguyên, sau đó hướng về phía Trương Nha Lăng nói ra.

Trương Nha Lăng nhìn Đỗ Lôi, cảm giác không ra Đỗ Lôi giọng của là cái gì, nói đúng không tiết, còn giống như không phải, nói là thất vọng cũng không phải. Trương Nha Lăng thừa nhận Đỗ Lôi nói không sai, bản thân nhìn nữa bao nhiêu lần phòng chừng cũng không thể học được, có ít thứ không phải là bởi vì người xem sơ dĩ phải, chân chính tinh túy vĩnh viễn không có khả năng dừng lại vào mặt ngoài.

"Vâng, ta thừa nhận, thế nhưng ta dám nói nếu như người dạy biết ta, ta nhất định sẽ làm nhanh hơn người." Trương Nha Lăng gật đầu nói, sau đó ngẩng đầu nhìn Đỗ Lôi, trong ánh mắt tràn đầy tự tin, tuy rằng Trương Nha Lăng chính mình cũng không biết cổ tự tin này rốt cuộc từ đâu mà đến.

"A? Có dám hay không đánh cược?" Đỗ Lôi lông mày nhướn lên, hẳn ngược lại thật không ngờ Trương Nha Lăng sẽ nói như vậy, phải biết rằng, mặc dù đang súng ngắn tháo dỡ lắp ráp lên cũng không có cát Ni Tư ghi lại, thế nhưng các quốc gia trong bộ đội đều có một chút tương tự thi đấu, đã biết tốt nhất ghi lại giống nhau đều ở đây 8—9 giây trong lúc đó, căn cứ súng ngắn loại bất đồng sẽ có biến động, Đỗ Lôi tốc độ bây giờ có thể đạt được 7 giây liền lắp ráp hết, tuy rằng không thể nói nhanh nhất, thế nhưng 10 giây nội đều đều có thể xưng là cao thủ, nhưng là chân chính có thể ở 10 giây nội, đều ít nhất là tiếp xúc súng bao nhiêu năm tay già đời, còn phải là bản thân rất bình thường sử dụng súng, Trương Nha Lăng một mới ra đời người, cho hẳn một năm đều không nhất định có thể đi vào 13 giây.

"Đánh cược gì?" Trương Nha Lăng hỏi.

"2 một cuối tuần, nếu như người có thể vào phương diện tốc độ thắng ta, dù cho người thắng, nếu như người không thắng được ta thế nhưng vào 10 giây bên trong hoàn thành, đồng dạng coi như người thắng, thế nhưng nếu như vượt qua 10 giây, như vậy thì coi là người thua." Đỗ Lôi đem đánh cược nói với Trương Nha Lăng.

"Được." Trương Nha Lăng cũng không có khái niệm 10 giây là chuyện gì xảy ra, dù sao cũng hẳn con còn nhanh hơn Đỗ Lôi là được, thế là rất sáng khoái nói, thoạt nhìn đánh cược đối với hẳn rất có lợi đáng về.

"Như vậy lấy cái gì làm tiền đặt cược đâu? Người có cái gì?" Đỗ Lôi giao hoạt cười, hỏi.

"Ta có cái gì? Ta vậy người muốn cái gì?" Trương Nha Lăng cúi đầu trầm tư nửa ngày, cũng không phát hiện bản thân có thứ gì có thể đem đảm đương tiền đặt cược, muốn nói tiền, như vậy mình là xu không có, còn thiếu Lưu điều rất nhiều tiền, muốn nói thứ gì đáng tiền, Trương Nha Lăng cũng không có, hẳn hiện tại ăn ở cũng là Kiều Phong cho, cái này phong phú căn bản không có thứ thuộc về tự mình,

Thế là Trương Nha Lăng đơn giản hỏi Đỗ Lôi rốt cuộc nghĩ muốn cái gì.

"Người thua, người giúp ta giết một người, thế nào." Đỗ Lôi sau khi suy nghĩ một chút nói ra.

"Vì sao lại là giết người? Chính người đều không giải quyết được ta khẳng định không được." Trương Nha Lăng có chút kinh ngạc, tại sao lại là loại chuyện này, bản thân cũng không phải cứu vớt thế giới người, vì sao người nhiều như vậy không cần, hết lần này tới lần khác tìm đã biết loại món ăn

không thể lại món ăn người đi làm.

"Vì người đi nhất định sẽ chết, không ai nguyện ý đi." Đỗ Lôi nói ra một cái lý do, hơn nữa rất hợp lý.

"Vậy ta thắng, ngươi đem súng này cho ta." Trương Nha Lăng không nghĩ tới Đỗ Lôi nói, mà là đưa ra mình muốn.

"Không được, thế nhưng ta có thể giúp ngươi làm chặn ngang." Đỗ Lôi suy nghĩ một chút cự tuyệt, bất quá đưa ra một cái thiện phương án, cây súng này là không có khả năng đơn giản cho người, Đỗ Lôi đã đem cái này trở thành mình bùa hộ mệnh.

"Cũng được, vậy ta đáp ứng rồi." Trương Nha Lăng suy nghĩ một chút gật đầu đáp ứng nói.

"Ngươi cũng không có đòi ý cơ hội." Đỗ Lôi có chút vô cùng kinh ngạc Trương Nha Lăng sáng khoái, lần thứ hai xác nhận nói.

"Ta biết, ta không đòi ý, vậy ngươi bắt đầu dạy ta đi." Trương Nha Lăng gật đầu, dường như thua biết đi đưa người chết kia người không phải là của mình giống nhau, sau đó trực tiếp cắt vào chính đề.

"Được rồi, ngươi trước xem ở đây, nơi này là sau đó ngươi con nếu như vậy mở về phía sau kéo sau đó" Đỗ Lôi chần chờ một chút, cầm lấy súng bắt đầu chỉ đạo Trương Nha Lăng ra sao tiến hành tháo dỡ, Trương Nha Lăng là ở chỗ này cẩn thận học tập, thỉnh thoảng còn hỏi một vài vấn đề, thoạt nhìn hết sức hòa hợp.

Vào phong phủ trong phòng bệnh, Kiều Phong hiện tại đang khôi phục không ít, hơn nữa thân thể tương đối ổn định, hiện tại đã có thể tiến hành đơn giản dưới giường đi lại hoạt động, Chung Bá mỗi ngày chỉ cần một có thời gian, liền sẽ tới bởi Kiều Phong vào phong trong phủ đi bộ một chút.

"Chung Bá, ta nghĩ cơ thể của ta không sai biệt lắm có thể, tạm thời có thể đi về làm việc, ngươi đi an bài một chút, cùng những thầy thuốc kia nói một tiếng." Kiều Phong nhìn phong cảnh phía xa, cảm thụ được nhỏ gió nói ra, hiện tại đã là mùa thu, phong phủ ở vào trong núi, phong cảnh mười điểm ưu mỹ.

"Phong cuối cùng, còn lại nghỉ ngơi một chút đi, làm việc ta tới xử lý có thể ứng phó tới." Chung Bá vừa nghe Kiều Phong dự định bắt đầu làm việc, lập tức khuyên nhủ, Kiều Phong hiện tại cần chính là không ngừng nghỉ ngơi.

"Có cái gì có thể nghỉ ngơi, ta là một không chịu ngồi yên người, sẽ bàn ta thời gian dài như vậy không hiện ra, khó tránh khỏi có người biết đoán mò nghỉ, biết giờ trò, cái này không được." Kiều Phong nhíu nhíu mày nói ra, hẳn quả thực biết lại tiến hành nghỉ ngơi có thể sẽ rất tốt, thế nhưng lúc này hẳn không có thời gian nghỉ ngơi, quá nhiều chuyện cần trả lời.

"Cái này lại trì hoãn mấy ngày?" Chung Bá biết Kiều Phong quật kính, chính là chỉ cần bình tĩnh chuyện kế tiếp, không phải nghe theo ý kiến của người khác, thế nhưng Chung Bá vẫn như cũ dự định ôm một chút hy vọng có thể kéo vài ngày là vài ngày.

"Chuyện này không có thương lượng, ngươi đi chuẩn bị đi." Kiều Phong rất kiên quyết nói ra, không chút nào kéo dài.

"Vâng, ta biết." Chung Bá thở dài một hơi đáp trả, có chút bất đắc dĩ.

"Ừ, gần nhất có đại sự gì không có?" Nghe Chung Bá đáp ứng, Kiều Phong mà bắt đầu hỏi những chuyện khác, những ngày qua hẳn cũng không có và ngoại giới có bất kỳ liên lạc, cho nên đối với chuyện gần nhất tình còn không rõ lắm.

"Trịnh Hoa Long từ nước Mỹ đã trở về, có người nói mang về một người trẻ tuổi, hơn nữa dường như và KASSR tập đoàn có cái gì hợp tác." Chung Bá báo cáo, đây là hắn tin tức mới vừa nhận được.

"Hoa Đăng đã sớm và KASSR tập đoàn có liên lạc, ngược lại người tuổi trẻ kia, tra một chút lai lịch của hắn, còn có những chuyện khác sao?" Kiều Phong đối với KASSR tập đoàn và Hoa Đăng hợp tác không phải thật bất ngờ, hắn đã sớm biết hai tên đại hình tập đoàn sớm muộn gì biết bởi vì lợi ích cấu kết cùng một chỗ, bởi vì Hoa Đăng và KASSR tập đoàn gối nhau, trước bối cảnh đều rất không sạch sẽ, thế nhưng người tuổi trẻ kia lại đáng giá Kiều Phong độ cao quan tâm, từ nước Mỹ riêng mang về người thanh niên, khẳng định không đơn giản, rốt cuộc là địch là bạn còn có đợi quan sát.

"Còn có còn có chính là 3 nửa tháng sau đó cử hành mùa đông tài chính phong hội, ngay Long Thành, hiện tại đang gọi thầu gánh vác phương, cơ hội này rất nhiều tập đoàn và một người đều muốn nhúng tay hoặc là độc chiếm, thế nhưng hiện tại Hoa Đăng còn không có động tĩnh." Chung Bá gần nhất cũng là nhận được cái này phong hội thư mời, lần này phong hội tiếng là 20 năm qua rất đại hình quốc tế phong hội, sẽ có quốc tế các địa khu đại hình tập đoàn tới tham gia, đối với gánh vác phương, phong hội đặc thù tiến hành gọi thầu hình thức, phá vỡ trước kia tài chính hiệp hội gánh vác, chính phủ tham gia hình thức, rất hiển nhiên, nếu như có thể gánh vác như vậy đại hình phong hội, trước không nói biết mang đến bao nhiêu tiền lợi, thế nhưng loại ảnh hưởng này lực liền không thể đo lường, cho nên tất nhiên sẽ có kịch liệt cạnh tranh, mà những thứ này người cạnh tranh trung, cường đại nhất hai tên dĩ nhiên chính là vạn năm đối thủ một mất một còn Hoa Đăng và phong nhảy, nếu Hoa Đăng hiện tại đang không có xuất thủ, như vậy phong nhảy hiển nhiên không thể hành động thiếu suy nghĩ.

"Ừ, bọn họ cũng là muốn xem động tác của chúng ta, cái này phong hội chúng ta phải bắt, không thể đem Hoa Đăng bất cứ cơ hội nào." Kiều Phong trong đôi mắt của hiện lên một chút hung ác, cơ hội này đối với phong nhảy mà nói, quá trọng yếu.

"Ta biết, ta sẽ tận lực đi làm, ngài cũng phải nghỉ ngơi thật tốt chú ý thân thể, không phải đến lúc đó có thể không có biện pháp tham gia lớn như vậy hình hội nghị." Chung Bá thừa cơ tới dặn Kiều Phong chú ý thân thể.

"Ta không tham gia, để cho Trương Nha Lăng đi, cái này ba cái rười rượi, hẳn phải thoát thai hoán cốt, ngươi biết nên làm sao bây giờ?" Gió nổi lên, có

chút hơi cảm giác mát, Kiều Phong nắm thật chặt y phục của mình nói với Chung Bá.

"Để cho hắn đi? Còn không phải lúc đi, lần này hội nghị rất trọng yếu, quan hệ đến phong nhảy phát triển sau này." Chung Bá có chút không biết rõ, lớn như vậy hình hội nghị, nếu để cho Trương Nha Lăng làm cho thất bại, vậy coi như làm trò cười, hơn nữa còn là để cho thế giới chế giễu, loại chuyện này có thể nghìn vạn lần không thể phát sinh.

"Đến lúc rồi, chim không thể cuối cùng vào trong ổ, nếu như ta không đoán sai, Trình Hoa Long tên kia cũng không có ý định tham gia, cho nên, liền để cho bọn họ người thanh niên thật tốt va chạm đi." Kiều Phong cười cười, hắn đang buồn một cái cơ hội đầu, cơ hội liền tự động đưa tới cửa, ba cái rười rượi tháng sau đó tài chính phong hội, chính là lần đầu quyết đấu!

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 149: trù bị (trung)

Trình Hoa Long trở lại Hoa Đăng ngày thứ hai, sẽ lên đường tiến về phía trước bệnh viện vẫn an Trình Bản, sở dĩ không có ở trở về ngay ngày hôm ấy đi nhìn, là bởi vì ngay ngày hôm ấy chuyện tình thực sự nhiều lắm, trừ muốn họp xác nhận gần nhất tập đoàn phát triển tình trạng ở ngoài, chủ yếu nhất chính là dàn xếp Trình Trạch Dân trở ngại, Trình Hoa Long vẫn thật không nghĩ tới, một Trình Trạch Dân sẽ mang đến cho hắn nhiều như vậy phiền phức, so với hắn nguyên bản dự tính còn muốn phiền phức rất nhiều rất nhiều, vào ban đêm triệu khai toàn thể tầng quản lý trong buổi họp, Trình Hoa Long long trọng đẩy ra Trình Trạch Dân, vì là cho Trình Trạch Dân tạo một hình tượng, thế nhưng rất nhanh, Trình Hoa Long phát hiện, kỳ thực cũng không phải dễ dàng như vậy, vào Hoa Đăng, mỗi người đối với mình quyền vị đều hết sức coi trọng, cái này đúng là Trình Hoa Long hy vọng thấy, bởi vì khi người coi trọng, người mới có thể quý trọng, mới sẽ cố gắng mà leo lên, quyền này thân chính là một bộ xúc tiến đại gia chung nỗ lực chuyện tốt. Thế nhưng mọi việc tất có hai mặt tính chất, Trình Hoa Long có thể cảm giác được đại gia đối với Trình Trạch Dân địch ý, mà cái này địch ý nguồn gốc Trình Hoa Long trong lòng cũng rõ ràng, Trình Hoa Long muốn lập Trình Trạch Dân, tất nhiên sẽ tổn thất đại bộ phận người lợi ích, địch ý nguồn gốc cho lợi ích phân cách.

Trình Trạch Dân Trình Hoa Long phải không dám đắc tội, hơn nữa Trình Hoa Long đúng là cho rằng Trình Trạch Dân là một tốt lắm vật liệu, cũng là Trình Hoa Long nhất định phải trọng dụng, thế nhưng nếu như đưa tới tầng quản lý tập thể phản đối, như vậy tất nhiên cũng là bất lợi, cho nên lệnh Trình Hoa Long rất là đau đầu, cho nên vào ngày thứ hai mới nhảy ra thời gian tới đi thăm Trình Bản.

Vào Trình Hoa Long trở về đêm đó trong hội nghị, có một người họp lại không có tham gia, hắn hướng Trình Hoa Long xin nghỉ, đó chính là Bối Minh Tuấn, đối với Bối Minh Tuấn Trình Hoa Long vẫn tương đối tin đảm nhiệm, cho nên không nói gì thêm liền phê chuẩn hắn xin nghỉ. Bối Minh Tuấn dùng lúc này đi bệnh viện, là vì cái gì đâu? Tự nhiên là vì đem Trình Hoa Long mang theo Trình Trạch Dân trở về tin tức trước tiên nói cho Trình Bản, đồng thời thêm mắm thêm muối châm ngòi thổi gió, đem cả chuyện bịa thành Trình Hoa Long ở bên ngoài vừa tìm tới một người mới người trẻ tuổi, hơn nữa Trình Hoa Long có ý mời dự họp hội nghị quyết định lập hắn, vì thế không tiếc đẩy trễ một ngày vẫn an Trình Bản.

Đương nhiên Trình Bản lúc đó họp lại không nói gì thêm, chẳng qua là lẳng lặng nghe Bối Minh Tuấn nói việc này, thế nhưng Bối Minh Tuấn biết, càng như vậy, nói rõ Trình Bản càng đề bụng, vết rách cũng là từ từ sinh ra.

"Cha, ngài đã tới." Trình Hoa Long vào thầy thuốc và một chút tùy tùng cùng đi, đi thẳng tới Trình Bản phòng bệnh, bây giờ Trình Bản khôi phục tương đối khá, đã có thể vào trên giường bệnh làm đơn giản một chút hoạt động, Trình Hoa Long đến cũng không có để cho Trình Bản nghĩ hưng phấn hoặc là kích động, bởi vì Trình Bản đã sớm biết ngày hôm nay Trình Hoa Long sẽ đến, cho nên chẳng qua là rất lễ phép cùng Trình Hoa Long chào hỏi một tiếng.

"Khôi phục ra sao, cảm giác khá hơn một chút đi." Thấy con trai của mình bây giờ nhìn lại sắc mặt đều cũng không tệ lắm, Trình Hoa Long ôn nhu hỏi.

"Ừ, hết thấy đều tốt." Trình Bản ánh mắt hít lại, một cái liền quét cái tên đề ở nơi đâu cũng là hấp dẫn nhất lực chú ý Trình Trạch Dân trên người, Trình Bản cẩn thận quan sát cái này cười hít mắt người thanh niên, ánh mắt không giấu.

"Trình Dân, ta một người cháu, Trình Dân, cái này là Trình Bản, con trai của ta, anh của ngươi." Trình Hoa Long thấy được Trình Bản vừa lên tới liền đem đầu mâu nhắm ngay Trình Trạch Dân, tức khắc đầu hơi lớn, trước mặt nhiều người như vậy, Trình Hoa Long cũng không tiện nói cái gì, chỉ có thể đem tối hôm qua cùng mọi người nói những lời này vừa nói một lần.

"Anh được." Trình Trạch Dân rất lễ phép tiến lên một bước vừa cười vừa nói, cái loại cảm giác này khiến người ta như cây đón xuân.

"Ta thế nào không biết, ta còn có một em trai." Trình Bản hiển nhiên không có tiếp thu Trình Dân vẫn an, ngược lại không nhìn Trình Trạch Dân trực tiếp chất vấn Trình Hoa Long, hơn nữa giọng nói hiển nhiên không cao hứng lắm.

"Việc này chúng ta sau này hãy nói." Trịnh Hoa Long nghĩ hiện tại hắn thật mất mặt, hơn nữa hiện tại tức giận có chút xấu hổ, Trịnh Trạch Dân ngược lại rất không sao cả đứng ở nơi đó, vẫn là vẻ mặt mỉm cười, dường như hắn chỉ có thể này một biểu tình giống nhau, như là mang theo một mặt nạ dối trá, nhưng là vừa không ai có thể bắt được có biện pháp nào.

"Nhận không ra người?" Trịnh Bản không biết vì sao, trong miệng đột nhiên bính ra một câu nói như vậy, để cho bản thân cũng rất cứng ngắc quan hệ càng cứng ngắc, tất cả mọi người nín thở, chuẩn bị xem Trịnh Hoa Long có thể hay không tức giận.

"Chính người thật tốt dưỡng bệnh, Trịnh Dân, đi." Ngoài dự đoán của mọi người vâng, Trịnh Hoa Long rõ ràng sắc mặt đã rất lạnh như băng, rõ ràng sẽ phải bạo phát, thế nhưng khi thể kia lập tức liền biến mất, Trịnh Hoa Long trực tiếp bỏ lại một câu nói sau đó xoay người rồi rời đi phòng bệnh.

"Nghĩ ngợi thật tốt a ~" Trịnh Trạch Dân cùng Trịnh Bản lên tiếng chào hỏi sau đó cũng theo Trịnh Hoa Long đi ra ngoài, không thêm để ý chút nào Trịnh Bản sắp tích xuất nước âm trầm sắc mặt.

Rất nhanh, trong phòng bệnh lại chỉ còn dưới Trịnh Bản một người, Trịnh Bản tựa ở giường trên lưng, sắc mặt mủi tím âm trầm, nếu như nói Bối Minh Tuấn nói với hắn những lời này Trịnh Bản còn có chút hoài nghi, như vậy ngày hôm nay nhìn thấy những thứ này đã cho Trịnh Bản một đáp án, cha ngay cả tuân hồi mình thương là chuyện gì xảy ra đều không hỏi, mang đến một người cháu, chưa từng nghe nói cháu trai? Ha ha. Trịnh Bản quả đấm của nắm thật chặt, hắn nghĩ hiện tại mình đã lâm vào một loại rất bất lợi cục diện, cái tên Trịnh Dân, vừa nhìn thì không phải là cái gì hiền lành.

Trịnh Bản hiện tại có chút mê man, rất vô lực, hắn vốn có cho rằng, dưới đất trong sông bạc hắn có thể học được rất nhiều, hoặc là nói hắn cho là hắn đã có thể đi qua khảo nghiệm, thế nhưng hắn phát hiện, bản thân còn quá ngây thơ, tin nhiệm? Cái gì tin nhiệm đều căn bã, thân tình tình bằng hữu gì gì đó, đến cuối cùng cũng có thể có thể công dã tràng, đây là hiện thực, tất cả mọi người này đây lợi ích làm trọng, vì thế có thể lấy đao cắt ở thân nhân mình phía sau, hoặc là nòng súng dựa vào hướng thân tín của mình, không ai sẽ vì người khác mà sống. Và những người này đâu, người sẽ phải học được đi chân trần giẫm ở đao nhọn lên, học sẽ không chút lưu tình, học được không được tình cảm sở chừng đó, khi người hung ác thời điểm, người khác mới có thể sợ người.

"Từ nay về sau, ta vì mình mà sống." Trịnh Bản nhỏ giọng nói, nói cho mình nghe.

"Ba, người thật yên tâm ca qua bên kia a." Trình Hiếu Hàm quang bàn chân nhỏ nằm ở ghế sa lon bằng da thật, trong tay đang nâng một quyển mới tạp chí nói ra.

"Vậy thì có cái gì không yên lòng, anh người so với người khôn khéo hơn." Trình Uy từ văn kiện trong đồng ngắm đầu, hướng về phía trình Hiếu Hàm nói ra.

"Phá, nếu không ta cho người biết về Trịnh Bản và Lý mưa oán chuyện tình, người mới sẽ không có cơ hội đâu, nói mau, thế nào cảm tạ ta?" Trình Hiếu Hàm buông xuống tạp chí, từ trên ghế salon nhảy xuống, sau đó chạy đến Trình Uy trước mặt, như là bạch tuộc giống nhau quấn quýt lấy Trình Uy nũng nịu nói ra.

"Hảo hảo hảo, rõ ràng ăn xong người, người muốn làm gì?" Trình Uy bị trình Hiếu Hàm dây dưa thực sự không chịu nổi, vội vàng giờ tay đầu hàng nói.

"Ta phải đi về, bên này quá nhàm chán!" Trình Hiếu Hàm nũng nịu nói ra, vừa nói còn vừa phe phẩy Trình Uy thân thể.

"Ban đầu là người nào kêu trời trách đất để cho ta đem người nhận trở về?" Trình Uy hỏi ngược lại.

"Mặc kệ, dù sao cũng ta phải trở về đi!" Trình Hiếu Hàm bắt đầu đùa giỡn thành lập mình nhỏ tánh khí.

"Người nha đầu kia, đi cho ca ca người thêm phiền?" Trình Uy có chút bất đắc dĩ, nha đầu này đùa giỡn thành lập tính tình tới hắn có thể chịu không nổi.

"Người nào cho hắn thêm phiền, hắn là đại biểu Hoa Đảng, ta liền đại biểu KASSR, vừa không xung đột." Trình Hiếu Hàm tức giận nói ra, nàng ghét nhất người khác xem nàng như thành quấy rồi đứa trẻ.

"Thế nào? Người cũng muốn tham gia cái tên mùa đông tài chính phong hội?" Trình Uy hỏi.

"Đúng vậy, ta nghĩ cố gắng hảo ngoạn a." Trình Hiếu Hàm dí dỏm nói.

"Chơi thật khá? Ta con bé ương bướng mà, đó cũng không phải là đùa nơi ấy." Trình Uy có chút dở khóc dở cười, nghiêm túc như vậy nơi ấy nói như thế nào thành chơi thật khá.

"Người đừng khuôn ta, con gái người ta đầu gì cũng là học kim dung, mặc kệ người có nhường hay không ta đi cho!" Trình Hiếu Hàm nện cho một cái Trình Uy nói ra.

"Hảo hảo hảo, đi đi, tiểu tử tông của ta người cũng đừng quấy rầy nữa ta được chứ? Đến lúc đó ta là người đem người viết vào trong danh sách, vội vàng trở về người phòng mình dặm đi." Trình Uy bị trình Hiếu Hàm khiến cho thực sự không chiều, không thể làm gì khác hơn là đáp ứng, nhìn trình Hiếu Hàm vui chạy đi bóng lưng, Trình Uy có chút bất đắc dĩ lắc đầu.

"Thủ lĩnh, phần này là tài chính phong hội thư mời, hôm qua mới phát tới." Một toàn thân hắc y nam tử hướng về phía trước bàn làm việc trung niên nam tử mủi tím cung kính nói.

"Cụ thể nói một chút." Chỗ ngồi nam tử lạnh lùng nói, thanh âm còn mang theo những khàn giọng.

"Tổ chức mà vào Trung Quốc Long Thành, là tiếng là 20 năm qua đại quy mô nhất toàn cầu tài chính phong hội, rất nhiều đại hình tập đoàn đều có thể tham gia, ví như Long Thành Hoa Đăng, phong nhảy, New York KASSR, toàn bộ dùng, còn có Châu Âu không trung đoàn tàu tập đoàn, bao dung rất nhiều lĩnh vực." Thủ hạ nghiêm trang giới thiệu.

"Ha ha, như vậy, chúng ta phải tham gia, bắt đầu tay chuẩn bị đi." Cười lạnh một tiếng, người đàn ông trung niên làm ra quyết sách, vung tay lên thủ hạ liền cúi chào lui xuống.

"Hoa Đăng thật không? Trịnh, hoa, rỗng." Trung niên nam tử một chữ một cái cắn nói, giọng nói tràn ngập không giới.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 150: trù bị (hạ)

"Huấn luyện viên Đỗ, ta nghĩ đã có thể." Trương Nha Lăng sáng sớm liền đi tới sân bắn cùng đội Đỗ Lôi, cho nên vào Đỗ Lôi đi tới sân bắn thời điểm cảm thấy rất kinh ngạc, không nghĩ tới hôm nay Trương Nha Lăng dĩ nhiên nói tới trước, càng không có nghĩ tới chính là chỉ năm hồi ban ngày, Trương Nha Lăng liền hướng Đỗ Lôi phát ra khiêu chiến, cái này là lần đầu tiên khiêu chiến.

"Năm ngày? Người xác định?" Đỗ Lôi từ bên hông xuất ra vậy hai cây súng bạc, mang theo hoài nghi lại hỏi Trương Nha Lăng một lần.

"Xác định, quy tắc là cái gì?" Trương Nha Lăng rất vững tin nói, mấy ngày nay ban đêm Trương Nha Lăng buông xuống sách vở, toàn tâm nghiên cứu cây súng này, nhiều lần luyện tập, hẳn hiện tại nghĩ trên cơ bản đã có thể vượt lên trước Đỗ Lôi, chỉ ít có thể bất phân thắng bại, trái lại chánh thời gian là hai tuần lễ, cho nên Trương Nha Lăng quyết định khiêu chiến một cái.

"Rất đơn giản, trước khẩu súng hóa giải hết, sau đó đồng thời bắt đầu lắp ráp, lắp ráp trung bao hàm một viên đạn, hoàn thành yêu cầu là người nào trước có cơ hội giết chết đối phương, người nào liền thắng." Đỗ Lôi không có tiếp tục truy vấn Trương Nha Lăng tìm hấn khiêu chiến nguyên nhân, mà là đem tranh tài quy tắc và Trương Nha Lăng nói một lần, cái này quy tắc và mới cảnh sát chuyện xưa bên trong cái tên lắp ráp súng ông quyết đấu rất giống.

"Giết chết đối phương?" Trương Nha Lăng đối với Đỗ Lôi nói câu nói sau cùng không có quá lý giải, lẽ nào loại này thi đấu còn muốn liều mạng?

"Dựa vào có cơ hội giết chết đối phương, người có thể lý giải làm đạn đã lên đạn phá nòng súng hướng về phía đối phương, hơn nữa còn nhanh hơn ta." Đỗ Lôi rất kiên nhẫn cùng Trương Nha Lăng giải thích.

"Được." Tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, thế nhưng trên thực tế Trương Nha Lăng trong lòng đã bắt đầu không để, bởi vì hấn chẳng qua là đang luyện tập lắp ráp súng ngắn, thế nhưng cũng là không đeo đạn, ngày hôm nay lần đầu tiên bao hàm một viên đạn, Trương Nha Lăng cũng có chút hốt hoảng.

Đỗ Lôi nói xong động thủ mang hai thanh súng đều tháo dỡ hoàn tất, sau đó đem trong đó một khẩu súng linh kiện bỏ vào Trương Nha Lăng trước mặt, sau đó móc ra hai viên đạn, cái này hai viên đạn rất đẹp, lập tức hấp dẫn Trương Nha Lăng chú ý lực, đạn là toàn bộ màu bạc, và súng màu giống nhau, phía trên có điều ra như là rỗng như thế hoa văn, thoát nhìn không giống như là đạn, cũng giống là một hàng mỹ nghệ.

"Có thể chuẩn bị bắt đầu rồi?" Đỗ Lôi rất nhẹ nhàng hỏi, hiển nhiên không có đem Trương Nha Lăng quá xem hời hợt.

"Có thể." Trương Nha Lăng cũng đem lực chú ý từ khối đạn màu bạc lên lấy ra, chuẩn bị sắp xếp.

"Vội tiền xu rơi xuống đất thanh âm làm chuẩn." Nói, Đỗ Lôi từ trong túi móc ra một một nguyên tiền xu sau đó thật cao mà vút lên tới, tiền xu trên không trung càng không ngừng cuộn, sau đó vuông góc rơi xuống đất, phát sinh đinh thanh thủy thanh vang, mà đang ở một thoáng kia, Trương Nha Lăng và Đỗ Lôi tay đồng thời nhanh chóng lung lay, rất rõ ràng đó có thể thấy được, Đỗ Lôi phản ứng lại thêm mau một chút.

Trương Nha Lăng và Đỗ Lôi cũng là trước từ băng đạn bắt đầu tiến hành lắp ráp, Trương Nha Lăng chọn lựa tương đối trung quy trung củ, dựa theo Đỗ Lôi ngày đầu tiên cho hấn phân giải động tác tiến hành lắp ráp, mà trái lại Đỗ Lôi cũng rất có kinh nghiệm, làm cho cả băng đạn vây quanh vậy viên đạn bắt đầu hệ thống lắp ráp, rất nhanh đã hoàn thành băng đạn bộ phận, sau đó ngược lại đi tiến hành súng chủ thể bộ phận lắp ráp, mà lúc này Trương Nha Lăng vừa mới mới vừa lắp ráp xong rồi băng đạn, còn chưa kịp mang đạn cất vào đi.

Rất rõ ràng, hiện nay hình thức Trương Nha Lăng muốn lạc hậu rất nhiều, Trương Nha Lăng ánh mắt càng không ngừng nhìn Đỗ Lôi tiến độ, hơn nữa càng xem trong lòng áp lực càng lớn, mà càng muốn đuổi kịp và vượt qua, xuất hiện lệch lạc thì càng nhiều, muốn đuổi kịp và vượt qua đã không thể nào, trái lại Đỗ Lôi ngược lại vẻ mặt dễ dàng, mắt cũng không nhìn Trương Nha Lăng, chính là chia vào tay của mình, động tác như nước chảy mây trôi,

khiến người ta thấy cảnh đẹp ý vui.

"Người thua." Đỗ Lôi trong tay giờ còn kia màu bạc sừng, đội trên trán Trương Nha Lăng, lúc này Trương Nha Lăng vừa mới mới vừa hoàn thành thân thương lấp rập, băng đạn còn không có bỏ vào, hơn nữa cũng không lên đạn. Trương Nha Lăng thái dương để lại một giọt mồ hôi, theo gò má luôn luôn nằm xuống, cái này là có bao nhiêu sai biệt.

Cô, Trương Nha Lăng nuốt từng ngụm nước bọt, lặng lẽ hoàn thành mình lấp rập, sau đó đem lấp rập tốt súng bỏ qua một bên. Sau đó ngẩng đầu nhìn Đỗ Lôi, còn có cái tên hòng súng đen ngòm, lúc trước đã nghe Đỗ Lôi lên đạn thanh âm, nói cách khác, nếu như Đỗ Lôi hiện tại nổ súng lời nói, như vậy Trương Nha Lăng chính là một thi thể lạnh như băng.

"Hơi tự mình hiểu lấy, nếu như bây giờ người là và địch nhân ở thi đấu, như vậy không riêng thi đấu kết thúc, người của người sanh đã kết thúc." Đỗ Lôi để súng xuống mang đạn lui ra, sau đó mang Trương Nha Lăng cây súng kia trong đạn cũng lấy đi, dường như cái này đạn đối với hắn rất trọng yếu giống nhau, sau đó nhìn Trương Nha Lăng nói ra.

"Xin lỗi, ta biết." Trương Nha Lăng hiện tại rất uể oải, vốn có hắn cho là hắn có cơ hội, thế nhưng phát hiện cái chênh lệch này còn rất lớn, Đỗ Lôi rất có thể hợp lại không dùng toàn lực, nhưng là mình hôm nay đã hết cố gắng lớn nhất, cho nên Trương Nha Lăng cúi đầu nói ra.

"Bây giờ là năm ngày, người còn có chín ngày cơ hội, luyện thật giỏi tập đi." Đỗ Lôi rất bất dĩ vì nhiên nói ra. "Ta biết." Trương Nha Lăng gạt đầu một cái nói, âm thầm dưới ngoan kính, chuẩn bị hai ngày nữa lần thứ hai khiêu chiến.

"Người bây giờ có thể đứng lên sao? Cũng không đến nỗi đến bây giờ còn cần ngồi đi?" Đỗ Lôi quay lại đến chính đề, nếu như Trương Nha Lăng vẫn ngồi như vậy nói, như vậy đối với sau này huấn luyện cũng là một đại vấn đề, luôn không khả năng cái gì huấn luyện đều ở đây xe lăn tiến hành đi? Vốn có bản huấn luyện tựu ứng cái thị đứng thẳng tiến hành, thế nhưng ra khỏi mà câu kỳ thứ đặt ở xe lăn cũng không phải là không thể được, chính là sau thân thể đối kháng gì gì đó huấn luyện, vào xe lăn liên kháng định không thể nào.

"Có thể là có thể, thế nhưng, rất không được tự nhiên, hơn nữa không thể làm kịch liệt vận động." Trương Nha Lăng đỡ xe đẩy đem tay đứng lên, đứng yên thời điểm còn có chút không yên ổn hành, hơn nữa hắn còn thử đi mấy bước, rõ ràng không phải rất thuận lợi, sau đó tốt một lần nữa trở lại xe lăn.

"Ai, thật là một chuyện phiền phức tình, ta nữa nghĩ biện pháp đi, tìm người kia phải có thể, trước không nói cái này, nếu gần nhất vẫn là không có biện pháp tiến hành trên thân thể huấn luyện, như vậy ta liền tạm thời đem cơ sở và lý luận tính chất giao cho người." Đỗ Lôi thở dài một hơi, vạn sự sẵn sàng cảm giác rất vô lực, cho người các loại vũ khí chính là không để cho người đạn được, có cao hơn nữa thao tác và độ chính xác cũng không có biện pháp nghiền dịch a.

"Ừ, ta nghe ngài an bài là được." Trương Nha Lăng gạt đầu, hắn hiện tại còn muốn đi theo Đỗ Lôi kế hoạch đi là được.

"Ừ, kế tiếp người thiết kế huấn luyện không thể hạ xuống, nhưng là chúng ta bây giờ đem trọng điểm đặt ở vật tự do huấn luyện lên, cũng chính là năng lực cận chiến, ta giới thiệu cho người một người." Nói, Đỗ Lôi vỗ tay một cái, sẵn bản bên trong đi tới một người.

Người này thoạt nhìn và Trương Nha Lăng không sai biệt lắm lớn, da ngăm đen, giữ lại tóc húi cua, trên người giống như Đỗ Lôi mặc đồ rằn ri, tựa như một tân binh giống nhau, có chút mao lãng cảm giác, như là trong phim ảnh cái gốc kia căn cứ, người này đi tới Đỗ Lôi bên người, có chút ngượng ngừng như dầu, sau đó lộ ra một rất chân thành cười, hàm răng của hắn rất trắng, hay là là bởi vì hắn đen kịt da phụ trợ.

"Lý Hải Thụ, người trực tiếp gọi hắn Hải Thụ là được rồi, ta mang binh, và người giống nhau lớn." Đỗ Lôi đơn giản giới thiệu.

"Chào người." Trương Nha Lăng chủ động lễ phép gật đầu vãn an, người này cho hắn một loại rất ánh mặt trời cảm giác, hơn nữa Trương Nha Lăng nhìn ra được người này rất chân thành, rất chân thực, cho nên Trương Nha Lăng cũng thích cùng người như vậy ở chung.

"Hắc, chào người." Lý Hải Thụ trước cùng Đỗ Lôi chào theo kiểu nhà binh, sau đó hơi xấu hổ cùng Trương Nha Lăng chào hỏi.

"Ta và Hải Thụ tạm thời xem như diễn luyện đối tượng, người nhìn cho thật kỹ, chờ người khôi phục một chút, Hải Thụ sẽ là của người đối luyện." Đỗ Lôi nói rõ với Trương Nha Lăng nói.

"Ngày hôm nay ta trước nói một cái đơn giản vật tự do. Vật tự do khái niệm kỳ thực từ mặt chữ lên liền có thể lý giải, hắn lớn nhất đặc điểm chính là tự do, có thể vào trong thực chiến tự do phát huy, linh hoạt dụng quyền, khuỷu tay,, chân, đầu gối chờ người có thể sử dụng đến tất cả thân thể vị trí đi chiến thắng và đánh bại đối thủ, câu chính là giản đơn mau lẹ, không có gì sức tưởng tượng động tác. Vật tự do có rất mạnh một người phong cách, mỗi người đều có con đường của mình số, thế nhưng hệ thống mà nói, vật tự do là truyền hình hai trong một hợp lại sức Trung quốc võ thuật, Nhật Bản karate, kiếm đạo, nhu đạo, Hàn quốc taekwondo, Thái Lan Thái quyền và phương tây quyền anh, suất giao. Cái này là thực sự có thể trở thành tập bách gia làm một nhà hình thành nhà mình tốt nhất thể hiện." Đỗ Lôi mang toàn bộ vật tự do đại khái đọc và tinh túy lý giải tất cả nói cho Trương Nha Lăng, vì là để cho Trương Nha Lăng trước có một thứ đại khái hiểu rõ.

"Vật tự do ở trong bộ đội cũng là từ từ xem như một loại bắt buộc cận chiến chương trình học, bởi vì cánh trên dễ hơn nữa không câu nệ cho thông lệ, tổng thể mà nói, vật tự do quan trọng nhất chia làm hai điểm, đương nhiên hai điểm này cũng là toàn bộ cùng người chiến đấu cơ bản nhất hai điểm, chính là phòng ngự và công kích. Mà phòng ngự và công kích cũng là tập trung ở cơ thể người yếu ớt nhất vài cái chút, ví như xương sườn, bắp chân lõi, nách, cổ, huyết Thái Dương, còn có hạ bộ. Những thứ này, cũng là cơ thể người rất yếu ớt vị trí." Vừa nói, Đỗ Lôi một bên vào trên người của mình đem mấy cái này vị trí đều chỉ ra.

"Những thứ này vị trí có khi là bởi vì vốn là rất yếu đuối, ví như bắp chân lõi và xương sườn, giống nhau chỉ cần dùng tới một chút lực đạo có thể sản sinh đau đớn kịch liệt thậm chí gãy xương, còn có một ít là bởi vì thân kinh tương đối phát đạt nơi ấy, ví như nam giới cơ quan sinh dục, bao hàm số lớn thần

kinh, to lớn đập vào có thể sẽ dẫn đến hôn mê. Đến nỗi cổ, là bởi vì nơi này có người khí quản và động mạch chủ, huyết Thái Dương là huyết vị, mà nách, nó yếu đuối là bởi vì mọi người theo bản năng nghĩ ở vào ả nấp nơi ấy không biết bị thương tổn, có thật không đã bị công kích thời điểm, liền sẽ cho người sản sinh toàn tâm đau đớn. Đương nhiên, những chỗ này chẳng qua là rất cơ bản một vài chỗ, còn có một chút nơi ấy cũng sẽ là người nhược điểm, những chúng ta đó sau đó hiểu rõ đi nữa." Đỗ Lôi tiến thêm một bước giải thích những thứ này yếu ớt nơi ấy tại sao phải yếu ớt nguyên nhân, những kiến thức này đối với Trương Nha Lăng mà nói lại là một mảnh mới tình cảnh, cho nên Trương Nha Lăng cũng là nghe được rất có hứng thú, nghe được rất nghiêm túc.

"Đối với bất đồng vị trí, công kích phương pháp cũng không giống nhau, phần lớn nơi ấy là trực tiếp dụng quyền, ví như huyết Thái Dương, ví như bụng ngực, đầu." Nói, Đỗ Lôi bắt đầu và Lý Hải Thụ bĩu môi, cho Trương Nha Lăng hình tượng làm làm mẫu.

"Năm ngón tay mở vào khép lại thành trụ hình, thích hợp đã kích người cổ và nách, mang lực đạo tập trung vào một chút, sản sinh lớn nhất hiệu quả." Đỗ Lôi sử dụng động tác chậm tới tiến hành giảng giải, để cho Trương Nha Lăng nhìn rất hình tượng rất dễ bắt chước.

"Đến nỗi thân thể hạ bản quan trọng vị trí, chặn ngang cũng sẽ đồng dạng cùng hạ bản vị trí đi công kích, ví như và đầu gối, ví như hạ bộ có thể dùng đầu gối đi đội kích, bấp chần lồi thì là dùng đầu ngón chân đi đánh." Nói, Đỗ Lôi và Lý Hải Thụ vừa tiến hành làm mẫu, đương nhiên làm mẫu thời điểm dùng lực đạo cũng là rất nhỏ, không phải lần này tất nhiên có một phương muốn xong đời.

Đi qua Đỗ Lôi phen này giảng giải, cuối cùng mang Trương Nha Lăng mang vào đánh nhau mới tình cảnh.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 151: thần thủ (thượng)

Vào sân bắn trên lầu, có một chuyên tiến hành vật tự do huấn luyện nơi ấy, nói trắng ra là liền là một khối ngầm cửa hàng có mái che một lớn căn phòng, bên trong còn bài biện được nẩy bao cát và dụng cụ bảo vệ.

Lúc này, Lý Hải Thụ và Đỗ Lôi hai đạo thân ảnh đang vật lộn trận trung tâm qua lại né tránh công kích, Lý Hải Thụ mặc dù là tân binh, thế nhưng từ thân thủ cũng có thể thấy được tuyệt không hàm hồ. Đỗ Lôi thân cao và hình thể cũng muốn giỏi hơn cho Lý Hải Thụ, cho nên vào trình độ nhất định có rất lớn ưu thế, bất quá Trương Nha Lăng ở một bên nhìn hai người, trong lòng cảm xúc muốn càng nhiều hơn một chút, Lý Hải Thụ tuổi trẻ lực tráng, cho nên thế tiến công tương đối sắc bén, hơn nữa vóc người không cao lắm cho nên rất linh hoạt, chuyên tìm Đỗ Lôi vài cái nhược điểm tiến hành công kích, hơn nữa một kích không trúng liền lập tức lui về phía sau, không để cho Đỗ Lôi cơ hội phản kích, bất quá bên kia Đỗ Lôi tuy rằng tốc độ không phải rất nhanh, thế nhưng dường như đều rất có hiệu quả, có thể sử dụng phương pháp đơn giản nhất hóa giải Lý Hải Thụ mưa sa công thức, làm được đâu vào đấy. Trương Nha Lăng làm một người ngoài xem hai người trong lúc đó tỷ thí, rất dễ là có thể nhìn ra đôi bên đặc điểm, vào Trương Nha Lăng nhận thức trung, Đỗ Lôi hiển nhiên là già hơn nói một chút, kinh nghiệm để cho hắn có thể dùng nhỏ nhất khí lực làm ra lớn nhất hiệu quả, tuy rằng thoát nhìn ở hạ phong, thế nhưng Lý Hải Thụ thế lực cho dù tốt cũng cuối cùng có cầm cự không nổi thời điểm, khi đó Đỗ Lôi cũng rất có thể tiến hành phản kích, Trương Nha Lăng ở trong lòng không chỉ có âm thầm khen ngợi, khương quả nhiên còn già cay.

Rất nhanh, thế cục liền xuất hiện chuyển ngoặt, Lý Hải Thụ thấy được Đỗ Lôi một trục bánh xe biến tốc, thế là chân trái tiến lên một bước, thân thể phóng thấp, cả người dùng sức vọt ra ngoài, trực bức Đỗ Lôi chỗ phải, đồng thời hai tay nắm chắc nắm tay hướng lực bộ đánh, mắt thấy thắng bại sẽ phải phân rõ đi ra, thế nhưng Đỗ Lôi lại làm một để cho tất cả mọi người không nghĩ tới động tác, chính là đột nhiên ngã về phía sau, đồng thời hai chân uốn lượn, cứ như vậy để cho Lý Hải Thụ song quyền rơi vào khoảng không, hơn nữa bởi cái này biến hóa, Lý Hải Thụ trọng tâm cũng mất đi, hướng lực này nằm dưới đất Đỗ Lôi ngã xuống, thế nhưng cái này là Đỗ Lôi uốn lượn hai chân đột nhiên hướng về phía trước bay đoán, trực tiếp đoán trúng Lý Hải Thụ bụng của, mang Lý Hải Thụ hướng về phía sau dặng đi.

Cái này biến hóa phát sinh ở điện quang thạch hỏa trong lúc đó, thậm chí tới Lý Hải Thụ cũng không nghĩ tới, sau đó cũng cảm giác một to lớn xung lượng từ bụng truyền đến, kèm theo đau đớn, sau đó liền trực tiếp từ Đỗ Lôi phía trên bay đi, nặng nề rớt xuống đất, được trên mặt đất cửa hàng là bảo vệ điểm, không phải vừa té như vậy Lý Hải Thụ liền trực tiếp không cần lại tiếp tục đánh. Lý Hải Thụ vào rơi xuống đất thời điểm mang bản thân ôm thành một cầu, che ở đầu của mình bộ, hơn nữa là rơi xuống đất gây hoà hoãn nhỏ nhất, sau đó coi như Lý Hải Thụ chuẩn bị lập tức đứng dậy thời điểm, một tay trực tiếp bóp ở Lý Hải Thụ trên cổ, thế nhưng chẳng qua là một cái liền buông lỏng ra.

"Thua, đứng lên đi." Cái tay kia là Đỗ Lôi, hắn so với Lý Hải Thụ phải sớm những đứng dậy, trực tiếp liền đem té trên mặt đất Lý Hải Thụ trực tiếp bắt, bất quá dù sao cũng là tỷ thí luận bàn, hơn nữa hai người quan trọng hơn là cho Trương Nha Lăng làm làm mẫu, cho nên Đỗ Lôi cũng chỉ là tượng trưng tính chất một cái, ý tứ là Lý Hải Thụ thua, cũng không có dùng bao nhiêu khí lực, vừa nói, một bên hướng té trên mặt đất Lý Hải Thụ vươn một tay kéo hắn đứng dậy.

"Hi hi, đội trưởng rì rầm thật lợi hại." Lý Hải Thụ hàm hàm cười, lộ ra vậy hàm răng trắng nõn, sau đó cầm Đỗ Lôi thân ra tay đứng lên, còn có chút tiếc nuối vò đầu.

"Người tới nói một câu vừa mới người xem hai chúng ta đang tiến hành đối kháng thời điểm, người đều nhìn thấy gì?" Đỗ Lôi vỗ vỗ Lý Hải Thụ vai, sau đó quay đầu hỏi ở một bên luôn luôn đang nhìn hai người Trương Nha Lăng.

"Cái tên kẻ hồ là ngài bán đi? Ngài lúc trước đều phòng ngự đặc biệt được, giữ rất nhiều thể lực, thế nhưng một lần kia ngài không có tiến hành phòng ngự, ta muốn ngài là cố ý đi." Trương Nha Lăng không có chính diện trả lời Đỗ Lôi trở ngại, ngược lại đối với Đỗ Lôi hỏi. Tuy rằng hai người động tác rất nhanh, nhưng là xa xa không giống trong tiểu thuyết nói xong như vậy mơ hồ, người bình thường vẫn có thể đủ rõ ràng thấy đại khái quá trình, mà Đỗ Lôi vậy một nhìn lên chỗ sai lầm, Trương Nha Lăng dĩ nhiên là bắt được. "Không sai, người xem rất tỉ mỉ, nói một chút những thứ khác." Đỗ Lôi thật bất ngờ Trương Nha Lăng có thể thấy rõ ràng ý đồ của mình, xem hai người đối kháng quan trọng nhất không phải học chiêu thức, học tập là một loại ý thức, người nếu có thể thấy rõ ràng đôi bên ý đồ, đã nói lên người xem đã hiểu, mà không phải chỉ nhìn một tình cảnh.

"Lý đại ca thể tiến công rất mạnh, thuộc về bùng nổ hình đi? Chỉ cần đối phương có một chút vạch trần trần nói, như vậy Lý đại ca liền thắng, bất quá khuyết điểm có thể liền là không thể kéo dài, hơn nữa rõ ràng ta cảm giác Lý đại ca cấp tảo liễu có mà, đơn thuần cá nhân ta đoán mò, Lý đại ca chớ để ý a." Trương Nha Lăng trước đánh giá Lý Hải Thụ, đi qua giới thiệu, Lý Hải Thụ tuy rằng và Trương Nha Lăng cùng tuổi, thế nhưng Lý Hải Thụ so với Trương Nha Lăng lớn 20 nhiều ngày, cho nên Trương Nha Lăng dĩ nhiên là thân thiết quần Lý Hải Thụ kêu một tiếng Lý đại ca. Thường dân đánh giá bên trong cánh cửa học trò, Trương Nha Lăng trước sau ôm một loại khiêm tốn thuyết pháp, cho nên vào đánh giá thời điểm cũng có chút không tốt lắm tứ.

"Không có chuyện, ta đây quả thực không có đội trường lợi hại, ừ ừ nói là." Lý Hải Thụ vội vàng khoát khoát tay nói ra, Lý Hải Thụ là dân quê, cho nên rất thật thà thành thật, nói chuyện còn mang theo một son thôn vị, cho nên một chút cũng không có ý không cao hứng, Trương Nha Lăng có đôi khi cảm giác kỳ thực Lý Hải Thụ cùng mình đi tới thật giống, rất đơn giản thuần túy.

"Huấn luyện viên Đỗ luôn luôn ở vào phòng thủ, hơn nữa ngài đặc biệt biết dùng ít sức, cảm giác động tác đều rất hữu hiệu, cuối cùng cái tên kẻ hồ bán tốt, chẳng qua là" Trương Nha Lăng đối với Đỗ Lôi các phương diện đều cho đánh giá rất cao, bất quá nói ra cuối cùng lại có chút không dám nói.

"Nói." Đỗ Lôi để cho Trương Nha Lăng to gan nói ra.

"Chẳng qua là ta nghĩ ngài ngày hôm nay thắng cũng rất may mắn, ngài cái tên kẻ hồ nhờ ra bị lợi dụng, thua chính là ngài, tuy rằng giống ngài loại này tương đối giỏi về đánh kéo dài người phòng thủ tốt, thế nhưng ý vị này ngài đồng dạng không có đủ rất mạnh công kích tính, chỉ có thể dựa vào đối phương sai lầm tới thắng lợi." Trương Nha Lăng sau khi suy nghĩ một chút nói ra, đây là hấn trong lòng nghĩ, tuy rằng cũng là một chút tiếng thông tục, thế nhưng đều vừa đúng phân tích rất đúng chỗ.

Đỗ Lôi cười cười, gật đầu, không có tán thành cũng không có phản đối, đồng thời cũng không dừng bởi vì Trương Nha Lăng đối với mình loại này đánh giá mà tức giận, ngược lại nghĩ Trương Nha Lăng là một thật có ý tứ người, không biết bao nhiêu năm trôi qua, Trương Nha Lăng còn là người thứ nhất dám thế này đánh giá người của hắn.

Vừa lúc đó, Đỗ Lôi điện thoại di động đột nhiên vang lên, Đỗ Lôi nhìn thoáng qua điện báo biểu hiện dãy số, bóp lại nút trả lời.

"Ừ, ừ, ừ tốt, ta đây sẽ tới." Đỗ Lôi nhận điện thoại sau đó liên tiếp nói hơn một ừ sau đó, liền trực tiếp đem điện thoại cúp rồi.

"Ngày hôm nay dẫn người đi gặp một người, người không thể nói cho bất luận kẻ nào, hiểu không?" Đỗ Lôi quay đầu hướng Trương Nha Lăng nói ra.

Trương Nha Lăng gật đầu, đối với những thứ này Trương Nha Lăng luôn luôn cũng là rất nghe theo Đỗ Lôi, hơn nữa nếu thế này chính thức, nghĩ như vậy nhất định người này cũng nhất định là rất có thân phận đại nhân vật đi.

Lý Hải Thụ bị Đỗ Lôi nhánh đi, Đỗ Lôi thúc Trương Nha Lăng đi tới phong phủ bên kia, phong phủ chủ muốn chia làm hai tên khu vực, một cái khu vực là Kiều Phong và Trương Nha Lăng bên này khu cư ngụ, cái khác chính là so với góc vắng vẻ chuyên cần tạp khu, giống Đỗ Lôi và một chút người hầu cũng là ở chỗ, thương khô chờ một chút hậu cần cũng đều ở trong này, ở đây cũng là phong phủ cửa, xem như phong phủ đạo thứ nhất cái chốn.

"Bảo cáo, đã chuẩn bị hoàn tất." Vào một bộ cửa phòng mệnh, đứng hai tên phong phủ bảo vệ, thấy Đỗ Lôi thúc Trương Nha Lăng trở lại lập tức tiêu chuẩn chào một cái sau đó đứng trở về cửa chính hai bên, nghiêm chỉnh huấn luyện, cái này là Trương Nha Lăng trong đầu lập tức hiện ra từ ngữ.

"Ừ, người ở bên trong đứng không, các người tiếp tục gác đi." Đỗ Lôi gật đầu sau đó thúc Trương Nha Lăng đi vào vậy đóng nhà cửa.

Nhà cửa rất đơn giản, lầu một trong phòng khách chỉ có một cái bàn và mấy cái băng, và Kiều Phong còn có Trương Nha Lăng chỗ ở so với quả thực chính là kém xa, càng giống như là một căn chứa đồ, lúc này, gian phòng trên cái ghế đang ngồi được một người, rất hiển nhiên người này chính là Đỗ Lôi muốn dẫn Trương Nha Lăng trở lại thấy người.

Chẳng qua là, vào nhìn thấy người này đầu tiên nhìn thấy, Trương Nha Lăng miệng tròn vo thành chữ O, hiển nhiên người này đưa cho Trương Nha Lăng không ít kinh ngạc.

"Lão tiên sinh, đây là ta nói với ngài đứa bé kia, ngài phần thường một mặt xem một chút đi." Đỗ Lôi đột nhiên đổi lại một bộ rất tôn kính giọng nói, cái giọng nói này thậm chí nếu so với Đỗ Lôi vào Kiều Phong trước mặt biểu hiện còn phải tôn kính rất nhiều, điều này làm cho Trương Nha Lăng càng kinh ngạc, người này rốt cuộc là thần thánh phương nào? Chỉ bất quá bây giờ Trương Nha Lăng vị trí này, chỉ có thể nhìn thấy bóng lưng người kia.

"Ừ? Khụ khụ, ta nhìn nhìn." Cái người thần bí người quay lại.

Trương Nha Lăng bị dọa run run một cái, nhất có chút mờ mịt nhìn Đỗ Lôi, tại sao phải nhường ta thấy người này? Trương Nha Lăng ở trong lòng hỏi,

đáng tiếc, chỉ có Đỗ Lôi mới biết được đáp án.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 152: thần thủ (trung)

Đây là một thoát nhìn gần đất xa trời lão già, hơn nữa đã già không còn hình dáng, thậm chí có những dọa người. Nếp nhăn trên mặt và da đốm mồi màu cũng là nâu sẫm, trừ lần đó ra còn có rất nhiều ba, lão già đỉnh đầu chỉ có thừa thốt hai ba cọng lông, hơn nữa cũng là bóng nhảy cuộn cuộn, chiếm giữ tại nơi đỉnh đầu.

Từ mặt trái nhìn qua dường như không có gì, thế nhưng một lộn lại, vậy quần áo cũ rách, thấp bé vóc dáng và vậy khó nghe thanh âm, cũng làm cho Trương Nha Lăng có một loại không ưa, hẳn còn giống như chưa từng thấy qua so với trước mắt lão đầu này lại thêm lời thôi người.

"Vậy làm phiền ngài." Nghe lão già vừa nói như vậy, Đỗ Lôi nhìn qua thật cao hứng, thúc Trương Nha Lăng liền hướng lão già ngồi nơi ấy đi tới.

Đi vào lão đầu kia, Trương Nha Lăng nhìn rõ ràng hơn, hoá ra lão đầu này một con mắt dĩ nhiên là trống không, dường như bởi không biết nguyên nhân gì héo rút, cho nên toàn bộ mắt phải cũng là lõm vào, nhìn qua hết sức khủng bố, để cho Trương Nha Lăng cũng hít một hơi lạnh khi, hơn nữa Trương Nha Lăng cảm giác hẳn thậm chí có thể nghe thấy được lão già trên người vậy dòng rất thú vị, không cảm thấy nhũn mảy một cái.

"Phiền phức, phiền phức, cũng gọi người không được lão tìm ta, ai, đưa tay cho ta." Lão già rất không nhịn được nói, sau đó thân ra bản thân bản thủ tay nói với Trương Nha Lăng.

Trương Nha Lăng đầu tiên là quay đầu xem Đỗ Lôi phản ứng, sau đó thấy Đỗ Lôi hướng hẳn gạt đầu sau đó, Trương Nha Lăng mới nội tâm không tình nguyện đem tay của mình hướng về lão già quái đản đưa tới.

"Nhanh lên một chút, ma ma tức tức." Lão già quái đản thấy Trương Nha Lăng mạn mạn thôn thôn động tác, trước lấy tay xoa xoa mũi, sau đó trực tiếp liền đem Trương Nha Lăng tay lui đi tới, Trương Nha Lăng có thể cảm giác được dường như có thứ gì cọ đến rồi trên tay của hắn, tức khắc nội tâm sản sinh một loại buồn nôn cảm giác, thế nhưng vẫn là nhịn được không có biểu hiện ra ngoài, dù sao cái người này vẫn là Đỗ Lôi mời tới.

"Ừ, ừ, ừ?" Lão già một tay cầm lấy Trương Nha Lăng cổ tay, tay kia rất không chuyên nghiệp như là bắt mạch giống nhau qua lại sờ, trong miệng còn phát sinh thanh âm rất kỳ quái, nhắm mắt lại như là đang suy tư chuyện gì giống nhau.

"Lão tiên sinh, thế nào?" Đỗ Lôi vẻ mặt mong đợi hỏi, Trương Nha Lăng đến bây giờ cũng không hiểu vì sao Đỗ Lôi sẽ đối với người này ôm lòng như vậy tôn kính, xem lão đầu này dáng vẻ như là một thầy thuốc a, có thể là nơi nào sẽ có thể này lời thôi thế nào nghèo túng thầy thuốc đâu? Trương Nha Lăng quả thực không dám tưởng tượng.

"Đại phẫu thật nhiều a, giải phẫu gì?" Rất nhanh lão già quái đản liền đem hết mạch, sau đó một tay ở trên người cù lét nhột, tay kia vừa xoay qua chỗ khác khu mũi, Trương Nha Lăng thật muốn tìm một mấy thứ vội vàng xoa một chút tay của mình, chính là lại cảm thấy làm như vậy sẽ rất không lễ phép, không thể làm gì khác hơn là chịu đựng. Đối với lão già chẳng qua là bắt mạch liền biết mình làm xong một lần sự giải phẫu, Trương Nha Lăng đến lúc đó cảm giác được rất kinh ngạc, bất quá ngược lại vừa nghĩ, mình ngồi ở xe lăn, nhìn qua giống như là thân thể không tốt người, thế nào sai cũng có thể sai một tám chín phần mười, nói không chừng là cái này lão già quái đản mù mèu bình thượng từ hạo từ đâu.

"Chân đầu gối, còn có phía sau lưng, thật nhiều địa phương, tự ta đều nói không rõ." Bất quá Trương Nha Lăng còn trả lời lão già quái đản câu hỏi, đem tự mình biết đại khái tất cả nói.

"Vậy người tới tìm ta làm gì a." Lão già quái đản bất dĩ vì nhiên nói.

"Lão tiên sinh, ta đây muốn hỏi người, lần trước loại thuốc kia, có còn hay không?" Đỗ Lôi tha thế này một vòng lớn, cuối cùng đã hỏi tới chính đề.

"Người muốn thuốc kia làm gì? !" Lão già quái đản đột nhiên trở nên cảnh giác, dường như thuốc kia là bảo bối của hắn của quý giống nhau.

"Người trẻ tuổi này cần rút ngắn giải phẫu khôi phục thời gian, có ngài loại thuốc kia nói, ta muốn nhất định sẽ tốt đặc biệt mau." Đỗ Lôi như thực chất nói ra.

"Không có, ta không biết người đang nói cái gì, người tìm người khác đi đi." Lão già quái đản đầu tiên là xem Đỗ Lôi, nhìn nhìn lại Trương Nha Lăng, một nói từ chối nói, thái độ xoay 180 độ, thế thốt bác bỏ bản thân có cái gì được.

"Lão tiên sinh, cái này" Đỗ Lôi cũng rất kém cỏi đi vì sao lão già lại đột nhiên trở nên thế này, trước một giây còn rất bình thường, cái này sau đó một giây lại đột nhiên trở nên thế này tính tình.

"Đừng nói nhảm, ta không có gì cả, cái gì cũng không biết, không có việc gì ta đi trước." Nói lão già liền dự định rời đi nơi này.

"Lão tiên sinh, ta không phải trắng dùng ngài được, ta cho ngài tiền, rất nhiều tiền." Lúc này, Trương Nha Lăng đột nhiên lên tiếng, hắn hiện tại cơ bản có thể xác định lão tiên sinh phải có cái gì tốt dùng được đối với hắn khôi phục mới có lợi, chẳng qua là xuất phát từ nguyên nhân nào đó, lão già không muốn đem được lấy ra, cho nên vì giữ lại lão đầu này không thể làm gì khác hơn là thăm dò tính chất nói.

"Ta mới không lạ gì tiền, tiền có khả năng nha? Chớ xú thí, ta chính là không có được, người có thể làm gì ta?" Trương Nha Lăng vừa nói như vậy, lão già quả nhiên ngừng lại, bất quá cũng không có giống Trương Nha Lăng nghĩ như vậy đồng ý thương lượng, mà là rất khiêu khích nói với Trương Nha Lăng, có loại rất không nói lý tư thế, tiền đối với lão già một chút sức dụ dỗ không có.

"Coi ngài nói, ta sao có thể đem ngài thế nào a, bất quá ngài chính là thầy thuốc, thầy thuốc liền cứu sống, cái này không sai đi?" Trương Nha Lăng nhẹ nhàng cười, sau đó chậm rãi nói, hiện tại trọng tâm câu chuyện đã mở, lão già không có lập tức rời khỏi đã nói lên còn có cơ hội, cho nên Trương Nha Lăng bắt đầu suy tính ra sao khai ra lão già thích điều kiện, muốn khai ra lão già thích điều kiện, nhất định phải biết lão già đối với cái gì cảm thấy hứng thú.

"Người bây giờ thật tốt, chưa nói tới cứu sống, bất quá người khẳng định có không ít thầy thuốc, người tìm bọn hắn không thì phải." Lão già lắc đầu nói, trong giọng nói một chút khinh thường bị Trương Nha Lăng hoàn mỹ bắt được.

"Những thầy thuốc kia nào có lão nhân gia ngài lợi hại a?" Trương Nha Lăng một bên sợ nịnh bợ một bên thử dò xét nói.

"Lời này ngược lại, bọn họ đều là lang băm, còn coi thường ta? Không chấp nhận với bọn họ mà thôi." Lão già vừa nghe Trương Nha Lăng biểu dương hắn, vô cùng đắc ý, ngoài miệng ngay cả liền nói.

"Vậy ngài thế nào không thu vài cái đồ đệ đâu? Giống ngài cao siêu như vậy y thuật, muốn bị gãy vậy không liền đáng tiếc?" Trương Nha Lăng trong lòng đã có những nắm chắc, chặt nói tiếp.

"Bọn họ cái gì cũng đều không hiểu, đáng đời, ta mới không đem bản lĩnh truyền cho bọn hắn." Lão già hiển nhiên là có chút tức giận nói ra.

"Lão tiên sinh, ta cho ngài nhà bệnh viện thế nào? Ngài trong sân dài, thế này bọn họ nhất định phải nghe ngài." Trương Nha Lăng trong lòng đã hoàn toàn hiểu, lão đầu này có thể chính là một có chút đặc biệt bản lĩnh thầy thuốc, quái chữa bệnh cho, chẳng qua là bị chính quy truyền thống thầy thuốc bài xích, cho nên cũng tương đối nghèo túng, dần dần sinh ra một loại thành kiến, hắn cũng hiểu được nếu như vậy y thuật truyền không đi xuống, cũng là một loại tồn thất, quả thật có chút thầy thuốc có một chút bản lĩnh cũng rất tự cho là đúng, Trương Nha Lăng cũng rất muốn giúp một tay lão đầu này, thuận tiện cũng giúp mình, cho nên nói như vậy, mặc dù bây giờ hắn không bản sự này đem gián đồng ý một bệnh viện, thế nhưng Trương Nha Lăng biết hắn một ngày nào đó có năng lực này, cho nên cái này đồng ý cũng không phải ngân phiếu không.

"Người còn có bản lĩnh này?" Lão già quái đản hiển nhiên nói với Trương Nha Lăng được cái này rất cảm thấy hứng thú, con bất quá vẫn là có chút không tin, bởi vì Trương Nha Lăng thoát nhìn còn rất trẻ, thế này trẻ tuổi người tại sao có thể có bản lĩnh như vậy đâu?

"Lời nói thật nói với ngài, ta hiện tại đang không có, thế nhưng tương lai ta sẽ có, chỉ cần ngài tin tưởng ta, ta có thể giống ngài cam đoan." Trương Nha Lăng nhìn lão già rất thẳng thắn nói ra.

"Ta xong rồi nha tin tưởng người? Nếu như người không được, ta chẳng phải là thua thiệt lớn?" Lão già hiển nhiên đã rất động tâm, bất quá ôn hòa để... Hắn vẫn còn có chút do dự nói ra.

"Núi này lên nhà cửa, đều là của ta, hào hoa đi? Không tin ngài có thể hỏi hắn, ta tương lai có bản lĩnh này hay không?" Trương Nha Lăng chỉ vào Đỗ Lôi nói ra.

"À vâng, không sai, lão tiên sinh, ta có thể cùng ngài bảo đảm." Đỗ Lôi có chút ngạc nhiên, hắn không nghĩ tới Trương Nha Lăng dĩ nhiên sẽ nói như vậy, cũng không nghĩ tới Trương Nha Lăng dĩ nhiên đem trở ngại vứt cho mình, nhìn lão già quái đản nhìn về phía mình ánh mắt, Đỗ Lôi không thể làm gì khác hơn là kiên trì hồi đáp.

"Người xem, ta cũng không có lừa gạt ngài, thế nào? Suy nghĩ một chút đi." Trương Nha Lăng gật đầu lần thứ hai đối với lão già quái đản nói ra.

Lão già quái đản rơi vào trầm tư, Trương Nha Lăng khai ra điều kiện với hắn mà nói nhất định là mê người, có Đỗ Lôi sang bên cạnh chứng minh vừa không giống như là lừa gạt hắn.

"Ngài yên tâm, ta không phải ràng buộc ngài, ngài hoàn toàn có thể muốn tới thì tới, muốn đi thì đi, không ai dám cản ngài hoặc là tiếp cận ngài." Trương Nha Lăng còn nói thêm, hy vọng có thể kiên định lão già lưu lại lòng tin.

"Được, ta sẽ tin người một lần, người nếu là dám đùa giỡn ta ta có thể không để yên cho người." Lão già quái đản cuối cùng hạ quyết tâm, xoay người trở về một lần nữa ngồi về chỗ ngồi.

"Hi hi hi hi hắc, bệnh viện của ta, ừ, thành lập một tên là gì được đâu? Ừ, không sai không sai, ha ha ha ha." Lão già quái đản bắt đầu lẩm bầm lẩm bầm, đã bắt đầu tìm cách được bệnh viện chuyển, nhìn qua hết sức vui vẻ, Trương Nha Lăng cũng thờ dãi một hồi, lúc này đây không chỉ có đào được một thầy thuốc, nhưng lại giải quyết rồi thân thể của chính mình trở ngại.

"Vậy, bác sĩ già, hiện tại ngài chính là bác sĩ của ta, thuốc này?" Trương Nha Lăng nhẹ giọng cười hỏi, nhắc nhở bên kia đang bản thân say mê lão già quái đản.

"Đâu có đâu có, đi với ta đem thì tốt rồi." Lão già quái đản vừa nghe lập tức đốt lên đầu sáng khoáy trả lời, dường như chút nào quên mất lúc trước nói không có thuốc, bất quá Trương Nha Lăng cũng không dùng truy cứu, chẳng qua là nhợt nhạt cười, đây là lần đầu tiên thành công và một người tiến hành ngôn ngữ lên thì đầu, cũng là lần đầu tiên mang Lưu Điều truyền thụ cho vật của hắn vận dụng ra.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

chương 153: thần thủ (hạ)

Trương Nha Lăng lúc này toàn thân có loại không nói ra được thoải mái, cảm giác mình thân thể mỗi một tế bào đều sinh lực toả sáng. Tuy rằng mùi vị có chút không tốt nghe thấy, thế nhưng lão già quái đản cũng nói, những thứ này cũng đều là rất cực cung thuốc, phải tỉnh được dùng, không phải hắn cũng không có càng nhiều.

Giờ này khắc này, là từng cái bức rất thú vị hình ảnh, Trương Nha Lăng nằm ở một rất lớn trong ao, chỉ có đầu lộ ra mặt nước, mà nước này không phải thông thường như vậy trong suốt trong suốt, mà là một loại tối nâu, thoát nhìn rất dơ dáy vẻ, nước còn bốc hơi nóng, phát sinh một khó nghe vị thuốc đông y.

Cái này chính là lão già quái đản trong miệng cái gọi là được, Đỗ Lôi nói với hắn, cái này được từng để cho hắn xương đùi gãy nát vào trong vòng một tháng liền hoàn toàn khôi phục, cho nên lúc này đây Đỗ Lôi mới đem hắn tìm tới, chính là hy vọng Trương Nha Lăng cũng có thể một chút loại thuốc này.

Phương thuốc cổ truyền đôi khi chính là muốn so với chánh quy thuốc hiệu quả tốt rất nhiều, cũng tỷ như Trương Nha Lăng hiện tại đơn loại thuốc này, ước chừng dùng hơn bốn mươi loại thuốc bắc, có chút được Trương Nha Lăng nghe đều chưa từng nghe qua, rất nhiều được cách dùng cũng không giống nhau, cũng không phải đem những thuốc này đặt chung một chỗ chịu đựng nấu là được rồi, có cần trước sao thành thạo, có cần mới mẻ, có cần phối uống phí, nói chung hết sức phức tạp.

Ngày hôm nay, là Trương Nha Lăng bắt đầu ngâm được thang ngày đầu tiên, ước chừng cần ngâm 2 canh giờ mới được, đơn cái này được thang cũng không dùng trong tường tượng thoải mái như vậy, phải biết rằng trong nước nóng liên tục đơn 2 canh giờ cũng không phải thoải mái như vậy chuyện tình, huống còn có chịu được dường như khó nghe thấy vị thuốc đông y, thế nhưng liền vì có thể để cho thân thể của chính mình sớm ngày khôi phục, Trương Nha Lăng cũng nhin. Dù sao ngâm loại thuốc này rượu so với vậy những ma quỷ huấn luyện tốt hơn nhiều lắm, tối thiểu ngay từ đầu đơn thời điểm còn thật thoải mái.

Rất nhanh, Trương Nha Lăng liền từ trong ao đứng lên, trên người có những nhóp nhúa, là bởi vì được duyên có, bất quá thân thể quả thực thoải mái, cảm giác cả người nhẹ nhàng không ít, đau đớn cũng hóa giải rất nhiều, cái này lão già quái đản lúc trước nói với hắn, lần đầu tiên ngâm hiệu quả là rõ ràng nhất, thế nhưng loại này hiệu quả rõ ràng chẳng qua là mặt ngoài hiện tượng, nếu muốn khôi phục mau còn cần mỗi ngày kiên trì trị liệu. Lão già quái đản loại này ngâm phương pháp trị liệu Trương Nha Lăng vẫn là lần đầu tiên nghe nói, bởi vì Trương Nha Lăng thân thể thượng không thể hoàn toàn tiếp xúc nước, cái này là lúc trước các thầy thuốc nhắc nhở trôi qua, cho nên Trương Nha Lăng tắm rửa thời điểm liền vô cùng đau khổ, cần rất nhiều người vây quanh hắn dùng khăn lông nóng giúp hắn chùi, mà lão già quái đản nói với hắn để cho hắn trực tiếp ngâm thì tốt rồi, cái đó và những thầy thuốc kia nói hoàn toàn dăng về vi phạm, thế nhưng hai người với nhau, Trương Nha Lăng càng tin tưởng cái này lão già quái đản, cho nên Trương Nha Lăng những thứ này trị liệu tất cả cũng là gạt những thầy thuốc kia, thậm chí gạt Từ Viện, bởi vì Từ Viện khó tránh khỏi biết bởi vì lo lắng mà nói cho những thầy thuốc kia.

Trương Nha Lăng cảm giác rõ ràng nhất chính là ngâm hết nước thuốc sau đó, lại tiến hành đơn giản đi lại đã không giống lúc trước như vậy cố hết sức, cơ bắp đã khôi phục một chút sức mạnh, hơn nữa vết thương nếu so với trước đây tốt hơn không ít, đương nhiên, những thứ này chẳng qua là Trương Nha Lăng chủ quan cảm giác, có rất nhiều trong lòng nhân tố ở bên trong, lại thần kỳ được cũng không có khả năng thế này dựng sào thấy bóng.

Nhìn vậy bản bản được thang, Trương Nha Lăng thở một hơi dài nhẹ nhõm, cái này thang vẫn có thể dùng 2 lần sẽ phải đổi lại mới, vô luận như thế nào đều đã nắm vững thời gian, coi là coi là còn dư lại thời gian, cũng chỉ có gần hai chừng mười ngày, là thời điểm dùng một cái.

"Ngày hôm nay trước chậm chạy đi, từ nơi này chạy xuống đi, sau đó sẽ chạy về tới, ngày hôm nay năm qua lại là được rồi." Đỗ Lôi đứng ở phong phú cửa chính nói ra, bên cạnh là Lý Hải Thụ, nhiệm vụ hôm nay Lý Hải Thụ và Trương Nha Lăng là cần cùng nhau hoàn thành.

"Năm qua lại?" Trương Nha Lăng ngày hôm nay rất đặc biệt là đứng thẳng và Đỗ Lôi tiến hành đối thoại, hắn xe đẩy để ở một bên, lần đầu tiên tiến hành được thang ngâm sau đó, Trương Nha Lăng cảm giác đã khá nhiều, thế là Đỗ Lôi mà bắt đầu để cho Trương Nha Lăng đi học được thử nghiệm đứng dậy mà không phải luôn luôn ngồi ở xe lăn, bất quá chỉ giới hạn ở lúc huấn luyện, chờ Trương Nha Lăng lúc trở về còn muốn một lần nữa làm vào xe lăn,

bởi vì sợ phong trong phủ thầy thuốc nhìn thấy biết mất hứng, bởi vì với những thầy thuốc kia cái nhìn, ít nhất cũng phải 1 tháng sau đó tiến hành rất nhỏ vận động phải thích hợp. Từ phong phủ cửa đến dưới chân núi, có ít nhất 2 km nhiều, năm qua lại chính là 10 km, nhưng lại không tính là lên sườn núi dưới sườn núi son đạo, hôm nay là Trương Nha Lăng huấn luyện ngày đầu tiên, Trương Nha Lăng nghĩ còn tiến hành theo chất lượng tương đối khá, không nghĩ tới Đỗ Lôi vừa mở miệng chính là năm qua lại, Trương Nha Lăng không khỏi có chút bất đắc dĩ.

"Có chuyện sao? Hai người cùng nhau, tổng cộng chạy xong 20 km là được, bắt quá, ta yêu cầu vào 3 canh giờ bên trong hoàn thành, muộn một phút đồng hồ, liền thêm 200 mét, tự xem được làm đi, ta đã bắt đầu tính giờ." Đỗ Lôi chút nào không nề mặt Trương Nha Lăng, cũng không chú ý Trương Nha Lăng thương có phải hay không hoàn toàn tốt lắm, lại Đỗ Lôi xem ra, chỉ cần là có thể đứng được, giống như người bình thường giống nhau, cho nên trực tiếp xuất ra đồng hồ bấm giây bắt đầu tính giờ.

"Chính là" Trương Nha Lăng còn muốn và Đỗ Lôi nói một chút, đáng tiếc trực tiếp bị Lý Hải Thụ lôi kéo hướng dưới chân núi chạy đi, Lý Hải Thụ rất giải Đỗ Lôi, đó chính là hết sức nghiêm ngặt, nếu như hai người thực sự đến muộn, như vậy Đỗ Lôi liền đứng không biết bởi vì Trương Nha Lăng ngày đầu tiên tiến hành loại huấn luyện này hoặc là bởi vì Trương Nha Lăng chân vẫn chưa có hoàn toàn khôi phục liền vòng khai một phía, nếu tính theo thời gian đã bắt đầu, như vậy thì muốn tranh thủ thời gian, cho nên không thời gian lại để cho Trương Nha Lăng và Đỗ Lôi đi biện giải, không có dùng.

"Sờ quan hệ, ừ rằm chạy không đủ, ta đây giúp người chạy." Một bên từ từ chạy, Lý Hải Thụ quay đầu nói với Trương Nha Lăng, lộ ra ký hiệu tính chất hàm răng trắng nõn.

"Vâng cảm ơn người." Trương Nha Lăng đột nhiên cảm giác được cảm giác thật ấm áp, thế là đáp lại nói, Lý Hải Thụ giản dị chân thành để cho Trương Nha Lăng cảm giác thật thoải mái, đối với Lý Hải Thụ, Trương Nha Lăng là thật tâm hy vọng và hẳn làm bạn bè.

"Cùng ta đây khách khí gì, chạy thời điểm hơi chút chậm một chút, không đeo chặt, ta đây tính một chút, 3 canh giờ không sai biệt lắm có thể." Lý Hải Thụ nhúc nhúc nói ra, hẳn một mình nói chuyện với Trương Nha Lăng thời điểm có chút không quá tự tin, không có ý tứ, có thể là bởi thân phận của Trương Nha Lăng trở ngại đi, Lý Hải Thụ một từ nông thôn tới đưa nhỏ đối mặt Trương Nha Lăng như bây giờ nhà giàu thiếu gia, nhất định sẽ có rất nhiều không thích ứng, bất quá Lý Hải Thụ không biết, Trương Nha Lăng kỳ thực chẳng qua là nhóm được một Trương thiếu gia đa, kỳ thực Trương Nha Lăng coi như là nông thôn con em, có thể chính là như thế này, Lý Hải Thụ giản dị và thật thà mới để cho Trương Nha Lăng hết sức thích.

Trương Nha Lăng chậm rãi mai động được hai chân, được mấy tháng tới nay, Trương Nha Lăng lần đầu tiên thế này tự do vận động, tình hình như thế Trương Nha Lăng luôn luôn đang mong đợi, trong mộng mơ được, ngày hôm nay cuối cùng thực hiện, tuy rằng các đốt ngón tay còn có chút sưng đau, tuy rằng cơ bắp còn có chút không còn chút sức lực nào, thế nhưng loại cảm giác này thật là thật tốt quá, không giống ngồi ở xe lăn như vậy chịu kim nén, trên người tề bào đều ở đây hô hấp, nhảy cẫng hoan hô. Không nhiều một hồi, Trương Nha Lăng y phục cũng đã bị mồ hôi làm ướt, bất quá cũng may ngay từ đầu thế lực còn tương đối sự dư thừa, cho nên chạy xong thứ nhất qua lại thời điểm, chỉ dùng mười năm phút đồng hồ, nếu như dựa theo cái tốc độ này chạy đi xuống, 3 canh giờ là có thể hoàn thành nhiệm vụ, đáng tiếc, Lý Hải Thụ có thể luôn luôn bảo trì cái tốc độ này, Trương Nha Lăng thì không được, thế lực đang từ từ hạ thấp, mồ hôi cũng lưu càng ngày càng nhiều, chạy xong thứ hai qua lại thời điểm ước chừng dùng sắp tới hai mươi lăm phút đồng hồ, trên người cũng đã ướt đầm, trái lại Lý Hải Thụ còn là một bộ rất nhẹ nhàng đáng vẻ, dù sao loại trình độ này huấn luyện là không làm khó được Lý Hải Thụ. Bất quá lúc này đây lúc trở lại, Đỗ Lôi làm Trương Nha Lăng và Lý Hải Thụ chuẩn bị một chút nước ấm, Trương Nha Lăng uống một hơi cạn sạch, cảm giác có dòng nhàn nhạt mặn vị, xem ra cái này ôn trong nước còn bỏ thêm một chút muối, dùng để bổ sung thể lực, bổ sung hết nước sau đó, Trương Nha Lăng cảm giác mình hơi chút khôi phục một chút, nhất là miệng khô lưỡi khô tình trạng hóa giải rất nhiều.

"Trương huynh, bọn ta nhanh hơn một tý, không phải có thể không kịp." Lý Hải Thụ quay đầu hướng Trương Nha Lăng nhắc nhở, dựa theo thế này càng ngày càng chậm tốc độ, hai người rất có thể không làm được nhiệm vụ.

"Được, ta tận lực." Trương Nha Lăng khẽ cắn môi nói ra, hẳn đã bắt đầu không thờ ra hơi, cảm giác lại nâng lên một bước đều rất buồn ngủ khó khăn, mới vừa uống nhạt nước muối tác dụng rất nhanh liền đi qua, hơn nữa lớn phoi nặng được, hiện tại mỗi chạy một bước đều có thể ấn ra một thủy ấn.

Vào Lý Hải Thụ cổ vũ dưới, Trương Nha Lăng và Lý Hải Thụ vừa chạy xong một qua lại, trong nháy mắt cũng đã hoàn thành ba phần năm, chính là thời gian cũng đã qua hai canh giờ. Còn dư lại hai tên qua lại, cũng chính là 4 km muốn vào trong vòng một canh giờ chạy xong, nếu như đổi thành ngay từ đầu cái loại này thế lực lời nói, như vậy còn không có vấn đề, thế nhưng đi qua ba qua lại sau khi vận động, Trương Nha Lăng đã là nó mạnh hết đà, mắt đều có chút biến thành màu đen, chạy tốc độ và bước đi tốc độ không sai biệt lắm, tuy rằng Đỗ Lôi mỗi lần trở về đều cho hai người bổ sung một chút ấm áp nhạt nước muối, thế nhưng vẫn đang không làm nên chuyện gì, Trương Nha Lăng hiện tại đã là vào bằng vào ý thức đang chạy.

"Ta ta không nhanh được" Trương Nha Lăng thở hổn hển nói ra, hẳn đã muốn bỏ qua, hai tên qua lại đối với Trương Nha Lăng mà nói giống như là không thể vượt qua hồng cầu giống nhau.

"Vào kiên trì một cái, rất nhanh, thực sự không được, ừ rằm lưng người chạy." Lý Hải Thụ hiện tại cũng là mồ hôi như mưa dưới, hô hấp dồn dập, thế nhưng so với Trương Nha Lăng đó là tốt hơn gấp trăm ngàn lần.

"Không không cần, ta còn được." Trương Nha Lăng vừa nghe Lý Hải Thụ nói như vậy, miễn cưỡng đã khởi vài phần tinh thần, để cho người khác lưng chạy Trương Nha Lăng vẫn cảm thấy quá mất mặt.

Vào trong khó khăn di chuyển, vòng thứ tư cuối cùng chạy xong, Trương Nha Lăng đã biến thành một thủy nhân, y phục rất trầm trọng dán ở trên người, cho Trương Nha Lăng mang đến rất nặng gánh nặng, hẳn đã bước đi duy gian, bước ra một bước cũng là rất chuyển khó khăn, bắp thịt đau đớn, các đốt ngón tay sưng đỏ, để cho Trương Nha Lăng bây giờ muốn lập tức ngã vào trên một cái giường về đẹp về đẹp mà ngủ một giấc, hẳn đã không có bất kỳ khí lực hướng cái cuối cùng qua lại bước ra bước chân, hơn nữa khoảng cách Đỗ Lôi quy định thời gian chỉ còn lại có 10 phút, vô luận như thế nào, nhiệm vụ đã không có khả năng hoàn thành. Đỗ Lôi sang bên cạnh lạnh lùng nhìn hai người, không nói gì, trên tay đồng hồ bấm giây còn đang không ngừng chạy động.

"Ta ta thực sự không thể tính toán một chút đi." Trương Nha Lăng hiện tại ngay cả nói chuyện cũng phí sức, hẳn thật sự là chạy hết nổi rồi, một bước

đều chạy hết nổi rồi.

"Không được, bọn ta có thể chạy xong!" Lý Hải Thụ không nói hai lời trực tiếp đem Trương Nha Lăng một gánh gánh đến trên lưng, sau đó mại khai bộ tử đi nhanh chạy đi, Lý Hải Thụ cuối cùng cho thấy hần sự chịu đựng, đang chạy hết nhiều như vậy lộ trình sau đó, như cũ có thể ở lưng được một người dưới tình huống rất nhanh chạy trốn, mặc dù Lý Hải Thụ cũng rất mệt mỏi, thế nhưng hần như cũ cắn răng mại hai chân.

"Đối với xin lỗi." Trương Nha Lăng đầu dán tại Lý Hải Thụ dày rộng trên vai rất hư nhược nói, tuy rằng Trương Nha Lăng đã mệt mỏi sắp đã bất tỉnh, nhưng là vẫn biết giờ này khắc này là Lý Hải Thụ ở lưng được bản thân.

Thời gian từng điểm từng điểm đi tới, Lý Hải Thụ bước tiến nhưng không có trở nên chậm, một bước một mồ hôi ắn, Lý Hải Thụ thở hổn hển tiếp theo tới hạn, đã có thể thấy Đỗ Lôi đứng ở nơi đó cầm đồng hồ bấm giây.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 154: luyện (thượng)

Còn dư lại 500 mét, 400 mét, Lý Hải Thụ lúc này chân cũng là đau nhức khó nhin, Trương Nha Lăng tuy rằng không nặng, thế nhưng cũng có 120 cân chừng đó, lưng một 120 cân người chạy 2 km sơn đạo, hay là đang đã tiến hành gần 8 km trường bào sau đó, dù rằng Lý Hải Thụ lại tiếp thụ qua thể nào hệ thống huấn luyện, cũng sẽ xuất hiện rất nghiêm trọng cảm giác mệt nhọc.

"Phóng thả ta xuống tới ta còn có thể còn có thể kiên trì." Vào Lý Hải Thụ trên lưng nghi ngại một hồi Trương Nha Lăng thể lực có chút khôi phục, hần có thể cảm giác được Lý Hải Thụ thân thể cơ năng cũng đang không ngừng giảm xuống, thế là chủ động đưa ra muốn xuống tới, cho Lý Hải Thụ giảm bớt một chút xú gánh nặng.

"Ta đây có thể kiên trì." Lý Hải Thụ giản đơn hữu lực nói, bởi vì thể lực trên diện rộng giảm xuống, Lý Hải Thụ muốn tránh cho nói quá nhiều.

Trương Nha Lăng rất quật từ Lý Hải Thụ trên lưng tuột xuống, bởi Lý Hải Thụ thể lực cũng kém rất nhiều, cho nên không có thể ngăn cản Trương Nha Lăng. Thế là hai người bắt đầu dất nhau đỡ giống tới hạn chạy đi, vào Trương Nha Lăng xuống tới sau đó, Lý Hải Thụ rõ ràng cảm giác buông lỏng rất nhiều, bước tiến cũng không giống lúc trước trầm trọng như vậy, nhìn về phía Trương Nha Lăng quan điểm cũng có chút cảm kích, Lý Hải Thụ nghĩ người giàu thiếu gia cũng là được nuông chiều từ bé, không nghĩ tới Trương Nha Lăng ý chí lực kinh người như vậy.

Hai người lao đảo nghiêng ngã cuối cùng đến tới hạn, mệt mỏi lập tức quỳ ở trên mặt đất không bao giờ cũng nguyện ý nhúc nhích, ngum lớn thở mạnh, cảm thụ được trên người truyền tới trần trần hư nhược cảm giác, mồ hôi làm ướt mặt đất.

"Tổng cộng 3 tiếng đồng hồ linh 7 phút, muộn 7 phút, 1400 thước nghiêm phạt, ai tới? Còn hai người cùng nhau?" Đỗ Lôi nhìn thoáng qua trong tay đồng hồ bấm giây, không có bất kỳ cảm tình gì nói.

"Ta đây tới." Lý Hải Thụ cắn răng đứng lên, vốn có 10 km đối với hần mà nói hợp lại không coi vào đâu, thế nhưng cuối cùng vậy 2 km phụ trọng rất nhanh chạy quả thật làm cho hần thể lực giảm xuống rất nhanh, cũng có chút chịu không nổi, nhưng nhìn Trương Nha Lăng đã bày trên mặt đất, Lý Hải Thụ xung phong nhận việc cắn răng nói ra.

"Ta ta cũng còn có thể chạy." Trương Nha Lăng nơi nào nhẫn tâm để cho Lý Hải Thụ một người nhận bị trừng phạt? Vốn có Trương Nha Lăng liền cũng đã rất cảm kích Lý Hải Thụ, bản thân cản trở mới bị trễ, hơn nữa thời khắc tới hậu Lý Hải Thụ lưng bản thân cố gắng như vậy, nếu như lại để cho Lý Hải Thụ một người nhận bị trừng phạt, như vậy Trương Nha Lăng trong lòng liền thực sự băn khoăn.

Thế là, Trương Nha Lăng cũng là cắn răng, từng điểm từng điểm chiến chiến nguy nguy đứng lên, thoạt nhìn có chút lung lay sắp đổ, không đợi đi trên hai bước, liền thẳng tắp trước mắt tới sầm, hôn mê bất tỉnh.

Chờ Trương Nha Lăng lần thứ hai lúc tỉnh lại, phát hiện mình lại trở về cái tên trần ngập vị thuốc đông y trong ao lớn, hần nỗ lực thử hỏi tường lúc trước rốt cuộc chuyện gì xảy ra, vừa là thế nào bị đưa vào trong ao, thế nhưng phát hiện trong đầu một mảnh tương hồ, nghĩ không ra chuyện gì.

A, được rồi! Ta nhớ kỹ là say khi chạy bộ bản thân ngắt đi thôi! Trương Nha Lăng chợt nhớ tới lúc trước chuyện đã xảy ra, thế là vội vàng từ trong nước chui ra ngoài, lau khô tịnh, thay đổi y phục, cũng không kịp ngồi trên xe đẩy, cứ như vậy đi ra ngoài.

"A? ! Người!" Từ Viện thấy Trương Nha Lăng bình thường đi lại đi ra ngoài, kinh ngạc kêu thành tiếng, bất quá Trương Nha Lăng hợp lại không có gì công phu cùng Từ Viện giải thích, cứ như vậy trực tiếp hướng Đỗ Lôi chỗ ở đi tới.

"Tình? Nghĩ thế nào?" Đỗ Lôi thấy Trương Nha Lăng bản thân tìm tới, có chút ngạc nhiên hỏi.

"Ừ, nghĩ tốt vô cùng, Lý Hải Thụ thế nào?" Trương Nha Lăng có chút gấp gáp hỏi, bản thân có loại thuốc này thang có thể rất nhanh khôi phục, thế nhưng Lý Hải Thụ liền không nhất định có thể này điều kiện tốt, cho nên Trương Nha Lăng có chút bận tâm.

"Trương huynh, lại tới a." Lúc này, bên cạnh đột nhiên truyền đến thanh âm quen thuộc, Trương Nha Lăng vừa quay đầu, phát hiện là Lý Hải Thụ cười ha hả đã đi tới.

"Người thế nào?" Trương Nha Lăng tương đối ân cần hỏi, bất quá trong lòng đã yên tâm hơn, bởi vì biểu hiện ra xem Lý Hải Thụ đã không có vấn đề gì.

"Ta đây không có chuyện, ngược lại người, đội trưởng quá độc ác, sợ người không thích ứng." Lý Hải Thụ nhúc nhúc nói ra, đi qua ngày hôm qua huấn luyện, hai người trong lúc đó tình cảm đã khá hơn nhiều.

"Được rồi, hai người các người không sai biệt lắm, Trương Nha Lăng, thân thể cảm giác thế nào?" Đỗ Lôi ở một bên cắt đứt hai người hàn huyên, hướng về phía Trương Nha Lăng hỏi.

"Cảm giác tốt vô cùng, đi bây giờ đường gì đó cơ bản không có vấn đề, loại thuốc này thực sự rất có hiệu quả." Trương Nha Lăng cho tới bây giờ mới đi cẩn thận cảm nhận thân thể mình lên biến hóa, đi qua hôm qua cái loại này tiêu hao thức huấn luyện hơn nữa ngâm thuốc, thân thể khôi phục tính chất rõ ràng tăng cường, hiện tại bình thường bước đi đã không có cái gì không khỏe, hơn nữa cơ bắp gì gì đó cũng không dùng bình thường cái loại này đau nhức, hết thấy đều cảm giác tốt, Trương Nha Lăng hiện tại chưa bao giờ cảm thấy thư thái như vậy qua.

"Ừ, kịch liệt sau khi vận động, đem người thân độc trong người làm đều sắp xếp đi ra, hơn nữa thuốc trị liệu, có thể đạt được tốt nhất hiệu quả, lần trước 1400 mét trừng phạt các người còn thiếu đâu, ngày hôm nay nhanh đi bỏ tức." Đỗ Lôi gật đầu, như vậy phát triển tốt vô cùng, Đỗ Lôi cũng hết sức thoải mái, thế nhưng lập tức Đỗ Lôi về mặt liền nghiêm túc, đứng dậy áp trứ hai người tiếp tục đi huấn luyện.

Được vào hôm nay là trời đầy mây, không có gì lớn mặt trời, hai người không cần chạy khổ cực như vậy, thế nhưng 3 canh giờ xuống, vẫn là đến muộn, đến muộn 12 phút, đừng xem lần này bị trễ số lần càng nhiều, chính là lúc này đây tất cả đều là Trương Nha Lăng bản thân chạy xuống, không có lại để cho Lý Hải Thụ gánh một lần, điều này làm cho Lý Hải Thụ và Đỗ Lôi trong lòng đều âm thầm bội phục, chỉ chạy qua một lần, lần thứ hai là có thể cần kiên trì xuống tới, phần này ý chí không có thể như vậy nói luyện liền luyện ra được, Trương Nha Lăng kỳ thực không có gì đặc thù bản lĩnh, thế nhưng nhẫn nại điểm này Trương Nha Lăng cũng là ưu điểm, bởi vì từ nhỏ đến lớn, Trương Nha Lăng hết thấy hết thấy đều vào nhẫn nại trung vượt qua, nhẫn nại gia cảnh bản cùng, nhẫn nại bạn học khi dễ và cười nhạo, nhẫn nại trong lòng mình không thoải mái, nhẫn nại bất công, nhẫn nại đau đớn. Những thứ này nhẫn nại luyện liền Trương Nha Lăng cực kỳ cho thường nhân ý chí lực.

Bởi lúc này đây Lý Hải Thụ cũng không có gánh Trương Nha Lăng chạy, cho nên thể lực rất bình thường, cho nên kế tiếp nghiêm phạt và lần trước nghiêm phạt cùng nhau, Lý Hải Thụ đều một người xử lý, lúc đầu Trương Nha Lăng còn không đồng ý, cho là hấn bản thân ngày hôm nay cảm giác không còn như vậy nguy rồi, có thể bởi Lý Hải Thụ cùng nhau hoàn thành nghiêm phạt, thế nhưng cuối cùng Lý Hải Thụ còn là một người thay Trương Nha Lăng hoàn thành, điều này làm cho Trương Nha Lăng hết sức cảm động, ở trong lòng cũng âm thầm nhớ kỹ cái này một tình nghĩa.

Trương Nha Lăng không có giống hôm qua như vậy trực tiếp đã bất tỉnh, chỉ là có chút thoát lực, dựa theo Đỗ Lôi huấn luyện suy nghĩ, chỉ cần không có ngã xuống, huấn luyện sẽ không có kết thúc, thế là hai người lại bị Đỗ Lôi kéo đi tiến hành khác huấn luyện.

Lần này huấn luyện rất đơn giản, chính là để cho Trương Nha Lăng làm thịt người đóng cát, từ Lý Hải Thụ chịu trách nhiệm công kích, Trương Nha Lăng chịu trách nhiệm phòng ngự, chỉ cần đánh bại một lần, coi như là Lý Hải Thụ thắng, nếu như trong vòng ba mươi phút Trương Nha Lăng ngã xuống vượt lên trước mười lần, như vậy ngày mai Trương Nha Lăng liền cần chạy sáu qua lại, vẫn là vào ba tiếng đồng hồ bên trong.

Trương Nha Lăng ý nghĩ một mảnh say xe, hấn nghĩ Đỗ Lôi không đem mình hại chết dường như sẽ không dự định bỏ qua giống nhau, mình bây giờ đều đứng không yên, không làm được bản thân lại đứng một hồi liền biết mình ngã xuống đi, còn để cho Lý Hải Thụ công kích nữa bản thân, còn ba mươi phút, đây không phải là yếu nhân mệnh sao?

"Huấn luyện viên Đỗ, có thể hay không" Trương Nha Lăng trong lòng tính toán, chuẩn bị mở miệng cùng Đỗ Lôi nói một chút ý kiến, đổi một loại phương thức khác tiến hành huấn luyện.

"Bắt đầu." Đỗ Lôi lại một lần nữa không nhìn Trương Nha Lăng trở ngại, trực tiếp hô bắt đầu, sau đó liền ý bảo Lý Hải Thụ có thể tấn công.

Lý Hải Thụ là Đỗ Lôi thù hạ chính là binh, cho nên phong cách làm việc và Đỗ Lôi cũng rất giống, đó chính là đối với mệnh lệnh phục tùng, vào Đỗ Lôi kêu bắt đầu vậy một chút vậy, Lý Hải Thụ cũng đã có hành động, Lý Hải Thụ trực tiếp một xông thẳng quyền, chân phải đặt mà hướng về phía Trương Nha Lăng cứ tới đây, Trương Nha Lăng phản ứng còn chưa có nhanh như vậy, vừa định vươn hai tay ngăn cản ở trước người, đã bị một quyền đánh vào ngực, cả người cảm giác được một hồi lòng buồn bực, ngay sau đó hạ bản bắt ổn một cái móng ngồi chồm hổm liền té trên mặt đất, vừa mới không có mấy giây, Trương Nha Lăng cũng đã thua một lần. "Một lần, thời gian 5 giây." Đỗ Lôi ở một bên nói ra.

Trương Nha Lăng có chút bất đắc dĩ, vậy làm sao đánh, còn có chút không quá nghe sai khiến, nhìn Lý Hải Thụ còn có chút thể lực, Trương Nha Lăng nghĩ bản thân kế tiếp đỡ nhiều lần ít.

Lý Hải Thụ không nghĩ tới một quyền liền đem Trương Nha Lăng đánh ngã xuống đất, hơn nữa nhìn đáng về Trương Nha Lăng một quyền này nhận cổ găng đau, cho nên Lý Hải Thụ trong lòng có chút không tốt lắm ý tứ, quyết định kế tiếp hơi chút phóng một chút nước, ra tay nhẹ một chút.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

chương 155: luyện (trung)

Trương Nha Lăng nghĩ vào bị động như vậy tiếp nữa, tình huống sẽ mười điểm không ổn, thế là học nhảy bèn đứng dậy, dù sao cũng toàn bộ vật tự do trận không nhỏ, Trương Nha Lăng dứt khoát đang ở bên trong chạy, nơi nơi ẩn núp Lý Hải Thụ.

Lý Hải Thụ ở phía sau trực tiếp đuổi theo, một cần quét chân trực tiếp đánh vào Trương Nha Lăng chân của cổ tay chỗ, Trương Nha Lăng một lão đảo té trên mặt đất, té một chỗ khẳng nề.

"Hai lần, 1 phút 0 2 giây." Đỗ Lôi thần nhiên nói, chiếu cái này tư thế tiếp nữa, Đỗ Lôi giác không chiếm được mười phút phòng chừng có thể xong chuyện, không, mười phút còn giống như có chút hơn, năm phút đồng hồ phải là đủ rồi.

Trương Nha Lăng từ dưới đất bò dậy, xoa xoa đau đớn cổ chân, trong óc tiếp tục suy nghĩ được đối sách, Trương Nha Lăng thể lực cũng không nhiều, vừa mới chạy bộ để Trương Nha Lăng đã là nó mạnh hết đà, đừng nói là ba mươi phút, coi như là ba giờ đồng hồ Trương Nha Lăng cũng không nhất định có thể chịu đựng được, cùng với bị động như vậy, còn không bằng chủ động xuất kích đầu, cùng lắm thì liên giữ phương pháp. Trương Nha Lăng vào trong lòng suy nghĩ, từ từ có chủ ý, vừa đứng lên nhìn Lý Hải Thụ.

"Trở lại." Lần này Trương Nha Lăng chủ động hướng về phía Lý Hải Thụ nói ra, để cho Lý Hải Thụ và Đỗ Lôi đều cảm nhận được một chút vô cùng kinh ngạc.

"Được." Lý Hải Thụ cũng bị Trương Nha Lăng khí thế của dẫn dắt dễ, kiên định gật đầu một cái, sau đó chuẩn bị lần thứ hai phát động tiến công.

Ngay Lý Hải Thụ chuẩn bị tiếp tục vọt tới trước thời điểm, Trương Nha Lăng động trước, bởi thể lực chống đỡ hết nổi, cho nên Trương Nha Lăng động tác cũng không giống Lý Hải Thụ như vậy cấp tốc, là trực tiếp cực kỳ Lý Hải Thụ đánh tới, lần này để cho Lý Hải Thụ không có phản ứng trở lại, bị Trương Nha Lăng trực tiếp hoành thất lưng ôm cũng, phía sau lưng trực tiếp đập xuống đất.

"1 phút 39 giây, Trương Nha Lăng thắng một lần." Đỗ Lôi nhủ lòng may, bất quá vẫn là nhìn một chút đồng hồ bấm giây nói ra.

Trương Nha Lăng khoe miệng cười, chiến thuật của hắn rất thuận lợi thành công hoàn thành, xuất kỳ bất ý, với kinh ngạc trí thắng, vốn có nghiêng về một phía cục diện hiện tại ngược lại xảy ra một chút cải biến, bất quá lúc này mới vừa mới qua gần hai phút, mới chỉ là bắt đầu.

"Kiểu này được." Lý Hải Thụ phui mông một cái đứng lên, hướng về phía Trương Nha Lăng vừa cười vừa nói, còn xông Trương Nha Lăng giờ ngón tay cái lên.

Trương Nha Lăng có chút không tốt lắm ý tứ như thế, nếu như không phải là mình đột nhiên làm ra phản ứng như thế, đại khái dựa vào thân thủ của mình căn bản không có biện pháp đem Lý Hải Thụ tấn công đi.

"Trở lại." Lúc này đổi thành Trương Nha Lăng chủ động nói với Lý Hải Thụ, hiện tại Trương Nha Lăng đã hoàn toàn rất hưởng thụ lần này tỷ thí.

Vật lộn trận dặm hai cái thân ảnh không ngừng qua lại xen kẽ, thanh âm cũng liên tiếp, thời gian nhoáng lên liền đi qua.

"Vù vù vù vù" Trương Nha Lăng bày trên mặt đất mặc khí thô, hiện tại Trương Nha Lăng đã hoàn toàn không có khí lực cử động nữa đàn một chút, cả người như là quả bóng xi hơi giống nhau. Một bên khác Lý Hải Thụ cũng ngồi dưới đất, bất quá so với Trương Nha Lăng đó là tốt hơn rất nhiều, chỉ là có chút thoát lực mà thôi.

"Trương Nha Lăng, ngày mai ngươi cần phải hoàn thành sáu qua lại, bất quá Lý Hải Thụ, ngươi cũng phải đồng dạng hoàn thành sáu qua lại." Đỗ Lôi nhìn hai người bọn họ nói ra.

Trương Nha Lăng cực kỳ không ngoài suy đoán vào 7 phút thời điểm đã bị Lý Hải Thụ ngã sấp xuống 10 lần, bất quá Trương Nha Lăng cũng bằng vào vài lần tốt kỹ xảo để cho Lý Hải Thụ đồng dạng ngã xuống đất, cho nên Đỗ Lôi tự cấp dư Trương Nha Lăng trừng phạt đồng thời, cũng cho dư Lý Hải Thụ đồng dạng nghiêm phạt.

Hai tên qua lại nhìn đối phương, sau đó đều cười, vừa mới vậy mấy phút đối kháng để cho tình cảm của hai người đều tăng không ít, cùng nhau nhận bị trừng phạt liền cùng nhau đi, hai người vui vẻ là được rồi.

"Thiếu gia, thân thể của ngài tình trạng vẫn không thể xuất viện đâu, ngài liền chờ một chút đi." Y sĩ trưởng rất vội vàng nói, có chút khẩn cầu ý tứ hàm xúc.

"Ta không muốn lại với người nói lời vô ích lần thứ hai, ta hiện tại sẽ phải xuất viện." Trịnh Bản về mặt âm trầm đối với y sĩ trưởng nói ra, rất rõ ràng Trịnh Bản bây giờ thân thể chưa có hoàn toàn khôi phục, trên người còn quần băng vải, thế nhưng hắn lại cố ý yêu cầu xuất viện.

"Chính là ngài thế này" thầy thuốc có vẻ đặc biệt bất đắc dĩ, hắn rất sợ Trịnh Bản, dù sao thân phận của Trịnh Bản phóng ở nơi nào, nhưng là bây giờ sẽ cùng ý Trịnh Bản xuất viện đối với Trịnh Bản thân thể một chút chỗ tốt cũng không có, một khi xảy ra sự tình, như vậy Trịnh Hoa Long sẽ lại tìm hắn phiền phức, hiện tại thầy thuốc thế khó xử, hai bên cũng là hắn không đắc tội nổi người.

"Tự ta chịu trách nhiệm, người chỉ cần phê chuẩn là được." Trịnh Bản dường như nhìn thấu thầy thuốc lo lắng, thế là nói ra.

"Chính là Trịnh tổng hân" thầy thuốc hay là có chút hơi khó, dù sao tuy rằng Trịnh Bản là tương lai Hoa Đăng người nổi nghiệp, là đại thiếu gia, thế nhưng dù sao hiện tại làm chủ còn Trịnh Hoa Long, đạo lý này thầy thuốc hay là hiểu.

"Ta nói rồi, ta, tự, mình, phụ, trách. Nếu như hắn dám động người, ta giúp người bãi bình." Trịnh Bản vừa nghe đến tên Trịnh Hoa Long, lập tức tâm tình liền trở nên không quá ổn định, còn mấy ngày hôm trước chuyện kia, Trịnh Bản hiện tại cực kỳ không hy vọng nghe được tên này.

"Cái này" vừa nhìn thấy Trịnh Bản tâm tình có chút kích động, hơn nữa sắc mặt đã càng ngày càng khó coi, thầy thuốc cũng biết phải trước đem rất vấn đề trước mắt trước giải quyết rồi, đến nỗi sau trở ngại vậy sau đó rồi hãy nói, thế là không thể làm gì khác hơn là run rẩy lòng lộng đem bút trên giấy ký xuống tên của mình, Trịnh Bản liếc mắt một cái, sẽ cầm xem kia xuất viện xin sách ly khai, lưu lại thầy thuốc một người đang rầu rĩ thế nào cùng Trịnh Hoa Long giải thích đầu.

Trịnh Bản ra bệnh viện sau đó, liền thẳng đến Hoa Đăng tổng bộ đi, bởi vì không có ai biết Trịnh Bản sớm xuất viện, cho nên cũng không có chuyên xe vào cửa chờ, Trịnh Bản đi bộ đi lại thật lâu một khoảng cách, mới đến đến tương đối phần hoa trục đường chính lên, đón một chiếc xe. Trịnh Bản thương thế vẫn chưa có hoàn toàn khôi phục, cho nên coi như là thông thường đi lại cũng sẽ đối với thân thể tạo thành không nhỏ phù hợp, Trịnh Bản mới vừa mới vừa đi như vậy một khoảng cách, hiện tại cũng đã hơi xuất mồ hôi hòa khí suyễn, vết thương cũng có chút hơi đau, bất quá Trịnh Bản vẫn là nhận được.

Một đường đi tới Hoa Đăng tổng bộ cửa, chung quanh bảo vệ và cảnh vệ đều biết Trịnh Bản, cho nên không có ngăn cản, trực tiếp để cho Trịnh Bản đi vào, sau đó Trịnh Bản liền ngồi thang máy tốc hành tầng cao nhất phòng họp.

Trịnh Bản có Hoa Đăng quyền hạn tối cao thế từ, cho nên trực tiếp liền đi vào bên trong phòng họp, lúc này phòng họp, không còn chỗ ngồi, tất cả lớn nhỏ nhân viên quản lý ngày hôm nay tất cả trình diện, Trịnh Hoa Long ngồi ở chủ vị, mà Trình Trạch Dân lại ngồi ở thứ tịch, một nhân viên quản lý đang ở nơi đó báo cáo làm việc.

Theo cửa phòng họp được mở ra, phòng họp thanh âm hơi ngừng, sự chú ý của mọi người cũng đều bị tiếng mở cửa thu hút, ánh mắt đều tập trung vào Trịnh Bản trên người.

"Trịnh Bản?" Trịnh Hoa Long thấy mở cửa đi vào người dĩ nhiên là Trịnh Bản, không khỏi nhú mày một cái, điều này làm cho hắn cảm giác được thật bất ngờ, bởi vì dù sao Trịnh Bản lúc này còn phải vào trong bệnh viện dưỡng thương, thế nào đột nhiên liền chạy ra ngoài, còn không hề phép như vậy trực tiếp cắt đứt hội nghị, điều này làm cho Trịnh Hoa Long rất mất mặt.

"Có vấn đề gì không?" Trịnh Bản không chút nào bất luận cái gì ý sợ hãi, và Trịnh Hoa Long đối chọi gay gắt.

"Còn thể thống gì, không phát hiện nơi này có rất hội nghị trọng yếu? Đi ra ngoài!" Trịnh Hoa Long nghĩ tại như vậy nhiều tầng quản lý trước mặt ra chuyện như vậy, đã rất mất thể diện, thế là lập tức giọng nói không vui nói với Trịnh Bản.

Trịnh Bản không có để ý Trịnh Hoa Long tâm tình bây giờ, mà là đang ánh mắt mọi người dưới trực tiếp đi tới Trình Trạch Dân bên người.

"Không có ý tứ, người ngồi vị trí của ta, phiền phức tránh ra." Trịnh Bản giọng nói bất thiện đối với Trình Trạch Dân hạ lệnh trực khách, cử động này làm cho cả trong phòng hội nghị tất cả mọi người rất là khiếp sợ, một là Trịnh Bản, con trai của Trịnh Hoa Long, tương lai Hoa Đăng người nổi nghiệp, một cái khác bị Trịnh Hoa Long giới thiệu làm Trịnh Dân thân bí người thanh niên, gần nhất mới vừa tới Hoa Đăng không vài ngày mà bắt đầu tiếp nhận các loại đại hình sự vụ, hai người còn không có vài ngày mà bắt đầu va chạm ra kịch liệt tia lửa, người trong phòng họp trong lòng đều vào nghị luận âm i, nhất là Bối Minh Tuấn và Trịnh Nguyên hai người kia, trong lòng đều nhanh cười ra tiếng.

"Ha ha, ta không rõ người đang nói cái gì, Trịnh thiếu gia." Trình Trạch Dân ngẩng đầu nhìn Trịnh Bản, vẫn là vậy một bộ cười híp mắt bộ dáng, bất quá hắn cũng không có ăn Trịnh Bản lệnh đuổi khách, ngược lại khá đạo cụ khiêu khích ý tứ hàm xúc nói.

"Người!" Trịnh Bản nội tâm nộ khí lập tức bộc phát ra, Trình Trạch Dân cười híp mắt bộ dáng vào Trịnh Bản trong mắt càng xem càng khó chịu.

"Làm can! Trong mắt người còn có ta cái này chủ tịch sao! Cút ra ngoài!" Trịnh Hoa Long sang bên cạnh nhìn, nghĩ quả thực không thể nói lý, thế là chợt đứng lên vỗ bàn quát, thật sự nếu không ngừng loại này trò khôi hài, Trịnh Hoa Long uy tín liền nếu không có.

Theo Trịnh Hoa Long câu này tiếng hô, toàn bộ phòng họp triệt để yên tĩnh lại, trên mặt đất mất một chấm cũng có thể nghe, Trịnh Bản cũng an tĩnh lại, lạnh nhạt nhìn về mặt tức giận Trịnh Hoa Long và cái tên cười híp mắt Trình Trạch Dân.

"Được, ta cút." Nửa ngày, Trịnh Bản trong miệng phun ra mấy chữ, sau đó xoay người rồi đi ra phòng họp, đóng lại cửa phòng họp. Mãi đến Trịnh Bản biến mất vào tầm mắt của mọi người dặm sau đó, Trịnh Bản mới nắm chặt nắm tay, hung hăng hướng phía trên vách tường ném tới, bịch một tiếng, trên tay truyền tới đau nhức mới chậm rãi thờ bình thường Trịnh Bản nội tâm bắt đầu khởi động.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

chương 156: luyện (hạ)

Trương Nha Lăng hiện tại đã thành thói quen vào trong được thang đã tỉnh lại, mỗi một lần cảm giác được thân thể của chính mình càng thêm tràn ngập sức mạnh, cảm giác được tiến bộ rõ ràng. Trương Nha Lăng liền hết sức hài lòng, còn có thể có chuyện gì so với chính mình càng ngày càng lớn mạnh càng cao hứng đâu? Hiện tại Trương Nha Lăng đã hoàn toàn có thể không cần xe lăn, bình thường hoạt động đã hoàn toàn không có vấn đề.

Đối với Trương Nha Lăng nhanh như vậy tốc độ khôi phục, vô luận là Từ Viện còn những thầy thuốc kia đều rất giật mình, thế là Trương Nha Lăng phải viện đại một cái lý do, đương nhiên, Trương Nha Lăng nói với Từ Viện tình huống đều là thật, bởi vì Trương Nha Lăng mười điểm tín nhiệm Từ Viện, lúc đầu Từ Viện còn chưa tin, thế nhưng làm Trương Nha Lăng mang theo Từ Viện nhìn hết những thuốc kia thang sau đó, hơn nữa hiện tại Trương Nha Lăng khôi phục đích xác rất được, Từ Viện cũng chỉ được tin, hơn nữa cũng đáp ứng Trương Nha Lăng giúp hắn bảo thủ bí mật. Đến nỗi những thầy thuốc kia, Trương Nha Lăng cũng chỉ có thể giả ngu, sau đó sẽ khoe các thầy thuốc y thuật cao minh, thế này mới lừa gạt đi tới vậy những dây dưa người thầy thuốc.

Trương Nha Lăng cũng bắt đầu rất chính thức huấn luyện, mỗi ngày buổi sáng vẫn là chạy bộ huấn luyện chậm rãi hiện tại Trương Nha Lăng đã có thể vào 3 canh giờ nội tiến hành năm đến sáu một qua lại huấn luyện lượng, hơn nữa không còn giống ngày đầu tiên như vậy chạy xong liền thoát lực, xuống ngo, Trương Nha Lăng mà bắt đầu tiến hành chính thức vật tự do huấn luyện, vẫn là Lý Hải Thụ và Trương Nha Lăng hai người đối luyện, chỉ bất quá bây giờ Đỗ Lôi biết sang bên cạnh làm một chút chỉ đạo, mỗi cái động tác và tinh túy yếu lĩnh, đều có thể từng bước từng bước cùng Trương Nha Lăng tiến hành giải thích và làm mẫu, hơn nữa, mỗi qua một đoạn thời gian, Đỗ Lôi còn có thể đề cho Lý Hải Thụ và Trương Nha Lăng hai người tiến hành một chút luận bàn, đương nhiên thua đều cũng có trừng phạt, tổng thể mà nói, Trương Nha Lăng còn thua nhiều thắng ít, bị phạt cũng là thương tích đầy mình, thế nhưng không phải không thừa nhận chính là, Trương Nha Lăng tiến bộ bay nhanh, thời gian ngay mỗi ngày một nhọc huấn luyện và mỗi ngày vào được thang trung tỉnh lại một chút xiu vượt qua, rất mau một tháng sắp đến, Trương Nha Lăng vào trong một tháng này, cũng đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, giải phẫu đạt được hiệu quả cũng từ từ hiện lộ ra, đầu tiên, Trương Nha Lăng đầu gối đã hoàn toàn khôi phục, một chút thương cũng không nhìn ra được, vào vận động thời điểm cũng cùng người bình thường hoàn toàn giống nhau, hơn nữa bởi đầu gối khôi phục, Trương Nha Lăng thân cao cũng đã chui lên một thước tám, trở nên mười điểm cao ngất, trên mặt tính trẻ con cũng biến mất, trở nên cương nghị và tự tin.

Thân thể phối hợp tính chất và sức bật lên, Trương Nha Lăng cũng là có chút thành tựu, trên người bây giờ đường cong đã mười điểm có hình dáng, tuy rằng cơ bắp đồng còn chưa phải là rất xõng ra, thế nhưng vào cơ bắp như vậy dậm lại cát dấu tính dễ nổ sức mạnh.

"Chung Bá, gần nhất Trương Nha Lăng huấn luyện thế nào?" Kiều Phong nhóm được áo khoác ngồi ở trước bàn phê duyệt văn kiện, đột nhiên ngừng đầu hỏi.

"Gần nhất đều ở đây và Đỗ Lôi cùng nhau, chưa từng có nhiều đi hỏi, phải có một chút hiệu quả đi." Chung Bá gần nhất đã ở vội vàng chuyện của mình vụ, giúp đỡ Kiều Phong xử lý sự tình, cho nên đối với Trương Nha Lăng chuyện tình không có hỏi nhiều, dù sao Đỗ Lôi mang theo Trương Nha Lăng Chung Bá cũng rất yên tâm, bất quá ngẫm lại xem, không sai biệt lắm một tháng cũng muốn đến rồi, Trương Nha Lăng rốt cuộc huấn luyện tới trình độ nào đâu?

"Đem Trương Nha Lăng kêu đến đi, thật lâu không gặp, cũng nên xem một chút." Kiều Phong nói với Chung Bá, dù sao Trương Nha Lăng cũng là Kiều Phong bây giờ một u, qua loa không được.

"Vâng, ta đây phải đi." Chung Bá gật đầu đáp ứng nói, sau đó rời khỏi gian phòng chuẩn bị đi gọi Trương Nha Lăng. Chung Bá mình cũng tương đối hiểu kỳ, một tháng, Trương Nha Lăng rốt cuộc sẽ biến thành cái dạng gì, trước đây hẳn chính là liên cho Trương Nha Lăng một tháng a.

Vừa mới ra ngoài không có bao lâu, Chung Bá liền bắt gặp một vội vội vàng vàng chạy tới người, còn không cẩn thận đụng phải Chung Bá.

"Xin lỗi, xin lỗi" người kia thờ phỉ phò cùng Chung Bá nói xin lỗi, thoạt nhìn có cái gì nóng nảy sự tình.

"Hoảng hoảng trưng trưng, giống bộ dáng gì nữa, tốt lắm, đi nhanh đi." Chung Bá nhú mày một cái, bất quá cũng không nói gì, chẳng qua là nhắc nhở lần sau chú ý một điểm.

"A! Quản lý Chung, ta chính là đang tìm ngài." Cái tên hiện tại mới nhìn rõ bản thân đụng người lại chính là Chung Bá, thế là vội vàng vội vàng vàng vàng nói ra, hẳn ngay cả có chuyện trọng yếu muốn tìm Chung Bá mới có thể thế này vội vội vàng vàng.

"Ừ? Rốt cuộc chuyện gì? Nói mau, ta còn có những chuyện khác." Chung Bá thật bất ngờ, không nghĩ tới là tìm đến mình, thế là nói ra, hẳn bây giờ còn đang không có thời gian, cần phải đi tìm Trương Nha Lăng.

"Quản lý Chung, ngài lần trước phái người đi tìm khí quan chuyện tình, có tìm roi xuống." Nam tử kia bình phục một cái tâm tình nói ra.

"Có roi xuống? Người đi theo ta." Chung Bá ánh mắt sáng lên, sau đó nhìn chung quanh một lần, lôi kéo nam tử đi phòng làm việc của mình, bên ngoài nhiều người mất tập, khó tránh khỏi tai vách mạch rừng, loại này tương đối chuyện cơ mật tình còn cẩn thận một chút tuyệt vời.

Đi vào Chung Bá phòng làm việc của, Chung Bá đóng cửa lại, ngồi xuống trước bàn, uống một hớp nước bình phục một cái nội tâm kích động.

"Mau đưa tất cả mọi chuyện nói với ta một lần." Chung Bá vội vàng hỏi.

"Là như thế này, ngài đề cho chúng ta đi tìm kiếm sau đó, chúng ta phái ra rất nhiều người vào toàn quốc trong phạm vi tiến hành lục soát, đương nhiên vẫn là đem chủ yếu từng trải đặt ở Long Thành, bởi vì chúng ta vào địa phương khác lực ảnh hưởng khẳng định không bằng vào Long Thành lớn, chủ yếu là bệnh viện và chữ đồ biết như vậy cơ cấu, cũng có kém trước ca bệnh, tìm kiếm trước đây chủ động hiến cho qua cùng loại nhóm máu khí quan người, còn có chính là tra huyết dịch kho. Cuối cùng, vào phía nam khu tìm được có cùng loại nhóm máu người, bất quá tuổi tác lên có thể không có đạt được yêu cầu, chỉ có 27 tuổi, bất quá nếu như thời gian đầy đủ lời nói chúng ta còn có thể tiếp tục khuếch trương phạm vi lớn, thế nhưng không nhất định có thể tìm tới thích hợp, bởi vì chúng ta vừa không có biện pháp công khai, cho nên chỉ có thể lên lút tiến hành." Nam tử cả sửa lại một chút ngôn ngữ đối với Chung Bá báo cáo.

"Không có việc gì, không có việc gì, dĩ nhiên tìm được, ại, thật không dễ dàng, người khổ rồi môn, thật sự là quá tốt." Chung Bá thật dài mà thở phào nhẹ nhõm, trong lòng đại thạch đầu buông xuống, có cái này bảo đảm, như vậy Kiều Phong thân thể liền có cơ hội bình phục.

"Đây đều là chúng ta phải làm, nếu có thể sử dụng vậy là tốt rồi, ta hiện tại đi báo tin thầy thuốc đi." Nam tử nghe Chung Bá vừa nói như vậy, cũng yên lòng, thế này thứ nhất coi như là hoàn thành nhiệm vụ, cho là chuẩn bị đi và các thầy thuốc nói một tiếng, cũng tốt bắt đầu chuẩn bị giải phẫu.

"Đợi một chút!" Ngay nam tử dự định đi hồi báo thời điểm, Chung Bá đột nhiên gọi lại nam tử.

"Quản lý Chung còn có cái gì phản phó?" Nam tử hỏi.

"Chuyện này, đừng nói cho bất luận kẻ nào." Chung Bá đột nhiên nói như vậy.

"A? Không nói cho bất luận kẻ nào? Vì sao a, lập tức khí quan sẽ phải chờ tới đây, không phải nói phong cuối cùng rất cần rất gấp sao?" Nam tử có chút sững sờ, cảm giác là không phải là mình nghe lầm, loại thời điểm này làm gì còn bảo mật a.

"Việc này không cần người quan tâm, khí quan tạm thời không được chờ về, trước phóng ở bên kia bảo tồn được, cần ta sẽ thông báo cho người." Chung Bá sau khi suy nghĩ một chút trầm giọng nói ra.

"Ta biết." Tuy rằng ngoài miệng là thế này đáp ứng, thế nhưng kỳ thực trong lòng vẫn là mười điểm không giải thích được, nếu đã lấy được thế này không dễ dàng làm cho tới khí quan, nên lập tức tiến hành giải phẫu, vì sao hết lần này tới lần khác muốn tạm thời bảo mật hơn nữa án binh bất động? Loại sự tình này có thể chờ không được a, lẽ nào quản lý Chung dự định mưu hại phong cuối cùng? Nam tử trong lòng bắt đầu liên tưởng, chỉ bất quá ngại vì quản lý Chung địa vị, cho nên cũng chỉ là ở trong lòng nói một chút mà thôi.

Chờ nam tử sau khi rời khỏi, Chung Bá vừa ngồi tới trễ một hồi mới đi đứng dậy tìm Trương Nha Lăng, đi tới số 2 cửa lầu, từ Từ Viện mang theo đến lầu ba phòng ngủ, đẩy cửa ra đi vào, phát hiện Trương Nha Lăng ở nơi nào tự xem sách đâu, hiện tại Trương Nha Lăng đem buổi tối thời gian để lại bỏ tri thức, ban ngày thì dùng để cường hóa thân thể.

"Chung Bá? Ngài đã tới, ngồi." Thấy Chung Bá vào đây, Trương Nha Lăng vội vàng chủ động bắt đầu bắt chuyện, sau đó đem tự xem sách lật một trang sau đó khép lại.

"Trương Nha Lăng?" Chung Bá đầu tiên nhìn thấy thấy Trương Nha Lăng thời điểm, thiếu chút nữa không có nhận ra, Trương Nha Lăng biến hóa thật sự là quá lớn, vô luận là từ bề ngoài, còn cử chỉ, đều trở nên lớn không giống nhau, nhất là Trương Nha Lăng đứng lên vậy một thước tám vóc dáng, sơ sơ cao hơn Chung Bá một một nửa. "Đúng vậy? Ngài không biết ta?" Trương Nha Lăng bật cười, hần nghĩ Chung Bá có chút lạ quái, nhất là xem bản thân cái loại này vẻ mặt kinh ngạc, Trương Nha Lăng mình cũng không có phát giác thay đổi của mình có lớn như vậy.

"Người biến hóa ghê gớm thật a." Chung Bá nửa ngày mới phản ứng được, không chỉ có tấm tắc khen ngợi nói.

"Nào có, còn nhờ có đại gia, được rồi, Chung Bá, ngài trở như thế tới tìm ta, có chuyện gì?" Trương Nha Lăng cười cười nói, sau đó hỏi Chung Bá lý do, dù sao Chung Bá rất ít tìm bản thân, một khi tìm đều nhất định là có chuyện trọng yếu gì, ví như lần trước tìm đến mình thời điểm chính là ta van người bản thân đi giết Trịnh Hoa Long để cứu Kiều Phong.

chương 157: một khóa cuối cùng (thượng)

"Quả thật có chút sự tình, người còn nhớ rõ ta đã nói với người sự kiện kia đi." Chung Bá ngồi xuống, sau đó nói với Trương Nha Lăng.

"Còn nhớ rõ ta đã nói với người, Phong tổng bệnh tình đi." Chung Bá thở dài một hơi nói ra.

"Thế nào? Lễ nào có tin tức tốt gì sao?" Trương Nha Lăng có chút kích động hỏi, một mặt mình cũng hy vọng Kiều Phong thân thể có thể sớm ngày khôi phục, hơn nữa nếu quả như thật có tin tức tốt, mình cũng không cần đi giết Trịnh Hoa Long, cái này là nhất cử lưỡng tiện chuyện tình.

"Ài." Chung Bá thở dài một cái thật dài, không nói gì.

"Ngài nói đi, ta cũng có thể tiếp nhận." Trương Nha Lăng thấy Trương Nha Lăng ngay từ đầu cứ như vậy thở dài, trong lòng nhất thời nguôi một đoạn, gần như đã đoán được Chung Bá mang muốn nói cho hắn biết tin tức gì, thế nhưng ngoài miệng như cũ nói như vậy.

"Ta đây nói rõ người sau đó, có một mình phái ra người ra đi tìm thích hợp khí quan, để bảo đảm vạn vô nhất thất, thế nhưng một tháng trôi qua, ta gần như vận dụng toàn bộ có thể vận dụng năng lực, thế nhưng vẫn là không thu hoạch được gì, không có biện pháp, hiện tại đã không có cái khác đường, chỉ có thể dựa vào người." Chung Bá khẩn cầu nhìn Trương Nha Lăng nói ra.

"Ta hiểu, ta không phải nói với ngài sao, Phong tổng đối với ta có ân, ta không thể làm báo, chuyện này, ta đáp ứng ngài, ngài yên tâm đi." Trương Nha Lăng vỗ vỗ Chung Bá vai an ủi, quyết định này là Trương Nha Lăng thúc ép bản thân đi làm, vì Kiều Phong, Trương Nha Lăng quyết định đi làm chính mình không muốn đi việc làm.

"Vậy ta thay Phong tổng cảm ơn người, cũng chỉ có thể nhờ vào người, được rồi, Phong tổng tới để cho ta là người đi tới, hắn hiện tại vào thân thể khôi phục một chút, hắn muốn gặp người một lần gần nhất thế nào, người nhớ kỹ ở trước mặt hắn khỏi bàn hắn bệnh sự tình." Chung Bá thấy Trương Nha Lăng như vậy cam đoan, trong lòng nhất thời thở ra một hơi dài, thế này thứ nhất là thực sự vạn vô nhất thất.

"Được, ta đây hãy cùng ngài đi tới." Trương Nha Lăng đáp ứng rất sảng khoái, cần vội vàng đứng dậy theo Chung Bá đi gặp Kiều Phong đi.

"Phong tổng, ngài cần phải có chút chuẩn bị tâm lý a." Chung Bá cười ha hả đi trước vào Kiều Phong phòng làm việc của nói ra, Trương Nha Lăng bị Chung Bá tạm thời lưu tại cửa.

"A? Người mang đến?" Kiều Phong ngẩng đầu hỏi.

"Mang đến, Trương Nha Lăng, vào đây để cho Phong tổng xem." Chung Bá cười hướng về phía cửa nói ra, Trương Nha Lăng nghe Chung Bá thanh âm, liền đẩy cửa đi đến.

"Phong tổng, đã lâu không gặp." Trương Nha Lăng chủ động cùng Kiều Phong chào hỏi.

"Người" Kiều Phong chỉ vào Trương Nha Lăng nói không ra lời, xem Chung Bá nhìn nhìn lại Trương Nha Lăng, hai người đều cười híp mắt nhìn hắn.

"Phong tổng, ta ngay từ đầu cũng không nghĩ tới hắn biến hóa lớn như vậy, vô luận là bề ngoài còn bên trong đều có biến hóa nghiêng trời lệch đất, ta muốn có rất ít người có thể nhận thức ra hắn hiện tại." Chung Bá ở một bên vừa cười vừa nói, hắn cũng đoán được Kiều Phong nhất định sẽ là vẻ mặt như thế.

"Ta thật là không nghĩ tới, người dĩ nhiên biến hóa lớn như vậy, xem ra trước đây ta tin nhiệm người không sai, người chắc chắn sẽ không để cho ta thất vọng." Kiều Phong sợ hãi than đồng thời cũng có một chút vui mừng, Trương Nha Lăng bay nhanh trưởng thành để cho hắn có rất lớn lòng tin, tâm tình cũng lập tức khá hơn.

"Cũng là lấy Phong tổng ủng hộ của ngài, không phải sẽ không có ta ngày hôm nay." Trương Nha Lăng ngôn từ trung khản nói, mình hôm nay là dựa vào Kiều Phong cho, cái này ừ, phải báo.

"Còn biết nói chuyện, ha ha, không có việc gì, sau đó có thứ mà người cần báo đáp nơi ấy. Nói cho người một việc, qua mấy tháng, biết mời dự họp một tài chính phong hội, ngay Long Thành, quy mô hiếm thấy, biết có rất nhiều thế lực tham gia, Hoa Đảng cũng không ngoại lệ, ta đã quyết định Phong Đảng phái người làm đại biểu đi tham gia, ta muốn Hoa Đảng bên kia sẽ phải là Trịnh Bân thay thế Trịnh Hoa Long, cho nên vừa lúc, các người giữa những người tuổi trẻ cũng nên thăm dò đựng một cái, người cũng không nên đến lúc đó người thua ngay, vậy coi như đem mặt mũi của chúng ta, cho hết ném." Kiều Phong cười ha ha một tiếng nói, sau đó mà bắt đầu cùng Trương Nha Lăng thảo luận rất nghiêm chỉnh chuyện, đem hắn chuẩn bị để cho Trương Nha Lăng đại biểu Phong Đảng chuyện tình nói cho hắn, cũng tốt để cho Trương Nha Lăng làm tốt nguyên vẹn chuẩn bị, nguyên bản Kiều Phong đối với Trương Nha Lăng còn không có gì lòng tin quá lớn, thế nhưng ngày hôm nay thấy Trương Nha Lăng biến hóa lớn như vậy, Kiều Phong lại có loại dự cảm, lần này tài chính phong hội lên Trương Nha Lăng nhất định sẽ phát sáng xuất sắc.

"Tài chính phong hội? Trịnh Bân cũng sẽ tham gia? ! Được, không thành vấn đề, sẽ không để cho ngài thất vọng." Vừa nghe đến Kiều Phong nói xong những lời này, ngược lại khơi dậy Trương Nha Lăng trong lòng ý chí chiến đấu, bây giờ Trương Nha Lăng đối với mình mười điểm một cách tự tin, hắn đang lo không có chỗ thật tốt đại triển quyền cước đâu, Trịnh Bân, hắn đã sớm nhớ biết một hồi cái này cừu nhân cũ, Trương Nha Lăng nắm chặt song quyền, mấy tháng sau tài chính phong hội lên, hắn nhất định phải Trịnh Bân xem lực lượng của hắn.

"Ừ, thật tốt chuẩn bị đi, thời gian không còn sớm, người trở về đi." Kiều Phong rất hài lòng gật đầu, Trương Nha Lăng bây giờ tình trạng tốt, tràn đầy ý chí chiến đấu và lòng tin, Kiều Phong chút nào không cần lo lắng cái gì, hẳn tin tưởng Trương Nha Lăng nhất định sẽ tràn ngập động lực đi nỗ lực.

"Ừ, ngài cũng sớm nghỉ ngơi một chút, chú ý, thân thể." Trương Nha Lăng cùng Kiều Phong nói lời từ biệt sau đó, liền một mình ly khai.

"Ai, biến hóa này nhìn ta đều dọa người a." Kiều Phong không khỏi cảm thán nói.

"Đúng vậy, Phong tổng, hiện tại ngài đừng lo cái gì, ngài ánh mắt lâu dài, ta muốn, nhất định sẽ dựa theo ý của ngài đi làm." Chung Bá ở một bên phụ họa.

"Bất quá, còn cần tránh khản một chút, hẳn càng có chủ gặp, nói rõ lại càng không chịu chúng ta đã không chế." Kiều Phong thoải mái nhất chuyển nói ra, một cường đại vũ khí thường thường cũng là không tốt không chế, trái lại thương tổn được bản thân, liền cái được không bù đắp đủ cái mất.

"Không thành vấn đề, ngài yên tâm, việc này ta tới quan tâm, được rồi Phong tổng, nói với ngài một tin tức tốt, ngài cần khí quan chúng ta đã lấy được, ngài bất cứ lúc nào có thể tiếp thu giải phẫu." Chung Bá đem khí quan chuyện tình nói cho Kiều Phong.

"Lấy được? Các người đi qua trái phép cách lấy được? !" Kiều Phong nghe được tin tức này cũng thật cao hứng, dù sao ai cũng nghĩ sống thể nào tiếp nữa, có thể tiếp thu giải phẫu bị chữa cho tốt, cũng là Kiều Phong khát vọng.

"Ta là từ bình thường cách lấy được, vào toàn quốc trong phạm vi đi tìm, ngài yên tâm đi, tuyệt đối an toàn." Chung Bá thay Kiều Phong loại bỏ sầu lo.

"Thể này a, tay kia thuật chuyện tình chỉ người sắp xếp xong xuôi, ta gần nhất còn muốn ổn định cục diện, tốt nhất qua một đoạn thời gian." Kiều Phong biết đã có thích hợp khí quan sau đó, sẽ không giống như nửa lúc trước khẩn cấp như vậy, ngược lại nhớ chậm lại.

"Tốt, ta biết an bài tốt, cam đoan sẽ không để cho ngài lo lắng." Nói xong, Chung Bá liền cáo từ.

Rời khỏi Kiều Phong gian phòng Chung Bá chưa có trở về đi, mà là đi Đỗ Lôi căn phòng.

"Chung Bá, có chuyện gì?" Đỗ Lôi có rất tốt làm việc và nghỉ ngơi quy luật, cho nên Chung Bá tới tìm hắn thời điểm, Đỗ Lôi đã chuẩn bị nằm ngủ, bất quá vẫn là mở cửa mời Chung Bá vào đây.

"Ta muốn hỏi người, cái tên đối với Trương Nha Lăng cuối cùng huấn luyện, người chuẩn bị xong chưa?" Chung Bá đi thẳng vào vấn đề hỏi.

"Sớm mà bắt đầu bắt tay vào làm chuẩn bị, hiện tại bất cứ lúc nào có thể bắt đầu." Đỗ Lôi nhỏ giọng nói ra.

"Tốt lắm, ngày mai sẽ tiến hành cái tên sau cùng huấn luyện, hẳn nên xuất sư." Chung Bá gật đầu, sau đó phân phó nói.

"Ngày mai? Xác định? Có phải hay không có chút quá sớm, ta nghĩ hẳn còn cần một ít thời gian." Đỗ Lôi vừa nghe Chung Bá vội vã như vậy yêu cầu, tức khắc có chút do dự, hy vọng có thể tạm thời chậm lại một chút.

"Thời gian không đợi người, ngày mai phải tiến hành, Đỗ Lôi, bây giờ phong cách, cũng không giống người." Chung Bá có chút nghiêm nghị nói ra, bình thường Đỗ Lôi đều là tuyệt đối phục tùng, thể nhưng chẳng biết tại sao hôm nay thái độ có chút do dự, dường như có cái gì khó nói đó ả, thể nhưng Chung Bá cũng không thời gian đi qua nhiều hỏi.

"Ta biết, ta sẽ làm." Đỗ Lôi cuối cùng vẫn gật đầu đáp ứng, sau đó đưa đi Chung Bá.

Vào Chung Bá đi rồi, Đỗ Lôi không có lập tức ngủ, hơn nữa từ nghỉ hè lên bắt lại một quyển rất dày sách mờ, cái này là một quyển thư viện ảnh, thư viện ảnh bên trong ảnh chụp tất cả đều là mặc quân trang người, trên mặt của mỗi người đều lộ ra rất vui vẻ biểu tình.

Đỗ Lôi mỗi một cái đảo, có chút ảnh chụp đem Đỗ Lôi đều cho chọc cười, những hình này là Đỗ Lôi rất tốt đẹp hồi ức.

Qua hồi lâu, Đỗ Lôi khép lại thư viện ảnh, thật dài thở dài một hơi, cái tên xấu xa này, đúng là vẫn còn muốn bản thân đảm đương, ngày mai cuối cùng huấn luyện, có thể quá mức tàn khốc, bất quá, Đỗ Lôi cũng từng trải qua tương tự huấn luyện, càng tàn khốc, càng có thể để cho người kiên cường, nếu như Trương Nha Lăng có thể cố gắng qua cuối cùng này khảo nghiệm, có thể thuận lợi xuất sư.

Đỗ Lôi nằm ở trên giường, thật lâu không thể đi vào giấc ngủ, liền nhìn như vậy trần nhà, trong đầu nghĩ sự tình.

Trương Nha Lăng cũng nằm ở trên giường, hưng phấn mà ngủ không yên, làm mấy tháng sau đó tài chính phong hội mà hưng phấn, hẳn hiện tại không biết suy nghĩ nhiều biết biết Trịnh Bản, hẳn muốn cho tất cả mọi người thất kinh.

Đáng tiếc, hẳn còn không biết ngày mai sẽ có tàn khốc ra sao đang chờ hắn.

chương 158: một khóa cuối cùng (trung)

Tick tick tick tick tick tick, chuông báo thanh âm đúng giờ vang lên, Trương Nha Lăng lập tức mở mắt ngồi dậy, vươn người một cái, sau đó tắt đi tiếng chuông ồn ào, bây giờ là sáng sớm năm giờ rưỡi.

Trương Nha Lăng nhanh chóng rời giường, thay xong y phục, sau đó bản thân bày xong giường chiếu, sửa lại dùng đi mười năm phút đồng hồ.

Sau đó, đã chuẩn bị xong bữa sáng bị đẩy vào đây, bữa sáng rất đơn giản, thế nhưng rất có dinh dưỡng, đưa bữa sáng cũng không phải Từ Viện, cái này là Trương Nha Lăng phân phó, Trương Nha Lăng hy vọng có thể đi qua tiếp xúc người bất đồng tới rèn đúc bản thân ứng phó bất đồng người năng lực, thế là riêng nói rõ Từ Viện mỗi ngày đều đổi người bất đồng tới cho mình đưa bữa sáng, lúc đầu Từ Viện không phải rất đồng ý, hy vọng tự mình đưa tới, dù cho lại sớm cũng không quan hệ, bất quá bị Trương Nha Lăng từ chối khéo, không có biện pháp Từ Viện không thể làm gì khác hơn là dựa theo Trương Nha Lăng nói xong đi ăn bài.

Mười năm phút đồng hồ ăn điểm tâm xong, thời gian đúng lúc là sáu giờ đồng hồ, trời bên ngoài đã bắt đầu sáng lên, Trương Nha Lăng ngồi ở trước bàn, bắt đầu lật xem các loại thư mục, thư mục tên đều rất chuyên nghiệp rất dài, cũng không thiếu có mấy quyển là tiếng Anh thêm sách, Trương Nha Lăng cứ như vậy kiên nhẫn một quyển một quyển nhìn, tìm đọc, những thứ này đều là đề cập đến quản lý và kim dung sách, chỉ có mấy quyển là lão sư của hắn cho hắn bố trí, còn dư lại cũng là Trương Nha Lăng bản thân yêu cầu thêm vào nhìn, thế nhưng hắn không có chút nào không kiên nhẫn, dường như đối với trong sách nội dung hết sức cảm thấy hứng thú.

Sau nửa giờ, Trương Nha Lăng khép quyển sách lại, thay một bộ chuyên vận động trang phục, sau đó bắt đầu vòng quanh phong phủ chậm chạy, cước bộ của hắn rất đều đều, hô hấp cũng rất bằng phẳng tri hoãn, cứ như vậy chạy, từ từ trên người có một chút vi toát mồ hôi, y phục cũng có chút bị thấm ướt, xa xa mặt trời đã từ từ bò lên chiếu khắp đại địa, lúc này Trương Nha Lăng vì thở hơi hỗn hển kết thúc chạy bộ, sau đó trở lại phòng ngủ tắm vòi sen. Trương Nha Lăng tắm vòi sen chỉ dùng 3 phút, một phút đồng hồ nước nóng để cho lỗ chân lông dãn còn thừa lại mồ hôi rút ra, một phút đồng hồ nước lạnh để cho lỗ chân lông đóng kín, một phút đồng hồ nước ấm phóng đi trên người mồ hôi, sau đó liền trực tiếp đi ra. Loại này rất nhanh tắm rửa phương pháp còn Đỗ Lô dạy hắn, Trương Nha Lăng đã từ từ thích ứng loại này khoa học tắm phương pháp. Sau đó, Trương Nha Lăng mặc vào Đỗ Lô phát ra cho hắn đồ rắn rì, thật sớm đi tới sân huấn luyện mà chờ Đỗ Lô đến, vừa lúc bảy giờ.

Đây là Trương Nha Lăng mỗi sáng sớm lập lại tiến hành sắp xếp thời gian, phần này bằng giờ giấc cũng là Trương Nha Lăng bản thân chế định đồng thời luôn luôn thực hiện bằng giờ giấc. Bây giờ Trương Nha Lăng đã bắt đầu để cho Từ Viện có chút không nhận ra, xem như Trương Nha Lăng chuyên gia quản gia, Từ Viện đôi khi phát hiện, nàng và Trương Nha Lăng trong lúc đó đã từ từ có một tầng trong suốt màng, tầng này ngăn cách Từ Viện nói không nên lời là lúc nào xuất hiện, thế nhưng nàng biết, Trương Nha Lăng đã từ từ trở nên có chủ gặp, bản thân không có biện pháp lại tùy hứng, nữa chủ đạo Trương Nha Lăng, hiện tại Trương Nha Lăng phải chủ đạo, nói cách khác, Từ Viện từ từ trở nên như là một quản gia, học xong đi phục tùng Trương Nha Lăng an bài, học xong đi thực hiện Trương Nha Lăng mệnh lệnh, học và Trương Nha Lăng bảo trì thật đơn giản chủ tớ quan hệ.

"Đến rồi? Còn sớm như vậy." Đỗ Lô đi tới huấn luyện địa điểm sau đó đã nhìn thấy Trương Nha Lăng đang làm nóng người hoạt động, Trương Nha Lăng không biết từ đâu thiên khai mới mà bắt đầu sớm tới chờ Đỗ Lô và Lý Hải Thụ, hơn nữa đôi khi bản thân còn có thể sớm luyện tập một cái.

"Ừ, đến rồi." Trương Nha Lăng lễ phép cùng Đỗ Lô lên tiếng chào hỏi sau đó, cứ tiếp tục làm chính mình nóng người hoạt động.

Đỗ Lô đứng xa xa nhìn Trương Nha Lăng, bây giờ Trương Nha Lăng đã so với hơn mười ngày trước cái tên Trương Nha Lăng vừa đáng đáp càng cao hơn lớn hơn nữa lại thêm tăng lên, hơn nữa cả người khí chất cũng đã xảy ra cải biến, trở nên rất mạnh mẽ vang dội, giống Đỗ Lô bản thân giống nhau, không còn nhiều lời như vậy, nhiều như vậy biểu tình, nhưng lại là thời khắc cơ cảnh thời khắc chuẩn bị, có bản thân kế hoạch, hơn nữa dám liều mạng dám làm. Những thứ này hết thảy tất cả, cũng là Trương Nha Lăng vào gần một tháng dậm mài ra, Trương Nha Lăng đem mình làm mừng một đem thiết bản, chính đang từ từ mài thành một cây chùy thủ, bộc lộ tài năng. Đỗ Lô rất hài lòng, phi thường hài lòng, nếu như nói 100 phút tối đa, Đỗ Lô có thể cho Trương Nha Lăng 80 phút, còn dư lại 20 phút, sẽ phải vào hôm nay hoàn thành.

Chỉ chốc lát sau, Lý Hải Thụ cũng chuẩn bị đi tới sân huấn luyện, rất lễ phép cùng Trương Nha Lăng và Đỗ Lô chào hỏi, Trương Nha Lăng cười cười đáp lại Lý Hải Thụ.

"Tập hợp." Đỗ Lô nhìn đồng hồ tay một chút, thời gian đã không còn sớm, thế là nói ra.

"Trương Nha Lăng."

"Đến."

"Lý Hải Thụ."

"Đến."

"Ngày hôm nay, là Trương Nha Lăng người cuối cùng một chuyến huấn luyện khóa, tại đây lễ bắt đầu lúc trước, ta muốn nói cho ta biết, đối với mấy ngày nay biểu hiện, ta rất hài lòng, người trưởng thành, mỗi người đều thấy được, làm một người lính, tôi luyện không phải thân thể, là ý chí, rất hiển nhiên

ngươi đã làm xong rồi, thế nhưng, trừ ý chí ở ngoài, ngươi còn cần nắm giữ một việc, chính là hôm nay chương trình học, chỉ có hoàn thành, ngươi mới có thể tốt nghiệp, nghe thấy được sao?" Đỗ Lôi nhìn một chút trước mặt hai người, sau đó đem ánh mắt ở lại Trương Nha Lăng trên người, nhìn Trương Nha Lăng nói ra.

"Hiểu rồi." Trương Nha Lăng trả lời rất dứt khoát.

"Được, hôm nay huấn luyện, như cũ và Lý Hải Thụ tiến hành." Nói, Đỗ Lôi nhìn về phía Lý Hải Thụ, bất quá trong giọng nói có chút run rẩy, hiển nhiên Đỗ Lôi đang nói câu nói này thời điểm, tâm tình có chút chấn động, thế nhưng Đỗ Lôi vẫn là nhìn được.

"Ta đây, không thành vấn đề." Lý Hải Thụ cũng nói được, bất quá hiển nhiên tâm tình sẽ phải có cái gì không đúng, mà cái này không thích hợp, đã bị Trương Nha Lăng bắt được.

"Cuối cùng một tiết khóa, là cái gì khóa." Trương Nha Lăng nghi ngờ hỏi, bởi vì hắn không rõ cảm giác được có cái gì không đúng, dường như sắp đến gì đó là hắn không muốn thấy.

"Đi theo ta." Đỗ Lôi không có để ý Trương Nha Lăng, mà là trực tiếp xoay người sau đó sẽ phía trước dẫn đường, Trương Nha Lăng và Lý Hải Thụ chỉ có thể theo hắn.

"Hải Thụ, ngươi biết nội dung?" Trương Nha Lăng hỏi Đỗ Lôi không có kết quả, không thể làm gì khác hơn là đem đối tượng chuyển đến Lý Hải Thụ trên người, nghe Lý Hải Thụ vừa mới giọng của, Trương Nha Lăng sai hắn đại khái là biết nội dung.

"Ta đây làm sao biết đồ đội trưởng chính là kế hoạch, rì rầm yên tâm đi, ta đây sẽ làm hồ rì rầm, rì rầm đối với ta đây tốt như vậy, ta đây nhớ kỹ." Lý Hải Thụ thân thể chấn động, sau đó gãi đầu nói với Trương Nha Lăng, không biết là chốt dạ còn là chuyện gì xảy ra, Trương Nha Lăng nghĩ Lý Hải Thụ có chút bị thương mà tâm tình.

"Vậy thì cảm ơn trước." Trương Nha Lăng cười một cái, nếu cũng không muốn nói, như vậy thì không có mà làm, đến lúc đó chẳng phải sẽ biết.

Theo Đỗ Lôi bước chân, Trương Nha Lăng và Lý Hải Thụ tới xuống đất phòng một gian phòng gian, mở đèn, Trương Nha Lăng xem thấy cái này gian phòng hình dạng.

Cái này là một bộ rất kỳ lạ căn phòng, mặt đất, tường, trần nhà tất cả đều là màu trắng, hơn nữa nhìn không ra rốt cuộc là tài liệu gì, gian phòng rất lớn, hơn nữa có một phía to lớn pha lê cách ra một cái khu vực, cái tên bên trong khu vực hai bên chia ra bày đặt hai tên ra về, Trương Nha Lăng mơ hồ nhìn ra về tốt nhất giống có súng tương tự vật chất.

"Đi vào, sau đó đem trên người không quan hệ không có phẩm trật đều để ở chỗ này." Đỗ Lôi lấy tới một nhò rô đưa tới Trương Nha Lăng và Lý Hải Thụ trước mặt.

Trương Nha Lăng và Lý Hải Thụ đều đem trong túi gì đó móc ra, cái gì cái chìa khóa, Tiểu Dao, tiền xu, dây chuyền, điện thoại di động đội một chút, Lý Hải Thụ còn móc ra chặn ngang chủy thủ quân dụng, đây là hắn dùng để phòng thân, quân nhân thói quen nghề nghiệp.

"Đi vào, một người đứng ở đứng ở ra về trước mặt." Thấy trên người mấy thứ đều bị đặt ở rô dăm, Đỗ Lôi hạ dưới một đạo mệnh lệnh, hai người đi qua đạo kia pha lê trên tường khai ra cửa, đứng ở ra về trước mặt, sau đó cửa chính đóng kín.

Đi vào Trương Nha Lăng mới nhìn rõ cái này ra về, nói là giá vũ khí tuyệt đối không quá đáng, ra về tổng cộng chia làm ba tầng, chỉ dùng để nào đó hợp kim vật liệu chế thành, thoát nhìn rất rắn chắc, bị cố định trên mặt đất. Ba tầng ra về tầng cao nhất và Trương Nha Lăng không sai biệt lắm cao, phóng cũng là một chút vũ khí lạnh, Trương Nha Lăng nhìn thấy đao, tam xoa kích, mũi tên, còn có kích, tất cả cũng là tinh xảo chế tạo, có thể thấy đao sắc bén đầu tiên hiện lên ánh sáng lạnh. Tầng thứ hai độ cao và Trương Nha Lăng dạ dày bộ không sai biệt lắm cao, phóng chính là súng, có súng ngắn, mini xung phong và chặn ngang súng ngắm, còn có một chút đạn, bất quá số lượng cũng không phải rất nhiều, những thứ này súng có Trương Nha Lăng nhận thức, có căn bản chưa thấy qua, ngay cả thể nào sử dụng phóng chừng cũng không biết. Cuối cùng một tầng vào Trương Nha Lăng bấp dùi độ cao, phóng chính là dao găm, lưỡi lê chờ nhỏ vũ khí, còn có lựu đạn bỏ túi và loang loáng đàn.

Cái này giá vũ khí lên vũ khí có thể nói là cái gì cần có đều có, hàm cái gần như tất cả vũ khí lĩnh vực, từ vũ khí nóng đến vũ khí lạnh, từ cận chiến đến xa chiến đấu.

Lúc này, cửa chính phong kín thanh âm truyền đến, Trương Nha Lăng vội vàng nhìn sang, phát hiện bọn họ vừa mới vào cái tên cửa không chỉ có đã đóng kín, nhưng lại tiến hành gia cố, cửa sổ thủy tinh bên ngoài vừa giáng xuống một đường cửa kim loại, dùng Trương Nha Lăng bọn họ chỗ ở khu vực này triệt để biến thành một phong bế khu vực. Ngay sau đó, từ gian phòng bốn phía, bắt đầu nổi lên sương mù, giống như là vụ thủy giống nhau, rất nhanh trong phòng cảnh tượng cũng có chút không rõ không rõ.

Trương Nha Lăng có chút khẩn trương, không có hiểu rõ đây rốt cuộc là muốn làm gì, khi hắn nhìn về phía đối diện Lý Hải Thụ thời điểm, phát hiện Lý Hải Thụ đã bởi vì sương mù mà trở nên mơ hồ, bất quá Lý Hải Thụ có vẻ so với hắn muốn trấn định rất nhiều, giống như là sớm biết giống nhau.

"Kiểm tra cuối cùng, từ giờ trở đi, vào 72 tiếng đồng hồ bên trong, giữa các ngươi, chỉ có thể có một mình đi ra phòng này, bắt đầu tính theo thời gian." Đỗ Lôi thanh âm lạnh như băng không biết từ địa phương nào truyền đến.

chương 159: một khóa cuối cùng (hạ)

"Này! Đợi một chút! Người nói cái gì! Có ý gì!" Trương Nha Lăng nghe được thanh âm lạnh như băng sau đó, trong lòng trầm xuống, sau đó lớn tiếng hỏi.

"Hai người các ngươi trong lúc đó, chỉ có một có thể còn sống ra, cho nên, vì mình, giết chết đối phương." Đỗ Lôi thanh âm lạnh như băng vừa truyền tới, không đeo bất kỳ tâm tình.

"Đây là cái gì kiểm tra! Tại sao phải thế này!" Trương Nha Lăng lớn tiếng cãi lại được, giết chết một người người, cái người này vẫn là cùng mình quan hệ người rất tốt, là bằng hữu, là chiến hữu, là một tháng này trong khi huấn luyện cùng mình nâng đỡ lẫn nhau người, đây coi như là cái gì không hợp lý kiểm tra, loại này kiểm tra vừa là vì cái gì? !

"Thời gian không nhiều lắm, chờ người sống ra, rồi hãy nói." Đỗ Lôi lạnh lùng quát một câu nói sau đó, liền không tái phát ra bất kỳ thanh âm gì.

"Này! Đây coi là cái gì!" Trương Nha Lăng tức giận kêu, đây là vào bắt người mệnh hay nói giỡn, hắn không phải thế này đi làm.

"Nói chuyện! Trả lời ta!" Trương Nha Lăng không có nghe được Đỗ Lôi đáp lại, tiếp tục hô lớn.

Bất quá đợi Trương Nha Lăng, quả thực một hồi yên lặng, Đỗ Lôi không có ở nói chuyện, cũng không dùng bất kỳ thanh âm nào, vô luận Trương Nha Lăng kêu phá tiếng nói cũng không chiếm được bất kỳ đáp lại, không ai lại tiếp tục cùng Trương Nha Lăng giải thích đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

"Không có, đồ đội trưởng sẽ không nói chuyện, hắn phải là đem âm hưởng đóng cửa." Ngay Trương Nha Lăng chừng đó kêu to không người đáp lại thời điểm, đối diện Lý Hải Thụ đột nhiên nói chuyện.

"Hải Thụ? ! Người có biết hay không đây là có chuyện gì? !" Bởi vì cách sương mù, Trương Nha Lăng không nhìn thấy Lý Hải Thụ, chỉ có thể từ thanh âm lên phán đoán đại khái phương hướng.

"Biết." Phía trước truyền đến tiếng bước chân, Lý Hải Thụ tiếng nói chuyện cũng so với trước đánh không ít, rất rõ ràng cho thấy tại triều Trương Nha Lăng đi tới, bởi hiện tại sương mù còn chưa phải là rất lớn, hai người trong lúc đó khoảng cách cũng không phải rất dài, cho nên không lâu sau, Trương Nha Lăng có thể thấy Lý Hải Thụ.

"Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? !" Thấy Lý Hải Thụ đi tới, Trương Nha Lăng tâm tình khẩn trương qua loa hóa giải một chút, vội vàng hỏi.

"Và đồ đội trưởng nói, không sai biệt lắm." Lý Hải Thụ tâm tình có chút nặng nề, có chút không yên lòng nói ra.

"Cái gì, ý tứ." Trương Nha Lăng không ngu ngốc, lại vừa mới Đỗ Lôi sau khi nói xong, Trương Nha Lăng chợt nghe bởi rồi Đỗ Lôi muốn hắn làm cái này một khóa cuối cùng rốt cuộc là cái gì, chẳng qua là Trương Nha Lăng không rõ cái này là vì sao, còn có vì sao Lý Hải Thụ tại sao phải trấn tĩnh như thế.

"Rì rầm biết không? Vào bộ đội, có một loại huấn luyện, là nhằm vào đặc công, mỗi một đối với đặc công, cũng là hai người một tổ tiến hành huấn luyện, hai người sống cùng nhau, sau đó khi bọn hắn tham gia đặc công khảo hạch thời điểm, liền cần muốn tiến hành, qua lại trong lúc đó đối chiến, tựa như bọn ta hiện tại giống nhau, sống chết đó bác." Lý Hải Thụ giọng bình tĩnh nói.

"Người là nói, hai thân như huynh đệ người, con có thể sống được một người? Tự dưng về tàn hại? !" Trương Nha Lăng có chút khó có thể tin, hắn thật không ngờ hoá ra còn có huấn luyện như thế, như vậy cuộc thi.

"Không sai, nếu như hai người, ai cũng không động thủ, liền đều có thể chết, bởi vì đặc công huấn luyện nội dung, là cơ mật." Lý Hải Thụ gật gù đầu nói.

"Vậy, vậy sao người sẽ biết? !" Trương Nha Lăng đột nhiên phản ứng kịp hỏi, dường như Đỗ Lôi và Lý Hải Thụ đều giống như là rất hiểu rõ đáng về, chẳng lẽ

"Không sai, ta đây và đồ đội cũng là đặc công tổ, đã từng là." Lý Hải Thụ đột nhiên ngừng đầu, nhìn Trương Nha Lăng nói ra, Trương Nha Lăng nhìn thấy một loại chưa bao giờ vào Lý Hải Thụ trên người thấy qua ánh mắt của.

"Thế nào sao biết? ! Sẽ không có lựa chọn khác sao?" Trương Nha Lăng há to mồm cực kỳ giật mình, hắn thật không ngờ cuối cùng dĩ nhiên gặp trước khi như vậy kiểm tra.

"Đến đây đi! Xem ai có thể sống!" Lý Hải Thụ hô to một tiếng, sau đó hướng Trương Nha Lăng trực tiếp vọt tới.

"Vi sao Hải Thụ? !" Thấy Lý Hải Thụ vọt tới, Trương Nha Lăng vô cùng không giải thích được, bất quá cường bức Lý Hải Thụ tiến công, Trương Nha Lăng chỉ có thể bị ép phòng thủ.

Lý Hải Thụ một kích không trúng, chân trái lướt ngang, ngay sau đó cánh tay trái hoành luân quá đi, muốn công kích Trương Nha Lăng sau lưng, Trương Nha Lăng chỉ có thể nghiêng người lấy tay ngăn trở, thế nhưng lực lượng khổng lồ còn chấn động Trương Nha Lăng một hồi tay tê dại. Xem ra Lý Hải Thụ hợp lại không phải là đang nói cười, loại này độ mạnh yếu so với bình thường hai người vào đối kháng thời điểm dùng còn muốn lớn hơn, nếu như Trương Nha Lăng thực sự bị đánh trúng nói, nhất định sẽ bị đánh bại.

"Hải Thụ! Người đã quên chúng ta" Trương Nha Lăng nỗ lực và Lý Hải Thụ tiến hành câu thông, thế nhưng Lý Hải Thụ không có chút nào phải về ứng với Trương Nha Lăng ý tứ, rút về bị ngăn trở cánh tay trái, tay phải trực tiếp đơn giản xông quyền hướng về phía Trương Nha Lăng ngực đánh tới, Trương Nha Lăng nói được phần nửa đã bị đánh đoạn, phải lần thứ hai nhắc lên cánh tay đón đỡ ở, chính là không nghĩ tới Lý Hải Thụ bên phải xông quyền công kích Trương Nha Lăng đồng thời, chân phải cũng vận sức chờ phát động, vào Trương Nha Lăng đón đỡ ở hữu quyền trong nháy mắt, chân phải mượn lực nâng lên, hoành đá vào Trương Nha Lăng cái bụng, sau đó dụng lực đập một cái, Trương Nha Lăng liền trực tiếp bay ra ngoài, trên mặt đất lộn hơn vòng mới ngừng lại được.

"U." Trương Nha Lăng lấy tay che cái bụng, vừa mới điện quang thạch hỏa trong lúc đó thi đấu, Trương Nha Lăng rõ ràng rơi xuống hạ phong, bụng một cước này đoán rất thực, mang đại bộ phận sức mạnh bắn trúng cho trong nháy mắt sức bật lực lượng tuyệt đối không phải trò đùa, nhất là giống Lý Hải Thụ thế này vốn chính là bùng nổ hình tuyến thủ, một kích trung, đó chính là thương tổn không nhỏ. Trương Nha Lăng cố nén nhớ cảm giác muốn nôn mửa và đốt mãnh liệt cảm giác đau đớn, cắn răng đứng lên, hân hiện tại đã hiểu, đây không phải là trò đùa, không phải thi đấu, mà là sinh tử tương bác, cho dù hân không muốn, thế nhưng đối thủ đã bắt đầu nghiêm túc.

Mặc kệ thế nào, Trương Nha Lăng không thể còn như vậy ngồi chờ chết bị động phòng thủ tiếp nữa, ít nhất cũng phải trước đem Lý Hải Thụ chế phục, sau đó sẽ thật tốt và hân nói một chút coi, Trương Nha Lăng vẫn tồn tại một chút mong được.

"Vào tiếp tục như vậy, lại thất bại." Lý Hải Thụ không nhanh không chậm hướng phía Trương Nha Lăng đã đi tới nói ra.

"Không cần người nói lời vô ích." Lần này, Trương Nha Lăng chủ động phát động công kích, tay phải bỏ ngang, đồng thời chân phải đập vào Lý Hải Thụ hai trong lúc đó, thân thể hướng Lý Hải Thụ đánh tới, cả cái động tác hành văn liền mạch lưu loát, cái này chiêu thức là Đồ Lôi giao cho hân, là đây song trắng rầm cái tiến hây. Lý Hải Thụ quả quyết bắt được Trương Nha Lăng chém tới được tay phải, thế nhưng thân thể lại bị Trương Nha Lăng cái này va chạm ngã về phía sau, tay cũng tự nhiên buông ra, Trương Nha Lăng thừa cơ trái lại bắt được Lý Hải Thụ, mang ngã về phía sau hân lồi trở về, sau đó tay kia ra quyền, nện ở Lý Hải Thụ ngực, Lý Hải Thụ bởi vì nắm tay xung lượng dừng lại thân thể di chuyển, lúc này Trương Nha Lăng chân phải vào Lý Hải Thụ hai trong lúc đó từ biệt, lại va chạm, Lý Hải Thụ liền trực tiếp ngã văng ra ngoài.

Trương Nha Lăng vì thở hơi hân hân, một bộ này chiêu thức, là Đồ Lôi tự mình giao cho hân, Lý Hải Thụ cũng không biết, đây cũng là Đồ Lôi bảo lưu chiêu thức một trong, từ thái cực quyền trung mang tới chiêu thức đi qua cái tiến, vận dụng tá lực đã lực thủ pháp, nối liền dành cho hai lần đã kích. Trương Nha Lăng đã từng đưa cái này chiêu thức thông lệ luyện chẳng được trên trăm lần, thế nhưng lần đầu tiên vào trong thực chiến dùng đến, phát hiện vẫn còn có chút cật lực, bất quá đối với sinh ra hiệu quả Trương Nha Lăng còn là rất hài lòng, hơn nữa còn có những nho nhỏ hưng phấn, ở chánh diện trong đối kháng, đây là Trương Nha Lăng lần đầu tiên vào hoàn toàn chánh diện dưới dùng một bộ liền kích đánh bại Lý Hải Thụ.

"Ai thua ai thắng, còn chưa nhất định đâu, trở lại." Trương Nha Lăng nóng lòng muốn thử nói, bày xong tư thế, rất hiển nhiên Trương Nha Lăng cũng không có tiến vào sống chết quyết đấu trạng thái, còn đưa cái này trở thành rất thông thường tỷ thí.

Lý Hải Thụ nhanh chóng bò dậy, không phải là bởi vì Trương Nha Lăng công kích quá yếu, ngược lại Lý Hải Thụ bản thân nghỉ ngực hết sức buồn bức, có chút không thở được, hơn nữa vào vừa mới trong quá trình bị Trương Nha Lăng từ biệt có chút xoay đến rồi, nhanh chóng đứng dậy là một loại nghề nghiệp rèn luyện hàng ngày, bởi vì người không thể lưu lại bất kỳ kẻ hở, vô luận ngã xuống bao nhiêu lần, đều đã dùng tốc độ nhanh nhất đứng lên.

"Hừ." Lý Hải Thụ hừ nhẹ một tiếng, không có lập tức phát động, mà là đứng ở nơi đó nhìn chằm chằm Trương Nha Lăng, hai người cứ như vậy giằng co, đột nhiên, Lý Hải Thụ động, chỉ bất quá không phải hướng phía Trương Nha Lăng phương hướng di chuyển, mà là hướng những phương hướng khác chạy đi, rất nhanh đã biến mất vào vụ dặm.

"Có bản lĩnh chó đóa đóa tàng tàng!" Trương Nha Lăng thật không ngờ Lý Hải Thụ biết mượn sương mù biến mất, có chút không quá thích ứng, thế là kêu dùng phép khích tướng muốn đem Lý Hải Thụ kích ra, đáng tiếc, nửa ngày còn không có một bóng người.

Vào mắt không cách nào sử dụng thời điểm, sẽ phải học được dùng cái khác cảm quan, cái này là Đồ Lôi giao cho Trương Nha Lăng một cái khác tri thức, thế là Trương Nha Lăng nhắm hai mắt lại, lắng nghe động tĩnh chung quanh, rất nhanh, Trương Nha Lăng lại phát hiện tiếng bước chân, thế nhưng chẳng qua là phát hiện thanh âm, nhưng căn bản phán đoán không được vị trí, hơn nữa vị trí này còn đang không ngừng cái biến.

Rất nhanh, Trương Nha Lăng liền nghe tiếng bước chân không ngừng thành lớn, thế là vội vàng mở mắt cảnh giác nhìn bốn phía, vù! Lý Hải Thụ từ Trương Nha Lăng bên trái chui ra, Trương Nha Lăng lập tức phản ứng kịp, theo bản năng vươn hai tay nhắc lên tới hướng phía Lý Hải Thụ tới được phương hướng cản đi tới, chính là, Lý Hải Thụ làm một bộ để cho Trương Nha Lăng tuyệt đối không có nghĩ tới sự tình, chính là Lý Hải Thụ đột nhiên có ý trượt chân, hướng Trương Nha Lăng thẳng xúc trở lại, một cái nặng chân trực tiếp đánh vào Trương Nha Lăng yếu nhất bắp chân lồi nét mặt, đau đớn kịch liệt và to lớn đập vào trực tiếp để cho Trương Nha Lăng về phía trước quăng đi, Trương Nha Lăng chỉ cần cần rằng nhện đau đồng thời hai tay ngăn cản ở trước người tránh cho thụ thương.

Thành thật! Trương Nha Lăng rớt xuống đất, cảm giác xương đều muốn rời ra từng mảnh, một chiêu này Trương Nha Lăng đã từng dùng đi đối phó qua Lý Hải Thụ, không nghĩ tới Lý Hải Thụ lần này dĩ nhiên biết gây ông đập lưng ông.

Thế nhưng Lý Hải Thụ động tác còn chưa có làm xong, Trương Nha Lăng dùng dư quang thấy Lý Hải Thụ vừa hướng mình chém ra cánh tay trái, thế là

lập tức đứng dậy đi ngăn cản.

Trương Nha Lăng phát hiện, vung vẩy tới được cũng không phải trong tưởng tượng cánh tay, mà là một mảnh lạnh như băng và sắc bén, tức khắc vòi máu văng khắp nơi, lưỡi dao sắc bén để cho Trương Nha Lăng vào trước tiên hợp lại không có cảm giác được đau đớn.

Trương Nha Lăng không thể nghi ngờ nhìn Lý Hải Thụ, còn có Lý Hải Thụ cầm trong tay vậy đem rãnh máu máu máu.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

chương 160: ta đã cho ta là gió (thượng)

"Ghe tôm! Người có ý gì!" Trương Nha Lăng bắt chập chảy máu cánh tay, hướng về phía Lý Hải Thụ hét lớn, hẳn thật không ngờ Lý Hải Thụ cái này một hồi dĩ nhiên dùng vũ khí, quá mức hèn hạ, nếu như không phải là mình động tác mau một chút, có thể bị cắt thì không phải là cánh tay.

"Mày không phải đều biết sao?" Lý Hải Thụ hiển nhiên không nghĩ cùng Trương Nha Lăng nói nhảm ý tứ, vừa mới đặc ý cho Trương Nha Lăng phản ứng cấp tốc, cho nên dao găm chẳng qua là bị thương Trương Nha Lăng cánh tay, không có đạt được Lý Hải Thụ mong muốn hiệu quả, thế là Lý Hải Thụ tiếp tục quơ dao găm vọt tới.

Cánh tay đổi thành dao găm, tính chất hoàn toàn phát sinh biến hóa. Vốn có Trương Nha Lăng sẽ không có và Lý Hải Thụ liệu chết khái niệm, cho nên Trương Nha Lăng ngay từ đầu sẽ không có từ giả vũ khí lên gỡ xuống vậy nhưng có thể trí mạng vũ khí, chẳng qua là tay không có đeo găng tay và Lý Hải Thụ tiến hành va chạm, chính là, dao găm xuất hiện phá vỡ cái này một cân đối, cân chiến thắng đã đang hướng Lý Hải Thụ phương hướng nghiêng về, lại thêm không có biện pháp vâng, Trương Nha Lăng đi qua nhiều lần di chuyển, đã rời xa giả vũ khí, hơn nữa sương mù đã để cho hắn triệt để bị lạc phương hướng, bốn phía đều là trắng xóa, dù cho hắn bây giờ muốn đi lấy vũ khí cũng không dùng biện pháp.

"Vù vù vù vù" Trương Nha Lăng thở hổn hển, trong óc càng không ngừng nghĩ đối sách, năng và Lý Hải Thụ thân thù rất gần, Lý Hải Thụ muốn càng mạnh một chút, mà bây giờ cái này mạnh hơn đối thủ trong tay còn có một đem sắc bén máu máu, nếu như bị Lý Hải Thụ lại đâm trúng vài lần, như vậy quang không chút máu sẽ phải muốn Trương Nha Lăng mệnh.

Hì rồi! Trương Nha Lăng cảm quần áo gạt tới một, sau đó quần ở bản thân thụ thương trên cánh tay của, tạm thời dừng lại huyết, sau đó nhìn chăm chăm Lý Hải Thụ, chế định được đối sách.

Lý Hải Thụ bởi vì trong tay cầm có dao găm, cho nên hiển nhiên chiếm chủ động, thấy Trương Nha Lăng đang suy tư đối sách, chút nào không để cho Trương Nha Lăng thời gian, trực tiếp nắm dao găm vọt tới.

Cái gọi là rãnh máu, chính là ở vào kiếm tích hoặc đao mặt đó vũng, có thể ở đao kiếm đâm vào cơ thể người hoặc con mồi trong cơ thể phòng thủ hậu phương chỉ nguyên nhân bị cơ bắp co lại mà "Kẹp lấy" lưỡi dao, hình thành một loại trạng thái chân không, khiến cho dao nhỏ không dễ rút ra. Nếu vào trên đao làm có rãnh máu, thì huyết sẽ gặp từ nay về sau chảy ra bên ngoài cơ thể mà phá hoại ấy một trạng thái chân không.

Nói trắng ra là, cây chùy thủ này uy lực muốn lớn hơn nữa, một khi đâm trúng, sẽ dùng bị đâm trúng người tổn thất càng nhiều hơn lượng máu, do đó tăng lên bị thương trình độ, vừa mới vậy một cái, cũng không có phát huy ra rãnh máu ưu thế.

Lý Hải Thụ nắm dao găm tiến hành bổ ngang và đột thứ hai loại kết hợp với nhau biện pháp, Trương Nha Lăng chỉ có thể càng không ngừng né tránh, từng bước lui về phía sau, đột nhiên, Trương Nha Lăng lưng đụng phải cứng rắn vật thể, bức tường! Trương Nha Lăng đã bị Lý Hải Thụ dồn đến gian phòng một góc, bởi vì tường và trần nhà cũng là màu trắng, cho nên Trương Nha Lăng lúc trước cũng không có phát hiện vấn đề này, đây cũng là phòng này rất chỗ đặc thù. Làm màu trắng sương mù triệt để tràn ngập tại đây một màu trắng trong phòng của thời điểm, người sẽ từ từ phai nhạt không gian và hướng nhận biết, do đó rơi chậm lại năng động tính chất, đồng thời biết bởi vậy xuất hiện sai lầm, giống như là Trương Nha Lăng như bây giờ.

Dòm Trương Nha Lăng vào đụng tới tường thất thần trong nháy mắt, Lý Hải Thụ trực tiếp một tay cầm dao găm đâm thẳng hướng Trương Nha Lăng cổ, tay kia lặng lẽ phát lực tùy thời nhĩ động.

Trương Nha Lăng đồng từ co lại, nhìn đao kiếm một chút xú tiếp cận, với tường làm trực mặt kẻ đao, mạo hiểm tránh ra Lý Hải Thụ cái này nhất trí mệnh dao găm, dao găm đâm vào trên mặt tường phát sinh đỉnh tiếng vang, hú dọa ra Trương Nha Lăng một thân mồ hôi lạnh, cái này nếu như đâm trúng, như vậy hôm nay cái này kiểm tra phòng chừng liền kết thúc.

Bất quá vẫn chưa xong, Lý Hải Thụ dao găm không có đâm trúng, thế nhưng Lý Hải Thụ tay nào ra đòn lại chờ đúng thời cơ, thừa dịp Trương Nha Lăng vừa mới trốn hết không thời gian lần thứ hai di động trực bánh xe biến tốc, trực tiếp cái ở Trương Nha Lăng cái cổ, đem Trương Nha Lăng để vào trên tường.

"U! U!" Trương Nha Lăng cái cổ truyền đến một lực lượng khổng lồ, để cho Trương Nha Lăng sắp hít thở không thông, hần chỉ có thể hai tay chặt chẽ bắt được Lý Hải Thụ để ở cổ mình cánh tay, nỗ lực đem tay cánh tay bắt mở, nhưng là thế nào dạng đều không làm nên chuyện gì, trên cánh tay truyền tới sức mạnh càng lúc càng lớn, vào tiếp tục như vậy, Trương Nha Lăng sẽ trực tiếp bị Lý Hải Thụ siết chết.

Lý Hải Thụ dao găm để ở Trương Nha Lăng trên cằm, Trương Nha Lăng đã rõ ràng cảm thấy lạnh như băng mũi dao, còn có một dòng mùi máu tươi, máu này là chính hần. Trương Nha Lăng còn chưa có thể này sợ hãi qua, đối mặt từ vong thời điểm, bất luận cái gì gan dạ kiên định người sẽ có sợ hãi tâm lý.

"Làm vì sao!" Trương Nha Lăng hỏi, bởi cái cổ bị siết ở, Trương Nha Lăng thanh âm đã có những khàn giọng cổ sức.

"Thích người sinh tồn, ta đây mệnh, ta đây muốn tranh thủ." Lý Hải Thụ nói thật, Trương Nha Lăng từ Lý Hải Thụ trong đôi mắt của nhìn không thấy một chút xú dao động.

"Người lẽ nào liền không chú ý giữa chúng ta tình bằng hữu sao?" Trương Nha Lăng tâm tình dần dần nguôi xuống tới, có chút nhỏ nhỏ thương tâm, trong lòng rất nhu nhược nơi ấy bị từ từ đánh nát, cái loại này đau đớn nếu so với đạn và mũi dao gây thương tổn đau hơn.

"Vậy những, cùng ta đây mệnh khi xuất, không đáng một đồng." Lý Hải Thụ ánh mắt của xuất hiện một chút xú dao động, thế nhưng Lý Hải Thụ lập tức liền hung ác quyết tâm điều chỉnh xong, trong ánh mắt chỉ có lãnh huyết và kiên quyết.

"Vậy ta cho người sống sót, giết ta đi." Trương Nha Lăng nghe xong, nhắm hai mắt lại nói ra, bỏ qua phản kháng.

Trương Nha Lăng cái này một phản ứng với để cho Lý Hải Thụ thật bất ngờ, Trương Nha Lăng dĩ nhiên nguyện ý dùng mạng của mình để đổi hần mệnh, vì sao? ! Chẳng lẽ mình vào Trương Nha Lăng trong lòng trọng yếu như vậy sao? Nghĩ tới những thứ này, Lý Hải Thụ tay không khỏi từng một chút lực, hơn nữa lực chú ý cũng bị dời đi.

Vừa lúc đó, Trương Nha Lăng đột nhiên phát lực, lên gối đánh trúng Lý Hải Thụ cái bụng, Lý Hải Thụ bởi vì đau đau một chút người buông lỏng ra siết ở Trương Nha Lăng cái cổ cánh tay, ngay sau đó Trương Nha Lăng rất nhanh hữu lực đánh vào Lý Hải Thụ chỗ cổ tay, cái này một đá kích vị trí rất chú ý, là một chỗ huyết vị, cái này là Trương Nha Lăng tự xem sách biết, cái huyết vị này là một chỗ thần kinh tương đối tập trung nơi ấy, vào bị đá kích thời điểm biết khiến cho thân thể đối thủ nắm không chế nhỏ đi, bàn tay biết bởi vì kích thích mà mở do đó không cách nào phát lực, đây là Trương Nha Lăng lần đầu tiên sử dụng, cũng may may mắn đánh vào huyết vị lên, Lý Hải Thụ tay tức khắc mở, chủy thủ trong tay cũng rơi trên mặt đất, Trương Nha Lăng dùng trực tiếp cây chủy thủ đá xa, dao găm bay nhanh trượt vào vũ khí không thấy, thế nhưng xa xa truyền đến đinh thanh âm, đó là kim loại và kim loại trong lúc đó va chạm thanh âm, cái thanh âm này bị Trương Nha Lăng bén nhạy bắt.

"Tên bịp bợm." Lý Hải Thụ bụng và cổ chân, hần thật không ngờ Trương Nha Lăng dĩ nhiên tới chiêu thức ấy, đại ý, thật là khinh thường.

"Cũng vậy." Trương Nha Lăng thời khắc này trạng thái cũng không được khá lắm, thể lực cũng tiêu hao hơn phân nửa, hơn nữa vừa mới thời gian dài bị siết ở để cho hần hiện tại rất khó chịu, bất quá có thể tiếp nhận vàng, hiện tại hần và Lý Hải Thụ lại nhớ tới đồng nhất thành lập đột lên.

Vừa mới cái tên truyền tới yếu ớt thanh âm để cho Trương Nha Lăng trong lòng đã có đối sách, hần biết đó là dao găm và giá vũ khí va chạm phát ra thanh âm, bản thân đá đi dao găm chó ngáp phải ruồi đụng phải giá vũ khí, điều này làm cho Trương Nha Lăng trong lòng có một chút dễ, nếu như mình có thể giành trước đến giá vũ khí nơi nào bắt được vũ khí, như vậy cân chiến thắng sẽ hướng đã biết bên nghiêng.

Vừa mới cái hướng kia Trương Nha Lăng cơ bản có thể phân biệt ra được, thế là Trương Nha Lăng cấp tốc xoay người nhanh chân tựa như cái hướng kia chạy đi, Lý Hải Thụ sừng sốt, trong nháy mắt liền hiểu Trương Nha Lăng ý đồ, hần muốn đi giá vũ khí!

Lý Hải Thụ rất nhạy bén, hần chưa cùng được Trương Nha Lăng cùng nhau chạy, mà là hướng phía và Trương Nha Lăng đối xứng phương hướng chạy đi, bởi vì giá vũ khí đều là tương đối, cho nên nếu Trương Nha Lăng đã đại khái xác nhận giá vũ khí hướng, như vậy hần là có thể đi qua những thứ này đoán được một cái khác giá vũ khí hướng, Lý Hải Thụ ý nghĩ cũng không phải bài biện, có thể trong nháy mắt phân tích ra những thứ này hợp lại làm ra lựa chọn chính xác, đã vượt qua rất nhiều rất nhiều chuyên nghiệp đặc công.

Trương Nha Lăng nhanh chóng chạy, sương mù theo gương mặt của hần xẹt qua, bất quá rất nhanh Trương Nha Lăng đã nhìn thấy phía trước trong sương mù có một bóng đen. Giá vũ khí! Trương Nha Lăng cuối cùng mò lấy, thấy phía trên nhiều loại vũ khí, Trương Nha Lăng tức khắc thờ dài một hơi, vội vàng cầm lấy bản thân quen thuộc nhất chặn ngang 9 2 thức súng ngắn, thuần thục lên đạn, sau đó vừa cầm hai tên băng đạn để ngửa nhờ ra. Đồng thời, Trương Nha Lăng vẫn còn ở phía dưới cùng một tầng cầm lọ đạn bỏ túi, mang bản thân võ trang đầy đủ đứng đây.

Trương Nha Lăng nhìn phía sau, phát hiện Lý Hải Thụ cũng không có theo bản thân, mặc dù Trương Nha Lăng lấy được vũ khí, hơn nữa đoạt trước một bước bắt được, thế nhưng xác thực không nhận được Lý Hải Thụ hướng, vẫn là một vấn đề lớn.

Rầm! Rầm! Liên tục hai tiếng súng vang, Trương Nha Lăng tức khắc lại càng hoảng sợ, theo bản năng cúi đầu nhìn mình súng trong tay, không phải là mình mở? ! Trương Nha Lăng trước tiên phản ứng kịp, tiếng súng đến từ một hướng khác, không phải là mình, đó chính là nói

"Đừng tưởng rằng chỉ có mày có súng." Lý Hải Thụ thanh âm đi qua sương mù truyền tới, Lý Hải Thụ đồng dạng đến bên kia giá vũ khí.

Trương Nha Lăng nguyên bản cao hứng tâm tình lập tức trầm thấp xuống, ưu thế của mình, vừa trong nháy mắt đã không có, kế tiếp quyết đấu, chính là trong nháy mắt thắng bại, của người nào đạn trước đi qua thân thể của đối phương, người đó chính là người thắng.

chương 161: ta đã cho ta là gió (trung)

Trước mắt tất cả đều là sương mù, căn bản thấy không rõ ra phía trước cảnh tượng. Trương Nha Lăng tâm tình thỉnh thoảng thăng nhảy, cầm súng tay cũng có chút run, hiện tại rốt cuộc nên làm cái gì bây giờ? Trương Nha Lăng trong lòng suy nghĩ, tình huống bây giờ lại lâm vào vô cùng lo lắng, có súng Lý Hải Thụ muốn càng thêm nguy hiểm, Trương Nha Lăng tình huống lúc này không cần lạc quan, mỗi một bước đều cần kế hoạch tinh vi, chính là cái này cũng không phải Trương Nha Lăng am hiểu.

Nói chung, nhất định phải rời đi trước cái chỗ này mới được, Trương Nha Lăng trong lòng suy nghĩ, sau đó lại đang giá vũ khí lên tiện tay sờ soạng một cái dao găm và vài cái băng đạn, sau đó mang thân thể nằm thẳng hướng một bên lăn đi.

Trương Nha Lăng ý đồ rất rõ ràng, chính là tạm thời rời khỏi giá vũ khí, bởi vì bây giờ đối với mới biết Trương Nha Lăng vị trí, thế nhưng mình lại không biết vị trí của đối phương, quan trọng nhất chính là tạm thời làm cho đối phương tìm không được bản thân, thế này mình mới có thể có nhiều thời gian hơn tới nghĩ đối sách, điểm này Trương Nha Lăng làm tốt.

Làm Trương Nha Lăng rời khỏi giá vũ khí sau đó, Lý Hải Thụ bên kia cũng xu hướng cho an ủi tình, hiện tại đôi bên đều không có bất kỳ động tác gì, càng yên lặng, kỳ thực càng khẩn trương, không nhìn thấy bên địch phải nguy hiểm nhất.

Đình, một nhỏ nhẹ tiếng vang, mấy giây sau, oanh một tiếng vụ nổ. Lựu đạn bỏ túi! Trương Nha Lăng tâm tình lập tức khẩn trương, hoàn hảo lựu đạn nổ tung phương hướng cách mình còn khá xa, xem ra Lý Hải Thụ đã bắt đầu dùng biện pháp như thế tới thử dò xét vị trí của mình, chính là bản thân lại không thể hành động thiếu suy nghĩ, không phải lại thêm biết bại lộ, mình cũng lấy tay lôi đi thử dò xét? Trương Nha Lăng sờ một cái, phát hiện mình trên người chỉ dẫn theo 1 một lựu đạn bỏ túi, vừa mới không nghĩ tới lựu đạn sẽ có như vậy tác dụng cho nên chẳng qua là cảm một, 1 một lựu đạn thế nào thăm dò? Trương Nha Lăng trong lòng thấp phần ảo não, thế nhưng đã không có biện pháp trở về nữa, bởi vì Trương Nha Lăng đã sờ không rõ ràng lắm mình rốt cuộc là từ phương hướng nào tới, nói cách khác, Trương Nha Lăng hiện tại lại không biết giá vũ khí hướng.

Dưới tình huống như vậy, hướng cảm xúc liền có vẻ mờ đi quan trọng, thế nhưng loại này hướng cảm xúc là cần huấn luyện, người bình thường là không có khả năng thích ứng, thường thường vừa đi thần một bit ảnh hưởng, liền lập tức không phân rõ sở phương hướng rồi, bởi vì cảnh tượng chung quanh có thể nói là hoàn toàn như thế.

Đình, lại là một tiếng, xem ra Lý Hải Thụ vừa ném ra một lựu đạn bỏ túi tiến hành thăm dò, làm Trương Nha Lăng nghe được đình thanh âm của thời điểm, trong lòng kêu to không tốt, vì vậy thanh âm nghe cách mình rất gần, ngay bản thân bên phải vị trí không xa, thế là Trương Nha Lăng vội vàng dùng sức đập một cái, thân thể cấp tốc cực kỳ bên trái di chuyển, ngay Trương Nha Lăng mới vừa bắt đầu di động đồng thời, lựu đạn bỏ túi nổ tung, oanh một tiếng, chấn động Trương Nha Lăng cái lỗ tai đau.

Lựu đạn bỏ túi đại tiểu chỉ có ngón tay cái lớn như vậy, thế nhưng uy lực cũng không nhỏ, đủ để cho hai người bị thương nặng, thế nhưng nổ tung phạm vi tương đối nhỏ, cho nên con thích hợp đặc công như vậy một người lên vào nhân viên, cũng không thích hợp quân đội, cho nên lần này nổ tung cũng không có đối với Trương Nha Lăng tạo thành tổn thương gì, thế nhưng Trương Nha Lăng bị ép buộc di chuyển còn phát ra thanh âm, trong lòng thầm kêu không tốt.

Lý Hải Thụ dường như nghe thấy được Trương Nha Lăng động tĩnh, đình chỉ tiếp tục ném mạnh lựu đạn bỏ túi, Trương Nha Lăng an tĩnh được một hai ngày đều không có những thứ khác lựu đạn bỏ túi xuất hiện, cho nên, hiện tại Trương Nha Lăng chỉ có thể cầm súng cảnh giác nhìn bốn phía, thời khắc chuẩn bị tiến vào trạng thái chiến đấu.

Rầm! Rầm! Rầm! Rầm! Tiếng súng bắt đầu vang lên, cách mỗi một đoạn thời gian liền vang một lần, rất có quy luật, thế nhưng dường như Lý Hải Thụ đang không có phương hướng loạn xạ kích, bởi vì Trương Nha Lăng cảm giác không có một viên đạn là bắn hướng mình nơi này, Lý Hải Thụ đây là đang làm gì? Hẳn không phải cũng đã biết mình vị trí sao, vì sao không trực tiếp tới, thế này không mục đích nổ súng làm gì? Trương Nha Lăng không có hiểu rõ Lý Hải Thụ tại sao phải làm như vậy.

Rầm! Rầm! Có chút nặng nề tiếng súng vẫn ở chỗ cũ vang, Trương Nha Lăng đại khái có thể phán đoán ra, cái này tiếng súng rốt cuộc là từ phương hướng nào truyền tới, nếu Lý Hải Thụ không muốn bản thân trở lại, như vậy thì bản thân đi tới đi, chủ động xuất kích luôn luôn so với bị động phòng thủ kỹ rất nhiều, Trương Nha Lăng trong lòng nghĩ như vậy được, chuẩn bị hướng tiếng súng phương hướng đi tới.

Đột nhiên, ngay Trương Nha Lăng vừa mới muốn mại trong nháy mắt, một lạnh lẽo gì đó đổ ở mình trên ót.

"Ấu trĩ." Phía sau truyền đến Lý Hải Thụ thanh âm, trong thanh âm lộ ra khinh thường, hiển nhiên Lý Hải Thụ bố trí một vòng tròn bộ, mà Trương Nha Lăng cứ như vậy rất thuận lợi rơi xuống vào đây.

"Thế nào làm sao có thể? !" Trương Nha Lăng rất giật mình hỏi, rõ ràng hẳn đều không có nghe thấy tiếng bước chân, Lý Hải Thụ là thế nào đột nhiên ra

hiện tại ở phía sau hẳn?

"Chẳng lẽ là" Trương Nha Lăng bản thân vừa mới hỏi xong, liền lập tức linh quang lóe lên, dường như đoán được là chuyện gì xảy ra.

"Không sai, tiếng súng che giấu ta đây thanh âm." Lý Hải Thụ không nghĩ tới Trương Nha Lăng nhanh như vậy liền đoán được, gật đầu thừa nhận.

"Chính là, tiếng súng đến từ cùng một cái phương hướng, người không phải đang di động sao?" Trương Nha Lăng vẫn là không có quá suy nghĩ cẩn thận.

"Mây khi còn bé chơi đùa pháo đốt sao? Ta đã quên, mây là thành thị người, không giống bọn ta dân quê, lễ mừng năm mới còn chơi cái loại này tiểu pháo trượng." Lý Hải Thụ có chút tự giễu nói ra, bất quá thể này Trương Nha Lăng liền không sai biệt lắm hiểu, cầm đàn trước đây pháo, mang bên trong thuốc nổ đỏ ra, dùng thuốc nổ làm kíp nổ, sau đó cách mỗi một khoảng cách phóng một viên đạn, có thể tạo thành thứ hiệu quả này.

Trương Nha Lăng không nói gì, chẳng qua là nhắm hai mắt lại, sau một khắc đạn sẽ xỏ xuyên qua óc của mình, bản thân thậm chí cũng sẽ không cảm giác được đau đớn, thể nhưng Trương Nha Lăng trong lòng không hề cam, tại sao mình biết tham gia thể này không ai tính chất kiểm tra, tại sao phải thể này? Bản thân vừa mới có chút khởi sắc, sẽ phải cũng ở trên đường sao?

Chính là, Trương Nha Lăng như đã đoán trước tiếng súng cũng không có vang lên, cây súng kia ngược lại ly khai mình cái ót, Trương Nha Lăng vào trước tiên xoay người sang chỗ khác, thấy Lý Hải Thụ cũng đang nhìn mình.

"Vì sao không nổ súng?" Trương Nha Lăng rất nghi ngờ hỏi, vừa mới cơ hội tốt như vậy có thể giết chết bản thân, chính là vì sao Lý Hải Thụ lại không nổ súng đâu? Lẽ nào, Lý Hải Thụ hẳn cũng không đành lòng nổ súng sao?

"Mây suy nghĩ nhiều, ta đây chẳng qua là cảm thấy cứ như vậy đem mây giết chết, quá không có ý nghĩa, nhớ đòi một phương pháp, mây dám cùng ta đây chơi cái trò chơi sao?" Lý Hải Thụ cười khẽ một tiếng, sau đó bày buông tay nói với Trương Nha Lăng.

"Trò chơi gì?" Trương Nha Lăng có chút ngạc nhiên hỏi.

"Hủy đi súng lắp ráp, nói vậy Đồ đội cùng mây chơi đùa cái này đi?" Lý Hải Thụ giờ súng trong tay nói ra.

"Chơi đùa, thể nào chơi?" Trương Nha Lăng gật đầu, cái này hủy đi ra về súng ngắn bản thân còn luyện qua một đoạn thời gian đâu.

"Và mây lúc trước đùa không sai biệt lắm, thể nhưng bọn ta không tiến hành bằng đạn lắp ráp, bằng đạn để ở một bên, người nào tổ tiên gắn xong, người nào có thể giết đối phương." Lý Hải Thụ đơn giản giới thiệu một chút quy tắc, và Trương Nha Lăng ban đầu đùa không sai biệt lắm.

"Được, chính là súng ngắn loại" Trương Nha Lăng gật đầu đáp ứng đến, đối với cái này chính hẳn vẫn có một ít lòng tin, tuy rằng không cùng Lý Hải Thụ lúc trước so qua, thể nhưng nói vậy Lý Hải Thụ cũng không như Đồ Lôi, bản thân hai tuần lễ bên trong mặc dù không có đánh bại Đồ Lôi, thể nhưng chí ít cũng không sai biệt lắm.

"Ta đây và mây dùng như thế." Lý Hải Thụ lấy ra chặn ngang 9 2 mô hình súng lục, hình như là biết Trương Nha Lăng cũng dùng 9 2 thức giống nhau.

Nói xong đem mình băng đạn tá ra đặt ở một bên, sau đó bắt đầu tháo dỡ súng ống.

Trương Nha Lăng cũng học Lý Hải Thụ dáng vẻ, đồng dạng đem băng đạn để ở một bên bắt đầu tháo dỡ, rất nhanh hai người liền đều hủy đi tốt lắm súng ống.

Sau đó, Lý Hải Thụ từ trong túi móc ra một viên đạn.

"Dùng đạn thay thế tiền xu đi." Nói xong cũng cầm đàn vút lên, đạn đi qua sương mù biến mất vào tầm mắt đậm, thể nhưng rất nhanh đã giảm trở về.

Thùng thùng, thùng thùng, Trương Nha Lăng tiếng tim đập càng lúc càng lớn, lòng bàn tay cũng ra không ít mồ hôi, lần này có thể không phải so với trước vậy những thi đấu, lần này là trong lúc sinh tử đâu.

"Ta đây từ không cảm thấy, mây so với ta đây sinh mệnh quan trọng, ta đây không phải lưu thủ." Vào đạn sắp rơi xuống lúc trước, Lý Hải Thụ nhẹ giọng nói ra.

Choang! Đạn rơi xuống đất phát sinh thanh âm thanh thúy, bắt đầu!

Hai người gần như đồng thời bắt đầu tiến hành lắp ráp, Lý Hải Thụ quả thực không bằng Đồ Lôi lắp ráp mau, thể nhưng như cũ và Trương Nha Lăng lực lượng ngang nhau, thậm chí yếu lĩnh trước Trương Nha Lăng một chút, Trương Nha Lăng ánh mắt càng không ngừng phiêu được Lý Hải Thụ động tác, đột nhiên, Trương Nha Lăng vào lắp đặt lò xo thời điểm dùng sức hơi lớn, lò xo xuất ra đi rơi ở trên mặt đất, Trương Nha Lăng nhanh chóng nhặt lên một lần nữa theo như lên, thể nhưng trong lòng hồi hộp một tiếng, xong rồi, loại này cấp thấp sai lầm dĩ nhiên xuất hiện.

Lúc này Lý Hải Thụ đã rõ ràng giành trước Trương Nha Lăng, Trương Nha Lăng bắt chấp lại tự trách mình, chỉ có thể phản khởi tiến lên.

Răng rắc, Lý Hải Thụ hoàn thành sau cùng lắp ráp, lắp đặt băng đạn, mà lúc này Trương Nha Lăng vừa mới mới vừa lắp ráp hoàn thành, đưa tay đi lấy băng đạn.

Lý Hải Thụ khoe miệng lộ ra người thắng mỉm cười, lên đạn, sau đó tay súng giờ lên hướng về phía Trương Nha Lăng, Trương Nha Lăng nội tâm đã

chìm đến rồi điểm thấp nhất, thế nhưng vẫn không có ngừng động tác trên tay, lấp đặt băng đạn, lên đạn hành văn liền mạch lưu loát.

Tiếng súng đâu? ! Trương Nha Lăng trong lòng nghĩ như vậy được, thế nhưng như cũ mang súng chỉ hướng Lý Hải Thụ, Trương Nha Lăng thấy Lý Hải Thụ đã nhắm hai mắt lại, khỏe miệng mang theo nụ cười, rầm!

Đạn xuyên qua đầu lâu, bật ra số lớn máu tươi, tung toé đi ra ngoài, mang tuyết trắng sàn nhà hôn lên đỏ tươi lầy.

Lý Hải Thụ trực đĩnh đĩnh ngã xuống, mi tâm của hắn, không ngừng vào tuôn ra máu tươi. Trương Nha Lăng, thắng.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

chương 162: ta đã cho ta là gió (hạ)

"Vù vù vù vù vù vù" Trương Nha Lăng cũng lập tức bày trên mặt đất thờ hồn hèn, ngược lại không phải là nói thể lực phí nhiều lắm lớn, mà là trong lòng thừa nhận áp lực thật sự là quá lớn.

Rất nhanh, Trương Nha Lăng từ vừa mới tâm tình khẩn trương trung tri hoãn trở lại một chút, ngồi dậy, chặn ngang xóa đi bay máu bắn trên mặt.

Trương Nha Lăng có chút kỳ quái, rõ ràng là Lý Hải Thụ so với chính mình trước hoàn thành súng lắp ráp, thế nhưng vì sao nhưng không có lập tức nổ súng đâu? Chẳng lẽ là tạp bắn? Vẫn là không có lên đạn? Còn là có ý? Trương Nha Lăng ở trong đầu nghĩ ra mỗi một loại khả năng tính chất, thế nhưng dường như vẫn là không có hiểu rõ.

Trương Nha Lăng đứng lên thân, đi tới Lý Hải Thụ bên người, theo thói quen đá văng hần súng trong tay, sau đó ngồi xổm người xuống nhìn Lý Hải Thụ, lúc này Lý Hải Thụ, còn mang theo nụ cười, nhắm hai mắt, chỉ là bởi vì trên trán vết đạn mà có vẻ có chút dữ tợn.

Bởi mất nhiều máu, sắc mặt đã trắng bệch, Trương Nha Lăng cẩn thận nhìn Lý Hải Thụ, phía trong dạ dày sôi sùng sục, sau đó lập tức phun ra, cái này dù sao cũng là Trương Nha Lăng lần đầu tiên giết người, lần đầu tiên khoảng cách gần như vậy tiếp xúc người chết, cho nên khó tránh khỏi sẽ có loại này phản ứng không tốt.

"Ta ta giết người? !" Trương Nha Lăng lập tức buông lỏng tay ra trong súng, không được run, Lý Hải Thụ khuôn mặt càng không ngừng vào trong óc của hắn lóe ra, giống như là ác mộng giống nhau.

Hí hí hí, trong phòng sương mù bắt đầu tán đi, chậm rãi đã có thể xem thấy chung quanh cảnh tượng, thời gian lâu như vậy trôi qua, trừ Lý Hải Thụ đã nằm trên mặt đất, xung quanh chảy dài máu tươi ở ngoài, đang không có cái khác bất kỳ dị dạng.

"Chúc mừng người, đã đi qua khảo nghiệm." Đỗ tiếng sấm lại vang lên, bất quá nhìn qua dường như một chút đều không đáng về cao hứng.

"Vì sao tại sao phải thế này! Ta giết người a ta giết người! !" Trương Nha Lăng có chút kích động rống to, được giống như vậy mới có thể giải quyết trong lòng áp lực, đem cái loại này sợ hãi phát tiết ra ngoài.

Cửa kiếng mở ra, Đỗ Lôi đi đến, hần luôn luôn vào quan tâm hai người động tác, cho nên vào Lý Hải Thụ ngã xuống sau đó không bao lâu, Đỗ Lôi liền chạy tới.

"Đỗ huấn luyện viên Đỗ ta giết hần ta giết hần" Trương Nha Lăng thấy Đỗ Lôi, cũng không có trước tiên chất vấn Đỗ Lôi, ngược lại coi Đỗ Lôi là trở thành cứu mạng rom rạ hoặc là nói là nói hết đối tượng giống nhau.

"Kỳ thực người chết, phải là người." Đỗ Lôi nhìn trên mặt đất Lý Hải Thụ thi thể, sau đó thần nhiên nói.

"Người nói cái gì? ! Ta phải chết? !" Trương Nha Lăng có chút không thể nghi ngờ nhìn Đỗ Lôi hỏi.

"Người rất rõ ràng, hần vào cho người." Đỗ Lôi nhìn Lý Hải Thụ nói ra, trước lúc này, Đỗ Lôi ở một bên giam không thất dậm luôn luôn đi qua lắp đặt ở trong phòng quản chế camera quan sát đến hai người nhất cử nhất động, cho nên nói trong phòng chuyện gì xảy ra, Đỗ Lôi nhìn nếu so với Trương Nha Lăng còn muốn rõ ràng rất nhiều.

"Người nói cái gì? ! Hần để cho ta? ! Hần rõ ràng liền muốn giết chết ta!" Trương Nha Lăng gầm lên, Trương Nha Lăng ngay từ đầu căn bản không có cách nào khác hạ thủ được, hần cho rằng Lý Hải Thụ cũng giống như mình, thế nhưng đi qua vài lần sau đó Trương Nha Lăng mới phát hiện, hoá ra Lý Hải Thụ chính là ôm giết chết tâm tính của mình cùng mình liều mạng, Lý Hải Thụ có thể ngoan hạ tâm lại giết bản thân, căn bản không đem mình làm bạn

bè.

"Vậy tại sao, rõ ràng hấn so với người lắp ráp mau, thế nhưng còn chết ở trong tay người?" Đỗ Lôi nhẹ giọng hỏi.

Trương Nha Lăng thân thể chấn động, không sai, cái này là vì sao? Trương Nha Lăng vẫn luôn không có hiểu rồi trong nháy mắt đó Lý Hải Thụ vì sao không nổ súng, như vậy cơ hội tốt, nếu như nổ súng, như vậy sống sót chính là hấn.

"Cái này cái này đây là bởi vì" Trương Nha Lăng lắp ba lắp bắp nói, hấn không biết nguyên nhân, cũng nói không nên lời một nguyên do.

Đỗ Lôi xoay người hướng một cái phương hướng đi tới, khom lưng, nhặt lên lúc trước Lý Hải Thụ lắp ráp hết súng.

"Tự xem xem đi." Lý Hải Thụ khẩu súng đưa cho Trương Nha Lăng ý bảo Trương Nha Lăng bản thân kiểm tra.

Trương Nha Lăng nhận lấy Lý Hải Thụ súng, bóp cò, ca! Không hướng? ! Trương Nha Lăng vừa trừ động vài cái, phát hiện trừ ca ca không hướng tiếng, hoàn toàn không có đạn bắn ra. Cây súng này Trương Nha Lăng từ đầu đến cuối cũng không có chạm qua, hơn nữa vừa mới Đỗ Lôi cũng không dùng làm cái gì tay chân, sao biết không có đạn?

"Súng của hấn dậm căn bản cũng không có phóng đạn, hiểu không?" Nhìn Trương Nha Lăng mờ mịt mê hoặc biểu tình, Đỗ Lôi nói ra.

"Không có đạn? ! Hấn đạn đâu?" Trương Nha Lăng vẫn còn có chút không tin, chặt hỏi tiếp.

"Hấn viên đạn cuối cùng, phải là cho rằng các người thi đấu bắt đầu tín hiệu đi." Nói, Đỗ Lôi vào phụ cận tỉ mỉ tìm một cái, liền tìm được viên đạn, đem hấn vứt cho Trương Nha Lăng, đạn rơi tại địa phương phát sinh đình thanh âm.

"Người người nói cái gì? !" Trương Nha Lăng thật không ngờ dĩ nhiên biết là như thế này, một hồi xem súng, một hồi xem đạn.

[ta đây sẽ làm này] Trương Nha Lăng bên tai vừa vang lên vào kiểm tra bắt đầu lúc trước Lý Hải Thụ nói với hấn trôi qua những lời này, ngay từ đầu Trương Nha Lăng còn chưa có thể nào coi ra gì, bây giờ mới biết, hoá ra Lý Hải Thụ đã sớm dự định vào một cái thời khắc cố ý bại cho mình.

"Lý Hải Thụ, giống như ta, cũng là đặc công xuất thân, nhưng là chúng ta và thông thường đặc công vừa không giống nhau, chúng ta đều trải qua người vừa mới trải qua sự tình, chẳng qua là lúc đó, Lý Hải Thụ đối thủ tự sát, Lý Hải Thụ bởi vì trong lòng lên kích thích, mới bị bức lui ngũ, hiện tại mới chậm rãi khôi phục. Hấn giống như người, cũng là rất người hiền lành, không đành lòng giết người, không đành lòng thương tổn bạn bè, cho nên vào thời điểm mấu chốt mới có thể yếu hèn thế cho nên tan vỡ. Lý Hải Thụ lưng đeo rất nhiều rất nhiều tự trách mình, mấy năm nay ta luôn luôn nỗ lực để cho hấn quên mất vậy đoạn không thoải mái, thế nhưng rất hiển nhiên, hấn không thể quên được, đồng thời nhớ kỹ càng ngày càng khắc sâu." Đỗ Lôi chậm rãi nói tới.

"Lẽ nào lần này cũng" Trương Nha Lăng không biết Lý Hải Thụ còn có như vậy đi tới, mắt mở thật to giật mình nói ra.

"Không, lần này là Lý Hải Thụ tự nguyện, hấn đã đã nói với ta, ta cũng đồng ý." Đỗ Lôi lắc đầu nói ra, cái này kiểm tra vào Đỗ Lôi ngày đầu tiên dạy dỗ Trương Nha Lăng thời điểm, cũng đã đưa lên kế hoạch, chẳng qua là cần tìm một người chọn, Lý Hải Thụ là chủ động tìm được Đỗ Lôi nguyện ý cùng Trương Nha Lăng huấn luyện chung, Lý Hải Thụ rất thật thà thành thật, Đỗ Lôi đã từng khuyên hấn bỏ đi, thế nhưng hấn rất cố ý, muốn có thể giải thoát lúc trước trải qua loại đau khổ này. Thế là, Lý Hải Thụ làm bộ không có việc gì giống nhau bắt đầu và Trương Nha Lăng huấn luyện, bởi đường tình cảm, từng bước một đi tới ngày hôm nay, vì chính là cái này một khóa cuối cùng.

"Làm vì sao? ! Cũng bởi vì cũng bởi vì ta phải lớn lên?" Trương Nha Lăng có chút bi thương nói ra, cái này còn là người thứ nhất bởi vì hấn người bị chết, hấn nhất thì bán hội không tiếp thụ được.

"Không, hấn là bởi vì hấn bản thân, hấn muốn giải thoát mà thôi, người phải may mắn, hấn vào thời khắc cuối cùng cũng không có đổi ý." Đỗ Lôi cũng rất may mắn là Lý Hải Thụ, nếu như là của người khác lời nói, Đỗ Lôi hợp lại lo lắng, bởi vì vô luận người nào đều có thể đối với cầu sinh có và bầm sinh tới khát vọng, bất luận kẻ nào vào tánh mạng mình trước mặt, đều sẽ làm ra ích kỷ chuyện tình.

"Chính là hấn là người a! Hấn là người sống sờ sờ a!" Trương Nha Lăng hét to, nước mắt không cảm được thăng xuống tới, nằng và Lý Hải Thụ trong vòng một tháng một chút rít rít, rõ ràng ở trước mắt, mà liền là một người như vậy, nhưng bởi vì chuyện như vậy, tại đây dạng lúc còn trẻ chết đi.

Đỗ Lôi không nói gì, hấn trầm mặc.

"Vì sao thì không thể cải biến! ! Như vậy trải nghiệm có ý định nghĩa sao! !" Nhìn Đỗ Lôi không nói lời nào, Trương Nha Lăng tiếp tục kêu.

"Có một số việc, không sửa đổi được, hơn nữa, làm như vậy, có ý định nghĩa." Đỗ Lôi lắc đầu, hấn nghĩ Trương Nha Lăng còn quá ngây thơ rồi, có một số việc hoàn toàn không có ý thức đến.

"Không ném thù cải biến, vì sao chỉ biết không sửa đổi được! ! Bộ người là trốn tránh! ! Lý Hải Thụ là người giết! !" Trương Nha Lăng gào thét, thanh âm đều trở nên có chút khàn khàn.

"Vào ta lúc còn trẻ, ta đã từng đã ném thù, thế nhưng thất bại. Ta đã từng lấy cho ta là gió, ta có thể cải biến chuyện phát triển, ta có thể thổi tan vậy những không hợp lý quy tắc, liền giống người bây giờ nghĩ như vậy giống nhau. Thế nhưng sau đó, ta mình đầy thương tích, ta mới phát hiện nguyên lai là ta quá ngây thơ rồi, hoá ra chúng ta cũng là thảo, gió đi bên kia thổi, chúng ta liền hướng bên kia cũng, thế này chúng ta mới có thể còn sống, chúng ta vô lực đi cải biến có chút sự tình. Tình cảm, vĩnh viễn là chế ước một người lớn nhất gông xiềng, nhất là người thân cận nhất, mà một tên quân nhân, một người chiến sĩ, là không thể bởi vì tình cảm mà ngừng bước chân, người phải học được tàn nhẫn, thế này mới có thể vào nhọc nhọc cường thực đồ ăn

liên trung sống sót." Đỗ Lôi thần nhiên nói, không khỏi lại nghĩ tới bản thân lúc còn trẻ, góc cạnh rõ rệt, mà bây giờ sớm đã bị năm tháng ma bình góc cạnh.

Trương Nha Lăng lập tức an tĩnh lại, nghe Đỗ Lôi nói mỗi chữ mỗi câu, mỗi một chữ đều đập vào Trương Nha Lăng trong lòng. Có thể Lý Hải Thụ chính là như vậy, thả hy vọng bản thân giống như gió chết đi, cũng không muốn biến thành thảo như thể hình nộm, hẳn chính là như vậy người quật cường, lựa chọn khác con đường với người khác.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

chương 163: tẩy trắng (thượng)

Trương Nha Lăng đều Đỗ Lôi đều rơi vào trầm mặc, đáng kể lặng im, người nào đều không nói gì, như là đang vì chết đi Lý Hải Thụ thương tiếc, hoặc là vào trong nội tâm tiêu hóa được vừa mới nói.

"Huấn luyện, kết thúc đúng không" hồi lâu sau, Trương Nha Lăng cúi đầu yên lặng nói ra, có vẻ có chút vô tình, một chút cảm giác hưng phấn cũng không có.

"Không, còn không có kết thúc." Đỗ Lôi nói ra.

"Không kết thúc? ! Người không phải nói cái này là cuối cùng hạng nhất sao? !" Trương Nha Lăng rất kinh ngạc hỏi, lúc trước rõ ràng Đỗ Lôi nhấn mạnh đây là một lần khảo nghiệm cuối cùng, đáng tiếc bây giờ lại nói còn chưa kết thúc, đây là ý gì? Lẽ nào ngay từ đầu Đỗ Lôi ngay lừa gạt mình sao?

"Vốn có, đây cũng là cuối cùng hạng nhất, thế nhưng, người thắng lợi là thành lập vào đối phương nhường dưới tình huống, cho nên ta có quyền lực tăng kiểm tra." Đỗ Lôi cao cao tại thượng nói ra, tất cả mọi chuyện chính là một mình hắn định đoạt.

"Dựa vào cái gì? ! Người được rồi!" Trương Nha Lăng cũng nữa không có biện pháp chịu được như vậy khảo nghiệm, thế là hướng về phía Đỗ Lôi ca tiếng kêu lên.

"Dựa vào cái gì? Căn cứ ta quyết định, lẽ nào người dự định để cho Lý Hải Thụ chết vô ích?" Đỗ Lôi khinh thường nói.

"Lần này là thực sự một lần cuối cùng?" Vừa nghe đến Đỗ Lôi đề cập Lý Hải Thụ, Trương Nha Lăng tức khắc không có tính tình, không thể làm gì khác hơn là thuận theo nói ra, cần rằng, tự nói với mình chỉ cần kiên trì nữa một nhỏ dưới thì tốt rồi.

"Người hoàn thành được, chính là một lần cuối cùng." Đỗ Lôi vẫn là không có cho Trương Nha Lăng khẳng định trả lời thuyết phục, có phải hay không một lần khảo nghiệm cuối cùng, còn phải tiếp tục xem Trương Nha Lăng biểu hiện, nói cách khác, nếu như Trương Nha Lăng biểu hiện không tốt, có thể còn có thể có thật nhiều kiểm tra chờ Trương Nha Lăng.

"Được, trắc liên trắc." Trương Nha Lăng do dự một chút, hiển nhiên cái hứa hẹn này cũng không phải Trương Nha Lăng mong muốn, thế nhưng lúc này trước mặt Trương Nha Lăng cũng tìm không được khác biện pháp tốt hơn, không thể làm gì khác hơn là gật đầu đáp ứng.

"Đi theo ta." Đỗ Lôi liếc Trương Nha Lăng một cái, sau đó trực tiếp hướng bên ngoài phòng mặt đi tới, Trương Nha Lăng cần rằng từ dưới đất bò dậy đi theo, hắn hiện tại cũng đứng phòng này tràn đầy sợ hãi, nguyên nhân làm trong căn phòng này có nhiều lắm hắn đời này cũng không muốn nhớ lại hồi ức. Hơn nữa nhìn đứng dậy, Đỗ Lôi cũng không định cho Trương Nha Lăng bất kỳ nghỉ dưỡng sức thời gian, mà là dự định trực tiếp bắt đầu kế tiếp kiểm tra, đây đối với Trương Nha Lăng mà nói cũng là không nhỏ điều chỉnh, bởi vì Trương Nha Lăng hiện tại vô luận là trên thân thể còn tinh thần trên có có không nhỏ tiêu hao, hiện tại đang tiếp tục tiến hành kiểm tra, không thể nghỉ ngơi đối với Trương Nha Lăng mà nói có chút không quá công bình.

Cái này bên trong sân bắn căn phòng có rất nhiều rất nhiều, mỗi một gian đều có đặc thù tác dụng, điều này làm cho cái này sân bắn thoát nhìn càng thêm thần bí, thông thường bắn khu, vật tự do khu, lúc trước thả ra đã lang căn phòng còn có ngày hôm nay đi vào cái tên màu trắng gian phòng, để cho Trương Nha Lăng nghĩ cái này trong trường bắn khẳng định còn có rất nhiều bí mật không muốn người biết, dưới một chỗ vậy là cái gì dạng đầu? Trương Nha Lăng không nhìn ở trong lòng không ngừng suy tư về, suy đoán.

Rất nhanh, Đỗ Lôi bày lừa gạt tám xoay mang theo Trương Nha Lăng lại tới đến một cái phòng trước mặt, phòng này nhìn qua so với trước vài cái muốn bình thường rất nhiều, bên trong đại tiểu và thông thường phòng học không sai biệt lắm lớn, Đỗ Lôi đứng ở cửa ý bảo Trương Nha Lăng đi vào trước, Trương Nha Lăng không thể làm gì khác hơn là cẩn thận đi vào phòng.

Trong phòng chỉ có 10 khúc gỗ cây cột, lại không cái khác bất luận cái gì đặc biệt thứ khác, Trương Nha Lăng thực sự không đoán ra được, phòng này rốt cuộc là dùng để làm gì.

"Bảo cáo, người đã trải qua mạng đến." Ngoài cửa đột nhiên nhớ lại Đỗ Lôi thủ hạ báo cáo thanh âm.

"Mang vào, cột chắc." Đỗ Lôi hướng về phía ngoài cửa nói ra, sau đó đã nhìn thấy một loạt đầu thượng sáo màu đen túi người bị lần lượt ép tới, sau đó bị Đỗ Lôi chính là thủ hạ đều cột vào vậy những đầu gỗ trên cây cột, một người buộc một, vừa lúc mười căn cứ mười người.

Trương Nha Lăng vào trên ti vi gặp qua cái này tư thế, giống nhau đang bị giam giữ đưa từ hình phạm hoặc là khủng bố tổ chức thời điểm bình thường có thể thấy đầu thượng sáo màu đen khăn trùm đầu người.

"Các người đều đi ra ngoài đi." Đến khi người bị trói kỹ, Đỗ Lôi liền ý bảo những người đó tất cả rời khỏi, trong cả căn phòng chỉ còn lại Đỗ Lôi và Trương Nha Lăng hai người. Đến lúc này, Trương Nha Lăng trong lòng nặc dù không biết kế tiếp muốn làm gì, thế nhưng chỉ ít trong lòng không phải khẩn trương như vậy, hẳn hiện tại sợ nhất chính là Đỗ Lôi càng làm hẳn một mình ném tới một cái trong phòng, cũng không tự nói với mình muốn làm gì, nhậm chức bản thân tự sinh tự diệt, như vậy mới khủng bố đầu.

"Cầm." Đỗ Lôi từ bên hông lại lấy ra Trương Nha Lăng lúc trước xem qua vậy đem màu bạc súng ngắn, Đỗ Lôi thích nhất tính chất đặc biệt súng ngắn.

"Ta ta không." Trương Nha Lăng hiện tại như là phản xạ có điều kiện giống nhau, vừa nhìn thấy súng mà bắt đầu run rẩy, hẳn biết mình đem súng chuẩn không chuyện tốt, thế là cắt đứt quan hệ Đỗ Lôi mệnh lệnh.

"Ta nói, cầm." Đỗ Lôi đem thanh âm đề cao một chút, nói lần nữa.

Thấy Đỗ Lôi có chút không vui, Trương Nha Lăng không thể làm gì khác hơn là cố nén sợ hãi của nội tâm, chiến chiến nguy nguy tiếp nhận súng.

Thấy Trương Nha Lăng tiếp nhận súng, Đỗ Lôi đi tới thứ nhất cọc gỗ trước, tháo xuống người đầu tiên trên đầu màu đen khăn trùm đầu, đồng thời đem người kia bỏ vào trong miệng vải bông và trong lỗ tai nhét tai nghe đang đem ra.

Cái này là một cái đầu phát ra thừa thốt trung niên đại thúc, hồ sự tình rất loạn, ánh mắt tan rã, hiển nhiên như là thật lâu cũng không có thật tốt xử lý đáng về, trung niên đại thúc có đôi mắt nhỏ, cũng nhanh muốn híp lại thành một đường may, khóe miệng có một vết sẹo, trên mặt thịt rất nhiều, hiển nhiên trước cuộc sống trôi qua vẫn tương đối thoải mái.

"Lưu Từ Kiện, nam, 47 tuổi, phạm dưới tội cưỡng gian, cướp đoạt tội, hẳn đã từng liên tục cưỡng gian 7 tên 10 tuổi tả hữu thiếu nữ." Đỗ Lôi đột nhiên ra giới thiệu, hoá ra nam tử này dĩ nhiên là một tội ác tày trời phần tử phạm tội.

"Khoái Báo Cảnh!" Cái này là Trương Nha Lăng phản ứng đầu tiên, thế là không tự chủ được liền nói ra, ở trong lòng của hắn, đối với trước mắt nam tử này hết sức chán ghét, Trương Nha Lăng từ nhỏ liền chán ghét ác thế lực, có thể là bởi vì Trương Nha Lăng từ nhỏ chính là yếu thế quần thể, ăn thật nhiều đắng quan hệ đi.

"Không, ta muốn người giết hắn." Đỗ Lôi thân nhiên nói, dường như mạng người là một rất tùy ý mấy thứ giống nhau.

"Cái gì? ! " Nghe Đỗ Lôi lại một lần nữa nói ra [giết hắn] lời như vậy, Trương Nha Lăng lần thứ hai không ức chế được la lớn.

"Ta cho người, giết hắn, người không phải thống hận nhất người như vậy sao?" Đỗ Lôi lại lập lại một lần, mang theo giựt giây giọng của nói ra.

"Lại đau hận ta cũng không quyền lực tùy tiện chừng đó một người sinh mệnh! Dem hắn giao cho cảnh sát! Pháp luật biết trừng phạt hắn!" Trương Nha Lăng lại một lần nữa mà nhấn mạnh quan điểm của mình.

"Pháp luật không phải xử tử hắn, nhưng tay của hắn lên lại có mạng người, hơn nữa còn là một ấu tiều mạng người, lẽ nào người cam tâm tiện nghi như vậy hắn sao? Như là loại này bại hoại, thân thủ giết hắn không phải rất tốt sao?" Đỗ Lôi từng điểm từng điểm mê hoặc Trương Nha Lăng nói ra, hơn nữa mỗi một câu nói đều rất vào tình lý, tin tưởng rất nhiều người đều có thể có và Đỗ Lôi ý tưởng giống nhau.

"Không được ta vẫn không thể! Ta làm không được!" Trương Nha Lăng nghe Đỗ Lôi nói như vậy, nội tâm hơi có chút dao động, nhất là biết nam tử trên người còn có nhân mạng thời điểm, chính là Trương Nha Lăng còn có lý trí, lần thứ hai cự tuyệt nói ra.

"Tha tha ta ta ta cũng không dám nữa ta nguyện ý ta nguyện ý tiếp thu pháp luật trừng phạt đừng giết đừng giết ta ta ta còn có một rất nhỏ đứa nhỏ." Cái tên trung niên đại thúc cũng từ từ chậm lại, dùng khăn cầu ánh mắt của và thanh âm khàn khàn hướng về phía Trương Nha Lăng nói ra. Nói vậy những người này đã bị nhốt rất lâu rồi, cho nên lúc này thân thể của bọn họ cơ năng đều ở vào rất kém cỏi trạng thái.

Nam tử cầu xin tha thứ đề cho Trương Nha Lăng càng thêm không đành lòng, khi nghe thấy nam tử này còn có một rất nhỏ hài tử thời điểm, Trương Nha Lăng nội tâm nhu nhược nơi ấy bị xúc động, nếu như bị giết nam tử này, chẳng phải là phá hủy một gia đình? Chẳng phải là để cho cái tên ấu tiều đứa nhỏ cũng nữa linh hồn không được tình thương của cha sao?

"Ta làm không được." Trương Nha Lăng rất kiên định nói ra.

"Nếu như người không giết hắn, như vậy ta liền đem hắn để cho chạy, phóng tới xã hội thượng đi, hắn mang vô tội, người tin tưởng, hẳn thực sự không phải tái phạm sao?" Đỗ Lôi mỉm cười, dường như đoán được Trương Nha Lăng nhận xét, thế là rất âm hiểm nói ra.

"Không được! Ta không giết hắn! Thế nhưng hắn phải tiếp thu luật pháp trừng phạt!" Trương Nha Lăng vừa nghe đến Đỗ Lôi muốn đem nam tử này một lần nữa vô tội thả ra, vừa không đồng ý nói ra, mặc dù hắn không đành lòng giết nam tử, thế nhưng nam tử hành vi phạm tội phóng ở nơi nào bày

đặt, nếu như trở lại xã hội, người nào có thể bảo đảm hẳn sẽ không tiếp tục phạm tội? Thế này thật sự là quá nguy hiểm, không thể làm như vậy.

"Không có thương lượng, muốn không giết hẳn, nếu không ta liền thả hẳn, còn có thể cho hẳn một khoản tiền." Đỗ Lôi dường như cố ý và Trương Nha Lăng đối nghịch giống nhau nói ra. "Người dựa vào cái gì?" Trương Nha Lăng còn chưa thấy qua vô lý như vậy, người vô sỉ như vậy.

"Bởi vì ta quyết định, chỉ đơn giản như vậy." Đỗ Lôi khẽ cười một tiếng nói ra, bởi vì hẳn trong tay có quyền lực, cho nên hẳn có thể làm bất luận cái gì hẳn quyền lực phạm vi nội chuyện tình.

"Người!" Trương Nha Lăng trừng mắt Đỗ Lôi nhất thời ghen lời.

"Giết hẳn, chỉ cần một súng là tốt rồi." Đỗ Lôi nhìn Trương Nha Lăng cổ vũ nói.

"Van cầu người xin người" nam tử kia hiển nhiên đem hy vọng đều đặt ở Trương Nha Lăng trên người, còn đang không ngừng khẩn cầu được.

"Ngẫm lại xem đi, khi bọn hẳn một lần nữa trở lại xã hội thượng, vừa sẽ có bao nhiêu một tuổi nhỏ thiếu nữ bị cưỡng bức gian dâm?" Đỗ Lôi ở một bên quạt gió châm lửa.

"Chớ đừng giết ta" nam tử còn ôm một chút hy vọng.

"Động thủ, động thủ a, không phải người sẽ hối hận." Đỗ tiếng sấm như là ác mộng giống nhau quanh quẩn vào Trương Nha Lăng bên tai.

Rầm! Tiếng súng vang. Mùi máu tươi và mùi khói súng hỗn hợp cùng một chỗ tràn ngập vào bốn phía.

"Xin... xin lỗi" Trương Nha Lăng lập tức quỳ xuống, chảy nước mắt nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 164: tẩy trắng (hạ)

Mười xác chết an tĩnh nằm trên mặt đất, Trương Nha Lăng thân thể cũng đang không ngừng mà run, mười người này mỗi người cũng là tội ác tày trời người, nếu như giao lại cho cục công an, có rất nhiều người sẽ bị phán xử ở tù chung thân, thế nhưng từ hình lại không đủ trình độ, cho nên đều bị Đỗ Lôi hết thảy bắt tới đây nhốt, mà hôm nay, vừa từng cái một để cho Trương Nha Lăng đi giết mất, mỗi giết một người, đều có thể sớm cho Trương Nha Lăng nói một cái người này hành vi phạm tội, hình như là hy vọng giảm bớt Trương Nha Lăng gánh nặng trong lòng.

Mà mỗi người đều không ngoại lệ đang khổ cực theo sát Trương Nha Lăng cầu xin tha thứ, có nói mình chính là ấu nỏ cha của đứa nhỏ, có nói nhà mình còn có không ai chiếu cố mẹ già thân, bọn họ có vào rơi lệ, có cam đoan bản thân không phải lại phạm tội, thế nhưng cuối cùng đều bị Trương Nha Lăng một súng đánh bết đầu, đây đều là bị Đỗ Lôi bức bách, ngay từ đầu Trương Nha Lăng còn cho tâm tình không đành lòng, còn nội tâm đau khổ vùng vẫy, càng về sau, Trương Nha Lăng đã gần như tê dại, máy móc tính chất nghe Đỗ Lôi giới thiệu, máy móc tính chất nhìn người kia cầu xin tha thứ, sau đó sẽ máy móc tính chất nổ súng, cảm thụ được tiền đến trên mặt còn ẩm áp được máu tươi.

"Hiện tại có thể sao." Trương Nha Lăng mặt không thay đổi nói ra, ngay cả ánh mắt đều có một chút chỗ trống.

"Có thể, trải nghiệm kết thúc." Đỗ Lôi nhìn Trương Nha Lăng, trong lòng còn có chút tim đập nhanh, bây giờ Trương Nha Lăng ở vào rất trạng thái không ổn định, vào căn phòng thu hẹp này dậm, gay mũi huyết tính khí vị và bừa bộn thi thể khiến người ta rất mạnh khứu giác và đánh vào thị giác, đây không phải là người bình thường có thể nhìn chịu. Đỗ Lôi thừa nhận, như vậy trải nghiệm quả thực rất vô nhân đạo, cũng không có ai tính chất, thậm chí đã vượt ra khỏi bất đồng lòng của quân nhân để ý huấn luyện, thế nhưng không có biện pháp, cái này là duy nhất một ngắn lúc ấy hiệu suất cao phương pháp, cũng chỉ có thể này, mới có thể làm cho Trương Nha Lăng vượt qua giết người sợ hãi thời hạn cảm giác.

"Còn có việc sao?" Trương Nha Lăng quay đầu nói với Đỗ Lôi, một bộ tê dại đáng vẻ.

"Giết người cảm giác, thế nào?" Đỗ Lôi đột nhiên hỏi, vốn có Đỗ Lôi là muốn nói với Trương Nha Lăng không chuyện gì, thế nhưng Đỗ Lôi quả thực hy vọng biết Trương Nha Lăng bây giờ đắm chìm suy nghĩ, thế là liền thốt ra.

"Rất vui sướng, loại cảm giác này trong buổi họp nghiệm." Trương Nha Lăng khoe miệng rất quý dị cười, nói thật.

"Không sai, thế nhưng người được từ bỏ." Đỗ Lôi trong lòng cả kinh, không nghĩ tới Trương Nha Lăng tâm lý đã đến bước này, theo lý thuyết muốn thời gian dài giết người mới có thể sẽ có loại cảm giác này, chẳng lẽ là Trương Nha Lăng tâm lý năng lực chịu đựng quá yếu? Còn nói cái huấn luyện này quả

thật có chút qua?

"Súng trả lại người." Trương Nha Lăng đem vây đem rỗng bạc trả lại cho Đỗ Lôi.

"Theo ta đi ra, một hồi Chung Bá còn muốn dẫn người đi gặp người khác." Đỗ Lôi tiếp nhận súng, sau đó nói với Trương Nha Lăng, Chung Bá lúc trước đã thông báo, chờ Trương Nha Lăng hoàn thành toàn bộ khảo nghiệm sau đó, liền dẫn hắn đi.

Một đường từ sân bắn đi tới Chung Bá chỗ phòng làm việc của, Chung Bá cũng sớm đã xin đợi đã lâu.

"Cuối cùng huấn luyện kết thúc? Ta nghĩ đến người biết sớm một chút hoàn thành." Thấy Đỗ Lôi vào đây, Chung Bá có chút không quá cao hứng nói, bởi vì hắn đã đợi không ít lúc, Đỗ Lôi đến bây giờ mới mang theo Trương Nha Lăng xuất hiện.

"Xin lỗi, làm trễ nãi một ít thời gian, dù sao cần hiệu quả." Vốn có Trương Nha Lăng vào giết chết Lý Hải Thụ sau đó cũng đã có thể coi như là kết thúc huấn luyện, thế nhưng Đỗ Lôi thấy Trương Nha Lăng sợ hãi tâm lý không chỉ có không khách phục, hơn nữa còn giống như có thể chuyển biến thành bóng râm, thế này mới thiết kế một cái khác kiểm tra, làm trễ nãi thời gian.

"Không có việc gì, hết thấy đều theo kế hoạch tiến hành? !" Chung Bá kỳ thực biết khảo nghiệm nội dung, vì vậy khảo nghiệm là Chung Bá yêu cầu, nguyên bản Đỗ Lôi huấn luyện Trương Nha Lăng trong kế hoạch cũng không có Lý Hải Thụ điều này, là Chung Bá cường ngành yêu cầu thêm, bởi vì Chung Bá huấn luyện Trương Nha Lăng rất lớn mục đích chính là vì đề cho Trương Nha Lăng đi ám sát Trịnh Hoa Long, đến nỗi đề cho Trương Nha Lăng thực sự sau này tiếp nhận Phong Đăng, Chung Bá trong lòng là luôn luôn không lớn vui lòng.

"Vâng, dựa theo ngài nói ta đều làm, ta đem người mang tới." Đỗ Lôi gật đầu, sau đó trác qua thân thể nhường ra sau lưng Trương Nha Lăng, tuy rằng Đỗ Lôi trong lòng có một vụn một không muốn, thế nhưng hắn là tuyệt đối sẽ không nói ra.

"A? Trương Nha Lăng, người huấn luyện thế nào? Cảm giác ra sao?" Chung Bá thấy Trương Nha Lăng, thế là rất bình thường hỏi.

"Còn có thể đi, không bằng chính người đi thử một chút?" Trương Nha Lăng đáp lại ngược lại rất có mùi thuốc súng, ngẩng đầu khinh thường nhìn Chung Bá, Trương Nha Lăng trên mặt còn có vết máu, tuy rằng đổi qua một bộ quần áo, thế nhưng biểu tình còn có chút đáng sợ.

"Chuyện gì xảy ra? !" Chung Bá nhíu nhíu mày, nghĩ Trương Nha Lăng có chút không đúng lắm, thế là nhỏ giọng hỏi Đỗ Lôi nói.

"Có thể là áp lực quá lớn, chỉ cần để cho hắn giải quyết một cái tâm lý và tinh thần lên áp lực thì tốt rồi." Đỗ Lôi cũng nhỏ giọng cùng Chung Bá giải thích.

"Ta hiểu được, người đi ra ngoài trước đi." Chung Bá gật gật đầu nói.

Đỗ Lôi lên tiếng trả lời đi ra ngoài, vào trên đường dừng phải Kim Ly, Đỗ Lôi gật đầu một cái coi như là chào hỏi, gần nhất Đỗ Lôi cũng nghe nói Kim Ly đưa nhò qua đời tin tức, đối với Kim Ly cũng là rất đồng tình với, Kim Ly thấy Đỗ Lôi cũng rất miễn cưỡng cười một cái, thoạt nhìn vẫn chưa có hoàn toàn khôi phục như cũ đáng vẻ.

"Trương Nha Lăng, đợi lát nữa lĩnh người gặp một người." Chung Bá nói với Trương Nha Lăng.

"Người nào? Là muốn ta đi giết người sao?" Trương Nha Lăng rõ ràng hiện tại thần trí có chút không tỉnh táo lắm, không bộ óc nói.

"Hắn là người kế tiếp giáo sư." Chung Bá biết hiện tại Trương Nha Lăng nói đều không phải thật tâm lời nói, cho nên cũng không có quá nhiều tính toán.

"Chung Bá, ta đến rồi." Lúc này, Kim Ly gõ cửa một cái vào Chung Bá phòng làm việc của, ngày hôm nay còn Chung Bá muốn hắn tới được, hiển nhiên Kim Ly hiện tại tâm tình không quá tăng vọt, còn đắm chìm trong tang người đau xót với nhau.

"Này, tới nơi, người lão sư mới, người đã gặp, Kim Ly." Thấy Kim Ly vào sau khi đến, Chung Bá hướng về phía Kim Ly gật đầu một cái, hướng về phía Trương Nha Lăng nói ra.

Trương Nha Lăng rất tự nhiên xoay người, nhìn Kim Ly, trong đầu tìm kiếm cái này nho khí nam tử ký ức, sau đó nhớ tới Kiều Phong đã từng mang theo người này gặp qua bản thân.

"Kim Ly, sau đó Trương Nha Lăng theo người học, bất quá, người bây giờ có một nhiệm vụ chủ yếu." Chung Bá hướng về phía Kim Ly nói ra.

"Chung Bá, ta nghĩ ta hiện tại sợ rằng, không rất thích hợp dạy hắn, ta tâm tình của mình còn chưa có" Kim Ly có chút xin lỗi nói ra, gần nhất mấy ngày nay vắng cách mình quá hờn hờn ngạc ngạc, mặc dù không ít người khai đạo qua hắn, thế nhưng nào có dễ dàng như vậy liền từ nơi này loại đau xót trung đi tới đâu?

Chung Bá hướng về phía Kim Ly vẫy vẫy tay, ý bảo Kim Ly trở lại.

"Kim Ly a, Trương Nha Lăng lập tức sẽ phải đi ám sát Trịnh Hoa Long, giúp người đi báo thù, chỉ bất quá gần nhất huyết tính khí quá đậm, ta muốn cho người giúp hắn nhanh nhất điều chỉnh xong, không phải liền không có cơ hội, người hiểu đi." Chung Bá vào Kim Ly bên tai nhỏ giọng nói, dẫn Kim Ly thân thể chấn động, nhất là nghe ám sát Trịnh Hoa Long mấy chữ này thời điểm.

"Cho nên, chuyện này còn cần người làm, biết chưa?" Nhỏ giọng nói xong những lời này sau đó, Chung Bá vừa khôi phục được bình thường âm lượng

nói ra.

"Ta biết, ta sẽ." Kim Ly gật đầu nói ra.

"Tốt lắm, Trương Nha Lăng, ngươi liền theo vàng ròi đi thôi, nếu có chuyện gì nói, ta sẽ thông báo cho ngươi." Sau đó Chung Bá hài lòng gật đầu, phân phó Trương Nha Lăng nói, bây giờ cách thành công sau cùng liền thiếu chút nữa, Chung Bá khổ tâm luyện liền Trương Nha Lăng cái này chung cực vũ khí, chỉ còn lại cho vũ khí đánh bóng.

Kim Ly dẫn Trương Nha Lăng cùng nhau về tới Trương Nha Lăng nơi ở, dọc theo đường đi Kim Ly đều đang quan sát Trương Nha Lăng, tuy rằng Trương Nha Lăng thoát nhìn đã không giống lăng đầu thanh giống nhau, thế nhưng Kim Ly còn chưa phải quá tin tưởng trước mắt cái này đại nam hài có bản lĩnh đi ám sát Trịnh Hoa Long, vào hẳn biết mọi người dặm, liền Đồ Lôi còn có thực lực này, người này thoát nhìn còn giống như không có Đồ Lôi phân nửa lợi hại đâu, thế nhưng Chung Bá nếu đã nói như vậy, cũng sẽ không giả bộ, Kim Ly lâm vào rất mâu thuẫn đấu tranh với nhau.

Vào Trương Nha Lăng phòng ngủ, Kim Ly đóng cửa lại, sau đó hướng về phía Trương Nha Lăng bụp một tiếng quỹ xuống, cái quỹ này để cho Trương Nha Lăng vốn có đề nên tâm tình tốt xoay một cái, có chút giật mình nhìn Kim Ly, người này thế nào vừa tiến đến liền cho mình quỹ xuống, Trương Nha Lăng có chút hoang mang, cảm giác lên đỡ Kim Ly.

"Ta không đứng dậy, trừ phi ngươi đáp ứng trước ta một việc." Kim Ly 恹 được tình cảm chính là không đứng dậy nói ra.

"Chuyện gì, ngài nói đi, ta có thể làm ta tận lực làm." Trương Nha Lăng cau mày nói ra, hẳn đã có qua vô số lão sư, có vừa tiến đến liền cho hẳn ra oai phủ đầu, có vừa tiến đến liền nói đùa hẳn, có vừa tiến đến liền giả bộ, thế nhưng vừa tiến đến xin hẳn quỹ xuống cái này còn là người thứ nhất, để cho Trương Nha Lăng có chút được sủng ái mà lo sợ, lại có người xin hẳn, đây thật là quá hiếm thấy.

"Giúp ta, nhất định phải giết Trịnh Hoa Long." Kim Ly hướng về phía Trương Nha Lăng dùng sức gật đầu một cái xin nói.

"Ngươi nói cái gì? !" Trương Nha Lăng hiện tại kiên kỳ nhất nghe được giết, huyết, chết tương tự từ ngữ, thế này lại để cho hẳn nhớ lại lúc trước vậy những không tốt lắm chuyện tình, để cho hẳn vừa mới thờ bình thường lại một chút xiu tâm tình khẩn trương vừa căng thẳng.

"Nhờ ngươi, con trai của ta, bị bị giết. Ta không có biện pháp báo thù, chỉ có ngươi có thể giúp ta, chỉ cần ngươi có thể giúp ta, ngươi để cho ta làm cái gì đều có thể." Kim Ly khẩn cầu nói, nước mắt bắt đầu không tranh khí để lại. Vốn có Kim Ly là một rất có thể khống chế tâm tình mình ngách người, thế nhưng gặp phải loại chuyện này, hẳn sẽ thấy cũng không khống chế nổi, dù cho con là một cây rất nhỏ cứu mạng rom rạ, hẳn cũng nguyện ý dốc hết tâm lực đi bắt ở.

"Con của ngươi?" Nghe Kim Ly nói xong, Trương Nha Lăng bình phục một chút, hỏi.

"Con trai của ta là nằm vùng, vào Hoa Đảng bên trong, sau đó có một lần vây quét, bị Trịnh Hoa Long bắt được tới giết, xin ngươi, ta là một cái như vậy con trai, ta muốn báo thù cho hẳn, van cầu ngươi." Kim Ly kêu lè nói với Trương Nha Lăng, hiện tại Trương Nha Lăng chính là hy vọng duy nhất của hẳn.

"Ta chỉ có thể nói tận lực, ngài trước đừng khóc, ngài trước đứng dậy nói đi." Trương Nha Lăng trong lòng có chút loạn, nghĩ Kim Ly quỹ như vậy xin hẳn có chút quá không được tự nhiên, thế là hay là trước đem Kim Ly đỡ lên.

"Ngươi nguyện ý giúp ta báo thù?" Kim Ly hỏi.

"Giết người, ta không quá thích, thế nhưng rất nhiều lý do bức bách ta phải giết, không có biện pháp." Trương Nha Lăng bất đắc dĩ lắc đầu nói ra.

"Cám ơn ngươi, cám ơn ngươi, thực sự rất cảm tạ ngươi." Kim Ly lời mở đầu không nói gì xếp thành một câu cảm tạ càng không ngừng nói với Trương Nha Lăng, Kim Ly nghe được, Trương Nha Lăng đã đáp ứng hẳn.

"Ngươi tới dạy ta cái gì?" Trương Nha Lăng nhớ hồi rõ Kim Ly vừa dự định dạy mình cái gì.

"Cái này sau này hãy nói, bây giờ nhiệm vụ thiết yếu là ta muốn đem ngươi tẩy trắng." Kim Ly lau sạch sẽ nước mắt nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

chương 165: hành động ám sát (thượng)

"Tẩy trắng? Có ý gì?" Trương Nha Lăng cau mày hỏi.

"Người bây giờ tâm tình rất không ổn định, huyết tình khí đậm, cần phải lấy được giảm bớt đồng thời khôi phục bình tĩnh, tẩy trắng chính là dựa vào cho người không hề bị tiêu cực tâm tình ảnh hưởng." Kim Ly cũng khôi phục nho khí đáng vẻ, hướng về phía Trương Nha Lăng giải thích.

"Ta hiện tại tâm tình rất không ổn định?" Trương Nha Lăng bản thân cũng không biết bản thân bây giờ nhìn lại cỡ nào không bình thường, còn cho là mình cùng bình thường bản thân giống nhau, cho nên đối với ấy cảm thấy không giải thích được.

"Chính người còn chưa ý thức được đi? Lấy một thí dụ đi." Kim Ly cười cười, xem xảy ra vấn đề chỗ.

"Lấy một thí dụ?"

"Người giết những người đó bọn họ đều có gia đình đi? Bọn họ đều có đứa nhỏ đi? Đều có lão nhân đi?" Kim Ly bắt đầu rồi tự thuật.

"Bọn họ từng giữ lại lệ xin người đi? Nói van cầu người, đừng giết ta, nói tha cho ta đi, bọn họ là sợ hãi, không giúp, trong tay không có vũ khí, thế nhưng người còn giết bọn họ, trên tay của người dính đầy máu của bọn họ, trên người người lưng đeo mạng người." Kim Ly chặt nói tiếp, còn giống như vốn là cảnh tượng lúc đó giống nhau.

"Người nhất định là nghe thấy được mùi máu tươi đi? Người có thể thừa nhận sao? Nói cho ta biết? Người nghe những người đó oán linh vào người bên tai gào thét sao?" Kim Ly bắt đầu nhuộm đậm thành lập bầu không khí tới, giống như là Lưu Điều giống nhau, giòi về vận dụng lòng người.

"Được rồi! Người im miệng cho ta! Im miệng a! ! !!" Trương Nha Lăng đột nhiên không ổn định cả tiếng gầm hét lên, ôm đầu, thoát nhìn rất thống khổ đáng vẻ. Trương Nha Lăng nghe Kim Ly nói như vậy, rất nhanh cũng nhớ tới trước các loại từng trải, cảm giác rõ ràng ở trước mắt, đề xuống táo bạo và sợ hãi tràn ngập ở trong lòng, để cho hắn bắt đầu khẩn trương bắt đầu sợ hãi, toàn thân đều có chút phát run.

"Nhìn thấy sao? Người rất không ổn định." Thấy Trương Nha Lăng trở nên thế này, có hiệu quả sau đó, Kim Ly liền ngừng nói một chút kích thích Trương Nha Lăng lời của, chẳng qua là trong lời nói kích thích sẽ để cho Trương Nha Lăng thế này, xem ra kích thích quả thực rất lớn, trong thời gian ngắn muốn tiêu trừ tiêu cực tâm tình, Kim Ly ở trong đầu bắt đầu nghĩ đối sách.

"Vù vù vù vù" Trương Nha Lăng ngồi ở trên giường thờ phỉ phò, khôi phục lại, hắn đã để cho mình hết sức không thèm nghĩ nữa những thứ kia, chính là còn không ngừng được cái loại này kích thích cảm giác.

"Ta nên làm cái gì bây giờ?" Trương Nha Lăng có chút băn khoăn hỏi Kim Ly, hắn sợ hãi bản thân sau này đều sẽ phải chịu loại này trong lòng dày vò.

"Phóng dễ dàng, theo ta làm thì tốt rồi, đêm nay trước ngủ một giấc thật ngon, ta một sẽ cho người đưa chút nhỏ liều thuốc thuốc ngủ, ngày mai sẽ bàn." Kim Ly ôn nhu nói với Trương Nha Lăng, bây giờ Trương Nha Lăng vẫn còn rất chân động trạng thái, trước hết để cho Trương Nha Lăng bản thân ổn định một cái, ăn vào thuốc ngủ ngủ một giấc có thể cho Trương Nha Lăng ta van người thấy ác mộng, chờ một đêm sau đó, Trương Nha Lăng khá hơn một chút, mở lại mới nghĩ biện pháp ổn định.

"Ta biết, ta van người ngài." Trương Nha Lăng gật đầu một cái nói, hiện tại chỉ có thể hy vọng và Kim Ly có thể giúp hắn thoát ly khổ hải.

Ngầm sông bạc khôi phục bình thường doanh nghiệp đã qua hơn mười ngày, vào mười mấy ngày nay đậm, không còn có phát sinh bất kỳ có chuyện xảy ra, ngay cả tranh cãi cũng không có, tất nhiên dưới sông bạc mở màn tới nay an ổn nhất hơn mười ngày một trong, mà loại này an ổn đều nguồn gốc cho một người, hắn gọi Trịnh Bân, bây giờ bị xưng là ngầm hoàng đế.

Trịnh Bân tại nơi lần sớm xuất viện sau đó, liền trực tiếp trở về xuống đất sông bạc, vừa lên tới mà bắt đầu thủ đoạn mạnh mẽ, cứng rắn thống trị, ngày đầu tiên, hắn dùng chai bia đập bất tỉnh một đối với hắn không phục nhân viên quản lý, ngày thứ hai, hắn liều mạng vết thương còn chưa khô toàn bộ dùng một tay đem một thua cuộc không nhận trưởng mập mạp đầu phá vỡ, sau đó, chỉ cần là xuất hiện gây chuyện, không phục tòng quản lý, thậm chí ở sau lưng nói hắn nói bậy, đều bị Trịnh Bân huyết tẩy một lần. Đương nhiên, Trịnh Bân đối với vậy những nghe theo hắn chỉ huy người vừa đưa cho rất tốt đãi ngộ, điều này làm cho rất nhiều người cũng thích nghe theo hắn, đồng thời, Trịnh Bân uy vọng cũng chậm chậm đề cao, nghiêm nhiên biến thành dưới đất này sông bạc người lãnh đạo tối cao, chỉ cần xảy ra chuyện gì, những nhân viên này cũng không nữa tìm phía trên quản lý, đều trực tiếp tới tìm Trịnh Bân giải quyết, Trịnh Bân thì là nghiêm khắc tiến hành thưởng phạt phân minh, một khi xuất thủ liền nhất định mạnh mẽ vang dội, khiến người ta hoàn toàn ngủ đông.

Cùng lúc đó, Trịnh Bân đã ở lưng lạc hắn nghĩ hữu dụng người và hắn chân chính người đáng giá tín nhiệm, có chút là tới nơi này đánh cuộc khách nhân, có chút là ở đây vốn có công nhân, Trịnh Bân đi qua chọn kỹ lựa khéo khóa được một chút, sau đó từng cái từng cái nạp cho mình sử dụng, Trịnh Bân vào thu nạp những người này thời điểm, cũng minh xác tỏ vẻ, bọn họ con là theo chân Trịnh Bân, thuộc về Trịnh Bân, và Hoa Đăng một chút quan hệ cũng không có, Trịnh Bân đã từ một nơi bí mật gần đó bắt đầu dự trữ lực lượng của chính mình.

"Bà ngoại lớn không xong, lại có người nháo sự!" Một người nam hoảng hoảng trương trương chạy vào, đối với chính đang nghỉ ngơi suy nghĩ chuyện Trịnh Bân nói ra.

"Ồ đâu?" Trịnh Bân đứng dậy, nhú mày một cái, đã thật lâu cũng không có dám ở địa bàn của hắn nháo sự, chẳng lẽ còn có người không biết mình làm việc phương thức? Chẳng lẽ là mới tới?

"Ngay con cộp cơ nơi nào, vù vù, là một nam, đáng đáp cổ găng rắn chắc." Nam thờ phỉ phò nói ra, hắn là vừa phát hiện có người nháo sự liền lập tức chạy tới báo cáo.

"Đi, ta còn thật muốn nhìn một chút, là ai đâu." Trịnh Bản cười lạnh một tiếng, sờ sờ phía sau lưng dịch kim loại vật thể, sau đó đứng lên theo nam tử đi ra ngoài, nhiều ngày như vậy hắn cũng cố gắng rảnh rồi, hôm nay có người tự chui đầu vào lưới, hắn vừa lúc tìm chút chuyện làm.

Đi tới con cộp cơ nơi nào, phát hiện một người cao to nam tử ở nơi nào lớn tiếng nói nhao nhao, thật xa chợt nghe gặp vậy phá cỗ hòng, bên cạnh còn giống như có mấy cái em trai nhỏ theo cổ làm ra vẻ, và chung quanh vài cái nhân viên quản lý mâu thuẫn không ngừng, cũng không dùng vung tay, chính là chỉ cần ở nơi nào cãi nhau, nghe nguyên nhân hình như là cái gì con cộp cơ xảy ra vấn đề, nuốt tiền của hắn, la hét để cho sòng bạc bồi, sòng bạc hiển nhiên giải thích con cộp cơ hợp lại không có bất kỳ vấn đề gì, cự tuyệt bồi thường.

"Ta nói, các ngươi phải bồi, người khác ta chít chít, lão tử liền thật đúng là quan tâm mấy cái này tiền!" Nam tử rất cuồng nói.

"Ngài, ngài đây là vào cổ tình gây sự, chúng ta máy móc tuyệt đối không có vấn đề." Một bên một cô gái nhân viên quản lý tâm bình khí hòa giải thích.

"Nói xạo, rõ ràng liền tham lão tử tiền, phá máy móc, ngươi có thể chứng minh cái này máy móc vừa mới không thành vấn đề?" Nam thô tục miệng đầy đáp lễ.

"Ngài, ngài cũng không có biện pháp chứng minh máy móc vừa mới là phá hư a." Là nữ nhện xuống lửa giận trong lòng như cũ hòa bình nói ra.

"Ngươi con mẹ nó có thể chứng minh vừa mới là tốt?"

Hai tên cứ như vậy không manh mối toàn bộ không để yên, giống như là tiểu hài tử âm ỉ giá nhất dạng.

"Ngươi chính là già gây chuyện?" Trịnh Bản lạnh lùng nói ra, hắn hơi không rõ, chính là cái này người cao to và cái khác gây chuyện có như vậy mấy chỗ không quá giống nhau, đầu tiên cái này người cao to tuy rằng trong miệng cũng là chữ thô tục, thế nhưng cơ bản đều coi như là thiên ngoài miệng đường như, không có quá phận thô tục, thứ nhì, người này chính là không ra tay, chung quanh cũng không ra tay, cũng là theo chân cùng nhau con há mồm không động thủ, thứ ba, lần này tranh cãi lý do cũng rất đơn giản rất ngay thơ, giống như là vô căn cứ bịa đặt một giống nhau, dường như người nam này liền là cố ý tới đập trận, còn đập tương đối thấp bụng.

"Ngươi chính là Trịnh Bản?" Nam tử lập tức liền gọi ra tên Trịnh Bản.

"Ngươi là cố ý tới đập bãi?" Trịnh Bản thật bất ngờ đối phương trực tiếp gọi ra tên của mình, nếu biết mình tên, liền nhất định biết mình thủ đoạn, nếu biết còn, như vậy thì là biết rõ sơn có hổ, nghiêng về hổ sơn được sao?

"Ta chính là đang đợi ngươi ra." Nam tử rất thẳng thắn nói, hắn chính là tìm đến Trịnh Bản, đáng tiếc giống nhau dò hỏi Trịnh Bản cũng là khái không tiếp gặp, cho nên nam tử chỉ có thể dùng loại phương pháp này.

"Như ngươi vậy rất đại đột biết không?" Trịnh Bản nhủ nhủ mảy, không nghĩ tới nam tử cũng chỉ là vì dẫn hắn ra, đây là đầu một tao.

"Dùng tốt là được, ta muốn với ngươi nói chuyện." Nam tử không có bởi vì Trịnh Bản nể hấn ngu ngốc nhi động giận, ngược lại cười một cái nói.

"Ta nếu là không giống với ngươi nói đâu?" Trịnh Bản lạnh lùng nói, hắn phiền nhất người khác yêu cầu hắn làm cái gì.

"Vậy bồi ta tiền theo ta xin lỗi, ta sau đó còn biết được." Nam tử rất nhẹ nhàng nói, dường như không sao cả đáng về.

Trịnh Bản cứ như vậy nhìn chăm chăm nam tử, một lát sau đó, hừ một tiếng nói ra: "Đi theo ta." Sau đó xoay người rời đi.

"Hắc." Nam tử lộ ra người thắng mỉm cười, sau đó rất nhanh đuổi kịp Trịnh Bản, mà hấn những thủ hạ kia thì rất thức thời vào tại chỗ chờ, đại gia vừa nhìn Trịnh Bản đều nói như vậy, cũng không có điều gì dị nghị, đành phải thôi, bắt đầu cùng khách nhân chung quanh xin lỗi.

"Nói đi, chuyện gì, ngươi tốt nhất đáng giá ta làm như vậy." Trịnh Bản trở lại trong phòng của mình, đi chỗ ngồi ngồi xuống nói ra.

"Đem người của ngươi đều rõ ràng sạch sẽ." Nam tử ngược lại trước đưa ra một cái yêu cầu.

"Ngươi đi ra ngoài trước, có việc ta là ngươi." Trong cả căn phòng chỉ có cho Trịnh Bản vừa mới thông gió vậy một, hấn là Trịnh Bản người người tín nhiệm nhất một trong, trầm mặc một hồi Trịnh Bản vẫn là đem hấn nhánh đi ra ngoài, bất quá hiển nhiên đã có những khó chịu, nếu như một hồi nam tử nói với hấn một chút nói lời vô ích, Trịnh Bản biết không chút do dự xuất thủ, hấn phiền nhất người khác đùa giỡn hấn.

"Rõ ràng dễ nói chuyện, hắc, là như thế này, ta muốn gia nhập ngươi phe cánh." Nam tử nhìn người kia bị nhánh mờ, sang sảng nói ra.

"Thêm vào ta? Hừ, vì sao?" Trịnh Bản có chút bất ngờ, lại có những không ra, đã có rất nhiều người nhớ muốn gia nhập hấn, thế nhưng Trịnh Bản ở đây không phải đồng rác, không phải ai muốn vào đều có thể vào, liền hỏi.

"Bởi vì ngươi khẳng định cần ta, bởi vì ta biết rất nhiều tin tức, hơn nữa, ta rất có thể đánh." Nam tử rất tự tin nói.

"Chỉ bằng những thứ này?" Trịnh Bản rất không cho là đúng, những thứ này hiển nhiên không thể đánh động hấn.

"Còn căn cứ cái này." Nói nam tử từ trong túi móc ra một cái thẻ như thế mấy thứ, cho Trịnh Bản nhìn một chút, Trịnh Bản tức khắc sắc mặt đại biến, bất quá vẫn là trong nháy mắt khôi phục trấn tĩnh.

"Hừ, được rồi, ta đồng ý." Trịnh Bản có chút không quá tình nguyện nói, bất quá vẫn là đáp ứng rồi nam tử thỉnh cầu.

"Được rồi, ta là Từ Thịnh." Nam tử tự giới thiệu mình, đồng thời đưa ra tay của mình.

"Biết, người có thể đi trước." Trịnh Bản không để ý đến Từ Thịnh thân ra tay, hạ tiễn khách lệnh.

"Ha ha, được." Từ Thịnh cười cười, hiển nhiên đối với Trịnh Bản có chút không nhìn thái độ của mình không phải rất để ý.

Ngay Từ Thịnh chuẩn bị lúc rời đi, cái tên trước báo tin nam có vội vàng chạy vào đây, và Từ Thịnh đụng phải một cái, hai người qua lại trong lúc đó có chút địch ý nhìn thoáng qua, sau đó qua lại sai mớ, Từ Thịnh trực tiếp đi ra ngoài.

"Vừa có chuyện gì?" Trịnh Bản nhìn lần thứ hai hoảng hoảng trương trương người tiến vào nói ra.

"Phụ thân ngài phụ thân ngài để cho ngài đi trở về." Nam tử vội vàng nói.

Trịnh Bản biến sắc, lúc này dĩ nhiên đem mình gọi đi về, chẳng lẽ là hần nghĩ có thể kết thúc? Tuy rằng cùng mình dự liệu có chút sớm, thế nhưng sớm muộn gì cần đối mặt, không sao.

"Vậy trở lại, cũng không thể luôn luôn rúc đầu, để cho người ngoài quá mức đắc ý." Trịnh Bản lạnh lùng nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

chương 166: hành động ám sát (trung)

Ba ngày sau, Trương Nha Lăng cùng sau lưng Kim Ly đi tới Chung Bá phòng làm việc của bên trong, Trương Nha Lăng đứng nghiêm sau lưng Kim Ly, ánh mắt lấp lánh hữu thần, toàn thân tràn đầy một loại tinh thần phấn chấn.

"Nhanh như vậy?" Chung Bá có chút giật mình, hần thật không ngờ Kim Ly vào trong vòng 3 ngày liền hoàn toàn để cho Trương Nha Lăng thay đổi một đáng vẻ.

"Ừ, hiện tại tâm lý của hần đã bình tĩnh lại, như vậy, hy vọng các người kế hoạch thuận lợi, ta liền đi trước." Kim Ly cười cười, hướng về phía Chung Bá nói ra, sau đó đem còn thừa lại thời gian để lại cho Chung Bá và Trương Nha Lăng, hần biết nhiệm vụ của hần đã hoàn thành, kế tiếp liền toàn dựa vào Trương Nha Lăng, Kim Ly ở trong lòng yên lặng cầu nguyện.

"Chuẩn bị xong chưa? Người còn nhớ rõ người đã từng đáp ứng ta cái gì đi?" Chung Bá nghiêm túc hỏi Trương Nha Lăng, hần không hy vọng Trương Nha Lăng vào tâm tình bình tĩnh trở lại sau đó biết cái biến ám sát Trịnh Hoa Long ý niệm trong đầu.

"Nhớ kỹ, Phong tổng thân thể thế nào?" Trương Nha Lăng gật đầu, xuất phát từ nhiều người như vậy gọi găm, Trương Nha Lăng bây giờ quyết định đi ám sát Trịnh Hoa Long, bất quá Trương Nha Lăng lại thêm lo lắng chính là Kiều Phong thân thể, dù sao Kiều Phong như cầu cấp bách khí quan, mỗi một ngày tình huống thân thể đều có thể không giống nhau, Trương Nha Lăng không hy vọng bản thân ám sát Trịnh Hoa Long lại phát hiện đã chậm.

"Còn có thể, bất quá tình huống là càng ngày càng không xong, ta đã an bài có thể thời khắc chuẩn bị giải phẫu." Chung Bá không nghĩ tới Trương Nha Lăng còn thời khắc lo lắng Kiều Phong tình huống thân thể, rất là thoải mái, bất quá hần còn phun một nói dối, dù sao vẫn là không thể để cho Trương Nha Lăng biết đã có thể sử dụng khí quan tin tức này, bởi vì Trương Nha Lăng rất có thể bởi vậy cự tuyệt ám sát kế hoạch. Hôm qua, Chung Bá đã lên lút an bài chuyên gia mang khí quan đều thay đổi vào phong phủ gửi, một khi Trương Nha Lăng nhiệm vụ thất bại, liền lập tức bắt đầu giải phẫu, chuyện này cũng đã báo tin An Đức Sâm thầy thuốc, chẳng qua là Trương Nha Lăng và Kiều Phong hai người mông tại cổ lĩ.

"Vậy ta lúc nào nhích người." Trương Nha Lăng nghe được Kiều Phong tình huống thân thể càng ngày càng kém, lập tức có chút nóng nảy, thế là vội vàng hỏi, rất sợ làm trễ nãi.

"Không vội, chúng ta đang đợi tin tức, tuyển người báo cáo mấy ngày gần đây Trịnh Hoa Long thì có hoạt động, cho nên chúng ta án binh bất động." Chung Bá khoát khoát tay, loại chuyện này có thể không gấp được, hần đã lên lên nhận được tin tức, gần nhất mấy ngày nay Trịnh Hoa Long mang có hành động, cho nên đợi lát nữa càng tin tức cụ thể.

"Được rồi, người bây giờ cuống cuống cũng không dùng, người đi trước bên ngoài chờ một lát đi." Thấy Trương Nha Lăng còn muốn mở miệng, Chung Bá lập tức ngăn lại hần, để cho hần tạm thời đi ra ngoài.

Trương Nha Lăng sau khi ra ngoài không bao lâu, liền vào tới một người thần thần bí bí nam tử, không có gõ cửa, mà là trực tiếp kéo cửa ra, Chung Bá gặp được không chỉ có không có tức giận, còn có vẻ hết sức vui vẻ.

"Thế nào? Giao cho người sự tình?" Chung Bá nhỏ giọng hỏi, mang theo một chút chờ mong.

"Hoàn thành, cái này là phục chế phẩm, còn có tình báo ta cho người lấy được, là Lan Hinh tổng xuất tới tình báo, Trịnh Hoa Long ngày một muốn vào rừng trúc ở và vài cái người Nhật Bản ăn cơm." Nam tử từ trong túi móc ra một lớn chừng bàn tay hộp, phía trên có một cái nút, như vậy hộp vào Kiều Phong nơi nào cũng có một, chính là dùng để cho nổ Trương Nha Lăng trong óc cái tên mini lựu đạn dẫn bạo khí, vốn có chỉ có một, thế nhưng Chung Bá tìm người lên lên phục chế một phần.

"Lâm Lôi và Ngô Kiệt coi như là làm ra một điểm cống hiến, không đem tất cả mọi người khai ra, hy sinh nhiều người như vậy vì giờ khắc này, cũng đáng giá." Chung Bá thần nhiên nói, bất quá nhớ tới hy sinh những người đó, vẫn còn có chút đau lòng.

"Người đều thế này già rồi, vẫn còn ở tính toán những thứ này, người không sợ già Kiều Phong ở trên trời nguyên rửa người sao?" Nam tử hài hước nói ra, không chút nào bởi vì nơi này là phong phú, mà Chung Bá lại là phong phú tổng quản mà có bất kỳ sợ hãi.

"Chớ chuyện của người ta người liền chớ để ý, quản lý tốt chính người đi." Chung Bá bất thiện đáp lễ nói, hẳn biết người này từ trước đến nay chủ động, cho nên cũng không có quá sống khi.

"Thế nào, nhớ làm cho độc quyền? Người bây giờ đã bắt đầu và Kiều Phong đối nghịch?" Nam tử cười cười, sau đó tò mò hỏi, Chung Bá làm cái này đại bộ phận sự tình cũng là lưng Kiều Phong để làm, cái này có chút không quá bình thường.

"Người suy nghĩ nhiều, chẳng qua là Phong tổng già rồi thấy không rõ chuyện, ta chỉ là ở giúp hắn." Chung Bá lắc đầu, hắn chưa từng nghĩ tới cùng Kiều Phong đối nghịch, chẳng qua là từ Chung Bá gốc độ mà nói, Kiều Phong làm rất nhiều chuyện cũng không phải rất hợp lý, cho nên vì không cho Kiều Phong làm vào lạc lối, Chung Bá chỉ có thể làm như vậy, trong này nội tâm mâu thuẫn, Chung Bá cũng không muốn cùng người ngoài đề cập.

"Kiều Phong thật là có một quản gia tốt a." Nam tử cũng không biết là thật khoe Chung Bá còn trong lời nói có hàm ý tổn hại Chung Bá.

"Được rồi, người đi nhanh lên đi, nơi này là Phong Đảng địa bàn, ta khuyên người còn cẩn thận một chút, Từ Thịnh." Chung Bá nói rất chân thành.

"Biết, có chuyện gì sẽ liên lạc lại đi, ta rút lui trước." Nam tử thông suốt lại chính là hôm qua vào Trịnh Bân chỗ ở ngầm sòng bạc cố ý gây chuyện Từ Thịnh, mà hôm nay hắn vừa thế này tự tại xuất nhập cho trông coi nghiêm mật phong phú, dường như một người tự do giống nhau, nghe Chung Bá nhắc nhở, hắn cũng không lại ba hoa, đứng dậy, lên lút ly khai Chung Bá phòng làm việc của.

Từ Thịnh vừa mới đi không bao lâu, Chung Bá trên bàn một bộ đặc thù điện thoại vang lên, bộ này điện thoại là Chung Bá và Kiều Phong đường tàu riêng, nếu như bộ này điện thoại vang lên, đã nói lên là Kiều Phong có chuyện gì đang tìm Chung Bá.

"Phong tổng, ngài có chuyện gì?" Chung Bá chờ vang lên ba tiếng sau đó nhận nổi lên điện thoại hỏi.

"Mang theo Trương Nha Lăng trở lại, mau." Kiều Phong ngắn gọn sau khi phân phó xong liền cúp điện thoại.

Chung Bá cũng không biết Kiều Phong rốt cuộc là làm gì, không thể làm gì khác hơn là đứng dậy mang ngoài cửa Trương Nha Lăng mang theo cùng nhau đi Kiều Phong phòng làm việc của đi tới, dọc theo đường đi Chung Bá còn không ngừng nhắc nhở Trương Nha Lăng có một số việc nghìn vạn lần không thể vào Kiều Phong trước mặt đề cập, càng tới gần đại sự phát sinh, Chung Bá lại càng sợ hãi xảy ra vấn đề. Cũng may Trương Nha Lăng thì không phải là đa nghi tính cách, cũng không nghĩ tới Chung Bá sẽ làm ra cái gì chuyện không tốt, thế là càng không ngừng gật đầu đáp ứng được.

"Tới nơi? Chung Bá, người trước đi ra ngoài một chút." Thấy Chung Bá và Trương Nha Lăng đồng thời vào đây, Kiều Phong câu nói đầu tiên liền nói như vậy.

"Phong tổng ngài?" Một câu nói này để cho Chung Bá và Trương Nha Lăng đều vô cùng giật mình, Kiều Phong cái này vẫn là lần đầu tiên có đem Chung Bá nhánh đi ra thời điểm, theo lý mà nói, bất cứ chuyện gì dù cho những người khác đều không thể biết, Chung Bá cũng có đầy đủ quyền lực biết, chẳng qua là từ đầu đến cuối Chung Bá quyền lực, cũng là Kiều Phong đối với Chung Bá tối cao tín nhiệm. Trương Nha Lăng cũng bị khiến cho một cái có chút vô cùng kinh ngạc, rốt cuộc là như thế nào sự tình mới có thể làm cho Kiều Phong đến rồi đem Chung Bá nhánh mở mức.

"Thế nào? Có vấn đề gì không?" Kiều Phong ngẩng đầu nhìn ngẩn người tại đó hai người hỏi.

"Phong tổng, có chuyện gì, ngay cả ta đều cần lắng tránh? Ngài nghĩ ta sẽ để lộ bí mật?" Chung Bá thẳng thắn hỏi, Kiều Phong vừa mới một câu kia lời nói quả thật làm cho Chung Bá trong lòng có chút không quá thoải mái.

"Ta chỉ là có chút lời nói nhớ một mình nói với Trương Nha Lăng mà thôi, người suy nghĩ nhiều." Kiều Phong nhú nhú mày, Chung Bá như vậy đáng về để cho Kiều Phong cảm giác không quá vui vẻ, cái này vẫn là lần đầu tiên, năng và Chung Bá trong lúc đó xuất hiện vấn đề như vậy.

"Nếu như ta có ý không ly khai đâu?" Chung Bá có chút vội vàng xao động hỏi, chống đối Kiều Phong, đây là đầu một tao.

"Vậy người liền đợi ở nơi nào đi, Trương Nha Lăng, trở lại." Kiều Phong nhìn thoáng qua Chung Bá, không nói gì thêm, cũng không gọi nữa Chung Bá rời khỏi, mà là nói với Trương Nha Lăng.

Trương Nha Lăng hiện tại kẹp ở hai người bên trong, tiến cũng không được, thoái cũng không xong, một mặt hắn không muốn đắc tội Chung Bá, về

phương diện khác cũng không muốn cãi lời Kiều Phong, có chút hơi khó. Thế nhưng ngăn ngại tự hỏi sau đó, Trương Nha Lăng còn đi về phía trước hai bước.

"Vù vù, thế nào nói cho người đâu, Trương Nha Lăng, ta hiện tại có một tin tức không tốt lắm muốn nói cho người, trước lúc này, ta muốn nói xin lỗi với người." Kiều Phong thở một hơi thật dài, sau đó nói, nói xong lời cuối cùng dĩ nhiên đứng lên cho Trương Nha Lăng bái một cái, để cho Trương Nha Lăng được sủng ái mà lo sợ, ngày hôm nay đây rốt cuộc là làm sao vậy.

"Phong tổng, ngài cái này là" Trương Nha Lăng đứng tại chỗ không biết nên làm cái gì bây giờ, như vậy tư thế, hẳn còn chưa thấy qua.

"Cha mẹ của người, qua đời." Kiều Phong thương cảm nói ra.

"Ngài ngài nói cái gì? !!" Trương Nha Lăng run rẩy thanh âm nói ra.

"Xin lỗi, ta, ta chưa kịp ngăn cản." Kiều Phong rất tiếc nuối nói.

Một bên Chung Bá mắt mở thật to, Kiều Phong lại vào lúc này nói với Trương Nha Lăng chuyện này? ! Cái này có ý gì a, tại sao, Chung Bá trong lúc nhất thời bị khiến cho có chút mơ mơ màng màng, tin tức này quả thực rất sớm Chung Bá sẽ biết, Kiều Phong đã sớm hạ lệnh lên lút rút kể cả Hoa Đăng những người đó và Trương Nha Lăng cha mẹ cùng nhau giết, hơn nữa nhìn đứng dậy dường như Hoa Đăng làm giống nhau, đem cắt tất cả đều trừ đến Hoa Đăng trên người, thế nhưng vì sao hết lần này tới lần khác chọn lúc này nói với Trương Nha Lăng đâu? Chung Bá suy nghĩ hồi lâu cũng không có suy nghĩ cẩn thận.

"Ngài người không phải nói ngài biết chiều cổ tốt cha mẹ ta sao?" Trương Nha Lăng chiến chiến nguy nguy nói ra, có thể rõ ràng cảm giác Trương Nha Lăng tâm tình bắt đầu không ổn định.

Chung Bá trong lòng hít một tiếng khí, thế này thứ nhất Trương Nha Lăng tâm tình còn không biết đã bị bao nhiêu đập vào đâu, cái này đập vào quá lớn, Phong tổng rốt cuộc dự định làm gì? Phá hủy Trương Nha Lăng? Còn nói Kiều Phong đã khản phá Chung Bá kế hoạch? Riêng tới cản trở?

"Xin lỗi, ta thực sự rất xin lỗi, đều là bởi vì Hoa Đăng những người đó, cha mẹ người ở trên tay bọn họ, chúng ta cũng không dám làm quá cấp tiến." Kiều Phong biểu hiện ra làm bộ thống khổ và bất đắc dĩ, kỳ thực sự thực hoàn toàn không phải hắn nói thế này tình huống, bất quá Kiều Phong trong lòng vẫn là rất áy náy, bởi vì Trương Nha Lăng đơn thuần như vậy, Kiều Phong đôi khi cũng hiểu được mình là không phải quá ác tâm.

"A a a a a a!" Trương Nha Lăng lập tức quỳ trên mặt đất ôm đầu rống to, Kiều Phong và Chung Bá hai người cũng không có tiến lên ngăn cản, để Trương Nha Lăng như vậy phát tiết Trương Nha Lăng bi phẫn.

"Chớ làm ra cái gì việc ngốc a." Chung Bá nhỏ giọng nói, hắn hiện tại sợ nhất Trương Nha Lăng bộ óc nóng lên vừa làm ra chút gì.

"Là ai! Nói cho ta biết! Là ai!" Trương Nha Lăng khàn cả giọng hướng Kiều Phong hỏi.

"Trịnh Bản." Suy nghĩ một hồi, Kiều Phong phun ra hai chữ.

"Trịnh Bản, lại là hắn." Trương Nha Lăng hàm răng cắn kết vang lên, có thể thấy được tức giận trong lòng.

"Khô người." Kiều Phong lắc đầu nói ra, những lời này là Kiều Phong phát ra từ nội tâm nhận xét.

"Các hạng các biện pháp an ninh đều làm tốt sao?" Một người mặc nghề nghiệp màu đen sáo trang nữ tử đứng trong đại sảnh ương bận rộn chỉ huy, một hồi đối với người này hỏi, một hồi vừa kiểm tra một chỗ khác tình huống công tác.

"Lan quản lý, không thành vấn đề, ta đã kiểm tra rồi 3 lần, tai họa ngầm đều đã trải qua loại bỏ." Một mặt mỗi đầu đầy mồ hôi nam tử xoa mồ hôi nói ra, trong lòng lú lo kêu khổ, thế nào bày ra một nữ cường nhân để làm lãnh đạo, một lần một lần đều đã chạy chết.

"Năm kiểm tra một lần, ta một hồi đi tới nhìn một chút, này, người, trở lại, đem xe cầu lộ tuyến phương án cho ta, còn có, thiệp mời hình thức ta muốn xem" Hướng về phía về mặt đáng tiếp cận dạng nam tử phân phó xong, lập tức quay đầu đi hướng về phía xa xa vài người hô.

Ngày mai Trịnh Hoa Long mang vào rừng trúc ở hội kiến Nhật Bản đại sứ quán vài người, toàn bộ hành trình an bài đều giao cho Lan Hinh tới tìm cách, mà Lan Hinh, chính là còn sót lại vậy một Phong Đăng nội ứng.

chương 167: hành động ám sát (hạ)

"Tổ bảo vệ an bài thể nào?" Lan Khê cầm hành trình phương án dò hỏi.

"Tổng cộng trang bị 5 tổ, mỗi tổ 10 một người, rừng trúc Cu-ri mặt 2 tổ, ngoại vi 2 tổ, còn có 1 tổ chịu trách nhiệm có chuyện xảy ra, quản lý Lan yên tâm đi, vạn vô nhất thất." Một nam nhân cao lớn hướng về phía Lan Hinh nói ra, người đàn ông này là chịu trách nhiệm an ninh, cho nên khối này chuyện tình cũng là hẳn tới an bài.

"Liên lưu hai tổ, đổi thành mỗi tổ 5 một người, hơn nữa đội trưởng từ ta chọn." Lan Hinh dùng thẳng tắp nhận bắt đầu ở phương án lên đổi lên, cũng không hỏi xem trước mắt cái này an ninh người phụ trách.

"Người nói cái gì? Ta nói quản lý Lan, chuyện này là về ta phụ trách, người không có quyền lực đổi đi?" Thấy Lan Hinh trực tiếp quản lý an ninh chuyện tình hơn nữa ngay cả hỏi cũng không hỏi hẳn lập tức có những không nên được giận mặt mũi, tuy rằng Lan Hinh quan so với hẳn tốt mấy cấp, thế nhưng lúc này hẳn cũng không nhin được hỏi.

"Trịnh tổng chẳng qua là đi ăn một bữa cơm, người dùng 50 một người đi bảo hộ, không sợ Nhật Bản đại sứ quán phương diện có ý kiến gì sao? Nhiều người mất tập hồng việc trách nhiệm người phó được thành lập sao? Hơn nữa, nhìn kỹ, ta là lần này hành trình cuối cùng mắc nợ người, tất cả nhân sự và hạng mục an bài ta đều có tới cao quyền quyết định, không có quyền lực chính là người." Lan Hinh không chút khách khí nói ra, sau đó sáng một cái bộ ngực mình chỗ khác [tổng phụ trách] thể bài, cao ngạo nói.

"Ghe tòm, ta sẽ cùng Trịnh tổng tự mình hồi báo! Người đừng tự cho là đúng!" Đàn ông hung tợn nói, hẳn quả thực không chiều đem Lan Hinh có biện pháp nào, quả thực Lan Hinh là tổng phụ trách, nhưng là nam nhân vẫn đang nuốt không trôi khẩu khí này, dự định trực tiếp cùng Trịnh Hoa Long phản ứng, nói chung thua cái gì không thể thua mặt mũi.

"Lần trước người dẫn người đi ra ngoài tìm thú vui kết quả ngược lại diễn biến thành ầu đả sự kiện, là ta giúp người đề xuống, người xác định?" Lan Hinh như là xem tên hề giống nhau nhìn đàn ông, hai tay giao cầm ở trước ngực nói ra.

"Người!" Đàn ông mắt mở trừng trừng nhìn Lan Hinh, nếu như bây giờ hẳn đi tự mình tìm Trịnh Hoa Long phản ứng, rất lớn chắc chắn Trịnh Hoa Long sẽ đồng ý tăng thêm nữa một ít nhân thủ, thế này đàn ông có thể vào Lan Hinh trước mặt thật tốt kiểm về chặn ngang mặt mũi, thế nhưng một khi Lan Hinh đem chuyện này cũng đồng thời bẩm báo cho Trịnh Hoa Long nói, đàn ông không hoài nghi chút nào vị trí của mình biết khó giữ được, Trịnh Hoa Long thống hận nhất chính là thuộc hạ trẻ chức.

"Thật tốt phối hợp ta, ta cũng sẽ không đem bí mật này nói ra, rõ ràng sao?" Lan Hinh cười đối với nam nhân nói, muốn cùng nàng đấu, còn sớm rất.

"Biết, quản lý Lan, tất cả theo như người nói làm." Đàn ông cơ hồ là từ trong kẻ rằng bài trừ mấy chữ này, quan lớn một cấp đề chết người, nhất là vào trong tay đối phương còn người nữa nhược điểm thời điểm, đàn ông chỉ có thể phục tùng, thế nhưng trong lòng đã đem Lan Hinh thao thật là nhiều lần.

Chờ đều an bài xong xuôi, Lan Hinh đưa tay tự nhiên đặt ở miệng trong túi, trong túi nằm một cái nhẫn, Lan Hinh nhẹ nhàng mà nhấn một cái, sau đó nhẹ nhàng mà thở dài một hơi, tin tức theo người không nhìn thấy sóng điện biến mất ở trong không khí.

"Lâm Lôi, Ngô Kiệt, kim văn, thực sự rất cảm tạ các người, ta đã tận lực, ta sẽ nghĩ biện pháp giúp các người báo thù, cho dù liên lụy ta cái mạng này, ta cũng không chối từ, mời các người vào ngày phù hộ ta đi." Lan Hinh ở trong lòng yên lặng thì thầm, lặng lẽ cầu nguyện.

Chung Bá có chút không quá yên tâm nhìn Trương Nha Lăng, tin tức mới nhất đã truyền tới, đi qua phá giải đã giao cho Chung Bá trong tay của nàng, cụ thể sắp xếp hành trình và kế hoạch Chung Bá cũng đã rõ ràng, bất quá Chung Bá hiện tại lo lắng duy nhất chính là Trương Nha Lăng tâm lý tình trạng, tuy rằng Trương Nha Lăng hiện tại ở ngoài mặt thoát nhìn rất bình thường, thế nhưng hôm qua tiếp nhận rồi như vậy bị thương tin tức, Chung Bá trong lòng càng không ngừng đánh trống, cảm giác so với Trương Nha Lăng còn muốn khẩn trương.

"Vừa mới trong báo cáo nói người đều rõ ràng đi?" Chung Bá thấp thỏm hỏi một câu.

"Ừ, đã rõ ràng, Lan Hinh là duy nhất tiếp ứng người của ta?" Lúc này Trương Nha Lăng đang xem được rừng trúc ở mặt bằng thiết kế đồ nói ra.

"Là như thế này, thế nhưng ở ngoại vi ta sẽ an bài nhân thủ trợ giúp người." Chung Bá gật gật đầu nói, kỳ thực Chung Bá nào chỉ là ở ngoại vi an bài nhân thủ, còn an bài hai tên tay súng bắn tỉa, một khi Trương Nha Lăng xuất thủ không trúng, Chung Bá tuyệt đối sẽ đem Trương Nha Lăng ở lại nơi đó, hơn nữa còn là vĩnh viễn ở lại nơi đó.

"Không sai biệt lắm có thể, ta cũng nên chuẩn bị một chút." Trương Nha Lăng xem thời gian, cơm tối là 7 giờ bắt đầu, hiện tại đã là 6 điểm, dựa theo kế hoạch Trịnh Hoa Long cũng có thể đúng giờ xuất phát, xem như Lan Hinh an bài an ninh đội đội trưởng, Trương Nha Lăng cũng phải sớm trình diện.

"Trương Nha Lăng." Ngay Trương Nha Lăng xoay người chuẩn bị lên đường thời điểm, Chung Bá đột nhiên gọi hẳn lại.

"Ừ?" Trương Nha Lăng xoay người lại nói ra.

"Người bảo trọng." Vốn có Chung Bá còn dự định hỏi một chút Trương Nha Lăng rốt cuộc có sao không đâu, sau đó vừa nghĩ không phải không muốn lại kích thích Trương Nha Lăng, thế là đổi giọng nói ra.

"Yên tâm đi, ta sẽ hoàn thành, gọi Phong tổng cũng yên tâm." Từ Trương Nha Lăng ánh mắt của đậm nhìn không ra bi thương, nhìn không ra sợ hãi,

chẳng qua là đơn thuần cái loại này trong suốt và tự tin, Chung Bá đều có chút lãng thần.

Trương Nha Lăng một thân tây trang đen, màu đen cả vạt, tóc sơ rất chỉnh tề, nhìn qua hữu mô hữu dạng, hẳn hiện tại chính là sấm vai an ninh đội đội trưởng, trước tin tức hắn đã thuần thực gánh ờ, cam đoan không phải lời, kế tiếp liền là dựa theo kế hoạch hành sự.

Trương Nha Lăng đi đi ra bên ngoài, phát hiện bên cạnh xe lên còn đứng được một người.

"Người có chuyện gì sao? Ta hiện tại cần phải đi." Đứng ở xe bên trên người là Đỗ Lôi, Trương Nha Lăng bây giờ đối với Đỗ Lôi còn tâm tồn không ưa, không quá muốn gặp đến Đỗ Lôi, cho nên giọng nói chuyện cũng không phải khách khí như vậy.

"Cho người một máy thử." Đỗ Lôi được muốn biết Trương Nha Lăng thái độ đối với tự mình giống nhau, không có đặc biệt để ý, mà là từ bên hông móc ra một vật.

Rõng bạc. Trương Nha Lăng liếc mắt một cái liền nhận ra vậy đối với đặc biệt súng ngắn, sắc trời tối xuống đã, thế nhưng súng ngắn lên phản xạ ngân quang vẫn như cũ mất sáng, súng ngắn lên nhọt nhọt vẫn lộ còn có thể dùng nhìn bằng mắt thường gặp, chính là một bộ tính xảo hàng mỹ nghệ.

"Cho ta?" Trương Nha Lăng có chút nghi ngờ, bản thân đã từng và Đỗ Lôi đã đánh cuộc, nhưng là mình thua cuộc, hiện tại Đỗ Lôi đột nhiên lại muốn đem hắn thích nhất súng đưa cho mình, trong lúc nhất thời Trương Nha Lăng vừa kích động vừa nghi hoặc.

"Ừ, đưa cho người, cây súng này ở bên cạnh ta đời nhiều năm, luôn luôn không có cơ hội phát huy tác dụng của nó. Được súng muốn gặp huyết mới có thể khai phong, đem ở trong tay ta có thể đời này cũng sẽ không có cơ hội, cho nên, bắt hắn cho người đi, người so với ta thích hợp hơn." Đỗ Lôi có chút không thôi sờ sờ súng, sau đó cuối cùng vẫn là quyết định đưa cho Trương Nha Lăng.

Trương Nha Lăng kích động tiếp nhận súng, nhẹ nhàng mà vuốt ve, hai cây súng này dường như có linh hồn giống nhau, Trương Nha Lăng cảm giác vào dụng tới tay hắn trong nháy mắt lại có mạch đập giống nhau đang nhảy nhót, dường như đối với sắp đến chém giết cảm thấy kích động và hưng phấn.

"Ta đã nói với người đi, mỗi người đều có gói gắm và kỳ vọng, tôi để cho chúng ta có động lực làm chúng ta không chuyện muốn làm, trên người người có Phong tổng kỳ vọng, có Chung Bá kỳ vọng, có Kim Ly kỳ vọng, súng này, coi như là ta đối với kỳ vọng của người, nhiều như vậy kỳ vọng, người không thể để cho chúng ta thất vọng." Thấy Trương Nha Lăng nhận lấy súng, Đỗ Lôi cười một cái nói.

Trương Nha Lăng nghe được sùng sốt thần, trong hốc mắt cảm giác ẩm ướt, đúng vậy, trên người mình thừa tái rất nhiều kỳ vọng, còn có quan trọng nhất, cha mẹ kỳ vọng, hẳn không thể để cho những thứ này kỳ vọng thất bại, Đỗ Lôi những lời này để cho Trương Nha Lăng trong lòng một điểm cuối cùng hắc ám hoàn toàn vỡ vụn.

"Ta sẽ, sẽ không cho ngài súng bôi đen." Trương Nha Lăng dùng sức gật đầu.

"Hiện tại, là thương." Đỗ Lôi vỗ vỗ Trương Nha Lăng vai, sau đó giúp đỡ Trương Nha Lăng đóng cửa xe lại, ô tô ngồi bóng đêm từ phong phủ xuất phát, chạy về phía hôm nay chiến trường.

Rừng trúc ở, ở vào Long Thành phần hoa nhất trục đường chính, là một nhà 5 tinh cấp Nhật Bản sắp xếp điểm, trong ngày thường hàng ngày chật ních, một người muốn ăn lần trước, cần sớm vài cái cuối tuần tới đặt trước, đương nhiên nơi này mùi vị là không có nói, càng nhiều hơn còn nó hào hoa và danh tiếng dẫn tới vô số người muốn hưởng thụ một chút loại này tôn quý.

Mà hôm nay, toàn bộ rừng trúc ở bị một người toàn bộ bọc xuống tới, toàn bộ rừng trúc ở đêm nay chỉ vì một người phục vụ, đó chính là Trịnh Hoa Long.

Lúc này, rừng trúc ở bên ngoài đã ngừng được mấy chiếc xe, Trịnh Hoa Long cũng thật sớm đi tới, hôm nay là hắn làm là chủ nhân mở tiệc chiêu đãi Nhật Bản đại sứ quán quan viên, cho nên nhất định phải tới trước, cái này là lễ tiết, đồng thời đến còn có Lan Hinh và an ninh nhân viên, Trịnh Hoa Long mình cũng mang theo người đi theo hầu và đầu bếp, có chút phục vụ tốt đẹp ăn, Trịnh Hoa Long còn đối với mình người tha tâm tình.

Rừng trúc ở tất cả ngọn đèn đều sáng lên, dàn nhạc đã chuẩn bị hoàn tất, thông chuyên cần đã ở làm sau cùng phối hợp, tinh mỹ đồ ăn đang đều đều vào đầy chuẩn bị, như là một hồi yến hội long trọng, từng chi tiết đều đã trải qua làm xong rồi tốt nhất, sẽ chờ khách nhân quang lâm.

"Này, bên kia cho dù tốt được kiểm tra một chút, có nghe thấy không?"

"Sẽ đem thái đơn cho ta xác nhận một lần, cái này đảm thân không được, trọng tổ."

"Bộ đồ ăn trước không được gấp như vậy lên, trước đem ở đây mới quét sạch một cái."

"Nghe cho kỹ, một hồi ta cho các người thủ thế, các người mở lại mới diễn tấu, thanh âm nhất định không thể quá lớn, cũng không thể quá nhỏ!"

Các ngành người phụ trách cũng bắt đầu lại tiến hành sau cùng xác nhận, chỉ huy thanh âm loạn thất bát tao vang thành một đám, mỗi người đều có vẻ mười điểm bận rộn.

"Người nói người đội trưởng kia đi đâu rồi? Còn chưa? Người không phải đang đùa ta đi." Đàn ông hướng về phía Lan Hinh nhỏ giọng nói, 10 tên an ninh nhân viên đã vào chỗ, chính là chậm chạp không gặp Lan Hinh trong miệng nói người đội trưởng kia.

"Lập tức sẽ tới, tới trễ một hồi sẽ chết?" Lan Hinh mặt ngoài rất nhẹ nhàng, thế nhưng nội tâm mười điểm khẩn trương, lúc này có thể nghìn vạn lần không

thể ra cái gì sai lầm a, làm sao còn chưa tới đâu, theo lý thuyết sớm nên đến.

"Hừ, nhìn người một hồi còn có thể hay không kiêu ngạo." Đàn ông bỏ lại một câu nói phần nộ mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 168: giận (thượng)

Một chiếc rộng mở đại khí màu đen Audi chậm rãi lái vào, sáng sửa đầu xe đèn lớn mang rừng trúc ở trước mặt nhân viên công tác đông đưa thẳng lấy tay đi ngăn cản. Tất cả mọi người thật tò mò, đây cũng là người nào đại nhân vật tới nơi? Xe dừng hẳn sau đó, chết máy đi xuống xe, cung kính mở ra ngồi phía sau cửa, một thân ảnh từ trong xe chui ra.

Ánh mắt mọi người đều bị cái này nam tử trẻ tuổi hấp dẫn, tuy rằng nam tử này dáng dấp không phải đẹp trai như vậy, thể nhưng rất sạch sẽ, thân hình cao lớn thẳng tắp, hợp với màu đen san bằng tây trang, càng xem càng có mùi vị, quan trọng hơn là cái này nam tử trẻ tuổi tản mát ra một loại khí tràng, đủ để trấn áp rất nhiều người, khuôn mặt lộ ra một loại kiên nghị và tự tin, ánh mắt sắc bén quét bốn phía, ai cũng đoán không ra hẳn giờ này khắc này suy nghĩ cái gì.

"Kỳ quái, lúc nào tổng bộ có thể này kiệt xuất người trẻ tuổi? Là người nào chú bác đứa nhỏ? Thật không đơn giản." Lan Hinh nhìn người tới, biết đây chính là phong phú phái người tới, bất quá vẫn là âm thầm ở trong lòng cảm thán, Trương Nha Lăng cho nàng một loại cảm giác nói không ra lời, nàng chỉ biết là người trẻ tuổi này tuyệt đối không đơn giản, rất có lòng dạ.

"Chào người, là Triệu Dương Luân đi? Ta là lần này người tổng phụ trách, Lan Hinh." Lan Hinh trực tiếp đi lên thân ra tay của mình có hữu hảo hỏi, nàng có ý nhấn mạnh người tổng phụ trách mấy chữ này, sau đó nhìn thẳng Trương Nha Lăng ánh mắt.

Trương Nha Lăng cũng là lần đầu tiên từng trải loại này tình cảnh to lớn, bị nhiều người như vậy quan tâm, thể hiện lớn như vậy Phạm, tuy rằng biểu hiện ra nhìn qua rất lạnh rất tàn khốc, thể nhưng trong lòng vẫn là có chút khẩn trương, thấy Lan Hinh chủ động bắt đầu vẫn an, lại nghe gấp tổng phụ trách mấy chữ này, lập tức hội ý, đồng dạng lễ phép đưa tay ra, nhẹ nhàng mà cầm một cái, sau đó lễ phép thả trở lại.

"Chào người, ta chính là, hiện tại có cái gì an bài sao?" Trương Nha Lăng mỉm cười nói, nữ nhân này trước mắt để cho hắn chậm rãi trầm tĩnh lại, nếu tới nơi, thể nào cũng muốn lưu lại chút gì, Trương Nha Lăng nghĩ như vậy, tâm tình khẩn trương bình phục lại.

"Hồ Đệ, người đã đến." Lan Hinh kêu xa xa cái tên đang huấn thoại đàn ông.

"Chính là hắn? Quản lý Lan người không phải đang nói đùa chứ?" Bị kêu là Hồ Đệ đàn ông đã chạy tới, dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn Trương Nha Lăng, trong lòng suy nghĩ cái này cũng quá trẻ tuổi đi, không biết là cái này lão bà có ý đi tìm tới gạt ta đi?

"Trường hợp này ta còn không phải đối với người làm cái gì chuyện nhảm chán, Triệu Dương Luân, ngày hôm nay chính là chịu trách nhiệm toàn bộ an ninh đội trưởng." Lan Hinh khinh thường nói, đối với loại này tử chi phát đạt ý nghĩ đơn giản người, Lan Hinh chính là một chút hứng thú cũng không có, chỉ vào Trương Nha Lăng nói ra.

"Triệu Dương Luân? Ta thể nào chưa nghe nói qua? Từ đâu tới?" Hồ Đệ vào trong đầu tí mị lục soát qua một lần, dường như không nhớ rõ nhân vật như thế, thể là cuồng vọng nói, thoạt nhìn là một lãng đầu thanh, nhất định phải trước sát sát uy phong, bản thân Hồ Đệ liền đối với Lan Hinh lấy xuống bản thân ngày hôm nay đội trưởng chính là vị trí khó chịu, bây giờ thấy Lan Hinh tìm tới một người còn trẻ như vậy mặt trắng nhỏ, trong lòng khó chịu càng sâu.

"Người chưa từng nghe qua nhiều người đi, Hồ Đệ." Trương Nha Lăng lên tiếng, giọng nói là một loại cao cao tại thượng cảm giác, không chút nào đem Hồ Đệ để vào mắt, thậm chí ngay cả xem đều không thấy Hồ Đệ một cái, điều này làm cho Hồ Đệ rất căm tức, bị Lan Hinh chia vào coi như, dù sao người ta vào Hoa Đăng là cao tăng, thể nhưng hôm nay bị không nhận ra người nào hết trâu nghé sang được đây không phải là tát hất lỗ tai sao?

"Người trẻ tuổi, người nói cái gì? ! Người lập lại lần nữa, ta cho người biết, vẫn chưa có người nào dám nói chuyện với ta như vậy." Hồ Đệ lập tức liền cấp nhãn, néo Trương Nha Lăng cổ áo của nói ra.

"Ngày hôm nay không phải có người dám sao?" Trương Nha Lăng một tay nắm chặt Hồ Đệ chỗ cổ tay huyết vị, Hồ Đệ cổ tay tê rần, lập tức buông lỏng ra Trương Nha Lăng cổ áo của, sau đó cũng cảm giác toàn bộ cánh tay đã tê rần.

Vốn có Lan Hinh còn có chút bận tâm, chính là nhìn thấy Trương Nha Lăng tùy ý mấy tay để Hồ Đệ ăn yên, liền yên tâm lại, cười vỗ vỗ Trương Nha Lăng, cười đi xử lý những chuyện khác, Lan Hinh nhìn không thấu người trẻ tuổi này, thể nhưng không thể nghi ngờ, hắn rất ưu tú.

"Người!" Hồ Đội xoa cổ tay của mình, hần còn không thấy rõ Trương Nha Lăng là thế nào xuất thủ, cánh tay của mình liền tê dại đầy rồi, cắn răng, trong lòng đã có những đánh chạm, ngược lại coi thường tiêu từ này.

"Ta chỉ muốn một câu nói, người sau này có thể từ Hoa Đăng còn đần, cho nên đừng hoảng một chút." Trương Nha Lăng để sát vào đến Hồ Đội bên tai nhẹ nhàng nói một câu, sau đó học Lan Hinh dáng vẻ vỗ vỗ Hồ Đội vai, sau đó hướng phía vậy những an ninh đội viên đi tới.

Vốn có chẳng qua là giả bộ tùy ý nói một câu nói, đập vào Hồ Đội trong lòng cũng là chữ chữ toàn tâm, cừ thật, Trương Nha Lăng giọng của dần đo tốt, để cho Hồ Đội nghĩ là như vậy y như nguyên bản, tức khắc trong lòng không có đề, chẳng lẽ lại là người nào cao tăng trong tiêu thiếu gia? Thảo nào có thể tùy ý là có thể để cho quản lý Lan mời tới làm đội trưởng, hơn nữa dường như Lan Hinh đối với hần rất khách khí, hiếm thấy nhìn thấy cái tên cộp mẹ đối với một người nam khách khí như vậy. Rất nhanh Hồ Đội bản thân liền thuyết phục bản thân, xem ra Trương Nha Lăng bối cảnh không phải hần có thể chọc nổi, thế nhưng cứ tính như thế nói Hồ Đội vừa không nuốt trôi khẩu khí này, trong lòng khỏi bàn có nhiều khó chịu.

"Các người mười chính là hôm nay an ninh nhân viên? Ta là của các người người phụ trách, hiện tại đem tên báo cho ta." Trương Nha Lăng rất có lãnh đạo phong phạm cầm một vốn nhỏ hướng về phía mười tên nghiêm đứng ngay ngắn an ninh nhân viên nói ra. Vài tên an ninh nhân viên nhìn lẫn nhau không biết đây là có chuyện gì, không phải Hồ Đội chịu trách nhiệm sao? Tại sao lại tới nơi thế này một như là công tử ca đàn ông? Trong lúc nhất thời không biết rốt cuộc có nên hay không nghe.

"Hồ Đội, cái này" Hồ Đội nhìn không được, còn là theo chân Trương Nha Lăng cùng nhau tới, mới vừa tới đã bị vấn đề.

"Nghe hần." Hồ Đội trong lòng khó chịu nói ra.

"A? ! Vậy Hồ Đội ngại" đội viên không hiểu hỏi, nói như thế nào thay đổi người liền đổi người rồi?

Hồ Đội trong lúc nhất thời sốc không biết nên nói như thế nào, Hồ Đội là một sĩ diện người, hần là tuyệt đối nói không nên lời người của phía trên để cho Trương Nha Lăng để thay thế hần lời như vậy, nếu như vào người thù hạ trước mặt mặt mũi đều có lẽ nhất, vậy hần còn không bằng mình từ chức quên đi.

"Hồ Đội muốn đi chịu trách nhiệm chuyện trọng yếu hơn, cho nên loại chuyện nhỏ này chỉ có thể ta qua để thay thế một cái, đúng không Hồ Đội?" Trương Nha Lăng nhìn thấu một ít gì, thế là cười nói với Hồ Đội.

"A a, đúng, ta còn có chuyện trọng yếu hơn, cho nên chỉ có thể ủy thác hần, các người đều tốt được thi hành mệnh lệnh, có nghe thấy không." Hồ Đội cũng kịp phản ứng Trương Nha Lăng là giúp đỡ hần vào bù đắp lại mặt mũi, trong lòng không khỏi cảm kích, lúc trước và Trương Nha Lăng vậy những không thoải mái đã sớm quên đến sau đó, rất phối hợp nói.

"Vâng!" Đội viên vừa nghe Hồ Đội nói như vậy, lập tức cho là thực sự, chính tề nói ra.

"Người anh em, đa tạ." Hồ Đội vào Trương Nha Lăng bên tai nhỏ giọng nói ra, trong lòng đối với Trương Nha Lăng không chỉ có cảm kích còn có kính nể, đây mới là đại nhân vật khí lượng a, sau đó cố làm ra vẻ tiêu sái tiêu sái.

"Khách khí." Trương Nha Lăng cười, cũng nhỏ giọng nói ra.

"Tốt lắm, các người 5 người, liền chịu trách nhiệm vòng ngoài tuần tra, trong đó hai người nhìn được cửa chính, các người 4 người vào một tầng phòng giữ, người đi cửa sau, có việc cho nhau báo tin." Trương Nha Lăng thay một bộ nghiêm túc bộ dáng bắt đầu an bài nhân viên vị trí, trước hần xem qua toàn bộ nhà mặt bằng kết cấu và chung quanh địa hình, cho nên an bài đứng dậy rất như thường.

"Thủ lĩnh có thể là như thế này ăn cơm 2 tầng không chính là không có cảnh vệ sao?" Một đội viên có chút ngượng ngùng nói ra.

"Ta sẽ vào lầu 2, các người đem phía dưới nhìn kỹ, phía trên cũng sẽ không có chuyện." Trương Nha Lăng vừa cười vừa nói.

"Hiểu rồi." Mọi người cùng kêu lên nói ra, sau đó mà bắt đầu phân công đi thực hiện chức trách, bọn họ cũng là đi qua huấn luyện, cho nên đều biết phải làm như thế nào.

Trương Nha Lăng thở dài một hơi, hiện tại mới thôi hết thấy đều thuận lợi, dựa theo tình huống như vậy, bản thân có rất lớn cơ hội có thể đánh chết Trịnh Hoa Long.

"Thủ lĩnh, báo cáo!" Ngay Trương Nha Lăng đứng ở nơi đó suy tính thời điểm, một đội viên cả tiếng báo cáo.

"Chuyện gì?" Trương Nha Lăng xoay người hỏi, lúc này mới vừa mới nói rõ nhiệm vụ không qua bao lâu liền xảy ra vấn đề?

"Trịnh tổng gọi ngại đi xem đi." Thủ hạ nói ra.

"Trịnh tổng? ! Gọi gọi đi?" Trương Nha Lăng trong lòng hồi hộp một tiếng, Trịnh tổng? Trịnh Hoa Long? Thế nào ở phía sau gọi mình? Trương Nha Lăng hiện tại muốn tận khả năng tránh cho nhìn thấy Trịnh Hoa Long, chính là Trịnh Hoa Long sao biết ở phía sau đột nhiên gọi mình? Chẳng lẽ là bị phát hiện? Không thể nào, bản thân căn bản không có làm cái gì a.

Trương Nha Lăng da đầu đều tê dại, trong lòng thấp thỏm bất an, thân thể cứng ngắc theo đội viên hướng rừng trúc Cu-ri mặt đi tới, hần ở trong lòng không ngừng an ủi mình, không ngừng để cho mình thả lỏng, làm cho người ngoài nhìn không ra sự khác thường của mình.

Đi qua bãi đỗ xe, tiến vào huyền quan, đi lên thang lầu, Trương Nha Lăng nhịp tim càng ngày càng kịch liệt, vào lên thang lầu lúc trước hắn nhìn thấy Lan Hinh, Lan Hinh đồng thời cũng nhìn thấy hắn, hai người ánh mắt đối diện, Trương Nha Lăng lộ ra bất đắc dĩ, mà Lan Hinh thì là nghi ngờ.

"Thế nào sớm như vậy đi gặp Trịnh Hoa Long? Kế hoạch có biến động? Còn" Lan Hinh vào trong lòng nghĩ như vậy được, có chút bận tâm nhìn Trương Nha Lăng, chính là vừa không có biện pháp đứng ra ngăn cản.

Đi tới lầu hai, ở đây sửa sang nếu so với lầu một lại thêm trang nhã tinh xảo, bởi vì lầu hai tất cả cũng là nhỏ phòng, so với lầu một cao hơn nửa đường một chút, vài cái đàn vi-ô-lông tay đang ở nơi đó thủ âm thanh, người bán hàng ở nơi nào xác nhận thái độ, mà mơ hồ có thể thấy Trịnh Hoa Long ngồi ở rất góc cái tủ sách kia gian đậm, không nên nhìn nơi đó là góc, cái vị trí kia có thể là cả lầu hai tốt nhất một gian, vào góc chỗ không gian không chỉ có lớn, hơn nữa nơi này phong cảnh là tốt nhất.

Trương Nha Lăng cẩn thận mọi bước tiến đi tới phòng trước mặt, nhẹ nhàng mà gõ cửa một cái, nghĩ thầm dù sao cũng là một lần chết, dứt khoát một chút được.

"Vào đây." Bên trong truyền đến Trịnh Hoa Long thanh âm, còn mơ mơ hồ hồ có cái khác thanh âm của người.

"Trịnh tổng, ngài tìm ta? !" Trương Nha Lăng hít sâu một hơi kéo cửa ra, mặt mỉm cười nói với Trịnh Hoa Long. Ngay Trương Nha Lăng đẩy cửa ra vậy một chốc vậy, hắn nhìn thấy Trịnh Hoa Long bên người đang ngồi hai người, một người tương đối lạ, trên mặt cười híp mắt biểu tình, đáng đáp rất tuần tú khí, mà một người khác, Trương Nha Lăng rõ ràng không thể quen thuộc hơn nữa, Trịnh Bản!

Trương Nha Lăng không nghĩ tới hôm nay tới chỗ này không chỉ có Trịnh Hoa Long, vẫn còn có Trịnh Bản!

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

chương 169: giận (trung)

Trịnh Bản biến hóa cũng rất lớn, và trước đây cái tên cả lợ phát phơ công tử ca hình tượng muốn so sánh với, quả thực càng tàn nhẫn càng ớn trọng thành thực, thế nhưng mặc dù là thế này, Trương Nha Lăng còn đầu tiên nhìn thấy liền nhận ra Trịnh Bản, người này bóng dáng càng không ngừng lay động vào Trương Nha Lăng cái lỗ tai trong đầu, gọi lên giấu ở chỗ sâu trong óc những hắn đó rất không muốn nhớ tới quá khứ.

Vừa nghĩ tới những hình ảnh kia, Trương Nha Lăng quả đầu của sẽ không cầm nắm lại, hơn nữa hàm răng cũng khản trương cắn hợp lại cùng một chỗ.

"Có vấn đề gì?" Trịnh Hoa Long trước tiên phát hiện Trương Nha Lăng có chút không đứng vững, cho là có chút cảnh giác hỏi.

"Không không có việc gì, con là mới vừa có chút không quá thoải mái." Trịnh Hoa Long thanh âm đem Trương Nha Lăng từ tức giận tạm thời kéo ra ngoài, Trương Nha Lăng rất lý trí nhận thức đến mình bây giờ tình cảnh, một khi bại lộ, liên lụy không chỉ có riêng chẳng qua là chính hắn, còn có Lan Hinh và một loạt người, hắn không thể để cho những người đó thất vọng.

"A, thế này. Ta chính là muốn hỏi một chút người, vì sao toàn bộ lầu hai đều không có an bài cảnh lực, còn có, người là ai, vì sao ta cho tới bây giờ đều chưa thấy qua người?" Trịnh Hoa Long không còn nhìn Trương Nha Lăng, mà là đang xem trong tay tư liệu gì, sờ không quan tâm hỏi.

Trương Nha Lăng một bên nghe Trịnh Hoa Long câu hỏi, một bên theo bản năng nhìn về phía Trịnh Hoa Long bên cạnh ngồi Trịnh Bản, người kia, ghé tòm! Trương Nha Lăng trong lòng tức giận nghĩ, vừa vặn, Trịnh Bản ánh mắt cũng tập trung ở Trương Nha Lăng trên người, nhú mày, dường như đang suy tư chuyện gì, Trương Nha Lăng căng thẳng trong lòng, không biết là nhận ra mình đi.

"Này, người tên là gì?" Trịnh Hoa Long lời của vừa mới hạ xuống, Trịnh Bản liền chặt hỏi tiếp, Trịnh Bản nghĩ cái này nam tử trẻ tuổi được nhìn quen mắt a, dường như đã gặp qua ở nơi nào, chính là chính là nghĩ không ra.

"Trịnh Bản, người làm gì thế?" Trịnh Hoa Long cũng bị Trịnh Bản đột như kỳ lai đặt câu hỏi khiến cho có chút vô cùng kinh ngạc, thế là không rất cao hứng nói, hiện tại Trịnh Bản càng ngày càng kỳ cục liên tục Trịnh Hoa Long chỉ huy, tuy rằng Trịnh Hoa Long thừa nhận Trịnh Bản hiện tại để cho hắn cảm thấy rất hài lòng.

"Ta là Triệu Dương Luân, là Hồ Đội Phó Thủ, ngày hôm nay Hồ Đội muốn đi thực hiện khác mệnh lệnh, cho nên ta tới thay thế." Trương Nha Lăng cười trả lời, giả bộ rất bình thường đáng vẻ.

"Không sao." Trịnh Bản lại nhìn Trương Nha Lăng vài lần, vẫn là không có nhận ra, nghe Trương Nha Lăng nói như vậy, từ từ cũng chỉ được bỏ đi tiếp

tục truy vấn, nghĩ thầm phải là tự mình nghĩ hơn.

Trịnh Bân loại phản ứng này rất bình thường, bởi vì Trương Nha Lăng hiện tại quả thật có ngất trời phục mà biến hóa, hơn nữa cái này một thân chính thức thể diện hơn phân nửa, để cho thời gian dài như vậy không thấy Trương Nha Lăng Trịnh Bân lập tức không nhận ra là rất bình thường.

"Trịnh tổng, bởi ngài và thế này khách nhân trọng yếu ăn cơm, cho nên chúng ta chẳng qua là tăng cường phía dưới bảo hộ độ mạnh yếu, thế này ngài ở phía trên rất an toàn, hơn nữa không có người nhiều như vậy quấy rối ngài, ta xem như người phụ trách, sẽ ở lầu hai tiến hành điều tiết không chế, một khi xảy ra vấn đề, ta cũng có thể rất tốt hóa giải." Vào nói với Trịnh Bân hết sau đó, Trương Nha Lăng vừa cặn kẽ trả lời Trịnh Hoa Long trở ngại, nói có lý có cứ trình tự rõ nét, để cho Trịnh Hoa Long không khỏi hài lòng gật đầu.

"Người suy tính còn ngân tế trí, không sai, Triệu Dương Luân đúng không? Ừ, người có thể đi ra." Trịnh Hoa Long rất hài lòng, thế này khôn khéo có khả năng thuộc hạ đã không thấy nhiều, cho nên Trịnh Hoa Long định cho tiểu tử này một lần cơ hội thăng quan, Trương Nha Lăng không biết mình lần đầu tiên làm nổi bật tâm tư của nhân vật biểu hiện cũng đã để cho từ đôi đầu của hắn cảm thấy hài lòng.

"Vậy không quấy rầy Trịnh tổng ngài, có việc trực tiếp gọi là được." Trương Nha Lăng khề khom người, cuối cùng phui một cái Trịnh Bân, sau đó chậm rãi đóng lại phòng cửa.

Vù vù, Trương Nha Lăng thở một hơi dài nhẹ nhõm, cuối cùng là lừa dối qua được, không có ra cái gì sai lầm, hiện tại thì tốt rồi, không có gì buồn phiền ở nhà, tuy rằng trước tình báo không có nói tới còn có Trịnh Bân và một không biết tên người thanh niên ở đây, thế nhưng cũng may đôi phương cũng không có mình, hiện tại bản thân có thể yên tâm tiến hành kế hoạch.

Chùng đó đơn giản điều tra một cái, đem các căn phòng nhỏ, lộ tuyến, và kết cấu đại khái đều nhớ kỹ, đồng thời và lúc trước xem qua bản vẽ mặt phẳng chỉ tiến hành tổng hợp lại, hiện tại Trương Nha Lăng trong đầu của đã tạo thành một rừng trúc ở lầu hai lập thể mô hình.

Hồi tưởng lúc trước xem qua tư liệu, Trương Nha Lăng đi tới cửa thang lầu bên cạnh nơi khúc quanh, phương diện này còn có một nhỏ nhà bếp, cái này nhà bếp tác dụng ngay cả có một chút cần rất mới mẻ món ăn hoặc là lập tức dùng ăn món ăn sẽ ở lầu một cuối cùng nhà bếp sơ bộ gia công sau đó đi qua cỡ nhỏ lên xuống thể đưa đến lầu hai, sau đó căn cứ khách nhân cần muốn tiến hành sau cùng gia công, sau đó trước tiên đưa đến khách bên người thân, cam đoan đồ ăn và mùi vị không phải trôi đi, với đạt được tốt nhất vị.

Vào chỗ rẽ đi vào trong một chút, có một biến mất vào bên trong tường đường ống, đó là ngay cả đồng nhất lầu và lầu hai khí than đường ống, cái này Trương Nha Lăng trước đây nhìn đằng trước mặt bằng kết cấu thời điểm sẽ biết, hơn nữa cái này là thực hành kế hoạch mấu chốt nhất bộ phận.

"Một bước, hai bước, ba bước, bốn bước." Trương Nha Lăng đạp bước một bên ở trong lòng đêm, một vừa tra xét được khoảng cách, mười bước, cũng chính là 10- 12 mét, đứng lúc là từ phòng bếp góc ra đến lầu hai ngay chính giữa khoảng cách, nhìn như vậy tới khoảng cách Trịnh Hoa Long ăn cơm gian phòng cũng có 15 mét chùng đó, đứng ở vị trí này, bên phải là cửa thang lầu, bên trái là toilet, ngẩng đầu, là một cây xà ngang, phía trên có thật nhiều chai chai lọ lọ, cũng là một chút đồ trang sức. Trương Nha Lăng đem các vị trí đều ghi xuống, những thứ này một hồi khẳng định cũng là tình báo hữu dụng, Trương Nha Lăng đại não bắt đầu nhanh chóng tính toán, cũng may Trương Nha Lăng hiện tại có một an ninh đội trưởng chính là thân phận, những thứ này kỷ quái cử động mới sẽ không bị hoài nghi.

Đang bận rộn không bao lâu sau đó, Nhật Bản đại sứ quán xe liền chậm rãi lái qua, cái này là một chiếc màu đen dài hơn Lincoln, đầu xe chỗ treo Nhật Bản quốc kỳ, ngay cả bảng số xe cũng là đặc thù dãy số, chậm rãi đứng ở rừng trúc ở cửa.

Bảo vệ đội viên toàn thể từng trái, mặc ngăn nắp đưa bé giữ cửa bắt đầu cung kính mở cửa xe, dùng tiếng Nhật nói hoan nghênh, người bán hàng tất cả vào chỗ, kiểm tra lần cuối mình quần áo có cái gì ... không không được vị, phía sau nhà bếp cũng trước tiên nhận được báo tin, bắt đầu sau cùng chế biến thức ăn. Có thể, ngay cả thị trường tới dùng cơm cũng không có lớn như vậy trận thế đi? Hôm nay chỉ là bởi vì vài cái người Nhật Bản liền khiến cho khán trương như thế long trọng, Trương Nha Lăng từ lầu hai cửa sổ nhìn xuống được người Nhật Bản tới tình cảnh, trong lòng không khỏi nhẹ lộn xộn nói.

"Mời vào bên trong, Trịnh tổng vào lầu hai chờ ngài." Người bán hàng cung cung kính kính thể hiện một mời thủ thế, Nhật Bản đại sứ đều bồi rối Hán ngữ, cho nên gật đầu, vào nữ phục vụ viên trên đùi nhẹ nhàng mà sờ soạng một cái, mang theo cười lên thang lầu, nữ phục vụ viên không có bất kỳ mà phản ứng, như cũ cười vẫn duy trì hoan nghênh tư thế.

Rất nhanh, hai tên người Nhật Bản đã đến lầu hai, Trương Nha Lăng liền đứng ở nơi cửa thang lầu nhìn hai người đi lên.

"Hoan nghênh đến dự." Vào chỗ vài cái lầu hai nữ phục vụ viên cùng kêu lên nói ra, thanh âm mười điểm ngọt nhu hòa, nghe dị thường thoải mái.

"Tá tá mộc, thành điển, hoan nghênh hoan nghênh, mời vào bên trong." Trịnh Hoa Long đã đi ra khỏi phòng hoan nghênh nhị vị, Trịnh Bân và Trình Trạch Dân cũng cùng sau lưng Trịnh Hoa Long.

"Ai ôi, Trịnh tổng, khách khí khách khí, ha ha, mời vào bên trong." Nói chuyện là cảm đầu cái tuổi đó rất lớn người Nhật Bản, trên đầu thưa thớt tóc bạc, nhỏ vóc dáng, trên cổ có rất nhiều nếp nhăn, đôi mắt nhỏ, biểu tình mười điểm hèn mọn, và Trịnh Hoa Long nhiệt tình nắm tay, phía sau cái tên người Nhật Bản thoát nhìn như là đi theo bí thư hoặc là thủ hạ quan viên, thoát nhìn tương đối tuổi trẻ đứng đắn, trên sống mũi cái được một cặp mắt kiếng, chẳng qua là mỉm cười cùng Trịnh Hoa Long gật đầu một cái sau đó theo sau lưng, đoàn người cùng nhau vào trong bao gian, sau đó đóng cửa lại, thỉnh thoảng có tiếng cười từ bên trong cửa truyền ra.

"Thật là không có một cái tốt." Trương Nha Lăng khinh thường nói, hai cái này Nhật Bản đại sứ quán người thoát nhìn cũng không phải hảo hóa sắc, hiện tại tất cả đều làm vào một căn phòng nhỏ dậm.

Trương Nha Lăng nhìn thoáng qua đồng hồ đeo tay, bây giờ là 7 giờ rưỡi, dựa theo kế hoạch, đại khái 10 phút sau đó liền sẽ bắt đầu lên đạo thứ nhất thức ăn.

Rất nhanh, đạo thứ nhất salad liền lên đây, bàn từ mười điểm có đặc sắc, rất có đất thổ cảm giác, nhất thức năm phần, bên trong có các loại rau dưa còn có trứng gà và miếng thịt, nhẹ nhàng khoan khoái tức không ngừng nhô ra, khiến người ta một loại rất có muốn ăn cảm giác. Làm món ăn bị đưa đến lầu hai sau đó, một nữ phục vụ viên bưng món ăn hướng phòng đi tới.

"Chờ một chút, ta trước phải kiểm tra một chút." Trương Nha Lăng bắt chuẩn thời gian đối với được tên kia truyền món ăn phục vụ viên của nói ra.

"A?" Người bán hàng nghe tiếng kêu theo bản năng quay đầu lại, dường như lúc trước không có nói qua truyền món ăn còn cần kiểm tra đi?

"Không có ý tứ, ta trước phải kiểm tra một chút, đem món ăn cho ta đi." Trương Nha Lăng đuổi theo, trực tiếp đưa qua bàn ăn nói ra.

"A a được." Người bán hàng cũng không rõ lắm, bất quá biết Trương Nha Lăng là an ninh đội trưởng, thế là không có hoài nghi liền trực tiếp đồng ý.

Trương Nha Lăng trong lòng thở dài một hơi, vốn có căn bản sẽ không có kiểm tra thái phẩm cái này trình tự, là Trương Nha Lăng bởi cần mà làm như thế, nguyên nhân là thứ nhất nói món ăn phải từ hân đưa vào đi mới được, toàn bộ rừng trúc ở từ nguyên liệu đến đầu bếp đến bộ đồ ăn cũng sớm đã kiểm tra qua, căn bản không có thể xảy ra vấn đề, cho nên cái này rõ ràng cho thấy không cần thiết, đáng tiếc người bán hàng hợp lại không có khả năng biết nhiều chuyện như vậy, lầu hai vào phòng phía ngoài cũng thuộc về Trương Nha Lăng chức vị lớn nhất, thế này mới để cho Trương Nha Lăng đắc thủ.

"Trịnh tổng, cái này là đạo thứ nhất món ăn khai vị, mời chậm dùng." Giật lại phòng cửa, Trương Nha Lăng cung kính báo cáo, sau đó đem món ăn chia ra chia mỗi người.

"Sau đó để cho người bán hàng tới là được." Trịnh Hoa Long thật không ngờ truyền món ăn dĩ nhiên lại là cái này an ninh đội trưởng, cho rằng an bài lên xảy ra vấn đề gì, thế là nhắc nhở.

"Biết, mời chậm dùng." Trương Nha Lăng gật đầu, sau đó thối lui ra khỏi gian phòng.

Vù vù, Trương Nha Lăng thở dài một hơi, hoàn hảo Trịnh Hoa Long không có phát hiện mình mờ ám, bước đầu tiên, hoàn thành! Trương Nha Lăng vừa mới vào đưa món ăn thời điểm, đã vào dưới bàn mặt dính lên một nhỏ điều khiển từ xa lựu đạn, uy đủ sức để bùng nổ hủy cả căn phòng nhỏ. Trịnh Hoa Long còn không biết, mình bây giờ người đã ở trong nguy hiểm.

Trương Nha Lăng khoe miệng lộ ra một nụ cười nguy hiểm.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

chương 170: giận (hạ)

Phong phú bữa tối một đường tiếp tục một đường bị bung lên, có mới mẻ đậm thân hợp với xông mũi cay căn cứ, có trắng nõn đậu hũ xứng bí chế nước tương, có tinh xảo thịt quay bồi ngọt giòn sơ kết quả. Những thức ăn này không khỏi gọi lên Trương Nha Lăng muốn ăn, đáng tiếc hân không có biện pháp một ăn no lộc ăn.

Trương Nha Lăng nuốt một búng nước miếng, sau đó đi tới nhà bếp khúc quanh, chung quanh nhìn một chút không ai chú ý, sau đó đem một rất nhỏ bé thiết bị gắn ở gas quản phía dưới, thế này từ bên ngoài cũng nhìn không ra tới, cái này thiết bị và Trương Nha Lăng vừa mới vào Trịnh Hoa Long dưới bàn mặt an đặt cái tên giống nhau y chang, loại này lựu đạn uy lực tập trung, hơn nữa chủ yếu nhất vàng, có thể khiến cho hoá loạn, thiêu đốt mười điểm kịch liệt, là một loại cỡ nhỏ cao bạo lựu đạn cải tiến, thể tích nhỏ hơn, chỉ có một ngón tay cái đắp lớn như vậy, hơn nữa có rất mạnh dính tính chất, có thể giấu ở một chút hơi nhỏ trong góc phòng không bị người phát hiện.

Trương Nha Lăng vừa như không có chuyện gì xảy ra vào lầu hai trong hành lang qua lại đi lại, nhìn qua như là đang đi tuần giống nhau, trên vai bộ đàm thỉnh thoảng truyền đến những nhân viên khác báo cáo, biểu hiện tất cả bình thường. Trương Nha Lăng vừa thần không biết quỷ không hay vào vài cái nơi ấy dính lên nhỏ nổ tung thiết bị, hiện tại, toàn bộ lầu hai đã cài đặt chẳng được 5 viên, uy lực đủ để cho lầu hai rơi vào hỏa hải, đương nhiên, loại này nổ tung phải không phút dịch ta, cho nên, Trương Nha Lăng giống như mình có nguy hiểm.

Thời gian tích tích đáp đáp đi tới, trong nháy mắt liền đã đến tám giờ rưỡi, không sai biệt lắm đến lúc rồi.

Chúng ta đem thời gian bắt trở về đạo thứ nhất món ăn lên sau đó, vào trong bao gian, lại là một lần khác tình huống.

"Sasaki, Narita, cho các người nhĩ vị giới thiệu một chút, vị này chính là con trai của ta Trịnh Bân, vị này chính là cháu của ta Trịnh Dân." Trịnh Hoa Long thay hai vị khách nhân cũng dâng trà thơm giới thiệu.

"A a, hai vị ngài cũng là tuần tú lịch sự a, Trịnh tổng trong quả nhiên cũng không hạ người vô danh." Sasaki chính là cái tên tuổi tác tương đối lớn cái tên, hẳn chính là Nhật Bản đại sứ quán tổng lãnh sự, phía sau cái tên Narita là Nhật Bản đại sứ quán phát ngôn nhân. Đối với Trịnh Hoa Long, Sasaki vẫn là có mấy phần khách khí.

"Nơi nào nơi nào, cũng chỉ có vài cái còn thấy qua đi." Trịnh Hoa Long trong lòng rất tự hào, chỉ bất quá có chút tiếc nuối, cái này Trình Trạch Dân có thể không phải là nhà mình a, nếu quả thật là bọn họ Trịnh gia người thì tốt biết bao a. Thông qua một đoạn thời gian tiếp xúc, Trịnh Hoa Long là càng ngày càng nghĩ Trình Trạch Dân là một hiếm có nhân tài, lòng yêu tài đặt vu ngôn biểu, ngăn ngừa vài ngày Trình Trạch Dân cũng đã đem Hoa Đăng thân thể to lớn vận tác làm rõ ràng, sau đó mà bắt đầu tiếp thu Hoa Đăng rất nhiều nghiệp vụ, hơn nữa đều làm ngay ngắn rõ ràng, cẩn thận tỉ mỉ, hẳn sở phụ trách hạng mục, mỗi một tên đều bảo chất bảo lượng hoàn thành, rất bao nhiêu hộ khách đều chỉ tên muốn cùng hắn nói chuyện làm ăn. Trình Hoa Long không hoài nghi chút nào, nếu như được sự giúp đỡ của hắn, Hoa Đăng tương lai còn có thể trở lên hơn một nấc thang.

"Nếu đều ưu tú như vậy, như vậy Trịnh tổng dự định lập người nào làm ra mặc cho người nổi nghiệp?" Sasaki vô tâm hỏi một câu, hỏi xong cũng có chút hối hận, vấn đề này là bức nào mẫn cảm a.

"Ha ha, cái này, vẫn là phải xem chính bọn nó, đương nhiên là người ưu tú lập đó, ha ha." Trịnh Hoa Long có chút lúng túng nói, hẳn không nghĩ tới Sasaki biết hỏi vấn đề này, trong lòng không chỉ có mừng vài câu tiểu quý tử.

Trình Trạch Dân cũng không có gì, hẳn vốn cũng không phải là Trịnh gia người, không sao cả sự tình, thế nhưng Trịnh Bân nghe được, thân thể chấn động, sau đó lập tức điều chỉnh xong, thế nhưng trong lòng đã là tâm tư hàng vạn hàng nghìn, người nào ưu tú lập người nào? Hoá ra không phải hứa hẹn qua muốn truyền ngôi cho ta sao? Thế nào đột nhiên liền thay đổi, nói như vậy cái này Trình Dân quả nhiên là có lai lịch, cha cũng định phế đi ta thật không? Trình Bân trong lòng suy tư về, dư quang mắt liếc được Trịnh Hoa Long, mà ở Sasaki bên cạnh ngồi Narita luôn luôn không nói gì, chẳng qua là nhìn Sasaki và Trịnh Hoa Long trong lúc đó đối thoại, cho nên Trình Bân cái này một rất nhỏ động tác hắn cũng là thu hết đáy mắt.

"Sasaki các hạ, ngày hôm nay tìm người qua đây, vẫn còn có chút chính sự, ta nghĩ người vậy cũng rõ ràng đi?" Tha thế này một vòng lớn, Trịnh Hoa Long cuối cùng đem trọng tâm câu chuyện vừa kéo trở lại chính sự lên, Trịnh Hoa Long không phải vô duyên vô cớ xin đừng người ăn cơm, cho nên ngày hôm nay long trọng như vậy tiêu pha, Trịnh Hoa Long hiển nhiên cũng phải cần thấy hồi báo.

"Không biết Trịnh tổng rốt cuộc tìm ta có chuyện gì, cứ nói đừng ngại, chỉ cần có thể giúp đỡ nhất định toàn lực." Sasaki rõ ràng đang giả bộ ngốc, cho dù chỉ có một tầng cửa sổ chỉ cũng không muốn bản thân phá vỡ, quả thực chính là một giáo hoạt cáo già.

"Nói mở cũng được, qua mấy tháng tài chính phong hội, hiện tại đã bắt đầu thu thập gánh vác phương, chúng ta Hoa Đăng là đúng cái này danh ngạch tình thế bất buộc, thế nhưng cũng không có trăm phần trăm chắc chắn, cho nên, còn hy vọng lãnh sự có thể giúp ta giúp một tay" Trịnh Hoa Long nói ra, ngày hôm nay hẳn mở tiệc chiêu đãi Nhật Bản đại sứ quán thành viên, vì chính là cái này tài chính phong hội gánh vác phương.

"Nguyên lai là thế này, có thể là chúng ta là đại sứ quán, không thể dễ dàng tham gia như vậy cạnh tranh, vẫn còn có chút, lực bất tòng tâm a." Sasaki có chút khó khăn nói, nói cũng rất hợp lý.

"Người chỉ cần để cho vậy những tham gia phong hội Nhật Bản xí nghiệp tập đoàn tập đoàn tài chính tất cả công khai tỏ vẻ hỗ trợ ta quan hệ song song tên đề cử là được rồi, còn dư lại vậy những cũng là chuyện nhỏ, tuyệt đối sẽ không mang cho người tới tổn thất." Trịnh Hoa Long cười cười giải thích, quả thực đại sứ quán tham dự loại này cạnh tranh trung mang tới chính là quốc tế tính chất tiêu cực ảnh hưởng, không thể đơn giản đáp ứng.

"Cái này" Sasaki như cũ mặt lộ vẻ khó xử, chậm chạp không có đáp ứng.

"Chúng ta Hoa Đăng đương nhiên cũng sẽ không cho người thua thiệt." Nói Trịnh Hoa Long móc ra một cái màu đen tạp để lên bàn đẩy đi tới. Màu đen, vốn là không bắt mắt màu, thế nhưng vào chân chính bởi rồi người này xem ra, màu đen đại biểu cho vô thượng quyền lực, cũng là ngân hàng tối cao tiêu hao ngạch độ tạp mắt, là địa vị tượng trưng, vừa nhìn cái này màu đen tạp lại lịch liên không đơn giản. Cũng quả thực, tấm thẻ này có tiêu hao 500 vạn đôla tín dụng ngạch độ, là nước Mỹ vận thông đen tạp, toàn cầu chỉ có 1000 một người có loại này tạp, tuyệt đối địa vị tượng trưng.

"Người yên tâm, chuyện này giao cho ta tốt lắm." Sasaki thấy tấm thẻ này ánh mắt sáng lên, hẳn hiển nhiên cũng là biết loại này tạp trân quý, lập tức cảm tới phóng ở trong tay thương thức, bất quá lập tức nghĩ thế này có chút không tốt, thế là càng làm tạp đặt ở trước mặt mình trên bàn nói ra.

Cáo già! Cái thanh âm này đồng thời vào Trịnh Hoa Long, Trịnh Bân, Trình Trạch Dân ba người trong lòng đồng thời vang lên, chưa từng thấy qua người vô sỉ như vậy, dĩ nhiên có thể hạ lưu đến loại tình trạng này.

"Vậy chúc chúng ta hợp tác vui vẻ." Mặc kệ nói như vậy, dùng tiền thu mua Sasaki cũng là một chuyện tốt, thế là Trịnh Hoa Long vươn tay hữu hảo nói ra.

"Hợp tác vui vẻ." Sasaki cũng đồng dạng vươn tay và Trịnh Hoa Long dùng sức cầm, mặt mày rạng rỡ.

Trịnh Hoa Long nghĩ thầm, vâng, người là có cố gắng khoái trá, có thể không thoải mái sao? Bất quá lần này tài chính phong hội ngoài dặm nước đoàn đại biểu lớn nhất chính là Nhật Bản, lấy được ủng hộ của bọn họ, hơn nữa nước Mỹ bên kia, tổ ủy hội nhất định sẽ đem gánh vác phương giao cho mình, đến lúc đó liền cho Phong Đăng dễ nhìn.

"Đã tám giờ rồi, thời điểm cũng không còn sớm, chúng ta liền cáo từ trước." Sasaki nhìn đồng hồ đeo tay một cái, đã com nước no nê, chính sự cũng

đều nói xong rồi, lại ngồi ở chỗ này cũng không có ý nghĩa gì, thế là đưa ra phải đi, Trịnh Hoa Long cũng đang có ý đó, thế là gạt đầu đồng dạng đứng dậy, chuẩn bị rời khỏi. Vừa lúc đó, Trịnh Hoa Long bản đột nhiên cứ như vậy oanh một tiếng được nấu cơm tới, hơn nữa hỏa thế rất nhanh lan tràn đến rồi tất cả bàn, loại này đột phát tình huống mang tất cả mọi người giật mình.

"Trịnh tổng, đi mau, còn dư lại ta tới chịu trách nhiệm." Trương Nha Lăng dường như thực hiện biết nói chuyện gì xảy ra giống nhau, một bước xa xông lại đem phòng cửa đẩy ra, chỉ lâu thê miệng nói ra.

"Giao cho người." Sự tình quá đột nhiên, Trịnh Hoa Long cũng không thời gian đi tự hỏi vì sao Trương Nha Lăng biết thế này kịp thời chạy tới, không thể làm gì khác hơn là gạt đầu, sau đó đi cửa thang lầu đi tới.

Trương Nha Lăng nhìn đi cửa thang lầu chạy tới Trịnh Hoa Long đoàn người, nhếch miệng lên, lộ ra một nụ cười như ý, trùng kể!

Ngay Trịnh Hoa Long đi hơn một nửa một chút thời điểm, đột nhiên nhà bếp khúc quanh nơi ấy xảy ra một lần nổ tung, đập vào mặt khí lẫm lẽ cho Trịnh Hoa Long đoàn người phải dừng bước lại lấy tay đi ngăn cản.

Lưu đạn lắp đặt vị trí là gas đường ống vị trí, một nổ tung lập tức mang gas đường ống bùng nổ mặc, sau đó số lớn gas tiết lộ dẫn đốt, tức khắc hỏa hải một mảnh, nhớ một cái không không chế được rồng lửa chung quanh bản.

Rừng trúc ở vì đuổi theo ngoài đặc sắc, cả đồng nhà cửa cũng là gỗ thô xây dựng, mà trên đất thấp thấp mét cũng là dùng cây trúc biên chế mà thành, nói cách khác, toàn bộ rừng trúc Cu-ri tràn đầy có thể đốt vật, vào ngọn lửa hướng dẫn dưới, rất nhanh đã đốt, khắp nơi đều là lửa đỏ một mảnh.

Người cửa hồng, rời cửa thang lầu hơi gần vài cái người bán hàng coi như là may mắn, có khi là trực tiếp chạy xuống đi lấy nước, có khi là trực tiếp chạy trốn, chính là phía sau những người đó sẽ không may mắn như thế, trực tiếp bị hỏa thế là chắn ở phía trên.

"Ghe tòm, cháy? Cứng rắn tiến lên." Trịnh Hoa Long lấy tay che mũi tránh cho hút vào tai hại khí thể, không nghĩ tới nguyên bản vạn vô nhất thất an bài dĩ nhiên sẽ bị một hồi hỏa loạn nhiễu loạn, hơn nữa lửa này được cũng quá quái dị, Trịnh Hoa Long nhiều lần hồi tưởng quá trình, càng nghĩ càng nghĩ điểm đáng ngờ rất nhiều, thế nhưng hiện tại nhiệm vụ chủ yếu chính là đi ra ngoài, thấy hỏa thế còn không coi là quá lớn, cho là muốn ép buộc đi qua đến cửa thang lầu.

Thình thịch! Lại là một tiếng nổ tung, tiếng nổ mạnh từ đầu truyền lên tới, một lớn xà ngang bị bùng nổ đoạn rớt xuống, oanh một tiếng, vừa lúc ngăn chặn vậy duy nhất chạy trốn miệng, mang cửa thang lầu chôn giấu, hết chuyện này cũng là Trương Nha Lăng kế hoạch tốt.

"Mẹ nó, là có dự mưu!" Trịnh Hoa Long trong lòng hiểu, xem ra có người muốn mưu hại hắn, đây rõ ràng chính là tỉ mỉ kế tính qua, không phải không có trùng hợp như vậy chuyện tình, trước đề cho túi của mình gian đậm cháy để cho bản thân chuẩn bị xuống lầu, sau đó cho nổ gas đường ống mở rộng hỏa thế, vào tự mình nghĩ ép buộc đột phá thời điểm vừa bùng nổ đoạn xà ngang ngăn chặn con đường của mình, quả thực không chê vào đâu được.

"Lui về trong bao gian." Trịnh Hoa Long hướng về phía người chung quanh nói, tiếp tục như vậy nữa, bản thân sớm muộn biết táng thân hỏa hải, hiện tại xem ra còn trong bao gian an toàn nhất, là ở không được còn có thể phá cửa sổ chạy trốn.

Thình thịch! Thình thịch! Vừa dứt lời lại là hai tiếng tiếng nổ mạnh, sàn nhà cũng bắt đầu có chút lắc lư, lần này nổ tung đến từ Trịnh Hoa Long phía sau, cũng chính là nòng và phòng trong lúc đó nơi ấy, khiến cho hỏa thế gia tăng, hơn nữa cũng ngăn chặn đường trở về.

Ghe tòm, Trịnh Hoa Long trong lòng hô, đối phương đem hành động của mình mò rõ mồn một, ngay cả mình bước tiếp theo muốn làm gì đều biết, người này rõ ràng không đơn giản.

Xung quanh đã đỏ thắm một mảnh, 5 cá nhân đã mồ hôi đầm đìa không chỗ có thể trốn, chủ yếu nhất là bọn hắn hiện tại đã không có cái gì phương hướng cảm, không biết đi bên nào.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 171: lửa phục thù (thượng)

Trương Nha Lăng đợi vào trong bao gian, mang theo độ nóng nghi nhìn lầu hai trong đại sảnh phát sinh tất cả, Trịnh Hoa Long đoàn người chính xác hành động tin tức bị Trương Nha Lăng một không lọt bắt được, hết thấy đều vào dựa theo Trương Nha Lăng kế hoạch hành sự, trước đem Trịnh Hoa Long dẫn phòng, cái này là dựa vào Trương Nha Lăng lúc ban đầu cho thêm Trịnh Hoa Long mang thức ăn lên thời điểm, lén lút vào dưới bàn cái tên nhỏ nổ tung thiết bị gây, cái này nổ tung thiết bị và những thứ khác nổ tung thiết bị có khác nhau rất lớn, là đi qua cái trang, sẽ không phát sinh nổ tung, thế nhưng biết giống đạn lửa lớn bằng phạm vi thiêu đốt, thế này mới tạo thành hư hư thực thực cháy đáng sợ, đem Trịnh Hoa Long bức ra gian phòng.

Bây giờ Trịnh Hoa Long có thể nói là không có đường lui, gặp đến hiện tại tình huống như vậy, hẳn căn bản không có biện pháp đột xuất vòng vây, huống chi bên người còn có Trịnh Dân và Trình Trạch Dân hai tên hẳn thấy còn có chút hơi sữa vị uống phí người trẻ tuổi, và hai tên thân phận trọng yếu Nhật Bản đại sứ quán quan viên.

Trịnh Hoa Long đang tỉnh táo lo lắng tình thế bây giờ, trừ dựa vào người bên ngoài căn mau vào hỗ trợ bên ngoài, bản thân cũng không thể ngồi chờ chết, hiện tại bên cạnh mình mang theo 4 người người, lầu hai cửa thang lầu bị ngăn chặn, trở về phòng đường cũng bị ngăn chặn, trong không khí đường khí hàm lượng thay đổi thấp, độc khí hàm lượng vào tăng cao, tại như vậy tiếp nữa, bọn họ 5 cá nhân tất cả đều đã chờ ở chỗ này. Bất quá, cái tên an ninh đội trưởng đi đâu rồi? Vừa mới vọt vào trong bao gian đưa bọn họ sơ tán sau khi đi ra, liền không còn có nhìn thấy bóng người, lẽ nào tự mình một người nhảy song chạy trốn? Bất thường, vừa mới tình hình hoả hoạn mới vừa bắt đầu, hẳn liền vọt vào, dường như trước đó chỉ biết giống nhau, hơn nữa người này mặt rất sinh, an ninh đội trưởng trọng yếu như vậy chức vị, làm sao có thể không báo tin tự đổi liên đổi đâu? Trịnh Hoa Long hiện tại tỉnh táo hồi tưởng một chút, điểm đáng ngờ đồng đảo, mà đa nghi như vậy chút tất cả mới tới cái này an ninh đội trưởng trên người, nhất định có chuyện. Trịnh Hoa Long nghĩ tới đây, theo tay cầm lên một cùng mộc đồng, cái này mộc đồng là mới vừa rút xuống xà ngang một bộ phận, một đầu là nhọn, rất giống chặn ngang dài hơn dao găm. Sau đó, Trịnh Hoa Long liền chuẩn bị xông qua tường ẩm đi trong bao gian tìm tòi đến tột cùng.

"Trịnh tổng? Người cái này là muốn đi nơi nào?" Nhật Bản đại sứ quán người lập tức liền chú ý tới Trịnh Hoa Long chuẩn bị đi trở về hơn nữa không có để cho lên bản thân, thế là dẫn đầu nói, dường như rất sợ hãi Trịnh Hoa Long bỏ lại bọn họ giống nhau.

"Các người ở chỗ này chờ, ta đi xem tình huống, không muốn chết liền lão lão thật thật, không phải ta cũng không thể nào cứu được người môn." Trịnh Hoa Long quay đầu lạnh lùng đối với vậy hai tên người Nhật Bản nói ra.

"Người muốn đi đâu?" Trịnh Dân nghe hai tên người Nhật Bản sau khi nói xong, mới phát hiện Trịnh Hoa Long chuẩn bị đi chỗ nào, thế là cũng nói.

"Người liền chờ đi ý, và Trịnh Dân sống ở chỗ này chú ý an toàn, ta cam đoan hai người các người không có việc gì." Nói chuyện là con trai của Trịnh Hoa Long, Trịnh Hoa Long đương nhiên sẽ không giống đối đãi người Nhật Bản như vậy, chẳng qua là vô vô Trịnh Dân vai nói ra.

"Ta cũng muốn đi!" Trịnh Dân nghĩ chảnh ngôn từ nói ra, hẳn không ngờ, lúc này Trịnh Hoa Long cảm vũ khí hướng phòng cái hướng kia đi, khẳng định cùng cái tên mới tới an ninh đội trưởng có quan hệ, vừa mới đã cảm thấy không đúng lắm, nhìn rất quen mắt, quả nhiên xảy ra vấn đề gì, đại khái hiện nay cái tình huống này chính là tên kia làm, rõ ràng thủ đoạn độc ác muốn đẩy nhiều người như vậy vào chỗ chết, thế là cũng muốn cùng Trịnh Hoa Long cùng đi tìm tên kia tính sổ.

"Người đi cái gì! Thêm phiền! Đàng hoàng ngậy ngậy bảo hộ Trịnh Dân!" Thấy Trịnh Dân ở vào thời điểm này còn thế này tùy hứng, Trịnh Hoa Long có chút không rất cao hứng, vốn là vốn cả chút vội vàng xao động khó chịu tâm tình có chút ức chế không được, có chút tức giận hô.

Trịnh Dân, lại là Trịnh Dân, bảo hộ Trịnh Dân, Trịnh Dân trong lòng vội vàng xao động một chút không thể so Trịnh Hoa Long ít, nhất là Trịnh Hoa Long già nhắc tới Trịnh Dân thời điểm, loại thời điểm này còn không quên bảo hộ Trịnh Dân, còn để cho mình bảo hộ, rốt cuộc ai mới là con trai người? Trịnh Dân nắm tay nắm chặt, quay đầu lại cảm tức Trình Trạch Dân, chính là Trình Trạch Dân còn là một bộ cười hi hi đáng vẻ, dường như xung quanh căn bản không phát sinh hoả hoạn giống nhau.

Trịnh Hoa Long cởi quần áo ra kéo xuống mấy khối ném cho người chung quanh để cho bọn họ che mũi tránh cho hút vào nhiều lắm có độc khí thể, sau đó bản thân kéo xuống mấy cái cuộn lấy mộc khối dưới đáy phòng ngừa mình bị mộc đồng phía trên đâm ghim đến, sau đó một cái lắc mình vọt vào tường ẩm.

Trịnh Dân nhìn Trịnh Hoa Long biến mất thân ảnh, đột nhiên có chút sợ hãi tâm tình.

"Người cho ta lão lão thật thật ngây ngô." Trịnh Dân quay đầu lại hung hăng cho Trịnh Dân tới nơi một câu, sau đó khễ căn môi cũng như vậy xông qua tường ẩm, người không để cho ta tới, vậy ta liền thiên đi, đến nỗi Trịnh Dân, muốn chết muốn sống sẽ theo chính hắn đi, Trịnh Dân trong lòng nghĩ như vậy đến, Trịnh Dân chết sống có thể cùng hắn Trịnh Dân một chút quan hệ cũng không có.

Trịnh Hoa Long một toát ra nhảy vọt qua vừa mới rút xuống xà ngang, sau đó cũng có chút thở hồng hộc, sóng nhiệt một ba một ba truyền đến, xung quanh một mảnh lửa đỏ, tất cả đều là khiêu động ngọn lửa, không khí cũng có chút gay mũi mũi vị, Trịnh Hoa Long dù sao không phải nằm đó cái tên Trịnh Hoa Long, đã già rồi, không biết đã có bao lâu thời gian không có mình làm kịch liệt như thế vận động, cho nên thể lực cũng dần dần theo không kịp, liền loại trạng thái này, coi như là tìm được Trương Nha Lăng, cũng tuyệt đối không phải là đối thủ của Trương Nha Lăng.

"Lại bị phát hiện, trở lại cũng tốt, tiết kiệm ta đi tới." Trương Nha Lăng thấy một bóng người cao lớn từ tường ẩm bên kia nhảy trở lại, có chút bất ngờ, vốn có kế hoạch là chờ vài người đều té xỉu sau đó Trương Nha Lăng vào trôi qua kết liễu Trịnh Hoa Long, không nghĩ tới Trịnh Hoa Long chủ động trở lại, xem ra phải là phát hiện mình là giả mạo. Kể từ đó, ngày hôm nay liền càng không thể thất thủ, không phải, Trịnh Hoa Long nhất định sẽ vận dụng số lớn nhân lực đem mình cho bắt được tới, dù cho không bắt được tới, sau này mình cũng không thể vào lộ diện.

Trương Nha Lăng một tay cầm chốt cửa, tay kia cầm súng, súng đã lên đạn, Trương Nha Lăng đang chờ cơ hội.

"Ừ? Còn có một?" Ngay Trương Nha Lăng chuẩn bị mở rộng cửa xông ra đối với Trịnh Hoa Long một kích trí mạng thời điểm, độ nóng nghi đậm đột nhiên phát hiện một người khác, cũng theo Trịnh Hoa Long nhảy vọt qua tường ẩm, thế là cảm cửa tay dần dần buông lỏng ra, nếu xuất hiện một cái khác, thì không thể lại hành động thiếu suy nghĩ.

Cái này một người khác rốt cuộc là người nào? Trương Nha Lăng trong lòng bắt đầu tự hỏi, chẳng lẽ là Nhật Bản đại sứ quán người kia? Nói vậy liền không dễ lắm, Nhật Bản đại sứ quán người là không thể động, không phải sẽ phải dính đến vấn đề chánh trị, thế nhưng ngay trước Nhật Bản đại sứ quán người trước mặt vừa không có biện pháp động Trịnh Hoa Long, nếu không mình giống nhau biết bị phát hiện. Hoặc là người này là bản thân mình không

nhận biết người thanh niên? Người tuổi trẻ kia bản thân chưa từng thấy qua, lấy được tư liệu cũng không dùng đề cập, không biết thân phận, không biết thân thù, cho nên Trương Nha Lăng cũng không có nắm chắc, hiện tại ở vào thời điểm này thà lui lại, cũng không thể ra cái gì sai lầm. Hoặc là, người này là Trịnh Bân? Nghĩ đến Trịnh Bân, Trương Nha Lăng trong lòng lại là một hồi tức giận, hân hận không thể ngay cả Trịnh Bân cùng nhau giết, thế nhưng không được, đối với hắn một người, Trịnh Bân chết càng sớm càng tốt, hơn nữa tốt nhất chết trong tay tự mình, thế nhưng đối với khắp cả đại cục cùng cả một kế hoạch mà nói, bản thân không có biện pháp động thủ.

Vào trong biển lửa, Trịnh Hoa Long quỳ một chân xuống đất thờ đống, độ nóng và không khí đối với thân thể hắn ảnh hưởng rất lớn.

"Không được ngươi còn cựa mạnh!" Một thanh âm từ phía sau vang lên, là Trịnh Bân, Trịnh Bân thân thể tổ chất đã thay đổi rất khá, cho nên nếu so với Trịnh Hoa Long dễ dàng rất nhiều, không bao lâu liền chạy tới.

"Là ai cho ngươi tự ý làm chủ! Bên kia Trịnh Dân làm sao bây giờ! Khụ khụ khụ khụ!" Trịnh Hoa Long nghe được thanh âm quay đầu lại thấy người tới dĩ nhiên là Trịnh Bân, tức khắc giận run người nói, chính là bật người bị có độc khí thể huân thẳng ho khan.

"Trịnh Dân? Sống chết của hắn có quan hệ gì với ta?" Trịnh Bân hàm chứa phẫn hận nói ra.

"Làm càn! Trịnh Bân, trong mắt ngươi còn có ta người phụ thân này không có." Trịnh Hoa Long nghĩ Trịnh Bân cực kỳ không hiểu chuyện, thế là rống to.

"Bộ ngươi sao để ý hắn?" Trịnh Bân hí mắt hỏi, đây cũng không phải là Trịnh Hoa Long lần đầu tiên bởi vì Trịnh Dân cùng Trịnh Bân nổi giận.

"Ngươi cho ta dừng lại đúng lúc! Hắn có thể sánh bằng ngươi biết nhiều chuyện hơn!" Trịnh Hoa Long rất không hiểu Trịnh Bân vì sao vào thế này thời điểm nguy hiểm còn muốn và hắn rầu rĩ Trịnh Dân trở ngại.

"Đúng, hắn cái gì đều so với ta được, cho nên hắn phải kế thừa vị trí của ngươi thật không?" Trịnh Bân sừng sốt một chút sau đó cười lạnh hỏi.

"Ta không biết ngươi đang nói cái gì, hoàn toàn là ầu tả, Trịnh Bân, ngươi còn tiểu hài tử?" Trịnh Hoa Long nghe được Trịnh Bân nói như vậy hiển nhiên cũng có chút ngoài dự đoán, không nghĩ tới Trịnh Bân dĩ nhiên biết nghĩ như vậy, tức khắc nghĩ Trịnh Bân còn không có lớn lên, vẫn còn có chút ấu trĩ.

"Nguyên lai là Trịnh Bân a." Bởi Trịnh Hoa Long hai cha con một người giọng nói khá lớn, hơn nữa khoảng cách phòng đã tương đối gần, cho nên Trương Nha Lăng hiển nhiên cũng là nghe được tên Trịnh Bân, cho nên biết người tới là Trịnh Bân. Nếu tương lai chính là giải không được ân oán, cho nên sớm muộn gì cũng là oan gia ngõ hẹp, cũng không chú ý hiện tại liền chạm mặt.

Thế là Trương Nha Lăng kéo cửa ra, trước mặt nhào tới sóng nhiệt hãy để cho Trương Nha Lăng không cảm thấy lấy tay đi ngăn cản, hơn nữa phải nhắm mắt lại, một lát sau mới chậm rãi mở, phía ngoài hoàn cảnh quả nhiên rất ác liệt, Trương Nha Lăng mới vừa tiến vào cũng đã cảm giác được cực kỳ không khỏe, hướng chi đã đợi không ít thời gian mấy người kia.

Trương Nha Lăng hai tay cầm súng chỉ vào phía trước, sau đó lén lút đi về phía trước, thân thể nửa ngồi chồm hổm chuẩn bị ứng phó bất kỳ đột phát tình huống.

"Ngươi không biết? Ta xem chỉ có ta một người không biết đi?"

"Trịnh Bân! Đừng tưởng rằng ngươi ở đây hiện tại cánh dài cứng rắn có thể theo ta đối nghịch, ta muốn muốn phế ngươi, chính là lập tức chuyện!"

"A? Thật không? Ta cũng muốn nhìn một chút, ngươi muốn lấy cái gì phế đi ta!"

Trương Nha Lăng đã có thể rõ ràng nghe Trịnh Bân và Trịnh Hoa Long hai người đối thoại, hiển nhiên hai người vào khắc khẩu chút gì, đều loại thời điểm này còn có tâm tình cãi nhau? Trương Nha Lăng trong lòng không khỏi nghĩ có chút buồn cười.

"Ta nói, các ngươi nếu như muốn sảo lời nói, không bằng sau khi chết nữa âm ỉ đi." Trương Nha Lăng lạnh lùng nhìn trước mắt hai người kia nói ra.

Trịnh Bân và Trịnh Hoa Long hiện tại tương đối chật vật, Trịnh Hoa Long áo khoác đã bị chính hắn xé nát, chỉ còn lại có bên trong áo sơ mi trắng hơn nữa phía trên tất cả đều là vết bẩn, đầu đầy mồ hôi về mặt uể oải, quần cũng bị quất phá hơn chỗ, ống quần đã bị thiêu hủy mấy khối, trong tay còn cầm một xé nát vải.

Trịnh Bân và Trịnh Hoa Long so sánh với còn có thể khá hơn một chút, thế nhưng cũng không khá hơn bao nhiêu, một chút cũng không có lúc trước lúc ăn cơm hậu cái loại này ưu nhã cao quý chính là hơi thở, hoàn toàn trở nên chật vật nghèo túng.

Trương Nha Lăng lúc này một thân chỉnh tề, không có một chút chút ảnh hưởng, cầm súng nhìn hai người.

chương 172: lửa phục thù (trung)

"Là người, ta đã sớm nên đoán được." Nghe Trương Nha Lăng thanh âm, hai tên đinh chỉ cãi nhau quay đầu, thấy Trương Nha Lăng chính cầm súng chỉ vào hai người bọn họ, tức khắc cả kinh, bất quá Trịnh Hoa Long bật người phản ứng kịp, âm mặt nói ra, đã bao lâu không ai dùng súng chỉ vào hắn, hôm nay bị một còn trẻ như vậy người khiến cho chật vật như vậy, Trịnh Hoa Long cảm giác mất mặt.

"Đáng tiếc người còn tính sai." Trương Nha Lăng cười, nhún vai nói ra.

"Con mẹ nó người đừng lớn lối như vậy, dám báo ra tên sao?" Trịnh Bản tính tình tương đối xông, sẽ bàn cũng không phải lần đầu tiên bị người đem súng dựa vào, cho nên không phải rất sợ hãi, ngược lại có chút nổi giận, lửa giận trong lòng tất cả hướng về phía Trương Nha Lăng phát tiết ra ngoài.

"Không dám, hơn nữa, đại nhân lúc nói chuyện, đứa trẻ chớ xen mồm." Trương Nha Lăng nhìn Trịnh Bản, trong mắt lộ ra nồng đậm mà khinh thường, sau đó nhẹ giọng nói một câu, sẽ không đang nhìn Trịnh Bản.

"Người nói cái gì! Người cho ta lập lại lần nữa!" Trương Nha Lăng cái loại này rất giọng buông lỏng triệt để chọc giận Trịnh Bản, Trịnh Bản mới vừa vừa mới chuẩn bị hướng Trương Nha Lăng tiến lên cùng Trương Nha Lăng liều mạng đã bị Trịnh Hoa Long kéo lại.

"Người rút cuộc nghĩ muốn cái gì?" Kích thích là ma quỷ, đối phương hiển nhiên không phải kẻ đầu đường xó chợ, Trịnh Hoa Long đã biết mù quáng kích thích đối lấy chỉ có hy sinh vô vị, thế là ổn định Trịnh Bản sau đó bắt đầu thăm dò mục đích của đối phương.

"Mạng." Trương Nha Lăng con trả lời một chữ.

"Mạng của người nào." Trịnh Hoa Long nuốt nước miếng một cái hỏi, đối phương quả nhiên là trở lại ám sát, hơn nữa mục tiêu không phải là mình chính là Trịnh Bản.

"Tùy tiện a, hai người tùy tiện lựa ra tới một người đi." Trương Nha Lăng rất không sao cả nói ra.

"Người không được quá đặc ý, tình cảnh của người cũng không tiện." Nghe xong Trương Nha Lăng nói như vậy, Trịnh Hoa Long sắc mặt trở nên càng ngày càng khó coi, trước mắt người này rõ ràng cho thấy đang đùa bọn họ.

"Ta biết, thế nhưng ta nghĩ hai người người nào mạng đều so với ta mạng đáng giá." Trương Nha Lăng gạt đầu, quả thực tình huống hiện tại biểu hiện ra Trương Nha Lăng chiếm được tiền cơ, thậm chí uy hiếp đến rất nhiều người tính mạng, nhưng là mình đồng dạng đang ở hang hổ, dù cho tay hắn, thế nào chuẩn mất cũng là một vấn đề.

"Người là Phong Đăng người đi." Trịnh Hoa Long trầm mặt hỏi.

"Cái này thuộc về ân oán cá nhân, người đừng lầm." Trương Nha Lăng lắc đầu phủ nhận nói, hắn sợ dĩ đồng ý tới giết Trịnh Hoa Long, tuy nói một mặt là bởi vì báo đáp Kiều Phong, thế nhưng chủ yếu hơn phương diện hay là bởi vì hắn bản thân mình giống như Hoa Đăng kết thù, lại thêm chuẩn xác mà nói là cùng Trịnh Bản kết thù.

"Cái gì ân oán, hóa không giải được?" Trịnh Hoa Long mặt nhăn cau mày, nhìn Trương Nha Lăng biểu tình không giống như là đang nói dối, hơn nữa nghĩ lại vừa nghĩ, Phong Đăng phải còn chưa có lớn như vậy thủ bút hoặc là làm thế này ngu xuẩn chuyện tình, phải là một người ân oán, chính là có thể cùng bọn họ có ân oán cá nhân người vừa tại sao có thể có lớn như vậy năng lực thúc ép hai người bọn họ đến nước này? Nhất định là thù hạ chính là người lười nhác quen, trăm ngàn chỗ hở mới cho bọn họ có thể thừa dịp cơ hội, bất quá theo lý thuyết lần hành động này chỉ có rất ít người biết a, sao biết chẳng lẽ còn có nội ứng? Lần này trở lại nhất định phải lần thứ hai cẩn thận tra một lần.

"Không giải được, đời này đều không giải được." Trương Nha Lăng thần nhiên nói, trong giọng nói tất cả đều là cự tuyệt đúng.

Trịnh Hoa Long rơi vào trong trầm mặc, nếu như là bởi vì tiền chuyện kia hoàn hảo làm, bất quá nếu như dính đến cửa nát nhà tan, vậy không dễ làm, bản thân từ đi tới đến bây giờ, quả thực trải qua không ít chuyện thương thiên hại lý, thế nhưng đây cũng là chuyện không có cách nào khác, thế giới này chính là nhục cường thực, có một số việc hắn cũng không sửa đổi được. Nếu quả thật là loại tình huống này, như vậy Trịnh Hoa Long liền không có bất kỳ biện pháp nào, mạng người và nhân sinh, một khi bị phá hủy, đó chính là dùng tiền đều mua không trở về.

"Cho nên, người biết đi, người dấy xéo cuộc sống của người khác, cuộc sống của mình cũng sẽ bị người khác giam lên." Trương Nha Lăng thờ dài một hơi nói ra, không sai, nhục cường thực là sinh tồn kiểu mẫu, thế nhưng đồ ăn liền cho tới bây giờ cũng không chỉ một trình tự, không có người nào là cả đời vương giả, chân chính vương giả, là vậy những kiên cường người, không sợ gian hiểm người, bọn họ có thể nhẫn chịu nhất thời hèn mọn, có thể nhẫn được đến xương đau đớn, có thể kiên trì đi leo lên vậy không nhìn thấy đỉnh núi núi cao, có thể vào đứng ở đỉnh núi phải không đi kiêu ngạo tự mãn.

"Thảo mẹ người! Nói cái gì đạo lý lớn? Có bản lĩnh con mẹ nó người sẽ giết ta a, giống bộ người loại cận bã liền bị giam lên!" Trịnh Bản tính tình bốc lửa vừa không muốn nghe loại này thuyết giáo, cho nên rất nhanh đã không nhẫn được.

Rầm! Tiếng súng vang thành lập, tức khắc mọi người đều an tĩnh lại. Đạn bắn vào Trịnh Bản trước mặt mấy cm chỗ, văng lên vụn gỗ đau nhói Trịnh Bản chân, đồng thời cũng để cho Trịnh Bản giật mình, Trịnh Hoa Long cũng là thân thể chấn động, chẳng ai nghĩ tới Trương Nha Lăng nói nổ súng liền nổ

súng, vị trí dẫn đo còn chuẩn như vậy, bởi vì Trịnh Bản lúc này là ngồi xổm xuống, cho nên chỉ cần gần thêm chút nữa chút, liền trực tiếp đánh bẻ Trịnh Bản đầu.

Trịnh Bản cũng chính là gặp qua đem súng người, bị súng đánh nhau một lần, những thứ này cũng không thể để cho Trịnh Bản hoàn toàn khắc phục đối với súng sợ hãi, cho nên Trương Nha Lăng tỉnh táo nổ súng cảnh cáo sau đó, liền lập tức an tĩnh lại, Trương Nha Lăng cũng không giống vậy những đem súng ngu ngốc giống nhau.

"Giống bộ người loại cận bã, ta lập tức có thể đánh chết rất nhiều." Trương Nha Lăng khinh thường nói, hiện tại hắn phải ở tại sống chết chia bài.

"Chớ kích thích, người không phải là cùng Hoa Đăng có thù oán sao? Hướng về phía ta tới, hắn còn trẻ không hiểu chuyện." Trịnh Hoa Long một bước che ở Trịnh Bản trước mặt nói ra, hắn cũng không muốn mất đi con trai của mình, Hoa Đăng hiện tại có thể không có hắn Trịnh Hoa Long, nhưng là tuyệt đối không thể không có con của hắn Trịnh Bản.

"Không hiểu chuyện? Vậy ta cũng không hiểu sự tình, ta có thể nổ súng sao?" Trương Nha Lăng cười cười, không hiểu chuyện loại lý do này rõ ràng cũng có thể cảm ra, không hiểu chuyện không có thể như vậy phạm sai lầm lý do.

Đôi bên cứ như vậy giằng co, Trương Nha Lăng không có nóng lòng nổ súng, Trịnh Hoa Long và Trịnh Bản càng là không dám có cái gì đại động tác, chỉ có thể kỳ vọng vào những thứ khác cảnh vệ có thể vội vàng bắt đầu.

Răng rắc. Một đường thanh âm rất nhỏ từ phía trên truyền đến, phá vỡ đôi bên bình tĩnh giằng co, Trương Nha Lăng không tự chủ hướng lên trên phương nhìn lại, không nghĩ tới Trương Nha Lăng còn đánh giá cao cả đồng nhà kết cấu, bởi hỏa thế là ở rất lớn, nhà trần nhà đã bắt đầu chỉ trích không nổi, nói vậy lại đốt một hồi toàn bộ bằng đội sẽ toàn bộ sập xuống.

Mà đang ở Trương Nha Lăng đi lên nhìn trong nháy mắt đó, Trịnh Hoa Long ánh mắt sáng lên, nắm lấy cơ hội đem trong tay một đồng hướng Trương Nha Lăng dùng sức vút đi tới, sau đó chuẩn bị trở về Trịnh Dân bên kia. Trương Nha Lăng trước tiên phản ứng kịp, chính là trước mặt bay tới một đồng lên đã bắt đầu bốc cháy lên ngọn lửa, mang theo hơi nóng, Trương Nha Lăng không có thời gian tới kịp mau tránh ra, trong lòng thầm kêu không tốt, chỉ phải sở trường đi chống đỡ, còn chưa phải may mắn bị nóng một cái, trên tay tức khắc nổi lên một bọc.

Mà đang ở Trương Nha Lăng sở trường đi ngăn cản một thoáng kia, Trịnh Hoa Long đã ly khai ban đầu vị trí, chuẩn bị nhảy quá bức tường, chỉ cần nhảy đi tới, có thể triệt để đánh nát Trương Nha Lăng âm mưu.

Trương Nha Lăng đưa tay vuốt ve một đồng, đưa tay trong nháy mắt nhắm vào, chỉ bắt quả nòng súng dựa vào ở Trịnh Bản trên người, chỉ cần một bóp cò, đạn sẽ trong nháy mắt đi qua Trịnh Bản trái tim, Trịnh Bản sẽ tại chỗ tử vong, chính là hắn mục tiêu của chuyến này cũng không phải Trịnh Bản, mà là Trịnh Hoa Long. Thế nhưng lúc này Trịnh Hoa Long và Trịnh Bản đã phải mặc quá tường, Trương Nha Lăng căn rằng một cái không thể làm gì khác hơn là khẩu súng miệng đi bên cạnh dời một cái, trong nháy mắt bóp cò.

Rầm! Tiếng súng vang thành lập, màu bạc hoa văn đạn cất không khí mang theo tiếng rít cao tốc xoay tròn hướng Trịnh Hoa Long vọt tới.

Ầm! Trần nhà rốt cục không chịu nổi, đập xuống tới một khối lớn, Trương Nha Lăng không thể làm gì khác hơn là hướng một bên lăn đi, tránh ra rơi xuống một Luồng. Đạn xuyên qua tường âm, cũng không biết rốt cuộc đánh không bắn trúng, tình huống bên kia cũng không biết rốt cuộc thế nào.

Trương Nha Lăng dùng sức nện cho một xuống mặt đất, trong lòng tất cả đều là hồi ý, nếu như trước đây nhanh lên một chút nổ súng bắt hòa hai người trong lúc đó nét mực nói chuyện lời nói, đã sớm đánh chết Trịnh Hoa Long, hiện tại triệt để bỏ lỡ cơ hội này, không chỉ có Trịnh Hoa Long sống chết không biết, tình cảnh của mình cũng không hay.

Xa xa mơ hồ có thể nghe còi cảnh sát tiếng, xem ra cảnh sát và xe cứu thương đều đã đến rồi, hắn hiện tại phải nghĩ biện pháp rút lui.

Mang súng một lần nữa chớ trở về phần eo, sau đó xông trở về phòng, đập miêng thủy tinh, từ lầu hai vùng lên xuống, chính phía dưới đúng lúc là một dải bãi cỏ, rất tốt cho Trương Nha Lăng hoà hoãn, vào rơi xuống đất trong nháy mắt, Trương Nha Lăng quý gối hoà hoãn bảo vệ được đầu, làm một trước nhào lộn tan mất không ít lực đánh vào, chịu đựng cổ chân chỗ đầu gối và bắp đùi lo là cảm xúc, đứng lên chui vào phía trước trong buổi rậm, cũng may tất cả mọi người tập trung đến chính diện đi hỗ trợ, ở đây cũng không có người trông coi.

Mãi đến chạy vào trong rừng cây, Trương Nha Lăng mới đỡ cây quay đầu lại nhìn đốt hùng hực ngọn lửa một lâu, không ngừng trực sục sôi.

"Ghe tòm!" Trương Nha Lăng đập một cái thân cây tức giận nói ra, lần đầu tiên tiến hành nhiệm vụ liền thất bại, Trương Nha Lăng làm sao có thể không tức giận.

Còn nhanh lên một chút rồi khỏi đất thị phi này sẽ bàn, núi xanh còn đó, lần này không được còn có lần sau, Trương Nha Lăng trong lòng nghĩ đến, hiện tại lại hối hận cũng không có cái gì dùng, mình cũng không có biện pháp lại quay trở lại bỏ tức một súng, có thể Trịnh Hoa Long còn chết đâu, chỉ cần mình vẫn còn ở, liền vĩnh viễn còn có giết chết bọn họ cơ hội, mình có thể đem súng dựa vào bọn họ một lần, liền nhất định còn có thể có lần thứ hai.

An ủi dưới bản thân, Trương Nha Lăng tâm tình cũng bình phục một chút, sống giật mình cổ chân, vẫn còn có chút đau, đại khái là xoay đến rồi, bắt quả cũng không quản được những thứ này, Trương Nha Lăng hơi chút chậm một cái, sau đó liền biến mất ở trong rừng cây.

"Mau! Cao áp súng bắn nước từ bên trái bắt đầu! Hai đội các người dẫn người đi tới!"

"Ai là hiện nay quản sự, trở lại cho ta một phần danh sách nhân viên."

"Cửa điện, trở lại đem cục gỗ này cura mờ!"

"Một! Hai! Ba! Đi! Trở lại!"

Cảnh sát, xe cứu thương và tiêu phòng đội đã tất cả chạy tới, lập tức bắt đầu rồi phân công đầu nhập dập tắt lửa và điều tra, rất nhanh ngăn chặn thang lầu tạp vật đã bị dọn dẹp, tiêu phòng đội viên vọt vào lầu hai cứu ra Trịnh Bản đoàn người, rất nhanh đã bị đưa lên xe cứu thương.

"Chịu đựng! Không sao đâu!" Trịnh Bản dùng sức đối với Trịnh Hoa Long kêu, nước mắt càng không ngừng vào chảy.

Lúc này Trịnh Hoa Long ngực huyết càng không ngừng vào ra bên ngoài bất chấp, khí tức cũng là suy yếu tới cực điểm.

Ô ô ô ô ô ô, xe cứu thương lời kéo còi cảnh sát bay nhanh đi.

Hừng hực hòa hoãn từ từ tắt, như là bị tạm thời tưới tắt lửa phục thù, cùng đội tiếp theo bùng nổ.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cục Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 173: lửa phục thù (hạ)

"Chuẩn bị giải phẫu, hiện tại." Chung Bá ra lệnh, lập tức có người lên tiếng trả lời đi.

Trương Nha Lăng vừa ra phát ra, Chung Bá mà bắt đầu hạ lệnh chuẩn bị giải phẫu. Mặc kệ Trịnh Hoa Long chết hay chưa, Chung Bá đều định dùng đó trước chuẩn bị xong khí quan, bản tới đây chính là một nguy trang, đi thúc ép Trương Nha Lăng đi giết mất Trịnh Hoa Long nguy trang, Chung Bá ngay từ đầu không có ý định dùng Trịnh Hoa Long khí quan, dù sao đầu tiên không biết Trịnh Hoa Long thân thể tình huống thế nào, thứ nhì, dù cho Trương Nha Lăng giết Trịnh Hoa Long, cũng không có biện pháp đem Trịnh Hoa Long thân thể mang về, căn bản không lấy được Trịnh Hoa Long khí quan.

Rất nhanh, thầy thuốc cũng đã chuẩn bị sắp xếp, An Đức Sâm đã bắt đầu ở làm chuẩn bị cuối cùng, khí quan cũng bị đưa đến phòng giải phẫu, lần này giải phẫu sẽ cho Trịnh Hoa Long đem suy kiệt lợi hại nhất gan và ti tạng đổi mất, đến nỗi cái khác cường độ thấp suy kiệt khí quan mang đi qua thuốc trị liệu tạm thời giảm bớt, nếu có cần chờ sau này lại tiến hành cấy ghép.

"Phong tổng, chuẩn bị giải phẫu đi, đã đều bị tốt lắm." Chung Bá nhẹ nhàng gõ một cái Kiều Phong cửa phòng, ở thủ thuật trước Kiều Phong vẫn ở chỗ cũ nhìn văn kiện nhóm được văn kiện, thời thời khắc khắc đều nghĩ đến làm việc, Chung Bá trước đây liền đã từng nói Kiều Phong vấn đề này, khi đó Kiều Phong trả lời là bây giờ còn không thể dừng lại làm việc bởi vì Phong Đăng còn cần hắn, sau đó gặp phải Trương Nha Lăng sau đó Chung Bá vừa khuyên qua, thế nhưng Kiều Phong nói Trương Nha Lăng còn chưa đủ thành thực không có biện pháp tiếp quản Phong Đăng cho nên bản thân còn cần làm việc, làm Trương Nha Lăng đã trưởng thành, Kiều Phong còn nói có thể giúp Trương Nha Lăng làm một chút chính là một chút, thế này Trương Nha Lăng biết dễ dàng rất nhiều.

"Ta biết, người trước chờ xem." Trong phòng truyền đến Kiều Phong thanh âm.

"Phong tổng, ngài tại đây dạng, thân thể lời liền thực sự xong rồi, lúc này người phải nghe lời ta." Chung Bá lắc đầu, nếu như tại như vậy chờ đợi ngày hôm nay có thể đều quá năng thủ thuật, Kiều Phong một khi làm việc liền không ngừng được, cho nên dứt khoát trực tiếp đẩy cửa đi vào nói ra, Kiều Phong quả nhiên vẫn còn ở dựa bàn viết máy thứ.

"Ta đây còn có mấy cái văn kiện, ta nhóm hết phải đi." Kiều Phong ngẩng đầu nhìn Chung Bá nói ra.

"Phong tổng, người hãy nghe ta một lần đi, đợi lát nữa nói ngày hôm nay cũng đừng nghĩ làm, các thầy thuốc đều chuẩn bị xong, chớ để cho bọn họ chờ quá lâu." Chung Bá tiến lên liền chuẩn bị kéo Kiều Phong, ngày hôm nay chính là vút cũng phải đem Kiều Phong kéo qua đi.

"Hào hảo hảo, ta biết, đi theo người là được, được rồi, Trương Nha Lăng đâu?" Kiều Phong ừ bắt quá Chung Bá chỉ phải thôi, bắt quá đột nhiên nghĩ đến cái gì giống nhau hỏi.

"Trương Nha Lăng Trương Nha Lăng hẳn hẳn đi a, Đỗ Lô dẫn hẳn đi làm đặc biệt huấn luyện." Chung Bá thật không ngờ Kiều Phong dĩ nhiên sẽ hỏi Trương Nha Lăng, trong lúc nhất thời có chút bối rối, bắt quá lập tức biến ra một cái lý do.

"Đặc biệt huấn luyện? Cái này đều đã trẻ thế này đi đâu đặc biệt huấn luyện?" Kiều Phong thuận miệng hỏi.

"Ừ cái này ta không rõ lắm a, Đỗ Lô lúc trước không nói với ta, ngài tìm hẳn làm gì?" Chung Bá có chút kỳ quái, Kiều Phong thế nào đột lại vào lúc này

tìm Trương Nha Lăng? Tuyệt đối không thể để cho Kiều Phong biết mình để cho Trương Nha Lăng đi giết Trịnh Hoa Long, không phải với Kiều Phong tính tình nhất định sẽ nổi giận.

"Nói với hắn một ít chuyện." Kiều Phong kỳ thực trong lòng nghĩ là nhờ ra giải phẫu ra chút vấn đề gì, vậy mình phỏng chừng cũng sẽ không lại có cơ hội gì nói chuyện với Trương Nha Lăng, muốn sớm nói rõ một sự tình, có lẽ là Kiều Phong mình bị quan tâm tình đi.

"Chờ ngài giải phẫu xong rồi sẽ bàn cũng không trễ, ngài cứ yên tâm đi, cam đoan vạn vô nhất thất." Chung Bá dường như nhìn thấu Kiều Phong sâu lo, thế là vừa cười vừa nói, cho Kiều Phong rất lớn lòng tin.

"Ừ, ta biết." Kiều Phong gật đầu, theo Chung Bá cùng nhau đi phòng giải phẫu đi tới.

Trương Nha Lăng lão đảo đi thật xa mới dừng lại tới, bốn phía một mảnh đen kịt, cũng không thiếu sâu vào trước mắt bay tới bay lui, dọc theo đường đi phá vỡ rất nhiều mạng nhện dính vào cái cổ và trên tóc không có làm mất, giấy lên cũng tất cả đều là bùn, khối bàn có bao nhiêu chất vật.

Vù vù, Trương Nha Lăng thở hỗn hển, hiện tại đã rời xa rừng trúc ở rất xa, bất quá Trương Nha Lăng bây giờ còn là không thể buông lỏng, bởi vì cảnh sát khẳng định đã biết mình hành hung thân phận, nhất định sẽ phái cảnh khuyển, cho nên bản thân còn chưa có tuyệt đối an toàn, rất có thể bên ngoài đã bắt đầu bố trí vây quanh lưới.

Trương Nha Lăng lấy ra điện thoại di động, ở đây một chút tín hiệu cũng không có, chỉ có thể miễn cưỡng làm một đèn pin dùng dùng một lát, chung quanh cũng là cây, đen thui lù một mảnh, căn cứ Trương Nha Lăng ký ức, ở đây phải là rừng trúc ở sau lưng núi Đế Vương, núi Đế Vương vào Long Thành bên trong coi như là làm số không nhiều núi, toàn bộ sơn diện tích không tính là quá lớn, bất quá địa thế tương đối phức tạp, có hơn ngọn núi.

Trương Nha Lăng đoán chừng hiện tại đã không sai biệt lắm đến rồi núi Đế Vương chỗ sâu giải đất, kế tiếp nên đi thị khu phương hướng đi. Núi Đế Vương ở vào khoảng cách khu vực thành thị đại khái 40 nhiều km nơi ấy, cho nên núi Đế Vương xung quanh kéo dài đến rất nhiều nơi ấy, mà rừng trúc ở vừa vặn và khu vực thành thị phương hướng cách một đỉnh núi, mà và phong phú phương hướng liền khá xa. Trương Nha Lăng kế hoạch lúc trước chính là đi trước trung tâm chợ phương hướng, cái tên chân núi có một chiếc chõ xe của mình, chiếc xe kia là Chung Bá nói với hắn, bất quá Trương Nha Lăng không biết là, chiếc xe kia sớm đã bị Chung Bá bỏ chạy.

Cơ bản phán đoán một cái phương hướng, nói thật đi quả thực không phải tốt phán đoán, bất quá Trương Nha Lăng đi qua nhớ ở trong đầu địa đồ phân biệt một cái, xác định một cái phương hướng, sau đó tiếp tục đi về phía trước, hắn hiện tại phải với thời gian nhanh nhất đi phía trước cần, chỉ ít chạy tới một có thể nghỉ chân nơi ấy tạm thời nghỉ ngơi một hồi, trong chốc lát, Trương Nha Lăng thân ảnh liền biến mất ở trong bóng tối.

Xe cứu thương trực tiếp lái đến Trịnh Hoa Long tư nhân trong bệnh viện, kể cả Trịnh Bán, Trình Trạch Dân và Nhật Bán đại sứ quán hai người, hơn nữa cũng trước tiên phong tỏa đề cập đến hoả hoạn tin tức, cảnh sát đã tham gia điều tra, rừng trúc chỗ ở vào khu vực cảnh sát phút cực trường và Trịnh Hoa Long quan hệ không tệ, cho nên cũng là rất cẩn thận nghiêm túc đang tra án, hơn nữa tiến triển vụ án mười điểm thuận lợi, bởi vì rất đơn giản, đơn giản điều tra một cái lâu hai nhân viên sẽ biết, sau đó lại hỏi Hồ Đới, Hồ Đới lúc này đương nhiên suy tính lấy, cho là cái gì tất cả nói, hiển nhiên càng làm trách nhiệm tất cả thối lui đến Lan Hình trên người, Lan Hình mình đương nhiên muốn giữ lại Trương Nha Lăng, thế là trước tiên giả không biết nói, bắt cảnh sát cực trường hiển nhiên thứ nhất đem câu lưu, hơn nữa khóa được người hiềm nghi.

Hỏa hoạn bị dập chết, toàn bộ rừng trúc ở lầu hai triệt để thiêu hủy, hoàn hảo gas không có dẫn phát lớn nổ tung, trừ Trịnh Hoa Long đoàn người hiện nay còn chưa có thụ thương, điểm ấy ngược lại đáng được ăn mừng, trấn an hết rừng trúc ở nhân viên công tác sau đó, tiêu phòng viên và xe cứu thương đều lần lượt lập tức, chỉ có mấy chiếc xe cảnh sát còn ở nơi này tiếp tục điều tra hiện trường, người nơi này trừ Trịnh Hoa Long chính là thủ hạ bên ngoài chính là rừng trúc ở bên trong công nhân, cho nên điều tra cũng rất đơn giản, lục qua một lần khẩu cung sau đó, Trịnh Hoa Long chính là thủ hạ nên rời đi trước, rừng trúc ở nhân viên công tác đang bị báo cho qua đối với chuyện này bảo mật sau đó cũng đều ly khai. Đến nỗi bồi thường, tự nhiên là cần Hoa Đăng tới xuất tiền túi.

So với rừng trúc ở thiêu hủy, Trịnh Hoa Long tình huống muốn càng khẩn cấp một chút, làm xe cứu thương đến bệnh viện thời điểm, Trịnh Hoa Long chờ vài người lập tức bị đưa vào đơn độc phòng cấp cứu, Trịnh Bán tình huống coi như không tệ, bởi vì dù sao phòng bên kia không khí và tình huống cũng muốn giỏi hơn một chút, cho nên trừ có chút nhỏ nhẹ bị phong và đáng về chất vật một một chút ra, không có gì những vấn đề khác, đến nỗi Trình Trạch Dân, Sasaki và Narita và người này, trừ có chút bóng ở ngoài còn có chút gas trúng độc, có chút hôn mê, đều bị đưa đi phòng cấp cứu tiến hành đơn giản xử lý và cứu giúp.

Nghiêm trọng nhất còn chúc Trịnh Hoa Long, bị một súng quán xuyên ngực trái, cả nửa người đều đã trải qua bị huyết làm ướt, đưa đến bệnh viện thời điểm đã tiến vào trạng thái hôn mê, đảm nhiệm Trịnh Bán thế nào hô to đều không có phản ứng.

Cho nên Trịnh Hoa Long trực tiếp bị đưa vào phòng cấp cứu, giải phẫu trung đèn cũng lập tức sáng lên, bởi phòng cấp cứu quy định, cho nên Trịnh Bán không có biện pháp đi vào, chỉ có thể ở ngoài cửa lo lắng đợi, ngay cả xử lý dưới vết thương đều trực tiếp cự tuyệt.

Tuy rằng trong lòng đối với cha có rất nhiều bất mãn, vào [Trình Dân] vấn đề này lên cũng hết sức miễn cưỡng, thế nhưng Trịnh Hoa Long vẫn là phụ thân của Trịnh Bán, cái này một quan hệ huyết thống là vô luận như thế nào cũng không sửa đổi được, chỉ ít Trịnh Hoa Long và Trịnh Bán trong lúc đó mâu thuẫn còn chưa có vượt qua hai người trong lúc đó thân tình.

"Ghe tòm, khôn kiếp, hai ta sống núi, ngày hôm nay coi như là kết, người có thể nghìn vạn lần chớ rơi xuống trong tay ta, không phải người liên triệt để chết chắc rồi." Trình Bán hung hăng nói ra, song quyền nắm chặt, đối với Trương Nha Lăng, Trình Bán cũng không thể nghĩ đứng dậy, thế nhưng Trình Bán trong lòng rõ ràng, cái này thoát nhìn và hắn không sai biệt lắm lớn người trẻ tuổi quả thực rất ưu tú, và người bình thường không giống nhau, hắn rất có loại dự cảm, người này có thể chính là hắn cho tới nay muốn tìm đối thủ.

"Này, giao cho cho người một việc." Trình Bán cầm điện thoại lên, vào người liên lạc dặm tìm được Bối Minh Tuấn, sau đó trực tiếp gọi tới.

"Này, thiếu gia người khỏe, ừ? Có chuyện gì cần ta đi làm?" Trong điện thoại truyền đến Bối Minh Tuấn rất trung thành thanh âm.

"Giúp ta tra một người tên là Triệu Dương Luân người, tuổi tác, thân cao và ta không sai biệt lắm, nếu như kém không được, liền tra cho ta ngày hôm nay vào rừng trúc ở phụ cận người xuất hiện đều có người nào, đem quân chế phương pháp ghi hình đều cho ta phối hợp ra, tra!" Trịnh Bản kỳ thực biết Triệu Dương Luân căn bản không có thể chính là của hắn vốn tên là, nhưng là vẫn ôm một chút kỳ vọng, hắn hiện tại cực kỳ muốn lập tức liền bắt được người này tới.

"Rừng trúc ở phụ cận? Thiếu gia đã xảy ra chuyện gì?" Bối Minh Tuấn tự nhiên là số ít vài cái biết ngày hôm nay Trịnh Hoa Long sắp sửa vào rừng trúc ở và Nhật Bản đại sứ quán người ăn cơm người một trong, nghe được Trịnh Bản đột nhiên rất nóng lòng muốn tra, liền đoán được có phải là đã xảy ra chuyện gì hay không tình.

"Ta và ba ta bị người tập kích, ta hiện tại phải biết rằng là tên khốn kiếp nào làm." Trịnh Bản không có bảo mật, trực tiếp nói cho Bối Minh Tuấn.

"Cái gì? ! Ngài và Trịnh tổng bị tập kích, Trịnh tổng thế nào? !" Bối Minh Tuấn lấy làm kinh hãi, tin tức này thật đúng là sấm sét giữa trời quang, với Trịnh Hoa Long an ninh tình huống dĩ nhiên còn có người có thể làm được.

"Hắn hiện tại vào cứu giúp, ta không sao, mặc kệ vận dụng bao nhiêu tài lực vật lực, đều tra cho ta ra, không phải người liền cứu cho ta ra Hoa Đăng." Trịnh Bản nổi giận đùng đùng nói ra, vừa nghĩ tới cha còn sống chết chưa biết, Trịnh Bản trong lòng liền từng đợt áp lực.

"Ta biết, ngài yên tâm đi." Bối Minh Tuấn rất cung kính nói ra.

Trịnh Bản cúp điện thoại, vào cửa phòng giải phẫu càng không ngừng đi tới đi lui, tiếp tục lo lắng cùng đợi.

"Hừ, người ở đây Trịnh Bản trước mặt thật đúng là giống một nô lệ." Trịnh Nguyên ở một bên hài hước nhìn Bối Minh Tuấn nói ra, hắn vừa mới đang cùng Bối Minh Tuấn cùng nhau thương lượng sau này kế hoạch tới, không nghĩ tới Trịnh Bản đột nhiên cho Bối Minh Tuấn gọi điện thoại.

"Trịnh Hoa Long bị người tập kích, hiện tại vào cứu giúp." Bối Minh Tuấn nhướng mày có chút không rất cao hứng, bất quá vẫn là không nói gì, trước đem rất tin tức trọng yếu nói cho Trịnh Nguyên.

"Cái gì? !" Trịnh Nguyên trực tiếp từ chỗ ngồi ngời dậy, đây là hắn nghe qua kinh hãi nhất tin tức, không có gì hết.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 174: hỗn loạn cuối cùng (thượng)

"Tình huống cụ thể ta cũng không phải rất rõ ràng, bất quá phải rất nghiêm trọng, hiện tại hắn để cho ta đi tra là ai làm." Bối Minh Tuấn trầm tư nói ra, bây giờ được tin tức còn quá ít, có chút vô từ hạ thủ.

"Phòng chừng có thể có lớn như vậy thủ bút, cũng còn là Phong Đăng đi, đi trước cục công an hỏi một chút tình huống đi." Trịnh Nguyên cũng đoán nói ra, từ Hoa Đăng thành lập tới nay, Trịnh Hoa Long quả thực bị rất nhiều uy hiếp, tuy nói trước đây cũng bị thương, chính là từ khi Trịnh Hoa Long tăng mạnh ngạch bản thân chung quanh bảo hộ sau đó, cái này vẫn là lần đầu tiên đã bị như vậy thương tổn. Có thể ở như vậy nghiêm mật bảo vệ với nhau, còn có thể nghiêm trọng thương tổn được Trịnh Hoa Long hơn nữa toàn thân trở lui, bức này năng lực tuyệt đối không là cái gì đoàn thể nhỏ có thể làm được, nhất định là Phong Đăng không thể nghi ngờ.

"Nếu quả như thật là Phong Đăng, chúng ta cũng là có thể thật tốt lợi dụng một chút, địch nhân của địch nhân, có thể là bằng hữu." Bối Minh Tuấn suy nghĩ một chút nói ra, hắn cho tới bây giờ chính là không từ thủ đoạn người.

"Đùa gì thế? Người muốn hợp tác với Phong Đăng? Người điên rồi sao?" Trịnh Nguyên giật mình nói, Phong Đăng cũng không vào hợp tác trong phạm vi mật, mặc dù Phong Đăng quả thực muốn Trịnh Hoa Long mạng.

"Ta chỉ là tùy tiện vừa nói mà thôi, người không cần kích động như vậy, ta đi liên lạc bắt cảnh sát." Bối Minh Tuấn cười cười, sau đó trực tiếp đẩy cửa đi ra.

Hừ, hợp tác với Phong Đăng có gì đặc biệt hơn người, giống loại người như người, cuối cùng cũng là quỳ ở trước mặt ta kết cục. Bối Minh Tuấn hừ nhẹ một tiếng, trong lòng nghĩ đến, không có không thể lợi dụng người, chính là Phong Đăng cũng không ngoại lệ, dám chống đỡ người của ta, cuối cùng cũng không có kết cục tốt.

Trương Nha Lăng còn chưa từng có thể này sợ hãi qua, buổi tối trong núi rừng quả thực rất khủng bố, loại này sợ hãi đến từ chính nội tâm của người, làm bốn phía đều là một mảnh đen nhánh thời điểm, sẽ sản sinh rất nhiều liên tưởng, những thứ này liên tưởng gây cho mọi người sợ hãi.

Trương Nha Lăng đã không biết chạy trốn đã bao lâu, vẫn luôn không có nghỉ ngơi, đã có những phát ra súng lên, nhưng lại nổi lên cái phao, chân trầm trọng vô cùng, loại cảm giác này để cho hắn nhớ lại lần đầu tiên chạy bộ thời điểm, cái loại này có chút tiêu hao cảm giác, điện thoại di động đã không điện, ngay cả chiếu sáng gì đó cũng không có, chỉ có thể thâm nhập cuộc thiên nhất cuộc lực lợi tiến tới.

Xa xa ngọn đèn đang hướng Trương Nha Lăng ngoắc, Trương Nha Lăng đã có thể thấy thành phố nơi xa, tối đa còn có mấy cây số có thể đi ra sơn lâm đi tới gần nhất trên đường, sau đó căn cứ cột mốc đường liền có thể tìm tới thực hiện chuẩn bị xong xe, có thể trở về Phong Đăng.

"Rõ ràng so với huấn luyện còn mệt hơn." Trương Nha Lăng oán trách một câu, môi đã khô nứt, tiếng nói cũng nung giống nhau đau đớn, huấn luyện còn có ôn nước muối có thể uống, hiện tại rõ ràng một mực nước cũng không có. Trương Nha Lăng cắn răng, theo như khoảng cách này, cũng liền còn có chừng một canh giờ có thể đi tới, thể là không cảm thấy vừa tăng nhanh bước tiến.

Một canh giờ sau, Trương Nha Lăng thở hổn hển ngồi ở ven đường, hiện tại cơ bản đã thoát khỏi nguy hiểm, duy nhất gặp phải vấn đề chính là nhanh chóng trở về phong phủ, hiện tại điện thoại di động không có điện, cho nên tất cả chỉ có thể dựa vào chính hắn.

Vào ven đường dựng thẳng được một hòn đá nhỏ bìa, trên đó viết 451, cái này là dùng để ghi lại đường tin tức, cách mỗi khoảng cách nhất định đều có thể có một đánh dấu, Trương Nha Lăng chiếc xe kia đứng ở 455 vị trí, nói cách khác Trương Nha Lăng coi như là may mắn, ở trong núi phán đoán phương hướng vẫn tương đối chính xác, chỉ cần vào đi về phía trước 200 mét chừng đó liền có thể tìm tới xe, Trương Nha Lăng ngoài miệng bày ra một có chút nụ cười khó coi.

Hoàn hảo hiện tại đã khuya lắm rồi, cho nên trên đường gần như không có xe cộ, thể này Trương Nha Lăng mới miễn cho bị phát hiện, cứ như vậy kéo kéo đạp đạp hoạt động 200 mét, cuối cùng nhìn thấy 455 tấm bìa đá, chính là, xe đâu? Ở đây trông không, một xe bóng dáng đều không phát hiện.

Kỳ quái, rõ ràng chính là 455. Trương Nha Lăng nhớ kỹ cực kỳ rõ ràng, tuyệt đối sẽ không có sai, vào 455 ở đây sẽ có một chiếc màu đen xe, chính là trước mắt không có gì cả, đây là cái gì hỏi sự, Trương Nha Lăng ngăn người tại đó, hơn nửa ngày không có phản ứng trở lại.

Chắc chắn sẽ không là Chung Bá quên mất, Chung Bá sẽ không quên chuyện trọng yếu như vậy, chẳng lẽ ngay từ đầu ở đây liền không có gì xe? Trương Nha Lăng trong lòng nghĩ như vậy đến, đột nhiên lại có một loại bị vứt bỏ và lường gạt cảm giác, thể nhưng rất nhanh Trương Nha Lăng lắc đầu, đem cái ý nghĩ này từ trong óc văng ra ngoài.

"Chung Bá và Phong tổng làm sao có thể vứt bỏ ta, nhất định là có cái gì tình huống đặc thù, đại khái là cảnh sát đã qua tới nơi, cho nên phải lui lại, bản thân vừa không có biện pháp nhận được tin tức mới như vậy." Trương Nha Lăng trong lòng nghĩ như vậy đến, không ngừng bỏ đi vậy những không tốt ý niệm trong đầu.

Vậy bây giờ nên làm gì? Trương Nha Lăng trong đầu càng không ngừng suy tính, một khi trời đã sáng sau đó, bản thân liền càng không dễ hành động, mình tin tức không có biện pháp truyền cho phong phủ, phong phủ tin tức cũng truyền không vào đây, cơ thiếu khó khăn dồn dập sẽ làm Trương Nha Lăng triệt để tuyệt vọng.

Tick tick tick! Phía sau đột nhiên nhớ lại ô tô mình định thanh âm.

Chẳng lẽ là Chung Bá phái xe đến rồi? Ta chỉ biết, nhất định là bản thân suy nghĩ nhiều, không có ai sẽ lại vứt bỏ mình. Trương Nha Lăng trong lòng có chút cảm động và tự trách mình quay đầu.

Không phải Chung Bá phái tới xe gì, chính là một chiếc thông thường không thể tái phổ thông ra to xe, đã trễ thể này lại vẫn có thể ở bên sơn đường cái bên trên gặp ra to xe, thật đúng là kỳ quái.

"Này, anh em đón xe không?" Tài xế thò đầu ra hướng về phía Trương Nha Lăng hỏi, cái điểm này vốn là không dễ dàng gặp phải khách nhân, có thể kéo đến một chính là rất tốt.

"Ừ? Đánh." Trương Nha Lăng hơi chút do dự một chút nói ra, dù sao cũng bản thân cũng không thể đi trở về đi, thể là lấy tay ngăn trở nửa bên mặt sau đó mở cửa xe, làm xong rồi phía sau chỗ ngồi. Lấy tay ngăn trở nửa mặt là phòng ngừa tài xế xem gặp mặt của mình bộ, đồng thời cũng nguy trang thành bị đầu xe đèn lớn hoảng đến đáng sợ, ngồi ở xe xếp sau cũng là đồng dạng đạo lý.

"Ha ha, tiểu huynh đệ bộ người gặp phải ta coi như là vận may của người, không phải cái này nửa đêm người đi đâu đón xe đi." Vừa lên xe tài xế mà bắt đầu cười ha hả nói.

"Ừ, đúng vậy." Trương Nha Lăng nhỏ giọng nói ra, có chút không cho là đúng.

"Đi đâu?" Tài xế huyết sáo, hắn nghĩ bản thân quá may mắn, lập tức chuẩn bị về nhà, vừa lúc vừa kéo đến một, ở đây rất thiên, khoảng cách gần nhất khu dân cư cũng muốn mười mấy cây số, chuyến này có thể kiếm không ít, loại này sống chính là không nhiều lắm được a.

"Phong phủ." Trương Nha Lăng thốt ra, gần như không có đi qua đại não tự hỏi.

"Phong phủ? Vậy là vùng nào?" Tài xế sững sờ, dường như không có nghe nói qua thể này một chỗ a.

"A, chính là, phong lâm sơn biệt thự." Trương Nha Lăng cũng phản ứng kịp, phong phủ chỉ là bọn hắn nội bộ người bản thân gọi, đối ngoại cũng không có vừa nói như vậy, mà là gọi chung làm phong lâm sơn biệt thự, cho nên nói phong phủ tài xế không biết, chỉ có nói phong lâm sơn biệt thự, tài xế mới bỗng nhiên tỉnh ngộ.

"Phong lâm sơn biệt thự a, được a, tiểu huynh đệ không nhìn ra thân phận người còn không bình thường a." Vừa nghe phong lâm sơn biệt thự, tài xế càng là mắt sáng tỏa ánh sáng, nơi nào người ở cũng đều là phú hào, không nghĩ tới bản thân nửa đêm kéo một người dĩ nhiên là một thể này người có thân phận, như thể này nhất định phải thật tốt lừa hắn một khoản, ha ha, ngày hôm nay lại kiếm, tài xế ở trong lòng tính toán, tâm tình chưa phát giác ra tốt.

"Hoàn hảo, hoàn hảo, vừa mới có hay không xảy ra chuyện gì?" Trương Nha Lăng hàm hồ đáp trả, sau đó vừa tùy ý hỏi.

"Không có a, vừa mới ta luôn luôn vào một mảnh này, cả đêm đều không có chuyện gì, làm sao vậy?" Tài xế tâm tình một được, cũng nguyện ý nói, đem tự mình biết tất cả đều nói ra.

"A. Không có gì, ta chính là tùy tiện hỏi một chút." Trương Nha Lăng mạn bất kinh tâm hồi đáp, xem ra Trịnh Hoa Long bao vây chuyện này, cũng là, dù sao Nhật Bản đại sứ quán sự tình không thể dễ dàng bại lộ, như thế dễ dàng bản thân, mọi chuyện hay là chờ trở lại phong phủ rồi hãy nói.

Trương Nha Lăng tưởng kịp tựa ở trên cửa sổ xe, nhìn cảnh tượng trước mắt thoáng một cái đã qua, sáng loáng đèn đường càng không ngừng lóe hai mắt của mình, Trương Nha Lăng có chút buồn ngủ, dù sao đã trải qua thời gian dài mệt mỏi, lên mí mắt không cầm được đi xuống, cũng không lâu lắm liền đã ngủ.

"Ta đều nói cho người biết ta có khách muốn đi vào!"

"Không có ý tứ, chúng ta ở đây không có hẹn trước không cho bất luận cái gì xe cộ tiến vào."

"Này, người có phải hay không nghe không hiểu ta nói gì? Ta kéo có thể là của các người họ gia đình."

"Không có ý tứ, chúng ta ở đây không có hẹn trước không cho bất luận cái gì xe cộ tiến vào."

"Người là học lại cơ sao? !"

Trương Nha Lăng bị một hồi tiếng cãi vả đánh thức, mơ mơ màng màng dụi dụi con mắt, nhìn ngoài cửa sổ, đã đến phong phủ, thể nhưng dường như do dự nguyên nhân gì phong phủ không cho tài xế lái vào đi, mà tài xế cố ý muốn, thể là hai người tranh chấp rùm beng.

"Sự phụ, ở nơi này dừng xong." Trương Nha Lăng vỗ vỗ tài xế vai nói ra.

"A, được, vậy cũng được, tổng cộng là 500 nguyên." Tài xế đòi hỏi nhiều nói ra.

"500 nguyên? Người đang nói đùa chứ?" Trương Nha Lăng lại càng hoảng sợ, lại ngu ngốc người cũng biết thể này chút đường là không có khả năng có 500 nguyên.

"Đừng nói nhảm, ta lớn như vậy thật xa chỗ người tới một chuyến để sao?" Tài xế lập tức biến sắc mặt, không giống như là mới vừa kéo đến Trương Nha Lăng lúc ấy hữu hảo như vậy."

"Được, ta cho." Trương Nha Lăng sờ sờ túi tiền, hoàn hảo ví tiền vẫn còn ở, thể là trả tiền xuống xe, bảo vệ cửa là nhận thức Trương Nha Lăng, thể là để Trương Nha Lăng tiến vào.

Từ lúc trước đây mấy giờ, Chung Bá cũng đã biết được Trương Nha Lăng có thể thất thủ tin tức, tin tức chỉ nói Trịnh Hoa Long bị đưa lên xe cứu thương sống chết không biết, thể nhưng bị đưa lên xe cứu thương thời điểm còn có khí. Khi đó Kiều Phong giải phẫu đã bắt đầu, thể là Chung Bá hạ lệnh bao vây tin tức, chặt đứt và Hoa Đăng bên trong nhân tuyến liên lạc, sau đó bỏ chạy tất cả đối với Trương Nha Lăng trợ giúp.

Chung Bá hiện tại hy vọng nhất tình huống chính là Trương Nha Lăng chết, Trịnh Hoa Long cũng đã chết, cái này là kết cục tốt nhất. Hoặc là Trương Nha Lăng chết thể nhưng Trịnh Hoa Long không chết, kết cục như vậy cũng có thể tiếp thu, chỉ ít đưa cho Trịnh Hoa Long bị thương nặng, rất có thể mấy tháng sau đó tài chính phong hội Hoa Đăng biết tri hoãn bất quá tình cảm tới, thể nhưng một khi Trương Nha Lăng sống đã trở về, như vậy Chung Bá không biết nên thể nào cùng Trương Nha Lăng giải thích.

"Chung Bá vào sao? Ta muốn tìm hắn." Trương Nha Lăng bất chấp nghi ngại, thẳng đến Chung Bá phòng làm việc của, chính là vào cửa chính đã bị cản lại, cái này có thể vẫn là lần đầu tiên, Trương Nha Lăng vào phong phủ có thể nói và Kiều Phong cấp bậc không sai biệt lắm.

"Ngài chờ một chút, Chung Bá hiện tại có việc, ta sẽ thông báo cho hắn." Cửa nữ phục vụ mặt lộ vẻ khó xử, Chung Bá đã thông báo nếu như Trương Nha Lăng trở về nhất định phải ngăn cản, sau đó mau chóng báo tin hắn.

"Người nhanh đi, ta liền ở chỗ này chờ." Trương Nha Lăng có chút không nhịn được nói, hắn hiện tại có một đồng lớn sự tình muốn hỏi Chung Bá.

"Được." Nói xong nữ phục vụ liền xoay người đi vào tìm Chung Bá.

Trương Nha Lăng vừa nhìn nữ phục vụ xoay người, mình cũng lập tức đi vào theo.

chương 175: hỗn loạn cuối cùng (trung)

"Quản lý Chung, cái tên Trương tiên sinh tìm đến ngài, ngay cửa." Nữ phục vụ thận trọng nói ra.

"Cái gì? ! Dĩ nhiên đã trở về? Nói với hắn ta không ở, để cho hắn, để cho hắn về trước đi." Chung Bá lúc này đang ở nơi đó lật xem đồ đâu, Kiều Phong giải phẫu bắt đầu sau đó hắn ở bên ngoài đợi đã lâu, cũng có chút giúp không được gì, cho nên dứt khoát trở về giúp Kiều Phong xử lý một chút vấn đề, tin tức này để cho Chung Bá rất là khiếp sợ, hắn thật thật không ngờ Trương Nha Lăng còn có thể sống được trở về, hơn nữa nhanh như vậy sống trở về, có chút luống cuống tay chân, thế nhưng hiện tại hắn là không thể gặp Trương Nha Lăng, hắn còn chưa có biên được một cái lý do, cho nên hiện tại nhìn thấy Trương Nha Lăng nhất định sẽ ra bị lậu, vậy phá hư.

"Ngài không ở? Vậy là ai đang nói chuyện đâu?" Trương Nha Lăng một đường nhỏ giọng theo nữ phục vụ, nữ phục vụ căn bản không có phát hiện Trương Nha Lăng, hơn nữa Chung Bá và nữ phục vụ đối thoại cũng bị Trương Nha Lăng nghe được rõ mồn một.

"Trương Nha Lăng? ! Ngươi vào bằng cách nào?" Thấy Trương Nha Lăng đột nhiên xuất hiện để cho Chung Bá giật mình, quả thực trái tim đều đã nhảy ra ngoài, Chung Bá nào nghĩ tới Trương Nha Lăng dĩ nhiên biết một đường đi theo vào, cho là có chút tức giận nhìn nữ phục vụ.

"Đúng đúng có lỗi với ta để cho hắn chờ ở cửa không biết hắn thế nào liền" nữ phục vụ cũng bị Trương Nha Lăng đột nhiên xuất hiện giật mình, hơn nữa Chung Bá tức giận ánh mắt, nữ phục vụ nói lắp bắp.

"Ồ đây ta đã đi tới rất nhiều lần, vì sao thì không thể vào được." Trương Nha Lăng tựa ở cạnh cửa nói ra.

"Vào đi, ngươi đi ra ngoài trước, đóng cửa lại." Đến nơi này một bước, Chung Bá cũng không có bất kỳ biện pháp nào, không nhường nữa Trương Nha Lăng vào đây cái này mâu thuẫn nhất định sẽ lớn hơn nữa, còn đến lúc đó tùy cơ ứng biến đi, thế là Chung Bá khép lại trước mặt vấn đề, nói với Trương Nha Lăng, cái này sau đó một câu là đúng nữ phục vụ nói.

Nữ phục vụ nom nớp lo sợ lui ra ngoài, sau đó từ từ giữ cửa khép lại, Trương Nha Lăng cũng từ cạnh cửa đứng dậy, đi vào gian phòng tìm người gần nhất chỗ ngồi xuống, cả người bày ở trong chỗ ngồi.

Chung Bá nhìn từ trên xuống dưới Trương Nha Lăng, Trương Nha Lăng hiện tại cũng là một thân chật vật, trên quần dính đầy sương sớm và bụi bặm, giày da lên cũng đều là nê, mặc áo áo khoác đã không biết đi nơi nào, chỉ còn lại có màu trắng áo somi, đều nhanh muốn nhìn không ra là màu trắng, trên mặt là mồ hôi lấm vào đất, giống như là nông dân công giống nhau, thoát nhìn Trương Nha Lăng tình huống hiện tại cũng không được khá lắm, không biết là đã trải qua bao nhiêu trắc trở mới trở lại được.

"Ngươi bây giờ nhất định có rất nhiều vấn đề muốn hỏi ta?" Đáng kể sau khi bình tĩnh, Chung Bá dẫn đầu phá vỡ bình tĩnh, chủ động hỏi.

"Ta chỉ là muốn nói cho ngài, ta cũng không biết Trịnh Hoa Long rốt cuộc chết hay chưa, là trách nhiệm của ta, ta phải sớm một chút giết hắn." Trương Nha Lăng xuất kỳ bất ý, chẳng qua là cúi đầu nói ra.

"Không có sớm một chút giết hắn? Có ý gì?" Chung Bá tuy rằng không biết Trương Nha Lăng vì sao không hỏi hắn trở ngại, ngược lại rất tự trách mình nói với hắn cái này, bất quá vẫn là đối với Trương Nha Lăng câu kia [không sớm một chút giết hắn] bày tỏ không giải thích được.

"Ta lúc trước có một đoạn thời gian rất dài liền đứng ở trước mặt hắn, đáng tiếc ta không có giết hắn, mà là đang nói chuyện với hắn, sau đó ta bỏ lỡ cơ hội tốt nhất, không biết là trọng thương vẫn là chết mất." Trương Nha Lăng tiếp tục cúi đầu nói ra, đối với điểm này, Trương Nha Lăng trong lòng rất là xấu hổ, luôn nghĩ nếu như mình có thể quyết đoán một chút, nói không chừng Trịnh Hoa Long đã chết.

"Ngươi nói cái gì! Ngươi vì sao không nỗ lực!" Chung Bá vừa nghe tâm tình tức khắc lên đây, một tay dùng sức vỗ bàn, tăng một cái liền đứng lên. Nếu như nói Trương Nha Lăng là tận lực, nhưng là bởi vì Trịnh Hoa Long quả thực không phải kẻ đầu đường xó chợ, như vậy Chung Bá có thể lý giải, dù sao Trương Nha Lăng thuộc về một học cấp tốc phẩm, chỉ huấn luyện một tháng, sẽ phải đi đối kháng một có vài chục năm căn cơ người, Chung Bá không trông cậy vào Trương Nha Lăng trăm phần trăm thành công, nói trắng ra là, Trương Nha Lăng chính là Chung Bá một viên đạn, dùng đi thử một chút Trịnh Hoa Long khối này thiết bản rốt cuộc có bao nhiêu cứng rắn, cuối cùng đạn cũng chỉ có thể trở thành bia đỡ đạn.

"Ta ta chỉ là có nhiều lắm lời nói nhớ nói với bọn họ, nhớ để cho bọn họ biết cái gì là nhỏ yếu nhớ" Trương Nha Lăng nhất thời nghẹn lời, chính hắn cũng không hiểu, bản thân nhiều như vậy hận ý vào một khắc kia dĩ nhiên không có cho hắn trong nháy mắt bóp cò sức mạnh.

"Vô liên si! Ngươi biết ngươi mình bây giờ ta đã làm gì sao? !" Chung Bá giận dữ, cơ hội tốt như vậy dĩ nhiên liền lãng phí trong tay Trương Nha Lăng, nếu như Trương Nha Lăng chết hoàn hảo, hủy thi diệt tích xong việc, mấu chốt là Trương Nha Lăng đã trở về, thế này không chỉ có Trịnh Hoa Long không chết, còn phải tốn rất lớn tiền tài và từng trải tới tiêu trừ ảnh hưởng và phòng ngừa Hoa Đăng điều tra, khẳng định còn có thể tổn thất rất nhiều lợi

ích, Chung Bá làm sao có thể không tức giận đâu.

"Có lỗi với đó Phong tổng bệnh tình" Trương Nha Lăng trừ xin lỗi không có khác ngôn ngữ.

"Phong tổng bệnh tình muốn là dựa vào người, liền không cứu, hiện tại Phong tổng đã đang làm giải phẫu, không sai biệt lắm cũng nhanh muốn kết thúc." Chung Bá một bộ rất không hài lòng đáng vẻ, dường như vào nói không có ta Phong tổng liền xong đời.

"Đã ở thủ thuật? Ở đâu ra khí quan?" Trương Nha Lăng nghe Kiều Phong chính ở thủ thuật trung tin tức rất là kinh ngạc, thế là ngẩng đầu nhìn Chung Bá hỏi.

"Hừ, ta đã sớm từ đường giấy khác lấy được." Chung Bá lúc này đã quên mất cấp cho Trương Nha Lăng biên lý do thế này một sự tình.

"Nếu lấy được, vậy tại sao còn muốn cho ta bắt chấp lớn như vậy nguy hiểm khu giết hân? !" Trương Nha Lăng không hiểu hỏi, Kiều Phong bệnh tình là Trương Nha Lăng đáp ứng Chung Bá đi giết Trịnh Hoa Long nguyên nhân duy nhất, không phải Trương Nha Lăng là sẽ không đi.

"Bởi vì ta cần phải có người đi giết hân, mình bạch chưa? !" Chung Bá bị Trương Nha Lăng tức giận có chút không nhịn được, hoàn toàn cái gì nói thật cũng bắt đầu nói với Trương Nha Lăng.

"Từ vừa mới bắt đầu liền đang gạt ta? !" Trương Nha Lăng có chút không thể nghi ngờ, hoá ra hết thầy hết thầy đều là Chung Bá lừa gạt mình, Kiều Phong bệnh vốn là không cần giết chết Trịnh Hoa Long, khí quan cũng sớm liền chuẩn bị xong, chính là vì để cho mình đi giết Trịnh Hoa Long cho nên mới viện cái âm mưu này sao?

"Lừa người? ! Cho người đi làm một sự kiện, còn cần lừa gạt sao?" Chung Bá lạnh nói nói ra, hiện tại Chung Bá và Trương Nha Lăng đều ở vào một loại tâm tình trạng thái không ổn định, đều giống như là hai tên thùng thuốc súng bất cứ lúc nào biết nổ tung, nhất là Kiều Phong bây giờ không có ở đây.

"Tại sao có thể thế này! Có phải hay không có chút quá phận." Trương Nha Lăng cũng đứng lên, nhìn Chung Bá nói ra, hiện tại Trương Nha Lăng đã quên thân phận của mình rồi.

"Quá phận? ! Người bây giờ một thân bản lĩnh, ăn ở mặc chính là người nào cho? ! Người có mặt nói những thứ này? ! Phong Đằng cho người những thứ này, mạng của người chính là Phong Đằng, hiểu không? !" Chung Bá cười lạnh một tiếng không chút khách khí nói ra, tư tưởng không e dè.

Trương Nha Lăng vốn là vốn cả chút tức giận tâm tình vào nghe được câu này sau đó, lập tức biến mất vô tung vô ảnh, giống như là bị một chậu nước lập tức tưới tắt tất cả ngọn lửa giống nhau, Chung Bá nói đúng, thế nhưng nghe Trương Nha Lăng trong lòng nhưng có chút tàn khóc.

Chung Bá vào Trương Nha Lăng trong mắt của, cho tới bây giờ chính là một rất hòa ái lão nhân, bình thường quan tâm hân, cho hân rất nhiều giúp đỡ, thế nhưng ngày hôm nay, Trương Nha Lăng mới biết được, cái này biểu hiện ra thoát nhìn rất hòa ái giả trong lòng của người ta dĩ nhiên là như vậy.

"Xin lỗi, ta sai rồi." Hồi lâu, Trương Nha Lăng trong miệng chậm rãi nói ra cái này sáu chữ, hân quả thực sai rồi, hân không nên đem hết thầy đều nghĩ đến đơn giản như vậy, đẹp như vậy được, không có cái gọi là hòa hài thế giới, bất kỳ địa phương nào cũng là tàn khốc, vậy những cái gọi là ngăn nắp và vinh quang, cũng là đập thi thể của người khác từng bước một mà leo lên, người thấy được kỳ sĩ lóng lánh, nhưng không biết hân đao kiếm lên đã cạo rửa nhiều mấy lần máu thịt.

"Quên đi, người đi ra ngoài trước đi, Từ Viện vào phụ thuộc trong lầu." Chung Bá cũng chậm chậm tỉnh táo lại, vừa mới nói lại là có chút tâm tình hóa, không biết Trương Nha Lăng có phải hay không nghe được trong lòng đi, hiện tại đôi bên còn tỉnh táo một chút tương đối khá, dù sao Chung Bá bây giờ còn không thể để cho Kiều Phong biết chuyện này, nếu như đem Trương Nha Lăng ép thật chặt nói ngược lại không tốt.

"Ừ." Trương Nha Lăng kéo một môi thân thể từ từ đi ra cửa phòng, bất quá lại thêm một môi là Trương Nha Lăng tâm tình, vào giờ khắc này, Trương Nha Lăng có chút mê man, trong lòng rất loạn. Hân sơ dĩ căn rằng từng bước một chặt vật đi về tới, cũng là bởi vì trong lòng tồn tại đối với Chung Bá và Kiều Phong hờn, luôn luôn thứ nhất, Trương Nha Lăng cũng cảm thấy cuộc sống của mình là tại đây thay đổi, mà mình báo đáp xuất xứ từ bản thân nội tâm cảm ơn, hân là tự nguyện. Thế nhưng ngày hôm nay, hân phát hiện, hoá ra phong phú cái chỗ này chẳng qua là ôn nhu giao cho hân xã hội tàn nhẫn, bản chất vẫn không có bất kỳ thay đổi nào, hoá ra sự hiện hữu của hân chính là vì bị người cho rằng lợi dụng vũ khí, sơ dĩ đối với hân tốt như vậy chính là vì hân có thể trở về báo.

Vào Trương Nha Lăng mới vừa vừa ly khai không bao lâu, Chung Bá điện thoại trên bàn vang lên, Chung Bá tiến lên nhận, không có nói chuyện trước.

"Là Kiều Phong quân gia đi, ta muốn tìm một cái Phong tổng." Trong điện thoại truyền đến có chút khàn khàn thanh âm trầm thấp.

"Không có ý tứ, Phong tổng hiện tại có việc không đi được, có chuyện gì ta có thể nhắn nhủ sao?" Chung Bá nói ra, cả người ngồi trên ghế, có rất ít người có thể biết Chung Bá phòng làm việc điện thoại của, chuẩn xác mà nói phong phú điện thoại của cũng là có rất ít người biết, liền lạc sự tình giống nhau cũng là cho Chung Bá tay chân cơ.

"Thế này a, vậy người hỏi một chút Phong tổng có hứng thú hay không phá đồ Trịnh Hoa Long đi." Trong điện thoại giọng nam lộ ra hấp dẫn rất lớn.

"Người là ai." Chung Bá ngón tay của có tiết tấu gõ lên mặt bàn, đại não đang nhanh chóng tự hỏi cú điện thoại này ý đồ, rốt cuộc là một cạm bẫy, còn hợp tác đồng bọn.

"Ta là ai không trọng yếu, quan trọng là ... Ta có thể giúp các người, dịch nhân của dịch nhân liền là bằng hữu, không phải sao?" Trong điện thoại nam tử giả vờ thần bí, xem ra không muốn quá sớm bại lộ thân phận của mình.

"Vậy ta vừa dựa vào cái gì tin tưởng còn người?" Chung Bá cười một cái nói, cái ý niệm này hứa hẹn gì gì đó cũng là không vật đáng tiền.

"Các người vừa mới vào rừng trúc ở phái người muốn ám sát Trịnh Hoa Long, hẳn hiện tại vào trong cấp cứu, không sai đi?" Trong điện thoại người nói.

"Ta biết, ta sẽ lại liên lạc với người." Nói xong Chung Bá liền trực tiếp cúp điện thoại, chuyện này hiện nay còn không có có bất kỳ tin tức truyền tới, người này nếu biết, liền nhất định là Hoa Đăng nội bộ người, hơn nữa chức vị tương đối cao, đồng thời lập tức liền đoán được chuyện này là Phong Đăng cái gọi là, không đơn giản, hiện nay vẫn không thể đoán được là địch là bạn, bất quá nếu quả như thật có thể lợi dụng, là chặn ngang tuyệt đối sắc bén dao găm, có thể trực tiếp cắm vào Hoa Đăng trái tim.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

chương 176: hỗn loạn cuối cùng (hạ)

"Thật đúng là cẩn thận, xem ra ta còn phải biểu hiện ra một chút xiu thành ý mới được a." Bối Minh Tuấn đứng ở phía trước cửa sổ, nhìn trên cửa sổ chiếu tự mình rớt ảnh nói ra.

Bối Minh Tuấn lưng Trịnh Nguyên vẫn là cùng Phong Đăng lấy được liên lạc, Bối Minh Tuấn trong tay của nàng phải có một cái bài, lá bài này là có thể giúp đỡ hắn thu được thắng lợi cuối cùng lớn nhất dựa. Vẫn có Bối Minh Tuấn là không có đánh coi là lựa chọn Phong Đăng xem như lá bài tẩy của hắn, thế nhưng từ khi Trịnh Hoa Long gặp chuyện không may sau đó, Bối Minh Tuấn liền đối với Phong Đăng nhìn nhiều mấy lần, xem ra Phong Đăng cũng là có vài cái nghĩ đến nhân vật khá, mượn bọn họ tay diệt trừ Trịnh Hoa Long, Trịnh Bản thậm chí Trịnh Nguyên, quả thực chính là không thể tốt hơn.

"Trịnh Nguyên, các người Trịnh gia đối với Hoa Đăng thống trị, đã có thể xem chấm dứt, ha ha ha ha ha, ha ha ha ha!" Bối Minh Tuấn một tay đặt ở pha lê lên, kích động cuồng tiếu không ngừng.

Trương Nha Lăng khắp khênh đi trở về phụ thuộc lâu, có chút vô lực nhìn cửa.

"Người nào a?" Bên trong truyền đến Từ Viện thanh âm.

"Ta" Trương Nha Lăng rất hư nhược trả lời, thanh âm kia ngay cả chính hắn đều nhanh muốn không nghe được.

Từ Viện mở cửa, Trương Nha Lăng luôn luôn chưa có trở về, nàng cũng rất gấp, cho nên vừa nghe thấy tiếng đập cửa liền vội vàng vội vàng vàng vàng chạy tới mở cửa.

"A? ! Người làm sao vậy?" Thấy Trương Nha Lăng hư nhược tựa ở cạnh cửa lên, Từ Viện giật mình bụng kín miệng mình nói ra.

"Ta muốn muốn nghỉ ngơi." Trương Nha Lăng thở phì phò nói ra.

Từ Viện chưa từng thấy đến Trương Nha Lăng chật vật như vậy qua, coi như là ngày đầu tiên tiến hành chạy bộ huấn luyện, cũng không dùng chật vật như vậy.

"Bộ người là đi nơi nào a?" Từ Viện cũng không có bị cáo biết Trương Nha Lăng rốt cuộc đi đâu, chỉ có thể ở chỗ này chờ đợi.

"Và Đổ đội huấn luyện đi, không có việc gì." Trương Nha Lăng viện một cái lý do nói ra, dù sao chỉ có đang cùng Đổ Lôi cùng nhau lúc huấn luyện mới có thể mệt như vậy.

"Vậy người tại sao phải mặc thể này chính thức a." Từ Viện lập tức liền nhìn ra Trương Nha Lăng mặc trên người chính là âu phục, cho nên nghi ngờ hỏi.

"Trước đừng hỏi nhiều như vậy, trước hết để cho ta đi vào." Trương Nha Lăng bây giờ muốn hảo hảo mà tắm rửa, sau đó thật tốt ngủ một giấc, đêm hôm nay không thoải mái đều quên mất.

"A a, xin lỗi xin lỗi ta lập tức đi chuẩn bị." Từ Viện suy nghĩ tương đối giản đơn, cũng không có bảo căn vặn, Trương Nha Lăng nói nàng cơ bản đều thăm tín không nghĩ ngờ, thế là vội vàng xin lỗi, đem Trương Nha Lăng giúp đỡ đi vào, sau đó chuẩn bị nước nóng và bữa ăn khuya.

Cởi quần áo ra, nước nóng cọ rửa thân thể để cho Trương Nha Lăng vô cùng thả lỏng, cảm giác mệt nhọc lập tức đã bị rửa đi. Hướng về phía cái gương nhìn thân thể của chính mình, cổ chân đã hoàn toàn sưng dậy rồi, bọt nước đã bị xây sát, trên đùi, vai, trên cánh tay đều có cường độ thấp bóng hồng hồng sưng, vừa đụng còn có chút đau đớn.

Tắm rửa xong, Trương Nha Lăng đổi lại một bộ quần áo, sau đó nằm ở trên giường, nhìn trần nhà, hồi tưởng vừa mới phát sinh tất cả, như là điện ảnh giống nhau đang ở trước mắt, mỗi một tên chi tiết, Trương Nha Lăng bây giờ còn có thể nhớ rõ.

"Cái gì ân oán? Hóa không giải được?" Trương Nha Lăng còn muốn được Trịnh Hoa Long nói câu nói kia, hẳn liền nghĩ tới khi đó Trịnh Hoa Long ánh mắt của, Trương Nha Lăng trong đầu tâm tư hàng vạn hàng nghìn, hẳn đã từng cẩn thận nghĩ qua vấn đề này.

Trương Nha Lăng cũng hy vọng mình có thể qua trở về bình bình đạm đạm cuộc sống, thế này thượng lưu xã hội không thích hợp Trương Nha Lăng, Trương Nha Lăng đôi khi cũng hiểu được bản thân sống được thật mệt mỏi, từ sáng đến tối từ sáng đến tối thế này nỗ lực, cũng là bởi vì bị buộc đến bước đường cùng, mới có thể như vậy liều mạng, hẳn kỳ thực không hy vọng. Khi hẳn có loại nhớ buông tha tâm lý thời điểm, lại phát hiện mình đã vào một cái cao tốc chạy đoàn tàu lên, không có biện pháp xuống xe.

Từ Viện thức toa ăn đưa tới nóng hôi hổi đồ ăn, Trương Nha Lăng không có ăn cơm chiều, lúc này cũng là bụng đói kêu vang, thế là tạm thời buông xuống trong óc chuyện tình, chuẩn bị cho tốt được ăn một bữa.

"Hay là ta tới dứt ngui đi, ngui nghỉ ngơi thật tốt nghỉ ngơi." Từ Viện ngăn cản Trương Nha Lăng đem chiếc đĩa nói.

"A được." Trương Nha Lăng cũng không có cự tuyệt, gật gật đầu nói.

"Chân của ngui cổ tay làm sao vậy?" Từ Viện lập tức nhìn thấy Trương Nha Lăng sưng đỏ chân của cổ tay, kinh ngạc nói ra.

"Không có việc gì, uy đến rồi một cái mà thôi." Trương Nha Lăng nói ra, hẳn đã đau quá mức, cho nên đã không phải là rất đau.

"Rất nghiêm trọng a, làm sao làm a, thế nào không cẩn thận như vậy." Từ Viện cẩn thận vuốt ve Trương Nha Lăng mắt cá chân nói ra, lần này sưng so với trước kia đều nghiêm trọng, Từ Viện hoài nghi đã thương tổn được xương.

"Ta còn là đi kêu thầy thuốc qua tới cho ngui xử lý một chút, có được hay không?" Từ Viện quay đầu hỏi Trương Nha Lăng nói ra.

Làm Từ Viện quay đầu nhìn Trương Nha Lăng thời điểm, Trương Nha Lăng đã tựa ở đầu giường nằm ngủ, hẳn thật sự là quá mệt mỏi, đã trải qua nhiều như vậy, Trương Nha Lăng tinh lực và thể lực đều đã trải qua cơ bản đều tiêu hao đàn hết, cho nên nằm ở xóp trên giường, nghe thức ăn thơm phức, một hồi liền đã ngủ.

Từ Viện thấy Trương Nha Lăng đã ngủ, cười một cái, không có sẽ đem Trương Nha Lăng kêu, hơn nữa nhẹ nhàng mà cho hẳn đắp đờn trước, sau đó đem toa ăn đẩy đi ra ngoài, tắt đèn, lưu Trương Nha Lăng một người lặng yên ngủ.

Từ Viện còn chưa thấy qua Trương Nha Lăng thế này mệt nhọc thời điểm, dĩ nhiên nói vừa nói chuyện liền đang ngủ.

Đình, phòng giải phẫu đèn cuối cùng dập tắt, Trịnh Bản như là phản xạ có điều kiện giống nhau từ trên ghế ngồi dậy, nhìn chăm chăm cửa phòng giải phẫu.

Rất nhanh, cửa mở, vài tên thầy thuốc thúc Trịnh Hoa Long đi ra, Trịnh Hoa Long trên người đang đắp màu trắng ra giường.

"Cha ta hẳn thế nào? !" Trịnh Bản có chút nóng nảy nói, trong lòng có chút bối rối, nhất là thấy vậy màu trắng ra giường, tức khắc nhào tới, muốn biết rõ ràng rốt cuộc là sao biết dùng.

"Thiếu gia, ngài bình tĩnh một chút, quan to hẳn không có việc gì." Một tên thầy thuốc vội vàng ngăn cản Trịnh Bản, tránh cho Trịnh Bản trực tiếp đụng vào Trịnh Hoa Long, sau đó vội vàng nói.

"Người nói cha ta không có việc gì? !" Trịnh Bản nghe thầy thuốc nói xong cũng dừng lại thân thể, có chút mừng rỡ hỏi.

"Ừ, rất may mắn đạn xoa trái tim sát biên giới, chỉ là có chút suy yếu, mất máu quá nhiều mà thôi, tu dưỡng một đoạn thời gian thì tốt rồi." Thầy thuốc thấy Trịnh Bản tinh táo lại sau đó, đẩy một cái mắt kính nói ra.

"Vù vù vậy là tốt rồi." Trịnh Bản tê liệt trên ghế ngồi, thở dài nhẹ nhõm, toàn thân xuất mồ hôi lạnh cả người, Trịnh Bản sợ nhất nghe chính là Trịnh Hoa Long từ vong tin tức.

"Vài người khác cũng đều không sao, thiếu gia, ngài trên người cũng có thương, cho ngài xử lý một chút đi." Một dáng vẻ thầy thuốc người trở lại nói với Trịnh Bản.

"Được, xử lý đi." Thấy Trịnh Hoa Long bọn người đã không sao, Trịnh Bản trong lòng cũng không có trọng trách, lúc này mới lo lắng đến bản thân.

"Hí hí hí." Trịnh Bản khỏe miệng liệt được, lạnh như băng miếng bông ở trên người bị phóng nơi ấy chùi để cho Trịnh Bản hút lạnh khí, loại này vừa sưng vừa đau cảm giác để cho Trịnh Bản rất không được tự nhiên.

"Mẹ nó, tên khốn kiếp kia, ta đã nhớ kỹ mặt của người, đừng làm cho ta đái được người." Trịnh Bản nhện đau nói ra, không chỉ có để cho hẳn bộ mặt lớn mặt, còn để cho hẳn chặt vật như vậy không chịu nổi, Trịnh Bản hiện tại thật muốn xé nát cái tên kia.

Bỗng mang tới đau đớn là nóng hừng hực, kéo dài, điều này làm cho Trịnh Bản rất không nói gì, giống như là muối cắn giống nhau, rất nhột lại không có

cách nào, không bằng cái loại này đau đớn kịch liệt tới vui sướng.

"Này, ta cho ngươi tra ngươi tra không tra được." Mới qua mấy canh giờ, Trịnh Bân liền cầm điện thoại lên hỏi Bối Minh Tuấn tin tức, hiện tại Trịnh Bân căn bản ngồi không yên, nếu không Trịnh Hoa Long tình huống còn chưa có ổn định hẳn phải sống ở chỗ này, hẳn đã sớm đi ra ngoài khắp thế giới tìm kiếm Trương Nha Lăng thân ảnh.

"Thiếu gia, ngài cho thời gian thật sự là quá ít, bất quá có thể xác nhận phải là Phong Đăng người." Bối Minh Tuấn có chút rất khó khăn nói, hiện tại đêm hôm khuya khoắc đi nơi nào tra a, một bên phong tỏa tin tức, một bên lại muốn mượn các con đường thu hoạch tin tức, thật sự là khó khăn càng thêm khó khăn.

"Phong Đăng? Ngươi xác định là bọn họ? Nghìn vạn lần đừng cho ta nghĩ sai rồi." Trịnh Bân không nghĩ tới Bối Minh Tuấn nhanh như vậy liền xác nhận là Phong Đăng làm, ai cũng biết Phong Đăng và Hoa Đăng lâu dài không hợp, thế nhưng Phong Đăng hẳn không có trắng như vậy si đến trắng trợn uống phí chuyện như vậy, cho nên Trịnh Bân như cũ bảo trì hoài nghi.

"Cơ bản xác định, thế nhưng đến nỗi rốt cuộc là còn có người nào đợi điều tra, ngài yên tâm, ta nhất định nhanh nhất nói cho ngài. Cái tên, Trịnh tổng hiện tại thế nào?" Bối Minh Tuấn cuối cùng vẫn là đem lời chuyển đến sự chân thật của hắn mục đích lên, chính là hỏi Trịnh Hoa Long tình huống.

"Cơ bản thoát ly nguy hiểm tánh mạng, thế nhưng cần một đoạn thời gian rất dài khôi phục, trong khoảng thời gian này liền do ta tới đón quản sự vụ tốt lắm." Trịnh Bân tự chủ trương nói.

"Chính là Trịnh tổng nói hẳn không có ở đây Trịnh Dân biết tiếp quản." Bối Minh Tuấn có chút hơi khó, Trịnh Hoa Long trước đây lúc họp đã thông báo, nếu như hẳn không có ở đây, chính là Trịnh Dân xử lý tất cả trở ngại.

"Từ hôm nay trở đi, ngươi ở đây nói một lần tên của hắn, ta để ngươi vĩnh viễn câm miệng!" Trịnh Bân giọng nói lạnh như băng nói ra, không nghĩ tới Trịnh Dân ảnh hưởng phạm vi rộng như vậy, lần này cần thừa dịp cơ hội thật tốt dựng thẳng dựng thẳng mới gió.

"Ta ta biết, ta đi an bài, ngài bớt giận." Bối Minh Tuấn lập tức câm miệng không tái thảo luận cái vấn đề này.

"Hừ, nhanh đi." Nói Trịnh Bân trừ chết điện thoại, hướng Trình Trạch Dân phòng bệnh đi tới, Trịnh Bân muốn đi xem người kia thế nào.

Ngay Trịnh Bân đi tới Trình Trạch Dân cửa phòng bệnh thời điểm, đột nhiên phát hiện hai đạo thân ảnh, thân mặc quần áo, cao to khỏe mạnh, giống như là bảo tiêu giống nhau, bất quá hai người hộ vệ này Trịnh Bân chính là một chút ấn tượng cũng không có.

"Buông ra." Trịnh Bân không chút khách khí nói ra.

"Xin lỗi, chúng ta có lệnh trong người, bất luận kẻ nào không được gần." Hai tên bảo tiêu họp lại mỗi ngày nghe Trịnh Bân nói, mà là tử thù của, không tha bất luận kẻ nào đi vào.

"Lệnh? Cái gì lệnh?" Trịnh Bân có chút nghi ngờ hỏi, hiện tại hẳn Trịnh Bân phải lớn nhất, còn có người nào dưới lệnh thậm chí ngay cả mình cũng chặn.

"Trịnh tổng có lệnh, thời khắc bảo hộ Nhị thiếu gia." Bảo tiêu nói thật, mặc dù bọn hắn đều biết Trịnh Bân cũng biết thân phận của Trịnh Bân, thế nhưng đối mặt Trịnh Hoa Long mệnh lệnh, hai người như cũ lựa chọn thực hiện.

"Nhị thiếu gia? Hẳn lúc nào ra lệnh?" Trịnh Bân chau mày, mình cũng không có loại này thiếp thân bảo vệ đãi ngộ.

"Chính là Trịnh Dân ngài, Trịnh tổng có lẽ là lúc trước liền đã phân phó chúng ta, hy vọng thiếu gia ngài có thể phối hợp." Bảo tiêu cặn kẽ trả lời Trịnh Bân vấn đề.

"A, Nhị thiếu gia? Thiếp thân bảo hộ? Ngài thật đúng là bảo vệ chặt a." Trịnh Bân nhỏ giọng nói ra, sắc mặt trở nên rất âm trầm, hẳn hiện tại thật có lọt vào thật tốt chất vấn Trình Trạch Dân nhận xét. Bất quá đây cũng là chuyện không có cách nào khác, Trình Trạch Dân trình độ trọng yếu Trịnh Hoa Long rõ mồn một, hơn nữa mặc dù là đồng bào, chính là cũng không thể tùy tiện dùng a, phụ thân của người ta đây chính là lớn kiểu người, cho nên vào Trình Trạch Dân mới vừa tới thời điểm, Trịnh Hoa Long vì bảo hộ an toàn của hắn, cố ý từ bản thân bảo tiêu trong đội ngũ phối hợp ra hai người chuyên bảo hộ Trình Trạch Dân.

"Chung quân gia, Trịnh tổng đã thoát khỏi nguy hiểm tánh mạng, thật đáng tiếc các ngươi thất bại, thế nhưng ta đối với ngươi môn hiện tại có hoàn toàn mới cái nhìn, ta tới để cho Hoa Đăng cao tăng rơi vào hỗn loạn, ngươi chịu trách nhiệm trực một đối phó bọn họ thế nào?" Bối Minh Tuấn vào bên đầu điện thoại kia nói ra.

"Vì sao? Ngươi lúc đó chẳng phải Hoa Đăng cao tăng?" Chung Bá cũng đoán được Bối Minh Tuấn đại khái thân phận.

"Ta có ta vật mình muốn, chúng ta theo như nhu cầu, hồ không vì địch là được rồi. Ta thời hạn đợi sự hợp tác của chúng ta." Nói xong Bối Minh Tuấn khẽ cười một tiếng buông điện thoại xuống.

Cái gọi là đoán được mới đầu, nhưng không có đoán được kết cục, chính là cái này đáng vẽ, ngươi không biết vận mạng la bàn lúc nào lại đột nhiên thay đổi phương hướng, hướng về khác một loại khả năng tính chất không cách nào khống chế chạy tới.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

chương 177: phản bội (thượng)

"Cục trưởng Vương, ta là Trịnh tổng con trai Trịnh Bản, muốn cùng ngài hỏi một chút về vừa mới rừng trúc ở chuyện đã xảy ra, hiện tại có cái gì tiến triển sao?" Trịnh Bản dùng rất lễ phép giọng của nói ra.

"A, còn chưa ngủ đâu? Ta đây vẫn còn ở vội vàng chỉnh lý ghi chép đâu, cha người thế nào?" Cục công an trưởng phân cục cũng là một nhân vật có mặt mũi, đối với Trịnh Hoa Long còn cần khách khí khách khí, thế nhưng đối với Trịnh Bản, liền không cần khách khí như thế, cho nên giọng nói không có bởi vì gọi điện thoại người là Trịnh Bản liền có vẻ rất cung kính, đồng dạng còn đối với Trịnh Bản đã trẻ thế này còn quấy rối hấn có một tia không hồn giận.

"Nhận được ngài quan tâm, cha không có việc gì, ta muốn biết một cái bây giờ điều tra tiến độ." Trịnh Bản biết mình thân phận có thể sẽ không để cho một người cảnh sát cục cục trưởng có cái gì để ý, cho nên cũng không quản cục trưởng Vương giọng của, mục đích của hấn chính là tron mau tìm đến cái tên tự cho là đúng người.

"A, tiến triển còn cố gắng thuận lợi, các người Hoa Đảng Bộ nhân viên quản lý Lan Hinh bị chúng ta tạm thời câu lưu, các người cái tên trốn chạy an ninh đội trưởng chính là nàng đó, thế nhưng nàng hiện tại không thừa nhận, chúng ta sẽ làm nàng cung khai." Cục trưởng Vương lười biếng nói, hấn còn không có phá qua đơn giản như vậy án tử, vừa lên tới liền tập trung người hiểm nghi, mặc kệ cuối cùng có thể hay không bắt được tới cái tên hành hung người, thế nhưng cũng có thể giao soa.

"Lan Hinh quản lý? Người xác định?" Trịnh Bản có chút vô cùng kinh ngạc, Lan Hinh hấn là biết, vào Hoa Đảng vài cái quản lý bên trong bị kêu là cọt mẹ, vốn có Hoa Đảng tầng quản lý phái nữ liền ít, cho nên Lan Hinh cũng liền rất nổi danh, nếu như không phải là bởi vì nàng tính tình không tốt, có thể đã sớm lên chức, Lan Hinh Hoa Đảng bên trong quản lý rất nhiều cơ mật, một người như vậy theo lý thuyết đã nhiều lần điều tra qua thân phận của nàng, sẽ không xảy ra vấn đề, sao biết

"Ta cục trưởng này cũng không phải trắng làm, bắt sai người loại chuyện này còn chưa bao giờ qua, cha người đều không hoài nghi ta, người đến bắt đầu hoài nghi." Cục trưởng Vương có chút khó chịu, nếu như lúc này người nói chuyện là Trịnh Hoa Long nói, phỏng chừng hấn kiên nhẫn cũng liền nhịn, thế nhưng một tiểu mao hải hoài nghi mình phá án năng lực, để cục trưởng Vương có chút không nén được giận mặt mũi.

"Xin lỗi a, Vương thúc thúc, cái tên Lan Hinh quản lý liền giao cho chúng ta Hoa Đảng tới xử lý đi ngài thấy thế nào? Chuyện này phổ biến cũng không phải chuyện gì tốt, đối với ngài mà nói cũng không nên được giận mặt mũi, còn trực tiếp giải quyết riêng tương đối khá, người xem đâu?" Trịnh Bản lập tức đổi lại một bộ giọng điệu nói ra.

"Vậy người qua đây lãnh người đi, thật là, lại muốn giúp các người Hoa Đảng chùi dít, cần phải để cho cha người thật tốt đáp tạ ta, ai, bận rộn một tấc đều." Cục trưởng Vương tả oán nói, kỳ thực trong lòng của hấn là hy vọng Hoa Đảng thiếu nhân tình của hấn, phải biết rằng Hoa Đảng người tình chính là tương đối trước, hấn người cục trưởng này tiền lương không cao lắm, chỉ có thể trông cậy vào những người này tình đại phát tài a.

"Vậy trước thay cha cảm tạ Vương thúc thúc, ta đây liền đi qua." Trịnh Bản nói lời cảm tạ sau đó liền cúp điện thoại mặc xong quần áo chạy ra ngoài.

Hơn thế đồng thời, bên kia đã ở hành động được.

"Chúng ta hợp tác lúc trước, ta nghĩ người phải trước lấy ra chút thành ý tới." Chung Bá trầm giọng nói ra, bây giờ đối với mới biết thân phận của hấn, thế nhưng Chung Bá như cũ không biết thân phận của đối phương, rất là bị động, cho nên cần lớn nhất hạn độ thu hoạch quyền chủ động hoặc là thu hoạch một chút ưu thế.

"Thành ý? Ta nghĩ ta đã biểu đạt quá nhiều, chỉ ít người bây giờ đã biết kế hoạch thất bại." Bối Minh Tuấn cau mày một cái, người quản gia này lão già còn thật khó dây dưa, chính là vừa không có biện pháp trực tiếp liên lạc với Kiều Phong, chỉ có thể nhịn được.

"Rất đơn giản, người đã muốn hợp tác với chúng ta, chỉ ít trước muốn bảo tồn thực lực của chúng ta, Lan Hinh quản lý bây giờ bị cảnh sát giam, nàng là người của chúng ta, ta hy vọng người đem cứu trở về tới." Chung Bá suy nghĩ một chút nói ra, hiện tại Lan Hinh là nguy hiểm nhất, nếu như không đi quản Lan Hinh, như vậy rất dễ là có thể tra ra Lan Hinh trở ngại, đến lúc đó Lan Hinh nhất định sẽ bị Hoa Đảng xử lý xong, nếu sớm muộn gì cũng là biết thân phận của Lan Hinh, như vậy còn không bằng trước một bước nói cho người kia, trước giữ được Lan Hinh sẽ bàn.

"Lan Hinh? ! Nàng dĩ nhiên là người của Phong Đảng?" Bối Minh Tuấn vô cùng kinh ngạc trình độ tuyệt không thua kém cho vừa mới Trịnh Bản phản ứng, Bối Minh Tuấn thực sự không nghĩ tới và địa vị hấn xê xích không nhiều nữ cường nhân, dĩ nhiên là Phong Đảng nội ứng, hấn rõ ràng liền lúc trước dọn dẹp Hoa Đảng bên trong tất cả nhân tuyến a, ghê tởm, bị Lâm Lôi Ngô Kiệt vậy hai vị này xiêm áo một đường. Bối Minh Tuấn bỗng nhiên tỉnh ngộ, Lâm Lôi và Ngô Kiệt hai người này dĩ nhiên nguyện ý hi sinh nhiều người như vậy giữ lại vị trí cao nhất vậy một, rõ ràng điên rồi, bất quá cái này Bối Minh Tuấn cũng tương đương với biết một lớn tin tức, hơn nữa cũng có thể đoán được lần này ám sát Trịnh Hoa Long kế hoạch sơ dĩ thuận lợi như vậy,

phòng chừng cũng là bởi vì Lan Hinh đi, cũng là có thể thật tốt lợi dụng một phen.

"Thế nào? Chờ người cứu hết sau đó, chúng ta biết thảo luận bước tiếp theo hợp tác." Nói xong, Chung Bá liền cúp điện thoại, vĩnh viễn không để cho đối phương có cơ hội, thế nhưng ai có thể nói Chung Bá thời khắc này trong lòng dễ dàng đâu?

"Mẹ nó, cáo già, Lan Hinh tên kia, hiện tại ở đâu a." Bối Minh Tuấn dùng sức nện cho một cái cửa sổ, lão gia hỏa này vừa tìm cho mình phiền toái như vậy chuyện tình, phòng chừng lại muốn đắc tội với người, thế nhưng không có biện pháp, bỏ không được đưa nhỏ bộ không được soi, cân nhắc phía dưới, hay là trước đạt được Phong Đăng bên kia hợp lại làm tương đối trọng yếu, nhớ Trịnh Nguyên Trịnh Bán như vậy nhỏ con tôm, thật sự là không đáng hấn tại hạ công phu gì thế.

"Này, là vương cục đi? Ta là Hoa Đăng Bối Minh Tuấn, a, đứng đứng đứng, chính là lần kia ăn com chung cái tên, ha ha, rõ ràng đã lâu không gặp, lần sau lại mời vương cục đi ngồi một chút? Ta khẳng định an bài tốt." Bối Minh Tuấn và cục trưởng Vương cũng có qua lén lút giao tình, cùng nhau ăn com xong độn qua ba ấm áp, cho nên vừa lên tới mà bắt đầu kéo việc nhà.

"Đồng sự Bối sự tình gọi điện thoại tới chuyện gì a." Bối Minh Tuấn đối với cục trưởng Vương từng có vài lần tiểu nhân chiều dài, cho nên hiển nhiên cục trưởng Vương cấp cho mặt mũi này, thế nhưng đêm nay Hoa Đăng người năm lần bảy lượt gọi điện thoại cho hắn để cho hắn có chút kỳ quái, thế nào lẽ nào Hoa Đăng người tin tức còn không cùng chung sao?

"Người có phải hay không bắt một người tên là Lan Hinh người? Không có ý tứ, có thể hay không mời vương cục đem người giao cho ta đâu?" Bối Minh Tuấn không có biện pháp không thể làm gì khác hơn là mặt dày đi thẳng vào vấn đề.

"Lan Hinh? Kỳ quái, các người ngày hôm nay thế nào đều quản ta phải cái này người? Có ý đùa giỡn ta đâu?" Cục trưởng Vương có chút sò không tới ý nghĩ, vừa mới Hoa Đăng đại thiếu gia gọi điện thoại cho mình để cho mình giao người, thế nhưng cái này còn không có mấy phút nữa, Hoa Đăng ban giám đốc thành viên cũng gọi điện thoại cho mình muốn cùng một người, đây là có chuyện gì? Cục trưởng Vương có chút không làm cho bối rối, chẳng lẽ giữa bọn họ bước đi còn không nhất trí?

"Chúng ta? Cục trưởng Vương, ta nghe không hiểu có ý gì." Bối Minh Tuấn cũng rất kỳ quái, chẳng lẽ còn có người khác cũng muốn Lan Hinh phải không?

"Vừa mới các người Hoa Đăng cái tên đại thiếu gia cũng gọi điện thoại cho ta yếu nhân, rõ ràng, các người Hoa Đăng chuyện gì xảy ra? Có phải là người hay không môn làm kém a." Cục trưởng Vương có chút oán trách nói ra, dù sao cũng hắn không cần sợ hãi đắc tội với người.

"Trịnh Bán?" Bối Minh Tuấn kinh hô.

"Đúng không, chính là hắn, chuyện gì xảy ra?" Nghe Bối Minh Tuấn giật mình như thế giọng của, cục trưởng Vương kỳ quái hỏi.

"Không có việc gì, dù sao hắn còn nhỏ, có thể là có chút kích thích, vương cục trực tiếp đem người cho ta là tốt rồi, ngày khác ta thiết yến cảm tạ vương cục." Bối Minh Tuấn bình phục một cái trong lòng vội vàng xao động tâm tình bất an nói ra, nóng lòng dùng chỗ tốt để cho vương cục hướng về bản thân.

"Ha, đâu có đâu có, như vậy đi, ta xem đồng sự Bối sự tình còn tới một chuyện tương đối khá, nếu như Trịnh Bán tới trước ta sẽ giúp người ngăn chặn, người đã đến rồi trực tiếp mang đi, nói cái gì các người ngay mặt nói thì tốt rồi, người xem thế nào?" Cục trưởng Vương leo đến vị trí này không có chút tâm kế làm sao có thể thành công? Hắn mơ hồ đoán được phải là Hoa Đăng nội bộ đấu tranh, đối với loại này đấu tranh, cục trưởng Vương là vô luận như thế nào cũng không muốn tham dự trong đó, cho nên hắn làm như vậy vừa nhận Bối Minh Tuấn chỗ tốt, vừa không can dự đấu tranh, chừng đó đều không được tội làm người hiền lành, còn đây là tốt nhất sách.

"Cái này được." Bối Minh Tuấn do dự hơn nửa ngày mới đáp ứng, hắn đương nhiên biết cục trưởng Vương là nghĩ như thế nào, thế nhưng hắn cũng biết cục trưởng Vương vô luận như thế nào cũng sẽ không cho thấy thái độ nghiêng hướng mình, nếu bản thân rất rõ ràng đem Trịnh Bán và Trịnh Hoa Long đặt ở mặt đối lập lên, còn không bằng thừa dịp Trịnh Hoa Long hiện tại không cách nào can thiệp thời điểm cho thấy thái độ, phát sáng Trịnh Bán cũng không có biện pháp đối với mình tại sao dạng, bây giờ Trịnh Bán căn bản không có bất cứ uy hiếp gì, không có Trịnh Hoa Long, hắn chính là một cọng giấy.

"Vậy ta sẽ chờ đồng sự Bối chuyện." Cười ha ha một tiếng, cục trưởng Vương cúp điện thoại.

Nghe trong điện thoại truyền đến phùng má âm thanh bận tiếng, Bối Minh Tuấn rơi vào trầm tư, bản thân mình là lặn núp trong bóng tối, thế nhưng cũng là bởi vì Phong Đăng, mình bây giờ muốn lộ ra mặt nước, có thể trước Trung Quốc đồng minh hội tan rã, có thể cũng sẽ để cho Trịnh Bán xét ra ý đồ của mình, nhưng là như thế này thứ nhất, hắn có thể lấy được một ngoại bộ cường đại nhất mình hữu, Phong Đăng đối với Trịnh Hoa Long gây áp lực, nhất định sẽ so với Trịnh Nguyên tới lớn, cho nên ra sao lấy hay bỏ, Bối Minh Tuấn trong lòng đã có đếm.

Mặc vào áo khoác, Bối Minh Tuấn thu thập sơ một chút, sau đó ra ngoài lái xe chạy tới bót cảnh sát.

"Vương thúc thúc, ta đến rồi, người đâu?" Trịnh Bán sớm mà liền chạy tới, còn có chút thờ hờn hờn nói.

"Ồi chào, tới sớm như vậy? Trước làm, tiểu Lý, cho hắn cũng chén nước." Cục trưởng Vương nhú chân mày lại, không nghĩ tới tên tiểu tử này dĩ nhiên tới nhanh như vậy, Bối Minh Tuấn thế nào còn chưa tới? Đến lúc đó ta kéo không được cũng đừng trách ta.

"Ta không khát, ta đem người mang đi liền đi." Trịnh Bán khách khí kết quả đưa tới nước để ở một bên nói ra.

"Còn cần một vài thủ tục, cái này thả người cũng không phải đơn giản như vậy, ta được theo như quy củ làm việc đúng không." Cục trưởng Vương cười theo nói ra, ngày đầu biết hắn đang nói láo, đường đường cục trưởng nếu như nhớ phóng một người còn cần phiền toái như vậy nói, vậy hắn cũng đừng làm cục trưởng, cái này rõ ràng cho thấy vào kéo dài thời gian, ai cũng có thể nhìn ra được.

"Vương thúc thúc, chúng ta vào trong điện thoại nói xong rồi, không phải sao?" Trịnh Bân vẻ mặt có chút trầm xuống, hắn nhìn ra được, người cục trưởng này là ở cố ý kiểm cố, không là thật muốn đem người cho hắn, thế là tâm tình tự nhiên là có những không tốt.

"Ha ha, lời không thể nói như vậy, ta đâu gì cũng là một trưởng cục." Cục trưởng Vương cười nói.

"Ồi, đây không phải là Trịnh thiếu gia sao? Đã trở thế này tại sao lại ở chỗ này?" Một người đột nhiên cầm vào cục trưởng Vương và Trịnh Bân nói chuyện trung tới, dẫn tới hai người đều quay đầu nhìn.

Cảm tạ trời đất rốt cuộc đã tới, kế tiếp ta liền lách người. Người tới đứng là Bối Minh Tuấn, cục trưởng Vương vừa nhìn thấy Bối Minh Tuấn tới nơi, trong lòng thở phào nhẹ nhõm, sau đó ôm xem nào nhiệt tâm tính nhân nhả đi chơi.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cục Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

chương 178: phản bội (trung)

"Đồng sự Bối sự tình? Người tới nơi này là làm gì?" Trịnh Bân nghi hoặc nhìn Bối Minh Tuấn hỏi, Trịnh Bân không nhớ rõ bản thân lại để cho Bối Minh Tuấn tới cục cảnh sát mệnh lệnh.

"Lời này ta cũng muốn hỏi một chút Trịnh thiếu gia a, người bị thương đi? Thế nào không ở bệnh viện dưỡng thương, không chú ý Trịnh tổng tình huống, một người chạy tới chỗ như thế a." Bối Minh Tuấn hỏi lại, biểu hiện ra cung kính vào Trịnh Bân trong lỗ tai nghe tất cả đều là âm.

"Người có ý gì? ! Ta là tới đem người hiềm nghi lĩnh trở về, ở đây không có chuyện của người, mời trở về đi." Trước kia Bối Minh Tuấn đối với Trịnh Bân cũng là mười điểm nghe theo, thế nhưng ngày hôm nay Bối Minh Tuấn thái độ khác thường và Trịnh Bân xuất hiện đối lập tâm tình, để cho Trịnh Bân sắc mặt trở nên mười điểm không hấp dẫn.

"Thật là tấu xảo, ta cũng vậy tới lĩnh người, lĩnh con người toàn vẹn ta dĩ nhiên là đi." Bối Minh Tuấn cười ha hả nói.

"Người cũng là tới lĩnh người? Người nào?" Trịnh Bân thật đúng là không tin sẽ có trùng hợp như vậy chuyện tình, thế nào trùng hợp như vậy là hắn tới lĩnh người thời điểm Bối Minh Tuấn vừa mới cũng tới lĩnh người đâu, thế là trầm mặt hỏi.

"Lan Hinh quản lý, Trịnh thiếu gia đâu?" Bối Minh Tuấn vẻ mặt buồn lòng nói ra, dường như căn bản không biết Trịnh Bân chính là tìm đến Lan Hinh y giống nhau.

"Lan Hinh? Ta cũng vậy, tìm đến nàng đâu." Trịnh Bân sắc mặt triệt để trở thành phần nộ rồi, cái này rõ ràng liền là cố ý cùng hắn đối nghịch, hắn không biết Bối Minh Tuấn tại sao phải đột nhiên trở nên thế này, thế nhưng hiển nhiên đối với Bối Minh Tuấn hành vi hết sức bất mãn.

"Ồi chào? Trùng hợp như vậy? Ha ha, nếu cũng là tới chuộc quản lý Lan, như vậy cái này tiêu pha chuyện tình, dĩ nhiên là giao cho ta tới tốt lắm, không nhọc phiền Trịnh thiếu gia." Không thể không nói Bối Minh Tuấn giả ngây giả dại là có một bộ, vào Trịnh Bân sắc mặt đã sắp tích xuất nước tới dưới tình huống, vẫn như cũ chuyện trò vui vẻ mở ra loại này tự làm cho mặt mặt đùa giỡn.

"Bối Minh Tuấn! Cha ta thụ thương chính là và Lan Hinh đề cập đến, người đừng rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt!" Trịnh Bân giống ngay nổi giận từ nhỏ giống nhau hướng Bối Minh Tuấn hô, Bối Minh Tuấn đáng về triệt để chọc giận Trịnh Bân.

"Ta xem, phương diện này phải có sự hiểu lầm, Lan Hinh là thù hạ ta người, không có khả năng làm ra chuyện như vậy, cho nên, người này ta tự nhiên là muốn giữ lại." Bối Minh Tuấn cũng thu hồi cả lo phát phơ thái độ, rất chăm chú nhìn Trịnh Bân nói ra.

"Bối Minh Tuấn, ta cảnh cáo người, người tốt nhất rõ ràng người bây giờ đang làm gì thế." Bị làm tức giận Trịnh Bân kỳ thực không có gì thủ đoạn, hắn địa vị bây giờ quả thực không có Bối Minh Tuấn cao, cho nên cũng chỉ có thể cảnh cáo.

"Ta đương nhiên biết rõ, Trịnh thiếu gia, người ngày hôm nay người là mang không đi, rõ ràng làm phiền người tới đi một chuyến." Bối Minh Tuấn bày buông tay, không chút nào đem Trịnh Bân nói đề vào mắt.

"Bộ người là phản bội Hoa Đăng! Người cần phải rõ ràng hậu quả! Đừng cho là ta cha không ở, người có thể muốn làm gì thì làm!" Trịnh Bân giận dữ

sức vỗ bàn một cái nói ra, cho Bối Minh Tuấn mang theo đỉnh đầu phản bội Hoa Đăng chụp mũ.

"Có phải hay không phản bội Hoa Đăng, cái này người nói không tính, thế nhưng ta quả thực là bởi vì người cha không ở, cho nên muốn làm gì thì làm, người có thể làm gì ta?" Bối Minh Tuấn một tay dựa ở trên bàn, trên cao nhìn xuống nhìn Trịnh Bản nói ra.

"Ta xem người dám!" Trịnh Bản lập tức đứng lên, nhìn Bối Minh Tuấn nói ra.

"Cục trưởng Vương, người ở nơi nào?" Bối Minh Tuấn hướng về phía Trịnh Bản cười một cái, xoay người sang chỗ khác hỏi cục trưởng Vương nói ra.

"A, người, người vẫn còn ở câu lưu trong phòng đợi, ta đi cho mang tới a." Cục trưởng Vương chính nhìn náo nhiệt đầu, Bối Minh Tuấn cái này máy động đúng gọi hắn để cho hắn sững sờ thần, sau đó phản ứng kịp vội vàng chạy tới dẫn người.

Trong chốc lát, cục trưởng Vương đợi Lan Hinh lại tới, Lan Hinh lúc này trên người còn mặc màu đen quần áo lao động, đáng vẻ và lúc trước không có thay đổi gì, xem ra nàng chẳng qua là bị đẩy đến bót cảnh sát cũng không có tiến hành cái gì không hợp lý thẩm vấn, làm Lan Hinh thấy Bối Minh Tuấn và Trịnh Bản hai người thời điểm, trên mặt có những vô cùng kinh ngạc, vừa mới cục trưởng Vương nói có người tới lĩnh nàng thời điểm, nàng còn tưởng rằng là Trịnh Hoa Long phái người áp nàng trở lại xử trí đâu, trong lòng cũng cũng sớm đã làm tốt phát sinh thể này chuyện chuẩn bị, vô luận như thế nào hắn cũng sẽ không đem Phong Đăng chuyện tình nói ra, bất quá vừa nhìn người tới là Trịnh Bản và Bối Minh Tuấn, hơn nữa hai người nét mặt hiển nhiên là có chút kỳ quái, cho nên trong lòng cũng là nổi lên lòng nghi ngờ, Trịnh Bản tới cũng hoàn hảo lý giải, cái này Bối Minh Tuấn tới là có ý gì?

"Cục trưởng Vương làm việc thật bén tìm, không sai." Bối Minh Tuấn nhìn Lan Hinh hướng về phía cục trưởng Vương gật gật đầu nói, sau đó hướng phía Lan Hinh đi tới.

"Nơi nào nơi nào, ta chính là một giúp một tay, không chịu một mồi." Cục trưởng Vương rất khiêm tốn nói ra.

"Lan Hinh tiểu thư, ta là Chung quân gia phái tới cứu người, đừng lo lắng, bảo trì phối hợp." Bối Minh Tuấn đi tới Lan Hinh trước mặt, vào Lan Hinh bên tai nhỏ giọng nói, để cho Lan Hinh bỏ đi cảnh giác hợp lại nói rõ ý đồ đến.

"Ta nghe không hiểu người đang nói cái gì." Lan Hinh đầu tiên là sững sờ, sau đó rất bình tĩnh nói, đối với Lan Hinh loại này tính tình người cẩn thận mà nói, tuyệt đối sẽ không bởi vì chuyện xảy ra đột nhiên mà mất đi bình tĩnh, bại lộ thân phận.

"Quả nhiên đủ cẩn thận, Chung Bá để cho như ta vậy nói cho người biết" Bối Minh Tuấn trong lòng âm thầm khen ngợi, dưới tình huống như thế còn chưa phải mất tí mị, cô gái này quả nhiên không bình thường, thế là tiếp tục ghé vào Lan Hinh bên tai nhỏ giọng nói vài câu, cái này vài câu là Chung Bá nói cho hắn biết, chính là vì sợ Lan Hinh không tin.

"Ta biết." Lan Hinh nghe thân thể chấn động, sau đó lập tức khôi phục bình tĩnh, từ Bối Minh Tuấn nói xong những thứ này đến xem, hắn quả thực không có lừa gạt mình, chẳng qua là không biết vì sao Phong Đăng biết đáp ứng cái này hợp tác, có lẽ là Chung Bá hoặc là Phong tổng có cái gì đặc thù nhận xét đi, những thứ này Lan Hinh cũng không cần nữa xả vào.

"Tốt, vậy Vương cục, người ta liền mang đi a." Bối Minh Tuấn trong lòng thở dài một hơi, cuối cùng cũng không ra cái gì sai lầm, sau đó đối với một bên cục trưởng Vương nói cảm ơn, cục trưởng Vương gật đầu.

Bởi Bối Minh Tuấn sau lưng vừa lúc ngăn trở Trịnh Bản tầm mắt, cho nên xảy ra chuyện gì Trịnh Bản một chút đều không phát hiện, đã nhìn thấy Bối Minh Tuấn đi tới, sau đó không biết làm những gì, Lan Hinh liền theo Bối Minh Tuấn đi.

"Đứng lại!" Mắt thấy Bối Minh Tuấn sẽ phải đem người mang đi, Trịnh Bản tức giận hô lớn.

Bối Minh Tuấn xoay người nhìn Trịnh Bản một cái, trong ánh mắt lộ khinh thường, sau đó không nói được một lời liền mang theo Lan Hinh đi ra phòng làm việc.

"Ghe tôm!" Trịnh Bản nện bàn một cái, trơ mắt nhìn Bối Minh Tuấn phách lối như vậy đi ra ngoài, hắn căn bản không có bất kỳ biện pháp ngăn cản Bối Minh Tuấn, hắn trên người bây giờ có thương tích, tự đi đường đều lao lực, hơn nữa hắn không tin Bối Minh Tuấn biết cái gì biện pháp cũng không có một mình tới bót cảnh sát, cho nên hắn thúc thủ luống cuống.

"Trịnh thiếu gia, ta xem coi như, căn bản không có biện pháp a, ta xem người bây giờ còn là được xong trở về tĩnh dưỡng thân thể, chờ cha người tốt lắm rồi hãy nói." Cục trưởng Vương điển hình đứng nói chuyện không đầu thất lưng, chưa bao giờ đắc tội bất kỳ bên nào.

"Cục trưởng Vương, người đây là ý gì, vào điện thoại nói với ta thật tốt, kỳ thực người đã sớm biết hắn muốn tới có phải hay không?" Trịnh Bản vừa nhìn thấy cái tên cười híp mắt cục trưởng Vương, trong lòng liền giận run người.

"Ồi chào, Trịnh thiếu gia, không thể nói như vậy, ta là nói như vậy, chính là đồng sự Bối sau liền gọi điện thoại nói cho ta biết để cho ta giữ người, ta chưa có biện pháp nào? Người cũng biết đồng sự Bối sự tình vị trí cao quyền lực lớn, ta cũng không khỏi không nghe hắn, thật khó khăn a." Cục trưởng Vương trên mặt lộ ra quả thực khổ sở biểu tình, sinh động y như nguyên bản, nếu như không biết sự tình nguyên do nói, nhất định sẽ bị cái biểu tình này lừa dối.

"Tất cả đều là mụm có! Bút trưởng này, chúng ta đến lúc đó lại coi là!" Trịnh Bản hừ nhẹ một tiếng, cục trưởng Vương sắc mặt hắn đã sớm khám phá, chính là cô đầu tròng, nơi nào lợi ích lớn đi bên kia cũng, nếu hôm nay chuyện tốt bị Bối Minh Tuấn phá hủy, Trịnh Bản cũng không có tiếp tục đợi đi xuống lý do, thế là cũng không chào hỏi trực tiếp đi ra ngoài, trong lòng đã đem cái này hai mặt cục trưởng Vương kéo đến mình sổ đen đậm, chờ mình nháy ra công phu nhất định phải đem bút trưởng này tìm trở về.

"Trịnh thiếu gia đi thông thả, nhớ kỹ thay ta hướng cha người vấn an." Cục trưởng Vương cũng không phải để ý, thấy Trịnh Bân chuẩn bị rời khỏi, ở sau người khách khí nói ra, chính là lời này nghe vào Trịnh Bân trong lòng lại là một hồi khó chịu.

"Lúc này cần phải để cho Bối Minh Tuấn nhiều phun ra một chút thù lao tới, bất quá hấn cha hiện tại trọng thương, căn cứ chính hấn ta còn không cần nặng hơn nhìn kỹ." Cục trưởng Vương tự mình lẩm bẩm nói.

"Cái tên hành hung người, các người bắt đến rồi sao? Hiện tại rốt cuộc thế nào?" Ngồi ở Bối Minh Tuấn trong xe, Lan Hinh cuối cùng phá vỡ hai người lặng im, giờ này khắc này nàng quan tâm nhất chính là thế cục bây giờ và bản thân mình rất thương thức người trẻ tuổi.

"Ta là không biết nhiều lắm, bất quá Trịnh Hoa Long không chết, phải nói kế hoạch của các người thất bại, nhưng có phải thế không một chút hiệu quả không có, các người còn là người thứ nhất có thể làm cho Trịnh Hoa Long thiếu chút nữa sẽ chết, người phải là chưa bắt được, không phải Trịnh Bân liền sẽ không tới tìm người, bất quá bọn hấn phải rất bén nhạy biết là Phong Đằng làm." Bối Minh Tuấn không có gì bảo lưu cơ bản đều nói cho Lan Hinh, đương nhiên, Bối Minh Tuấn cũng hy vọng từ Lan Hinh nơi nào đổi lấy đến mình muốn tình báo.

"Vây là tốt rồi, các người không có chứng cứ." Lan Hinh thở phào nhẹ nhõm nói ra, cục diện bây giờ đương nhiên là Phong Đằng hơi thắng một bậc, thế nhưng nếu như người tuổi trẻ kia bị bắt, như vậy lần này thua thiệt chính là Phong Đằng.

"Ta muốn biết, rốt cuộc là người nào làm? Không có nghe nói Phong Đằng cái gì ra một người như vậy vật." Bối Minh Tuấn hỏi vấn đề mấu chốt nhất.

"Người này ta cũng vậy lần đầu tiên gặp, cho nên không rõ lắm, người chỉ cần biết hấn rất ưu tú là được, có thể tương lai hấn biết cùng các người Hoa Đằng chính diện giao phong đâu." Lan Hinh mặc dù nói là lời nói thật, nhưng lại là không có một chút chút tin tức hữu dụng.

"Hừ, người ngược lại trước sau như một cẩn thận, thật không nghĩ tới chúng ta Hoa Đằng cộp mẹ còn người của Phong Đằng, người đã bại lộ, còn trở về Hoa Đằng sao?" Bối Minh Tuấn cũng không có tiếp tục truy vấn, từ Lan Hinh ở đây lấy được tình báo chắc chắn sẽ không rất nhiều, cho nên Bối Minh Tuấn trở lại dự định và Chung quân gia thật tốt nhờ một chút vấn đề này.

"Trở lại, không quay về nói mới bại lộ đâu, sẽ bàn, xảy ra chuyện cũng từ ngài cho ta chia vào, ta sợ cái gì?" Lan Hinh hai tay khoanh vào trước ngực nói ra, dáng vẻ cập kỳ quyền rũ.

"Người cô gái này" Bối Minh Tuấn từ kính chiếu hậu dăm nhìn Lan Hinh trước ngực bởi đề ép mà trở nên rõ ràng rãnh sâu, có chút huyết khí dâng lên, vội vàng tỉnh táo lại, cuối cùng cảm giác mình vào tìm phiền toái, thế nào bày ra một như vậy phụ nữ.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 179: phản bội (hạ)

Trương Nha Lăng tỉnh dậy đã là ban ngày, xoa xoa cặp mắt còn chút buồn ngủ, hấn không biết hiện tại rốt cuộc mấy giờ rồi, chỉ biết mình ngủ rất say, đã thật lâu không có thể này ngủ thẳng hiên nhiên tỉnh, lúc trước cũng là ép buộc bản thân thật sớm đứng dậy, sau đó đi tham gia huấn luyện, ép buộc bản thân nghiêm ngặt thực hiện kế hoạch của chính mình biểu, nhưng là hôm nay còn lần đầu thế này ngủ mơ hồ, ngay cả mấy giờ rồi cũng không biết, có thể nhất định là cũng đã khuya lắm rồi.

Hơi chút xoay giặt mình thân thể, Trương Nha Lăng cảm giác được trên người đau nhức, nhất là cổ chân chỗ, nhẹ nhàng khẽ động thì có thần kinh đau đón truyền ra, Trương Nha Lăng cái này mới nhớ tới bản thân hôm qua cổ chân xoay bị thương, cúi đầu vừa nhìn, phát hiện cổ chân chỗ đã không biết lúc nào dùng băng vải băng bó kỹ, tí mề cảm giác cũng có thể biết trả lại được.

Nhìn đồng hồ đeo tay một cái, đã sắp mười giờ, thế là Trương Nha Lăng theo thói quen nhấn bình thường gọi Từ Viện chuông.

Leng keng đình, leng keng đình. Vài cái tiếng vang sau đó, hợp lại không có bất kỳ người nào tới, điều này làm cho Trương Nha Lăng cảm thấy rất kỳ quái, mọi khi thời điểm, chỉ cần Trương Nha Lăng theo như hét chuông, Từ Viện sẽ xuất hiện vào trước mặt của mình, ngày hôm nay là thế nào? Lễ nào Từ Viện vào vội vàng không có nghe thấy? Thế là Trương Nha Lăng vừa nhấn vài cái, buồn chán đợi sau đó, vẫn là không có phản ứng chút nào.

"Chuyện gì xảy ra, tại sao phải không ai" Trương Nha Lăng nhỏ giọng thăm thì nói, cái này hết sức không bình thường, dù cho Từ Viện không ở, cũng sẽ có người khác vào, rung chuông không ai nguyên nhân, chỉ có thể nói rõ cả tòa lầu chỉ còn lại có hấn, người đi đâu rồi?

Trương Nha Lăng chịu đựng cổ chân đau đón một chân bính được, mặc áo ngủ mở rộng cửa bản thân đỡ đem tay xuống lầu, Trương Nha Lăng không quá thích loại này an tĩnh bầu không khí, nhất là hôm qua vừa mới phát sinh hết chuyện lớn như vậy, buổi sáng liền phát sinh chuyện quỷ dị như vậy, để

cho Trương Nha Lăng không yên lòng.

Đi tới lầu một phòng khách, không có gì dị thường, duy nhất không bình thường chính là không có người, một người cũng không có, Trương Nha Lăng bây giờ cảm giác giống như là khi còn bé vừa rời giường phát hiện cha mẹ đều đi làm, trong liền còn dư lại tự mình một người giống nhau.

Bởi cho tới nay đều ở đây Phong phủ bên trong, cho nên Trương Nha Lăng cũng không dùng điện thoại di động, bình thường tất cả cuộc sống bắt đầu cuộc sống hàng ngày cũng là Từ Viện tới phụ trách, Từ Viện lập tức biến mất, để cho Trương Nha Lăng có chút mờ mịt, chỉ ít lần hiện tại không biết nên làm như thế nào, y phục không biết ở nơi nào, cái bụng rất cũng không dùng người đưa cơm.

Răng rắc, đột nhiên cửa chính bị mở ra thanh âm vang lên.

"Từ Viện, người đi đâu?" Trương Nha Lăng nghe phía sau cửa chính bị mở ra, cho là Từ Viện cuối cùng đã trở về, thế là cười một bên xoay người vừa nói. "Có phải hay không rất thất vọng?" Chung Bá nhìn Trương Nha Lăng nói ra, người tiến vào không phải Trương Nha Lăng quen thuộc Từ Viện, mà là Chung Bá.

"Tại sao là người? !" Trương Nha Lăng quay đầu lại thấy Chung Bá, rất kinh ngạc nói ra.

"Vì sao không thể là ta đâu? Lẽ nào người bây giờ sợ ta?" Chung Bá rất tự nhiên đóng cửa lại, bóp một tiếng giữ cửa cho khóa lại.

"Người muốn làm gì?" Khóa cửa thanh âm để cho Trương Nha Lăng có chút cảnh giác, không có một bóng người nhà cửa, Chung Bá đột nhiên xông vào, để cho Trương Nha Lăng luôn cảm thấy có chuyện gì muốn phát sinh.

"Đêm qua không có thể cùng người tốt nhất nói một chút, ta cảm thấy rất tiếc nuối, cho nên ngày hôm nay riêng tới với người nói chuyện, mời ngồi." Chung Bá rất khách khí nói với Trương Nha Lăng, mang trên mặt rất nụ cười hiền lành, giống như là Trương Nha Lăng vừa mới nhìn thấy Chung Bá thời điểm như vậy, Chung Bá tự mình làm được trên ghế sa lon, sau đó chỉ vào mặt khác sô pha ý bảo Trương Nha Lăng cũng ngồi.

Trương Nha Lăng không có cách nào, hẳn từ Chung Bá trên mặt không chiếm được bất kỳ tin tức, bắt đầu dĩ, chỉ có thể đỡ sô pha ngồi xuống Chung Bá đối diện, sau đó nhìn Chung Bá, hiện tại Trương Nha Lăng không có một chút phòng thân vũ khí, vậy hai thanh súng sáng sớm lúc tỉnh lại cũng đã không thấy, bất quá đối với Chung Bá lớn tuổi như vậy người mà nói, Trương Nha Lăng sẽ không cảm thấy bản thân biết ngay cả một người lớn tuổi đều không ngăn được.

"Người rốt cuộc muốn làm gì? Cái này người cả phòng không thấy là an bài của người đi?" Trương Nha Lăng quyết định tiên phát chế nhân, cùng người nói giằng co kiên kỵ nhất rơi vào bị động, cho nên Trương Nha Lăng muốn tranh thủ đến chủ động.

"Không sai, là ta an bài." Chung Bá gật đầu thừa nhận nói. Bất quá con trả lời Trương Nha Lăng nửa câu đầu, đối với mình rốt cuộc muốn làm gì, cũng không có nói rõ ràng.

"Người rốt cuộc muốn làm gì!" Trương Nha Lăng đột nhiên có chút bận tâm, hẳn nghĩ Chung Bá nhất định là có mục đích.

"Người nghĩ Phong phủ cho người cái gì?" Chung Bá nhếch lên chân bắt chéo, mười ngón giao nhau đặt ở trên đầu gối, như là nói chuyện phiếm giống nhau.

"Cho ta hôm nay toàn bộ." Trương Nha Lăng nói thật.

"A? Giác ngộ có cao như vậy?" Chung Bá thật bất ngờ Trương Nha Lăng sẽ nói thế này chân thành.

"Ừ, điểm này ta thừa nhận, tri ân báo đáp chuyện tình, ta sẽ không làm." Trương Nha Lăng rất nghiêm túc gật đầu, nhìn Chung Bá nói ra, điểm này vô luận như thế nào Trương Nha Lăng cũng sẽ không bác bỏ.

"Tục ngữ nói, nuôi binh nghìn ngày, người ở đây Phong phủ đợi lâu như vậy, luôn luôn thể hiện giá trị của người, giá trị của người ở đâu?" Chung Bá không chút khách khí trực bức bên nhận đề tài của.

"Ta chỉ ít ta cảm thấy giá trị của ta không phải giúp các người giết người." Trương Nha Lăng do dự một chút nói ra.

"Nói như vậy, người là có ý để cho chạy Trịnh Hoa Long?" Chung Bá nheo mắt lại, sắc bén ánh mắt nhìn Trương Nha Lăng nói ra.

"Không phải! Ta nói, đúng là bởi vì ta sai lầm, thế nhưng ta không phải cố ý làm!" Trương Nha Lăng thề thốt bác bỏ, hẳn lúc đó quả thực đã ôm giết chết Trịnh Hoa Long quyết tâm, thế nhưng thực sự không nghĩ tới xà ngang lại đột nhiên rơi xuống, làm cho cả kế hoạch đều hỏng bét.

"Ta rất thất vọng, nói thật đi, Trương Nha Lăng, ta thực sự rất thất vọng, Phong phủ chưa bao giờ lưu dung nhân, không để lại phế vật, chúng ta không có bao nhiêu thời gian đi đợi." Chung Bá lắc đầu nói ra, có thể Chung Bá có chút quá hiệu quả và lợi ích, thế nhưng quả thực, người đối với một người được, đối với một người đầu tư, cũng là khát vọng lấy được hồi báo, cho dù công ích sự nghiệp người cũng phải nhận được trả thù, người nội tâm thỏa mãn, người khác thừa nhận, trong lòng bình thản, những thứ này đều là trả thù, không ai trở lại làm chưa có trở về báo chuyện tình.

Trương Nha Lăng cúi đầu hai tay nắm tay, không nói gì.

"Người không làm... thất vọng chúng ta sao? Bình tĩnh mà xem xét, Phong phủ trên dưới đều đang vì một mình người phục vụ, người mang cho chúng ta cái gì? Vô tận phiền phức." Lúc này đây chuyện tình cũng sẽ không rất nhanh đi tới, đầu mâu đều có thể dần dần nhắm ngay Phong Đăng, mà Chung Bá

thì lên giá số lớn mạng giao thiệp và tiền tài tới tiêu trừ ảnh hưởng thậm chí là can thiệp điều tra.

"Xin lỗi." Trương Nha Lăng nhỏ giọng nói, hần cũng có thể nghĩ đến, lần này thất bại đại gia trước hết hoài nghi chính là Phong Đăng, nhất định sẽ đối mặt rất nhiều ngoại giới gây áp lực, cũng sẽ đối mặt Hoa Đăng vô tận trả thù.

"Một câu xin lỗi là vô dụng nhất, người bây giờ hại ... không ít chính người, còn lại Lan Hinh." Kỳ thực Lan Hinh không có chuyện gì tin tức Chung Bá cũng sớm đã biết, như bây giờ nói chỉ là vì để cho Trương Nha Lăng nghĩ lại thêm áy náy.

"Lan Hinh? Nàng nàng thế nào?" Trương Nha Lăng và Lan Hinh chỉ có qua gặp mặt một lần, bất quá cô gái này cũng cho Trương Nha Lăng để lại tốt nguyên nhân, thế là vội vàng hỏi.

"Nàng tự nhiên là thay người làm lá chắn, rất dễ dàng đã bị mang đi, người đoán, Hoa Đăng biết thế này đối phó nàng?" Chung Bá nói một câu lời nói đối, thế nhưng loại tình huống này nếu như không phải là bởi vì Bối Minh Tuấn nói, liền thực sự biết thế này phát sinh.

"Ta ta không biết" Trương Nha Lăng nhắm mắt lại, trong đầu hiện ra Hoa Đăng thúc ép Lan Hinh nói ra bản thân tên tình cảnh, giống như là điện ảnh cái loại này nghiêm hình bức cung giống nhau, máu tanh dọa người, để cho một nữ nhân vì mình chống đỡ thống khổ như thế, có phải hay không có chút quá Trương Nha Lăng vào trong lòng nghĩ như vậy được.

"Người biết không? Vào Phong Đăng, cũng có một cái quy củ bất thành văn, rất tàn khốc quy củ, sai sai xem." Chung Bá đột nhiên đứng dậy nói ra.

"Ta ta không biết." Trương Nha Lăng cảnh giác nhìn Chung Bá, quan sát đến Chung Bá bước tiếp theo phản ứng.

"Chưa hoàn thành nhiệm vụ người, trở về sau khi đến, là muốn lấy cái chết tạ tội, bởi vì chúng ta chỉ có một cái mạng, chúng ta không thua nổi." Chung Bá mỗi chữ mỗi câu chậm rãi nói ra, Chung Bá là cố ý thả chậm ngữ tốc, làm cho Trương Nha Lăng có thể nghe hiểu.

"Người muốn giết ta? !" Chung Bá nói giống sấm sét giữa trời quang giống nhau nổ vang vào Trương Nha Lăng bên tai.

Trương Nha Lăng cũng không muốn chết ở chỗ này, xem ra số dĩ ngày hôm nay trong lầu không ai, cũng là bởi vì Chung Bá đã sớm kế hoạch tốt lắm chuyện này, cho nên một tay phía sau lên rút tìm cái gì có thể sử dụng vũ khí, tay kia hiển nhiên rũ xuống thò ra chuẩn bị xuất kích.

"Đừng suy nghĩ, người không có tỷ số thắng." Chặn ngang bạc phát sáng sắc sủng chỉ vào Trương Nha Lăng ngực, chỉ cần khẽ động, Chung Bá có thể bất cứ lúc nào đều có thể nổ súng, cái tên này màu bạc súng chính là Trương Nha Lăng lúc trước mang theo người tên là rồng bạc ngân sắc cải trang súng ngắn, vào khoảng cách gần như vậy dưới, Trương Nha Lăng biết trong nháy mắt tử vong.

"Ghe tòm!" Nhìn hòng súng đen ngòm, Trương Nha Lăng bỏ qua ngẫm hai cái tay mờ ám, Chung Bá hiện tại tâm tình hiện tại rất không ổn định, Trương Nha Lăng cũng không giống bị Chung Bá một súng đánh chết.

"Lúc trước sẽ không = nghĩ đến người còn có thể sống được trở về, người cảm thấy thế nào?" Chung Bá giật giật súng ý bảo Trương Nha Lăng ngừng trong tay mờ ám.

"Chớ nổ súng!" Trương Nha Lăng kêu nói ra, đây coi là cái gì a, thế nào còn sẽ phát sinh chuyện như vậy.

"Đợi một chút, Chung Bá!" Ở nơi này chỉ mảnh treo chuông trong đó, hữu dụng một người xông vào, Đỗ Lôi thờ hồn hèn dờ cửa nói với Chung Bá.

"Có việc gì thế?" Chung Bá nín một cái Đỗ Lôi liền không nhìn hần nữa,

"Ngài cái này là làm gì? Vốn có người cũng đã rất ít, còn nếu như vậy người tàn sát?" Đỗ Lôi lớn tiếng hỏi.

"Không có, ta chỉ là hù dọa hần một chút mà thôi, ta đi xem Phong tổng, người tới chịu trách nhiệm chăm sóc hần đi." Chung Bá cười một cái nói, sau đó đi tới khẩu súng đặt ở Đỗ Lôi trong tay của nàng, trực tiếp đi ra khỏi phòng, hướng lầu chính đi tới.

Đỗ Lôi và Trương Nha Lăng tất cả thờ dài một hơi, giả như Chung Bá bóp cò tay hơi chút một dùng sức, như vậy Trương Nha Lăng hiện tại tự ứng cái thị và cha mẹ đoàn tụ toàn bộ.

Đỗ Lôi hơi chút kiểm tra một chút cái tên này thuộc về hần yêu súng, phát hiện súng trong băng đạn mặt cũng không có đạn, Trương Nha Lăng hoàn toàn bị gạt, cũng không biết là Chung Bá là chính là biết có chừng nấy nhà cố ý tìm Trương Nha Lăng.

"Người không sao chứ?" Đỗ Lôi quay đầu hỏi Trương Nha Lăng nói đến.

"Không có việc gì, một chút việc cũng không có." Kỳ thực Trương Nha Lăng trong lòng như cũ lặng lẽ gieo một quả vụn vụn hạt giống.

chương 180: người kia (thượng)

"Người chó suy nghĩ quá nhiều, có thể hần chỉ là muốn khảo nghiệm người một chút mà thôi." Đỗ Lôi khẩu súng một lần nữa trả lại cho Trương Nha Lăng, hiện tại đây đã là Trương Nha Lăng dành riêng súng ống, cho nên Đỗ Lôi hiển nhiên vật quy nguyên chủ.

"Ta biết, không có việc gì, coi như là giết ta cũng tình hữu khả nguyên, ta vốn chính là một người phải chết." Trương Nha Lăng tiếp nhận súng loay hoay vài cái nói ra, thân thương có chút bản, hần dùng mình ống tay áo xoa xoa, sau đó chó vào ngang lưng.

"Đừng nói bi quan như thế, người đã làm rất khá, cái này hay là chúng ta lần đầu tiên thương tổn được Trịnh Hoa Long, phỏng chừng toàn bộ Hoa Đảng đều sẽ khiếp sợ, người chính là đệ nhất nhân." Đỗ Lôi nói rất thực sự, Trương Nha Lăng quả thực đã làm rất khá, dựa theo Chung Bá ban đầu tưởng tượng, có thể Trương Nha Lăng đều không nhất định có thể gặp được Trịnh Hoa Long đã bị chế phục.

"Người đã nói, sát thủ nhiệm vụ chính là mục tiêu ám sát, chỉ cần mục tiêu không chết, chính là nhiệm vụ thất bại." Trương Nha Lăng thần sắc có chút hoảng hốt nói ra.

"Người còn mới vừa bắt đầu, không phải tất cả mọi người biết một lần thành công, vậy không hiện thực, người chỉ cần biết rằng người tận lực là được." Đỗ Lôi căn cứ bản thân có khả năng đi thoải mái Trương Nha Lăng, tự tin là quan trọng nhất, nếu như bởi vì thất bại lần trước mà đánh mất tự tin nói, như vậy thì coi là nhiệm vụ thành công thì thế nào?

"Vậy, ta còn có cơ hội bù đắp sao?" Trương Nha Lăng hỏi dò, Trương Nha Lăng nghĩ chỉ cần mình đền bù sự sai lầm này, hết thảy đều biết tốt hơn rất nhiều.

"Đã không có, người cũng không cần suy nghĩ được làm cái gì việc ngốc, không phải đối với tất cả mọi người không tốt, ta đi trước, chính người thật tốt dưỡng thương đi." Đỗ Lôi đứng lên, vỗ vỗ Trương Nha Lăng vai, hiện tại Đỗ Lôi có thể nói cũng không nhiều, dù sao hần như vậy thuộc về Phong Đảng an ninh hệ thống người đối với Phong Đảng kế hoạch giải không nhiều lắm, cho nên cũng không có cái gì quyền phát ngôn, hần có thể làm chỉ có báo cho Trương Nha Lăng một sự tình mà thôi.

"Ta biết, được rồi, huấn luyện viên Đỗ, chân của ta cô tay dùng được thang có thể khôi phục nhanh chóng sao?" Vào Đỗ Lôi sắp lúc rời đi, Trương Nha Lăng gọi lại Đỗ Lôi, hiện tại vết thương ở chân rất đại trình độ chế ước Trương Nha Lăng hành động.

"Cái này không rõ lắm, bởi vì được thang phần lớn công hiệu là nhằm vào cơ bắp và xương cốt, đối với thần kinh và phần mềm hiệu quả tốt không tốt ta cũng không biết, người có thể thử xem, cuối cùng so với không thử mạnh mẽ. Đừng có gấp, kỳ thực ta ngược lại nghĩ người phải thừa cơ nghỉ ngơi một chút, lòng có độ mới tốt, không thể luôn luôn ở vào chật trạng thái." Đỗ Lôi vừa cười vừa nói, Trương Nha Lăng vào tiếp tục như vậy sẽ phải biến thành một robot, cho nên thích đương buông lỏng một chút sẽ cho người tâm tình khẩn trương trầm tĩnh lại, lại thêm có trợ giúp tương lai phát triển.

Trương Nha Lăng một người ngồi ở trên ghế sa lon nhắm mắt, hần hiện tại quả thực phải buông lỏng một chút, thế nhưng bản năng cảnh giác để cho Trương Nha Lăng bị ép buộc đi chú ý chung quanh nhất cử nhất động, nhắm mắt lại, trước mắt xuất hiện chính là hỏa hải và bóng tối rừng cây, một sáng một tối cường liệt đối lập để cho Trương Nha Lăng có chút không có biện pháp không chế tâm tình của mình.

"Trương Nha Lăng? ! Người thế nào bản thân xuống? !" Cửa lạng lẽ mở ra, lần này trở về người là Từ Viện không già, thấy trên ghế sa lon nằm một người, thế là nhỏ giọng đi tới, thấy là Trương Nha Lăng cho là có chút kinh ngạc nói.

"Từ Viện? Người thế nào mới vừa về, vừa mới đi nơi nào?" Trương Nha Lăng thấy Từ Viện, trong ánh mắt đầu tiên là hiện lên vẻ vui sướng, lập tức càng làm phần này vui sướng giấu đi, thay một bộ bộ đáng nghiêm túc.

"Xin lỗi vừa mới sáng sớm thời điểm quản lý Chung đem ta tất cả toàn bộ rõ ràng đi hần nói người ăn yên ổn dung dịch biết ngủ thẳng muộn cho nên không cần chuẩn bị cái gì, chúng ta đều bị điều đi đi tới chăm sóc Phong tổng, cho nên" thấy Trương Nha Lăng hơi có chút tức giận khuôn mặt nhỏ nhắn, Từ Viện lập tức nói ân hận nói.

"Không có việc gì, có cái gì nói xin lỗi." Trương Nha Lăng cũng không biết mình tại sao nghĩ, vào Từ Viện cúi người nói xin lỗi thời điểm, Trương Nha Lăng đột nhiên ôm lấy Từ Viện, mặc dù chỉ là nửa ôm, thế nhưng cũng xác xác thật thật hai cái thân thể của con người dán tại cùng nhau.

Từ Viện thân thể chấn động, mặt lập tức đỏ lên, trắng nõn nà, từ nhỏ đến lớn, Từ Viện vẫn là lần đầu tiên bị cùng tuổi cậu con trai thế này ôm, cảm giác một giòng nước ấm ở trong thân thể qua lại lưu động, tâm tình bực bực nhảy loạn, cả người thân thể đều cứng ngắc ở nơi nào.

So với Từ Viện lại thêm khẩn trương chính là Trương Nha Lăng, đây chính là Trương Nha Lăng chủ động ôm Từ Viện, kỳ thực Trương Nha Lăng mình cũng nói không rõ tại sao phải đột nhiên làm ra cử động như vậy, có thể là trong lúc bất chợt phát hiện, Từ Viện không có ở đây cuộc sống của mình biết cỡ nào bất tiện, mình nguyên lai đã thế này ý lại Từ Viện, cho nên Từ Viện trở về thứ trong nháy mắt, Trương Nha Lăng không phải là cấp bách, không phải tức giận, mà là hài lòng.

Thầm thì thầm thì. Trương Nha Lăng dạ dày ở phía sau lơ đãng kêu lên, Trương Nha Lăng quả thực cảm giác được rất, bởi vì tối hôm qua không đợi hần ăn cơm, liền chính mình một mình được đang ngủ, buổi sáng Từ Viện cũng không vào, cho nên Trương Nha Lăng luôn luôn ở vào đói bụng trạng thái.

"Ta ta đi chuẩn bị cho người com, người chờ một chút mà." Từ Viện nghe cái này cái bụng gọi thanh âm như là giải phóng giống nhau, vội vàng tránh thoát Trương Nha Lăng cánh tay sau đó hoảng hoảng Trương Trương chạy đi, cuối cùng cũng tìm được một cái lý do.

Trương Nha Lăng nhìn Từ Viện đi xa thân ảnh, khoe miệng hơi cong lên cười một cái, sau đó nhìn bản thân còn đứng lại trên không trung cánh tay, cảm thụ được vừa mới vào ngực ấm áp.

Rất nhanh, Từ Viện liền chuẩn bị xong phong phú com nước, nóng hôi hổi bụng tói, đồng thời cũng cho Trương Nha Lăng đem tới nơi sạch sẽ quần áo mới, Trương Nha Lăng sau khi mặc chỉnh tề lớn ăn một bữa, ăn tương cấp ngoài bất nhả, Từ Viện liền ở một bên cười nhìn Trương Nha Lăng nuốt ngấu nghiến, trên mặt đỏ ửng vẫn chưa có hoàn toàn tán đi, hoàn hảo toàn bộ trong phòng chỉ có hai người bọn họ.

"Phong tổng, người cảm giác thế nào?" Chung Bá vẽ mặt ân cần hỏi han, nhìn vừa mới mở một chút ánh mắt Kiều Phong.

"Ừ ngạch ta" Kiều Phong rất nỗ lực vào mở mắt, miệng nhỏ nhẹ động, dường như muốn nói cái gì đó.

"Không có việc gì, ngài không nóng nẩy, từ từ nói, chúng ta đều ở đây đâu." Chung Bá cầm Kiều Phong một tay nói ra.

"Ta ta Trương... hửn" Kiều Phong mắt rất lớn tình cảm vẫn là không có nói rõ ràng, thoát nhìn quả thực rất suy yếu, Chung Bá phải hướng còn mặc bạch đại quái An Đức Sâm đưa tới mặt ánh mắt hỏi thăm.

"Ngài Phong, tay người thuật không thành vấn đề, rất nhanh đã có thể khôi phục, người liền trước chờ nói chuyện, nghỉ ngơi thật tốt đi." An Đức Sâm thấy Chung Bá ánh mắt lo lắng mau nói nói.

"Phong tổng, có chuyện gì thân thể khôi phục sẽ bàn, hiện tại tại thân thể tối trọng yếu." Chung Bá một lần nữa khuyên nhủ, nếu như Kiều Phong đã xảy ra chuyện gì, phiền phức như vậy liền thực sự lớn.

"Chiều cổ tốt Trương... Nha..." Kiều Phong lắc đầu, có ý muốn nói ra, chính là lời nói còn đứt quãng, thế nhưng trên cơ bản Chung Bá đã hiểu, Kiều Phong ý tứ là để cho mình chiều cổ tốt Trương Nha Lăng.

"Thật tốt, không thành vấn đề, ngài yên tâm, Trương Nha Lăng ta nhất định sẽ dựa theo ý của ngài an bài chiều cổ, ngài cũng đừng quan tâm, an tâm dưỡng bệnh đi." Tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, thế nhưng Chung Bá trong lòng hoàn toàn không phải muốn như vậy, vừa mới mới đem sủng chi vào Trương Nha Lăng, làm sao có thể trong nháy mắt kế tiếp vừa đổi tốt với hửn đâu?

Nghe được Chung Bá hiểu ý của mình, Kiều Phong sẽ không đang nói gì, từ từ nhắm mắt lại, như là yên tâm giống nhau.

"Này, Phong tổng? ! An Đức Sâm? Chuyện gì xảy ra!" Thấy Kiều Phong đột nhiên buông lỏng nhắm mắt lại, Chung Bá tâm tình hưng hăng co lại một cái.

"Chung quản gia, người đừng kích động, ngài Phong chẳng qua là rất mệt nhọc đã ngủ mà thôi, người đừng suy nghĩ nhiều, như người vậy biết quá rồi đến hửn nghỉ ngơi." An Đức Sâm vội vàng trở lại đem Chung Bá gạt lại trấn an nói, Chung Bá tâm tình hiện tại có chút kích động.

"Xin lỗi, xin lỗi, vội vàng an bài Phong tổng đi nghỉ ngơi đi, có tin tức lập tức hướng ta báo cáo." Chung Bá cũng hiểu được bản thân hơi có chút thất thố, rõ ràng quan tâm sẽ bị loạn a.

Cùng thời gian Hoa Đăng bệnh viện, Trịnh Hoa Long cũng từ từ tỉnh táo lại, sắc mặt hết sức tái nhợt, khí tức cũng lúc ấy có lúc không rất là yếu ớt.

"Tick tick tick" nhịp tim nghỉ vào bình ổn vang, và Kiều Phong không giống ở chỗ, Trịnh Hoa Long lúc tỉnh lại bên người hợp lại không có người nào đang bồi dưỡng, cả cái phòng bệnh chỉ có Trịnh Hoa Long một người.

Qua hồi lâu, vào thầy thuốc kiểm tra phòng thời điểm, mới phát hiện Trịnh Hoa Long đã thức tỉnh, thế là thầy thuốc lập tức hành động, trước thông tri Trịnh Bản tin tức này, sau đó bắt đầu đối với Trịnh Hoa Long thân thể tiến hành kiểm tra cận kề, kiểm tra hết sau đó, mới để cho Trịnh Bản tiến hành nhìn.

"Ba, ngài không có sao chứ?" Trịnh Bản một tíc không ngủ, mắt có chứa những nặng, hơn nữa rất là mệt mỏi, tóc có chút rối tung, trên tay còn quần băng gạc, bất quá Trịnh Hoa Long tỉnh táo lại tin tức hãy để cho Trịnh Bản mạnh mẽ lên tinh thần tới.

"Ta không sao người Trịnh Dân hửn không có sao chứ?" Trịnh Hoa Long trạng thái sẽ phải so với Kiều Phong vừa mới giải phẫu hết sau trạng thái tốt hơn rất nhiều, dù sao Trịnh Hoa Long đã hôn mê một đoạn thời gian, hửn nghiêng đầu, thấy Trịnh Bản ánh mắt ân cần, biết Trịnh Bản không có gì trở ngại, thế là cũng yên tâm không ít, bất quá hửn ngược lại nhớ lại Trình Trạch Dân, thế là vội vàng hỏi.

"Hửn, cũng không có việc gì, ngài không cần lo lắng, chuyện bên này ta đều giúp ngài nhìn đâu." Trịnh Bản trong lòng trầm xuống, bất quá vào Trịnh Hoa Long loại thời điểm này lập tức điều chỉnh trở lại, tạm thời nhịn xuống trong lòng khó chịu, cùng đi không hỏi xem hửn Trịnh Bản thân thể thế nào, đến trước lo lắng thành lập Trịnh Dân an nguy, điều này làm cho Trịnh Bản rất không cân bằng.

"A vậy không có việc gì toàn lực tìm được cái tên kia mang cho ta tới." Nghe Trình Trạch Dân không có chuyện gì tin tức, Trịnh Hoa Long liền buông lỏng một đoạn lớn, nói cách khác hửn thực sự không có biện pháp cùng KASSR tập đoàn thông báo, bất quá đối với chuyện tới ngày hôm qua, Trịnh Hoa Long vẫn còn có chút tim đập nhanh, mình tuyệt đối là phúc lớn mạng lớn mới tránh được thế này một kiếp, nói cách khác, bản thân thật đúng là thua bởi người tuổi trẻ kia trong tay, người này tuyệt đối là một đại uy hiếp, phải diệt trừ.

"Ngài yên tâm đi, ta trở lại tra, sẽ đích thân giải quyết hết hần." Trịnh Bản nhìn được không có đem Bối Minh Tuấn phản bội sự tình nói cho Trịnh Hoa Long, bởi vì hần sợ đâm một cái kích để cho cha vốn là yếu ớt thân thể càng nguy hiểm, để chính hần đến xem rốt cuộc có thể hay không đối phó những thứ này nhảy nhót tên hề đi, bản thân muốn chứng minh cho cha xem, bản thân so với kia một Trịnh Dân, tốt lắm mấy trăm lần.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 181: người kia (trung)

"Không cần người đi, người là tốt rồi được đợi, Trịnh Dân nhất định phải chiều cổ kỹ lưỡng, người không phải là đối thủ của hần." Trịnh Hoa Long hừ nhọc dận dò, hần cũng không hy vọng con trai của mình và đối phương có sớm tiếp xúc, Trịnh Hoa Long rất lo lắng người này chính là Phong Đăng, tuy rằng Trịnh Hoa Long trên cơ bản đã có thể đoán được người trẻ tuổi này chính là Phong Đăng phái tối, rất có thể chính là Kiều Phong người nổi nghiệp, vào không biết đậm nhạt dưới tình huống, Trịnh Hoa Long không hy vọng dùng con trai của mình đi đánh cuộc.

"Ta biết." Trịnh Bản vừa mới muốn phản bác, bất quá vẫn là nhìn được, nắm tay nắm thật chắc một cái, trên đầu môi đáp ứng rồi Trịnh Hoa Long, bắt quả Trịnh Bản trong lòng đã có mình tính toán nhỏ nhặt.

"Ừ." Nghe Trịnh Bản cam đoan, Trịnh Hoa Long cũng thờ dài một hơi, nhắm mắt lại bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần.

"Vậy ngài nghỉ ngơi thật tốt, ta đi trước." Nói xong, Trịnh Bản khẽ khom người, sau đó đi ra phòng bệnh.

Bây giờ Trịnh Bản, có chút tứ cổ vô thân trạng thái, hần hiện tại cần rất nhiều thứ, nói thí dụ như tình báo, nói thí dụ như nhân thủ, chính là trước đây Bối Minh Tuấn không có phản bội trước hần, những thứ này hần đều có, thế nhưng hiện tại Bối Minh Tuấn không có ở đây, Trịnh Bản sở có thể điều động gì đó gần như là số không, những Trịnh Hoa Long đó chính là thủ hạ, Trịnh Bản không có khả năng vô cùng đi ra lệnh cho bọn họ, đến nỗi tập đoàn trong những người khác, Trịnh Bản cũng không bán lãnh kia đi thu nhận dưới trướng, dù sao đại gia không phải đối với Trịnh Bản từng có nhiều coi trọng, bản thân hạ được người mạch cơ sở cũng sẽ không như vậy dễ dàng liền lấy ra tới, Trịnh Bản lâm vào mình tư khổ tương.

Cuối cùng, Trịnh Bản như là linh quang lóe lên, sau đó lấy ra điện thoại gọi đi ra ngoài, cái này chính là hần hiện tại hy vọng duy nhất.

"Này, chào người?" Trong điện thoại truyền ra nho nhả thanh âm bình thản.

"Này, chú Trịnh, là ta, Trịnh Bản." Trịnh Bản suy nghĩ thật lâu mới cho cái này hần hợp lại chưa quen thuộc Trịnh Nguyên chú gọi điện thoại, muốn nói quan hệ huyết thống nói, kỳ thực Trịnh Nguyên và Trịnh Bản còn thật gần, thế nhưng hai người đều rất bớt tiếp xúc, cho dù ở tập đoàn dậm gặp được, cũng hoàn toàn không giống như là thân nhân thế này, thế nhưng hiện tại, cái này là Trịnh Bản duy nhất một cơ hội, nếu như có thể có Trịnh Nguyên hỗ trợ, hần cũng sẽ thuận tiện rất nhiều, chỉ mong Trịnh Nguyên biết thấy huyết thống lên giúp tự mình một tay, coi như là giúp Hoa Đăng.

"A, nguyên lai là Trịnh Bản cháu trai a, có chuyện gì sao?" Trịnh Bản gần như không có cho Trịnh Nguyên gọi điện thoại tới, gặp mặt cũng đều là gọi Trịnh đồng sự, chưa bao giờ gọi chú Trịnh, cho nên Trịnh Nguyên đối với Trịnh Bản lúc này gọi điện thoại cho hần cũng có chút bất ngờ, bất quá Trịnh Nguyên đã biết về Trịnh Hoa Long bị tập kích chuyện tình, là Bối Minh Tuấn nói với hần, cho nên cũng lớn khái đoán được Trịnh Bản gọi điện thoại tới mục đích.

"Chú Trịnh, ngài còn không biết đi, cha ta ngày hôm trước vào rừng trúc ở mở tiệc chiêu đãi quý khách thời điểm, có người ám sát, tuy rằng thất bại, thế nhưng cha ta hiện tại cũng là trọng thương vào trị liệu." Trịnh Bản giần đơn thốt từ một cái đem sự tình đại khái nói một lần, bỏ bớt đi rất nhiều chi tiết.

"Cái gì? Trịnh tổng xảy ra chuyện? Hiện tại tình huống thế nào? Có cần hay không ta đi qua nhìn một chút?" Trịnh Nguyên đã biết tin tức này, nhưng là vẫn làm bộ mười điểm bộ dáng giật mình nói ra.

"Hiện tại đã không có nguy hiểm tánh mạng, chú Trịnh ngài cũng không cần làm phiền trở lại." Trịnh Bản rất khách khí nói, hiển nhiên hiện tại Trịnh Nguyên tới nơi cũng không có gì dùng.

"Vậy là tốt rồi, vậy người chiều cổ thật tốt được Trịnh tổng, để cho Trịnh tổng thật tốt tình dưỡng, chờ hần khá hơn một chút ta nữa, cảm ơn người nói cho ta biết những thứ này, vậy ta cúp trước a." Trịnh Nguyên nói cần phải cúp điện thoại.

"Không, đợi một chút, chú Trịnh ta còn có những chuyện khác." Trịnh Bản vội vàng nói, trong lòng thầm mắng Trịnh Nguyên nghe không ra lời của mình lời nói với người xa lạ.

"Ừ? Còn có chuyện gì ta có thể giúp lên?" Trịnh Nguyên đương nhiên không có cúp điện thoại, hần chẳng qua là làm bộ thờ ơ đáng về tiếp cận Trịnh Bản cuồng cuồng, thế này có thể có thể nhiều tìm được một vài thứ.

"Người biết đồng sự Bối sự tình phản bội Hoa Đăng tin tức sao?" Trịnh Bản quyết định nói một chút tương đối kinh dị tin tức để tới khiến cho Trịnh Nguyên chú ý, thế này mới không còn để cho Trịnh Nguyên nắm mũi dẫn đi.

"Đồng sự Bối sự tình phản bội Hoa Đăng? Trịnh Bản cháu trai, chuyện này, cũng không thể nói mò." Trịnh Nguyên trong lòng hồi hộp một tiếng, lẽ nào chuyện này đã bị phát hiện? Trịnh Bản gọi điện thoại cho mình chính là vì thăm dò? Trịnh Nguyên càng nghĩ càng không thích hợp, thậm chí Trịnh Nguyên đã đang suy nghĩ đường lui, bất quá bên môi lên còn làm bộ bản thân không biết chuyện đáng về nói với Trịnh Bản.

"Ta đã đại khái có chứng cứ có thể chứng minh rồi, thế nhưng ta hiện tại một người, không có cách nào tiếp tục tra, như vậy có thể hay không ta van người chú Trịnh giúp ta một cái? Cũng là Trịnh gia người, nói vậy chú Trịnh cũng không hy vọng thấy chúng ta người trong nhà sản nghiệp bị người khác chiếm lấy đi?" Trịnh Bản mình cũng không dám khẳng định, dù sao Bối Minh Tuấn chẳng qua là cản trở bản thân mang đi Lan Hinh mà thôi, coi như là hấn quả thực biểu đạt qua như vậy ý tứ, cũng không dùng chứng nhân có thể chứng minh, hấn hiện tại nói miệng không bằng chứng, hơn nữa giống bắt cảnh sát cục trưởng Vương người như vậy, là tuyệt đối không có khả năng đứng ra chỉ ra chỗ sai, cho nên Trịnh Bản không có biện pháp đem lời nói quá vụn toàn.

"Thế này a, cái này nha, nếu như không xác định lời nói, ta nghĩ tra được tới không quá thuận tiện đi, bất quá nếu có chuyện gì nói, ta nhất định sẽ giúp một tay, ta sẽ giúp người chú ý." Nói xong, Trịnh Nguyên liền cúp điện thoại. Trịnh Nguyên nói cũng phải có lý, không có chứng cứ, là không có biện pháp đối với tùy ý một đồng sự mà bắt đầu điều tra, phải biết rằng từng đồng sự không chỉ có trong tay có thực quyền, nhưng lại kiềm giữ được một bộ phận cổ phiếu, tự ý kiểm tra, nhất định sẽ làm ra phiền toái.

"Tút TUT TUT TUT" nghe trong điện thoại TUT TUT tiếng, Trịnh Bản lại xảy ra khí lại không có nại, tức giận là đồng dạng Trịnh người nhà ở phía sau lại không giúp bản thân, thậm chí còn không tin mình phán đoán, bắt đầu đi là có chút quan hệ nếu như xa nói, cũng liên xa, dù sao lấy trước đối với Trịnh Nguyên rất giống nhau, hiện tại có việc cầu người nhà, người ta cũng có đầy đủ lý do không toàn lực tương trợ.

Không có biện pháp, mất đi cái cuối cùng có thể sử dụng sức mạnh, Trịnh Bản không thể làm gì khác hơn là y theo dựa vào chính mình, giữa lúc Trịnh Bản chuẩn bị trước biết Hoa Đăng thời điểm, đột nhiên liền nghĩ tới một người, xem ra hôm nay, chỉ có thể vận dụng Trịnh Bản lực lượng của chính mình.

"Này, Trịnh đồng sự, người đi liên lạc ngầm người phụ trách sông bạc, nói ta nếu đi vào một cái, cha ta đã phê chuẩn." Trịnh Bản lần thứ hai bấm Trịnh Nguyên điện thoại của, lần này xưng hô vừa khôi phục được bình thường cứng rắn giọng nói. Nếu Trịnh Nguyên không đánh coi là tiếp thu Trịnh Bản lấy lòng, như vậy Trịnh Bản đơn giản sẽ không lại đi dứt lốt Trịnh Nguyên, khi người đối với người tốt thời điểm đối phương không tiếp thụ, như vậy thì không được lại đem mình tự tôn và tình cảm lãng phí ở trên người hấn.

"Ngầm sông bạc? Được rồi, ta sẽ thông báo cho hấn, một hồi sẽ có người đi đón người, người bây giờ ở đâu?" Trịnh Nguyên cũng nghe được Trịnh Bản ngữ khí biến hóa, thế là nói ra.

"Vào tổng bộ cửa là được, còn có, vừa mới cú điện thoại kia trong sự tình, người nên biết nên làm như thế nào, nhớ người loại này người thông minh phải phân rõ chuyện gì nên, chuyện gì không nên nói." Trịnh Bản mang theo một chút cảnh cáo giọng của nói ra, hấn hiện tại quả thực không có tư cách gì, thế nhưng không có nghĩa là Trịnh Bản sau đó không có, cho nên chọc tới Trịnh Bản trước mặt không có việc gì, thế nhưng lâu dài xem ra khẳng định không là chuyện gì tốt, Trịnh Nguyên không cần thiết đem tiền đồ của mình hay nói giỡn.

"Ta biết, người yên tâm đi." Nói xong Trịnh Nguyên cúp điện thoại, Trịnh Bản trước sau thái độ biến hóa để cho Trịnh Nguyên bén nhảy nhận thấy được sự tình có chút không đúng lắm. Sở dĩ thông khoái đáp ứng giúp Trịnh Bản làm chuyện này tình, không phải là bởi vì Trịnh Nguyên sợ, mà là bởi vì Trịnh Nguyên biết, vào cái tình huống này dưới thích đương giúp đỡ Trịnh Bản, chính là biến tướng cho thêm Bối Minh Tuấn tìm phiền toái, tuy nói là liên minh, thế nhưng Trịnh Nguyên cũng có mình tính toán nhỏ nhặt, hiện tại thế cục đối với mình có lợi, Trịnh Nguyên cũng không hy vọng Bối Minh Tuấn cùng mình cùng nhau chia xẻ chiến lợi phẩm, cho nên Trịnh Nguyên có nhiều chỗ vẫn ở chỗ cũ nghĩ ra sao đem Bối Minh Tuấn đẩy xuống nước, bất quá Trịnh Nguyên còn có một ít chuyện không có biết rõ ràng, thế là do dự nửa ngày, Trịnh Nguyên còn cho Bối Minh Tuấn gọi một cú điện thoại.

"Này, Bối Minh Tuấn, người có phải hay không bại lộ? Trịnh Bản hiện tại khắp thiên hạ tìm người đây, tình huống gì? !" Điện thoại một đường giây được nói, Trịnh Nguyên liền có chút ý bất mãn hỏi.

"Việc này liên không cần người xía vào, người không bại lộ là được, ta đây là giúp đỡ giải quyết rồi một chút phiền toái, vừa lúc và Trịnh Bản hơi xung đột, người còn thật tốt theo dõi hấn đi." Bối Minh Tuấn rất nhẹ nhàng nói, bất quá không có đem tình huống chân thật nói cho Trịnh Nguyên, dù sao không thể để cho Trịnh Nguyên biết về Phong Đăng chuyện tình.

"Người nhưng chớ đem ta kéo xuống nước, ta biết, ta sẽ giúp người ngăn cản Trịnh Bản, bất quá người cũng đừng đùa thật lợi hại." Trịnh Nguyên hơi nhắc nhở một cái sau đó kết thúc cuộc nói chuyện.

Hiện tại mỗi người đều có âm mưu của chính mình, đại gia biểu hiện ra là kẻ thù, chính là sau lưng là bằng hữu, biểu hiện ra là bằng hữu, sau lưng lại nghĩ làm sao làm chết đối phương, giống như là đánh cờ, người nào trước phạm sai lầm, người nào cũng sẽ bị đùa chơi chết, người vĩnh viễn không biết phía sau đâm người một đao chính là địch nhân của người, vẫn là của người chiến hữu.

Rất nhanh, một chiếc Hoa Đăng ô tô dừng ở tổng bộ cửa, đã chờ ở đây Trịnh Bản lên xe, đi ngầm sông bạc chạy tới.

"Từ Thịnh, ta hiện tại cần người hỗ trợ, ta đến ngay ngầm sông bạc, người cũng đi." Trịnh Bản móc ra điện thoại nói vài câu, sau đó càng làm điện thoại thả lại túi tiền, hiện tại Trịnh Bản muốn xem thật kỹ một chút hấn đoạn thời gian này đợi dưới đất sông bạc thành quả thế nào.

"Làm sao vậy? Vừa mới có người đến qua hỏi?" Lan Hinh cầm chén trà ngồi ở trên ghế sa lon nhìn vừa mới để điện thoại xuống Bối Minh Tuấn cười hỏi, Bối Minh Tuấn và Trịnh Nguyên nói chuyện nội dung Lan Hinh tuy rằng không biết tám phần mười cũng có năm trở thành.

"Ừ, một lão đối đầu, không có việc gì, bây giờ có thể uy hiếp được người của ta còn không nhiều, ta hiện tại cần người đảm đương ta và Phong Đăng trong lúc đó người liên lạc, bên kia quản lý người cũng dừng làm, đến phòng làm việc của ta làm phụ tá của ta là được, thế này cũng không ai có thể đi tìm phiền phức." Bối Minh Tuấn cười đáp lại nói, sau đó làm ra an bài, rồi Lan Hình càng gần, bản thân liền càng an toàn, Lan Hình cũng càng an toàn.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 182: người kia (hạ)

"Thế nào? Còn định cho ta thăng quan phái không?" Lan Hình cười hỏi, thì ra là nhân sự quản lý tuy rằng đã là rất cao chức vị, thế nhưng cái này đồng sự trợ thủ lại có sự tình một tầng khác, tuy rằng có thể quyền lực sẽ không giống hoá ra lớn như vậy, thế nhưng đã coi như là Hoa Đăng vang teng teng cao tăng, có thể dự họp một bộ phận ban giám đốc, hơn nữa cũng có quyền lực kiểm giữ Hoa Đăng cổ phiếu, tổng thể mà nói, quả thực có thể nói là lên chức.

"Thế này coi như là thành ý của ta, song phương hợp tác cũng không thể không xuất ra thành ý đi? Hiện tại người có thể nói cho ta biết, người tuổi trẻ kia rốt cuộc là ai sao?" Bối Minh Tuấn cười nói, ngoài miệng nói là thành ý, thật ra thì vẫn là Bối Minh Tuấn hy vọng Lan Hình có thể ở mình tùy thời có thể thấy được nơi ấy, bất cứ lúc nào phương tiện biết Lan Hình hướng đi, thế này thứ nhất không những được từ trên người Lan Hình thu hoạch Phong Đăng tin tức, một khi xuất hiện biến động, cũng có thể trước tiên giải quyết Lan Hình.

"Ta thực sự không biết cái tên tuổi trẻ là ai, ta cũng rất muốn biết." Lan Hình mở làm ra một bộ rất chân thành dáng vẻ nói ra, nàng nói là lời nói thật, trước đây nhận được tin tức chỉ nói là có một người trẻ tuổi sẽ đến, đến nỗi là ai không nói tới một chữ.

"Là nha, người nói như vậy, ta còn thật muốn sớm một chút biết một chút về đâu." Ngoài miệng nói như vậy, Bối Minh Tuấn trong lòng nghĩ cũng là, người không biết? Lừa gạt ai đó? Đến loại thời điểm này còn để phòng ta, thật đúng là có đủ cẩn thận.

"Ta nghĩ người có ngày nhất định sẽ, không nên quá cuồng cuồng." Lan Hình nhấp một miếng trà nói ra.

Dưới đất trong sòng bạc gian phòng kia đậm, đầy áp người, đại đa số người là đứng, con có mấy người là đang ngồi, tổng cộng có mười mấy đồng đúc, thoạt nhìn như là đang họp giống nhau.

"Đang ngồi, và đứng các vị, cũng là ta rất tin cậy người, ngày hôm nay, ta muốn nói với mọi người một việc." Ngồi ở thủ tọa lên Trịnh Bản nhìn xung quanh người xung quanh nói ra.

"Trịnh thiếu gia, có chuyện gì người đã nói, chúng ta khẳng định nghĩa bất dung từ đi làm!" Đứng người một người trong người kích động hô.

"Đúng, không sai!" Xung quanh lập tức có người phụ họa nói, bởi vậy đó có thể thấy được Trịnh Bản lực ảnh hưởng đã thâm nhập một nhóm người trong lòng.

"Đại gia trước hãy nghe ta nói, không nên kích động, hiện tại ta có một cừu nhân, hấn làm rất quá phận chuyện tình, thế nhưng ta lại tìm không được hấn, hiện tại không ai có thể giúp ta, mà ta tín nhiệm nhất một người, nhưng bởi vì có chút nguyên nhân phản bội ta, hiện tại ta chỉ còn lại có các người, cho nên, ta Trịnh Bản ngày hôm nay tại đây, thật tình khát vọng các người hỗ trợ, hơn nữa còn là toàn lực giúp đỡ." Trịnh Bản đứng lên, ý bảo mọi người im lặng, sau đó bình tĩnh mà phát ra từ đáy lòng nói.

Tất cả mọi người giữ vững yên lặng, chờ Trịnh Bản đi xuống nói tiếp.

"Hấn thiếu chút nữa giết ta và cha ta, ta hiện tại chỉ cầu một việc, chính là tìm được hấn, sau đó đem hấn đưa bên cạnh ta." Trịnh Bản tức giận, có chút kích động nói ra.

"Ta tín nhiệm nhất một người, ta vốn có nhớ vào sau này dành cho hấn trọng trách nặng chức, chính là, hấn nhưng ở ta cần nhất hấn thời điểm, phản bội ta, ta không biết nguyên nhân, ta cũng không có chứng cứ, ta hy vọng ta có thể tìm tới xác xác thật thật chứng cứ, sau đó để cho hấn trả giá thật lớn." Trịnh Bản lại nghĩ tới Bối Minh Tuấn bản mặt nhon kia, không khỏi trong con giận dữ.

"Cho nên, ta thỉnh cầu đại gia giúp ta, tận dụng các người có khả năng, ta hiện tại không cho được các người cái gì, thế nhưng ta cam đoan, vào sau này ta có hết thảy thời điểm, các người sẽ theo ta cùng nhau chia xẻ tất cả." Trịnh Bản giống một hoàng đế giống nhau, giang hai tay ra, như là vào an ủi hấn dân chúng giống nhau.

"Vậy, chúng ta nên làm như thế nào?" Một bên chỗ ngồi Từ Thịnh nói ra, bởi vì hấn vào Trịnh Bản trong mắt rất trọng yếu, tự nhiên là chỗ ngồi một thành viên.

"Trước từ lúc coi là ám sát ta và cha ta người kia vào tay đi, ta bây giờ muốn biết, người kia rốt cuộc ai là." Trịnh Bản suy nghĩ một chút nói ra, Bối Minh Tuấn hẳn so sánh giải, tạm thời không muốn hành động thiếu suy nghĩ, bởi vì dù sao một khi Bối Minh Tuấn làm ra quá khác người chuyện tình, những đồng nghiệp khác tự nhiên sẽ thay hẳn dọn dẹp, hiện tại quan trọng nhất là cái tên tai hoạ ngầm, tai hoạ ngầm chưa trừ diệt, ai biết lần sau biết sẽ không tiếp tục tới ám sát, tính mạng tôi trọng yếu, điểm này Trịnh Bản vẫn là rất rõ ràng.

"Có đầu mối gì không có?" Ngồi ở Từ Thịnh một bên một người khác hỏi, người này là cùng với Trịnh Bản thời gian dài nhất vài người một trong, gọi vương lâm, là một mắt rất tiêu nhân, ý nghĩ rất khôn khéo, bởi vì đánh bạc đặc biệt lợi hại cho nên bị Trịnh Bản kéo qua.

"Đầu mối duy nhất hiện tại tại nơi một người phản bội ta nơi nào, bất quá ta đoán, chuyện này tám phần mười chính là Phong Đăng giờ trò quỷ." Trịnh Bản trầm tư phân tích nói, trừ Phong Đăng, thực sự nghĩ không ra thứ hai, đợi một chút, nếu như nói thù sâu lời nói, dường như Lý tuần mưa cùng mình cũng là không đội trời chung đi đột nhiên nghĩ đến người đàn ông này để cho mình toàn thân run lên, đã thật lâu không có nghe được tin tức của hắn, cũng không biết hắn rốt cuộc đi đâu, chẳng lẽ chuyện lần này là hắn bày kế đi? Rất nhanh Trịnh Bản liền khiến cho tình cảm đem cái ý nghĩ này vứt đến sau đầu đi, cái ý nghĩ này thật sự là thật là đáng sợ, Trịnh Bản thật vất vả đem lúc trước vậy những chuyện không tốt quên mất.

"Làm sao vậy?" Thấy Trịnh Bản sắc mặt có chút không đối đầu, Từ Thịnh hỏi, hẳn ngồi khoảng cách Trịnh Bản gần nhất, cho nên nhìn cũng là rõ ràng nhất.

"Không có việc gì, có thể là gần nhất có chút quá mệt mỏi đi." Chuyện này tuyệt đối không thể để cho người khác biết, cho nên Trịnh Bản đối với người nào đều sẽ không nói, cho dù là trước mắt những thứ này hẳn tín nhiệm người, cũng sẽ không.

"Ừ, chúng ta biết đại khái, người cứ yên tâm đi, nghỉ ngơi thật tốt, thân thể tương đối trọng yếu." Từ Thịnh gật gật đầu nói, bất quá trong lòng cũng là mọi cách suy đoán, xem ra cái này Trịnh Bản trên người còn có thật nhiều bí mật a.

"Vậy kế tiếp phải dựa vào các người, có tin tức đúng lúc nói cho ta biết." Trịnh Bản gật gật đầu nói, nuôi binh nghìn ngày, hiện tại đúng là dụng binh thời điểm, cho nên Trịnh Bản muốn nhìn một chút những thứ này bản thân chọn lựa ra người, rốt cuộc có thể không thể làm ra thành tích tới.

Từ Thịnh rồi đi Trịnh Bản bên người sau đó, xuất ra một đặc thù nhỏ điện thoại, thân máy bay là màu đen, màn hình là hắc bạch, hơn nữa chỉ có sáu ấn kiện, sau đó loay hoay một phen đặt ở bên tai.

"Có tình báo sao?" Bên đầu điện thoại kia hỏi.

"Trịnh Bản vào triệu tập nhân thủ tra cái tên hung thủ, mục tiêu đã tập trung Phong Đăng, sắp tới có thể sẽ có rất nhiều người điều tra người." Từ Thịnh một bên cảnh giác nhìn bốn phía vừa nói.

"Để cho bọn họ tra đi thôi, bọn họ không tra được." Điện thoại đối diện rất tự tin nói.

"Kỳ thực ta cũng thật tò mò, các người Phong Đăng lúc nào ra một người như vậy mới, kết quả các người còn dùng tới làm sát thủ?" Từ Thịnh có chút tò mò hỏi, người như vậy đi học quản lý gì gì đó so với những thứ này mạnh hơn rất nhiều.

"Ha ha, sát thủ chẳng qua là hắn công tác một bộ phận, Phong Đăng vĩnh viễn không thiếu tìm không được nhân tài." Thanh âm trong điện thoại bắt đầu đắc ý.

"Tình báo này, giá trị bao nhiêu tiền?" Từ Thịnh vẫn tương đối quan tâm vấn đề tiền.

"5 vạn, một hồi đánh tới người Caly." Đối diện trầm mặc một chút nói ra.

"Dựa vào, ít như vậy, được rồi, xem vào bình thường hợp tác mặt mũi, cứ như vậy đi." Từ Thịnh ngoài miệng nói ít, trong lòng đều đã trải qua nhạc nở hoa rồi, vô cùng đơn giản một câu không có quá lớn giá trị tình báo là có thể mua một 5 vạn, đã để cho hắn rất thỏa mãn.

Trương Nha Lăng mấy ngày nay ăn thật nhiều màu sắc rực rỡ được hoàn, sau đó mỗi ngày đều kiên trì vào trong được thang ngâm, cảm giác cổ chân khôi phục tốc độ rất chậm, chỉ có thể làm đơn giản hoạt động, kỳ thực cái tốc độ này đã rất nhanh, bình thường loại này cường độ cao tổn thương nếu như nhớ khôi phục lời nói, ít nhất phải nửa tháng đến một tháng, hiện tại không quá hai ngày đã tốt thất thất bát bát, đã coi như là thần tốc. Trương Nha Lăng sờ đi cảm thấy thời gian trôi qua rất chậm, đó là bởi vì Trương Nha Lăng trong lòng bây giờ rất gấp, hẳn hy vọng có thể bù đắp bản thân gây tổn thất, lại sẽ đi gặp Trịnh Bản và Trịnh Hoa Long.

Mấy ngày nay Trương Nha Lăng quá rất khô khan, bởi vì Từ Viện cuối cùng bị phối hợp đi tới chiếu cố Kiều Phong. Chung Bá cũng không có bất kỳ liên lạc, Đỗ Lôi cũng không thấy hình bóng, Trương Nha Lăng mỗi ngày chỉ có thể đợi vào trong thư phòng, không chiếm được bất luận cái gì ngoại giới tin tức.

Cuối cùng, vào người thứ ba sáng sớm, Trương Nha Lăng sau khi tỉnh lại, phát hiện mình bước đi và đơn giản toát ra cổ chân đã không đau thời điểm, hẳn làm ra một rất lớn quyết định.

Trương Nha Lăng lúc tỉnh lại còn hừng đông 4 chút, trời còn mờ tối, Trương Nha Lăng xuất ra vào dưới sàng giấu vài ngày tới nay để dành được mấy bộ quần áo, sau đó từ trong tủ thức ăn lấy ra một chút điểm tâm nhỏ, kiểm tra rồi súng của mình, sau đó cầm một chút tiền, lên lên ra và đến trong bao. Cái này chuẩn bị Trương Nha Lăng đã làm đã mấy ngày.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

chương 183: ta giết người, người giết ta (thượng)

Đón buổi sáng sương sớm, Trương Nha Lăng đỡ cây, đạp ẩm ướt mềm bùn đất từng bước từng bước xuống núi, sương sớm đem Trương Nha Lăng vai đều làm ướt. Trương Nha Lăng trong lòng đã quyết định chủ ý, đó chính là nhất định phải đem mình phạm sai cho bù đắp lại tội, mặc dù bây giờ Trương Nha Lăng còn không có gì kế hoạch, thế nhưng hẳn nghĩ chủ yếu vấn đề là trước phải tìm được Trịnh Hoa Long và Trịnh Ân vị trí, tuy rằng làm như vậy có chút lỗ mẫm, bất quá Trương Nha Lăng còn nhớ rõ vậy một tên của nữ nhân, Lan Hinh, thoát nhìn phải là Phong Đằng xếp vào vào Hoa Đằng nội bộ người, hơn nữa chức vị vậy cũng không thấp, nếu như có thể tìm được lời của hắn, tin tưởng rất nhiều chuyện liên đều có thể giải quyết.

Đi một đoạn thời gian, Trương Nha Lăng cảm giác mặt trời đã dần dần lên dãy rồi, tuy rằng đi ở trong rừng cây, thế nhưng còn có chút cho phép sáng rõ xuyên thấu qua không phải rất dày lá cây chiếu vào, có khác một phen ý tứ hàm xúc.

Trương Nha Lăng tìm một tảng đá ngồi xuống, xuất ra đó chuẩn bị trước điểm tâm đơn giản ăn, coi như làm là bữa ăn sáng, com nước xong sau đó, nghỉ ngơi một cái, Trương Nha Lăng lại bắt đầu đi dưới chân núi đi. Từ cho chân của mình cô tay vừa mới khôi phục không bao lâu, cho nên Trương Nha Lăng hiện tại cũng không dám tùy tiện dùng sức quá độ, cho nên đi bộ một chút liền nghỉ một chút, cũng không biết qua bao lâu, cuối cùng đi tới dưới chân núi bàn sơn nói, lúc này Trương Nha Lăng đã thờ hồng học, một thân mồ hôi, Trương Nha Lăng đem y phục đều cởi ra, đơn giản lau một cái, sau đó thay một thân sạch sẽ y phục, đem cũ quần áo dơ tùy ý nhét vào trong rừng cây, sau đó dọc theo bàn sơn đường một đường xuống phía dưới đi tới, rất nhanh liền đi tới một cái có thể đánh tới xe trục đường chính lên.

Trương Nha Lăng rất may mắn đánh tới một chiếc xe.

"Sư phụ, phiền phức đi Hoa Đằng tổng bộ." Trương Nha Lăng sau khi lên xe hướng về phía tài xế nói ra.

"Hoa Đằng tổng bộ? Tiểu huynh đệ ngươi là Hoa Đằng?" Tài xế có chút kinh ngạc, hẳn uống phí tài xế xe taxi nhiều năm như vậy, còn chưa từng có đưa qua muốn đi Hoa Đằng tổng bộ người.

"Vâng, ta là." Trương Nha Lăng cũng chỉ tốt một chút đầu thừa nhận.

"Còn trẻ như vậy, thật không đơn giản, bất quá ta không có biện pháp cho ngươi đưa tới cửa, ngươi được tự đi đi vào, thực sự kiểm tra quá nghiêm." Tài xế có chút xin lỗi nói ra, Hoa Đằng tổng bộ quả thực không phải giống nhau xe cộ có thể tùy ý ra vào, cho nên chỉ có thể đem Trương Nha Lăng đưa đến khoảng cách Hoa Đằng tương đối gần nơi ấy sau đó để cho chính hắn đi tới. Bất quá tài xế vẫn còn có chút buồn bực, theo lý thuyết vào Hoa Đằng làm việc nhưng lại ở tại phong khu rừng cao đương như vậy nơi ấy, sao biết không có xe đâu?

"Cái này sau này sẽ là ngươi mới phòng làm việc, thế nào? Còn có thể đi." Bối Minh Tuấn đẩy mở một gian cửa ban công hướng về phía Lan Hinh nói ra, căn phòng làm việc này rất sáng nhà, đầy đủ mọi thứ, nếu so với trước kia phòng làm việc của cô về càng tinh xảo.

"Thật không tệ, ai vậy phòng làm việc của?" Lan Hinh đại khái nhìn quanh căn phòng một chút, rất hài lòng gật đầu, căn phòng làm việc này đã rất gần đồng sự phòng làm việc tài nghệ.

"Ta trước đây trợ thủ, ta đã đem hắn khai trừ rồi, ngươi vội vàng dọn dẹp một chút máy thứ bàn đến đây đi." Bối Minh Tuấn đơn giản giới thiệu.

"Ta bây giờ còn không thể mang qua tới, chờ thêm một trận đi." Lan Hinh tuy rằng rất thích mới phòng làm việc của, nhưng là vẫn rất lý tính nói.

"Vì sao?" Bối Minh Tuấn có chút nghi ngờ.

"Ta còn cần trong công tác giao tiếp, Bộ nhân viên quản lý cũng không thể nói đi là đi." Lan Hinh giải thích, Bộ nhân viên quản lý một khi thay đổi, như vậy cần giao tiếp nhiệm vụ sẽ rất nhiều, vô luận là hộ khách phương diện còn quản lý phương diện, đều phải báo cho, càng chưa nói các loại tài liệu, cho nên giống nhau loại này cao cấp quản lý là sẽ không dễ dàng thay đổi.

"Ài, vậy ngươi nhanh lên một chút làm đi, cảnh nhanh càng tốt, ngươi trước mang qua tới, giao tiếp gì đó vào ngươi mới trong phòng làm việc tiến hành là được rồi." Bối Minh Tuấn có chút đau đầu, hẳn quên chức vị thay đổi quả thực rất phiền phức, thế nhưng hiện tại Bối Minh Tuấn tuyệt đối không thể cho phép bất kỳ sai lầm nào phát sinh, cho nên cũng không quản được nhiều như vậy, thả Lan Hinh vào mới phòng làm việc của đậm tiến hành giao tiếp.

"Được rồi, ta tận lực, bộ ngươi có phải hay không có chút rối loạn một tác vương." Lan Hinh mặt nhăn cau mày, nếu quả thật là nói như vậy, vậy thật là là Hoa Đằng hạng nhứt, thế này không thể nghĩ ngờ sẽ khiến rất cao chú ý.

Đình linh linh, đình linh linh. Lúc này, Lan Hinh điện thoại của đột nhiên nghĩ tới, cắt đứt Bối Minh Tuấn cùng nàng nói chuyện với nhau.

"Này, vị ấy?" Nhìn mã số xa lạ, Lan Hinh còn nhận nổi lên điện thoại hỏi.

"Quản lý Lan sao? Nơi này là lâu một Bộ an ninh, bên ngoài có một người tuổi còn trẻ đàn ông đi tìm, xin hỏi ngài có hẹn trước sao?" Bên đầu điện thoại kia truyền đến thanh âm xa lạ, là Bộ an ninh người, giống nhau tới chơi người thành viên đều cần đi qua bọn họ đích xác nhận thức mới có thể cho đi.

"Dáng dấp cái dạng gì?" Lan Hinh hỏi, có chuyện tìm người của nàng rất ít, giống nhau cũng là có chuyện rất trọng yếu, Lan Hinh không có hẹn trước, thế nhưng cũng không có dễ dàng bác bỏ.

"Vóc dáng một thước tám, da có chút đen, mặc âu phục màu đen, đại khái 20 hơn tuổi." An ninh đội trưởng giơ đơn hình dung một cái, cũng lạ Trương Nha Lăng quả thực không có gì vô cùng xuất chúng nơi ấy, cho nên an ninh đội trưởng cũng không có gì có thể hình dung.

"Người để cho hắn ở nơi nào chờ ta, ta một hồi tiếp nữa, cảm ơn người." Lan Hinh trong đầu tức khắc xuất hiện đêm hôm đó người tuổi trẻ kia đáng vẻ, không xuất chúng, thế nhưng quả thực là một người mới, Lan Hinh không xác định, thậm chí không tin người tuổi trẻ kia còn sống nhưng lại một mình qua đến tìm mình, thế nhưng nàng như cũ ôm một chút kỳ vọng.

"Chuyện gì?" Nhìn Lan Hinh cúp điện thoại, Bối Minh Tuấn mới tò mò hỏi.

"Phía dưới có một tìm ta, ta muốn đi nhìn một cái." Lan Hinh như thật nói ra, bất quá hiển nhiên nhìn Bối Minh Tuấn xem ánh mắt của nàng có chút chột dạ, trong lòng suy nghĩ, nghìn vạn lần đừng cho Bối Minh Tuấn cùng nhau theo đi.

"Có người đi tìm? Người nào?" Bối Minh Tuấn hiện tại mười điểm mẫn cảm, cho nên ôm truy hỏi kỹ càng sự việc tinh thần tiếp tục truy vấn.

"Có thể là giao tiếp công tác người đi, cụ thể ta cũng không rõ lắm." Lan Hinh viện đại một cái lý do nói ra.

"Vậy ta đi chung với người đi, thuận tiện ta cũng nói rõ một sự tình, đi thôi." Cuối cùng, Lan Hinh không hy vọng thấy nhất sự tình còn xảy ra, Bối Minh Tuấn rốt cục vẫn phải quyết định cùng nàng cùng đi.

"Không cần, đồng sự Bối sự tình, người liền ở tại chỗ này đi, ta lập tức sẽ trở lại." Lan Hinh còn muốn nỗ lực làm cố gắng cuối cùng không cho Bối Minh Tuấn theo bản thân.

"Nhanh, ta không có nhiều thời gian như vậy cho người lãng phí." Bối Minh Tuấn mắt vì hơi híp, nhìn từ trên xuống dưới Lan Hinh, từ khi tiếp xong cú điện thoại kia sau đó, Lan Hinh nét mặt cũng có chút là lạ, Bối Minh Tuấn nghĩ nhất định là có chuyện gì, kiên định hơn theo Lan Hinh cùng nhau ý muốn.

"Ta biết." Sau cùng thử nghiệm cũng thất bại, Lan Hinh biết, nếu như tiếp tục cự tuyệt đi xuống, Bối Minh Tuấn không chỉ có sẽ tức giận, hơn nữa nhất định sẽ càng hoài nghi, cho nên không thể làm gì khác hơn là thỏa hiệp, Lan Hinh trong lòng bây giờ chẳng qua là cầu nguyện nghìn vạn lần không được là ngày đó người tuổi trẻ kia là tốt rồi, không phải liền thực sự xong rồi.

Ôm khảm khá tâm tình tiến vào thang máy, đến lầu một, sau đó ôm khảm khá tâm tình từ từ đi cửa chính chạy đi đâu đi, trong lòng yên lặng lắm lắm. Bối Minh Tuấn theo Lan Hinh, từng bước từng bước đi tới, xa xa liền cửa trước miệng nhìn.

"Quản lý Lan, ngài đã tới, a, còn có đồng sự Bối sự tình, các người đều là tới đón người?" An ninh người phụ trách thấy hai người sau khi đến vội vàng chủ động chào đón ân cần thăm hỏi nói.

"Mau đưa người mang vào." Bối Minh Tuấn giành nói trước.

"Không thành vấn đề, cái này đi, ngài nhị vị chờ chi chốc lát." Nghe Bối Minh Tuấn lên tiếng, an ninh đội trưởng vội vàng ma lưu chạy tới dẫn người, trong lòng suy nghĩ hoàn hảo vừa mới không có làm khó người kia, rốt cuộc lại lịch gì, một người quản lý một đồng sự tự mình xuống tới tiếp đãi? Quả nhiên người không thể tưởng mạo, sau đó hay là hỏi rõ ràng rồi hãy nói. An ninh đội trưởng tức khắc thờ dài một hồi, đối với Trương Nha Lăng không khỏi coi trọng rất nhiều.

Rất nhanh, Trương Nha Lăng đã bị dẫn vào, Lan Hinh xa xa thấy Trương Nha Lăng tâm tình liền chìm xuống một khối lớn, càng không muốn chuyện đã xảy ra, đôi khi lại càng dễ phát sinh.

"Lan Hinh, là ta." Trương Nha Lăng thấy Lan Hinh tâm tình tốt lắm vội vàng trở lại cùng nàng chào hỏi.

Lan Hinh có chút không nói gì, người kia lại vẫn nhiệt tình như vậy trở lại, khiến cho hai người dường như rất quen người giống nhau.

"Người là ai?" Bối Minh Tuấn nhìn chằm chằm Trương Nha Lăng nửa ngày hỏi.

"Người là ai?" Trương Nha Lăng trở lại sau đó mới nhìn thấy Bối Minh Tuấn, đối với Hoa Đăng người, Trương Nha Lăng đều tương đối cẩn thận, thế là hỏi lại.

Lan Hinh dùng sức cùng Trương Nha Lăng làm biểu tình, ý bảo Trương Nha Lăng nghìn vạn lần không được nói mò lời nói, Lan Hinh đưa lưng về phía Bối Minh Tuấn, cho nên Bối Minh Tuấn không nhìn thấy Lan Hinh làm những thứ này, thế nhưng Trương Nha Lăng liền nhất thanh nhị sở.

"Ta là Hoa Đăng đồng sự, Bối Minh Tuấn, người không phải Hoa Đăng công nhân?" Bối Minh Tuấn nhìn thấu một chút đoạn nghị, chuẩn xác hơn sở hữu cảm nhận được Trương Nha Lăng trên người tán phát ra địch ý, hơn nữa cái này địch ý là nhắm vào mình.

"Ta, là mới tới." Trương Nha Lăng nhìn thấy Lan Hinh biểu tình, thế là ứng biến được hỏi đáp.

"VẬY là ngươi tại sao biết Lan Hinh đâu?" Bối Minh Tuấn nhìn Trương Nha Lăng, nhìn chăm chú vào hần nhất cử nhất động, muốn tìm ra kẽ hở.

"Vào thị trường nhân tài." Trương Nha Lăng trong lòng suy nghĩ dù sao cũng là một lần chết, tùy tiện nói tốt lắm, thật không nghĩ tới thứ nhất là đụng tới Hoa Đăng cao tăng, rõ ràng quá cồng.

"Ta lúc trước đi qua một lần thông báo tuyển dụng biết, nghĩ người trẻ tuổi này không sai, đã nói nếu có thời gian có thể tới xem một chút." Lan Hinh theo Trương Nha Lăng nói nói bỏ sung.

"Tên của ngươi." Bối Minh Tuấn có một chút chút tin, thế là hỏi tiếp.

"Triệu" Trương Nha Lăng vừa mới định đem ngày đó dùng Triệu Dương Luân tên này nói ra, nhưng nhìn gặp Lan Hinh càng không ngừng chớp mắt con ngươi, thế là cứng rắn đầu ở chỗ này, Trương Nha Lăng cho là hần tên chuyện này cái này đồng sự không biết, nhưng nhìn Lan Hinh đáng về hần liền biết mình nghĩ lầm rồi.

"Triệu cái gì? !" Bối Minh Tuấn vừa nghe thấy triệu cái họ này, trong đầu cũng toát ra Triệu Dương Luân ba chữ này, chẳng lẽ người này thật là người kia? !

"Triệu Minh Dương." Trương Nha Lăng thuận miệng ra, trong lòng suy nghĩ hoàn hảo không nói mình gọi Triệu Dương Luân.

"Triệu Minh Dương? Ta biết, đi theo ta." Bối Minh Tuấn theo đọc một lần, không có lại nghĩ quá nhiều, tuy rằng người trẻ tuổi này trên người bây giờ điểm đáng ngờ rất nhiều, thế nhưng Bối Minh Tuấn hợp lại không có quá nhiều lo lắng, mặc kệ cái này Triệu Minh Dương có phải hay không ngày đó cái tên người hành hung, có một chút có thể khẳng định là, nàng và Lan Hinh khẳng định nhận thức, người kia cũng là người của Phong Đăng, có hai người bản chất nhất định phải so với một người bản chất khá.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

chương 184: ta giết ngươi, ngươi giết ta (trung)

Trương Nha Lăng theo Lan Hinh và Bối Minh Tuấn cùng đi vào thang máy, không khí bây giờ rất quý dị, chuyện phát triển hết tất cả cũng không có dựa theo kế hoạch tới, vốn có Trương Nha Lăng là tới tìm Lan Hinh, thế nhưng không nghĩ tới Lan Hinh dĩ nhiên cùng với Bối Minh Tuấn, nhưng lại và Lan Hinh cùng đi gặp được Trương Nha Lăng, Lan Hinh ngay trước mặt Bối Minh Tuấn nhất định phải toàn lực cam đoan Trương Nha Lăng giấu diếm hăm, nhưng là vừa không có biện pháp ngay trước mặt Bối Minh Tuấn nói, Lan Hinh trong lòng cũng không biết Trương Nha Lăng lúc này trở lại là vì cái gì. Trương Nha Lăng thì càng có chút mê man, vốn có hần chẳng qua là tìm Lan Hinh giúp mình tìm được Trịnh Hoa Long vị trí, thế nhưng không nghĩ tới một nam nhân xa lạ triệt để phá hủy kế hoạch của hần, hiện tại Trương Nha Lăng chỉ có thể nghe từ nơi này Bối Minh Tuấn an bài, hiện tại vào Hoa Đăng địa bàn, Trương Nha Lăng còn chưa có bản lĩnh kia vào Hoa Đăng cốt lõi nháo sự. Đến nỗi Bối Minh Tuấn, thì là vui vẻ nhất một, loại này thu hoạch ngoài ý liệu chính là không lịch sự thường có a, lại thêm một người của Phong Đăng, xem ra còn là một không thể nào hiểu rồi sự tình người, lại vẫn chủ động tìm lên đây.

Rất nhanh, Bối Minh Tuấn đem Trương Nha Lăng dẫn tới phòng làm việc của hần dặm, Lan Hinh hiển nhiên cũng là theo chân.

"Mời ngồi, Triệu Minh Dương, rất trẻ a, người tuổi trẻ bây giờ đã lợi hại như vậy?" Bối Minh Tuấn rất khách khí ý bảo Trương Nha Lăng ngồi xuống, sau đó mình cũng ngồi ở trước bàn.

"Cảm tạ đồng sự Bối sự tình khích lệ, kỳ thực cũng không có gì, ta rất giống nhau." Trương Nha Lăng khách khí nói, bộ óc vào muốn như thế nào ứng với đối với tình huống hiện tại, rất rõ ràng hiện tại bản thân ở vào một cực kỳ bất lợi cục diện.

"Ta không có ở khích lệ ngươi, ta chỉ là thật tò mò, ngươi tới tìm Lan Hinh mục đích có thể hay không quá ngu đại một chút đâu? Thị trường nhân tài? Lan Hinh, ta cũng không biết Hoa Đăng lại vẫn cần nhờ loại đồ vật này tới thông báo tuyển dụng." Bối Minh Tuấn nhìn hai người nói ra, không có ý định vào cùng bọn họ cùng nhau giả ngu.

"Ta ta thật là bởi vì làm việc tìm đến quản lý Lan." Trương Nha Lăng làm bộ rất chân thành đáng về.

"Đồng sự Bối sự tình, ngươi đừng làm, chúng ta lúc trước có thể làm cho so chiều sinh biết, hơn nữa lần kia ta cũng đi, Hoa Đăng chính là có ghi chép." Lan Hinh cũng Ứng Hoà đến, chuyện này đúng là có, hơn nữa Lan Hinh cũng quả thực đi, cho nên lúc này nàng lo lắng rất đủ.

"Là nha, nguyên lai là thế này a, rõ ràng xin lỗi." Bối Minh Tuấn làm bộ bưng tỉnh đáng vẻ nói ra.

"Không quan hệ, đồng sự Bối sự tình, ngài thế này mỗi ngày ngày nào cũng bận, loại chuyện nhỏ này không nhớ được cũng rất bình thường." Trương Nha Lăng thở dài một hơi, có chút được một tác lại muốn tiến một thước nói, bắt đầu cùng Bối Minh Tuấn lôi kéo làm quen.

"Vậy người xin đem thẻ căn cước của người cho ta nhìn một chút đi." Bối Minh Tuấn hừ lạnh một tiếng nói ra.

"Ta" Trương Nha Lăng lập tức liền tập ở nơi nào, Lan Hinh càng là lòng bàn tay xuất mồ hôi, không nghĩ tới Bối Minh Tuấn vừa lên tới còn chưa nói nói mấy câu sẽ phải xin xem thẻ căn cước, rõ ràng chính là biểu hiện ra ta chính là không tin thái độ.

"Người nghĩ nói người không mang? Ta không cảm thấy một riêng tới bởi vì làm việc tìm quản lý Lan thời điểm, biết quên mang thẻ căn cước vật trọng yếu như vậy." Bối Minh Tuấn có chút hài hước nói ra, hắn đã sớm nhìn ra Trương Nha Lăng giả mạo thân phận, cho nên nhìn thấy Trương Nha Lăng còn mặt dày lừa gạt mình thời điểm, rất là buồn cười.

Trương Nha Lăng và Lan Hinh tất cả rơi vào trầm mặc, Bối Minh Tuấn còn phát hiện, không biết bước tiếp theo Bối Minh Tuấn định làm gì.

"Người chính là Phong Đằng vị kia đi? Tập kích Trịnh Hoa Long vị kia? Ta cũng biết là người." Bối Minh Tuấn đột nhiên đứng lên, đi tới Trương Nha Lăng bên người nói ra.

"Vâng, không sai, chính là ta, đồng sự Bối sự tình quan điểm quả nhiên không bình thường." Trương Nha Lăng nhẹ khề thở ra một hơi, nếu đã bị phát hiện, như vậy thì không có gì có thể giấu giếm, hiển nhiên nói trắng ra, dù sao cũng đã đến bước này, chỉ có thể kiên trì tiếp tục đi về phía trước. Trương Nha Lăng hiện tại đột nhiên có chút hối hận từ Phong phủ trốn ra được.

"Nơi nào, đối với người ta chính là rất cảm thấy hứng thú, nguyện ý nói cho ta biết tên của người không?" Bối Minh Tuấn rất khách khí nói, sau đó còn hữu hảo đưa ra hai tay.

Lan Hinh hiện tại vào không có cách nào nói chuyện, chỉ có thể nhìn Trương Nha Lăng thế nào trả lời Bối Minh Tuấn, bất quá Lan Hinh đối với tên Trương Nha Lăng đồng dạng có hứng thú rất lớn, năng tin tưởng với Trương Nha Lăng năng lực khẳng định không có vấn đề.

"Trương Nha Lăng." Trương Nha Lăng suy tư thật lâu, xem chừng cái này cái gọi là đồng sự Bối sự tình cũng không giống tự mình nghĩ thế này, đại khái cũng biết thân phận của Lan Hinh đi, nhưng lại là không có đem Lan Hinh thế nào, nói rõ bởi nguyên nhân nào đó hiện tại đôi bên hẳn không phải là đối địch quan hệ, nếu đây đó đều có cần, như vậy nói cho đối phương biết tên của mình cũng không ảnh hưởng toàn cục. Hồi lâu, Trương Nha Lăng cuối cùng cũng vươn một tay, và Bối Minh Tuấn bắt tay.

"Trương Nha Lăng? Có ý tên, người cũng rất có ý tứ, ha ha." Bối Minh Tuấn vừa nghe Trương Nha Lăng tên này lập tức vui vẻ ra, đồng dạng cười còn muốn Lan Hinh, Lan Hinh không nghĩ tới mặt ngoài thế này thành thực người lại có một tốt như vậy cười tên, không phải tên này cũng là già đi?

"Đồng sự Bối sự tình." Trương Nha Lăng nhẹ giọng kêu một cái.

"Chuyện gì?" Bối Minh Tuấn chính ở chỗ này vui sướng đâu, lúc này chính đưa lưng về phía Trương Nha Lăng, nghe Trương Nha Lăng gọi mình, nhin cười, sau đó quay đầu nói ra.

Bối Minh Tuấn vừa mới gần qua đầu, trên óc cũng cảm giác được một mảnh lạnh lẽo, vậy là đến từ kim loại lạnh lẽo, chặn ngang màu bạc màu sắc và hoa văn sừng ngắn chính đề vào Bối Minh Tuấn trên đầu, Trương Nha Lăng cầm súng, ánh mắt lạnh như băng nhìn Bối Minh Tuấn, tràn đầy chủ tâm giết người, không chút nào lúc trước cái loại này văn nhã khách khí, thay đổi bất thường, trước một giây còn là một vị thân sĩ, sau đó một giây lập tức liền biến thành một sát thủ.

Ứng ực, Bối Minh Tuấn lập tức đã không có thanh âm, cũng không cười nữa, loại thời điểm này cũng không cười được. Hắn nuốt nước miếng một cái, không dám có bất kỳ động tác, lao lao thật thật đứng ở nơi đó nhìn Trương Nha Lăng, rất sợ một giây kế tiếp Trương Nha Lăng liền bóp cò.

Một bên Lan Hinh cũng lấy tay bịt miệng, bất quá không có kêu thành tiếng, Lan Hinh đều không thấy rõ ra Trương Nha Lăng động tác, đứng dậy, kêu Bối Minh Tuấn, móc súng, động tác hành văn liền mạch lưu loát, trước một giây chính ở chỗ này ngồi ngượng ngùng Trương Nha Lăng, một giây kế tiếp liền biến thành đứng đem súng chỉ vào Bối Minh Tuấn óc mặt lạnh người.

"Người nghĩ người muốn thế nào ở đây nơi này chính là Hoa Đằng người nếu như muốn muốn giết ta người cần phải suy nghĩ kỹ." Bối Minh Tuấn chân đều có chút chiến chiến, trong lòng hắn suy nghĩ hôm nay là không phải Trương Nha Lăng chính là qua đi đối phó hắn? Là Chung Bá an bài? Bản thân lại bị ám toán, ghê tởm, hiện tại đối làm sao bây giờ? Bối Minh Tuấn là một người sợ chết, hắn luyện tức địa vị bây giờ, tiền tài và quyền lực, hắn không muốn chết. Đây là Bối Minh Tuấn lần đầu tiên bị dùng súng chỉ vào đầu, loại cảm giác này Bối Minh Tuấn vẫn là lần đầu tiên thể nghiệm, như vậy gần từ vong, nghĩ ra mệnh uy hiếp Trương Nha Lăng, thế nhưng lời nói từ trong miệng nói ra liền biến thành lắp ba lắp bắp, một chút cũng không tính là uy hiếp.

"Tại đây giết người, người nào sẽ biết? Ở đây bịt kín tốt, cho nên hoàn toàn không cần lo lắng bị người khác nghe, vừa mới người cũng nhìn thấy, phía dưới những an ninh kia đều cho rằng ta là khách nhân tôn quý, giết người, ta còn có thể ghé ngang đi ra ngoài." Trương Nha Lăng rất bình tĩnh nói, hoàn toàn nhìn không ra kinh hoảng, cái tên tinh táo Trương Nha Lăng vừa đã trở về.

"Ta ta người người không trốn khỏi người người có phải hay không cái tên họ Chung phái tới ta cho người biết" Bối Minh Tuấn nghe xong Trương Nha Lăng nói sau đó trong lòng càng khủng hoảng, lời đã phải không câu, không sai, hiện tại hắn chết ở chỗ này, Lan Hinh lại là và hắn một phe, sợ rằng không biết muốn quá nhiều lâu mới có người phát hiện hắn, bởi vì đồng sự phòng làm việc của dậm có phòng ngủ, dù cho ở chỗ cũng là có thể, hơn nữa người bình thường không phải hỏi đến hắn, Trịnh Hoa Long bị thương không ai chủ trì công ty, cũng sẽ không có cái gì hội nghị. Nghĩ tới đây, Bối Minh

Tuấn trong đầu không khỏi hiện ra tự mình rớt vào vũng máu đậm mực nát mốc meo sau đó mới bị người phát hiện tình cảnh, thân thể một hồi phát lạnh, có chút lung lay sắp đổ.

"Hừ." Trương Nha Lăng đem một ngón tay đặt ở bên môi, ý bảo Bối Minh Tuấn an tĩnh lại.

Bối Minh Tuấn vội vàng nghe lời đem miệng ngậm lại, nhìn Trương Nha Lăng khoe miệng lộ ra cười xấu xa, có chút bất an, muốn nói chuyện lại lại không dám, không nói lời nào lại sợ Trương Nha Lăng không biết lúc nào đem hắc băng, quả thực sống một ngày bằng một năm.

"Tạm biệt, đồng sự Bối sự tình." Nói xong, Trương Nha Lăng bóp cò.

Răng rắc.

Cò súng vang lên, thế nhưng không có xuất hiện súng vang thanh âm, đường kính của một khẩu súng là trống không, căn bản không có bất kỳ đạn, Trương Nha Lăng vẫn luôn đang hù dọa Bối Minh Tuấn.

Bối Minh Tuấn trước mắt trống rỗng, cuộc sống đoạn ngắn nhanh chóng vào Bối Minh Tuấn trong đầu như là chiếu phim giống nhau hiện lên, từ nhỏ đến lớn, từ tiến vào Hoa Đăng đến bây giờ chuẩn bị đoạt quyền, Bối Minh Tuấn là cỡ nào không cam lòng a, thế nhưng hiện tại hắc liên phải chết ở chỗ này.

Ồ? Chuyện gì xảy ra, vì sao không có thanh âm? Không có cảm giác? Ta đã chết? Bối Minh Tuấn chậm rãi mở mắt, súng còn để vào trên trán, nhưng là mình quả thực không có chết. Bối Minh Tuấn sờ sờ mặt mình, vẫn là có cảm giác, tức khắc toàn thân trong lúc bất chợt mồ hôi lạnh đều xuất hiện, quần áo lập tức ướt một mảnh, ngay sau đó hạ thân vừa buông lỏng, thì có ầm ập chất lỏng chảy ra.

Đường đường Hoa Đăng đồng sự, lại bị sợ đến tè ra quần, lần này ngay cả Lan Hinh và Trương Nha Lăng đều có chút xuất thần.

"Có phải hay không muốn chụp ảnh lưu một đọc?" Trương Nha Lăng hài hước nói ra, bình thường cao cao tại thượng làm việc không để cho người để đường rút lui, chân chính mình năng lực chịu đựng lại yếu chết người, cái này nếu như phổ biến, như vậy Bối Minh Tuấn liền triệt để không cần vào Hoa Đăng lẫn lộn.

"Người người không được khinh người quá đáng! Ta cho người biết, trong máy vi tính của ta cất rất nhiều tư liệu, cơ mật! Về các người, nếu như ta một đoạn thời gian không có hưởng ứng, hắc liên sẽ tự động truyền cho Hoa Đăng tất cả cao tầng! Nếu như các người không muốn xong đời, liền đừng ép ta!" Bối Minh Tuấn không phải người ngu, hắc sợ chết, thế nhưng không có nghĩa là hắc không có chuẩn bị, cho nên đã sớm đem xấu nhất định cho làm tốt, một khi hắc đã chết, như vậy đề cập đến Lan Hinh đợi một chút tư liệu sẽ chia những đồng nghiệp khác, thế này thứ nhất, Trương Nha Lăng và Lan Hinh sớm muộn sẽ bị cho hấp thụ ánh sáng, ngay sau đó sẽ có người thay thế thay Bối Minh Tuấn tới tìm hắc môn tính sổ.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 185: người giết ta, ta giết người (hạ)

"A? Vậy thì thế nào?" Nhìn tề liệt dưới đất Bối Minh Tuấn, Trương Nha Lăng một bộ không sao cả đáng vẻ hỏi.

"Người người không sợ sao? ! Người lập tức cũng sẽ bị cho hấp thụ ánh sáng! Trong căn phòng này có cửa chính ta ghi âm khí, vừa mới ghi âm, đều có thể tồn tại trong kho tài liệu phát ra ngoài! Trương Nha Lăng đứng không, người có thể chạy thoát sao? !" Bối Minh Tuấn trong lúc bất chợt có một chút lo lắng, biết súng tạm thời không có đạn sau đó, Bối Minh Tuấn liền không cần sợ cái gì, chẳng qua là chân còn mềm không có biện pháp đứng lên, cho nên vẫn còn ở ngồi dưới đất ngẩng đầu nhìn Trương Nha Lăng nói ra, hình ảnh có chút quái dị.

"Người cứ như vậy hy vọng người khác giúp người báo thù sao? Vậy ta thỏa mãn người đã khỏe." Trương Nha Lăng nhún nhún vai từ phía sau lưng móc ra một ... khác đem giống nhau y chang ngân sắc súng ngắn lên đạn sau đó hướng về phía ngồi dưới đất Bối Minh Tuấn nói ra.

"Không không không không, không được! Ta không có, đừng giết ta! Đừng giết ta a!" Bối Minh Tuấn sợ đến dùng hai tay che ở trước người mình qua lại vung vẩy, muốn chạy trốn rồi lại không nghe sai khiến, trong lúc nhất thời luống cuống tay chân khiến người ta muốn cười.

"Cho ta một không giết lý do của người." Trương Nha Lăng trên cao nhìn xuống hỏi, giống một Tài Quyết Giả.

"Ta ta có thể cho người rất nhiều thứ, ta có thể giúp người, ta có thể a, ta là đồng sự a, Hoa Đăng bên trong rất nhiều người đều nghe ta, người không phải muốn giết Trịnh Hoa Long sao? Ta có thể giúp người, ta có thể a, cái gì đều có thể." Thấy Trương Nha Lăng tựa hồ vào cho mình một cái cơ hội, Bối Minh Tuấn cũng bất chấp tất cả vội vàng biểu hiện mình, đem mình có thể làm được tất cả nói ra, chính là hy vọng Trương Nha Lăng nghĩ bản thân rất hữu dụng mà không biết giết mình, vô luận như thế nào còn giữ được mạng tương đối trọng yếu, không phải cao hơn nữa chức vị nhiều hơn nữa tiền

tài, không có mạng hường dụng cũng không được a.

Trương Nha Lăng thấy Bối Minh Tuấn đã nói như vậy, khoe miệng lộ ra một chút hội ý cười, bất quá lập tức liền thu liễm. Hắn chờ chính là Bối Minh Tuấn vì bảo mệnh đồng ý hắn những thứ này, thế này Bối Minh Tuấn nói những thứ này đồng dạng cũng sẽ bị ghi xuống tới chứa đựng đi vào, nói cách khác, nếu như mình buông tha Bối Minh Tuấn, như vậy Bối Minh Tuấn cũng không có biện pháp trả thù mình, bởi vì Bối Minh Tuấn những lời này nếu để cho Hoa Đăng cái khác người biết nói, như vậy Bối Minh Tuấn cũng tuyệt đối sẽ không bị tha thứ.

"Thế này a, quả thực rất mê người." Trương Nha Lăng gật đầu như có điều suy nghĩ nói ra, thế nhưng nòng súng như cũ hay là đối Bối Minh Tuấn không có lấy ra ý tứ, Lan Hình ở một bên đã có những xem ngậy người, bây giờ tình cảnh giống như là đang đóng phim giống nhau.

"Không sai, ta sẽ làm được, còn có cái gì yêu cầu, chỉ cần ngươi nói ra, ta khẳng định đi làm." Bối Minh Tuấn dường như thấy được hy vọng giống nhau, vội vàng tiếp tục nói.

"Đứng dậy, ngồi." Trương Nha Lăng đảo khách thành chủ, tự đi đến Bối Minh Tuấn trước bàn làm việc chỗ ngồi ngồi xong, sau đó ý bảo Bối Minh Tuấn đứng dậy, ngồi ở trước mặt mình trên cái ghế.

"Thật tốt." Bối Minh Tuấn hai tay hai chân cùng sử dụng, thật vất vả bò dậy, trên sàn nhà còn có ướt nhẹp dấu vết, quần cũng ướt một dải, trong không khí còn tràn ngập một mùi tanh tươi mùi vị, Bối Minh Tuấn hết sức không có ý tứ, có chút không nên được giận mặt mũi, thế nhưng loại thời điểm này chỉ có nhin.

"Trước tiên nói một chút về xem tình huống hiện tại đi đồng sự Bối sự tình." Trương Nha Lăng đem khoát lên đàn mộc trên bàn làm việc, cả người nằm ở trên ghế xoay, một tay nhấc được đầu, một tay cầm súng hướng về phía Bối Minh Tuấn, như là thăm vấn giống nhau hỏi.

"Hiện tại tình huống bây giờ rất nói như thế nào đây ta không tốt lắm hình dung a." Bối Minh Tuấn áp ứng nói, đến nơi này một phần từ lên, Bối Minh Tuấn cũng không phải nghĩ như vậy toàn bộ thác xuất.

"Lan Hình đứng không? Về tình huống hiện tại, ngươi có phải hay không trên cơ bản đều biết a?" Trương Nha Lăng không có phản ứng Bối Minh Tuấn, mà là quay đầu hỏi ở bên kia nhìn đã lâu Lan Hình.

"A? ! A, vâng, cơ bản tình huống ta đều biết, đồng sự Bối sự tình đã nói với ta." Đột nhiên bị gọi, Lan Hình lại càng hoảng sợ, bất quá sau đó lập tức phản ứng kịp, sau đó nhìn Trương Nha Lăng nói ra.

"Nếu Lan Hình đủ để giúp ta tìm hiểu tình huống, ta giữ lại ngươi làm gì thế? Đồng sự Bối sự tình?" Trương Nha Lăng cắt một cái lông mày nói ra.

"Ta ta đây nằng nằng biết không phải rất toàn bộ cho nên" Bối Minh Tuấn không nghĩ tới Trương Nha Lăng sẽ đến thế này một bộ, trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì, quả thực, Lan Hình biết không ít về tình huống hiện tại, đây chẳng phải là đã nói lên Bối Minh Tuấn chỗ dựa lớn nhất trong khoảnh khắc biến mất sao?

"Ta muốn biết cũng không nhiều, vậy là đủ rồi, cho nên, đồng sự Bối sự tình, gặp lại sau." Trương Nha Lăng xem Lan Hình nhìn nhìn lại Bối Minh Tuấn, sau đó suy tư một chút nói ra.

"Đợi một chút! Ta có thể, ta có thể cho ngươi tiếp xúc được Trịnh Hoa Long, hơn nữa không có bất kỳ người nào biết." Bối Minh Tuấn cái khó ló cái khôn nghĩ ra một cái biện pháp khác tới.

"Ừ, cái này có thể lo lắng." Trương Nha Lăng giả vờ trầm tư suy nghĩ thật lâu, sau đó dường như rất miễn cưỡng đáng vẻ gật đầu, rốt cục đem hướng về phía Bối Minh Tuấn nòng súng cho dời đi.

Bối Minh Tuấn thấy cái tên phải chết mấy thứ dời đi, trong lòng là thật to thở dài một hơi, hồi tưởng lại vừa mới vậy những từng trải, Bối Minh Tuấn không thể không bội phục bản thân thật sự là cơ trí, không phải liền triệt để chết ở đâu. Chẳng qua là Bối Minh Tuấn không biết là, kỳ thực Trương Nha Lăng hai thanh súng dậm tất cả đều là không có đạn, chẳng qua là dùng tới dọa Bối Minh Tuấn đạo cụ mà thôi. Đạn đã sớm vào rừng trúc ở thời điểm dùng hết rồi, vào phòng ngủ cũng không có biện pháp bổ sung, cho nên Trương Nha Lăng chẳng qua là tùy thân mang theo hai thanh không có đạn súng mà thôi, không có chút nào sức uy hiếp, cũng may tin tức này chỉ có Trương Nha Lăng một người biết.

"Vù vù vù vù cây súng này dậm là có đạn đi" Bối Minh Tuấn nằm ở trên bàn trực suyễn khí, vừa mới vậy một hồi với hắn mà nói áp lực có chút quá lớn.

"Ừ ta cũng không biết ai, không bằng đồng sự Bối sự tình bản thân tự mình đến thử một lần?" Trương Nha Lăng khô hải nói, cũng không có chính diện trả lời Bối Minh Tuấn vấn đề.

"Không không cần không cần" Bối Minh Tuấn còn chưa có ngốc đến đem tánh mạng của mình hay nói giỡn.

"Như vậy, theo ta cận kề nói một câu đi, thời giờ của ta không nhiều lắm." Trương Nha Lăng cũng khẩu súng thu vào, mở làm ra một bộ nghiêm túc đáng vẻ nói ra.

"Được rồi bất quá" Bối Minh Tuấn không có cách nào, chuyện cho tới bây giờ cũng chỉ có giúp Trương Nha Lăng, bất quá thế này đối với Bối Minh Tuấn mà nói cũng là một chuyện tốt, nếu như Trịnh Hoa Long có thể cùng Trương Nha Lăng đồng quy vu tận lời nói đó là không thể tốt hơn chuyện, tuy rằng còn không nhớ sớm như vậy liền xuống tay với Trịnh Hoa Long, thế nhưng cũng chỉ có thể như vậy, chẳng qua là Bối Minh Tuấn quay đầu nhìn Lan Hình, đối với như vậy nói chuyện, Bối Minh Tuấn đương nhiên không hy vọng có người thứ 3 ở đây, cho dù cái này người thứ 3 là đứng bên này.

"Không quan hệ, Lan Hinh cũng có thể cùng nhau nghe, lẽ nào người dự định nói một chút chuyện người không thấy được?" Trương Nha Lăng một chút cũng không nể mặt Bối Minh Tuấn, gọn gàng dứt khoát nói.

"Không có là như thế này, hiện tại Trịnh Hoa Long trọng thương vào trong bệnh viện tiếp thu trị liệu, nguy hiểm tánh mạng đã không có, tin tức cũng đã toàn diện bao vây, trừ vài người ở ngoài, về Trịnh Hoa Long bị thương tin tức ngoại giới cũng là không biết. Trịnh Bản hiện tại chính vào tìm người khắp nơi, hơn nữa hai ngày trước, bởi vì Lan Hinh ta cũng chánh thức cùng Trịnh Bản đối lập, chỉ bất quá bây giờ bởi vì Trịnh Hoa Long trọng thương cho nên hẳn không có cách nào đối phó ta. Cục diện cơ bản chính là như vậy, cụ thể ta cũng liền hiểu rõ những thứ này, bất quá người phải cẩn thận là gần nhất Hoa Đăng bố trí an ninh so với bình thường càng nghiêm mật." Bối Minh Tuấn lão lão thật thật đem sự tình đều thông báo một lần.

"Bởi vì Lan Hinh? Tại sao phải giúp Lan Hinh?" Trương Nha Lăng đột nhiên nhớ tới, Lan Hinh và Bối Minh Tuấn đi gần như vậy là chuyện gì xảy ra a, Bối Minh Tuấn dĩ nhiên biết không tiếc cùng Trịnh Bản huyền ảo không thoải mái, cũng là bởi vì giúp đỡ Lan Hinh?

"Bởi vì hiện tại ta và các người Phong Đăng là hợp tác quan hệ, các người Chung quân gia không có nói cho người biết? !" Bối Minh Tuấn cũng có chút nghi ngờ, hẳn cho rằng Trương Nha Lăng biết đâu, không nghĩ tới thấy Trương Nha Lăng hỏi như vậy, hiển nhiên là đối với lần này hoàn toàn không biết gì cả.

"Không không có a, sao biết hợp tác quan hệ? ! Người chính là Hoa Đăng đồng sự." Trương Nha Lăng cũng thật không ngờ sự tình dĩ nhiên là như vậy, Chung Bá không có gì cả nói với hắn.

"Hoa Đăng đồng sự, cũng sẽ có dã tâm của mình, chúng ta chẳng qua là đẩy đó giúp đỡ theo như nhu cầu, người cũng suy nghĩ nhiều. Nếu chúng ta đã mặt đối mặt tại đàm phán, như vậy ta đã nói lên trắng, ta chỉ có thể mang người tiến vào Trịnh Hoa Long chỗ ở bệnh viện, đến nỗi sau đó làm sao bây giờ liền nhìn người, Trịnh Bản hướng đi ta hiện tại cũng không biết, hẳn vừa mới nói muốn đi ngầm sông bạc, ta cũng không biết muốn làm gì." Bối Minh Tuấn cười một cái nói, sửa sang lại có chút loạn y phục, khôi phục một chút tinh khí thần.

"Ngầm sông bạc? Vậy vừa là vùng nào?" Bối Minh Tuấn nói xong mấy thứ này bên trong có thật nhiều Trương Nha Lăng đều cho tới bây giờ chưa từng nghe qua, cho nên lòng hiếu kỳ có bắt đầu chiếm chủ đạo.

"Đừng quá đắc ý vênh vao, người có súng, nhưng là cũng không là vật gì đều sẽ nói cho người biết, không phải đối với người đối với ta đều không có lợi, người nghĩ hiện tại liền tiến vào Trịnh Hoa Long chỗ ở bệnh viện sao?" Bối Minh Tuấn ngăn trở Trương Nha Lăng tiếp tục hỏi tiếp, có ít thứ dù cho Trương Nha Lăng thực sự đem súng chỉ vào hắn, Bối Minh Tuấn cũng cái gì đều sẽ không nói.

"Ta biết, tạm thời trước không cần, cho ta vào Hoa Đăng tìm hàng đơn vị đưa đi, ta trước phải quan sát một đoạn thời gian." Trương Nha Lăng lắc đầu, hiện tại biết đại khái tình huống sau đó, Trương Nha Lăng ngược lại không có khẩn cấp như vậy, Trịnh Hoa Long trọng thương, tin tức này muốn so với chính mình dự đoán muốn tốt hơn rất nhiều, nếu là trọng thương, như vậy trong khoảng thời gian ngắn chắc chắn sẽ không khỏi hẳn, hiện tại an ninh thế này nghiêm, hiển nhiên không thích hợp động thủ, vào Hoa Đăng đợi một thời gian ngắn, vừa lúc có thể lợi dụng cơ hội này giải một cái Hoa Đăng, thuận tiện tìm kiếm cơ hội tốt nhất.

"Tìm hàng đơn vị đưa? Người nghĩ muốn cái gì vị trí?" Bối Minh Tuấn một hồi không nói gì, càng ngày càng khó hầu hạ, sớm biết rằng còn không bằng không đem hắn mang vào đâu.

"Đồng sự Bối sự tình, không bằng người kia sự tình bộ quản lý vị trí để cho hắn bỏ khuyết đi, thế này nhất cử lưỡng tiện." Một bên Lan Hinh lúc này chen vào nghĩ kể nói.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 186: giao dịch ma quỷ (thượng)

"Cái này ban quản lý nhân sự" Bối Minh Tuấn lại là một hồi không nói gì, rõ ràng đem Hoa Đăng ban quản lý nhân sự không coi ra gì, trọng yếu như vậy chức vị, làm sao có thể tùy tiện tiền tiền một đồng sự là có thể quyết định, sẽ bàn Trương Nha Lăng còn trẻ như vậy, có khả năng được? Trước vứt đi khách quan lên không nói, riêng là ban quản lý nhân sự gần như muốn cùng tập đoàn bên trong tất cả bộ môn và nhân viên quản lý giao tiếp điều này, tự lệnh Bối Minh Tuấn mười điểm khó xử, tuy nói hiện tại đề cập đến Trịnh Hoa Long tin tức bị phong tỏa rất lợi hại, biết Trương Nha Lăng tồn tại người cũng có thể đếm được trên đầu ngón tay, thế nhưng cũng không thể bởi vì thế này liền đem mình triệt để bại lộ vào tất cả mọi người không coi vào đâu đi? Thế này quá nguy hiểm, một khi lộ ra một chút chân ngựa bị phát hiện, không chỉ Trương Nha Lăng triệt để xong đời, Bối Minh Tuấn cũng triệt để xong đời.

"Thật khó khăn? Sợ ta lợi dụng chức vụ đó lại đem các người Hoa Đăng làm hỏng?" Trương Nha Lăng nhìn Bối Minh Tuấn lưỡng nan nét mặt hỏi, hiện tại Trương Nha Lăng cũng muốn từng điểm từng điểm nhìn Bối Minh Tuấn tình huống tới phối hợp chính mình phương thức nói chuyện, dù sao mình

không có tuyệt đối chắc chắn, hơn nữa cũng không thể làm cho quá mau, mặc kệ nói như thế nào, mình yêu cầu này đều quả thật có chút quá phận.

"Đó cũng không phải, chính là một người sự tình bộ quản lý đã nghĩ phá hủy Hoa Đăng có phần cũng có chút ý nghĩ kỳ lạ, nếu ta hiện tại đã hợp tác với Phong Đăng, nói như vậy nói cái nhìn của ta cũng không sao, người bây giờ mới đến, hơn nữa thân phận tương đối miễn cảm, ta kiến nghị người không phải không muốn mà quá, tạm thời đợi ở chỗ này của ta, giống như Lan Hinh, thời gian chúng ta không phải là không có, mấu chốt là phải tìm đúng cơ hội, không phải tốt hình thức cũng sẽ lãng phí." Bối Minh Tuấn sửa sang lại ý phục nói ra, Hoa Đăng trên dưới chế độ nghiêm ngặt, thực quyền tất cả Trịnh Hoa Long một người trong tay, là danh phù kỳ thật trung ương tập quyền, đây cũng là vì phòng ngừa có người ý đồ chia rẽ tập đoàn biện pháp. Cho nên, ban quản lý nhân sự vị trí quan trọng, thế nhưng coi như là nhớ từ vị trí này ra tay, cũng sẽ không chiếm được bao nhiêu tiện nghi, từ lúc trước Lan Hinh vào vị trí này như cũ không có thể để cho Hoa Đăng đã bị tổn thất quá lớn cũng đủ để nhìn ra.

"Nói lại kể lại một chút." Trương Nha Lăng gật đầu, Bối Minh Tuấn nói mười điểm có lý, cho nên Trương Nha Lăng hy vọng biết càng nhiều hơn một chút, dùng làm tham khảo.

"Tổng bộ bây giờ là một rất địa phương nguy hiểm, không thể để cho những thứ khác đồng sự thấy người cuối cùng tại đây, đồng dạng, càng không thể để cho Trịnh Bản nhìn thấy người, bởi vì một khi người gặp Trịnh Bản, hần liền sẽ lập tức nhận ra người tới, phải biết rằng, hiện tại hần chính là vào tìm người khắp nơi, mặc dù bây giờ ta mình xác bày tỏ không còn và hần đồng nhất một phe cánh, còn thật không biết hần còn có thể dựa vào của người nào sức mạnh đi hoàn thành những thứ này, thế nhưng người cũng không khỏi không đề phòng. Đến nỗi Trịnh Hoa Long mạng, ý của ta là người bây giờ không nên đi suy nghĩ, một khi Trịnh Hoa Long chết, nghĩ như vậy nhất định Hoa Đăng nhất định sẽ vào trong khoảng thời gian ngắn tuyển ra mới chủ tịch người lãnh đạo, người kia rất có thể là Trịnh Bản, đương nhiên cũng có thể là những người khác, Trịnh Hoa Long để ý như vậy người không có thể sẽ không nghĩ vậy loại đột phá tình huống, hần cũng nhất định có trả lời biện pháp, một khi Hoa Đăng có mới người lãnh đạo, đối với người là rất bất lợi, Trịnh Hoa Long không muốn cùng Phong Đăng đấu quá chết, không có nghĩa là mới nhậm chức cái này cũng sẽ không và Phong Đăng từ đấu, giả như là Trịnh Bản tiền nhiệm, các người sẽ chết thảm hại hơn." Bối Minh Tuấn một vừa nhìn Trương Nha Lăng một bên phân tích nói, đương nhiên, hần nói với Trương Nha Lăng những thứ này hiển nhiên cũng có mình tính toán nhỏ nhặt, bây giờ Bối Minh Tuấn còn có rất nhiều chuyện không có làm, một khi Trịnh Hoa Long chết, thương xúc trong lúc đó quyền hành cũng rơi không được trên đầu của hần, thế này thứ nhất bao nhiêu năm đáng tâm tích lũy liên trắng phau mắt, cái này là Bối Minh Tuấn tuyệt đối không hy vọng chuyện đã xảy ra.

"Người nghĩ rằng ta không nhìn ra, người dự định thừa dịp hư mà vào đoạt quyền sao? Thế nào? Chính người không có chuẩn bị cho tốt? Cho nên mới tạm thời lưu lại Trịnh Hoa Long? Xin lỗi, Trịnh Hoa Long sau khi chết người nào kế nhiệm không quan hệ với ta, ta cũng không chú ý, Trịnh Hoa Long chết, phải ta quan tâm, ta nói như vậy, người hiểu?" Trương Nha Lăng nhìn Bối Minh Tuấn ánh mắt nhẹ giọng cười nói, hần sao biết đoán không được Bối Minh Tuấn ý đồ đâu? Lúc này một lời nói toạc ra, để cho Bối Minh Tuấn sắc mặt có chút xấu hổ, cái này cũng khó trách, Trương Nha Lăng cũng không phải một hoàn toàn không biết gì cả người, hần đối với Hoa Đăng bên trong cũng có nhất định giải, cái này cũng phải ý cho lúc trước làm vậy những công khóa, hiện tại cuối cùng xếp lên trên dụng tràng.

"Người! Ta ta không! Na Na liền theo như chính người nói đi làm a! Người muốn đi gặp ta liền an bài người đi gặp!" Bối Minh Tuấn lập tức hoảng hốt, bất quá ngoài miệng còn thực cứng nói, chết không thừa nhận.

"Ừ, vậy người bây giờ liền mang ta đi tới đi." Nói xong, Trương Nha Lăng cũng không quay đầu lại liền đi tới cửa đi tới, Trương Nha Lăng nói không sai, hần không chú ý Hoa Đăng hưng suy, không chú ý Hoa Đăng kế tiếp chủ tịch là ai, hần quan tâm chẳng qua là Trịnh Hoa Long sống chết mà thôi.

"Đợi một chút, đợi một chút, chờ." Thấy Trương Nha Lăng thế này quả quyết rời khỏi, Bối Minh Tuấn cũng không nhịn được, vội vàng chạy lên đi kéo lại Trương Nha Lăng, nếu như hôm nay Trương Nha Lăng thực sự đi, như vậy Bối Minh Tuấn tất cả cũng liền đi.

"Thế nào? Vừa mới không phải còn bác bỏ lời nói của ta sao? Đột nhiên kích động như vậy làm gì?" Trương Nha Lăng rất phối hợp dừng bước, sau đó xoay người nhìn Bối Minh Tuấn nói ra.

"Vâng, ta là có ý nghĩ này, chẳng lẽ người nghĩ ta cá là lên nhiều như vậy với các người Phong Đăng hợp tác, ta một chút lợi tức đều không đem sao?" Bối Minh Tuấn cắn răng, sau đó nói.

"Đương nhiên có thể đem, như vậy đi, đồng sự Bối sự tình, không bằng chúng ta tới làm cái giao dịch thế nào?" Trương Nha Lăng gật đầu, rất hiểu nói ra, nếu như Bối Minh Tuấn cái gì đều không làm cứ như vậy giúp lời của bọn họ, Trương Nha Lăng mới sẽ cảm thấy kỳ quái đâu.

"Giao dịch? Giao dịch gì?" Bối Minh Tuấn tò mò hỏi, hần không biết Trương Nha Lăng trong lòng bây giờ rốt cuộc vào tính toán chút gì.

"Đối với người mà nói, chuẩn bị lâu như vậy, duy nhất có thể cho người tạo thành uy hiếp, chính là Trịnh Hoa Long và Trịnh Bản, đúng không?" Trương Nha Lăng hỏi.

"Không sai, chỉ có hai người bọn họ." Bối Minh Tuấn gật đầu thừa nhận, đi qua nhiều năm như vậy chuẩn bị, hiện tại chỉ có Trịnh Hoa Long và Trịnh Bản hai người là Bối Minh Tuấn lo lắng, nhất là bây giờ Trịnh Bản, Bối Minh Tuấn chỉ sợ Trịnh Bản sẽ ở hần bắt được quyền lực lúc trước vùng lên, nói như vậy Trịnh Bản thứ nhất đối phó là Trương Nha Lăng, thứ hai chính là mình, đến nỗi giống Trịnh Nguyên nhân vật như vậy, Bối Minh Tuấn căn bản đều không để ở trong lòng.

"Ta giúp người giết hai người kia, người thấy thế nào?" Trương Nha Lăng nói rất chân thành.

"Người nói cái gì? !" Bối Minh Tuấn có chút giật mình nói.

"Trương Nha Lăng, người đừng kích thích, chuyện này còn xin phép một chút Chung Bá bọn họ tương đối khá, như người vậy lời nói biết để cho bọn họ trở tay không kịp." Một bên Lan Hinh cũng xuất thủ ngăn cản, tuy rằng Trịnh Hoa Long và Trịnh Bản nếu như chết, như vậy Phong Đăng hiển nhiên chỗ tốt nhiều hơn, nhưng là như thế này thứ nhất, sinh ra hậu quả lại thì không cách nào lường được, trước không theo pháp luật lên phương diện nói, chỉ từ

Trương Nha Lăng loại này tự ý làm ra quấy rầy Phong Đằng vốn có kế hoạch trình độ này nói, cũng đã biết chọc ra rất nhiều nhiễu loạn.

"Đây là ta một người quyết định, ân oán cá nhân mà thôi, bất quá, đồng sự Bối sự tình, người cũng muốn xuất ra đầy đủ lợi thế theo ta trao đổi mới được." Trương Nha Lăng một bộ ý ta đã quyết biểu tình nói ra, bất quá thoải phong nhất chuyển, Trương Nha Lăng càng làm quyền phát biểu cho Bối Minh Tuấn.

"Người muốn ta làm gì, nói đi, chỉ cần vào ta phạm vi năng lực bên trong, hơn nữa không tiếp xúc ta điểm mấu chốt." Bối Minh Tuấn nhíu nhíu mày, bầu trời thật chẳng lẽ có nhân bánh đi xuống? Bối Minh Tuấn còn cảm thái độ hoài nghi, thế này mà tính, mình tại sao đều không một, chỉ bất quá hấn là vào không biết Trương Nha Lăng rốt cuộc nghĩ muốn cái gì.

Một bên Lan Hinh thì càng không hiểu ra sao, chỉ có thể làm một khán giả ở nơi nào nhìn mà thôi, không có biện pháp chen vào bất kỳ lời nói.

"Ta chỉ cần người" Trương Nha Lăng đem môi tiến đến Bối Minh Tuấn bên tai, dùng rất nhỏ thanh âm nói vài câu, một bên Lan Hinh căn bản không nghe được hấn đang nói cái gì, chỉ có thể hiểu kỳ, lo lắng sưng.

"Cái gì? ! Người! ? Người xác định?" Theo Trương Nha Lăng nói, Bối Minh Tuấn biểu tình trở nên mười điểm hoạt kê, là cái loại này sấm sét giữa trời quang thức khiếp sợ, đến cuối cùng dĩ nhiên không thể ngừng hô lên, hiển nhiên Bối Minh Tuấn vô luận như thế nào cũng thật không ngờ Trương Nha Lăng dĩ nhiên biết đưa ra yêu cầu như vậy, có chút khó có thể tin, không, lại thêm chuẩn xác mà nói là không thể tin được, đã hoàn toàn lật đổ Bối Minh Tuấn suy nghĩ.

"Thế nào, có thể làm được, vẫn không thể làm được." Trương Nha Lăng mắt không chớp nhìn Bối Minh Tuấn ánh mắt, mỗi chữ mỗi câu hỏi.

"Ta có thể." Bối Minh Tuấn đồng dạng đang nhìn Trương Nha Lăng ánh mắt, chỉ bất quá Bối Minh Tuấn nhìn thấy chỉ có sắc sảo, hoàn toàn nhìn không thấu Trương Nha Lăng rốt cuộc là nghĩ như thế nào.

"Vậy giao dịch này, đồng ý?" Trương Nha Lăng vươn một tay nói với Bối Minh Tuấn, hấn cũng không biết mình làm như vậy đúng hay không, không biết mình làm như vậy biết có hậu quả gì không, thế nhưng, hấn chính là như vậy theo trong lòng mình nghĩ đi làm mà thôi.

"Đồng ý." Bối Minh Tuấn cũng thân ra tay của mình, và Trương Nha Lăng cầm ở cùng nhau.

"Tốt lắm, như vậy kế tiếp chọc nghe ta an bài là được, ta không cần ban quản lý nhân sự chức vụ, Trịnh Hoa Long chỗ ở cái tên bệnh viện, ở nơi nào?" Trương Nha Lăng trong đầu bắt đầu kế hoạch.

"Bệnh viện tương đối thiên, bất quá cách cách nơi này cũng không xa, thuộc về tư nhân bệnh viện, trừ Trịnh Hoa Long và vài người khác ở ngoài, bệnh viện phải không đối với người khác mở cửa." Bối Minh Tuấn đơn giản giới thiệu nói ra.

"Thế này a, bệnh viện chung quanh vị trí, bên trong bệnh viện cấu tạo và Trịnh Hoa Long căn phòng, những thứ này người đều biết đi?" Suy nghĩ một chút, Trương Nha Lăng tiếp tục hỏi.

"Cái này không thành vấn đề, ta đều rõ ràng, ta buổi chiều tìm một cơ hội đi xem đi, tuy rằng không có biện pháp cho tới bản vẽ, thế nhưng sờ những ảnh chụp phải không có vấn đề gì." Bối Minh Tuấn sau khi suy nghĩ một chút gật đầu trả lời.

"Vậy là được, tạm thời như vậy đi, người có hay không tư nhân nơi ấy, trước đưa ta đi tới." Còn thừa lại kế hoạch Trương Nha Lăng dự định thấy ảnh chụp có một thân thể to lớn hiểu rõ sau đó lại đưa đội, ra ngoài tại ngoại, Trương Nha Lăng hiện tại trước hết tìm một chỗ nghỉ ngơi sẽ bàn.

"Vậy trước tiên đi ta một chỗ nơi ở tốt lắm, cách cách nơi này không xa, đi thôi." Nói xong, Bối Minh Tuấn liền mang theo Trương Nha Lăng đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

chương 187: giao dịch ma quỷ (trung)

Trương Nha Lăng ngẫu nhiên cũng chuẩn bị đuổi kịp, bất quá Lan Hinh lập tức trở lại, nhẹ nhàng kéo lại Trương Nha Lăng tay áo.

"Người có muốn hay không suy nghĩ lại một chút? Người đừng như vậy a, quá trùng động." Lan Hinh có chút cầu khẩn nói ra, nàng không hy vọng Trương Nha Lăng xảy ra chuyện gì, Lan Hinh có thể cảm giác, Trương Nha Lăng là Phong Đằng tương lai, nếu như Trương Nha Lăng đã xảy ra chuyện gì, như vậy Phong Đằng sớm muộn gì biết suy sụp.

"Không có việc gì, người yên tâm đi, không phải có chuyện gì, thế nhưng, hy vọng người giúp ta bảo mật, không nên đem ta tới sự tình, cùng với ta chuyện cần làm nói cho bất luận kẻ nào, kẻ cả Chung quân gia. Sau đó ta sẽ từ từ giải thích cho người, được chứ?" Trương Nha Lăng vỗ nhẹ nhẹ sờ Lan Hinh tay, rất ôn nhu nói.

"Cái này" Lan Hinh có chút do dự, chuyện này đã coi như là chuyện rất lớn tình, nhiệm vụ của nàng chính là hướng Chung Bá báo cáo tin tức mới nhất, nếu như chuyện này không hơn báo, đó chính là mất chức.

"Ta xin người, coi như là giúp ta." Trương Nha Lăng khẩn cầu nói.

"Tốt không." Nhìn Trương Nha Lăng ánh mắt, Lan Hinh có chút thất thần, không đành lòng đi cự tuyệt, không thể làm gì khác hơn là đáp ứng.

"Cám ơn nhiều, người bảo trọng, cẩn thận một chút Bối Minh Tuấn." Trương Nha Lăng cười cười, nhỏ giọng dặn dò, sau đó xoay người theo Bối Minh Tuấn đi ra ngoài, Lan Hinh nhìn Trương Nha Lăng bóng lưng, trong lúc nhất thời nghĩ, cái bóng lưng này rất khiến người ta yên tâm.

"Cái này cho người, là giấy thông hành, nếu quả như thật có việc gấp tìm ta, có thể trực tiếp bắt đầu, cái này là điện thoại của ta, ta bảo lưu đề nghị của ta, gần nhất tị tị phong đầu." Bối Minh Tuấn móc ra một cái giấy thông hành và danh thiếp của mình đưa cho Trương Nha Lăng nói ra.

"Ta biết, ta sẽ với người liên lạc." Trương Nha Lăng kết quả Bối Minh Tuấn đưa tới mấy thứ, bỏ vào trong túi.

"Xe ở dưới lầu, ta đã liên lạc qua, ta sẽ không tiến." Bối Minh Tuấn đứng ở cửa thang máy nói ra, hiện tại không thể để cho bị người thấy hấn cùng với Trương Nha Lăng, cho nên chỉ có thể đưa tới đây.

"Ừ, ta biết." Trương Nha Lăng tỏ vẻ hiểu nói ra, nơi này là hang hổ, quả thực không thích hợp ở lâu.

Thang máy rất nhanh đã lên đây, cửa mở, Trương Nha Lăng đi vào, trong lòng suy nghĩ cuối cùng có thể ly khai, bất quá lần này tới Hoa Đăng thật là một lần lựa chọn sáng suốt, thu hoạch rất nhiều.

Cửa thang máy từ từ khép lại, kế tiếp còn cần chuyện cần làm có rất nhiều, bất quá bước đầu tiên này cũng là mạo hiểm thuận lợi bước ra, Bối Minh Tuấn cũng là đồng dạng thở dài một hơi.

Ngay Bối Minh Tuấn xoay người dự định lúc trở về, đột nhiên, đình một tiếng, phía sau thang máy tiếng mở cửa lại vang lên.

"Làm sao vậy? Quên mang thứ gì?" Bối Minh Tuấn xoay người thuận miệng hỏi, hấn cho là Trương Nha Lăng còn có chuyện gì cho nên vừa đã trở về, chính là, khi hấn xoay người sau đó lại phát hiện, vậy cũng không phải Trương Nha Lăng.

"Ồi, đồng sự Bối sự tình là đang nói chuyện với ta sao?" Trịnh Bân và vài người cùng đi ra khỏi thang máy, cười lạnh nhìn Bối Minh Tuấn hỏi.

"Trịnh Bân? Người tại sao lại ở chỗ này?" Nhìn về mặt bất thiện Trịnh Bân, Bối Minh Tuấn có chút nghi ngờ hỏi, đồng thời trong lòng cũng là có chút thờ dãi một hơi, hoàn hảo vừa mới Trương Nha Lăng sớm đi một bước, không phải Trịnh Bân ra sao và Trương Nha Lăng tại đây đụng phải, còn không biết biết xảy ra chuyện gì đâu, rõ ràng quá hiểm.

"Nơi này là Hoa Đăng, ta vì sao không thể xuất hiện ở nơi này?" Trịnh Bân một bước bước ra thang máy và Bối Minh Tuấn đối chọi gay gắt hỏi ngược lại.

"Không có, đương nhiên có thể xuất hiện." Bối Minh Tuấn cũng phát hiện mình vấn đề này hỏi có chút không hợp lý, nơi này là Hoa Đăng, Trịnh Bân có thể tùy ý ra vào, cái này căn bản không có bất cứ vấn đề gì.

"Hừ, người còn thật tốt quản lý tốt chính người đi, chúng ta đi coi." Trịnh Bân hừ nhẹ một tiếng, sau đó hướng về phía sau lưng vài người nói ra, sau đó liền không quay đầu lại giống bên trong đi tới.

"Để cho, sau lưng những người này là người nào? Người có thể tự do ra vào, bọn họ không thể." Nhìn cùng sau lưng Trịnh Bân vài người, mười điểm lạ, Bối Minh Tuấn có thể khẳng định mấy người này không phải Hoa Đăng, cho nên khi dưới lập tức gọi lại.

"Đồng sự Bối sự tình, những thứ này đều là ta quý khách, làm phiền người hãy tôn trọng một chút, bọn họ đều có cao nhất giấy thông hành, không phải an ninh sẽ không tha bọn họ vào." Trịnh Bân nhìn Bối Minh Tuấn, vừa cười vừa nói, Trịnh Bân có vô số cái lý do có thể giải thích những thứ này người xa lạ tại sao phải vào đây, thậm chí so với Bối Minh Tuấn tìm lý do đem Trương Nha Lăng mang vào còn muốn dễ dàng rất nhiều.

"Không, ta chỉ là vì Hoa Đăng an toàn nhớ mà thôi, Trịnh thiếu gia xin cứ tự nhiên." Lại ăn một ám khuy, Bối Minh Tuấn cũng không có ý định sẽ cùng Trịnh Bân tại đây giằng co nữa, thế là xoay người rời đi.

"Ta có thể hỏi một cái, đồng sự Bối sự tình vừa mới là ở đưa người nào sao?" Trịnh Bân thanh âm từ phía sau truyền đến, Bối Minh Tuấn nghe được câu này sau đó lập tức dừng bước, trong lòng trầm xuống, lẽ nào Trịnh Bân nhìn ra một chút gì?

"Chỉ là một bạn bè mà thôi." Bối Minh Tuấn không có xoay người nói ra.

"Vậy là tốt rồi, đồng sự Bối sự tình, chúng ta tạm biệt." Trịnh Bân cười một cái, sau đó cuối cùng ly khai, Bối Minh Tuấn đồng dạng thở dài một hơi, đi vào phòng làm việc của mình, còn có chút sống sót sau tai nạn cảm giác, xem ra Trịnh Bân trên người hiện tại cũng là có không ít bí mật, hấn mang tới những người đó rốt cuộc là người nào? Nhất định phải mau chóng tra rõ, Bối Minh Tuấn trong lòng tính toán nói.

"Lan Hình, để cho Phong Đăng gần nhất cho Hoa Đăng tạo áp lực đi, thay đổi lực chú ý của bọn họ." Bối Minh Tuấn trở lại phòng làm việc sau đó, hướng về phía một bên Lan Hình nói ra.

"Tốt, ta biết, cái tên, Trương Nha Lăng hẳn kế tiếp muốn làm gì?" Lan Hình gật đầu trả lời, sau đó vừa hỏi Trương Nha Lăng tình huống, Lan Hình vẫn còn có chút không quá yên tâm.

"Cái này ta cũng không rõ ràng lắm, bất quá người yên tâm, hẳn tạm thời không có chuyện gì, ta buổi chiều phải đi bệnh viện thu thập tư liệu, người liền ở trong phòng làm việc giao tiếp làm việc đi, có chuyện gì gọi điện thoại cho ta." Bối Minh Tuấn vừa nói, vừa bắt đầu thu dọn đồ đạc, đi bệnh viện cần một được mượn cố, mà làm việc phương diện mượn cố tự nhiên là tự nhiên nhất, cho nên Bối Minh Tuấn phải nhanh chế tạo một ít công việc lên phiên phức.

"Ta biết, vậy ngài vội vàng đi." Lan Hình hạ thấp người một cái, sau đó cũng về tới phòng làm việc của mình đi.

Cộc cộc cộc, Trịnh Bản gõ cửa ban công.

"Mời đến." Bên trong cửa truyền đến thanh âm của một nam tử.

Trịnh Bản lập tức mở cửa, mang theo hai người đi vào.

"Ai? Trịnh Bản? Người tới thế nào tới nơi này?" Trịnh Nguyên lập tức đứng lên, hẳn vốn có cho là người nào thuộc hạ tới báo cáo công tác đâu, không nghĩ tới ngẩng đầu nhìn lên là Trịnh Bản vào được, phía sau còn theo hai cái rất xa lạ người, tức khắc có chút kỳ quái, hơn nữa cảnh giác, dù sao hiện tại Trịnh Nguyên trong lòng có quỷ, cho nên tự nhiên sẽ suy nghĩ nhiều một chút.

"Thế nào? Trịnh đồng sự thoát nhìn dường như rất bộ dáng giật mình, không phải rất hoan nghênh ta?" Tuy rằng ngoài miệng nói như vậy được, thế nhưng Trịnh Bản còn tự mình tìm một vị trí ngồi xuống, xem đã dậy chưa phải đi ý tứ.

"Dĩ nhiên không phải, không có, chẳng qua là, chẳng qua là ta cho rằng, ta nghĩ đến người biết đợi vào trong bệnh viện bồi cha người đâu." Trịnh Nguyên viện một cái lý do nói ra, bất quá trên thực tế, Trịnh Nguyên quả thật có chút lo lắng, không biết Trịnh Bản là trực tiếp tới tìm hắn vẫn đã đi tìm đồng sự Bối chuyện, hiện tại Trịnh Nguyên cũng không có biện pháp đi liên lạc bất luận kẻ nào, dưới tình huống như vậy quả thực không biết nên như thế nào trả lời.

"Trong bệnh viện hiển nhiên có thầy thuốc tới chiếu cố cha, giới thiệu cho người một chút, vị này chính là Từ Thịnh, còn có vương lâm, ta hai cái bạn bè." Trịnh Bản đem sau lưng hai người giới thiệu cho Trịnh Nguyên, hai người kia cũng là Trịnh Bản tương đối tin đảm nhiệm hai người một trong.

"Các người khỏe, ngồi, vậy hôm nay trở lại có chuyện gì sao?" Trịnh Nguyên xem vào Trịnh Bản mặt mũi, cũng rất khách khí cùng Từ Thịnh và vương lâm chào hỏi, đồng thời giúp vài người đều đổ nước. Bình thường tới khách nhân lời nói, Trịnh Nguyên xem như đồng sự chính là gần như không có cho tự mình cũng qua nước.

"Gần nhất đồng sự Bối sự tình có liên lạc với người qua sao?" Trịnh Bản khai môn kiến sơn hỏi.

"Ngạch liên lạc là nhất định là có, dù sao có rất nhiều công tác mấy thứ cần trao đổi ý kiến, hơn nữa riêng tư sau đó quan hệ của chúng ta cũng hoàn hảo, cho nên đương nhiên có liên lạc." Trịnh Nguyên tâm tình trầm xuống, vừa lên tới liền hỏi và Bối Minh Tuấn chuyện có liên quan đến, thật là có chút kỳ quái, thật chẳng lẽ giống bản thân đoán như vậy, Trịnh Bản đã phát hiện cái gì? Lúc này Trịnh Nguyên càng không ngừng để cho mình tỉnh táo lại, nếu Trịnh Bản không có chút phá, như vậy bản thân khẳng định không thể trước vạch trần, cho nên liền vẫn duy trì một khoảng cách, hỏi trở ngại tận lực nửa đúng hay không, ai biết Trịnh Bản có phải hay không hỏi trước qua Bối Minh Tuấn hỏi lại hẳn? Không biết là Bối Minh Tuấn bán đứng tự mình đi?

"Có phát hiện hay không cái gì chỗ đặc thù?" Trịnh Bản hỏi tiếp.

"Chỗ đặc thù là chỉ?" Trịnh Nguyên làm bộ không hiểu trả lời.

"Có hay không xúi giục người, phản bội Hoa Đăng a?" Trịnh Bản uống một hớp nước, từ từ nói ra.

"Cái này cái này Trịnh Bản, vì sao đột nhiên nói như vậy? !" Trịnh Nguyên sợ thân thể run lên, trên tay cái chén đều có chút cảm không vững, Trịnh Bản có chút trực tiếp để cho Trịnh Nguyên có chút không có dự liệu nói, bất quá Trịnh Nguyên còn lập tức bình tĩnh trở lại tiếp tục giả ngu.

"Ta đã đã nói với người, ta rất hoài nghi Bối Minh Tuấn đi? Vào đồng sự bên trong, trừ hắn ra, chính là người lẫn vào rất mờ, hơn nữa cũng chỉ có mấy người các người người không phải từ cha ta tự mình ủy nhiệm, không phải sao?" Trịnh Bản nhìn Trịnh Nguyên nói ra.

"Người là tại hoài nghi ta?" Trịnh Nguyên nói.

"Ta không có nói như vậy, chẳng qua là hỏi người về Bối Minh Tuấn tình huống mà thôi, nếu như hắn theo như người nói cái gì, hoặc là người đã đáp ứng gì gì đó lời nói, hiện tại nói cho ta biết, còn kịp." Trịnh Bản thường thức được mền, nhìn ly nước qua lại hoảng động, nói.

"Tạm thời còn chưa có nhận được như vậy điện thoại, bất quá có lời, ta sẽ nói cho người biết." Trịnh Nguyên trong lòng thở dài một hơi, xem ra Trịnh Bản cũng không phải hoài nghi mình, hoặc là lại thêm chuẩn xác mà nói, Trịnh Bản chỉ chẳng qua là hoài nghi, cũng không có bắt được chứng cứ gì hoặc là biết chuyện gì, cho nên tạm thời còn không dùng quá thế nào lo lắng.

"Vậy, nếu như ta trở thành chủ tịch, người biết đứng ở bên bọn ta sao?" Trịnh Bản cười cười, nhìn cái chén hỏi.

"Ngươi trở thành chủ tịch? Trịnh tổng hân lễ nào?" Trịnh Nguyên đang uống nước, nghe được câu này một mực nước thiếu chút nữa phun ra ngoài, Trịnh Bản tới nơi này đã bắt đầu mướn hơi thế lực? Lễ nào Trịnh Hoa Long đã sắp không thể?

"Cha ta thân thể tốt, ngươi suy nghĩ nhiều, ta chỉ là hỏi một chút xem, ý tứ của ngươi." Trịnh Bản cười một cái nói.

"Thế này a, xin lỗi, chuyện này, ta còn cần suy nghĩ một chút, ngươi cũng biết, ta luôn luôn bảo trì trung lập." Trịnh Nguyên lúng túng cười một cái nói.

"Không quan hệ, ngươi có không ít thời gian có thể nhớ vấn đề này, vậy ta liền đi trước." Dứt lời Trịnh Bản đứng lên chuẩn bị đi ra ngoài.

"Đi thông thả." Trịnh Nguyên cũng đứng dậy tiễn khách.

"Được rồi, ta một hồi muốn đi nhìn một chút quản chế phương pháp ghi hình, ngươi giúp ta cùng Bộ an ninh nói một tiếng đi." Đang đi ra Trịnh Nguyên phòng làm việc lúc trước, Trịnh Bản lược dưới một câu nói, sau đó đóng cửa lại.

"Có điểm không đúng a, hôm nay tới liền vì nói với ta những thứ này?" Trịnh Nguyên ngồi ở chỗ ngồi nhỏ giọng thăm thì nói, sau đó lấy ra điện thoại di động chuẩn bị gọi điện thoại nói cho Bối Minh Tuấn một tiếng.

"Quên đi, để cho hân tự sinh tự diệt đi, theo ta có thể không có quan hệ gì." Suy nghĩ một chút, Trịnh Nguyên càng làm điện thoại thả trở lại, giúp Bối Minh Tuấn lại không thể giúp hân được cái gì chỗ tốt, còn có thể cho Bối Minh Tuấn mang đến phiền phức, chuyện như vậy có sao mà không làm.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

chương 188: giao dịch ma quỷ (hạ)

"Các ngươi thấy thế nào?" Trịnh Bản một bên đi thang máy gian đi tới, vừa hướng sau lưng Vương Lâm Từ Thịnh đặt câu hỏi.

"Ta cảm giác cái tên Trịnh Nguyên cũng có chút không đúng lắm, hân là chú ngài?" Vương Lâm mở miệng trước nói ra, phân tích của hân năng lực tương đối mạnh, cho nên Từ Thịnh cũng có ý để cho hân trước tiên là nói về.

"Vâng, bất quá bình thường không liên lạc, thế nhưng đầu gì cũng là gia tộc bọn ta." Trịnh Bản đi vào thang máy hỏi đáp, nói lên và Trịnh Nguyên quan hệ, nói giản đơn cũng giản đơn, nói phức tạp cũng phức tạp, không phải một câu hai câu là có thể nói rõ ràng.

"Thiếu gia, ta nghĩ cái tên Trịnh Nguyên rất có thể có chút trở ngại, đến nỗi cái tên Bối Minh Tuấn, ta nghĩ hân bây giờ cùng ngài phân rõ giới hạn là không phải là bởi vì những nguyên nhân khác? Dù sao phụ thân ngài khôi phục tình huống không sai, hiện tại có chút không quá sáng suốt a, tốt xấu thân phận của ngài tại đây." Vương Lâm suy nghĩ một chút nói ra, vào hân phân tích xem ra, Bối Minh Tuấn dường như không có vấn đề, có vấn đề người là Trịnh Nguyên, Trịnh Nguyên xem như Trịnh gia một thành viên, nhưng chỉ là làm một đồng sự, nhiều năm như vậy trong lòng nhất định rất không cân bằng, cho nên muốn đoạt quyền điểm này cũng nói xuôi được, hơn nữa ví dụ như vậy quả thực rất nhiều.

"Bối Minh Tuấn không có chuyện? Không có khả năng!" Trịnh Bản không tin Bối Minh Tuấn biết không có phản bội hân.

"Ta đoán, hân chỉ là muốn đoạt công lao mà thôi, thiếu gia, ngươi có nghĩ tới hay không thế này một vấn đề? Vì sao Bối Minh Tuấn dám làm như thế, không phải là có lớn hơn dựa vào? Ngài là tương lai Hoa Đăng chủ nhân, cái thân phận này đều không đủ để để cho hân lo lắng, như vậy chỉ có thể nói rõ một chút, hân dựa vào người nếu so với cái thân phận này cao rất nhiều, hoặc là nói, hân dựa vào người mới là thật cái thân phận này." Vương Lâm tiếp tục nói, trong óc đã đem cả sự kiện phân tích một lần, cho ra hân kết luận của mình.

"Ngươi rốt cuộc có ý gì? Nói rõ ràng." Trịnh Bản dường như nghe ra một chút gì, sắc mặt không tốt lắm hỏi.

"Ngài có nghĩ tới hay không, thân phận của Trịnh Dân, ngươi xác định, hân chẳng qua là chẳng qua là cháu của ngươi?" Vương Lâm tuy rằng nghĩ thế này ngay lời nói Trịnh Bản có thể không thích nghe, thế nhưng rất có thể chính là sự thực.

"Con mẹ nó ngươi rốt cuộc muốn nói cái gì!" Quả nhiên, Trịnh Dân chuyện tình vừa chạm đến Trịnh Bản chỗ đau, để cho Trịnh Bản trong lòng vô danh lửa vừa chạy trốn bắt đầu, Trịnh Bản lập tức xoay người, nhéo Vương Lâm cổ áo của, mang Vương Lâm đẩy tới bên trong thang máy bộ trên tường, mãnh liệt đánh để cho thang máy cũng hơi lay động một cái.

"Thiếu gia, ngài đừng kích động, nghe Vương Lâm nói xong." Từ Thịnh thấy cái này tư thế, nhanh lên đi gạt lại Trịnh Bản, mang hai người xa nhau.

"Xin lỗi thiếu gia, là ta lảm miệng, xin lỗi." Vương Lâm cũng cúi đầu nói ân hận nói, hẳn không nghĩ tới cái đề tài này biết nhảy cảm như vậy.

"Nói tiếp." Trịnh Bản cũng hơi chút tỉnh táo một chút, nghĩ đúng là bản thân có chút quá phận, những người này bây giờ là hẳn duy nhất có thể tin nhiệm tài nguyên, nếu như hành vi của mình để cho những người này cũng rời đi, như vậy thì triệt để tứ cố vô thân, cho nên Trịnh Bản khẽ cắn môi, để cho Vương Lâm nói tiếp.

"Ta cá nhân ta nghĩ ngài đừng đề trong lòng, cá nhân ta suy đoán, thân phận của Trịnh Dân có thể có thể là" có chuyện mới vừa phát sinh, tuy rằng Trịnh Bản tiếp tục đề cho Vương Lâm nói một chút, thế nhưng Vương Lâm như cũ nói lấp ba lấp bắp, hẳn sợ Trịnh Bản lại đột nhiên bạo nộ rồi, dù sao loại chuyện này người nào nghe xong trong lòng đều có thể có chút không quá vui vẻ.

"Nói đi, không phải làm khó người." Trịnh Bản cũng biết Vương Lâm là sợ hãi bản thân phát hỏa mới không dám nói, thế là làm ra hứa hẹn.

"Có thể là con riêng của cha ngài." Vương Lâm nói thanh âm càng ngày càng nhỏ, nhỏ đến cuối cùng đều có chút không nghe được, nhưng là vẫn bị Trịnh Bản bên cạnh bắt được.

"Người nói cái gì?" Và Vương Lâm còn có Từ Thịnh dự tính bất đồng, Trịnh Bản không có giống trong dự đoán như vậy phát cuồng, phản chi, Trịnh Bản cả người đều đột nhiên an tĩnh lại, an tĩnh có chút đáng sợ, trong miệng nói lảm bảm. Trịnh Bản cũng từng nghĩ tới loại khả năng này tính chất, thế nhưng rất nhanh đã bỏ đi cái này thoát nhìn rất ngu xuẩn cách làm, Trịnh Dân và Trịnh Hoa Long không có gì giống nhau nơi ấy, hơn nữa với Trịnh Bản đối với cha mình hiểu rõ, loại chuyện này cũng không có khả năng, cho nên sẽ không có còn muốn. Thế nhưng Vương Lâm nói liền không giống nhau, đã nói lên theo người ngoài, cũng đã phát hiện ra loại này đầu mối, hơn nữa Trịnh Bản còn rất tin tưởng Vương Lâm năng lực phân tích, lúc trước không ít chuyện Vương Lâm đều phân tích hết sức chính xác, cái này lại thêm có sức thuyết phục.

"Thiếu gia, ta ta đây là đoán không chính xác a ngài đừng có đoán mò, ngài người coi như ta chưa nói là được, ta đoán mò không lý do, không chứng có." Trịnh Bản thế này ngược lại hơi hù được Vương Lâm, thế là vội vàng bù đắp lại giải thích.

"Thiếu gia, đây chỉ là có khả năng một loại mà thôi, người chớ coi là thật, loại này xác suất rất nhỏ." Từ Thịnh cũng theo cùng nhau an ủi.

"Không có việc gì, ta chỉ vâng, hơi có thể là tối hôm qua ngủ không ngon đi." Trịnh Bản tránh ra Từ Thịnh cánh tay, sau đó sửa sang lại y phục, tìm cho mình một không ai tin tưởng lấy cớ để che giấu sự thất thố của mình.

"Thiếu gia kỳ thực" Vương Lâm nhớ bù đắp dưới vừa mới sai lầm, thế là mở miệng chuẩn bị nói cái gì đó.

"Tốt lắm, được rồi, không được bàn lại cái đề tài này, đi trước Bộ an ninh." Trịnh Bản đưa tay ngừng lại Vương Lâm nói tiếp, hẳn không muốn trong vấn đề này thảo luận tiếp, mặc kệ thật hay giả, chỉ ít Trịnh Bản bây giờ còn không muốn đi đối mặt, hoặc là nói không có chuẩn bị cho tốt đi đối mặt với vấn đề này, nói thêm gì đi nữa chỉ có thể đề cho trong lòng hẳn loạn hơn, bây giờ không phải là lo lắng cái này thời điểm, chủ yếu trở ngại còn điều tra cái tên hung thủ sẽ bàn.

Trịnh Bản theo như mở cửa thang máy, vừa mới trong đoạn thời gian đó mất, thang máy đã sớm tới dự định tầng trệt, chỉ bất quá đối với Vương Lâm phát hỏa đoạn thời gian đó, cửa vừa tự động đóng lên, được đang không có người thấy, cũng không có ai trong khoảng thời gian này sử dụng thang máy.

"Ta muốn nhìn một chút hôm nay quản chế phương pháp ghi hình." Đây ra an ninh phòng cửa Trịnh Bản lập tức nói ra, bên trong đang có hai cái bảo an đang uống rượu.

"Người nào a, đi ra ngoài, nơi này chính là an ninh phòng." Hai cái bảo an căn bản không thấy Trịnh Bản một cái nói ra.

"Ta biết nơi này là an ninh phòng, ta muốn nhìn một chút hôm nay quản chế phương pháp ghi hình." Trịnh Bản không có tức giận ngược lại cười một cái, hướng hai người đi tới, lập lại một lần lời của mình.

"Hắc, bộ người không lớn không nhỏ có tin ta hay không Trịnh Thiếu gia" một cái trong đó bảo an đứng lên xoay người liền muốn nhìn là ai thế này xông, lập tức thấy người tới là Trịnh Bản, lập tức sợ đến không đứng vững lui về phía sau hai bước, đem trên bàn vô chai rượu đều thăm dò rút, rơi trên mặt đất phát sinh giòn giã tiếng vang. Một cái khác bảo an nhận thấy được không thích hợp, quay đầu lại vừa nhìn, cũng lập tức sợ đến đứng lên, tỉnh rượu hơn phân nửa. Hai người trong lòng đã có những tuyệt vọng, xong đời, chọc phải toàn bộ tập đoàn rất không thể chọc tới người, lần này nhất định là cũng bị khai trừ rồi.

"Công việc bây giờ đều nhẹ nhàng như vậy sao?" Trịnh Bản cười hỏi, không có một tia tức giận.

"Không không có chúng ta chúng ta chẳng qua là chẳng qua là xem bây giờ là buổi trưa cho nên ăn cơm uống chút uống chút rượu." Một bảo an nom nóp lo sợ nói ra, nói lấp bắp, rất sợ nói sai câu nói đầu tiên sẽ lập tức cuốn gói rời đi.

"Thích đương thả lỏng là phải, ta bây giờ muốn nhìn một chút hôm nay quản chế phương pháp ghi hình, ta muốn Trịnh đồng sự phải nói với các người qua." Trịnh Bản rất hiểu nói ra.

"Không không thành vấn đề lập tức lập tức." Hai cái bảo an thấy Trịnh Bản không chỉ có không có tức giận, còn tha thứ hai người, cũng không đi hỏi hỏi mình cấp trên Trịnh đồng sự rốt cuộc có hay không nói, coi như là Trịnh đồng sự cũng không nói gì, phỏng chừng hai người cũng sẽ cảm kích cho Trịnh Bản phối hợp phương pháp ghi hình xem đi, tay vội vàng gọi loạn một phen sau đó, thiết bị cuối cùng làm xong.

"Ngài ngài muốn xem nơi nào quản chế phương pháp ghi hình" một bảo an hỏi.

"Sáng hôm nay, cửa phương pháp ghi hình, còn có, đồng sự Bối sự tình cửa phương pháp ghi hình." Trịnh Bản sau khi suy nghĩ một chút nói ra.

Hai cái bảo an lập tức phối hợp ra ngày hôm nay 8 giờ ra mới cửa chính quản chế phương pháp ghi hình, đầu tiên là có một đoàn đi làm công nhân tiền tiền hậu hậu đi đến, cùng bình thường giống nhau không có gì đặc biệt, sau đó cách một đoạn thời gian, vài tên cao tăng và đồng sự lục tục đi đến, vào Hoa Đăng, cao tăng giờ làm việc biết hơi chậm một chút, đây cũng là một chút đặc quyền. Tiếp theo lại qua một đoạn thời gian rất dài, đều không có bất kỳ người nào ra vào, đây cũng là bình thường, bởi vì tình hình chung dưới có rất ít người đang khoảng thời gian này ra vào. Bất quá rất nhanh, cuối cùng có một chút động tĩnh, một người dường như chuẩn bị tiến vào Hoa Đăng, thế nhưng bị vài cái an ninh nhân viên ngăn cản, đi qua quản chế phương pháp ghi hình, chỉ có thể nhìn thấy Trương Nha Lăng nửa người dưới, nửa người trên bởi Trương Nha Lăng đi còn chưa đủ khéo léo, cho nên chặn. Sau đó đã nhìn thấy Bối Minh Tuấn và Lan Hinh hai người đều xuống tới, đến đại sảnh dậm đi đón người này, Trịnh Bản cẩn thận nhìn, rất sợ lậu nhìn một chi tiết, nhìn chăm chăm màn hình, mắt đều có chút đau.

Nhưng là bởi vì Bối Minh Tuấn và Lan Hinh trở ngại, Trương Nha Lăng về mặt bị chặn, sau đó chính là đi thang máy đi bóng lưng.

"Chết tiệt!" Trịnh Bản tức giận dùng nắm đấm nện bàn một cái, người bên cạnh cũng không dám ra ngoài tiếng, sợ Trịnh Bản nộ khí biết phun đến bọn họ trên đầu.

"Cho ta phối hợp đến cùng thời khắc đó đồng sự Bối sự tình cửa hình ảnh, mau." Trịnh Bản không nhịn được nói, vốn có vào trong thang máy có thể đủ rõ nét thấy Trương Nha Lăng về mặt, thế nhưng không khéo chính là, Hoa Đăng trong thang máy không có giam khống khí, điểm này trước đây còn Trịnh Hoa Long tự mình yêu cầu, mục đích là vì cam đoan nhất định tư ẩn không gian.

"Là là." Bảo an vội vàng nhanh chóng động thủ điều chỉnh.

Hình ảnh cắt tới đồng sự phòng làm việc tầng kia, quả nhiên, Bối Minh Tuấn, Trương Nha Lăng và Lan Hinh ba người xuất hiện ở hình ảnh dậm, tiến vào Bối Minh Tuấn phòng làm việc của dậm

"Ba người đồng thời tiến vào trong phòng làm việc?" Trịnh Bản nhỏ giọng lẩm bẩm nói.

Qua đại khái chừng nửa canh giờ, Bối Minh Tuấn và Trương Nha Lăng lại lần nữa xuất hiện ở hình ảnh dậm, Bối Minh Tuấn cho Trương Nha Lăng một vài thứ, sau đó Trương Nha Lăng liền đi vào thang máy, Trương Nha Lăng rất may mắn con bị vỗ tới gò má, mà không có bất kỳ ngay mặt hình ảnh. Lại sau đó chính là Trịnh Bản xuất hiện lúc, không còn có Trương Nha Lăng thân ảnh.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

chương 189: hành động rạng sáng (thượng)

"Mau, đem vừa mới cái tên gò má phóng đại, mau!" Trịnh Bản hướng về phía hai người bảo vệ ra lệnh.

"Vâng vâng." Hai người bảo vệ nào dám nói cái gì đó, chỉ có thể nhanh chóng làm việc, công việc của mình có thể toàn bộ che chở trước mắt cái này đại thiếu gia một câu nói, bọn họ cũng không dám chậm trễ.

Rất nhanh, phóng đại hình ảnh liền biểu hiện ở trong máy vi tính, Trịnh Bản cẩn thận ngắm, cái này có chút quen thuộc, nhưng có chút xa lạ gò má, bản thân ngày đó Trịnh Bản đối với người nam này cũng chỉ có hơn mười giây tiếp xúc, hôm nay nhìn lại là gò má, Trịnh Bản thực sự không dám quả quyết chính là ngày đó người kia.

"Thế nào? Là người kia sao?" Một bên Từ Thịnh vào Trịnh Bản bên tai nhỏ giọng hỏi.

"Không xác định, không nhìn ra." Trịnh Bản lau mặt một cái nói ra, nhìn như vậy tới, đã biết dạng còn công dã tràng, căn bản không có bất kỳ thu hoạch.

"Thiếu gia còn cần còn cần ta môn làm cái gì sao?" Một bảo an đứng phải lá gan hỏi.

"Ta muốn nhớ, hẳn không có, ta đi trước." Trịnh Bản mất hướng về phía trước xem làm bộ đang suy tư vấn đề đáng về, suy nghĩ một chút nói ra.

"Thiếu gia ngài đi thông thả." Hai người bảo vệ lớn thư một hơi, xem ra Trịnh thiếu gia còn rất dễ nói chuyện, tuyệt không giống người khác nói như vậy không ai tính chất, sau đó nếu ai sẽ bàn thiếu gia nói vậy, hai người bọn họ nhất định thứ nhất đi tới sửa lại án xử sai, hai người đối với Trịnh Bản cảm kích đã không có biện pháp dùng ngôn ngữ biểu đạt, thế là càng không ngừng cúi chào cung tiễn Trịnh Bản rời khỏi.

"A, được rồi." Trịnh Bản đã một chân mại ra cửa, vừa xoay người lại nhìn hai người nói ra.

"Vâng! Chuyện gì ngài phân phó!" Hai người bảo vệ rời khỏi nghiêm đứng ngay ngắn chỉnh tề nói ra, hiện tại chính là Trịnh Bản để cho hai người bọn họ đi trạm sao hải ảnh trắng hai người cũng phải đi làm.

"Ừ, hai người dọn dẹp một chút chuẩn bị từ chức đi, hy vọng các người có thể tìm tới rất tốt mà làm việc." Nói xong, Trịnh Bản ngây ngô hai người cũng không quay đầu lại đi ra ngoài, lưu lại hai cái ngốc tại chỗ bảo an.

Trịnh Bản một đường đi tới lầu một đại sảnh phòng an ninh, hiện tại cái này còn lại ở đây có thể hiểu rõ đến tin tức.

"Mười giờ sáng nay nhiều thời điểm, có một người trở lại gặp đồng sự Bối sự tình, các người còn có ấn tượng sao?" Trịnh Bản hỏi.

"A, nhớ kỹ, là một người nam, tuổi tác không lớn, còn đồng sự Bối sự tình và quản lý Lan tự mình đi ra nghênh tiếp." Một bảo an vừa nghe lập tức liền hồi tưởng lại.

"Người còn nhớ rõ hần dáng đáp hình dáng ra sao sao?" Trịnh Bản vội vàng hỏi, dường như thấy được chuyển cơ.

"Ngạch vóc dáng đại khái chừng một thước tám, dáng dấp cổ gầy thông thường không có gì đặc điểm, da còn cổ gầy đen, cái loại này màu đồng cổ." Người an ninh kia đội trưởng nỗ lực nhớ lại nói ra, bất quá Trương Nha Lăng quả thực không có gì tướng mạo đặc thù, cho nên cũng không tiện hình dung.

"Còn có những thứ khác rõ ràng đặc thù sao?" Trịnh Bản nghe xong những thứ này miêu tả nghĩ và không nghe không có gì khác nhau, người như thế hết đường cái cũng là, quả thực thông thường không thể phổ thông hơn nữa.

"Không đã không có, quả thực rất phổ thông, ngài có thể đi hỏi một chút đồng sự Bối sự tình, hần nên biết." An ninh đội trưởng có cẩn thận trở về suy nghĩ một chút, quả thực không có gì có thể nói, cho là có chút xin lỗi cùng Trịnh Bản báo cáo.

"Được rồi, ta biết." Trịnh Bản hận đến nha dương dương, rõ ràng người này liền cùng mình gặp thoáng qua, bản thân liền thiếu chút xíu nữa là có thể gặp được, thậm chí khoảng cách chân tướng cũng liền còn thiếu chút xíu nữa, rõ ràng không cam lòng a.

"Quên đi thiếu gia, trước không cần lo cho những thứ này, ngắm lại những biện pháp khác đi." Từ Thịnh ở một bên khuyên nhủ, hiện tại đem toàn bộ tình lực toàn bộ đều đặt ở thế này một người có năng lực tính chất trên có chút quá không đáng.

"Được rồi, chúng ta đi, trước đi giải quyết việc." Không có biện pháp, Trịnh Bản hiện tại cần khẩn lúc ấy hiệu suất cao, cho nên chỉ có thể bỏ đi lại tiếp tục đem thời gian hao tổn vào phía trên này, thế là quyết đoán rời đi.

Trở lại Phong phủ, vốn là bình tĩnh mà vừa bình thường từ sáng đến tối, chính là biến cố đột nhiên xuất hiện để cho hôm nay Phong phủ có chút hỗn loạn, ngay cả bầu không khí đều có chút khiến người ta bất an.

"Phé vật! Một người sống sờ sờ, cứng rắn chạy trốn? ! Các người thế nào làm làm việc! Các người suốt ngày, cũng là ăn cơm khô sao! ! ! !!" Chung Bá thật lâu cũng không có tức giận như vậy, dùng sức vỗ bàn quát, ngay cả mặt đất đều cảm giác run lên một cái.

Chung Bá đứng trước mặt một loạt nữ phục vụ, những người này cũng là Trương Nha Lăng chỗ ở phụ thuộc số 2 lâu người hầu, lúc này chính cúi đầu chiến chiến nguy nguy thừa nhận Chung Bá thịnh nộ, đương nhiên Từ Viện cũng không ở trong đó, bởi vì đặc thù nguyên nhân, Từ Viện vừa vặn bị phối hợp đến rồi Kiều Phong bên người hỗ trợ, cho nên Trương Nha Lăng trốn chạy sự tình Từ Viện cũng không có trách nhiệm, thế nhưng Từ Viện như cũ cúi đầu đứng ở một bên, trên mặt viết đầy quan tâm, nằng hiện tại rất gấp, không biết Trương Nha Lăng rốt cuộc đi nơi nào. Mà ở nữ phục vụ phía sau, còn đứng được vài cái nam, đồng dạng cúi đầu, trên mặt của mỗi người đều có ứ sưng đau vết, mấy cái này là ngày hôm nay chịu trách nhiệm trách nhiệm bảo an, đã mỗi người bị Chung Bá đánh nhau, trên mặt thương chính là chứng minh, bởi vì bọn họ là nam, cho nên Chung Bá hoàn toàn hạ thủ được, mà những thứ này nữ phục vụ trốn khỏi một kiếp.

"Các người nói! Xử lý các người thế nào! Phé vật! Thùng com! Cẩn bã! Có thể hay không không để cho ta đây sao quan tâm? ! Có thể hay không?" Chung Bá nộ khí còn không ngừng được, lại bắt đầu vỗ bàn hô. Vốn có Chung Bá chuyển tình liên đã đủ nhiều, Kiều Phong bệnh chưa có hoàn toàn được, chỉ có thể tu dưỡng, Chung Bá phải xử lý Phong phủ tất cả mọi chuyện lớn nhỏ, còn có bận tâm Phong Đằng nội bộ sự tình, trong lúc nhất thời đã có những nhảy không ra tay, chính là sáng sớm một nữ phục vụ trong lòng run sợ nói cho hần Trương Nha Lăng không thấy tin tức, liền hoàn toàn để cho Chung Bá trong khoảng thời gian này tích nén ở trong lòng phiền muộn lập tức phóng thích ra ngoài.

"Quản lý Chung, ngài ngài chớ tức giận như vậy" Từ Viện đi tới trấn an nói.

"Từ Viện, người chớ xía vào, chuyện này với người không quan hệ." Chung Bá không muốn đối với Từ Viện phát hỏa, vốn có Từ Viện chính là một đứa cô nhi, hơn nữa mấy ngày nay chiếu cố Kiều Phong lại rất mệt mỏi, cho nên Chung Bá cũng có chút yêu thương.

"Quản lý Chung, ta là nhà này lâu tổng quản, ta đương nhiên cũng có trách nhiệm, ngài trước xin bớt giận." Từ Viện bung trở lại một ly trà đưa cho Chung Bá, được nói nói ra.

"Mặc kệ chuyện của người, chính là đám phé vật này! Các người mỗi ngày đều là ăn cơm khô sao! !" Nghĩ tới chuyện này, Chung Bá lại là một hồi tức giận, thế là lấy tay xoa huyệt Thái Dương, dựa vào ở trên ghế sa lon.

Trương Nha Lăng tiêu sái để cho Chung Bá bị kích thích rất lớn, cũng không phải lo lắng Trương Nha Lăng gặp chuyện không may, mà là không biết Trương Nha Lăng hướng đi của, sợ Trương Nha Lăng làm ra cái gì đối với Phong Đằng chuyện trả thù tới, dù sao mấy ngày hôm trước bản thân vừa mới

như vậy đối với Trương Nha Lăng làm ra chuyện như vậy.

Chung Bá có những có chút bất an, trong lòng cũng có chút hối hận, không phải hối hận đối với Trương Nha Lăng làm ra những chuyện kia, mà là hối hận không có đem Trương Nha Lăng tạm thời xem ra, thế này hẳn cũng sẽ không gây chuyện khắp nơi. Bất quá, duy nhất để cho Chung Bá còn không đến mức quá mức râu rì vàng, hẳn còn có cuối cùng một tay, quả tạc đạn kia điều khiển từ xa vẫn còn ở đã biết, mình có thể bất cứ lúc nào giết Trương Nha Lăng, chỉ bất quá đó là cuối cùng thực sự không được biện pháp, hiện tại mình không thể dùng.

"Chung Bá, hẳn nhất định là có cái gì đặc biệt chuyện tình mới sẽ làm như vậy, ngài cũng đừng lo lắng, hẳn một tháng này huấn luyện cũng không phải trắng huân, ngài phải tin tưởng hẳn. . ." Từ Viện ở một bên tiếp tục khuyên, thay Trương Nha Lăng nói nói tốt.

"Thế nào? Người còn muốn giúp hẳn nói tốt? Ý của người là ta làm như vậy đại kinh tiểu quái?" Chung Bá hừ lạnh một tiếng hỏi.

"Không không có, làm sao có thể a, hẳn đương nhiên làm rất không đúng, ta đây không phải là để cho ngài chó tức giận như vậy sao. . . Đã phải người đi tìm không phải sao. . ." Từ Viện trường kịp dao động như là trống bỏi giống nhau, lúc này nàng nhất định phải nói với Chung Bá lời hữu ích.

"Được rồi, người đi sang một bên, mấy người các người bảo an, gần nhất tình huống tương đối đặc thù, rút về làm việc đi, tiền lương tháng này liền chó lấy, còn nữa tiếp theo, liền cuốn gói đi vào." Chung Bá hướng về phía phía sau vài cái mặt còn sừng người nói, sắp tới mấy phương thế lực trong lúc đó xung đột tương đối nhiều, cho nên an ninh làm việc rất trọng yếu, những người này dầu gì cũng là làm thời gian rất lâu hơn nữa bối cảnh sạch sẽ người, một khi khai trừ rồi, trong thời gian ngắn không chỉ có không có biện pháp lại chiêu đến nhiều như vậy có thể dùng người, hơn nữa có thể còn có thể bị người khác lợi dụng. Dù sao bọn họ đều chín tất toàn bộ Phong phủ cấu tạo, loại vật này là tuyệt đối bảo mật.

"Là. . ." Vài người bảo vệ nghe xong như nhặt được đại xá giống nhau, hướng về phía Chung Bá bái một cái, sau đó đứng xếp hàng rất cung kính đi.

"Đến nỗi các người, gần nhất đi Phong tổng nơi nào giúp một tay, ta trước hết tha các người lúc này đây, còn dư lại, bắt người đi cho ta người!" Chung Bá qua lại quét một vòng những thứ này nữ phục vụ, ngẫu nhiên nói ra. Chuyện lần này để cho Chung Bá tức giận như vậy, chỉ chẳng qua là đuổi vài người đã coi như là rất nhẹ, đương nhiên phương diện này cũng có Chung Bá không muốn đem chuyện này ảnh hưởng mở rộng nhân tố ở bên trong.

"Chung Bá cái này. . ." Thấy Chung Bá vẫn là phải đuổi nữ phục vụ, Từ Viện không nhịn được nghĩ lại van cầu tình, những thứ này bị khai trừ đều là của nàng thủ hạ, bình thường cũng biết họ không dễ dàng, Từ Viện có chút cho tâm tình không đành lòng.

Chung Bá trừng mắt một cái Từ Viện, Từ Viện tự giác ngậm miệng lại, việc đã đến nước này, đã không có bất luận cái gì hồi toàn đường sống, cho nên Từ Viện cũng chỉ được bế không ra tiếng.

Một đoạn thời gian hỗn loạn và không khí khẩn trương cuối cùng vào Chung Bá nộ khí phát xong sau đó tiêu tán một chút, bất quá vẫn là đó có thể thấy được, mỗi người hiện tại đều ở đây thận trọng làm việc, sợ hãi súng đánh chim đầu đàn.

Chung Bá cũng về tới phòng làm việc của mình bắt đầu xử lý sự vụ, bất quá Chung Bá đã phái ra gần như hiện tại sở có thể điều động tài nguyên tới tìm Trương Nha Lăng, kể cả đang ở Hoa Đăng Lan Hinh, cho tới bây giờ còn chưa có thu được bất kỳ tin tức. Chung Bá cho ra một khi phát hiện trực tiếp giam mang về Phong phủ mệnh lệnh, hơn nữa còn là không trách tất cả thủ đoạn.

"Người rốt cuộc đang ở đâu vậy. . . Ta phát hiện. . . Ta có chút nhớ nhung người. . . Ai. . ." Từ Viện ngồi một mình ở Trương Nha Lăng phòng ngủ trên giường than thở, trống không trong phòng ngủ đã không có Trương Nha Lăng thân ảnh, Từ Viện có loại không thích ứng cảm giác. Ngực có chút buồn bực, lẽ nào đây là tưởng niệm một người cảm giác sao?

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

chương 190: hành động rạng sáng (trung)

Trương Nha Lăng ngồi ở Bối Minh Tuấn trên ghế, nhẹ tay nhẹ vuốt ve gồ lim tay vịn, còn có da thật nệm ghế. Chiếc xe này bên trong chút nào không thua gì một gian phòng ngủ nhỏ, hoặc là phòng làm việc cỡ nhỏ.

Chiếc xe này là Bối Minh Tuấn một trong những bảo vật, giống như là phòng của hẳn người giống nhau, những thứ này đều là hẳn bí mật tài sản. Chiếc xe này vốn là một chiếc Bentley, thế nhưng Bối Minh Tuấn vì không để cho người khác phát hiện, cứng rắn đem chiếc này Bentley đổi thành một chiếc dài hơn Lincoln. Bối Minh Tuấn tài chính nếu so với ngoại giới phỏng chừng còn nhiều hơn nhiều lắm, đại bộ phận đều là muốn phá đổ Trịnh Hoa Long người vì tranh thủ Bối Minh Tuấn hứa hẹn và khen ngợi, mà đưa cho Bối Minh Tuấn, Bối Minh Tuấn tất cả ai đến cũng không - cự tuyệt nhận lấy. Vì không để cho người khác biết hẳn tài chính, không được người hoài nghi, Bối Minh Tuấn đưa hẳn tài sản vất hết óc tất cả dấu đi, nếu không chuyển hóa thành tài sản cố định, nếu không dựa vào không hộ khẩu tồn tại Thụy Sĩ trong ngân hàng.

Xe một đường quẹo trái quẹo phải chạy, sau đó vào một cái nhà độc lập biệt thự trước mặt ngừng lại, biệt thự này chính là lúc trước Bối Minh Tuấn nói cho Trương Nha Lăng nơi ấy, là Bối Minh Tuấn bí mật nơi ở một trong.

"Xin chào, là Trương Nha Lăng ngại đi? Bối tổng đã cho ta biết, mời đến." Xe vừa mới dừng hẳn, tức có một người lớn tuổi trở lại mở cửa xe, đối với Trương Nha Lăng cung kính nói, lão nhân này ngay chỉ bực, trên mặt tất cả đều là nếp nhăn, thể nhưng mặc chính là rất khảo cứu lễ phục, còn hệ nơ con bướm, rất giống Châu Âu truyền thống trong gia tộc quân gia.

"Bối tổng? Cảm ơn, mang ta vào đi thôi." Trương Nha Lăng cười một tiếng, cái này Bối Minh Tuấn dự định soạn quyền chuyện tình, bất tự còn chưa có một vút đầu, Bối Minh Tuấn cũng đã bắt đầu xưng bản thân làm Bối tổng, Trương Nha Lăng lắc đầu, việc này cũng không hẳn có nhân hạ thoải mái đi quân, đã biết lần lần lút chạy đến, chính là có tính toán, xem biểu, đã buổi trưa, nói vậy Chung Bá cũng phát hiện mình trộm lén trốn đi, bản thân muốn đang bị bắt trước khi đi mau nhanh hoàn thành nhiệm vụ.

Đi vào bên trong biệt thự, đồng dạng trắng lè, xem ra Bối Minh Tuấn đối với cuộc sống của mình chất lượng vẫn là hết sức để ý, tìm một bộ nhanh y phục thay, sau đó hơi chút ăn chút gì, tắm rửa một cái sau đó, Trương Nha Lăng nằm ở mặc vào nhắm mắt dưỡng thần.

Bối Minh Tuấn mang theo một lớn loa văn kiện, xuất hiện ở Trịnh Hoa Long tư nhân cửa bệnh viện.

"Hiện tại Trịnh tổng đang dưỡng thương, nhân viên không quan hệ không được đi vào." Bối Minh Tuấn còn chưa có gần cửa chính, cũng đã đi ra bốn gã Trịnh Hoa Long chính là thủ hạ ngăn cản Bối Minh Tuấn.

"Ta là Hoa Đảng chủ tịch, Bối Minh Tuấn, có việc gấp gặp Trịnh tổng." Bối Minh Tuấn móc ra mình Hoa Đảng công nhân chứng hướng về phía vài người sáng lên một cái, nói ra.

"Trịnh tổng hiện tại thứ cho không tiếp đợi bất luận kẻ nào, mời trở về đi." Bốn người chẳng qua là liếc một cái cái tên giấy chứng nhận, sau đó nghiêm túc nói, đặc biệt thời kì đặc biệt đối đãi, những thứ này đều là Trịnh Hoa Long người bên cạnh, cũng sẽ không bởi vì chính là một đồng sự mà đại ý.

"Người đây môn còn xin phép một chút Trịnh tổng đi, chuyện liên quan đến Hoa Đảng tồn vong." Bối Minh Tuấn lộ ra một bộ rất gấp gáp vẻ nói ra, hẳn ngày hôm nay vô luận như thế nào dạng cũng phải đi vào, thể là viện một cái lý do nói ra, vẫn thật không nghĩ tới những người này cũng khó dây dưa như vậy.

"Vậy người chờ một chút, này, đi vào xin chỉ thị Trịnh tổng, đã nói" một người trong đó người nghe được Bối Minh Tuấn nói như vậy, do dự một chút, Hoa Đảng tồn vong trở ngại, đây chính là đại sự, tốt xấu cũng có thể báo tin Trịnh tổng một cái, thể là hướng bên trong bệnh viện người nói.

Bối Minh Tuấn thở dài một hơi, nếu như Trịnh Hoa Long biết mình tới nơi, sẽ phải để cho mình vào đi thôi, đám người này nhìn qua chuyên nghiệp không ít, nhưng là thể nào sẽ nghĩ tới bản thân lại là có tính toán khác đâu?

"Chuyện gì xảy ra? Ta không là để phân phó, bất luận kẻ nào không nên quấy nhiễu sao?" Một mười điểm cao to, lưng hùm vai gấu, quần khăn đội đầu nam tử đã đi tới, lớn tiếng hỏi.

"Thủ lĩnh, cái này là đồng sự Bối sự tình, nói là chuyện liên quan đến Hoa Đảng sống chết đại sự, muốn gặp Trịnh tổng, ta để cho bọn họ hỏi một chút Trịnh tổng, nhờ ra" người này là ở đây tất cả mọi người rõ ràng hợp lý, cũng là hằng ngày Trịnh Hoa Long hai cái cận vệ một trong, là con lai mà, đã từng vào vùng Trung Đông làm qua dong binh, một thân vết sẹo, mười điểm bạo lực.

Bốp! Lưng hùm vai gấu nam tử không nói gì, trực tiếp một cái tát đến phiên nói chuyện tên kia thủ hạ trên mặt, tên kia tay dưới lão đảo một cái, lui về sau hơn bước, thiếu chút nữa ngã sấp xuống

"Ta thế nào giao thay các người? Bất luận kẻ nào, biết cái gì gọi bất luận kẻ nào sao?" Cái này đầu so với Bối Minh Tuấn sơ sơ cao hơn ra sắp tới hai cái đầu, cúi đầu nhìn Bối Minh Tuấn, sau đó đối với ngoài thủ hạ của hắn giáo huấn.

"Không có ý tứ, ta là Hoa Đảng đồng sự, phiền phức mời thông báo một chút." Bối Minh Tuấn cắn một cái nha, một lần nữa nói ra, chính hắn một đồng sự thân phận vẫn luôn là tốt nhất dùng danh thiếp, không nghĩ tới hôm nay lần đầu tiên được ăn không cho khách vào nhà.

"Ta mặc kệ người là ai, hiện tại, Trịnh tổng, không tiếp đợi bất luận kẻ nào." Nam tử không có cho Bối Minh Tuấn bất kỳ mặt mũi gì, phụng phịu nói ra.

"Người biết người bây giờ là vào nói chuyện với người nào sao? ! Chỉ bằng người? Nếu như Hoa Đảng thực sự xảy ra chuyện, người có thể chịu trách nhiệm sao?" Bối Minh Tuấn trong lòng giận run người nói ra.

"Lời này nói với người khác đi thôi, ta có thể không chú ý." Lưng hùm vai gấu người chút nào không nể mặt Bối Minh Tuấn.

"Người" Bối Minh Tuấn chính tức giận, đột nhiên phát hiện trước mắt cái này nam tử cao lớn biểu tình có một tia biến hóa, trở nên càng cung kính.

"Hừ, suy nghĩ mình bạch? Nhanh lên một chút để cho ta đi vào." Bối Minh Tuấn còn tưởng rằng người kia rốt cuộc biết cùng mình đối nghịch hậu quả.

"Thiếu gia, ngài đã tới, mời vào bên trong." Không nghĩ tới nam tử này đột nhiên nhô ra một câu như vậy.

"Thiếu gia?" Bối Minh Tuấn không hiểu ra sao, vì sao gọi mình thiếu gia đâu?

"Đồng sự Bối sự tình, thật đúng là ở đâu cũng có thể nhìn thấy người a." Bối Minh Tuấn phía sau đột nhiên truyền đến Trịnh Bản thanh âm, Bối Minh Tuấn chợt quay đầu lại, thấy Trịnh Bản chính về mặt chăm chọc nhìn mình. Trịnh Bản đã tới có một đoạn thời gian, luôn luôn đang nhìn Bối Minh Tuấn, thấy hắn luôn luôn bị cự tuyệt tiến vào, lúc này mới đi tới.

"Trịnh Bản, không với người xem đùa giỡn, ta thật sự có chuyện trọng yếu muốn tìm Trịnh tổng." Bối Minh Tuấn nghĩa chánh ngôn từ nói với Trịnh Bản.

"Vậy người có thể hay không nói cho ta biết trước ngày hôm nay đi người phòng làm việc người kia là ai đâu?" Trịnh Bản cười hỏi.

"Làm sao người biết? !" Bối Minh Tuấn thân thể chấn động, nói ra, theo lý thuyết Trịnh Bản không có thấy Trương Nha Lăng a, sao biết biết chuyện này? Lẽ nào Lan Hinh cao mặt?

Trương Nha Lăng ngồi ở Bối Minh Tuấn trên ghế, nhẹ tay nhẹ vuốt ve gối lim tay vịn, còn có da thật nệm ghế. Chiếc xe này bên trong chút nào không thua gì một gian phòng ngủ nhỏ, hoặc là phòng làm việc cỡ nhỏ.

Chiếc xe này là Bối Minh Tuấn một trong những bảo vật, giống như là phòng của hắn người giống nhau, những thứ này đều là hắn bí mật tài sản. Chiếc xe này vốn là một chiếc Bentley, thế nhưng Bối Minh Tuấn vì không để cho người khác phát hiện, cứng rắn đem chiếc này Bentley đổi thành một chiếc dài hơn Lincoln. Bối Minh Tuấn tài chính nếu so với ngoại giới phỏng chừng còn nhiều hơn nhiều lắm, đại bộ phận đều là muốn phá đồ Trịnh Hoa Long người vì tranh thủ Bối Minh Tuấn hứa hẹn và khen ngợi, mà đưa cho Bối Minh Tuấn, Bối Minh Tuấn tất cả ai đến cũng không - cự tuyệt nhận lấy. Vì không để cho người khác biết hắn tài chính, không được người hoài nghi, Bối Minh Tuấn đưa hắn tài sản vất hết óc tất cả dấu đi, nếu không chuyển hóa thành tài sản cố định, nếu không dựa vào không hộ khẩu tồn tại Thụy Sĩ trong ngân hàng.

Xe một đường quẹo trái quẹo phải chạy, sau đó vào một cái nhà độc lập biệt thự trước mặt ngừng lại, biệt thự này chính là lúc trước Bối Minh Tuấn nói cho Trương Nha Lăng nơi ấy, là Bối Minh Tuấn bí mật nơi ở một trong.

"Xin chào, là Trương Nha Lăng ngài đi? Bối tổng đã cho ta biết, mời đến." Xe vừa mới dừng hẳn, tức có một người lớn tuổi trở lại mở cửa xe, đối với Trương Nha Lăng cung kính nói, lão nhân này ngay chỉ bạc, trên mặt tất cả đều là nếp nhăn, thế nhưng mặc chính là rất khảo cứu lễ phục, còn hệ nơ con bướm, rất giống Châu Âu truyền thống trong gia tộc quân gia.

"Bối tổng? Cảm ơn, mang ta vào đi thôi." Trương Nha Lăng cười một tiếng, cái này Bối Minh Tuấn dự định soạn quyền chuyện tình, bất tự còn chưa có một vút đầu, Bối Minh Tuấn cũng đã bắt đầu xưng bản thân làm Bối tổng, Trương Nha Lăng lắc đầu, việc này cũng không hắn có nhân hạ thoải mái đi quản, đã biết lần lút chạy đến, chính là có tính toán, xem biểu, đã buổi trưa, nói vậy Chung Bá cũng phát hiện mình trộm lên trốn đi, bản thân muốn đang bị bắt trước khi đi mau nhanh hoàn thành nhiệm vụ.

"Bối tổng? Cảm ơn, mang ta vào đi thôi." Trương Nha Lăng cười một tiếng, cái này Bối Minh Tuấn dự định soạn quyền chuyện tình, bất tự còn chưa có một vút đầu, Bối Minh Tuấn cũng đã bắt đầu xưng bản thân làm Bối tổng, Trương Nha Lăng lắc đầu, việc này cũng không hắn có nhân hạ thoải mái đi quản, đã biết lần lút chạy đến, chính là có tính toán, xem biểu, đã buổi trưa, nói vậy Chung Bá cũng phát hiện mình trộm lên trốn đi, bản thân muốn đang bị bắt trước khi đi mau nhanh hoàn thành nhiệm vụ.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cự Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 191: hành động rạng sáng (hạ)

Cộc cộc cộc, Trịnh Bản nhẹ nhàng mà gõ cửa phòng bệnh, cửa phía trên một cái cửa nhỏ mở ra, lộ ra một Trương thầy thuốc mặt.

"Thiếu gia xin chào, có chuyện gì?" Bên trong thầy thuốc thấy là Trịnh Bản, tức khắc rất khách khí hỏi.

"Có chuyện gì tìm cha ta, hiện tại thuận tiện sao?" Trịnh Bản hỏi.

"Không phải gấp không được sao?" Hiện tại Trịnh Hoa Long tình huống còn chưa phải là tốt, cho nên thầy thuốc đương nhiên không hy vọng có người qua tới quấy rầy, bất quá Trịnh Bản là con trai của Trịnh Hoa Long, cho nên trong lúc nhất thời thầy thuốc cũng có chút xấu hổ.

"Vâng, không phải gấp không được." Trịnh Bản nhìn thoáng qua Bối Minh Tuấn nói ra, tuy rằng hắn cũng không muốn quấy rối cha.

"Được rồi, ngài chờ, ta đi an bài." Nếu thế này, thầy thuốc cũng không khỏi không để cho Trịnh Bản vào đây, đồng thời đi báo tin Trịnh Hoa Long có người tới thăm.

Bối Minh Tuấn theo Trịnh Bản cùng nhau đi vào, ở đây cũng là Bối Minh Tuấn lần đầu tiên tới, cho nên Bối Minh Tuấn cũng là vào mở to hai mắt nhìn

bốn phía, ở đây không hồ là Trịnh Hoa Long tư nhân bệnh viện, hòa bình lúc ấy đi vậy những tư nhân trường học hoàn toàn khác nhau.

"Người nào a? Ta không phải nói tất cả phóng khách đều không tiếp đãi sao?" Buồng trong truyền tới Trịnh Hoa Long và thầy thuốc đối thoại thanh âm, Trịnh Hoa Long hiện tại chỉ nghỉ ngơi thật tốt nghỉ ngơi, cho nên cực kỳ không muốn gặp người, mặc dù biết hẳn người ở chỗ này vẫn còn ở số ít, thế nhưng Trịnh Hoa Long như cũ không muốn bị quấy rầy.

"Trịnh tổng, là ta." Bối Minh Tuấn vẻ mặt cung kính khom người nói.

"Bối Minh Tuấn? Người ở nơi này làm gì?" Trịnh Hoa Long hơi kỳ quái, theo lý thuyết Bối Minh Tuấn là không nên biết chuyện này, sao biết đột nhiên xuất hiện ở nơi này.

"Là ta dẫn hần tới được, hần nói có đặc biệt chuyện trọng yếu." Trịnh Bân thay Bối Minh Tuấn hỏi đáp.

"Chuyện trọng yếu? Không thể tự mình giải quyết sao? Dầu gì cũng là đồng sự, ta không ở Hoa Đăng còn có thể không có?" Trịnh Hoa Long có chút tức giận nói ra.

"Xin lỗi xin lỗi, quấy rối Trịnh tổng nghỉ ngơi." Bối Minh Tuấn vội vàng xin lỗi nói, tuy rằng Trịnh Hoa Long trọng thương vào giường, thế nhưng như cũ cho Bối Minh Tuấn rất lớn áp lực.

"Nói đi, chuyện gì." Nếu tới nơi, Trịnh Hoa Long không đến mức lại để cho hần đi, thế là chịu nhịn tính tình hời, tốt nhất thật là chuyện rất trọng yếu, không phải Trịnh Hoa Long tuyệt đối sẽ không tha Bối Minh Tuấn.

"Ta tìm được hung thủ." Bối Minh Tuấn nhìn một chút trước mắt hai người, sau đó nhỏ giọng nói.

"Cái gì?!"

"Người nói cái gì?!"

Trịnh Bân và Trịnh Hoa Long hai người đồng thời kinh hô, Bối Minh Tuấn dĩ nhiên biết nắm giữ tin tức này, nhất là Trịnh Bân, Bối Minh Tuấn trước sau nói với hần không giống nhau, vào giặt mình đồng thời, còn có tức giận, Bối Minh Tuấn lại dám gạt hần không nói cho hần tình hình thực tế.

"Tra tra được? ! Vâng vâng người nào, nói mau, mau nói cho ta biết." Trịnh Hoa Long kích động thanh âm đều có chút run, một loại báo thù sôi nổi dưới đáy lòng lan tràn ra, Trịnh Hoa Long đã không kịp đợi lập tức tốt, sau đó tự mình bóp nát người kia cái cổ, không, vậy còn không đủ tàn nhẫn, Trịnh Hoa Long muốn từng mảnh từng mảnh đem hần thịt tước xuống tới.

"Cái này" Bối Minh Tuấn nhìn một chút Trịnh Bân, có chút chần chờ nói.

"Nói đi, nói mau a." Trịnh Bân thấy Bối Minh Tuấn nhìn mình không nói một câu tức khắc có chút tức giận nói ra.

"Trịnh Bân, người đi ra ngoài trước." Trịnh Hoa Long nhìn ra Bối Minh Tuấn ý tứ, thế là hướng về phía Trịnh Bân nói ra.

"Cái gì? ! Ta" Trịnh Bân vừa nghe, trừng mắt Bối Minh Tuấn chuẩn bị cho tốt đâu có đến một phen.

"Được rồi, cảm miệng, đi ra ngoài." Trịnh Hoa Long nghiêm nghị nói ra, giọng nói đã bắt đầu có chút trầm thấp, cái này là tức giận tiềm báo.

"Ta biết." Thấy Trịnh Hoa Long thần sắc, Trịnh Bân rất thức thời xoay người đi, bất quá trước khi đi hần vẫn đưa cho Bối Minh Tuấn một ánh mắt, phiên dịch trở lại có thể giải thành: Ta muốn giết người.

Đến khi Trịnh Bân đi ra sau đó, Trịnh Hoa Long mới một lần nữa nhìn Bối Minh Tuấn.

"Người bây giờ, cần trả lời ngay ta hai vấn đề mới được, một là cái tên chết tiết khôn kiếp rớt cuộc là người nào, thứ hai, người tốt nhất nói cho ta biết vì sao chuyện này còn muốn Trịnh Bân đi ra ngoài." Trịnh Hoa Long nhìn chằm chằm Bối Minh Tuấn nói ra, thật sâu hít một hơi.

"Đối với người hành hung người, là người của Phong Đăng, tính danh gọi Trương Nha Lăng, phải là Kiều Phong tìm người tới, hoặc là rất có thể là Kiều Phong luôn luôn vào bồi dưỡng người, bồi cảnh tư liệu không tra được, xem bộ dáng là bị Phong Đăng động tay động chân." Bối Minh Tuấn lão lão thật thật nói, hần có ý định đem tin tức này nói cho Trịnh Hoa Long, dù sao cũng Trịnh Hoa Long là người phải chết, chết người biết nhiều hơn nữa cũng vô ích, hơn nữa Bối Minh Tuấn càng hy vọng vào Trịnh Hoa Long bị giết mất lúc trước Trịnh Hoa Long có thể cho Trương Nha Lăng tìm một chút phiền toái, tốt nhất là đại phiền toái. Bất kỳ một cái nào sự vật nhớ phải giữ vững cân đối, nhất định phải qua lại ngăn được, Bối Minh Tuấn ngay vận dụng những thứ này để cho đại gia thoát nhìn là bạn bè, thậm là kẻ thù, biểu hiện ra là kẻ thù, nói lý ra còn có thể giao dịch, chỉ có thể này, mới có thể bảo đảm Bối Minh Tuấn là an toàn nhất.

"Trương Nha Lăng Trương Nha Lăng?" Trịnh Hoa Long trong miệng thì thầm mấy lần tên này.

"Ta thế nào cảm giác cái này không giống một cái tên đâu?" Trịnh Hoa Long hỏi, tên này rõ ràng quá quái.

"Chính là cái này tên, thiên chân vạn xác." Bối Minh Tuấn thật lo lắng Trịnh Hoa Long cho là mình là đem giả đang gạt hần, vậy ăn trộm gà bắt thành còn mất nắm gạo.

"Người là làm sao mà biết được?" Trịnh Hoa Long đối với điểm này cũng là rất kỳ quái, đầu tiên ngày đó Bối Minh Tuấn hợp lại không ở tại chỗ, là sau đó mới biết, đối với người kia tưởng mạo đời một chút một loạt tình huống hoàn toàn không biết gì cả, có thể chỉ chẳng qua là nghe Trịnh Bản nói vài câu, chính là cho dù là thế này, Bối Minh Tuấn lại vẫn có thể nhanh như vậy tốc tra được, thật sự là có chút không thể tưởng tượng nổi, thậm chí có những không đúng lắm, dù sao Phong Đằng cũng sẽ không phạm sai lầm như vậy.

"Bởi vì ta bắt được hần." Bối Minh Tuấn nói ra.

"Cái gì! A!" Trịnh Hoa Long bởi quá độ giật mình chợt một cái ngồi dậy, nhưng lại là tiếp xúc còn chưa lành toàn bộ thương, tức khắc đau nhức truyền khắp toàn thân, để cho Trịnh Hoa Long thét lên một tiếng.

"Trịnh tổng, Trịnh tổng ngài đừng kích động, trước hãy nghe ta nói hết." Bối Minh Tuấn nhanh lên đi đỡ nói ra.

"Khụ khụ khụ, người bắt đến hần?" Trịnh Hoa Long khuôn mặt vặn vẹo nói ra, đau hần thiếu chút nữa ngất đi.

"Không phải, ta là nói, ta đoán có thể lẫn vào cái loại này trường hợp, nói rõ Phong Đằng vào Hoa Đằng bên trong có nội ứng, hơn nữa chức vị còn thật cao, thế là mấy ngày nay ta liền lên lút giám thị, cuối cùng phát hiện hai người trong lúc đó liên lạc." Bối Minh Tuấn lại bắt đầu biên chuyện xưa, hơn nữa bịa đặt còn thực quá thật, chỉ ít Trịnh Hoa Long tin. Chân chính lời nói dối là ở thực sự trong chuyện xen kẽ giả, giả trong chuyện bỏ tức thực sự, chân chân giả giả cũng thật cũng giả, gọi người không phân rõ sở.

"Nội ứng là gì? !" Trịnh Hoa Long quan tâm hơn chính là vấn đề này, đã từng Trịnh Hoa Long cho rằng Hoa Đằng bên trong không có người phản bội, bởi vì mỗi một tên tiến vào Hoa Đằng người bối cảnh cũng là Trịnh Hoa Long tự mình xét duyệt trôi qua, dù cho chỉ là một rất nhân viên bình thường, chỉ cần hần vào tổng bộ làm việc, liền nhất định sẽ đi qua Trịnh Hoa Long tự mình xét duyệt phê chuẩn. Chính là cho dù là thế này, vào trước đây không lâu còn lục soát ra hơn mười tên người của Phong Đằng, Trịnh Hoa Long cho tới bây giờ không nghĩ tới biết có nhiều người như vậy giấu ở Hoa Đằng đậm, mỗi ngày đều đem vậy những rất tin tức trọng yếu một chút xúi truyền cho mình địch nhân lớn nhất, làm đem những người này tất cả thanh trừ sau đó, Trịnh Hoa Long nghĩ lần này không phải có nữa, chính là kết quả, lại nghe gặp Bối Minh Tuấn phát hiện một, hơn nữa còn là cao tầng, đủ để uy hiếp được tánh mạng hần tồn tại. Cái này một cao tầng nội ứng muốn đội phía trên thành bách thượng thiên thông thường bia đỡ đạn, đây đối với Hoa Đằng mà nói có thể chính là trí mạng, hoàn hảo bây giờ bị phát hiện. Trịnh Hoa Long có một loại mãnh liệt cảm giác bị thất bại, điều này làm cho hần nghĩ bản thân như là một sự thất bại ấy giống nhau.

"Vâng, Trịnh Nguyên." Bối Minh Tuấn nỗ lực ra vẻ làm ra một bộ rất vô cùng đau đớn đáng vẻ nói ra.

"Trịnh Nguyên? ! Hần là người của Phong Đằng? Chớ xé, Trịnh Nguyên từ Hoa Đằng thành lập liền cùng với chúng ta, khi đó còn chưa có Phong Đằng đâu." Nghe được kết quả này, Trịnh Hoa Long ngay từ đầu nghĩ kinh ngạc bất ngờ, thế nhưng lập tức liền trầm tĩnh lại, cái khả năng này căn bản không thành lập.

"Hần không phải người của Phong Đằng, chỉ bắt quá thăm vào hợp tác với Phong Đằng mà thôi, Trịnh tổng, ngài ngẫm lại xem, Trịnh Nguyên phải coi là là của ngài em trai, thế nhưng vào Hoa Đằng địa vị hợp lại không cao lắm, hần khẳng định luôn luôn ghi hận trong lòng." Bối Minh Tuấn ghé vào Trịnh Hoa Long bên tai nhẹ giọng nói ra.

"Người dám xin thề?" Chậm rãi, Trịnh Hoa Long sắc mặt trở nên khó coi, nghe Bối Minh Tuấn vừa nói như vậy, Trịnh Hoa Long nghĩ loại khả năng này tính chất quá lớn, vô hạn đến gần chân thật nhất có thể, thế là rất nghiêm túc hỏi, loại chuyện này không có thể như vậy trò đùa.

"Đương nhiên dám xin thề, Trịnh tổng, ta chính là luôn luôn cùng ngài bảo trì nhất trí, ngài cũng biết, ta hại ngài có ích lợi gì chứ." Bối Minh Tuấn giống một trung thực tới tở giống nhau trịnh trọng xin thề nói ra.

"Được rồi, ta biết, chuyện này phải để cho Trịnh Bản cũng biết." Trịnh Hoa Long thở dài một hơi, đối với Bối Minh Tuấn biểu hiện, vào Trịnh Hoa Long trong mắt của là cũng không tệ, cho nên đối với Bối Minh Tuấn cũng là có một loại nội tâm tin tưởng, cho nên tạm thời không còn đi hoài nghi.

"Trịnh tổng, ta là sợ thiếu gia làm ra cái gì chuyện lỗ mắng tình, ngài cũng biết thiếu gia dễ sôi nổi, cho ngài thêm phiền phức ngược lại việc nhỏ, đồ chơi này bản thân xảy ra chuyện gì làm sao bây giờ a, hãy để cho hần không biết cho thỏa đáng, ngài nói sao?" Bối Minh Tuấn đã sớm nhớ được nên giải thích thế nào, khẩn thiết nói ra.

"Người nói có đạo lý, vậy chuyện này tạm thời không cần nói cho hần, tất cả chờ ta khôi phục sau đó sẽ bàn, thuận tiện đem luật sư của ta kêu đến, người đi ra ngoài đi." Trịnh Hoa Long gật đầu, đối với cho con trai của mình Trịnh Hoa Long vẫn tương đối hiểu rõ, không khổng chế được tâm tình của mình, rất dễ gặp chuyện không may, sẽ bàn chuyện như vậy đã vượt ra khỏi Trịnh Bản có khả năng đủ xử lý phạm vi, không cho hần biết đúng là một lựa chọn sáng suốt.

"Ta biết, vậy ngài nghỉ ngơi thật tốt, ngài cứ yên tâm đi." Bối Minh Tuấn sờ được cái cuối cùng nịnh bợ sau đó, đi ra phòng bệnh.

Ngoài cửa Trịnh Bản luôn luôn đang chờ Bối Minh Tuấn ra, Bối Minh Tuấn một thờ đầu ra, Trịnh Bản liền trực tiếp đem Bối Minh Tuấn nhéo qua ấn vào trên tường.

"Con mẹ nó người trêu chọc ta chơi đâu? Có ý tứ?" Trịnh Bản tức giận nói.

"Trịnh Bản, buông, hãy nghe ta nói, ta đây là để cho Trịnh tổng biết người bây giờ không biết, nói như vậy người mới có thể tự do hành động a." Bối Minh Tuấn mau nói nói.

"Người nói cái gì?" Trịnh Bản buông ra Bối Minh Tuấn hoài nghi hỏi.

"Người xem, hiện tại trình luận cho là người không biết, cho nên cũng sẽ không lo lắng người hoặc là hạn chế người. Xảy ra chuyện cũng sẽ không hoài nghi là người làm, người bây giờ không có thể tùy tâm sở dục đi với phương thức của người xử lý sao? Thế này không phải tốt sao?" Bối Minh Tuấn một bộ dáng vẻ vô tội.

"Người thế nào không nói sớm, coi là ta đây lần trách oan người, thế nhưng người được nói cho ta biết cái tên kia rốt cuộc là người nào." Bối Minh Tuấn sửa sang lại y phục hỏi.

"Trình Nguyên biết, hẳn là kẻ phản bội." Bỏ lại một câu nói sau đó, Bối Minh Tuấn cũng không quay đầu lại đi.

Cục diện bây giờ có thể nói là loạn thành nhất đoàn, ngay cả Bối Minh Tuấn tự mình nghĩ được cũng cảm thấy đau đầu, thế nhưng loại cục diện này cũng là hẳn muốn nhất thấy, chỉ có thể này, đại gia cho nhau là địch, vào hỗn chiến trung, Bối Minh Tuấn mới có thể hèn hạ trốn ở một bên, ngồi đợi ngư ông thủ lợi.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cự Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 192: đi tìm chết đi (thượng)

Vào nước Mỹ New York tập đoàn KASSR chủ tịch trụ sở chính trong phòng làm việc, Trình Uy và thường ngày, đang nghe bọn thuộc hạ báo cáo. Giống nhau cũng là công ty hàng ngày báo cáo, thế nhưng ngày hôm nay còn nhiều hơn hạng nhất ngoài báo cáo của hắn.

"BOSS, Trạch Dân thiếu gia vào Long Thành xảy ra chuyện, phải là bị thương, bất quá bây giờ không biết ở nơi nào trị liệu." Một tên nhả nhận chính là thủ hạ chiếu một vốn nhỏ thì thâm.

"Trình Hoa Long đi đâu rồi?" Trình Uy cau mày một cái hỏi, đem Trình Trạch Dân giao cho Trình Hoa Long là Trình Uy xuất phát từ đối với Trình Hoa Long tín nhiệm, bởi vì Hoa Đăng ở quốc nội lực ảnh hưởng, vào Trình Hoa Long bên người phải là rất an toàn, thế nhưng hiện tại lại truyền ra con của hắn bị thương tin tức, quả thật có chút không thể để cho Trình Uy tiếp thu.

"Hắn vậy cũng bị thương, tin đồn nói là bị tập kích, tập kích chủ mưu là bọn hắn chết đối đầu Phong Đăng." Nhả nhận nam đẩy một cái mắt kính nói ra.

"Phong Đăng? Dường như nghe nói qua tên này, lập tức ta muốn Phong Đăng tất cả tư liệu, duy trì liên tục quan sát đi, hẳn không có cái gì trở ngại, không phải Trình Hoa Long kết cục cũng không khá hơn chút nào." Trình Uy hơi suy tư một chút, Phong Đăng so với Hoa Đăng lực ảnh hưởng nhỏ hơn rất nhiều, phần lớn danh khí còn là đến từ cho dừng cảm đối kháng Hoa Đăng tinh thần, cho nên Trình Uy đối với lần này cũng không phải rất giải, bất quá Trình Uy tương đối rộng tâm tình chính là, nếu mục tiêu là Trình Hoa Long, nói vậy Trình Trạch Dân chẳng qua là nhỏ nhẹ lan đến thương, không phải Trình Uy móc mà ba thước cũng phải tìm Trình Hoa Long tính sổ.

"Ba, làm sao có thể cứ tính như vậy! Không được, ta lấy được xem anh của ta, lo lắng! Đã sớm gọi người đừng làm cho hắn đi, cả nhà bọn họ cũng là khôn kiếp!" Một bên một luôn luôn vào xuyên thấu qua cửa sổ sát sàn ngắm phong cảnh con gái đột nhiên quay lại, sôi nổi chạy đến Trình Uy bên cạnh lôi kéo Trình Uy nói ra, người này không là người khác, đúng là Trình Uy con gái nhỏ Trình Hiểu Hàm, mà Trình Hiểu Hàm trong miệng cả nhà bọn họ cũng là khôn kiếp, đương nhiên chỉ là Trình Bân.

"Tốt lắm, ta tiểu công chúa, người cũng đừng làm loạn thêm được chứ? Ta làm sao có thể tùy tiện đem ca ca người hay nói giỡn." Trình Uy cười một cái nói, con gái nhưng những năm qua, trở nên mặn mà, cho nên Trình Uy cũng là rất cưng chiều con gái.

"Ta nào có thêm phiền, người đáp ứng ta, để cho ta tham gia cái tên tài chính phong hội, làm sao có thể nói không giữ lời đâu!" Trình Hiểu Hàm quệt cái miệng nhỏ nhắn nói ra, vừa nói còn vừa loạn choạng cha tay.

Mấy tên thủ hạ ở một bên nhìn hết sức khó xử, tại chỗ đứng nhìn hai cha con nàng tương thân tương ái, không thể quấy nhiễu cũng không thể rời khỏi.

"Hào hảo hảo được, ta đáp ứng người, thế nhưng còn chưa phải là không đến lúc đó sao?" Trình Uy không nhận được Trình Hiểu Hàm nhõng nhẽo cứng rắn độn, vội vàng đáp ứng, chính là Trình Hiểu Hàm còn chưa phải buông tay.

"Không được, ta phải hiện tại đi!" Trình Hiểu Hàm quật cường nói ra.

"Người bây giờ đi làm nha a, hiện tại đúng là thay đổi lạnh thời điểm, sẽ bàn khoảng cách tài chính phong hội còn có hơn hai tháng đầu." Trình Uy đi qua chuyện lần này lại một lần nữa nghĩ quốc nội quả thực còn quá loạn, sau đó đơn giản nhất định không thể trở lại.

"Trước đây ta muốn trở về sự tỉnh các người không cho ta trở về, hiện tại ta nhớ lúc trở về người vừa không cho ta trở lại, nào có như người vậy làm phụ thân! Ta cũng không phải tiểu hài tử được chứ? Ta mặc kệ, ta chính là muốn đi, người có thể làm gì ta!" Trình Hiểu Hàm nói nói bắt đầu nháo thành lập nhỏ tính tình tới nơi.

Trình Hiểu Hàm quả thật có chút tức giận, Trình Uy cũng đem nàng không có biện pháp, huống chi còn có nhiều như vậy thuộc hạ nhìn, Trình Uy cảm thấy rất xấu hổ, có chút không nén được giận mặt mũi.

"Các người còn ở nơi này làm gì? Đi ra ngoài." Trình Uy hướng về phía đứng ở nơi đó một loạt xem nào nhiệt thủ hạ nói ra.

Bọn thủ hạ như nhặt được thích nặng vội vàng lần lượt lui ra ngoài, không ai dám nói một câu.

"Chớ! Một đều không cho phép đi, xem thật kỹ một chút các người chủ tịch cỡ nào nói không giữ lời!" Trình Hiểu Hàm lập tức cùng Trình Uy đối nghịch, đối với lập tức muốn đi ra ngoài dám người hô.

Lần này có thể khổ những thứ này dưới tay, một là chủ tịch mệnh lệnh, một là chủ tịch thiên kim mệnh lệnh, tuy rằng chủ tịch chức vị cao nhất, thế nhưng dù sao ngay cả chủ tịch cũng không dám đem nữ nhi của hắn thế nào, cho nên trong lúc nhất thời lâm vào tình cảnh lưỡng nan, đứng tại chỗ tiến cũng không được thối cũng không xong.

"Hảo hảo hảo, ta đáp ứng người, được chưa? Mặc kệ người, nhớ lúc nào đi liền lúc nào đi thôi." Trình Uy cuối cùng ăn xong Trình Hiểu Hàm đùa giỡn tỷ khí năng lực, chủ động nhượng bộ, nếu như không đáp ứng, phỏng chừng Trình Hiểu Hàm biết hàng ngày thế này cùng hắn nháo, hắn có thể chịu không nổi, để Trình Hiểu Hàm đi tốt lắm, cùng lắm thì nhiều phải chọn người theo phải không có vấn đề gì, dù sao Long Thành còn không đến mức loạn đến cái loại này vô pháp vô thiên mức.

"Sớm thế này không thì xong rồi." Trình Hiểu Hàm vừa nghe đến cha đồng ý, lập tức đổi lại một ... khác phó biểu tình, trở nên vui vẻ, dường như vừa mới chuyện gì cũng không có phát sinh qua giống nhau.

Bối Minh Tuấn từ bệnh viện ra sau đó, liền thẳng đến trụ sở của mình, cũng chính là Trương Nha Lăng hiện tại ở nơi ấy, dọc theo đường đi Trịnh Nguyên cho hắn đánh hon điện thoại, Bối Minh Tuấn một cũng không có nhận.

"Ta đem người muốn tư liệu mang đến, người xem đi." Bối Minh Tuấn vừa nói một bên đem ngực bút máy lấy xuống, mở nắp bút, lộ ra U vòng như thế tiếp lời, sau đó lấy ra máy vi tính nối liền phía trên.

"Người hiệu suất còn thật cao, nhanh như vậy?" Trương Nha Lăng xem biểu, lúc này mới qua không bao lâu, Bối Minh Tuấn cũng đã hoàn thành nhiệm vụ.

"Ừ, vận khí tương đối khá, người xem đi, ta không có chụp ảnh, bởi vì như vậy quá rõ ràng, cho nên ta trực tiếp dùng phương pháp ghi hình, có thể giúp đến người sao?" Bối Minh Tuấn loay hoay vài cái máy vi tính sau đó, mà bắt đầu truyền phát tin Bối Minh Tuấn lúc trước lục phương pháp ghi hình, chỉ bất quá không có thanh âm, hình ảnh vẫn tương đối rõ ràng.

"Ah ha." Trương Nha Lăng gật đầu, bắt đầu nhìn kỹ video.

"Cái này bệnh viện rất đơn giản, chỉ có hai tầng, ngầm một tầng trên mặt đất một tầng, chỉ có mấy gian phòng bệnh, hơn nữa cũng là bệnh nặng phòng, đầy đủ mọi thứ, nơi này hàng lang rất rộng, thế nhưng đều có người gác, cũng không có cái gì có thể chỗ nấp, không có cửa sổ. Nơi này là Trịnh Hoa Long căn phòng, xuất nhập đều cần xét duyệt thân phận, hơn nữa phải trải qua Trịnh Hoa Long đồng ý mới có thể, trong phòng bệnh mặt là như vậy, nơi ấy rất lớn, thiết bị rất nhiều, có 3 một thầy thuốc 2 người y tá bất cứ lúc nào đều ở trong này trách nhiệm quan sát, sẽ không xuất hiện không ai tình huống." Trương Nha Lăng một vừa nhìn, Bối Minh Tuấn một bên đem mình hiểu rõ đến tình huống nói với Trương Nha Lăng.

"Ừ, hình ảnh rất rõ ràng, đại khái ta cũng không sai biệt lắm hiểu." Trương Nha Lăng đem video từ trước đến sau đó hoàn chỉnh nhìn một lần, sau đó hướng về phía Bối Minh Tuấn nói ra.

"Thế nào? Có kế hoạch gì?" Xem Trương Nha Lăng một bộ định liệu trước đáng vẻ, Bối Minh Tuấn tò mò hỏi, nơi đó quân chế và an ninh chỉ có thể dùng biến thái để hình dung, từ tiến vào bên trong bệnh viện bộ bắt đầu, Bối Minh Tuấn mà bắt đầu nghĩ biện pháp, thế nhưng mãi đến Bối Minh Tuấn từ bệnh viện ra hắn cũng không nghĩ ra tới, Trương Nha Lăng chỉ nhìn một lần video cũng đã có kế hoạch, điều này làm cho Bối Minh Tuấn có chút không quá tin tưởng, dù sao sự thực để lại ở nơi nào.

"Cái này ta một hồi sẽ nói cho người biết, ta chỉ là thật tò mò người rốt cuộc nói với hắn cái gì." Trương Nha Lăng nhìn video dặm Trịnh Hoa Long và Trịnh Bán kích động biểu tình, nhìn nhìn lại Bối Minh Tuấn nói ra, tuy rằng không nghe được đang nói cái gì, xem hình dáng của miệng khi phát âm cũng không phải rất dễ nhìn ra, thế nhưng từ Trịnh Hoa Long và Trịnh Bán biểu tình có thể biết chắc là cái gì rất dễ cho bọn họ khiếp sợ sự tình.

"Người cũng biết, nói lung tung, không phải bọn họ sẽ không để cho ta đi vào, ta phải nói những có thể khiến cho bọn họ hứng thú sự tình." Bối Minh Tuấn bày buông tay nói ra, hắn không nghĩ tới Trương Nha Lăng biết quan tâm chuyện này, tức khắc bầu không khí có chút cứng ngắc, Bối Minh Tuấn nghĩ có chút không được tự nhiên, tuy rằng hắn riêng chọn không có một người ghi âm chức năng, thế nhưng video trong rất nhiều thứ đã có thể nói rõ một vài vấn đề.

"Thật không? Ừ, làm bọn hắn cảm giác hứng thú mấy thứ, thế nào nghe thế nào cảm giác giống ta à? Người xem cái miệng này hình, là hắn rốt cuộc là người nào, rốt cuộc ai là? Đây là đang nói người nào?" Trương Nha Lăng vừa nói, một bên dùng máy vi tính đem video phối hợp đến Trịnh Hoa Long đặc tả nơi nào, sau đó thả chậm cho Bối Minh Tuấn thấy.

"Không không phải, sao biết? Ta làm sao có thể đem người bại lộ? Người suy nghĩ nhiều, ta chỉ vâng, ta chỉ là nói cho hắn biết những chuyện khác." Bối Minh Tuấn có chút đồ mồ hôi lạnh nổi, Trương Nha Lăng ánh mắt của để cho hắn cảm giác rất không được tự nhiên.

"Ta có thể may mắn biết không?" Xem ra Trương Nha Lăng chính là cần không đánh coi là tòng khẩu, không nên truy hỏi kỹ càng sự việc.

"Là Trịnh Nguyên, ta chỉ là nói cho hắn biết Trịnh Nguyên dự định phản bội hắn, người cũng biết, Trịnh Nguyên là đồng sự, hơn nữa và Trịnh Hoa Long cũng có quan hệ huyết thống, cho nên hắn rất giết mình." Bối Minh Tuấn trong lòng mắng, vừa vậy Trịnh Nguyên để làm lá chắn, hiện tại Bối Minh Tuấn là đem Trịnh Nguyên bán triệt triệt để để.

"Trịnh Nguyên? Người là làm sao biết chuyện này? Nói bừa?" Trong lòng âm thầm nhớ kỹ điều này rất trọng yếu tình báo, Trương Nha Lăng hỏi tiếp.

"Hắn là theo ta hợp tác, bất quá người cũng biết, loại vật này không thể dễ dàng tin tưởng, cho nên ta liền hi sinh hắn." Điểm này Bối Minh Tuấn nói xong cũng là thật tâm lời nói.

"Đồng sự Bối sự tình đối đãi hợp tác đồng bạn phương thức ta là lãnh hội, chỉ mong ta không phải bước hắn rập khuôn theo đi?" Trương Nha Lăng cười cười trên nói.

"Sao biết, nếu như vậy, ta cũng sẽ không đem video cho người xem." Bối Minh Tuấn đồng dạng hướng về phía Trương Nha Lăng cười cười, chỉ bất quá cười có chút miễn cưỡng.

"Ừ, ta tin." Trương Nha Lăng gật đầu, sau đó nói.

"Vậy, chúng ta còn nói một cái kế hoạch đi. Người có kế hoạch gì?" Bối Minh Tuấn trong lòng thở dài một hơi, xem ra Trương Nha Lăng cũng không tính tiếp tục trong vấn đề này dây dưa tiếp, Bối Minh Tuấn mình cũng đứng lúc thay đổi mới lời đề.

"Có, bất quá còn cần đồng sự Bối sự tình người tới phối hợp ta, hơn nữa thành công hay không, đều đã xem biểu hiện của người có được hay không." Trương Nha Lăng khép lại mấy vi tính, bản thân tìm một vị trí sau khi ngồi xuống, ngửa mặt nhìn Bối Minh Tuấn nói ra,

"Làm như thế nào." Bối Minh Tuấn theo bản năng nói tiếp.

"Áp giải ta đi tới." Trương Nha Lăng hỏi đáp.

"Cái gì? !" Bối Minh Tuấn giật mình nói.

"Nghe không hiểu? Ta cần người áp trụ ta đi tới gặp Trịnh Hoa Long." Trương Nha Lăng vừa giải thích một lần.

"Người nhất định là điên rồi, người nghĩ đi chịu chết sao?" Bối Minh Tuấn nghĩ Trương Nha Lăng nhất định là điên rồi, cái này rõ ràng chính là tự chui đầu vào lưới.

"Chỉ cần chiếu ta nói làm là được, hiện tại chỉ có thể này một cái biện pháp có thể gần Trịnh Hoa Long, gần đến ta nhắm mắt lại đều có thể giết hắn." Trương Nha Lăng nhìn rồi video, bệnh viện bảo vệ đã vượt ra khỏi bình thường tài nghệ, một người là cần bản không có biện pháp không kinh động cảnh vệ lên vào sau đó ám sát Trịnh Hoa Long, cho nên tự chui đầu vào lưới là biện pháp duy nhất, phiếu lưu luôn luôn và khiêu chiến cùng tồn tại.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 193: đi tìm chết đi (trung)

"Cái này là chuyện không thể nào được chứ? Nếu như người thực sự làm bộ bị ta dẫn độ, như vậy không đợi người đi vào bên trong bệnh viện cũng sẽ bị bắt, người cho là đi vào dễ dàng như vậy? Trịnh Hoa Long nhất định sẽ hạ lệnh coi người là trận giải quyết." Bối Minh Tuấn sờ sờ đầu nói với Trương Nha Lăng, làm như vậy cần bản một chút đều không hiện thực, nếu như không phải là bởi vì Trịnh Bản, phòng chừng ngày hôm nay Bối Minh Tuấn còn không thể nào vào được bệnh viện, như vậy lần này đâu? Trực tiếp đối với cửa cảnh vệ nói cái này là hành hung hung thủ? Như vậy tin tưởng cảnh vệ nhất định sẽ ngay tại chỗ tử hình.

"Cho nên ta nói, chuyện này dựa vào người mới được, người tự nghĩ biện pháp." Trương Nha Lăng nhún nhún vai, dường như chuyện này cùng hắn không có quan hệ gì giống nhau, toàn bộ khó khăn nơi ấy đều giao cho Bối Minh Tuấn giải quyết rồi.

"Cái gì? ! Người nghĩ rằng ta là ai? !" Bối Minh Tuấn hiện tại mau muốn con giận bùng nổ, đây là chuyện gì, kết quả là bản thân tìm cho mình một đại

phiên toái.

"Đường đường thành viên hội đồng quản trị ngay cả cái này đều làm không được, còn theo chúng ta Phong Đăng nói chuyện hợp tác, người có đầy đủ lợi thế sao?" Trương Nha Lăng chất vấn.

"Người! Bộ người là ép buộc! Như người vậy nghĩ tới chúng ta thế nào đào tẩu sao? Ta nếu như có thể tùy tùy tiện tiện ra vào ta còn cần người? Tự ta cũng có thể giết!" Bối Minh Tuấn bị Trương Nha Lăng nghẹn thiếu chút nữa ngất đi, gặp qua không nói lý chưa thấy qua không nói lý như vậy, Bối Minh Tuấn cũng không muốn sớm như vậy đem mình cho bại lộ.

"Yên tâm, sẽ không đem người kéo đi vào." Trương Nha Lăng rất có nắm chắc nói, Bối Minh Tuấn còn rất hữu dụng, cũng không thể để cho hắn sớm như vậy xong đời.

"Vậy người rút cuộc phải làm sao, người ngược lại nói cho ta biết a." Bối Minh Tuấn gấp gáp hỏi.

"Đến lúc đó người sẽ biết, đi trước ngủ một hồi đi, ngày mai hừng đông chúng ta hành động." Trương Nha Lăng khép lại máy vi tính, nhỏ xuống con kia camera bút máy bản thân đo lên, sau đó liền bản thân đi vào trong phòng ngủ đi.

"Mẹ nó, ta xin thế lần sau ta không bao giờ cũng sẽ cùng cái này người xảo quyết người trẻ tuổi có bất kỳ hợp tác quan hệ." Bối Minh Tuấn dùng sức đập một cái bàn nhỏ giọng nói.

Ngay Bối Minh Tuấn và Trương Nha Lăng bày ra được ban đêm hành động đồng thời, Trịnh Bản cũng trước tiên một lần nữa về tới Hoa Đăng, không vì khác, chính là muốn đem Trịnh Nguyên hoàn toàn bắt được tới. Trịnh Bản là một không chịu nổi tính tình người, khi nghe thấy Bối Minh Tuấn nói cho hắn biết tin tức này sau đó, Trịnh Bản liền nín thở bắt đầu trở về chạy. Bối Minh Tuấn và Vương Lâm tất cả nói Trịnh Nguyên có chuyện, như vậy Trịnh Bản chỉ biết Trịnh Nguyên tuyệt đối có chuyện, mà Trịnh Bản hận nhất chính là phản bội, mặc kệ người này là không phải của hắn chủ, người phản bội cũng không có kết cục tốt.

Loảng xoảng! Lần này Trịnh Nguyên cửa ban công không bao giờ cũng là bị gõ, mà là trực tiếp bị đâm thủng, to lớn thanh âm dọa Trịnh Nguyên giật mình, làm phòng làm việc của dậm bụi mù bay múa, Trịnh Nguyên phải lấy tay đi che ở trước mặt.

Chờ tất cả đều an tĩnh lại sau đó, Trịnh Nguyên rút về hai tay dự định xem rốt cuộc là tình huống gì thời điểm, cảnh tượng trước mắt để cho Trịnh Nguyên thất kinh. Trịnh Bản đứng ở trước mặt của mình, xung quanh chẳng được mười người cầm súng chỉ mình, trong phòng làm việc đã một mảnh hỗn loạn, trừ bàn công tác bên này còn chưa có làm loạn ở ngoài, những địa phương khác đã là đồng hồ hỗn loạn loang lổ.

"Trịnh Bản? ! Bộ người là làm gì!" Dù cho bình thường rất ít tức giận Trịnh Nguyên hiện tại cũng không nhịn được, lời nói không nói một tiếng bắt đầu liền va chạm cửa, đem phòng làm việc khiến cho hòng bét không nói, lại vẫn dùng súng chỉ mình, nào có có súng chỉ mình chứ, còn thể thống gì.

"Ta đây không phải là đến xem chú ngài nha, chứ khách khí, ta đây những thủ hạ, không hiểu chuyện còn lỗ mãng, phòng làm việc này hư hao tiền ta bồi là được, các người giữ cửa gắn lên trước, để cho người khác thấy nhiều không tốt." Trịnh Bản xuất ra một cái khăn tay vỗ bụi bặm trên người nói ra, sau đó mệnh lệnh thủ hạ chính là người đem đã đụng hư cửa một lần nữa đóng cửa, dùng toàn bộ phòng làm việc vừa trở thành một phong bế không gian.

Nhìn Trịnh Bản ngoài miệng một bộ, nhưng hành động phía trên lại là một bộ khác, Trịnh Nguyên cũng hiểu được có cái gì không đúng, hơn con súng vẫn còn ở chỉ vào Trịnh Nguyên, để cho Trịnh Nguyên chân có chút run. Buổi sáng mới vừa vừa ly khai, buổi chiều lập tức tìm trở về, còn dùng thô bạo như vậy phương thức, hiển nhiên là nắm chắc phần thắng, lẽ nào đã nắm giữ đến rồi đầy đủ chúng cơ sao?

Trịnh Nguyên len lén lấy tay lấy điện thoại ra, đặt ở dưới đáy bàn thông qua Bối Minh Tuấn dây số, mặc kệ thế nào, hiện tại phải hướng Bối Minh Tuấn cầu viện cho hắn biết tình huống nơi này. Chính là Bối Minh Tuấn điện thoại của cũng sớm đã tắt điện thoại, căn bản không có thể thu được Trịnh Nguyên câu cứu điện thoại, sẽ bàn, coi như là Bối Minh Tuấn thực sự biết Trịnh Nguyên xảy ra chuyện, cũng tuyệt đối sẽ không đi cứu, Bối Minh Tuấn ước gì có người đem Trịnh Nguyên phá đồ đầu.

"Mẹ nó, lúc này tắt máy?" Trịnh Nguyên nhìn điện thoại không cách nào chuyển được, thấp giọng mắng thảm, thời khắc máu chó luôn luôn tìm không được Bối Minh Tuấn người ở nơi nào, trừ ở trong lòng không hạn chế nguyên rủa ở ngoài, Trịnh Nguyên cũng không có những biện pháp khác.

"Trịnh Bản, người qua đây có việc? Buổi sáng chúng ta không phải vừa mới mới vừa gặp qua sao?" Trịnh Nguyên kiên trì ngồi trên ghế ngồi.

"Lẽ nào chú ngài không biết ta vì sao trở lại?" Trịnh Bản bản thân mang qua tới chặn ngang còn có thể ngồi ghế ngồi vào bàn làm việc phía trước nói ra, sắc mặt mười điểm dễ dàng.

"Ta là thật không biết, còn xin người nói rõ ràng." Trịnh Nguyên tay vào trên bàn có tiết tấu đập, tiếp tục giả ngu.

"A? Ta không biết từ nơi này nghe nói, nghe nói chú ngài và cha ta có chút không hợp, cho nên người tính, tiếp nhận vị trí của hắn, không biết có chuyện này hay không a?" Trịnh Bản cúi đầu chơi ngón tay nói ra, nhìn liền đều lười xem Trịnh Nguyên một cái.

Trịnh Nguyên trong lòng nghe được câu này sau đó, tức khắc có một loại lưng lạnh cả người cảm giác, xấu nhất tình huống đã xuất hiện, xem ra đã có người bán đứng hắn, sự tình đã bại lộ, không phải nói vậy Trịnh Bản cũng không đến mức động lớn như vậy trận thế, liên tưởng đến từ hôm qua bắt đầu liên liên lạc không được Bối Minh Tuấn chuyện này, Trịnh Nguyên hiện tại đã đoán được là tên khốn kiếp kia để lộ bí mật, Bối Minh Tuấn người chó khốn kiếp, bán đứng lão tử, hiện tại Trịnh Nguyên đặc biệt tưởng nhớ nói là Bối Minh Tuấn lôi kéo hắn cùng nhau làm như thế, sau đó đem Bối Minh Tuấn vậy những nhỏ mọn và dự định tất cả đều nói cho Trịnh Bản, thế nhưng hắn nhịn được, nếu như nói như vậy, chính là trực tiếp thừa nhận bản thân có cái này ý đồ, phỏng chừng còn không kịp nói xong, bản thân cũng sẽ bị đánh thành cái sàng.

"Chẳng qua là nghe nói có đúng không? Hiện tại vào cái gì cũng nói, chỉ bằng điểm này liền suy nghĩ, khó tránh khỏi có chút" Trịnh Nguyên hai tay nắm chặt, sau đó buông ra, để cho mình trầm tĩnh lại, sau đó hỏi, hiện tại sẽ phải thăm dò ra Trịnh Bản rốt cuộc có hay không tính quyết định chứng cứ, tốt nhất còn muốn hỏi ra là ai tổ giác hấn, nếu như không có chứng cứ, như vậy thì cần chết cũng không thừa nhận, nếu như đã có chứng cứ, cũng chỉ có thể nghĩ biện pháp bảo vệ tánh mạng.

"Khó tránh khỏi có chút quá võ đoán đi? Đúng vậy, ta quả thực không có chứng cứ, chẳng qua là nghe một số người nói mà thôi." Trịnh Bản vuốt tay tiếp tục Trịnh Nguyên mà giải thích nói.

Thật tốt quá, Trịnh Nguyên trong lòng nói ra, nếu không có chứng cứ, bản thân có thể cần chết không thừa nhận, nói vậy Trịnh Bản cũng không thể đem mình tại sao dạng, phải biết rằng hấn đầu gì cũng là thành viên hội đồng quản trị, Trịnh Bản còn không có tư cách đối với không có một người xác định là hay không phản bội thành viên hội đồng quản trị áp dụng biện pháp, chính là Trịnh Hoa Long cũng không thể đơn giản làm như vậy.

"Bất quá, ta đây không phải là tìm đến chứng cứ sao? Tịch thu cho ta, có thể nghỉ nơi ấy lập tức theo ta báo cáo!" Trịnh Bản thoai phong nhất chuyển nói ra, sau đó đứng lên hướng về phía người chung quanh vùng tay lên nói ra.

Trịnh Bản mệnh lệnh một cái, vài người liền phân ra mở ra mới đối với Trịnh Nguyên phòng làm việc của loạn lật lên tới, giá sách trong sách tất cả đều ném ra rơi là tả ở trên sàn nhà, trong ngăn kéo, trong bình hoa, vẽ mặt trái, một chỗ thật nhỏ nơi ấy đều không buông tha.

"Này! Ta nói! Dừng lại đúng lúc đi! Ta chính là có việc riêng tư!" Đối với đột như kỳ lai động tác, để cho Trịnh Nguyên bây giờ không có nghĩ đến, chứng cứ quả thực liền giấu ở cái này trong phòng làm việc, chiếu thế này tìm tiếp nữa sớm muộn sẽ bị tìm được, hơn nữa Trịnh Nguyên cũng là có việc riêng tư, bị một hậu bối không lễ phép như vậy rình việc riêng tư, Trịnh Nguyên có thể chịu không nổi, nê Bồ Tát còn có ba phần tâm huyết đầu, nói cảm lấy trên bàn nội tuyến điện thoại liền chuẩn bị tìm bảo vệ khoa người trở lại.

Rầm! Rầm! Ngay Trịnh Nguyên đã đem cảm điện thoại lên tới chuẩn bị quay số điện thoại thời điểm, hai tiếng sủng vang, trong nháy mắt liền đưa điện thoại cho làm bể, mảnh nhỏ bính vào Trịnh Nguyên trên mặt làm đau làm đau, khoảng cách gần như vậy tiếng sủng, để cho Trịnh Nguyên trái tim thiếu chút nữa ngừng, Trịnh Nguyên không nghĩ tới Trịnh Bản thực sự biết nổ sủng, vừa mới cái tên khoảng cách, thiếu chút nữa đem Trịnh Nguyên tay cho đánh nát.

Trịnh Nguyên nhẹ buông tay, điện thoại liền trực tiếp rơi xuống té xuống đất, Trịnh Nguyên thì ngồi ở chỗ kia khẽ động cũng không dám động, tình cảm Trịnh Bản lần này là đùa thật, không chút nào nói đùa Trịnh Nguyên ý tứ.

Đại lục soát còn đang tiến hành được, chính xác giá sách đã bị lật được để hướng lên trời, trong ngăn kéo gì đó cũng đã tất cả móc ra, khiến cho đầy đất cũng là, ngay cả dưới tấm thảm mặt cũng không buông tha, theo lục soát từ từ bách cận, Trịnh Nguyên trên đầu đã bắt đầu toát mồ hôi, Trịnh Nguyên lấy tay quỳ lau nhiều lần, chính là mồ hôi còn chưa phải ở chảy, Trịnh Bản thì ở một bên nhìn Trịnh Nguyên nhất cử nhất động, trong ánh mắt tràn đầy trêu chọc.

Rất nhanh, liền lục soát đến Trịnh Nguyên bàn công tác phụ cận, vào Trịnh Nguyên dưới bàn mặt, có một tủ sắt, rất nhỏ, bên trong đưa vào Trịnh Nguyên bàn công tác dậm, làm Trịnh Bản chính là thủ hạ lục soát tới đây thời điểm, Trịnh Nguyên theo bản năng cần một cái, mà động tác này bị Trịnh Bản bén nhạy bắt được.

"Cuối cùng phát hiện?" Trịnh Bản đứng lên đi tới Trịnh Nguyên bên cạnh, nhìn cái tên tủ sắt nói ra.

"Phương diện này cũng là một chút ta vật phẩm riêng tư, không có khác." Trịnh Nguyên bùng tủ sắt nói ra, mồ hôi chảy lợi hại hơn, hơn nữa thân thể đang phát run, thể này càng đủ để nói rõ, chứng cứ ở nơi này một tủ sắt dậm.

"Tra sẽ là của ngươi vật phẩm riêng tư, mở." Trịnh Bản chỉ chỉ cái này tủ sắt nói ra, Trịnh Bản cũng đã nhìn ra, cái này tủ sắt dậm tuyệt đối có vật hấn muốn.

"Trịnh Bản, có thể hay không" Trịnh Nguyên vẫn còn ở làm sau cùng khẩn cầu, thế nhưng cái này khẩn cầu coi như ấu trĩ không gì sánh được, giống như là học sinh trung học xin giáo sư không nên đem bản thân phạm sai nói cho gia trưởng giống nhau, cái này là vô vị vùng vẫy, cũng là bại lộ bản thân nội tâm sợ hãi lớn nhất lỗ thủng.

Rầm! Đáp lại Trịnh Nguyên chỉ có tiếng sủng, một thương này là đánh vào Trịnh Nguyên trên đùi, Trịnh Nguyên há to miệng không phát ra được bất kỳ thanh âm nào, hiển nhiên đau nhức để cho hấn có trong nháy mắt thất thần, sau đó huyết mà bắt đầu chảy ra, từ trên cái ghế rít đến rồi trên sàn nhà.

"Ta mở ta mở" Trịnh Nguyên chiến chiến nguy nguy chuyển động tủ sắt phía trên mặt mã vòng, hấn biết, thật sự nếu không mở, tiếp theo sủng thì không phải là bấp đùi đơn giản như vậy.

chương 194: đi tìm chết đi (hạ)

Bốp một tiếng, tủ sắt được mở ra, Trịnh Nguyên tay còn đặt ở mặt mã vòng phía trên không có hoạt động, cả người đứng ở đó trực câu câu dòm tủ sắt, và đồ vật bên trong.

"Lấy ra đi." Trịnh Bản không biết lúc nào trong tay cũng nhiều một khẩu súng, chỉ vào Trịnh Nguyên nói ra, có thể Trịnh Nguyên đã cương ở nơi nào, dường như một robot đột nhiên cúp điện giống nhau, vẫn không nhúc nhích.

"Cút!" Trịnh Bản một chân đá vào Trịnh Nguyên ngồi trên ghế, sau đó cả người kể cả cái ghế luôn luôn bay rớt ra ngoài, mãi cho đến đụng vào bức tường mới dừng lại tới, Trịnh Nguyên vô lực nằm trên mặt đất, trong lòng tràn đầy tuyệt vọng.

Trịnh Bản ngồi xồm xuống, bắt đầu ở trong tủ sắt lật lên, nhảy ra khỏi không ít phong thư, chi phiếu, văn kiện, còn có hai cái băng ghi âm.

Trịnh Nguyên nhìn một chút hai cái băng ghi âm, đem hẳn giao cho thủ hạ bên người, lập tức liền có người lấy ra phóng âm thanh thiết bị bắt đầu phát hình ra.

"Trịnh Nguyên, nếu như hai người chúng ta liên hiệp lại, như vậy Hoa Đăng sớm muộn là của chúng ta."

"Ta tiếp thu đề nghị của ngươi, bắt quá ngươi muốn cho ta xem năng lực của ngươi."

"Ta biết phải đem Trịnh Bản và Trịnh Hoa Long giải quyết hết, nhưng là tuyệt đối không phải hiện tại, ngươi nghĩ rằng ta không hận hai người bọn họ sao?"

"Trịnh Bản phải chết, hắn đã không có bất kỳ giá trị."

Một đoạn đoạn ngữ âm truyền ra, những thứ này đều là Bối Minh Tuấn và Trịnh Nguyên trực tiếp nói chuyện và trò chuyện ghi lại, vốn là Trịnh Nguyên dùng để và Bối Minh Tuấn đồng quy vu tận dùng, thế nhưng hiện tại triệt để bại lộ ra.

"Aha, còn có Bối Minh Tuấn này lão câu a." Trịnh Bản lộ ra ma quỷ như thế nụ cười, lần này người tang câu lấy được, lại theo tay cầm lên những tư liệu kia, đại bộ phận cũng là về Hoa Đăng cổ phiếu trở ngại, việc này Trịnh Nguyên chuẩn bị đối phó Bối Minh Tuấn cuối cùng còn bài chưa lật, có thể trong nháy mắt để cho Bối Minh Tuấn mất đi thành viên hội đồng quản trị tư cách, đáng tiếc, hiện tại cũng không có cái gì dùng.

"Ngươi còn có gì muốn nói không?" Lúc này đây Trịnh Bản thu hoạch rất lớn, trực tiếp nhỏ xong Hoa Đăng dặm lớn nhất hai cái sâu mọt, người kế tiếp chính là Bối Minh Tuấn, Trịnh Bản tin tưởng, chỉ cần tiêu trừ những thứ này tai họa ngầm, bản thân tiếp quản Hoa Đăng mang không còn là trở ngại.

"A, ngươi và cha ngươi còn thế này khốn kiếp, ta thật hối hận trước đây giúp đỡ Trịnh Hoa Long, kết quả là còn công dã tràng, khuỵu, tùy ngươi xử trí đi." Trịnh Nguyên ôm bụng nằm trên mặt đất nhìn Trịnh Bản nói ra, đến nơi này một bước, Trịnh Nguyên lại ngụy biện hoặc là chống lại đã không có ý nghĩa gì, thế là trên mặt cũng lộ ra thoải mái biểu tình, duy nhất có thể để cho hắn cảm giác được vui mừng văng, chính là Bối Minh Tuấn đồng dạng đã bị vạch trần, bản thân xong đời sau đó, không lâu sau Bối Minh Tuấn cũng sẽ tới đất ngục đi bồi mình.

"Muốn trách thì trách ngươi không có chọn xong phe cánh đi, người yêu chú, kỳ thực ngươi thiếu chút nữa liền thắng, chẳng qua là cái này một điểm cuối cùng, coi như ngươi vĩnh viễn làm không được." Trịnh Bản cho đã mất giễu cợt nói ra, nhìn vừa mới thần khí hiện ra như thật, hiện tại lại cực độ mất mát Trịnh Nguyên.

"Hừ, cáo mượn oai hùm, cặn bã một, nếu như không phải cha ngươi, ngươi cái gì cũng không." Trịnh Nguyên hiện tại cũng không cần vào cổ kị cái gì, thế là ỏi một cái người nước bọt nói ra, đem đối với Trịnh Bản lâu dài tới nay bất mãn đều phát tiết ra.

"Ngươi nói cái gì? !" Trịnh Bản nghe được sau đó lập tức khẩu súng miệng nhắm ngay Trịnh Nguyên hét lớn.

"Ha ha, hướng ta nổ súng đi." Trịnh Nguyên tự giễu cười, sau đó nhắm hai mắt lại nói ra, đến bước này, Trịnh Nguyên đối nhau chết mấy thứ này cũng đã xem phai nhạt.

"Ngươi còn muốn chết thế này không có đau khổ? ! Ha ha ha ha, ha ha ha, bắt lại cho ta, mang đi." Trịnh Bản sùng sốt, nhìn đã nhắm mắt lại chờ chết Trịnh Nguyên, đột nhiên điên cuồng cười to nói, giống như một một Ác ma giống nhau.

Trịnh Bản ra mệnh lệnh hết sau đó, liền lên đây một đám người, mang Trịnh Nguyên từ dưới đất bắt, sau đó đi ra ngoài, khi đi ngang qua Bối Minh Tuấn phòng làm việc thời điểm, Trịnh Bản gõ cửa một cái, phát hiện bên trong không ai, thế là lại bỏ qua kể cả Bối Minh Tuấn cùng nhau xử lý nhận xét, đi vào thang máy.

Bảo an và cảnh vệ nhìn Trịnh Bản áp trụ Trịnh Nguyên ra, không có một dám hỏi đến hoặc là ngăn trở, chỉ có thể tro mắt nhìn đoàn người lên xe, sau đó lái đi, Trịnh Hoa Long không ở, Trịnh Bản chính là trên danh nghĩa chủ tịch.

"Trịnh Bản, ngươi muốn mang ta đi chưa?" Trịnh Nguyên có chút cảnh giác hỏi, từ ngoài cửa sổ xe cảnh sát đó có thể thấy được, xe đang hướng vùng ngoại thành chạy tới, Trịnh Bản không có lập tức giết Trịnh Nguyên, mà là định đem hắn mang đi, như vậy mang đi đâu vậy chứ?

"Ta đột nhiên nghĩ đến một rất có ý trò chơi, riêng muốn mời chú chơi một chút." Trịnh Bản cười quỷ dị nói, hần vừa mới trong đầu toát ra một rất thú vị nhận xét.

"Ngươi muốn làm gì? ! Nếu không liền thả ta! Nếu không liền cho ta một thoải mái!" Trịnh Nguyên nhìn Trịnh Bản biểu tình có chút lửng lơ cả người, ai cũng có thể đoán được chắc chắn sẽ không có chuyện gì tốt, cho nên Trịnh Nguyên đột nhiên hoảng sợ hết hồn.

"Chú ngại ngay cả phản bội Hoa Đăng loại chuyện này cũng có thể làm được, còn có gì đáng sợ chứ?" Trịnh Bản nói ra, sau đó sẽ không nữa quân Trịnh Nguyên, Trịnh Nguyên tay bị trời được, căn bản không có biện pháp vùng vẫy, chỉ có thể hướng về phía Trịnh Bản rống to hơn, thế nhưng rất nhanh môi cũng bị chặn lại, chỉ có thể chờ xe đến mục đích.

Rất nhanh, xe ngừng lại, một đồng người trở lại mở cửa xe mang Trịnh Nguyên từ trong xe kéo lại tới, lấy được Trịnh Nguyên trong miệng bỏ trí.

"Trịnh Bản! Ngươi dẫn ta tới chỗ như thế làm gì" Trịnh Nguyên nhìn xung quanh lạ mà vừa cảnh tượng quen thuộc nói ra, nơi này là Long Thành vùng ngoại thành một người công hồ, là đập nước thượng du, bình thường có người tới nơi này câu cá, bắt quả đại bộ phận thời điểm còn người ở thừa thớt.

"Chú, ta đây là cho một mình ngươi cơ hội sống sót a." Trịnh Bản giống một thẩm phán giả giống nhau nói ra, nắm giữ sống chết.

"Ngươi dự định tại đây thả ta? !" Trịnh Nguyên đột nhiên có chút ngạc nhiên hỏi, hần cho rằng Trịnh Bản đột nhiên lương tâm phát hiện, nể tình bọn họ còn có quan hệ huyết thống phân thượng tha hần một lần.

"Không kém bao nhiêu đâu, bắt quá ngươi muốn đi qua một khảo nghiệm mới được." Trịnh Bản gật gật đầu nói.

"Cái gì khảo nghiệm? ! Mau khảo nghiệm ta! Cái gì đều, ta nguyện ý sau đó thuận phục ngươi, ngươi muốn ta làm cái gì ta sẽ làm cái đó, ta có thể đem Bối Minh Tuấn những chuyện kia đều nói cho ngươi biết, ban đầu là hần trước hết dự định phản bội, hần lôi kéo ta, hần còn liên hiệp thái thành viên hội đồng quản trị bọn họ cùng nhau." Vào gấp phải một đường sinh cơ dưới tình huống, Trịnh Nguyên đã không để ý tới cái gì, vì cái này một đường sinh cơ, hần có thể nỗ lực bất kỳ vật gì, vô luận là của mình tiền tài, địa vị còn uy tín, thậm chí là linh hồn đều có thể.

"Không không không, chú ngươi nghĩ lầm rồi, ta không phải cần ngươi nói cái này, ngươi biết không? Vào cổ La Mã thời điểm, có một loại hình phạt, là chuyên làm vậy những người phản bội chuẩn bị, vào hình pháp trung người còn sống sót, có thể miễn trừ tử hình mà bị lưu vong, kỳ thực bị miễn trừ tử hình xác suất còn rất lớn, cho nên, vậy cũng là là ngươi là thúc thúc ta một ưu đãi đi." Nói Trịnh Bản liền lôi Trịnh Nguyên đi tới bờ nước, ở đây ở vào trên cầu, khoảng cách mặt nước còn có đại khái 2-3 thước khoảng cách, hơn nữa ở đây còn là cả hồ nhân tạo chỗ sâu nhất.

"Nếu như ngươi có thể bản thân nổi lên nói, như vậy ngươi có thể lặn, ta tạm tha ngươi một mạng." Trịnh Bản đem khối kia ngăn chặn Trịnh Nguyên môi bỏ trí một lần nữa lấp trở lại, sau đó dùng sợi dây trời lại Trịnh Nguyên hai tay của và hai chân, sau đó lại từ xe phía sau lấy ra một khóa xe gang cột vào Trịnh Nguyên trên người, cái này khóa xe gang là toàn bộ kim loại, tương đương với một quả cân.

"Như vậy, may mắn chú." Nói, cũng không quản Trịnh Nguyên trên mặt có những vụn vụn hoảng sợ biểu tình, liền trực tiếp đem Trịnh Nguyên đẩy tiếp nữa, Trịnh Nguyên rơi vào rồi trong nước vắng lên to lớn bọt nước, sau đó rất nhanh xuống phía dưới chìm.

Hiện tại mau muốn đi vào mùa đông, cho nên hồ nước rất lạnh như băng, vừa mới vào nước trong nháy mắt, Trịnh Nguyên liền ướt đẫm, lạnh như băng nước bao vây lấy thân thể hần, để cho hần rung mình một cái, cảm giác như là rơi vào hầm băng giống nhau, tứ chi đều có chút cứng ngắc.

Thế nhưng chỉ lẳng thán một giây đồng hồ, Trịnh Nguyên mà bắt đầu kịch liệt giằng co, hai tay và hai chân muốn liều mạng thoát khỏi dây thừng, chỉ có một chỗ trước tránh thoát, liền được cứu. Trịnh Nguyên cầu sinh ham muốn chưa từng có mãnh liệt như vậy qua, hần chẳng qua là hối hận bản thân không có ở vào nước trước nhiều hút mấy cái không khí.

Nhiệt độ thấp hơn nữa kịch liệt vận động, để cho Trịnh Nguyên còn không có vùng vẫy vài cái liền phun ra hơn miệng không khí, còn sang một cái nước, lạnh như băng nước theo thực quản tốc hành dạt đầy bộ, để cho Trịnh Nguyên từ dậm đến ra đều bị hàn khí xâm nhập. Không biết là bởi Trịnh Bản đại ý còn sợi dây không giải thích, Trịnh Nguyên sợi giây trên tay hơi chút tặng một chút, Trịnh Nguyên giống như thấy được hy vọng giống nhau, cũng không dùng sức, đem toàn bộ từng trái đều đặt ở trên tay, chịu đựng sợi dây tan vỡ cổ tay đau đớn, liều mạng ma sát. Lúc này, Trịnh Nguyên phổi đã bắt đầu không khỏe, dưỡng khí tiêu hao hầu như không còn, cơ bắp cứng ngắc, khoảng cách mặt nước đã càng ngày càng xa, dù cho hiện tại tránh thoát, cũng không biết có thể hay không có đầy đủ khí lực nổi lên đi.

Cũng nhanh, cũng nhanh, bản thân cũng nhanh muốn thu được học sinh mới. Trịnh Nguyên trong não càng không ngừng nghĩ như vậy, trước mắt đã bắt đầu không rõ, đại não bắt đầu truyền đến đau đớn cảm xúc, đây đều là thiếu dưỡng phản ứng bắt đầu hiển hiện ra.

Phổi dường như muốn bùng nổ giống nhau, đối với không khí chính là khát vọng đã đạt đến một mức trước đó chưa từng có, đó là một loại như thế nào khó chịu, Trịnh Nguyên thậm chí mình cũng không cách nào hình dung, trách không được nói, chết chìm kỳ thực liền là một loại lớn nhất đau khổ.

Phụt, cuối cùng, Trịnh Nguyên không có đình chỉ, môi hơi buong lỏng một chút tình cảm, một mực nước vọt vào môi và trong lỗ mũi, một loại đau nhức cảm giác truyền đến, cường chế để cho Trịnh Nguyên mũi đã bắt đầu chảy máu.

Bóp, cuối cùng, Trịnh Bản hai tay phía trên buộc sợi dây ngăn ra, Trịnh Nguyên như là trúng thương giống nhau hưng phấn, hai tay bắt chấp đau đớn bắt đầu liều mạng giống trên mặt nước vạch tới.

Nhanh, cũng nhanh phải đến, chỉ còn lại một chút xú khoảng cách, đã có thể thấy trên mặt nước cảnh vật, đã có thể nghe thấy được không khí chính là mùi vị.

Trịnh Nguyên cơ hồ là dựa vào tiềm thức vào mấy móc hướng về phía trước sự trượt, máu mũi tuôn ra, và hồ nước lẫn lộn cùng một chỗ hỗn hào Trịnh Nguyên trước mắt tầm mắt.

Xôn xao! Trịnh Nguyên vào mất đi ý thức cuối cùng trong nháy mắt, cuối cùng chạy ra khỏi mặt nước, như là thu được tân sinh vậy, có thể hô hấp đến không khí mới mẻ.

"Vù vù vù vù vù vù" Trịnh Nguyên tham lam há mồm thở dốc nói, lúc này hân sắc mặt trắng bệch, không nhìn thấy một chút xíu huyết sắc, mũi chảy ra huyết có vẻ phá lệ chói mắt.

"Ta ta làm xong rồi phóng thả ta thả ta đi đi." Trịnh Nguyên bây giờ nói chuyện vẫn còn đang đánh chiến, có thể nói hiện tại Trịnh Nguyên toàn thân đều đang run rẩy, nếu như lại thời gian dài dặt dẹo tại như vậy lạnh trong nước, có thể Trịnh Nguyên đông lạnh đều có thể bị chết rét.

"Tốt, chú, khoải trá đi thôi." Trịnh Bản cười, cười rất vui vẻ.

Rầm!

Trịnh Nguyên nhìn cái tên hòng súng đen ngòm, còn nghĩ có chút kỳ quái, bất quá hân đã không có biện pháp tiếp tục suy tư, thân thể tại hạ chìm, bất quá cảm thấy rất ấm áp, dường như hết thấy đều trở nên hư huyền.

Chuyện thống khổ nhất, bất quá cho vào ngươi lấy được hy vọng thời điểm, sẽ đem ngươi kéo vào tuyệt vọng, Trịnh Bản nỗ súng, vào Trịnh Nguyên nghĩ hân đã sống sót thời điểm, càng làm nó vô tình đưa đi địa ngục. Trịnh Bản là không có khả năng lưu một tên phản đồ sống tiếp, Trịnh Nguyên, trở thành trận này đấu tranh thứ nhất tể phẩm.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

chương 195: thành công tiến vào (thượng)

"Ngươi xác định thế này không lịch sự qua phụ thân ngài đồng ý làm như vậy được chứ?" Từ Thịnh từ từ đi tới Trịnh Bản bên người nói ra.

"Hân lý nên loại này kết cục." Trịnh Bản nhìn chăm chăm mặt nước bình tĩnh nói, Trịnh Nguyên thân thể đã trầm xuống, hiện tại trên mặt nước con lè tẻ phiêu được một chút máu tươi.

"Kế tiếp?" Từ Thịnh hỏi tiếp, hiện tại hân trong mắt Trịnh Bản đã có một chút thay đổi, thay đổi bắt đầu để cho Từ Thịnh kiêng kỵ.

"Đi tìm Bối Minh Tuấn, kế tiếp giờ đến phiên hân." Trịnh Bản thu hồi súng, hướng về phía người chung quanh nói ra, sau đó trước một bước lên xe.

Buổi tối rất nhanh đã phủ xuống, cuối mùa thu bầu trời tối đen rất nhanh, các đại công ty tập đoàn nhà xưởng đèn một chút diệt, mà từng nhà đèn bắt đầu từ từ thấp sáng, tất cả mọi người lần lượt về đến nhà đi, người đi trên đường dần dần thay đổi ít.

Bối Minh Tuấn và Trương Nha Lăng lúc này đều đang nhắm mắt nhỏ khẽ, làm rạng sáng hành động làm chuẩn bị, đương nhiên Bối Minh Tuấn hiện tại còn không biết Trịnh Nguyên đã chết tin tức.

Cộc cộc cộc đông, Bối Minh Tuấn trong đồng hồ gõ mọi nơi, bây giờ là hùng đông bốn giờ, Bối Minh Tuấn và Trương Nha Lăng đều đã trải qua quần áo nón này hoàn tất, chuẩn bị xuất phát, Bối Minh Tuấn trên mặt còn có một chút buồn ngủ, lúc này hành động đúng lúc là bắt được người tính cảnh giác yếu nhất thời điểm.

"Nghe cho kỹ, một hồi đi tới ngươi phải nghĩ biện pháp ở ngoài cửa cảnh vệ không ngăn trở dưới tình huống đem ta mang vào, công tay không được thực sự cài nút." Trương Nha Lăng cuối cùng xác nhận một lần mình trang bị, kiểm tra xong súng của mình, sau đó hướng về phía Bối Minh Tuấn nói ra.

"Vậy Trịnh Hoa Long làm sao bây giờ, thầy thuốc sẽ không đồng ý hiện tại gọi hân dậy, hơn nữa ngươi muốn thế nào trốn tới." Bối Minh Tuấn đến bây giờ còn là có một đồng nghi vấn, bởi vì hân nghĩ cái kế hoạch này thật sự là quá không đáng tin cậy, được không tính chất chỉ dừng lại ở tưởng tượng giai đoạn, hơn nữa đến bây giờ vị trí ngay cả một đồ dự bị phương án cũng không có, Bối Minh Tuấn trong lòng trực đá cổ.

"Ngươi mang về tư liệu quá ít, chỉ có thể đi một bước là một bước, ngươi đeo thương đi, thực sự không được liên ép buộc đột phá." Trương Nha Lăng thu thập xong hành trang nói ra, hiện tại cái này là biện pháp duy nhất.

"Ghê tùm." Bối Minh Tuấn dùng sức ngắt một cái tay nói ra, quả nhiên vẫn là phải thế này không chắc chắn đánh cuộc một lần sao?

"Xuất phát!" Trương Nha Lăng nhìn Bối Minh Tuấn một cái, hít sâu một hơi, hướng về phía hai người kiên định ra lệnh.

Hùng đông trung Long Thành hoàn toàn yên tĩnh, trừ đèn đường còn đang lóe lên ánh sáng ở ngoài, những thứ khác hết thảy đều rơi vào vào nùng trù trong bóng tối, tất cả mọi người vào ngủ say, đều đang đợi ngày thứ hai đến, một chiếc di động quang điểm lúc này ở đường cái phía trên thật nhanh di động tới, cái này là một chiếc xe hơi màu đen, từ Bối Minh Tuấn biệt thự xuất phát, lái về phía Trịnh Hoa Long chỗ ở bệnh viện. Toàn bộ đường cái phía trên chỉ có chiếc xe này người, cho nên có vẻ phá lệ rõ ràng, ô tô động cơ thanh âm một đường phá vỡ bình tĩnh, rất nhanh, ô tô liền đã cách bệnh viện rất gần. Bọn cảnh vệ cũng đã chú ý tới có xe cộ tới gần, tuy rằng lúc này là người ngủ rất âm đạm thời điểm, thế nhưng những kinh nghiệm này phong phú bị huấn luyện cảnh vệ vẫn đang còn trước tiên phát hiện.

"Này!" Một tên cảnh vệ giờ lên cao đèn pin qua lại đưa, vào cảnh kỳ Bối Minh Tuấn xe cộ.

Vù vù! Vù vù! Bối Minh Tuấn không có để ý cảnh vệ cảnh kỳ, mà là dùng dưới nhún ga qua lại ứng với, trong lúc nhất thời xe giống như một nói đen kịt Mị Ảnh nhanh chóng vọt tới.

"Cảnh giới! Cảnh giới!" Cảnh vệ vừa nhìn lập tức cảm giác không ổn, bắt đầu hô lớn, cái này tiếng kêu cũng kinh động cái khác vài cái còn đang ngủ miên trung cảnh vệ, đại gia rồi rít, trong lúc nhất thời đèn pin cầm tay chùm tia sáng vào khu vực này bầu trời không ngừng vung vẩy đưa.

"Mẹ nó, thất sách." Thấy chẳng được mười tên bảo vệ từ phía trước bắt đồng nơi ấy giờ đèn pin chạy tới, Bối Minh Tuấn mắng, hiện tại vào len lén lên vào kế hoạch là thất bại, bọn họ đã bị phát hiện.

"Gia tốc tiến lên, không cần phải xen vào bọn họ." Trương Nha Lăng nhìn thế cuộc trước mắt hướng về phía Bối Minh Tuấn nói ra.

"Người điên." Bối Minh Tuấn nhìn Trương Nha Lăng một cái, nhỏ giọng lầm bầm một câu, bất quá vẫn là dựa theo Trương Nha Lăng nói đi làm, chọn một cảnh vệ tập trung nhất phương hướng một chân chân ga bay nhanh vọt tới, Bối Minh Tuấn và Trương Nha Lăng hai người đều không cảm thấy nắm chặt.

Đông! Một tiếng nặng nề tiếng vang, ô tô cuối cùng đụng phải một tên cảnh vệ, mang cảnh vệ trực tiếp va chạm bay lên, sau đó lại là một tiếng, hiển nhiên vừa đụng phải một, bất quá ô tô cũng bởi vì đột nhiên tới va chạm đưa kịch liệt đứng dậy, Bối Minh Tuấn vội vàng đạp ở phanh lại cấp bách đánh tay lái, lúc này mới đem xe ổn định lại.

"Người nào!" Xe thắng gấp khơi dậy dải bụi bặm, tràn ngập ở chung quanh, vừa mới bị kinh sợ bọn cảnh vệ vội vàng giờ súng thận trọng vây quanh trở lại, loại này xâm lấn bọn họ vẫn là lần đầu tiên gặp phải, cho nên phá lệ cẩn thận một chút, bất quá đã có hai gã cảnh vệ hiện tại nằm trên mặt đất đã không có biện pháp đứng lên.

"Đồng sự Bối sự tình, hiện tại hãy nhìn người đó, cố gắng lên đi." Trương Nha Lăng trên tay của hiện tại đeo một còng tay, cái này còng tay là thật, bất quá bây giờ còn chưa có trừ chốt, nói cách khác Trương Nha Lăng có thể bất cứ lúc nào tùy chỗ thoát khỏi, Trương Nha Lăng vỗ vỗ Bối Minh Tuấn vai nói ra, đến nơi này một bước cũng chỉ có thể dựa vào Bối Minh Tuấn đi ứng phó những thứ này bảo vệ.

"Người nào! Đem tay phóng ở trên đầu đi tới! Mau, không phải chúng ta nổ súng, cái này là cảnh cáo!" Vài cái cảnh vệ đã xông tới, giờ súng hướng về phía chiếc xe này, bởi không rõ ràng lắm bên trong xe tình huống, cho nên vài cái cảnh vệ cũng hết sức thấp thòm, sợ hãi người ở bên trong đột nhiên hướng ra ngoài nổ súng, một khi đối phương có cái gì khinh cử vọng động biện pháp, tin tưởng bọn họ sẽ lập tức nổ súng, xuất phát từ tự mình bảo vệ.

"Ta! Chớ nổ súng! Chớ nổ súng là ta!" Bối Minh Tuấn đột nhiên mở cửa xe, hai tay đặt ở trên đầu chiến chiến nguy nguy nói ra.

"Người nào? !" Bối Minh Tuấn vừa mới mở cửa xe, thì có mấy bó buộc đèn pin cầm tay đèn chiếu sáng vào Bối Minh Tuấn trên mặt, mãnh liệt ngọn đèn đâm vào Bối Minh Tuấn phải lấy tay chặn mắt.

"Ta, Hoa Đảng thành viên hội đồng quản trị, Bối Minh Tuấn, đều là người một nhà, chớ nổ súng." Bối Minh Tuấn móc ra mình ở Hoa Đảng công tác chứng minh hướng về phía vài cái cảnh vệ nói ra.

"Bối Minh Tuấn? ! Đồng sự Bối sự tình?" Nhìn Bối Minh Tuấn công tác chứng minh, vài cái cảnh vệ nghi ngờ nói ra, bọn họ tự nhiên là nhận thức Bối Minh Tuấn, hơn nữa những cảnh vệ này dăm đủ có ban ngày cũng ở nơi đây thủ vệ người, cho nên liếc mắt một cái liền nhận ra buổi chiều này đã tới một lần Bối Minh Tuấn đồng sự Bối sự tình, bất quá bọn họ nghi ngờ nguyên nhân là bởi vì bây giờ là hùng đông, thế nào ở phía sau trở lại.

"Vâng, là ta, khẩu súng đều buông xuống." Bối Minh Tuấn cảm lại công tác chứng minh nói ra, ý bảo chung quanh cảnh vệ bỏ súng xuống.

"Này, người một nhà, bỏ súng xuống, tất cả giải tán." Một coi như như là một tiểu đội trưởng người hướng về phía chung quanh vài cái cảnh vệ nói ra, nghe được mệnh lệnh, quả nhiên tất cả mọi người đều để súng xuống từ từ thối lui, chỉ để lại vài người đứng ở chỗ này.

"Ta hiện tại phải đi vào, phiền phức mở rộng cửa đi." Bối Minh Tuấn trong lòng thở dài một hơi, xem ra ban ngày cái tên lưng hùm vai gấu người hợp lại không ở nơi này, như thế rất may mắn, nếu như hán không có ở đây, Bối Minh Tuấn nghĩ bản thân đi vào có khả năng còn là rất lớn.

"Hiện tại trở lại có chuyện gì đồng sự Bối sự tình, Trịnh tổng chính là đang nghỉ ngơi trung, nếu như không có chuyện trọng yếu gì nói, mời lên ngo trở lại đi." Cầm đầu người hướng về phía Bối Minh Tuấn nói ra.

"Chuyện rất trọng yếu, ta muốn Trịnh tổng hội kiến ta." Bối Minh Tuấn nhìn nam tử nói ra.

"Chuyện rất trọng yếu? Không có ý tứ đồng sự Bối sự tình, có thể nói cho ta biết là chuyện gì sao? Nếu quả như thật rất trọng yếu, như vậy cũng không phải là không thể được ngoại lệ một cái." Nam từ hồi tiếp, coi như nếu so với cái tên lưng hùm vai gấu người để nói chuyện hơn.

"Tiểu đội trưởng, như vậy không tốt đâu, buổi sáng trung đoàn hân" một bên một ban ngày cũng ở nơi đây chính là thủ hạ nhỏ giọng nhắc nhở, bởi vì ban ngày thời điểm Bối Minh Tuấn tới nơi cũng là có chuyện trọng yếu, thế nhưng tổng đội trưởng nghĩa chánh ngôn từ cự tuyệt, cuối cùng vẫn là bởi vì Trịnh Bản xuất hiện, Bối Minh Tuấn mới với đi vào, cho nên hân nhớ nói cho trước mắt người tiểu đội trưởng này không thể để cho Bối Minh Tuấn đi vào.

"Câm miệng! Hiện tại ta là đội trưởng, còn chưa tới phiên ngươi xử lý sự tình! Có chuyện gì ta sẽ hướng tổng đội trưởng hồi báo!" Tiểu đội trưởng hướng về phía tên kia thủ hạ nghiêm nghị nói ra, nhìn ra được hân là một rất quan tâm quyền lực người, đối với thủ hạ ở vào thời điểm này phát bản thân mặt mũi cảm giác mười điểm khó chịu.

"Chính là" cái tên thủ hạ còn nhớ tiếp tục nói.

"Ta nói câm miệng! Cút! Mau cút!" Tiểu đội trưởng đã bị chọc giận, hướng về phía cái tên thủ hạ đập một chân nói ra, hân phải ca đêm canh vệ tiểu đội trưởng, còn chưa tới phiên người khác thuyết tam đạo tứ, càng cái người này vẫn là thủ hạ của mình. Người kia bị liên tục mắng hai lần sau đó trong lòng cũng là tích, thế nhưng không có biện pháp không dám biểu lộ ra, không thể làm gì khác hơn là yên lặng lui sang một bên đi, trong lòng thầm mắng, nghĩ nhất định chờ ban ngày thời điểm đem người tiểu đội trưởng này ác tính hướng tổng đội trưởng báo cáo, nói không chừng mình tổ giác còn có thể làm cho mình thăng quan đầu.

"Ha ha, không có ý tứ để cho ngài chê cười, ngài nói tiếp." Máng xong thủ hạ, người tiểu đội trưởng này lập tức thay một ... khác bức biểu tình hướng về phía Bối Minh Tuấn nói ra, người tiểu đội trưởng này đương nhiên biết một Hoa Đảng thành viên hội đồng quản trị địa vị là cỡ nào cao, bản thân biểu hiện tốt một chút khẳng định không là chuyện gì xấu, có ở đây không vi phạm nguyên tắc dưới tình huống hơi chút thì chút tiện lợi, nói không chừng có thể để cho cái này thành viên hội đồng quản trị ưu ái bản thân đâu.

"A, ta cần phải có chuyện trọng yếu hướng Trịnh tổng báo cáo, hiện tại sẽ phải gấp, ta biết hiện tại thời gian tương đối trễ, nhưng là vẫn ta xin người." Bối Minh Tuấn hướng về phía người tiểu đội trưởng này nói ra, trong lòng càng không ngừng cầu nguyện nhất định phải đồng ý a.

"Cái này ngài còn nói cho ta biết rốt cuộc là chuyện gì được rồi không phải ta cũng rất khó làm a." Người tiểu đội trưởng này vẫn có một ít lý trí, loại thời điểm này nhất định phải hỏi rõ mới có thể cho đi, tuy rằng hân cũng muốn lấy lòng cái này thành viên hội đồng quản trị, thế nhưng đó cũng là vào bản thân không phải phạm sai lầm dưới tình huống mới được, hân cũng là có những cảnh giác, coi như là thành viên hội đồng quản trị, phần này cảnh giác cũng không có thả lỏng.

"Được rồi, ta sẽ nói cho người biết một người, lần này tập kích, người biết chưa? Chính là dẫn đến Trịnh tổng hiện tại vào trong bệnh viện nguyên nhân." Bối Minh Tuấn nhìn một chút xung quanh, dường như rất cẩn thận đáng vẻ, sau đó đem môi ghé vào tiểu đội trưởng bên tai nhẹ giọng nói ra, dường như như nói bí mật gì.

"Ừ ừ, đại khái rõ ràng một chút." Tiểu đội trưởng gật đầu, chuyện này hân lén lút đã nghe qua.

"Hiện tại xe của ta dậm ngồi chính là cái tên hung thủ." Bối Minh Tuấn nói tiếp.

"Cái gì? !" Tiểu đội trưởng thất kinh, theo bản năng liền giơ súng hướng về phía trong xe dự định nổ súng.

"Không không không, bình tĩnh, bình tĩnh, hân đã bị bắt lại, không có uy hiếp, ta hiện tại muốn dẫn hân đi gặp Trịnh tổng, chờ đợi Trịnh tổng xử trí." Bối Minh Tuấn cảm giác đem ở tiểu đội trưởng súng nói ra, mồ hôi lạnh cuồn cuộn ra, nếu như tiểu đội trưởng lúc này nổ súng lời nói, đã có thể thực sự sáng.

"Là thật? !" Tiểu đội trưởng bán tín bán nghi nói ra.

"Thực sự, không cần nói cho hân cảnh vệ, ta sợ bọn họ làm ra cái gì không lý trí chuyện tình, cho nên hiện tại để cho ta đi vào, chuyện này có thể sự quan trọng đại." Bối Minh Tuấn gật đầu tiếp tục lừa dối tiểu đội trưởng nói ra.

"Cái này" chuyện này quả thực không nhỏ, bất quá tiểu đội trưởng vẫn còn do dự với nhau, cái này nếu như bỏ vào xảy ra vấn đề gì, vậy cũng trách nhiệm đều là của mình a.

"Yên tâm, ta sau đó sẽ đem người phối hợp đến bên cạnh ta công tác." Bối Minh Tuấn lại dùng loại này già chiều số nói ra.

"Mở đường mở đường, không có việc gì, cho đi." Nghe được Bối Minh Tuấn nói như vậy, tiểu đội trưởng cuối cùng không ở kiên trì, hướng về phía chung quanh cảnh vệ nói ra.

Bối Minh Tuấn và Trương Nha Lăng đều lộ ra một cái mỉm cười nguy hiểm, cuối cùng, thắng lợi gần trong gang tấc.

chương 196: thành công tiến vào (trung)

"Ra!" Chung quanh cảnh vệ tản ra sau đó, Bối Minh Tuấn quay người lại, mở cửa xe, đem ngồi ở trong xe mang theo còng tay Trương Nha Lăng nhéo ra, thiếu chút nữa để cho Trương Nha Lăng lao đảo một cái ngã sắp xuống.

"Người!" Trương Nha Lăng đầu gối bị Bối Minh Tuấn cái này dùng sức kéo một cái đập đầu đến rồi trên cửa xe, đập đầu làm đau, mặc dù bây giờ Trương Nha Lăng đầu gối đã khôi phục, nhưng là vẫn vô ý thức đang bảo vệ, Trương Nha Lăng không nghĩ tới Bối Minh Tuấn biết dùng sức thể này, cho nên trừng Bối Minh Tuấn một cái.

"Nhìn cái gì vậy? !" Bối Minh Tuấn cũng không nhìn Trương Nha Lăng ánh mắt giết người như vậy, vừa hung hăng đẩy một cái Trương Nha Lăng, thật đúng là như là đang bị giam giữ phạm nhân giống nhau. Bối Minh Tuấn trong lòng nghĩ, dù sao cũng là người để cho ta diễn y như nguyên bản một chút, hơn nữa lúc trước nhận hết Trương Nha Lăng khí, ở phía sau Bối Minh Tuấn còn không đã quên thừa cơ trả thù một cái.

"Mẹ nó, loại thời điểm này cũng không quên việc này." Trương Nha Lăng làm sao thường không nhìn ra Bối Minh Tuấn nhỏ mọn, nhưng là vừa không có biện pháp phản kháng, chỉ có thể thấp giọng mắng.

Chung quanh cảnh vệ thấy Trương Nha Lăng mang theo còng tay, hơn nữa quả thực còn như là chuyện như vậy, cho nên cũng liền tin chín thành, ngoan ngoãn mở bệnh viện cửa chính đồng thời chủ động nhường ra một con đường, hơn nữa đều ở đây nhỏ giọng nghị luận, đại khái đang thảo luận Trương Nha Lăng biết có cái gì kết cục đi.

"Một hồi có thể trình luôn sẽ có an bài của mình, các người người ở bên trong đều triệt đi ra, có một số việc Trình tổng không hy vọng người khác biết." Sắp tới mang tiến vào bệnh viện thời điểm, Bối Minh Tuấn nhỏ giọng đối với cái tên tiểu đội trưởng nói ra.

"Ừ, ta lý giải, ngài yên tâm đi." Tiểu đội trưởng gật gật đầu nói, hắn đại khái có thể tưởng tượng đến một hồi có thể sẽ xảy ra chuyện gì.

"Cảm ơn." Sau đó, Bối Minh Tuấn liền kích động mang theo Trương Nha Lăng bước chân vào bệnh viện cửa chính, theo cửa đóng lại thanh âm, hai người đều thở dài nhẹ nhõm, có thể đi vào đến bên trong bệnh viện, cũng đã hoàn thành một nửa.

"Tốt lắm, nên làm ta đều đã trải qua làm xong, kế tiếp chính là chuyện của người." Bối Minh Tuấn lau một cái trên đầu không có mồ hôi nói ra, ngày hôm nay cũng liền là vận khí tốt, không phải tuyệt đối sẽ không thuận lợi như vậy liền vào.

"Trình Hoa Long phòng bệnh là phía trước thứ ba gian đi?" Trương Nha Lăng hỏi.

"Không sai, lúc này bên trong phải có trách nhiệm hộ sĩ và thầy thuốc, ta mang người đi tới đi." Nói, Bối Minh Tuấn liền đi ở phía trước dẫn đường.

Buổi tối bên trong bệnh viện bộ ngọn đèn cũng không phải rất nhiều, tiếp tục sáng, Trương Nha Lăng vừa đi vừa đang quan sát chung quanh kết cấu, vào đây dễ đi ra ngoài khó khăn, Trương Nha Lăng trong đầu đang suy tư về chạy đi trốn, cái này bệnh viện cửa sổ đều ở đây trong phòng bệnh, cái này hàng lang rất dài hơn nữa không có thể chỗ nấp, coi như một khi tại đây bị phát hiện, như vậy mang không chỗ có thể trốn cũng không có chỗ có thể trốn.

Rất nhanh, hai người liền đi tới Trình Hoa Long trước cửa.

Trương Nha Lăng ở phía sau tránh thoát còng tay, sau đó từ phía sau lưng mang súng của mình móc ra, bây giờ súng dậm, chỉ có một viên đạn, cái này viên đạn còn trước đây Đỗ Lôi cho Trương Nha Lăng biểu diễn cây súng này thời điểm đưa cho Trương Nha Lăng, Trương Nha Lăng luôn luôn coi hắn là thành một bữa hộ mệnh, từ Phong phủ trốn lúc đi ra, Trương Nha Lăng căn bản không có cơ hội đi cho tới đạn dược, cho nên trên thực tế Trương Nha Lăng hai thanh súng cũng là trống không, ngay Trương Nha Lăng trước khi lên đường, Trương Nha Lăng mang khóa này hắn luôn luôn mang theo đạn cất vào trong súng, đại khái cũng là hy vọng đêm nay có thể có vận may đi.

Trương Nha Lăng hướng về phía Bối Minh Tuấn chộp miệng, Bối Minh Tuấn lập tức hội ý, giơ tay lên nhẹ nhàng mà gõ cửa một cái, cộc cộc cộc, một lát sau, trên cửa phương mở một lỗ nhỏ, lộ ra một nam tử mặt.

"Có chuyện gì? !" Hiển nhiên từ thanh âm phía trên có thể nghe ra người thầy thuốc này không nhìn được, hừng đông có người tới gõ cửa bàn lĩnh chính là một bộ rất dễ cho người phiền lòng chuyện tình.

"Ta là Hoa Đảng đồng sự Bối sự tình, muốn gặp Trình tổng một phía, ta xin người." Bối Minh Tuấn hòa khí nói, người này tạm thời là không thể đắc tội, không phải có thể trực tiếp sẽ không để cho bọn họ tiến vào.

"Đồng sự Bối sự tình? Xế chiều hôm nay tới cái tên? ! Không có ý tứ, xin người chờ ban ngày thời điểm vào đến đây đi." Người nam này thầy thuốc hiển nhiên là nhận ra Bối Minh Tuấn, sau đó đánh một hà hơi nói ra, hiện tại Trình Hoa Long hiển nhiên là đang ngủ, đối với đang dưỡng thương Trình Hoa Long mà nói, hiện tại không thích hợp tiếp đãi bất luận kẻ nào.

"Thực sự có chuyện rất trọng yếu, làm phiền người được một thương lượng đi." Bối Minh Tuấn rất bắt buộc dĩ nói, hắn thật sự là nghĩ không ra cái gì lý do

tốt hơn, người thầy thuốc này và phía ngoài vậy những cảnh vệ có thể không giống nhau, Bối Minh Tuấn vừa không có biện pháp uy hiếp bọn họ, cũng không có biện pháp lợi dụng bọn họ, đây mới là khó giải thích nhất.

"Chuyện trọng yếu? Người chuyện trọng yếu thật đúng là nhiều, buổi chiều bắt tài vừa mới hỏi báo xong chuyện trọng yếu sao? Chờ xem." Thầy thuốc rõ ràng có chút không nhận được, chuẩn bị mang cửa mắt khép lại.

"Đợi một chút! Kỳ thực kỳ thực có ngoài nguyên nhân của hấn" Bối Minh Tuấn vội vàng lấy tay ngăn cản ở thầy thuốc, sau đó ngoài miệng nói ra.

"Chuyện gì nói mau." Thầy thuốc ngừng một chút, chuẩn bị nghe một chút Bối Minh Tuấn rốt cuộc dự định nói như thế nào.

"Dạ dạ dạ" Bối Minh Tuấn trong lúc nhất thời cũng biện không ra lý do gì tới, cấp bách trên trán đã bắt đầu đổ mồ hôi.

"Kỳ thực chúng ta là tới đánh cướp, mở rộng cửa." Lúc này, Trương Nha Lăng đột nhiên nâng lên súng hướng về phía cửa lỗ nói ra, hòng súng đen nhánh ngay thầy thuốc trước mặt, thậm chí cũng có thể nghe thấy được thuốc nổ mùi vị.

"Người các người" thầy thuốc hiển nhiên bị đột nhiên tới biến cố hù dọa, hoảng sợ nói.

"Mở cửa ra, không phải ta sẽ nổ súng, đạn từ gần như vậy nơi ấy bắn đi vào lời nói, phòng chừng phía trên vương cũng không thể nào cứu được người." Trương Nha Lăng hướng về phía thầy thuốc nhỏ giọng nói.

"Ta ta biết." Thầy thuốc cắn răng, không thể làm gì khác hơn là mở cửa ra, hấn tuổi còn trẻ cũng không muốn trắng niên mất sớm.

Cả một tiếng, cửa bị mở ra, Trịnh Hoa Long một đạo phòng tuyến cuối cùng cũng tự sụp đổ.

Mới vừa mới vào cửa, Trương Nha Lăng liền một cái lách mình nhanh chóng vào trong phòng bệnh, dùng báng súng hung hăng đánh thầy thuốc cổ vị trí, thầy thuốc loạng choạng lách lư liền ngã xuống, một chiếc này trong TV bình thường phóng tới, Trương Nha Lăng đã từng ta van người Đỗ Lôi đã dạy hấn.

"Trịnh Hoa Long đang ở bên trong? !" Trương Nha Lăng giọng của dậm có chút không kìm hãm nhỏ kích động, lần trước Trịnh Hoa Long từ trước mắt mình đào thoát, lúc này đây, bản thân khoảng cách bù đắp lại lần trước tổn thất sẽ phải không xa.

"Vâng, bên này là kho thuốc, bên kia là kiểm tra phòng, đi bên kia đi chính là phòng bệnh, cái này có một thầy thuốc, phải còn có một hộ sĩ ở bên trong." Bối Minh Tuấn gật gật đầu nói, hấn lúc xế chiều mới đến qua, cho nên đối với nơi này thân thể to lớn phân bố còn biết một chút.

"Dẫn đường, trực tiếp đi phòng bệnh, nói nhỏ thôi." Nói, Trương Nha Lăng hướng về phía Bối Minh Tuấn nói ra.

Bối Minh Tuấn hướng phía một cái phương hướng đi tới, cái này là một cái nhỏ hàng lang, bên cạnh cũng là ngăn tủ và bàn đánh bóng bàn, phía trên bày đầy khăn mặt cái chén chờ tạp vật, rất nhanh, hai người liền đến đạt Trịnh Hoa Long nằm nơi ấy. Lúc này, Trịnh Hoa Long bình ổn hô hấp quy luật vang, hiển nhiên vừa mới thanh âm đều không làm kinh động ngủ say trung Trịnh Hoa Long, hấn nằm mơ cũng không nghĩ ra, đem hấn đưa vào nơi này tên ma quỷ kia bây giờ đang ở bản thân bên giường.

"Mau, mau giết hấn!" Bối Minh Tuấn kích động nói, vội vàng giục Trương Nha Lăng.

"Chờ một chút, vậy người y tá ở nơi nào?" Trương Nha Lăng cẩn thận cẩn thận hỏi, hiện tại đã đi tới Trịnh Hoa Long bên cạnh, nhưng là vẫn không có thấy vậy người y tá ở nơi nào.

"Đừng động nhiều như vậy! Mau ra tay, sau đó chúng ta liền vội vàng trốn, không ai sẽ biết!" Bối Minh Tuấn roi vào đã có một chút không thể chờ đợi, Trương Nha Lăng càng sớm nổ súng, Bối Minh Tuấn lo lắng sẽ càng sớm biến mất.

"Có vội vã như vậy?" Trương Nha Lăng nhìn Bối Minh Tuấn hỏi, nhưng là vẫn mang súng nhắm ngay Trịnh Hoa Long đầu, đạn chỉ có một quả, Trương Nha Lăng nhịp tim không khỏi nhanh, tay cũng hơi có chút run.

"Mau mau mau mau mau mau mau." Bối Minh Tuấn nhìn chăm chăm nòng súng trong miệng lẩm bẩm.

"Các người là ai! A a a!" Đột nhiên, ngay Trương Nha Lăng chuẩn bị bóp cò thời điểm, phía sau đột nhiên nhớ tới một nữ nhân tiếng thét chói tai, quả nhiên, nơi này là có một người y tá, thế nhưng hộ sĩ vừa mới đi kho thuốc, cho nên Trương Nha Lăng và Bối Minh Tuấn cũng không có phát hiện, làm hộ sĩ lúc trở lại, vừa lúc thấy Trương Nha Lăng cầm súng nhắm ngay Trịnh Hoa Long đầu, thế là thất thanh hét rầm lên, cầm trong tay được cũng rút xuống đất.

"Mẹ nó! Ta đã nói người nên sớm nổ súng! Hiện tại mau nổ súng!" Bối Minh Tuấn lập tức nhào qua bưng kín hộ sĩ môi, sau đó đối với Trương Nha Lăng hô.

Trương Nha Lăng bị lại càng hoảng sợ, nghe Bối Minh Tuấn nhắc nhở vừa mới quay đầu, đã nhìn thấy Trịnh Hoa Long ánh mắt chính nhìn chăm chăm Trương Nha Lăng, điều này làm cho Trương Nha Lăng cả kinh, Trịnh Hoa Long bị vừa mới hộ sĩ thét chói tai cho thức tỉnh.

"Là người? ! Còn có Bối Minh Tuấn? !" Trịnh Hoa Long xem Trương Nha Lăng, lập tức liền nhận ra người này chính là ngày đó hướng mình mở súng người kia, đi bên cạnh vừa nhìn, Bối Minh Tuấn đang ở nơi đó bưng hộ sĩ môi, không khỏi càng vô cùng kinh ngạc.

"Mẹ nó, tình." Bối Minh Tuấn mắng, vốn có thật tốt sự tình, hiện tại lại là hồng bét.

Bốp! Trịnh Hoa Long quyết định thật nhanh, phách về phía bên giường một cái nút, tức khắc cảnh chuông đại tác phẩm, cái nút này chính là vì trả lời loại này đột phá tình huống.

"Ta đã theo như vang cảnh chuông, một hồi ngoài cửa cảnh vệ sẽ chạy tới, các người thế nào đều không trốn khỏi." Trịnh Hoa Long mặt âm trầm nhìn Trương Nha Lăng và Bối Minh Tuấn nói ra.

"Vậy ta cũng muốn trước hết giết người." Trương Nha Lăng ôm làm ra một bộ đồng quy vu tận tư thế nói ra.

"Thật không? Mạng của ta cũng không có mạng của người lúc trước, đương nhiên người cũng có thể hỏi một chút bên cạnh người cái này thành viên hội đồng quản trị hẳn có nguyện ý hay không chết." Trịnh Hoa Long vừa cười vừa nói, nếu quả như thật đồng quy vu tận lời nói, như vậy không thể nghi ngờ Trương Nha Lăng và Bối Minh Tuấn càng có hại.

"Trương Nha Lăng, nhớ biện pháp khác." Bối Minh Tuấn vội vàng hướng về phía Trương Nha Lăng nói ra, hẳn cũng không muốn chết, kiên quyết phản đối và Trịnh Hoa Long đồng quy vu tận.

"Xem ra người vị bằng hữu này không muốn chết a, như vậy đi, người đem Bối Minh Tuấn giết, ta nên tha cho người một mạng, người thấy thế nào?" Trịnh Hoa Long cười đối với Trương Nha Lăng đề nghị.

"Trương Nha Lăng, người nghĩ rõ ràng!" Bối Minh Tuấn lại càng hoảng sợ, hoảng sợ nhìn Trương Nha Lăng, rất sợ Trương Nha Lăng lộn lại thực sự hướng mình mở súng.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

chương 197: thành công tiến vào (hạ)

"Chiều này đối với ta không có, ta rất thích ý dùng mạng của ta đổi mạng của người." Trương Nha Lăng cười nói với Trịnh Hoa Long.

"Như vậy người bây giờ phải làm sao? Nổ súng sao? Để lại cho người thời gian không nhiều lắm." Trịnh Hoa Long nghe Trương Nha Lăng nói ra.

Trương Nha Lăng đã loáng thoáng nghe được trong hành lang truyền tới thanh âm, bị Bối Minh Tuấn che miệng lại hộ sĩ, Bối Minh Tuấn còn có Trịnh Hoa Long ba người hiện tại đều đang ngó chừng Trương Nha Lăng, trong lòng các hữu minh bàn tính.

"Ta sớm đã có ta kế hoạch của chính mình." Trương Nha Lăng áp trở về bản thân tâm tình khẩn trương nói ra.

"Trương Nha Lăng, người muốn làm?" Bối Minh Tuấn mắt chăm chú nhìn Trương Nha Lăng nhất cử nhất động, vừa mới phải nhắc nhở Trương Nha Lăng liền phát hiện Trương Nha Lăng đã chuẩn bị đang hướng về mình xông lại, đem Bối Minh Tuấn giết mình, thậm chí ngay cả Trịnh Hoa Long cũng không nghĩ tới, lẽ nào Trương Nha Lăng thực sự không đánh coi là đối với tự mình động thủ mà là dự định dựa theo tự ra tay với Bối Minh Tuấn? Trịnh Hoa Long trong lòng cười thầm, coi như là Trương Nha Lăng thực sự giết Bối Minh Tuấn, Trịnh Hoa Long cũng không có ý định buông tha Trương Nha Lăng, hẳn nhất định phải Trương Nha Lăng muốn sống không được muốn chết không được.

Chỉ thấy Trương Nha Lăng một tay đẩy về trước, vừa lúc đánh vào Bối Minh Tuấn nơi bả vai, Bối Minh Tuấn vai tê rần đau bụng lòng ra đem ở hộ sĩ tay, sau đó về phía sau một lão đạo, ở nơi này một trục bánh xe biến tốc thời kì, Trương Nha Lăng giờ súng lên nâng đập hướng hộ sĩ gáy, hộ sĩ và trước thầy thuốc kia giống nhau mềm nhũn ngã xuống.

"Kế tiếp phải dựa vào chính người, có cơ hội lại liên lạc đi, nhớ kỹ, người thiếu ta đừng quên còn." Trương Nha Lăng nhỏ giọng vào Bối Minh Tuấn bên tai nói ra, sau đó ra quyền nặng nề đánh vào Bối Minh Tuấn cái bụng, thẳng quyền thêm xoay tròn, để cho Bối Minh Tuấn trong dạ dày phiến gang đao hải, thiếu chút nữa không có đem ăn gì đó cho phun ra, sau đó trước mắt tối sầm ngã xuống, lời muốn nói cũng không có thể nói ra tới.

Trương Nha Lăng xoa xoa có chút phát ra đau quả đấm của, vừa mới lần này Trương Nha Lăng coi như là trả thù Bối Minh Tuấn lúc trước chiếm mình vậy những tiện nghi, bắt quả đường như dùng sức hơi lớn, thế này thứ nhất là coi là Bối Minh Tuấn sau khi tỉnh lại, cũng sẽ đau tốt nhất một trận, đến nỗi có hay không ngoài ảnh hưởng của hắn, kia Trương Nha Lăng đã có thể nói không chính xác.

"Ta để cho người giết hắn, không phải đánh ngất xỉu hắn." Trịnh Hoa Long có chút buồn cười nói ra, cho rằng Trương Nha Lăng không dám ra tay.

"Trịnh tổng, ta dự định quản người mượn một món khác, mượn xong rồi ta đã đi." Trương Nha Lăng cũng mỉm cười nhìn Trịnh Hoa Long nói ra.

"Cái gì đông a!" Không đợi Trịnh Hoa Long hỏi xong, Trương Nha Lăng cũng đã đem Trịnh Hoa Long từ trên giường nhéo lên, đây là Trịnh Hoa Long thời gian dài như vậy tới nay lần đầu tiên rời khỏi giường bệnh xuống đất, chỉ bất quá điều này hiển nhiên không là chuyện gì tốt.

"Người muốn làm gì! Điền rồi sao? !" Trịnh Hoa Long cơ hồ là vào àm ỉ Trương Nha Lăng quát, hẳn hiện tại còn chưa có khỏi hẳn, vừa mới lần này người đề Trịnh Hoa Long nằm được vị đáng, từng đợt đau đớn, xem ra hiện tại quả nhiên vẫn không thể xuống giường hoạt động.

"Ta đã nói, ta muốn mượn một vật, Trịnh tổng, tuy rằng người chẳng qua là miễn cưỡng có thể bị định nghĩa làm mấy thứ." Trương Nha Lăng mang vừa mới trên tay mình công tay dẫn tới Trịnh Hoa Long trên tay của, sau đó siết ở Trịnh Hoa Long cái cổ, đem súng lục đề vào Trịnh Hoa Long trên huyết thái dương nói ra, bây giờ Trịnh Hoa Long chính là một chút phản kháng khí lực cũng không có, giống một cái tượng gỗ giống nhau đảm nhiệm Trương Nha Lăng bài bố.

"Người điên, ta khuyên người còn tỉnh lại đi." Trịnh Hoa Long có chút khinh thường, phải biết rằng toàn bộ bệnh viện bảo vệ sức mạnh Trịnh Hoa Long là rõ ràng, dùng loại phương pháp này uy hiếp hẳn chính là đang tìm chết.

"Người có thể ngậm miệng, không phải ta khó giữ được chứng không đem hấn đập nát, đập nát miệng của người người cũng không chết được." Trương Nha Lăng có chút ác độc nói, uy hiếp lớn nhất không phải nói gì Trịnh Hoa Long, mà là muốn chân chính bắt được Trịnh Hoa Long chỗ hiểm, chiêu này quả nhiên rất linh, không còn nói bất kỳ lời gì, trong lòng hẳn thật là có những sợ hãi Trương Nha Lăng nổ súng, dù sao Trịnh Hoa Long đã lãnh hội qua Trương Nha Lăng tàn nhẫn.

Rất nhanh, Trương Nha Lăng liền mang theo Trịnh Hoa Long làm con tin ly khai phòng bệnh đi tới trên hành lang, lúc này trên hành lang đã có rất nhiều cảnh vệ, thấy Trịnh Hoa Long và Trương Nha Lăng ra, lập tức đem tất cả súng đều nhắm ngay ở đây, bất cóc Trịnh Hoa Long, đây là lần đầu tiên lần đầu.

"Ta khuyên các người tốt nhất khẩu súng đều buông xuống sau đó để cho ta đi, không phải ta giác được các người có thể lấy không được tiền lương tháng này." Trương Nha Lăng nhìn chung quanh mười mấy họng súng đen ngòm nói ra.

"Ít nói xạo! Chúng ta một người một súng cũng có thể đem người đánh thành cái sàng." Tiểu đội trưởng không cam lòng lạc hậu nói, bây giờ tiểu đội trưởng có thể là có chút nóng lòng muốn thử, hẳn không tin Trương Nha Lăng cuối cùng có thể lật xảy ra sóng gió gì, đã như vậy, như vậy mình đương nhiên phải vào Trịnh Hoa Long trước mặt biểu hiện tốt một chút bản thân, sau đó Trịnh Hoa Long nhất định sẽ cảm động mong đợi bản thân tiền tài và quyền lực, không có gì so với cơ hội này tốt hơn, cho nên vào cảnh chuông vừa mới vang lên thời điểm, hẳn liền nhanh chóng kêu lên hẳn người của mình tiến về phía trước sau đó đem cảnh chuông cho đóng, không phải hiện tại xuất hiện ở nơi này cảnh vệ biết càng nhiều, hiện tại tiểu đội trưởng cực kỳ cảm tạ Trương Nha Lăng ngày hôm nay làm ra hành động này, nghĩ thâm sau đó nhất định phải hảo hảo mà nhớ Trương Nha Lăng, Trương Nha Lăng cũng thật không ngờ, người tiểu đội trưởng này hai ép lạ lùng nhận xét bất tri bất giác đến giúp bản thân.

"Vậy đánh đi." Trương Nha Lăng rất không sao cả đối với tiểu đội trưởng nói ra, dường như một bộ không sao cả đáng vẻ.

"Người! Ghê tởm!" Tiểu đội trưởng nghiêng răng nghiêng lợi, trong tay cầm thật chắc súng chính là không có cách nào khác bóp cò, hiện tại nổ súng không thể nghi ngờ biết ngay cả Trịnh Hoa Long cùng nhau vạ lây, nơi này cảnh vệ đa số cũng không có hệ thống đã bị qua chánh quy huấn luyện tác xạ, cho nên ai cũng không dám cam đoan có thể lập tức liền đánh tới Trương Nha Lăng, cho nên phần lớn cảnh vệ cũng chỉ là cầm súng phô trương thanh thế.

"Ta đối với người môn ông chủ, cũng chính là này đầu heo không có hứng thú gì, ta chỉ là muốn rời khỏi mà thôi, cho nên chúng ta đều thối lui một bước tốt lắm, các người tránh ra cho ta một con đường sau đó đem xe chuẩn bị cho tốt, ta chỉ làm bị thương chân của các người phòng ngừa các người đuổi ta thế nào?" Cho dù là dưới tình huống như vậy, Trương Nha Lăng cũng không đã quên tồn tại Trịnh Hoa Long và nói trò cười.

"Nói xạo! Mau thả Trịnh tổng! Ta cho người một lần cuối cùng cảnh cáo!" Tiểu đội trưởng làm bộ lập tức sẽ phải bắn đáng vẻ uy hiếp nói.

"Xem ra ta còn phải cho các người những cảnh cáo." Nói, Trương Nha Lăng một tay nhéo Trịnh Hoa Long tóc, mang Trịnh Hoa Long đầu hung hăng hướng trên tường đánh tới, Trịnh Hoa Long thối không kịp đề phòng, đầu và bức tường hung hăng đụng nhau, phát sinh nặng nề tiếng vang, Trịnh Hoa Long một hồi mê muội, có loại tứ phân ngũ liệt cảm giác, trước mắt cũng là sao.

"Mẹ nó, dừng tay! Ta là người dừng tay!" Tiểu đội trưởng tức giận nói ra, Trương Nha Lăng cái này rõ ràng cho thấy đang gây hấn với bản thân, ngay trước mặt tự mình dĩ nhiên Trịnh Hoa Long còn bị thương, hơn nữa rõ ràng người của mình lực và hỏa lực đều còn mạnh hơn Trương Nha Lăng phía trên gấp mấy lần, nhưng chỉ có đem Trương Nha Lăng không có biện pháp, ai bảo Trương Nha Lăng trong tay của nàng bóp Trịnh Hoa Long mạng đầu.

Trịnh Hoa Long đầu rất đau, nhưng là mình tay bị còng lại không chút nào biện pháp đi vãn về, chỉ có thể cứng rắn chịu đựng, tất cả mọi người tại chỗ cũng có thể thấy, Trịnh Hoa Long trên trán rất nhanh lại nổi lên một cái túi lớn, sưng lão Cao.

"Thật không? !" Ngay tất cả mọi người cho rằng Trương Nha Lăng không phải lại tiếp tục có động tác thời điểm, Trương Nha Lăng lại để cho mọi người thất kinh, hẳn giờ súng lên nòng, dùng báng súng sừng sừng sức hướng Trịnh Hoa Long mi giác đập đầu đi, lần này thật là thấy máu, Trương Nha Lăng toàn bộ nửa bên mặt phía trên cũng là huyết, mắt cũng sưng lên.

"Hảo hảo hảo! Đừng nhúc nhích, xin người, xin người thế nào đều tốt." Tiểu đội trưởng lập tức mềm nhũn ra, lại thế này tiếp nữa Trịnh Hoa Long sớm muộn cũng bị người kia dày dạn chết, chính là hẳn cũng không dám mạo hiểm nữa, vội vàng buông xuống trước tư thế.

"Sớm thế này thật tốt, Trịnh tổng người xem, người cũng là bởi vì có một đám thế này heo chính là thủ hạ, cho nên mới phải thống khổ như vậy." Trương Nha Lăng hướng về phía Trịnh Hoa Long khinh miệt nói ra.

Trịnh Hoa Long đã nói không ra lời, khóe miệng có chút co quắp, người trẻ tuổi trước mắt này tuyệt đối là một ma quỷ, Trịnh Hoa Long đã hạ quyết tâm, nếu như lần này có thể may mắn tránh khỏi cho khó khăn, hẳn nhất định sẽ dốc hết bản thân toàn lực khử trừ mắt người này.

"Đội trưởng, Trịnh tổng đã thăm chấp nhận, các người là heo ai, Trịnh tổng vết thương trên người cũng đều là các người chính, tôi, bày tỏ một chút đi, tỏ vẻ người áy náy và vô năng." Trương Nha Lăng vừa cười vừa nói, nhìn trước mắt những thứ này đã yên bọn cảnh vệ, Trương Nha Lăng trong lòng bây giờ đã nhận rất hữu sở liễu.

"Mau, mau đi chuẩn bị xe, đem xe làm ra, mau." Đội trưởng vội vàng hướng về phía một người trong đó thủ hạ nói ra, cái tên thủ hạ sùng sột một chút, sau đó nhanh chóng hướng phía ngoài chạy đi.

"Ta nghĩ như vậy tỏ vẻ ta cố gắng thất vọng." Trương Nha Lăng lắc đầu nói ra, hiển nhiên không phải rất hài lòng.

"Ta chết tiết, ta thất trách, ta khốn kiếp, ta không phải người, ta tội đáng chết vạn lần." Đội trưởng cắn một cái nha, sau đó triệt để phóng hạ giá từ quý gối Trương Nha Lăng trước mặt, sau đó vừa mắng bản thân một bên và miệng, vậy tràng pháo tay nghe được Trương Nha Lăng cũng cảm thấy rất đau, không có vài cái, tiểu đội trưởng về mặt cũng đã bị đánh đòn.

"Đội trưởng, như người vậy ta thật khó khăn a." Trương Nha Lăng toát ra rất mâu thuẫn biểu tình, lại lắc đầu.

"Na Na ngài muốn thế nào, ngài nói, ta lập tức đi làm." Tiểu đội trưởng ngay cả xưng hô cũng thay đổi, đối với Trương Nha Lăng cũng đối với Trịnh Hoa Long như thế cung kính.

"Cái tên, như vậy đi, vừa mới là ai thứ nhất đem súng hướng về phía ta, liền đem bị giết mất tốt lắm." Trương Nha Lăng hơi chút do dự một chút nói ra.

"Cái này" tiểu đội trưởng chần chờ, nhìn chăm chăm Trương Nha Lăng vẫn không nhúc nhích, những người này đều tay của hắn dưới, muốn cho hắn nổ súng đối thủ dưới hắn có thể làm không được, hơn nữa, vừa vận giống thứ nhất giờ súng chính là hắn bản thân, lẽ nào người kia là cố ý nói như vậy, để cho mình tự sát? Không thể nào. Tiểu đội trưởng trong đầu đã tâm tư hàng vạn nghìn, có chút kinh khủng, có chút không biết làm sao, thậm chí có những hối hận, sớm biết rằng thế này, bản thân sẽ không tham công.

"Ai, người quả nhiên không có thành ý." Trương Nha Lăng rất tiếc nuối nói, sau đó nâng tay lên trung súng.

"Đợi một chút! Đợi lát nữa! Ta đây nhớ! Ta đây nhớ đâu! ! Ta nhớ ra rồi, nghĩ tới!" Tiểu đội trưởng cũng không kịp nhớ chuyện khác, vội vàng hô, sau đó mang súng theo liền đối với một thủ hạ ngay cả mở hai súng, sau đó cái tên thủ hạ liền trừng hai mắt trực câu câu ngã xuống, huyết chảy đầy đất, tất cả mọi người bị sợ choáng váng, ngay cả Trương Nha Lăng cũng không nghĩ tới người này biết thực sự nổ súng.

"Đường như không phải cái này đi? Ta nhớ kỹ là hắn." Nói Trương Nha Lăng chỉ hướng một cái khác thủ hạ, bị dựa vào đến cái tên thủ hạ tức khắc trực tiếp quý xuống, toàn thân đều đang run rẩy, kỳ thực Trương Nha Lăng bản thân cũng không biết người nào trước cử súng, chỉ bất quá chế tạo một chút việc vui mà thôi.

"Đứng đứng đứng không dậy nổi! Tha thứ ta đi! !!" Tiểu đội trưởng nhìn cái tên thủ hạ một cái, đã có những thần trí hoảng hốt giờ tay lên dậm súng, trong miệng lầm bầm nói.

Thình thịch rầm! ! Bị chỉ cái tên thủ hạ lên tiếng trả lời ngã xuống đất, ngực vài cái huyết lỗ thủng vào bất chấp huyết. Hiện tại lâm vào một loại quỷ dị tức giận, đã chết hai người, hai người cũng là cảnh vệ, người nổ súng là cảnh vệ tiểu đội trưởng, hiện tại Trịnh Hoa Long bị thành công bắt cóc, ô tô đã ở bên ngoài bị được, không có trợ giúp, không có bất kỳ phương pháp nào, Trương Nha Lăng liền bá đạo như vậy đích đáng được mặt của mọi người, mang Trịnh Hoa Long mạng đấn đo vào trên tay mình.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

chương 198: tin người chết (thượng)

"Ta nghĩ ta một hồi tốt nhất không thích nghe đến còi cảnh sát thanh âm, không phải các người ông chủ đã có thể thực sự không về được." Trương Nha Lăng hướng về phía đã choáng váng một đám cảnh vệ nói ra, sau đó cảnh giác hướng bệnh viện bên ngoài đi tới.

Tất cả cảnh vệ đều tự giác cho Trương Nha Lăng nhường ra một con đường, Trương Nha Lăng cứ kéo dài như vậy Trịnh Hoa Long hướng bệnh viện bên ngoài đi tới. Trương Nha Lăng cũng không dám đem những cảnh vệ này làm cho quá mau, thế này đã đủ rồi.

Ra bệnh viện cửa chính, quả nhiên Bối Minh Tuấn xe đã bị dừng ở bên ngoài, xem ra những cảnh vệ này cũng quả thực sợ hãi Trương Nha Lăng xằng

bậy, cho nên đều quả thực dựa theo Trương Nha Lăng nói làm.

Trương Nha Lăng mở cửa xe kế bên tài xế, trước đem Trịnh Hoa Long cho lắp đi vào, bởi Trịnh Hoa Long hai tay của bị còng tay trói chặt, đầu vừa bị thương không nhẹ, lúc trước vết thương đạn bắn lại không được lưu loét, cho nên Trương Nha Lăng không lo lắng chút nào Trịnh Hoa Long biết làm cho hoa dạng gì, sau đó mình thì lên vị trí tài xế.

"Người sẽ thả Trịnh tổng sao?" Vừa mới ra chuẩn bị xe một cảnh vệ thận trọng nói ra.

"Biết, bất quá điều kiện tiên quyết là các người không muốn việc ngốc." Trương Nha Lăng hướng về phía cái tên cảnh vệ gật gật đầu nói, sau đó chui vào trong xe.

Trương Nha Lăng lúc trước hợp lại chưa từng học qua thế nào lái xe, bất quá vào Phong phủ dặm lái qua bình diện xe, tổng thể mà nói trên nguyên lý phải không sai biệt lắm, Trương Nha Lăng thật không ngờ, hẳn lần đầu tiên lái xe dĩ nhiên là dưới tình huống như vậy.

"Người thực sự sẽ bỏ qua ta?" Trương Nha Lăng vừa mới ngồi xong, Trịnh Hoa Long liền nghiêng đầu hỏi, hiển nhiên Trịnh Hoa Long là nghe vừa mới Trương Nha Lăng đối với cái tên cảnh vệ nói.

"Trịnh tổng, nói chuyện với bọn họ đương nhiên không cần để ý thật giả, người cũng không cần để ý." Trương Nha Lăng quay đầu hướng Trịnh Hoa Long nói ra, sau đó chuyển động cái chìa khóa, một chân chân ga, xe liền bay nhanh nhanh chóng cách rời bệnh viện.

"Đội đội trưởng, chúng ta đuổi không đuổi?" Nghe ô tô đi xa thanh âm, một thủ hạ chiến chiến nguy nguy hỏi tiểu đội trưởng, bất quá đại gia trong lòng đều rõ ràng, hiện tại người tiểu đội trưởng này ở trong lòng bọn họ đã mất đi uy tín.

"Báo tin thành viên hội đồng quản trị cao tầng là được, còn dư lại không phải ta môn phụ trách phạm vi." Tiểu đội trưởng như là quả bóng xì hơi giống nhau, chuyện mới vừa rồi để cho cả người hẳn tâm tình cũng thay đổi, hai người thủ hạ chết ở súng của mình dưới, thế nhưng dưới tình huống đó bản thân còn muốn cái gì biện pháp khác đâu? Xem ra chính mình công việc này còn chưa phải giữ lại, hơn nữa xung quanh thủ hạ xem ánh mắt của hẳn cũng có không ít biến hóa, bắt đầu xì xào bàn tán nghị luận.

Trương Nha Lăng một bên cẩn thận nhìn phía trước tình hình giao thông, vừa lái được, còn thỉnh thoảng quay đầu xem Trịnh Hoa Long tình huống.

"Người rút cuộc là người nào, là ai phái người qua đây." Trịnh Hoa Long hừ nhọc hỏi, từ đầu đến cuối mình cũng không có hiểu rõ người trẻ tuổi này nên, cho dù là Bối Minh Tuấn đã nói với hẳn hẳn cũng không tin, bởi vì vừa mới hẳn tận mắt gặp Bối Minh Tuấn phản bội bản thân.

"Trịnh tổng, ta nghĩ ngài trong lòng phải rất rõ ràng mới đúng, nếu như không biết địch nhân là người nào liền bị địch nhân tướng quân, ngài có thể hay không rất mất mặt a." Trương Nha Lăng giễu cợt nói ra, mặt hơn hết con người luôn luôn tránh ở phía trước, mở đèn đường xe cẩn hết sức chăm chú, cũng may hiện tại ở trên đường xe không nhiều lắm.

"Là Bối Minh Tuấn, còn Kiều Phong." Trịnh Hoa Long trong lòng bây giờ chỉ có cái này hai lựa chọn, hoặc là Bối Minh Tuấn tìm tới, hoặc là chính là Kiều Phong người, chỉ có hai cái này có thể.

"Nói như thế nào đây, cũng không, ta chính là muốn cho người chết, không có lý do gì, không có người nào phái ta trở lại." Trương Nha Lăng cười một cái nói.

"Người nói láo!" Trịnh Hoa Long có chút nóng nảy hô, hẳn không tin Trương Nha Lăng cái này quỷ lý do, không có người biết vô duyên vô cớ tìm tới mình.

Trương Nha Lăng bót thời giờ nhìn Trịnh Hoa Long một cái, không nói gì, điều này làm cho Trịnh Hoa Long nội tâm càng thêm bất an, tựa như Trương Nha Lăng nói giống nhau, nếu như mình ngay cả đối thủ là người nào cũng không có làm rõ ràng, vậy có phần cũng quá thất bại, cái này là Trịnh Hoa Long không thể tiếp nhận.

"Là Kiều Phong đúng không? ! Có phải hay không Kiều Phong? Ta cũng biết là hẳn! Nhiều năm như vậy hẳn không có một ngày không muốn đưa ta vào chỗ chết, người là của hẳn người nào? Lẽ nào người là con hẳn? ?" Trịnh Hoa Long cắn răng tự mình nói ra.

"Trịnh tổng, ta nói, ta là tự mình nghĩ tới, đồng sự Bối sự tình chẳng qua là thuận tiện giúp ta một việc nhỏ mà thôi, chúng ta theo như nhu cầu." Không một lát sau, ô tô liền lên xa lộ, chung quanh xe đã rất ít, Trương Nha Lăng lúc này mới thở dài một hơi, thế này là tốt rồi hơn.

"Nếu như người muốn giết lời của ta, còn không bằng cho ta một thoải mái, người đây là muốn đem ta đưa chưa?" Trịnh Hoa Long thẳng thẳng thân thể của mình, không phải hẳn hiện tại cái tư thế này thời gian dài vẫn là hết sức bị tội, ngồi thẳng sau đó Trịnh Hoa Long hạo hạo mà nhìn một chút ngoài cửa sổ, ngay cả Trịnh Hoa Long mình cũng không rõ lắm xe rút cuộc là đi nơi nào mở, chỉ biết là ở cao tốc phía trên. Trịnh Hoa Long cũng không ngốc, nếu hiện tại Trương Nha Lăng không có ý động thủ, như vậy Trịnh Hoa Long hiện tại sẽ phải tự nghĩ biện pháp cải biến hiện trạng, đầu tiên sẽ phải đem mình khảo được hai tay của giải thoát, cho nên Trịnh Hoa Long bắt đầu một bên nhìn chăm chú vào Trương Nha Lăng, hai tay một bên ở sau lưng làm cho được mờ ám.

"Không nóng nảy, Trịnh tổng, ta muốn trước dẫn người đi một chỗ, người không phải gấp như vậy chết đi?" Trương Nha Lăng nói ra.

"Nếu như người vừa không có nghĩa là Phong Đằng, cũng không có nghĩa là Bối Minh Tuấn, như vậy giữa chúng ta liền nhất định có cái gì sự hiểu lầm, chỉ cần là sự hiểu lầm liền nhất định có tiêu trừ có khả năng, hiện tại ta muốn rất có thể thủ hạ của ta đã báo tin cảnh sát, tục ngữ nói không hòa thuận, người bây giờ vì vậy dừng tay, đối với sự tình hôm nay ta liền chuyện cũ sẽ bỏ qua, đồng sự Bối sự tình vị trí cũng có thể từ người để thay thế, người thấy

thế nào?" Trịnh Hoa Long bắt đầu chơi nổi lên tâm lý chiến, tiến hành theo chất lượng nói.

"Mạng người, người chết có thể sống lại sao? Nếu như có thể nói, Trịnh tổng, ta có thể hiện tại để người đi." Trương Nha Lăng có chút lạnh nhạt nói, trong đầu nổi lên hai cái thân ảnh của lão nhân.

"Người chết không có thể sống lại, thế này cũng không phải biện pháp giải quyết vấn đề, hơn nữa, người có chứng cứ gì chứng minh vậy chính là ta làm?" Trịnh Hoa Long trong lòng chấn động, làm đầy tớ mạng chuyện có liên quan đến quả thực không dễ giải quyết, thế nhưng nghĩ lại vừa nghĩ, trên người mình mạng thật sự là nhiều lắm, kẻ thù rất nhiều, chỉ bất quá Trịnh Hoa Long vẫn cho rằng không có người dám động bản thân, thế nhưng ngày hôm nay Trịnh Hoa Long bắt đầu hoài nghi, chó nóng nảy cũng có nhảy tường thời điểm.

"A? Trịnh tổng cũng có không thừa nhận bản thân sai lầm thời điểm? Chứng cứ nha, ta đương nhiên chắc là sẽ không có, bất quá người được rõ ràng một chút, hiện tại ta quyết định." Trương Nha Lăng rất vô lại nói ra.

Trịnh Hoa Long trên trán bắt đầu đổ mồ hôi, trên tay khảo được còng tay chính là bản chính còng tay, hơn nữa đã bị hoàn toàn khóa phía trên, trừ phi là dùng đại hình cắt bỏ công cụ, không phải phải dựa vào gánh ở sau người mờ ám, là không có khả năng thoát khỏi, chuyện bây giờ hướng đi đã có những nằm ngoài dự đoán của Trịnh Hoa Long, hơn nữa Trịnh Hoa Long vào vừa mới bị Trương Nha Lăng giữ trong quá trình, bộ ngực vết thương cũng có chút rạn nứt, đã có hơi vết máu xuyên thấu qua y phục rỉ ra, thêm đó Trịnh Hoa Long luôn luôn vào dùng sức, cho nên hiện tại Trịnh Hoa Long tình huống đáng về không đảm đương nổi, vào tiếp tục như vậy, một hồi không cần Trương Nha Lăng động thủ, Trịnh Hoa Long sẽ không thể.

Vào bệnh viện trong phòng bệnh, Bối Minh Tuấn hơi mờ mắt, bụng truyền đến trận trận đau đớn, để cho Bối Minh Tuấn dùng không hơn tình cảm, đỡ chung quanh thiết bị mới chậm rãi đứng lên, Trương Nha Lăng cuối cùng vẫn là thừa cơ trả thù lúc trước Bối Minh Tuấn đối với hắn mờ ám thù, Bối Minh Tuấn cười khổ một cái, thật không biết hình dung như thế nào Trương Nha Lăng người này. Nhìn một chút có chút xốc xếch gian phòng, Trịnh Hoa Long và Trương Nha Lăng đều đã trải qua chẳng biết đi đâu, trống không trên giường bệnh còn giữ Trịnh Hoa Long thân thể nhiệt lượng thừa. Bối Minh Tuấn không biết Trương Nha Lăng vào đem hắn đánh bất tỉnh sau đó rốt cuộc làm cái gì, bất quá Bối Minh Tuấn cũng lớn khái có thể đoán được chuyện gì xảy ra, bên ngoài trên hành lang cảnh vệ cửa vào riu ra riu rít nói chuyện, Bối Minh Tuấn cúi đầu nhìn một chút cũng ở một bên hộ sĩ, còn có xa xa bên trong trong hành lang nằm ngất đi giá trị ban thầy thuốc, sau đó bắt đầu ở xung quanh lật lên, nhảy ra khỏi một ống chích, sau đó mờ ra đóng gói, đầy mặt không khí, hướng phía hộ sĩ cánh tay liền đeo đi vào, sau đó đem tràn đầy một ống không khí đều đẩy vào, không lâu lắm, hộ sĩ thân thể mà bắt đầu đều động, trên mặt lộ ra vẻ nét mặt, sau đó rất nhanh đã trở nên không nhúc nhích, đồng dạng, Bối Minh Tuấn bảo chế đúng cách cũng giải quyết rồi cái tên trách nhiệm thầy thuốc, muốn trách cũng chỉ có thể quái hai người kia ngày hôm nay trách nhiệm thời điểm không xong, Bối Minh Tuấn biết, hiện tại mất thấy toàn bộ quá trình, trừ Bối Minh Tuấn chính là trước mắt hai người kia, tuyệt đối không thể để cho tin tức để lộ đi ra ngoài.

Bối Minh Tuấn vỗ vỗ trên người xám, một tay vịn bức tường, một tay ôm bụng, đẩy cửa đi ra phòng bệnh.

"Đồng sự Bối sự tình? ! Ngài ngài thế nào?" Đối với đồng sự Bối sự tình xuất hiện đưa tới rất nhiều người chú ý, chuyện mới vừa phát sinh hơi quá đột nhiên để cho bọn họ quên mất Trương Nha Lăng là Bối Minh Tuấn áp vào, đương nhiên bọn họ cũng không biết trong phòng bệnh rốt cuộc xảy ra chuyện gì, đều ở đây cuống cuống thế nào giải cứu Trịnh Hoa Long.

"Vừa mới Trương Nha Lăng xuất thủ đem ta đánh ngất xỉu, chuyện gì xảy ra?" Bối Minh Tuấn cau mày hỏi, vừa mới vậy một cái lực đạo thật là lớn, xem ra cái này đau đớn nhất thì bán hội là không lành được.

"Trịnh tổng bị hãm cướp đi, chúng ta đang chuẩn bị liên lạc thành viên hội đồng quản trị, nghĩ biện pháp giải quyết đâu." Một cảnh vệ lão lão thật thật báo cáo.

"Ta biết, ở đây liền giao cho ta, đem tất cả mọi người kêu đến đi." Bối Minh Tuấn có chút giật mình, Trương Nha Lăng là gan ghê gớm thật, cứ như vậy ban ngày ban mặt đem Trịnh Hoa Long cướp đi? Lần này động tĩnh cũng lớn, trước tạm thời có thể kéo một hồi là một hồi đi, chờ Trương Nha Lăng giải quyết rồi Trịnh Hoa Long, như vậy chuyện này cũng liền vô lực hồi thiên, khi đó thì không phải là hãm Bối Minh Tuấn chuyện.

"Vâng, ta biết." Cái này cảnh vệ mới ý thức tới, trước mắt người này chính là ban giám đốc một thành viên, thế này vừa lúc không cần lấy can đảm cho những đồng nghiệp khác gọi điện thoại hỏi báo, thế là nhanh đi báo tin những người khác đi.

Rất nhanh, nhân viên liên hội tụ trở lại, cũng là cảnh vệ còn có hộ sĩ và thầy thuốc, được vào không có người ngoài, cũng là Hoa Đảng người của mình.

"Chuyện này, ta yêu cầu toàn diện bao vây tin tức, bất luận kẻ nào không được ngoại truyện, hiện tại kiểm kê nhân số, trở lại mỗi người cương vị, nếu hãm cướp đi Trịnh tổng, liền nhất định sẽ nói yêu cầu, bọn chúng ta điện thoại là được." Bối Minh Tuấn vào hết sức cho Trương Nha Lăng kéo dài thời gian, bất quá nói vậy cũng không dài lắm, nếu như chậm chạp đợi không được cái tên căn bản sẽ không gọi điện thoại tới nói, tin tưởng Bối Minh Tuấn cũng không thể vào thờ ơ.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 199: tin người chết (trung)

Không biết qua bao lâu, ô tô cuối cùng ngừng lại, bên ngoài một mảnh đen kịt, dọc theo đường đi Trương Nha Lăng và Trịnh Hoa Long đều không nói gì thêm, trong lòng đều nghĩ đến mỗi người chuyện tình.

"Đây là đâu?" Trịnh Hoa Long ngẩng đầu nhìn ngoài cửa sổ, hỏi, đi qua thời gian dài như vậy, Trịnh Hoa Long nghĩ đã đi rồi thật là xa, hẳn không rõ ràng lắm vì sao Trương Nha Lăng sẽ đem hắn đưa thế này địa phương xa, nếu quả như thật muốn giết lời của hắn, tùy tiện như vậy tìm một chỗ là được rồi đi, nghĩ tới đây, Trịnh Hoa Long trong lòng mọc lên một chút thời hạn cánh, có thể Trương Nha Lăng cũng không phải biết thực sự giết hắn.

"Trịnh tổng, ta chỉ là muốn tìm một chỗ an tĩnh hỏi mấy vấn đề mà thôi." Trương Nha Lăng đem xe tắt lửa, sau đó tựa ở chỗ tài xế ngồi nói ra.

Xe một tắt, xung quanh lập tức lâm vào trong bóng tối, Trương Nha Lăng và Trịnh Hoa Long chỉ có thể miễn cưỡng thấy mặt của đối phương.

"Chẳng qua là hỏi mấy vấn đề?" Trịnh Hoa Long kinh ngạc hỏi.

"Chẳng qua là hỏi mấy vấn đề. Người chú ý ta hút thuốc?" Trương Nha Lăng từ trong túi móc ra một gói thuốc lá, xuất ra một kéo theo trong miệng, sau đó châm hít một hơi, toàn bộ phê bên trong đều tràn ngập mùi thuốc lá hơi, để cho Trương Nha Lăng thiếu chút nữa khụ ra.

"Không có việc gì, người hút đi." Trịnh Hoa Long có chút không nói gì, Trương Nha Lăng đã đốt thuốc hơi lại hắn, câu trả lời của hắn còn có ý nghĩa sao.

"Trịnh tổng cha mẹ của người còn khỏe mạnh sao?" Trương Nha Lăng phun ra một mực giả vờ hỏi.

"Không có ở đây đã, làm gì hỏi cái này?" Trịnh Hoa Long sững sốt một chút hỏi đáp, Trịnh Hoa Long từ nhỏ đến lớn tiếp nhận tình thương của cha lòng mẹ thương con cũng không nhiều, hoặc là nói hắn đối với phụ mẫu của chính mình ân tượng đã mơ hồ.

"Vậy người nhất định giống như ta, cũng có thể cảm nhận được mất đi cha mẹ cảm giác, bất quá Trịnh tổng đưa nhỏ tựa hồ không thể cảm nhận được cảm giác này, quá sống an nhàn sung sướng, không đi qua gió táp mưa sa." Trương Nha Lăng có chút tùy ý nói ra.

Trịnh Hoa Long bị Trương Nha Lăng một câu nói này khiến cho chẳng biết tại sao, vì sao Trương Nha Lăng lại đột nhiên và hắn nói đến cha mẹ vấn đề, nhưng lại đem con trai mình Trịnh Bản cũng kéo vào, cho nên Trịnh Hoa Long lựa chọn lặng im, chờ Trương Nha Lăng nói tiếp.

"Trịnh Bản là bạn học của ta, nói thật đi, thấy hắn thế này ta cũng rất đau lòng, rất hiển nhiên thế này đối với Trịnh Bản là bất lợi, cho nên ta cũng muốn để cho Trịnh Bản cảm nhận được cái loại cảm giác này, thế này hẳn mới sẽ biết quý trọng." Trương Nha Lăng mang một mực sương mù phun ở Trịnh Hoa Long trên mặt nói ra, có chút thờ dãi.

"Trương Nha Lăng đúng không, người và Kiều Phong là quan hệ như thế nào." Trịnh Hoa Long đồng tử co lại, chặt vật há mồm hỏi.

"Hắn là cha ta." Trương Nha Lăng hỏi đáp.

"Cha người? ! Cha ruột?" Trịnh Hoa Long mười điểm giật mình, trừng hai mắt nhìn Trương Nha Lăng không thể tin được, Trịnh Hoa Long qua nhiều năm như vậy cũng không có tha lỏng đối với Kiều Phong nhất cử nhất động giám thị, nhưng là cho tới nay không có phát hiện Kiều Phong có bất kỳ đứa nhỏ, hôm nay một uy hiếp được tánh mạng hắn người trẻ tuổi đột nhiên xuất hiện, phá vỡ lâu dài tới nay cân đối, sau đó còn nói cho hắn biết Kiều Phong chính là cha của hắn, điều này làm cho Trịnh Hoa Long hận không thể tiếp thu.

"Không phải cha ruột, cha mẹ ruột của ta đã qua đời." Trương Nha Lăng nhìn kinh ngạc Trịnh Hoa Long lắc đầu.

Nghe Trương Nha Lăng giải thích, Trịnh Hoa Long cuối cùng là thở dài một hơi, bất quá Trương Nha Lăng dưới một câu nói lại để cho Trịnh Hoa Long vừa mới buông lỏng tâm tình lập tức vừa cuồng nhảy dựng lên.

"Ta ruột cha mẹ chết ở con trai người thủ hạ, cho nên ta nói giữa chúng ta không có ân oán, ta đại biểu là cá nhân ta, và ta có ân oán là con của ngài, Trịnh Bản. Nếu hắn đi tìm cha mẹ của ta, ta cũng chỉ dễ tìm cha của hắn." Trương Nha Lăng vào lúc nói lời này tay nhẹ nhàng mà run rẩy được, hàm răng đem yên mồi cắn đã thay đổi hình.

"Người là nói Trịnh Bản?" Trịnh Hoa Long vẫn còn đang suy tư được Trương Nha Lăng vừa mới nói, có chút không phản ứng kịp. Trịnh Bản chưa từng có đem chuyện này nói với hắn cái này làm phụ thân.

"Đúng vậy, con trai ngoan của người Trịnh Bản, nơi này là nhà của ta, cha mẹ ta đã từng sinh hoạt nơi ấy, ta chỉ là muốn nói cho người biết, cha mẹ của ta đã từng cho ta bỏ ra thật nhiều thật nhiều, ta còn chưa kịp đi báo đáp bọn họ, bọn họ cũng đã không có ở đây, bọn họ chẳng qua là thấy được ta lớn lên, lại không có cơ hội thấy ta thành công, kết hôn, yên ổn cuộc sống, đây là một loại tiếc nuối. Ta thừa nhận, ta xuất thân rất thấp, xa xa không có các người như vậy cao cao tại thượng, coi khinh chúng sinh, các người ngày hôm nay có lẽ là các người liều mạng tới, người chết ta sống đoạt tới, chúng ta đều có rất nhiều không dễ dàng, ta hôm nay là Kiều Phong cho, cho nên ta nhìn kỹ hắn làm cha của ta. Ta chán ghét một thù trả một thù, thế này có thể mấy cuộc đời người đều muốn gánh nặng được loại này bọn họ bản thân không muốn đi gánh nặng sứ mệnh, chúng ta không có trách nhiệm đi để cho chúng ta hậu bối có cuộc sống như thế." Trương Nha Lăng vừa nói, một bên bóp tắt đã sắp cháy hết yên, ném tới ngoài cửa sổ, Trương Nha Lăng ánh mắt như là đang nhìn phương xa, rất sâu thẳm.

"Cho nên? Chuyện này ta không biết, Trịnh Bản hẳn không có nói cho ta biết, nếu quả như thật là như thế này, như vậy ta đại biểu Trịnh Bản giống người

nói ân hận, bất kỳ bồi thường ta đều nguyện ý gánh nặng." Trịnh Hoa Long rất thẳng thắn nói ra.

"Trịnh tổng, ta vừa mới tựa hồ đã hỏi người vấn đề này, người chết vẫn có thể phục sinh sao?" Trương Nha Lăng vừa nói, một bên vào trên cổ lục lợi, trên cổ hệ một tấm thường dây chuyền, Trương Nha Lăng một tay lấy dây chuyền kéo ra ngoài. Dây chuyền cuối cùng là một quả điệu bộ tinh mỹ ngân sắc đạn, lộ ra một loại phong cách cổ xưa thần bí, đạn trên người điêu khắc hình rồng đồ án, Trịnh Hoa Long từ chưa từng thấy qua một đạn còn có thể làm tinh như vậy đến mức, quả thực không cách nào tưởng tượng như vậy hàng mỹ nghệ là lấy tánh mạng người ta lợi khí.

"Không thể." Trịnh Hoa Long nuốt nước miếng một cái hồi đáp.

"Đẹp đi? Cái này là sự phụ của ta đưa cho ta, hân giáo hội ta rất nhiều thứ, ta muốn nếu có cơ hội người thật phải gặp hân một chút." Trương Nha Lăng lấy ra phía sau ngân sắc súng ngắn, mang đạn thuần thực cất vào súng dậm, sau đó rỗng rỗng một cái lên đạn, cái thanh âm này vào Trương Nha Lăng nghe tới là như vậy thanh thúy, chính là theo Trịnh Hoa Long cái này giống như là chuông tang giống nhau.

"Trịnh tổng, ta muốn Trịnh Bân biết thật tốt giải thích với người về ta chuyện của cha mẹ, cũng hy vọng người có thể hảo hảo mà giáo dục hân." Trương Nha Lăng đột nhiên hướng về phía Trịnh Hoa Long lộ ra mỉm cười, hàm răng trắng nõn, khiến người ta nhìn rất thân gần rất hữu hảo, không có một tia ác ý.

"Ta sẽ, ta nhất định sẽ thật tốt giáo dục hân, chúng ta bây giờ có thể đi về đi? Ta đáp ứng người, ta và người chuyện giữa đã xóa bỏ." Trịnh Hoa Long nghe Trương Nha Lăng nói sau đó rất cảm kích nói ra, xem ra Trương Nha Lăng ngày hôm nay sẽ không giết hân.

"Trịnh tổng người suy nghĩ nhiều, ý của ta là, hân trở lại trong địa ngục nói cho người." Nói, Trương Nha Lăng giờ lên màu bạc súng.

Trịnh Hoa Long cảm giác một chút lạnh lẽo ở trán của mình phía trên, còn chưa có chờ hân gọi ra, cũng cảm giác hết thấy chung quanh đều trở nên không chân thật, toàn thân lạnh như băng, rơi vào trong bóng tối.

Tiếng súng quanh quẩn ở trong xe, đạn quán xuyên Trịnh Hoa Long cái trán sau đó từ Trịnh Hoa Long sau lưng cửa sổ xe bắn đi ra ngoài, máu tươi phun vào bên trong xe, nhiễm đỏ chỗ kế bên tài xế vị, trước một giây còn đang nói chuyện, sau đó một giây Trịnh Hoa Long, cái này vang teng teng nhân vật, Hoa Đăng người chuông đã liền kết thúc tánh mạng của hân biến thành một thi thể lạnh như băng.

Lạch cạch lạch cạch, một giọt mưa từng tí ở xe trước trên cửa sổ, chậm rãi càng nhiều hơn hạt mưa nhỏ xuống, bên ngoài bắt đầu rơi xuống cơn mưa.

"Ha ha ha ha ha ha ha ha ha." Trương Nha Lăng điên cuồng cười lớn, phát tiết, cha mẹ thù đã bắt đầu báo, kế tiếp chính là Trịnh Bân.

Chính là cười cười, Trương Nha Lăng nước mắt lại không cảm được chảy xuống, sau đó càng chảy càng nhiều, Trương Nha Lăng gục trên tay lái khóc lớn lên, giống một thương tâm đứa nhỏ.

Đúng vậy, người chết không có thể sống lại, Trịnh Hoa Long chết, thậm chí Trịnh Bân chết cũng không cách nào bù đắp mất đi cha mẹ loại đau này.

"Chung quân gia, có tin tức, tìm được Trương Nha Lăng." Một thủ hạ hấp tấp chạy tới cùng Chung Bá báo cáo đến.

"Cái gì? ! Ở nơi nào? Cái tên kia hiện tại ở nơi nào?" Chung Bá lập tức đứng lên gấp gấp hỏi, từ sáng sớm phát hiện Trương Nha Lăng không thấy sau đó, toàn bộ Phong phủ liền ở vào một cực độ hỗn loạn trạng thái, toàn bộ có thể liên lạc với người đều liên lạc, vẫn luôn không có bất kỳ tin tức, Chung Bá cấp bách như là kiến bò trên chảo nóng, một mặt lo lắng Trương Nha Lăng vừa gây ra phiền toái gì tới, về phương diện khác lại lo lắng Trương Nha Lăng gặp chuyện không may, thế này liền không có biện pháp và Kiều Phong thông báo.

"Nghe nói hôm nay hân đi Hoa Đăng tổng bộ, Lan Hinh vừa mới nói, hân đi tìm Hoa Đăng Bối Minh Tuấn, sau đó cũng không biết, nghe nói là và Bối Minh Tuấn ly khai." Thủ hạ vội vàng như thực chất báo cáo.

"Ghe tòm, tự cho là đúng người trẻ tuổi, bản thân cánh cứng rắn? Bản thân đi Hoa Đăng tổng bộ? Chịu chết? Vội vàng phái người đi Hoa Đăng thăm dò một chút tin tức, mau, ngoài ra cho ta liên lạc Lan Hinh, để cho nàng đem cả một chuyện đã xảy ra đều hỏi báo cho ta một lần." Chung Bá hùng hùng hổ hổ nói ra, Trương Nha Lăng làm như vậy để cho Chung Bá giận run người, bất quá bây giờ chỉ ít biết Trương Nha Lăng hướng đi của, cuối cùng so với cái gì cũng không biết mù quáng tìm muốn tốt hơn rất nhiều.

Vốn có Lan Hinh phải không dự định đem chuyện này nói cho Phong phủ, bởi vì cũng không biết nguyên nhân gì, Lan Hinh đối với Trương Nha Lăng có một loại không rõ tín nhiệm, chính là theo thời gian trôi qua, không có một chút chút tin tức truyền tới, Lan Hinh cũng mường tượng cuồng cuồng, cũng có chút hối hận, quả nhiên loại hành vi này quá mức lỗ nhãng, cho nên Lan Hinh chùng đó suy tư, tốt nhất còn quyết định đem chuyện này hỏi báo cho Phong phủ, làm cho Chung Bá tới nghĩ biện pháp xử lý.

Lan Hinh cũng đang nóng nảy cùng đợi tin tức, nàng không hy vọng Trương Nha Lăng gặp chuyện không may, theo Lan Hinh, nếu như Phong Đăng thật sự có đánh Hoa Đăng cơ hội, như vậy cơ hội này nhất định vào Trương Nha Lăng trên người.

Bối Minh Tuấn đã đem bệnh viện hiện trường dọn dẹp xong rồi, cũng thông tri cảnh sát, bất quá Bối Minh Tuấn đang trả lời bình thường vấn đề thời điểm, rất nhiều nơi ấy đều hàm hồ ngoài từ, ướm át bản thủ, hơn nữa bình thường trước sau mâu thuẫn, điều này làm cho cảnh sát điều tra làm việc lâm vào vũng bùn, còn bên cạnh vậy những mất thấy chuyện đã xảy ra cảnh vệ tự nhiên là không dám đi tới và Bối Minh Tuấn tranh luận, cho nên Bối Minh Tuấn coi như là thành công đem cảnh sát cho kéo lại, trong lòng lặng lẽ cầu nguyện Trương Nha Lăng nhất định phải thành công a.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cự Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

chương 200: tin người chết (hạ)

Bối Minh Tuấn ngồi ở trong bệnh viện trên ghế dài lo lắng cùng đợi tin tức, phần lớn cảnh sát đã đi trở về, chỉ còn lại có vài người còn ở bên ngoài điều tra lấy chứng, vừa mới náo nhiệt bệnh viện cũng yên tĩnh lại.

Dựa theo Bối Minh Tuấn và những đồng nghiệp khác yêu cầu, chuyện này đã bị nghiêm trọng phong khóa, trừ bệnh viện cảnh vệ ở ngoài, cũng chỉ có vài cái thành viên hội đồng quản trị biết, thế nhưng Trịnh Nguyên điện thoại của vẫn luôn không có đánh thông, điều này làm cho Bối Minh Tuấn cũng có một chút lo lắng, mặc dù nói Trịnh Nguyên và Bối Minh Tuấn cũng là lòng biết rõ biết không đem đối phương cho rằng chân chính mình hữu, thế nhưng Trịnh Nguyên vẫn là Bối Minh Tuấn trong kế hoạch trọng yếu quân cờ, lúc này xảy ra thế này chuyện trọng đại còn liên lạc không được Trịnh Nguyên, thực tại lệnh Bối Minh Tuấn có chút khẩn trương.

Ngay Bối Minh Tuấn cúi đầu trầm tư thời điểm, bên ngoài đột nhiên vang lên ô tô động cơ thanh âm, xuyên thấu qua bệnh viện cửa chính khe cửa, Bối Minh Tuấn thấy sáng loáng ô tô đèn xe chiếu vào.

Đã trễ thế này, thế nào còn sẽ có người trở lại? Bối Minh Tuấn có chút buồn bực, đứng dậy đi ra ngoài dự định xem một đến tột cùng.

"Bối Minh Tuấn, người đem cha ta làm đi nơi nào?" Bối Minh Tuấn mới vừa đi ra cửa chính, đã nhìn thấy Trịnh Bản vẻ mặt tức giận hướng Bối Minh Tuấn quát.

"Người đang nói cái gì? Cái đó và ta vừa có quan hệ gì?" Bối Minh Tuấn cả kinh, thật không ngờ Trịnh Bản dĩ nhiên trước tiên chạy tới, bất quá vẫn như cũ mặt ngoài trấn định làm bộ vô tội không biết chuyện.

"Khôn kiếp! Ta đã nghe ban giám đốc người ở bên trong nói, người đem cái tên kia mang theo trở lại sau đó cái tên kia liền đem cha của ta cướp đi! Bối Minh Tuấn, quang minh chính đại làm như vậy, người có tin ta hay không hiện tại liền giết chết người!" Trịnh Bản căn bản không tin tưởng Bối Minh Tuấn giải thích, hung hăng đẩy Bối Minh Tuấn một cái, sau đó người gây sự nói, Bối Minh Tuấn tin tưởng Trịnh Bản thực sự sẽ làm ra tới, không giống như là miệng uy hiếp, lại nhìn thoáng qua theo Trịnh Bản cùng đi mấy tên thủ hạ, các mắt lộ ra hung quang, không khỏi nuốt một búng nước miếng.

"Ta là đem hán mang đến, thế nhưng đó là ta bắt được, Trịnh tổng đã phân phó bắt được người muốn trực tiếp mang tới. Không tin người có thể hỏi cảnh vệ, không nên ngậm máu phun người." Bối Minh Tuấn ăn nói bừa bãi nói.

"Không sai người kia là đồng sự Bối áp tới được lúc đó còn mang theo còng tay sau đó Bối tổng cũng là bị thương" Bối Minh Tuấn vừa nghe lời này, lập tức vọt quá ... Trùng mắt một bên có chút không biết làm sao cảnh vệ, cảnh vệ bị Trịnh Bản tránh đến toàn thân sợ hãi, thế là chiến chiến ngượng ngượng nói ra.

"Mẹ nó, vậy người vội vàng cho ta tìm! Ta hiện tại liền phải biết rằng cha ta tin tức, hiện tại!" Nghe xong cảnh vệ vừa nói như vậy, Trịnh Bản trừng Bối Minh Tuấn một cái, thà néo Bối Minh Tuấn áo tay lạnh lùng nói.

"Nên làm ta đã làm, người muốn cho ta thế nào?" Bối Minh Tuấn liếc Trịnh Bản một cái, cả sửa lại một chút áo nói ra.

"Cái tên kia là ai! Người có phải hay không đã biết?" Trịnh Bản đột nhiên nhớ tới cái gì giống nhau, hán hiện tại còn không biết cái này năm lần bảy lượt khiêu chiến hán điểm máu chốt người rốt cuộc là người nào, bất quá Trịnh Bản vẫn luôn nhớ kỹ mặt của hán, mỗi khi nhớ tới gương mặt đó, Trịnh Bản liền trong cơn giận dữ.

"Trừ tính danh gọi Trương Nha Lăng ở ngoài, lại không biết cái gì những thứ đồ khác, phải là người của Phong Đăng." Bối Minh Tuấn đối với Trương Nha Lăng hiểu rõ cũng không nhiều, hơn nữa Bối Minh Tuấn nghĩ đem những thứ này nói cho Trịnh Bản cũng không sao, Trương Nha Lăng là người của Phong Đăng chuyện này theo Bối Minh Tuấn rõ ràng.

"Người nói cái gì? ! Tên gì?" Trịnh Bản dường như nghe được cái gì thứ rất đáng sợ giống nhau, thanh âm có chút run rẩy nói.

"Gọi Trương Nha Lăng a, rất tên kỳ cục đúng không, đây là hán bản thân nói cho ta biết, cho nên cụ thể thật giả cho dù là ta cũng không rõ lắm." Bối Minh Tuấn thấy Trịnh Bản cái biểu tình này, còn tưởng rằng Trịnh Bản nghĩ tên này có chút kỳ quái không quá tin tưởng, thế là giải thích nói.

"Người cầm miệng, người xác định người kia thực sự gọi Trương Nha Lăng? Người không có tính sai?" Trịnh Bản có chút kích động nói ra.

"Không có, khẳng định không có, ta lúc đó cũng hiểu được tên này rất kỳ quái cho nên xác nhận qua." Bối Minh Tuấn sừng sốt một chút nói ra, hán còn chưa có hiểu rõ vì sao một cái tên sẽ làm Trịnh Bản như vậy thật thối.

"Người kia, đáng đáp bộ đáng gì nữa?" Trịnh Bản bình phục một cái tâm tình của mình ngược lại hỏi, dù sao cũng không phải là không thể được nặng tên nặng họ có thể.

"Thật cao thật to, vẫn tương đối tinh thần đẹp trai, rất có mưu kế, cùng người đáng về có thể đấu." Bối Minh Tuấn đại khái hình dung một cái, sau đó cho ra một tương đối cao độ đánh giá, và Trương Nha Lăng giao tiếp quả thật làm cho Bối Minh Tuấn có chút đáp ứng không xuể, phải khắp nơi đề phòng.

"Có thể cùng ta tương giác lượng? Xem ra phải là làm làm người." Trịnh Bản trong miệng nhỏ giọng lầm bầm nói, nếu quả như thật như Bối Minh Tuấn nói thế này, như vậy người này liên hoàn toàn không thể nào là bản thân biết cái tên Trương Nha Lăng, nghĩ tới đây Trịnh Bản ngược lại thờ dài một hơi, nếu như Trương Nha Lăng thực sự đột nhiên trở nên ưu tú như vậy nói, nói vậy hẳn mình nhất định không thể tiếp thu đi, một từng đề cho bản thân đáp người đột nhiên leo đến cũng giống như mình độ cao, Trịnh Bản lòng tự trọng vô luận như thế nào đều không cho phép chuyển như vậy phát sinh.

"Người nhận thức cái này Trương Nha Lăng?" Bối Minh Tuấn nhìn Trịnh Bản hay thay đổi thần sắc, nghĩ có chút cổ quái, thế là hỏi dò.

"Không biết, đại khái là ta làm, hẳn không phải là một người, cũng có một người tên là Trương Nha Lăng, là ta vào Long Thành đại học biết, bắt quá hẳn hiện tại cũng đã chết đi." Trịnh Bản lắc đầu cười lạnh nói.

"Thế này, người về trước đi, bên này Trịnh tổng có tin tức nói, ta liền phái người báo tin người, ta muốn đại khái sẽ không đem Trịnh tổng thế nào, dù sao Trịnh tổng lực ảnh hưởng và Hoa Đăng trả thù coi như là Kiều Phong tại đây cũng muốn cân nhắc một phen." Bối Minh Tuấn chủ động đề nghị, Trịnh Bản tại đây Bối Minh Tuấn có loại rất cảm giác không được tự nhiên.

"Cũng tốt, ta hy vọng mau chóng nghe cha ta bình an tin tức, không phải, đêm nay tại đây ngồi trong bệnh viện mọi người, đều trốn không thoát can hệ!" Trịnh Bản gạt đầu, bất quá lập tức ngược lại hung hăng nói ra, hơn nữa cố ý không có hạ giọng, gần như phụ cận cảnh vệ và thầy thuốc tất cả đều nghe thấy được, tiếng nuốt nước miếng tức khắc nhớ tới, bọn họ có thể không muốn trở thành Trịnh Hoa Long vật bồi táng, cho nên đều ở đây yên lặng cầu nguyện, bọn họ cực cùng Trịnh tổng có thể tận dụng mau trở lại.

"Để cho, được rồi, người có nhìn thấy hay không Trịnh Nguyên? Ta còn có một số việc muốn tìm hắn, bất quá luôn luôn không có liên lạc với." Ngay Trịnh Bản dự định lúc đi, Bối Minh Tuấn gọi lại Trịnh Bản hỏi, vốn có Bối Minh Tuấn không muốn đi hỏi, bất quá Bối Minh Tuấn mơ hồ lo lắng đề cho hắn không cách nào ngồi đi bị động chờ tin tức, lúc này cũng không kịp Trịnh Bản biết suy nghĩ gì.

"Hắn đã chết, tự làm tự chịu." Trịnh Bản dừng bước lại, ngay cả thân thể cũng không có lộn lại thần nhiên nói, sau đó càng chạy càng xa.

Lưu lại Bối Minh Tuấn, như là rơi vào vết nứt cảm giác giống nhau, Trịnh Bản nói nghe giống như là cảnh cáo giống nhau.

Vào mấy trăm km ra, Trương Nha Lăng cảm thụ được buổi tối cảm giác mát, nắm thật chặt y phục, hướng phía cũ nát khu dân cư đi tới, lần trước Trương Nha Lăng tới thời điểm, còn có sự cảm râm của nẫu thân và cha câu lũ bóng lưng, chính là hôm nay, chỉ có một mình hắn, chẳng qua là cái này cũ nát nhà lâu và hẹp hẹp đường nhỏ còn như cũ như vậy.

Lên lầu, mở đã có những rỉ sét cửa chính, phát sinh kết thanh âm, tức khắc, một loại rất nhớ mùi vị đập vào mặt, nhà mùi vị. Không có ở Phong phù cái loại này nhàn nhạt đàn mộc thơm mát, cũng không có cái loại này thơm mát huân mùi vị, có chẳng qua là lão gia có những mốc meo mùi vị và cũ da đạo cụ cổ xưa vị, thế nhưng đây đối với Trương Nha Lăng mà nói chính là nhà mùi vị. Bởi một đoạn thời gian tới nay đều không có người ở, trong không khí tràn ngập rất nhiều bụi.

Nhìn như vậy cảnh tượng quen thuộc, Trương Nha Lăng mũi đau xót, nếu như cha mẹ thấy hắn bây giờ loại này đáng về, nói vậy nhất định rất giật mình và mừng rỡ đi, nhất định sẽ hỏi han, quản gia dặm dọn dẹp sạch sẽ, mẹ biết chuẩn bị cho hắn thịnh soạn nhất bữa tối, mà cha thì xảy ra đi hảo hảo mà uống một chén, sau đó nơi nơi tuyên dương con hắn lấy được lớn bạc nào thành tựu. Đáng tiếc, việc này cũng sẽ không phát sinh nữa, vô luận hắn trở nên lại ưu tú, cũng sẽ không có người thật lòng cảm thấy vui vẻ và kiêu ngạo.

Trương Nha Lăng một thân dính chế tây trang và cái này nhỏ cái phòng nhỏ có chút không quá phối hợp, hắn đi tới trong phòng của mình, cái phòng này lớn nhất một gian phòng gian, trên bàn sách và trong học tủ hợp lại không có quá nhiều bụi, vào bản thân không có ở đây trong cuộc sống, cha mẹ cũng đều đứng giờ đem cái chỗ này dọn dẹp sạch sẽ, Trương Nha Lăng lấy tay nhẹ nhàng mà vuốt ve mặt bàn, thờ dài một hơi.

Từ bàn học dặm nhảy ra khỏi tầm vé hình cũ và mấy cuốn sách, lại có một chút trước đây cha mẹ mua cho hắn nhỏ vật, sau đó lại đang cha mẹ trong phòng của cầm một vài thứ, cũng không quá quý trọng, vào Trương Nha Lăng trong cũng không có quý trọng mấy thứ, có thể quý nhất chính là cái tên đã không thể thời gian dài nhìn TV đi.

Làm xong những thứ này, Trương Nha Lăng đem tất cả mọi thứ ra về đến một trong bao, sau đó từ trong nhảy ra mấy nén nhang, châm, đơn giản ngồi một hương thai, mang thơm mát cảm đi tới, sau đó hai đầu gối quỳ xuống đất.

"Ba, mẹ. Cảm ơn các người nhiều năm như vậy công ơn nuôi dưỡng, lại không cách nào báo đáp, là ta bất hiếu. Ta xin thề, cha mẹ thù ta nhất định sẽ báo, hôm nay Trịnh Hoa Long huyết còn chưa đủ cọ rửa thù này, ta nhất định sẽ tìm được hung thủ, để cho hắn băm thây vạn đoạn!" Trương Nha Lăng kiên định nói xong, hung hăng đập đầu chín đầu, gõ sàn nhà thùng thùng vang, sau đó đứng lên, cầm lấy thu thập đồ tốt đi ra cửa chính, sẽ rời đi trong nhảy mất, Trương Nha Lăng còn rất không bỏ, cắn răng một cái, Trương Nha Lăng còn đóng lại cửa chính, sau đó từng bước từng bước đi xa.

Lên xe, Trương Nha Lăng tựa ở chỗ tài xế ngồi, nước mắt không bị khống chế chảy xuống, Trương Nha Lăng cũng nói không nên lời hắn hiện tại rốt cuộc là cái gì tâm tình, chẳng qua là cảm thấy giống như là thế giới đột nhiên tối xuống, cho dù người nỗ lực phát sinh nhiều hơn nữa sáng, cũng không có biện pháp chiếu sáng cả thế giới.

"Trịnh Bản, Trịnh Bản, Trịnh Bản! Chuyện này chúng ta không để yên, người đừng chạy, nghìn vạn lần đừng chạy, người được chờ ta, ta sẽ đi tìm được

ngươi rồi, sau đó cướp đi ngươi tất cả, toàn bộ." Trương Nha Lăng lẩm bầm nói.

Trịnh Hoa Long thì thể đã bị Trương Nha Lăng xử lý xong, cái gọi là xử lý xong, Trương Nha Lăng chính là tiện tay đem Trịnh Hoa Long ném tới trên núi hoang, cùng đợi có người đi phát hiện.

Tuy rằng đã dọn dẹp rớt trên xe vết máu, thể nhưng bên trong xe còn tràn ngập nồng nặc mùi vị, Trương Nha Lăng khởi động xe, sau đó hướng phía Long Thành bay nhanh chạy tới.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 201: phiên toái của ngươi lớn (thượng)

"Này, có chuyện gì?" Bối Minh Tuấn cầm điện thoại di động lên có chút buồn bực nói, hiện tại Bối Minh Tuấn tâm tình hết sức phức tạp, lúc này điện thoại lại là phá vỡ Bối Minh Tuấn bình tĩnh.

"Đồng sự Bối, cái tên Trương tiên sinh đã đã trở về, ta riêng báo tin ngài một cái." Cho Bối Minh Tuấn gọi điện thoại người là Bối Minh Tuấn trong quân gia, cho dù Bối Minh Tuấn thanh âm có chút kích động, quân gia còn rất nại trái tim mạch bảo.

"Cái gì? Trương Nha Lăng hán đã trở về? Chỉ một mình hán đã trở về?" Nghe tin tức này, Bối Minh Tuấn có chút kích động nói.

"Không sai, Trương tiên sinh là một người trở về, sau đó liền trực tiếp vào trong phòng đi, để cho ta không nên quấy rầy hán." Quân gia nhất ngữ nhất thập nói ra.

"Được, được, ta lập tức trở lại." Bối Minh Tuấn cũng không kịp hỏi lại nhiều như vậy, cúp điện thoại mà bắt đầu vội vội vàng vàng trở về căn, hiện tại hán có quá nhiều trở ngại cũng muốn hỏi Trương Nha Lăng.

Làm Bối Minh Tuấn vội vội vàng vàng căn đến nhà thời điểm, đã sắp đến sáng sớm, Bối Minh Tuấn lúc này cũng là phi thường mệt mỏi rã rời, mang hoạt một buổi tối, tinh thần luôn luôn ở vào khẩn trương cao độ trung.

"Trương Nha Lăng đâu? Ở đâu?" Vừa vào gia môn, Bối Minh Tuấn liền lớn tiếng hỏi.

"Đồng sự Bối, hán hiện tại ở trong phòng, hán nói không nên đi quấy rối hán, bằng không" thấy Bối Minh Tuấn thẳng đến Trương Nha Lăng căn phòng, quân gia có chút lúng túng nói.

"Câm miệng, Trương Nha Lăng! Trương Nha Lăng ngươi đi ra cho ta, ta có chuyện hỏi ngươi! Trương Nha Lăng! ? Trương Nha Lăng!" Bối Minh Tuấn cũng không Cố quân gia nói, bắt đầu thành thịnh phan gõ cửa hô lớn.

Gõ hồi lâu, Trương Nha Lăng đều không có bất kỳ đáp lại, điều này làm cho Bối Minh Tuấn có chút tức giận, loại thời điểm này Bối Minh Tuấn cũng là đã không có kiên trì.

"Đem đồ dự bị cái chìa khóa không nên." Bối Minh Tuấn hướng về phía quân gia nói ra, tuy rằng thể này rất không lễ phép, thể nhưng Bối Minh Tuấn cũng bất chấp.

"Cái này có phải hay không có chút không tốt lắm" quân gia có chút trừ trừ nhỏ giọng nói ra.

"Nhanh đi! Có nghe thấy không!" Bối Minh Tuấn cắt ngang quân gia lời nói quát, quân gia lúc này mới gạt đầu bỏ lấy, không có bao lâu cái chìa khóa đã bị mang tới, Bối Minh Tuấn chặn ngang đưa qua cái chìa khóa chuẩn bị mở rộng cửa.

Ngay cái chìa khóa vừa mới cắm vào giữa khe cửa thời điểm, trong lúc bất chợt đem tay bản thân chuyển động, sau đó, cửa được mở ra.

"Bối Minh Tuấn, tùy tiện mở người khác cửa phòng là một loại hèn hạ hành vi, ta phải có nói cho ngươi biết quân gia đừng tới quấy rối ta." Mở cửa đúng là Trương Nha Lăng, đang dùng ánh mắt lạnh lùng mở ra Bối Minh Tuấn không vui nói ra.

"Ta vừa mới có gọi ngươi được chứ? Ngươi trở về vì sao không nói cho ta? Rốt cuộc thể nào?" Bối Minh Tuấn một hồi không nói gì, bây giờ nhìn lại dường như Trương Nha Lăng phải căn phòng này người chủ nhân giống nhau, bất quá hán vẫn hỏi nổi lên hán hiện tại quan tâm nhất trọng tâm câu chuyện.

"Cái gì thế nào?" Trương Nha Lăng không quan tâm nói ra.

"Trịnh Hoa Long a? Người đem Trịnh Hoa Long trực tiếp cướp đi, sau đó thì sao? Người nghĩ rằng ta đang hỏi cái gì." Nhìn như là đang giả bộ ngốc Trương Nha Lăng, Bối Minh Tuấn thực sự không biết nên nói cái gì.

"Hắn đã chết." Trương Nha Lăng thần nhiên nói.

"Chết? ! Có người!" Bối Minh Tuấn thờ dài một hơi, có chút kích động nói, đây thật là một tin tức tốt, hiện tại Hoa Đăng thân cây Trịnh Hoa Long đã chết, ban giám đốc như là năm bề bảy mảng, như vậy bàn tay mình cầm Hoa Đăng là tình thế bắt buộc, chỉ còn lại một nho nhỏ Trịnh Bản, Bối Minh Tuấn nghĩ được sự giúp đỡ của Trương Nha Lăng, càng không phải là vấn đề gì. Cho nên Trương Nha Lăng tin tức này không thể nghi ngờ là vào hướng hẳn tuyên bố Hoa Đăng tân chủ nhân.

"Còn có việc? Người lớn như vậy âm ỉ lớn nhưng liền vì nghe tin tức này? Không có việc gì ta nghỉ ngơi trước." Nói xong Trương Nha Lăng mặt không thay đổi định đem cửa một lần nữa đóng cửa.

"Để cho, ta còn có một ít chuyện muốn hỏi người." Bối Minh Tuấn vội vàng lấy tay chặn cửa nói ra, hẳn dĩ nhiên không phải chỉ vì hỏi Trương Nha Lăng chuyện như vậy tình, dù sao Trịnh Hoa Long loại này kết cục Bối Minh Tuấn cũng là đại khái đoán được.

"Chuyện gì? !" Trương Nha Lăng nhú nhú mày hỏi.

"Trịnh Nguyên chết và người có quan hệ gì?" Bối Minh Tuấn cẩn thận hỏi.

"Trịnh Nguyên? Trịnh gia cái tên thành viên hội đồng quản trị? Không biết, bất quá Trịnh gia người nhiều chết một người luôn luôn tốt." Trương Nha Lăng lắc đầu, hẳn quả thực nghe nói qua Trịnh Nguyên thể này số một người, thể nhưng đối với cái chết của hắn, Trương Nha Lăng cũng là hoàn toàn không biết gì cả.

"Được rồi, vậy người nghỉ ngơi đi, còn dư lại một Trịnh Bản, cái này ta tự mình xử lý là được rồi." Bối Minh Tuấn lắc đầu, xem ra Trịnh Nguyên ứng với nên cùng với Trương Nha Lăng không có quan hệ gì, nhìn như vậy tới, phải là Trịnh Bản ra tay, nghĩ tới đây Bối Minh Tuấn cũng là có những cảm giác mát, một cái gạt mình ngược lại thanh tỉnh rất nhiều, như vậy thủ đoạn độc ác, phải biết rằng Trịnh Nguyên chính là Trịnh Bản thân thúc thúc, Trịnh Hoa Long em trai ruột, đối với người trong nhà ra tay đều ác như vậy, Bối Minh Tuấn hoàn toàn không cách nào tưởng tượng nếu quả như thật và Trịnh Bản đứng ở mặt đối lập, có phải là thật hay không có tự mình nghĩ giống vậy dễ dàng.

"Trịnh Bản, không cho người động." Vốn có cho rằng không có chuyện gì Trương Nha Lăng ở phía sau đột nhiên trên mặt tức giận tăng nhiều nói, dường như chỉ có vào nhắc tới Trịnh Bản thời điểm, Trương Nha Lăng mới có thể biểu hiện ra như vậy trạng thái, cái này là Bối Minh Tuấn tuyệt đối không có nghĩ tới.

"Người nói cái gì? ! Chẳng lẽ còn muốn giữ lại Trịnh Bản?" Bối Minh Tuấn có chút không phản ứng kịp, hẳn không biết Trương Nha Lăng rốt cuộc là nghĩ như thế nào, đều đến nước này, lẽ nào hẳn Trương Nha Lăng dự định lưu Hoa Đăng cơ hội đồng sơn tái khởi sao?

"Trịnh Bản giao cho ta tới, đây là chúng ta hai trong lúc đó ân oán, không được người nhúng tay, người dám nhúng tay, cũng đừng trách ta ngay cả người cùng nhau thu thập." Trương Nha Lăng cảnh cáo thức nói, sau đó phịch một tiếng hung hăng đóng cửa lại, lưu lại kinh ngạc ở nơi nào Bối Minh Tuấn và hẳn quân gia trợn mắt hốc mồm.

"Người điên." Bối Minh Tuấn nhỏ giọng nói, sợ tóe khói, vừa mới còn có vẻ không nhận được, lập tức không biết rút cái gì gió trở nên kích động như vậy, hơn nữa còn là vào trong nhà của hắn, cho tới bây giờ còn chưa thấy qua lớn lối như vậy khách nhân.

"Hừ, người muốn cùng hắn đấu liên đấu đi, tốt nhất đấu một lưỡng bại câu thương, ta tới một ngư ông đắc lợi, ta ngược lại cầu còn không được." Bối Minh Tuấn xoay người rời khỏi hừ lạnh nói, Trương Nha Lăng nguyên ý giúp hắn làm tay chân làm được đề tự nhiên là chuyện tốt, ngược lại tiết kiệm Bối Minh Tuấn không ít khí lực, bất quá Bối Minh Tuấn nghĩ lại vừa nghĩ, vì sao vừa nhắc tới Trịnh Bản Trương Nha Lăng biết tức giận như vậy? Giữa bọn họ có ân oán cá nhân? Nói như vậy đứng đây sớm đi thời điểm Trịnh Bản đúng là đã nói hẳn nhận thức một người tên là Trương Nha Lăng người, sẽ không nói liền là cùng một người đi? Xem tới nơi này mặt có không ít chuyện còn cần điều tra a.

Bối Minh Tuấn đơn giản phân tích một chút, tức khắc phát hiện phương diện này dường như còn có một chút ẩn tình, nếu như có thể biết rõ ràng nói, như vậy trong tay của mình sẽ lại một lá bài tẩy, Bối Minh Tuấn lộ ra nụ cười giảo hoạt, cuối cùng xem ra, mình mới lại là lớn nhất người thắng a.

"Chung quân gia, chúng ta có tin tức mới, là từ bót cảnh sát bên kia truyền tới." Một thủ hạ nói ra, Chung Bá đồng dạng cũng là trắng đêm chưa ngủ, một mặt Kiều Phong hiện tại tại thân thể không có khôi phục, về phương diện khác, Trương Nha Lăng bên kia Chung Bá hiển nhiên cũng là không yên lòng.

"Cảnh sát phương diện tin tức truyền đến? Mau nói." Cảnh sát hai chữ xúc động Chung Bá thần kinh.

"Ngày hôm nay buổi chiều, lệ thuộc cho Trịnh Hoa Long tư nhân bệnh viện nhận được bất cóc tương tự báo nguy, nghe vào hình như là vào trong bệnh viện tỉnh dưỡng Trịnh Hoa Long đột nhiên bị ép buộc, hiện nay không có gì tiến triển, hơn nữa tin tức cũng là phong tỏa, hoàn hảo chúng ta vào bót cảnh sát có một chút lực ảnh hưởng, chúng ta hoài nghi bất cóc Trịnh Hoa Long rất có thể là Trương Nha Lăng." Thủ hạ như thực chất báo cáo nói.

"Hắn đem Trịnh Hoa Long ép buộc? Chỉ bằng chính hắn? Điều này sao có thể?" Chung Bá có chút không dám tin tưởng, lúc trước như vậy kín đáo kế hoạch và an bài, cũng là cuối cùng thất bại, hiện tại chỉ bằng Trương Nha Lăng một người, có thể từ bảo vệ như vậy nghiêm mật tư nhân bệnh viện đem Trịnh Hoa Long cướp ra? Chính là mười Trương Nha Lăng sợ là đều không thể nào làm được đi.

"Chúng ta phân tích phải cùng Hoa Đăng Bối Minh Tuấn có nhất định quan hệ, hiện tại Hoa Đăng bên trong cũng là mười điểm hỗn loạn, Lan Hinh cũng cho ta chúng ta không ít tin tức, hiện nay xem ra, Trịnh Hoa Long bị Trương Nha Lăng cướp đi có khả năng có chừng tám mươi lăm phần trăm." Thủ hạ cho ra một rất số liệu chính xác, số này cứ là tổng hợp lại nhiều phương diện phải suy tính ra.

"Tám mươi lăm phần trăm? Có cao như vậy sao hiện tại có biết hay không Trương Nha Lăng vị trí cụ thể? Cảnh sát đã biết là Trương Nha Lăng làm?" Chung Bá gật đầu, sau đó hỏi.

"Tạm thời xác định không được, cảnh sát đối với Trương Nha Lăng phải là hoàn toàn không biết gì cả, dù sao Trương Nha Lăng tin tức cá nhân đã bị chúng ta lau đi không sai biệt lắm, trên lý thuyết Trương Nha Lăng người này hợp lại không tồn tại." Thủ hạ giải thích.

"Vậy còn được, người nghỉ ngơi trước đi thôi, nếu đã có tin tức, như vậy thì chờ sự tình tiến triển đi, Trương Nha Lăng còn chưa có gốc đến cái loại tình trạng này, hiện tại đúng là từng bước một phản kích Hoa Đăng cơ hội tốt nhất, nghỉ ngơi dưỡng sức, tiếp tục quan vọng." Chung Bá phát tay một cái để cho tất cả mọi người đi nghỉ ngơi, hẳn đã có thể đoán được Trương Nha Lăng sẽ làm nha, như kết quả không có gì bất ngờ xảy ra, như vậy Trịnh Hoa Long phải cũng sẽ không lại xuất hiện trên thế giới này, Trương Nha Lăng rốt cục vẫn phải không để cho Chung Bá uống phí chờ mong. Chung Bá hiện tại cũng là có thể thờ ra một cái, chờ chọn cái thời điểm cũng muốn để cho Kiều Phong biết cái tin tức tốt này.

Vào Long Thành phi trường quốc tế, người đến người đi, một khoảng không khách A380 từ từ đáp xuống sân bay, hành khách lần lượt hạ máy bay, vào hành khách trung, có hai ba hành khách làm cho người ta chú ý nhất, một ba hành khách đại khái năm sáu người, tất cả thân mặc màu đen áo gió, mang theo mũ dạ, nhân thủ một màu đen vali xách tay, giống như là trong phim ảnh hắc bang phân tử giống nhau, hấp dẫn rất nhiều người lực chú ý, những thứ này nam từ áo đen môn luôn luôn duy trì lặng im, rất có trật tự xếp thành một loạt bước nhanh hạ máy bay, hướng phía cửa ra phi trường đi tới, to tầm không thêm quan tâm người chung quanh nghị luận âm ỉ.

Mà một ... khác ba hành khách dụ cho người chú ý nguyên nhân là bởi vì cái này ba hành khách với nhau, có một đẹp đến không cách nào hình dung cô gái, mặc tiêu bì ngoa và nhỏ áo bông, ngay tóc đen thui mang theo cuộn sóng rủ xuống, tuyết trắng gương mặt tươi ngon mọng nước ánh mắt, không thể nghi ngờ trở thành sáng ngời nhất một chỗ phong cảnh, và trước những người áo đen kia hành trình rõ ràng đối lập. Cô gái này nghiêm nhiên một tiêu công chúa giống nhau, trước sau theo được vài người giúp đỡ đem hành lý, còn mơ hồ hình thành bảo hộ đó thể, hiển nhiên cô gái này địa vị khẳng định không nhỏ.

"Ha, đã đã lâu không đã trở về, hy vọng sẽ có thú vị đi." Cô gái trong veo như âm thanh tự nhiên nói.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

chương 202: phiên toái của người lớn (trung)

"Trịnh thiếu gia, chuyện bây giờ một chút tiến triển cũng không có, chúng ta thế này luôn luôn gặt cũng không phải một cái biện pháp a." Một lão già tóc bạc cả đầu nói ra.

"Chú Hinh, vậy ngài xem làm sao bây giờ?" Trịnh Bản lấy tay chống cằm, trầm giọng hỏi, hiện tại Trịnh Bản cũng là không có biện pháp gì tốt lắm, trước mắt những thứ này lão già, cũng là Hoa Đăng thành viên hội đồng quản trị, mà những thứ này thành viên hội đồng quản trị hiển nhiên cũng là và Trịnh Hoa Long đứng ở một cái chiến tuyến người bảo thủ, cho nên Trịnh Bản hiển nhiên đối với bọn họ đều là khách khí, bất quá Trịnh Bản đẩy mắt lóe lên một chút giao hoạt thoáng một cái đã qua, ai nào biết Trịnh Bản hiện tại ở ngoài mặt khách khí có phải hay không nhất thời.

"Già hinh, muốn ta xem chúng ta đem tin tức này công khai tốt lắm, chuyện này nhất định là Phong Đăng làm không thể nghi ngờ, hiển nhiên đã biết, làm sao đáng thế này cất giấu dịch, để cho mọi người cũng xem Phong Đăng sắc mặt, cho bọn hắn tạo áp lực." Một bên một vị khác lão nhân có chút nghiêm túc nói, vị lão nhân này coi như qua loa tuổi trẻ một chút, tóc sơ mặt một bả sáng loáng phát sáng, mặc màu đen âu phục thẳng thớm, khá có một chút phái đoàn.

"Đồng sự Hồ, ta xem người là lão hồ đồ, hiện tại đem chuyện này thả ra ngoài, sẽ chỉ làm chúng ta bị coi thường mà thôi, Hoa Đăng chủ tịch bị Phong Đăng bắt cóc? Quả thực chính là một chuyện tiểu lâm, lẽ nào người muốn cho mọi người xem chúng ta trò cười sao? Hơn nữa chúng ta cũng không có xác thực chứng cứ, cho dù mọi người đều biết Hoa Đăng và Phong Đăng hình cùng nước lửa, thế nhưng không có chứng cứ, vậy không được ngậm máu phun người? Phong Đăng cũng không ngốc, người cho là bọn họ biết ngậm thừa nhận sao?" Bị Trịnh Bản kêu chú Hinh lão già không đợi đồng sự Hồ nói xong, liền lớn tiếng trách cứ.

"Chú Hinh, chú Hồ, các ngài hiện tại cũng đừng có gấp, cha ta hiện tại phải là không có việc gì, hiện tại chúng ta cần phải ổn định cục diện, không thể để cho Phong Đăng thừa cơ chui chỗ trống." Nhìn có chút tức giận hinh thành viên hội đồng quản trị và bị trách cứ hết có chút khó chịu đồng sự Hồ, Trịnh Bản cũng khuyên thành lập cái tới, đồng thời mắt lạnh lẽo hướng về phía một bên luôn luôn không nói gì lão nhân.

"Lão Hồ, già hình nói đúng, chuyện này không thể công khai, không phải chúng ta trừ đôi mắt bên trong ưu ở ngoài, còn muốn đôi mắt ngoại xâm." Luôn luôn trầm mặc lão nhân cuối cùng nói chuyện, thanh âm nghe hết sức ôn hòa, bất quá lại làm cho người có loại không cách nào kháng cự uy nghiêm.

"Ha ha, bác Ngân, nỗi lo lắng bên trong này ta đã giải quyết không sai biệt lắm, chỉ bằng một Bối Minh Tuấn, còn giết không đứng dậy." Trịnh Bản cười ha ha nói, đối với người này, Trịnh Bản vẫn có được một chút kiêng kỵ, người này và cha không phải người anh em lại hơn hẳn người anh em, năm đó Hoa Đảng ngoại giới đều cho rằng là cha của hân Trịnh Hoa Long một người thành lập, kỳ thực chân thật là Trịnh Hoa Long và cái này bác Ngân cùng nhau thành lập, cho nên cái này bác Ngân không chỉ có uy tín chính nói chuyện phân lượng, đều không thua gì Trịnh Hoa Long, chỉ bất quá một mực thôi lui ở phía sau màn, ngay cả Hoa Đảng một chút cao tăng cũng không quá rõ lai lịch của người này.

"Chú ngoại Trịnh Nguyên đã bị ngoại lén lút giải quyết hết đúng không? Ta đã nghe nói, tính tình của ngoại và cha ngoại năm đó rất muốn." Bạc lịch gật đầu nói.

"Bác Ngân quả nhiên tin tức linh thông, không có cách nào, Trịnh Nguyên chủ tự chuốc vạ vào mình, trách không được Trịnh Bản thù đoạn độc ác." Trịnh Bản sững sốt, ngẫu nhiên nói ra, hân ngược lại thật không ngờ bác Ngân tin tức dĩ nhiên nhanh như vậy. ,

"Cha ngoại mang về người tuổi trẻ kia thế nào? KASA tập đoàn bên kia không có làm sao sống hỏi đi." Bạc lịch hỏi.

"Đã dời đi, KASA bên kia chúng ta cũng là lừa dối qua được, bất quá nghe nói Trình tổng sắp tới muốn đem con gái của hân phái trở lại đại biểu KASA tham gia lần này tài chính phong hội." Trịnh Bản nghĩ tới Trình gia hai cái này phiền phức, cũng có chút tức giận.

"Như vậy đi, Trịnh Bản, ngoại tạm thời tiếp nhận chức vụ Hoa Đảng mới mặc cho chủ tịch, chuẩn bị một chút hôm nay mời dự họp buổi họp báo, chúng ta cũng muốn bắt đầu làm tài chính phong hội tổ chức làm chuẩn bị. Dùng biện pháp này tới thay đổi sự chú ý của mọi người đi, đừng làm cho Phong Đảng nắm chúng ta đi." Bạc lịch sờ sờ cằm trầm tư hồi lâu nói ra.

"Bác Ngân, cái này không tốt lắm đâu, ta bây giờ còn chưa có quản lý Hoa Đảng năng lực, ta xem cái này chủ tịch vị trí chính cho cha giữ đi, ta muốn cha đại khái cũng sẽ không đồng ý ta sớm như vậy liền tiếp nhận chức vụ hân." Nghe được bạc lịch lời này, Trịnh Bản trên mặt lộ ra vẻ vui sướng, bất quá lập tức liền che giấu tiếp nữa nói ra. Kỳ thực Trịnh Bản luôn luôn vào mong đợi vào thời khắc này, có thể sớm ngày bắt được Hoa Đảng quyền hành, bất quá tại đây những thế hệ trước thành viên hội đồng quản trị trước mặt, Trịnh Bản hiển nhiên không phải như vậy trắng trợn biểu lộ tâm tình như vậy và nhận xét, cho nên có chút miệng bất thường trái tim mách bảo.

"Có cái gì không tốt, mới cũ tiếp nhận là bình thường, thuận tiện còn có thể nói ngoại tạo một tạo thanh thế, chuyện này ta còn là làm chúa." Bạc lịch cũng không có nhìn ra Trịnh Bản ý tưởng chân thật, còn tưởng rằng Trịnh Bản rất tôn kính cha của hân, lập tức không khỏi gật đầu khen ngợi, sau đó rất vui mừng nói ra.

"Cái này" Trịnh Bản định đem lạt mềm buộc chặt diễn rối cuộc.

"Tốt lắm, ngoại cũng không cần vào chối từ, chuyện này cứ quyết định như vậy, buổi họp báo ngày mai tiến hành, lão Hồ ngoại đi trừ bị, đến nỗi cái khác vụn vặt chuyện tình, nên đoạn vội vàng chặt đứt, già hình, thời khắc lưu ý, sau đó Trịnh Bản vẫn là phải hai người các ngoại nâng đỡ, ta hiện tại cũng không muốn quá nhiều đúc kết tập đoàn chuyện." Bạc lịch xoa xoa huyệt Thái Dương nói ra, tuổi tác của hân còn cao hơn Trịnh Hoa Long phía trên rất nhiều, niên kỷ một lớn, bạc lịch cũng có một chút phiền chán tập đoàn trong phức tạp sự vụ.

"Vâng." Lập tức Trịnh Bản còn có cái khác hai cái thành viên hội đồng quản trị miệng đồng thanh nói ra, đối với bạc lịch, bọn họ còn không dám bác bỏ cái gì.

"Tốt lắm, tan họp đi." Nói xong, cái này chỉ có bốn người cỡ nhỏ bí mật hội nghị chính là kết thúc, Hoa Đảng từ trên xuống dưới còn không biết rối cuộc chuyện gì xảy ra, càng không biết bọn họ ông chủ lúc này đã lặng yên đổi người rồi.

"Ha ha ha ha ha ha ha, ngày này thật là làm cho ta đợi lâu a, Phong Đảng, ta có phải hay không còn muốn cảm ơn các ngoại bắt cóc cha ta đâu? Chờ rõ ràng ngày sau, có chút trưởng, ta cũng vậy có thể thật tốt và có vài người coi là quên đi. Hừ, nhảy nhót tên hề cũng giết không được bao lâu." Trở lại chỗ ở của mình, Trịnh Bản rốt cục phát tiết ra tâm tình trong lòng, nếu như chuyện này cảnh bị người khác thấy được, nói vậy nhất định sẽ thất kinh đi.

"Đồng sự Bối? Đồng sự Bối? Đồng sự Bối, có ngài điện thoại của." Quản gia nhẹ nhàng kêu nằm lý ở trên giường ngủ được như là lợn chết giống nhau Bối Minh Tuấn, đêm qua mang hoạt thế này một đêm, Bối Minh Tuấn trực tiếp nằm lý ở trên giường liền đang ngủ, mắt thấy đã qua buổi trưa, vẫn là không có lên ý tứ.

"Ừ? Chờ phiền ta." Bối Minh Tuấn mơ mơ màng màng không nhận được nói ra.

"Đồng sự Bối có ngài điện thoại của, là việc gấp, nói phải cùng ngài tự mình nói." Quản gia có chút bất đắc dĩ nói, nếu không có trọng yếu việc gấp, hân cũng sẽ không mạo hiểm Bối Minh Tuấn phát hỏa tới quấy rầy Bối Minh Tuấn ngủ.

"Cái gì việc gấp? Chính ngoại trước xử lý một chút, đặt, có thể có nhiều cấp bách?" Bối Minh Tuấn lật một hạ thân tử lằm bằm nói, dự định ngủ tiếp một hồi.

"Chính là đồng sự Bối chuyện này là Hoa Đảng đại sự ngài không thể không nhận a" quản gia rất không nói gì, việc này có thể làm lỡ không được, phải từ Bối Minh Tuấn tự mình xử lý, chưa đến phiên hân để thay thế xử lý a.

"Điện thoại cho ta, nếu như ta phát hiện chuyện này không có trọng yếu như vậy, ngoại sẽ chờ chút ngay." Nghe quản gia nói chuyện này là quan hệ đến

Hoa Đăng đại sự, Bối Minh Tuấn mới miễn cưỡng có thể thanh tỉnh một chút, cực kỳ không tình nguyện cầm điện thoại hùng hùng hổ hổ nói ra.

"Này, chuyện gì." Bối Minh Tuấn mơ mơ màng màng nói ra.

"Đồng sự Bối, Trịnh Bản muốn tiếp nhận chức vụ Hoa Đăng chủ tịch, ngày mai sẽ phải mời dự họp buổi họp báo tin tức, tin tức này ta còn là vừa mới nghe được, hiện nay vậy cũng chỉ có số ít cao tầng biết." Trong điện thoại truyền đến Lan Hinh có chút thanh âm vội vàng.

"Người nói cái gì? ! Trịnh Bản?" Vẫn còn ở mơ mơ màng màng Bối Minh Tuấn đang nghe hết những lời này sau đó chính là hoàn toàn thanh tỉnh lại, nhưng lại lập tức ngồi dậy, ngay cả một bên quần gia cũng là bị lại càng hoảng sợ.

"Không sai, phải là ban giám đốc quyết định, hơn nữa cũng đã có hiệu lực, ta đã bị bổ nhiệm chuẩn bị ngày mai buổi họp báo tin tức, ngài ngày hôm nay luôn luôn không có tới, cho nên ta mới nhớ gọi điện thoại hỏi một chút ngài." Lan Hinh nghe Bối Minh Tuấn đồng dạng giật mình thanh âm, hơi có chút mất mát nói.

"Ban giám đốc? Không có khả năng, xem như ban giám đốc một thành viên ta cũng không có tiến hành biểu quyết, liền có hiệu lực? Hoa Đăng người nào dám làm như thế?" Bối Minh Tuấn có chút không dám tin tưởng, tuy rằng Bối Minh Tuấn không phải chủ tịch, vào ban giám đốc địa vị cũng không cao lắm, thế nhưng hắn cũng là thành viên hội đồng quản trị, bất kỳ quyết định cũng là cần hắn tham dự mới có thể tiến hành, hiện tại vào hắn hoàn toàn không biết gì cả dưới tình huống vừa ra đời thế này quyết định trọng yếu, quả thực không thể nào nói nổi.

"Không biết, bất quá bây giờ Trịnh Nguyên thành viên hội đồng quản trị mất tích, chủ tịch Trịnh Hoa Long cũng là mất tích, nguyên bản ban giám đốc tám người, có ba người rõ ràng nhất nghiêng về Trịnh Hoa Long, Trịnh Bản cái gọi là người thừa kế thứ nhất có thể đại biểu Trịnh Hoa Long tiến hành biểu quyết, cho nên vô luận như thế nào bọn họ cũng có bốn phiếu đồng ý, mà các người bên này quả thực tính toán đầu ra đây chỉ còn lại có ba trương, kết cục là giống nhau." Lan Hinh rất lý trí phân tích nói, việc đã đến nước này, Bối Minh Tuấn đã có cũng được không có cũng được.

"Mẹ nó, ghê tởm, Trịnh Bản rõ ràng dưới một tay được kỳ. Trịnh Hoa Long và Trịnh Nguyên vừa chết, cũng là cho Trịnh Bản cơ hội." Bối Minh Tuấn lấy tay hung hăng đập một cái giường nói ra, không nghĩ tới hắn Bối Minh Tuấn tí mỉ bấy ra lâu như vậy, là cho Trịnh Bản làm áo cưới.

"Trịnh Hoa Long và Trịnh Nguyên chết? ! ! !" Lan Hinh thất thanh hô lên, nàng còn không biết cái này như vậy kinh dị tin tức, nếu như phổ biến, đại khái biết cả thành ồ lên đi.

"Người nói nhỏ chút! Người muốn cho tất cả mọi người biết?" Nghe trong điện thoại truyền đến mau đăm rách màng nhĩ thét chói tai, Bối Minh Tuấn không khỏi nểng.

"Không có ý tứ tất cả đều là Trương Nha Lăng làm?" Lan Hinh có chút áy náy hỏi, nhìn chung quanh một chút, hoàn hảo xung quanh không ai.

"Trịnh Nguyên hẳn không phải là, bất quá Trịnh Hoa Long là khẳng định, tối hôm qua Trương Nha Lăng ép buộc Trịnh Hoa Long sau đó, phải là đem Trịnh Hoa Long xử lý xong, hay là trước ngấm lại biện pháp bây giờ đi." Bối Minh Tuấn đơn giản rõ ràng nói tóm tắt nói một lần.

"Thế này a. Hiện tại cũng không biện pháp gì, chuyện này chắc chắn, không sửa đổi được, trừ phi là Trịnh Bản bản thân chủ động yêu cầu, rất hiển nhiên cái này là không thể nào, hơn nữa Trịnh Bản một khi tiền nhiệm, tự nhiên là muốn dọn dẹp tập đoàn trên dưới, người cùng ta đều trốn không thoát can hệ, bất thường, ta còn có thể khá một chút, chỉ ít ta còn có Phong Đăng bảo hộ." Lan Hinh có chút nhìn có chút hã hê nói ra.

Nghe được Lan Hinh nói như vậy, Bối Minh Tuấn nguyên bản cũng rất mặt âm trầm bằng càng âm trầm.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

chương 203: phiên toái của người lớn (hạ)

"Lan Hinh, người đây là ý gì?" Bối Minh Tuấn có chút âm tình bất định hỏi, nghe Lan Hinh như là vào bỏ đá xuống giếng giống nhau.

"Không có ý gì, chẳng qua là đem rất khách quan phân tích nói cho người nghe mà thôi, đồng sự Bối sự tình người tình huống hiện tại quả thực không lạc quan." Lan Hinh cười một cái nói.

"Mẹ nó, nói cho người biết, vô luận là người chính Trương Nha Lăng, hiện tại cũng là và ta cột vào cùng trên một cái thuyền châu chấu, đục thuyền cùng trầm sự tình, các người những thứ này người thông minh là sẽ không làm tới." Bối Minh Tuấn hung tợn nói ra, bất quá Bối Minh Tuấn trong lòng mình cũng rõ ràng, hắn hiện tại chính là từ chiến đến cùng không có chỗ dựa, không giống Trương Nha Lăng và Lan Hinh, phía sau còn có một không thua gì Hoa Đăng Phong Đăng.

"Người nào nói cho người biết chúng ta là cùng trên một cái thuyền?" Lan Hinh hỏi ngược lại.

"Đừng quên Trương Nha Lăng bây giờ còn đang ta chỗ này, ta khuyên người nói chuyện chú ý một điểm. Trương Nha Lăng đối với các người Phong Đảng cũng còn là rất trọng yếu đi? Nếu như hấn ra sơ xuất, tin tưởng đây là các người không muốn thấy." Thấy mình bây giờ đem Lan Hinh không chút nào biện pháp, không khỏi bắt đầu uy hiếp.

"A? Người xác định Trương Nha Lăng vẫn còn ở trong tay của người?" Lan Hinh hỏi.

"Hừ, ta xem người là chưa thấy quan tài chưa rơi lệ, quân gia, đem Trương Nha Lăng cho ta" Bối Minh Tuấn hừ lạnh nói ra, cho rằng Lan Hinh vẫn còn ở mạnh miệng, thế là hướng về phía một bên quân gia phân phó nói, bắt quá vào Bối Minh Tuấn thấy quân gia sắc mặt thời điểm, tức khắc có chút bất an đứng dậy.

"Đồng sự Bối cái tên Trương tiền sinh sớm đi thời điểm đã mở ra xe của ngài ly khai" quân gia có chút lúng túng nói, nhìn Bối Minh Tuấn bất thiện sắc mặt, thanh âm cũng là càng ngày càng nhỏ.

"Vô liêm sỉ! Người nói cái gì? Chạy trốn? Lái xe của ta? Người vì sao không ngăn!" Nghe được quân gia nói như vậy nói, Bối Minh Tuấn mí mắt gật gật, cái này Trương Nha Lăng dĩ nhiên như vậy quang minh chính đại mở ra xe của hấn đi, chạy ngược lại rất nhanh.

"Ngài ngài khi đó đang ngủ hơn nửa ta cũng cùng ngài nói ngài nói tùy ý" quân gia nghĩ mười điểm tui thân, lúc đó Bối Minh Tuấn ngủ mơ mơ màng màng hấn hồi báo xong chợt nghe gặp Bối Minh Tuấn lâm lâm lâm lâm nói tùy tiện, cho nên cũng không có ngăn Trương Nha Lăng, sẽ bàn, Trương Nha Lăng phải đi, chính là vài cái quân gia cũng ngăn không được a.

"Người!" Bối Minh Tuấn một hồi không nói gì, thật là có giờ vui quá hóa buồn kết cục.

"Đồng sự Bối, làm sao vậy? Người đem Trương Nha Lăng giải tới nơi sao?" Lan Hinh rõ ràng nghe thấy được Bối Minh Tuấn và hấn quân gia đối thoại, thế nhưng như cũ giả ngu hỏi, nói đậm lộ về ý giễu cợt.

"Coi như các người chạy trốn mau, đừng quên, dù cho hấn có thể chạy, người muốn chạy cũng không dễ dàng như vậy, tin tưởng ta, ta có khi là biện pháp với người đồng quy vu tận!" Bối Minh Tuấn da mặt rút đánh, đến phân thượng này, Bối Minh Tuấn ngoài miệng như cũ không buông mảy may.

"Quả thực như vậy, bắt quá đồng sự Bối thật dự định bởi vì ta chủ động chịu chết sao?" Lan Hinh vào Bối Minh Tuấn năm lần bảy lượt uy hiếp dưới không có chút nào e ngại, bởi vì Lan Hinh biết, Bối Minh Tuấn nói là nói như vậy, một khi để cho Bối Minh Tuấn thật làm như vậy, sẽ không có thống khoái như vậy, thế nhưng Lan Hinh cũng không có đem Bối Minh Tuấn ép thật chặt, dù sao ép quá chặt, cũng không biết Bối Minh Tuấn biết sẽ không làm cái gì điên cuồng sự tình tới.

"Vậy người rút cuộc muốn thế nào? ! Người gọi điện thoại tới không phải là tới bỏ đá xuống giếng đi?" Bối Minh Tuấn cắn răng nói ra.

"Ta đương nhiên không có nhầm chán như vậy, đồng sự Bối sự tình cũng không cần quá lo lắng, Trương Nha Lăng tự nhiên sẽ giúp người bãi binh Trịnh Bân, bắt quá trên đời này cũng không dùng miễn phí cơm trưa đúng không?" Lan Hinh tha một vòng lớn, rốt cục đi vòng qua chính đề phía trên.

"Người muốn cho ta xong rồi nha?" Bối Minh Tuấn chỉ biết Lan Hinh gọi điện thoại tuyệt đối là có mưu đồ, liền hỏi.

"Muốn cho người làm nội gian, đúng lúc hướng Phong Đảng báo cáo Hoa Đảng cao tầng nội bộ tin tức." Lan Hinh nói ra.

"Đây không phải là người trước đây làm việc sao? Làm gì đột nhiên để cho ta làm như vậy?" Bối Minh Tuấn có chút không giải thích được hỏi.

"Cái này nha, là bởi vì ta dự định từ chức, hơn nữa người nhất định phải phê chuẩn." Lan Hinh có chút nghịch ngợm nói ra.

"Dự định làm trận bỏ chạy? Thế nào? Sợ hãi bị vạch trần? Vẫn cảm thấy không an toàn?" Bối Minh Tuấn chính là lời nói đậm lộ về châm chọc ý, hấn nhìn ra Lan Hinh bây giờ là đang suy nghĩ đường lui vấn đề, Lan Hinh cũng là lo lắng Trịnh Bân tiền nhiệm sau đại thanh tẩy tầm đến trên đầu của nàng tới, cho nên muốn thừa cơ rời đi.

"Cái này là hiển nhiên a, dù sao chúng ta cùng đồng sự Bối ngài không giống nhau, chúng ta là có chỗ dựa, gặp phải sự tình hiển nhiên chỉ có thể đầu nhập vào, không giống đồng sự Bối sự tình có việc cũng là bản thân chống." Lan Hinh đồng dạng đáp lễ nói.

"Người!" Bối Minh Tuấn phát hiện vô luận như thế nào hấn hiện tại cũng là ở hạ phong, còn như vậy đầu mồm mép cũng không làm nên chuyện gì, hiện tại quan trọng nhất chính trước mắt những thứ này chuyện khó giải quyết.

"Được, liền người nói làm, bắt quá ta có thể được cái gì chỗ tốt sao?" Chuyện tới trước mắt Bối Minh Tuấn còn muốn được lao chỗ tốt.

"Đương nhiên, người có thể không được một hai mươi tuổi hơn tuổi người trẻ tuổi giết chết." Nói xong, Lan Hinh liền cúp điện thoại.

"Mẹ nó, ngày hôm nay thế nào thế này không thuận! Chuẩn bị xe, ta muốn đi xem đi tổng bộ." Nghe trong điện thoại phùng má cắt đứt quan hệ tiếng, Bối Minh Tuấn đem điện thoại đi ngầm uống một hơi nói ra quân gia lúc này cũng là không dám đi xúc Bối Minh Tuấn rui ro, vội vàng cúi đầu xuống đi chuẩn bị đi.

Đem thời gian lui trở về trước đây mấy giờ, lúc này Bối Minh Tuấn vẫn còn ở ngáy khò khò đâu, Trương Nha Lăng đã quần áo nón này chỉnh tề.

"Này, lão già, ta phải đi, cảm ơn khoản đãi." Trương Nha Lăng sửa sang lại y phục hướng về phía Bối Minh Tuấn quán gia nói ra.

"Ha ha, Trương tiên sinh nói chi vậy, ta cũng chỉ là làm ta thuộc bốn phần chuyện tình mà thôi, cái tên ngài đi, ta và đồng sự Bối sự tình nói một tiếng?" Quán gia khách khí hỏi đáp.

"Không thành vấn đề, ngài xin cứ tự nhiên." Trương Nha Lăng cười cười, chỉ chỉ Bối Minh Tuấn căn phòng nói ra.

Quán gia gật đầu nói cảm ơn, sau đó liền đi tới Bối Minh Tuấn phòng ngủ, nhẹ nhàng mà gõ cửa một cái sau đó đi vào, Bối Minh Tuấn chính nằm lý ở trên giường, tiếng ngáy khe khẽ từ từ truyền ra. Bối Minh Tuấn ngay cả y phục cũng không có cởi, xem ra là một môi thật sự.

"Đồng sự Bối đồng sự Bối? Trương tiên sinh hẳn phải đi đồng sự Bối?" Quán gia nhẹ nhàng mà vỗ vỗ Bối Minh Tuấn nhỏ giọng nói ra.

"Đi, chứ phiền ta." Bối Minh Tuấn râm rì một tiếng nói ra.

"Đồng sự Bối Trương tiên sinh phải đi" mắt thấy Bối Minh Tuấn căn bản không có nghe gấp, quán gia lại một lần nữa nói ra.

"Tùy tiện, đi, đi." Bối Minh Tuấn vừa làm bằm một tiếng, sau đó liền không bao giờ cũng đi phản ứng quán gia.

"Bối" quán gia vừa mới muốn đem Bối Minh Tuấn làm cho tỉnh ngủ, lại bị Trương Nha Lăng lập tức ngăn trở xuống tới.

"Được rồi, cứ như vậy đi, để cho đồng sự Bối sự tình hảo hảo mà ngủ một giấc, chờ hẳn tỉnh lại lại nói cho hẳn biết tốt lắm, được rồi cái này là đồng sự Bối sự tình chia khóa xe đi?" Trương Nha Lăng buông ra quán gia tay nói ra, sau đó cầm lấy một bên trên bàn phóng cái chìa khóa nói ra.

"À vâng" quán gia có chút nghi ngờ hỏi đáp.

"Kia nhất định cũng là đồng sự Bối sự tình ví tiền...xì? Nhất định rất đắt đi?" Trương Nha Lăng cười cười, lại cầm lên bên cạnh một coi như rất tinh xảo ví tiền nói ra.

"Không sai, cái này là đỉnh chế khoản, thuần túy cá sấu da." Quán gia gật đầu hỏi đáp.

"Thật không sai, nói cho đồng sự Bối sự tình hai thứ này ta tạm thời mượn đi, coi như là giúp hẳn làm việc một chút lợi tức đi." Trương Nha Lăng lộ ra hàm răng trắng nõn nói ra, sau đó đem cái chìa khóa và ví tiền đều nhét vào trong túi.

"Trương Trương tiên sinh? ! Cái này" quán gia nhìn một hồi kinh ngạc, đây coi là cái gì a, đây cũng quá không coi mình là người ngoài, sẽ bàn loại chuyện này hẳn nên thế nào cùng Bối Minh Tuấn giải thích đâu? Cuối cùng xui xẻo còn giống như là bản thân.

"Không cần đưa tiền không cần đưa tiền, tự ta có thể đi." Nói xong, Trương Nha Lăng lập tức đóng cửa cửa chính.

Ngay sau đó quán gia liền nghe thấy được trong nhà để xe xe phát động thanh âm, sau đó kèm theo cơ khí tiếng nổ từ từ đi xa.

Đi ở trở về Phong phủ trên đường, Trương Nha Lăng mở Bối Minh Tuấn cá sấu da ví tiền, phát hiện bên trong còn có mấy trăm đồng, có thật nhiều tạp, Trương Nha Lăng trừ tiền mặt ở ngoài, những thứ khác tạp cũng là hết thấy ném tới ngoài cửa sổ, hẳn còn từ trong bao tiền nhảy ra khỏi một cái Bối Minh Tuấn tự chụp hình, để cho Trương Nha Lăng nhìn ra ngoài một hồi phát lạnh.

"Thật là một tự luyện người." Trương Nha Lăng đem trong miệng kẹo cao su phun ra dùng Bối Minh Tuấn ảnh chụp bọc được, sau đó ném vào khí trong xe trong thùng rác.

Rất nhanh, Trương Nha Lăng liền theo bàn sơn đường cái đã tới Phong phủ, bắt quá cùng trước kia giống nhau, bị ngăn ở cửa chính, Trương Nha Lăng không thể làm gì khác hơn là quay kiếng xe xuống và cảnh vệ giải thích. Cảnh vệ đương nhiên nhận được Trương Nha Lăng, có thể nói toàn bộ Phong phủ hiện tại đều bởi vì tìm kiếm Trương Nha Lăng mang lý mang ngoại, thậm chí lúc trước Chung Bá mắng to bọn họ cũng là bởi vì Trương Nha Lăng, nhưng là bây giờ những người này căn bản bất chấp nói những thứ khác lời nói, thấy Trương Nha Lăng có thể trở về tới, kích động không được, vội vàng cho đi đồng thời hướng Chung Bá báo cáo.

Bối Minh Tuấn mặt âm trầm, mở ra mượn tới xe đi tới Hoa Đăng tổng bộ, sau đó tức giận thẳng đến tầng cao nhất, hôm nay Trương Nha Lăng và Lan Hinh cũng là Bối Minh Tuấn hiện tại duy nhất có thể dựa vào người, cho nên có nộ khí cũng không thể hướng bọn họ phát ra, hiện tại Bối Minh Tuấn bức thiết hy vọng tìm được một trái hồng mềm xoa bóp, phát tiết một chút bất mãn trong lòng.

Phịch một tiếng, cửa phòng họp bị đá văng, bên trong đang ngồi hai người biểu tình quái dị nhìn Bối Minh Tuấn.

"Ha ha, đồng sự Hồ, đồng sự Hinh, uy phong thật to a, đem tập đoàn chế độ không coi ra gì đúng không? Công nhiên coi khinh ban giám đốc?" Bối Minh Tuấn nổi giận đứng đứng đi vào mà bắt đầu lớn tiếng nói.

"Bối Minh Tuấn ngươi đừng ngậm máu phun người, chúng ta vào Hoa Đăng thời điểm, ngươi còn không biết ở nơi nào bú sữa mẹ đâu!" Bối Minh Tuấn thế này đỉnh đầu chụp mũ trừ đi, đồng sự Hồ và đồng sự Hinh cũng có chút thở không nổi, cho nên khi dưới cũng là chăm chú trả lời, vội vàng phiết thanh quan hệ.

"Trịnh Bán tiếp nhận Trịnh tổng chuyện tình, ta còn giống như không có biểu hiện quyết định đi? Chi bằng hai người các ngươi lão vương bát há có thể tự

ý làm chủ?" Đối với hai cái này thành viên hội đồng quản trị, Bối Minh Tuấn không sợ chút nào, tuy nói hai người đối với Bối Minh Tuấn mà nói cũng là trưởng bối, thế nhưng Bối Minh Tuấn ngay cả Trịnh Bản cũng là lạnh và khô ráo ngữ tương đối, đối với hai cái này không có thực quyền người chính là tuyệt không tiếp khách khí, lập tức ngay cả lão vương bát cái từ này cũng là mắng lên.

"Bối Minh Tuấn ngược lại dài bản lãnh! Đừng cho là ta môn già rồi liền dễ khi dễ, nói cho ngươi biết, cái quyết nghị này là đầu phiếu thông qua, hoàn toàn phù hợp quy định." Hai cái thành viên hội đồng quản trị nghe được Bối Minh Tuấn mắng hấn môn lão vương bát, mặt cũng là đỏ lên, hiển nhiên tức giận phi thường.

"Đầu phiếu? Chỉ bằng hai người đầu phiếu? ! Lẽ nào ta không tính là ban giám đốc thành viên sao?" Bối Minh Tuấn cười lạnh nói.

"Dù cho ngươi đầu phiếu chống, cũng đứng kết quả không có ảnh hưởng gì, cho nên ngươi đầu không đầu không có ý nghĩa gì." Đồng sự Hồ giải thích.

"Hừ, vậy ta cũng có thể có tối thiểu cảm kích quyền!" Bối Minh Tuấn nhất thời nghẹn lời, thế là vội vàng tìm một cái khác lý do nói ra.

"Ngươi bây giờ không phải là đã biết chưa?" Đồng sự Hình nói ra.

"Ngươi!" Nhìn hai cái lão bát tử cùng hấn đầu võ mồm, Bối Minh Tuấn quả thực liền muốn xông tới tát hai người bọn họ cái tát, vừa lúc đó, cửa chính đột nhiên mở, Bối Minh Tuấn xoay người sang chỗ khác, thấy được cái tên hấn vừa cảm hận, vừa có chút sợ người sợ.

"Bối Minh Tuấn, ta xem, ngươi bây giờ đã có chút vô pháp vô thiên a." Trịnh Bản thấp giọng nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

chương 204: được ăn cả ngã về không (thượng)

"Trịnh Bản? Hừ, uy phong thật to, đã bắt đầu với chủ tịch hàng đầu ra lệnh cho ta sao?" Tuy rằng thấy Trịnh Bản Bối Minh Tuấn theo bản năng có chút sợ hãi, bất quá chuyện tới trước mắt, Bối Minh Tuấn lại lui về phía sau chính là tự tìm đường chết, cho nên mới can đảm và Trịnh Bản đối chọi gay gắt, chỉ ít vào Hoa Đăng đậm, Trịnh Bản còn chưa có lá gan ra tay với tự mình.

"Ta chỉ là tạm thời tiếp nhận chức vụ mà thôi, chờ cha trở về, ta tự nhiên sẽ đem vị trí trả cho hấn, ngược lại đồng sự Bối sự tình đảng đảng sát khí vào ban giám đốc nghị phòng nhếch lên sự cố, là chút nào không đem tập đoàn và ban giám đốc để vào mắt a." Trịnh Bản thật không ngờ Bối Minh Tuấn biết nhanh như vậy biết tin tức đồng thời đến đây vẫn trách, không khỏi biến sắc, bất quá vẫn là lập tức điều chỉnh xong đáp lại nói.

"Tạm thời tiếp nhận chức vụ? Ta muốn Trịnh Bản đã tâm của ngươi không phải chỉ như vậy giờ đi? Chính nói ngươi đã khẳng định Trịnh Hoa Long không phải trở lại nữa?" Bối Minh Tuấn lông mày nhướn lên nói, Trịnh Bản dù cho tạm biệt che giấu tâm tình của mình, cũng là bị cáo già như thế Bối Minh Tuấn nhìn rõ ràng, lập tức chính là vạch trần nói.

"Ngươi nói cái gì? !" Trịnh Bản trong lòng chấn động, mắt hí lại nói, hiển nhiên Bối Minh Tuấn lời nói này để cho Trịnh Bản rất khó chịu.

"Với loại người ngay cả chú ruột của mình đều hạ thủ được người mà nói, không có gì là không thể nào." Bối Minh Tuấn không buông tha người nói tiếp, tuy rằng chuyện này sau lưng hai cái thành viên hội đồng quản trị cũng là đã biết, thế nhưng từ Bối Minh Tuấn trong miệng nói ra, Trịnh Bản như cũ sắc mặt âm trầm, cái này dù sao không là cái gì quang vinh chuyện tình, phổ biến cũng là trăm hại mà không một lợi.

"Miệng nói mò lời nói là biết hồng mắt." Trịnh Bản hung hăng trừng mắt Bối Minh Tuấn từng chữ từng câu nói, hấn hiện tại hận không thể xé thối rửa Bối Minh Tuấn môi.

"Ngươi chẳng lẽ ngay cả cha mình đều hạ thủ được đi? Ai biết có phải là ngươi hay không tự biên tự diễn vừa ra làm trò đầu?" Nhìn Trịnh Bản hay thay đổi sắc mặt, Bối Minh Tuấn cười lạnh nói, hấn hiển nhiên biết Trịnh Hoa Long mất tích và Trịnh Bản là một chút quan hệ cũng không có, thế nhưng hấn Bối Minh Tuấn biết nội tình, những người khác chính là không biết, nhiều đi Trịnh Bản trên đầu đội một chút nước bản cuối cùng không là chuyện gì xấu. Quả nhiên, sau lưng đồng sự Hồ và đồng sự Hình sắc mặt cũng là hơi chút biến đổi, loại chuyện này cũng không phải không có khả năng phát sinh, dù sao Trịnh Bản cũng dám đối với hấn thân thúc thúc xuất thủ, phải khiến người ta miễn man bất định.

"Khốn kiếp! Ngươi có tin ta hay không" cuối cùng Bối Minh Tuấn ngôn ngữ triệt để chọc giận Trịnh Bản, không nghĩ tới chỉ là một buổi tối không thấy mặt, Bối Minh Tuấn cũng đã dám thế này công khai khiêu khích mình, Trịnh Bản trong lòng là bực nào thịnh nộ, bị Bối Minh Tuấn vừa nói như vậy, trước sau chuyện tình một cửa liên, không làm được Trịnh Bản bản thân thực sự nói không rõ lắm, thế là nhìn Bối Minh Tuấn càng là trong cơn giận dữ, giờ lên nắm tay liền muốn hung hăng đánh đi tới.

"Dừng tay." Một tiếng trách mắng từ sau phương vang lên, thanh âm không lớn, thế nhưng mỗi người đều nghe được rất rõ ràng.

Trịnh Bân vừa nghe đến cái thanh âm này, lập tức thân thể chấn động, vừa mới xuất thủ nắm tay cũng là lập tức ngừng, sau đó liếc mắt một cái Bối Minh Tuấn, không cam lòng đem tay thả trở lại.

Bối Minh Tuấn tò mò quay đầu nhìn lại, một tóc hoa râu lão nhân xuất hiện ở trước mắt, khuôn mặt đường cong như là dùng đao tước ra giống nhau, khiến người ta một loại thân thể cường tráng cảm giác, mắt rất nhỏ, thế nhưng ánh mắt mười điểm lợi hại.

"Hoa Đăng khi nào trả có thể này một vị nhân vật, thế nào chưa từng có nghe nói qua." Bối Minh Tuấn âm thầm lấy làm kinh hãi, lão nhân này Bối Minh Tuấn chưa từng có gặp qua, nhưng từ Trịnh Bân biểu hiện và hai vị thành viên hội đồng quản trị về mặt nghiêm túc có thể thấy được, lão nhân này tuyệt đối không đơn giản, cho nên Bối Minh Tuấn giật mình cũng là không nhỏ.

"Người là ai?" Bối Minh Tuấn không thể ngừng lên tiếng hỏi.

"Lão già Ngân Lịch, là hiện nay quyền chủ tịch, và Trịnh Hoa Long có đồng dạng quyền lực." Ngân Lịch liếc mắt một cái Bối Minh Tuấn thân nhiên nói.

"Quyền chủ tịch? Đừng nói giỡn, ta cũng vậy ban giám đốc một thành viên, loại chuyện này ta thế nào không biết?" Nghe Ngân Lịch trả lời, Bối Minh Tuấn thiếu chút nữa bật cười.

"Cái này là văn kiện, ngươi mình có thể nhìn một cái, Trịnh Bân, ngươi bây giờ cũng không phải tiểu hài tử, trầm ổn biết không? Ngươi đi ra ngoài trước." Ngân Lịch lấy ra một phần văn kiện từ trên bàn trượt hướng Bối Minh Tuấn, sau đó hướng về phía Trịnh Bân nói ra.

"Vâng, ta biết." Đối với Ngân Lịch nói, Trịnh Bân không có biện pháp không nghe, thế là tâm bất cam tình bất nguyện hồi đáp, sau đó nhìn Bối Minh Tuấn, tay nhẹ nhàng mà vào trên cổ ra dấu một cái, cảnh cáo Bối Minh Tuấn, bởi vì có Bối Minh Tuấn chống đỡ, Trịnh Bân động tác này hiển nhiên không có bị Ngân Lịch thấy. Sau đó, Trịnh Bân xoay người đi ra phòng họp.

Bối rõ ràng không hề một tiếng, một tay tiếp được văn kiện, cảm nhìn. Văn kiện trang giấy đã ố vàng, coi như đã có không ít năm đầu, văn kiện là thuần túy viết tay, cái này thân thể cường tráng hình dạng của chữ Bối Minh Tuấn lập tức liền nhận ra là xuất từ Trịnh Hoa Long tay, đơn giản xem lướt qua hết, Bối Minh Tuấn trên mặt đã là một mảnh tái mét, Ngân Lịch nói không sai, văn kiện phía trên rõ ràng viết rõ Ngân Lịch quyền lực. Bối Minh Tuấn trên trán bắt đầu đổ mồ hôi, thiên toán vạn toán, Bối Minh Tuấn cũng là không có coi là đến còn có một Ngân Lịch, điều này làm cho Bối Minh Tuấn kế hoạch cơ hồ bị đánh nát, có thể này một vào, và Trịnh Hoa Long tại đây không có gì khác nhau.

"Ta và Trịnh Hoa Long là lão bằng hữu, cái này Hoa Đăng thành lập thời điểm ta lại luôn luôn tại đây, chỉ bất quá trong ngày thường ít lộ diện, quyền lực của ta giống như là Trịnh Hoa Long, nói cách khác, chỉ cần ta muốn, cái này Hoa Đăng chính là ta, ai cũng đem không đi, thế nhưng ta còn chưa có thể này không lương tâm, cho nên hiển nhiên muốn cho con trai của Trịnh Hoa Long tiếp nhận chức vị." Ngân Lịch vừa mới luôn luôn vào phòng họp trong góc phòng nghe, cho nên Bối Minh Tuấn nhận xét hẳn cũng đánh hơi được một ít, lập tức chính là giải thích.

Bối Minh Tuấn nghe Ngân Lịch nói, không có trả lời, chẳng qua là đứng ở nơi đó nhìn Ngân Lịch.

"Bối Minh Tuấn đứng không, ta cũng xem qua ngươi lý lịch sơ lược, người thanh niên trung giống như ngươi vậy lan truyền ra không nhiều lắm, muốn quý trọng, hiện tại Hoa Đăng cái trạng thái này quả thực rất cần ngươi, bất quá ngươi cũng không cần quá phận, tuy nói thiếu người, thế nhưng còn không đến mức nịnh bợ ngươi, suy nghĩ cẩn thận có chút trở ngại, nên có được ngươi phải nhận được, không nên có được, cũng đừng nghĩ được ngư ông đắc lợi, lão già ta sống lâu như vậy, gặp hơn muốn làm ngư ông người, bất quá những người đó kết cục, cũng đều không thể nào được." Nói xong lời cuối cùng, Ngân Lịch ngữ điệu cũng là có chút trầm trọng, hiển nhiên là đang cảnh cáo Bối Minh Tuấn, mà trong đó mị mị ý tứ, Bối Minh Tuấn cũng là nghe được rõ ràng.

"Ta biết, ngày hôm nay đơn thuần sự hiểu lầm, sau đó không phải phát sinh nữa tình huống như vậy." Bối Minh Tuấn gật đầu nói, hôm nay cục diện này, Bối Minh Tuấn chỉ có thể tạm lánh phong mang, cùng người kia đấu, sợ là Bối Minh Tuấn còn cũng không đủ sức mạnh, đợi trở lại thương nghị thật kỹ lưỡng thương nghị, mới có thể có hành động.

"Vậy quyền đương lần này là một cái hiểu lầm đi, ngươi đi ra ngoài đi." Nói xong Ngân Lịch hướng về phía Bối Minh Tuấn cười cười, phát phát tay nói ra.

Bối Minh Tuấn sắc mặt không hấp dẫn thối lui ra khỏi phòng họp, không nghĩ tới ăn trộm gà bắt thành còn mất nắm gạo, cái này một ám khuy Bối Minh Tuấn là kết kết thật thật ăn vào.

"Ai, xem ra hiện tại thế cục cũng rất đục loạn a." Nhìn Bối Minh Tuấn rời khỏi, Ngân Lịch cũng là thờ dài một hơi nói ra.

"Mẹ nó, không nghĩ tới còn có một cáo già ẩn núp sâu như vậy, lần này nhất định phải thu liễm một chút, chính là còn có một Trịnh Bân, đáng chết, kế hoạch tất cả đều hỏng bét." Bối Minh Tuấn hung hăng giậm một cái phần hận nói.

"Quên đi, loại này chuyện khó giải quyết giao cho Phong Đăng đi quan tâm tốt lắm, tự ta tạm thời trước tránh thoát danh tiếng sẽ bàn." Bối Minh Tuấn đầu vừa nghĩ, nếu hiện tại bản thân còn muốn Phong Đăng thế này một cái bài, như vậy thì đem chuyện phiền phức tình giao cho Phong Đăng xử lý, chính hẳn một ngư ông, là đương định.

Trương Nha Lăng trở về tin tức rất nhanh đã truyền đến Chung Bá trong lỗ tai, Chung Bá không nói hai lời, liền mang theo người chủ động chạy ra ngoài.

"Vô liêm sỉ! Ngươi có biết hay không ngươi chọc bao nhiêu phiền phức!" Trương Nha Lăng vừa mới mới vừa xuống xe, Chung Bá liền nổi giận dưng

đùng đã đi tới, luân hồi cái tát sẽ phải tát tiếp nữa, bị Trương Nha Lăng tay mát lạnh lẹ chặn.

"Chung Bá, Chung Bá người trước bót giận, ta đây không phải là không có việc gì sao? Ngài liền đừng nóng giận." Trương Nha Lăng nhìn Chung Bá tức giận, lập tức cũng là bởi cười giải thích, hẳn cũng biết hẳn lần này cho Phong phủ chộc không ít phiền phức.

"Nói xạo! Ai là lo lắng người có sao không! Ta là sợ người đem toàn bộ Phong Đảng đều làm hỏng!" Chung Bá nhìn Trương Nha Lăng cười hi hi đáng vẻ, càng thêm tức giận, hôm nay tên hỗn đản này cánh cứng rắn, càng ngày càng không coi mình là hồi sự.

"Dạ dạ dạ Chung Bá nói đúng, ngài đừng nóng giận, ta đây vẫn còn có chút thu hoạch" Trương Nha Lăng chỉ có thể gật đầu phụ họa, dù sao hẳn lần này làm quả thật có chút qua.

"Thu hoạch? Cái gì thu hoạch? Người đừng theo ta ngọt ngào chính là thiên đại thu hoạch!" Chung Bá hiển nhiên con giận còn chưa tan, mấy ngày nay gần như vận dụng Phong Đảng mọi người lực vật lực, chính là vì hẳn Trương Nha Lăng một người, Chung Bá làm sao có thể không khí.

"Trịnh Hoa Long đã không phải lại trở ngại chúng ta, hơn nữa chúng ta bây giờ vào Hoa Đảng bên trong đã có một tên thành viên hội đồng quản trị cấp bậc nội ứng." Trương Nha Lăng thu hồi vậy phó cợt nhà đáng vẻ nói ra.

"Người dựa vào cái gì nói như vậy? Đừng cho ta nói bậy." Chung Bá tuy rằng mơ hồ đoán được, thế nhưng ngoài miệng vẫn không có hiển lộ ra.

"Bởi vì, Trịnh Hoa Long là bị ta thân thủ giết chết." Trương Nha Lăng nói ra làm người ta hết hồn.

"Người thân thủ giết chết?" Tuy rằng Chung Bá đoán được, thế nhưng chính mồm từ Trương Nha Lăng trong miệng nghe được như cũ mười điểm khiếp sợ.

"Ừ, dùng để tế điện cha mẹ ta, đây chỉ là một bắt đầu." Trương Nha Lăng gật gật đầu nói, trong ánh mắt hiện lên một chút hung ác.

"Vậy, Na Na một cái gì ban giám đốc trong nội ứng, vừa là chuyện gì xảy ra." Chung Bá hỏi tiếp.

"Hoa Đảng thành viên hội đồng quản trị Bối Minh Tuấn đã quyết định cùng chúng ta Phong Đảng hợp tác rồi, hiện tại chúng ta có thể rất trực tiếp lấy được Hoa Đảng cao tầng tin tức, lý do an toàn, ta để cho Lan Hinh cũng là từ chức đã trở về, Hoa Đảng tình báo liền do Bối Minh Tuấn một tay chịu trách nhiệm là được." Trương Nha Lăng trầm giọng nói ra.

"Hắn vì sao đột nhiên muốn cùng chúng ta Phong Đảng hợp tác? Người ép?" Chung Bá đối với Bối Minh Tuấn chuyện tình cũng là biết một chút, bất quá trong lòng vẫn là có chút nghi vấn, dù sao Bối Minh Tuấn là Hoa Đảng người, trong đó nếu có gạt, như vậy Phong Đảng nhưng chỉ có sẽ bị Hoa Đảng nắm mũi dẫn đi.

"Bởi vì hắn bây giờ bị ép lên đường chết." Trương Nha Lăng vừa cười vừa nói.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

chương 205: được ăn cả ngã về không (trung)

"Hiện tại, Phong tổng thù cũng báo, ta muốn Phong tổng phải an tâm đi?" Trương Nha Lăng có chút cảm khái nói ra.

"Đúng vậy, đã bao nhiêu năm a, không nghĩ tới cũng là vào hôm nay chấm dứt, ta muốn Phong tổng nếu như nghe tin tức này sau đó, nhất định sẽ rất vui mừng đi, thân thể nhất định sẽ rất nhanh khôi phục." Chung Bá cũng là thở dài một hơi, đã nhiều năm như vậy, luôn luôn đang quần quanh bọn họ đây lòng về điểm này cản trở rất cực tiêu tan thành mây khói, cho tới nay bọn ba làm lụng vất vả mục tiêu cũng là vào hôm nay thực hiện.

"Vậy cũng là là ta báo đáp Phong tổng đối với ta làm những thứ này đi." Trương Nha Lăng rất khản thiết nói ra.

"Ha ha, cố tình là tốt rồi, vậy mối thù của người cũng báo đi, người coi như là thở phào nhẹ nhõm." Chung Bá vỗ vỗ Trương Nha Lăng vai nói ra, vừa mới vậy chút nợ khí đã sớm tan thành mây khói.

"Không, thù ta còn chưa có báo, còn kém rất xa." Trương Nha Lăng dùng sức xiết chặt nắm tay nói ra.

"Không báo? Người không phải đã đem Trịnh Hoa Long vứt" Chung Bá trong lòng cả kinh, sau đó làm bộ nghi ngờ hỏi.

"Cha mẹ ta không phải Trịnh Hoa Long giết." Trương Nha Lăng thở dài một hơi lắc đầu nói ra.

"Không phải hán? Vậy còn ai vào đây? Ngươi đừng suy nghĩ nhiều." Chung Bá vỗ vỗ Trương Nha Lăng phía sau lưng nói ra, chỉ có hán mới biết được chân tướng.

"Chắc chắn sẽ không, ta có thể nhìn ra, Trịnh Hoa Long hợp lại không biết chuyện, cho nên hung thủ này, không biết là Trịnh Hoa Long." Trương Nha Lăng suy tư về đêm qua ở trên xe và Trịnh Hoa Long mỗi một đoạn đối thoại, Trương Nha Lăng có thể khẳng định mình suy đoán.

"Vậy, nếu không phải Trịnh Hoa Long, vậy sẽ là người nào? Trịnh Bân đi? Ngươi và Trịnh Bân vào đại học cũng có không nhỏ xung đột, bộ ngươi là biết." Chung Bá tiếp tục thử thăm dò nói ra.

"Có cái khả năng này, thế nhưng ta nghĩ Trịnh Bân không việc này có cần thiết đi giết cha mẹ ta, hán cho là ta đã chết." Trương Nha Lăng lại một lần nữa lắc đầu, vào phân tích của hán trung, tuy rằng Trịnh Bân có đầy đủ động cơ, lại cũng không đủ lý do, cho nên có khả năng cũng không phải rất lớn, chính là loại bỏ Trịnh Bân và Trịnh Hoa Long, còn có ai biết giết phụ mẫu của chính mình đâu? Trương Nha Lăng cũng là không có manh mối, lâm vào bế tắc mâu thuẫn với nhau.

"Vậy ngươi bây giờ hoài nghi người nào?" Chung Bá sắc mặt ngưng trọng hỏi, nội tâm hết sức khẩn trương, dường như không khí đều ở đây trước mặt ngưng kết giống nhau.

"Tất cả mọi người đáng giá ta hoài nghi!" Trương Nha Lăng hung hăng nói ra, hán hiện tại muốn từng cái từng cái bài trừ tiềm nghi, mãi đến đêm hung phạm vút bắt được tới mới bỏ qua.

"Tốt lắm, trước không nói cái này, hết thấy đều từ từ, không gấp được, trước đem cái tin tức tốt này nói cho Phong tổng đi." Nghe Bối Minh Tuấn nói như vậy, Chung Bá cũng là hơi thở dài một hơi, xem ra Trương Nha Lăng hiện tại cũng không biết chân tướng của chuyện, cho nên cũng là lập tức nói sang chuyện khác, không hy vọng và Trương Nha Lăng vào cái đề tài này phía trên dây dưa nhiều lắm.

"Chuyện này để ta đi nói đi." Trương Nha Lăng dẫn đầu đứng lên nói ra, sau đó hướng Kiều Phong phòng ngủ đi tới.

"Ngươi nói là sự thật sao? ! Ha ha ha ha ha ha, không nghĩ tới, không nghĩ tới ngươi thực sự làm xong rồi, được, được, được." Kiều Phong nghe thế tin tức hơi chút sững sờ một chút, chợt cười ha hả, liên tiếp ba chữ tốt, hiển nhiên việc này cũng là Kiều Phong nhiều năm tâm nguyện, làm sao có thể không vui.

"Phong tổng, ngài hiện tại cũng không có cái gì tâm sự, liền an tâm tĩnh dưỡng sớm ngày khôi phục đi." Một bên Chung Bá cũng là mở trái tim mạch bảo, đã lâu không có thấy Kiều Phong tâm tình giỏi như vậy.

"Trịnh Hoa Long không có, ta xem Hoa Đăng còn có thể lật lên sóng gió gì, sớm muộn gì hủy ở trong tay ta." Kiều Phong gật đầu nói ra, tâm tính một được, thân thể khôi phục hiển nhiên thay đổi mau, hơn nữa Kiều Phong hiện tại cũng muốn sớm ngày khôi phục, trở lại đối phó Hoa Đăng trên chiến tuyến.

"Phong tổng, ngài là tốt rồi được tĩnh dưỡng đi, còn dư lại sự tình giao cho ta là tốt rồi, coi như là báo đáp ngài tái tạo chi ân." Trương Nha Lăng phụ họa nói ra.

"Ha ha, ta chỉ biết ngươi có thể làm được, ta chưa bao giờ biết xem trông nhằm, tạm thời trước giao cho các ngươi, gần nhất không có gì đại sự đi?" Kiều Phong vỗ vỗ Trương Nha Lăng cổ vũ nói.

"Vừa mới chúng ta mới vừa mới vừa nhận được tin tức, ngày mai Hoa Đăng muốn mời dự họp buổi họp báo tin tức." Chung Bá suy nghĩ một chút nói ra.

"Buổi họp báo tin tức? Về Trịnh Hoa Long chuyện tình bọn họ còn muốn công việc quan trọng không mở được?" Kiều Phong một nhú mày hỏi.

"Không có khả năng, bọn họ không có khả năng nhanh như vậy phát hiện, tối thiểu cũng muốn một vòng chừng đó bọn họ mới sẽ biết Trịnh Hoa Long ở nơi nào, đây là vào vận khí tốt dưới tình huống." Trương Nha Lăng lắc đầu phủ nhận nói, Trịnh Hoa Long bị đánh chết nơi ấy khoảng cách Long Thành còn có mấy trăm km, hơn nữa còn là vào nhân viên vắng lai thừa thốt trên núi, vô luận như thế nào từ người phát hiện đến báo nguy đến xác nhận, cũng là một vòng có thừa.

"Phải là về Trịnh Bân chuyện tình, hình như là Hoa Đăng muốn tuyên bố Trịnh Bân tiếp nhận Trịnh Hoa Long đảm nhiệm chủ tịch." Chung Bá lắc đầu hỏi đáp, hiển nhiên tin tức này cũng là để cho Chung Bá bất ngờ.

"Trịnh Hoa Long gặp chuyện không may ngày thứ hai liền dự định lập Trịnh Bân tiếp nhận chức vụ? Có phải hay không có chút không đúng lắm? Hoa Đăng bên trong phải là đã xảy ra chuyện gì đi." Đối với Hoa Đăng vô cùng giải Kiều Phong rơi vào trầm tư trung, vô luận như thế nào xem, đều có cái gì không đúng.

"Theo ta được biết, Trịnh Nguyên phải là chết ở Trịnh Bân trong tay của nàng, Bối Minh Tuấn hiện tại đã đáp ứng cho ta sao cung cấp tình báo, như vậy xem ra chúng ta cũng chỉ có chờ tiến một bước tin tức." Trương Nha Lăng nói ra.

Kiều Phong đối với gần nhất một sự tình hợp lại không biết chuyện, nghe Trương Nha Lăng nói như vậy, hướng về phía Chung Bá ném một ánh mắt nghi hoặc.

"Phong tổng, chuyện này còn chưa kịp nói cho ngươi biết, là mấy ngày nay Trương Nha Lăng mới biết sự tình, Lan Hinh cũng là vì lý do an toàn rời khỏi

Hoa Đăng, sau đó tình báo của chúng ta sẽ tất cả đến từ cái này Bối Minh Tuấn." Thấy được Kiều Phong nghi ngờ, Chung Bá cũng là trước tiên giải thích.

"Được chưa, Lan Hinh làm Phong Đăng cũng làm rất nhiều, không dễ dàng, để nàng trở về đi, tuy rằng Bối Minh Tuấn quý kẻ đa đoan, thế nhưng sẽ tin hẳn chặn ngang." Kiều Phong trầm mặc một hồi hồi đáp.

Bối Minh Tuấn nộ khí đằng đằng trở lại phòng làm việc, hung hăng quăng tới cửa, ngồi ở trên ghế xoay xoa có chút phát ra đau huyết Thái Dương, tâm loạn như ma, quả nhiên vui quá hóa buồn, nguyên bản cảnh quang hân cũng là rơi xuống cần muốn cần thận một chút giấu đầu giấu đuôi.

"Đồng sự Bối, đây là ta đơn từ chức, còn có ngày mai buổi họp báo tin tức cụ thể nhiệm vụ, nếu ta đã từ chức, như vậy thì cần nhờ người tới an bài." Ngay Bối Minh Tuấn nháo tâm thời điểm, Lan Hinh đẩy cửa mà vào, đem một loa văn kiện và một phong từ chức bức thư đặt ở Bối Minh Tuấn trên bàn.

"Lan Hinh, ghé thăm, người ở phía sau từ chức có phải là cố ý hay không, người muốn cho người của phía trên hoài nghi ta thật không?" Bối Minh Tuấn dùng sức nện bàn một cái nói ra.

"Chúng ta lúc trước liền nói tốt đi? Ta cũng vậy tự thân khó bảo toàn, muốn trách chỉ có thể trách mạng người không xong, bất quá ta muốn bọn họ cũng sẽ không bắt người thế nào, không phải công ty tầng quản lý không muốn đại xuất huyết." Lan Hinh cười một cái nói, chút nào mặc kệ Bối Minh Tuấn chết sống, đối với Bối Minh Tuấn sắc mặt âm trầm cũng là có mắt không trông.

"Vậy ta nếu là không phê chuẩn đâu?" Bối Minh Tuấn cắn răng nghiêng lợi nói ra.

"Vậy ta liền trực tiếp biến mất tốt lắm, bất quá ta muốn nói như vậy, không chỉ có người sau cùng cứu mạng rom rạ Phong Đăng không phải xen vào nữa người, nhưng lại sẽ làm Trịnh Bản và những lão gia hỏa đó càng hoài nghi người đi?" Lan Hinh đối với Bối Minh Tuấn uy hiếp bịt tai không nghe thấy, không sợ chút nào.

"Sớm biết rằng sẽ có một ngày như vậy, trước đây sẽ không nên tin tưởng các người, sớm nên đem các người đuổi tận giết tuyệt." Bối Minh Tuấn có chút hối hận trước đây tại sao muốn và Trương Nha Lăng còn có Lan Hinh hợp tác rồi, ra sao Trịnh Hoa Long không chết lời nói, có thể bản thân còn không biết thăm như vậy.

Vừa nói, Trịnh Hoa Long một bên cầm lấy cái này loa văn kiện, toàn bộ văn kiện cũng là về mời dự họp buổi họp báo tin tức đề cập đến công việc, Bối Minh Tuấn hí mắt từ đầu đến cuối xem lướt qua được, biểu tình cũng là không ngừng biến hóa.

"Đây là ý gì? Ngày mai buổi họp báo không hạn chế tới chơi nhân số của? Trả lại cho Long Thành các đại tập đoàn đều ban bố thiệp mời?" Bối Minh Tuấn nhú nhú mày lông mày hỏi.

"Đại khái Hoa Đăng nhớ đưa cái này buổi họp báo tin tức làm cho thành một tiếp nhận chức vụ nghi thức đi, thế này không những được thay đổi sự chú ý của mọi người, để cho vậy chút lời đồn đãi tự sụp đổ, thuận tiện còn có thể sắp tới mang đến tài chính phong hội tổ chức quyền tranh đoạt phía trên lớn tiếng dọa người." Lan Hinh đơn giản phân tích nói, hiển nhiên cái này là Hoa Đăng lại một cao minh mưu kế.

"Thanh thế như vậy lớn, quả thực chính là tự cấp Trịnh Bản lót đường." Bối Minh Tuấn thấp giọng nói ra.

"Ngày mai Phong Đăng vậy cũng xảy ra tịch, chuyện kế tiếp, liền ta van người đồng sự Bối người, nghìn vạn lần nhớ kỹ, chớ có ý đồ với Phong Đăng." Nói xong, Lan Hinh liền đi ra Bối Minh Tuấn phòng làm việc của, lưu lại Bối Minh Tuấn ở bên trong một mình phiền muộn.

"Chúng ta đã nhận được Hoa Đăng gọi tới chính thức mời, xem ra ngày mai buổi họp báo cũng không đơn giản, bất quá chúng ta là nhất định phải dự họp, không phải Hoa Đăng lại muốn đem cái này đại tác phẩm bài báo." Chung Bá nhìn trong tay thiệp vàng thư mời nói ra, Hoa Đăng động tác hết sức nhanh chóng, cái quyết nghị này đi qua còn chưa có bao lâu thời gian, thư mời cũng đã chế tác tốt lắm.

"Nói vậy đã bị cái này thư mời phải có rất nhiều tập đoàn đi, cũng là có thể nhìn thấy một chút đã lâu không bạn cũ." Kiều Phong cũng là ăn mặc chỉnh tề ở phòng khách an vị, cầm lấy cái tên chế tác tinh mỹ thư mời, chỉ thấy trên đó viết "Hoa Đăng tập đoàn triển vọng hợp hăng năm" vài cái chữ lớn, đoan trang vui mừng. Tuy rằng Kiều Phong lúc này trên mặt còn có một chút bệnh trạng, bất quá đó có thể thấy được Kiều Phong tâm tình tốt, cả người cũng là rất có tinh thần, không phải cũng sẽ không lúc này xuống giường, phải biết rằng Kiều Phong lúc trước cũng là nằm ở trên giường bệnh tiếp thu trị liệu, vẫn luôn không khôi phục lại xuống giường nghị sự trạng thái.

"Phong tổng thân thể còn chưa phải là tốt, Chung Bá ngài cũng cần phải ở chỗ này xử lý sự vụ, lần này chính từ ta dẫn người đi vào đi." Đối với và Hoa Đăng chính diện giao phong, hoặc là hoà giải Trịnh Bản chính diện giao phong, Trương Nha Lăng đã tràn đầy mong đợi, không còn giống lúc trước còn có chút ú ớ thủ ú ớ cước, Trương Nha Lăng hiện tại khát vọng và Túc Dịch có thể đối chọi gay gắt đấu một phen, cho nên cũng là chủ động xin đi giết giặc.

"Không được, lần này, người không thể đi." Luôn luôn cổ vũ Trương Nha Lăng Kiều Phong cũng là lần đầu cự tuyệt Trương Nha Lăng thỉnh cầu.

"Vì sao không được? ! Lẽ nào chúng ta muốn làm rùa đen rút đầu?" Trương Nha Lăng có chút không chịu nổi tính tình nói.

"Người hình dạng đã bại lộ quá nhiều lần, lần này đi nhất định sẽ mười điểm nguy hiểm, bản thân Phong Đăng chính là chú ý tiêu điểm, một khi người bị nhận ra, đại khái Hoa Đăng coi như là liều mạng hình tượng bị hao tổn cũng sẽ đem người bắt, đến lúc đó lấy thêm ra cái gì chúng ta không biết chừng cứ, liền thất bại trong gang tấc, ổn thỏa đề..., người ngày mai không thể trình diện." Kiều Phong mưu tính sâu xa nói.

"Lẽ nào ta cứ như vậy cũng nữa nhận không ra người sao? !" Trương Nha Lăng không cam lòng nói ra.

"Dĩ nhiên không phải, lúc này đây người không đi, bởi vì chúng ta muốn làm cho người một phẫu thuật thẩm mỹ." Kiều Phong nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

chương 206: được ăn cả ngã về không (hạ)

"Phẫu thuật thẩm mỹ? Ta tại sao phải làm cái này?" Trương Nha Lăng nghe xong có chút không hiểu hỏi.

"Chúng ta muốn một lần nữa đập nặn một Phong Đăng tròn sát thủ, đương nhiên, chẳng qua là hơi chút cải biến hình dạng người một chút, để cho bọn họ không nhận ra cho giỏi." Kiều Phong kiên nhẫn giải thích.

"Ta đã đổi qua rất nhiều thân phận, lẽ nào lúc này đây lại muốn đổi lại một thân phận?" Trương Nha Lăng chẳng biết tại sao, đối với cái này phẫu thuật thẩm mỹ có chút bài xích, hay là là bởi vì hắn không hy vọng bản thân biến thành người khác.

"Không, dĩ nhiên không phải cho người đổi một thân phận, mà là cho người một lần nữa làm chính mình, sau đó người liền thay mặt chính người đi làm chuyện người muốn làm, chẳng qua là bây giờ muốn phải giúp người tiêu trừ một chút ảnh hưởng trước kia mà thôi." Kiều Phong cười cười giải thích nói.

"Vậy ngày mai, rốt cuộc người nào thay mặt Phong Đăng dự họp? Cũng không thể tùy tiện tìm một người đi dự họp đi, dù sao như vậy hoạt động, cũng là đề cao Phong Đăng danh dự hoạt động." Trương Nha Lăng lập tức chỉ có thể gật đầu, nếu như không phải để cho hắn đổi một thân phận lời nói, như vậy phẫu thuật thẩm mỹ ngược lại cũng có thể tiếp thu, thế nhưng hiện tại liền đối mặt một vấn đề khác, Trương Nha Lăng không đi, người đó đi?

"Đúng vậy, Phong tổng, ngày mai chuyện này nói lớn không lớn, thế nhưng nói nhỏ cũng không nhỏ a, không chừng Hoa Đăng biết làm khó dễ Phong Đăng, cho nên cũng là không dễ làm a, Phong Đăng hiện tại cũng không có mấy người đem được người xuất thủ." Chung Bá thờ dãi một hơi nói ra, Phong Đăng nhân tài luôn luôn thiếu, chẳng qua là chân thành rất nhiều người, lúc này mới để cho Hoa Đăng và Phong Đăng trong lúc đó chênh lệch hơi chút ít đi một chút.

"Vậy các người hai xem ta có hay không thay mặt Phong Đăng tư cách a." Kiều Phong cười cười trêu ghẹo nói.

"Phong tổng, ngài cũng không phải là muốn tự mình đi đó? Cái này quá ầu ả, Phong tổng ngài hiện tại thân thể này tình trạng có thể chịu không nổi loại này lăn qua lăn lại, hay là ta đi thôi." Chung Bá có chút kích động nói.

"Được rồi, chuyện này liền quyết định như vậy, người liền chịu trách nhiệm vớt Trương Nha Lăng an bài chỉnh dung giải phẫu, ngày mai tự ta mang vài người đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ được, không cần người quan tâm." Kiều Phong vung tay lên, Chung Bá cũng chỉ được ngậm miệng lại không ngăn trở ... nữa cong.

Ngày Trương Nha Lăng, Kiều Phong đám người thương nghị thời điểm, Hoa Đăng đại hội đã ở khản la mặt cổ bố trí ở giữa, trong đó khổ nhất ép đương nhiên còn chúc Bối Minh Tuấn, mang lý mang ngoại còn muốn không ngừng cẩn thận, trong lòng chính là phiền muộn tới cực điểm, mà cái khác mấy đợt nhân mã cũng là đều tiến vào Long Thành với nhau, ngày mai nhất định sẽ lại là hảo hán tập hợp thịnh yến.

Ngày thứ hai, lại là một đại nhật tử, đối với thật lâu không có gì nặng ký tin tức Long Thành thương giới mà nói, ngày hôm nay có thể nói là có thể làm cho người nói chuyện say sưa thật lâu đại sự, đó chính là Hoa Đăng triệu khai đặc biệt họp hằng năm. Nói như vậy, họp hằng năm cũng là muốn đợi cho cuối năm thời điểm, làm một năm tập đoàn tổng kết triệu khai đại hội, hơn nữa tham gia đại hội người là kiêm giữ nên tập đoàn công ty cổ phần cổ đông, mà lần này Hoa Đăng họp hằng năm, thì là mặt hướng mọi người, nói cách khác, cho dù là giống nhau bản dân chúng, cũng là có thể tham gia, có thể nói là chưa từng có ai một lần họp hằng năm.

Dựa theo kế hoạch, họp hằng năm mang cho mười giờ sáng khai mạc, chính là vẫn chưa tới chín giờ, tổ chức họp hằng năm để đô đại từ điểm cũng đã là người ta tấp nập, to lớn cầu vòng cửa và tao nhã trang sức, làm cho cả tình cảnh coi như hết sức to, liên khu cảnh sát giao thông chấp pháp đội cũng là phải trước để duy trì trật tự.

Ở một bên lối đi VIP, thỉnh thoảng có xe sang đến đây, sau đó từ trong xe đi ra vào toàn bộ Long Thành cũng là nhân vật nổi đình nổi đám, Trịnh Bàn một thân vest trắng, thắt nơ đỏ, đứng ở VIP thông đạo cửa, mang theo khuôn mặt tươi cười nghênh tiếp mỗi một tên đến đây quý khách, phía sau thì là Bối Minh Tuấn và hồ sách hai vị thành viên hội đồng quản trị cùng đi.

Trịnh Bàn đầu chịu nổi như vậy đáng, sơ sơ hai canh giờ đều đứng ở một vị trí, bảo trì nụ cười và các loại không biết lão già đại thúc nắm tay, còn phải giữ vững được nụ cười, gặp phải tương đối có thể kéo, nói chuyện chính là hơn mười phần đồng hồ, Trịnh Bàn hiện tại toàn bộ chân cũng là mềm, hơn

nửa gương mặt cơ bắp cũng đã sớm cứng ngắt.

"Ôi chào, đây không phải là cháu Trịnh sao? Mặc thế này chính thức, không biết cha của người, tại sao không có nhìn thấy?" Ngay Trịnh Bản dự định thờ một cái thời điểm, đột nhiên một sang sảng thanh âm, vang lên.

"Người là Phong Đăng? Kiều Phong? !" Trịnh Bản ánh mắt co lại một cái, nhìn chăm chú vào cái này cùng hần chào hỏi trung niên nam tử, rất nhanh lại nhận rõ ra, cái này và Hoa Đăng luôn luôn đối địch Phong Đăng đứng đầu, Kiều Phong.

"Kiều Phong tên này, cháu Trịnh vẫn là không có tư cách thẳng như vậy vu vù, bất quá nề tình hôm nay Hoa Đăng ngày vui, ta liền tạm thời không truy cứu." Kiều Phong trên mặt mang nụ cười nói ra, căn bản không có vút Trịnh Bản lưu mặt mũi.

"Người ha ha, Phong tổng nói chi vậy, ta tên tiểu bối này hiển nhiên muốn mời nặng tiền bối, cha hôm nay có sự tình không có thể đến đây, nếu có chiếu cố không chu toàn nơi ấy, còn hy vọng Phong tổng trực tiếp nói với ta." Trịnh Bản vẻ mặt rút đánh, bốn phía đều là vào Long Thành oai phong một cội nhân vật, cho dù là thế này, mọi người cũng đều là bán Trịnh Bản một mặt mũi, có thể Kiều Phong Không, vừa lên tới chính là ngay trước mặt của mọi người đối với Trịnh Bản châm chọc khiêu khích, mà Trịnh Bản xem như chủ nhà hiển nhiên cũng không tiện nói cái gì.

"Lẽ nào Trịnh Hoa Long cái tên lão già kia ần núp không ra ngoài? Chuyện lớn như vậy dĩ nhiên để cho cháu Trịnh một người xử lý, người phụ thân này mà khi không được tốt lắm a, yên tâm đi, cho dù không hề tuần nơi ấy ta cũng sẽ không để cho cháu Trịnh phiền toái, dù sao cũng liền một điện lễ, nhin một chút thì tốt rồi." Kiều Phong đại đại liệt liệt vỗ vỗ Trịnh Bản vai, sau đó mang theo vài cái tùy tùng trực tiếp hướng trong tửu điểm đi tới.

Trịnh Bản có chút oán độc nhìn Kiều Phong bóng lưng, đoạn thời gian trước cũng là truyền ra Kiều Phong thân thể tin tức xấu, hơn nữa Kiều Phong đã lâu không có lộ diện, cho nên Hoa Đăng dậm rất nhiều người cho rằng lần này thay mặt Phong Đăng dự họp không thể nào là Kiều Phong, chính là không như mong muốn, không nghĩ tới Kiều Phong không chỉ có tới tham gia, hơn nữa nhìn đứng dậy tinh thần và thân thể cũng không tệ, trả lại cho Hoa Đăng tặng một phần đại lễ.

"A, được rồi, vị này chính là đồng sự Bối đi?" Ngay tất cả mọi người cho rằng Kiều Phong nói vài câu liền biết lúc rồi đi, Kiều Phong đột nhiên lại quay đầu, hướng về phía Trịnh Bản đứng phía sau Bối Minh Tuấn nói ra.

"À là ta, có chuyện gì sao?" Bối Minh Tuấn mặt giật mình, không rõ Kiều Phong vì sao đột nhiên biết gọi hần, chẳng lẽ nhớ vào trường hợp này dưới bàn đứng tự mình đi?

"Đã sớm biết Hoa Đăng trong ban giám đốc có một người tuổi còn trẻ nhân tài, hôm nay vừa thấy quả nhiên không giống bình thường, bất quá cái này Hoa Đăng, cũng là có chút đành phải người, nếu có cơ hội có thể tới Phong Đăng." Kiều Phong nhìn Bối Minh Tuấn, trên dưới quan sát một phen nói ra.

"Sak ha ha, Kiều ngài chê cười, ta hiện tại vào Hoa Đăng đảm nhiệm chức vị quan trọng, hiển nhiên sẽ không dễ dàng rời khỏi, cảm ơn hảo ý của ngài." Bối Minh Tuấn sững sốt, ở đây mọi người cũng sững sốt, đây coi như là cái gì? Trước mặt mọi người tồn tại hết Trịnh Bản còn chưa tính, đây cũng trước mặt mọi người mọc người? Tất cả mọi người nhìn một màn này, trong lòng buồn cười, xem ra hôm nay có trò hay để nhìn, ngày hôm nay quả nhiên không có đến không a.

"Chúng ta đây chỉ thấy rút cuộc đi." Lướt dưới một câu nói sau đó, Kiều Phong tiến vào Tửu với nhau.

Bối Minh Tuấn cũng là thờ dài một hơi, hoàn hảo Kiều Phong không có bán đứng hần, đến nỗi Kiều Phong nói trung lời nói, Bối Minh Tuấn cũng là nghe được rõ ràng, lập tức cũng là yên tâm một chút.

"Trịnh thiếu gia, vững vàng, Kiều Phong một người có thể lật không xảy ra sóng gió gì." Đồng sự Hồ ở một bên nhắc nhở, hiển nhiên nhìn ra Trịnh Bản thời khắc này tâm tình đã bị Kiều Phong làm rối loạn.

"Bối Minh Tuấn, người được a, Kiều Phong vì sao đột nhiên hướng người vút cảnh ô liu? Hơn nữa, Lan Hinh chủ quản hôm qua đột nhiên từ chức, người dĩ nhiên như vậy liền phê chuẩn, chẳng lẽ các người cũng là thông đồng một mạch đi?" Trịnh Bản đem tất cả nộ khí cũng là rơi tại Bối Minh Tuấn trên người nói ra.

"Trịnh đại thiếu gia, đem Lan Hinh mướn vào có thể là các người, theo ta không có quan hệ gì đi? Đến nỗi chuyện từ chức, ta thu được từ chức tin thời điểm cũng đã tìm không được nàng người, muốn trách chỉ có thể trách người giám thị bất lực." Bối Minh Tuấn ngược lại cùng người không có sao giống nhau đáp lễ nói.

"Người!" Trịnh Bản xoay người hung hăng trừng mắt Bối Minh Tuấn nói ra.

"Tốt lắm, hai người các người đều dừng lại đứng lúc, chẳng lẽ muốn mọi người xem chúng ta Hoa Đăng nội chiến phải không?" Hai cái cái này như vậy cãi nhau, đồng sự Hồ cũng là có chút nhìn không được, nhìn xung quanh từng đạo ánh mắt, lập tức cũng là nhỏ giọng mắng.

Nghe được trách mắng tiếng, Trịnh Bản và Bối Minh Tuấn lúc này mới tiêu dừng lại, tiếp tục đón khách.

Cũng không lâu lắm, vừa là một người xuất hiện phá vỡ thật vất vả duy trì liên tục xuống bình tĩnh.

"Ôi, đã là Trịnh lớn chủ tịch? Không nghĩ tới người tốt nhất trang phục thật đúng là giống một người dạng." Một thiếu nữ ngọt tiếng nói như là chuông vang lên, tức khắc lại là hấp dẫn ánh mắt của mọi người.

Cô nàng hình dạng và vóc người cũng là thượng tầng, mặc một thân váy dài, nhóm được một mao áo choàng, rất có thành thực mùi vị, chính là trên mặt

cũng là còn có một chút tính trẻ con, như vậy đối lập phía dưới, không khỏi làm người nhìn nhiều tức giận, ở đây rất nhiều nam sĩ đều có chút không nhẫn nại được, hô hấp đều cũng có chút tăng thêm, không biết Long Thành lúc nào tới nơi thế này một vị đại mỹ nữ.

"Trình Hiểu Hàm? ! Sao ngươi lại tới đây?" Trình Bân có chút kỳ quái hỏi.

"Ta là thay mặt tập đoàn KASA tới nơi, thế nào? Không chào đón?" Trình Hiểu Hàm xuất ra thư mời hỏi.

Vừa nghe đến tập đoàn KASA, tức khắc người chung quanh cũng là nuốt nước miếng một cái, tập đoàn KASA mọi người cũng là có nghe thấy, tên kia khí và thực lực so với Hoa Đăng con mạnh mẽ không kém, rất nhiều lúc trước có cô gái này chú ý người cũng là rất nhanh đem cái ý niệm này vứt xóa đi.

"Ha ha, nói chỗ nào lời nói, tự nhiên là hoan nghênh, mời vào bên trong đi." Trình Bân cười cười, đưa tay ý bảo Trình Hiểu Hàm mời vào bên trong.

"Tại sao không có thấy chú Trình? Còn có em trai của ngươi Trình Dân đâu?" Trình Hiểu Hàm nhìn chung quanh hỏi, Trình Hiểu Hàm tự nhiên là biết mình anh Trình Trạch Dân giả trang thành Trình Hoa Long cháu trai Trình Dân theo cùng đi đến Long Thành chuyện tình, sắp tới tập đoàn KASA cũng không có thu được tin tức liên quan tới Trình Trạch Dân, cho nên Trình Hiểu Hàm lần này đến đây một cái khác trọng yếu mục đích cũng là giải Trình Trạch Dân tình huống.

"Ha ha, cha có việc, Trình Dân thân thể không khỏe, cho nên ngày hôm nay hiển nhiên cũng là không có đến đây." Trình Bân giải thích.

"Có việc? Không khỏe? Ha ha, vậy nhờ ngươi thay ta vấn an." Trình Hiểu Hàm mát xoa chuyển, cũng không có hỏi nhiều, mang theo sau lưng tùy tùng cũng là đi vào quán rượu.

Sau đó, Trình Bân lại là trước sau tiếp đãi tập đoàn Thiên Vũ chủ tịch Trầm Thanh Vân và mẹ của nàng Trầm U Lan, trải qua hơn hai giờ tiếp đãi, cuối cùng, khoảng cách đại hội khai mạc cũng là dần dần tiếp cận. Một hồi long tranh hổ đấu lại muốn diễn ra.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

chương 207: lấy lòng mọi người (thượng)

Đúng mười giờ, kèm theo to âm nhạc vang lên, trước đó chuẩn bị xong pháo mừng cũng là kèm theo mà vang, tức khắc đám người vốn đang nói lao xao cũng là an tĩnh lại, đưa ánh mắt đều nhìn chăm chú vào phía trước.

"Cảm tạ ngày hôm nay toàn bộ tham gia chúng ta Hoa Đăng hợp hăng năm khách quý và các bằng hữu, ngày hôm nay, từ ta tới đảm nhiệm lần này đại hội chủ trì." Một nhìn qua như là Hoa Đăng cao tăng người hăng giọng một cái, dùng microphone nói ra, toàn bộ hội trường người đều nghe rõ ràng. Trong hội trường mặt số người nhón nháo, bên ngoài hội trường mặt càng là người ta tấp nập, những thứ này sớm đến đây lại vào không được chứa hội trường người, Hoa Đăng cũng là có chuẩn bị, trực tiếp vào bên ngoài quán rượu sắp đặt màn hình lớn, thế này người bên ngoài cũng giống vậy có thể đi qua màn hình lớn thấy bên trong hội trường tình huống, mặc dù bây giờ đã gần mùa đông, rất nhiều người cũng là mặc áo khoác ngoài, bất quá thế này vẫn như cũ đỡ không được đại bộ phận người lòng hiếu kỳ và nhiệt tình.

"Đầu tiên, để cho đề ta giới thiệu một chút ngày hôm nay Hoa Đăng mấy vị cấp quan trọng khác khách, đầu tiên, là chúng ta Hoa Đăng tập đoàn Trình Hoa Long con trai của chủ tịch, Trình Bân." Lão nhân mỉm cười, đem tay đưa về phía ghế khách quý vị thứ nhất long trọng giới thiệu.

Theo người chủ trì thủ thế, một bó ngọn đèn cũng là lập tức đánh vào Trình Bân nơi ở, Trình Bân cũng là hào phóng lên tiếng trả lời lên, hướng phía dưới đài khách có ý, một thân vest trắng vào ngọn đèn chiếu xuống có vẻ càng sáng.

Từ dưới sân khấu sự tình trước an bài tốt năng cũng là lên tiếng trả lời lên, liều mạng vỗ tay, do đó kéo thành lập toàn thể người theo vỗ tay, trong lúc nhất thời, hơi có chút đồ sộ, mấy trăm người đồng thời vỗ tay, Trình Bân trên mặt cũng là rất có mặt mũi, cười càng đắc ý hơn.

Bất quá ở bên ngoài màn hình lớn quan sát những người đó, đến không có nghĩ có cái gì ngạc nhiên, nam đại thể nghĩ chẳng qua là một hai tiếp cận cao phú suất, mà có chút mê gái cô gái thì là hết nhãn mạo kim tinh, trong lòng vào không phải không phải nghĩ nếu như có thể gả cho cái này kim quý tề nên hạnh phúc đường nào.

Tiếng vỗ tay từ từ dẹp loạn, Trình Bân cũng là hài lòng ngồi xuống.

"Khụ khụ, phía dưới muốn giới thiệu là hai vị Hoa Đăng ban giám đốc, đồng sự Bối, đồng sự Hồ." Chờ mọi người đều an tĩnh lại sau đó, người chủ trì tiếp tục hân giới thiệu.

Bối Minh Tuấn và hồ sách hai cái thành viên hội đồng quản trị cũng là đứng lên thăm hỏi, bất quá lúc này đây tiếng vỗ tay liền có vẻ có chút thừa thớt.

"Tập đoàn KASA thay mặt, Trình tiểu thư, tập đoàn KASA đã cùng Hoa Đăng thành lập lâu đài hợp tác quan hệ, cho nên lần này cũng là riêng phái ra tập đoàn KASA thiên kim riêng tới tham gia lần này họp hằng năm." Theo chủ trì người giới thiệu, phía dưới rất nhiều người cũng là lộ ra giết mình biểu tình.

Trình Hiểu Hàm ngồi ở chỗ ngồi, nghe người chủ trì thế này giới thiệu bản thân, tức khắc có chút không nói gì, nàng dĩ nhiên không phải riêng vì cái này phá hội nghị mà đến, chỉ là bởi vì sau khi đến cứng rắn bị Hoa Đăng kéo tới, chính là bị người chủ trì vừa nói như vậy, biến thành nàng Trình Hiểu Hàm riêng nghìn dặm xa xôi tới tham gia lần này họp hằng năm. Chính là, nhìn đánh tới ngọn đèn và dưới đài tất cả mọi người nhìn kỹ, Trình Hiểu Hàm cũng là bất đắc dĩ đứng lên, lộ ra một chút sứt sẹo mỉm cười, trong lòng thì là càng không ngừng mắng Hoa Đăng và Trịnh Bản gian trá.

Nghe người chủ trì như vậy giới thiệu, dưới đài một chút hơi có chút kích thích người, cũng là hít một hơi lãnh khí, tập đoàn KASA danh tiếng rất nhiều người cũng là nghe qua, vật khổng lồ như vậy và Hoa Đăng dĩ nhiên quan hệ như vậy tốt hơn. Hơn nữa còn là phái ra thiên kim, trận thế này chính là thật lâu không có nhìn rồi, dưới đài rất nhiều người cũng là không tự chủ vỗ tay, cái này thanh thế cũng không phải thua kém cho Trịnh Bản, không khỏi làm Trịnh Bản ánh mắt nhảy giật, nữ nhân này.

"Kế tiếp, là chúng ta Hoa Đăng một đối tác khác, tập đoàn Thiên Vũ chủ tịch, Trầm tiểu thư." Người chủ trì tiếp tục thôi động đại hội tiếp tục.

Làm Trầm Thanh Vận một bộ thỏa mãn đứng lên thăm hỏi thời điểm, đài dưới một người mặc áo che gió màu đen người nhất thời mất lộ ra một chút hung quang, có chút oán hận nhìn chăm chú vào cái tên trên đài thiếu nữ, nắm tay bóp âm rung động, bất quá chợt vừa khôi phục bình tĩnh, tướng lĩnh miện qua loa kéo cao một chút, dường như rất sợ người khác nhận ra hấn.

Trầm Thanh Vận từ khi tiếp nhận chức vụ ngày mưa chủ tịch sau đó, cái này vẫn là lần đầu tiên thế này làm náo động, tuy rằng người khác đối với nàng cái này chủ tịch hợp lại không thể nào hoan nghênh, bất quá Trầm Thanh Vận như cũ rất hưởng thụ loại cảm giác này. Ngay Trầm Thanh Vận dự định ngồi xuống thời điểm, đột nhiên cảm thấy một chút cảm giác mát, như là có cái gì đang ngo chừng nàng giống nhau, để cho Trầm Thanh Vận hết sức khó chịu, lập tức chính là từ dưới sân khấu tìm tòi, mất hơn hết con người đảo qua hơn nửa hội trường, cũng là không có phát hiện cái gì người khả nghi, thế nhưng Trầm Thanh Vận đối với vừa mới cảm giác cũng là rất rõ ràng.

"Khụ khụ, Trầm tiểu thư, ngài có thể ngồi xuống." Thấy Trầm Thanh Vận về mặt nghi ngờ quét mắt dưới đài khách, người chủ trì cũng là có chút lung tung tăng hắng một cái, nhắc nhở Trầm Thanh Vận.

"A không có ý tứ." Trầm Thanh Vận bị thế này vừa đề tỉnh, cũng là phản ứng kịp, lập tức cũng là ngưng ngừng nói, sau đó từ dưới sân khấu có ít người cười trộm trung xấu hổ ngồi xuống.

"Ha ha, đương nhiên, còn có một vị quý khách chúng ta luôn luôn chưa kịp giới thiệu, tự nhiên là Phong Đăng chủ tịch Phong tổng, bất quá đâu, hôm nay bởi chỗ ngồi chưa đủ, không có có thể vào ghế khách quý an bài chỗ ngồi, tại đây cũng là đối với Phong tổng tỏ vẻ xin lỗi." Ngay mọi người nghĩ giới thiệu cuối cùng lúc kết thúc, chủ trì vừa lệnh mọi người không tương được đem đầu mâu nhắm ngay Kiều Phong, một bộ cường liệt ánh đèn chói mắt phối hợp chiếu vào Kiều Phong ngồi vậy khu vực, chói mắt quang thứ được Kiều Phong ánh mắt cũng có chút làm đau, không khỏi vờn quay lại che.

Hoa Đăng chiêu thức ấy ngược lại để cho rất nhiều người bất ngờ, Phong Đăng địa vị ra sao, mọi người cũng đều rõ ràng, mấy năm này và Hoa Đăng người phía trên ta dưới tranh đấu cũng là Long Thành người nói chuyện say sưa đề tài của, chỉ ít, Phong Đăng vào trên thực lực muốn vững vàng áp qua tập đoàn Thiên Vũ rất nhiều, chính là cái này Phong Đăng chủ tịch quả thực không có vào khỏi cái này ghế khách quý, là một người rõ ràng đây nhất định là Hoa Đăng cố ý, bất quá không ai biết ngờ tới, Hoa Đăng dĩ nhiên biết ngay trước nhiều như vậy người mặt để cho Phong Đăng không xuống đài được, loại này công khai tính chất rõ ràng khiêu khích, nhiều năm qua cái này phải vẫn là lần đầu tiên. Tất cả mọi người ôm xem nào nhiệt tâm tính nhìn Kiều Phong nơi ở, hôm nay tới rất nhiều người cũng là xem nào nhiệt tới, tự nhiên là tình cảnh càng thú vị, càng là nói rõ bọn họ ngày hôm nay không uổng công.

"Hừ, ta Phong Đăng từ trước đến nay cũng không Hoa Đăng quý khách, cho nên vậy ghế khách quý, cho dù là mời, chúng ta Phong Đăng cũng là sẽ không đi, chính lưu cho các người Hoa Đăng thuộc hạ vậy chút chỗ ngồi đi." Kiều Phong hừ lạnh một tiếng, một chủ trì đã nghĩ làm khó dễ hấn có phần cũng quá ý nghĩ kỳ lạ, Kiều Phong cái gì tình cảnh chưa thấy qua, lập tức cũng là thẳng thắn đáp lễ nói.

Kiều Phong nói ra làm người ta hết hồn, lần này, Kiều Phong ngược lại trực tiếp mắng lên, trên đài ghế khách quý ngồi tất cả mọi người là như rụng mảy, cái này Kiều Phong, không khỏi mắng Hoa Đăng, chính là ngay cả bọn họ cũng là cùng nhau mắng, thật đúng là không sợ đắc tội người.

Người chủ trì phỏng chừng cũng là thật không ngờ Kiều Phong sẽ nói như vậy, dù sao hấn làm như vậy cũng là sự tình người có trước an bài, hấn cũng chỉ là phụng mệnh hành sự, hiện tại Kiều Phong thế này đáp lễ đã vượt ra khỏi dự liệu, người chủ trì cứ như vậy vào trên đài lung tung đứng, không biết ứng với nên nói cái gì.

Nhìn trở nên có chút vắng vẻ cục diện, mọi người vừa đưa ánh mắt chuyển hướng nói không ra lời người chủ trì trên người, cái này tốt không, trước một giây vẫn còn ở đắc ý Hoa Đăng, bây giờ bị Kiều Phong đáp lễ một câu sau đó dĩ nhiên ách hóa, thật là có chút mang lên tảng đá đập chân của mình. Trịnh Bản lúc này mặt cũng là có chút nóng lên, xem như Hoa Đăng tấn nhậm chủ tịch, lại đang trọng yếu như vậy trong đại hội bị nhục nhã, bực này si nhục ai có thể lĩnh hội.

Ngay mọi người cho rằng lúc này đây Hoa Đăng sẽ đưa cái này mẹt ăn vào bụng trong thời điểm, đột nhiên, một có chút thanh âm già nua đi qua âm hưởng truyền khắp hội trường mỗi khắp ngõ ngách.

"Kiều Phong, cũng là bởi vì nhà ngươi trình miện lưỡi lợi hại, mới có thể roi cho tới hôm nay tình trạng này không phải sao?" Theo thanh âm đồng thời

xuất hiện, là một có chút câu lũ thân ảnh.

"Người là? Ngân Lịch? ! Lão cầu, người lại vẫn không chết?" Nhìn xuất hiện ở trên đài thân ảnh, Kiều Phong đồng tử hơi co lại, sau đó rất nhanh lại nhận ra được, lập tức giật mình nói.

"Hừ, người đều sống hảo hảo mà, ta tại sao muốn chết?" Ngân Lịch nhìn chằm chằm Kiều Phong hỏi.

"Quả nhiên, không có tim không có phổi người đều sẽ không dễ dàng như vậy chết a, khôn kiếp, năm đó vậy chút chuyện xấu xa, người vẫn là không biết hối hận a." Kiều Phong một chút giễu cợt ý tứ hàm xúc nói ra.

"Ta không biết người đang nói cái gì? Ngắm máu phun người chuyện tình, tuy rằng Phong tổng am hiểu nhất, bất quá không được cuối cùng dừng, bởi vì không phải mọi người, cũng là trái hồng mềm, ta Hoa Đăng, hiển nhiên cũng không phải!" Ngân Lệ ngắm nhìn bốn phía, cuối cùng đem ánh mắt tụ vào vào Kiều Phong trên người, nghĩa chính ngôn từ nói ra, nhìn qua thật đúng là rất giống chuyện như vậy.

"Người!" Nhìn Ngân Lệ đem mình nói thế này chính nghĩa, Kiều Phong cũng là giật run người, lập tức đầu cũng là bởi vì khí huyết chông chất có chút mê muội, bên cạnh Phong Đăng tùy tùng cũng là trước tiên tiến lên đỡ lấy.

Nhìn như vậy chuyển biến, tất cả mọi người như là xem chiếu bóng giống nhau, quả thực biến đổi bất ngờ, bất quá nghe Kiều Phong quản trên đài lão già này là Ngân Lệ, ngược lại không có nghe nói qua nhân vật số một như vậy, tất cả mọi người tại hạ mặt nghị luận âm ỉ.

"Ha ha, đang ngồi bạn bè đại bộ phận đều là chúng ta bạn của Hoa Đăng, lão phu hôm nay cũng không phải đoạt danh tiếng, cho nên tùy tiện xuất hiện cũng là hy vọng mọi người thứ lỗi, chuyện kể tiếp, lão phu tới xử lý thì tốt rồi." Nói xong, Ngân Lệ lại ý bảo lúc trước người chủ trì lui xuống đi, người chủ trì lúng túng cười cười, gật đầu, vào Ngân Lệ thân phận như vậy người trước mặt, hẳn hiển nhiên chỉ có phục tùng.

"Lão phu Ngân Lệ, là Hoa Đăng hiện nay quyền thành viên hội đồng quản trị, hiển nhiên, cũng là ban giám đốc một thành viên, bất quá ta không phải rất thích lộ diện, cho nên rất nhiều người cũng không nhận thức ta, bất quá vô phương, hôm nay lão phu không phải trọng điểm, kế tiếp chủ trì, vậy thì do lão phu ta tới đảm đương." Nhìn dưới đài đồng đạo thần sắc nghi hoặc, Ngân Lệ cũng chỉ là làm một cái đơn giản tự giới thiệu, ngẫu nhiên liền nói sang chuyện khác, đem sự chú ý của mọi người lại là chuyển dời đến chính sự bắt đầu. Mọi người cũng là quên rớt vừa mới vậy ra trò khôi hài, tụ tinh hội thần dự định nghe một chút cái này mới tới lão già dự định tuyên bố cái gì cấp quan trọng tin tức.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

chương 208: lấy lòng mọi người (trung)

"Hoa Đăng nhiều năm như vậy, vào Trịnh tổng dưới sự hướng dẫn cũng là đi tới ngày hôm nay, Hoa Đăng thành tựu, mọi người rõ như ban ngày, cho dù là Phong Đăng, cũng là không có chút nào vượt qua có thể, cái này Hoa Đăng, ngày hôm nay dám hoàn toàn xứng đáng nói Long Thành đầu tiên, sẽ không có những người khác dám đến gọi nhíp." Ngân Lệ bình thân thanh âm chậm rãi ra, từ trong lời nói cũng có thể thấy được niềm kiêu ngạo của hắn, cái này Hoa Đăng là hắn và Trịnh Hoa Long một tay thành lập, Hoa Đăng có thể trưởng thành đến như vậy lớn mạnh, hẳn hiển nhiên cũng là tự đáy lòng vui vẻ, bất quá dưới đài Kiều Phong thì là ác độc nhìn Ngân Lệ, cũng chỉ có Kiều Phong biết Hoa Đăng thành lập phía sau dơ bẩn và máu tanh, bất quá đã qua đã lâu như vậy, loại chuyện này cũng không thể nào khảo chứng, coi như là Kiều Phong vạch trần, cũng sẽ không có quá nhiều người tin tưởng.

"Mà nay ngày Hoa Đăng, không phải thỏa mãn cho hiện trạng, luôn luôn đang tìm xin mới phát triển, cái gọi là sửa cũ thành mới, ngày hôm nay, chúng ta mang tuyên bố chúng ta leo mới nấc thang then chốt." Ngân Lệ giọng nói hiên ngang nói.

Mọi người ở phía sau đều ở đây vênh tai, kế tiếp Ngân Lệ nói, phải là những người này hôm nay tới mục đích đi.

"Ngày hôm nay, ta muốn đi gặp mọi người long trọng tuyên bố một việc, đó chính là, chúng ta Hoa Đăng tương nghênh tới mới mặc cho chủ tịch, Trịnh Bản, sẽ tiếp nhận Trịnh Hoa Long trước chủ tịch, trở thành Hoa Đăng mới mặc cho thành viên hội đồng quản trị." Ngân Lệ đưa tay ra, chỉ hướng Trịnh Bản vị trí.

Âm nhạc ngon đèn phối hợp đồng thời sản thác cái này một tin tức quan trọng, Trịnh Bản đứng lên, đi tới giữa đài.

"Cảm ơn các vị mọi người, bản thân có thể nhận thay cha vị trí, hết sức tự hào, ta hy vọng ta cũng có thể giống cha giống nhau, dẫn Hoa Đăng một đường về phía trước, cũng hy vọng các vị đang ngồi tiền bối ủng hộ nhiều hơn, thế nhưng, chớ có cho là Trịnh Bản tuổi trẻ chính là dễ khi dễ, nếu có người thế này cho rằng nói, ta sẽ nhường hắn vì thế nỗ lực đầy đủ giá phải trả." Trịnh Bản trước bái một cái, sau đó nói ra. ,

Kinh dị tin tức thật đúng là một tiếp tục một, đầu tiên là Kiều Phong và một trước đây chưa từng thấy qua lão già thần thương khẩu chiến, lại là Trịnh Bản

đột nhiên tuyên bố tiếp nhận chức vụ tân nhiệm chủ tịch, tất cả mọi người trong lòng cũng là khiếp sợ kèm theo nghi vấn, dù sao Trịnh Hoa Long mặc dù nói đã không còn trẻ nữa, thế nhưng cạ nửa một năm sáu năm chính không có vấn đề, khi đó Trịnh Bản cũng đã triệt để thành thực, khi đó lại để cho Trịnh Bản tiếp nhận không phải rất tốt, hiện tại Trịnh Bản lý lịch còn thấp, cứ như vậy đem lớn như vậy Hoa Đảng đều giao cho thế này một hơn hai mươi tuổi mao đầu tiểu tử, không giống như là Trịnh Hoa Long phong cách a, chẳng lẽ là Trịnh Hoa Long xảy ra chuyện gì? Bất quá Trịnh Hoa Long cái loại này địa vị người, vừa có cái gì năng động đâu? Hơn nữa Hoa Đảng coi như hợp lại không giống như là thương xúc gian làm ra quyết định như vậy. Tại đây dạng mâu thuẫn nhận xét trung, tất cả mọi người là không nghĩ ra, chỉ có Kiều Phong cười lạnh nhìn trên đài coi như quang cảnh và buông lỏng Trịnh Bản, toàn tràng cũng chỉ có một mình hắn biết rất tình huống chân thật.

"Xin hỏi, vì sao ở vào thời điểm này tuyên bố chuyện như vậy? Cái này là Hoa Đảng kế hoạch tốt, chính tạm thời làm quyết định?" Hôm nay mặc dù là họp hằng năm, thế nhưng ngoài bản chất cũng là một hồi buổi họp báo tin tức, cho nên hiển nhiên rất nhiều nhà báo đều ở trong này, một vị Long Thành nhật báo cô gái nhà báo giờ tay ý bảo sau đó đứng lên hỏi.

"Loại này chuyện trọng yếu tự nóng là đi qua ban giám đốc quyết định, dĩ nhiên không phải thương xúc quyết định." Vấn đề này là Ngân Lệ tới trả lời.

"Xin hỏi có phải hay không Trịnh Hoa Long xảy ra vấn đề gì? Chẳng lẽ là bởi vì Trịnh Hoa Long bất ngờ, Hoa Đảng mới không làm không được ra quyết định như vậy?" Phía trước một cô gái nhà báo ngồi xuống sau đó, một cái khác nhà báo cũng là đứng lên hỏi tiếp, lần này là đại chúng thời báo nhà báo, đại chúng thời báo vào tất cả trong báo cơ hồ là lão đại ca địa vị, cho nên hiển nhiên lo lắng cũng chân, mới hỏi ra thế này nhảy cảm trở ngại, mà vấn đề này cũng là tất cả mọi người quan tâm trở ngại. Trở ngại vừa ra, mọi người đem lực chú ý đặt ở trên đài hai người trên người, muốn nhìn một chút người sau trả lời như thế nào.

"Ha ha, cha tôi không có vấn đề gì, không giống mọi người nghĩ như vậy, loại này lo lắng là dư thừa, sẽ bàn, toàn bộ Long Thành, có thể để cho cha ta gặp chuyện không may, đồng thời có cái này động cơ, cũng chỉ có Phong tổng Phong Đảng, nói vậy Phong tổng không phải đối với cha ta làm cái gì đi? Nếu như Phong tổng không có xuất thủ, như vậy cha ta hiển nhiên vô sự." Vốn có tất cả mọi người cho rằng chính cái tên gọi Ngân Lệ người trả lời, bất quá lúc này đây, cũng là Trịnh Bản đưa qua microphone bình thân nói ra, nhưng lại đem đầu mâu lần thứ hai nhắm ngay Kiều Phong.

Kiều Phong cũng là cười, cái này Trịnh Bản ngược lại không có coi như như vậy không biết thế sự, vẫn có một ít thông minh, có thể trong khoảng thời gian ngắn liền cho mình hạ một cái lồng, xem ra Hoa Đảng đã là hoài nghi lần này Trịnh Hoa Long mất tích là Phong Đảng một tay kế hoạch, cho nên, thế này ngay trước mặt của mọi người vừa hỏi, không khỏi có thể khảo sát phản ứng của bọn họ, cũng là lại nói cho mọi người, một khi Trịnh Hoa Long gặp chuyện không may, như vậy đầu sỏ gây nên chính là Phong Đảng không thể nghi ngờ.

"Cháu Trịnh, người những lời này nói liền không đúng, ta Phong Đảng hiển nhiên sẽ không giống Hoa Đảng thế này vô si đối với địch nhân hạ tử thủ, hơn nữa, nói cách khác, giống cha người cầm thú như vậy bại hoại, đốt giết cướp đoạt đều làm tận dụng người, ta cũng không dám cam đoan hẳn ra cái gì trời phạt a." Kiều Phong lúc này đây không có trước úy thủ úy cước, mặt lạnh nóng phùng, toàn bộ kế tiếp Trịnh Bản cái này bộ.

"Ta muốn, cha của ta còn chưa có tư cách từ người, tới, bình, luận!" Trịnh Bản nộ khí vốn là rất lớn, bị Kiều Phong năm lần bảy lượt khiêu khích, cũng là có chút không thể ngừng, làm dưới trầm giọng từng chữ từng câu nói, mắt chặt chẽ nhìn chăm chăm Kiều Phong, như là một sói đối bất cứ lúc nào muốn phác hướng con mồi của mình giống nhau.

"Cha người ở trong mắt ta đều không tính là cái gì, huống chi người? Nho nhỏ Hoa Đảng thành viên hội đồng quản trị, liền có thể như vậy càn rỡ? Muốn đầu, ta Phong Đảng chính là tiếp! Ta xem vậy Trịnh Hoa Long hôm nay cũng là không có can đảm trở ra theo ta điều vô dương oai!" Kiều Phong tính tình cũng là nổi danh không tốt, bàn tay đi trên bàn vỗ, giận đứng lên, bên người một đám tùy tùng cũng là lên tiếng trả lời lên, tức giận tức khắc trở nên hết sức nghiêm túc.

Xem một bên nắm chặt hai quả đấm, mắt mờ trùng trùng Trịnh Bản, và vậy giương cung bạt kiếm, sắc mặt âm trầm Kiều Phong, ở phía sau ai cũng không dám nói nữa, toàn bộ hội trường tĩnh ngay cả một châm rơi trên mặt đất cũng là có thể nghe, trong không khí cũng là mạch nước ngầm bắt đầu khởi động. Tất cả mọi người mở to hai mắt, rất sợ bỏ lỡ cái nào chi tiết, xem đôi bên trận thế, giống như một bát hỏa sẽ lửa hợp lại giống nhau.

Hiện tại, vui vẻ nhất chính là những ký giả kia, hôm nay thu hoạch là bọn hắn không có nghĩ tới, một điển lễ, dĩ nhiên diễn ra nhiều như vậy đặc sắc thật là tốt làm trò, hôm nay đưa tin cũng có đêm không hết sự tình có thể viết, thậm chí có chút nhiều không biết từ đâu bắt đầu viết.

"Được rồi! Còn thể thống gì! Hôm nay là chúng ta Hoa Đảng nặng đại nhật tử, như vậy thế này, có phải hay không có chút quá phận?" Một bên Ngân Lệ thấy sự tình diễn biến thành thế này, mặt dày cũng là có chút không nén được giận, nhiều không phát giận hẳn cũng là cuối cùng không thể ngừng mắng, vốn định hôm nay mượn cơ hội này thật tốt giết giết Phong Đảng bây giờ ý chí chiến đấu, chính là không nghĩ tới Kiều Phong quả thực đem toàn bộ lớn biết thay đổi thành như vậy tức giận, thế này thứ nhất, chẳng phải là hoàn toàn để cho ngày hôm nay trở thành Kiều Phong sân khấu sao, loại này thay người khác làm áo cưới chuyện tình, Ngân Lệ chính là làm không đến.

"Cũng không biết là người nào bắt đầu trước." Kiều Phong nhìn có chút bão nổi Ngân Lệ nhỏ giọng lầm bầm nói, trong lòng mặc dù vui vẻ, thế nhưng trên mặt vẫn còn có chút nghiêm trọng, dù sao nơi này là vào Hoa Đảng, chỗ nóng này chính biết nhảy tường, Kiều Phong cũng không thể làm hơi quá đáng, thế này không khỏi triệt để chọc giận Hoa Đảng, cũng để cho tại đây cái khác quý khách khinh thường Phong Đảng, hẳn Phong Đảng không có thể như vậy cái loại này nơi nơi quấy rối thế lực.

"Thế nào? Chỉ cho phép châu quan phóng hỏa không được dân chúng đốt đèn?" Kiều Phong hài hước hỏi.

"Kiều Phong, ta nói lại lần nữa xem, sở cho rằng ngày hôm nay cho người mặt mũi là Hoa Đảng e ngại người, chẳng qua là không muốn làm được nhiều như vậy quý khách mặt mũi của, cho các người khó coi, chó giống một nhảy nhót tên hề giống nhau để cho mọi người xem thường." Ngân Lệ nhấn mạnh nói lần nữa, thanh âm rõ ràng lãnh ý càng sâu, có thể nghe xuất hiện ở Ngân Lệ cũng là ở vào bùng nổ sát biên giới.

Kiều Phong ngắm nhìn bốn phía, nhìn vậy chút người xem náo nhiệt, những người này phần lớn đều là tất cả lớn nhỏ tập đoàn cao tầng, đương nhiên cũng

có một chút chính giới bạn bè, làm Kiều Phong ánh mắt quét đến trên người bọn họ thời điểm, rất nhiều người cũng là vội vàng lảng tránh, rất sợ cuốn vào trận này không thuộc về bọn họ đấu tranh với nhau.

"Ha ha ha, ha ha ha ha ha, Ngân Lệ, năm đó ngươi và Trịnh Hoa Long cái tên lão cẩu mù hại cha ta thời điểm, có nghĩ tới hay không, sẽ có một ngày như vậy, ta sẽ mặt đối mặt cùng các ngươi chẳng phân biệt được trên dưới? ! Phong Đăng từ thành lập bắt đầu từ ngày đó, cũng sẽ không e ngại Hoa Đăng, những lời này ta cũng nói cho ngươi biết, vào mọi người trước mặt không xuống đài được, chính ngươi!" Kiều Phong đột nhiên nở nụ cười, khởi điểm chính nhỏ giọng cười, càng về sau toàn bộ hội trường cũng là có thể nghe Kiều Phong sang sang tiếng cười. Hoa Đăng và Phong Đăng bản thân chính là không chết không thôi cục diện, cho dù Trịnh Hoa Long không có ở đây cũng giống như vậy, chỉ cần Hoa Đăng tồn tại từ sáng đến tối, Phong Đăng chính là từ sáng đến tối không phải ngừng và Hoa Đăng tranh đấu, cho nên, Kiều Phong cuối cùng quyết định, đem đoạn này bí mật dơ bẩn không chịu nổi đã qua cửa, ngay trước mọi người mặt, lộ ra.

Lời này vừa nói ra, lòng của mỗi người bản cũng là rung một cái, Kiều Phong câu nói này trọng lượng, nếu so với Trịnh Bản tiếp nhận chức vụ Hoa Đăng tân nhiệm chủ tịch tin tức này chấn động hơn. Thậm chí trong hội trường thỉnh thoảng còn đang suy nghĩ thành lập pha lê quảng lộn xộn thanh âm, hiển nhiên là bởi vì quá độ giật mình khiến cho một số người quên mất trong tay ly nước.

Đến nỗi bên ngoài hội trường, từ Hoa Đăng và Phong Đăng đao kiếm tương hướng thời điểm bắt đầu, cũng đã cắt đứt gieo thẳng tin hiệu, Hoa Đăng cũng sợ có chút chuyện không tốt phổ biến để cho tất cả mọi người biết, tuy rằng không phải tất cả mọi người sẽ tin tưởng, thế nhưng ngay cả Hoa Đăng đều làm sai nhưng sợ người khác biết sự tình, tự nhiên là càng ít truyền bá tại ngoại càng tốt.

Ngân Lệ về mặt rốt cục hoàn toàn âm trầm xuống, hàm răng cắn hi hi rung động, thân thể cũng là có chút run rẩy, hồi lâu sau, Ngân Lệ mới hơi chút thờ bình thường lại.

"Được, được, được, được một Kiều Phong, ngươi đã Phong Đăng không hãi sợ, vậy liền đừng trách chúng ta Hoa Đăng, không chết không thôi!" Trần đây thanh âm tức giận quanh quẩn ở trong đại sảnh.

"Rốt cục vẫn phải đến bước này a" Kiều Phong nhìn trên đài có chút phát cuồng Ngân Lệ, trong lòng co quắp một cái, quả nhiên vẫn là đem này chó dữ ép a.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 209: lấy lòng mọi người (hạ)

Cái này giương cung bạt kiếm tình cảnh luôn luôn kéo dài, đôi bên cũng không có dễ dàng làm ra tiếp tục làm tức giận đối phương sự tình, bất quá nếu như lúc này đây, Phong Đăng và Hoa Đăng mâu thuẫn bắt đầu xảy ra biến chất, nguyên bản đôi bên tồn tại bất hòa, thế nhưng những thứ này bất hòa cũng không có vào bên ngoài biểu hiện ra ngoài, nói cách khác, cho dù mọi người hiểu rõ, ngoài mặt vẫn là giả vờ tương đối hữu hảo, chỉ ít không phải vào công chúng trường hợp thế này trực tiếp chửi ầm lên, nhiều lắm là ngôn ngữ dậm chấm chọc vài câu. Thế nhưng ngày hôm nay, hiển nhiên, mâu thuẫn lại là tiến một bước thẳng cấp, hơn nữa Kiều Phong cuối cùng tuôn ra cấp quan trọng tin tức, có chút tương đối cơ trí người cũng hiểu được có thể tin độ rất cao, dù sao Hoa Đăng như vậy thâm căn cố đế một đầu sỏ, không nghĩ ra Phong Đăng vì sao như vậy cố ý muốn cùng ngoài đối nghịch, nếu như nói là vì tiền hoặc là vì bênh vực kẻ yếu, đều cũng có chút không thể nào nói nổi, nếu quả như thật như Kiều Phong đã nói, ngược lại nói xuôi được. Hơn nữa Kiều Phong lúc trước giọng của, cũng không giống như là cố ý bịa, bởi vậy có không ít người cũng là tin chữ bất phân, lập tức đối với Hoa Đăng cùng với trên đài Trịnh Bản và Ngân Lệ, đều cũng có một chút cái nhìn.

"Hừ, lời nói của một bên, có gì chứng cứ có thể chứng minh? Giết người thì thường mạng đại sự như vậy không phải không muốn tùy tiện nói xấu tương đối khá." Tuy rằng Trịnh Bản hướng về phía chuyện năm đó cũng là cảm kích người, bất quá khi đứng hẳn sẽ không thừa nhận, cũng hiển nhiên không phải mặc cho người ở dưới đài tin tưởng, cho nên cũng là có chút phản kích phản bác, dù sao cũng Kiều Phong hiện tại không có khả năng còn có cái gì chứng cứ, không phải liền không đến mức chỉ biết động mồm mép.

"Ta cũng chưa từng có trông cậy vào các ngươi Hoa Đăng thừa nhận qua, bất quá, vút bối cảnh bản thủ tập đoàn làm công, các ngươi công nhân cũng sẽ là đồng lõa a." Kiều Phong ý vị thâm trường nhìn toàn bộ trong đại sảnh toàn bộ Hoa Đăng công nhân, ưu ưu nói.

Lập tức rất nhiều Hoa Đăng công nhân cũng là biến sắc, thật đúng là sợ Kiều Phong nói là thật, ngay cả Bối Minh Tuấn và hồ sách sắc mặt cũng là có chút không hấp dẫn. Hồ sách và Bối Minh Tuấn có thể còn không biết việc này, toàn bộ Hoa Đăng biết chân tướng, cũng chỉ có Trịnh Hoa Long, Trịnh Bản và Ngân Lệ ba người mà thôi, thế nhưng những người khác cũng không phải ngu ngốc, thời gian rất lâu tới nay, Hoa Đăng người cũng không có thể nào đi ti mi nghĩ tới Phong Đăng tại sao phải và Hoa Đăng có lớn như vậy thù, chỉ là muốn thế nào đối phó Phong Đăng, hôm nay ti mi vừa nghĩ, cũng là ôm mấy phần hoài nghi. Xem ra Kiều Phong ở phía sau nói ra tin tức này, thật đúng là một cái lựa chọn tốt, chỉ ít hiện nay xem ra, đạt được hiệu quả không giống bình thường.

"Chú ý người tìm từ, ta hiện tại hoàn toàn có thể cáo người tội phi báng!" Cho dù trong lòng có chút chột dạ, thế nhưng Trịnh Bản tiếp tục nghĩa chánh ngôn từ nói ra. Nếu quả thật đã khởi kiện cáo, Trịnh Bản tuyệt đối có nắm chắc thắng.

"Với người tên tiểu bối này, cũng muốn cảnh cáo ta? Vẫn là để cho cha người đi ra!" Kiều Phong chút nào không kém trả lời.

"Hừ, ta nói, cha hôm nay có sự tình, hơn nữa, còn không lao hấn động thù!" Trịnh Bản tiến lên một bước, khí thế bức người.

"Ta xem không phải có việc, là cha của người tới không được đi?" Kiều Phong trêu tức cười nói.

"Người! Có phải là người làm hay không! Nói! Có phải là người hay không đem cha ta trời đi!" Nghe được Kiều Phong nói như vậy, Trịnh Bản sùng sốt, lập tức ngật trời tức giận phát ra, lập tức liền khóa được Kiều Phong.

"Ta một lão già, có thể ở nặng nề khán hộ dưới trời đi cha người?" Kiều Phong nhìn mắt đỏ ngầu Trịnh Bản phản vấn.

"Vậy người làm thế nào biết cha ta tới không được? ! Không phải người tự mình làm, cũng là người chỉ điểm!" Trịnh Bản một mực chắc chắn nói.

"Vậy người ngược lại nói một chút, ta là sai khiến ai tới? !" Kiều Phong dồn khí ý định hỏi.

"Gọi Trương Nha Lăng có phải hay không! Tuổi tác cùng ta xấp xỉ, người này ta đã thấy! Đừng cho là ta không biết!" Trịnh Bản hôm nay đem hấn toàn bộ biết đều toàn bộ thác xuất, liền vì bắt được Kiều Phong hiện hành.

"Trương Nha Lăng? A, Phong Đằng bên trong sẽ không có nhân vật số một như vậy, điểm ấy tùy người Hoa Đằng đi thăm dò, hơn nữa, tuổi tác cùng người xấp xỉ? Ra sao một người có thể từ đề phòng nghiêm ngặt Hoa Đằng trong tay cướp người?" Kiều Phong cười một cái nói.

Chung quanh rất nhiều người nghe cũng là gật đầu, Trịnh Hoa Long hộ vệ bên cạnh chính là nổi danh nghiêm, rất nhiều và Trịnh Hoa Long từng có tiếp xúc người là biết, cái loại này đề phòng đều nhanh vượt qua có quan viên chánh phủ.

"Người sẽ không sợ ta báo nguy? !" Trịnh Bản cắn răng nói ra, rõ ràng Trịnh Bản có thể một trăm phần trăm khẳng định tuyệt đối và Kiều Phong đề cập đến, thế nhưng Kiều Phong chính là ra về vô tội.

"Xin cứ tự nhiên, ta Phong Đằng thân chính không sợ ấn tượng xiêu vẹo!" Kiều Phong tràn đầy tự tin nói, nếu như cảnh sát có thể điều tra ra Trương Nha Lăng, như vậy hấn Kiều Phong cũng sẽ không dùng lẫn lộn.

Trịnh Bản hận đến nghiêng răng nghiêng lợi, chính là không làm gì được Kiều Phong, quả nhiên gừng càng già càng cay. Một bên Ngân Lệ có chút cau mày, cái này Trịnh Bản và Kiều Phong thân thương khẩu chiến nửa ngày, đến cuối cùng không chỉ có không có chiếm được một chút tiện nghi, hơn nữa bây giờ còn là để cho tất cả mọi người biết Trịnh Hoa Long gặp chuyện không may tin tức, ngày hôm nay đại hội này đã hoàn toàn mất đi vốn là ý nghĩa, Ngân Lệ cũng là tâm tình cũng là chìm đến rồi thung lũng, Hoa Đằng có bao nhiêu năm không có bị thua thiệt lớn như vậy, không có ném qua người lớn như vậy?

Đám người chung quanh bắt đầu có chút nghị luận thanh âm, tuy rằng thanh âm rất nhỏ, thế nhưng không cần suy nghĩ cũng là về cái này Trịnh Hoa Long.

"Hoá ra vậy Trịnh Hoa Long bị lừa? Trách không được để cho cái tên trẻ tuổi Trịnh Bản nhậm chức."

"Đoán chừng là bị Kiều Phong bắt cóc đi? Cũng chỉ hấn môn và Hoa Đằng có thù oán."

"Ta xem chưa chắc, cùng Hoa Đằng có thù oán hơn đi, hơn nữa thấy thế nào đều giống như là Hoa Đằng muốn cắn Phong Đằng một mực."

"Ta nghĩ cũng là, vừa mới Kiều Phong tuôn ra Trịnh Hoa Long là của hấn cừu nhân giết cha, Hoa Đằng có thể nhớ hòa nhau cục diện."

"Nguyên lai là thế này, trách không được."

Thanh âm kỳ kỳ tra tra nghị luận nửa ngày, từ từ toàn bộ trong hội trường người trên cơ bản đều cho ra thế này một cái kết luận, Hoa Đằng khinh người quá đáng, mà Phong Đằng và Kiều Phong cũng trở thành yếu thế quần thể, không ít người là lúc này lòng có chút nghiêng về được Phong Đằng, dù sao người yếu cũng là rất dễ đã bị thương tiếc.

"Các vị bằng hữu, công đạo tự tại nhân tâm, ta hy vọng không được bởi vì một số người nhất thời ngôn ngữ, liền đùa bỡn mọi người, đến lúc đó, chân tướng tự nhiên sẽ trôi lên mặt nước. Mấy ngày nữa chính là quyết định tài chính phong hội tổ chức quyền thời gian, hy vọng mọi người trong tay quý báu một phiếu, dành cho chúng ta Hoa Đằng, bình tĩnh sẽ không để cho mọi người thất vọng." Ngân Lệ nhìn nghị luận loạn người, cũng là cực lực muốn làm một chút bù đắp lại, bất quá cái hiệu quả này, Ngân Lệ cũng là rõ ràng, đã bị hạ xuống thấp nhất.

"Tan họp!" Hơi thở dài một cái, Ngân Lệ vung tay lên tuyên bố hôm nay hội nghị kết thúc, nguyên bản một hảo hảo mà đại hội, biến thành vừa ra trò khôi hài, Ngân Lệ khuôn mặt giống như lập tức già đi rất nhiều, xoay người không nói tiếng nào ly khai.

"Kiều Phong, sớm biết rằng hiện tại, trước đây thì không nên thả người một con đường sống!" Ngân Lệ hung tợn dùng chỉ có mình có thể nghe thanh âm nói ra.

Ngân Lệ vừa rời đi, liền vội vàng phản phó: "Trong hội trường toàn bộ nhà báo đều là không cho phép đem bất kỳ hình bóng hoặc là âm tần tư liệu mang đi ra ngoài, hơn nữa ngày mai, hôm nay phát sinh việc này, không cho phép bất luận cái gì tòa soạn báo đưa tin, nếu như một khi để cho ta phát hiện việc

này tiết lộ ra ngoài, đối với Hoa Đăng danh dự tạo thành ảnh hưởng, bắt người môn thủ hồi!" Ngân Lệ đem lúc trước nộ khí tất cả phát tiết đến rồi những thuộc hạ này trên người, thuộc hạ chưa dám phản kháng, chỉ phải gặt đầu lĩnh mệnh.

"Chờ một chút, lập tức đi các đại tập đoàn, bảo đảm mấy ngày gần đây phiếu bầu cũng là muốn đầu cho ta Hoa Đăng, nói cách khác, tự gánh lấy hậu quả!" Ngay những thuộc hạ kia muốn mau nhanh thoát đi đất thị phi này thời điểm, Ngân Lệ lại là một tiếng mãnh liệt a, đem tất cả mọi người gọi lại, tiếp tục phân phó nói, nếu đã đến cục diện như vậy, liền bắt chấp cái gì mặt mũi và biểu hiện ra danh dự, lập tức đầu tiên vẫn không thể để cho dư luận biết, thứ hai chính là bảo đảm một nhất định phải trở thành lần này tài chính phong hội chủ sự phương.

"Vâng." Bọn thuộc hạ nom nóp lo sợ hồi đáp, tuy rằng lão nhân này trước đây chưa từng có gặp qua, thế nhưng lúc trước biểu hiện tuyệt đối thể hiện ra lão nhân này bất phàm, thậm chí so với Trịnh Bản cũng là càng phải có uy nghiêm.

Tất cả mọi người sau khi rời khỏi, nguyên bản náo nhiệt đại sảnh cũng là chỗ trống xuống tới, chỉ còn lại có chỗ khách quý ngồi vài người, còn chưa có rời khỏi, mà là như có điều suy nghĩ mỗi người nghĩ đến trở ngại.

Loảng xoảng boong! Một tiếng vang thật lớn, mọi người cũng bị vội vã từ trong trầm tư chậm lại, nhìn trên đài Trịnh Bản, có chút nổi điên mạng microphone hung hăng quăng xuống trên nền đất, tiếp tục, lại là đem một cái ghế đập tiếp nữa, lại là một tiếng vang thật lớn. Coi như, Trịnh Bản lửa giận trong lòng cũng là tích lũy không ít, duy nhất phát tiết ra ngoài cũng là có chút khủng bố, nhìn Trịnh Bản đáng vẻ, dĩ nhiên không người dám đi tới gần cản, mặc cho người trước giống một chỗ điên giống nhau càng không ngừng té mấy thứ, rống lớn gọi.

Trình Hiểu Hàm nhú nhú mày, đây là nàng lần đầu tiên thấy Trịnh Bản chật vật như vậy, ngẫu nhiên than nhẹ một tiếng, xem ra lần này tới Long Thành, thế cục muốn so với chính mình tưởng tượng còn có nhiều phức tạp a.

"Trịnh Bản, thể hiện đủ chưa!" Ngân Lệ thanh âm vào Trịnh Bản bên tai nổ vang, Trịnh Bản cũng là thân thể chấn động, chậm rãi ngẩng đầu nhìn có chút già dặn Ngân Lệ. Vào Trịnh Bản ngẩng đầu trong nháy mắt đó, tất cả mọi người là lại càng hoảng sợ, bởi vì Trịnh Bản trong đôi mắt của tràn đầy đỏ như máu, hơi có chút khủng bố, quả thực giống như là ma quỷ, ngay cả Ngân Lệ cũng là sửng sốt một chút.

"Trịnh Bản, ngươi thanh tỉnh một chút!" Ngân Lệ lại là một tiếng trách mắng, Trịnh Bản lúc này mới thanh tỉnh một chút, đem trong tay cái ghế để xuống.

"Lão Ngân, cứ tính như vậy? ! Khinh người quá đáng!" Trịnh Bản vừa nói, ngay cả mình cũng là lại càng hoảng sợ, bởi vì hần bây giờ tiếng nói đã bởi vì vừa mới gầm rú trở nên mùi điếm khàn khàn, có chút chói tai khó nghe. Khinh người quá đáng, cái này là Trịnh Bản lần đầu tiên dùng cái từ ngữ này, bởi vì đây cũng là Trịnh Bản lần đầu tiên nghĩ có chút chịu kìm nén, chính là Trịnh Bản làm sao từng muốn đến, trước đây Trịnh Hoa Long và Ngân Lệ ngoan tâm sát hại phụ thân của Kiều Phong, khiến cho Kiều Phong lang bạc kỳ hồ thời điểm, có nghĩ tới hay không là mình làm hơi quá đáng.

Khinh người quá đáng người đang làm ra dự định trong nháy mắt đó, sẽ phải nghĩ đến bản thân có thể cũng sẽ có một ngày như vậy.

"Hiện tại còn có thể làm sao? Chỉ có thể bàn bạc kỹ hơn, chẳng qua là một lần mất lạnh nóng phùng thì không chịu nổi?" Ngân Lệ chậm rãi đi lên đài, vỗ vỗ Trịnh Bản nói ra, ngẫu nhiên nhìn một chút ngồi ở chỗ kia đoàn người, nói ra.

"Vậy làm sao bây giờ? Thế cục đối với chúng ta rất bất lợi." Đồng sự Hồ dẫn đầu nói.

"Cũng còn chưa có nghĩ thế này hồngбет, dù sao phần lớn tin tức cũng có thể khống chế, chuyện hôm nay chúng ta hơi chút tổn chút giá phải trả, chính là có thể không công bố cho chúng." Ngân Lệ suy nghĩ một chút nói ra.

"Danh ngạch kia đâu? Nói vậy Kiều Phong nói xong lời nói rất nhiều người cũng là tin." Lặng im thật lâu Bối Minh Tuấn cũng là mở miệng.

"Nếu như mềm không được, vậy cũng chỉ có tới cứng rắn." Thở dài một hơi, Ngân Lệ nói ra, đây cũng là bất đắc dĩ, nếu như có thể lấy được cái này tổ chức quyền, như vậy đắc tội một chút phụ thuộc, cũng là có thể tiếp nhận.

"Là lão Ngân sao?" Trình Hiểu Hàm cười một cái, kêu lên.

"Ha ha, vâng, Trình tiểu thư có gì cao kiến?" Nhìn Trình Hiểu Hàm dự định nói chuyện, Ngân Lệ trong lòng cũng là có chút hơi vui mừng, lẽ nào Trình Hiểu Hàm có thể giúp được Hoa Đăng vượt qua kiếp nạn này?

"Ta thay mặt KASA, rời khỏi các người liên minh này." Trình Hiểu Hàm vừa cười vừa nói, Ngân Lệ trên mặt cũng là tràn đầy trong sạch.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

chương 210: đồng lòng (thượng)

"Trình tiểu thư, ta muốn là ta nghe lắm đi? Không lại chính là ta lý giải sai rồi, ngươi nói là có ý gì?" Ngân Lệ sững sốt một chút, cười cười hỏi.

"Ngươi không có nghe lắm, cũng không có lý giải sai, ta nói, ta thay mặt tập đoàn KASA, giải trừ và Hoa Đăng hợp tác." Trình Hiểu Hàm thanh âm mừiếm thanh thúy êm tai, bất quá lúc này rơi vào Ngân Lệ trong lỗ tai, liền trở nên mừiếm thanh khó nghe.

"Ngươi nói cái gì? Trình tiểu thư, ngươi rõ ràng ngươi đang nói cái gì sao?" Ngân Lệ nguyên bản ôn hòa vẻ mặt bật người cứng ngắc, Trình Hiểu Hàm nói như cho hấn rót một chậu nước lạnh, coi như là Trình Hiểu Hàm người sau lưng là tập đoàn KASA, Ngân Lệ cũng là có chút không thể nhận được nữa.

"Trình Hiểu Hàm, dù cho chúng ta lúc trước khác biệt xoay, cũng xin ngươi không được ở phía sau cho ta ngột ngạt, ta cảnh cáo ngươi, đừng tưởng rằng phía sau ngươi là tập đoàn KASA, có thể thế này muốn làm gì thì làm! Giữa chúng ta hợp tác chính là bạc cha chủ tiếp tục định ra, ngươi, còn không có quyền lực tùy tiện tiện giải trừ." Trình Bản cũng là dùng khàn khàn tiếng nói nói ra.

"Ha ha, vậy có thể hay không mời Trình thiếu gia và cái tên bạc ông nói cho ta biết, về Kiều Phong vừa mới nói vậy chút, là thật sao?" Trình Hiểu Hàm không trả lời Trình Bản trở ngại, mỉm cười cười hỏi.

Nghe Trình Hiểu Hàm như vậy hỏi, Trình Bản và Ngân Lệ sắc mặt hơi đổi một chút, chuyện này nói hay là không, là một bộ lưỡng nan sự tình, theo lý mà nói, hiện nay cục diện này, chỉ có đem chân tướng nói cho đứng ở Hoa Đăng bên này người mới có thể không cho mọi người hoài nghi, chính là một khi đem chân tướng nói ra, rất có thể đưa tới một người khác bất mãn, xuất hiện một chút ngoài tình huống của hấn liền không tốt lắm. Cho nên, Ngân Lệ và Trình Bản cũng là mừiếm thanh mâu thuẫn, lập tức Bối Minh Tuấn, hồ sách và Trầm Thanh Vận đám người cũng là đưa ánh mắt tụ tập phía trước người trên người, dù sao vấn đề này bọn họ cũng tương đối quan tâm.

"Cha ta đúng là bị lừa, bất cóc người của hấn là Trương Nha Lăng, bất quá rất có thể là dùng tên giả, hoặc là biệt danh, có phải hay không người của Phong Đăng cũng không dùng xác thực chứng cứ, thế nhưng Kiều Phong trong miệng nói vậy chút, đích xác là nhất phái nói vậy, không có nửa điểm có thể tin độ." Trình Bản thời gian ngắn ngủi dậm không kịp nghĩ nhiều, đó có thể thấy được Trình Hiểu Hàm nói ra nói như vậy tám phần mừiếm thanh là đang lo lắng Hoa Đăng lịch sử không sạch sẽ, cho nên lúc này, hay là trước muốn ổn định Trình Hiểu Hàm sẽ bàn, đến nỗi Bối Minh Tuấn hồ sách thậm chí ngày mưa, vậy chút đều chỉ có thể coi như là bia đỡ đạn, và tập đoàn KASA nói vậy, ngay cả có chút bất nhập lưu. Cho nên Trình Bản lựa chọn thể thoát bác bỏ.

"Trương Nha Lăng? ! Chẳng lẽ là" Trình Hiểu Hàm nghe tên này cả kinh, một bộ khó có thể tin biểu tình bày ra, chẳng lẽ là mình biết cái tên Trương Nha Lăng sao? Hấn lúc nào có thể có bản lĩnh lớn như vậy? Trình Hiểu Hàm liền nghĩ tới cái tên không đề cho người chú ý, nhìn qua có chút chất phác chậm chạp Trương Nha Lăng.

"Hấn không phải là, ta đã thấy người này, và Trương Nha Lăng cái tên hoàn toàn là hai người." Trình Bản lắc đầu giải thích.

"Ta muốn nếu như cái tên Trương Nha Lăng cũng có năng lực như vậy, nhất định cũng sẽ trở về tới tìm ngươi báo thù đi." Trình Hiểu Hàm có chút hài hước nói ra.

"Con thứ hư hư ảo, cái tên kia cả đời cũng không thể, ta nói rồi, chúng ta Hoa Đăng quang minh chính đại, không đã làm gì chuyện trộm gà trộm chó, hiển nhiên cũng chưa nói tới cái gì kẻ thù." Trình Bản chính khí nghiêm nghị nói.

"Sợ là không có Trình thiếu gia nói đơn giản như vậy đi?" Trình Hiểu Hàm híp mắt hỏi, nữ nhân cảm giác giống nhau đều tương đối nấn cảm, trước trước Trình Bản phản ứng và hai người biểu tình đến xem, Trình Hiểu Hàm dám khẳng định, tám chín phần mừiếm thanh Kiều Phong nói sự tình là thực sự, thế này thứ nhất, Trình Hiểu Hàm phải tiếp xúc và Hoa Đăng quan hệ, tập đoàn KASA cũng không thể bởi vì một Hoa Đăng tổn thất danh tiếng của mình.

"Có lời gì ngươi nói thẳng! Chớ quanh co lòng vòng, Trình Hiểu Hàm, bỏ đá xuống giếng, không có thể như vậy cái gì quang vinh chuyện tình!" Trình Bản hung tợn nói ra.

"Ta muốn thẳng nói có thể hơn, anh của ta Trình Trạch Dân ở nơi nào?" Trình Hiểu Hàm lớn tiếng hỏi.

"Trình Trạch Dân?" Trình Bản có chút nghi ngờ hỏi, hấn không biết lúc nào mình và Trình Hiểu Hàm anh liên hệ quan hệ thể nào.

"Chính là Trình Dân, hấn là anh ta, hiện tại hấn thế nào?" Trình Hiểu Hàm có chút không nhận được nói, nàng hiện tại rất lo lắng cho mình anh tình huống thân thể, cho nên sắc mặt cũng là không còn như vậy ôn hòa.

"Cái gì? ! Hấn là ca ca ngươi? Không là đệ đệ ta?" Trình Bản kinh ngạc biểu tình cho thấy hấn khiếp sợ, cho tới nay Trình Bản cũng là với vì cái này Trình Dân là phụ thân hấn con riêng, không nghĩ tới dĩ nhiên là Trình Hiểu Hàm anh, cha tại sao muốn lừa gạt hấn, Trình Bản cũng là không thể nào biết được.

"Cái tên Trình Dân, là người thân ca ca?" Ngân Lệ cũng là có chút vô cùng kinh ngạc, bởi vì Trình Hoa Long cho dù là ngay cả hấn cũng không có nói cho chân tướng, cho nên Ngân Lệ cũng vẫn cho là Trình Dân là Trình Hoa Long ở bên ngoài phong lưu cái nào con riêng mà thôi.

"Không sai, cái gì Trình Hoa Long con riêng, nói cho ngươi biết, anh ta có thể cùng các ngươi Trình gia một chút quan hệ cũng không có, vội vàng đem người cho ta giao ra, nếu như ta ca đã xảy ra chuyện gì, chính là dùng các ngươi toàn bộ Hoa Đăng cũng còn không hơn!" Trình Hiểu Hàm khởi xướng tính tình tới cũng là chút nào không kém, bất quá tức giận thời điểm Trình Hiểu Hàm lại có ngoài ra một phen ý nhị, bất quá Trình Bản lúc này lại không có bất kỳ tâm tình đi thương thức, ngày hôm nay với hấn mà nói sự tình thật sự là nhiều lắm, trong lúc nhất thời đầu có chút đau đớn.

"Hắn hiện tại vào trong bệnh viện tu dưỡng, không có trở ngại." Trịnh Bản tự giễu cười một tiếng, sau đó có vẻ có chút mệt mỏi nói ra, Trịnh Bản hiện tại có chút rất được đà kích, liên tiếp chuyện sự cố để cho cái này bề ngoài coi như rất kiên cường nam tử hán cũng là có chút không chịu nổi.

"Trong bệnh viện? ! Trịnh Bản, người tốt nhất cho ta một thuyết pháp, anh của ta rốt cuộc chuyện gì xảy ra!" Vừa nghe bệnh viện hai chữ, Trình Hiểu Hàm khẽ nhíu mày, chất vấn.

"Lúc trước cha ta dẫn chúng ta đi tham gia một lần gặp thời điểm, bị cái tên gọi Trương Nha Lăng người tập kích, cha ta và hắn đều bị thương, bất quá hắn bị thương cũng là bị thương ngoài da, không nặng, vào tình dưỡng trung, đã không có cái gì đáng ngại." Trịnh Bản hồi đáp, ngày đó cháy sau đó, Trịnh Bản và Trịnh Hoa Long vì đuổi Trương Nha Lăng đem Trình Trạch Dân một người lưu tại phía sau, bởi chỗ đó tới gần nhà bếp, cho nên hỏa thế rất lớn, thế cho nên Trình Trạch Dân hút vào càng nhiều hơn có độc khí thể, cho nên thân thể tình trạng cực kỳ không tốt, bất quá so với trứng đạn Trịnh Hoa Long mà nói, đó là tốt lắm vô số lần.

"Ta chỉ biết đem anh của ta đưa đến các người nơi này là một lệch lạc! Mau nói cho ta biết anh ở nơi nào, ta hiện tại sẽ phải đi gặp hắn!" Trình Hiểu Hàm tức giận dậm chân, ngẫu nhiên có chút hối hận trước đây không có ngăn cha đem anh đưa trở lại.

"Ta một hồi liền phái người mang người đến bệnh viện." Trịnh Bản gật gật đầu nói.

"Nhớ kỹ, chuyện này, không để yên!" Nói xong, Trình Hiểu Hàm liền cũng không quay đầu lại đi ra đại sảnh, bên ngoài tiếp ứng tập đoàn KASA tùy tùng, cũng là đuổi theo sát.

Hôm nay, toàn bộ trong đại sảnh còn dư lại, liền cũng là Hoa Đăng người của mình, cũng là có vẻ có chút thê lương, Hoa Đăng hai cái tối cao người quyết định một ánh mắt âm trầm, một uế oải không phân chân, hôm nay đối với Hoa Đăng nguyên khí, tổn thương quá lớn.

"Vù vù, Trịnh Bản, ta bây giờ muốn nghe người nói một chút lời nói thật, nói cách khác, từ ngày mai bắt đầu, chính là Hoa Đăng hủy hoại chỉ trong chớp lát bắt đầu." Vào đáng kể lặng im sau đó, Ngân Lệ thờ dãi một hơi, vỗ Trịnh Bản vai nói ra.

"Ngài hỏi đi." Trịnh Bản khàn khàn tiếng nói trở lại, mình cũng tìm một cái ghế, có chút chán chường ngồi xuống.

"Từ người đuổi học sau đó, người đều làm cái nào ta và người cha không biết sự tình, như thực chất nói cho ta biết." Ngân Lệ hỏi.

"Đem Hoa Đăng vài cái công nhân vứt tảo đi ra." Trịnh Bản sau khi suy nghĩ một chút nói ra.

"Lại chính là đem của bạn học ta cha mẹ vứt xem ra." Trịnh Bản nói tiếp, cái này bạn học, chính là Trương Nha Lăng.

"Bạn học của người? Người bạn học nào? Quan đi nơi nào?" Ngân Lệ nhíu lông mày hỏi, chuyện này, hắn chính là không biết chuyện.

"Trương Nha Lăng, ta đem cha mẹ hắn nhốt vào trong tù đi, chẳng qua là vận dụng một chút quan hệ mà thôi." Trịnh Bản mạn bất kinh tâm đáp, đối với Trương Nha Lăng, hắn là từ đáy lòng khinh bỉ.

"Trương Nha Lăng? ! Và bắt cóc cha người người kia là một cái tên đi?" Ngân Lệ hỏi, mơ hồ còn có một chút dự cảm bất hảo.

"Vâng, tên là giống nhau, nhưng tuyệt đối không là một người, ta biết cái tên Trương Nha Lăng chính là một cái phế vật, phế vật đến không thể phế hơn, hơn nữa nhà cũng là một nghèo hai trắng, tại sao có thể là để cho Hoa Đăng rơi vào tình cảnh như thế người?" Trịnh Bản lắc đầu nói ra, đánh chết hắn đều sẽ không tin tưởng hai người kia biết là một người.

"Có thể đi vào đại học Long Thành người, sẽ không giống người nói phế như vậy, ta nghĩ phương diện này nhất định có chuyện, người kia hiện tại ở nơi nào?" Ngân Lệ luôn cảm thấy nơi đó có không đúng nơi ấy, sao biết trùng hợp như vậy, hết lần này tới lần khác hai cái danh tự này giống nhau người đối với Hoa Đăng có lớn như vậy thù.

"Sẽ không, cái tên kia, hiện tại đã chết." Trịnh Bản cười lạnh một tiếng nói ra, nghĩ đến đây sự kiện, Trịnh Bản trong lòng sẽ toát ra một hồi vui vẻ.

"Đã chết? ! Người giết? !" Ngân Lệ nhíu mày hỏi, đồng dạng có chút kinh ngạc còn có Bối Minh Tuấn, bất quá người sau rất tốt che giấu vẻ mặt của mình.

"Không phải, ra tai nạn giao thông, chết, qua báo chí cũng có đưa tin, chuyện này ta đã gọi người xác nhận qua, không phải có vấn đề." Trịnh Bản nói ra, lúc đó nghe được sau chuyện này, Trịnh Bản riêng gọi người luôn mãi xác nhận.

"Là ai lúc đó đi điều tra?" Ngân Lệ bảo căn vặn để nói.

"Cái này cũng là không rõ lắm, sự tình đã qua thời gian dài như vậy." Trịnh Bản lắc đầu nói ra, loại chuyện này, hắn có thể không có công phu đi nhớ, sẽ bàn, lúc đó cũng không dùng thể nào quá coi ra gì.

"Ta biết, mặc kệ thế nào, chuyện lần này đã xảy ra, tổn thất nhất định sẽ có, bất quá Hoa Đăng cũng không phải dễ dàng như vậy thương gân động cốt, các người đều phải hiểu rồi lần này chuyện nghiêm trọng tính chất, cho nên, các người cũng có thể rõ ràng làm như thế nào." Ngân Lệ nghe xong Trịnh Bản kể ra sau đó, như có điều suy nghĩ gật đầu, sau đó hướng về phía ở đây vài người nói ra, loại thời điểm này, chỉ có ngưng tụ chung một chỗ, mới có thể vượt qua cửa ải khó khăn, vài người cũng là phối hợp gật đầu, bọn họ cũng biết, nếu như Hoa Đăng ngã, như vậy cũng thì tương đương với bọn họ ô dù và cây rụng tiền ngã, sẽ lại từ cao cao tại thượng bị đánh trở về nguyên hình, mà loại chuyện này, ở đây bất luận kẻ nào đều không hy vọng phát sinh,

tuy rằng trong lòng các mang ý xấu, thế nhưng ngắn hạn mục tiêu cũng là nhất trí.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 211: đồng lòng (trung)

"Ta hỏi ngươi tra gì đó, tra thế nào?" Ngân Lệ ngồi trên ghế ngồi bên hỏi.

"Lão Ngân, ngươi muốn tra gì đó ta đều đã trải qua tra xét, bắt quá, hiệu quả không phải rất lớn." Đồng sự Hồ cung kính đứng ở bàn trước mặt, cầm trong tay một chút văn kiện nói ra, mang theo một chút xấu hổ, rất sợ Ngân Lệ chỉ trích hấn.

"Điều tra được cái gì, trước nói cho ta một chút đi." Ngân Lệ thả tay xuống trong ly nước, hướng về phía đồng sự Hồ bên hỏi.

"Khi cục cảnh sát tra Trương Nha Lăng, đã không có bất kỳ tư liệu, ngay cả hộ tịch cũng không có, đơn nhìn từ điểm này, căn bản sẽ không có qua người này, thế nhưng hiển nhiên, cái này là không thể nào, nói cách khác, có người đã nhúng tay Trương Nha Lăng tư liệu, thế là, ta lại là đi đại học Long Thành, đại học Long Thành tư liệu cũng là bị tẩy xóa không sai biệt lắm, thế nhưng đại học chỗ tốt chính là, cho dù tư liệu bị tẩy xóa, như cũ sẽ có người nhớ kỹ người này, mà ký ức loại vật này, không có thể như vậy có thể đơn giản lau đi. Căn cứ bốn phương tám hướng điều tra, hiện nay chỉ có thể biết, cái này Trương Nha Lăng là từ nông thôn tới, phải là côn huyện, liền học cho đại học Long Thành thương học viện, Trương Nha Lăng không có gì bạn bè, nhận thức người của hắn rất nhiều đều đã trải qua không ở đại học Long Thành, cho nên bên hỏi gì đó cũng không nhiều, chỉ biết là hắn là một không quá độ cho người chú ý người, học không sai, thế nhưng thân có tàn tật, hình dạng cũng là tạm được, bình thường bị người khi dễ, sau đó chính là mất đi tin tức, đương nhiên giáo sư ta cũng hỏi qua, bắt quá có thể là nhà trường đường kính nhất trí quan hệ, cũng là không hỏi ra cái gì đến." Đồng sự Hồ chiếu trong tài liệu mặt gì đó đọc nói, vì tìm được thế này một chút xú tư liệu, hắn chính là qua lại bôn ba hơn chuyển, hắn bộ xương già này cũng là bị chơi đùa không được.

"A, được rồi, còn có một tấm hình của hắn, bắt quá là tập thể chiếu, thật vất vả tìm được, hàng cuối cùng bên trái nhất trong góc phòng người kia chính là hắn." Sau khi nói xong, đồng sự Hồ dường như nhớ tới cái gì giống nhau, vừa móc ra một cái có chút quay ảnh chụp, đưa cho Ngân Lệ.

Ngân Lệ nhận lấy ảnh chụp, theo đồng sự Hồ chỉ nhìn lại tìm được Trương Nha Lăng, quả nhiên như là đồng sự Hồ đã nói, coi như hết sức phổ thông, tướng mạo coi như là dưới thành, hơn nữa nhỏ gầy, có chút dinh dưỡng không đầy đủ đáng về. Nhìn xong ảnh chụp, Ngân Lệ hơi có chút cau mày, người như vậy quả thực không có khả năng khi ngắn ngủi trong mấy năm mặt sẽ có biến hóa lớn như vậy.

"Vậy, tai nạn giao thông chuyện tình thế nào?" Ngân Lệ trầm tư một chút, hỏi tiếp.

"Chuyện này ta cũng vậy chạy trốn mấy chuyển, bắt quá không tin tức gì, đi tới thời gian dài như vậy, chuyện lần đó sự cố cũng là sớm đã bị người quên được, cục giao thông nơi nào mỗi ngày đều biết có thật nhiều chuyện mớ, cho nên chuyện kia tư liệu cũng là đã sớm không tìm được, bắt quá quả thực, khi thời gian như vậy giờ phút sinh qua một lần tai nạn giao thông, cũng quả thực người chết, thế nhưng chết là ai không có cách nào xác nhận, qua báo chí chỉ nói một người trẻ tuổi chết, không biết có phải hay không là cái tên Trương Nha Lăng." Đồng sự Hồ suy nghĩ một chút nói ra, vốn có Trương Nha Lăng chính là một khiêm tốn dị thường người, hơn nữa sự tình phát sinh ở thời gian dài như vậy lúc trước, nếu muốn tìm đến một chút hữu dụng tin tức, quả thực rất khó.

"Ai, nói cách khác, ngươi không có được cái gì hữu dụng tin tức thật không?" Ngân Lệ thờ dài một hơi nói ra.

"Ngạch là như thế này không sai bắt quá ta thật là tận lực phải biết rằng tin tin tức như thế tựa như cùng mò kim đáy bể giống nhau thật sự là" đồng sự Hồ có chút nói lắp nói, rất sợ rước lấy Ngân Lệ nổi giận.

"Tính toán một chút, cũng quả thực khó khăn cho ngươi, có những thứ này tạm thời là đủ rồi, bắt quá chuyện này, tạm thời không nên cùng bất luận kẻ nào nhắc tới." Ngân Lệ khoát tay một cái, ý bảo đồng sự Hồ vô sự, điều này cũng làm cho đồng sự Hồ thờ dài một hơi, vội vàng gạt đầu.

"Cái tên, lão Ngân, chuyện hôm nay tình làm sao bây giờ, tuy rằng đã dựa theo phân phó của ngài đều an bài xong xuôi, bắt quá khẳng định áp dụng không có đơn giản như vậy, nếu không đem Bối Minh Tuấn bọn họ cũng kêu đến, lại thương lượng một chút?" Đồng sự Hồ đột nhiên nghĩ đến cái gì, hướng về phía Ngân Lệ tiếp tục nói, buổi chiều này tuyệt đối là đồng sự Hồ trở thành thành viên hội đồng quản trị sau đó bận rộn nhất một buổi chiều, không chỉ có muốn nơi nơi chạy tới chạy lui thu thập đề cập đến Trương Nha Lăng tư liệu, còn muốn an bài khắp nơi xử lý lần này ảnh hưởng, để cho đồng sự Hồ có chút sút đầu mồ trán, mắt thấy đã mười một giờ đêm, nhưng là bây giờ ngay cả cơm trưa lại còn chưa có ăn, trên mặt đã lộ ra mệt mỏi.

"Không cần, những người đó hiện tại ta vẫn còn có chút không quá yên tâm, nhất là Bối Minh Tuấn, ngươi mấy ngày nay cũng phải thật tốt theo dõi hắn, đến nỗi ngày mưa, mấy người kia chính là phế vật, ta cũng cho tới bây giờ không trông cậy vào qua bọn họ." Ngân Lệ xoa xoa huyệt Thái Dương đau đầu nói.

"Lão Ngân, Phong Đăng phỏng chừng hiện tại cũng nghĩ đến biện pháp thế nào để cho tất cả mọi người biết tin tức này đâu, ta sợ chúng ta ngày hôm nay làm những thứ này không có gì dùng a, nhớ ra" đồng sự Hồ cũng là phi thường đau đầu, nếu như không có Phong Đăng hoàn hảo, nếu như đem Phong Đăng cái này không ổn định nhân tố coi là lên, dữ nhiều lành ít.

"Mặc kệ nhiều như vậy, tất cả với tài chính phong hội tổ chức quyền làm trọng, bắt được tổ chức quyền, những người này tự nhiên sẽ xin chúng ta, không tốt dư luận cũng là có thể lấy được giảm bớt, khoảng cách đầu phiếu thời gian đã rất gần, chúng ta bây giờ có thể nắm giữ phiếu chỉ có ba mươi phần trăm, xa xa chưa đủ, nghĩ hết tất cả biện pháp cũng muốn cần phải cam đoan kéo đến càng nhiều hơn phiếu, vô luận thủ đoạn cỡ nào đề tiện!" Ngần Lệ tay vỗ bàn một cái, lớn tiếng nói ra.

Lại lui trở về hôm nay sớm đi thời điểm, Trương Nha Lăng cũng là thật tốt có thể trở về đến phòng ngủ của mình dậm hạo hạo mà ngủ một giấc, Từ Viện mấy ngày nay cũng là phi thường lo lắng Trương Nha Lăng, cho nên trước một đêm Trương Nha Lăng vừa mới trở lại phòng ngủ của mình, Từ Viện mà bắt đầu khóc lên, điều này làm cho Trương Nha Lăng cũng có chút thất kinh, chỉ có thể rất thoải mái, mất rất nhiều khẩu thiệt, lúc này mới đem Từ Viện dỗ được.

Thư thư phục phục rời giường, ăn chuẩn bị nóng hổi điểm tâm, Trương Nha Lăng không khỏi cảm thán, còn là cuộc sống như thế thích ý a, so với vậy chút lực đục với nhau đã đã sát sát, không biết tốt hơn gấp bao nhiêu lần.

Ăn xong điểm tâm sau đó, Trương Nha Lăng cũng là ăn mặc chỉnh tề đi tới Phong phủ lầu chính, Kiều Phong lúc này đã xuất phát chạy tới Hoa Đăng đại hội, chỉ còn lại có Chung Bá ở lại Phong phủ xử lý sự tình.

"Chung Bá, sớm a." Thấy Chung Bá, Trương Nha Lăng cũng là chủ động chào hỏi.

"Người có thể coi như là dậy rồi, ta dẫn người gặp một người." Chung Bá thấy Trương Nha Lăng, cười một cái, để cây viết trong tay xuống đứng dậy nói ra.

"Gặp người nào?" Trương Nha Lăng nghi ngờ hỏi.

"Vị này chính là Phạm đức bác sĩ Phạm, bậc thầy phẫu thuật thẩm mỹ, trước đây khi bộ đội mang qua, là bạn của Đỗ Lôi." Chung Bá chỉ chỉ ngồi ở trên ghế sa lon người nói, Trương Nha Lăng lúc này mới phát hiện, vốn là tới nơi này còn có những người khác.

"Ha ha, Trương tiên sinh chào người, quả nhiên không giống bình thường, người một sự tình ta cũng nghe nói, rất là bội phục." Một người đàn ông trung niên nho nhã đứng lên, khách khí vươn tay nói với Trương Nha Lăng, giống một trí thức hào hoa phong nhã.

"Quá khen, còn muốn phiền phức bác sĩ Phạm." Trương Nha Lăng cũng là đem tay đưa tới, và Phạm đức nhẹ nhàng cầm một cái, ngẫu nhiên lập tức buông ra, vừa cười vừa nói.

"Ngồi đi, bác sĩ Phạm, người đến xem, đều muốn? Chúng ta bây giờ thời gian hơi có chút gấp gáp." Chung Bá làm xuống tới, lập tức tiến vào chính đề bèn hỏi.

"Không biết các người hy vọng đạt được một hiệu quả kiểu gì?" Bác sĩ Phạm bèn hỏi.

"Đương nhiên là thay đổi bề ngoài, hơn nữa không thể để cho bất luận kẻ nào lại nhận ra, hiển nhiên, nếu như có thể để cho cải biến hết dung mạo đẹp một chút, thì tốt hơn." Chung Bá đơn giản rõ ràng nói tóm tắt nói.

Trương Nha Lăng ngồi ở một bên, nghe hai người đối thoại, lúc này hắn là không chen lời vào, hết thấy đều là Chung Bá định đoạt.

"Nếu như chỉ nói như vậy, ngược lại cũng dễ làm." Bác sĩ Phạm quay đầu tỉ mỉ quan sát một cái Trương Nha Lăng, ngẫu nhiên nói ra, có vẻ hết sức dễ dàng.

"Bác sĩ Phạm, tuy rằng ta đối với việc này không biết, thế nhưng ta muốn loại giải phẫu này nhất định có nguy hiểm rất lớn, hơn nữa khôi phục cũng cần đã lâu, xem như bên, ta cũng vậy hy vọng giải một sự tình." Trương Nha Lăng đột nhiên rất khách khí chen vào một câu nói ra, Trương Nha Lăng đối với chỉnh dung vẫn còn có chút khúc mắc.

"Khi động dao vào thân thể người, hiển nhiên cũng là sẽ có phiêu lưu, bất quá chính xác mà nói, loại giải phẫu này không thể coi như là chỉnh dung, mắt người nhận dung mạo thời điểm, chỉ biết căn cứ vài cái điểm tới xác định, gương mặt mỗi người đều giống như là chỉ văn giống nhau, có một vẻ mặt, giống như nữa hai người cũng là sẽ bị tìm ra bất đồng đến, tự nhiên là bởi vì về mặt quan hệ, ta chỉ cần đối với người cá biệt nơi ấy tiến hành nho nhỏ sửa chữa, sẽ để cho người khác không cách nào nhận ra người." Bác sĩ Phạm cười một cái nói, vị này chỉnh dung bác sĩ nếu có thể ở bộ đội đội qua, tự nhiên là không bình thường, chuẩn xác mà nói, cái này bác sĩ Phạm lúc trước là ở cục tình báo làm việc, chuyên chịu trách nhiệm làm một chút đặc thù nhân viên thay đổi bề ngoài, ở phương diện này, hắn chính là rất quyền uy chuyên gia.

"Như vậy, cần cải biến nhiều, khôi phục lại là cần phải bao lâu đâu?" Trương Nha Lăng hỏi tiếp, từ lúc trước Phạm lời của thầy thuốc ngữ đậm, Trương Nha Lăng cũng là có thể lý giải một chút.

"Không nhiều lắm, chỉ thay đổi năm chỗ là được, khôi phục được, một tuần bên trong liền có thể khôi phục." Bác sĩ Phạm tinh chuẩn nói ra.

"Vậy phải làm phiền bác sĩ Phạm." Trương Nha Lăng sừng sững, sau đó gật đầu, có thể khi trong thời gian ngắn cho ra chuẩn như vậy xác thực số liệu, đủ để nói rõ người trước năng lực, đến nơi đây, Trương Nha Lăng coi như là giao trái tim hoàn toàn buông xuống.

"Nếu thế này, ta kiến nghị việc này không nên chậm trễ, hiện tại mà bắt đầu đi, sớm một chút đem làm kiểm tra, chúng ta cũng có thể sớm một chút bắt đầu." Bác sĩ Phạm đề nghị.

"Được, vậy liền hiện tại bắt đầu." Trương Nha Lăng thở ra một hơi nói ra, đứng dậy theo bác sĩ Phạm đi trước Phong Đăng chữa bệnh trung tâm.

Đưa đi Trương Nha Lăng, Chung Bá cũng là giao trái tim thu hồi lại, đặt ở Kiều Phong trên người, lần này xuất hành, Chung Bá đối với Kiều Phong thập phần lo lắng, cho nên cũng là tận khả năng toàn bộ hành trình theo dõi, mãi đến Kiều Phong bình an trở về, Chung Bá mới thở dài một hơi.

"Phong tổng, hôm nay ra sao? !" Chung Bá vừa thấy được Kiều Phong, cũng có chút không kịp chờ đợi bèn hỏi.

"Hả lòng hả dạ!" Thật đơn giản bốn chữ, nói ra Kiều Phong trong lòng vui sướng, nhìn Kiều Phong biểu tình, Chung Bá cũng là hiểu ý cười, tuy rằng không rõ ràng lắm rốt cuộc chuyện gì xảy ra, nhưng là có thể khẳng định là, lúc này đây, Phong Đăng chiếm được tiện nghi tuyệt đối không phải chuyện đùa.

"Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi." Chung Bá vừa cười vừa nói.

"Trương Nha Lăng đâu?" Chung Bá ngồi xuống qua loa nghỉ ngơi một hồi, chung quanh không nhìn thấy Trương Nha Lăng bóng dáng, bèn hỏi.

"Đã cùng bác sĩ Phạm bắt đầu phẫu thuật thẩm mỹ, phỏng chừng đã xong rồi." Chung Bá hồi đáp.

"Ừ, thế này cũng tốt, giành giật từng giây đối với chúng ta có lợi, lúc này đây, chúng ta phải nắm chắc cơ hội, để cho toàn bộ Phong Đăng kỳ hạ tập đoàn và Phong Đăng tất cả công nhân chuẩn bị sẵn sàng, lập tức bắt đầu toàn diện hướng Hoa Đăng tạo áp lực, không được lại để lối thoát." Kiều Phong gật đầu, trong ánh mắt xen lẫn một chút ngoan ý, vô luận như thế nào, hần đều sẽ không bỏ qua đau đánh răn giáp đầu cơ hội.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

chương 212: đồng lòng (hạ)

Trương Nha Lăng phẫu thuật thẩm mỹ tiến hành rất thuận lợi, đương nhiên cũng rất nhanh, mấy một giờ, cũng đã hoàn thành, Trương Nha Lăng toàn bộ trên mặt đều quần băng gạc, chỉ chừa mũi ở bên ngoài dùng để hô hấp.

Dùng Phạm lời của thầy thuốc mà nói, lần này giải phẫu mười điểm thành công, rất nhanh đã có thể cắt chỉ. Trương Nha Lăng cũng là bị đưa vào quan sát trong phòng bệnh tiến hành khôi phục.

"Phong tổng, bố trí sự tình đã an bài xong xuôi, bất quá ta sợ Hoa Đăng bọn họ cũng sẽ không mặc cho chúng ta thế này cho nên có thể hiệu quả không lớn." Ngồi ở trong phòng khách, Kiều Phong có chút lười biếng nằm trên ghế sa lon, và Chung Bá nói chuyện phiếm, đương nhiên chủ đề chính vậy quanh hôm nay Hoa Đăng hợp hăng năm.

"Yên tâm, hiện tại Hoa Đăng chuyện bề đầu sứt trán nhiều như vậy, nhân thủ cũng không phải rất đủ, hơn nữa Bối Minh Tuấn coi như là bây giờ cùng chúng ta trên cùng một chiến tuyến người, cho nên không có khả năng đem mỗi chuyện này đều chiếu cố đến, sẽ không có trở ngại." Kiều Phong cười cười, sự tình hôm nay gây ảnh hưởng, nói vậy cũng đã truyền khắp toàn bộ Long Thành đại đa số có chút danh vọng người trong lỗ tai, tục ngữ nói không có tường nào gió không lọt qua được, huống chi hôm nay có thể là có thêm gần trăm tên nổi danh nhân sĩ chứng kiến, cho nên bí mật này là không có khả năng nhớ bao vây liền phong tỏa.

"Phong tổng, cái tên Bối Minh Tuấn dường như không là có thể đơn giản tín nhiệm, người này tâm cơ rất nặng, đã tâm cũng không nhỏ, người như thế, không phải thích hợp xem như minh hữu." Chung Bá trầm mặc một chút, đem lo lắng của mình nói ra.

"Chung Bá, người chính là lòng nghi ngờ quá nặng, trước đây người hoài nghi Trương Nha Lăng, thế nhưng hiện tại thế nào? Trương Nha Lăng đã giết chết Trịnh Hoa Long, hoàn thành ta một nửa tâm nguyện, hiện tại vừa hoài nghi Bối Minh Tuấn, người yên tâm đi, ta cũng không phải chưa thấy qua quen mặt người, ta tự có chừng mực." Kiều Phong cười một cái nói, hần là một có chút kiêu ngạo người, đối với mình già xem trông nhầm loại sự tình này, Kiều Phong sẽ không thừa nhận.

"Chính là" gặp Kiều Phong không nghe, Chung Bá có chút nóng nảy nhớ phải tiếp tục khuyên bảo.

"Tốt lắm, chuyện này đừng bảo là, ta cũng muốn sớm nghỉ ngơi một chút." Kiều Phong giơ tay lên ý bảo Chung Bá không được lại cái đề tài này phía trên tiếp tục củ kết, thế là sớm kết thúc trọng tâm câu chuyện, đứng dậy đi trong phòng đi toilet, Chung Bá cũng là thở dài một hơi, lắc đầu, tiếp tục vội vàng

chuyện của mình đi, suốt đêm không nói chuyện.

"Số báo đặc biệt số báo đặc biệt, Long Thành giới tài chính tin giật gân, Hoa Đăng và Phong Đăng trong lúc đó đích thực tin tức chính! Số báo đặc biệt số báo đặc biệt" sáng sớm, mà bắt đầu có bán báo chí người khi bên lề đường cao giọng gọi.

Tức khắc, rất nhiều người bị tin tức này hấp dẫn, Hoa Đăng và Phong Đăng chuyện giữa, vẫn là rất nhiều người nói chuyện say sưa đề tài của, hôm nay lại nghe thấy vậy nặng ký tin tức, tò mò trong lòng tâm tình đều bị câu dẫn, đều trở lại mua một phần báo chí xem một đến tột cùng, mà cảnh tượng như vậy, khi rông thành phố các nơi ấy đều ở đây trình diễn.

"Vô liêm sỉ, giải thích cho ta chuyện này rốt cuộc chuyện gì xảy ra." Ngân Lệ một tiếng gầm lên, mang mấy phần báo chí hung hăng ném tới trước mặt mấy người trên mặt, nổi giận quát.

Vốn có Ngân Lệ hôm nay tâm tình coi như có thể, thể nhưng khi hần xem cho tới hôm nay một nhiều hơn phân nửa báo chí đầu hầy đầu đề cũng là về hôm qua Hoa Đăng hợp hăng năm phía trên hần và Kiều Phong gắng co ảnh chụp thời điểm, liền lập tức mất khống chế, nhất là những thứ này báo chí, không chỉ có là toàn bộ Long Thành chủ lưu báo chí, chủ yếu hơn chính là trong đó có không ít báo chí chính Hoa Đăng kỳ hạ.

Ngân Lệ cắn răng nghiêng lợi nhìn qua báo chí ảnh chụp. Trong hình Ngân Lệ một bộ ăn thịt người đáng vẻ đứng ở trên đài, dưới đài Kiều Phong thì là phong độ chỉ có nhìn Ngân Lệ, đối lập phía dưới, đem Ngân Lệ đến thương tích đầy mình. Lại hợp với bất mất tiêu đề, Hoa Đăng và Phong Đăng không thể cho ai biết bí mật —— Hoa Đăng bản thiêu tin tức, càng làm cho người miền man bất định.

"Lão Ngân cái này cái này thực sự theo ta không có quan hệ gì a" trước mặt vài người cầm đầu đúng là đồng sự Hồ, bao vây dư luận là nhiệm vụ của hần, cho nên Ngân Lệ vừa mới thấy báo chí, chính là đem đồng sự Hồ vứt ném trở lại, cùng nhau bị kêu đến còn có mấy cái hôm qua đồng dạng chịu trách nhiệm chuyện này người phụ trách.

Lúc đầu đồng sự Hồ còn không biết Ngân Lệ sáng sớm liền gọi hần quá khứ là làm gì, bất quá vừa mới vào phòng làm việc sau đó thấy Ngân Lệ xem kia âm trầm không thể lại mặt âm trầm thời điểm, đồng sự Hồ trong lòng cũng là ngượng nửa đoạn, vừa thoáng nhìn trên bàn vậy chút báo chí thời điểm, đồng sự Hồ cả người tựa như rơi vào vết nứt lung giống nhau.

"Mặc kệ chuyện của người? Lẽ nào đây là ta chuyện? ! Chuyện này là không phải người phụ trách!" Ngân Lệ ngay cả sờ ba dưới bàn mắng.

"Vâng vâng ta phụ trách" đối mặt Ngân Lệ thịnh nộ, đồng sự Hồ chính là không còn dám dính chùy, vội vàng cúi đầu xuống thừa nhận nói.

"Vậy người bây giờ nói cho ta biết, đây là có chuyện gì? Những hình này, những báo cáo này đều là từ đâu tới!" Ngân Lệ hiển nhiên không có bởi vì hồ sách thái độ mà người giận, ngược lại càng thêm tức giận.

"Lão Ngân chuyện này ta thực sự không biết hôm qua có thể là có thể là hôm qua lúc đi mấy thứ không có bắt sạch sẽ đi dù sao những người đó thân phận đều không thấp chúng ta cũng không có biện pháp ép buộc soát người đến nổi tòa soạn báo bọn họ bọn họ rõ ràng hôm qua thời điểm đã hứa hẹn không phải tuyên bố tin tức này" đồng sự Hồ đầu đầy mồ hôi, nói lắp bắp, hần quả thực không biết những thứ này báo chí đều là chuyện gì xảy ra.

"Vậy ý của người là, chuyện này không trách ta, ngược lại trách ta? !" Nghe xong đồng sự Hồ nói thời điểm, Ngân Lệ người gây sự bèn hỏi.

"Không có ta đương nhiên không có ý tứ này cái này đương nhiên là trách nhiệm của ta ta nguyện ý nhận bị trừng phạt" đồng sự Hồ vội vàng xoa tay, đem trách nhiệm đều nắm vào trên người của mình, ở trong lòng đồng sự Hồ đã đem vậy chút hôm qua cho hần cam kết vậy chút biên tập mắng một lần.

"Ta vứt người một buổi sáng thời gian, đem chuyện này ảnh hưởng cho ta xử lý xong, nói cách khác, mấy người các người người tất cả đều chết chắc rồi, có nghe thấy không!" Ngân Lệ vừa hung hăng vỗ bàn một cái nói ra, mấy người thân thể cũng là chấn động.

"Là nhất định" vài người nom nớp lo sợ nói ra, sau đó cảm giác xoay người ly khai.

"Mẹ nó, một đám khốn kiếp, hôm qua đáp ứng ta không phải tuyên bố những tin tức này, kết quả chính ban bố." Đồng sự Hồ cũng là vẻ mặt tức giận, hướng về phía Ngân Lệ hần đương nhiên không dám can rờ như vậy, chỉ có thể đem khí đều phun đến vậy chút biên tập trên người.

Ngân Lệ dựa vào ghế, thở dài một hơi, loại ảnh hưởng này không phải nói tiêu trừ đó là có thể đủ tiêu trừ, cho nên hần cũng không kỳ vọng đồng sự Hồ có thể đem chuyện này ảnh hưởng tiêu trừ, hơn nữa, từ đó cũng có thể thấy được đến, chuyện này nhất định là có chuyện Phong Đăng cắn một chân, không phải, chỉ ít Hoa Đăng kỳ hạ vậy chút tòa soạn báo chắc chắn sẽ không tuyên bố tin tức, những thứ này chính là xem hiện tại Hoa Đăng có nguy cơ, Trịnh Hoa Long vừa không còn, cho nên mới dám như vậy can rờ, không phải phóng tới bình thường, những người này nào dám làm ra chuyện như vậy.

Cộc cộc cộc, tiếng đập cửa vang lên.

"Lão Ngân, ngài gọi?" Bối Minh Tuấn đi đến, nhìn chỗ ngồi âm tình bất định Ngân Lệ bèn hỏi.

"Tới nơi? Ngồi đi." Ngân Lệ chỉ chỉ bên cạnh chỗ ngồi nói ra.

"Ngạch lão Ngân, ta bên kia còn có chuyện đâu có chuyện gì gấp sao" Bối Minh Tuấn có chút thử dò xét bèn hỏi, hần hiện tại cực kỳ cực kỳ không muốn cùng Ngân Lệ một mình sống chung một chỗ.

"Lẽ nào người không biết ta gọi người tới là bởi vì cái gì?" Ngân Lệ bèn hỏi.

"Về chuyện ngày hôm qua?" Bối Minh Tuấn còn thật không biết chuyện tờ báo tình, bởi vì Bối Minh Tuấn rất ít xem báo, hiện tại vừa mới mới vừa lên ban, cho nên hiển nhiên không biết chuyện này.

"Cái này là sáng sớm hôm nay mấy phần báo chí, chính người xem đi." Nhìn một chút Bối Minh Tuấn biểu tình, Ngân Lệ tạm thời tin Bối Minh Tuấn không biết chuyện, thế là từ một bên lấy ra mấy phần báo chí, đưa cho Bối Minh Tuấn.

Bối Minh Tuấn có chút nghi ngờ nhận lấy báo chí, lập tức thần sắc trở nên mười điểm cổ quái, theo xem, Bối Minh Tuấn sắc mặt cũng là trở nên càng ngày càng trầm trọng, tin tức như thế, đã không thể dùng khiếp sợ để hình dung, huống chi tin tức như thế giống như là như gió, nhanh chóng truyền khắp toàn bộ Long Thành, quả thực quá kinh khủng.

"Có phải hay không rất khiếp sợ? Hiện tại phóng chừng toàn bộ Long Thành đều đang nghị luận chuyện này, đây là báo chí, phóng chừng internet và truyền thống hiện tại truyền bá tốc độ nhanh hơn." Ngân Lệ có chút vô lực nói ra.

"Cái này đây là có chuyện gì? Không phải hôm qua đã gọi người đi bao vây tin tức sao? Lần trước Trịnh Bản gặp phải sự kiện kia, không phải rất nhanh đã đem đề xuống sao?" Bối Minh Tuấn có chút nghi ngờ, đối với Hoa Đăng ở phương diện này năng lực, hẳn rõ ràng nhất bất quá, cho nên lần này tin tức khoách tán nhanh như vậy, Bối Minh Tuấn không ngờ rằng.

"Ai, Phong Đăng nhúng tay, ta hôm qua biết ngờ tới nhất định sẽ có tin tức phổ biến, thế nhưng thật không ngờ đã vậy còn quá nghiêm trọng, Phong Đăng lực ảnh hưởng khu ngoại sự bị ta đánh giá thấp." Ngân Lệ có chút lo lắng nói ra.

"Phong Đăng" Bối Minh Tuấn yên lặng lắm lắm, tuy rằng Bối Minh Tuấn đáp ứng xem như Phong Đăng nội ứng, bất quá chuyện này, Bối Minh Tuấn cũng không có bị sớm báo cho biết, Bối Minh Tuấn có loại cảm ứng, chuyện này đối với Hoa Đăng tôn thương là không thể đo lường, rất có thể Hoa Đăng nhiều năm khổ tâm tiến hành cũng sẽ bị dư luận hủy hoại chỉ trong chốc lát, hiện tại Bối Minh Tuấn mới phát hiện, hoá ra Phong Đăng sức mạnh so với hắn tưởng tượng muốn nhiều hơn.

"Bối Minh Tuấn, người có chút mờ ám, nhỏ mọn, ta xem ra đến, bất quá bây giờ, nếu như Hoa Đăng phá hủy, người nhiều hơn nữa kế hoạch cũng là biết hóa thành bọt nước, hiện tại người phải làm như thế nào, ta nghĩ người là người thông minh, người phải rõ ràng." Ngân Lệ nhìn thoáng qua rơi vào trầm tư Bối Minh Tuấn, thần nhiên nói.

"Lão Ngân ta" bị Ngân Lệ khán phá, Bối Minh Tuấn trong lòng cả kinh, có chút xấu hổ.

"Sự tình trước kia có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua, nếu như lần này Hoa Đăng nguy cơ giải trừ, người địa vị ta sẽ bảo đảm, điểm ấy người không cần lo lắng." Ngân Lệ cam kết.

"Vậy lão Ngân người cần ta làm những gì?" Bối Minh Tuấn nghe Ngân Lệ nói như vậy, cũng là thờ dãi một hồi, xem ra Ngân Lệ cũng chỉ là biết hắn muốn có được Hoa Đăng, cũng không biết hắn và Phong Đăng riêng tư sau đó hợp tác.

"Người bây giờ biết cái gì? Đừng nói cho ta biết, bất luận cái gì có thể bù đắp lại cục diện chuyện tình, ta hiện tại đều cần." Ngân Lệ nói ra, hiện tại Bối Minh Tuấn rất có thể là cuối cùng một đạo thảo, Ngân Lệ có loại dự cảm, Bối Minh Tuấn khẳng định biết chút ít cái gì.

"Ha ha, lão Ngân, nếu như nói như vậy, ta ngược lại có một suy đoán, hơn nữa rất có thể chính là chính xác suy đoán, cái này cái gọi là Trương Nha Lăng, chính là trước đây Trịnh Bản người bạn học kia, sau đó rất có thể gặp Kiều Phong, bị Kiều Phong lợi dụng, mà những thứ này chuyển biến, cũng tự nhiên là đến từ Phong Đăng, với Phong Đăng nội tình và năng lực, đem một cái phế vật biến thành thiên tài, cũng không phải cái gì chuyện khó khăn lắm tình, thế nhưng đến nỗi chi tiết trở ngại, ta đây liền không được biết rồi." Bối Minh Tuấn sau khi suy nghĩ một chút, nói liên tục. Hiện tại Phong Đăng quá mức cường thế đối với Bối Minh Tuấn mà nói cũng không phải chuyện gì tốt, không thể để cho bên địch cường đại, đồng thời cũng không có thể làm cho mình mình hữu quá cường đại, nhất định phải bảo trì được một cân đối.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

chương 213: đại phản kích (thượng)

"Việc này, người là làm sao mà biết được?" Ngân Lệ nhú lông mày bèn hỏi, hiển nhiên là đối với Bối Minh Tuấn khẳng định như vậy suy đoán cảm thấy cùng bất ngờ, hơn nữa hiện tại thời kỳ này hết sức then chốt, nếu như lại đi sai một bước, có thể liền thực sự rơi vào bị động.

"Ta lúc trước chịu Trịnh Hoa Long chủ tịch mệnh lệnh chiếu cố Trịnh Bản thời gian rất lâu, trong lúc nghe hắn nói qua và người có thù oán, hơn nữa Trương Nha Lăng chuyện này cũng là để phân phó ta đi xử lý qua, bất quá dường như cũng không có thực sự đối với Trương Nha Lăng cha mẹ động

thủ, đại khái chỉ là muốn nghiêm nghị cảnh cáo Trương Nha Lăng một cái mà thôi, trước đó vài ngày, ta cũng vậy khi bệnh viện nơi nào, hơn nữa còn là từ ta chịu trách nhiệm giam giữ Trương Nha Lăng đi qua, cho nên từ miệng của hắn trung cũng có thể nghe ra và Trịnh Bân có thù không đội trời chung, cho nên ta muốn, cái này hắn không phải là cái gì đơn thuần trùng hợp. Mà có thể làm cho một nguyên bản tự ti nghèo túng người đột nhiên biến thành thế này, ta muốn trừ Phong Đằng ở ngoài, không phải còn nữa thứ hai thế lực sẽ có năng lực như thế. Thế nhưng ta có chút kỳ quái vắng, Trịnh Bân không có khả năng làm ra tùy tiện chuyện giết người, cho nên cái này Trương Nha Lăng cha mẹ gặp chuyện không may, và Hoa Đằng cũng không quan hệ, vậy tại sao Trương Nha Lăng sẽ đối với Hoa Đằng địch ý nặng như vậy, ta cũng vẫn nghĩ không thông, người này cho ta một loại rất mờ mịt cảm giác, dường như có rất nhiều rất nhiều bí mật giống nhau." Bối Minh Tuấn trầm giọng nói ra, từng quan điểm cũng là Bối Minh Tuấn trường kỳ quan sát cho ra tới, loại thời điểm này, Bối Minh Tuấn cũng không lại cất giấu địch, lúc này nếu như còn nữa sở giấu diếm, rất có thể đến cuối cùng bản thân không có gì cả.

"Thế này a luôn cảm thấy có chút cảm giác là lạ, nếu như sự tình thật dựa theo như người nói vậy nói, như vậy Trương Nha Lăng và Kiều Phong vừa là thế nào chạm mặt đâu?" Ngân Lệ sờ sờ cằm, có chút nghi ngờ hỏi, hiện tại chân tướng thân thể to lớn dần dần đã bắt tri bắt giác bị Bối Minh Tuấn xây dựng đứng dậy, nhưng là vẫn thiếu hụt một chút then chốt chi tiết, giống như là thiếu hụt mấy cái chìa khóa giống nhau.

"Ta nhớ kỹ, Trương Nha Lăng cái tên tai nạn giao thông địa điểm, thật là nhớ là ở chợ Tam Đạo, đại khái khi đầu năm nay đáng về, đoạn thời gian đó, khi chợ Tam Đạo có một hội nghị tài chính đi, Kiều Phong phải là thay mặt Phong Đằng tham gia." Đột nhiên, Bối Minh Tuấn linh quang lóe lên nói, Bối Minh Tuấn lần kia cũng là xuất tịch lần kia tài chính phong hội, chỉ bất quá chẳng qua là Trịnh Hoa Long tùy tùng mà thôi, cho nên Bối Minh Tuấn ấn tượng cũng là đặc biệt sâu.

"Nếu như nói như vậy, chẳng lẽ là Kiều Phong thấy việc nghĩa hằng hải làm cứu ra Trương Nha Lăng? Sau đó biết Trương Nha Lăng và Trịnh Bân có thù oán, do đó lợi dụng Trương Nha Lăng?" Ngân Lệ suy đoán nói.

"Kiều Phong tính cách không giống như là có tình cảm như vậy đi? Cuối cùng cảm giác nếu như không phải Kiều Phong có phiền toái gì lời nói, không có khả năng chủ động tốt bụng như vậy đi?" Bối Minh Tuấn nghi ngờ nói ra, rõ ràng cũng cảm giác khoảng cách chân tướng rất gần, chính là cảm giác những thứ này đầu mỗi chẳng qua là rõ ràng với nhau có có chút liên lạc, trên thực tế chính một đám loạn ma.

"Chuyện này liền nhờ người đi điều tra tốt lắm, nhanh chóng cho ta kết quả, chuyện này rất trọng yếu, trọng yếu phi thường, Bối Minh Tuấn, người là một người thông minh, người thông minh đều biết lúc này phải làm như thế nào." Ngân Lệ đem nhiệm vụ này giao cho Bối Minh Tuấn đi hoàn thành, hiện tại toàn bộ Hoa Đằng dậm, có thể để cho Ngân Lệ còn có thể yên tâm một chút, người lùn dậm bạt lớn một, cũng chỉ còn lại có Bối Minh Tuấn một người.

"Được rồi, yên tâm, ta sẽ mau chóng tra ra chân tướng tới." Bối Minh Tuấn gật đầu, vô luận là vì chính hắn, vẫn là vì Hoa Đằng, bây giờ Bối Minh Tuấn chỉ có tạm thời phản bội Phong Đằng, sẽ bàn, vốn có hắn và Phong Đằng liền không coi vào đâu chánh nhi bất kinh minh hữu.

Khi Hoa Đằng tin tức tiêu cực đầy trời bay loạn thời điểm, Phong Đằng ngoài dự đoán của mọi người giữ vững lặng im, vừa không có phủ định cũng không có khẳng định, điều này làm cho rất nhiều người có chút hoàn toàn thất vọng, theo lý mà nói lúc này đúng lúc là Phong Đằng phản kích thời điểm, có thể là như vậy lặng im, để cho mọi người có chút hoài nghi tin tức thật giả tính chất. Cái này liền không thể không nói Kiều Phong lo lắng trở ngại suy tính tương đối toàn diện, đối với chuyện này cũng đoán tốt, nếu như lúc này Phong Đằng giống trống khua chiêng đối với Hoa Đằng một mặt lên án công khai, sẽ cho người tuyệt đối rất giả, đối với Phong Đằng ấn tượng cũng sẽ có chút giảm xuống, như bây giờ vừa lúc, để cho tất cả mọi người biết tin tức này, sau đó vừa không phát biểu đảm nhiệm cái nhìn thế nào, để cho mọi người ở vào suy đoán với nhau, nói như vậy tin tức mới có thể kéo dài thời gian lâu, nếu như có thể có người cẩn thận cân nhắc khảo chứng phát hiện một chút lúc trước Phong Đằng quên chứng cứ, lại truyền tin, thế này Phong Đằng đã có thể kiểm soát.

"Này, nơi này là Phong phủ, chúng ta tạm thời không tiếp thụ bất kỳ phỏng vấn, đối với này lần cái lỗ tai sự tình cũng không phát biểu bất kỳ cái nhìn." Chung Bá dùng đã lập lại không biết bao nhiêu lần lý do nói, chuẩn bị cúp điện thoại, ngày hôm nay một buổi sáng, toàn bộ Phong Đằng điện thoại của đều nhanh cũng bị đánh bẻ, không chỉ có làm người ta hết sức nháo nhảm, nhưng lại quấy nhiễu Phong Đằng toàn bộ nghiệp vụ, dẫn đến rất trọng yếu bao nhiêu điện thoại của cũng không có nhận vào đây.

"Chung Bá, ta là Bối Minh Tuấn." Bối Minh Tuấn có chút không nhịn được nói.

"A? Bối Minh Tuấn? Có tin tức gì phải nói cho ta biết môn sao?" Chung Bá không nghĩ tới gọi điện thoại người tới là Bối Minh Tuấn, còn tưởng rằng có cái gì tin tức trọng yếu Bối Minh Tuấn dự định nói cho bọn hắn biết đâu.

"Không có, ta muốn tìm Trương Nha Lăng." Bối Minh Tuấn đi thẳng vào vấn đề nói, hắn hiện tại nhất định phải hỏi Trương Nha Lăng một sự tình.

"Trương Nha Lăng hiện tại có chuyện gì, không có biện pháp nghe điện thoại, có chuyện gì hỏi ta là tốt rồi, hắn biết sự tình, ta đều biết." Chung Bá hiển nhiên không sẽ nói cho hắn biết Trương Nha Lăng đang tiến hành phẫu thuật thẩm mỹ chuyện tình, cũng hoài nghi Bối Minh Tuấn có cái gì tính toán nhỏ nhặt, cho nên hiển nhiên không có khả năng như Bối Minh Tuấn mong muốn.

"Ta hiện tại có việc gấp, người nhanh lên một chút! Ta cũng không thời gian với các người đánh thái cực, các người muốn từ ta chỗ này làm được tin tức, như vậy hiển nhiên phải thỏa mãn ta một chút yêu cầu, hơn nữa yêu cầu của ta có thể không quá phận." Bối Minh Tuấn hiện tại vốn có kiên trì sẽ không nhiều, bị Chung Bá thế này vừa chuyển du, có chút nộ khí cũng là mọc lên.

"Thế nào, còn nổi giận lên? Trương Nha Lăng nhận không được điện thoại, chuyện này người đừng suy nghĩ." Chung Bá không có bị Bối Minh Tuấn hù được, hừ lạnh một tiếng nói ra, hiện tại không có thể như vậy Phong Đằng xin Bối Minh Tuấn.

"Chung Bá, người đừng khinh người quá đáng, vậy ta hỏi người, Kiều Phong hắn năm nay có phải hay không ra khỏi tai nạn giao thông?" Bối Minh Tuấn cố nén muốn bùng nổ thịnh nộ bên ngoài.

"Hỏi cái này làm gì?" Chung Bá có chút cảnh giác bèn hỏi, chuyện này coi như là chuyện giữ bí mật tình, Bối Minh Tuấn làm thế nào biết Chung Bá cũng là không thể nào biết được.

"Hiện tại có dư luận khi dân gian phân tích Phong Đăng và Hoa Đăng trong lúc đó chuyện thật giả tính chất, có người nói Kiều Phong năm nay ra khỏi tai nạn giao thông, nói là Hoa Đăng chế tạo tai nạn giao thông, mục đích là mưu hại Kiều Phong, chuyện này rốt cuộc là thật hay giả?" Bối Minh Tuấn viện đại một cái lý do nói ra.

"A? Chuyện này không có khả năng bị công chúng biết a, chẳng lẽ có người chứng kiến? Chuyện này biết sản sinh cái gì ảnh hưởng?" Chung Bá có chút không được tin nói ra.

"Thế này a, ngay cả có thể được thành đôi Hoa Đăng có lợi cục diện, nếu như là nói thật, như vậy ta sẽ từ đó tác, thế này có thể không cần lo lắng, nếu như là giả lời nói, như vậy nói cho các người biết, các người cũng có thể mượn cơ hội chứng minh Hoa Đăng giả tạo tin tức, trả đũa." Nghe Chung Bá không nghĩ qua là liền tiết lộ chân tướng, trong lòng cũng là thở dài một hơi, tiếp tục đem mình lời nói đối vút viên mãn.

"Thì ra là thế, như vậy còn phải đa tạ đồng sự Bối, có cái gì tin tức mới cho dù nói cho ta biết là được." Chung Bá tức khắc buông lòng, cười ha hả nói.

Cúp điện thoại, Chung Bá cũng là lắc đầu, hần thấy, Bối Minh Tuấn bây giờ là vô cùng đến bước đường cùng, cho nên một chút xíu gió thổi cỏ lay cũng là muốn hội tụ báo lên, nóng lòng biểu hiện vút Phong Đăng xem. Chung Bá không chút nào lo lắng, chuyện này tiết lộ ra ngoài sẽ đối với cả chuyện này sản sinh dạng gì ảnh hưởng.

"Nói như vậy, chính là biết Kiều Phong xảy ra tai nạn xe cộ chuyện này, xem ra suy đoán của ta không có sai, Kiều Phong và Trương Nha Lăng là thông qua tai nạn giao thông biết, nói như vậy liền nói xuôi được, đại khái là Kiều Phong và Trương Nha Lăng trùng hợp ra tai nạn giao thông, sau đó Trương Nha Lăng rất có thể đối với Kiều Phong thực hành cứu trợ, sau đó Kiều Phong mới biết được về Trương Nha Lăng một sự tình, ừ, nhất định là như vậy." Bối Minh Tuấn trầm tư một chút, đem cả sự kiện đại khái hoàn nguyên một cái, từ Chung Bá ở đây lấy được tin tức giống một cái chìa khóa giống nhau, mở ra chân tướng cửa chính, đem những thứ này đầu mối từng cái một chuỗi lên, ngay cả ở cùng nhau, để cho tất cả trở nên rõ ràng đứng dậy.

"Nếu thế này, như vậy thì muốn chỉ có thể đánh cuộc một lần, nếu như Trịnh Bân không có nói láo nói, như vậy chuyện kế tiếp, chính là muốn xoay chiến cuộc tồn tại a." Bối Minh Tuấn trong đôi mắt của lộ ra tinh quang, dùng sức siết quả đấm một cái nói ra, thành bại ở đây nhất cử, Bối Minh Tuấn còn chưa từng có thể này thấp thỏm qua.

"Này, sẽ đi ngay bây giờ tra cho ta một việc, cố gắng rõ ràng, chuyện này nhất định phải bảo mật, các người sẽ đi ngay bây giờ còn huyện" Bối Minh Tuấn cảm điện thoại lên, gọi một số điện thoại, ngẫu nhiên ra lệnh.

Một giờ sau, Bối Minh Tuấn trước mặt điện thoại đột nhiên vang lên, Bối Minh Tuấn kích động chặn ngang bắt, suýt nữa đập đầu đến bản thân, sau đó nhận nghe điện thoại.

"Này, sự tình điều tra thế nào? Ừ? Xác định sao? Thực sự? Thật tốt quá! Vội vàng trở về đi, cực khổ." Nghe thanh âm trong điện thoại, Bối Minh Tuấn biểu tình càng ngày càng kích động, nụ cười trên mặt cũng càng ngày càng nhiều, đến cuối cùng thậm chí có chút kích động.

Haiz, để điện thoại xuống, Bối Minh Tuấn hưng hăng giao trái tim dập động lại vậy chút phiền muộn một miệng phun ra, hiện tại Bối Minh Tuấn cảm thấy trước nay chưa có dễ dàng, hần hiện tại ở trong tay nắm đủ để xoay chiến cuộc then chốt, toàn bộ cục diện, phải nhờ vào hần đến sửa.

Cộc cộc cộc, có chút tiếng gõ cửa dồn dập vang lên.

"Vào đây." Ngân Lệ buông xuống văn kiện trong tay, lấy mắt kiếng xuống nói ra.

"Lão Ngân, sự tình ta đã tra được, ta toàn bộ đều hiểu." Bối Minh Tuấn bước nhanh hướng đi Ngân Lệ, vẻ mặt tươi cười nói ra.

"A? Thật không? Mau, mau nói cho ta một chút." Ngân Lệ trên mặt cũng là lộ ra kích động thần sắc, bắt chuyện Bối Minh Tuấn ngồi xuống.

"Lão Ngân, chuyện là như vậy" Bối Minh Tuấn đè nén vô cùng kích động tâm tình, đem tất cả mọi chuyện từ đầu tới đuôi nói cho Ngân Lệ.

"Ý của người là nói, Trương Nha Lăng cha mẹ nhưng thật ra là Kiều Phong hạ thủ? Sau đó vu oan cho Trịnh Bân?" Ngân Lệ bèn hỏi.

"Không sai, chuyện này không giả, hơn nữa trong tay chúng ta còn có đầy đủ chứng cứ, Kiều Phong có thể không ngờ rằng có người biết điều tra ra, cho nên cũng là không có tiêu hủy chứng cứ." Bối Minh Tuấn gật đầu một cái nói.

"Được! Hiện tại liền chuẩn bị đem tin tức này công bố ra ngoài, tiến hành phản kích!" Ngân Lệ dùng sức vỗ bàn một cái, kích động nói ra.

"Lão Ngân, việc này không thể tiết lộ ra ngoài, không thể để cho Kiều Phong biết, càng không thể công bố cho chúng." Ngoài dự đoán của mọi người, Bối Minh Tuấn khoát tay một cái tay nói với Ngân Lệ.

"Không công bố? Người đang nói cái gì a? Cơ hội tốt như vậy, người rốt cuộc muốn thế nào?" Ngân Lệ không hiểu bèn hỏi, thậm chí Bối Minh Tuấn từ chối để cho Ngân Lệ có một chút không hòa thuận.

"Chuyện này, một khi công bố ra ngoài, chỉ có thể để cho mọi người cho là chúng ta Hoa Đăng khi chế tạo tin tức giả tiêu trừ tiêu cực ảnh hưởng, không sẽ có bao nhiêu người tin tưởng, hơn nữa Phong Đăng hiển nhiên có thể bao vây tin tức không cho Trương Nha Lăng biết, căn bản không có cái gì hiệu

quả." Bối Minh Tuấn phân tích nói.

"Vậy người nói làm sao bây giờ?" Nghe Bối Minh Tuấn vừa nói như vậy, dường như còn có một chút đạo lý, thế là hỏi ngược lại.

"Đĩ kỳ nhân chi đạo, còn trị một thân thân, hiển nhiên Phong Đằng đối phó chúng ta mấu chốt là Trương Nha Lăng, như vậy chúng ta để Trương Nha Lăng thay chúng ta lại phá hủy Phong Đằng!" Bối Minh Tuấn hung hãn nói.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 214: đại phản kích (trung)

"Cảm giác thế nào? Có phải hay không hơi chút khá một chút? Đại phu nói người bây giờ chỉ có thể ăn chất lỏng đồ ăn, cho nên người trước tạm thời tui thân một chút đi." Trương Nha Lăng vừa mới tỉnh lại, liền nghe được Từ Viện có chút bận tâm thanh âm.

Trương Nha Lăng ngược lại không có cảm giác bao nhiêu đau đớn, chẳng qua là cảm thấy trên mặt rất tê dại, hơn nữa dường như bôi thuốc gel gì, nhóp nhúa rất khó chịu, bởi trên mặt quần tất cả đều là băng gạc, cho nên ngay cả há mồm đều vô cùng khó khăn, muốn nói chuyện lại nói không nên lời.

"Làm sao vậy? Muốn uống nước hay là ăn cái gì?" Thấy Trương Nha Lăng dùng dằng nhớ muốn đứng lên, Từ Viện vội vàng đỡ lấy Trương Nha Lăng bèn hỏi, hiện tại Trương Nha Lăng vẫn không thể bật người xuống giường hoạt động.

"Ừ, ừ, ân ân ân, ừ, ô ô." Trương Nha Lăng muốn biểu đạt ý của mình, bất quá lời nói nói ra cũng là ừ ừ a a, ngay cả chính hắn đều không nghe ra âm thanh nào, rơi vào đường cùng, Trương Nha Lăng không thể làm gì khác hơn là chỉ chỉ hạ bộ của mình, ý bảo mình muốn đi nhà cầu.

Từ Viện nhìn Trương Nha Lăng động tác, lập tức liền hiểu Trương Nha Lăng ý tứ, mặt thay đổi đến đỏ bừng nóng lên, hoàn hảo hiện tại Trương Nha Lăng ánh mắt cũng là bị che, không có thấy những thứ này.

"Ta ta đỡ người đi" Từ Viện thanh âm giống muỗi giống nhau, sau đó từ từ bình phục lại nho nhỏ xấu hổ, đỡ Trương Nha Lăng đi tới phòng vệ sinh.

Toàn bộ ban ngày, Trương Nha Lăng đều ở đây Từ Viện chiếu cố cho an tâm an dưỡng, Trương Nha Lăng đã sớm thích ứng loại bệnh này trên giường cảm giác, cho nên dứt khoát nhắm mắt dưỡng thần, một chút cũng không có không nhận được tâm tình.

Mà ở ngày này, báo chí, in tờ nét đầu hầy đầu đề tất cả đều tập trung ở Phong Đằng và Hoa Đằng chuyện tình trên người, mỗi ngày đều có mới suy đoán, mới lời đồn đãi, mới khác khẩu, gần như trở thành toàn thành trà dư tửu hậu thảo luận đề.

Mà để cho mọi người sốt ruột chính là, hiện tại tất cả đưa tin gần như cũng là tạp vụ nhân sĩ suy đoán, hai cái bên cũng không có ra làm biện giải hoặc là làm sáng tỏ, điều này làm cho tất cả mọi người khẩu vị đều bị treo thật cao, bức thiết hy vọng biết chân tướng của chuyện. Hiển nhiên, Hoa Đằng và Phong Đằng hiện tại cũng không có tính lực ra quân những thứ này, đều bởi vì sắp đến tài chính phong hội làm chuẩn bị, nhất là Hoa Đằng còn đang suy nghĩ cái gì thế nào phản kích đâu. Mấy ngày nay, Bối Minh Tuấn cũng có chuyện không có việc gì liền hướng Phong Đằng gọi điện thoại, bên ngoài là báo cáo tin tức, kỳ thực vẫn luôn khi thử cùng Trương Nha Lăng nói riêng lời nói, đều không ngoại lệ đều bị Chung Bá với đủ loại lý do cự tuyệt, điều này làm cho Bối Minh Tuấn thập phần áo não, thậm chí hoài nghi Chung Bá có phải hay không đã biết hắn mưu kế, cố ý làm như vậy, chính là cho dù là cuống cuống cũng không có cách nào, Bối Minh Tuấn cũng không thể trực tiếp vọt tới Phong Đằng đi tìm người, cho nên cũng chỉ được hỗ trợ trừ bị tài chính phong hội chuyện tình.

Giải phẫu sau ngày thứ tư, Trương Nha Lăng băng gạc quần trên mặt bị tháo xuống, bác sĩ Phạm đang kiểm tra sau đó, vô cùng thoả mãn, bất quá bởi vết thương vẫn chưa có hoàn toàn khôi phục, cho nên còn cần bôi lên thật dày thuốc mỡ, Trương Nha Lăng như là không lúc nào không khác đều ở đây làm mặt giống nhau, bất quá cũng may đã có thể bản thân hành động, không cần Từ Viện suốt ngày theo ở phía sau hầu hạ.

Giải phẫu sau ngày thứ sáu, Trương Nha Lăng vết thương khôi phục mười điểm khả quan, thế là bác sĩ Phạm sớm vớt Trương Nha Lăng dùng được, Trương Nha Lăng cũng cuối cùng có thể đem đồng bunn trên mặt như thế mấy thứ vớt lấy xuống, thay hình đổi dạng sau đó, Trương Nha Lăng lần đầu tiên ở trong gương xem thấy mình khuôn mặt mới, từ ở phương diện khác mà nói, rất nhiều nơi ấy đều cùng lúc trước không sai biệt lắm, thế nhưng chính là một chút xíu cái biến, để cho Trương Nha Lăng coi như một chút đều không giống nhau, ngũ quan hết sức phối hợp, khuôn mặt để lộ ra một cổ anh khí, cho dù là có chút không ưa chính dung Trương Nha Lăng khi nhìn đến mặt mình sau đó, đều có chút trợn mắt hốc mồm, ngay cả mình đều không nhận ra bản thân, huống chi người khác? Trương Nha Lăng đối với mình lỗ tai khuôn mặt mới xuất kỳ thoả mãn, tuy rằng còn có một chút nho nhỏ giải phẫu dấu vết, thế nhưng bác sĩ Phạm nói, luôn luôn bôi thuốc, rất nhanh những thứ này dấu vết cũng sẽ đánh tan, ngày sau nhiều hơn hộ lý, tuyệt đối sẽ không bị nhìn ra được.

Đối với Trương Nha Lăng khuôn mặt mới cảm thấy kinh ngạc nhất, không phải Chung Bá, cũng không phải Kiều Phong, càng không phải là bản thân

Trương Nha Lăng, mà là Từ Viện, Từ Viện nhìn thấy Trương Nha Lăng khuôn mặt mới thời điểm, dĩ nhiên lên tiếng the thé kêu lên, đem người cả phòng đều hù dọa, Từ Viện thậm chí nếu so với bản thân Trương Nha Lăng còn muốn kích động, Kiều Phong trêu ghẹo nói Từ Viện có phải hay không coi trọng Trương Nha Lăng, còn để cho Từ Viện đỏ mặt được một trận, bất quá cũng may kết quả là làm người ta hài lòng, hiện tại Trương Nha Lăng trừ mỗi ngày thoa thuốc ở ngoài, còn phải chú ý ăn uống và chăm sóc da, còn dư lại chính là cho Trương Nha Lăng chế tạo một thân phận hợp pháp.

"Cho mình nhận một tên mới đi, Trương Nha Lăng tên này, không chỉ có không quá phù hợp khí chất người bây giờ, hơn nữa, cũng là biết mang cho người đến rất nhiều phiền phức." Kiều Phong ngồi ở trên ghế sa lon cười nói với Trương Nha Lăng, bây giờ Trương Nha Lăng về mặt có một loại tự nhiên mỹ cảm, để cho Kiều Phong cũng không khỏi khen ngợi, tuy rằng chợt mắt vừa nhìn không phải như vậy hoàn mỹ, thế nhưng càng xem càng thuận mắt, thứ hiệu quả này chính là người bình thường đều không cụ bị.

"Phong tổng, tên này là cha mẹ ta cho ta lấy, có khả năng hay không không đổi?" Trương Nha Lăng thăm dò tính chất nói.

"Không được, tên là nhất định phải đổi, người có thể bảo lưu người họ được, thế này coi như là bảo lưu cha mẹ người vứt vật của người." Kiều Phong lắc đầu nói ra, nếu như không thay đổi tên nói, một khi Trương Nha Lăng bại lộ ở nơi công cộng, vậy cần phải khiến cho Hoa Đăng toàn thể truy sát.

"Thế này a" Trương Nha Lăng hơi có chút mất mát, tuy rằng đã từng hấn cực kỳ chán ghét tên này, thế nhưng làm hiện tại để cho hấn đổi một cái thời điểm, hấn vừa có một chút không muốn.

"Không quan hệ, người có thể từ từ suy nghĩ, cái này không cần phải gấp." Nhìn Trương Nha Lăng có chút quẫn quýt biểu tình, Kiều Phong rất thông cảm nói.

"Liên kêu Trương Từ Vũ tốt lắm." Trương Nha Lăng trầm mặc sau một lát nói với Kiều Phong.

"Trương Từ Vũ? Vẫn rất văn nghệ, chỉ là có chút giống tên nữ sinh a, có muốn hay không đổi một a." Kiều Phong nhún lông mày, thật không ngờ Trương Nha Lăng nhanh như vậy liền cho hấn một trả lời thuyết phục, yên lặng nhớ kỹ tên này, Kiều Phong luôn cảm thấy có chút không được tự nhiên.

"Ngay cái này, ta van người Phong tổng." Trương Nha Lăng dị thường kiên định nói ra, xem ra chút nào không đánh coi là đổi lại một.

"Tên này có cái gì đặc thù ngụ ý sao?" Kiều Phong tò mò hỏi.

Trương Nha Lăng mỉm cười, lắc đầu, không nói gì, Kiều Phong xem Trương Nha Lăng cái này tư thế, cho dù là có ngụ ý cũng không có ý định tự nói với mình.

"Mà thôi, Trương Từ Vũ liền Trương Từ Vũ đi, chuyện còn lại giao cho Chung Bá đi làm là được, người gần nhất cũng chuẩn bị một chút, lập tức tài chính phong hội liền muốn bắt đầu, mặc kệ cuối cùng cái này tổ chức phương có phải hay không Phong Đăng, người cũng là muốn thay mặt Phong Đăng dự họp." Kiều Phong khoát tay một cái tay, cũng không trong vấn đề này tiếp tục rầu rĩ đi xuống.

Trương Nha Lăng lẽ nào có thể bởi vì giải phẫu nghỉ ngơi mấy ngày thời gian rất nhanh liền đi qua, lập tức vừa đầu nhập vào bận rộn với nhau, bởi vì Trương Nha Lăng khi Phong Đăng không có tiến hành không thực tập, cho nên đối với Phong Đăng toàn bộ đưa vào hoạt động tình huống đợi một chút đều hoàn toàn không biết gì cả, mấy ngày nay cũng là bù lại tri thức, nhìn một đồng đội báo biểu, phân tích tổng số cứ, Trương Nha Lăng, bất thường, hiện tại phải gọi Trương Từ Vũ, đầu đầu lớn, gần như mỗi thời mỗi khắc đều ở đây mất ăn mất ngủ khăng sách vở, hùng dũng ngủ đều là chuyện thường xảy ra, cũng may Từ Viện luôn luôn ở chung quanh chiếu cố, không đến mức để cho Trương Nha Lăng thương tổn tới thân thể, bất quá rất rõ ràng mấy ngày nay Từ Viện thái độ đối với Trương Từ Vũ cũng có hơi chuyển biến.

"Từ Viện, người mấy ngày nay có phải hay không thân thể khó chịu? Ta thế nào cảm giác người trở nên có chút lạ quái?" Trương Nha Lăng cũng là phát hiện đến rồi Từ Viện biến hóa, vừa ăn Từ Viện chuẩn bị cơm tối vừa nói.

"A? ! Không không có a?" Từ Viện trong đầu còn đang suy nghĩ được việc, bị Trương Nha Lăng thế này vừa gọi cũng là lập tức phản ứng kịp, vội vã xua tay nói ra, trên mặt cũng là than thở ứng.

"Còn nói không có, người xem người bộ dáng bây giờ." Trương Nha Lăng có chút bật cười, bây giờ Từ Viện nhìn qua giống như là một xấu hổ tiểu nữ từ giống nhau.

"Trương Nha Lăng, người cũng đừng trêu ghẹo ta." Từ Viện có chút ngượng ngùng nói ra.

"Ta đã đổi tên, gọi Trương Từ Vũ đi, coi như là quen nếp quen nếp, không phải nhớ ra gọi sai, đã có thể ra cái sọt." Trương Nha Lăng cười một cái nói, mấy ngày nay Trương Từ Vũ đều ở đây thích ứng mình tên mới chữ.

"A a ta nghe nói kỳ thực hoá ra cái tên đó cũng tốt vô cùng hiện tại thay đổi tên giống như là cả người đều thay đổi giống nhau có chút không quá thích ứng." Từ Viện nhỏ giọng nói, từ Từ Viện trong mắt của đó có thể thấy được một chút mâu thuẫn nét mặt.

"Ha ha, sao biết thay đổi một người đâu? Ta vẫn là ta a." Trương Nha Lăng lộ ra một đẹp mắt nụ cười hướng về phía Từ Viện nói ra.

"Ừ" Từ Viện nhìn Trương Nha Lăng nụ cười có chút thất thần, chờ mình phản ứng kịp, lại là một hồi mặt đỏ, hiện tại Từ Viện trong lòng là mâu thuẫn, một mặt, Trương Nha Lăng hiện tại không khỏi hết sức ưu tú, chính dung sau đó lại trở nên mười điểm đẹp trai, nào có thiếu nữ không tư xuân, khi Trương Từ Vũ cải biến hình dạng sau đó, duy nhất một chút không đủ cũng là bị xóa đi, khi nữ sinh trong mắt, chính là một ngàn dặm mới tìm được một bạch mã vương tử, chính là về phương diện khác, Từ Viện nghĩ trước mắt người này có loại cảm giác xa lạ, cảm giác không còn là trước kia cái tên Trương Nha Lăng, mà là một hoàn toàn mới Trương Từ Vũ, vô hình trung hai người khoảng cách lại có chút kéo xa, điều này làm cho Từ Viện rất không

thích ứng, thậm chí có chút đáng ghét, ngay thích và chán ghét với nhau, Từ Viện lâm vào nho nhỏ vùng vẫy.

Rất nhanh, Trương Nha Lăng toàn bộ giấy tờ mới đều đã trải qua làm tốt, kể cả thẻ căn cước ở bên trong, Phong Đằng giúp đỡ Trương Từ Vũ ngay tạo toàn bộ công dân tin tức, kể cả Trương Từ Vũ sinh ra chứng, còn có tiểu học, sơ trung, cao trung bài vở và bài tập giấy chứng nhận, đại học thì là trường nước ngoài, hơn nữa hồ sơ cũng là sanh thành ra, khi cục công an cũng tiến hành dành trước, mà làm việc tin tức thì là ngụ lại ở Phong Đằng, hết thấy đều làm hoàn mỹ không sót mẻ, nếu như nói lúc trước Phong Đằng để cho Trương Nha Lăng vô căn cứ biến mất, như vậy con một lần chính là để cho một Trương Từ Vũ vô căn cứ xuất hiện, vô luận người nào cũng không thể từ đó tìm được một chút xú lỗ thùng, thậm chí khi rất nhiều trên internet, cũng lặng lẽ bí ẩn cắm vào Trương Từ Vũ một chút tin tức, dường như người này nguyên bản liền tồn tại giống nhau.

Trương Nha Lăng đem những thứ này giấy chứng nhận và tin tức đều gánh rất thuộc, đây chính là hấn thân phận sau này, hấn sau đó sẽ phải dùng cái thân phận này luôn luôn sống sót, từ trước cái tên Trương Nha Lăng đã chết, hiện tại còn sống người này là Trương Từ Vũ, hấn thừa kế Trương Nha Lăng tất cả ký ức và tình cảm, từ bỏ Trương Nha Lăng tất cả nhược điểm và hèn mọn, mà nói liên Trương Nha Lăng và Trương Từ Vũ, là ghi lòng tạc dạ thù hận.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 215: đại phản kích (hạ)

Khi Hoa Đằng và Phong Đằng chuyện giữa oanh oanh liệt liệt vài ngày sau, cuối cùng có một việc mới sự tình đòi đi sự chú ý của mọi người, điều này cũng làm cho Hoa Đằng từ trên xuống dưới đều thờ dài một hơi, dù sao thông thường Hoa Đằng công nhân cũng không biết rốt cuộc là tình huống gì, vì sao đột nhiên sẽ ra tới nhiều như vậy về Hoa Đằng tin tức tiêu cực, hiện tại cuối cùng từ trên đầu gió đình sóng rút xuống, trong lòng cũng là thư thái không ít.

Chuyện này dĩ nhiên chính là toàn bộ Long Thành đều ở đây chú ý sự tình, hội nghị tài chính.

Lần này hội nghị tài chính vẫn là lần đầu tiên rơi vào Long Thành, cái này không thể rời bỏ Long Thành từ trên xuống dưới người cùng nhau nỗ lực, lên tới quan viên chánh phủ, xuống đến công ty tư nhân, thế này mới tranh thủ đến nơi này một lần hội nghị tài chính, không chỉ có cả công ty trong nước nổi tiếng đều có thể tham dự, hơn nữa còn có rất nhiều doanh nghiệp lớn quốc tế đồng dạng biết tham dự, đối với một cái cơ hội như vậy, từng xí nghiệp ở Long Thành đều sẽ không bỏ rơi, không chỉ có là đề cao nổi tiếng cơ hội, đồng dạng cũng là tranh thủ nước ngoài nổi danh xí nghiệp cơ hội hợp tác. Mà trong đó, tranh đoạt kịch liệt nhất, sẽ phải chúc lần này phong hội tổ chức quyền, khoá trước hội nghị tài chính truyền thống đều là do vài cái hoặc là đơn độc công ty thu được tổ chức quyền tổ chức, mà lần này, hội nghị tài chính lần đầu tiên lên đất liền Long Thành, nếu như có thể thu được lần này tổ chức quyền, vậy thu được chỗ tốt, chính là nguy, lần này tổ chức thành công không thể nghi ngờ là các lộ truyền thông tiêu điểm, thế nhưng nghiêm cáo hiệu ứng liền không thể đo lường, cho dù là một rất nhỏ tập đoàn, chỉ cần là thu được tổ chức quyền, sẽ trong một đêm nổi danh toàn bộ Long Thành thậm chí thế giới. Hơn nữa lần này phong hội kiểm tra đoàn đã bắn tiếng, chọn tổ chức tập đoàn không nhất định chính là đại hình nổi tiếng tập đoàn, bọn họ lại thêm xem trọng là xí nghiệp văn hóa và nội hàm. Lời này vừa nói ra, rất nhiều công ty nhỏ tập đoàn nhỏ lập tức sôi trào, cái này không thể nghi ngờ nói rõ bọn họ cũng là có tranh cử tư cách, cho nên từng tập đoàn đều đang cố gắng đi tranh thủ.

Mà hôm nay, chính là tuyển cử sau cùng tổ chức quyền thời gian, ngày hôm nay, kiểm tra đoàn và tạm thời tuyển ra giám khảo sẽ tiến hành đầu phiếu, từng tập đoàn đều cũng có được mấy phút trần thuật thời gian, toàn bộ quá trình cũng là toàn bộ hành trình tiến hành gieo thắng.

Đi qua tầng tầng cọn lựa, sau cùng chỉ có năm thay mặt tiến vào sau cùng đầu phiếu giai đoạn, theo thứ tự là Phong Đằng, Hoa Đằng, Thiên Vũ, cùng với ngoài ra hai cái lan truyền ra tập đoàn. Phong Đằng và Hoa Đằng là muốn đều không cần suy nghĩ liền nhất định sẽ tiến vào sau cùng đầu võ phần đoạn, mà Thiên Vũ thì là bởi vì dính Hoa Đằng quang, từ khi bị Hoa Đằng thu mua sau đó, tài sản khuếch trương tăng gấp mấy lần, thành công đứng hàng y được lĩnh vực vị thứ nhất, hiển nhiên chuyện đương nhiên tiến vào sau cùng năm người tổ, bất quá vậy cũng là là Hoa Đằng một tay bài tốt đi, bởi vì trên lý thuyết mà nói, Thiên Vũ thuộc về Hoa Đằng kỳ hạ tập đoàn, cho nên vô luận là Hoa Đằng hay là Thiên Vũ, chỉ cần chọn lên, đều giống như là Hoa Đằng lấy được tổ chức quyền, nhìn như vậy đến, Hoa Đằng thì có phần trăm đó 40 tỷ lệ, ước chừng so với cái khác mọi người cao gấp đôi. Ngay cả còn dư lại hai cái tập đoàn, thì hoàn toàn là vận khí tốt, mới từ nghìn vạn lần đối thủ cạnh tranh trung lấy được cơ hội này, có thể đi tới bước này, đối với bọn họ mà nói đã rất không dễ dàng, đối với cạnh tranh sau cùng danh ngạch, hai người bọn họ tự nhiên là không phải báo hy vọng quá lớn.

Rất sớm rất sớm, Hoa Đằng cũng đã thật sớm đến rồi hội trường để chuẩn bị, dẫn đội tự nhiên là Ngân Lệ, bất quá hôm nay xem như Hoa Đằng thay mặt lên đài tiến hành trần thuật, cũng là Trịnh Bản, Hoa Đằng cũng muốn đi qua cơ hội này để cho Trịnh Bản thật tốt biểu hiện biểu hiện, lần này hoạt động Hoa Đằng là cao tầng ra hết, thật chính tề một đám người hơi có chút đồ sộ.

Thứ hai đến là Thiên Vũ, so sánh với Hoa Đằng, Thiên Vũ nhân số của liền thiếu rất nhiều, trừ Trầm Thanh Vận và Trầm U Lan ở ngoài, con có mấy cái công ty thành viên hội đồng quản trị theo, bất quá làm một danh tiếng chính vượng tập đoàn mà nói, quan tâm Thiên Vũ người cũng không ít.

Theo Hoa Đằng và Thiên Vũ hai cái đầu to sớm đến, còn dư lại hai cái tập đoàn cũng là lần lượt đến, bất quá làm người ta không tưởng được chính là,

hai cái này tập đoàn phái người tới số dĩ nhiên là hiện nay mới thôi nhiều nhất, trùng trùng điệp điệp loạt người, không chỉ có tập đoàn cao tầng tới nơi, ngay cả một chút chủ quản thậm chí công nhân cũng là theo trình diện, hiển nhiên, nhớ khi nhân số phía trên đạt được một chút ưu thế, coi như tương đối có tiếng thế.

Tất cả mọi người khi chậm chạp cùng đội Phong Đăng trình diện, chính là vẫn luôn là không có nửa điểm tin tức, rất nhiều người cũng bắt đầu nghị luận, trước kia cái này gần như và Hoa Đăng đồng thời trình diện đầu sỏ, thế nào hôm nay thái độ khác thường không có đến đâu?

"Cái này Phong Đăng làm cho mạnh mỗi gì? Có phải hay không phát hiện chuyện gì? Có phải hay không biết chúng ta nắm giữ chân tướng sự thật này, cho nên dự định tránh cho và chúng ta tất cả tiếp xúc?" Ngân Lệ có chút ngạc nhiên nhỏ giọng khi Bối Minh Tuấn bên tai hỏi, dựa theo Ngân Lệ đối với Phong Đăng hiểu rõ, hôm nay toàn bộ tình trạng có thể nói là xưa nay chưa từng có.

"Cái này nếu như bọn họ ngày hôm nay không tới, như vậy tổ chức quyền liên nhất định là của chúng ta, nhìn như vậy đến vẫn tương đối có lời." Bối Minh Tuấn sau khi suy nghĩ một chút nói ra, từ mấy ngày hôm trước vứt Phong Đăng gọi điện thoại đến xem, Phong Đăng hẳn còn chưa biết, bất quá Bối Minh Tuấn cũng không dám khẳng định, dù sao hẳn điều tra loại vật này cũng là rất quang minh chính đại, nói không chừng cũng sẽ bị Phong Đăng phát hiện.

"Cái này Phong Đăng lẽ nào cam tâm tự động bỏ đi cái này tổ chức quyền? Chính là ta nghĩ tổ chức quyền hẳn không có Trương Nha Lăng biết chuyện này quan trọng đi? Ta nghĩ lầm rồi? Hay là trùng kể?" Ngân Lệ hiện tại cũng có chút nghi ngờ, thậm chí có chút không đề, không theo như lẽ thường ra bài Phong Đăng để cho Ngân Lệ cũng là có chút mơ hồ lo lắng.

"Không biết, yên lặng theo dõi kỳ biến đi, bất kể như thế nào, cái này tổ chức quyền chúng ta phải bắt." Bối Minh Tuấn kiên định nói, hiện tại không thể tùy tiện dao động quyết tâm của mình, một khi dao động, nói không chừng liền trùng kể, chỉ ít bất được tổ chức quyền không có chỗ xấu, có điểm này như vậy đủ rồi.

Ngay mọi người nghĩ Phong Đăng ngày hôm nay sẽ buông tha lần này đầu phiếu thời điểm, khác mọi người hết ý sự tình xảy ra. Không biết là người nào hô một câu "Mau nhìn bên kia.", toàn bộ hội trường người đều đem lực chú ý tập trung vào cửa vào vị trí, chỉ thấy một chiếc Bentley chậm rãi lái vào, xe ngừng lại, tài xế từ trong xe đi ra. Tài xế thân mặc âu phục màu trắng tào nhã, để cho mọi người có chút kinh ngạc, một người tài xế đều đang ăn mặc gây chú ý như vậy, rốt cuộc là thế lực nào thế lực, hơn nữa còn tới nơi một chiếc xe, lẽ nào chỉ có một người dự họp? Không biết là thế lực nào quý khách a, nói không chừng là đại hội tổ ủy hội người, trong lòng của mỗi người đều có suy đoán của mình.

Rất nhanh, tài xế mở cửa xe ra, từ bên trong đi ra một chàng trai mặc áo khoác lông chồn, một thân đĩnh chể lễ phục, xa xa nhìn qua liền có một loại cao quý đại khí cảm giác, càng làm cho người ta kinh ngạc chính là, cả người diện mạo dĩ nhiên trẻ như vậy, hơn nữa hết sức anh tuấn, trán trong lúc đó có loại thu hút người ma lực, hơn nữa vóc người cao gầy, và một loại nhàn nhạt khí tràng, làm cho cả người coi như hết sức hoàn mỹ. Làm người trẻ tuổi này từ trong xe xuống tới sau đó, lại từ trong xe đi ra một người tuổi còn trẻ nữ tử, thân người mặc màu đen trang phục, cầm trong tay một xấp tư liệu, coi như như là bí thư giống nhau, cứ như vậy hai người, thẳng tắp đi vào hội trường với nhau, hấp dẫn toàn thể nhân viên ánh mắt.

Hai người mắt nhìn thẳng đi tới, mãi đến đi tới ngọn có Phong Đăng ký hiệu vị trí sau đó, ung dung ngồi xuống. Nguyên bản đại hội làm Phong Đăng dự để lại 20 người vị trí, hiện tại chỉ có chỉ cần hai người tại đây, và cái khác mấy phương khi xuất, có vẻ hết sức đơn bạc.

Hai người kia đúng là Trương Tử Vũ và Từ Viện, mà cái này an bài cũng là Kiều Phong làm ra, từ Từ Viện tới đảm nhiệm Trương Tử Vũ bí thư, hai người thời gian dài cùng một chỗ cũng là có một chút ăn ý, hơn nữa Từ Viện coi như là hiểu rõ nhất Trương Tử Vũ người.

"Bọn họ là người của Phong Đăng? Thực sự không nhìn ra a, cảm giác rất lạ mặt a."

"Phong Đăng dĩ nhiên con phái ra hai người? Có phải hay không muốn phá hoại cơ thể toàn bộ a."

"Người lẽ nào không nhìn ra cái tên dẫn đầu người trẻ tuổi rất không bình thường sao? Rất có thể là tuyệt giấu đòn sát thủ, cái gì phá hoại cơ thể toàn bộ."

"Trời ạ, chàng trai này thật là đẹp trai a, quả thực quá hoàn mỹ."

Theo hai người khi Phong Đăng vị trí vào ngồi sau đó, toàn bộ hội trường đều vang lên thanh âm xì xào bàn tán, có khiếp sợ, có nghi ngờ, có đoán, có phạm mê gái. Mà Trương Tử Vũ và Từ Viện hai người thì là nhìn không chớp mắt, cứ như vậy ngồi lẳng lẳng, dường như chung quanh tiếng nghị luận đều không tồn tại giống nhau.

"Hai người kia là ai?" Ngân Lệ đồng dạng đã ở quan tâm tình huống bên kia, thế là nghi ngờ hỏi.

"Không rõ lắm, chưa từng có gặp qua hai người kia a." Bối Minh Tuấn cũng là hết sức nghi ngờ, từ hẳn đối với Phong Đăng hiểu rõ đến xem, không phải tồn tại tương tự nhân vật, Bối Minh Tuấn vẫn cảm thấy, lần này thay mặt Phong Đăng dự họp người nhất định là Trương Nha Lăng, nhưng là bây giờ xem ra, người này căn bản không phải Trương Nha Lăng, tuyệt không nhớ, vô luận là dáng vẻ hay là khí chất, đều không có một chút gì giống nhau.

"Xin chào, ngài, vị trí này là chúng ta làm Phong Đăng riêng dự lưu, mời ngài đưa ra Phong Đăng căn cứ chính xác món được chứ?" Một đại hội nhân viên phụ trách cũng là quan tâm đến rồi tình huống của bên này, đã đi tới, đối với Trương Tử Vũ rất khách khí nói, dù sao không có biện pháp phán đoán

Thân phận của Trương Tử Vũ.

"Chúng ta là Phong Đăng, đem giấy chứng nhận cho ngài xem." Trương Nha Lăng mỉm cười, hướng về phía đến đây hỏi ý tiểu thư nói ra, tức khắc hỏi ý thành viên trên mặt đĩnh vào than hồng nhuận.

"Đây là chúng ta Phong Đằng căn cứ chính xác rõ ràng và thơ mời." Một bên Từ Viện từ trong bao lấy ra mấy phần văn kiện nói ra.

Hỏi ý thành viên nhận lấy văn kiện cẩn thận thẩm duyệt, sau đó mỉm cười đưa trả lại cho Từ Viện.

"Xin lỗi làm phiền, đúng là Phong Đằng thơ mời không thể nghi ngờ." Hỏi ý thành viên sau khi nói xong liền cúi chào ly khai.

Nghe được tổ ủy hội cũng là xác nhận thân phận, người chung quanh tiếng nghị luận càng thêm mãnh liệt, xem ra hai người kia đúng là Phong Đằng không thể nghi ngờ, đối với hai người kia thân phận hiếu kỳ cũng là đưa lên đến cực điểm.

Ngay mọi người nghị luận âm ỉ thời điểm, đột nhiên một người từ Hoa Đằng ghé nơi ấy đứng lên, sửa sang lại y phục, hướng Trương Từ Vũ phương hướng đi tới, mọi người vừa nhìn, đây không phải là mấy ngày hôm trước vừa mới tiếp nhận chức vụ Hoa Đằng tuổi tác giám chủ tịch Trịnh Bản sao?

"Trịnh Bản, ngươi trở lại cho ta, ngươi muốn đi làm gì?" Ngân Lệ thấy Trịnh Bản đột nhiên động tác thấp giọng nói ra, đối với Trịnh Bản loại này tùy tiện hành động, Ngân Lệ hết sức tức giận.

"Lão Ngân, ta tự có chừng mực." Trịnh Bản quay đầu hướng Ngân Lệ cười một cái nói, đối với Trương Từ Vũ loại này giả bộ hành vi, Trịnh Bản từ trong lòng không quen nhìn, huống chi cái người này vẫn là đền từ Phong Đằng, hiển nhiên phải thật tốt giết nhuê khí của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

chương 216: Trương Tử Vũ (thượng)

"Này, người trẻ tuổi, ngươi tên gì?" Trịnh Bản khí thế hung hăng đi tới Trương Từ Vũ trước mặt, trên cao nhìn xuống bèn hỏi, không chút nào một chút khách khí thái độ.

"Lúc hỏi tên người khác, bản thân phải trước nói lên tên đi?" Trương Từ Vũ thản nhiên nói, lúc này Trương Từ Vũ cầm trong tay một phần tư liệu, mắt chăm chú vào trong tài liệu xem, Trịnh Bản nói chuyện với hắn thời điểm, căn bản không có xem Trịnh Bản.

"Khốn kiếp, ngươi không đem ta để vào mắt?" Thấy Trương Từ Vũ đối với mình một mặt xem thường, thậm chí xem cũng không nhìn bản thân một cái, Trịnh Bản lập tức liền phát hỏa, giồng trước tiếp cận một bước nói ra.

"Ha ha, hiện tại chính là toàn bộ hành trình phát sóng trực tiếp, nếu như ngươi thực sự muốn đánh lời của ta, như vậy ta nhiều lắm là đau một cái, thế nhưng sẽ cho bạn tổ chức lưu lại cái gì ấn tượng, vậy khó mà nói." Trương Từ Vũ như cũ giọng nói nhàn nhạt nói ra, khép lại tư liệu, hướng về phía Trịnh Bản cười một cái, hết sức thân mật, dường như đối với Trịnh Bản loại này có chút vô lễ hành vi chút nào không ngại. Thế nhưng không ai sẽ phát hiện, lúc này Trương Từ Vũ trong đôi mắt của cát dấu khắc sâu phần nộ, chỉ bất quá bị rất tốt che giấu mà thôi.

"Ngươi!" Nghe Trương Từ Vũ vừa nói như vậy, Trịnh Bản mới vừa vừa mới chuẩn bị nâng lên quả đấm của cũng là ngừng lại, Trương Từ Vũ nói không sai, khi trường hợp này nếu như hắn cho trước mặt người này một quyền, như vậy cuối cùng tổn thất chỉ có thể là Hoa Đằng mới đúng, bất quá không đánh, lại cảm thấy không nuốt trôi khẩu khí này, tức khắc lâm vào rầu rĩ và mâu thuẫn với nhau, cuối cùng đi qua kịch liệt đấu tranh tư tưởng, Trịnh Bản cuối cùng hung hăng cắn răng.

"Coi như ngươi vận khí tốt, nếu như lần sau tái kiến ngươi, ngươi nhất định phải chết." Trịnh Bản hung tợn bỏ lại một câu nói, sau đó có chút khó chịu lại trở về vị trí của mình.

Toàn bộ chú ý bên này động tác người nhìn xong toàn bộ quá trình sau đó đều hít một hơi thật sâu, cái này là thế nào dạng một loại cảnh giới, đối mặt Phong Đằng làm khó dễ, không chỉ có biểu hiện văn đàm phong khinh, hơn nữa nói mấy câu đã nói lui Hoa Đằng hiện giữ chủ tịch, xem ra người trẻ tuổi này có thể không chỉ là không có một thân chủ nghĩa hình thức, người ở chỗ này cũng không khỏi âm thầm gật đầu, tỏ vẻ kính nể.

"Thế nào, hỏi cái gì không có." Ngân Lệ cau mày, hắn cũng là nhìn Trịnh Bản bị người trẻ tuổi này nói mấy câu liền vút nói đã trở về, hiển nhiên ăn trộm gà bất thành còn mất nắm gạo, trái lại tăng người khác uy phong, bất quá Ngân Lệ hay là muốn biết Trịnh Bản và người trẻ tuổi kia đối thoại nội dung.

"Không có, cái tên kia rất giáo hoạt, khốn kiếp, dĩ nhiên trêu chọc ta." Trịnh Bản tức giận ngồi xuống nói ra, rất là ảo não, loại này hữu lực dùng không ra cảm giác dễ cho Trịnh Bản có chút nổi giận.

"Ngay cả tên cũng không hỏi ra?" Ngân Lệ có chút kinh ngạc hỏi.

"Không có, tên kia rõ rệt không muốn nói, lại vẫn hỏi ta tên gọi là gì, mẹ nó, nào có người không biết tên của ta, đáng chết." Trịnh Bản tuy rằng rất không muốn thừa nhận, thế nhưng đây là sự thực.

"Ai, sẽ nói cho người biết không nên vọng động, không biết rõ địch nhân tình huống liền hành động thiếu suy nghĩ, chờ xem, ta ngược lại rất muốn nhìn một chút, Kiều Phong tên kia phái ra người, có mấy đăm bàn chải." Ngân Lệ thờ dài một hơi nói ra, vừa mới loại cục diện này hoàn toàn là Hoa Đăng tự chuốc vạ vào mình, chẳng trách người khác, bất quá Ngân Lệ ngược lại đối với người này sinh ra hứng thú nồng hậu, trẻ tuổi như vậy vừa ưu tú người, rốt cuộc có thể mang đến bao nhiêu ngạc nhiên, nếu như không thể kéo làm Hoa Đăng sử dụng, vậy sẽ phá hủy đi.

Cái này nho nhỏ nhạc đệm sau khi chấm dứt, mọi người cũng là cùng đợi đầu phiếu cuối cùng bắt đầu, hiện tại tất cả ngũ phương đã tất cả đến đông đủ, nghi thức cũng là có thể chính thức bắt đầu rồi.

"Khụ khụ, rất xin lỗi để cho mọi người đợi lâu, hôm nay là cuối cùng đấu võ thứ 20 giới hội nghị tài chính tổ chức quyền thời gian, ngày hôm nay, tiến vào cuối cùng đấu võ năm tập đoàn cũng là đều đến đông đủ, hy vọng trong bọn họ một, có thể cuối cùng như nguyện, bắt được cơ hội ngàn năm một thuở này. Đầu tiên, để ta mời ra lần này phong hội ban tổ chức thành viên." Một người mặc lễ vật tuổi tác giảm thiểu thư xem như lần này hoạt động chủ trì, dùng giọng thanh thúy nói ra.

Theo thoai âm rơi xuống, một bên từ lễ nghi tiểu thư đầu lĩnh, phía sau đi ra đoàn người xuất hiện đến rồi mọi người trong tầm mắt, phần lớn người là trung niên nam tử và lão già, thế nhưng một người trong đó rất đặc thù thân ảnh hấp dẫn sự chú ý của mọi người, không chỉ có vì vậy người là một người tuổi còn trẻ nữ sĩ, có dung mạo trang điểm mê người, chủ yếu hơn chính là, người này mọi người mấy ngày hôm trước vừa mới gặp qua.

"Cái gì? Trịnh Hiểu Hàm? ! Thế nào lại là nàng? Nàng dĩ nhiên là ban tổ chức thành viên? Điều này sao có thể? !" Dưới đài tất cả mọi người người nhìn thấy Trịnh Hiểu Hàm thời điểm, đều lộ ra một bộ gần như đồ dẫn biểu tình, nhất là Hoa Đăng cả đám, bọn họ vốn cho là, Trịnh Hiểu Hàm mặc dù bị bọn họ coi trọng, là bởi vì sau lưng nàng tập đoàn KASA, nhưng là bọn họ vẫn chưa bao giờ biết Trịnh Hiểu Hàm lại còn là quốc tế hội nghị tài chính ban tổ chức một thành viên, vậy làm sao có thể không để cho bọn họ giật mình, nếu như đã sớm biết chuyện này lời nói, như vậy vô luận nỗ lực bao nhiêu giá phải trả, Hoa Đăng cũng sẽ thứ nhất cam đoan và tập đoàn KASA tốt đẹp chính là quan hệ.

Toàn tràng duy nhất không có kinh ngạc có thể là thuộc Trương Tử Vũ một người, nhìn ban tổ chức mấy người này, Trương Tử Vũ giữ vững hân một quán biểu tình, dường như tất cả mọi chuyện đều thờ ơ giống nhau.

"Ghê tởm, tập đoàn KASA dĩ nhiên đối với chúng ta giấu giếm nhiều như vậy, chuyện này phỏng chừng ngay cả Trịnh Hoa Long cũng không biết, dĩ nhiên chơi chiêu thức ấy." Ngân Lệ cũng là mắng thầm, ngày coi là mà coi là cũng là coi là không được chuyện này, xem ra tập đoàn KASA ẩn núp con bài chưa lật không thể bảo là không nhiều lắm a.

"Vậy làm sao làm? Chúng ta bây giờ cùng nàng quan hệ chính là rất cương, có thể hay không?" Trịnh Bản vẻ mặt cũng rất âm trầm, cô gái này, Trịnh Bản nghĩ quả thực đã nghĩ rắn độc giống nhau, cho tới bây giờ không cho mình một chút cơ hội, cảm giác mình đang cùng Trịnh Hiểu Hàm tranh đấu trung, cho tới bây giờ cũng là ở hạ phong.

"Xem tình huống đi, Trịnh Hiểu Hàm một người lại không thể chừng đó toàn bộ ban tổ chức, hơn nữa không cho chúng ta, không cần thiết sẽ cho Phong Đăng." Ngân Lệ tuy rằng nghĩ tình huống có chút không ổn, thế nhưng vẫn trấn định như cũ nói.

Vài cái Hoa Đăng cao tăng gật đầu, chuyện cho tới bây giờ, lại hối hận, nói cái gì nữa cũng vô ích.

"Ban tổ chức từ toàn cầu vài cái đại hình tập đoàn cao tăng tổ thành, mỗi ba năm đều có thể thay phiên, mà ban tổ chức người chọn, hiển nhiên cũng là tập đoàn sai khiến, mà nay năm một vòng mới ban tổ chức chính là trên đài những thứ này, nói vậy tất cả mọi người nhận thức, theo thứ tự là đến từ thông dụng tập đoàn, tập đoàn KASA, ánh sáng tập đoàn, RI tập đoàn và BX tập đoàn. Bên trong vị tiểu thư xinh đẹp này chính là tập đoàn KASA thiên kim, Trịnh Hiểu Hàm tiểu thư, mà mọi người cũng biết, tập đoàn KASA chủ tịch cũng là một vị người Trung Quốc, đây cũng là đáng giá chúng ta kiêu ngạo sự tình, tốt lắm, nói lời vô ích cũng không nói nhiều, chúng ta bây giờ trực tiếp tiến vào trần thuật phân đoạn, đầu tiên liền càng Hoa Đăng thay mặt lên đài." Người chủ trì đơn giản giới thiệu một chút ban tổ chức thành viên, sau đó liền rất nhanh bắt đầu rồi quan trọng nhất trần thuật phân đoạn.

Trịnh Bản đứng lên, trước hướng về phía toàn thể dự họp người thành viên bái một cái, sau đó tự nhiên hào phóng đi tới trên đài, tức khắc phía dưới nhớ lại traten tiếng vỗ tay.

"Các vị khách, các vị bằng hữu, ta là Hoa Đăng hiện giữ chủ tịch, Trịnh Bản, ngày hôm nay thật cao hứng có thể tại đây, Hoa Đăng đối với lúc này đây tổ chức quyền tự nhiên là tình thế bất buộc, chúng ta cũng vẫn cho rằng, chúng ta Hoa Đăng sẽ đem lần này đại hội làm ra chúng ta Long Thành đặc sắc, ha ha, không biết những thứ khác mấy vị có thể hay không nhịn đau mang cái này mấy cơ hội nhường cho chúng ta Hoa Đăng đâu?" Trịnh Bản rất hào phóng phía trên đi làm đơn giản tự giới thiệu, còn giả vờ hài hước mở một nhỏ đùa giỡn, phía dưới cũng là có những người này phối hợp cười cười.

"Đối với Hoa Đăng, tất cả mọi người rất biết, cho nên ta cũng sẽ không nói nhảm đi giới thiệu, rất cảm tạ mọi người cho tới nay hỗ trợ, đối với mấy ngày trước đây đồn đại nhảm nhí, ta muốn mọi người cũng là suy đoán đều, ta muốn, công đạo tự tại nhân tâm, cho nên không cần quá nhiều giải thích, nếu như người không tin, vô luận như thế nào khuyến bảo người vẫn là chưa tin, nếu như người tin tưởng, như vậy vô luận giải thích người như cũ tin tưởng, ta chỉ là hy vọng, có thể ở chính xác thời gian, vứt Hoa Đăng một cái cơ hội, chúng ta biểu hiện sẽ không để cho mọi người thất vọng, hơn nữa, chúng ta Hoa Đăng hứa hẹn, một khi chúng ta thu được chủ sự quyền, như cũ sẽ đem bộ phận làm việc giao cho cái khác không có thu được tổ chức quyền tập đoàn, để cho lúc này đây hội nghị tài chính, thành cho chúng ta toàn bộ Long Thành thương giới vinh quang." Nói xong, Trịnh Bản khắc sâu bái một cái, ước chừng ngừng năm sáu giây mới đứng dậy, để bày tỏ kỳ mình chân thành.

Tức khắc dưới đài lại là tiếng vỗ tay một mảnh, loại này quyết đoán không có thể như vậy người bình thường có thể làm được, đồng ý ra cam kết như vậy, cũng để cho còn dư lại hai cái xí nghiệp có chút tâm động, đối với lần này cạnh tranh, vốn là không có hy vọng quá lớn, tuy rằng ban tổ chức nói không nhất định thực lực mạnh liền nhất định sẽ thu được tổ chức quyền, thế nhưng dùng bộ óc ngẫm lại chỉ biết, hiển nhiên để cho có thực lực tập đoàn

mới có thể có đầy đủ tài lực, ban tổ chức vừa không ngốc, bày đặt dè dặt không làm thịt đi chọn vậy chút thực lực yếu. Ban tổ chức vài người cũng là liên tiếp gặt đầu, hiển nhiên đối với Hoa Đăng trần thuật cũng là rất hài lòng. Dưới đài Ngân Lệ đám người sắc mặt cũng là bởi vì ban tổ chức gặt đầu khá hơn nhiều.

"Cảm tạ Hoa Đăng thay mặt Trịnh Bản ngài trần thuật, kế tiếp cho mời tập đoàn Thiên Vũ thay mặt lên đài." Người chủ trì ngọt thanh âm nói tiếp.

Trầm Thanh Vận cũng là lên tiếng trả lời lên, đồng dạng sau khi cúi người chào trở lên đài, đứng ở trên đài, Trầm Thanh Vận hắng giọng một cái, nói một đề cho không ít người có chút rớt mắt kiếng.

"Đầu tiên, tập đoàn Thiên Vũ đi tới ngày hôm nay, hoàn toàn không thể rời bỏ Hoa Đăng giúp đỡ, cho nên, ngày hôm nay, ta thay mặt Thiên Vũ tự động bỏ đi lần này tranh đoạt tổ chức quyền tư cách, đồng thời, Thiên Vũ cũng là hoàn toàn hy vọng đồng thời nguyện ý toàn lực giúp đỡ Hoa Đăng làm tốt lần này phong hội." Nói xong, Trầm Thanh Vận nhẹ nhàng khom người chào, đi xuống đài đến.

Thiên Vũ hành động này có chút vượt ra khỏi dự liệu, mặc dù biết Thiên Vũ nhất định là đứng ở Hoa Đăng bên này, thế nhưng không nghĩ tới dĩ nhiên biết trực tiếp như vậy công nhiên công khai ý nghĩ như vậy, đây chính là chưa từng có xuất hiện qua tình huống.

Ban tổ chức hiển nhiên cũng đúng Thiên Vũ như vậy phát biểu rất là bất ngờ, trao đổi lẫn nhau cái nhìn, nghi thức trong lúc nhất thời lâm vào gián đoạn.

Một lát sau, ban tổ chức mang người chủ trì kêu đi tới, và người chủ trì trao đổi vài câu.

"Xin lỗi xuất hiện tình huống như vậy, vừa mới đi qua ban tổ chức thảo luận, cuối cùng quyết định Thiên Vũ quyết định phù hợp quy định, đại hội mang tiếp tục, Thiên Vũ bỏ quyền lấy được phê chuẩn." Người chủ trì đem ban tổ chức ý kiến truyền đạt ra.

Cái này, tương đương với ban tổ chức thâm chấp nhận hành động này, đã có một người hậu thuẫn công nhiên hỗ trợ Hoa Đăng, điều này làm cho Hoa Đăng bên này hỗ trợ tỷ số tăng nhiều.

"Kế tiếp" người chủ trì vẫn duy trì nụ cười chuẩn bị mang nghi thức tiếp tục cử hành tiếp nữa.

"Chúng ta đây cũng là tuyên bố bỏ quyền, Hoa Đăng quả thực so với chúng ta thích hợp hơn thu được tổ chức quyền." Một vị tập đoàn lão tổng cắt đứt người chủ trì nói ra, ngay cả đi tới trần thuật cơ hội cũng là bỏ qua.

"Chúng ta cũng đồng dạng bỏ quyền, ha ha, tin tưởng Trịnh Bản chủ tịch sẽ làm tốt, nếu như cần giúp đỡ, chúng ta tự nhiên sẽ toàn lực tương trợ." Ngay sau đó, còn lại hai vị tập đoàn một cái khác cũng là bày tỏ đồng dạng ý kiến.

Đại hội ở phía sau, xuất hiện không tương được chuyển hướng.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 217: Trương Tử Vũ (trung)

Hai tập đoàn như vậy tỏ thái độ thậm chí đều nằm ngoài dự đoán của Hoa Đăng, thế này thứ nhất, chẳng phải là năm tập đoàn bốn người tập đoàn đều đã trải qua công khai hỗ trợ Hoa Đăng sao? Ngân Lệ trên mặt đã triệt để lộ ra nụ cười chiến thắng, thậm chí rất nhiều ở đây truyền thông đã bắt đầu tay sáng tác về Hoa Đăng thu được quyền tổ chức báo cáo.

"Cái này chờ một chút, chúng ta ban tổ chức cần muốn tiến hành một cái hiệp thương." Người chủ trì còn chưa từng có nghĩ đến sẽ có tình huống như vậy, người trong ban tổ chức cũng là bình sinh lần đầu từng trải loại tình huống này, khi trước kia, bọn họ trải qua vì quyền tổ chức tại chỗ chửi ầm lên thậm chí động thủ, thậm chí khi đầu phiếu lúc ấy trước mặt mọi người làm bừa, vô luận như thế nào dạng, đều nói rõ ràng mỗi một phe đều hy vọng bản thân thu được sau cùng quyền tổ chức, vì thế mặc kệ thế nào quá phận chuyển tình cũng có thể làm ra, mà mỗi một giới thế này kịch liệt bốc lửa tình cảnh, để cho quyền tổ chức trở thành một loại vinh quang và tượng trưng, điều này cũng làm cho có thể trở thành là ban tổ chức bọn họ bội cảm quang vinh, nhưng mà lúc này đây, ngày hôm nay, lại có ba tập đoàn nguyện ý tự động bỏ đi ngược lại đi hỗ trợ người khác, đây quả thực không cách nào dùng lẽ thường để hình dung, cho dù ở quy định trung cũng không có nói rõ ràng không cho phép bỏ quyền.

Nhìn ban tổ chức tức tức tra tra thảo luận, và Trình Hiểu Hàm mặt có chút cau mày biểu tình, vô luận là Trình Bản hay là Ngân Lệ cũng là nắm chắc phần thắng, trên mặt cuối cùng lộ ra như thích phụ trọng nụ cười, mấy ngày nay phiền muộn cũng là hề quét là sạch.

"Ngày hôm nay rõ ràng biến đổi bất ngờ, xuất hiện nhiều như vậy ý chuyện không nghĩ tới, căn cứ quy định hội nghị, không có quy định tham dự tuyển cử tập đoàn không thể bỏ đi tuyển cử, cho nên, vừa mới bỏ quyền hành vi là có thể." Người chủ trì giải thích, xem ra lần này phong hội tuyển cử người chủ

trì cũng không phải tốt như vậy lắm, muốn trả lời loại này hiếm có tình huống đặc biệt.

"Như vậy, phía dưới có thể đến phiên chúng ta sao?" Đúng lúc này, luôn luôn cảm miệng Trương Tử Vũ cuối cùng nói chuyện, mà theo thanh âm của hắn, toàn tràng tất cả mọi người yên tĩnh lại.

"Hừ, giả thần giả quỷ, loại thời điểm này hay là chạy trở về nhà ăn cơm trưa đi." Trịnh Bản nhỏ giọng cười lạnh nói, chuyện cho tới bây giờ, Hoa Đăng thu được quyền tổ chức gần như đã là ván đã đóng thuyền chuyện, lúc này Trương Tử Vũ hành vi theo Trịnh Bản hoàn toàn là đang làm vô dụng lại thêm.

"Ngạch đương nhiên đương nhiên, như vậy phía dưới thì có mời Phong Đăng thay mặt lên đài phát biểu đi." Người chủ trì sừng sốt một chút, lập tức mới gạt đầu, xem ra người chủ trì cũng là cho rằng lần này quyền tổ chức phải là thuộc về Hoa Đăng, đối với Trương Tử Vũ thỉnh cầu còn có chút buồn bực, bất quá lập tức chính là ý thức được, từng tập đoàn khi kết quả công bố lúc trước đều cũng có được phát biểu quyền lực, thế là mau nói nói.

Trương Tử Vũ đứng dậy, cởi áo khoác, mặc áo sơ mi mỏng và nóng thẳng tắp quần tây đứng lên, hướng phía trên đài đi tới, mỗi một bước cũng là đồng dạng khoảng cách, đi không nhanh không chậm, khi đi ngang qua người chủ trì thời điểm, còn riêng quay đầu hướng về phía người chủ trì cười một cái, để cho người chủ trì một hồi mặt đỏ, gần gũi xem Trương Tử Vũ về mặt càng có một loại lực hấp dẫn.

Dưới đài không ít người đối với người trẻ tuổi này lên đài hay là rất cảm giác hứng thú, dù sao cũng là Phong Đăng phái ra, hơn nữa nhìn trước khí tràng hiển nhiên cũng không phải hạng người tầm thường, cho nên đối với biểu hiện của hắn, cũng đưa tới quan tâm.

"Ta là tới tự Phong Đăng thay mặt." Trương Tử Vũ lên đài sau đó câu nói đầu tiên nói như vậy, không có cúi chào, không có chào, mà là đầu tiên tuyên bố mình là thay mặt Phong Đăng mà đến, sau khi nói xong, Trương Tử Vũ dùng ánh mắt thâm thúy quét mắt dưới đài đang ngồi mọi người.

"Nếu như cái này giới hội nghị tài chính sau cùng quyền tổ chức từ Hoa Đăng thu được, như vậy trong này nhất định có hành vi lừa gạt, chủ sự phung và ban tổ chức, cũng đã thành tên bịp bợm không hơn không kém." Nếu như nói câu nói đầu tiên còn có thể để cho đại bộ phận người tiếp nhận lời nói, như vậy đi qua nhất thời dừng lại nói ra được cái này câu nói thứ hai, đã có thể làm cho cả hiện trường tặc oa.

"Trò cười, chẳng lẽ các ngươi Phong Đăng thu được tư cách này sẽ không có gạt sao? Công nhiên coi khinh ban tổ chức, ta xem ngươi là ở không đi gây sự!" Thứ nhất đối với Trương Tử Vũ làm khó dễ chính là Hoa Đăng, Ngân Lệ lúc này cũng không nhịn được muốn nói đôi câu, một tiểu bối dĩ nhiên sẽ nói ra nói như vậy, có thể là có chút không có giáo dục.

"Quả nhiên nói chuyện không chịu động não." Trịnh Bản cũng ở một bên nói ra, hiện tại Trịnh Bản đã cảm thấy trên đài cái tên kia là người ngu ngốc, chưa thấy qua thế này sẽ không nói chuyện, đặc tội người nào cũng không thể đặc tội ban tổ chức đi, lần này nhìn hắn làm sao bây giờ, xem ra thiên đồ giúp Hoa Đăng, lần này nếu như ban tổ chức có thể chọn Phong Đăng mới là lạ.

Đến nỗi ngoài ra hai cái vừa mới bỏ quyền tập đoàn, tuy rằng không nói gì thêm, thế nhưng tiếng nghị luận cũng là liên tiếp, hiển nhiên nghĩ trên đài người kia là gan thật sự là quá lớn.

"Vị tiền sinh này, bộ ngươi là nói thế nào?" Xem ra ban tổ chức lần này cũng bị chọc giận, trừ Trình Hiểu Hàm có thể trực tiếp nghe hiểu tiếng Trung ở ngoài, những thứ khác ban tổ chức thành viên cũng là đeo phiên dịch ống nghe điện thoại, lập tức nghe hiểu cái này thay mặt Phong Đăng người trẻ tuổi theo như lời nói, lại lão thành ôn trọng bọn họ cũng là biết khó chịu, bị chức trách buông thả tác đối với bọn họ mà nói nhưng mà tát nước dơ, loại hành vi này phổ biến không có thể như vậy chuyện gì tốt, cho nên, Trình Hiểu Hàm thay mặt ban tổ chức và Trương Tử Vũ mặt đối mặt can thiệp đứng dậy. Phong chừng đây cũng là sáng tạo lịch sử, bởi vì khoá trước trung, có thể chưa từng có ban tổ chức trực tiếp khi phát biểu phân đoạn lên tiếng.

"Không có ý tứ, ta nói như vậy cho các ngươi rất phiền não sao?" Trương Tử Vũ nghe phía sau truyền đến thanh âm của nữ sinh, tức khắc xoay người, nhìn vậy từ chỗ ngồi đã đứng lên, hơn nữa khuôn mặt mang theo một chút tức giận Trình Hiểu Hàm nhạt lạnh nhạt bèn hỏi.

"Đó còn cần phải nói? ! Ngươi nói chuyện này giả dối hư ảo! Ban tổ chức cho tới bây giờ cũng là bình được công chính công bình nguyên tắc." Trình Hiểu Hàm khi cấp bại phôi nói ra, bất quá khi cần thận thấy Trương Nha Lăng dung mạo thời điểm, nội tâm cũng không cảm chiến dưới, vừa mới không có nhìn kỹ, hôm nay nhìn kỹ, người này nếu so với lúc trước mình đã từng thấy toàn bộ nam sinh đều đã đẹp trai rất nhiều, lập tức trong lòng phần nộ cũng là giảm đi không ít.

"Đem ta cũng muốn hỏi một chút Trình Hiểu Hàm tiểu thư, trước đây ban tổ chức có phải hay không khi tuyên truyền thời điểm, riêng nhấn mạnh lần này quyền tổ chức cũng không phải xem tập đoàn thực lực tới, mà là chú trọng hơn nội hàm?" Trương Tử Vũ cười cười bèn hỏi.

"Không sai là có chuyện này, làm sao vậy?" Trình Hiểu Hàm nói ra.

"Vậy ta muốn hỏi một chút, trước đây ban tổ chức như vậy cường điệu tuyên truyền cái này, là vì cái gì?" Trương Tử Vũ tiếp tục bèn hỏi.

"Đây còn phải nói sao? Đương nhiên là cổ vũ càng nhiều công ty tham dự vào." Trình Hiểu Hàm theo bản năng nói ra, loại này đạo lý lớn người nào đều hiểu.

"Nhưng mà kết quả đâu? Hiện tại vừa ba tập đoàn bỏ qua, sau cùng quyền tổ chức nếu như vớt Hoa Đăng nói, nói vậy cái này tuyên truyền chính là giả tạo tuyên truyền đi? Một mặt trắng trợn tuyên dương lần này quyền tổ chức cợn lựa mỗi người đều có kế hoạch, một mặt càng làm sau cùng quyền tổ chức cho Hoa Đăng, như vậy chúng ta là bia đỡ đạn sao?" Trương Tử Vũ vừa cười vừa nói, hiển nhiên hắn vẫn luôn tự cấp Trình Hiểu Hàm hạ sáo, Trình Hiểu Hàm rõ ràng bản thân từng bước từng bước vào cái này bộ.

"Cái này" Trình Hiểu Hàm nhất thời nghẹn lời, không biết trả lời như thế nào, nếu như tìm Trương Tử Vũ nói như vậy, cũng thật đúng là có chuyện như vậy, tuy rằng trước đây tuyên truyền thời điểm cũng không nói gì nhất định sẽ vớt có thực lực nhất, thế nhưng cũng chưa nói nhất định vớt không có thực

lực a, nhưng là như thế này liền có vẻ có chút già mồm át lẽ phải, tin tưởng không ít người là biết ở trong lòng có thành kiến, đây đối với ban tổ chức danh dự đúng là một không nhỏ đã kích.

"Ban tổ chức trước đây cái này tuyên truyền đưa đến rất lớn hiệu quả, tham gia quyền tổ chức tranh đoạt xí nghiệp nhiều đếm không xuể, thậm chí đã khi Long Thành đẩy lên một dãy sóng, thế nhưng kết quả nếu như vẫn là Hoa Đảng nói, ta muốn, rất nhiều xí nghiệp đối với ban tổ chức sẽ mất đi tín nhiệm đi?" Nhìn Trình Hiểu Hàm cứng họng không trả lời được, Trương Tử Vũ tiếp tục nói.

"Bộ người hoàn toàn chính là khi chui chữ! Quyền tổ chức đương nhiên muốn từ ưu tú tập đoàn bên trong chọn lựa, Hoa Đảng thỏa mãn điều kiện, chẳng lẽ còn bày đặt không hợp cách chọn lựa sao? Vốn có loại sự tình này chính là khôn sống mồm chết!" Trình Hiểu Hàm suy nghĩ chuyển qua cong đến sau đó có chút mặt đỏ nói, vừa mới bị Trương Tử Vũ hạ một ngáng chân, hiển nhiên có thất tiêu chuẩn.

"Như vậy Hoa Đảng rất ưu tú...xì? Ta muốn chuyện này mọi người ngay từ đầu liền đều biết đi?" Trương Tử Vũ nhún nhún vai bèn hỏi.

"Cái này là rõ ràng, vô luận từ số liệu hay là nổi tiếng cùng với chợ trống trải năng lực, Hoa Đảng quả thực cũng là đệ nhất danh." Tuy rằng Trình Hiểu Hàm căn bản không muốn giúp Hoa Đảng nói chuyện, nhưng mà lúc này cũng chỉ có thể nói như vậy, bây giờ nhiệm vụ thiết yếu liền là không thể để cho trước mắt người này phá hủy ban tổ chức danh dự.

"Nếu quyền tổ chức muốn giao cho có thực lực xí nghiệp, Hoa Đảng khi các hạng số liệu lại là đầu tiên, như vậy còn tổ chức chọn lựa làm gì? Trực tiếp ban Hoa Đảng thì tốt rồi a? Lấy nhiều như vậy hoạt động, tốn nhiều như vậy tuyên truyền, lẽ nào chúng ta cũng là trở lại phụ trợ Hoa Đảng? Hay là nói mọi người chúng ta cũng là trở lại tranh một náo nhiệt?" Chớp mắt nhìn qua Trương Tử Vũ khi theo Trình Hiểu Hàm mà giải thích, thế nhưng người có chút đầu óc đều sẽ phát hiện, toàn bộ quá trình người trẻ tuổi này đều ở đây nắm Trình Hiểu Hàm mũi đi, thành thạo bình tĩnh, dường như đã sớm biết Trình Hiểu Hàm biết nói như thế nào giống nhau.

"Đó là bởi vì" Trình Hiểu Hàm lại bị mang vào trong vòng đi, vấn đề này nàng vô luận như thế nào cũng không cách nào trả lời, đúng vậy, nếu Hoa Đảng ưu tú như vậy, làm gì không trực tiếp chọn Hoa Đảng đâu? Nhưng mà mình làm sơ nói qua không là dựa theo thực lực tiến hành chọn lựa a, tốt như vậy giống vừa cùng mình vừa mới nói tự mâu thuẫn, hiện tại Trình Hiểu Hàm hoàn toàn rơi vào đến rồi một loại quán quýt tuần hoàn với nhau, vô luận như thế nào nhớ, chỉ cần là Hoa Đảng lấy được quyền tổ chức, liền hoàn toàn nói không thông.

"Cho nên, Trình Hiểu Hàm tiểu thư, ta ngay từ đầu nói cũng không sai đi? Nếu như cái này giới hội nghị tài chính sau cùng quyền tổ chức từ Hoa Đảng thu được, như vậy trong này nhất định có hành vi lừa gạt, chủ sự phurong và ban tổ chức, cũng đã thành tên bịp bợm không hơn không kém. Mặc dù có chút không trùng nghe, thế nhưng thật là sự thực." Trương Tử Vũ hướng về phía Trình Hiểu Hàm nói ra, vẫn luôn là với loại này để cho mọi người như cây đón xuân ngừ điệu, kể từ đó, cho dù Trương Tử Vũ nói cũng không phải cái gì tốt phá hư, vẫn như cũ khiến người ta nghĩ hần không có ác ý.

Trình Hiểu Hàm nhìn trước mắt người trẻ tuổi này, tuy rằng năm lần bảy lượt bị nàng mang vào ngõ cụt, thế nhưng Trình Hiểu Hàm đối với người này đánh giá xác thực rất cao, bình tĩnh, nhạy bén, đẹp trai, khiến người ta rất có cảm giác an toàn, để cho Trình Hiểu Hàm không khỏi hơi mê muội, nam sinh như thế, không phải là nàng cho tới nay mơ ước cái loại này nam sinh sao? Có thể khi như vậy trường hợp nắm trong tay cục diện thậm chí nghịch chuyển cục diện, đây cũng không phải là người bình thường có thể làm được.

"Người tên là gì?" Trình Hiểu Hàm có chút ngượng ngùng bèn hỏi, đến bây giờ vị trí, Trương Tử Vũ cũng không có giới thiệu tên của mình, thế nhưng Trình Hiểu Hàm đối với lần này xác thực hết sức hiếu kỳ.

"Trương Tử Vũ." Trương Tử Vũ thần nhiên nói.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

chương 218: Trương Tử Vũ (hạ)

"Trương Tử Vũ phải không ta nhớ kỹ." Trình Hiểu Hàm yên lặng đọc một lần, sau đó ngồi xuống.

"Đây không phải là ta đây già mồm át lẽ phải, cũng không phải ta đang nói dóc, đây là sự thực, cho nên, ta hy vọng ban tổ chức các vị có thể cẩn thận lo lắng ta nói mỗi một câu nói." Thấy Trình Hiểu Hàm ngồi xuống, Trương Tử Vũ đối mặt với ban tổ chức tiếp tục nói.

"Nói khoác mà không biết ngược! Ý của người là ban tổ chức trực tiếp đem quyền tổ chức cho các người Phong Đảng, liền không có vấn đề?" Trịnh Bản vỗ án nói, nếu như lại để cho hắn nói một chút, Trịnh Bản lo lắng ban tổ chức thực sự sẽ bị chừng đó nhận xét.

"Ta cũng không có nói như vậy, bất quá nếu như đem quyền tổ chức vớt Phong Đảng, làm cũng sẽ không so với người kém." Nhìn lại một lần nữa tìm bản thân sự tình Trịnh Bản, Trương Tử Vũ đáp lễ nói ra.

"Trò cười! Chỉ bằng ngươi? Hay là căn cứ Phong Đăng? Điểm nào nhất so với chúng ta Hoa Đăng mạnh mẽ?" Đối với Trương Tử Vũ không ngừng khiêu khích, Trịnh Bản cũng không có biện pháp bảo trì trước cái loại này lễ phép và bình tĩnh.

"Chỉ ít, chúng ta cũng sẽ không đem chúng ta chủ tịch làm ném, thế này ta phải hoài nghi, nếu quả như thật Hoa Đăng cử hành phong hội, có thể hay không cam đoan có nhiều trình diện khách an toàn." Trương Tử Vũ giễu cợt nói ra.

"Mẹ của ngươi! Ngươi không dễ yên có phải hay không? !" Trịnh Bản nhảy lên một cái, muốn xông lên đài thật tốt giáo dục một chút cái này tự cho là đúng nói năng lỗ mãng khôn kiếp, Trịnh Hoa Long sự tình là Trịnh Bản trong lòng bây giờ yếu ớt nhất nơi ấy, mà Trương Tử Vũ hết lần này tới lần khác na hồ bất khai đề na hồ, luôn luôn khi lớn trường hợp đâm trúng Trịnh Bản yếu ớt nhất nơi ấy.

Trịnh Bản vừa mới xông ra, đã bị Ngân Lệ kéo lại, Trịnh Bản còn muốn tránh thoát, nhưng mà không có thành công, nhìn thấy Ngân Lệ bây giờ thần sắc thời điểm, Trịnh Bản dùng sức đập một cái mặt bàn, bỏ qua giáo huấn Trương Tử Vũ hành vi.

"Bình tĩnh một chút được sao? Như ngươi vậy là đem mình làm tên hề sao? Liên xông điểm này, ngươi liền xa so ra kém cái tên trên đài tự xưng Trương Tử Vũ người, thậm chí ngay cả Trương Nha Lăng đều so ra kém." Ngân Lệ ở một bên thấp giọng mắng.

"Ghe tòm." Trịnh Bản tay niết dùng rung động, cuối cùng không thể làm gì khác hơn là nhịn được.

Ban tổ chức người nhìn dưới đài phát sinh một màn này, trừ Trình Hiểu Hàm sao biết được nói hai người đang nói cái gì ở ngoài, còn dư lại những người đó đều hiển nhiên nghe không hiểu Hán ngữ, chỉ có thể nhìn đến hai người phản ứng, mà Trương Tử Vũ và Trịnh Bản nói vậy chút, hiển nhiên không có người giúp ban tổ chức người phiên dịch, bất quá khi nhìn đến Trịnh Bản dự định xông lên đài đối với Trương Tử Vũ động thủ thời điểm, không ít ban tổ chức người như cũ nhúm mày.

"Khụ khụ, cái tên, Trương tiên sinh đúng không? Chúng ta cho ngươi đến lên đài, là cho ngươi phát biểu, là cho ngươi nói cho chúng ta biết, ngươi tới mục đích bản thân Phong Đăng, rốt cuộc có cái gì ưu thế, hoặc là nói ngươi thu được quyền tổ chức sau đó biết làm như thế nào, mà không phải ở nơi nào nói cho chúng ta biết những người khác không có tư cách thu được quyền tổ chức." Ban tổ chức trung một niên cấp tương đối lớn người dùng tiếng Anh nói ra.

"Nói như thế nào đó là của ta sự tình, đối với ta mà nói, Phong Đăng thu được quyền tổ chức lớn nhất tư cách cũng là bởi vì những người khác không có tư cách này." Trương Tử Vũ nhún nhún vai nói ra, không có bởi vì đối phương là ban tổ chức một thành viên.

"Tư cách này là chúng ta nói coi là, trong mắt của ta, ngươi hành động như vậy chúng ta có đầy đủ lý do hủy bỏ ngươi tương lai năm giới không được tham gia hội nghị tài chính quyền lực, ngươi phải biết rằng, chúng ta cũng sẽ không quan tâm ngươi nói điểm ấy ảnh hưởng, chúng ta đem quyền tổ chức vứt Hoa Đăng, cũng sẽ không giống như ngươi nói vậy mất đi mọi người tín nhiệm." Lão tiên sinh tiếp tục nói, hiển nhiên vị này cũng là lão du điều.

"Cho nên đâu?" Trương Tử Vũ bèn hỏi, hiện tại hần mình cũng là đâm lao phải theo lao, hần không phải thế này không được, cái này là một hồi đánh bạc, Trương Tử Vũ tự mình biết, mình bây giờ còn không thể nào làm được uy hiếp mọi người, chỉ chẳng qua là để cho Trình Hiểu Hàm thế này không có đi qua bao nhiêu quen mặt người không lời chống đỡ, gặp phải vậy chút chân chính mồm mồm lên người, điểm ấy nhỏ quý kế lập tức cũng sẽ bị khám phá.

"Cho nên thu hồi ngươi khôn vật đi, người thanh niên, ngươi còn kém rất xa đâu, ta thừa nhận, với số tuổi của ngươi có thể làm được thế này ta thừa nhận rất tốt, thậm chí và ở đây toàn bộ bạn cùng lứa tuổi khi xuất ngươi cũng là ưu tú nhất, thế nhưng cũng chỉ là so với cùng tuổi người ưu tú mà thôi, trong các ngươi quốc hữu câu là, một tú cho lâm, gió nhất định tòi đó." Lão tiên sinh thần nhiên nói, đến rồi tuổi tác như vậy, đối với rất nhiều chuyện cũng có thể nhìn rất thấu.

"Tạ ơn lão tiên sinh nhắc nhở, bất quá, cái này quyền tổ chức ta ngày hôm nay nhất định là muốn bắt." Trương Tử Vũ hướng về phía lão tiên sinh gật đầu, bất quá vẫn là rất kiên trì nói ra.

"Ai, người thanh niên a." Lão tiên sinh nhìn Trương Tử Vũ thế này kiên trì, sừng sốt một chút, chợt lắc đầu liền ngồi xuống, vốn có cho là mình một phen khuyên bảo có thể cho Trương Tử Vũ hiểu rồi hào ý, nhưng mà Trương Tử Vũ Không, cho dù nghe hiểu ý tứ của hần như cũ lựa chọn kiên trì, có chút thất vọng, quả nhiên, tuổi trẻ chính là vô cùng kiêu ngạo.

"Trương tiên sinh, mời trở về đi, đến thời gian." Người chủ trì có chút xin lỗi nói với Trương Tử Vũ.

Trương Tử Vũ gật đầu, sau đó từ trên đài đi xuống, về tới chỗ ngồi của mình.

"Như vậy kể tiếp, cần đi qua chúng ta ban tổ chức thảo luận, cuối cùng quyết định ra sau cùng quyền tổ chức, ban tổ chức tổng cộng bảy người, thu được 4 phiếu trở lên có thể trực tiếp lấy được sau cùng quyền tổ chức." Đợi cho Trương Tử Vũ xuống đài sau đó, người chủ trì vừa đi lên đài nói ra, sau đó, mọi người mà bắt đầu kiên nhẫn đợi, ban tổ chức đoàn người lại từ chỗ ngồi đứng lên, đi từ từ xuống đài, đến chỉ định trong phòng của đi thương thảo.

Mà ban tổ chức một thành viên, Trình Hiểu Hàm, khi đứng lúc thức dậy riêng đi Trương Tử Vũ phương hướng nhìn thoáng qua, sau đó mới biến mất khi tầm mắt của mọi người dậm.

"Lão Ngân, làm sao bây giờ hiện tại? Có nắm chắc sao?" Trịnh Bản thấp giọng hỏi nói, Trịnh Bản tuy rằng ở phương diện khác trong khoảng thời gian này huấn luyện đã không tệ, nhưng mà dù sao không có Trương Tử Vũ huấn luyện thế này toàn diện, cho nên vừa mới Trương Tử Vũ và vị kia ban tổ chức lão tiên sinh trong lúc đó đối thoại không có thể nào nghe hiểu rồi, đối với tình huống hiện tại không phải rất giải.

"Từ vừa mới Phong Đăng người kia và ban tổ chức đối thoại đến xem, ban tổ chức hiển nhiên đối với hán loại này tương đối tự đại hành vi không quá tán thành, cho nên, chúng ta vẫn rất có cơ hội bắt được quyền tổ chức, chẳng qua là người vừa mới quá trùng động, có thể sẽ vứt ban tổ chức lưu lại ấn tượng xấu." Ngân Lệ sờ sờ cằm phân tích nói.

"Nhưng mà, là hán chọn trước nhận sự đoan." Trịnh Bản có chút giận run người nói.

"Nội tâm táo bạo, biết rõ đối diện cố ý khích người, người còn mắc câu, người còn cần chỗ học tập rất nhiều, ta không phải không thừa nhận, cái tên người của Phong Đăng ưu tú, bây giờ suy nghĩ một chút xem, lại là Trương Nha Lăng lại là cái này Trương Từ Vũ, Phong Đăng rõ ràng nhân tài xuất hiện lớp lớp, mỗi một tên có thể cho ta rất kinh ngạc, như vậy thế này tiếp nữa, khác không dám nói, nếu như còn nữa mười năm, Phong Đăng sẽ nhanh chóng nổi lên, ai biết Phong Đăng có còn hay không những thứ khác bài đầu." Ngân Lệ cau mày nói ra, lần đầu tiên, Phong Đăng để cho hán có sâu không lường được cảm giác, Hoa Đăng luôn luôn không có gì loang loáng nhân tài, nhưng mà cái này Phong Đăng vừa ra chính là hai cái, để cho Ngân Lệ vừa cực độ, vừa lo lắng. Một Trương Nha Lăng bối cảnh còn chưa có thể nào điều tra rõ trắng, đây cũng ra tới một người Trương Từ Vũ.

"Có cái gì lo lắng, ta sẽ so với hán kém? Đùa gì thế." Trịnh Bản không phục nói ra, vốn có ra tới một người gọi Trương Nha Lăng cũng đã để cho hán rất tích, hiện tại vừa tới một người Trương Từ Vũ, thế nào cảm giác giống như họ Trương làm hơn là thế nào.

"Một cách tự tin là chuyện tốt, nhưng mà tự phụ sẽ không tốt, vững vàng." Ngân Lệ gật gật đầu nói, đối với Trịnh Bản, Ngân Lệ hay là đưa cho rất cao kỳ vọng.

"Lão Ngân, cái tên, ngày hôm nay Phong Đăng không để cho Trương Nha Lăng trở lại, có phải hay không nhận thấy được cái gì?" Bối Minh Tuấn vỗ vỗ Ngân Lệ nói ra.

"Không phải là không có loại khả năng này, thế nhưng Phong Đăng ẩn giấu thực lực ẩn núp thật sự là thật tốt quá, chúng ta chưa từng có phát hiện nói." Ngân Lệ hồi đáp.

"Vậy nếu như sau đó Trương Nha Lăng cũng nữa không ra ngoài, chúng ta làm sao bây giờ? Chúng ta bây giờ duy nhất ưu thế có thể chính là cái này a." Bối Minh Tuấn có chút lo lắng nói.

"Cũng sẽ không, Trương Nha Lăng cũng là Phong Đăng một phần không kém sức mạnh, thời khắc mấu chốt, Phong Đăng không có khả năng luôn luôn không cho Trương Nha Lăng xuất hiện, Kiều Phong không phải lãng phí tư nguyên, cho nên không phải bởi vì sợ Trương Nha Lăng biết cho nên mang Trương Nha Lăng lãng phí." Ngân Lệ khẳng định nói.

"Nhưng mà" Bối Minh Tuấn còn muốn nói gì.

"Không vội, hơn nữa ta luôn cảm thấy có chút kỳ quái, cái này Trương Từ Vũ xuất hiện có chút thật trùng hợp, đúng lúc là Trương Nha Lăng biến mất thời điểm." Ngân Lệ nhạy cảm cay độc ánh mắt hay là phát giác một ít gì.

"Ngài là nói hai người kia là một người?" Bối Minh Tuấn suy đoán nói.

"Cái này đúng vậy, người thấy thế nào? Dù sao ta chưa từng thấy qua cũng không dùng tiếp xúc qua cái tên gọi Trương Nha Lăng người." Ngân Lệ nhìn Bối Minh Tuấn bèn hỏi.

Bối Minh Tuấn quay đầu cẩn thận nhìn chăm chăm Trương Từ Vũ khuôn mặt thấy, vừa lúc Trương Từ Vũ cũng là nhìn thấy Bối Minh Tuấn ánh mắt, lập tức mỉm cười.

"Coi như một chút đều không giống a, dáng vẻ không giống, tính cách cũng không giống." Bối Minh Tuấn lắc đầu nói ra, Trương Từ Vũ và Trương Nha Lăng vứt cảm giác của hán hoàn toàn khác nhau, hai người căn bản không có bất luận cái gì chồng nhau nơi ấy, trừ đều họ Trương ở ngoài, Bối Minh Tuấn thực sự tìm không được lý do gì nói rõ hai người kia là một người.

"Phải không? Vậy chính là ta cảm giác sai rồi, cũng là, vài ngày như vậy thời gian làm sao có thể để cho một người biến hóa nhiều như vậy chứ." Ngân Lệ thờ dãi một hơi nói ra, hay là bản thân quá nghĩ thần nghĩ quỷ.

Cùng lúc đó, khi trong phòng hội nghị, thất vị ban tổ chức thành viên đang thảo luận kịch liệt, mà thảo luận tiêu điểm tự nhiên là quyền tổ chức rốt cuộc là vứt Phong Đăng hay là Hoa Đăng.

"Phong Đăng người tuổi trẻ kia ta không thích, ta là vứt Hoa Đăng, ta còn thật không tin, cứ như vậy là có thể tổn hại hại chúng ta ban tổ chức danh tiếng?" Một trung niên nam tử khinh thường nói, hán không ưa nhất thế này tự đại sĩ diện người.

"Ừ, ta cũng tán thành, giao cho thế này tự ngạo tập đoàn, ta lo lắng." Vị này liền là mới vừa và Trương Từ Vũ đối thoại cái lão tiên sinh kia, hán đem mình phiếu cũng là đầu cho Hoa Đăng.

"Ta bỏ quyền, cái này hai tập đoàn vật liệu ta đều xem qua, đều coi là không tồi, Hoa Đăng nắm chắc uẩn, Phong Đăng có sáng tạo, ta tùy ý." Lần này nói chuyện là một người phụ nữ, cũng là từ Trình Hiểu Hàm ở ngoài ban tổ chức khác một nữ tính.

"Hoa Đăng." Một vóc dáng thấp già thanh âm của người vang lên, hán không muốn nói thế nào, thế là rất đơn giản biểu đạt ý nghĩ của chính mình.

Mọi người đưa ánh mắt tập trung vào còn dư lại ba trên người, đã có ba người lựa chọn Hoa Đăng, một người lựa chọn bỏ quyền, sau cùng ba người

trung chỉ cần có một người lựa chọn Hoa Đăng, như vậy trên lý thuyết sau cùng quyền tổ chức chính là Hoa Đăng không thể nghi ngờ.

"Ta tương đối xem trọng cái tên Phong Đăng a, ha ha, vậy ta liền chọn Phong Đăng tốt lắm." Một đại thúc nói ra.

"Ta ta cũng chọn Phong Đăng." Trình Hiểu Hàm có chút không tốt lắm ý tứ nói, vừa mới nàng còn đứng lên và Trương Tử Vũ từng có khắc khẩu, hiện tại vừa chọn Phong Đăng, cho nên Trình Hiểu Hàm thanh âm rất nhỏ.

"Đã như vậy" cái cuối cùng nam tử nhìn một chút đang ngồi toàn bộ ban tổ chức thành viên, dừng một chút, hiện tại ý kiến của hắn chính là quyết định cuối cùng thuộc sở hữu trở ngại.

"Ta chọn Hoa Đăng." Nam tử thở ra một hơi nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 219: đại hoạch toàn thắng (thượng)

Toàn bộ trong phòng hội nghị đột nhiên trở nên mười điểm an tĩnh lại, tất cả tiếng hít thở cũng là có thể bị nghe được, khi ngắn ngủn mấy phút dậm, liền đầu phiếu làm ra quyết định sau cùng, nhưng mà quyết định làm được sau đó, nhưng không ai lên tiếng, bảy người đều người xem ta ta nhìn người, dường như cái này đầu phiếu còn chưa hoàn thành giống nhau, hơi có chút quỷ dị.

"Tốt lắm, chớ ngăn ra đó, đi ra ngoài tuyên bố kết quả đi, cái này giới quyền tổ chức chính là Hoa Đăng." Lão tiên sinh nói phá vỡ bình tĩnh nói ra, kết quả đã xảy ra rồi, cũng không cần phải ở được.

"Ừ, liền Hoa Đăng đi, nếu đầu phiếu tuyên ra tới, cái này là truyền thống." Một bên một trung niên nam tử nói ra, sau đó cũng dự định đứng dậy rồi đi.

"Chờ một chút!" Một thanh âm đột nhiên vang lên, tất cả mọi người nhìn sang, phát hiện hoá ra cái thanh âm này là Trình Hiểu Hàm phát ra ngoài, lúc này Trình Hiểu Hàm chính cúi đầu đứng, lưu hải che ở má của nàng.

"Trình tiểu thư, vừa có chuyện gì? Chúng ta không phải đã hoàn thành bỏ phiếu sao?" Một cái khác phụ nữ có chút nghi ngờ hỏi.

"Lẽ nào cuối cùng thực sự muốn chọn Hoa Đăng? !" Trình Hiểu Hàm không có ngần đầu, thanh âm có chút kỳ quái bèn hỏi, dường như có một chút xiu không cam lòng.

"Trình tiểu thư, cái này Hoa Đăng là chúng ta đầu phiếu tuyên ra tới, chẳng lẽ có vấn đề gì không?" Có người không hiểu hỏi, Trình Hiểu Hàm bộ dáng bây giờ có chút khác thường, tuy rằng Trình Hiểu Hàm số tuổi là nhỏ nhất, bất quá bởi xuất thân từ tập đoàn KASA, cho nên không ai khinh thường nàng, có thể tiến vào ban tổ chức cũng đã tượng trưng cho người này có cùng bọn họ địa vị ngang nhau năng lực.

"Các người có suy nghĩ hay không cái tên Trương Tử Vũ nói, nếu quả như thật Hoa Đăng thu được quyền tổ chức, quả thực tồn tại rất lớn mâu thuẫn, hơn nữa đây là lần đầu có ba người hậu tuyên bố đi mình tư cách ngược lại đi hỗ trợ đồng nhất một người hậu tuyên, lẽ nào chuyện này không phải rất kỳ quái sao? Chúng ta có lý do đi hoài nghi Hoa Đăng từ đó làm cái gì không muốn người biết chuyện tình, cho nên ta kiến nghị, khi triệt để phối hợp tra rõ Hoa Đăng chuyện tình lúc trước, không thể cứ như vậy đem quyền tổ chức giao cho Hoa Đăng." Trình Hiểu Hàm một hơi nói ra nhiều lời như vậy, không khỏi có chút hơi thở hỗn hển, hiển nhiên Trình Hiểu Hàm hiện tại cũng là mười điểm khẩn trương. Nàng đương nhiên biết, đầu phiếu tuyên cử cho tới bây giờ chính là ban tổ chức truyền thống, không chỉ có là lựa chọn hội nghị tài chính tổ chức người, rồi quyết định bất luận cái gì chuyện trọng đại thời điểm, cũng vẫn là đầu phiếu, một khi đầu phiếu thông qua sự tình, trên căn bản là không có khả năng thay đổi, thế nhưng lúc này đây, Trình Hiểu Hàm biết rõ Hoa Đăng là đầu phiếu tuyên cử sinh ra, như cũ muốn cái biến sự thật này, không biết vì sao, hiện tại Trình Hiểu Hàm trong lòng có chút loạn, nàng thực sự hy vọng cái tên gọi Trương Tử Vũ người trẻ tuổi, bản thân mình thường thức người có thể thu được quyền tổ chức. Cái đó và Phong Đăng, Hoa Đăng không quan hệ, đó và cái tên Trương Tử Vũ đề cập đến.

"Trình tiểu thư, người không phải ngày đầu tiên khi ban tổ chức dậm, chuyện như vậy người phải rõ ràng, tuy rằng người nói rất có lý, bất quá chúng ta nếu đã đầu phiếu thông qua, như vậy thì đã thành sự thật, đến nỗi dư luận, vậy thì không phải là chúng ta quan tâm chuyện." Lão tiên sinh kia khi toàn bộ ban tổ chức dậm là tư chất già nhất, đã ba lần bị chọn phải đi đến ban tổ chức dậm, cho nên hắn nói chuyện phân lượng hiển nhiên là nặng nhất, cũng là có quyền lên tiếng nhất.

"Nhưng mà" Trình Hiểu Hàm biết sẽ gặp phải từ chối, nhưng mà vẫn là không muốn bỏ đi, tiếp tục nói.

"Không có nhưng mà, quy tắc chính là quy tắc, không sửa đổi được, người cũng không cần tại đây dạng nháo đi xuống, không phải, chính là cha người tại đây, cũng sẽ không cho phép!" Già thanh âm của người đề cao một tám độ nói ra, hiển nhiên nếu như Trình Hiểu Hàm tại đây dạng nháo đi xuống, sẽ

phải động thật nổi giận.

Nghe lão nhân như vậy lớn tiếng trách mắng, Trình Hiểu Hàm cũng là sắc mặt trở nên có chút tái nhợt, môi rung rung vài cái, hay là không nói ra lời.

Thấy tình huống như vậy, lão nhân quay đầu chuẩn bị rời khỏi, người khác cũng lác đầu, chuyện như vậy bọn họ cũng là không xen tay vào được, con có thể có chút thay Trình Hiểu Hàm tiếc hận.

"Đợi một chút!" Đường như là quyết định cái gì, Trình Hiểu Hàm cắn răng, lần thứ hai đã mở miệng.

"Trình Hiểu Hàm, không được hơi quá đáng!" Nghe được Trình Hiểu Hàm còn chưa phải dự định yên tĩnh, lão nhân dừng bước, chau mày, cũng không biết Trình Hiểu Hàm ngày hôm nay rốt cuộc là thế nào, lúc trước chưa từng có xuất hiện qua tình huống như vậy, già thanh âm của người đã không hòa hoãn, nếu như Trình Hiểu Hàm muốn cố ý nói như vậy, như vậy hậu quả chính là không được dự tính. Những người còn lại cũng dừng bước, nhìn giương cung bạt kiếm hai người, trong lòng cũng khi buồn bực, vừa mới rõ ràng là Trình Hiểu Hàm chủ động đứng lên và cái tên đến từ Phong Đăng người trẻ tuổi tranh luận, vì sao hiện tại đột nhiên lại thế này giúp Phong Đăng? Bọn hắn bây giờ khuyên cũng không biết khuyên như thế nào, nhưng là vừa không thể tự ý rời khỏi, cho nên bị kẹp ở giữa, cảm giác có chút xấu hổ.

"Đừng quên, lần này ban tổ chức, giờ đến phiên tập đoàn KASA làm chủ tịch vị trí!" Trình Hiểu Hàm đột nhiên vỗ bàn một cái, cứ như vậy và lão nhân chống đối đứng dậy.

Vốn cho là lão nhân biết bởi vì Trình Hiểu Hàm thái độ như vậy mà triệt để nổi giận, có thể là cảnh tượng như vậy lại căn bản không có phát sinh, lão nhân không chỉ có không có phát hỏa, thậm chí ánh mắt có chút đại ra, chuẩn xác mà nói là kinh ngạc.

Khi ban tổ chức, nhìn như bảy người là bình đẳng, cần nhờ đầu phiếu đến tiến hành vấn đề trọng đại lựa chọn, thế nhưng kỳ thực không phải, bí mật này chỉ có ban tổ chức thành viên biết. Khi ban tổ chức với nhau, là tôn tại chủ tịch, mà cái này chủ tịch là bảy tập đoàn mỗi một vòng tuổi chảy đảm nhiệm một lần, mà đảm nhiệm trong lúc, chủ tịch chỉ có một chỗ tốt, vậy chính là có thể khi một lần quyết định phía trên thực hiện quyết định của chính mình, nói cách khác, ngay cả có được một lần toàn thể quyền phủ quyết. Thế nhưng một khi sử dụng cơ hội này, như vậy thì biết lại bảy năm sau đó mới có thể thu được tiếp theo cơ hội. Đã thời gian rất lâu không ai dùng qua cái này toàn thể quyền phủ quyết, bởi vì đầu tiên, một khi đơn giản sử dụng, như vậy thì cận tượng trưng cho tương lai bảy năm bên trong sẽ ở bảy đại tập đoàn trung ở vào một tương đối bị động trạng thái. Hơn nữa, như vậy tập thể phủ quyết, tựa như cùng để vương giống nhau hoàn toàn bác bỏ tất cả những người khác, đây không thể nghi ngờ là một rất không hữu hảo hành vi, sẽ khiến những người khác phẫn nộ, tương đương với phá hủy một vi diệu quan hệ.

Mà nay năm, đúng lúc là đến phiên Trình Hiểu Hàm chỗ ở KASA tập thể đảm nhiệm chủ tịch, hiển nhiên, Trình Hiểu Hàm trong tay liền cầm có tập thể quyền phủ quyết, năng có năng lực phủ quyết bất luận cái gì một lần đầu phiếu kết quả.

"Người dự định? !" Lão nhân có chút không thể nghi ngờ nhìn Trình Hiểu Hàm nói ra.

"Không sai, ta chính là định làm như vậy." Trình Hiểu Hàm nhỏ cắn môi một cái, trong lòng không ngừng tự nói với mình không thể làm như vậy, nhưng mà năng hay là quật cường kiên trì. Phụ thân của Trình Hiểu Hàm đã báo cho năng, cái này phủ quyết phiếu là một thanh kiếm hai lưỡi, bảy tập đoàn hiển nhiên không phải sẵn chắc như vậy mật một đám, từng tập đoàn trong lúc đó đều có lợi ích xung đột, thế nhưng làm bảy tập đoàn tổ thành như vậy ban tổ chức, có thể lớn nhất hạn độ không nhìn xung đột. Thế nhưng, xung đột không thể hóa giải, càng áp bức được, phản kháng càng cường liệt, một ngày nào đó cái này ban tổ chức biết vỡ tan, mà cái này quyền phủ quyết chính là đang vỡ tan lúc trước lấy được vị trí có lợi một bảo hiểm, hoặc là nói giống như là một hồi đánh cờ giống nhau, người nào trước dùng, người nào liền thua, nhưng mà nếu như không thể kịp thời sử dụng, như vậy cơ hội lại bị lãng phí.

Mà Trình Hiểu Hàm sở dĩ làm ra quyết định như vậy, chỉ là vì để cho quyền tổ chức đến Phong Đăng trong tay của năng, vì thế năng không tiếc lãng phí khả năng này uy hiếp được tập đoàn KASA tương lai vận mạng cơ hội. Đại khái phụ thân của Trình Hiểu Hàm, tập đoàn KASA chủ tịch tại đây, cũng sẽ trọn mắt cứng họng đi.

"Đã rất nhiều năm không có xuất hiện tình huống như vậy, người muốn rõ ràng người làm như vậy biết mang đến hậu quả gì, đây cũng không phải là trò chơi!" Lão nhân nghĩa chánh ngôn từ nói ra, Trình Hiểu Hàm làm như vậy hậu quả thì không cách nào lường được, ngay cả lão nhân đã trải qua thế này người đều không khỏi mất nháy giật, cái này là như thế nào danh tác a.

"Ta rất rõ ràng ta đang làm cái gì, ngày hôm nay, ta, Trình Hiểu Hàm, thay mặt tập đoàn KASA, xem như ban tổ chức chủ tịch, tự nguyện vận dụng tập thể quyền phủ quyết phủ quyết lần này đầu phiếu kết quả, quyền tổ chức mang có Phong Đăng thu được, là được có hiệu lực." Trình Hiểu Hàm khinh linh tiếng nói truyền khắp toàn bộ phòng họp, tuy rằng trên mặt có chút không cam lòng, có chút mâu thuẫn, thế nhưng càng nhiều hơn hay là khẳng định.

Ngay trước còn lại sáu ban tổ chức mặt nói cái này, thì tương đương với không có khả năng lại hối hận, lúc này mọi người trên mặt cũng là giật mình biểu tình, lại có ai có thể đủ nghĩ đến, chỉ là bởi vì một nho nhỏ hội nghị tài chính quyền tổ chức trở ngại, Trình Hiểu Hàm liền vận dụng vài chục năm cũng không có người vận dụng quyền phủ quyết, sẽ khiến hậu quả gì, ai cũng không biết.

Bất quá hiển nhiên, có thật nhiều lòng người lúc này cũng là nhìn có chút há hê, Trình Hiểu Hàm hành động này không thể nghi ngờ là đem tập đoàn KASA đẩy tới một không tốt tình cảnh, đây đối với cái khác tập đoàn mà nói lại là một chuyện tốt, dù sao cũng cái này quyền tổ chức cho ai đều, không có gì lớn không được.

"Được, được, được. Quyền phủ quyết, không nghĩ tới nhiều sau đó lần đầu tiên vận dụng thế này quyền lực người, dĩ nhiên là người người nữ oa này oa. Quyền tổ chức liền vứt Phong Đăng, ta cũng muốn nhìn, có đáng giá hay không!" Lão nhân nói liên tục ba chữ tốt, sắc mặt cũng là không giới, bất quá quyền phủ quyết quả thật có quyền lực này, cho dù lão nhân lý lịch già nhất cũng không dùng biện pháp không tuân theo, khi lão nhân xem ra, Trình Hiểu Hàm hoàn toàn liền là cố ý và hấn đối nghịch, mới làm như vậy, hơn nữa không biết là Trình Hiểu Hàm ý của mình, hay là phụ thân của Trình Hiểu Hàm ở

sau lưng chỉ điểm, thế này thứ nhất, trở ngại liền trở nên có chút nghiêm trọng.

Nói xong, lão nhân cũng không để ý tới nữa chuyện kế tiếp, quảng cửa ra những thứ khác vài cái ban tổ chức thành viên cũng là cái này tiếp theo cái kia đi ra phòng họp, vội vàng rời khỏi đất thị phi này, hơn nữa cũng trước tiên đem tin tức này nhanh nhất truyền về chỗ ở mình tập đoàn.

Đến khi tất cả mọi người đi ra ngoài sau đó, Trình Hiểu Hàm đột nhiên như là xì hơi giống nhau, đặt mông ngồi về trên cái ghế, cúi đầu, có vẻ có chút bi thương.

"Ai, vẫn còn có chút quá trùng động a." Trình Hiểu Hàm nhỏ giọng nói, chuyện này nếu để cho cha biết, sẽ như thế nào đâu, nhất định sẽ giận dữ đi, nhưng mà nếu như không nói như vậy, Phong Đăng sẽ lại mất đi lần này quyền tổ chức, người kia nhất định sẽ rất thất vọng đi.

"Chỉ mong thế này là đáng giá, để ta tùy hứng một lần đi." Trình Hiểu Hàm miễn cưỡng lên tinh thần nói ra, đứng lên, cũng đi ra phòng họp.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

chương 220: đại hoạch toàn thắng (trung)

Trong khi mọi người lo lắng, cuối cùng, ban tổ chức thành viên vừa xuất hiện lần nữa ở mặt của mọi người trước, lão tiên sinh thứ nhất từ trong phòng họp đi ra, sau đó lục tục người khác cũng đều trở lại chỗ ngồi, Trình Hiểu Hàm cái cuối cùng xuất hiện, sắc mặt nhìn qua có chút kém, đương nhiên người bên ngoài là không có khả năng biết bên trong rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

"Phía dưới, liền do ban tổ chức tự mình tuyên bố kết quả cuối cùng đi." Người chủ trì nói ra.

Mọi người càng làm tâm mắt nhìn về phía ban tổ chức, nhất là Hoa Đăng các vị, đã đem nắm tay vút siết chặt, Trương Tử Vũ ngược lại còn có thể bảo trì một chút bình tĩnh, nhất hơn hết con người cũng là nhìn chăm chăm ban tổ chức, đang mong đợi kết quả.

"Trình tiểu thư, lần này ta muốn chỉ ngươi đến tuyên bố đi." Cầm đầu lão nhân hướng về phía một bên cúi đầu đang ngồi Trình Hiểu Hàm nói ra. Lần này kết quả có thể nói là Trình Hiểu Hàm một tay nghịch chuyển, cho nên từ Trình Hiểu Hàm đến tuyên bố thích hợp nhất bất quá.

"A? A được" Trình Hiểu Hàm đang ở nơi đó cúi đầu nghĩ sự tình, nghe được lão nhân lúc này gọi nàng, cũng là sùng sốt một chút thần, lập tức mới đáp ứng, chậm rãi đứng lên.

"Không có vấn đề gì đi?" Nhìn Trình Hiểu Hàm không thể nào được sắc mặt, Trịnh Ân bên hỏi, vừa mới Trình Hiểu Hàm nhưng khi mặt và cái tên Trương Tử Vũ thi đấu tới, xem ra Trình Hiểu Hàm phải không quá nhớ để cho Phong Đăng lấy được quyền tổ chức, nhưng là bây giờ Trình Hiểu Hàm cái này một bộ có chút mất mát đáng vẻ, rõ ràng như là thất sách giống nhau.

"Không tốt lắm nói đáng vẻ, bất quá ngươi xem cái tên vị trí đầu nào lão tiên sinh sắc mặt cũng không tệ lắm, hẳn vừa mới đối với Trương Tử Vũ nhưng mà rất trực tiếp biểu lộ không tán thưởng, ta nghĩ sẽ không có vấn đề gì." Ngân Lệ cũng là phát hiện Trình Hiểu Hàm không thích hợp, nhưng mà chùng đó phân tích, cảm giác Phong Đăng nói như thế nào cũng không quá quan tâm như là sẽ bị chọn phía trên đáng vẻ.

Trương Tử Vũ ánh mắt chăm chú nhìn chăm chăm Trình Hiểu Hàm, hẳn vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy Trình Hiểu Hàm vẻ mặt như thế, theo Trương Tử Vũ, giống Trình Hiểu Hàm thế này kiều ngạo cô nàng, thực sự rất khó để cho nàng biết toát ra cảm giác mất mát. Chẳng lẽ kết quả cuối cùng là Phong Đăng?

"Ta thật lòng chúc phúc, chúc mừng, hy vọng ngươi có thể thật tốt lợi dụng lần này cơ hội khó được, đến biểu hiện các ngươi tôn chỉ, bày ra các ngươi tinh thần, các ngươi đúng là Long Thành kiều ngạo, ta tuyên bố, lần này quyền tổ chức người đoạt giải vàng, Phong Đăng." Trình Hiểu Hàm đột nhiên ngừng đầu, mắt to nhìn chăm chăm Trương Tử Vũ, mỉm cười nói.

"Nghe vạ lần không được phụ lòng cơ hội này, Trương Tử Vũ." Trình Hiểu Hàm vừa bỏ thêm một câu.

Trương Tử Vũ có thể từ cái ánh mắt kia trung đọc được một loại rất đặc thù tin tức, tuy rằng không biết Trình Hiểu Hàm rốt cuộc muốn biểu đạt cái gì, nhưng là có thể khẳng định là, nhấn nhủ ý tứ nhất định là chân thành.

Trình Hiểu Hàm đối với ta nhấn nhủ chân thành tin tức? Có phải hay không làm? Trương Tử Vũ nhớ rõ ràng vừa mới Trình Hiểu Hàm vẫn cùng nàng thân thương khẩu chiến đâu, hơn nữa nhìn đứng dậy đối với Trương Tử Vũ cũng là có một chút bất mãn, thế nào thế này một hồi công phu biết chuyển biến lớn như vậy.

"Cái gì? ! Phong Đăng? !"

"Làm sao có thể? ! Có phải hay không làm? !"

"Ghê tởm! Tại sao có thể như vậy!"

Khi Trình Hiểu Hàm tuyên bố xong kết quả trong nháy mắt, trừ Trương Tử Vũ ra tất cả mọi người chấn kinh rồi, hoàn toàn là khi ngoài dự đoán chuyện tình, như thế nào đi nữa nhớ cũng sẽ không nghĩ tới và hai cái ban tổ chức thành viên đều nổi lên tranh chấp Trương Tử Vũ cuối cùng lại vẫn thực sự thu được quyền tổ chức, chẳng lẽ ban tổ chức thật đúng là sợ Trương Tử Vũ lúc trước nói sự tình sao?

"Ghê tởm! Người làm cái gì tay chân!" Trình Bản lập tức đứng lên xoay người chỉ vào Trương Tử Vũ nói ra, rõ ràng quyền tổ chức đã một chân bước vào Hoa Đăng đại môn, nhưng là bây giờ lại đến thế này một làm giận người trong tay, Trình Bản hiện tại cũng cảm giác đun sôi con vịt bay, làm sao có thể không làm giận đâu? Hơn nữa còn là với thế này một loại không giải thích được kết quả.

Trương Tử Vũ đồng dạng rất là giật mình, hắn đã làm xong chưa thu được quyền tổ chức chuẩn bị tâm lý, dù sao Trương Tử Vũ tuyệt đối thật không ngờ khi như vậy trường hợp dĩ nhiên tất cả người hậu tuyến trừ hắn ra tất cả đều cũng hướng Hoa Đăng, nhưng khi hắn nghe được Trình Hiểu Hàm tuyên bố kết quả cuối cùng thời điểm, sau cùng quyền tổ chức dĩ nhiên là cho hắn, điều này làm cho Trương Tử Vũ làm sao không kinh ngạc?

"Thế nào, Hoa Đăng bắt đầu không chơi nổi? Bản tới đây chính là một đầu phiếu quyết định quá trình, ai nói quyền tổ chức liền nhất định là người? Nếu tới nơi, liền phải làm cho tốt tay không mà về chuẩn bị, thế nào? Lễ nào hoài nghi ta và ban tổ chức người thông đồng?" Trương Tử Vũ đột nhiên cảm thấy Trình Bản đôi khi thật tốt cười, hời ra trở ngại một chút đều không chịu động não, kỳ thực Trương Tử Vũ không có ý thức đến vâng, lúc đó Trương Tử Vũ xem Trình Bản thời điểm, Trình Bản và hắn là một cái thiên một cái địa, đối với Trương Tử Vũ, thời điểm đó mình ở nhìn lên Trình Bản, mà bây giờ, vừa vận ngẩng trở lại, dù cho Trình Bản không thừa nhận cũng không được, bây giờ Trương Tử Vũ đã có tư cách để cho hắn nhìn lên.

"Hừ, đến nỗi người và ban tổ chức trong lúc đó rốt cuộc có hay không thông đồng, người trong lòng mình rõ ràng, không cần ta hoài nghi." Trình Bản cười lạnh một tiếng, vừa mới có thể không hận Trương Tử Vũ có tự tin như vậy tràn đầy, bây giờ được quyền tổ chức tư cách sau đó mà bắt đầu một bộ dáng vẻ dừng dừng, Trình Bản thật đúng là hoài nghi có phải hay không Trương Tử Vũ thực sự đã đánh vào ban tổ chức bên trong đi, mới vừa cùng ban tổ chức người chống đối cũng là diễn xuất tới.

"Vị trẻ tuổi này, người nói chuyện có thể phải chú ý, thông đồng ban tổ chức cái tội danh này không có thể như vậy đùa giỡn, người có dám nói với người lời nói chịu trách nhiệm a." Trình Bản vừa dứt lời, ban tổ chức sắc mặt người đều thay đổi nhìn không tốt, cái này đội chụp mũ nhưng mà ai cũng mang không dậy nổi, lời này cũng không phải có thể thế này tùy tiện nói lung tung, lập tức cầm đầu lão nhân liền khó chịu nói ra, cái này Trình Bản hôm nay đã không phải lần đầu tiên sẽ không nói chuyện.

"Ta ta chỉ là suy đoán, hơn nữa ta nghĩ ta có quyền lợi biết chân tướng, rõ ràng vừa mới ban tổ chức đối với hắn là không hài lòng, ngài cũng phê bình không phải? Nhưng mà kết quả cuối cùng lại là như thế này, có phải hay không phải cho ta môn một câu trả lời hợp lý?" Đến lúc này, Trình Bản cũng không kịp đắc tội với người, quyền tổ chức từ trong tay tròn về cho Trình Bản đã có chút thất thường.

"Ban tổ chức là bảy người, chỉ bằng vào hai người chúng ta nhưng mà không có biện pháp chừng đó những người khác, cũng không có biện pháp chừng đó kết quả cuối cùng, hơn nữa người thế nào như vậy khẳng định theo chúng ta chống đối qua chúng ta liền nhất định không phải chọn đâu?" Nói tới chỗ này, lão nhân còn đi Trình Hiểu Hàm nơi nào liếc mắt một cái, mà cái nhìn này, đồng dạng bị nhìn chăm chăm lão nhân Trình Bản nhìn rõ môn một.

"Trình Hiểu Hàm! Người nói! Có phải là người hay không cố ý và Hoa Đăng bán khoán? ! Như người vậy có phải hay không có phần có chút hơi quá đáng? Bao hàm một cái nhân tình tự tiền hành đầu phiếu bản thân chính là không công chính, ta cường liệt đề nghị lần này đầu phiếu trở thành phế thải!" Thấy lão nhân đi Trình Hiểu Hàm phương hướng liếc đi, lại nghĩ tới vừa mới Trình Hiểu Hàm có cái gì không đúng thần sắc, Trình Bản lập tức đem pháo đồng nhắm ngay Trình Hiểu Hàm. Giải thích như vậy cũng giải thích thông, lúc trước Hoa Đăng họp hằng năm phía trên, Trình Hiểu Hàm chủ động tuyên bố giải trừ và Hoa Đăng hợp tác, sau đó cứ như vậy đem Hoa Đăng vứt bỏ ở một bên, rất có thể Trình Hiểu Hàm muốn thừa cơ hội này thật tốt trả thù Hoa Đăng.

"Trình Bản, người đừng giống một con chó điên điên đến người nào liền cắn người nào! Lần này đầu phiếu công bình công chính, không bản lĩnh cũng không cần ở nơi nào ngậm máu phun người, ta cố ý và Hoa Đăng không qua được? Giống loại người như người ta sẽ và người không qua được sao? Liền căn cứ người loại thái độ này, liền hoàn toàn không phù hợp chúng ta phong hội quyền tổ chức tiêu chuẩn, vừa mới khi trên đài phát biểu thời điểm người khuôn nhân dạng, hiện tại vừa biến thành thế này? Người không cảm thấy bản thân tốt cười sao?" Trình Hiểu Hàm cũng không có bị Trình Bản lần này hù được, nếu như quá coi thường Trình Hiểu Hàm đây chính là phải thua thiệt, chớ quên Trình Hiểu Hàm nhưng mà ban tổ chức thành viên, có thể tiến vào cái tổ chức này, liền đã nói rõ Trình Hiểu Hàm không bình thường, vừa lúc Trình Hiểu Hàm vừa mới nín không ít khí, cho nên lúc này đây cũng là đem khí đều phun đến rồi Trình Bản trên đầu.

Trình Bản cũng bị Trình Hiểu Hàm đột nhiên như vậy mà đứng một cái hù dọa, nửa ngày không nói ra lời, Trình Hiểu Hàm cái này mấy lần tinh thần không phấn chấn, kể cả Trương Tử Vũ và Trình Hiểu Hàm gắng co cuối cùng không lời chống đỡ, khi Trình Bản ẩn tượng lực Trình Hiểu Hàm biến thành một rất người dễ đối phó, nhưng là bây giờ mới phát hiện hắn sai rồi.

"Mẹ nó. Trình Hiểu Hàm, người cuồng cái gì cuồng! Người không phải là một!" Trình Bản thực sự phát hỏa, bị Trương Tử Vũ chống đối đã để cho hắn rất mất mặt, hiện tại lại bị một nữ nhân nói như vậy, Trình Bản thế nào không tức giận, mới vừa vừa mới chuẩn bị đem lời khó nghe nói ra, cũng cảm giác có người ở sờ bả vai của mình, Trình Bản theo bản năng quay đầu nhìn lại, thấy được một cái rất tinh xảo, nhưng lại là khuôn mặt hắn hiện tại ghét nhất.

Ngay sau đó, đã nhìn thấy một bóng đen khi trước mắt phóng đại, sau đó trên mặt liền truyền đến đau rất, thân thể không bị khống chế ngã về phía sau, sau đó cứ như vậy quăng xuống trên nền đất.

Mọi người có một lần bị cảnh tượng trước mắt chấn kinh rồi, Trương Tử Vũ dĩ nhiên xuất thủ đánh Trịnh Bản, đây coi như là cái gì? Trước mặt mọi người khiêu khích? Trương Tử Vũ quả đảm của còn bảo trì nện tư thế.

"Cạn bã chính là cạn bã, bộ người một thân tình cảm lẽ nào chỉ có hướng phụ nữ phát tiết?" Trương Tử Vũ xoa xoa nắm tay khinh thường nhìn Trịnh Bản nói ra.

"Người? !" Trịnh Bản một tay bịt mắt, một bên kinh ngạc nhìn Trương Tử Vũ, thật không ngờ Trương Tử Vũ lại vẫn dám ở như vậy trường hợp ra tay với tự mình? Trong lúc nhất thời Trịnh Bản dĩ nhiên không trái lại quá mức đến.

"Dừng tay, còn thể thống gì? Hai người các người tất cả dừng tay, nơi này hội trường không phải lại cho phép càng nhiều hơn ầu tã." Ban tổ chức cảm đầu lão nhân mạng.

"Khụ khụ, như vậy, nếu quyền tổ chức đã quyết định thuộc sở hữu, như vậy lần này tuyển cử hoạt động cũng có thể kết thúc, chúc mừng Phong Đảng cũng hy vọng Phong Đảng có thể thật tốt nắm chắc cơ hội lần này." Thấy trường hợp như vậy, chủ trì không thể làm gì khác hơn là trở lại hoà giải, vội vàng tuyên bố hoạt động kết thúc, nếu như tại như vậy đi xuống, phòng chừng lần này hoạt động sẽ diễn biến thành cãi nhau đại hội.

Nghe được người chủ trì tuyên bố kết thúc, mọi người cũng là đều chuẩn bị lối ra, chỉ có Trương Tử Vũ và bên cạnh Từ Viện như cũ ngồi ở chỗ ngồi không hề động, cái khác người của tập đoàn đều từ hai người bên người đi qua, dù có chỉ trích nghị luận thanh âm, ngày hôm nay, Trương Tử Vũ không thể nghi ngờ trở thành toàn trường tiêu điểm, hiển nhiên cũng là lớn nhất người thắng.

Trịnh Bản bị vài người đỡ cũng là ly khai, khi đi ngang qua Trương Tử Vũ thời điểm, riêng lại nữa rồi thật là nhiều người che chở, không phải sợ Trương Tử Vũ đánh lại Trịnh Bản, mà là ngăn cản Trịnh Bản, sợ Trịnh Bản vừa không khống chế được.

"Sự tình hôm nay, ta nhớ kỹ, người chờ cho ta." Trịnh Bản cách nhiều người như vậy hiển nhiên không có biện pháp ngày hôm nay đem bãi tìm trở về, cho nên không thể làm gì khác hơn là dùng tài hùng biện hình hướng về phía Trương Tử Vũ nói ra.

"Bất cứ lúc nào xin đợi." Trương Tử Vũ đáp lễ nói.

"Trương Tử Vũ, người nhận thức Trương Nha Lăng đi?" Bối Minh Tuấn đi tới Trương Tử Vũ bên người, rất thẳng bèn hỏi.

"Đương nhiên nhận thức, xin hỏi có chuyện gì sao?" Trương Tử Vũ ánh mắt khẽ động, sau đó mặt không đổi sắc nói ra.

"Ừ, muốn nói chuyện, vẫn có một chút, có thể hay không mượn một bước nói chuyện?" Bối Minh Tuấn ánh mắt híp lại nói.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 221: đại hoạch toàn thắng (hạ)

"Không biết đồng sự Bối tìm ta, rốt cuộc là chuyện gì? Nếu như là và quyền tổ chức chuyện có liên quan đến, ta khuyên các người hay là buông tha đi, cái này là chuyện không thể nào." Theo Bối Minh Tuấn đi tới trong góc phòng sau đó, Trương Tử Vũ không đợi Bối Minh Tuấn mở miệng liền giành nói trước, đem Bối Minh Tuấn vứt ngẹn một cái.

"Ha ha, quyền tổ chức nếu đã từ ban tổ chức ban Phong Đảng, chúng ta tự nhiên là không cách nào cải biến, trở lại tự nhiên là nói cho người một chút những chuyện khác." Bối Minh Tuấn có chút lúng túng nói.

"Có chuyện gì? Nói đi." Nhìn một chút Bối Minh Tuấn, còn có vậy cách đó không xa Ngân Lệ, Trương Tử Vũ nói ra, mặc dù bây giờ trong hội trường những người còn lại đã không nhiều lắm, bất quá Trương Tử Vũ cũng không phải sợ Bối Minh Tuấn và Ngân Lệ biết làm cho âm mưu gì.

"Người và Trương Nha Lăng quan hệ thế nào? Hoặc là nói người rốt cuộc và Trương Nha Lăng có quan hệ gì?" Bối Minh Tuấn nhìn chằm chằm Trương Tử Vũ bèn hỏi, muốn bắt Trương Tử Vũ trên mặt một chút biến hóa.

"Chỉ giới hạn ở nhận thức mà thôi, gặp qua vài lần, quan hệ ngược lại chưa nói tới, thế nào? Lễ nào đồng sự Bối và hân vừa giao tình?" Trương Tử Vũ làm bộ sự tình không liên quan mình bèn hỏi.

"Lễ nào người không biết?" Bối Minh Tuấn quay đầu lại nhìn một chút Ngân Lệ, sau đó hướng về phía Trương Tử Vũ nhỏ giọng hỏi.

"Việc này ta còn thật không rõ ràng lắm, không ngại đồng sự Bối ngại cho ta đơn giản nói một cái ra sao?" Tuy rằng Trương Tử Vũ rõ ràng Bối Minh

Tuần hồi chính là về hán hợp tác với Phong Đăng trở ngại, thế nhưng lúc này Trương Tử Vũ lựa chọn giả ngu, hơn nữa ánh mắt toát ra chăm chú tình cảm để cho Bối Minh Tuấn hoàn toàn tin tưởng Trương Tử Vũ là một chút cũng không biết tình.

"Ngạch cái này" Bối Minh Tuấn nghe Trương Tử Vũ nói như vậy lập tức ách hỏa, xấu hổ vạn phần. Lễ nào tiểu tử này là mới tới phải không? Sao biết ngay cả chuyện này cũng không biết? Lễ nào Kiều Phong trước khi tới không có cùng hán nói chuyện này? Hay là nói Trương Nha Lăng cũng không nói gì? Nhưng mà bất thường a, Bối Minh Tuấn tự mình vút Phong Đăng Chung Bá đi qua điện thoại, rất hiển nhiên Phong Đăng cao tăng là biết chuyện này, nhưng mà thân làm đại biểu người của Phong Đăng, lại đối với chuyện này đáp không biết chuyện, đây rốt cuộc là tình huống gì? Bối Minh Tuấn trong lúc nhất thời không biết ra sao trả lời, kết thúc cái đề tài này đi, luôn cảm thấy không quá cam tâm, cùng Trương Tử Vũ nói đi, lại không biết nói từ chỗ nào, nói như thế nào.

"Thế nào? Đồng sự Bối nói không nên lời? Hay là nói chuyện này là ta không thể biết? Nếu là như vậy vậy ta đã có thể không giúp được gì, xin lỗi." Nhìn đồng sự Bối vậy phở phàng vẻ, Trương Tử Vũ trong lòng thầm vui, hán nhưng mà không có xem qua Bối Minh Tuấn thế này không giúp đáng vẻ.

"Thế này a, đã như vậy, vậy không làm phiền người, ta đến đâu, chỉ là bởi vì ta và Trương Nha Lăng có chút giao tình, những thứ này giao tình là giỏi hơn Phong Đăng và Hoa Đăng mâu thuẫn trên, ngày hôm nay ta và người nói chuyện, cũng hoàn toàn là xuất từ cá nhân ta mà thôi." Bối Minh Tuấn đơn giản không còn rầu rĩ vấn đề này phía trên, dù sao cùng với so sánh với là trọng yếu hơn nhưng là phải nói cho Trương Nha Lăng về cha mẹ hán một sự tình.

"Nguyên lai là bởi vì chuyện như vậy a, ta ngược lại còn đối với chuyện này thật cảm thấy hứng thú, không biết đồng sự Bối có phải hay không muốn cho ta đem một vài lời nói mang cho Trương Nha Lăng?" Trương Tử Vũ sừng sốt, hán không biết Bối Minh Tuấn có thể có cái gì như vậy chuyện trọng yếu không phải muốn tự nói với mình không được, nhưng lại nói thành bao trùm khi Phong Đăng và Hoa Đăng trên tin tức.

"Đúng là có ý nghĩ này, bất quá ta đầu tiên muốn xác nhận Trương tiên sinh người có thể không giúp ta đem lời đưa, chuyện này không phải trò đùa, cho nên, ta muốn, nếu như người làm không được, như vậy ta thả tìm cơ hội khác chính mồm và Trương Nha Lăng nói." Bối Minh Tuấn có chút nói thật, hiện tại Bối Minh Tuấn coi như là rất mạo hiểm, bởi vì Trương Nha Lăng lần này không có dự họp cái này hoạt động mà là từ Trương Tử Vũ dự họp để cho Bối Minh Tuấn có chút luống cuống tay chân, chính như Bối Minh Tuấn bản thân nói như vậy, nếu như Trương Nha Lăng từ nay về sau rời khỏi tầm mắt của mọi người, như vậy Hoa Đăng tốt nhất phản kích cơ hội liên triệt để lãng phí, cho nên, Bối Minh Tuấn mạo hiểm sẽ bị Phong Đăng triệt để biết được phiêu lưu, mới nghĩ thông suốt qua Trương Tử Vũ liên lạc với Trương Nha Lăng.

"Nói đi, ta cam đoan sẽ đem lời nói vút Trương Nha Lăng đưa, hai chúng ta người quan hệ coi như là tốt, điểm ấy hy vọng đồng sự Bối yên tâm, nếu quả như thật giống như người nói vậy trọng yếu lời nói." Trương Tử Vũ nhìn Bối Minh Tuấn nghiêm túc sắc mặt, tức khắc thu hồi vài phần khinh thường, cùng Bối Minh Tuấn bảo đảm nói.

"Nếu thế này, như vậy ta liền tín nhiệm người một lần đi. Ta nghĩ người cũng chỉ chừng, Trương Nha Lăng và Trịnh Bân trong lúc đó mâu thuẫn là bởi vì cha mẹ quan hệ đi?" Bối Minh Tuấn hung ác quyết định, mặc dù là một hồi đánh bạc, bất quá có đôi khi phải bác, cho nên vẫn là quyết định đem chuyện này nói với Trương Tử Vũ, Bối Minh Tuấn có loại trực giác, đó chính là Trương Tử Vũ nhất định sẽ đem chuyện này nói cho Trương Nha Lăng.

"Ừ, không sai, đồng sự Bối vừa là làm thế nào biết?" Trương Tử Vũ biểu hiện ra chẳng qua là gạt đầu, nhưng mà trong lòng cũng đã dấy lên sóng lớn. Chuyện này Trương Tử Vũ luôn luôn che giấu tốt, nhưng mà Bối Minh Tuấn lúc này lại nói ra những lời này, như vậy thì nói là Bối Minh Tuấn đã biết mình thân phận chân chính, cái này cũng nói, trước đây Kiều Phong tuy rằng giúp mình đã thanh trừ tin tức, thế nhưng vẫn không có tránh thoát Hoa Đăng truy tra. Đây đối với Trương Tử Vũ mà nói chấn động cũng không nhỏ, tuy rằng không biết Bối Minh Tuấn là làm sao mà biết được, thế nhưng sự thực chính là mình tất cả yểm hộ đều đã trải qua rút đi. Trương Tử Vũ rất may mắn bản thân nên thay dung mạo, có thân phận mới, nếu không mình nếu như vẫn là lấy lúc trước thân phận của Trương Nha Lăng tới, ngày hôm nay cũng không biết biết đã xảy ra chuyện gì.

"Cái này người sẽ không nhất định biết, người đã cũng biết, như vậy lời kế tiếp ta đã có thể nói rõ." Thấy Trương Tử Vũ không có chút nào biểu tình khiếp sợ, Bối Minh Tuấn có chút kỳ quái, theo lý mà nói chuyện này người biết cho dù ở Phong Đăng cũng sẽ không vượt lên trước một tay số, mà hôm nay từ Hoa Đăng thành viên hội đồng quản trị trong miệng nói ra, làm sao có thể không cho người giật mình đâu? Nhưng khi nhìn Trương Tử Vũ biểu tình dường như rất không sao cả đáng vẻ, để cho Bối Minh Tuấn có chút nhỏ nhỏ cảm giác bị thất bại.

"Mời nói." Trương Tử Vũ nói ra.

"Chúng ta tuy rằng không rõ ràng lắm chi tiết, bất quá nếu Trịnh Bân và Trương Nha Lăng thù hận là bởi vì Trương Nha Lăng cha mẹ quan hệ, nghĩ như vậy nhất định Trương Nha Lăng và Hoa Đăng thù hận cũng là xuất xứ từ ở đây, hơn nữa Trương Nha Lăng dựa vào Phong Đăng là bởi vì trước đây Phong Đăng bảo thủ cho hán năng lực. Ta rất rõ ràng, cha mẹ thù là vạn hận đứng đầu, bất quá, căn cứ điều tra của chúng ta, chúng ta phát hiện dường như sự thực bị vạn vẹo." Bối Minh Tuấn điều trị rõ ràng nói ra.

"A? ! Lễ nào trong này còn có cái gì trò ngại? !" Trương Tử Vũ sắc mặt hơi đỏ một chút, Bối Minh Tuấn nói khi Trương Tử Vũ trong đầu nổ vang, bị vạn vẹo sự thực mấy chữ để cho Trương Tử Vũ có chút thiếu chút nữa không khống chế được, vội vàng hỏi.

"Đương nhiên, chúng ta nói cũng không nhất định chính là sự thực, thế nhưng ta có thể cam đoan độ chuẩn xác khi tám mươi phần trăm trở lên." Thấy Trương Tử Vũ sắc mặt biến hóa, để cho Bối Minh Tuấn có thể khẳng định tin tức này đối với Trương Nha Lăng chấn động, thậm chí đối với Phong Đăng chấn động cũng sẽ không nhỏ.

"Trước đây Hoa Đăng và Phong Đăng thù hận, là thế hệ trước thù hận, mà những chuyện kia rốt cuộc là như thế nào, đều đã trải qua bao phủ trong lịch sử, chúng ta không thể nào khảo chứng, đối với đời chúng ta mà nói, không hy vọng như vậy mâu thuẫn tiếp tục nữa, chúng ta luôn luôn khi tận sức cho hóa giải Phong Đăng và Hoa Đăng thù hận, cho nên, chúng ta đối với Trịnh Bân ngay lúc đó sờ tác sờ vì cũng làm điều tra, kết quả phát hiện Trịnh Bân những thù hạ kia cũng không có động thủ, bởi vì chúng ta bởi vì một sự tình đã đem những người đó phối hợp đi, mà căn cứ những người đó đã nói, trước đây chẳng qua là cấp cho Trương Nha Lăng cha mẹ một chút ném mùi đau khổ ăn là tốt rồi, dự định qua một thời gian ngắn liền thả ra. Đương nhiên, những thứ này là căn cứ những thù hạ kia phát biểu, ta lo lắng, tự mình vừa đi một chuyến, cẩn thận điều tra hỏi, sự thực và Trịnh Bân thù hạ hội

báo giống nhau y chang, Trương Nha Lăng cha mẹ quả thực không phải Trịnh Bán giết, nói đúng là chuyện này và Hoa Đăng không có bất cứ quan hệ gì. Cho nên, Hoa Đăng và Trương Nha Lăng tự nhiên là hoàn toàn không có thù đáng nói. Ở vào cá nhân ta và Trương Nha Lăng một chút quan hệ, ta vừa điều tra một cái hung thủ thật sự, kết quả hết sức kinh người, ta muốn có thể người hay là sẽ không tin tưởng, giết chết Trương Nha Lăng cha mẹ, là các người Phong Đăng người một nhà." Bối Minh Tuấn không ngừng nghĩ nói một lớn đoạn lời nói sau đó, mới ngừng lại được, nhìn trước mắt Trương Từ Vũ. Những tin tức này có một bộ phận đúng là chân thật, thế nhưng cũng có một bộ phận chẳng qua là Bối Minh Tuấn suy đoán, chỉ bắt quả tại đây Bối Minh Tuấn tất cả dựa theo chuyện thật đến nói với Trương Từ Vũ.

"Người người nói người nói đều là thật sao? Người dám xin thề sao? !" Xuất kỳ, Trương Từ Vũ khi sau khi nghe xong không có nổi trận lôi đình cũng không dùng kêu lên ra, chẳng qua là cúi đầu, bắt quả vậy run rẩy thân thể đầy đủ bại lộ Trương Từ Vũ bây giờ kích động, ngay cả Trương Từ Vũ thanh âm đều đang run rẩy, hơn nữa mười điểm lạnh như băng, để cho Bối Minh Tuấn đều có chút run lên.

"Ta dám xin thề, là thật, cái này phần cứng đậm là một chút chứng cứ, tuy rằng không phải như vậy tính quyết định, thế nhưng so sánh với với Trương Nha Lăng ý nghĩ, nhất định sẽ phát hiện gì gì đó, nếu có giả lời nói, như vậy ta nguyện ý gánh chịu bất luận cái gì hậu quả." Tuy rằng Trương Từ Vũ bây giờ trạng thái để cho Bối Minh Tuấn có chút cực sợ, bắt quả Bối Minh Tuấn hay là khẳng định nói, đồng thời từ trong túi móc ra một khéo léo phần cứng đưa cho Trương Từ Vũ.

"Đồng sự Bối đúng không, cảm ơn người làm những thứ này điều tra, ta trước thay Trương Nha Lăng cảm ơn người, nếu như việc này là thật, như vậy ta muốn Trương Nha Lăng nhất định sẽ rất cảm kích người. Nếu như không có chuyện, ta muốn trước phải triệt một bước." Trương Từ Vũ vươn có chút run rẩy tay, ép buộc đem trong nội tâm nóng nảy sinh sôi đè ép xuống tới, lộ ra một bộ coi như là buông lỏng dáng vẻ, chuyện này đối với Trương Từ Vũ đập vào không phải giống nhau lớn, thậm chí đã để cho Trương Từ Vũ lòng rối loạn, thậm chí loạn đến không cách nào bình thường tự hỏi, hẳn hiện tại chỉ mau nhanh chạy khỏi nơi này, trở lại Phong Đăng, sau đó thật tốt đem chuyện này làm rõ ràng, rốt cuộc là xác thực, hay là Hoa Đăng vì quấy rầy hắn mà ác ý bịa lời đồn.

"Không có việc gì, ta phải làm. Thay ta hướng Trương Nha Lăng vấn an đi." Nhìn ra Trương Từ Vũ tâm tình bây giờ không đúng lắm đâu, Bối Minh Tuấn cũng không nói gì thêm, rất thức thời không tiếp tục nói nữa, chỉ cần hiệu quả đạt tới là tốt rồi.

"Từ Viện, chúng ta đi." Trương Từ Vũ đi thẳng ra ngoài cửa, thanh âm lạnh như băng đem Từ Viện cũng lại càng hoảng sợ, bắt quả Từ Viện thu thập xong mấy thứ rất khéo léo đi theo.

"Đợi một chút, Trương tiên sinh." Ngay Trương Từ Vũ chuẩn bị lúc rời đi, một thanh âm gọi hắn lại.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

chương 222: màn kịch gian trá (thượng)

"Còn có chuyện gì? !" Trương Từ Vũ thanh âm rõ ràng có chút không nhịn được, vừa mới lời đã làm rối loạn nội tâm hắn bình tĩnh, nếu như không phải là bởi vì bây giờ còn đang bên ngoài, Trương Từ Vũ liền đã hoàn toàn nổi điên.

"Ha ha, Trương tiên sinh thật đúng là sốt ruột a, vừa mới cái loại này bình tĩnh đáng vẻ đi nơi nào?" Nói chuyện đúng là ban tổ chức vị trí đầu não cái lão tiên sinh kia, lúc này chính cười ha hả nhìn Trương Từ Vũ.

"Xin hỏi còn có chuyện gì sao? Nếu như muốn một mình, còn nhiều thời gian, hôm nay ta quả thật có sự tình cần phải xử lý, còn cần thứ lỗi." Trương Từ Vũ thấy người nói chuyện là ai sau đó, cũng là hơi chút thu liễm một chút, đối với ban tổ chức người, hắn vẫn muốn phóng tôn trọng một chút, dù sao Trương Từ Vũ cũng không phải không lớn không nhỏ cuồng vọng đồ.

"Hiển nhiên, bắt quả còn có một chút trình tự là nhất định phải làm, kể cả một chút về tổ chức hội nghị cụ thể hạng mục công việc, và một chút cần ký tên hạng mục, nếu như Trương tiên sinh ngày hôm nay rất bận rộn lời nói, chúng ta có thể hơi chút chậm lại một cái, bắt quả cái chữ này hôm nay là nhất định phải ký, ta ngược lại còn thật thương thức Trương tiên sinh, tương lai có cơ hội nhất định sẽ mời người ngồi một chút." Lão tiên sinh cười cười, đưa cho Trương Từ Vũ một phần văn kiện, nội dung và lần này quyền tổ chức thu được đề cập đến, đại khái là một chút nghĩa vụ các loại, ký cái này văn kiện liền tỏ vẻ Trương Từ Vũ xác nhận lần này quyền tổ chức thu được.

"Ta ngược lại còn không biết lão tiên sinh đột nhiên đối với ta thế này hài lòng?" Trương Từ Vũ nhíu lông mày, nhận lấy văn kiện, phải biết rằng mới vừa cùng Trương Từ Vũ có trong lời nói xung đột, một là Trình Hiểu Hàm, một là vị lão tiên sinh này, mà lúc này hai người dường như đều trở nên hỗ trợ mình, điều này làm cho Trương Từ Vũ có chút bất ngờ.

"Ha ha, cần phát triển quan điểm đi nhìn vấn đề, không phải sao?" Hiển nhiên lão tiên sinh không có khả năng đem chân thật nguyên nhân nói cho Trương Từ Vũ và ở đây những người khác, cho nên chẳng qua là tùy tiện qua loa tặc trách một cái lý do nói ra.

"Phải không? Thế này theo như nhu cầu cũng rất tốt." Trương Tử Vũ rỗng bay phượng múa ký xong tên, đem văn kiện đưa cho lão tiên sinh, sau đó khoe miệng mang theo về tươi cười nói. Trương Tử Vũ không phải kẻ ngu dốt, đối với như vậy thế hệ trước, cũng là tương đối cố chấp nhân vật, vừa mới khi trên đài lão tiên sinh biểu hiện tuyệt đối không phải giả vờ, cho nên Trương Tử Vũ dám khẳng định, cho dù là hiện tại, lão tiên sinh đối với mình cũng không có khả năng phát sinh bao nhiêu chuyển biến, cho nên, chân chính để cho lão tiên sinh rất bản thân tạm thời buông xuống khúc mắc, nhất định là bởi vì việc, mà rất có thể nguyên nhân, chính là Phong Đăng thu được quyền tổ chức chuyện này để cho lão tiên sinh từ đó thu được cái gì những thứ khác chỗ tốt. Phân tích nói phân thượng này, Trương Tử Vũ mới có thể thế này đối với lão tiên sinh nói ra, nói rất mật mờ, trừ lão tiên sinh có thể bối rối ở ngoài, người khác chắc là sẽ không hiểu rồi Trương Tử Vũ trong lời nói ý tứ.

Nghe được Trương Tử Vũ theo như nhu cầu bốn chữ, lão tiên sinh ánh mắt xảy ra biến hóa rõ ràng, nếu như không phải là bởi vì lão tiên sinh nhìn ra Trương Tử Vũ đối với trong phòng hội nghị chuyện tình không biết chuyện, lão tiên sinh nhất định sẽ hoài nghi Trương Tử Vũ nghe lén hội nghị nội dung. Theo như nhu cầu, được một theo như nhu cầu, chỉ nói mấy câu liền đoán được đại khái chuyện đã xảy ra, để cho lão tiên sinh không khỏi đối với Trương Tử Vũ nhìn cao hơn một chút, cho nên Trương Tử Vũ tính cách hẳn không phải rất thích, thế nhưng Trương Tử Vũ biểu hiện ra cơ trí, đã để cho lão tiên sinh ở trong lòng âm thầm gật đầu.

Kết quả văn kiện, lão tiên sinh nhìn nhiều Trương Tử Vũ một cái, sau đó liền xoay người đi ra ngoài.

"Người tên là Trương Tử Vũ đúng không?" Ngay Trương Tử Vũ nghĩ cuối cùng có thể lúc rời đi, lại có thanh âm gọi lại dự định rời đi Trương Tử Vũ, mà lần này, biến thành một thiếu nữ thanh âm ôn nhu.

"Người là tập đoàn KASA Trình Hiểu Hàm tiểu thư đúng không? Thế nào? Người cũng có chuyện gì?" Thấy một bên đi tới bóng hình xinh đẹp, Trương Tử Vũ nói ra, hẳn đương nhiên nhận được Trình Hiểu Hàm, tuy rằng và cô gái này khi đại học thời điểm hợp lại không có quá nhiều xung đột, bất quá đối với loại này ngay từ đầu cao cao tại thượng người, Trương Tử Vũ đều không có gì quá nhiều hảo cảm.

"Sự tình đến không tính là, ta là tới chúc mừng người, người có thể thu được lần này quyền tổ chức, rất không dễ dàng." Trình Hiểu Hàm vừa cười vừa nói, đối với Trương Tử Vũ có chút lạnh nhạt và từ chối người nghìn dặm đáng về có chút hơi mất mát, một đôi mắt to cứ như vậy nhìn Trương Tử Vũ. Gằn gườm nhìn Trương Tử Vũ để cho Trình Hiểu Hàm cũng có một chút khản trương, loại cảm giác này Trình Hiểu Hàm vẫn là lần đầu tiên cảm nhận được.

"Vây cảm ơn Trình tiểu thư hảo ý, sau đó có cơ hội bàn lại đi, ta có việc cáo từ." Trương Tử Vũ đã không có cái gì kiên trì, thấy Trình Hiểu Hàm không có chuyện trọng yếu gì, cảm giác dự định mượn cơ rời khỏi.

"Người đã có việc vậy ta cũng sẽ không chậm trễ nữa người, cái này là ta tư nhân điện thoại, sau đó có việc có thể trực tiếp tìm ta, còn có, lần này quyền tổ chức chuyện tình, từ một loại ý nghĩa nào đó mà nói, người còn thiếu ta một cái nhân tình, hy vọng có cơ hội người có thể còn phía trên." Thấy Trương Tử Vũ còn muốn chạy, Trình Hiểu Hàm trong lòng có chút không quá vui vẻ, cái này nếu như đổi thành nam sinh khác, ước gì Trình Hiểu Hàm nhiều cùng bọn họ nói nói mấy câu đầu, nhưng mà cái này Trương Tử Vũ thật giống như một khắc cũng không muốn cùng mình nhiều dọ giống nhau, bất quá vẫn là không có lỗi ra tiếp tục giữ lại, chẳng qua là đưa cho Trương Tử Vũ một cái giấy trắng, phía trên có bản thân thân thủ viết số điện thoại.

"Ừ, ta sẽ, như vậy Trình tiểu thư, ta đi trước một bước." Trương Tử Vũ tiếp nhận Trình Hiểu Hàm đưa tới điện thoại sau đó, liếc mắt một cái liền đem trang giấy nhét vào trong túi, sau đó nhẹ nhàng lễ phép tính chất gật đầu một cái liền xoay người ly khai.

Trình Hiểu Hàm có chút oán nhìn Trương Tử Vũ rời đi bóng lưng, không khỏi nhẹ nhàng mà thở dài một hơi.

Trình Hiểu Hàm tư nhân điện thoại, người biết là có thể số tới, mà để cho Trình Hiểu Hàm chủ động lấy điện thoại ra số, đây là đầu một tao, nhưng khi nhìn đứng dậy cho dù thế này Trương Tử Vũ còn chưa phải quá dễ ý, để cho Trình Hiểu Hàm có chút uể oải, phải biết rằng vừa mới Trình Hiểu Hàm vì Trương Tử Vũ nhưng mà bỏ ra nhiều như vậy giá phải trả, Trình Hiểu Hàm thừa nhận người đàn ông này ưu tú, loại này ưu tú vừa khác sâu hấp dẫn Trình Hiểu Hàm, cho nên Trình Hiểu Hàm không đánh coi là vì vậy bỏ đi, mặc dù Trương Tử Vũ đối với hẳn như vậy lạnh nhạt.

"Trương Nha Lăng, người có phát hiện hay không một việc." Đi ra hội trường sau đó, Từ Viện nhỏ giọng nói với Trương Tử Vũ.

"Ta không phải nói sao, sau đó đều đã gọi Trương Tử Vũ, như người vậy nếu như bị người khác nghe thấy được làm sao bây giờ?" Trương Tử Vũ không có xem Từ Viện, mắt nhìn phía trước nhắc nhở, bất quá trong giọng nói không có trách tội ý tứ.

"Không có ý tứ a ta luôn không chú ý cứ như vậy nói ra" bị Trương Tử Vũ thế này vừa đề tỉnh, Từ Viện lặng lẽ thề lưỡi nói ra.

"Người vừa mới nhớ nói với ta cái gì?" Trương Tử Vũ tiếp tục bèn hỏi.

"A a, người có phát hiện hay không, cái tên Trình Hiểu Hàm thích người a?" Từ Viện nói xong câu đó sau đó, trên mặt nổi lên một chút xú đỏ ửng.

"A? Làm sao nhìn ra được?" Trương Tử Vũ tuy rằng hỏi như vậy, thế nhưng kỳ thực chính hắn cũng nhìn thấu một chút xú chân mày, dù sao Trình Hiểu Hàm đem rất nhiều chuyện đều viết khi trên mặt mình, Trương Tử Vũ thế này biết thăm dò ý tứ qua lời nói và sắc mặt người như thế nào biết không nhìn ra. Trương Tử Vũ đối với Trình Hiểu Hàm đột nhiên đối với mình tốt như vậy có chút nghi ngờ, bất quá từ Trình Hiểu Hàm nói đậm, Trương Tử Vũ ngược lại đoán được mình có thể thu được quyền tổ chức dường như và Trình Hiểu Hàm còn không thể rời bỏ quan hệ, đến nỗi rốt cuộc là tình huống gì, Trương Tử Vũ không biết, không muốn biết, cũng không công phu đi giải.

"Người không có xem mặt của nàng a? Xem người thời điểm thâm tình như vậy, hơn nữa người nói lúc sắp đi nàng lại có chút mất mát, hơn nữa nàng còn đem điện thoại của cho người a, tập đoàn KASA thiên kim điện thoại của ai, ta dám nói toàn thế giới có nàng điện thoại người cũng không nhiều, huống chi hay là nàng chủ động cho." Từ Viện nói những lời này thời điểm trên mặt có chút căm giận, vừa mới Trình Hiểu Hàm không ngừng muốn gần Trương

Từ Vũ thời điểm, Từ Viện trong lòng cũng có chút khó chịu, rất hiển nhiên, Từ Viện không hy vọng Trương Từ Vũ và Trình Hiểu Hàm liên hệ bất kỳ quan hệ gì, chỉ bất quá bởi vì năng thân phận mới không có dám đảm đương mặt ngăn cản.

"Cho nên đâu?" Trương Từ Vũ bắt dĩ vì nhiên nói ra.

"Cái gì cho nên a, không có gì cho nên a, chính là nàng rất thích người a! Lê nào người là đầu gối sao? !" Từ Viện có chút không thể nghi ngờ nhìn Trương Từ Vũ, có thể bị tập đoàn KASA thiên kim thích, cái này là lớn bức nào chuyện tình a, nhưng mà Trương Từ Vũ coi như giống là chuyện gì cũng không có phát sinh giống nhau, ngay cả Từ Viện cũng không khỏi được có chút nóng nảy.

"Nàng thích hẳn, ta không biết cái đó và ta có quan hệ gì." Trương Từ Vũ đi tới bên cạnh xe, ngồi xuống nói ra. Quả thực, Trương Từ Vũ đối với Trình Hiểu Hàm một chút hứng thú cũng không có, tuy rằng Trình Hiểu Hàm vô luận là tư sắc hay là hình dạng, bảo tồn tài nghệ gì gì đó cũng không có có thể bắt bẻ, thậm chí có thể xưng là là hoàn mỹ, thế nhưng Trương Từ Vũ chính là đối với Trình Hiểu Hàm không để được một chút hứng thú, có thể là bởi vì lúc trước đại học thời điểm đã bị Trình Hiểu Hàm vậy lạnh lùng thái độ vứt dâm bị thương đi.

"Nói như vậy người không thích nàng?" Từ Viện bèn hỏi, có chút nhỏ nhò tức vui mừng.

"Ừ." Trương Từ Vũ chẳng qua là nhân nhạ trở về một tiếng, sau đó mà bắt đầu nhớ tới chuyện.

Từ Viện nghe Trương Từ Vũ như vậy trả lời, trong lòng lại thở dài một hơi. Khi Trình Hiểu Hàm trước mặt, Từ Viện có loại tự hành xấu hổ cảm giác, cái này cũng khó trách, vô luận là tướng mạo, bối cảnh hay là cái khác, Trình Hiểu Hàm đều còn mạnh hơn Từ Viện phía trên nhiều lắm, hơn nữa từ khách quan mà nói, cho tới bây giờ, nếu như nói có một người nữ sinh có thể xứng với Trương Từ Vũ nói, như vậy cũng chỉ có thể là Trình Hiểu Hàm. Nhưng mà Từ Viện hết lần này tới lần khác không hy vọng Trình Hiểu Hàm và Trương Từ Vũ có thể có kết quả gì, hoặc là nói Từ Viện không hy vọng bất luận cái gì nữ sinh và Trương Từ Vũ có quan hệ, lập tức không khỏi an tâm rất nhiều đa.

Xe hướng phía Phong phủ bay nhanh chạy tới, hiện tại, Phong Đảng thu được sau cùng quyền tổ chức tin tức này đã như là như gió thổi lần toàn bộ Long Thành, tất cả mọi người ở vào một loại trong khiếp sợ, hiển nhiên đối với Phong Đảng có thể thu được sau cùng quyền tổ chức rất là bất ngờ, nhưng mà, lúc này, vốn phải là Trương Từ Vũ cao hứng thời điểm, bởi vì cái này hết thảy tất cả đều dựa vào một mình hắn tranh thủ, cũng là một mình hắn ngăn con sóng dữ. Nhưng mà, lúc này Trương Từ Vũ cũng không có có vẻ rất vui vẻ, ngược lại, có một loại đáng về tâm sự nặng nề, trên mặt vẻ lo lắng và ánh mặt trời ngoài cửa sổ nắng tạo thành rõ ràng đối lập.

"Trương Từ Vũ làm sao vậy? Mất hứng sao?" Từ Viện cũng thấy Trương Từ Vũ lúc này trạng thái, thế là thăm dò tính chất nhỏ giọng bèn hỏi.

"Không có việc gì, đang suy nghĩ một sự tình." Trương Từ Vũ tùy ý trả lời, có chút không yên lòng.

"Có chuyện gì nói ra a, ta có thể giúp người giải quyết giải quyết." Từ Viện thanh âm càng dịu dàng nói, tuy rằng sức mạnh rất nhỏ, thế nhưng Từ Viện thực sự rất muốn giúp Trương Từ Vũ chia sẻ một chút.

"Từ Viện, vậy ta ngược lại muốn hỏi người một vài vấn đề, nếu như người biết lời nói, nhất định phải như thực chất nói cho ta biết." Đột nhiên nghĩ đến cái gì, Trương Từ Vũ đột nhiên quay đầu, chăm chú nhìn Từ Viện nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 223: màn kịch gian trá (trung)

"Có chuyện gì, người hỏi đi, ta nếu như biết nhất định sẽ nói cho người biết." Thấy Trương Từ Vũ đột nhiên nghiêm túc như vậy hỏi mình, Từ Viện cũng là lại càng hoảng sợ, vội vàng nói.

"Ừ, Từ Viện, người đối với ta chuyện của cha mẹ biết bao nhiêu? Người ở đây Phong phủ dám biết tin tức khẳng định so với ta phải nhiều, mặc kệ người là từ địa phương khác nghe được, hay là người nào nói cho người biết, còn chính người lên lút phát hiện, ta hiện tại đều cần người một chữ không lầm tất cả đều nói cho ta biết." Trương Từ Vũ lộn lại, hai tay tiếp tục Từ Viện vai nhìn chăm chăm Từ Viện bèn hỏi.

"Cha mẹ của người? Không phải là bị Hoa Đảng người động thủ giết chết sao?" Từ Viện rất kỳ quái hỏi, Trương Từ Vũ tại sao phải ở phía sau đột nhiên lại hỏi trọng tâm câu chuyện, bởi vì chuyện này đã qua rất lâu, hơn nữa Trương Từ Vũ cũng bởi vì chuyện này cùng Từ Viện tiết tiết đã lâu, hơn nữa vừa mới Từ Viện hợp lại không rõ ràng lắm Trương Từ Vũ và Bối Minh Tuấn nói chuyện nội dung, cho nên mới phải hỏi như vậy.

"Ta vốn cho là là cái dạng này." Trương Từ Vũ tâm tình nói nặng trịch nói, nguyên bản rõ ràng tâm tình vừa lập tức trở nên mơ hồ.

"Lẽ nào không phải như thế? !" Từ Viện nghe Trương Từ Vũ vừa nói như vậy sắc mặt trở nên rất kỳ quái.

"Ta chỉ là suy đoán mà thôi, nghĩ có chút kỳ quái, cho nên mới hỏi ngươi, ngươi tốt nhất suy nghĩ một chút, có hay không cái này phương diện tin tức." Cho dù Từ Viện và quan hệ của mình đã tốt vô cùng, thế nhưng Trương Từ Vũ vẫn đang lựa chọn không đem vừa mới Bối Minh Tuấn cùng bản thân nói chuyện với nhau nội dung nói cho Từ Viện, một mặt chuyện này quan hệ đến mình và Phong Đằng quan hệ, mà Từ Viện là thuộc về Phong Đằng, về phương diện khác chuyện này còn chưa có phán định thật giả, Trương Từ Vũ hiển nhiên không phải sớm đem chuyện này lộ ra đi ra ngoài.

"Ta ta muốn nhớ a dường như không có ai, chuyện này ta chưa từng có nghe nói qua có người nghị luận, phỏng chừng có thể chỉ có Phong tổng và Chung Bá thế này tầng thứ nhân tài sẽ biết." Từ Viện nỗ lực nhớ lại, bất quá rất nhanh đã cho ra một đề cho Trương Từ Vũ có chút nản lòng thoái chí đáp án. Từ Viện chưa từng nghe qua tương tự tin tức, đáp án này Trương Từ Vũ kỳ thực sớm cũng đã nghĩ đến, dù sao Từ Viện khi Phong phủ địa vị xa thua bản thân, ngay cả chính mình cũng không biết chuyện tình, Từ Viện đại khái cũng không có khả năng biết, sẽ bàn nếu như Phong phủ ngay cả loại tin tức này đều bao vây không được lời nói, vậy cũng quá có thẹn cho Phong phủ danh tiếng. Từ Viện nói ra đáp án này thời điểm có chút áy náy, bởi vì nằng biết mình không có đến giúp Trương Từ Vũ.

"Thế này a, không có việc gì, có thể là tự ta suy nghĩ nhiều." Nhìn Từ Viện có chút áy náy ánh mắt của, Trương Từ Vũ tâm tình cũng có chút mềm nhũn ra, cái này là chuyện của mình, không cần phải ... Luôn liên lụy đến những người khác, lập tức cũng là giọng nói nhu hòa nói.

"Nếu không ngươi đi hỏi một chút Đỗ Lôi đội trưởng đi, loại chuyện này hẳn phải rõ ràng một chút, dù sao Đỗ Lôi đội trưởng chính là cấp bậc cũng tương đối cao." Từ Viện không có bởi vì Trương Từ Vũ vài câu thoải mái liền hòa hoãn tâm tình, nếu Trương Từ Vũ đã đem chuyện này nói với nàng, như vậy Từ Viện bắt người đem chuyện này đặt ở vị thứ nhất, trăm phương nghìn kế muốn đến giúp Trương Từ Vũ, thế là vội vàng suy nghĩ một cái biện pháp khác nói ra.

"Đỗ Lôi? ! Cũng là vậy chờ ta đi về hỏi hỏi hẳn tốt lắm, Từ Viện, cảm ơn ngươi." Bị Từ Viện thế này vừa đề tỉnh, Trương Từ Vũ cũng nhớ lại hẳn còn có thể đi tìm Đỗ Lôi hỏi thăm chuyện này, dù cho Đỗ Lôi không biết, nói vậy cũng có thể đi qua Đỗ Lôi giúp mình hỏi thăm, thế này hiệu suất cũng sẽ nhanh hơn một chút, thế là cười đối với Từ Viện nói cảm ơn, có phương hướng sau đó, Trương Từ Vũ tâm tình cũng hơi chút tốt lắm như vậy một chút.

"Ừ ừ, vậy là tốt rồi, cho nên không cần lo lắng rồi." Có thể giúp phía trên Trương Từ Vũ, Từ Viện tự nhiên là một trăm vui vẻ.

Rất nhanh, xe liền bay nhanh sử trở về Phong phủ, mới vừa mới vào Phong phủ, Trương Từ Vũ liền thấy đã có rất nhiều người của Phong Đằng ở nơi nào hoan hô chúc mừng, cũng không thiếu người đã trải qua chủ động ở bên ngoài nghênh tiếp Trương Từ Vũ trở về, đối với Phong Đằng từ trên xuống dưới mà nói, ngày hôm nay không thể nghi ngờ là hân diện từ sáng đến tối, đi qua phát sóng trực tiếp, toàn bộ Long Thành người đều thấy được Trương Từ Vũ cường thế biểu hiện, có thể nói Phong Đằng bây giờ danh vọng đã đề thăng tới một mức trước đó chưa từng có, mà xem như Phong Đằng một phần tử, những thứ này có sao biết mất hứng đâu? Đối với cái này vút Phong Đằng mang đến ngạc nhiên Trương Từ Vũ, những người này cũng là hết sức tôn kính.

"Đã trở về? Phong tổng đã ở bên trong chờ ngươi rất lâu rồi, mau vào đi thôi." Trương Từ Vũ mới vừa từ trong xe ra, Chung Bá liền ra đón, lão nhân này ngày hôm nay cũng là mặt mày rạng rỡ, trên trán khắc sâu nếp nhăn không phải là bởi vì ưu sầu, mà là bởi vì hài lòng, vốn có đối với Trương Từ Vũ, vô luận là Chung Bá và Kiều Phong cũng không có đem cảm Trương Từ Vũ nhất định sẽ bắt được cái này quyền tổ chức, chẳng qua là hy vọng Trương Từ Vũ có thể để cho mọi người trước mắt sáng ngời, hoặc là nói, hy vọng Trương Từ Vũ có thể vút Hoa Đằng tạo thành một phiên toái không nhỏ, thế nhưng không có nghĩ tới là, Trương Từ Vũ thực sự đem quyền tổ chức vút đoạt lấy tới nơi, nhưng lại để cho Hoa Đằng bộ mặt mất hết, tuy rằng lần này Trương Từ Vũ lấy rất nhiều đúng dịp, đầu tiên xuất kỳ bất ý, khi Hoa Đằng không có nghĩ tới dưới tình huống Trương Từ Vũ xuất hiện, hơn nữa Hoa Đằng gần nhất tình trạng vốn là không tốt, Trịnh Hoa Long đã chết, Hoa Đằng trên dưới đại loạn, Trịnh Bản kinh nghiệm không đủ liền tiếp nhận chức vụ chủ tịch vị trí, lúc này mới đánh Hoa Đằng một trở tay không kịp. Nhưng mà hiển nhiên phần lớn người nhìn không thấy thế này ở bên trong nhân quả, từ biểu hiện ra đến xem, Trương Từ Vũ hoa lệ xuất hiện, với lực một người khuất phục Hoa Đằng ở bên trong bốn người tập đoàn, bụng lòng đem đến cuối cùng quyền tổ chức, đã có rất nhiều người bắt đầu âm thầm quan tâm Phong Đằng, ngay vừa rồi, Chung Bá đã nhận được không ít tập đoàn chủ tịch gọi tới điện mừng, hơn nữa mơ hồ có tỏ vẻ hợp tác ý tứ.

Xem như Phong Đằng người cảm kích Kiều Phong và Chung Bá, thấy đạt được như vậy hiệu quả làm sao có thể không vui đâu, đây chính là Phong Đằng từ trước tới nay thành công nhất một lần, không có gì hết. Ngay cả Kiều Phong đều cảm thấy không bằng ..., nếu để cho Kiều Phong dự họp đến tranh đoạt quyền tổ chức, khẳng định không có Trương Từ Vũ làm tốt lắm.

Trương Từ Vũ thấy khuôn mặt tươi cười dịu dàng Chung Bá cũng không nói lời nào, chẳng qua là yên lặng cùng sau lưng Chung Bá hướng Phong phủ lầu chính dặm đi tới. Từ khi Bối Minh Tuấn và Trương Từ Vũ nói những chuyện kia sau đó, Trương Từ Vũ đối với Chung Bá và Kiều Phong không nhận thức được dặm đã có chút đề phòng.

Chung Bá cũng là phát hiện Trương Từ Vũ tâm tình không đúng lắm, bất quá cũng không có đuổi theo hỏi, hiện tại nội tâm vui sướng đã để cho Chung Bá bỏ quên những chuyện nhỏ nhặt này, bởi vì Chung Bá cũng không nghĩ ra biết xảy ra chuyện gì.

"Ha ha, Trương Từ Vũ, ngươi bây giờ nhưng mà Phong Đằng danh nhân rồi, phải nói là toàn bộ Long Thành danh nhân rồi, nhớ nhận thức ngươi và đánh nghe lời ngươi người đã trải qua nhiều đêm không xuể, ta tin tưởng hiện tại nhất định có vô số người đang online lục soát tên của ngươi, ngay cả ta đều có chút đố kỵ ngươi." Thấy Trương Từ Vũ vào đây, Kiều Phong trực tiếp từ trên ghế salon ngồi dậy hướng về phía Trương Từ Vũ chủ động nghênh đón, vừa mới hẳn và Chung Bá hai người xem ti vi trong phát sóng trực tiếp một hồi nhiệt huyết sôi trào, Kiều Phong hiện tại vô cùng khẳng định bản thân quyết định ban đầu một chút sai cũng không có, Trương Từ Vũ quả thực có năng lực này làm được rất nhiều người đều không làm được sự tình.

"Nơi nào, ta chỉ là hết trách nhiệm của bản thân ta mà thôi." Trương Từ Vũ thân nhiên nói, tận lực để cho mình không được biểu hiện ra quá nhiều không giỏi.

"Ha ha, lần này Hoa Đằng nhưng là phải hận ngươi chết đi được, bất quá lại hận bọn hắn cũng là không làm gì ngươi được a, kế tiếp chính là muốn thật

tốt trừ bị hội nghị tài chính chuyên, lần này hội nghị tài chính mang là chúng ta Phong Đảng triệt để vượt lên trước Hoa Đảng cơ hội tốt nhất." Kiều Phong cười to nói, hẳn đã thật lâu không có vui vẻ như vậy, Kiều Phong vốn có cho là mình sinh thời đã không thấy mình báo thù ngày đó, thế nhưng Trương Tử Vũ không chỉ có để cho Kiều Phong thấy được Trịnh Hoa Long chết, còn có thể để cho Kiều Phong tận mắt đến Hoa Đảng suy sụp khi ấy.

"Hận ta? Vậy cũng là bọn hắn tự làm tự chịu, ta chỉ là báo thù mà thôi." Trương Tử Vũ nhìn Kiều Phong khuôn mặt tươi cười nói ra.

"A? Vâng, không sai, đây là bọn hắn tự làm tự chịu, khi đối phó người khác thời điểm, cũng muốn nhớ bản thân có một ngày có thể hay không cũng có kết quả giống nhau." Kiều Phong sùng sốt một chút, sau đó nói ra.

"Ngày hôm nay ta cũng rất mệt mỏi, ta đi nghỉ trước, mấy ngày nữa ta còn muốn đi một lần, phải là hội nghị tài chính đề cập đến công việc." Kiều Phong cái này sùng sốt bị luôn luôn nhìn chăm chú vào Kiều Phong Trương Tử Vũ thu hết đáy mắt, đối với Kiều Phong hoài nghi không khỏi càng thêm sâu hơn, vì vội vàng hiểu rõ đến tình huống, Trương Tử Vũ viện một cái lý do muốn rời khỏi ở đây.

"Đứng đứng, cũng là, ngày hôm nay cũng là mệt mỏi, như vậy liền đi về nghỉ ngơi trước đi, chuyện còn lại chúng ta tới xử lý là được rồi." Trương Tử Vũ lập được lớn như vậy công, Kiều Phong hiện tại cũng là đem Trương Tử Vũ triệt để trở thành một bảo, vừa nghe Trương Tử Vũ nói mệt mỏi, không nói hai lời mau để cho Trương Tử Vũ đi nghỉ ngơi, mình cũng là để cho vậy chút còn đang ăn mừng người tất cả lui ra, toàn bộ Phong phủ vừa lần nữa khôi phục trật tự, Kiều Phong và Chung Bá hai người cũng là vội vàng đi xử lý chuyện, chuẩn bị hội nghị tài chính lượng công việc cũng không nhỏ, bất quá bây giờ hai người trên người đều giống như là có vô số động lực giống nhau, chút nào không cảm giác bị mệt mỏi.

Trương Tử Vũ cáo từ sau đó, cũng không trở về đến phòng ngủ của mình nghỉ ngơi, mà là ngược lại đi sân huấn luyện đi tìm Đỗ Lôi đi.

Đỗ Lôi bình thường cũng là khi sân huấn luyện huấn luyện cảnh vệ, hơn nữa Đỗ Lôi phòng làm việc của cũng là ở nơi nào, cho nên Trương Tử Vũ không có phí khí lực gì liền tìm được Đỗ Lôi.

"Cái này không phải chúng ta đại công thần sao? Thế nào ngày hôm nay có thời gian tới nơi này?" Thấy Trương Tử Vũ đến đây, Đỗ Lôi cũng là cười trêu ghẹo nói, hiện tại Trương Tử Vũ không còn là thủ hạ mình huấn luyện đối tượng, cho nên Đỗ Lôi thái độ đối với Trương Tử Vũ cũng có chút biến hóa.

"Huấn luyện viên Đỗ, ta đến là có một số việc cũng muốn hỏi người, không biết có thể hay không mượn một bước nói chuyện?" Trương Tử Vũ chẳng qua là cười cười, sau đó liền đi thẳng vào vấn đề nói với Đỗ Lôi.

"Các người đều đi xuống trước đi. Nơi này là ta tư nhân phòng làm việc, có chuyện gì nói là tốt rồi, sẽ không bị người khác nghe được." Nghe Trương Tử Vũ vừa nói như vậy, Đỗ Lôi lập tức mang người chung quanh tất cả đều uống lui ra ngoài, sau đó tiện tay đóng cửa lại nói với Trương Tử Vũ.

"Cám ơn nhiều, như vậy ta liền nói thẳng, ta đến là bởi vì ta chuyện của cha mẹ." Thấy Đỗ Lôi mang nhân viên không quan hệ đều quát lui, đồng thời rất trịnh trọng xử lý, Trương Tử Vũ chưa phát giác ra có chút cảm kích, và người thông minh giao tiếp chính là thoải mái.

"Chuyện của cha mẹ người? Cha mẹ người không phải đã" Đỗ Lôi nhú mày, Trương Tử Vũ chuyện của cha mẹ Đỗ Lôi tự nhiên là biết, thế nhưng không biết vì sao Trương Tử Vũ ngày hôm nay trịnh trọng như vậy vừa đã chạy tới hỏi vấn đề này.

"Người là muốn nói cha mẹ ta bị Hoa Đảng người giết đi phải không? Khi trước hôm nay, ta cũng tin tưởng như vậy." Đối với Đỗ Lôi biểu hiện ra nghi ngờ Trương Tử Vũ giải thích.

"Chẳng lẽ không đúng?" Đỗ Lôi có chút kinh ngạc hỏi.

"Rất có thể, hôm nay Hoa Đảng Bối Minh Tuấn cho ta một vài thứ, hiện tại có chút dấu hiệu cho thấy hung thủ không phải Hoa Đảng, mà là Phong Đảng!" Trương Tử Vũ cẩn thận nói ra, hai quả đấm cũng nắm chặt.

"Cái gì? ! Vậy làm sao biết? ! Người xác định là thực sự? Bối Minh Tuấn nhưng mà Hoa Đảng người, ta nghĩ có thể tin độ không phải rất cao." Đỗ Lôi là người thứ nhất nghe được chuyện này người, điều này nói rõ Trương Tử Vũ đối với tin nhiệm của hắn, thế nhưng đồng dạng, Đỗ Lôi khiếp sợ cũng không thua gì Trương Tử Vũ.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

chương 224: màn kịch gian trá (hạ)

"Ta cũng vậy có sự hoài nghi này, bất quá thà tin là có, không nên không tin, đây là hẳn cho ta, nói bên trong có chứng cứ." Trương Tử Vũ từ trong túi móc ra cái tên Bối Minh Tuấn cho USB nói ra.

"Người xem?" Đỗ Lôi tiếp nhận USB từ mi quan sát một hồi sau đó bèn hỏi, hẳn có chút không quá tin tưởng cái này cái gọi là chứng cứ chân thực tính chất, dù sao nếu quả như thật là Phong Đăng động thủ, làm sao có thể lưu lại chứng cứ đâu?

"Còn chưa có đâu, ta còn không biết có nên hay không xem." Trương Tử Vũ lắc đầu nói ra, hẳn không hy vọng bởi vì những thứ này coi như chân thật mấy thứ ảnh hưởng đối với chuyện phán đoán.

"VẬY HAY LÀ NHÌN MỘT CHÚT TƯƠNG ĐỐI KHÁ, Ở TÀI NƠI ĐÂY NHÌN KỸ, NGƯỜI BÂY GIỜ TÂM TÌNH KHÔNG ỔN ĐỊNH, KHÔNG THỂ KHÁCH QUAN XEM MẤY THỨ NÀY, CÓ TA Ở ĐÂY NÓI CÒN CÓ THỂ GIÚP NGƯỜI PHÂN TÍCH MỘT CHÚT." Đỗ Lôi sau khi suy nghĩ một chút nói ra, tuy rằng hẳn là Phong Đăng một thành viên, mà là cũng là Kiều Phong thuộc hạ đặc lực, thế nhưng Đỗ Lôi bản thân liền tràn ngập tinh thần trọng nghĩa, đây cũng là vì sao hẳn có thể toàn lực phụ tá Kiều Phong nguyên nhân, hiện tại đang phát sinh loại chuyện này, Đỗ Lôi cũng hy vọng có thể làm rõ ràng rốt cuộc chuyện gì xảy ra.

"VẬY TA VAN NGƯỜI." Trương Tử Vũ gật gật đầu nói, hiện tại mà nói biện pháp này là tốt nhất, đối với Đỗ Lôi, Trương Tử Vũ muốn tin nhiệm đa.

Đỗ Lôi nhận lấy USB, cắm vào trong máy vi tính, sau đó mở ra folder, folder trong tài liệu không phải rất nhiều, đại bộ phận cũng là văn bản tài liệu, lại chính là hình ảnh, chỉ có một hai là video và dữ liệu âm thanh.

Đỗ Lôi trước mở ra vậy vài cái hình ảnh và file văn bản, bên trong đại bộ phận cũng là một ít nhân viên ghi chép bản sao, đang đắp địa phương cục công an và đồn công an con dấu, coi như hết sức chính thức, thậm chí đối tượng là trại tạm giam vài cái xem sở, trên đó viết bọn họ tiếp thu Hoa Đăng chỉ lệnh một mình giam giữ Trương Nha Lăng cha mẹ, sau đó nhốt sau một khoảng thời gian, liền thả trở lại, sau đó cũng không biết như thế nào, bên cạnh có rất nhiều người có thể chứng minh bọn họ cũng không phải chết đang bảo vệ trong sở, cũng không phải người Hoa Đăng động thủ.

Kế tiếp tấm vẽ hình ảnh cũng là hình ảnh trong trại tạm giam, còn có Trương Nha Lăng trong một chút ảnh chụp, còn có một chút vân tay đối lập các loại. Nhìn xong trước mặt những thứ này, cũng không có quá lớn sức thuyết phục nói rõ động thủ người liên nhất định không phải Hoa Đăng, dù sao rất nhiều thứ bản thân có thể giả tạo, huống chi những thứ này chẳng qua là một chút bản sao và ảnh chụp.

Cuối cùng, Đỗ Lôi trước mở ra cái file âm thanh, tạp âm rất nhiều, coi như như là bí mật ghi lại giống nhau, ngay từ đầu là vài người khi nhỏ cất lời, Đỗ Lôi phải đem thanh âm mở lớn một chút, lúc này mới có thể đủ miễn cưỡng nghe rõ, bên trong là Bối Minh Tuấn và một không biết người nào đối thoại, nội dung đại khái là đã từng thấy có một đám người đến Trương Nha Lăng trong, còn mơ hồ nghe được tiếng súng, sau đó những người đó rồi rời đi, sau đó liền không còn có gặp qua Trương Nha Lăng cha mẹ.

Trương Tử Vũ đại khái có thể nghe ra cái này người nói chuyện một nhất định là Bối Minh Tuấn, mà một cái khác cũng tuyệt đối là bản thân huyện trong thành người địa phương, khẩu âm Trương Tử Vũ hay là rất quen thuộc.

Cuối cùng, Đỗ Lôi mới mở ra cái tên video, video chỉ có ngắn ngủn mười hai giây thời gian, phải là một cái vị trí monitor hình ảnh, hình ảnh đối diện được chính là khoảng cách Trương Tử Vũ trong cách đó không xa một đầu đường, hình ảnh rất đơn giản, ngay cả có một chiếc màu đen xe có rèm che từ monitor dậm đi qua, sau đó cũng chưa có.

"CÁI VIDEO NÀY MUỐN NÓI RÕ RÀNG CÁI GÌ? !" Trương Tử Vũ nhìn xong video sau đó nghi ngờ hỏi, cái video này khi hẳn coi như căn bản không có bất kỳ tác dụng gì.

Đỗ Lôi không có lên tiếng, chẳng qua là đem cái video này qua lại chậm phóng, ý đồ phát hiện cái gì chi tiết trở ngại, hẳn cũng không hiểu, cái này tài liệu trong làm một video tài liệu biết là như thế này khiến người ta nhìn không ra đoán nghi.

"Ài, xem ra vẫn là không có dùng, thế này căn bản không có biện pháp nói rõ cái gì, bất quá Bối Minh Tuấn người này ta hiểu rất rõ, hẳn không có khả năng con cho ta một cái gì dùng cũng không có USB đi, chẳng lẽ là nhớ gây xích mích lý gián? VẬY CŨNG QUÁ NGÂY THƠ ĐI?" Trương Tử Vũ có chút ách não nói ra, hẳn hiện tại có chút.

"BẤT THƯỜNG! TA BIẾT, TA BIẾT CÁI VIDEO NÀY LÀ CÓ Ý GÌ." Đang nhìn không biết bao nhiêu lần sau đó, Đỗ Lôi đột nhiên kinh hô.

"CÁI GÌ? ! NÓI MAU, RỐT CUỘC LÀ CÁI GÌ? !" Trương Tử Vũ vừa nghe vội vàng tiến đến máy vi tính bên cạnh vội vàng hỏi.

"CÁI NÀY MONITOR NƠI ẤY NGƯỜI PHẢI RÕ RÀNG ĐI?" Đỗ Lôi bèn hỏi.

"VẬNG, RỒI NHÀ TA KHÔNG PHẢI RẤT XA MỘT LỘ KHẨU, CŨNG LÀ ĐẾN NHÀ TA NHẤT ĐỊNH TRẢI QUA ĐƯỜNG." Trương Tử Vũ hồi đáp, cái này đường hẳn trước đây không biết đi bao nhiêu lần, hiển nhiên vừa nhìn liền nhận ra được.

"NGƯỜI XEM NGÀY TRÊN MÀN HÌNH." Đỗ Lôi chỉ vào màn hình nói ra.

Trương Tử Vũ mình nhìn, quả nhiên có một hàng chữ nhỏ, phải là monitor tự mạng thời gian ghi lại, ngày là 11 tháng ngày 15.

Tháng 10 ngày 15, có cái gì không đúng sao? Trương Tử Vũ cau mày suy tư về.

"NGƯỜI CÒN CÓ NHỚ HAY KHÔNG PHONG TỔNG LÀ LÚC NÀO NÓI CHO NGƯỜI BIẾT CHA MẸ NGƯỜI ĐÃ CHẾT?" Đỗ Lôi bèn hỏi.

"ĐƯƠNG NHƯ, HÌNH NHƯ LÀ RẤT DÀI MỘT ĐOẠN THỜI GIAN TRƯỚC, HƠN NỬA HẮN NÓI LÀ VÌ KHÔNG MUỐN ẢNH HƯỞNG TA MỚI KHÔNG CÓ KỊP THỜI NÓI CHO TA BIẾT, CHO NÊN TA NGHĨ PHẢI THẾ NÀO CŨNG LÀ CHÍN MƯỜI THÁNG ĐI." Trương Tử Vũ từ mi đẩy tính một chút nói ra.

"Nhưng mà cái này monitor phương pháp ghi hình là 11 tháng ngày 15, nếu như thời gian không có sai, như vậy cũng chính là trước đây không lâu, nói rõ Phong tổng nói cho người biết cha mẹ đã chết thời điểm, cha mẹ người kỷ thực còn chưa chết, là mới chết gần đây." Đỗ Lôi nói ra.

"Cái gì tại sao có thể như vậy? ! Lẽ nào lẽ nào" Trương Từ Vũ cái này mới phản ứng được, nói như vậy quả thực rất kỳ quái, vì sao Kiều Phong muốn thế này lừa gạt hắn đâu? Lẽ nào Bối Minh Tuấn không có gạt ta?

"Người đừng vội, trước không được kết luận, coi như là Phong tổng lừa người, cũng có thể là có những nguyên nhân khác, trước biết rõ làm định luận lại không muộn." Đỗ Lôi rất trấn an nói, rất sợ Trương Từ Vũ tức giận phía dưới làm ra chuyện gì.

"Vậy có thể hay không đoán được chiếc xe này là nơi nào?" Trương Từ Vũ hỏi tiếp, cái video này đậm duy nhất một chiếc xe trở thành đầu mối, nếu như có thể đưa cái này làm rõ ràng, như vậy rất nhiều chuyện dĩ nhiên là có định luận.

"Cái này, để cho ta xem một chút, phương diện này nhìn cũng sẽ không rất rõ ràng." Đỗ Lôi mang video phóng đại, phát hiện biển số xe chỗ rất mờ hồ, căn bản xem không rõ lắm.

"Không có biện pháp, monitor dù sao không phải camera HD, cái video này nếu như bắt được chuyên bộ môn đi kiểm tra đo lường nói, phải có thể, bắt quá nói vậy, có thể sẽ lại không tốt lắm đâu, ta muốn chuyện này tốt nhất không được lại để cho cái khác người biết." Đỗ Lôi nói với Trương Từ Vũ, hắn hiện tại cũng có chút thương mà không giúp được gì.

"Ta biết, ta đi ra ngoài gọi điện thoại." Trương Từ Vũ gạt đầu, đẩy cửa đi ra ngoài.

Tựa ở bên tường, Trương Từ Vũ lấy điện thoại di động ra vứt Bối Minh Tuấn đánh tới.

"Này? ! Là Trương Nha Lăng? Là người sao?" Bối Trương Từ Vũ điện thoại của luôn luôn không có đổi, cho nên Bối Minh Tuấn bên kia biểu hiện điện thoại của hay là Trương Nha Lăng, Bối Minh Tuấn còn tưởng rằng là Trương Nha Lăng gọi điện thoại cho hắn, cho nên vừa nhận điện thoại liền không kịp chờ đợi nói.

"Là ta, Trương Từ Vũ." Trương Từ Vũ thần nhiên nói, cũng may hiện tại thanh âm của hắn có biến hóa, cho nên Bối Minh Tuấn mới không có quá nhiều hoài nghi.

"Trương Từ Vũ? Người đem lời chuyển đạt vứt Trương Nha Lăng không có? Vài thứ kia hắn nhìn không có?" Bối Minh Tuấn bèn hỏi, hiện tại hắn tương đối quan tâm chuyện này.

"Nhìn, ta cũng là bởi vì cái này mới gọi điện thoại cho người, đồng sự Bối, nếu như người nghĩ dùng biện pháp như thế gây xích mích ly gián nói, ta khuyên người hay là chớ ngu, người cho vài thứ kia cũng là đồ, chuyện gì đều không có biện pháp nói rõ, người cho chúng ta người của Phong Đăng là người ngu phải không?" Trương Từ Vũ cười nhạt nói, thanh âm cũng là giễu cợt ý tứ hàm xúc.

"Đồ? ! Vậy chút, vậy chút cũng đều là chứng cứ, người có biết hay không? Lẽ nào cái file âm thanh người không có nghe? Video người không thấy sao? !" Bối Minh Tuấn có chút nóng nảy nói, tuy rằng bên trong rất nhiều tài liệu là ngụy tạo, thế nhưng cái file âm thanh và video có thể đều là thật a, bị Trương Từ Vũ nói thành là đồ, Bối Minh Tuấn làm sao có thể không vội.

"Nhìn, cái gì dùng cũng không có." Trương Từ Vũ thần nhiên nói, dường như sự tình không liên quan mình giống nhau.

"Lẽ nào không có giá trị? ! Chiếc xe kia có thể là các người xe Phong Đăng, khi thời gian như vậy xuất hiện ở chỗ đó, chẳng lẽ không đúng rất kỳ quái sao? Hơn nữa cái file âm thanh đậm không phải cũng nói sao? Sẽ ở đó từ sáng đến tối khi nhà người nghe được tiếng súng!" Bối Minh Tuấn vội vàng vàng giải thích, đây chính là Bối Minh Tuấn tốn rất lớn công phu mới tìm thấy được đầu mối.

"Xe Phong Đăng? Người từ nơi này đó có thể thấy được là chúng ta xe Phong Đăng?" Nghe đồng sự Bối nói như vậy, Trương Từ Vũ trong lòng chấn động, thế nhưng như cũ bảo trì bình tĩnh hỏi.

"Người xem chiếc xe kia là xe Honda, Hoa Đăng tập đoàn thuộc hạ xe cũng là Audi, không có một chiếc là ngoại lệ, trừ Trịnh Ân hoặc là Trịnh Hoa Long chờ đầu xe có thể là xe sang trọng ở ngoài, còn dư lại sắp xếp cũng là Audi, người cuối cùng không phải cho rằng Trịnh Hoa Long hoặc là Trịnh Ân biết cam nguyện làm xe Honda đi? Mà theo ta được biết, các người Phong Đăng sắp xếp chính là xe Honda, hơn nữa còn là đặc thù bốn điện, đi qua cái tạo trôi qua, người xem chiếc xe kia có phải hay không địa bàn muốn thấp hơn, hơn nữa xe hình và phổ thông bốn điện có khác nhau? Nói rõ vậy lượng bốn điện là đi qua cái tạo, bộ mặt thành phố phía trên cũng không có thế này hình hào bốn điện. Lẽ nào cái này còn nói rõ ràng không là cái gì sao?" Bối Minh Tuấn hiển nhiên có chút kích động, âm điệu cũng càng ngày càng cao, rất sợ Trương Từ Vũ còn chưa tin.

"Chỉ dựa vào xe loại?" Trương Từ Vũ còn có chút không quá tin tưởng hỏi, nhưng mà kỳ thực Bối Minh Tuấn nói những thứ này đã xúc động Trương Từ Vũ nội tâm, Bối Minh Tuấn nói xong những thứ này đều có đề ý có cứ, gần như tất cả đầu mối đều chỉ vào Phong Đăng.

"Cái này còn chưa đủ? Người phải biết rằng, toàn bộ Long Thành biết nhà người ở nơi nào, cũng chỉ có Phong Đăng và Hoa Đăng trung vài người mà thôi, lại là xe đặc biệt thế này, chẳng lẽ còn không có sức thuyết phục?" Bối Minh Tuấn đã mau muốn qua đời, có chút bất đắc dĩ nói.

"Người đã đối với xe của Phong Đăng rõ ràng như vậy, như vậy rất có thể là các người Hoa Đăng ngụy tạo một chiếc xe vu oan vứt Phong Đăng không phải sao?" Trương Từ Vũ triệt để biểu hiện ra sự kiên nhẫn của mình và trầm ổn, cho dù ở vào thời điểm này như cũ hy vọng biết càng nhiều hơn chi tiết.

"Người! Như người vậy có ý định nghĩa? Được rồi, nói cho người, ta kỳ thực có chiếc xe này bằng số xe, bắt quá không phải rất rõ ràng, ta sợ phạm sai lầm cho nên không có nói cho người biết, bằng số xe phải là rồng AF1491, sai lầm chớ lại ta." Bối Minh Tuấn đã đem bản thân toàn bộ biết toàn bộ đều

nói ra, nếu như Trương Tử Vũ lại không tin, như vậy Bối Minh Tuấn cũng là không có bất kỳ biện pháp nào.

"Sẽ liên lạc lại đi." Nói xong, Trương Tử Vũ liền tỷ số trước cúp điện thoại, trong lòng tích tởm cực điểm Bối Minh Tuấn nghe trong điện thoại tút tút tiếng, có loại muốn giết người sôi nổi.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

chương 225: đầu mối (thượng)

"Đã trở về? Vậy người nhớ được làm sao bây giờ không có?" Thấy Trương Tử Vũ vừa đã trở về, Đỗ Lôi bèn hỏi.

"Tạm thời trước quan vọng tốt lắm, nhìn nhìn lại có thể hay không phát hiện cái gì chi tiết trở ngại đi, Đỗ Lôi huấn luyện viên, có thể ta van người ngài giúp ta chú ý một chút?" Trương Tử Vũ không có đem vừa mới Bối Minh Tuấn nói cho hắn biết lời nói nói cho Đỗ Lôi, mọi việc cho mình lưu một chút đường sống là Trương Tử Vũ nguyên tắc làm người.

"Yên tâm đi, không có vấn đề, ta sẽ giúp người thật tốt tìm hiểu, một khi phát hiện cái gì khẳng định trước tiên nói cho người biết." Đỗ Lôi cười cười gật đầu đáp ứng nói, dù cho Trương Tử Vũ không ta van người hắn, hắn cũng sẽ chủ động giúp Trương Tử Vũ điều tra.

"Vậy trước tiên cảm ơn huấn luyện viên Đỗ, được rồi, còn ta van người huấn luyện viên Đỗ một việc" Trương Tử Vũ rất cảm tạ nói ra, biết rất rõ ràng chuyện này rất có thể để cho Phong Đăng rơi vào một không tốt cục diện, thế nhưng xem như Kiều Phong phụ tá đặc lực, Đỗ Lôi như cũ lựa chọn giúp đỡ Trương Tử Vũ điều tra, riêng là phần nhân tình này, đã làm cho Trương Tử Vũ cảm kích.

"Yên tâm, ta biết, ta sẽ lên lút điều tra, sẽ không để cho Phong tổng biết." Dường như nhìn ra Trương Tử Vũ đang lo lắng cái gì, Đỗ Lôi cười một cái nói.

"Vậy là tốt rồi, vậy ta đi trước, ta xin người." Trương Tử Vũ âm thầm bội phục Đỗ Lôi quan sát năng lực, quả nhiên, và người thông minh giao tiếp lớn nhất chỗ tốt chính là người thông minh vĩnh viễn có thể biết người muốn làm gì.

Rời khỏi Đỗ Lôi phòng làm việc của, Trương Tử Vũ trực tiếp đi hành chính tổng hợp chỗ, coi như là Phong phủ hậu cần, ở đây quản lý Phong Đăng bên trong tất cả mọi chuyện lớn nhỏ, lớn đến toàn bộ Phong phủ bảo vệ, nhỏ đến không một bữa cơm món ăn nguyên liệu mua đồ ăn, Trương Tử Vũ nghĩ, tại đây có thể tìm được vật hắn muốn.

"Các người chịu trách nhiệm người ở nơi nào?" Trương Tử Vũ hướng về phía một đang ở nơi đó vội vàng người bèn hỏi.

"Người là muốn tìm Chung quản gia?" Người kia ngẩng đầu lau mồ hôi, lập tức liền nhận ra Trương Tử Vũ, bật người cung kính nói, hiện tại Phong phủ từ trên xuống dưới, đều đã đem Trương Tử Vũ cho rằng Kiều Phong giống như Chung Bá nhân vật đề đối đãi.

"Chung quản gia?" Trương Tử Vũ có chút nghi ngờ hỏi.

"Đúng vậy, ngài không phải muốn tìm chúng ta người phụ trách nơi này sao? Chung quản gia đồng thời cũng là chịu trách nhiệm hậu cần khối này, nếu như ngài muốn tìm lời của hắn, ta muốn phải hiện tại khi lâu chính nơi nào đi." Người này kiên nhẫn giải thích.

"Trừ Chung quản gia ở ngoài, có hay không hơi chút thấp một cấp người phụ trách?" Trương Tử Vũ nhíu nhíu mày tiếp tục bèn hỏi, chuyện này là tuyệt đối không thể để cho Chung Bá và Kiều Phong biết, nếu như toàn bộ hậu cần cũng là chỉ do Chung Bá trực tiếp phụ trách lời nói, vậy liền có chút phiền phức.

"Cái này cũng là có, ví như giống chúng ta mua đồ ăn cái này một, thì có một người phụ trách chịu trách nhiệm mua đồ ăn, cấp bậc của hắn khi chúng ta trên, lại đang Chung Bá phía dưới, bất quá hắn cũng liền chẳng qua là chịu trách nhiệm mua đồ ăn mà thôi, đến nỗi cái loại này có thể chịu trách nhiệm toàn bộ hậu cần người, trừ Chung quản gia ở ngoài liền không người nào khác." Bị Trương Tử Vũ bèn hỏi người thành thật trả lời.

"Vậy có hay không chịu trách nhiệm quản lý xe?" Trương Tử Vũ sau khi suy nghĩ một chút bèn hỏi.

"Quản xe ta đây ngừng lại a vậy hắn là chỉ có thể tìm chú Ngô." Suy nghĩ hồi lâu, người này mới biệt xuất một cái tên.

"Chú Ngô? Vậy là ai? Bộ phận hậu cần chịu trách nhiệm gì gì đó?" Trương Tử Vũ ở trong đầu tỉ mỉ tìm tòi một cái, phát hiện chú Ngô tên này còn thật không có nghe nói qua, vội vàng hỏi.

"Chú Ngô không phải bộ phận hậu cần bất quá muốn nói về Phong phủ bên trong xe tin tức, phỏng chừng không ai có thể so sánh hắn biết rõ ràng hơn."

Thấy Trương Tử Vũ có chút nghi ngờ biểu tình, người nọ vội vàng giải thích.

"Như vậy cái này chú Ngô ở đâu? Mau dẫn ta đi gặp hắn, thì nói ta có chuyện gấp gấp tình muốn hỏi hắn." Hiện tại Trương Tử Vũ cũng không quản nhiều như vậy, nếu cái này chú Ngô biết về xe cộ tin tức, như vậy thì tìm được trước cái này chú Ngô hỏi một chút xem, đến nỗi cái này chú Ngô và Kiều Phong hoặc là Chung Bá quan hệ đến để thế nào, chờ thấy sau đó sẽ bàn thì tốt rồi.

"Trương tiên sinh ta chỗ này hiện tại thực sự không đi được ngài liền trực tiếp đi tìm hắn tốt lắm chú Ngô chính là Phong phủ cổng giữ cửa, đề cập đến xe cộ ra vào gì gì đó ghi lại hắn nơi nào rất toàn bộ, với ngài thân phận bây giờ, trực tiếp mệnh lệnh hắn hắn cũng phải nghe a" vừa nghe Trương Tử Vũ đề cho hắn dẫn đường, người này có chút lúng túng từ chối nói, bộ phận hậu cần vốn có người thì không phải là rất nhiều, nếu như hắn tự ý rời tốp có thể Trương Tử Vũ có thể bao che hắn, thế nhưng sinh ra hậu quả có thể sẽ rất lớn, rất có thể dẫn đến phía sau phân đoạn phạm sai lầm, cho nên thực sự không đi được.

"Chú Ngô chính là giữ cửa cái tên bác cả? Vậy ta biết, cảm ơn người." Trương Tử Vũ thế mới biết, hoá ra cái tên bác cả chính là chú Ngô, Trương Tử Vũ bình thường thấy cái tên bình thường rành rồi ngồi ở cổng trong bác cả, bình thường cũng chào hỏi, bất quá hôm nay Trương Tử Vũ mới biết được người kia là chú Ngô.

Lý khai bộ phận hậu cần, Trương Tử Vũ trực tiếp chạy cửa chính đi tới, bình thường cửa chính người cũng rất ít, bởi vì bình thường cũng rất ít có người đến đây Phong phủ, cho nên công tác dụng không nghĩ giống lớn như vậy, chẳng qua là khi lúc buổi tối biết hơi chút tăng mạnh một chút xú an ninh, dù sao Phong phủ có thể không phải là người nào cũng dám tự ý xông.

Đẩy cửa ra, Trương Tử Vũ liếc mắt liền thấy được cái tên ngồi trên ghế bưng chén trà uống trà xem báo bác cả.

"Trương tiên sinh, ai, ngài đã tới, tới nơi thế nào không nói cho ta một tiếng, ôi chào, mau ngồi, ngồi, ta cho ngài châm trà, ta chỗ này còn có một hộp trà ngon đâu, ai, khỏi bàn thật tốt uống, ta cho ngài dọn một bầu." Nghe tiếng mở cửa, chú Ngô quay đầu vừa nhìn đến tới cùng, không nghĩ tới người tới dĩ nhiên là Trương Tử Vũ, vội vàng đặt chén trà xuống và báo chỉ ngồi dậy, mười điểm nhiệt tình cung kính chào hỏi Trương Tử Vũ, vừa nói còn vừa khi trong ngăn kéo đảo trong miệng hắn nói rất hay uống lá trà.

"Chú Ngô, ngài không vội, ta không uống trà, ngài không cần khó khăn." Thấy mộc mạc như vậy người, Trương Tử Vũ cảm giác giống như là về tới đi tới, giống như là thấy được nhà mình quê nhà người và phụ mẫu của chính mình cái loại này giản dị tự nhiên tính cách, lập tức nghĩ trong lòng ấm áp, vội vàng đỡ chú Ngô không cho hắn tiếp tục tìm đi xuống.

"Ai, không có gì đáng ngại a ngài ngồi, ta chỗ này có chút loạn, ngài chờ để ý a, nếu không ta lấy cho ngài một cái đệm đi thôi." Chú Ngô dường như luôn cảm giác có chút không quá tự tại, hoặc là nói Trương Tử Vũ đến để cho chú Ngô có chút thật không ngờ, có chút được sủng ái mà lo sợ. Phải biết rằng, từ khi Trương Tử Vũ bắt được quyền tổ chức trong nháy mắt đó, Trương Tử Vũ địa vị khi Phong phủ dặm cũng đã chút nào không thua kém Kiều Phong, thậm chí khi danh vọng phía trên đã vượt qua Kiều Phong, dù sao một đoạn thời gian rất dài tới nay, Kiều Phong đều rất ít xuất hiện ở tầm mắt của mọi người dặm, vẫn luôn là Trương Tử Vũ đang xử lý đủ loại trở ngại. Cho nên Trương Tử Vũ hiện tại đi tới cổng ở đây, chú Ngô mới có thể sản sinh cảm giác như vậy, giống như là một tập đoàn chủ tịch đột nhiên phỏng vấn tầng dưới chốt nhất công nhân trong giống nhau.

"Chú Ngô, ngài là trưởng bối, ngài làm như vậy được? Khiến cho ta đều không thích ứng, thế này tốt vô cùng, để cho ta có loại trong cảm giác, ta hôm nay tới chính là muốn hỏi người một sự tình." Nhìn chú Ngô có chút không được tự nhiên đáng vẻ, Trương Tử Vũ mau nói nói, hắn không hy vọng để cho người khác đem hắn thấy cao cao tại thượng, nhất là chính hắn rất tôn kính những người đó.

"Ngài có chuyện gì, cứ việc nói, ta nếu như có thể giúp phía trên, khẳng định giúp." Nhìn Trương Tử Vũ rất ánh mắt chân thành, chú Ngô vội vàng vỗ bộ ngực nói ra, đồng thời trong lòng mười điểm cảm khái, giống Trương Tử Vũ thế này không có một chút ra vẻ cao tăng, đã rất hiếm gặp.

"Ha ha, kỳ thực cũng không có chuyện gì, liền là muốn cho ngài tra một bảng số xe, toàn bộ Phong Đảng cũng chính là ngài có thể đối với xe Phong phủ tên cửa hiệu so sánh hiệu." Trương Tử Vũ rất khách khí nói, dù sao cũng là câu người, hiển nhiên không thể có vẻ quá kiên cường.

"A? Bảng số xe? Không biết là dạng gì bảng số xe?" Vừa nghe là bảng số xe, chú Ngô cũng có chút ngạc nhiên, có thể để cho Trương Tử Vũ tự mình tới nơi này tra bảng số xe rốt cuộc biết là dạng gì đâu?

"Chính là cái này, ngài xem trước một chút, Phong phủ bên trong có hay không một chiếc xe là cái xe này bài, sau đó ngài nói cho ta biết chiếc xe này một chút tin tức là tốt rồi." Trương Tử Vũ đưa cho chú Ngô một tờ giấy, phía trên ghi chép vậy chuỗi bảng số xe.

"Long" chú Ngô trong miệng nhỏ giọng thì thầm.

"Thế nào? Chú Ngô có biết hay không nhãn hiệu xe này?" Trương Tử Vũ có chút gấp gấp hỏi.

"Ta không phải rất rõ ràng nhãn hiệu xe này xe, ta cũng chưa từng thấy qua." Chú Ngô sau khi xem lác đầu hướng về phía Trương Tử Vũ nói ra. Tức khắc Trương Tử Vũ trong ánh mắt vậy ánh mắt mong chờ phai nhạt xuống, hiện tại đáp án này không phải Trương Tử Vũ nghĩ có được đáp án. Nếu như chú Ngô cũng không biết nói, như vậy điều tuyên tác này cũng liền chặt đứt, kết quả là còn chưa phải là công dã tràng?

"Nhưng mà, ta biết chiếc xe này nhất định là xe Phong phủ không thể nghi ngờ." Ngôn ngữ vừa chuyển, chú Ngô nói tiếp.

"Ngài nói cái gì? ! Thực sự sao? ! Thật là xe Phong phủ? ! Chú Ngô mau nói cho ta biết." Nếu như nói chú Ngô trước một câu nói để cho Trương Tử Vũ trong lòng hy vọng tan vỡ nói, như vậy chú Ngô kể tiếp những lời này không chỉ có một lần nữa đẩy lên Trương Tử Vũ hy vọng đó lừa, đồng thời để cho lừa này đốt vụn hơn.

"Ngài trước đừng kích động, nhất định là Phong phủ không thể nghi ngờ, tuy rằng ta chưa từng thấy qua, thế nhưng xe Phong phủ tên cửa hiệu trước đây nhưng mà Long Thành chính phủ thống một nhóm, cũng là rồng AF1 mở đầu, hình như là từ Long AF1000 mãi cho đến Long AF1600, những xe bài này đều dự để lại cho Phong phủ, F tự nhiên là phong viết chữ giản thể, ta muốn Long Thành không có những người khác sẽ có như vậy bằng số, theo ta được biết, hiện tại Phong Đảng phải có xe đại khái 500 chiếc đỉnh thiên, cho nên chiếc xe này nhất định là tồn tại, nếu tồn tại, như vậy nhất định là Phong Đảng không thể nghi ngờ." Chú Ngô nhìn Trương Tử Vũ kích động đáng vẽ, cảm giác giải thích, không dám có làm lơ.

"Vậy ngài biết chiếc xe này ở nơi nào sao?" Giống như vừa tìm được một cái đầu mối giống nhau, Trương Tử Vũ tiếp tục truy vấn.

"Ở nơi nào không phải ta lão đầu từ này có thể biết, loại sự tình này ta muốn cũng chỉ có Phong tổng hoặc là Chung quân gia có thể biết chưa, bất quá khẳng định không ở nơi này Phong phủ dặm, bởi vì Phong phủ trong xe ta gần như đều biết, lại chưa từng thấy qua cái này tám bảng xe." Chú Ngô lắc đầu nói ra, nó chỉ là một công lao già, có thể biết nhiều như vậy đã rất không dễ dàng.

"Nguyên lai là thế này à vậy ta biết, nếu là xe Phong Đảng, như vậy cũng tốt ngại có một chút đầu mối, không đến mức quá mù quáng." Trương Tử Vũ nhỏ giọng nói ra, có cuối cùng dễ chịu không có.

"Bất quá, Trương tiên sinh, thứ cho ta mạo muội hỏi một câu, xe này bài ngài là từ đâu tới?" Chú Ngô thận trọng bèn hỏi.

"Thế nào? Rất kỳ quái?" Trương Tử Vũ bèn hỏi.

"Không không không, dĩ nhiên không phải, Trương tiên sinh ngài hiện tại khi Phong Đảng địa vị có thể không bình thường, biết biển số xe loại chuyện nhỏ này đương nhiên rất đơn giản, chẳng qua là ta có chút ngạc nhiên tại sao là như vậy biển số xe, tuy rằng xe Phong Đảng tên cửa hiệu là thống nhất, thế nhưng giống nhau ra ngoài xe cũng là trước 100 số, coi như là hình tượng trở ngại, ví như Phong tổng tọa giả chính là Long AF1000, mà ngài xe là rồng AF1001, ngài cái này 1491, nhưng mà cái nào không biết tên xe a, có thể để cho ngài coi trọng như vậy?" Chú Ngô có chút không hiểu hỏi.

"Đội một chút, ngài là nói, ta cầm cái xe này bài, bình thường là không có khả năng xuất hiện ở công chúng trường hợp?" Trương Tử Vũ dường như bất được cái gì giống nhau, cần hỏi vội.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 226: đầu mối (trung)

"Trên lý thuyết phải là như vậy, cũng không dùng cái loại này một lần muốn đi ra ngoài mấy trăm chiếc xe tình huống." Chú Ngô gật gật đầu nói.

"Đó chính là nói, nhãn hiệu xe này chỉ có người của Phong Đảng mới sẽ biết?" Trương Tử Vũ hỏi tiếp, nếu như loại xe này tên cửa hiệu chỉ có Phong Đảng biết, như vậy Bối Minh Tuấn nói bừa một lừa gạt mình có khả năng cũng rất nhỏ, nói cách khác, Phong Đảng hiểm nghi đã bị vô hạn phóng đại.

"Đó cũng không phải, mỗi lần xe Phong Đảng xuất hiện ở nơi công cộng thời điểm, bảng số xe cũng là bại lộ, hơn nữa loại này đặc thù bảng số xe cũng chính là vì vớt những người khác nhìn, ta muốn cố tình người đều sẽ phát hiện một ít quy luật, cái này có thể không có gì có thể bảo mật." Chú Ngô cười một cái nói, đặc thù bảng số xe cũng là bày ra thực lực thân phận một loại phương thức mà thôi.

"Nguyên lai là thế này" Trương Tử Vũ như có điều suy nghĩ nói ra, vậy nói như vậy, Bối Minh Tuấn khẳng định cũng biết xe Phong Đảng tên cửa hiệu là như thế này đặc thù, như vậy hẳn đem nhãn hiệu xe này cho ta, rất có thể là chính hần tùy tiện bịa đặt một, dù sao bảng số xe loại vật này không là cái gì bảo mật mấy thứ, hẳn biết cũng không kỳ quái.

"Đúng vậy, chính là như vậy, bất quá mặc dù là biết quy luật, thế nhưng có thể không ai biết được rốt cuộc Phong Đảng rốt cuộc có bao nhiêu chiếc xe, bởi vì mỗi lần xuất hiện cũng là mấy cái như vậy thế bài xe, ngay cả ta cũng chỉ là biết đại khái 500 chiếc chừng đó, cụ thể chữ số ta có thể cũng không biết, phỏng chừng Phong tổng cũng không phải rất rõ ràng, cũng cần thật tốt tra một phen, Trương tiên sinh ngài cái này bảng số xe là ai cho người? Như vậy số thật có chút không bình thường đi?" Chú Ngô bèn hỏi.

"Nói thế nói như thế nào?" Trương Tử Vũ có chút không có phải biết chú Ngô ý tứ.

"Ha ha, Trương tiên sinh đừng thấy lạ, là như thế này, ta chỉ là suy đoán Trương tiên sinh ngày hôm nay riêng trở lại hỏi ta chuyện này, nói rõ nhãn hiệu xe này khẳng định đối với ngài rất trọng yếu, ta muốn đại khái là ai cho ngài đi? Hơn nữa phải còn chưa phải là người của Phong Đảng." Lão nhân vừa cười vừa nói, sống lớn như vậy mấy tuổi, quan điểm vẫn có một chút.

"Ừ, ngài nói không sai, quả thực như vậy, bất quá lại chi tiết trở ngại, liền không có biện pháp nói cho ngài." Trương Tử Vũ không có che giấu nói ra, bởi vì hẳn có thể cảm giác được ra trước mặt người này hợp lại không có gì ác ý, chỉ biết là những thứ này cũng không sao.

"Đó là đương nhiên, ta hiển nhiên sẽ không đi hỏi thăm việc này, chẳng qua là hy vọng có chỗ nào có thể giúp đỡ ngài, nếu quả như thật như ta nói như vậy, như vậy ta nghĩ ngài lớn có thể tin tưởng hẳn, bởi vì nếu như hẳn thực sự muốn bịa đặt lời nói, chỉ ít không nên biên một như vậy tên cửa hiệu, bởi vì rất có thể như vậy tên cửa hiệu không tồn tại, nếu như muốn biên cũng có thể biên một dựa vào một chút, nói thí dụ như đã xuất hiện qua biên số xe." Chú Ngô lập tức nói ra, Trương Tử Vũ có thể nói cho hẳn biết những thứ này hẳn đã cảm thấy rất coi trọng mình, hẳn vừa làm sao có thể tiếp tục đánh nghe tiếp đầu?

"A? ! Nói như vậy nhãn hiệu xe này là thật?" Trương Tử Vũ bèn hỏi, tuy rằng trước mắt cái này chú Ngô đã qua tuổi năm mươi, thế nhưng Trương Tử Vũ lại không chút nào hoài nghi ý tứ.

"Đúng vậy, tám phần mười là thật." Chú Ngô rất vững tin gật gật đầu nói, hẳn khi Phong Đăng gặp người thời gian dài như vậy, có chút từng trải và kinh nghiệm nhưng mà người bình thường không có.

"Xe Phong Đăng, cũng là xe Honda đi?" Trương Tử Vũ bên cạnh mang theo bèn hỏi.

"Cái này là không sai, cũng là màu đen xe Honda, bất quá cũng là đi qua độ, mỗi một chiếc xe đều trải qua độ lại như nhau, và thông thường loại có khác nhau rất lớn." Chú Ngô gật đầu nói, chuyện này hẳn là mười điểm khẳng định.

"Rõ ràng làm phiền ngài, vậy ta đi trước, hy vọng chú Ngô không nên đem hôm nay đến sự tình nói cho người khác biết." Đã biết mình muốn biết chuyện tình, Trương Tử Vũ dự định rời khỏi, thế là đối với chú Ngô nói ra.

"Ha ha, được, Trương tiên sinh đi thông thả, ngài yên tâm, sự tình hôm nay ta không phải và người khác nói nửa chữ." Chú Ngô cười đáp lại nói.

Trương Tử Vũ gật đầu, sau đó đi ra cổng. Chú Ngô luôn luôn nhìn chăm chú vào Trương Tử Vũ bóng lưng biết hẳn triệt để biến mất ở trong tầm mắt, không khỏi một hồi cảm thán, có Trương Tử Vũ, Phong phủ trở lên một nấc thang nhất định là không thành vấn đề.

Trương Tử Vũ vừa đi, một bên trong lòng suy tư về. Cho tới bây giờ, mình đã nắm giữ số lớn tin tức, đối với chân tướng của chuyện cũng đã có hiểu một chút, chẳng qua là cảm giác có chút nơi ấy vẫn còn có chút không rõ, chứng cứ không quá đủ, điều này làm cho Trương Tử Vũ có chút nóng nảy, chuyện này cần phải so với hiện tại tất cả mọi chuyện đều trọng yếu hơn, nhưng mà loại này vô tình hạ thủ cảm giác để cho Trương Tử Vũ có chút tâm phiền, rốt cuộc chân tướng của chuyện là dạng gì đâu? Nếu quả như thật giống Bối Minh Tuấn nói như vậy, bản thân sẽ làm sao đâu? Thật chẳng lẽ muốn cùng Kiều Phong liều mạng phải không? Nhưng mà Kiều Phong dành cho mình những thứ này giống như là cho mình lần thứ hai sinh mệnh, lại cảm thấy thế này có phải hay không có chút lầy oán trả ơn. Các loại phức tạp nhận xét không ngừng xuất hiện ở Trương Tử Vũ trong đầu, sự tình còn chưa có cuối cùng kết luận, Trương Tử Vũ cũng đã khi rầu rĩ mình rốt cuộc nên thế nào xử lý cái vấn đề này.

Khi Hoa Đăng bên này, trong phòng hội nghị đang cho đòi mở một lần trọng đại hội nghị, gần như tất cả Hoa Đăng cao tầng đều xuất tịch lần này hội nghị, bầu không khí hết sức nghiêm túc, mỗi người đều căng thẳng mặt, nhất là thượng vị và người, Trịnh Bân, Ngân Lệ sắc mặt càng là âm trầm lợi hại, hiển nhiên lần này quyền tổ chức thất bại để cho Hoa Đăng từ trên xuống dưới đều lâm vào một loại lạnh như băng bầu không khí.

"Chúng ta bây giờ nên làm gì." Trịnh Bân hung hăng thở ra một hơi bèn hỏi, phá vỡ ở đây bình tĩnh.

Có thể, không ai có thể trả lời Trịnh Bân vấn đề này, Hoa Đăng cảm giác dường như lập tức mất đi phương hướng giống nhau, cho dù hiện tại Ngân Lệ khi cũng giống vậy, dù sao Ngân Lệ chẳng qua là khi sơ và Trịnh Hoa Long cùng nhau sáng lập Hoa Đăng mà thôi, đối với quản lý phương diện sự tình Ngân Lệ cũng không phải rất am hiểu tập đoàn quản lý, đối với có một số việc, Ngân Lệ còn có thể tạm thời ổn định lại đại cục cho ra mệnh lệnh, thế nhưng gặp phải loại thời điểm này, Ngân Lệ cũng không biết rốt cuộc xử lý như thế nào tương đối khá, bởi vì một nho nhỏ sai lầm liền có thể có thể dẫn đến hiện tại rối loạn đầu Hoa Đăng rơi vào chân chính nguy cơ với nhau.

Mà Trịnh Bân lúc này liên càng lộ ra không có dùng, bản thân liên tuổi trẻ không có gì quá nhiều kinh nghiệm, cho dù Trịnh Hoa Long có thật tốt rèn đúc qua hẳn, thế nhưng dù sao lúc trước vẫn luôn là được nuông chiều từ bé, nếu muốn hoàn toàn trầm ổn xuống tới còn cần rất nhiều rất nhiều lịch lãm. Hơn nữa nhiều lần Trịnh Bân đều không có thể ở nơi công cộng khống chế được tâm tình của mình, mỗi lần đều rơi vào Trương Tử Vũ hạ phong, để cho những cao tầng này đối với Trịnh Bân sinh ra một loại không tín nhiệm cảm giác, nếu không phải là bởi vì Trịnh Bân bây giờ là chủ tịch, hơn nữa bên cạnh còn có mấy vị đồng sự biết thành viên áp trận, đã sớm đưa ra bắt mắt.

"Nếu không chúng ta cùng Phong Đăng phương diện can thiệp một cái, xem bọn hắn có thể hay không để cho bước ra sao, nếu như có thể Hoa Đăng hợp tác với Phong Đăng tổ chức lần này phong hội, cũng không phải là không thể." Đáng kể yên lặng sau đó, một Hoa Đăng bộ môn quản lý dùng có chút thanh âm run rẩy đề nghị.

"Và Phong Đăng can thiệp? Lẽ nào người là để cho chúng ta chủ động cúi đầu trước Phong Đăng sao? Người nghĩ ngoại giới biết nghĩ như thế nào? Đơn giản là ấu trĩ!" Không đợi Ngân Lệ phát biểu quan điểm, Trịnh Bân liền khiến cho tình cảm một đay bàn quát, sợ đến cái tên bộ môn quản lý co rụt lại đầu vội vàng đem miệng ngậm lại không dám nói thêm nữa.

"Trịnh Bân, người trước cảm miệng. Như người vậy liền có thể giải quyết vấn đề sao? Các vị, bây giờ là Hoa Đăng thời khắc mấu chốt, mỗi người đều có phát biểu ý kiến quyền lực, ta biết chăm chú lắng nghe." Ngân Lệ không vui đối với Trịnh Bân mắng, sau đó hướng về phía toàn thể nhân viên nói ra.

Trịnh Bân vốn còn muốn phản bác một cái, nhưng nhìn đến Ngân Lệ sắc mặt, rất tự giác ngậm miệng lại.

Phía dưới vậy chút cao tầng người nhìn ta một chút, ta nhìn người một chút, ai cũng không biết nói cái gì, hơn nữa hiện tại cũng không ai dám nói chuyện trước, sừng đánh chim đầu đàn, nếu như nói ý kiến được tạm được, một khi nói không tốt hậu quả cũng không biết thế nào, vừa mới cái tên bộ môn quản lý chính là ví dụ tốt nhất.

"Cái tên ta muốn hỏi một chút chúng ta bây giờ nhất định phải đạt được quyền tổ chức sao?" Lại là một trận trầm mặc sau đó, một cô gái quản lý yếu ớt bèn hỏi, nếu đề ý gặp không được, hỏi vấn đề cũng có thể đi.

"Ai, hôm nay nếu có thể một lần nữa cảm lại quyền tổ chức tự nhiên là không thể tốt hơn, thế nhưng Phong Đằng không có khả năng dễ dàng như vậy đem quyền tổ chức giao ra đây, ban tổ chức đồng dạng cũng sẽ không cho phép chúng ta làm cái gì mờ ám, như vậy xem ra, trừ phi xuất hiện cực tình huống đặc thù, không phải quyền tổ chức quả thực không có duyên với chúng ta." Ngân Lệ thờ dài lắc đầu nói ra, có ít thứ một khi rơi vào ở trong tay người khác, muốn cầm về sẽ không quá dễ dàng, nếu như Trịnh Hoa Long còn ở đó hiển nhiên dễ làm, tối thiểu còn có một người tâm phúc, hiện tại người tâm phúc cũng không có, lại thêm khỏi bàn chuyện khác.

"Vậy nếu như chúng ta dứt khoát bỏ đi lần này quyền tổ chức đâu? Chúng ta có thể toàn lực trừ bị hội nghị tài chính, sau đó sẽ Phong Đằng sản nhà thật tốt sai sai nhuệ khí của bọn họ." Cô gái quản lý nói tiếp.

"Nếu như cuối cùng thực sự không có biện pháp, cũng chỉ có thể như vậy, nhưng mà cũng không đơn giản a, cái tên là Trương Tử Vũ người trẻ tuổi lần đầu tiên xuất hiện để chúng ta mất đi quyền tổ chức, ai biết khi hội nghị tài chính phía trên hẳn vừa cho chúng ta chọn phiên toái gì đâu?" Ngân Lệ có chút lo lắng nói ra, với một người làm cho cả tập đoàn đều rơi vào khốn cảnh chuyện này nghe rất kéo, nhưng mà sự thực chính là như vậy, nếu như không có cái này Trương Tử Vũ, Ngân Lệ hiện tại sẽ có lo lắng rất nhiều.

"Ngày hôm nay trước hết như vậy đi, tiếp tục như vậy cũng không phải biện pháp, không có gì là không qua được kham, với chúng ta nội tình còn không đến mức thương gân động cốt." Thấy tức giận xấu hổ thế này, Ngân Lệ giác phải tiếp tục tiếp tục như vậy cũng là lãng phí thời gian, thế là sớm tuyên bố tan họp.

Đang ngồi quản lý môn như nhất được đại xá giống nhau vội vàng đứng dậy rời đi, khi như vậy bầu không khí dậm ngậy ngò lâu người là biết hồng mắt. Đến khi tất cả người đều đi hết sạch sau đó, toàn bộ lớn như vậy trong phòng hội nghị chỉ còn lại Ngân Lệ và Bối Minh Tuấn hai người.

"Bối Minh Tuấn, chuyện kia thế nào?" Ngân Lệ hướng về phía Bối Minh Tuấn bèn hỏi.

Bối Minh Tuấn luôn luôn khi cúi đầu trầm tư cái gì, giống như không có nghe thấy Ngân Lệ kêu hắn.

"Bối Minh Tuấn? !" Thấy Bối Minh Tuấn không có bất kỳ phản ứng nào, Ngân Lệ vừa đề cao âm điệu kêu một tiếng.

"A? A? ! Làm sao vậy? Hội nghị kết thúc?" Bối Minh Tuấn cái này mới đột nhiên giật mình tỉnh giấc, thấy trống không phòng họp nói ra, sau đó cũng chuẩn bị đứng dậy rời đi.

"Ta là hỏi người chuyện kia thế nào? Người không phải là cùng cái tên Trương Tử Vũ đã nói sao?" Ngân Lệ cau mày bèn hỏi.

"Vâng, ta là và hắn nói chuyện, ta hiện tại đã ở làm chuyện này quan tâm, vừa mới Trương Tử Vũ gọi điện thoại cho ta, nói chúng ta chứng cứ nói rõ không là cái gì, sau đó liền cúp điện thoại, ta cũng không biết hắn rốt cuộc nói cho không nói cho Trương Nha Lăng." Bối Minh Tuấn than thở hồi đáp.

"Vậy làm sao bây giờ? Lại thế này kéo cũng không phải một cái biện pháp a." Ngân Lệ ngón tay gõ được bàn nói ra.

"Bằng không, chúng ta liền làm bộ làm được để? !" Bối Minh Tuấn sờ sờ cằm từng chữ từng câu nói.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

chương 227: đầu mối (hạ)

"Có ý gì? Ta không biết rõ." Ngân Lệ cau mày nói ra, đối với Bối Minh Tuấn nói hắn có chút không quá lý giải.

"Hiện tại ta nghĩ chúng ta nói những thứ này bất kể là Trương Tử Vũ và Trương Nha Lăng chỉ ít đều tin một nửa, trong miệng hắn không nói, thế nhưng chỉ từ hắn chủ động theo chúng ta gọi điện thoại hỏi chuyện này đến xem, cũng đủ để nói rõ. Nhất định là của chúng ta chứng cứ vẫn không thể trăm phần trăm nói rõ trở ngại, cho nên bọn họ luôn luôn đang chờ đợi hoặc là tìm kiếm đáng sợ hơn có tính quyết định chứng cứ." Bối Minh Tuấn phân tích nói.

"Ừ, người nói không sai, vậy làm bộ chỉ là thế nào làm?" Ngân Lệ gạt đầu tỏ vẻ nhận đồng, sau đó hỏi tiếp.

"Chúng ta bây giờ cũng chỉ là tìm được một bộ phận chứng cứ, rất nhiều chứng cứ cũng chỉ là chúng ta ngụy tạo, ta nghĩ chúng ta lại tiếp tục phối hợp tra

được cũng sẽ không có cái gì thu hoạch, dù sao Kiều Phong dù cho lại không chú ý cũng không đến mức lưu lại nhiều lắm kể hồ, ta muốn dứt khoát chúng ta liền trực tiếp giả tạo chứng cứ tốt lắm, dù sao cũng chân chân giả giả giả thật thật, chuyện này tám chín phần mười là Kiều Phong vu oan cho chúng ta, từ góc độ nào đó mà nói chúng ta cũng chỉ là khám phá sự thực mà thôi, nói không chừng chờ Trương Nha Lăng tin tưởng chúng ta sau đó, bản thân sẽ đi điều tra, chờ Kiều Phong lộ ra một chút chân ngửa đến, chính là của chúng ta cơ hội." Bối Minh Tuấn hồi đáp, hiện tại Bối Minh Tuấn đang không ngừng tự hỏi trung từ từ cũng là phát hiện và rõ ràng trắng hơn một chút sự tình.

"Thế nào làm giả? Dù cho thực sự muốn làm giả, ít nhất cũng phải coi như giống thực sự giống nhau, đây cũng không phải là một bộ chuyện dễ dàng, hần đến bây giờ còn là chưa có hoàn toàn tin tưởng, đã nói lên lúc trước chúng ta nguy tạo vậy chút tài liệu căn cứ bản không có ích lợi gì." Ngân Lệ có chút không quá hiểu bèn hỏi.

"Không sai, vật chứng loại vật này, quá dễ dàng làm giả, coi như là thực sự, hần cũng không nhất định tin tưởng." Bối Minh Tuấn cười một cái nói, cái gọi là vật chứng cũng là dùng để gạt người, với bây giờ có thể, cái gì vật chứng không thể làm giả? Lớn đến huyết dịch xét nghiệm nhỏ đến một phong tài liệu, đều đã trải qua không còn là cái gì chuyện khó khăn.

"Vậy làm sao bây giờ? Nếu hần cũng không thể tin tưởng, chúng ta làm gì còn lãng phí thời gian?" Ngân Lệ càng nghe càng không đối đầu, Bối Minh Tuấn luôn không ngừng phủ định tự nói, để cho vốn là tâm tình không vui Ngân Lệ càng thêm buồn bực.

"Ngài đừng vội, không có vật chứng, chúng ta còn có thể có nhân chứng, nhân chứng có thể sánh bằng vật chứng càng làm cho người tin tưởng." Thấy Ngân Lệ chuẩn bị tức giận sắc mặt, Bối Minh Tuấn vội vàng ngừng thừa nước đục thả câu nói ra.

"Nhân chứng? Chúng ta đi đâu đi giả tạo nhân chứng a?" Ngân Lệ sau khi nghe sừng sốt, cảm giác Bối Minh Tuấn nói có chút không quá dựa vào.

"Cái này không vội, chẳng qua là tìm người tùy tiện nói một nói dối mà thôi, không có vĩnh viễn đồng bọn, chỉ có lợi ích vĩnh viễn, khi thật lớn lợi ích trước mặt, ta tin tưởng chút chuyện này vẫn là có thể hoàn thành." Bối Minh Tuấn vừa cười vừa nói.

"Vậy được, vậy ngại nhanh đi làm đi, mau chóng tìm được một người, có thể để cho Trương Tử Vũ tin tưởng người, mặc kệ yêu cầu của hần là cái gì chúng ta đều thỏa mãn, sau đó an bài hần và Trương Nha Lăng hoặc là Trương Tử Vũ gặp mặt, cảnh nhanh càng tốt." Vừa nghe còn có biện pháp như thế, Ngân Lệ ánh mắt sáng lên, nếu như có thể cuối cùng đạt thành mục đích, như vậy nhưng chỉ có thể cục nghịch chuyển a, Ngân Lệ hận không thể người này có thể lập tức xuất hiện, cho là có chút không kịp chờ đợi nói ra.

"Hiện tại không được, nếu như chúng ta làm quá mau, ngược lại sẽ sản sinh không tốt hiệu quả, để cho bọn họ sản sinh hoài nghi, tạm thời chúng ta cũng không muốn liên lạc bọn họ, để cho bọn họ cũng vội vã cấp bách, quyền chủ động nhất định phải trong tay chúng ta, đến khi ngọn núi sẽ bắt đầu sau đó chúng ta lại chế tạo một cái cơ hội, thế này không những được nhiều loạn bọn họ tham gia đại hội trạng thái, coi như là mượn cơ hội đảo loạn, hơn nữa chúng ta cũng chỉ có khi đó mới có danh chánh ngôn thuận cơ hội gần bọn họ." Bối Minh Tuấn như là quân sư như thế nói ra, hiện tại loại này đầu trí đầu dũng thời điểm, sao biết không có hần Bối Minh Tuấn phần?

"Vậy cũng tốt, trong khoảng thời gian này trừ bị hội nghị tài chính đi, liên lạc Thiên Vũ bọn họ, hội nghị tài chính thời điểm nhiều hơn nửa tìm một chút tin được tập đoàn tổ thành liên minh tình thế, thế này coi như là nhiều một phần bảo đảm." Ngân Lệ gật đầu, hiện tại hần chỉ cầu ổn thỏa, nghìn vạn lần không thể ra lại không may, không phải hần có thể là được Hoa Đăng tội nhân.

"Lão Ngân, người xem đều thời gian dài như vậy, vẫn là không có Trịnh tổng tin tức, người xem, có thể hay không" nói xong về Trương Nha Lăng cái vấn đề sau đó, Bối Minh Tuấn vừa nhắc lên Trịnh Hoa Long trở ngại, Bối Minh Tuấn mình đương nhiên biết Trịnh Hoa Long hiện tại đã chết, thế nhưng hiển nhiên Ngân Lệ và cái khác Hoa Đăng từ trên xuống dưới người cũng không biết, thế là chẳng qua là mịt mờ nhắc nhở một cái.

"Đừng bảo là, chuyện này ta sẽ xử lý, ngại cũng đừng lại ngoài trước mặt người khác nói mò, nhất là Trịnh Bàn, có nghe thấy không? Chúng ta quả thực phải làm cho tốt xấu nhất dự định, thế nhưng cũng không thể luôn buồn lo vô cơ, lẽ nào ngại không phát hiện Trương Nha Lăng đột nhiên đã không thấy tăm hơi sao? Rất có thể là Trương Nha Lăng đem Trịnh Hoa Long bắt cóc, đang quan vọng chúng ta, cho nên gần nhất mới từ Trương Tử Vũ xuất hiện ở chúng ta trong tầm mắt, đợi một chút đi, Phong Đăng không phải vô cơ làm như vậy, khẳng định có âm mưu của bọn họ, có thể dự định lúc nào dùng lần đến uy hiếp chúng ta đi, rất có thể chính là lần này hợp hội." Ngân Lệ nghe được Bối Minh Tuấn như vậy ám chỉ, sắc mặt hơi đổi một chút lại lập tức điều chỉnh xong, sau đó nghiêm nghị nói ra. Hiển nhiên cũng là biết Bối Minh Tuấn là ám chỉ cái gì, lúc này, loại tin tức này là tuyệt đối không thể thả ra gió đi, tại đây một thời điểm mấu chốt khí thế nhất định không thể loạn, sẽ bàn, Ngân Lệ là tuyệt đối sẽ không nhận đồng tin tức như thế, cho dù là sau cùng dự định, Ngân Lệ cũng tuyệt đối sẽ không nhận đồng, có lẽ là sợ hải thực sự xuất hiện kết quả như vậy đi.

"Ta biết, ta đây liền đi xử lý trở ngại đi." Bị Ngân Lệ vừa nói như vậy, Bối Minh Tuấn cũng không nói gì thêm, trực tiếp ly khai phòng họp.

"Trương Nha Lăng ngại làm sao vậy a, tâm tình thế này không tốt? Hay là bởi vì chuyện của cha mẹ ngại? Có kết quả sao" nhìn đã trầm mặt thật lâu Trương Tử Vũ, Từ Viện nhỏ giọng hỏi. Bình thường Từ Viện hay là quen nếp gọi Trương Tử Vũ nguyên danh Trương Nha Lăng, chỉ có lúc ở bên ngoài mới có thể sửa chữa như cũ.

"Không có chuyện, con là đang suy nghĩ một vài vấn đề, làm sao vậy? Có chuyện gì sao?" Trương Tử Vũ ngẩng đầu nhìn Từ Viện khẽ mỉm cười một cái nói ra, bất quá ngay cả Từ Viện cũng có thể nhìn ra Trương Tử Vũ cười đặc biệt chớ miễn cưỡng.

"Không có việc gì ta lấy cho ngại một chút điểm tâm nhỏ, ngại ăn một chút đi." Từ Viện đem vài cái điểm tâm nhỏ và cà phê bùng tới, đặt ở Trương Tử Vũ trên bàn.

"Không cần, ta hiện tại không quá nhớ ăn cái gì, sau này hãy nói đi." Trương Tử Vũ khoát tay một cái nói ra, hần hiện tại bây giờ không có tâm tình ăn cái gì.

"Nhưng mà người bữa trưa cũng không có ăn a người rốt cuộc làm sao vậy a ngay cả ta cũng không thể nói sao?" Nhìn Trương Tử Vũ biểu tình, Từ Viện có một loại cảm giác đau lòng, mỗi lần Trương Tử Vũ tâm tình phiền muộn thời điểm, Từ Viện tâm tình cũng theo cùng nhau cù kết.

"Chuyện này không phải giống nhau chuyện tình, nói cho người biết cũng không giải quyết được, tội gì cho người cũng không vui đâu?" Đối với Từ Viện, Trương Tử Vũ hoàn toàn là không có bất kỳ hoài nghi gì, sở dĩ không nói cho Từ Viện, cũng không phải sợ Từ Viện nói cho người khác biết, mà là không muốn để cho Từ Viện cuốn vào cái phiền toái này dậm đến, cũng không hy vọng Từ Viện bởi vì chuyện này chịu ảnh hưởng của mình cũng tâm tình không tốt.

"Nhưng mà ta muốn giúp người a, giúp người chia sẻ một chút cũng tốt a, người liền nói cho ta biết đi." Từ Viện vẻ mặt thành thật nói ra.

"Nha đầu ngọc, Hoa Đăng cho ta một chút chứng cứ, có dấu hiệu cho thấy hại chết cha mẹ ta rất có thể liền là ân nhân cứu mạng của ta Kiều Phong, mà ta hiện tại vừa tìm không được cái gì cụ thể chứng cứ có thể xác nhận." Trương Tử Vũ xoa xoa Từ Viện đầu nhỏ nói ra.

"Lại là Hoa Đăng, bọn họ khẳng định không đáng tin cậy, nhất định là cố ý cho người phân tâm." Từ Viện sau khi nghe xong mười điểm khẳng định nói, trên mặt còn có một loại tức giận.

"Không phải, ta ngược lại nghĩ Hoa Đăng nói rất có thể liền là thật, bọn họ cho ta chứng cứ đều là thật, ta đã xác định qua, chẳng qua là hiện tại chứng cứ còn chưa phải là rất toàn bộ mà thôi, tuy rằng ta biết Hoa Đăng rất hy vọng ta và Phong Đăng nháo cung, thế nhưng những thứ này ta đều không chú ý, cho dù biết cái này là Hoa Đăng kế hoạch ta biết tiếp tục điều tra, bởi vì sự tình quan hệ đến cha mẹ của ta, ta không có lựa chọn nào khác." Trương Tử Vũ cười một cái nói, đối với Từ Viện lúc này đã không có bất kỳ giấu diếm, chính như Trương Tử Vũ bản thân cho rằng như vậy, Từ Viện là cả Phong Đăng thậm chí mọi người dậm duy nhất một có thể trăm phần trăm tin nhiệm, có thể trăm phần trăm nói thật đi người.

"A? ! Không thể nào Phong tổng không phải người như vậy a sao biết a người xác định sao?" Từ Viện lộ ra một bộ rất bộ đáng giận mình, tuy rằng lúc trước Trương Tử Vũ đại khái cũng nói rõ với năng ý tứ này, thế nhưng nghe được Trương Tử Vũ đã xác định tin tức này sau đó, vẫn như cũ rất là khiếp sợ.

"Ừ, tự ta là xác định, thế nhưng ta vẫn là không có tìm được có sức thuyết phục chứng cứ, đương nhiên ta thực sự không hy vọng đây là thật, thế nhưng tất cả đầu mối đều dựa vào hướng Phong Đăng." Trương Tử Vũ thở dài nói ra, cho dù hẳn lại muốn biết chân tướng của sự thật, cũng không muốn kết quả cuối cùng là Phong Đăng a.

"Đó chính là nói Phong tổng bây giờ hiềm nghi chẳng qua là rất lớn phải không cũng không phải nói liền nhất định sẽ là Phong tổng?" Từ Viện có chút yếu ớt bèn hỏi.

"Trên lý thuyết là như vậy, Từ Viện, người nghìn vạn lần không được đem chuyện này nói cho người khác biết, cũng nghìn vạn lần không nên cùng bất luận kẻ nào nhắc tới, không được nỗ lực vì giúp ta đi làm cái gì việc ngược." Trương Tử Vũ đột nhiên đem ở Từ Viện vai nói thật, hẳn đem chuyện này nói cho Từ Viện, không có thể như vậy để cho Từ Viện vì mình mà rơi vào đến không có một người cuối phiền phức trung.

"Ta có thể làm cái gì a ta chính là một nhỏ nhỏ quán gia mà thôi" Từ Viện có chút lóe ra kỳ từ nói, rất hiển nhiên, Từ Viện là rất hy vọng có thể giúp đỡ Trương Tử Vũ.

"Đáp ứng ta, ta đã không có người nhà, ta không hy vọng người cũng có sự tình." Trương Tử Vũ ánh mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm Từ Viện nói ra.

"Được, ta đáp ứng người." Nhìn Trương Tử Vũ ánh mắt thâm thúy, Từ Viện cảm giác mình sẽ bị hút tiến vào, một loại cảm giác hạnh phúc từ đáy lòng mà sinh, Từ Viện lần đầu tiên nghĩ bị người quan tâm quan tâm là tốt đẹp dường nào một việc, nàng không muốn để cho Trương Tử Vũ lo lắng, thế là dùng sức gật đầu đáp ứng nói. Thế nhưng Trương Tử Vũ không có nghe thấy chính là, Từ Viện ở trong lòng vừa bỏ thêm một câu nói.

"Ta đáp ứng người, nhất định sẽ làm cho người khoái khoái lạc lạc, cho người đạt được toàn bộ muốn đạt tới sự tình, dù cho hi sinh bản thân ta."

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 228: giấu diếm chủ tâm giết người (thượng)

"Được rồi, người liền không cần lo lắng cho ta, đi làm việc của người đi, có việc ta sẽ gọi người, hiện tại để cho tự ta yên lặng một chút đi, được chứ?" Nhìn Từ Viện đáp ứng bản thân, Trương Tử Vũ cười cười.

"A. . . Được rồi, vậy chờ ta lúc ăn cơm tối sẽ gọi người tốt lắm." Từ Viện xuất kỳ không có cự tuyệt nữa, mà là rất khéo léo nói ra, sau đó nhẹ nhàng mà thối lui ra khỏi gian phòng, đem yên lặng để lại cho Trương Tử Vũ.

Từ Viện ra gian phòng sau đó, nhẹ nhàng mà thở dài một hơi, bản thân hay là quá nhỏ bé, ở vào thời điểm này trừ có thể nói thoải mái một cái ở ngoài, cái gì cũng không làm được, với năng lực của nàng căn bản không có biện pháp giúp lấy được Trương Tử Vũ, càng chưa nói giúp hắn chia sẻ. Hiện tại nàng chỉ có thể ở trong lòng yên lặng cầu nguyện, hy vọng Trương Tử Vũ có thể cố gắng trở lại. Một bên nghĩ như vậy, Từ Viện một bên đi xuống lầu dưới, chuẩn bị chuẩn bị cho Trương Tử Vũ cơm tối hôm nay.

"Ai, Từ quán gia, có thể coi như là tìm được người, vừa mới Chung tổng quản vẫn còn ở tìm người đây, ta xem người không ở lâu một còn tưởng rằng người không ở đâu." Từ Viện vừa mới xuống đến lầu một, đã nhìn thấy một thủ hạ của mình đã chạy tới tụt nhủ.

"Chung quản gia tìm ta? Ta vừa mới vớt Trương tiên sinh đưa chút tâm tình đi, người biết là chuyện gì sao?" Từ Viện giải thích.

"Cái này không phải ta có thể biết, Chung tổng quản chính là để cho ta đi tìm đi tới, những chuyện khác cũng không biết, bất quá xem chừng hẳn không phải là chuyện gì xấu đi, ta xem hẳn ngày hôm nay tâm tình cũng không tệ lắm." Thủ hạ xin lỗi nói ra.

"Vậy được, vậy ta đi xem đi." Từ Viện gật đầu, sau đó hướng phía Phong phủ lầu chính đi tới.

"Đem cái tên đi bên kia mở ngăn, ai, đối với đi bên phải, lại đi bên phải một chút, được, chính là chỗ đó."

"Đi theo đầu bếp lại giờ một cái thức ăn hôm nay, trình tự gì gì đó nhớ kỹ chớ lầm, ừ, mau đi đi."

"Bộ phận hậu cần người đâu? Bộ phận hậu cần người? Đều đi đâu rồi, tìm một người phụ trách trở lại."

Từ Viện còn chưa có đi vào lầu chính bên trong, cũng đã nghe được nhiệt nhiệt nháo nháo thanh âm, dường như mỗi người đều ở đây mang lý mang ngoại chuẩn bị một ít gì, không ngừng có người cầm mấy thứ đi vào lầu chính đậm, cũng không đoạn có người từ lầu chính đậm ra, tiến tiến xuất xuất có loại đông như trảy hội cảm giác, trong lúc nhất thời Từ Viện nghĩ có chút kỳ quái.

"Ai, Từ Viện người có thể tỉnh ra, trở lại giúp một chuyện, bên này hiện tại có chút thiếu người tay, không ít người bị phối hợp đến họp trận bên kia chuẩn bị phong hội chuyện, hiện tại Phong phủ đậm có thể giúp một tay người rất ít." Từ Viện vừa mới bước vào lầu chính, liền lập tức nghe thấy được kêu thanh âm của nàng, Từ Viện theo thanh âm phóng hướng nhìn lại, đúng là Chung Bá đang hướng hẳn ngoắc.

"Chung quản gia, ngày hôm nay là thế nào a? Có khách nhân nào phải tới?" Từ Viện nhìn lầu chính đậm một mảnh hỗn loạn cảnh tượng, vừa nhìn chỉ biết đang trừ bị được cái gì, ngọn đèn, ánh nến, còn có các loại trang sức, một đám người đang ở nơi đó thu thập gian phòng, cũng không thiếu người đang đem mấy thứ hướng bên trong bàn, không biết còn tưởng rằng ở đây chuẩn bị mở tiệc đầu, Phong phủ dường như chưa từng có thế này chính thức chuẩn bị qua cái gì thế này phô trương chuyện tình, cho nên ngay cả Từ Viện cũng có chút sờ không tới ý nghĩ.

"Khách nhân nào a? Chính là chuẩn bị bữa tối mà thôi, nhanh lên một chút, người đi chịu trách nhiệm bên kia bàn ăn bố trí." Chung Bá có chút không nhịn được nói, xem ra đã tại đây bận rộn được một hồi thời gian.

"Bữa tối? ! Chung quản gia, ai muốn đến Phong phủ ăn cơm a?" Vừa nghe đến chẳng qua là đang chuẩn bị bữa tối, Từ Viện tức khắc cảm thấy có chút khiếp sợ, bình thường Kiều Phong bữa tối rất đơn giản, coi như là sinh nhật thọ yến hoặc là cái khác đại sự tổ chức bữa tối cũng tuyệt đối không có thế này chính thức qua, Từ Viện thậm chí đang suy nghĩ có phải hay không quốc gia người lãnh đạo muốn tới a. Không phải Từ Viện thật đúng là nghĩ không ra rốt cuộc người nào có thể hợp với loại này quy cách tiệc tối.

"Đừng ba hoa nữa, không có người nào muốn tới, ngày hôm nay chẳng lẽ không đáng giá chúc mừng một cái? Được rồi, một hồi đừng quên gọi Trương Tử Vũ tới dùng cơm, ngày hôm nay hẳn có thể là chủ đạo, có thể không thể bớt hẳn, còn người nữa không phải của hẳn quán gia sao? Người phải rõ ràng hẳn thích ăn cái gì đi? Cùng đầu bếp nói một tiếng, để cho hẳn thêm vài đạo Trương Tử Vũ thích ăn, nhanh đi nhanh đi." Chung Bá giục nói, bây giờ cách bữa tối đã không có thời gian dài bao lâu, hơn nữa nhân thủ có chút chưa đủ, cho nên Chung Bá cũng không có thời gian có thể lãng phí.

Từ Viện nghe nói như thế đột nhiên cảm giác nổ trong đầu một cái, cả người ngẩn người tại đó, nuốt nước miếng một cái, sau đó mấy mớ tính chất hướng Chung Bá chỉ phương hướng đi tới.

Chuẩn bị như vậy tiệc tối, cũng chỉ là bởi vì Trương Tử Vũ? Bởi vì Trương Tử Vũ giúp đỡ Phong Đằng lấy được hội nghị tài chính quyền tổ chức? Có thể những người khác sẽ không cảm thấy kỳ quái, thế nhưng khi Phong Đằng mang theo nhiều năm như vậy Từ Viện lại biết cái này ý vị như thế nào, ý vị này Trương Tử Vũ đến đã hoàn toàn thay đổi Phong Đằng, hoặc là nói đây là khi nói cho Phong Đằng mọi người, Trương Tử Vũ đã trở thành Phong Đằng người trọng yếu nhất, không có gì hết, thậm chí ngay cả Kiều Phong đã ở hẳn phía dưới.

Điều này nói rõ Trương Tử Vũ hiện tại khi Phong Đằng có thể nói vạn người trên địa vị, tin tưởng không ai biết hoài nghi, Phong Đằng người nói nghiệp chính là Trương Tử Vũ không lầm.

Nhưng mà, nếu quả như thật là như vậy lời nói, vì sao Phong tổng sẽ làm ra chuyện như vậy đâu? Có thể đem toàn bộ Phong Đằng giao cho hẳn người, tại sao lại sẽ làm bị thương hại hẳn đâu? Phải biết rằng Phong Đằng nhưng mà Kiều Phong mạng, Kiều Phong cả đời không có kết hôn cũng không có đứa nhỏ, làm như vậy không thể nghĩ ngờ là đem mình tất cả cho một cùng mình không có bất kỳ huyết thống người.

Càng muốn Từ Viện trong lòng bây giờ càng mâu thuẫn, ngay cả chính nàng đều có chút không quá tin tưởng Trương Tử Vũ nói chính là sự thực, chẳng lẽ trong đó có sai lầm biết sao? Nếu quả như thật là như vậy lời nói, vậy nhất định phải phối hợp tra rõ, không thể để cho Trương Tử Vũ làm ra quyết định sai lầm.

Mang mang lục lục, dưới sự chỉ huy của Từ Viện, Chung Bá áp lực nhẹ không ít, hơn nữa hiệu suất cũng đề cao rất nhanh, cũng không lâu lắm, toàn bộ

Phong phủ lầu chính đã bị bố trí rục rờ hẳn lên, có loại càn đẹp để quý giả cảm giác, nạm vàng lưng ghế dựa phục cổ cái ghế, trắng tơ lụa khăn trải bàn, làm bằng bạc bộ đồ ăn bộ đồ ăn, còn có lau đến khi tỏa sáng đồng giá cảm nếm, khi Thủy Tinh đèn hướng dẫn chiếu rọi xuống, có vẻ vàng sáng mười phần, khiến người ta một loại không quá chân thật cảm giác.

"Đã lâu không có chuẩn bị long trọng như vậy dạ tiếc, tốt lắm, cũng chuẩn bị không sai biệt lắm, ta đi xem thái phẩm trừ bị, Từ Viện, người đi trước gọi Phong tổng, sau đó đi kêu Trương Từ Vũ trở lại, gọi hẳn mặc chính thức một chút." Chung Bá trên mặt cười ha hả nói, nhìn bố trí được mười điểm tinh xảo bàn ăn không ngừng gật đầu.

"Tốt." Từ Viện cũng có chút xem ngây người, ở nơi này là đã lâu không có chuẩn bị a, căn bản là lần đầu tiên chuẩn bị long trọng như vậy bữa tối.

Nói xong, Từ Viện đã đi hướng về phía Kiều Phong phòng làm việc của, lúc này Kiều Phong cũng còn là đang làm việc, hội nghị tài chính tổ chức còn có tất cả mọi chuyện lớn nhỏ cần chuẩn bị, Kiều Phong chỉ biết so với trước đây bận rộn hơn.

"Phong tổng, là ta, Từ Viện." Đi tới Kiều Phong cửa phòng làm việc, Từ Viện trước nhẹ nhàng gõ ba cái cửa, sau đó nhẹ giọng nói ra.

"Vào đây." Bên trong truyền đến Kiều Phong thanh âm. Từ Viện lên tiếng trả lời mà vào.

"Là tiểu Từ a, có chuyện gì?" Kiều Phong mặc hươu nhân áo somi ngồi khi bên cạnh bàn làm việc, trên bàn có một lớn loa tài liệu, nhìn ra được Kiều Phong luôn luôn khi vội vàng xử lý sự tình, bất quá từ Kiều Phong sắc mặt bên trên nhưng không có một tia mệt mỏi rã rời, ngược lại có vẻ mười điểm tinh thần.

"Là Chung tổng quản đề cho ta trở lại gọi ngài và Trương tiên sinh đi tới, bữa tối đã chuẩn bị xong." Từ Viện rất cung kính nói.

"Đã chuẩn bị xong? Vậy ta đây liền đi qua, người đi trước gọi Trương Từ Vũ đi, ta đổi một y phục liền đi qua." Kiều Phong cười cười khoát khoát tay nói ra, coi như tâm tình rất tốt.

"Cái tên. . . Phong tổng. . . Ta có thể hay không hỏi ngài một tương đối vấn đề riêng tư?" Từ Viện không có đi, mà là có chút ngưng ngưng bèn hỏi.

"Vấn đề riêng tư? Tốt, người hỏi đi, ta xem một chút có thể hay không trả lời người." Nghe được Từ Viện nói như vậy, Kiều Phong ngây ra một lúc, không có nói phê bình cũng không có từ chối.

"Ngài có phải hay không dự định để cho Trương tiên sinh tiếp nhận chức vụ Phong Đảng a?" Từ Viện không có quanh co lòng vòng bèn hỏi.

"Thế nào? Chẳng lẽ là Trương Từ Vũ cho người thay hẳn hỏi? Ha ha, ta coi như như là uống phí bất động sao?" Kiều Phong cười to nói, không có bởi vì Từ Viện trực tiếp nói gạn.

"Không. . . Không là. . . Ta. . . Ta chính là hỏi một câu. . . Không phải Trương tiên sinh để cho ta hỏi. . . Ta không phải ý đó. . . Ngài lý giải sai rồi. . ." Bị Kiều Phong thế này một tá thúi vị, Từ Viện về mặt lập tức thay đổi đến đỏ bừng, phát hiện mình lời nói dường như không đúng lắm.

"Tốt lắm tốt lắm, ta không có trách cứ ý tứ của người, Trương Từ Vũ quả thật có cái này tiềm lực, nếu như hẳn luôn luôn thế này biểu hiện, ta đem Phong Đảng giao cho hẳn hiển nhiên không lo Phong Đảng biết xuống dốc." Kiều Phong cười nói, mặc dù không có trực tiếp trả lời Từ Viện trở ngại, thế nhưng hiển nhiên đã ám chỉ rất lợi hại.

"Đó chính là nói ngài không phải đối với Trương tiên sinh làm cái gì. . . Làm cái gì đối với hẳn chuyện không tốt đúng không?" Từ Viện cũng không biết rốt cuộc nên nói như thế nào chuyện này, cho là có chút mơ hồ không rõ bèn hỏi.

"Đối kháng hẳn chuyện không tốt? Có ý gì? Ta có khi hại hẳn sao?" Kiều Phong bị Từ Viện vấn đề này làm có chút chẳng biết tại sao.

"Không vâng. . . Ý của ta là ngài biết toàn lực bồi dưỡng Trương tiên sinh đi? Toàn bộ làm cũng là vì hẳn được đúng không. . ." Từ Viện phát hiện mình vừa nói sai, vội vàng cải chính nói.

"Cái này là khẳng định, ta đương nhiên biết toàn lực hỗ trợ hẳn, nhưng là thế nào làm còn phải xem chính hẳn, thế nào? Lẽ nào người đã muốn làm tương lai Phong Đảng chủ tịch phụ nhân?" Kiều Phong tâm tình quả thực tốt, cho nên mới phải xưa nay chưa từng có làm đầy tớ mở nhiều như vậy đùa giỡn.

"Nào có. . . Phong tổng ngài liền chớ giễu cợt ta. . . Ta nào dám có cái loại này nhận xét a" Từ Viện đỏ mặt nói ra, bất quá lần này mặt đỏ là bởi vì Kiều Phong nhắc tới nàng và Trương Từ Vũ chuyện tình, mỗi lần chỉ cần vừa nhắc tới Trương Từ Vũ và Từ Viện chuyện tình, Từ Viện sẽ mặt đỏ.

"Được rồi, nhanh đi gọi Trương Từ Vũ đi, chớ tới trễ." Kiều Phong không có lại tiếp tục hay nói giỡn, khoát khoát tay nói với Từ Viện.

"Được, ta biết, vậy Phong tổng ngài cũng nhanh lên một chút đi thôi." Nói xong, Từ Viện liền thối lui ra khỏi Kiều Phong phòng làm việc của, ra khỏi sau khi đi ra, Từ Viện về mặt hay là nóng nóng.

"Xem ra Trương Từ Vũ phải là nói với Từ Viện chuyện gì đi? Nha đầu kia dĩ nhiên biết đột nhiên như vậy hỏi ta thế này vấn đề kỳ quái." Từ Viện đi sau đó, Kiều Phong dựa vào ghế lẩm bầm, trong ánh mắt tinh quang lưu chuyển, hiển nhiên là khi suy nghĩ sâu xa.

"Rốt cuộc là chuyện gì đâu? Ta nhất định sẽ biết rõ ràng." Kiều Phong vừa cười vừa nói

chương 229: giấu điểm chủ tâm giết người (trung)

"Trương Nha Lăng, ta là Từ Viện, ta đi vào...xi." Từ Kiều Phong nơi nào sau khi rời khỏi, Từ Viện trực tiếp đi Trương Từ Vũ căn phòng, gõ cửa bèn hỏi, bất quá ngược lại không có chờ Trương Từ Vũ trả lời liền trực tiếp mở rộng cửa tiến vào, đây là bởi vì Từ Viện và Trương Từ Vũ quan hệ rất tốt nguyên nhân, lúc trước Từ Viện cũng là hỏi, sau đó Trương Từ Vũ nói với hắn sau đó gõ gõ cửa trực tiếp vào đây là được, cho nên Từ Viện sẽ không lại hỏi có thể không có thể vào được.

Đi vào phòng ngủ sau đó, Trương Từ Vũ không có lại tiếp tục cúi đầu trầm tư, mà là ngồi ở trước bàn đọc sách đọc sách, Từ Viện sau khi đi vào, Trương Từ Vũ để sách xuống xoay người xông Từ Viện cười một cái.

"Làm sao vậy? Có chuyện gì sao? Nếu như là cơm tối làm tốt nói, ta muốn đợi lát nữa ăn nữa." Trương Từ Vũ đoán được Từ Viện tối nguyên nhân đại khái cũng là bởi vì phải gọi hắn đi ăn cơm chiều.

"Đúng là gọi ngươi đi ăn cơm chiều, bất quá cũng không thể đợi lát nữa ăn nữa." Từ Viện cười một cái nói.

"Chẳng lẽ ăn cơm chiều còn mạnh hơn vội vã ta ăn phải không, đi giúp ta giữ ấm được đi, ta một hồi ăn nữa, ngươi đi giúp đi." Trương Từ Vũ nhìn Từ Viện cười khanh khách đáng vẻ có chút bất đắc dĩ nói, hắn nghĩ Từ Viện là ở nói đùa tự mình.

"Không với ngươi nháo, là Phong tổng cho ngươi đi qua, ngày hôm nay muốn đi lầu chính bên kia ăn cơm, mau nhanh đổi giờ chính thức y phục đi thôi." Từ Viện không có lại thừa nước đục thả câu, cùng Trương Từ Vũ thành thật nói.

"Đi lầu chính ăn cơm? Vì sao? Ngày hôm nay vừa là bởi vì cái gì? Bởi vì thu được quyền tổ chức chuyện tình?" Trương Từ Vũ sừng sốt một chút nói ra, đi lầu chính ăn cơm Trương Từ Vũ không phải chưa ăn qua, bất quá cũng chỉ là rất ít vài lần mà thôi, nhưng lại đều là bởi vì một chút tương đối trọng yếu thời điểm, bất quá ăn cũng không coi là tốt, và mình bình thường ăn đều không sai biệt lắm, liền làm chú ý một tình thế mà thôi, Trương Từ Vũ ở nơi nào còn nghĩ có chút không quá tự tại, cho nên không phải quá thích đi lầu chính ăn cơm, ngày hôm nay nghe Từ Viện nói lại muốn gọi mình đi, có chút không quá tình nguyện, đoán được đây cũng là bởi vì Phong Đăng bắt được quyền tổ chức muốn chúc mừng một chút đi.

"Đúng vậy, bởi vì ngươi giúp đỡ Phong Đăng lấy được quyền tổ chức, cho nên riêng chúc mừng một cái, nhanh lên một chút thay quần áo đi, chớ tới trễ, những người khác đều là đều đã đến." Từ Viện có chút giục nói, tuy rằng Trương Từ Vũ là lần này đại công thần, nhưng mà để cho tất cả mọi người được Trương Từ Vũ một người hiển nhiên cũng có chút không tốt lắm.

"Rõ ràng phiền phức, sớm biết rằng sẽ không đem cái này quyền tổ chức, có cái gì chúc mừng." Trương Từ Vũ có chút không nhận được nói, hiển nhiên đối với loại phiền toái này sự tình không quá cảm mạo, bất quá ngoài miệng nói, Trương Từ Vũ hay là đứng lên chuẩn bị thay quần áo, hắn bây giờ còn chưa có sĩ diện đến Kiều Phong và Chung Bá chuẩn bị bữa tối mời hắn đi còn không đi mức.

Rất nhanh, Trương Từ Vũ lại đơn giản trang điểm hoàn tất, mặc một bộ rất đơn giản âu phục, vốn có Từ Viện để cho hắn mặc lại chính thức một chút, vì như một bộ chậm trễ gì gì đó, nhưng mà bị Trương Từ Vũ cự tuyệt.

Khi Từ Viện dưới sự hướng dẫn, Trương Từ Vũ một đường đi tới lầu chính, từ trước cửa sổ lộ ra quang là có thể đoán ra trong phòng nên cỡ nào sang trọng trang sức, bất quá Trương Từ Vũ hợp lại không có để ý việc này, chẳng qua là đem lần này ăn cơm trở thành một cái nhiệm vụ, ăn xong đã đi, đến nỗi những chuyện khác đều không nằm trong phạm vi lo lắng của hắn.

Bất quá loại này cái nhìn khi Trương Từ Vũ vừa mới bước vào trong phòng trong nháy mắt đã bị thay đổi. Ngay cả Trương Từ Vũ bây giờ tâm tính, cũng không cảm bị cảnh tượng trước mắt chán có chút nói không ra lời, đây là lầu chính sao? Lầu chính hắn không phải chưa từng tới, tiền trận từ gần như hàng ngày muốn đi tới, có thể nói hắn có thể nhắm mắt lại liền tưởng tượng ra lầu chính đậm mỗi một món vài thứ trưng bày vị trí, nhưng là bây giờ trước mắt thấy cái này hoàn toàn lật đổ Trương Từ Vũ đối với lầu chính nhận thức, lầu chính đã hoàn toàn đại biến dạng, hơn nữa trở nên càng đại khí hào hoa, có loại xanh vàng rực rỡ cảm giác, phải biết rằng Phong phủ lầu chính hoá ra cũng đã đủ hào hoa.

"Tới nơi? Đứng làm gì? Tới nơi liền vội vàng đến đây đi, ngồi." Thấy Trương Từ Vũ vào đây, Kiều Phong hướng về phía Trương Từ Vũ vẫy tay nói ra, xem ra Kiều Phong đã sớm tới, để cho Kiều Phong và Chung Bá đồng thời đang đợi người, phỏng chừng một tay cũng có thể số đi ra.

"Mau hơn đi a ngốc đứng làm gì a." Từ Viện nhỏ giọng nói với Trương Từ Vũ.

"Ta biết." Trương Từ Vũ nhẹ nhàng mà gật đầu, sau đó trực tiếp đi tới, phát hiện chỉ còn lại có thủ tọa còn không, bình thường cái này chỗ ngồi cũng là Kiều Phong làm, mà hôm nay Kiều Phong làm xong rồi thứ tịch. Điều này làm cho Trương Từ Vũ lập tức có chút mờ mịt, không biết có nên hay không ngồi.

"Lo lắng làm gì? Ngồi a? Thế nào, còn không dám ngồi?" Kiều Phong nhìn chằm chặp không có ngồi xuống Trương Tử Vũ trêu ghẹo nói.

"Phong tổng, hay là ngài ngồi chủ tọa đi, như ta vậy ngồi không tốt lắm." Trương Tử Vũ hướng về phía Kiều Phong nói ra, chủ này ngồi, Trương Tử Vũ nghĩ bản thân ngồi xuống có chút không quá thỏa đáng.

"Cái này có cái gì, một chỗ ngồi mà thôi, ngồi một chút ngồi, lần này công lao của ngươi lớn nhất, cũng không cần tính toán những thứ này." Kiều Phong rất tùy ý nói ra, giống như đối với việc này chút nào không coi trọng đáng về. Nhưng mà trên thực tế, tuy rằng Kiều Phong nói như vậy, thế nhưng ai cũng biết cái này ý vị như thế nào, cái này không chỉ là một lần nhường chỗ ngồi vị, mà là một loại ám chỉ, tại đây một nhiều người như vậy ở dưới tình huống, ngay trước mặt của mọi người nói những lời này, không thể nghi ngờ là khi tuyên bố cái gì, là một người có thể nghe ra Kiều Phong ý tứ, mà ở một bên Chung Bá nghe được Kiều Phong nói câu nói này thời điểm, sắc mặt hơi đổi một chút, bất quá lập tức liền điều chỉnh xong.

"Được rồi, đây cũng là lúc này đây, không phải ta có thể không qua nổi cao như vậy vị trí." Thấy Kiều Phong đã nói như vậy, Trương Tử Vũ nghĩ nếu như mình cự tuyệt nữa liền không tốt lắm, không thể làm gì khác hơn là nói như vậy.

"Ha ha, cái này là đương nhiên, lần sau ngươi nghỉ ngơi còn chưa có cơ hội này đâu." Kiều Phong vừa cười vừa nói, tất cả mọi người phụ họa cười cười, bầu không khí coi như khá hơn nhiều.

"Chúng ta đây bắt đầu dọn thức ăn lên?" Nhìn mọi người tất cả ngồi đằng hoàng, Chung Bá đối với Kiều Phong xin chỉ thị.

"Ừ, có thể, ài, Từ Viện ngươi cũng ngồi, các ngươi cho nàng đem một cái ghế." Kiều Phong gật đầu, sau đó đột nhiên hướng về phía Từ Viện nói ra, còn để cho một bên bồi bàn vớt Từ Viện đem cái ghế.

"A? Ta cũng ngồi?" Từ Viện nghe Kiều Phong gọi mình sau khi ngồi xuống rất bộ đáng giận mình, không biết rõ đây rốt cuộc là tình huống gì.

"Đúng vậy, ngươi cũng ngồi, lần này bắt được quyền tổ chức cũng có công lao của ngươi, cùng nhau ngồi xuống ăn cơm đi, nhiều người cũng náo nhiệt một chút." Kiều Phong chỉ vào vừa mới bị buông xuống khoảng không cái ghế nói ra.

"Không không cần, ta sẽ không ăn, ta nào có cái gì công lao a, ta chỉ là theo chân cùng đi mà thôi ta ngay cả lời nói đều không có nói qua" Từ Viện vội vã xua tay nói ra, nàng quả thực chẳng qua là cùng sau lưng Trương Tử Vũ làm một tạm thời bí thư mà thôi, quyền tổ chức gì gì đó cùng nàng một chút quan hệ cũng không có, huống hồ Từ Viện không trải qua trường hợp như vậy, trong lúc nhất thời có chút không biết làm sao.

"Các ngươi thế nào đột nhiên đều trở nên khách khí như vậy? Cho ngươi ngồi thì ngồi xuống thôi, nói nhiều như vậy làm gì." Kiều Phong hơi có chút không quá cao hứng nói.

"Na Na ta đi đôi một chính thức giờ y phục ta lập tức sẽ trở lại." Nhìn Kiều Phong đang trừng mắt ánh mắt của mình, Từ Viện mau nói nói, hiện tại tự mặc đi chính là bình thường quần áo lao động, Từ Viện nghĩ mặc cái này tham gia như vậy bữa tối thật sự là có chút mất mặt mũi.

"Đổi cái gì y phục, nói chính là dừng lại rất đơn giản cơm tối, chúc mừng một cái mà thôi, không cần đi thay đổi, cứ như vậy tốt vô cùng, vội vàng ngồi xuống, chẳng lẽ còn muốn mọi người chúng ta chờ một mình ngươi phải không." Kiều Phong có chút không nhịn được nói.

Người bên cạnh một hồi không nói gì, cái này cũng gọi là đơn giản bữa tối, vì cái này bữa tối những người này nhưng mà sơ sơ bận rộn một buổi chiều, bất quá không ai có là gan đem những lời này nói ra.

Ngược lại Từ Viện rất sợ một hồi thực sự đem Kiều Phong làm cho tức giận, vội vàng ở đâu một khoảng không chỗ ngồi ngồi xuống, vừa lúc ở Trương Tử Vũ bên cạnh.

"Khụ khụ, đã lâu không có như vậy chính thức ăn xong như vậy bữa tối, tất cả chỉ là vì quyền tổ chức thành công, Phong Đăng đã từ từ bắt đầu nổi lên, ta tin tưởng không xa tương lai, vượt qua Hoa Đăng, sắp tới, vì Phong Đăng cộng ly." Mọi người vào ngồi hoàn tất, Kiều Phong cầm lấy ly rượu trước mặt, giờ lên nói ra.

"Kính Phong Đăng." Người khác cũng đều cầm lấy ly rượu trước mặt nói ra.

"Trương Tử Vũ, chén rượu này ta thay mặt bản thân ta, mời ngươi, cảm ơn ngươi cho ta làm những thứ này, làm Phong Đăng làm những thứ này, thực sự rất cảm kích, sau đó nếu như cần gì, ta chắc chắn sẽ không từ chối." Cùng một chỗ sau khi cộng chén, Kiều Phong không có buông xuống chén rượu của mình, mà là vừa cầm ly rượu hướng về phía Trương Tử Vũ nói ra.

"Phong tổng quá lời, ngài cho ta nhiều như vậy, ta chỉ là tận dụng thuộc bốn phận nghĩa vụ mà thôi, hơn nữa, phương diện này cũng có làm ta mình làm một bộ phận nhân tố." Bị Kiều Phong tự mình mời rượu, Trương Tử Vũ không có kinh hoàng, mà là cũng cầm chén rượu lên đáp lễ nói, hai người ánh mắt của đụng vào nhau, dường như đều muốn từ ánh mắt của đối phương nhìn ra một chút gì, bất quá Trương Tử Vũ từ Kiều Phong ánh mắt của đậm chỉ có thể nhìn thấy chân thành, Kiều Phong cũng không có biện pháp từ Trương Tử Vũ ánh mắt của đậm đọc lên vật hấn muốn, hai người cũng là không thu hoạch được gì, Kiều Phong nhẹ nhàng cười một cái, sau đó đem chén rượu trong rượu uống một hơi cạn sạch. Trương Tử Vũ cũng cười cười, nhẹ nhàng mà nhấp một miếng, cầm ly rượu vừa thả lại trước mặt vị trí.

"Phong tổng, ngài hiện tại tại thân thể vẫn chưa có hoàn toàn khôi phục, chớ uống vội vã như vậy." Chung Bá ở một bên nhắc nhở.

"Không có gì đáng ngại, ngày hôm nay cao hứng như thế mà thời gian, nhiều uống một chút giờ vô phương." Kiều Phong cười một cái nói, lại bảo người nâng cốc rót đầy.

Toàn bộ bữa tối kéo dài suốt 2 một nhiều tiếng đồng hồ, cơm nước hết sức phong phú, sơn trần hải vị phải có câu toàn, mỗi đạo món ăn đều hết sức ngon miệng, bữa tối trong lúc Kiều Phong và Trương Tử Vũ nói chuyện với nhau rất nhiều, thỉnh thoảng cũng đùa giỡn một chút sinh động một cái bầu không khí, Chung Bá nói rất ít, chẳng qua là một bên phụ họa vài câu, thống khổ nhất chính là Tử Viện, Kiều Phong và Trương Tử Vũ trong lúc đó nói chuyện bọn họ căn bản chen miệng vào không lọt, mang thức ăn lên gì gì đó lại là Chung Bá đang chỉ huy, cho nên Tử Viện trừ ăn ra mấy thứ ở ngoài không bắt cứ chuyện gì có thể làm, mà là ăn cái gì còn muốn nhỏ non miệng ăn, hết sức thống khổ, thật vất vả ăn xong rồi, Tử Viện như nhặt được đại xá giống nhau đỡ có chút vì say Trương Tử Vũ đi về.

"Chung Bá, người thấy thế nào?" Khi tất cả mọi thứ đều thu thập xong sau đó, Kiều Phong dựa vào ở trên ghế sa lon nói với Chung Bá.

"Không có nhìn ra cái gì kỳ quái nơi ấy, lẽ nào Phong tổng người xem ra cái gì?" Chung Bá sừng sốt một chút lắc đầu nói ra.

"Ừ, ngày hôm nay Trương Tử Vũ có chút kỳ quái, hơn nữa Tử Viện tìm ta thời điểm nói với ta những thứ này, ta rất hoài nghi hiện tại Trương Tử Vũ có phải hay không biết chuyện gì." Kiều Phong cười một cái nói.

"Ngài là nói hẩn chuyện của cha mẹ? Không thể nào đâu, chuyện kia trừ ngài và ta ở ngoài không biết có người biết." Chung Bá có chút giật mình nói, chuyện này là hẩn an bài, gần như có thể nói không để lại chút nào dấu vết, Trương Tử Vũ làm sao có thể biết đâu?

"Có thể hay không có thể còn muốn lại quan sát một đoạn thời gian sẽ bàn, ta cũng chỉ là suy đoán mà thôi." Kiều Phong nói ra, hẩn cũng không phải rất xác định.

"Vậy nếu quả như thật biết làm sao bây giờ?" Chung Bá bèn hỏi.

"Không thể toàn tâm cho ta dùng, không bằng diệt trừ." Kiều Phong lạnh lùng nói.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 230: giấu điểm chủ tâm giết người (hạ)

"Phong tổng cái này có phải hay không hơi không tốt lắm?" Nghe Kiều Phong vừa nói như vậy, Chung Bá sắc mặt ngưng trọng nói ra.

"Ừ? Có cái gì không tốt? Người không phải lúc trước còn nói với ta lo lắng Trương Tử Vũ sao?" Kiều Phong hỏi ngược lại.

"Nhưng mà" Chung Bá trong lúc nhất thời không biết trả lời như thế nào, vội vàng giải thích.

"Nhưng mà cái gì? Bởi vì Trương Tử Vũ hiện tại biểu hiện tốt? Nếu như không có Trương Tử Vũ nói chúng ta Phong Đảng rất có thể bỏ lỡ lớn như vậy tốt phát triển thời cơ? Có phải như vậy hay không?" Kiều Phong giống như nhìn thấu Chung Bá suy nghĩ trong lòng giống nhau nói ra.

"Là ta đúng là muốn như vậy." Chung Bá sừng sốt, ngẫu nhiên gật gật đầu nói, Chung Bá trong lòng xác thực là nghĩ như vậy.

"Người nghĩ lầm rồi, Phong Đảng hiện tại đó cho nên sẽ có lớn như vậy chuyển biến, Trương Tử Vũ công lao không đủ mười điểm hai ba, chỉ là bởi vì Trương Tử Vũ xuất hiện đánh Hoa Đảng một trở tay không kịp, hơn nữa hiện tại Trịnh Hoa Long đã chết, Hoa Đảng rần mất đầu, nhiều chuyện quân Hoa Đảng, mới để cho mọi người cho rằng Phong Đảng đã quật khởi, trên thực tế Phong Đảng quả thực có cơ hội nổi lên, mà chúng ta Phong Đảng kém chẳng qua là một cái cơ hội như vậy mà thôi. Trương Tử Vũ đúng là một tốt lắm công cụ, trên người hẩn có rất nhiều người khác không có điều kiện và phẩm chất, điểm ấy ta thừa nhận, hải tử của người nghèo sớm quản lý việc nhà, bởi vì mất đi nhiều lắm, cho nên hẩn mới có thể ép buộc bản thân trở nên càng thêm cường đại, mà hẩn cường đại cho Hoa Đảng trí mạng thương tổn." Kiều Phong cười cười, ngẫu nhiên nói ra, Kiều Phong tuy rằng người đã già, thế nhưng bộ óc như cũ thanh tỉnh, rất nhiều chuyện như cũ có thể một cái nhìn thấu bản chất, đây là kinh nghiệm, cũng là Trương Tử Vũ chưa từng có thứ.

"Nếu như nói Trương Tử Vũ có thể toàn tâm toàn ý phục vụ cho Phong Đảng nói, như vậy ta hiển nhiên sẽ không nghĩ nhiều như vậy, ta đến nay không có kết hôn, sinh con lần nữa có khả năng đã rất nhỏ, hơn nữa cho dù có đứa nhỏ, cũng không nhất định là có thể ra hồn, cho nên ta cũng không phải quan tâm huyết thống loại vật này, nếu như Trương Tử Vũ có thể toàn tâm toàn ý đem Phong Đảng phát triển tiếp, cũng không phải là không thể, ta sẽ đi qua không nhận thức được ảnh hưởng để cho hẩn nhìn kỹ ta như cha, nhưng mà một khi xuất hiện một chút dao động, như vậy người như thế ở lại Phong Đảng chính là một thanh kiếm hai lưỡi, ta thà muốn không thích đao, cũng không muốn muốn sắc bén kiếm 2 lưỡi." Nhìn Chung Bá không nói gì, Kiều Phong tiếp tục trầm giọng nói ra. Đối với loại chuyện này, Kiều Phong nhìn rất rõ ràng, cũng rất cẩn thận, bởi vì trước đây cha của mình cũng là bởi vì người hầu quan hệ, mới đưa đến cuối cùng kết quả như vậy, cho nên Kiều Phong đối với người hầu chuyện này muốn lại thêm khắp nơi ý, hẩn không cho phép chuyện giống vậy phát sinh ở trên người của mình, cho nên đối với người chung quanh khảo sát đã nhanh đến một lệnh người không cách nào hiểu được mức, bất quá cũng chính là thế này, mới để cho Kiều Phong người chung quanh tâm tình đều là hoàn toàn hướng về hẩn, tất cả mọi người là có thể

làm Kiều Phong vào sanh ra tử, kể từ đó, Phong Đăng bên trong có thể nói lực ngưng tụ mười phần, điểm này phía trên không biết còn mạnh hơn Hoa Đăng gấp bao nhiêu lần.

"Vậy chúng ta bây giờ muốn động thủ sao?" Chung Bá bèn hỏi? Nếu như lúc này Kiều Phong gật đầu, như vậy Chung Bá nhất định sẽ trước tiên đi làm, tin tưởng Trương Tử Vũ đêm nay cũng sẽ không nhìn thấy ngày thứ hai mặt trời, coi như là Trương Tử Vũ lại ưu tú, cũng không có khả năng nghĩ đến Kiều Phong biết nhanh như vậy đưa hắn vào chỗ chết.

"Còn không cần, ta còn đang quan sát, chuyện này còn chưa có hiểu rõ lúc trước ta còn sẽ không xuất thủ, dù sao Trương Tử Vũ người như thế hiếm có, nếu như còn có cứu vãn cơ hội ta sẽ không bỏ rơi, ta muốn hắn hiện tại nhất định không biết ta đã phát giác được cái gì, hắn sẽ không nghĩ tới Từ Viện sẽ nói nói lộ hết, cho nên bây giờ đối với chúng ta có lợi." Kiều Phong lắc đầu, nếu quả như thật không có bất kỳ đường lui nào nhất định phải diệt trừ Trương Tử Vũ nói, như vậy Kiều Phong liền sẽ trực tiếp để cho Chung Bá đi làm, không đến mức và Chung Bá nói nhiều như vậy.

"Ta biết, ta sẽ thời khắc chú ý, trong khoảng thời gian này ta sẽ phân ra một bộ phận tinh lực đi quan sát Trương Tử Vũ." Chung Bá gật đầu tâm linh thần hội nói ra.

"Ừ, được rồi, ta gần nhất luôn luôn đang suy nghĩ, năm đó ta và cái quầy rượu kia cô nàng một đêm phong lưu nói không chừng thật sự có thể lưu lại mỗi lửa, mặc dù có một chút vọng tưởng, thế nhưng ta muốn hãy tìm tìm xem đi, chuyện này người lạng lẽ đi làm tốt." Kiều Phong gật đầu sau đó, đột nhiên lại hướng về phía Chung Bá nói ra.

"Cái gì? ! Phong tổng, lẽ nào ngài thực sự? !" Chung Bá lấy làm kinh hãi nói ra, trong giọng nói để lộ ra hưng phấn, Chung Bá luôn luôn hy vọng Kiều Phong kết hôn chính là hy vọng Kiều Phong có thể lưu lại khỏi lửa, đáng tiếc Kiều Phong luôn luôn từ chối, Chung Bá cũng không tiện nhắc lại, hiện tại Kiều Phong chính mồm nói ra rất có thể hắn đã có hải tử, Chung Bá làm sao có thể mất hứng đâu? Nếu quả như thật tìm đến, già chủ nhân nhiều năm tâm nguyện coi như là biết.

"Ta chỉ là thuận miệng nói mà thôi, có khả năng đã rất nhỏ, chẳng qua là đột nhiên cảm thấy, lớn như vậy gia nghiệp, thật có chút luyến tiếc." Kiều Phong lắc đầu, hắn cũng hy vọng đây là thật, hiện tại Trương Tử Vũ có chút trở ngại, để cho Kiều Phong lập tức lo lắng nhận Phong Đăng tương lai, thế là mới lại đột nhiên nhớ tới chuyện này, dù cho chỉ có một chút giờ có khả năng, hắn cũng muốn tranh thủ.

"Yên tâm đi, chuyện này ta sẽ để ý, có tin tức sẽ lập tức báo tin ngài." Chung Bá lập tức gật đầu nói. Nếu như nói Trương Tử Vũ sự tình là Chung Bá phải dựa theo Kiều Phong mệnh lệnh đến thực hiện nói, như vậy chuyện này, chính là Chung Bá chủ động nguyện ý đi tốn thời gian phí sức.

"Chuyện ngày hôm nay coi như làm không có nghe thấy, đừng tìm Từ Viện nói cái gì, yên lặng theo dõi kỳ biến là tốt rồi." Nói xong, Kiều Phong liền đứng lên trở về phòng của mình đi, Chung Bá cũng lập tức đi làm việc chuyện.

"Ai, người xem người, uống không được rượu, còn không nên và Phong tổng uống nhiều như vậy." Từ Viện đỡ có chút hơi say Trương Tử Vũ oán giận nói.

"Ha ha, Phong tổng cho ta mặt mũi, ta không thể không muốn a, chẳng qua là nhất điểm hồng rượu, không có việc gì." Trương Tử Vũ cười một cái nói, hiện tại trên mặt của hắn hồng hồng, mắt mơ mơ màng màng, hòa bình lúc ấy cái tên lão luyện ưu nhã Trương Tử Vũ hoàn toàn khác nhau.

"Người rõ ràng không chú ý thân thể của chính mình, sau đó không được thể này uống, người tửu lượng cũng quá tệ." Từ Viện có chút đau lòng nói ra, bất quá như đã nói qua chẳng qua là mấy ly rượu đỏ xuống bụng, Trương Tử Vũ cũng đã không thắng tửu lực. Từ Viện bất tận cảm thán, mỗi người quả nhiên đều có nhược điểm, khi trên thương trường có thể vận trù duy ác Trương Tử Vũ khi rượu trận phía trên không qua ba tuần liền thất bại thảm hại.

"Ta trước đây cho tới bây giờ không uống rượu, không có việc gì, ngủ một giấc thì tốt rồi." Trương Tử Vũ không sao cả nói ra, loại này say huân huân cảm giác để cho trong lòng hắn phiền lòng cảm giác tiêu tán không ít.

"Người! Hừ, không nói người." Nhìn Trương Tử Vũ lông mi thật dài và hồng hồng gương mặt, Từ Viện vẻ mặt không rõ đỏ lên, từ mặt bên xem Trương Tử Vũ cũng rất tuấn tú, ngoài miệng có chút tức giận nói ra.

Trương Tử Vũ không nói gì, hiện tại loại cảm giác này có chút kỳ quái, trên người có chút nóng lên, cảm giác có chút thiên toàn địa chuyển, bất quá lại không giải thích được rất thoải mái, cảm giác chuyện gì đều đã trải qua không thể ảnh hưởng hắn.

"Người nhanh lên một chút trước cởi quần áo, ta đi cho người nhường tắm." Từ Viện nói ra, sau đó đỡ Trương Tử Vũ nằm ở trên giường.

"Ừ. . . Ừ..." Trương Tử Vũ ngoài miệng đáp ứng, thế nhưng tay lại không buông ra, luôn luôn khoát lên Từ Viện trên cổ, Từ Viện một trọng tâm bất ổn, trực tiếp hai người cùng nhau ngã xuống trên giường.

"Này! ... Ta đi cho người phóng nước tắm, người trước hết để cho ta đứng dậy, người rõ ràng, say thành hình dáng ra sao." Từ Viện thét lên ngã xuống trên giường, nửa người bị Trương Tử Vũ đè nặng, lập tức từ trên người Trương Tử Vũ truyền tới dương cương khí để Từ Viện có chút chóng mặt, mặt lập tức trở nên nóng hổi, muốn đẩy ra Trương Tử Vũ, nhưng mà toàn thân vừa dùng không ra khí lực, không thể làm gì khác hơn là lên tiếng kháng nghị, nhưng mà nói ra khỏi miệng mới phát hiện thanh âm cũng biến thành mềm yếu vô lực.

"Chớ phiền ta, ta muốn ngủ." Trương Tử Vũ lẩm bẩm nói ra, sau đó xoay một hạ thân tử, mắt dần dần ngậm lại, hô hấp bắt đầu đều đều đứng dậy. Cái này nghiêng người đứng lo, vừa lúc biến thành và Từ Viện đối mặt với mặt, hơn nữa hai người chóp mũi gần như dựa vào nhau, hơn nữa Từ Viện một tay bị Trương Tử Vũ đặt ở thân thể phía dưới, để cho Từ Viện căn bản không rút ra được, hai người cũng chỉ có thể duy trì cái tư thế này.

"Này, người đừng ngủ a. . . Như người vậy ngủ sẽ lạnh. . . Này. . . Trương Tử Vũ? Trương Tử Vũ?" Từ Viện nhỏ giọng kêu, nhưng mà đáp lại nàng chỉ

có Trương Tử Vũ nhẹ nhàng mà tiếng hít thở.

Tử Viện là lần đầu tiên khoảng cách gần như vậy quan sát Trương Tử Vũ, hai người cũng là lần đầu tiên dán gần như vậy, Tử Viện có thể rất cẩn thận thấy rõ Trương Tử Vũ trên mặt mỗi một chỗ chi tiết, thật dài có phải hay không động một cái lông mi, và màu lúa mì khỏe mạnh màu da, còn có thủy đến khóe mắt tóc, Tử Viện nghĩ gần gũi xem Trương Tử Vũ hay là dễ nhìn như vậy, còn có thể bèn hỏi Trương Tử Vũ trên người tán phát nhàn nhạt mùi rượu vị và Trương Tử Vũ vậy trên người đặc hữu hương vị, Tử Viện rất thích thứ mùi này.

"Trương Tử Vũ, người đang ngủ phải không?" Tử Viện thực sự không muốn đứng dậy, thế là nhỏ giọng hỏi dò.

Trương Tử Vũ không nói gì, ngay cả lông mi cũng không có nhúc nhích một cái, phải là đang ngủ không thể nghi ngờ, Tử Viện nghĩ như vậy.

Vừa đợi mấy phút sau đó, Tử Viện phát hiện Trương Tử Vũ quả nhiên không có động tĩnh con sau đó, nhẹ nhàng mà đem tay cánh tay rút ra một chút, thế này sẽ không bị Trương Tử Vũ áp rất khó chịu, sau đó rút ra một gối đầu, nhẹ nhàng mà buông xuống sau đó gối đi tới, cởi giày, sau đó đầu gối uốn lượn, như là núp ở Trương Tử Vũ trong lòng giống nhau, nhắm hai mắt lại.

Tử Viện trong lòng bây giờ hết sức khẩn trương, sợ hãi Trương Tử Vũ biết bất cứ lúc nào đứng dậy, sợ hãi sẽ có người gõ cửa vào đây, nói chung chính là rất sợ hãi, bất quá coi như là rất sợ hãi, Tử Viện như cũ cảm thấy rất thỏa mãn muốn thời gian liền dừng hình ảnh khi thời khắc này, cho tới bây giờ không có cảm giác được như vậy an nhàn, bất quá Tử Viện trong lòng rõ ràng, hiện tại chỉ là bởi vì như vậy tình huống đặc biệt, mình mới có cơ hội như vậy, trong lòng nàng rõ ràng, mình và Trương Tử Vũ trực tiếp trở cách bao nhiêu không có khả năng, có thể thế này gần gũi nghe đây đó nhịp tim, Tử Viện đã rất tri túc, nàng không dám xa cầu nhiều lắm, kỳ vọng càng lớn, thất vọng càng lớn.

Tại đây dạng mẫu thuận, hạnh phúc, an nhàn được, thả lỏng được vừa khẩn trương được tâm tình trung, Tử Viện cũng từ từ tiến vào mộng đẹp, trong mộng tất cả đều là Trương Tử Vũ hình ảnh.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 231: ai lấy một quân của ai (thượng)

Sáng ngày thứ hai nắng sớm rải vào trong phòng ngủ, Tử Viện mắt hơi mở, đập vào mi mắt chính là Trương Tử Vũ gương mặt, Tử Viện vội vàng vừa nhắm mắt lại, làm bộ tiếp tục ngủ đáng vẻ. Vốn có có chút buồn ngủ Tử Viện lập tức liền thanh tỉnh, Tử Viện thiếu chút nữa liền quên mất mình là khi Trương Tử Vũ bên người ngủ, nàng chưa từng có thư thái như vậy ngủ qua vừa cảm giác.

"Làm sao bây giờ, làm sao bây giờ, hiện tại có muốn hay không đứng dậy đầu tiếp tục làm bộ ngủ nhờ ra hấn dậy trước rồi làm sao bây giờ? Ta nên giải thích thế nào đầu nhưng là bây giờ lại không quá nhớ tới hơn nữa lúc thức dậy vạn nhất đem hấn làm cho tỉnh ngủ làm sao bây giờ ta thì càng nói không rõ lắm" Tử Viện nhắm mắt lại suy tư về, nghĩ thế nào cũng không biện pháp, cả người càng là khẩn trương lợi hại, sợ mình khẽ động sẽ đem Trương Tử Vũ vút đánh thức.

Ngay Tử Viện nhắm mắt lại nghĩ nên làm cái gì bây giờ thời điểm, Tử Viện đột nhiên cảm thấy dường như có chỗ nào không thích hợp, vừa mới vừa tỉnh lại sẽ không lo lắng cảm nhận, Tử Viện phát hiện dường như có thứ gì lại đội bắp đùi của mình, nghĩ các được vội vàng. Thế là Tử Viện dùng tay kia đi sờ, thế nhưng lập tức liền phát hiện không được bình thường, hiện tại Trương Tử Vũ và đôi mắt mình mặt nằm, khi Tử Viện đụng tới cái tên dị vật trong nhảy mắt, cả người cũng đã cứng lại rồi, tay nhanh như tia chớp rút trở về. Dù cho Tử Viện như thế nào đi nữa thuần khiết, cũng biết là vật gì chia vào mình, tức khắc mặt tựa như phát sốt giống nhau, không biết làm sao đứng dậy.

"Cái này vậy làm sao làm làm sao bây giờ ta sao biết không nghĩ tới là cái vật kia ôi chao quả thực mắc cỡ chết được" đầu Tử Viện người dậm bừa bộn nghĩ, toàn bộ mặt đã cùng đỏ tía giống nhau, được ở phía sau Trương Tử Vũ còn không tỉnh lại nữa, nói cách khác việc vui đã có thể thực sự lớn, nói vậy sau đó Tử Viện cũng sẽ không còn dám đổi mặt Trương Tử Vũ, hai người quan hệ trực tiếp cũng sẽ trở nên rất vi diệu, đây không phải là Tử Viện hy vọng, nàng thả hai người vẫn duy trì hiện tại loại quan hệ này, cũng không muốn phá vỡ cửa sổ chỉ để cho hai người đều rất xấu hổ, bởi vì Tử Viện biết, mình thích hấn.

Khi như vậy đáng vẻ dưới vừa giữ vững hơn mười phút, Tử Viện cũng cuối cùng bình tĩnh dưới không ít, bất quá tâm tình hay là như là tiểu lộ loạn chàng giống nhau, dù sao Tử Viện hay là một xử sự chưa thiếu nữ, đối với chuyện như vậy nào có nửa điểm năng lực chống cự.

Đấu tranh tư tưởng thật lâu sau, Tử Viện cuối cùng quyết định, không thể lại thế này tiếp tục nằm xuống, thế là nhẹ nhàng định đem bị Trương Tử Vũ đặt ở dưới thân cái tay kia vút rút ra. Bất quá khẽ động Tử Viện mới biết được, cả cánh tay đã hoàn toàn tê dại, như là vô số con kiến khi cắn giống nhau, hơn nữa Tử Viện luôn luôn thận trọng, cho nên tay rút ra tốc độ rất chậm, Trương Tử Vũ thân thể trọng lượng áp nơi cánh tay phía trên để cho Tử Viện khó chịu dị thường, bất quá cần hay là cần răng từng điểm từng điểm đem tay cánh tay vút rút ra. Gần như toàn bộ trên cánh tay cũng là hồng hồng ấn ký, Tử Viện có chút cau mày xoa xoa cánh tay của mình, sau đó hướng về phía Trương Tử Vũ hử một tiếng, nhẹ nhàng mà đứng dậy, mặc vào giày đi

rửa mặt đi.

Đi qua một phen chỉnh lý sau đó, Từ Viện có khôi phục bộ dạng bình thường, chẳng qua là trên mặt còn hơi mang theo một chút xú đồ ửng, hiển nhiên có ít thứ không phải rất nhanh đã có thể quên.

"Này, Trương Nha Lăng rời giường, ngày hôm nay ngươi còn có chuyện muốn làm đâu." Từ Viện nhẹ nhàng mà vỗ Trương Từ Vũ nói ra.

"Ừ đầu có chút đau." Bị Từ Viện thế này vừa gọi, Trương Từ Vũ liền tỉnh lại, xoa xoa huyệt Thái Dương nói ra.

"Nhất định là uống rượu say, hơn nữa cũng không tắm một cái liền ngủ không đau đầu mới là lạ." Nói đến đây Từ Viện thanh âm có chút nhỏ, trên mặt đỏ ửng càng hơn, hiển nhiên là muốn nổi lên chuyện xảy ra tối hôm qua.

"Ừ? Ta tối hôm qua là ngủ thế nào?" Trương Từ Vũ đứng lên, nhìn mình còn mặc đêm qua lúc ăn cơm hậu trang phục, hướng về phía Từ Viện bèn hỏi.

"A tối hôm qua tối hôm qua ngươi chính là uống say a sau đó ta cho ngươi đi tắm ngươi cũng không tắm nằm ở trên giường liền ngủ sau đó sau đó liền ngủ đến sáng sớm hôm nay." Từ Viện vừa nghe, thân thể chấn động, nữ nữ niết niết nói ra, giọng nói càng ngày càng nhỏ, trên mặt cũng có chút nóng lên.

"A, thế này a, mặt của ngươi làm sao vậy a? Không có sao chứ? Có phải hay không có chút khó chịu a? Nếu như không thoải mái lời nói liền đi nghỉ trước đi" nhìn Từ Viện hồng hồng khuôn mặt, Trương Từ Vũ có chút ân cần hỏi han.

"Không không có việc gì ời chào ngươi chó xía vào, ngươi vội vàng đi tắm đi, ngươi ngày hôm nay còn có thật nhiều việc cần hoàn thành đâu." Từ Viện không muốn khi cái đề tài này phía trên tiếp tục nữa, vội vàng đem Trương Từ Vũ đẩy tới phòng tắm, sau đó đóng lại cửa phòng tắm.

"Haiz hoàn hảo hần cái gì cũng không biết." Chờ Trương Từ Vũ bắt đầu sau khi rửa mặt, Từ Viện dựa vào ở trên cửa vỗ vỗ ngực nhỏ của mình nhỏ giọng lầm bầm lầu bầu nói ra.

Sau nửa giờ, Trương Từ Vũ một lần nữa tỉnh thần đứng ở Từ Viện trước mặt, đã hoàn toàn không có uống say đáng về.

"Ngươi vừa mới nói ta ngày hôm nay có chuyện gì? Có chuyện gì?" Trương Từ Vũ một bên uống Từ Viện bưng tới được cà phê bèn hỏi.

"Là như vậy, ngày hôm nay hội nghị tài chính ban tổ chức cần ngươi qua đi họp, đại khái là ngày đó không có thể nói xong một vài vấn đề, dù sao bắt được quyền tổ chức sau đó phải cũng không thiếu hạng mục công việc cần nói rõ ràng đi." Nói chuyện đến chánh nhi bát kinh sự tình, Từ Viện tâm tình bình tĩnh rất nhiều, như thật nói ra.

"Loại chuyện này tùy tiện phái một người đi không được sao?" Trương Từ Vũ cau mày một cái, hiện tại hần không có tâm tình gì đi làm cái gì hội nghị tài chính trở ngại, hần hiện tại cần thời gian đến điều tra Kiều Phong và bản thân chuyện của cha mẹ, thế là nói ra.

"Làm sao có thể tùy tiện phái một đi a, phải ngươi đi không được, cái này là dân ý." Từ Viện che miệng cười nói, dường như chuyện này rất có ý tứ giống nhau.

"Cười cái gì a, cái gì dân ý, đừng nói giỡn." Trương Từ Vũ nhìn Từ Viện cười đáng về có chút bất đắc dĩ, già đánh thế này thú vị bản thân hiếm thấy thực sự rất có ý tứ sao.

"Nào có, chính ngươi nhìn lại đi, ngày hôm nay báo chí đầu hầy đầu đề gần như cũng là hình của ngươi gì gì đó, đưa tin cũng tất cả đều là ngươi, hôm nay là hội nghị tài chính ban tổ chức chính thức buổi họp báo, nhưng mà nói là chính thức hướng ngoại giới tuyên bố quyền tổ chức thuộc sở hữu, đương nhiên sau khi chấm dứt ngươi còn muốn đề lại thương thảo một chút chi tiết trở ngại. Hơn nữa Hoa Đăng và Thiên Vũ những người đó cũng đều xảy ra trận, ngươi còn có thể khí khí bọn họ, xem bọn họ trên mặt đều là biểu tình gì." Từ Viện từ bên cạnh trên bàn đưa qua một loa báo chí vút Trương Từ Vũ, Trương Từ Vũ mấy ngày nay có thể nói là truyền thông người tâm phúc, tối hôm qua chút thời điểm ban tổ chức tuyên bố hôm nay mời dự họp buổi họp báo tin tức, trong lúc nhất thời các lớn tòa soạn báo và truyền thông đều chuẩn bị nắm lấy cơ hội phỏng vấn Trương Từ Vũ, cho nên ngày hôm nay Trương Từ Vũ xuất hiện phải then chốt.

"Đều đi? Ai, không nghĩ tới càng ngày càng phiền toái, vài điểm buổi họp báo?" Kỳ thực Trương Từ Vũ đối với nổi danh chuyện như vậy một chút đều không chú ý, hần vẫn hy vọng khiêm tốn một chút cho thỏa đáng, nhưng mà Phong Đăng già đem loại này làm náo động chuyện tình giao cho hần để làm, rơi vào đường cùng, Trương Từ Vũ xuất hiện ngày đầu tiên liền dẫn bạo liễu toàn bộ Hoa Đăng giới tài chính, đối với một trước đây chưa từng nghe nói qua người, người nhiều hơn là tò mò tâm lý, cho nên đều lục soát người này, nhưng điều mọi người thất vọng văng, Trương Từ Vũ tên này khi online lục soát không được chút nào hữu dụng tin tức, cũng không có thiếu có quan hệ người nâng người của cục công an đến tra, nhưng mà cuối cùng tra được tin tức cũng là từng mảnh một chút, không có chút nào giá trị. Cho nên khi ban tổ chức tuyên bố hôm nay buổi họp báo sau đó, tất cả mọi người đang mong đợi, không phải đang mong đợi buổi họp báo, mà là đang mong đợi Trương Từ Vũ trình diện, đều hy vọng có thể tận mắt xem cái này thần kỳ người trẻ tuổi rất cuộc là thần thánh phương nào.

"Mười một giờ trưa, nhanh, ngươi chuẩn bị một chút liền phải lên đường, ngày hôm nay cũng không thể có ý đến muộn, rất nhiều người đều ở đây chờ, dù có một chút thể lực lớn, Phong tổng thông báo, ngươi lần đầu tiên đứng ra là vì kinh hoàng, cường ngành vô lễ một chút không có gì, thế nhưng ngày hôm nay có thể không làm được, hôm nay là tạo ngươi hình tượng, cho nên cấp bậc lễ nghĩa muốn kết thúc." Từ Viện nói ra, những lời này là mới vừa Kiều Phong đem Từ Viện kêu lên nói, Từ Viện đương nhiên phải thật tốt mà chuyển đạt.

"Ta biết, ta hơi chút chuẩn bị một chút, Hoa Đăng cũng sẽ đi đúng không?" Trương Từ Vũ gật đầu, sau đó bèn hỏi.

"Đúng vậy, Thiên Vũ bọn họ cũng sẽ đi, bất quá cũng là cho người làm nền, người có thể thật tốt trò cười bọn họ." Từ Viện có chút mở trái tim mạch bảo, vừa nghĩ tới Trương Từ Vũ lại có thể làm náo động sau đó, Từ Viện so với Trương Từ Vũ còn vui vẻ hơn.

"Người a, chỉ biết trò cười người khác, có thể hay không không nếu muốn phương pháp ngây thơ như vậy a, người đi trước đi, ta chuẩn bị xong sẽ xuống ngay." Nói Trương Từ Vũ xoa xoa đầu Từ Viện vừa cười lớn vừa nói. Trương Từ Vũ muốn đi có hơn phân nửa nguyên nhân đều là bởi vì Hoa Đăng muốn đi, không phải là bởi vì Trương Từ Vũ lại có thể thật tốt châm chọc Hoa Đăng một phen, mà là bởi vì nếu như Hoa Đăng dự họp nói, như vậy Bối Minh Tuấn liền tám phần mười đã ở, có thể thật tốt hỏi một chút Bối Minh Tuấn đề cập đến bản thân chuyện của cha mẹ, xem có thể hay không lấy được một chút rất có giá trị tin tức, hiện tại duy nhất đột phá khẩu ngay Bối Minh Tuấn ở đây, nếu có cần phải, Trương Từ Vũ biết tờ tầm không chậm trễ chút nào mượn Hoa Đăng sức mạnh điều tra, bên nào trọng bên nào khinh Trương Từ Vũ nhưng mà phân rõ rất rõ ràng.

"Vừa hiền vừa ngốc, vậy người nhanh một chút đi, ta đi giúp người chuẩn bị xe." Từ Viện sửa sang lại bị Trương Từ Vũ vờ về loạn tóc nói ra, bất quá trong lòng như cũ rất vui vẻ, bởi vì theo Từ Viện, Trương Từ Vũ những động tác này đều là đối với bản thân thân mật biểu hiện.

Từ Viện đáp ứng đi ra phòng ngủ chuẩn bị xe đi, Trương Từ Vũ nhìn Từ Viện rời đi bóng lưng thờ dài một hơi, có loại không rõ ý tứ hàm xúc, có thể Từ Viện đoán không lầm, hẳn cùng với Trương Từ Vũ có khả năng quá nhỏ, không chỉ là bởi vì hai người địa vị và bối cảnh, từ một phương diện khác mà nói bối cảnh và địa vị cũng không tuyệt đối cản trở hai người nhân tố, chân chính nhân tố là Trương Từ Vũ, Trương Từ Vũ sao biết không nhìn ra Từ Viện thích bản thân đâu? Nhưng mà Trương Từ Vũ không phải cho phép mình bây giờ nói chuyện yêu đương, mà Từ Viện hẳn cũng chỉ là trở thành em gái của hắn mà thôi, chỉ là bởi vì không muốn thương tổn Từ Viện, Trương Từ Vũ mới không có đem tầng này cửa sổ chỉ phá vỡ mà thôi, Từ Viện vĩnh viễn sẽ không biết, cuối cùng bức tường cách trở hai người chính là Trương Từ Vũ đã bắt đầu trở nên lạnh như băng tâm tình.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 232: ai lấy một quân của ai (trung)

Khi Long Thành trong trung tâm hội nghị tài chính, lúc này dùng người ta tập nập để hình dung tuyệt đối không quá phận, trừ các người môi giới thể ở ngoài, cũng không thiếu người của tập đoàn cũng là qua đây tham gia náo nhiệt, cái trận thế này khi Long Thành có thể coi như là ít có, trong lúc nhất thời hội nghị trung tâm cửa xe sang không ngừng, thỉnh thoảng lại từ trong xe đi ra bình thường không thể nào hiện thân các đại tập đoàn chủ tịch, sau đó khi mấy người cùng đi hướng phía hội nghị trung tâm lòng đi tới, một chiếc tiếp tục một chiếc xe sang để cho các ký giả đèn loang loáng lảo liên không ngừng, tất cả nhà báo cũng không khỏi cảm thán, ngày hôm nay quả nhiên không có đến không, chỉ là thu thập tin tức tư liệu sống liền đủ bọn họ thật tốt biên tập, căn bản không dùng buồn ngày hôm nay không có cái mới nghe thấy có thể viết, cho dù ngày hôm nay Trương Từ Vũ không đến, vẫn có được đại lượng tin tức có thể đưa tin. Thế nhưng Trương Từ Vũ vẫn là mọi người chờ đợi tiêu điểm, nếu ai có thể thứ một cuộc phỏng vấn đến Trương Từ Vũ nói, ngày mai nhà này báo chí liền nhất định sẽ bán chạy, cho nên những ký giả này cũng là bị hạ tử mệnh lệnh, nhất định phải phỏng vấn đến Trương Từ Vũ, cho dù là một câu nói cũng được.

Ngay mọi người dài cổ nhìn xung quanh đợi thời điểm, một chiếc xe màu trắng quen thuộc từ đằng xa lái tới, còn chưa có dừng hẳn, tất cả nhà báo liền chen chúc tới, e sợ cho mình rơi vào người khác phía sau phòng vẫn không được Trương Từ Vũ.

"Cút ngay, là ta trước thấy chiếc xe kia, phía sau đi, hiểu hay không đi trước tới sau? Không tổ chức?"

"Lo là, hiểu hay không cái sau vượt cái trước trên chạc so với? Người chứng minh như thế nào người trước thấy xe? Ta đây liền dự liệu được hẳn biết hiện tại tới nơi."

"Một Thương Giới Nhật Báo cho người trâu bò, chỉ người loại này báo chí cũng xứng làm thứ một cuộc phỏng vấn?"

"Cút, người tin hay không lão tử hiện tại liền đập người? Lão tử chính là không phỏng vấn cũng không cho người phỏng vấn."

Toàn bộ tình cảnh một mảnh hỗn loạn, xe còn không có chạy đến chỉ định chỗ đậu xe đưa thời điểm cũng đã bị vây được chặt như nêm cối, tất cả nhà báo đều muốn khi Trương Từ Vũ xuống xe trong nháy mắt phỏng vấn, tiếng mắng chửi tiếng va chạm bên tai không dứt, điều này làm cho Trương Từ Vũ ngồi xe phải ngừng lại. Một bên nhân viên cảnh vệ vội vàng đã chạy tới hỗ trợ khai thông duy trì trật tự, cái này là thế nhưng nhân viên cảnh vệ số lượng và nhà báo số lượng quả thực kém xa, cho nên cho dù cảnh vệ xuất hiện cũng không dừng để cho tình huống lấy được chuyển biến tốt đẹp, giống như một loạt thấy thịt bỏ đói giống như lang, một so với một hung mãnh, bọn họ hiện tại đã tờ tầm không thêm quan tâm cái gì cảnh vệ, đối với bọn hắn mà nói chỉ cần có thể phỏng vấn đến Trương Từ Vũ, như vậy thì coi như là mình cũng có và chủ biên sĩ diện vốn liếng, đối với tương lai đường lại thêm là có thêm không được tưởng tượng chỗ tốt, một cảnh vệ coi là cái gì.

Lúc này, phòng chừng buổi họp báo chủ sự phương nhất định cực kỳ hối hận khi cửa thiết trí giờ phỏng vấn, bây giờ căn bản không có biện pháp không chế những thứ này trên cơ bản đều đã trải qua rơi vào trạng thái điên cuồng nhà báo cửa.

"Có thấy không, đã điên cuồng như vậy, cũng là bởi vì người a." Từ Viện cũng cùng Trương Từ Vũ cùng đi, và ngày đó giống nhau, Từ Viện như cũ muốn làm Trương Từ Vũ bí thư, lúc này Từ Viện ngồi ở trong xe nhìn ngoài xe loại tình huống này, cười nói với Trương Từ Vũ.

"Ai, những người này rõ ràng, nghĩ biện pháp đi, chẳng lẽ muốn luôn luôn thế này phải không, ngày hôm nay ta không muốn tiếp thu phỏng vấn." Trương Từ Vũ xuyên thấu qua cửa sổ xe nhìn bên ngoài đám người điên cuồng, không chút nào bởi vì mình được hoan nghênh trình độ mà cảm thấy vui vẻ, có chút bất đắc dĩ nói.

"Người hay là ta gặp qua ít có vài cái không muốn nổi danh người, yên tâm đi, việc này ta có thể giải quyết." Từ Viện cười một cái nói, sau đó cầm điện thoại lên gọi một cái mã số.

Rất nhanh, mấy chiếc màu đen xe Honda từ một bên lái tới, dường như sớm liền theo cùng đi giống nhau, thấy cái này màu đen xe Honda, Trương Từ Vũ ánh mắt đột nhiên co rút nhanh, cái này không phải là Phong Đăng đặc hữu cái trang bốn đèn sao? Ngày hôm nay lại vẫn tận mắt đến rồi, hiện tại Trương Từ Vũ cực kỳ muốn biết về bảng số xe trở ngại, đây chính là lớn cơ hội tốt, nếu như có thể hiểu rõ lời nói, nói vậy có chút trở ngại liền trôi lên mặt nước, cho là chuẩn bị mở rộng cửa xuống xe,

"Ai, ai, ai, người làm gì thế a, hiện tại đi ra ngoài liền thực sự phiền toái, bên ngoài đám ký giả kia hiện tại đã không có cái gì lý trí, ta không phải gọi người đến sao?" Nhìn Trương Từ Vũ muốn đẩy cửa đi ra ngoài, một bên Từ Viện vội vàng kéo Trương Từ Vũ nói ra.

"Được rồi, người nhanh một chút." Trương Từ Vũ xem Từ Viện, sau đó một lần nữa ngồi xong nói ra, vừa mới chẳng qua là Trương Từ Vũ trong lúc nhất thời không nhịn được mà thôi, bị Từ Viện thế này vừa dề tỉnh, Trương Từ Vũ tạm thời chịu được ở nóng nảy trong lòng nói ra.

Rất nhanh, từ trong xe Honda xuống tới rất nhiều người mặc quần áo màu đen, rất nhanh cầm những ký giả kia tất cả ngăn cản, sau đó một người trong đó người đến đến Trương Từ Vũ ngồi có xa tiền, thay Trương Từ Vũ mở cửa.

"Ngài Trương, mời ngài." Thay Trương Từ Vũ người mở cửa cung kính nói.

"Các người là ai?" Trương Từ Vũ từ trong xe đi sau khi đi ra, nhìn trước mắt người này bèn hỏi.

"Chúng ta cũng là người của Phong Đăng, riêng qua đây bảo hộ an toàn của ngài, duy trì trật tự." Người áo đen hơi khom người nói.

Trương Từ Vũ hít mắt nhìn những động tác này sạch sẽ lưu loát vừa mười điểm trung thành người, xem ra thật không ngờ Phong phủ bên trong có người, Phong Đăng bên trong đồng dạng có không ít trung thành với Kiều Phong người, nếu như không phải ngày hôm nay sở kiến, phỏng chừng Trương Từ Vũ sẽ từ từ quên mất, Kiều Phong thực lực không chỉ là khi Phong phủ, còn có khi Phong Đăng, hai cái địa phương phối hợp lẫn nhau hô ứng lẫn nhau chiếu cố, chặt chẽ quay chung quanh khi Kiều Phong chừng đó, đây mới là Kiều Phong lớn nhất vốn liếng.

Có những người này duy trì trật tự, cuối cùng là ép buộc đem đám này phát điên như thế nhà báo dưới sự khống chế đến.

"Ngài Trương, chúng ta là Long Thành nhật báo, mời tiếp thu chúng ta phỏng vấn, chỉ hỏi ngài một vấn đề."

"Ngài Trương chúng ta là Kim Dung Nhật Báo, ngài đối với lần này hội nghị tài chính có ý kiến gì không."

"Ngài Trương, ngài sẽ trở thành tương lai Phong Đăng người nổi nghiệp phải không?"

"Ngài Trương, ngài Trương "

Tuy rằng nhà báo bị đám này không biết lúc nào xuất hiện thân mặc âu phục màu đen người vút xuyên ở, không có biện pháp chạy tới đem Trương Từ Vũ vút vây lại, thế nhưng ngoài miệng vẫn là không có nhân rồi, một câu ngài Trương, ngài Trương cao giọng kêu, lúc đầu trước là một người hô lên, sau đó tất cả mọi người theo hô lên, phải nhiều âm ỉ có bao nhiêu âm ỉ.

Bất quá Trương Từ Vũ như là không có nghe thấy giống nhau, đi tới xe Honda trước mặt, nhìn chăm chú vào cách mình gần nhất chiếc xe này bảng số xe.

"Ngài Trương, có cái gì có thể giúp được ngài sao." Cái tên thay mình người mở cửa theo sau, không hỏi Trương Từ Vũ vì sao không vào hội nghị trung tâm, mà là nhìn chăm chăm chiếc xe này xem.

"Xe của các người nhãn hiệu là ngẫu nhiên?" Trương Từ Vũ quay đầu bèn hỏi.

"Dĩ nhiên không phải, bảng số xe là Phong Đăng đặc hữu bảng số xe, chúng ta xe là 35 số, cái khác mấy chiếc cũng đều là trước 50 số, thuộc về sớm nhất một nhóm xe, chỉ có trước 100 số xe mới có tư cách dự họp đại hình hoạt động, cho nên xe đều cũng có xe Honda độ, thay đổi cơ khí, dài hơn thân xe, bên trong cũng tiến hành sang trọng sửa sang, chút nào không thua gì chân chính sa hoa xe." Nam tử áo đen coi như hết sức tận dụng trách, Trương Từ Vũ chẳng qua là hỏi một biến số xe trở ngại, thế nhưng hần hồi báo tin tức xác thực so với hỏi càng nhiều.

"Tổng cộng có bao nhiêu chiếc xe? Loại xe này có phải hay không chỉ có Phong Đăng có?" Trương Từ Vũ nghe trả lời thuyết phục hết sức hài lòng gật đầu, hỏi tiếp, từ trên người người này hỏi tin tức so với lúc trước tất cả tin tức đều đã đa.

"Tổng cộng có 491 chiếc xe, mỗi một chiếc cũng là cùng loại loại tiến hành cùng loại cải trang, loại xe này quả thực chỉ có Phong Đăng có, chúng ta độ bản mẫu phải không đối ngoại, hơn nữa người bình thường cũng không có tư cách làm, cho nên trừ Phong Đăng ở ngoài không có địa phương khác có." Nói đến đây, người áo đen trên mặt lộ ra một loại vẻ mặt kiêu ngạo.

"Làm sao người biết tổng cộng có 491 chiếc? Phải biết rằng Phong tổng cũng không dám khẳng định như vậy." Nghe được 491, Trương Tử Vũ trái tim đột nhiên co lại một cái, nếu như nói có 491 chiếc nói, như vậy nói như vậy Trương Tử Vũ từ monitor thấy chiếc xe kia chính là cuối cùng một chiếc? Sao biết trùng hợp như vậy? Chẳng lẽ là Hoa Đăng ngu dốt được rồi? Ôm cường liệt nghi ngờ tâm tình, Trương Tử Vũ bèn hỏi.

"Là như thế này, bởi vì chúng ta bình thường sử dụng xe cộ ra ngoài, cho nên đối với xe tổng số so sánh giải, Phong tổng xử lý đại sự, đối với loại này vận vật việc nhỏ hiển nhiên không phải qua để ý nhiều." Người này có chút lúng túng nói.

"Xe số lượng chỉ có các người biết?" Trương Tử Vũ gật đầu một cái nói.

"Không sai biệt lắm, cái khác Phong Đăng nội bộ người cũng là có thể biết, chỉ cần hỏi một chút là được rồi." Người áo đen trả lời.

"Cái này 491 chiếc xe, người biết không?" Hỏi tới đây thời điểm, Trương Tử Vũ cũng không khỏi được có chút khẩn trương.

"Vừa lúc, chúng ta ở đây có một người là chịu trách nhiệm 450 số sau đó xe cộ người, sẽ ở đó bên." Người áo đen chỉ chỉ bên kia đang duy trì trật tự một người nói ra.

"Mau, mau để cho hắn qua đây." Trương Tử Vũ thiếu chút nữa ức chế không được tâm tình của mình, liền vội vàng nói, có giục ý.

Rất nhanh, một người dáng dấp rất cao lớn người chạy tới.

"Ngài Trương xin chào, ta họ Ngo, chịu trách nhiệm 450 sau đó xe sử dụng tình huống, ngài có vấn đề gì?" Tới người kia nói ra.

"Tiểu Ngô đứng không, 491 chiếc xe tình huống ta muốn hỏi một chút có thể sao?" Trương Tử Vũ nói ra, thật không ngờ, bản thân dĩ nhiên thật sự có cơ hội này có thể thu được rất chính xác tin tức, thật không uống công phí hôm nay tới một chuyến.

"491 chiếc xe là rất mới gia nhập xe, đại khái thêm vào Phong Đăng đoàn xe chưa tới nửa năm thời gian, không có bình thường sử dụng qua, gia nhập có phải là vì để cho xe Phong Đăng đội đạt được 500 chiếc, còn có mấy chiếc xe đang cải trang, không lâu sau vậy cũng biết đầu nhập sử dụng." Người cao to hồi đáp.

"Vậy người rõ ràng đoạn thời gian gần nhất 491 chiếc sử dụng tình huống sao, ta hiện tại nhu cầu cấp bách biết chuyện này." Trương Tử Vũ mười điểm nghiêm túc nói.

"Ta đây cần phải đi về tra một chút mới được ngài để cho ta hiện tại nói cho ngài, ta cũng không rõ lắm." Người cao to nhúc nhúc nói ra.

"Có thể nghĩ một chút biện pháp sao? Đại khái tháng 11 chừng đó đi, 491 chiếc xe có ra ngoài ghi lại sao?" Trương Tử Vũ có chút gấp gáp hỏi.

"Cái này dường như nhớ kỹ có đi, đại khái là, tháng 11 nói khẳng định có ra xe ghi chép, muốn nói như vậy còn giống như thật có một lần, bất quá hình như là tổng bộ điều đi, tài xế phải đều không phải chúng ta, cho nên cụ thể chúng ta cũng không biết." Người cao to xin lỗi nói ra.

"Thế này phải không? Có thể khẳng định? Tình huống cụ thể không quan trọng, ta chỉ biết, 491 chiếc tháng 11 có phải hay không ra khỏi xe?" Trương Tử Vũ nhìn chăm chăm người kia ánh mắt mỗi chữ mỗi câu bèn hỏi.

"Vâng." Suy tư một lúc lâu sau đó, người cao to cho ra một khẳng định trả lời thuyết phục.

"Được, làm phiền các người, chuyện hôm nay còn hy vọng không được nói với người khác nhận." Trương Tử Vũ vừa cười vừa nói, lúc này hắn đột nhiên cảm thấy tâm tình dị thường dễ dàng, bởi vì hắn biết, hắn hiện tại lại có mục tiêu mới, người chỉ có có mục tiêu sống, mới có ý nghĩa.

"Kiều Phong đứng không, người có phải hay không tuyệt đối thật không ngờ, ta sẽ khi như vậy trường hợp đi qua người thù hạ của mình từ từ hiểu được người bản thủ nhất trong lòng? Nhớ coi ta là thành quân cờ của người, người nên chuẩn bị cho tốt nhiều trạm thu thuế." Trương Tử Vũ dùng một chỉ có bản thân mới có thể nghe được thanh âm nói ra, lạnh như băng mà vừa âm trầm.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

chương 233: ai lấy một quân của ai (hạ)

"Ngài Trương, chúng ta nhớ phỏng vấn một cái ngài, có thể hay không hơi chút cho chúng ta một chút thời gian?"

"Ngài Trương, ngài Trương, chúng ta đã chờ thật là lâu, người liền tiếp thu một cái chúng ta phỏng vấn đi."

Trương Tử Vũ đang hồi hết lời nói sau đó, mới từ xe bên kia đi cửa vào ở đây đi tới, bất quá xuất kỳ đã không có số lớn đoàn người, bởi vì toàn bộ muốn gần Trương Tử Vũ người đều bị vừa mới đến Phong Đăng nhân viên cản lại, những người này thành viên về mặt hung thần ác sát đáng sợ, coi như so với thông thường cảnh vệ khó đối phó nhiều, huống chi nơi này mỗi người cũng là người của Phong Đăng, hiện tại chính là chọc Hoa Đăng cũng sẽ không đi chọc Phong Đăng, cho nên những ký giả này đều lảo lảo thật thật, ai cũng không dám vọt tới Trương Tử Vũ bên người đi.

"Ha ha, mọi người không nên gấp gáp, lập tức biết liền muốn bắt đầu, đến muộn cũng không tốt, một hồi khi buổi họp báo thời điểm sẽ phải có trả lời vấn đề giám sát, mọi người có thể vào lúc đó vấn đề, chỉ cần không phải vô cùng quá phận trở ngại ta đều có thể trả lời, hoặc là chờ một lát hội nghị kết thúc sau đó ta đón thêm chịu phỏng vấn, các người thấy thế nào?" Trương Tử Vũ đi tới các phóng viên trước mặt vừa cười vừa nói, giọng nói hết sức ôn hòa, khiến người ta một loại như cây đón xuân cảm giác, kỳ thực đây không phải là Trương Tử Vũ hoàn toàn cố ý giả vờ, vừa mới lấy được như vậy có giá trị tin tức, Trương Tử Vũ trong lòng đại thạch đầu cũng rơi xuống, cả người buông lỏng không ít, cho nên tâm tình cũng là khôi phục một chút, hiển nhiên đối đãi những người này cũng sẽ không có cái gì ra vẻ.

"Được rồi vậy chờ ngài ra chúng ta lại phỏng vấn đi" nghe Trương Tử Vũ nói như vậy, toàn bộ nhà báo cũng cảm thấy hết sức thoải mái. Phải biết rằng nhà báo cái nghề này hay là rất biệt khuất, không chỉ có đồng hành trong lúc đó cạnh tranh mười điểm thăm liệt, vì một chút hữu dụng tư liệu sống có đôi khi muốn đối mặt đồng hành chen nhau đối tiền mặt, nhưng lại bình thường bị người sĩ diện, ví như một chút nổi danh nhân sĩ và ngôi sao, liền đối với nhà báo rất không chú ý, cho nên bọn họ thời gian cũng là trôi qua thâm nhất cuộc thien nhất cuộc, ngày hôm nay Trương Tử Vũ khách khí như vậy nói chuyện với bọn họ, thậm chí trong giọng nói còn có một chút giờ trung cầu ý tứ, cái này để cho bọn họ lần đầu tiên nghĩ làm nhà báo có thể thế này có mặt mũi, ngay cả cự tuyệt cũng khó mà nói ra miệng, không thể làm gì khác hơn là gật đầu đáp ứng nói.

Nhìn thấy các phóng viên gật đầu, Trương Tử Vũ cười hơi khom người tỏ vẻ áy náy, sau đó cất bước hướng hội nghị trung trong lòng đi tới, Từ Viện cũng là vội vã vứt các phóng viên bái một cái, sau đó cùng lên Trương Tử Vũ bước chân.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ nhà báo đều lặng ngắt như tờ, chung quanh cảnh vệ, nữ tiếp tân cũng đều không nói gì, Trương Tử Vũ một động tác liền làm cho cả khu vực giống như đóng kết giống nhau.

Một hiện tại có thể nói là rất chịu chú ý người, một hiện tại có thể nói thương giới tâm tình, một người có năng lực là tương lai Phong Đăng chủ tịch người, một với lực một người để cho Hoa Đăng như vậy khó chịu người, lại đang trường hợp này theo chân bọn họ bởi vì không có biện pháp đúng lúc tiếp thu phỏng vấn mà cúi người chào nói ân hận, loại đãi ngộ này coi như là một chút lão tư cách nhà báo cũng cho tới bây giờ cũng không có đã bị qua, lúc này bọn họ có chút được nhiều người yêu thương vừa mừng lại vừa lo, thậm chí còn không có phản ứng qua đây, trong lòng lần đầu tiên cảm giác rất giá trị, ấm áp, dường như bên ngoài gần 0 độ nhiệt độ không khí đều đã trải qua không tồn tại giống nhau.

Tất cả nhà báo đều đối với Trương Tử Vũ tâm tồn lòng cảm kích, không ít nhà báo đều định đem chuyện này viết vào hôm nay trong báo cáo, thật tốt giúp đỡ Trương Tử Vũ tuyên truyền tạo thế, đến nỗi Hoa Đăng vậy chút, sẽ theo lại viết viết xong, coi như là đối Trương Tử Vũ một cái nhân tình. Trương Tử Vũ còn không biết bản thân bất tri bất giác một động tác dĩ nhiên liền đơn giản như vậy thu mua các ký giả tâm tình.

"Này, thế nào cảm giác người đột nhiên tâm tình thay đổi tốt hơn a? Người và những người đó nói cái gì a?" Từ Viện nhìn Trương Tử Vũ buông lỏng thần thái nhỏ giọng hỏi, Từ Viện nghĩ Trương Tử Vũ giống như là đột nhiên thay đổi một người giống nhau, mặc dù nói không đi đâu thay đổi, thế nhưng Từ Viện đó là có thể đủ cảm giác được, lúc trước Trương Tử Vũ cái loại này trạng thái vừa đã trở về.

"Không có gì, có một số việc người liền không cần phải để ý đến, ngày hôm nay buổi họp báo đã khởi giờ tinh thần đến." Trương Tử Vũ mắt nhìn phía trước không có nhìn Từ Viện nói ra, Từ Viện tút chu mỏ, không nói gì nữa.

Đi vào hội nghị trung tâm trong sau đó, cũng đã có đội nhân viên công tác chỉ dẫn Trương Tử Vũ, lúc này hội nghị trung tâm trong có không ít nhân vật trọng yếu chính tại đây nói chuyện với nhau, thấy Trương Tử Vũ vào đây, những người này cũng cũng dần dần không nói, liền nhìn Trương Tử Vũ, ngay từ đầu có chút tranh cãi âm ỉ đại sảnh cũng yên tĩnh lại, có vài người vẫn cùng Trương Tử Vũ hơi khẽ gật đầu ý bảo, những người này đại bộ phận đều là đến từ và Phong Đăng tương đối khá tập đoàn, Trương Tử Vũ cũng nhất nhất mỉm cười gật đầu đáp lễ. Rất nhanh Trương Tử Vũ bị dẫn tới chỉ định chỗ ngồi, khi hàng thứ nhất vị trí giữa, lễ nghi nói với Trương Tử Vũ, một hồi biết yêu mời hân đến trên đài an vị để trả lời nhà báo vấn đề gì gì đó.

"Ta thế nào cảm giác vừa mới cái tên nữ tiếp tân đối với người có ý tứ a." Đến khi nữ tiếp tân đi sau đó, Từ Viện nhẹ nhàng mà kéo Trương Tử Vũ y phục nói ra.

"Người thế nào luôn luôn quan sát chuyện như vậy a, không một đứng đắn." Trương Tử Vũ cười một cái nói.

"Ta ta nào có, ta chính là không hy vọng người bị bọn họ vứt làm hồng, người nhưng mà tương lai Phong Đăng người nổi nghiệp, không phải loại nữ nhân này có thể xứng với?" Bị Trương Tử Vũ vừa hỏi Từ Viện có chút mặt đỏ nói, nàng chính là nghĩ khác biệt phái nữ và Trương Tử Vũ có một chút giờ gần gũi liền trong lòng khó chịu, đại khái chính là trong truyền thuyết ghen đi.

"Vậy người nghĩ dạng gì xứng với ta a?" Trương Tử Vũ nhìn có chút ngượng ngùng Từ Viện bèn hỏi.

"Chỉ ít cũng có thân phận có bối cảnh, đáng đẹp còn muốn hiền lành, ngoan, sẽ phải gia vụ còn phải tính tình được, không sai biệt lắm chỉ những thứ này cơ bản là đủ rồi." Từ Viện sau khi suy nghĩ một chút nói ra, bất quá dựa theo yêu cầu này, Từ Viện nghĩ bản thân kém ra mười con phố hoặc hơn, cảm giác có chút nhỏ mắt mắt.

"Người yêu cầu này còn thật cao, ta đi đâu mà tìm thế này một thập toàn thập mỹ người a, sẽ bàn ta hiện tại cũng không muốn lo lắng vấn đề này, ta mới bây lớn, sớm đâu." Trương Tử Vũ có chút bất đắc dĩ nói, Từ Viện nói như vậy nữ sinh quả thực lòng phượng và sùng lân.

"Người là Trương Tử Vũ đi? Đây, người thế nào không gọi điện thoại cho ta?" Ngay Trương Tử Vũ và Từ Viện nhỏ giọng nói chuyện với nhau thời điểm, đột nhiên một người nữ sinh thanh âm thanh thúy truyền tới, có thể có thể này ngọt thanh âm người trừ Trình Hiểu Hàm còn có thể là ai.

"Tiểu thư Trình chào người, có chuyện gì sao?" Trương Tử Vũ vừa quay đầu lại liền thấy Trình Hiểu Hàm xem kia tình xảo khuôn mặt nhỏ nhắn, nhưng mà tình này đến mức khuôn mặt nhỏ nhắn hiện tại nhưng có chút tức giận.

"Người là thật không nghe được hay là giả không nghe được, ta hỏi người vì sao không có gọi điện thoại cho ta!" Trình Hiểu Hàm có chút tức giận nói, Trương Tử Vũ loại này đối với mình ôn hoà thái độ nàng đời này còn chưa thấy qua vài cái, phải biết rằng Trình Hiểu Hàm ở nhà chờ thật lâu điện thoại của, dám không có đến khi, vốn có Trình Hiểu Hàm vứt Trương Tử Vũ điện thoại mình thời điểm hay là lòng tin tràn đầy, điều kiện của mình đều không kém, hơn nữa có bao nhiêu người xin điện thoại mình đều không cầu được đâu, không biết bao nhiêu một cao phú suất và ăn chơi trác táng xin bản thân cho bọn hắn điện thoại đâu. Cho nên Từ Viện lòng tràn đầy mong đợi chờ Trương Tử Vũ gọi điện thoại cho mình, hoàn hảo được suy nghĩ Trương Tử Vũ gọi điện thoại đến biết nói cái gì đó, bản thân nên thế nào trả lời đâu? Có nên nói cho biết hay không hẳn là bản thân giúp đỡ hắn mới bắt được quyền tổ chức đâu? Vốn có Trương Tử Vũ hay là hết sức phấn khởi, nhưng mà theo thời gian từ từ đi tới, một chiếc điện thoại cũng không có đến, để cho Từ Viện có chút nóng nảy, bất quá nàng hay là tự nói với mình, rất có thể là Trương Tử Vũ đang vội vàng cho nên không thời gian, luôn luôn chờ đến buổi tối 0 giờ nhiều, điện thoại vẫn là không có đánh tới, Trình Hiểu Hàm mới hiểu được Trương Tử Vũ chắc là sẽ không gọi điện thoại, thế là tức giận nằm ngủ, nhưng mà vẫn là không có ngủ ngon, dẫn đến buổi sáng còn có nhàn nhạt mắt thâm quầng, Trình Hiểu Hàm tức cảnh hồng phần và tủi thân, cho nên Trương Tử Vũ vừa mới vào đây, Trình Hiểu Hàm sẽ không nhìn tập đoàn trong cái khác đi theo nhân viên khuyên can trực tiếp đi tìm tới nơi.

"Xin lỗi, tiểu thư Trình, chúng ta ngài Trương mỗi ngày rất bận rộn, không có thời gian cho ngài gọi điện thoại, nếu như ngài có chuyện, có thể gọi điện thoại cho ta tiến hành hẹn trước, ta cũng có thể giúp ngài chuyển đạt, ngài Trương bây giờ còn cần lại chuẩn bị một chút, nếu như có thể, hy vọng tiểu thư Trình tạm thời tránh một chút." Không đợi Trương Tử Vũ nói chuyện, Từ Viện liền giành nói trước, đối với Trình Hiểu Hàm một chút đều không khách khí, thẳng nhận hạ lệnh trực khách, đồng thời còn đưa lên danh thiếp của mình.

"Người là ai? Ta vừa mới có nói chuyện với người? Chẳng biết tại sao, đem danh thiếp của người thu hồi đi, người cũng gả cho ta danh thiếp?" Vốn là tức cảnh hồng Trình Hiểu Hàm bị Từ Viện thế này một kích lập tức liền bộc phát ra, nếu như nói Trình Hiểu Hàm đối với Trương Tử Vũ bất mãn còn sẽ không dễ dàng bày tỏ ra ngoài nói, như vậy Từ Viện liền không cần nàng vừa bất kỳ lo lắng.

"Ta là ngài Trương phụ tá riêng kiêm bí thư, đối với hắn hằng ngày an bài là do ta đến phụ trách, ta có thể thay mặt ngài Trương, cũng có thể thay mặt Phong Đăng, nếu như người không muốn bởi vì của cá nhân người lời nói ảnh hưởng đến hai tập đoàn tương lai quan hệ, ta khuyên người hay là thu hồi tương đối khá." Từ Viện hiển nhiên cũng không sợ Trình Hiểu Hàm, lúc này ai tỏ ra yếu kém ai liền rơi xuống hạ phong, Từ Viện mặc dù mình không bối cảnh gì, thế nhưng còn có thể đem Trương Tử Vũ và Phong Đăng làm hậu thuẫn, sẽ bàn như vậy trường hợp nàng cũng không tin Trình Hiểu Hàm dám đem thế nào, cho nên Từ Viện cũng là rất mạnh cứng rắn đối trở lại.

"Tốt lắm, tốt lắm, hai người các người ồn ào cái gì a, tiểu thư Trình xin lỗi, tối hôm qua Phong Đăng làm cho chúc mừng hoạt động, ta uống một chút rượu, có chút không thăng từ lực, cho nên sớm liền ngủ, đúng là ta bất thường, để cho tiểu thư Trình đợi đã lâu, vốn có nhớ ngày hôm nay qua đây cùng tiểu thư Trình nói một tiếng, không nghĩ tới tiểu thư Trình trực tiếp đã tìm tới cửa." Trương Tử Vũ kịp thời ngăn trở hai người tiếp tục cãi nhau, sau đó hướng về phía Trình Hiểu Hàm rất xin lỗi nói, thái độ mười phần thành khẩn.

"Trương Nha Tử Vũ, người!" Từ Viện nghe được Trương Tử Vũ dĩ nhiên không giúp mình nói chuyện, có chút cấp thiết thiếu chút nữa đem Trương Nha Lăng tên này gọi ra, hoàn hảo đôi giọng mau, Trình Hiểu Hàm không có nghe được.

"Đừng nói chuyện, người cầm miệng trước." Trương Tử Vũ quay đầu đột nhiên có chút nghiêm túc nói, sau đó vừa đối mặt với dùng và nhu hòa ánh mắt nhìn Trình Hiểu Hàm.

"Đừng gọi ta tiểu thư Trình, quá khách khí, liền kêu ta Trình Hiểu Hàm được rồi, nguyên lai là thế này a, xin lỗi hiểu lầm người a, vậy thân thể người có hay không khá một chút? Ta ngược lại biết một bài thuốc gia truyền giải rượu, có muốn thử một chút hay không?" Nghe Trương Tử Vũ vừa nói như vậy, Trình Hiểu Hàm lúc trước vẻ lo lắng tâm tình lập tức liền biến mất không thấy, lại biến thành một bộ dáng vui vẻ, hướng về phía Trương Tử Vũ nói ra.

"Vậy cũng không cần, ta hiện tại đã tốt không sai biệt lắm, đại hội cũng sắp bắt đầu, có chuyện gì chúng ta đại hội sau khi chấm dứt rồi hãy nói." Trương Tử Vũ cười một cái nói, lời nói dịu dàng từ chối khéo Trình Hiểu Hàm thật là tốt ý.

"Vậy được rồi, nhớ kỹ sau khi chấm dứt tới tìm ta." Trình Hiểu Hàm rất khéo léo gật đầu, sau đó xoay người rồi đi.

Trương Tử Vũ thờ dài một hơi, quay đầu lại thấy Từ Viện vẻ mặt lạnh như băng biểu tình, trong lòng nghĩ đến, rõ ràng một so với một khó khăn hầu hạ a.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

chương 234: mê hoặc tâm tình (thượng)

"Trương Tử Vũ, người có phải là cô ý hay không, người có phải hay không coi trọng con hồ ly tinh! Người nói! Người nói cho ta rồi!" Trình Hiểu Hàm vừa mới đi, Từ Viện mà bắt đầu lên án công khai đứng dậy, so với Trình Hiểu Hàm, Từ Viện càng nhiều hơn chính là tủi thân, không vì cái gì khác, cũng bởi vì Trương Tử Vũ dĩ nhiên giúp người ngoài mà không giúp mình, vốn có Từ Viện cho rằng, Trương Tử Vũ và quan hệ của mình tuy rằng không đến mức nói đến cái loại tình trạng này, thế nhưng che chở mình là chí ít đi.

"Người nói nhỏ thôi, không ngại mắt mắt? Không sợ người khác nghe được?" Trương Tử Vũ nhìn Từ Viện đáng vẻ ủy khuất dờ khóc dờ cười nói ra.

"Ta không đấy, thế nào người chột dạ sao? ! Cũng là bởi vì chột dạ mới sợ người khác nghe được!" Tuy rằng Từ Viện ngoài miệng nói như vậy, nhưng là vẫn theo bản năng phóng thấp âm lượng, Từ Viện cũng không muốn để cho tất cả mọi người xem hai người bọn họ trò cười.

"Ta thế nào chột dạ, ta thật không biết người ở đây tức cái gì a, lẽ nào ta có làm gì sai?" Trương Tử Vũ bèn hỏi.

"Người còn nói người không sai, vừa mới cái tên Trình Hiểu Hàm đối với ta như vậy, người dĩ nhiên không che chở ta còn giúp nàng! Người rốt cuộc có ý gì! Người có phải hay không coi trọng nàng!" Từ Viện tức giận nói ra, ủy khuất không được, cảm giác tựa như mau khóc giống nhau.

"Vừa mới ta hỏi người, dạng gì nữ sinh xứng với ta, người nói muốn tuyệt đẹp, có thân phận có bối cảnh, muốn hiền lành, rất tốt với ta. Cái tên Trình Hiểu Hàm đáng đáp rất đẹp, lại là KASA thiên kim, hiện tại cũng chủ động đối với ta bày tỏ một chút, không đều phù hợp người nói yêu cầu sao? Hiện tại người lại bảo người ta hồ ly tinh, chào người trước sau mâu thuẫn a." Trương Tử Vũ cười một cái nói.

"Người! Vậy người thực sự thích nàng? ! Người nhưng mà" Từ Viện vừa mới muốn phản bác, nhưng lại là phát hiện mình phản bác không được, bản thân vừa mới quả thực nói những lời này, hơn nữa Trình Hiểu Hàm cũng cơ hồ là thỏa mãn điều kiện như vậy, nàng còn có thể nói cái gì nữa đâu? Lời nói đến rồi bên môi vừa nuốt xuống, nghe Trương Tử Vũ nói, Từ Viện trong lòng cảm giác có chút đau, có chút lạnh, đây là Từ Viện lần đầu tiên có cảm giác như vậy, rất kỳ quái, hết lần này tới lần khác có nói không nên lời nói cái gì đến.

"Được rồi được rồi, với người đùa giỡn, ta làm sao có thể thích nàng đâu? Vừa mới loại tình huống đó ta là bắt đắc dĩ mới như vậy, Trình Hiểu Hàm không chỉ có là ban tổ chức thành viên, hơn nữa còn là tập đoàn KASA thiên kim, luận địa vị, thậm chí so với Phong tổng cao hơn, nếu như Phong tổng gặp được, nhất định cũng sẽ khách khí đối đãi, đối phương chủ động tới và ta chào hỏi, vô luận xuất phát từ dạng gì mục đích, chỉ ít cũng là đang bày tỏ hữu hảo, người vừa mới trực tiếp như vậy nói, là rất không lễ phép, cái loại này thời điểm ta cũng chỉ có thể hướng về nàng, đây cũng là người bất thường, yêu cầu cơ bản nhất chính là khi người khác nói chuyện thời điểm không nên đánh đoạn, càng không thể với loại thái độ đó, chúng ta Phong Đảng lúc nào có biểu hiện như vậy? Đề cho người khác biết chẳng phải là làm trò cười?" Trương Tử Vũ có chút nghiêm túc giải thích, đương nhiên đây chỉ là một bộ phận nguyên nhân, Trương Tử Vũ không phải nói cho Từ Viện một phần khác nguyên nhân là bởi vì Trương Tử Vũ nghĩ Trình Hiểu Hàm còn có lợi dụng nơi ấy, lúc này mới và Trình Hiểu Hàm bảo trì một tốt quan hệ.

"Người chán ghét! Sau đó không được theo ta lái như vậy đùa giỡn! Ta biết ta chính là không quen nhìn nàng vậy phò đáng vẻ, sau đó sẽ không." Nghe được Trương Tử Vũ chính mồm nói mình không thích Trình Hiểu Hàm, Từ Viện tâm tình lập tức tốt, trong lòng cái loại này trống rỗng cảm giác cũng biến mất không thấy, nhẹ nhàng mà nên cho một cái Trương Tử Vũ oán giận nói, Từ Viện nghĩ bản thân vừa mới vừa bêu xấu, nếu như là khi bình thường, hơi chút đối người Từ Viện đều biết cơ bản cấp bậc lễ nghĩa, tuyệt đối sẽ không khi trường hợp này cắt ngang nói chuyện, cũng sẽ không dùng loại thái độ đó đối đãi như vậy địa vị người, chỉ là bởi vì Trình Hiểu Hàm thái độ đối với Trương Tử Vũ mới để cho Từ Viện làm ra chuyện như vậy.

"Sau đó người còn có thể gặp phải rất nhiều người không quen nhìn người, nhưng là không thể bởi vì không quen nhìn hoặc là không hợp người tâm ý liền thái độ không tốt thậm chí mặt lạnh tương đối, chúng ta thời khắc cũng là đang làm chúng ta chuyện không muốn làm, có thể ở không tình nguyện trung như cũ bảo trì một quả tốt tâm tính so cái gì đều quan trọng." Trương Tử Vũ ngữ trọng tâm trường nói ra, hẳn nhận thức làm đạo lý này muốn so cái gì đều quan trọng, cho nên mới nói cho Từ Viện, nói cách khác sớm muộn có thua thiệt từ sáng đến tối, Trương Tử Vũ liền bởi vậy bị thua thiệt, cho nên lĩnh hội mới có thể phả lệ khắc sâu.

"Ta biết không nên dùng như vậy cứng nhắc giọng của nói chuyện a, ta có chút không quá thích ứng." Từ Viện thè lưỡi nói ra, Trương Tử Vũ thế này nghĩa chánh ngôn từ dạy dỗ bản thân vẫn là lần đầu tiên, bất quá cần vẫn gạt đầu, chỉ cần là Trương Tử Vũ nói cho nàng biết, nàng đều có thể nghiêm túc đi nghe qua làm.

"Đại hội lập tức bắt đầu rồi, hãy chờ xem." Trương Tử Vũ nói với Từ Viện, sau đó quay đầu bốn phía nhìn một chút, kỳ quái, tại sao không có thấy người Hoa Đảng? Cũng không dừng nhìn thấy Bối Minh Tuấn tìm đến mình? Theo lý thuyết Hoa Đảng lúc này không nên rất gấp sao? Trương Tử Vũ lắc đầu, đợi lát nữa nghị sau khi chấm dứt lại nói xong rồi.

"Tôn kính các vị khách, thưa quý ông quý bà môn các tiên sinh, ngày hôm nay chúng ta Long Thành hội nghị trung tâm rất vinh hạnh có thể có một cơ hội như vậy, ngày hôm nay cũng là Long Thành hội nghị trung tâm thành lập tới nay trình diện giới tài chính cấp quan trọng khách nhiều nhất một lần, đầu tiên hoan nghênh mọi người đến dự, kế tiếp ta đem chủ trì giao cho quốc tế hội nghị tài chính ban tổ chức các vị, ngày hôm nay cũng là ban tổ chức triệu khai buổi họp báo tin tức, hy vọng ngày hôm nay tất cả mọi người có thể toàn bộ thu hoạch." Theo 11 giờ đúng giờ đã tới, một vị mặc sườn xám nữ sĩ đi lên đến mức đơn giản lời đạo đầu, bởi vì chính trị tính chất thành phần ít, cho nên lời đạo đầu đều rất đơn giản, toàn bộ đều rất rõ ràng ngày hôm nay qua đây không phải nghe nói nhảm, cho nên quyền phát biểu rất nhanh lại chuyển giao cho ban tổ chức, thay mặt ban tổ chức lên tiếng tự nhiên là ban tổ chức trong duy nhất một thạo tình thông tiếng Trung người, Trình Hiểu Hàm.

"Cảm ơn Long Thành hội nghị trung tâm khi hôm nay có thể cho chúng ta cung cấp nơi sân, cũng cảm ơn tại như vậy hàn lâm thiên lý biết có nhiều như vậy khách, hội nghị tài chính có thể một lần một lần thuận lợi tổ chức đồng thời có hết sức quan trọng địa vị, và giới tài chính ủng hộ của mọi người là không thể rời bỏ, cho nên, ta thay mặt hội nghị tài chính đang tiến hành tổ ủy lại ở chỗ này, lần thứ hai cảm tạ mọi người." Trình Hiểu Hàm ngày hôm nay ăn mặc đẹp, một bộ màu đỏ nhỏ lễ phục, hợp với màu trắng đai lưng, có vẻ chính thức vừa không mất hoạt bát, vẫn là toàn trang tiêu điểm. Trình Hiểu

Hàm tiếp lời đồng sau đó dùng ngọt tiếng nói tự nhiên hào phóng nói ra, giọng nói mười điểm thành khẩn, sau khi nói xong nhẹ nhàng bái một cái, lập tức đưa tới toàn tràng tiếng vỗ tay.

"Ai, tài nữ a, tập đoàn KASA cái này người nói nghiệp, coi như và cái tên Trương Từ Vũ giống nhau rất không bình thường." Nhìn trên đài Trình Hiểu Hàm, ngồi ở phía dưới Ngân Lệ gật gật đầu nói.

Hôm nay Hoa Đăng riêng dựa theo Bối Minh Tuấn trước kẻ sách, không có mang được nhóm lớn người ngồi ở hàng trước nhất, mà là tìm một chỗ không để cho người chú ý vị trí, hơn nữa người tới chỉ có rất ít vài cái.

"Tập đoàn KASA người nói nghiệp không phải là cái tên Trình Hiểu Hàm anh sao?" Trịnh Bân bèn hỏi, giống nhau người nói nghiệp loại vật này cũng là vút con trai trưởng đi.

"Mặc dù nói anh của nàng là con trai trưởng, nhưng là dựa theo năng lực đến xem, hiển nhiên Trình Hiểu Hàm lại thêm thành thạo một chút, tập đoàn KASA phát ra kéo dài đến giờ, đã khá đao cụ khí hậu, chỉ cần phóng khoáng hướng không sai cũng sẽ không, liền sẽ không xuất hiện trở ngại, hiện tại cần không phải hiểu khai thác người nói nghiệp, mà là cần lưu được nhân tâm biết xử lý chuyện người nói nghiệp, làm tốt các phe quan hệ, so cái gì đều quan trọng. Ta cũng có thể thấy rõ ràng gì đó, tập đoàn KASA chủ tịch nhất định cũng thấy rõ." Ngân Lệ hướng về phía Trịnh Bân giải thích, Trịnh Bân hiện tại kinh nghiệm không đủ, toàn bộ có chút thời điểm rất nhiều thứ xem không rõ.

"Nguyên lai là thế này, vậy Trình Hiểu Hàm anh không phải đối với lần này có thành kiến?" Trịnh Bân bèn hỏi, nói như vậy loại vấn đề này đều tương đối nể nang, vì một kẻ thừa trở ngại, người một nhà không tiếp thu người một nhà tình huống nhìn mãi quen mắt.

"Ha ha, đối với loại này tập đoàn, nhất là tiếp nhận ngoại quốc tư duy, đối với loại chuyện này ngược lại không phải là rất quan tâm, điểm ấy người cứ yên tâm đi, bất quá nói trở về, tốt như vậy cô nàng, nếu như ai có thể lấy được nói, đại khái sẽ rất có phúc đi." Ngân Lệ lắc đầu nói ra.

"Liền Trình Hiểu Hàm? Nàng rất giống nhau đi? Có tốt như vậy?" Trịnh Bân tỉ mỉ đánh giá trên đài Trình Hiểu Hàm, không khỏi bèn hỏi, kỳ thực Trịnh Bân trong lòng vẫn cảm thấy Trình Hiểu Hàm rất đẹp, dù sao mình trước đây đuổi qua nàng, bất quá Trịnh Bân trong lòng cũng đối với Trình Hiểu Hàm trước đây không có tình cảm từ chối bản thân mà tâm tồn khúc mắc.

"Ta không có nói đùa với người, nếu như người có thể đuổi tới Trình Hiểu Hàm, như vậy ta dám nói Hoa Đăng ngày mai không chỉ có không cần lo lắng, ngược lại sẽ nâng cao một bước." Ngân Lệ nói thật, thông gia loại vật này một khi vận dụng làm, như vậy tiền lời đúng là đôi bên.

Trịnh Bân sau khi nghe không nói gì, chẳng qua là nhìn chằm chằm Trình Hiểu Hàm xem, trong lòng đang suy tư điều gì.

"Hôm nay buổi họp báo rất đơn giản, chủ yếu nhất sự tình chính là chính thức tuyên bố đang tiến hành hội nghị tài chính quyền tổ chức, lại chính là tiếp thu tin tức truyền thông vấn đề, hiện tại chúng ta trước hữu tình lần này tiến vào quyền tổ chức cuối cùng tranh đoạt năm tập đoàn thay mặt vào ngôi, cho mời đến từ Phong Đăng chờ 5 người tập đoàn thay mặt." Sau đó, Trình Hiểu Hàm tiếp tục tuyên bố.

Trình Hiểu Hàm vừa nói xong, Trương Từ Vũ liền thứ nhất đứng lên, sau đó xoay người, hướng về phía sau lưng nhẹ nhàng bái một cái, sau đó nhàn nhàn tiến bộ đi lên đài, và đang ngồi vài cái ban tổ chức thành viên lần lượt nắm tay, sau đó ngồi xuống chỗ ngồi của mình. Còn dư lại vài cái tập đoàn thay mặt sững sờ một chút, đây coi là cái gì? Phong Đăng chờ năm tập đoàn? Ngay cả cái khác bốn người tập đoàn giới thiệu đều bỏ đi, chính là đem chúng ta lên đài làm phối hợp diễn sao? Cái này đài ngộ khác biệt cũng quá lớn, toàn bộ người của tập đoàn dừng lại không nói gì, đều ngăn người tại đó không biết có nên hay không đi tới.

"Ghe tòm, cái này là có ý sao? Lại không đi lên đã có thể thật làm trò cười." Trịnh Bân hơi chút suy tư một chút, sau đó sửa sang lại áo cũng đi theo.

Cái khác vài cái tập đoàn nhìn Trịnh Bân đã đi rồi lên rồi, không có biện pháp, cũng kiên trì đi theo, nếu không lên đài đã có thể thực sự thành chê cười, được khi người ở dưới đài cũng không có chú ý Trình Hiểu Hàm trong miệng nói cái gì, bọn họ tất cả lực chú ý đều tập trung ở Trương Từ Vũ trên người, dù sao ngăn người từ sáng đến tối nhiều thời giờ trong. Trương Từ Vũ tên này đã cơ hồ bị thần hóa, tất cả mọi người nhớ thấy tận mắt gặp cái này nhân vật trong truyền thuyết tốt cuộc là bộ dáng gì, cho nên khi Trương Từ Vũ đứng lên trong nhảy mắt đó, ánh mắt mọi người đều tập trung ở cái này cao ngất bóng lưng trên người.

"Ai, chính là người tuổi trẻ kia, nhìn qua rất phổ thông a."

"Một hồi kết thúc giúp ta an bài một chút, ta muốn gặp gặp người này, nhìn qua hơi có khiêu."

"Thật đẹp trai a, xem ra cái này chính là Phong Đăng bây giờ con bài chưa lật đi?"

Dưới đài bất đồng tiếng thảo luận vang lên, có tạm thời thất vọng, có giật mình, có khen ngợi, thế nhưng vô luận như thế nào dạng, những đánh giá này cũng là thuộc về Trương Từ Vũ, và những người khác một chút quan hệ cũng không có.

chương 235: mê hoặc tâm tình (trung)

Đi qua một nho nhỏ tranh chấp sau đó, năm người của tập đoàn đã vào ngồi, Trương Tử Vũ tự nhiên là ngồi ở giữa nhất, bên cạnh theo thứ tự là Trịnh Bản và Trầm Thanh Vận, Trương Tử Vũ quay đầu rất hữu hảo cười cười, Trịnh Bản hiển nhiên làm như không nhìn thấy, trong lòng suy nghĩ ai biết người vừa đánh cái quý gì chứ ý, giả mù sa mưa lấy lòng? Trương Tử Vũ thấy Trịnh Bản không nhìn bản thân, cười cười, sau đó đứng lên hướng về Trịnh Bản đưa tay ra, hiển nhiên là tỏ vẻ hữu hảo, hơn nữa còn là ngay trước toàn bộ hội trường mặt của mọi người.

Trịnh Bản lúc này có thể lựa chọn không phản ứng Trương Tử Vũ, giống như là trước đây Trương Tử Vũ trước mặt mọi người để cho Trịnh Bản không xuống đài được giống nhau, đây chính là một lần cực tốt cơ hội phản kích, nếu như Trịnh Bản tiếp tục không phản ứng Trương Tử Vũ, như vậy thì là để cho Trương Tử Vũ ở như vậy trường hợp trở nên hết sức khó xử, đây cũng chính là Trịnh Bản luôn luôn hy vọng, hẳn chỉ hy vọng Trương Tử Vũ không xuống đài được, hy vọng Trương Tử Vũ xấu hổ.

Bất quá, lúc này đây Trịnh Bản nhưng không có làm như vậy, mà là đồng dạng hào phóng đứng lên, cũng thân ra tay của mình rất Trương Tử Vũ cầm một cái, sau đó vừa chuyển hướng khách, nhẹ nhàng mà bái một cái, sau đó tự nhiên ngồi xuống, mắt nhìn phía trước, giống như chuyện gì cũng không có phát sinh giống nhau.

Ngược lại Trương Tử Vũ sừng sốt một chút, ngẫu nhiên cười, không khỏi nhìn nhiều Trịnh Bản giống nhau, sau đó đồng dạng cũng làm xuống tới. Có thể ở những người khác xem ra, hai người chẳng qua là hữu hảo bắt tay, thế nhưng chỉ có nhìn hiểu người, mới có thể biết hai người vừa mới ở một nắm tay trong lúc đó hoàn thành một lần giao thủ.

Kỳ thực lần này Trương Tử Vũ vốn có nhớ mở Trịnh Bản một đường, ở Trương Tử Vũ chủ động xông Trịnh Bản cười thời điểm, thấy Trịnh Bản cái loại này phản ứng, liền đã có kế sách này, phải biết rằng, loại này chính thức trường hợp có thể và lúc trước những Hoa Đăng đó chủ sự hoặc là tiểu chúng trường hợp không giống nhau, lần này trước người tới cũng là cấp quan trọng nhiệm vụ, có thể nói là Trương Tử Vũ hiện nay mới thôi đã tham gia rất chính thức đại hình hội nghị. Ở trường hợp này phía trên, liên nhất định phải hiểu được cấp bậc lễ nghĩa, Trịnh Bản vừa mới không nhìn bản thân, Trương Tử Vũ liền định cho Trịnh Bản hạ sáo, Trương Tử Vũ nghĩ, nếu như mình chủ động cùng Trịnh Bản cầm tay, như vậy với Trịnh Bản cái loại này tỳ vết nào tất báo người, nhất định sẽ thừa dịp lúc này cho mình khó coi, nếu như Trịnh Bản thực sự nói như vậy, như vậy thì thực sự trúng kế, lớn như vậy nhà lập tức sẽ vút Trịnh Bản thậm chí là Hoa Đăng mặc bộ không có một người cấp bậc lễ nghĩa, ném người trong nước tư chất chụp mũ, thế này Trương Tử Vũ đang cùng Trịnh Bản lại đầu thời điểm, liền có nhiều hơn thủ đoạn có thể kích thích Trịnh Bản, ưu thế sẽ càng lúc càng lớn. Nhưng mà hết lần này tới lần khác Trịnh Bản không có bị Trương Tử Vũ lừa, Trịnh Bản không phải ngu ngốc, hẳn mấy ngày nay cũng có đang suy tư mình và Trương Tử Vũ trong lúc đó trở ngại. Trịnh Bản phát hiện, mỗi một lần Trương Tử Vũ cũng là lợi dụng tâm tính của mình, có thể nói Trương Tử Vũ quá biết bắt được đối thủ tâm lý hoạt động, đồng thời lợi dụng những thứ này đến không chế đối thủ.

Cho nên Trịnh Bản ngày hôm nay ổn định tim của mình tự, ở Trương Tử Vũ thân thời điểm xuất thủ, Trịnh Bản kỳ thực rất muốn tiếp tục không nhìn, thế nhưng hẳn ép buộc bản thân cũng đưa tay ra, khi hẳn thấy Trương Tử Vũ trong mắt vậy một chút kinh ngạc và thất vọng thời điểm, chỉ biết, lúc này đây cuối cùng không có lại bị Trương Tử Vũ tùy tiện tiện bắt được nhược điểm.

Lúc này đây giao thủ, phải coi như là hai người đánh thành bình thủ, Trương Tử Vũ kế sách được, Trịnh Bản trả lời cũng rất xuất sắc.

"Trịnh Bản cũng là có trưởng thành không ít a, bất quá ngay cả như vậy, vẫn là phải so với Trương Tử Vũ kém rất nhiều a." Ngân Lệ nhìn Trịnh Bản cách làm, đầu tiên là hài lòng gật đầu, sau đó vừa cảm khái nói. Ngân Lệ là nhìn ra Trương Tử Vũ nhớ mượn cơ hội này để cho Trịnh Bản phủ lên một không hiểu cấp bậc lễ nghĩa thẻ bài, nhưng mà Trịnh Bản trả lời để cho có chút bận tâm Ngân Lệ hoàn toàn quá lo lắng. Bất quá cho dù là thế này, Ngân Lệ vẫn như cũ biết, Trịnh Bản và Trương Tử Vũ trong lúc đó chênh lệch như cũ rất lớn.

"Cấp cho hẳn thời gian a, lão Ngân, Trương Tử Vũ tên tiểu tử kia lại lịch chúng ta còn chưa có biết rõ ràng, ta nghĩ tám phần mười có thể là Kiều Phong đứa nhỏ, không phải rất khó tưởng tượng năng lực khủng bố như vậy không phải từ nhỏ bồi dưỡng." Bối Minh Huy ở một bên phụ họa nói.

"Chỉ mong đi, ai, nếu như cái này Trương Tử Vũ ở Hoa Đăng chúng ta tốt biết bao nhiêu?" Ngân Lệ thở dài một hơi cảm khái nói, nhưng mà điều này hiển nhiên là chuyện không thể nào, Trịnh Bản lại trưởng thành cũng tuyệt đối không có khả năng vượt lên trước Trương Tử Vũ, hai người chênh lệch quá xa.

"Ngồi ở ở giữa nhất vị này, liền là đến từ Phong Đăng ngài Trương Tử Vũ, bởi biểu hiện xuất sắc, và phát biểu đặc sắc, thắng được chúng ta ban tổ chức nhất trí tán thành, chút nào không ngoài suy đoán thu được đang tiến hành hội nghị tài chính quyền tổ chức, ta thay mặt ban tổ chức toàn thể, chính thức hướng các vị đang ngồi chính thức tuyên bố, đang tiến hành quốc tế hội nghị tài chính sẽ từ Phong Đăng chủ trì tổ chức, quyền tổ chức đã hoàn toàn giao lại cho Phong Đăng tập đoàn." Trình Hiểu Hàm cao giọng tuyên bố, cái loại cảm giác này giống như là chính nàng thu được quyền tổ chức giống nhau vui vẻ.

Tuy rằng tin tức này hôm qua đã truyền khắp Long Thành, thế nhưng ngày hôm nay ở hiện trường nghe được cảm giác lại là không đồng dạng như vậy, tức khắc rất nhiều người hay là lộ ra rất giật mình biểu tình, tất cả mọi người vốn tưởng rằng là Hoa Đăng bắt được lần này quyền tổ chức không thể nghi ngờ đâu.

Bất quá có nhiều người hơn phiền muộn và bất đắc dĩ quả thực Trình Hiểu Hàm tìm từ, biểu hiện xuất sắc, phát biểu đặc sắc? Biểu hiện ngược lại cố gắng xuất sắc, thế nhưng phát biểu đặc sắc nói như thế nào? Trương Tử Vũ căn bản không có phát biểu, hẳn vừa lên đài mà bắt đầu và ban tổ chức người cứ để ý cố gắng, đem ban tổ chức người nghẹn quá, cái này cũng có thể gọi phát biểu đặc sắc? Dưới so sánh hay là Trịnh Bản phát biểu mới coi

như là phát biểu. Còn có đoạt được ban tổ chức nhất trí tán thành, rõ ràng gần như ngay từ đầu rất nhiều ban tổ chức đều đối với Trương Tử Vũ hành vi bày tỏ bất mãn đi, cái này cũng có thể nói lấy được giám khảo nhất trí tán thành? Còn chút nào không ngoài suy đoán, rõ ràng Trương Tử Vũ lấy được cái này quyền tổ chức phải bất ngờ được chứ? Không chỉ có là Hoa Đảng bên này người hay là Thiên Vũ bên này người, thậm chí là vậy chút nhìn phát sóng trực tiếp người đối với loại này đánh giá rất là giật mình, nếu không có khoá trước ban tổ chức công chính tính chất phóng ở nơi nào bày đặt, khẳng định có không ít người sẽ cảm thấy cái này là buồn tẻ thao tác. Nếu không trường hợp này là ở không thích hợp, Trịnh Bản ở một bên nghe đều muốn đứng lên phản bác, càng không ngừng dùng ánh mắt ác độc hung hăng quả được Trương Tử Vũ, dường như muốn dùng ánh mắt liền đem Trương Tử Vũ vứt giết chết giống nhau, bất quá Trương Tử Vũ ngược lại vẫn đạm phong khinh, một bộ sự tình không liên quan mình đáng vẻ, đối với Trịnh Bản đầu tới được ánh mắt cũng lựa chọn không nhìn.

Ban tổ chức những người khác cũng không có quân Trình Hiểu Hàm nói như thế nào, về mặt bình tĩnh mắt nhìn phía trước, dù sao cũng lần này Phong Đảng có thể thu được quyền tổ chức cũng là Trình Hiểu Hàm một người quyết định, như vậy thì theo Trình Hiểu Hàm nói như thế nào, những thứ khác ban tổ chức thành viên chắc là sẽ không đi quản, bọn họ đã lấy được bọn họ mong muốn đồ, những chuyện nhỏ nhặt này tình bọn họ cũng sẽ không quan tâm.

"Như vậy kế tiếp chính là phóng viên vấn đề hóa giải, giai đoạn thứ nhất vấn đề là mặt hướng ban tổ chức các vị, tổng cộng có 10 một danh ngạch, trước từ bên trái phóng viên ghế bắt đầu đi." Tuyên bố xong sau đó, rất nhanh chính là tiến vào phóng viên vấn đề phân đoạn.

Thứ nhất phân đoạn là ban tổ chức trả lời vấn đề phân đoạn, thế nhưng cái này phân đoạn dù sao không phải mọi người quan tâm nhất, hơn nữa cũng không phải tất cả phóng viên đều có thể lưu loát sử dụng tiếng Anh, cho nên hỏi người cũng không rất nhiều, có không ít hay là riêng nằm vùng nâng, vì không làm cho cả tình cảnh quá xấu hổ, hơn nữa hỏi trở ngại đại bộ phận cũng là tại sao muốn lựa chọn Phong Đảng a, vì sao không lựa chọn Hoa Đảng a, Phong Đảng so với Hoa Đảng ưu thế ở nơi nào, cũng là vây quanh mấy vấn đề này.

Ban tổ chức vài người cũng rất phối hợp nói một đồng lời nói dối, ví như Phong Đảng sáng ý đáng sợ hơn có thể thực thi tính chất a, Phong Đảng đại biểu kiểu mới bản thân phát triển tính chất tập đoàn rồi, lời tương tự, dù sao cũng nói láo vừa không cần lên thuế, mấy người này cũng đều là giới tài chính nam sơn bắc đầu, biên một chút lý do đối với bọn họ mà nói cũng là chuyện nhỏ, hơn nữa bọn họ bịa đặt những lý do này cũng là rất chuyên nghiệp, để cho người khác nghe xong cũng cảm thấy là thật, các phóng viên vội vàng càng không ngừng tại hạ mặt ghi lại.

Rất nhanh, ban tổ chức vấn đề phân đoạn liền kết thúc, phía dưới phân đoạn chính là đang ngồi năm tập đoàn tiếp thu vấn đề, tổng cộng có 30 một vấn đề danh ngạch, có thể vấn đề năm tập đoàn đảm nhiệm từng cái một.

Cái này phân đoạn phải toàn bộ các phóng viên đề ý nhất, vì vậy phân đoạn có thể vấn đề Trương Tử Vũ, cho nên vừa mới con có mấy người giờ tay phóng viên khu vực hiện tại giống như rừng cây nhỏ giống nhau, gần như mỗi người đều đem tay giờ lên. Vấn đề ban tổ chức thời điểm tình cảnh cùng cái này khi xuất quả thực chính là lớn vu gặp nhỏ vu, thế cho nên ban tổ chức các thành viên trên mặt cũng có chút không nín được giãn mặt mũi. Bất đắc dĩ, Trình Hiểu Hàm không thể làm gì khác hơn là tùy tiện điểm một nam phóng viên, làm là thứ nhất một vấn đề phóng viên.

"Xin chào ngài Trương, ta là Long Thành Văn Báo phóng viên, ta muốn hỏi một chút, ngài ở thay mặt Phong Đảng tiến hành quyền tổ chức tranh đoạt lúc trước, có nghĩ tới hay không ngài biết thu được thắng lợi cuối cùng?" Bị điểm đến việc ấy phóng viên mừng rỡ, vui sướng tình cảm dặt vu ngôn biểu, vội vàng đưa ra vấn đề của hắn, rất rõ ràng, là hỏi Trương Tử Vũ.

"Chào người, ta bị Phong Đảng phái ra cũng là bất đắc dĩ, cũng là công việc được thực hiện, đương nhiên muốn làm hết sức, đến nỗi có nghĩ tới hay không, ta còn thật không có nghĩ tới, ta thật là qua đây đã tương đương, ta cũng cho là Hoa Đảng biết cuối cùng thu được lần này quyền tổ chức." Trương Tử Vũ đối với thứ nhất vấn đề trả lời mười điểm hài hước khôi hài, để cho dưới đài không phải truyền đến tiếng cười, bầu không khí lập tức sống động không ít, cũng không có thiếu người lần đầu tiên biết hoá ra Trương Tử Vũ cũng là biết hài hước.

Trình Hiểu Hàm mỉm cười, hoá ra người đàn ông này cũng có khả ái một phía a, không khỏi đối với Trương Tử Vũ nhiều nhìn thoáng qua.

"Việc ấy, ngài Trương, ta cũng muốn hỏi ngài, được rồi ta là báo Giới Tài Chính phóng viên, ta muốn hỏi ngài lần này hội nghị tài chính sẽ cho Phong Đảng mang đến dạng gì ảnh hưởng? Có thể hay không để cho Phong Đảng chiến lược phát sinh biến hóa?" Thứ hai vấn đề chính là một tài chính chuyên nghiệp báo phóng viên, hỏi ra trở ngại nếu so với thứ nhất chuyên nghiệp không ít.

"Ảnh hưởng đương nhiên biết mang tới, bất quá đối với chiến lược ta nghĩ sẽ không có quá biến hóa lớn, hội nghị tài chính không phải lợi nhuận, cũng không phải sinh ý, chẳng qua là vớt Phong Đảng một lần cơ hội, đến tổ chức hội nghị mà thôi, không phải nói phong hội năm nay thuộc về Phong Đảng, hội nghị tài chính là vĩnh viễn thuộc về toàn thể giới toàn bộ tài chính lĩnh vực người." Trương Tử Vũ đồng dạng rất nghiêm chỉnh hồi đáp.

"Việc ấy, ngài Trương, ta cũng muốn hỏi ngài." Thứ hai phóng viên hài lòng sau khi ngồi xuống, người thứ ba giờ tay phóng viên còn chưa có chờ Trình Hiểu Hàm gọi liền bản thân đứng lên chuẩn bị đặt câu hỏi.

"Vị này phóng viên bằng hữu, người ở đây hỏi lúc trước ta muốn xin người giúp một chuyện." Trương Tử Vũ đoạt trước một bước nói ra.

"Ngài nói ngài nói, có thể giúp đến ta khẳng định giúp." Cái này phóng viên vội vàng gật đầu nói, cái này là bao nhiêu vinh hạnh a.

"Là như thế này, có thể hay không hỏi một chút bên cạnh ta vị này đâu? Ta đã hợp với trả lời hai vấn đề, ta muốn uống chút nước nghỉ ngơi một chút, vừa lúc hắn luôn luôn không có bị vấn đề cơ hội, để cho hắn cũng trở về đáp trả lời tốt lắm." Trương Tử Vũ cười vừa nói, một vừa chỉ một bên nhìn hắn chăm chăm Trịnh Bản.

chương 236: mê hoặc tâm tình (hạ)

"Ngạch cái này nhưng mà ta không có vấn đề gì cũng muốn hỏi hân a." Phóng viên nghe được Trương Tử Vũ yêu cầu sau đó có chút lúng túng nói, những phóng viên bọn họ hôm nay tới ở đây có thể không phải là hướng về phía Trương Tử Vũ tới, đối với những người khác có thể nói là một chút hứng thú cũng không có, hiện tại thật vất vả cướp được một vấn đề danh ngạch, Trương Tử Vũ lại vẫn đề cho hân vấn đề bên cạnh Trịnh Bản, điều này làm cho cái này phóng viên rất là phiền muộn, không đồng ý đi còn giống như hơi không nể mặt Trương Tử Vũ cảm giác, đồng ý đi, bản thân thật vất vả thu được cơ hội cứ như vậy lãng phí hết, ngay cả chính hân đều có một chút không cam lòng. Thế là không thể làm gì khác hơn là dập đầu dập đầu ba ba uyển chuyển nói ra.

"Không có vấn đề liền sáng tạo câu hỏi được, phóng viên không cũng là muốn chuẩn bị vài cái đề dự bị vấn đề được, yên tâm đi, ta tin tưởng đồng sự Trịnh nhất định sẽ trả lời người thật tốt." Trương Tử Vũ rất nhẹ nhàng nói, còn thuận lợi vỗ vỗ Trịnh Bản vai.

Trịnh Bản hiện tại có thể nói là sắc mặt tái xanh, vốn có cho rằng Trương Tử Vũ ở trường hợp này biết hơi chút khiêm tốn một chút giờ, hơn nữa vừa mới Trương Tử Vũ còn cùng mình nắm tay, Trịnh Bản nghĩ Trương Tử Vũ lúc này đây nhất định không phải đang chọc giận mình làm ra một chút vô lễ chuyện tình, bản thân chỉ cần không chế được tâm tình là tốt rồi, nhưng mà không nghĩ tới Trương Tử Vũ duyên tập hân trước sau như một phong cách, trước mặt mọi người đem Trịnh Bản hay nói gờn. Trịnh Bản không biết cái này là Trương Tử Vũ có ý khích giận bản thân để cho mình xấu mặt, còn là thuần túy chính là vì làm thấp đi bản thân. Nhưng mà coi như là thế này, Trịnh Bản cũng chết chết nhịn không nổi giận, trên mặt trước sau vẫn duy trì buồn lòng đáng vẻ, thế nhưng ai cũng biết loại này dễ dàng hoàn toàn chính là giả vờ.

"Vây vậy được rồi như vậy đồng sự Trịnh ta muốn hỏi một chút ngài lần này quyền tổ chức nguyên nhân thất bại là cái gì" phóng viên không có cách nào, thật vất vả bắt được một lần cơ hội, coi như là hỏi Trịnh Bản cũng không thể lãng phí hết, tốt xấu coi như là có thể có kiểm nhận lấy được, thế là không thể làm gì khác hơn là tùy tiện bèn hỏi.

"Khụ khụ, ha ha, Hoa Đảng nguyên nhân thất bại? Lần này quyền tổ chức bản thân chính là ngẫu nhiên tính chất, từng tập đoàn cũng có thể thu được sau cùng quyền tổ chức, không lấy được tập đoàn không có nghĩa là chính là lạc hậu tập đoàn, hết thảy đều là ban tổ chức an bài, Hoa Đảng chúng ta hiển nhiên cũng phải cần phục tùng ban tổ chức an bài, không có gì, quyền tổ chức không phải một sinh ý, chưa nói tới thất bại, chỉ là có chút tiếc nuối mà thôi." Tuy rằng Trịnh Bản nghĩ thế này rất khó chịu, nhưng là vẫn tận lực ngăn chặn tâm tình hồi đáp, rất nhiều so sánh giải Trịnh Bản tính cách người thấy Trịnh Bản biểu hiện, không khỏi gật đầu, xem ra ngăn ngừa một đoạn thời gian bên trong, Trịnh Bản cũng là có không ít trưởng thành, đã học được đang khống chế tâm tình của mình.

Kế tiếp vấn đề phân đoạn không có huyền niệm, phần lớn phóng viên cũng là chọn Trương Tử Vũ nhắc tới hỏi, nếu không phải là bởi vì Trình Hiếu Hàm sợ vô cùng lạnh nhạt cái khác tập đoàn dẫn đến thành kiến, mà cố ý an bài phóng viên vấn đề còn dư lại bốn người tập đoàn lời nói, nghĩ như vậy nhất định tất cả vấn đề cũng sẽ là hướng về phía Trương Tử Vũ một người đi.

Trương Tử Vũ ở toàn bộ vấn đề phân đoạn không có biểu hiện hiện ra một chút xú không nhìn được, ngược lại trả lời mười điểm cẩn thận tỉ mỉ toàn diện, để cho các phóng viên hết sức hài lòng, số lớn tư liệu sống để cho bọn họ có thể thỏa thích đưa tin.

Rất nhanh, vấn đề phân đoạn ngay đồng đảo phóng viên cực kỳ không tình nguyện trung kết thúc, so với dự tính thời gian sơ sơ vượt qua một giờ, đây cũng là bởi vì rất nhiều phóng viên thừa cơ nói hai vấn đề quan hệ.

Rất nhanh, số lớn người bắt đầu lối ra, không cảm thấy cảm thán ngày hôm nay quả thực không có đến không, rất nhiều người đều đã từng thấy được Trương Tử Vũ ăn nói như thường và linh hoạt ứng biến, mới biết mình mấy ngày hôm trước nghe được vậy chút đồn đãi dù cho không hoàn toàn là thực sự, cũng giả không đi nơi nào, không biết bao nhiêu tập đoàn lão tổng đã bắt đầu ước ao Phong Đảng.

"Trương Tử Vũ, tại đây ký một chữ đi, coi như là một qui trình công nghệ, tỏ vẻ người đã xác nhận biết phục tùng đại hội quy định tương quan, chủ sự lần này hội nghị tài chính, còn có cái này là giấy chứng nhận, coi như là chứng minh Phong Đảng cử hành đang tiến hành hội nghị tài chính, dùng chứng thư này người cũng có thể truyền chuyển một chút tài chính tổ chức hỗ trợ." Đại hội vừa mới vừa kết thúc, Trình Hiếu Hàm sẽ cầm mấy phần tư liệu với và hướng Trương Tử Vũ bên này chạy tới, sau đó có chút thờ hớn hên nói, từng có có tí mĩ người liền sẽ phát hiện, vừa mới toàn bộ buổi họp báo trong quá trình, Trình Hiếu Hàm ánh mắt cơ hội sẽ không có rời đi Trương Tử Vũ.

"Ký tên liền ký tên, nói nhiều như vậy làm gì, ta hiểu." Trương Tử Vũ cười cười, sau đó sạch sẽ lưu bút ký hết chữ, sau đó chuẩn bị đứng dậy rời đi.

"Ai, người chờ một chút, người muốn đi đâu a, người không phải còn nói chờ đại hội sau khi chấm dứt muốn tìm ta sao? Hiện tại muốn đi?" Nhìn Trương Tử Vũ phải đi, Trình Hiếu Hàm nóng nảy mở miệng nói ra.

Lúc này, đại hội vừa mới mới vừa kết thúc, ngay cả khách đều chưa có hoàn toàn lối ra, càng chưa nói trên đài đang ngồi những người này, Trương Tử Vũ không đi, Trịnh Bản và Trầm Thanh Vận mấy người này hiển nhiên cũng đều không đi, vừa mới Trình Hiếu Hàm trực tiếp tới giống như Trương Tử Vũ trò chuyện hợp ý như vậy, đem vài người khác trở thành không khí, điều này làm cho Trịnh Bản đám người rất xấu hổ, trong lòng nghĩ lúc nào Trình

Hiếu Hàm và Trương Tử Vũ quen như vậy? Hai người bọn họ không phải ngày đó mới cãi nhau cái sao? Thật chẳng lẽ chính là giả vờ? Coi như không giống như là a.

"Nếu không ngày khác đi, vừa mới bắt được những thứ này, ta còn muốn trở lại xem thật kỹ một chút chương trình gì gì đó, chờ ngày nào đó có thời gian, ta chủ động hẹn tiểu thư Trình có được hay không?" Trương Tử Vũ hiện tại cũng không tâm tình và Trình Hiếu Hàm nói chuyện phiếm, hẳn vẫn luôn muốn tìm Bối Minh Tuấn đến bây giờ đều tìm không được người, tuy rằng đã vừa mới cơ bản xác nhận Bối Minh Tuấn vứt chứng cứ tám phần mười liên đúng, thế nhưng có một có thể lợi dụng Bối Minh Tuấn thậm chí có thể từ Bối Minh Tuấn ở đây bộ ra càng nhiều tin tức cơ hội, Trương Tử Vũ vừa làm sao có thể bỏ đi đâu.

"Người còn nói ngày khác! Ta mới không tin người sẽ chủ động hẹn ta đi ra ngoài, không được, người nói xong sự tình thế nào lật lọng? Người ở đây bình thường đều như vậy nói tin dụng, thế nào liên đối với như ta vậy? Người là không đứng đối với ta có thành kiến?" Vừa nghe Trương Tử Vũ lại muốn từ chối, Trình Hiếu Hàm làm sao có thể thả người, chặn ngang nín lại Trương Tử Vũ y phục nói ra, cũng không nhìn hình tượng của mình.

"Sao biết, người nghĩ nhiều lắm, ta là thật không có thời gian, khoảng cách hội nghị tài chính tổ chức đã không có đã bao lâu, lẽ nào ta không cần thời gian làm quen một chút qui trình công nghệ gì gì đó sao?" Trương Tử Vũ cười giải thích.

"Vây, ta đối với những thứ này qui trình công nghệ còn tương đối quen thuộc, dứt khoát ta với người nói đi, thế này so với người xem cái này hiểu mau, người thấy thế nào?" Nghe Trương Tử Vũ nói cũng phải có vài phần đạo lý, thế là Trình Hiếu Hàm ngẫm lại sau đó hỏi đáp, nằng bây giờ là nghĩ hết tất cả lý do không thể để cho Trương Tử Vũ chạy nữa.

Lần này Trịnh Bản dường như có thể nghe ra một chút gì, xem Trình Hiếu Hàm bộ dáng như vậy và Trương Tử Vũ thái độ này, lẽ nào hiện tại Trình Hiếu Hàm ở dưới Trương Tử Vũ? Mà Trương Tử Vũ đang lợi dụng Trình Hiếu Hàm? Chẳng lẽ Trương Tử Vũ cũng muốn mượn Trình Hiếu Hàm để cho Phong Đăng có một rất lớn vượt bậc? Trịnh Bản không khỏi nghĩ tới vừa rồi Ngân Lệ tự nhủ những lời này, tức khắc tỉnh ngộ.

Ghê tởm, không nghĩ tới cái này Trương Tử Vũ cũng sẽ có ý nghĩ như vậy, Trịnh Bản nghĩ như vậy đến, nếu quả như thật để cho Trương Tử Vũ đem Trình Hiếu Hàm dưới tay, đây chẳng phải là để cho Phong Đăng có thể triệt để vượt qua Hoa Đăng sao? Mình có thể chịu được chuyện như vậy phát sinh? Đương nhiên không thể, Trịnh Bản không có khả năng cho phép Trương Tử Vũ giẫm ở trên đầu của mình. Nếu Trương Tử Vũ muốn cùng Trình Hiếu Hàm tiến tới với nhau, như vậy mình coi như dưới không kịp Trình Hiếu Hàm, như vậy cũng không thể để cho Trương Tử Vũ thực hiện được. Trịnh Bản ở trong lòng tới tới hạ quyết tâm.

"Ha ha, Trình Hiếu Hàm, mấy ngày hôm trước chuyện tình ta trước với người nói lời xin lỗi, hy vọng người bỏ qua cho." Trịnh Bản biết Trình Hiếu Hàm trong lòng khẳng định bởi vì anh nàng chuyện tình còn có mấy ngày hôm trước chuyện đã xảy ra trong lòng tồn tại khúc mắc, đối với mình có không nhỏ ý kiến, cho nên dự định trước xin lỗi đến hòa hoãn một cái quan hệ của hai người, thế là cắt ngang Trình Hiếu Hàm và Trương Tử Vũ đối thoại nói ra.

"Ồi chào người có phiền hay không? Về điểm này việc nhỏ ta không so đo, người đi nhanh lên đi." Đang đợi Trương Tử Vũ hỏi phục Trình Hiếu Hàm ở phía sau bị người cắt ngang, tức khắc có chút căm tức, thế là tức giận hướng về phía Trịnh Bản nói ra, chưa còn có một chút giờ đáng về thực nữ.

"Ta Trình Hiếu Hàm, ta là ở rất chính thức nói xin lỗi với người, làm phiền người hơi chút để tôn trọng một chút được chứ?" Trịnh Bản bị ghen một cái, chịu đựng trong lòng khó chịu nói ra.

"Người theo ta xin lỗi? Được, ta tha thứ người, còn có những chuyện khác sao? Nếu như không có những chuyện khác nói, như vậy thì không nên quấy rầy ta, ta chỗ này còn có tương đối chuyện trọng yếu phải xử lý." Bị Trịnh Bản vừa nói như vậy, Trình Hiếu Hàm mới ý thức tới hiện tại ở chung quanh còn có rất nhiều người, ở loại địa phương này không chú ý hình tượng của mình biết sản sinh rất lớn ảnh hưởng, thế là vội vàng nhìn một chút xung quanh, cũng may hiện tại ở chung quanh thanh âm tương đối âm ỉ, bên cạnh không ai chú ý tới cái tên này quái dị tình huống, nói vậy phải là không ai nghe được, nhìn không Trình Hiếu Hàm động tác cũng nhìn không ra cái gì, Trình Hiếu Hàm lúc này mới hơi chút thở phào nhẹ nhõm, sau đó cố nén không hờn giận đối với Trịnh Bản miễn cưỡng tâm bình khí hòa nói.

"Trình Hiếu Hàm, chúng ta tốt xấu coi như là bạn học một hồi, đối với ta không đến mức thế này thù hận đi? Bộ người là khác biệt đối đãi?" Trịnh Bản thanh âm trầm thấp nói ra, hiển nhiên tâm tình cực kỳ không tốt.

"Khác biệt đối đãi? Nếu như chính người càng muốn dò số chỗ ngồi như vậy không phải ta quản chuyện, ta và Trương Tử Vũ hiện tại đang nói về lần này hội nghị tài chính tổ chức chi tiết câu hỏi, là hẳn thu được quyền tổ chức, không phải người, nói cách khác, người bây giờ không có quyền lực rình chúng ta nói chuyện nội dung, bằng không ta có thể với ban tổ chức thành viên danh nghĩa, với can thiệp ban tổ chức làm lý do hủy bỏ Hoa Đăng sau này quyền tổ chức xin tư cách, nếu như không tin người liền thử nhìn một chút." Trình Hiếu Hàm cười lạnh một tiếng nói ra, nếu so với đấu võ mồm, mấy cái như vậy Trịnh Bản có thể đều không phải là đối thủ của Trình Hiếu Hàm, Trình Hiếu Hàm và người đấu võ mồm không có thể như vậy cãi nhau, ngay cả đấu võ mồm đều đấu hữu lý có cứ, để cho Trịnh Bản nhớ cái lại cũng không có cách nào, Trịnh Bản hoàn toàn tin tưởng nếu quả như thật đem Trình Hiếu Hàm chọc cáp nhân, nằng tuyệt đối có thể làm được đến nằng vừa mới nói sự tình.

"Vây ta liền không quấy rầy Trình Hiếu Hàm người nhà hững, đừng trách ta không nói cho người biết, người này cũng không có an hảo tâm gì, nếu như ngày nào đó người bị thua thiệt, đừng trách ta không có nhắc nhở người." Nhìn một chút về mặt tức giận Trình Hiếu Hàm, nhìn nhìn lại một bên nhìn có chút hả hê Trương Tử Vũ, Trịnh Bản cắn răng bỏ rơi một câu nói, lộ vẻ tức giận đi ra ngoài.

chương 237: hẹn gặp (thượng)

"Thế nào? Lúc này cuối cùng được chưa? Lẽ nào người còn muốn dùng khác lý do qua lại cự tuyệt?" Trình Hiểu Hàm rất chăm chú nhìn Trương Tử Vũ nói ra, dường như dùng ánh mắt ở nói cho Trương Tử Vũ, người ở đây từ chối ta người nhất định phải chết.

"Nếu tiểu thư Trình nói như vậy, như vậy thì theo như người nói tốt như vậy, bất quá ta bây giờ còn có chút sự tình, chờ ta xử lý xong lại nói xong rồi." Trương Tử Vũ nhìn Trình Hiểu Hàm, nghĩ nếu như mình cự tuyệt nữa đi xuống nói vậy Trình Hiểu Hàm có thể sẽ giận thật, với thân phận của Trình Hiểu Hàm có thể như vậy cầu người đã là làm ra rất lớn nhượng bộ, Trương Tử Vũ cũng rõ ràng đạo lý này, cho nên đơn giản suy nghĩ một chút, cuối cùng gật đầu đáp ứng.

"Được, vậy người đi làm việc trước đi, chúng ta ban tổ chức cũng có chuyện gì phải xử lý, ở cửa nơi nào chờ tốt lắm." Trình Hiểu Hàm vừa nhìn Trương Tử Vũ gật đầu đáp ứng, tức khắc sắc mặt dễ nhìn không ít, chỉ chỉ ban tổ chức bên kia nói ra, sau đó cùng Trương Tử Vũ khoát tay một cái sau đó chạy tới.

Trương Tử Vũ nhìn Trình Hiểu Hàm đi xa bóng lưng mỉm cười, con cá lớn này cuối cùng là mắc câu, hiện tại không thể gấp, từng điểm từng điểm đến, quá mau có thể đạt được ngược lại hiệu quả, bây giờ còn là đi tìm Bối Minh Tuấn tương đối khá, thế là Trương Tử Vũ bắt đầu ở trong hội trường lục soát Bối Minh Tuấn. Bởi ghế khách quý nơi ấy không phải rất nhiều, cho nên Trương Tử Vũ không có dùng thời gian bao lâu liền thấy Hoa Đăng sở tại phượng, không khỏi nhủ nhủ này, Hoa Đăng nơi ở có thể nói ghế khách quý trong kém nhất nơi ấy, là ở một tới gần trong góc phòng vị trí, hơn nữa người tới coi như cũng không phải rất nhiều, cái đó và Hoa Đăng trước sau như một phong cách kém khá xa, chẳng lẽ là xảy ra chuyện gì? Còn là cố ý như vậy? Chẳng lẽ Hoa Đăng bên trong xảy ra vấn đề gì? Trương Tử Vũ suy tư về, nửa ngày không nghĩ hiểu rồi vì sao, thế là không thể làm gì khác hơn là mại khai bộ từ nghĩ Hoa Đăng nơi ở đi tới.

"Đây không phải là ngài Trương sao? Thế nào? Đến Hoa Đăng chúng ta ở đây có chuyện gì? Nếu như là qua đây châm chọc nói, như vậy ta khuyên người hay là bỏ đi đi, Hoa Đăng còn chưa phải là trái hồng mềm, lẽ nào Kiều Phong đều không dạy người đạo lý làm người sao?" Ngân Lệ thấy Trương Tử Vũ đã đi tới, mở miệng nói ra, Ngân Lệ vừa nói như vậy, Hoa Đăng vài người cũng chú ý tới Trương Tử Vũ, đều xoay đầu lại không có hảo ý nhìn chằm chằm Trương Tử Vũ, coi như tức giận có chút giương cung bạt kiếm.

"Coi ngài nói, ta còn chưa có làm như vậy cần phải, hơn nữa ta đạo lý làm người, còn chưa dùng tới người khác tới dạy." Trương Tử Vũ cười một cái nói, một bộ rất hòa thuận đáng vẻ, thế nhưng cang Trương Tử Vũ cái dạng này, lại càng dễ cho Hoa Đăng những người này cảnh giác.

"Từ miệng lưỡi trơn tru, người còn có bản lĩnh gì?" Trịnh Bản châm chọc nói ra, hiện nay mới thôi, Trương Tử Vũ tất cả đều thắng ở hán vậy há miệng lên.

"Tôi thiếu lấy được quyền tổ chức, người nói là đi? Mọi đều dùng không tốt, thế nào trông cậy vào người có thể sử dụng được bộ óc?" Trương Tử Vũ tùy ý liếc mắt một cái Trịnh Bản nói ra, sau đó vừa đưa ánh mắt một lần nữa chuyển dời đến Ngân Lệ trên người.

"Được rồi, chúng ta đi." Ngân Lệ ngừng lại còn muốn muốn nói chuyện Trịnh Bản, sau đó dẫn một đội người Hoa Đăng liền dự định rời khỏi.

Kỳ quái, Trương Tử Vũ có chút nghi hoặc nhìn rời đi bóng lưng, thật sự là quá kỳ quái, hôm nay Hoa Đăng có chút để cho Trương Tử Vũ xem không hiểu, vô luận là phong cách làm việc hay là hiện tại biểu hiện ra thái độ đều cùng trước đây lớn không giống nhau, để cho Trương Tử Vũ nghĩ có chút không quá thích ứng, đối với Hoa Đăng nghi ngờ càng tăng thêm.

"Đây không phải là Trương Tử Vũ sao? Thế nào? Lại tới và Hoa Đăng chúng ta tìm việc?" Một thanh âm từ Trương Tử Vũ phía sau truyền tới, Trương Tử Vũ vừa quay đầu, thấy được hán luôn luôn đang tìm người, Bối Minh Tuấn.

Lúc này Bối Minh Tuấn trên mặt rất bằng phẳng tĩnh, thấy Trương Tử Vũ thời điểm cũng không có gì thay đổi, rất bằng phẳng tĩnh, giống như là trong lòng chuyện gì cũng không có ở nhớ giống nhau.

"Đồng sự Bối không có gì muốn nói sao?" Trương Tử Vũ nhìn Bối Minh Tuấn bèn hỏi, hán nghĩ Bối Minh Tuấn hiện tại phải là chủ động tìm bản thân tự nói với mình càng nhiều chuyện hơn để mình có thể tin tưởng hán đúng là Kiều Phong giết cha mẹ mình, và Hoa Đăng còn có Trịnh Bản Trịnh Hoa Long những người này một chút quan hệ cũng không có, nhưng mà hết lần này tới lần khác Bối Minh Tuấn không có, lần trước nói chuyện điện thoại xong sau đó, Bối Minh Tuấn giống như là mất tích giống nhau, không có lại chủ động đi tìm bản thân, nhưng mà với Trương Tử Vũ đối với Bối Minh Tuấn hiểu rõ, loại này tốt như vậy gây xích mích mình và Phong Đăng quan hệ cơ hội, Bối Minh Tuấn không giống như là dễ dàng như vậy buông tha người?

"Với người? Với người không có gì có thể nói, lẽ nào người còn muốn để cho ta nói cái gì? Cáo từ." Bối Minh Tuấn cười một cái nói, sau đó định trực tiếp xoay người rời khỏi.

"Thế nào? Lẽ nào đồng sự Bối không đánh coi là thuyết phục ta để cho ta tin tưởng trước người cùng chuyện ta nói?" Bối Minh Tuấn có thể chịu được tính tình, không có nghĩa là Trương Tử Vũ ở chuyện này phía trên cũng có thể chịu được tính tình, thế là cần bèn hỏi, Trương Tử Vũ biết mình vừa nói như vậy, cũng đã cho thấy bản thân không nên được tức giận, thế nhưng Trương Tử Vũ không có lựa chọn, đối với chuyện này, Trương Tử Vũ thực sự quá đề ý.

"Thuyết phục người? Không việc này có cần thiết, ta đã nói đi, ta cho người biết những thứ này, hoàn toàn là xuất phát từ ta nhận thức Trương Nha Lăng, không hy vọng hắn bị lừa gạt, đến nỗi có tin hay không, theo ta một chút quan hệ cũng không có, hắn có tin hay không đối với ta có ảnh hưởng gì sao?" Bối Minh Tuấn không quan tâm nói ra, và ngày đó ở trong điện thoại nói chuyện với Trương Tử Vũ thái độ tương như hai người.

"Lời này, có thể và người mấy ngày hôm trước nói có thể không giống nhau." Trương Tử Vũ nói ra.

"Hiện tại người được thái độ cũng không và mấy ngày hôm trước không giống nhau sao? Nếu như không có sự tình ta phải đi." Nói xong, Bối Minh Tuấn nghiêng người từ Trương Tử Vũ bên cạnh trực tiếp đi đi tới, đi theo trước mặt Hoa Đăng đội ngũ, ngay cả quay đầu lại đều không quay đầu lại một cái, mãi đến Bối Minh Tuấn sau khi rời khỏi, Trương Tử Vũ mới hồi phục tinh thần lại, nhìn Bối Minh Tuấn bóng lưng, cắn răng, nhìn được tiếp tục theo sau truy vấn sôi nổi.

"Thế nào? Sự tình đã làm xong?" Ngân Lệ hướng về phía theo kịp Bối Minh Tuấn nói ra.

"Ừ, người đã trải qua sắp xếp xong xuôi, chờ phong hội khai mạc đi, hiện tại chúng ta đã dần dần có quyền chủ động, để Trương Tử Vũ bản thân rầu rĩ đi thôi, hắn không có khả năng suy nghĩ cẩn thận." Bối Minh Tuấn gật đầu hồi đáp, lúc trước không có xuất hiện ở trong hội trường là bởi vì Bối Minh Tuấn tạm thời đi làm một bộ chuyện trọng yếu hơn đi.

"Không nên quá đắc ý, Trương Tử Vũ không phải dễ dàng như vậy sẽ đơn giản bỏ qua, từ từ sẽ đến đi." Ngân Lệ cũng gật đầu nói, hiện tại không thể khinh thường, không phải thật vất vả tranh thủ được một chút hơi yếu ưu thế sẽ lại trong khoảnh khắc không còn sót lại chút gì.

"Các người đang nói cái gì sự tình?" Một bên Trịnh Bản sang bên cạnh trong lúc vô ý nghe được Bối Minh Tuấn và Ngân Lệ bàn lại về Trương Tử Vũ chuyện tình, kết quả là bên hỏi, hiện tại Trương Tử Vũ ba chữ này, đã trở thành Trịnh Bản trong lòng đau.

"Với người không có vấn đề gì, chúng ta bàn lại chuyện trọng yếu, người không cần đi xía vào." Ngân Lệ nói với Trịnh Bản, hiện tại chuyện này không phải không muốn nói cho Trịnh Bản cho thỏa đáng, với Trịnh Bản bây giờ còn chưa đủ thành thực ôn trọng tính tình, Ngân Lệ rất sợ Trịnh Bản sẽ đem chuyện này làm cho đập.

"Cùng Trương Tử Vũ chuyện có liên quan đến, chính là theo ta chuyện có liên quan đến, tên khốn kiếp này, cái gì đều muốn thăm dò." Trịnh Bản cắn răng nói ra, vừa nghĩ tới vừa mới Trình Hiểu Hàm thái độ đối với tự mình và Trương Tử Vũ nhìn có chút hạ hê biểu tình, Trịnh Bản liền trong lòng ứa ra lửa.

"Cái gì đều muốn thăm dò? Có ý gì?" Ngân Lệ nghe Trịnh Bản nói như vậy có chút không quá lý giải, liền hỏi.

"Vừa mới Trình Hiểu Hàm qua đây chủ động tìm Trương Tử Vũ, hai người quan hệ nhìn qua tốt, sau đó ta cùng Trình Hiểu Hàm đối với mấy ngày hôm trước chuyện tình tỏ vẻ áy náy, Trình Hiểu Hàm cũng bởi vì ta cắt đứt nằng và Trương Tử Vũ theo ta phát hỏa, hai người kia quan hệ tuyệt đối không bình thường, kẻ ngu si cũng có thể nhìn ra Trình Hiểu Hàm đối với Trương Tử Vũ có ý tứ." Trịnh Bản tức giận nói ra.

"Cái gì? Trình Hiểu Hàm coi trọng Trương Tử Vũ? Lẽ nào bởi vì thế này cho nên Phong Đăng mới lấy được quyền tổ chức?" Ngân Lệ giật mình nói, nếu là như vậy, như vậy đã có thể không đơn giản, nếu như Phong Đăng có tập đoàn KASA cái này chỗ dựa vững chắc nói, như vậy Hoa Đăng và Phong Đăng đầu nữa phần thắng rất nhỏ.

"Không quá có thể, ngày đó Trình Hiểu Hàm và Trương Tử Vũ tranh luận nhìn qua không giống như là giả vờ, nhất định có cái gì ở bên trong nguyên nhân, có thể là Trình Hiểu Hàm muốn cạnh tranh Trương Tử Vũ cũng nói không chừng." Bối Minh Tuấn phân tích nói.

"Mặc kệ nói như thế nào, Trương Tử Vũ và Trình Hiểu Hàm đi gần quá, không là điểm tốt gì, được vội vàng và tập đoàn KASA một lần nữa bắt được liên lạc, Hoa Đăng phải cùng tập đoàn KASA lúc trước cũng có qua cùng xuất hiện, muốn nói quan hệ, không có thể như vậy Phong Đăng có thể so sánh được, nếu như có thể thúc đẩy Trịnh Bản và Trình Hiểu Hàm nói, như vậy là một cái lựa chọn tốt." Ngân Lệ trình trọng nói, hắn có thể tương tượng ra, một khi Trương Tử Vũ cùng với Trình Hiểu Hàm sau đó, biết có nhiều kết quả.

"Ta nghĩ có khả năng rất nhỏ, liên tình huống trước mắt đến xem, Trịnh tổng không có ở đây, việc này đều có thể trở nên rất phiền phức." Bối Minh Tuấn ở một bên nói ra, mọi người và Hoa Đăng bảo trì một cái tốt quan hệ, có bao nhiêu nửa quan hệ là bởi vì Trịnh Hoa Long, Hoa Đăng ở Trịnh Hoa Long trong tay của nàng mới có thể đối với mọi người tạo thành nhất định uy hiếp, mới có nói chuyện địa vị, từ gần nhất mấy lần sự tình cũng có thể thấy được, Hoa Đăng từ khi tuyên bố Trịnh Bản tiếp nhận chức vụ sau đó, đã có rất nhiều manh mối biểu thị Hoa Đăng bây giờ quyền phát biểu từ từ đang giảm xuống, có rất nhiều vấn đề đã bạo lộ ra, rõ ràng nhất chính là lúc trước và Hoa Đăng bảo trì tương đối tốt quan hệ tập đoàn và tổ chức đều đã trải qua không còn giống như trước như vậy ủng hộ Hoa Đăng, đã không có Trịnh Hoa Long, Hoa Đăng giống như là một thịt mỡ giống nhau, trở thành mọi người con mồi.

"Nhỏ nữa có khả năng cũng muốn đi thử nghiệm, chúng ta bây giờ chính là ở xiết đi đây, ít nhất phải đến khi Trịnh Hoa Long trở về chủ trì đại cục thời điểm, Trịnh Bản, người biểu hiện hôm nay không sai, tiếp tục bắt phóng túng, tâm tình của người còn cần khống chế." Ngân Lệ quay đầu nói với Trịnh Bản.

"Làm sao vậy? Tại đây đứng ngơ ngác?" Từ Viện đi tới Trương Tử Vũ bên cạnh nói ra.

"A? Không có việc gì, đang suy nghĩ chuyện gì." Từ Viện thanh âm đem Trương Tử Vũ từ suy nghĩ sâu xa trung kéo lại.

"Người vừa mới biểu hiện không tệ a, được rồi, vừa mới Trình Hiểu Hàm ở trên đài đã nói gì với người?" Từ Viện vừa mới luôn luôn từ dưới sân khấu ngồi, cho nên chỉ có thể nhìn đến Trình Hiểu Hàm ở sau khi chấm dứt chạy đến Trương Tử Vũ bên người nói chút gì, thế nhưng nói cái gì cũng không

biết, thế là rất tò mò hỏi, hiện tại cần đối với Trương Tử Vũ và Trình Hiểu Hàm trong lúc đó tất cả mọi chuyện đều rất chú ý.

"Không nói gì sự tình, một hồi người đi về trước đi, ta còn có một chút những chuyện khác, ban tổ chức còn có chuyện." Trương Tử Vũ nói với Từ Viện, hẳn không hy vọng Từ Viện xem thấy mình và Trình Hiểu Hàm cùng nhau.

"Vậy ta ở chỗ này chờ người, người đi giúp đi, chờ làm xong cùng nhau trở lại, ta không sao." Từ Viện nói ra, nàng không ngại chờ Trương Tử Vũ.

"Một hồi có thể và ban tổ chức người đi ra ngoài, có một liên hoan gì gì đó, người cũng không thể theo, đến lúc đó nếu như cần nhận lời nói ta sẽ liên lạc lại người, đi về trước đi." Trương Tử Vũ bắt đầu viện một lời nói dối nói ra.

"Thế này a, vậy được rồi, vậy ta hãy đi về trước, đến lúc đó đi đón người đã khỏe." Từ Viện rất khéo léo nói ra, sau đó cùng Trương Tử Vũ khoát tay một cái rồi rời đi.

"Nàng là cái gì của người người a? Thấy thế nào đều không giống như là bí thư hoặc là trợ thủ." Từ Viện chân trước mới vừa vừa ly khai, người kia chân sau đã tới rồi.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 238: hẹn gặp (trung)

"Tiểu thư Trình nói chỗ nào lời nói, con là thư ký của ta mà thôi, bất quá cũng là của ta quản gia." Trương Tử Vũ quay đầu liền thấy Trình Hiểu Hàm, xem ra Trình Hiểu Hàm bên kia cũng đã giúp xong, bất quá Trình Hiểu Hàm không có tới cửa đi chờ Trương Tử Vũ, mà là trực tiếp tới tìm Trương Tử Vũ, may là Trình Hiểu Hàm không có sớm một chút đến, không phải nếu như Trình Hiểu Hàm biết Trương Tử Vũ không có nói thật với Từ Viện nói, vậy thì phiền toái, Trương Tử Vũ còn không biết rốt cuộc thế nào đối mặt Trình Hiểu Hàm và Từ Viện đồng thời chất vấn.

"Ta chính là tùy tiện nói một chút, gặp các người hai quan hệ tốt vô cùng." Trình Hiểu Hàm cười một cái nói, hơi nhỏ tiểu nhân ghen tuông.

"Không cần thiết khiến cho như vậy đẳng cấp rõ rệt, tiểu thư Trình chuyện tình đều giúp xong?" Trương Tử Vũ không muốn ở cái đề tài này phía trên lại tiếp tục dây dưa tiếp, thế là vội vàng nói sang chuyện khác nói ra.

"Ừ, đã giúp xong, kế tiếp liền người bận rộn, phòng chừng khoảng cách khai mạc cũng chỉ có hai tuần lễ tả hữu thời gian, bất quá ta muốn với Phong Đăng thực lực, hai tuần lễ thời gian hẳn đủ dùng." Trình Hiểu Hàm gật gật đầu nói, vừa mới chẳng qua là theo thông lệ một lần cỡ nhỏ hội nghị mà thôi, không phải rất trọng yếu, cho nên thời gian cũng không phải rất dài.

"Ta đôi khi không hiểu loại này đại hình phong hội tại sao muốn trước khi khai mạc gần như vậy mới tuyển ra chịu trách nhiệm tổ chức tập đoàn, hai cái cuối tuần hết thành như vậy chuẩn bị, có thể thật không phải là giống nhau tập đoàn có thể làm đến." Trương Tử Vũ đối với vấn đề này đã không hiểu thật lâu, ngày hôm nay tìm được một cái cơ hội vừa lúc hỏi Trình Hiểu Hàm.

"Cái này cũng không phải thế vận hội Olympic, hiển nhiên không cần thời gian dài như vậy chuẩn bị chu kỳ, cũng không cần phải ..., từng tập đoàn đều sẽ vì hội nghị tài chính chuẩn bị, thời gian cũng là cố định, ở nơi nào tổ chức không giống nhau, cho nên hiển nhiên không cần sớm tuyển ra đến, hơn nữa chẳng qua là một lần hội nghị mà thôi, cho nên hai cái cuối tuần chuẩn bị chu kỳ cũng rất hợp lý, tránh cho rất nhiều phiền phức và không cần thiết khắc khổ, đồng thời cũng có thể ở phong hội tổ chức trước liền tạo nên một loại bầu không khí." Trình Hiểu Hàm giải thích, vừa mới vào ban tổ chức thời điểm, nàng cũng vì vậy sự tình hoang mang qua, bất quá khi đó có cha của nàng thay nàng giải đáp.

"Xem ra là ta suy tính chưa đủ toàn diện, đúng là cái dạng này, chúng ta đây kế tiếp đi nơi nào?" Trương Tử Vũ bèn hỏi.

"Ta đã lâu không trở về Long Thành, đối với có nhiều chỗ đã nhớ không rõ lắm, người không phải luôn luôn ở Long Thành sao? Hay là người chọn lựa một nơi ấy đi." Trình Hiểu Hàm đem quyền chủ động vừa cho Trương Tử Vũ.

"Tùy tiện tìm một yên lặng một chút nơi ấy, có thể uống giờ cà phê nơi ấy thì tốt rồi, ta bình thường cũng không thể nào ra ngoài, đều đứng ở Phong phú, cho nên ta lại thêm không rõ lắm." Trương Tử Vũ có chút lúng túng nói, muốn nói đối với Long Thành, Trương Tử Vũ so với Trình Hiểu Hàm còn muốn chưa quen thuộc, bởi vì Trương Tử Vũ ở gần phải Kiều Phong lúc trước căn bản không thể nào đi ra ngoài, gặp phải Kiều Phong sau đó cơ bản đều ở đây Phong phú, cho nên đối với Long Thành đã rất xa lạ.

"Nếu như nói như vậy, ta ngược lại biết một chỗ, ta dẫn người đi đi." Trình Hiểu Hàm sau khi suy nghĩ một chút đột nhiên nói ra, sau đó kêu Trương Tử Vũ đi ra ngoài.

Trương Tử Vũ mới vừa mới vừa đi tới cửa, thì có một đoàn phóng viên xông tới, trong đó có một chút chính là mới vừa rồi ở cửa sẽ không phóng vấn đến Trương Tử Vũ phóng viên, vừa mới Trương Tử Vũ nói chờ hân lúc đi ra có thể phóng vấn, không nghĩ tới những thứ này phóng viên thật đúng là nhớ ở trong lòng, luôn luôn chờ ở cửa Trương Tử Vũ xuất hiện.

"Ngài Trương, người vừa mới nói qua chúng ta có thể ở bên ngoài phóng vấn ngài, mời tiếp thu chúng ta độc nhất vô nhị phóng vấn."

"Ngài Trương, ta là mới vừa việc ấy hỏi ngài câu hỏi kết quả bị ngài yêu cầu đi hỏi Hoa Đảng việc ấy phóng viên, người dù sao cũng phải cho ta một hỏi cơ hội của người đi."

Trương Tử Vũ xuất hiện tức khắc để cho vốn có đã lắng xuống phóng viên vừa nổ tung nổi, vừa mới có cơ hội đứng lên vấn đề phóng viên hoàn hảo, chẳng qua là ở phía xa sờ chút ảnh chụp là đủ rồi, nhưng mà có thể hỏi phía trên vấn đề phóng viên chẳng qua là mấy cái như vậy, đối với đại bộ phận phóng viên chỉ có thể bắt được cơ hội như vậy đến phóng vấn Trương Tử Vũ.

Một ừng mà lên các phóng viên đem toàn bộ lối ra đều ngăn chặn, bên trong khách ra không được, phía ngoài phóng viên không ngừng đi ở đây tụ tập, để cho lối ra bày biện ra một chút xíu nhỏ hỗn loạn, đại hội vội vàng tổ chức an ninh qua để duy trì trật tự, nhưng mà nào có tốt như vậy duy trì đâu.

Trình Hiểu Hàm bị bảy người thế này một chen, vừa lúc chen đến rồi Trương Tử Vũ bên người, Trương Tử Vũ theo bản năng giúp đỡ một cái Trương Tử Vũ, vừa lúc để cho Trình Hiểu Hàm tựa ở Trương Tử Vũ trên người, tức khắc, đèn loang loáng không ngừng nhanh chóng lên.

Trình Hiểu Hàm cũng ý thức được cái tư thế này có chút bất thường, hơn nữa Trương Tử Vũ trên người truyền tới mùi thơm ngát, để cho Trình Hiểu Hàm về mặt lập tức đỏ lên, vội vàng đẩy một cái Trương Tử Vũ một lần nữa đứng ngay ngắn, bất quá hiển nhiên có chút mất tự nhiên.

"Các vị phóng viên, các vị phóng viên, hiện tại đã qua vấn đề phân đoạn, ta có thể lý giải tâm tình của mọi người, bất quá có thể hay không để cho ở đây trước khôi phục trật tự?" Trương Tử Vũ lên giọng nói ra.

Cái thanh âm này không lớn, thế nhưng đủ để cho tất cả phóng viên cũng nghe được, tức khắc lập tức tranh cãi ầm ĩ loạt người an ninh không ít, Trương Tử Vũ một câu nói này nếu so với nhiều như vậy bảo an cũng muốn giỏi hơn dùng.

Cũng không biết là ai hô một câu, sau đó ngoài cửa đại bộ phận phóng viên cũng bắt đầu tự giác lui về phía sau.

"Tất cả mọi người duy trì được trật tự, phía sau phóng viên chờ đây, phải có tổ chức, đối với chính là người, nói cho phía sau phóng viên đi ra ngoài xếp thành hàng." Một phóng viên mười điểm nghĩa chánh ngôn từ chỉ huy nói, hân là nhớ biểu hiện tốt một chút vút Trương Tử Vũ lưu lại ấn tượng tốt, nói như vậy nói không chừng sẽ để cho Trương Tử Vũ chọn hân vấn đề đầu.

"Mẹ nó, thật hội kiến gió dùng đã vừa mới rõ ràng chính người chen lợi hại nhất" thấy nam tử này bắt đầu cả tiếng duy trì trật tự, bên cạnh không ít phóng viên đều nhỏ giọng khinh bỉ nói, bất quá thanh âm đều rất nhỏ, không để cho Trương Tử Vũ nghe.

Ở toàn bộ phóng viên tự giác và đại hội an ninh duy trì dưới, rất nhanh lối ra liền lần nữa khôi phục trật tự, khách đều có chữ lối ra.

"Không có ý tứ, có thể sau đó còn muốn đón thêm chịu một cái phóng viên phỏng vấn, ta vừa mới lúc tiến vào đã đáp ứng bọn họ." Trương Tử Vũ có chút áy náy nói với Trình Hiểu Hàm, hiện tại Trương Tử Vũ trong lòng có chút hối hận vừa mới lúc tiến vào đối với các phóng viên đồng ý, ứng phó phóng viên quả nhiên là một bộ chuyện rất phiền phức.

"Ừ, không có việc gì không có việc gì, ta chờ người." Trình Hiểu Hàm rất hiểu nói ra, thấy Trương Tử Vũ câu nói đầu tiên có thể cho bình thường như vậy không để ý tới trí các phóng viên như vậy tự giác, không khỏi có chút nhỏ kiêu ngạo, mình nhìn trúng nam nhân quả nhiên hết sức ưu tú.

Trương Tử Vũ đi tới phóng vấn khu nơi nào, đã có thật nhiều phóng viên tại nơi chờ ở trong, thấy Trương Tử Vũ qua đây hết sức kích động, bất quá vì vút Trương Tử Vũ lưu lại ấn tượng tốt, không có phóng viên lại xằng bậy.

"Xin lỗi, bởi vấn đề thời gian, ta chỉ có thể trả lời mấy vấn đề, không có cách nào để cho tất cả mọi người thoả mãn, nếu không ta xem như vậy đi, các người cùng nhau thương lượng một vấn đề hỏi ta, sau đó ta làm trả lời, thế này được sao?" Trương Tử Vũ trung cầu nói, nếu như từng cái một trả lời, còn không biết phải về đáp tới khi nào, hiện tại Phong Đảng những người đó đã cùng Tử Viện đi trở về, hiện tại nếu như Trương Tử Vũ muốn thoát thân có thể sẽ không có người giúp hân. Trình Hiểu Hàm liền đứng ở Trương Tử Vũ bên cạnh, chờ phóng viên vấn đề.

Các phóng viên người nhìn ta một chút, ta nhìn người một chút, cùng nhau thương thảo một vấn đề vấn đề, cái này cũng hay là bọn hân lần đầu tiên nghe nói, bất quá cũng chỉ có biện pháp này, thế nhưng rốt cuộc muốn nói vấn đề gì đâu, không thể làm gì khác hơn là đưa ánh mắt vừa nhìn về phía Trương Tử Vũ, xem có thể hay không dàn xếp dàn xếp, bất quá khi các phóng viên thấy Trình Hiểu Hàm đứng ở Trương Tử Vũ bên người, ánh mắt vẫn đang ngó chừng Trương Tử Vũ thời điểm, thì có ánh mắt bén nhọn phóng viên nhìn ra điểm cái gì.

"Các vị, đồng hành, không bằng ta trước nói một, mọi người xem xem được chưa?" Một phóng viên dẫn đầu nói.

Tất cả phóng viên sững sốt một chút, đều không tự chủ gật đầu, như bây giờ luôn trầm mặc không ai vút ý kiến cũng không phải biện pháp, lúc này có người chủ động tới, hiển nhiên không ai phản đối.

"Người hỏi đi, chỉ cần là ta có thể trả lời đều có thể tận lực trả lời, bất quá chỉ có một câu hỏi." Trương Tử Vũ nhắc nhở.

"Yên tâm, ta chính là muốn hỏi một chút, ngài và Trình Hiểu Hàm tiểu thư có quan hệ tình yêu hay không đâu?" Cái này phóng viên mang trên mặt nụ cười khó hiểu, một hỏi xem Trình Hiểu Hàm, một hỏi xem Trương Tử Vũ bèn hỏi.

Vấn đề này một hồi lên, tức khắc tất cả phóng viên đều tỉnh ngộ lại, không ngừng gật đầu, đây đúng là một được câu hỏi, đều có hỏi Trương Tử Vũ về lần này hội nghị tài chính câu hỏi, đều quên hỏi Trương Tử Vũ một chút người câu hỏi, nếu như có thể bắt được vấn đề này, nói vậy cũng có thể coi là độc nhất vô nhị đi, tất cả phóng viên đều đối với việc ấy vấn đề phóng viên nhìn với cặp mắt khác xưa.

So sánh với phóng viên, bên này biến hóa lớn nhất chính là Trình Hiểu Hàm, mặt lập tức đỏ lên, mười điểm không có ý tứ, đầu để được không còn dám xem Trương Tử Vũ, hơn nữa hai cái tay xoa góc áo, rất khẩn trương, rất xấu hổ, bất quá vẫn là có chút chờ mong Trương Tử Vũ biết nói như thế nào.

Trương Tử Vũ đến hoàn hảo, chẳng qua là hơi sững sốt một chút, sau đó quay đầu nhìn một chút Trình Hiểu Hàm, thấy được Trình Hiểu Hàm vậy ngưng ngưng đáng vẻ, tức khắc nghĩ có chút buồn cười.

"Các người xác định nếu hỏi điều này câu hỏi?" Trương Tử Vũ có chút cổ quái bèn hỏi, lúc nào những ký giả này bắt đầu thế này bát quái, cái này cũng không phải tiêu khiển phóng viên, nguyên bản Trương Tử Vũ cho rằng những người này sẽ lại hỏi một chút những vấn đề khác đâu.

"Ừ, chính là cái vấn đề này, mời ngài trả lời một chút đi." Toàn bộ phóng viên đều miệng đồng thanh nói ra, xem ra bọn họ đối với cái này cũng hết sức cảm thấy hứng thú.

"Lẽ nào hai chúng ta coi như cứ như vậy như là có quan hệ gì đáng vẻ sao?" Trương Tử Vũ hỏi ngược lại.

"Tiểu thư Trình nhưng mà rất ít biết thế này xấu hổ, chúng ta cũng chỉ là suy đoán, không biết có phải hay không là xác thực?" Một phóng viên nói ra. Trình Hiểu Hàm ở đại hình trường hợp xuất hiện số lần không tính là ít, bị rất nhiều người dự làm thương giới tài nữ, Trình Hiểu Hàm vút mọi người ấn tượng chính là vĩnh viễn không phải khẩn trương, vĩnh viễn sẽ không bị cái khác tâm tình ảnh hưởng, vẫn là bình tĩnh cơ trí, nhưng là hôm nay Trình Hiểu Hàm biểu hiện ra như vậy trạng thái, hay là bọn hắn lần đầu tiên nhìn thấy, hơn nữa hai người hay là đi ra tới, vừa mới Trương Tử Vũ còn giống như là ở ôm Trình Hiểu Hàm, thế này phải để cho các phóng viên miễn man bất định.

"Ta và tiểu thư Trình quan hệ quả thực tốt, ta cho rằng tiểu thư Trình là một hiếm có bằng hữu, coi như là có rất nhiều tiếng nói chung, tiểu thư Trình ưu tú như vậy, ta nghĩ bản thân còn không xứng với nàng đâu, các người cũng không cần mang ta ra đùa giỡn, ta hiện tại mới bấy lớn, loại chuyện này tạm thời còn không biết suy tính." Trương Tử Vũ vừa cười vừa nói, bất quá dẫn đo rất đúng chỗ, cũng không gặp qua cho cho qua phóng viên, cũng sẽ không để cho Trình Hiểu Hàm mất hứng, cho phóng viên càng nhiều hơn suy đoán không gian.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

chương 239: hẹn gặp (hạ)

"Vậy ý của ngài là, khi ngài lo lắng bản thân vấn đề cá nhân thời điểm, chẳng lẽ liền sẽ chọn tiểu thư Trình phải không?" Một phóng viên hỏi dò, Trương Tử Vũ nói có chút quá mật mờ, rốt cuộc là có ý gì bọn họ cũng không hiểu rõ.

"Cái này cũng đã là vấn đề thứ hai, nếu vấn đề này đã hỏi, như vậy ta coi như là giữ lời hứa, kế tiếp ta còn có chuyện, liền cáo từ trước." Trương Tử Vũ hướng về phía chúng các phóng viên nói ra, các phóng viên sững sốt một chút, cũng không có biện pháp đang nói cái gì, vừa mới rõ ràng đã nói xong chỉ hỏi một vấn đề, hơn nữa hỏi vấn đề này cũng quả thật không tệ, bất quá Trương Tử Vũ ứng đối cũng hết sức xảo diệu, đem lời nói nói phân nửa, để cho tất cả mọi người thật tò mò, nhưng mà vấn đề cơ hội chỉ có một lần. Rơi vào đường cùng, các phóng viên đành phải thôi, cũng may có thể nghe được Trương Tử Vũ như vậy trả lời đã đúng là không dễ, sẽ bàn, coi như là không biết chuyện cụ thể, trở lại hơi chút trau chuốt một cái cũng có thể đi, tin tức cũng là gia công ra, nghĩ đến đây, những ký giả này trong lòng mới coi là thư thái một chút.

"Tốt lắm, cuối cùng là không có phóng viên phỏng vấn, kế tiếp muốn đi đâu? Ai, đám kia phóng viên thật là, không nghĩ tới bọn họ sẽ hỏi loại vật này, mang cho người đến khổn nhiều đi." Trương Tử Vũ quay đầu nói với Trình Hiểu Hàm.

"A? Không có a ta có thể có khổn nhiều gì a hỏi cố gắng bèn nhảy đi theo ta." Trình Hiểu Hàm trên mặt còn mang theo hơi đỏ ửng, bất quá đã tốt lắm không xong, Trương Tử Vũ hỏi lên như vậy để cho nàng có chút tâm viên ý mã, kỳ thực Trình Hiểu Hàm ước gì những ký giả kia hỏi nhiều hỏi vấn đề tương tự, được thăm dò một chút Trương Tử Vũ ý đầu, vừa mới Trương Tử Vũ trả lời vấn đề thời điểm nàng đã ở nghiêm túc nghe, muốn biết Trương Tử Vũ trong lòng rốt cuộc là nghĩ như thế nào, đáng tiếc Trương Tử Vũ nói quá xảo diệu, để cho nàng nghĩ có chút là lại có chút không phải, trong lúc nhất thời có chút nhỏ phiền muộn.

"Phóng viên rất thích hỏi mấy vấn đề này, bất quá với ta thân phận như vậy quả thực không xứng với tiểu thư Trình a, cho nên tiểu thư Trình không cần lo lắng." Trương Tử Vũ tựa hồ như là đang cố ý kích thích Trình Hiểu Hàm giống nhau nói ra.

"Sao biết, người sao biết không xứng với ta a không ý của ta là ta nào có người nói tốt như vậy a ta chính là rất phổ thông a" Trương Tử Vũ vừa dứt lời,

Trình Hiểu Hàm liền vội vàng giải thích, sau đó phát hiện mình lời nói có chút nghĩa khác, rồi lập tức đổi giọng. Trình Hiểu Hàm cũng không hy vọng Trương Tử Vũ trong lòng biết cho là như vậy.

"Tập đoàn KASA thiên kim, hội nghị tài chính ban tổ chức thành viên, những thứ này hàng đầu nhưng mà không kém a." Trương Tử Vũ cười một cái nói, nếu như Trình Hiểu Hàm coi như là thông thường lời nói, để cho vậy chút so với Trình Hiểu Hàm kém nữ sinh sống thế nào?

"Vậy cũng không phải ta có thể quyết định, ai bảo ba ta là tập đoàn KASA chủ tịch, hơn nữa vào cái này ban tổ chức cũng là ba ta để cho ta đi rèn luyện, ta mới không muốn đi đâu, suốt ngày và một đám đại thúc bác gái ở chung, một chút đều không thích ứng." Trình Hiểu Hàm có chút oán trách nói ra, người ở bên ngoài xem ra nàng quả thực chính là lông lác tồn tại, nhưng mà loại này chói mắt là bỏ ra thực rất nhiều giá cả, Trình Hiểu Hàm nghĩ tới lúc nhỏ thời điểm cũng nhắc gia quy cùng cả ngày sắp xếp tràn đầy kế hoạch hành trình, thì có loại phát lạnh.

"Chớ sanh ở phúc trung không biết đủ, không biết có bao nhiêu người muốn trở thành người thân phận như vậy đâu." Trương Tử Vũ cười một cái nói.

"Đi thôi, lên xe đi, phía trước chiếc kia màu xanh nhạt chính là." Vừa nói vừa đi, rất nhanh liền đi tới Trình Hiểu Hàm xe bên cạnh, Trình Hiểu Hàm chỉ chỉ trước mặt chiếc này màu xanh nhạt xe BMW nói ra.

"Ta còn không biết chính người biết lái xe." Trương Tử Vũ hơi lộ ra một chút bộ dáng giật mình, hắn cho rằng sẽ có Trình Hiểu Hàm chuyên gia tài xế qua đây đưa bọn họ đi qua.

"Đã sớm học xong a, bắt quá gần nhất ba ta mới để cho bản thân ta mở." Thấy Trương Tử Vũ có chút giật mình biểu tình, Trình Hiểu Hàm không khỏi có chút kiêu ngạo, thế là nói ra.

"Ta không phải rất vinh hạnh là người thứ nhất ngồi xe của người người đi?" Trương Tử Vũ có chút lo lắng hỏi, hắn đối với Trình Hiểu Hàm xiếc xe đạp còn chưa phải là rất yên tâm.

"Còn giống như rõ ràng a, lúc trước ba mẹ ta cũng không có ngồi qua xe của ta." Bị Trương Tử Vũ thế này vừa đề tỉnh, Trình Hiểu Hàm tỉ mỉ sau khi suy nghĩ một chút nói ra, Trương Tử Vũ thật đúng là là của mình vị thứ nhất hành khách, ngay cả phụ mẫu của chính mình cũng là không dãi ngộ này, bắt quá trong lòng lại có một ít hài lòng.

"Ngạch người có bao nhiêu lâu không có lái xe?" Trương Tử Vũ vừa nghe nghẹn một cái, sau đó bèn hỏi.

"Ta ngày hôm nay chính là lái xe tới a, người đó là cái gì ánh mắt a, lo lắng ta lái xe a, thật là, người muốn không yên lòng lời nói vậy thì người mở ra đi." Trình Hiểu Hàm tức giận nói ra, người khác nằm mộng cũng muốn làm nàng lái xe đâu, kết quả cái này còn có một không giải thích được phong tình người còn đang lo lắng có thể xảy ra vấn đề gì hay không.

"Nào có lo lắng, chẳng qua là hỏi một chút mà thôi, như vậy thì nhanh lên một chút lên đường đi, đi nơi nào?" Thấy Trình Hiểu Hàm không hờn giận, Trương Tử Vũ vội vàng chuyển đổi trọng tâm câu chuyện nói ra, để cho Trương Tử Vũ mở còn không bằng để cho Trình Hiểu Hàm mở đâu, Trương Tử Vũ chẳng qua là ở Phong Đăng trong đơn giản học qua lái xe, chân chính chính thức mở xe vẫn là ở đêm hôm đó bắt cóc Trịnh Hoa Long thời điểm, vừa mới một lính mới liền dám nửa đêm ở cao tốc phía trên lái xe, Trương Tử Vũ sau đó hồi tưởng lại còn có một chút trong lòng run sợ, nếu như đêm hôm đó xảy ra chuyện gì nói, như vậy có thể tài chính là mình.

"Dẫn người đi một chỗ, chờ đến sẽ biết." Trình Hiểu Hàm cũng chỉ là khi lập tức, nghe được Trương Tử Vũ hỏi đi nơi nào thời điểm liền trực tiếp đem vừa mới không thoải mái vứt quên rớt.

Dọc theo đường đi Trương Tử Vũ cũng không có và Trình Hiểu Hàm nói qua quá nhiều lời nói, một là sợ bản thân nói chuyện với Trình Hiểu Hàm ảnh hưởng đến Trình Hiểu Hàm chú ý lực mà xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, lại chính là Trương Tử Vũ vẫn còn đang suy tư câu hỏi, đề cập đến ngày hôm nay Hoa Đăng không quá bình thường câu hỏi, hiển nhiên Hoa Đăng nhất định là xảy ra vấn đề, nói cách khác thái độ không phải là cái dạng này, nhưng mà rốt cuộc có thể có chuyện gì so với có thể có hiệu đã kích Phong Đăng còn trọng yếu hơn đâu? Nếu như nói giả vờ lời nói, lẽ nào Hoa Đăng sẽ không sợ không chịu nổi tính tình chính là mình sao?

Giống như mở rất lâu đáng vẻ, xe cuối cùng ngừng lại.

"Tốt lắm, cuối cùng đã tới, này? Trương Tử Vũ? Chúng ta đến rồi." Dừng hẵn sau đó Trình Hiểu Hàm hướng về phía Trương Tử Vũ nói ra, nhưng khi nhìn đến Trương Tử Vũ đang ở nơi đó ngây người, thế là vỗ vỗ Trương Tử Vũ nhắc nhở.

"A? Đến rồi sao? Không có ý tứ ta đây nhớ một sự tình." Trương Tử Vũ bị Trình Hiểu Hàm vỗ lập tức phục hồi tinh thần lại có chút áy náy nói.

"Đang suy nghĩ gì sự tình đâu?" Trình Hiểu Hàm có chút tò mò hỏi, xem Trương Tử Vũ nét mặt hình như là một chút chuyện rất trọng yếu.

"Không có gì, nơi này là nơi nào a?" Trương Tử Vũ đương nhiên không có khả năng đem loại chuyện này nói cho Trình Hiểu Hàm, thế là bật người nói sang chuyện khác nói.

"Ồ đây a, người một hồi vào đi thì biết, trước xuống xe đi." Trương Tử Vũ không có tự nói với mình, Trình Hiểu Hàm cũng không dừng chú ý, mở cửa xe xuống xe nói ra.

Trương Tử Vũ sau khi xuống xe mới tỉ mỉ quan sát tình huống chung quanh, suy đoán ở đây phải là một chỗ so với góc vắng vẻ nơi ấy, không giống trung tâm thành phố nóng như vậy nháo, trước cửa là một gian cùng loại tiệm cà phê hoặc là ngọt phẩm điểm nơi ấy, thế bài dùng không biết cái gì chữ viết, nhìn qua cũng là có chút đặc sắc.

Theo Trình Hiểu Hàm đi vào trong quán, lập tức có một phụ nữ trung niên bắt đầu và Trình Hiểu Hàm chào hỏi, hai người nhỏ giọng nói chuyện với nhau vài câu, Trương Tử Vũ không có nghe thấy hai người đang nói cái gì, đã nhìn thấy việc ấy ăn mặc mười điểm ý tứ phụ nữ trung niên trong lúc nhiều lần hướng hẳn gò tới ánh mắt, đại khái là Trình Hiểu Hàm đang cùng nàng giới thiệu bản thân đi, Trương Tử Vũ nghĩ như vậy đến.

"Ta đến mang bọn người lên đi, vị này chính là ngài Trương đi, cửu ngưỡng đại danh, mời lên lầu." Hai người nói chuyện với nhau hoàn tất sau đó, phụ nữ trung niên rất lễ bợc cùng Trương Tử Vũ lên tiếng chào hỏi, Trương Tử Vũ cười gật đầu đáp lễ, sau đó phụ nữ trung niên liền chủ động ở phía trước dẫn đường chạy lên lầu.

Tỉ mỉ quan sát mới có thể nhìn ra, cái quán nhỏ này bên trong lắp ráp mười điểm tinh xảo, tuy rằng người không nhiều lắm, thế nhưng khiến người ta một loại rất yên lặng cảm giác rất thoải mái, có thể ở rời xa tiếng động lớn ồn ào nơi ấy mở thế này một nhà rất khác biệt quán nhp3, cũng không tồi, Trương Tử Vũ không được gật đầu, ở đây quả nhiên và quán xá thông thường không giống nhau.

Lên cầu thang quẹo mấy lần, cuối cùng đi tới một căn phòng nhỏ trước, Trương Tử Vũ và Trình Hiểu Hàm đi vào, bên trong có một cái bàn nhỏ và hai cái một người sofa, ngọn đèn là màu cam hệ, phần lớn sửa sang đều cũng có chút phục cổ phong cách, Trương Tử Vũ nhớ kỹ mình ở trong sách thấy qua, toàn bộ sửa sang giống như là một bộ bức tranh giống nhau.

"Nhị vị từ từ nói chuyện, có chuyện dao động chuông là được rồi, mấy thứ rất nhanh đã trong buổi họp đến." Nói xong phụ nữ trung niên liền đóng cửa lui ra ngoài.

"Nơi này là một nhà tiệm cà phê, ông chủ và ta rất quen, mau đưa áo khoác ngoài cởi đi, uống ta đã giờ tốt lắm, người hẳn sẽ thích." Trình Hiểu Hàm cởi áo khoác ngoài hướng về phía Trương Tử Vũ nói ra, sau đó đem áo khoác ngoài treo ở trên kệ áo, coi như đối với tình huống nơi này hết sức quen thuộc.

"Ở đây quả nhiên không sai, lắp ráp cách điệu ta rất thích, tiểu thư Trình là thế nào phát hiện cái chỗ này? Ở đây khoảng cách trung tâm thành phố đường như rất xa đi?" Trương Tử Vũ đồng dạng cởi áo khoác ngoài, ngồi xong nói ra.

"Phát hiện nơi này không phải ta, là cha mẹ ta, ta cũng vậy nghe ba mẹ ta nói sau đó mới biết được cái chỗ này, ta lần đầu tiên tới liền thích địa phương này." Trình Hiểu Hàm cười một cái nói.

"Nguyên lai là thế này, xem ra tiểu thư Trình thường thức là có thể này tốt đẹp chính là di truyền a." Trương Tử Vũ cười cười, đồng thời không để lại dấu vết hơi chút khen một cái Trình Hiểu Hàm, nữ nhân đều là rất thích bị khích lệ, cái này là Trương Tử Vũ học được rất trọng yếu một giao tiếp kỹ xảo.

"Quá khen, ba mẹ ta chính là tại đây biết, coi như là ba mẹ ta lần đầu tiên gặp mặt nơi ấy, phòng này cũng là, hai người bọn họ hàng năm đều có thể đến nơi đây uống một chén cà phê, ta là mấy năm trước mới biết, sau đó ta có thời gian cũng sẽ đến nơi đây ngồi một chút, vừa mới người kia chính là bà chủ, năm đó ba mẹ ta tới thời điểm chính là nàng tại đây làm ông chủ, chỉ bất quá khi đó nàng so với ta hiện tại lớn hơn không được bao nhiêu." Trình Hiểu Hàm nhìn Trương Tử Vũ nói ra, ở đây đối với Trình Hiểu Hàm mà nói là một đặc biệt địa phương khác, mà hôm nay Trình Hiểu Hàm đem Trương Tử Vũ đưa cái chỗ này đến đồng thời nói cho Trương Tử Vũ những thứ này, chính là giống như là nói cho Trương Tử Vũ hẳn đối với mình là cỡ nào quan trọng.

"Không nghĩ tới cái chỗ này còn có như vậy ý nghĩa, như vậy kế tiếp" Trương Tử Vũ nghe xong Trình Hiểu Hàm nói như vậy, có chút bất ngờ, thật không ngờ Trình Hiểu Hàm biết dẫn hẳn đi tới loại địa phương này.

"Này, Trương Tử Vũ, người nói chúng ta cái này có tính không hẹn gặp a." Trương Tử Vũ còn chưa nói hết, Trình Hiểu Hàm lại đột nhiên cướp lời nói, không biết là hạ bao nhiêu dũng khí, trong ánh mắt đợi chờ mong và khẩn trương, nhìn Trương Tử Vũ, cùng đợi Trương Tử Vũ trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

chương 240: sứ mệnh trọng đại (thượng)

"Chúng ta mới mới vừa quen bao lâu a, cái này kêu là hẹn hò có phải hay không có chút quá nhanh? Hơn nữa ta muốn lần này tới được mục đích chủ yếu hay là về phong hội chuyện tình đi?" Trương Tử Vũ ngược lại không nghĩ tới Trình Hiểu Hàm biết nóng lòng như vậy, dĩ nhiên vừa lên đến hỏi lên vấn đề như vậy, hiện tại Trương Tử Vũ là khẳng định không thể đem Trình Hiểu Hàm trả lời thuyết phục, nếu muốn muốn lợi dụng Trình Hiểu Hàm, sẽ phải tiến hành theo chất lượng mới được, nếu quả như thật đột nhiên như vậy nói, nói vậy biết cho mình tạo thành phiền toái rất lớn, hiện tại hiển nhiên còn chưa phải là tốt nhất thời điểm, không phải muốn là bởi vì mình bên này chiếu cố không chu toàn, để cho Trình Hiểu Hàm đối với mình triệt để bỏ qua, như vậy lại bù đắp lại liền không dễ làm.

"Người là Mộc Đầu Nhân sao? Hay là nói là có ý như vậy? Ta muốn với người người thông minh như vậy không phải trong lòng cái gì đều không rõ ràng lắm đi?" Trình Hiểu Hàm nhìn Trương Tử Vũ nói ra, Trương Tử Vũ biểu hiện ra nói cũng là lời nói khách sáo, rất rõ ràng cho thấy ở cho qua nàng, Trình Hiểu Hàm cũng là rất nhạy cảm, từ Trương Tử Vũ tự nhủ là có thể nhìn ra chút manh mối, nếu như Trương Tử Vũ muốn đùa giỡn lời của mình, như vậy Trình Hiểu Hàm tuyệt đối sẽ làm cho Trương Tử Vũ hối hận.

"Ta nghĩ người hiểu lầm ý tứ của ta, ta đương nhiên hiểu rồi ý tứ của người, chẳng qua là người không cảm thấy nếu như bây giờ coi như là ước hẹn lời nói, tiến triển có hay không có chút vô cùng nhanh? Phải biết rằng, ta đối với tiểu thư Trình của người giải cũng chỉ chẳng qua là tồn tại trong tài liệu, mà người đối với ta hiểu rõ thì càng thiếu, ta chưa bao giờ là một tùy tiện tiện người." Trương Tử Vũ giải thích, hần hiện tại phải cùng Trình Hiểu Hàm bảo trì ở một rất vi diệu quan hệ phía trên, chính là không thành lập chính thức quan hệ, thế nhưng Trình Hiểu Hàm như cũ sẽ thích bản thân giúp mình, cái này cần Trương Tử Vũ nghìn vạn lần không thể nói sai lời nói, không phải liên triệt để rơi vào bị động.

"Cho nên ta mới nhớ tìm cơ hội thật tốt hiểu rõ người a, ta là đại học Long Thành tốt nghiệp, còn người? Vậy cũng không kém đi?" Trình Hiểu Hàm thở dài một hơi bèn hỏi, Trương Tử Vũ nói cũng có chút đạo lý, mình cũng quả thực có chút nóng nảy, nếu Trương Tử Vũ biết mình tâm ý, hơn nữa vừa không có cự tuyệt như vậy bản thân, như vậy đối với mình mà nói coi như là một tin tức tốt, nếu Trương Tử Vũ nói muốn tăng tiến hiểu rõ, như vậy thì tăng tiến hiểu rõ tốt lắm, nghĩ tới đây Trình Hiểu Hàm tâm tình cũng khá hơn nhiều. Trái lại ngẫm lại cũng là, Trương Tử Vũ có thể nói là đến bây giờ vị trí Trình Hiểu Hàm gặp qua ưu tú nhất nam sinh, ngay cả nàng luôn luôn rất bội phục anh cũng là không có Trương Tử Vũ ưu tú, nếu như vậy ưu tú người đơn giản liền đáp ứng lời của mình, như vậy sẽ chỉ làm Trương Tử Vũ ở Trình Hiểu Hàm trong lòng địa vị đường thẳng giảm xuống, hơn nữa cũng sẽ để cho Trình Hiểu Hàm nghĩ một chút cảm giác thành tựu cũng không có.

"Ta cũng vậy đại học Long Thành, học viện tài chính." Trương Tử Vũ theo bản năng nói ra, căn bản không có đi qua đại não liền trực tiếp thốt ra.

"Ài? Ta cũng vậy học viện tài chính a? Chúng ta phải là một lần đi? Ta tại sao không có gặp qua người a? Người là khóa giáo sư nào a?" Trình Hiểu Hàm đột nhiên giật mình nói, thật không ngờ Trương Tử Vũ cũng là học viện tài chính học sinh, đây thật là thật trùng hợp, bất quá Trình Hiểu Hàm chưa từng có nghe nói qua ở trong trường học vẫn còn có ưu tú như vậy người.

"A hần không phải là một lần, ta muốn lớn hơn người một chút, hơn nữa ta đến trường tương đối sớm, cho nên người chưa từng thấy qua ta cũng vậy rất bình thường." Trình Hiểu Hàm một tiếng thét kinh hãi để cho Trương Tử Vũ ý thức được mình nói sai, hần quên mất mình và Trình Hiểu Hàm vốn là một lần chuyện này. Tức khắc trong lòng lập tức lạnh lên, lần này làm sao bây giờ? Trương Tử Vũ nghĩ kết quả xấu nhất.

"Phải không? Hần người phải ở trong trường học rất nổi danh đi? Ta dường như chưa nghe nói qua người a? Chờ ta ngày nào về đi tra một chút xem có thể hay không tra được người." Trình Hiểu Hàm cười nửa đùa giỡn nói ra, nếu Trương Tử Vũ là đại học Long Thành, như vậy bản thân muốn làm được Trương Tử Vũ tin tức liền giản đơn hơn.

"A ta khi đó rất khiêm tốn, hơn nữa ta cũng chỉ là ở nơi nào trên danh nghĩa, không có phía trên mấy ngày nữa khóa, trên cơ bản giáo sư cũng không biết có ta người như vậy, ta là học viện Wharton tốt nghiệp." Trương Tử Vũ vội vàng viện cái lý do giải thích, nếu quả như thật để cho Trình Hiểu Hàm trở lại tra, một khi tra được một chút xú lô thùng, như vậy bản thân liên triệt để xong rồi, Trương Tử Vũ cũng không dám đem mình toàn bộ cho rằng tiền đặt cược.

"Thế này a ta nói được, người ưu tú như vậy nhất định là từ đại học hàng đầu ra, ta còn hy vọng người có thể ở đại học Long Thành trải qua học đâu." Trình Hiểu Hàm có chút tiếc nuối nói ra, không có lại tiếp tục hỏi nữa, Trương Tử Vũ nói nàng là gần như hoàn toàn tin tưởng, toàn bộ Trương Tử Vũ nói hần chẳng qua là ở đại học Long Thành trên danh nghĩa thời điểm, liên tưởng đến bản thân cũng không có nghe nói qua tên Trương Tử Vũ, lúc này mới nghĩ thông suốt.

"Chúng ta bắt đầu đi? Lần này sự việc liên quan hội nghị, cái này chính là các người cho ta phát quy định tương quan, người hãy cùng ta nói một chút một chút chi tiết câu hỏi đi." Trương Tử Vũ xuất mồ hôi lạnh cả người, vội vàng cắt vào chính đề, Trương Tử Vũ sợ hãi bản thân sẽ bàn sai nói cái gì, dù sao hần trước đây và Trình Hiểu Hàm coi như là đồng học, khó tránh khỏi biết có một sự tình để cho Trình Hiểu Hàm hoài nghi.

"Được rồi, người phải biết rằng, hội nghị tài chính kỳ thực nói trắng ra là, chính là một lần để cho toàn bộ giới tài chính và giới kinh doanh nhân sĩ giao lưu cho nhau xúc tiến cùng với thương thảo đối sách ngôi cao, hần không có quyền uy tính, chẳng qua là ở nhiều năm như vậy lệ cũ trung dần dần tạo thành một bộ hệ thống, từ xí nghiệp bản thân tổ chức, toàn bộ xí nghiệp cùng nhau tham gia một đại hình hội nghị mà thôi, thế nhưng theo tham dự tập đoàn càng lúc càng lớn, mới tạo thành ban tổ chức thế này một giám đốc cơ cấu, cơ cấu người tất cả đều là đến từ công nhận bảy đại vượt qua tập đoàn, có lẽ là bởi vì ban tổ chức cường đại, cho nên từ từ cái này phong hội cũng được một loại tượng trưng, mỗi người đều hy vọng có thể tham gia, đây là một rất tốt và quốc tế đại tập đoàn tiến hành hợp tác cơ hội tốt, mỗi người đều sẽ không bỏ rơi, cho nên càng ngày càng bị truy phùng, nói vậy vô luận là Hoa Đảng, hay là Phong Đảng, sở dĩ vì một quyền tổ chức ra quân ồ ạt, đơn giản chính là thấy được tổ chức hội nghị mang tới chỗ tốt." Trình Hiểu Hàm giải thích, mỗi lần làm Trình Hiểu Hàm nghiêm túc thời điểm, giống như là thay đổi một người giống nhau, vô luận là ăn nói, giọng nói, hay là dùng từ, đều giống như là một trà trộn nhiều năm tay già đời giống nhau, để cho Trương Tử Vũ cũng không khỏi gật đầu, có thể đem hội nghị tài chính hiểu mong manh thế này triệt, không phải người bình thường có thể.

"Bất quá cha ta nói, hội nghị tài chính trung tâm không phải đại hội, mà là ban tổ chức, ban tổ chức nhưng thật ra là một chế ước tổ chức, thế này mới có thể bảo đảm ngắn hạn trong thời gian sẽ không xuất hiện tài chính chiến tranh, thế nhưng loại này chế ước cũng là tạm thời, thế hệ trước người quyết định quy củ, sẽ bị về sau người phá tan, cái này là mãi mãi không đổi sự thực, thế nhưng có thể duy trì bao lâu sẽ phải duy trì bao lâu, không phải gặp nạn chính là vậy chút nhỏ xíu nghiệp, cha ta nói ta tiến vào ban tổ chức một mặt là rèn đúc, về phương diện khác để ta thiết thực cảm thụ được loại này cảm giác nguy cơ." Trình Hiểu Hàm từng chữ từng câu nói, những lời này là phụ thân của Trình Hiểu Hàm có lẽ là lúc trước nói cho Trình Hiểu Hàm, những lời này coi như là Trình Hiểu Hàm cha đối với hội nghị tài chính rất khác sâu lý giải, biết loại này nội tình người nói vậy không sẽ có bao nhiêu, mà bây giờ Trình Hiểu Hàm đem việc này không giữ lại chút nào nói cho Trương Tử Vũ, hoàn toàn là ở vào đối với Trương Tử Vũ tín nhiệm và thích, phải biết rằng, nếu như có người biết tin tức này đồng thời lợi dụng tin tức này lời nói, nói không chừng biết tạo thành trí mạng hậu quả.

"Nguyên lai là thế này, xem ra cha người thực sự không đơn giản, chuyện như vậy, người bình thường làm sao có thể biết." Trương Tử Vũ có chút giật

mình nói, Trình Hiểu Hàm nói những thứ này không thể nghĩ ngờ để cho hấn đối với hội nghị tài chính có một cái nhận thức mới.

"Ba ta nhưng mà không cho ta nói cho người khác biết, cho nên người cũng không thể đem chuyện này nói cho người khác biết." Trình Hiểu Hàm rất nghiêm túc nói.

"Ta biết, điểm ấy người yên tâm, bất quá ta ngược lại thật tò mò, cái này ban tổ chức là thế nào chế ước lẫn nhau? Ban tổ chức không thì không cách nào can thiệp hội nghị tài chính quyền tổ chức chờ sự tình sao?" Trương Tử Vũ gật đầu nói, ngẫu nhiên lại hỏi Trình Hiểu Hàm một hấn rất vấn đề nghi hoặc.

"Cùng hội nghị tài chính không quan hệ, ta nói, hội nghị tài chính chỉ là một nguy trạng mà thôi, ban tổ chức bảy người trung, có một người là ban tổ chức chủ tịch, chỉ bất quá cái này chủ tịch, là bảy ban tổ chức thành viên thay phiên ngồi, mà chủ tịch có một lớn nhất quyền lực, ngay cả có một lần một phiếu quyền phủ quyết, ở gặp phải chuyện trọng đại thời điểm, chủ tịch có thể quyết định kết quả, bất quá chỉ có một lần cơ hội." Trình Hiểu Hàm nói không giữ lại chút nào nói, cái này có thể nói là ban tổ chức cơ mật, chỉ có ban tổ chức thành viên mới có thể biết, Trình Hiểu Hàm loại hành vi này là cực kỳ nghiêm trọng, nếu để cho người khác biết, như vậy tập đoàn KASA rất có thể sẽ rời khỏi ban tổ chức.

"Tại sao có thể như vậy? Quyền lực có phải hay không quá lớn? Thế này ở một tập đoàn đảm nhiệm chủ tịch thời điểm, cái khác vài cái thành viên chẳng phải là cũng có thể gặp tai họa ngập đầu?" Trương Tử Vũ nhíu nhíu mày nói ra, chủ tịch quyền lực thật sự là quá lớn, huống chi là ở như vậy ban tổ chức trong, một nho nhỏ quyết định rất có thể ảnh hưởng toàn bộ đại cục.

"Tai họa ngập đầu đến nói đó quá nặng, dù sao chẳng qua là ảnh hưởng đầu phiếu quyết định, mà không phải có thể tùy ý để cho người khác thế nào, bất quá quyền lực to lớn đồng dạng có to lớn chế ước, một khi ai sử dụng quyền lực này, như vậy xem như trao đổi, cái này thành viên ở bảy năm sau đó mới có thể thu được tiếp theo làm chủ tịch cơ hội." Trình Hiểu Hàm cười một cái nói, chỉ bất quá cười có chút miễn cưỡng.

"Nguyên lai là thế này" Trương Tử Vũ gật đầu tỏ vẻ lý giải, thế này thứ nhất coi như là một rất lớn chế ước.

"Đúng vậy, chính là như vậy, mới không có người biết tùy tiện tiện sử dụng quyền lực như thế, dù sao một khi ai sử dụng, chính là xâm hại một bộ phận thành viên lợi ích, hoặc là nói có chút biến tướng khai chiến ý tứ, bảy tập đoàn cũng là như vậy nội tình hùng hậu, làm sao có thể bởi vì một lần đầu phiếu liền sẽ phải chịu vết thương trí mệnh hại? Thế nhưng nếu như không có đem đối phương đưa vào chỗ chết, như vậy cuối cùng xui xẻo chính là mình, dù sao bảy năm rất dài." Trình Hiểu Hàm giải thích, trong đó lợi hại quan hệ nói rõ ràng, đem ban tổ chức trông vào trông ra tất cả nói một lần.

"Như vậy đến bây giờ vị trí, vẫn chưa có người nào sử dụng qua quyền lực này?" Trương Tử Vũ bèn hỏi, dựa theo hấn suy đoán, không có tập đoàn biết gốc đến thế này.

"Từ khi ban tổ chức sáng tạo tới nay, con sử dụng qua rất ít vài lần, thế nhưng cái này vài lần đều tạo thành toàn bộ giới tài chính lớn nguy cơ, ở gần vài chục năm trung cũng là không ai sử dụng quyền lực này, chẳng qua là" Trình Hiểu Hàm nói ra cuối cùng, đột nhiên có chút vô lực.

"Chỉ là cái gì?" Trương Tử Vũ tò mò hỏi, Trình Hiểu Hàm nói treo nổi lên Trương Tử Vũ khẩu vị.

"Chẳng qua là ngay mấy ngày hôm trước, cuối cùng lại có người sử dụng quyền lực như thế." Trình Hiểu Hàm nói tiếp, vừa nói, một vừa nhìn Trương Tử Vũ.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 241: sứ mệnh trọng đại (trung)

"Người nói cái gì? ! Mấy ngày hôm trước có người sử dụng quyền lực như thế? ! Làm sao có thể? Là ai?" Trương Tử Vũ giật mình nói, hấn như thế nào biết không kinh hãi, ngay cả vừa mới nghe nói chuyện này Trương Tử Vũ cũng biết, sử dụng loại này quyền lực gây hậu quả nhất định sẽ không nhỏ, tại sao có thể có người thế này không để ý hậu quả sử dụng quyền lực như thế? Bất quá lập tức, Trương Tử Vũ tựa hồ là nghĩ tới điều gì, lẩn gần đây nhất ban tổ chức đầu phiếu quyết định không phải là về hội nghị tài chính quyền tổ chức sao? Chẳng lẽ có người đang quyền tổ chức đầu phiếu thời điểm dùng? Nhưng mà là bản thân cuối cùng lấy được quyền tổ chức a, lẽ nào Trương Tử Vũ ở trong óc từ tạo thành một loại khả năng tính chất, tức khắc thần thể chấn động.

"Thế nào? Lẽ nào người đoán được?" Trình Hiểu Hàm biểu tình rất nhẹ nhàng nói, sự tình đã xảy ra, hơn nữa Trình Hiểu Hàm một chút đều không hối hận, nếu như Trương Tử Vũ không có thu được quyền tổ chức, như vậy ngày hôm nay hai người bọn họ sẽ không có cơ hội như vậy.

"Là người? !" Trương Tử Vũ có chút không thể nghĩ ngờ bèn hỏi, Trương Tử Vũ rõ ràng Trình Hiểu Hàm thích bản thân, thế nhưng hấn có thể tuyệt đối thật không ngờ Trình Hiểu Hàm vì nàng nguyện ý hi sinh nhiều như vậy.

"Ừ, không sai, là ta, dù sao cũng người chẳng qua là kém một phiếu mà thôi, chẳng qua là giúp người một cái mà thôi." Trình Hiểu Hàm nói dễ dàng, đổi thành người khác, dù cho là cha mẹ của mình cũng muốn cân nhắc một ít, mà Trương Tử Vũ và Trình Hiểu Hàm còn không có bất kỳ quan hệ gì, Trình Hiểu Hàm có thể làm Trương Tử Vũ làm ra nhiều như vậy, nói giản đơn, làm khó cho lên trời.

"Người tại sao phải làm như vậy?" Trương Tử Vũ hỏi thanh âm đều có chút biến điệu, Trương Tử Vũ đột nhiên trong lòng có chút nhũn ra, coi như là hấn đối với Trình Hiểu Hàm có nhiều hơn nữa thành kiến, thế nhưng Trình Hiểu Hàm nguyên ý vì hấn làm như vậy, cũng đã để cho Trương Tử Vũ đối với Trình Hiểu Hàm cái nhìn thật to thay đổi, đã không biết có bao nhiêu lâu không có người có thể đối với hấn tốt như vậy, không khỏi, nhìn Trình Hiểu Hàm ánh mắt cũng có một chút biến hóa, dù sao Trình Hiểu Hàm cũng là một nữ hài tử, Trương Tử Vũ không biết, Trình Hiểu Hàm thế này tùy tiện tiện sử dụng vốn không nên dùng quyền lực biết sản sinh cái gì ảnh hưởng, sẽ đối với tập đoàn KASA mang đến phiền toái gì, thế nhưng Trương Tử Vũ biết, ý vị này bao nhiêu nỗ lực. Trương Tử Vũ chưa bao giờ là một thích thiếu nhân tình người, người khác cho hấn một thước, hấn nhất định phải còn người một trượng, Trình Hiểu Hàm lớn như vậy người tình, để cho Trương Tử Vũ có chút trở tay không kịp.

"Kỳ thực không có gì, cũng không phải toàn bộ vì người, cha ta nói qua, ta đây ban tổ chức nhiệm vụ chính là trọn lực duy trì được cái này cân đối, nếu có từ sáng đến tối không có biện pháp duy trì, như vậy thì coi là không tiếc tự thân có hại, cũng không thể để cho tranh chấp phát sinh, ta chỉ là dựa theo cha ta nói đi làm a, hiện tại vốn có toàn bộ giới tài chính tình huống liền mạch nước ngầm bắt đầu khởi động, những lão gia hỏa đó đã sớm không nhẫn nại được, đều ở đây kéo bè kéo cánh chuẩn bị, dù cho ta đây lần không chủ động, tương lai không lâu cũng nhất định sẽ có một phương chủ động chọn lên, lần này hội nghị tài chính là một rất cơ hội tốt, nếu như lần này hội nghị tài chính phía trên có thể có người đưa ra hình thành mới liên minh hoặc là tài chính tổ chức, so sánh với biết tốt hơn rất nhiều, dù sao cường đại trở lại tập đoàn cũng không thể nào cùng trên trăm cái tập đoàn đồng thời chống lại, mà Phong Đăng không thể nghi ngờ là tốt nhất khỏi xướng người, người càng là tốt nhất người lãnh đạo, cho nên so với Hoa Đăng và Trịnh Bân, ta mới càng xem trọng người." Trình Hiểu Hàm vừa cười vừa nói, nàng nói nửa thật nửa giả, quả thực cần một cái cơ hội liên hợp phần lớn tập đoàn hình thành mới đoàn thể, thế nhưng không nhất định không nên hiện tại, cũng không nhất định không phải Phong Đăng không được, phương diện này càng nhiều hơn nhân tố hay là bởi vì Trương Tử Vũ.

"Ta nghĩ người nói những thứ này cũng không nhân tố chủ yếu đi? Người này chọn không phải không phải ta không được, người không có đi qua bất luận kẻ nào đồng ý cứ như vậy, chẳng lẽ không sợ cha người trách tội sao?" Trương Tử Vũ lập tức liền nghe được Trình Hiểu Hàm nói những thứ này cũng không phải sự thực, chẳng qua là dùng đến an ủi mình dùng, để cho mình không được thế này để ý.

"Người đã đều biết vì sao còn muốn hỏi đầu? Nếu như người không muốn để cho cố gắng của ta uổng phí nói, đã giúp ta hoàn thành cái mục tiêu này đi, nói như vậy cũng sẽ không có người trách tội ta không phải sao?" Trình Hiểu Hàm vừa cười vừa nói, lúc này nàng ngược lại tâm tính nếu so với Trương Tử Vũ tốt hơn nhiều, Trương Tử Vũ vì nàng lo lắng để cho Trình Hiểu Hàm trong lòng thư thái không ít, vậy chút phiền lòng đều bị nàng vứt đến sau ót.

"Người yên tâm đi, ta nhất định sẽ làm được, cam đoan." Trương Tử Vũ rất nghiêm túc nói với Trình Hiểu Hàm, hấn là toàn thân toàn ý đồng ý Trình Hiểu Hàm, sẽ không để cho Trình Hiểu Hàm đối với hấn làm những thứ này hóa thành bọt nước, tuy rằng cảm giác trên người mình trọng trách vừa nặng một chút, thế nhưng trách nhiệm càng lớn, nhiệm vụ càng nặng, liền cho Trương Tử Vũ lớn hơn động lực.

"Người thế nào bản thân đã trở về? Trương Tử Vũ đâu?" Thấy một mình trở về Từ Viện, Chung Bá nghi ngờ nói, lẽ nào Trương Tử Vũ xảy ra chuyện gì phải không?

"Hấn có chuyện gì, để bản thân ta đã trở về, nghe nói và ban tổ chức có quan hệ." Từ Viện đối với Chung Bá giải thích.

"Vậy người cũng không thể một mình trở về a, bây giờ có thể liên lạc với hấn sao?" Chung Bá nhíu nhíu mày nói ra, cảm giác có chút kỳ quái, ban tổ chức còn có thể có chuyện gì một mình tìm Trương Tử Vũ? Hay là Trương Tử Vũ vừa tự chủ trương đi làm cái gì? Chung Bá không khỏi nhớ lại Trương Tử Vũ lần trước tự ý chạy ra Phong phủ chọn một đồng phiền phức trở về sự tình, hơn nữa hôm qua Kiều Phong còn nói qua đề cập đến gần nhất Trương Tử Vũ cử chỉ quái dị câu hỏi, điều này làm cho Chung Bá lập tức liền có dự cảm xấu.

"Trương Tử Vũ nói sau khi chấm dứt hấn biết liên lạc ta, phải không có vấn đề gì đi, xem hiện trường việc ấy tự thế quả thực cũng không thiếu chuyện tình." Từ Viện hỏi đáp.

"Ai, quên đi, ta chỉ lo lắng hấn già chộc sai lầm, người đi cùng Phong tổng nói rõ một chút đi, không phải Phong tổng cũng sẽ lo lắng." Chung Bá hướng về phía Từ Viện nói ra, sau đó ý bảo Từ Viện đi và Kiều Phong báo cáo.

"A ta biết bất quá Chung tổng quản ngày hôm nay Trương Tử Vũ biểu hiện còn chưa phải sai đi?" Từ Viện vì thay Trương Tử Vũ bù đắp lại một chút mặt mũi bèn hỏi.

"Trừ sau cùng phỏng vấn, những thứ khác coi như không tồi đi." Chung Bá thở dài một hơi nói ra.

Cái gì sau cùng phỏng vấn? Từ Viện có chút nghi ngờ, bất quá không có hỏi nhiều, liền hướng Kiều Phong phòng làm việc của đi tới.

"Trương Tử Vũ không cùng người cùng nhau trở về?" Nghe được tin tức này sau đó, Kiều Phong so với Chung Bá càng thêm giật mình, phải là bởi vì Kiều Phong càng quan tâm Trương Tử Vũ gần nhất động thái, một chút vấn đề nhỏ nhỏ đều có thể để cho Kiều Phong liên tưởng đến Trương Tử Vũ gần nhất dị thường biểu hiện.

"Đúng vậy, hấn nói ban tổ chức còn có một chút tư nhân hoạt động, nói chờ hoạt động sau khi chấm dứt sẽ liên lạc lại ta, cho nên ta liền về tới trước." Từ Viện nghĩ cái này cũng không có gì lớn lao a, vì sao ngày hôm nay Chung Bá và Kiều Phong biết phá lệ kích động đầu.

"Sợ là không có đơn giản như vậy đi, đại khái là và ban tổ chức một vị thành viên một mình đi ra đi." Kiều Phong lắc đầu nói ra.

"Chẳng lẽ là Trình Hiểu Hàm? !" Từ Viện có chút lo lắng hỏi.

"Ừ? Lẽ nào người đã biết?" Kiều Phong lại một lần nữa giật mình hỏi.

"Ta ta không có a, ta chỉ là đoán a, chẳng lẽ là thực sự? !" Từ Viện sau khi nghe có chút bận tâm tới đến, Trương Từ Vũ cũng sẽ không vì Từ Viện lừa gạt nằng đi?

"Chính người xem báo nói hay, hiện tại toàn bộ đài gần như cũng là về Trương Từ Vũ đưa tin." Nói, Kiều Phong mở ra TV, quả nhiên bằng tin tức trong truyền ra Trương Từ Vũ phỏng vấn, đúng lúc là về Trình Hiểu Hàm vậy một đoạn.

Trong TV Trình Hiểu Hàm giống một khéo léo vợ bé giống nhau đứng ở Trương Từ Vũ bên người, Trương Từ Vũ tự nhiên đáp trả câu hỏi, ở màn hình phía dưới là bắt mắt tiêu đề, Trương Từ Vũ nói cùng vấn đề cá nhân, lý tưởng đối tượng hoặc là Trình Hiểu Hàm.

Mấy cái này bắt mắt chữ lớn đập Từ Viện tâm tình, đột nhiên Từ Viện nghĩ tâm tính thiện lương đau, trong lúc nhất thời đều đã trải qua không cách nào suy tư, lẽ nào Trương Từ Vũ thực sự lừa bản thân, liền vì Trình Hiểu Hàm? Vì và Trình Hiểu Hàm một mình đi ra ngoài mà lừa gạt mình có cái khác hoạt động? Nhưng mà tại sao muốn lừa gạt mình đâu? Chẳng lẽ là sợ bản thân không vui? Nhưng mà sợ bản thân không vui vì sao còn muốn đi? Càng muốn Từ Viện trong lòng càng loạn, cảm giác một khắc đều không ở nổi nữa, đáng tiếc bây giờ là ở Kiều Phong phòng làm việc của trong, nằng mới khắc chế bản thân.

"Thấy không, lúc này người cũng đã không có ở đây đi?" Kiều Phong dường như không có phát hiện Từ Viện dị dạng giống nhau bèn hỏi.

Từ Viện gạt đầu, nằng hiện tại đã có chút nói không ra lời, chỉ có thể dùng ngôn ngữ tay chân để diễn tả.

"Đó chính là và Trình Hiểu Hàm đi ra, ài, rõ ràng, đi ra ngoài một chuyến ngược lại lấy thế này một tin tức, hiện tại phòng chừng tất cả mọi người phải biết rằng Phong Đảng nhớ nịnh bợ tập đoàn KASA." Kiều Phong thờ dài nói ra, không biết rốt cuộc là nên cao hứng hay là bởi vì nháo tâm.

"A, được rồi, ngày hôm nay cho người phải đi qua người đứng hàng công dụng sao?" Kiều Phong sau khi suy nghĩ một chút tiếp tục bèn hỏi.

"Ừ mới vừa mới vừa đi vào thời điểm phóng viên cố gắng loạn, hoàn hảo Phong tổng ngài trước đó nghĩ tới, để cho ta phải người trôi qua, không có tạo thành quá lớn phiền phức." Từ Viện nhỏ giọng nói.

"Vậy là tốt rồi, không có gì đặc biệt sự tình đi?" Kiều Phong hỏi tiếp.

"Đã không có, chính là Trương Từ Vũ cùng tài xế trao đổi vài câu, lại cũng chưa có." Từ Viện hồi đáp, hiện tại Từ Viện một chút xú tâm tình cũng không có, chỉ nhanh lên một chút rồi đi nơi này.

"Thấy không, lúc này người cũng đã không có ở đây đi?" Kiều Phong dường như không có phát hiện Từ Viện dị dạng giống nhau bèn hỏi.

Từ Viện gạt đầu, nằng hiện tại đã có chút nói không ra lời, chỉ có thể dùng ngôn ngữ tay chân để diễn tả.

"Đó chính là và Trình Hiểu Hàm đi ra, ài, rõ ràng, đi ra ngoài một chuyến ngược lại lấy thế này một tin tức, hiện tại phòng chừng tất cả mọi người phải biết rằng Phong Đảng nhớ nịnh bợ tập đoàn KASA." Kiều Phong thờ dài nói ra, không biết rốt cuộc là nên cao hứng hay là bởi vì nháo tâm.

"A, được rồi, ngày hôm nay cho người phải đi qua người đứng hàng công dụng sao?" Kiều Phong sau khi suy nghĩ một chút tiếp tục bèn hỏi.

"Ừ mới vừa mới vừa đi vào thời điểm phóng viên cố gắng loạn, hoàn hảo Phong tổng ngài trước đó nghĩ tới, để cho ta phải người trôi qua, không có tạo thành quá lớn phiền phức." Từ Viện nhỏ giọng nói.

"Vậy là tốt rồi, không có gì đặc biệt sự tình đi?" Kiều Phong hỏi tiếp.

"Đã không có, chính là Trương Từ Vũ cùng tài xế trao đổi vài câu, lại cũng chưa có." Từ Viện hồi đáp, hiện tại Từ Viện một chút xú tâm tình cũng không có, chỉ nhanh lên một chút rồi đi nơi này.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 242: sứ mệnh trọng đại (hạ)

"Ai? Phong tổng, ta vừa mới thấy Từ Viện cô nàng kia thế nào sắc mặt có chút không đúng lắm a?" Chung Bá gõ cửa một cái đi vào Kiều Phong trong phòng của bên hồi, vừa mới Chung Bá tới được thời điểm rõ ràng thấy Từ Viện đi qua bên cạnh hắn thời điểm sắc mặt có chút không đối đầu.

"Đại khái là bởi vì Trương Từ Vũ chuyện tình đi, Trương Từ Vũ và tập đoàn KASA thiên kim Trình Hiểu Hàm một mình đi ra, vừa mới có một ít ký giả còn đã hỏi tới Trình Hiểu Hàm và Trương Từ Vũ quan hệ." Kiều Phong nói đơn giản nói.

"Trương Từ Vũ và tập đoàn KASA thiên kim đi ra? Cái này là ngại an bài?" Chung Bá có chút nghi ngờ nói ra, hắn còn không biết Kiều Phong là làm sao biết tin tức này đâu, nguyên bản Chung Bá còn đang suy nghĩ Kiều Phong có thể hay không bởi vì Trương Từ Vũ không biết chỗ đi mà tức giận, không nghĩ tới Kiều Phong dĩ nhiên đã biết.

"Dĩ nhiên không phải ta an bài, Trương Từ Vũ nhánh mới Từ Viện sau đó cùng Trình Hiểu Hàm xuất hiện ở cùng nhau còn tiếp nhận rồi phỏng vấn, không phải là cùng Trình Hiểu Hàm đi còn có thể đi nơi nào? Ta cho người an bài sự tình, người có phải hay không an bài thứ 491 chiếc xe đi?" Kiều Phong một bên có tay gõ lên mặt bàn một phía nhìn Chung Bá bên hồi.

"A? Chuyện gì?" Chung Bá trong lúc nhất thời không có phản ứng qua đây nói ra, đối với Trương Từ Vũ cha mẹ những chuyện kia đã qua một ít thời gian, lúc này Kiều Phong có hay không điểm ra, Chung Bá hiển nhiên mờ mịt tại chỗ.

"Chính là Trương Từ Vũ chuyện của cha mẹ, ta không phải giao xử lý cho người? Người còn có nhớ hay không phải đi ra là chiếc xe đó?" Kiều Phong chịu nhịn tính tình giải thích.

"Cái này cụ thể ta cũng không phải rất rõ ràng, thế nhưng người của ta an bài đều là tuyệt đối có thể tín nhiệm, điểm ấy mời Phong tổng yên tâm." Chung Bá lúc đầu nói ra, lúc đó chẳng qua là phái người đi xử lý vấn đề này, vừa không có riêng còn chỉ định mở chiếc xe đó đi, Chung Bá còn tưởng rằng Kiều Phong hoài nghi chuyện này có phải hay không xảy ra vấn đề, thế là vội vàng bảo đảm nói.

"Cho người mấy phút đi tra cho ta rõ ràng, sau đó trở về nói cho ta biết, rốt cuộc phải ra là chiếc xe đó, nhanh đi." Kiều Phong rất nghiêm túc mệnh lệnh được nói ra, Chung Bá không nói gì thêm, gật đầu sau đó liền đi ra ngoài điều tra đi.

Không mấy phút nữa, Chung Bá sẽ trở lại, trên mặt biểu tình có chút kỳ quái, nhìn Kiều Phong không có chủ động nói cái gì.

"Là 491 chiếc xe đi?" Nhìn Chung Bá không nói gì, Kiều Phong dường như đã biết kết quả giống nhau bên hồi.

"Vâng, không sai, lần kia đúng là 491 chiếc xe bởi vì chiếc xe kia là mới vừa bỏ thêm vào vào Phong Đảng đoàn xe, cho nên vì không làm cho hoài nghi, mới dùng chiếc xe kia lẽ nào Trương Từ Vũ đã phối hợp tra được?" Chung Bá giật mình nói.

"Ta muốn đại khái không phải chính hắn tra được, phải là có người mật báo đi, không phải Trương Từ Vũ không phải hoài nghi ta." Kiều Phong suy nghĩ nói, chuyện này lý luận mà nói chỉ có Trịnh Bản và Trịnh Hoa Long mới có thể làm được, Kiều Phong không có lý do gì làm như vậy, Trương Từ Vũ như thế nào biết hoài nghi đến Kiều Phong trên người đâu?

"Mật báo? Ai biết mật báo? Ta chọn người tuyệt đối là người đáng giá tín nhiệm, hơn nữa ta cũng đã nghiêm lệnh cấm chỉ bắt luận kẻ nào đối với những người khác nhắc tới chuyện này, làm sao có thể, lẽ nào chúng ta Phong phủ có nội gián? Phong tổng ngài yên tâm, ta sẽ đi ngay bây giờ tra rõ toàn bộ Phong phủ người thành viên, nhất định đem người này vớt bắt được đến." Chung Bá hiện tại đã ý thức được vấn đề tính nghiêm trọng, đem cơ mật tính chất gì đó tiết lộ ra ngoài từ khi Phong Đảng thành lập tới nay loại chuyện này còn chưa từng có phát sinh qua, biết sản sinh cái gì ảnh hưởng Chung Bá không biết cũng không muốn biết, nếu như Trương Từ Vũ thực sự xác nhận cha mẹ hắn chết vào Kiều Phong đó tay, như vậy không cần nghĩ cũng biết Trương Từ Vũ biết liều lĩnh báo lại phục Kiều Phong, cho dù hắn hiện tại hết thấy tất cả cũng là Kiều Phong cho, thế nhưng đây căn bản là hai vấn đề, nhờ ra Trương Từ Vũ bị buộc đến Hoa Đảng hoặc là cái khác và Phong Đảng đối địch tập đoàn đi, như vậy hậu quả liền có thể tưởng tượng được, một Trương Từ Vũ có thể đem một Hoa Đảng hủy đến loại tình trạng này, nếu như đối thành Trương Từ Vũ đến công kích Phong Đảng nói, Phong Đảng vừa có thể kiên trì bao lâu?

"Không cần thôi lại, uống phí khí lực, loại chuyện này có thể không giống như là chúng ta Phong phủ nội bộ người thất lộ, tám phần mười là Hoa Đảng làm chuyện tốt, thừa cơ gây xích mích ta và Trương Từ Vũ quan hệ, bất quá chuyện này Hoa Đảng là làm sao mà biết được ta cũng không biết, người xác định một chút chứng cứ đều không có để lại đến? Nếu như bây giờ có thể biết rõ chân tướng, nói không chừng còn có cơ hội bù đắp lại một cái." Kiều Phong cau mày nói ra, chuyện này cũng không tiện làm, hiện tại đặc tội ai cũng không thể đặc tội Trương Từ Vũ.

"Hoa Đảng? Vậy chúng ta bây giờ liền tấn bộ Trịnh Hoa Long từ vong tin tức? Thế này ngoại giới dư luận nhất định sẽ làm cho Hoa Đảng triệt để mất đi lực lượng đề kháng, một khi mất đi Trịnh Hoa Long, không chỉ có Hoa Đảng công nhân lực ngưng tụ biết trong nháy mắt biến mất, nói không chừng vậy chút thống hận Hoa Đảng đã lâu người cũng sẽ chủ mưu trả thù đi?" Chung Bá hung hãn nói.

"Hồ đồ, chúng ta Phong Đảng tuyên bố tin tức này, không phải để cho tất cả mọi người biết hoài nghi là chúng ta Phong Đảng làm? Hơn nữa bây giờ còn không phải lúc, dù cho cần, cũng phải chờ tới hội nghị tài chính thời điểm sẽ bàn, chúng ta hội nghị tài chính mục tiêu nhưng mà chiếm lấy nửa Long Thành tài chính thế lực, thế này chúng ta liền có đầy đủ lực lượng." Kiều Phong lập tức bác bỏ Chung Bá đề nghị, hành động như vậy không khác tự sát, lại thêm khởi bản đối với tình thế trước mắt có trợ giúp.

"Vậy chúng ta bây giờ làm sao bây giờ? Nếu không chúng ta là tốt rồi được và Trương Từ Vũ nói một chút?" Nghe xong Kiều Phong nói thời điểm, Chung Bá có chút phẫn nộ, ngẫu nhiên vừa đề nghị.

"Cái này cũng không được, hiện tại ở không rõ ràng lắm thực tế dưới tình huống tìm Trương Từ Vũ nói chuyện có thể bị hắn bắt được kẻ hở, hơn nữa thế này cũng quá rõ ràng, hắn mới vừa bắt đầu hoài nghi bọn ta tìm hắn nói chuyện, không phải rõ ràng nói cho hắn biết chính là chúng ta làm sao?" Kiều Phong đem đề nghị này đồng dạng như đinh chém sắt phủ quyết rồi.

"Vậy Phong tổng ngài ngược lại nói cái biện pháp a, cứ như vậy hao tổn tình huống biết thay đổi hồng bát." Cái này cũng không được, vậy cũng không được, để cho Chung Bá bắt đầu bối rối, thế là giục nói.

"Đừng nóng vội, không là hoàn toàn không có cách nào, Từ Viện biểu hiện gần nhất không phải rất bình thường, ta nghĩ Trương Từ Vũ rất có thể đem chuyện này nói cho Từ Viện, bây giờ đối với cho chúng ta mà nói Từ Viện là của chúng ta đột phá khẩu, không phải muốn tìm Từ Viện đề ra nghi vấn, thế này với Từ Viện tính cách tuyệt đối sẽ nói cho Trương Từ Vũ, hiện tại biện pháp tốt nhất chính là để cho Từ Viện nghĩ làm chuyện này là giả, là chúng ta mượn cơ hội đến khảo nghiệm Trương Từ Vũ đối với Phong Đăng trung tâm, thế này Từ Viện chính là tốt nhất thuyết phục Trương Từ Vũ công cụ, Trương Từ Vũ cũng nhất định sẽ tin tưởng Từ Viện, bởi vì Trương Từ Vũ tự cho là hiện tại chúng ta cái gì đều hoàn toàn không biết gì cả, được vào hôm nay ta an bài người đi thử dò xét Trương Từ Vũ, không phải ta cũng vậy ăn một ám khuy, Hoa Đăng còn không nhớ ta muốn thế này không bộ óc, không có Trịnh Hoa Long, Hoa Đăng bên trong xem ra vẫn có vài cái có đầu óc người, Chung Bá, sau đó làm việc tình ta cũng không hy vọng tái xuất hiện những chuyện tương tự, người biết một sai lầm biết cho chúng ta mang đến bao nhiêu phiền phức sao?" Kiều Phong cười một cái nói, nếu như Kiều Phong thực sự nóng nảy lời nói, như vậy thì sẽ không để cho Chung Bá trước tiên là nói về, liên tục tiếp vút Chung Bá bỏ trí ra lệnh, nhưng có phải thế không nói chuyện này liên nhất định cũng không nghiêm trọng, con là chuyện này Kiều Phong phát hiện sớm, cho nên mới có thể phòng hoạn cho chưa xảy ra, nghĩ ra đối sách.

"Nguyên lai là thế này, ta biết, ta biết thật tốt phê bình thuộc hạ, sau đó không phải tái xuất hiện chuyện như vậy." Nghe Kiều Phong đã nghĩ ra biện pháp, Chung Bá cũng thở dài một hơi, vội vàng bảo đảm nói ra.

"Phong tổng, ngài Trương Từ Vũ đã trở về, muốn cho hẩn qua đây sao?" Đang Chung Bá và Kiều Phong nói chuyện với nhau thời điểm, đột nhiên một thuộc hạ gõ cửa nói ra.

"Trương Từ Vũ đã trở về? Nhanh như vậy? Làm sao bây giờ? Có muốn hay không để cho hẩn vào đây?" Chung Bá lấy làm kinh hãi, quay đầu hướng hỏi Kiều Phong nói ra.

"Để cho hẩn vào đi, tất cả bảo trì bình thường, chớ lộ ra ngoài tâm tình của hẩn." Kiều Phong gật đầu nói ra.

Rất nhanh, Trương Từ Vũ lại đi vào Kiều Phong phòng làm việc của, thấy Chung Bá và Kiều Phong đều ở trong này, trước hướng về phía hai người lễ phép bái một cái, sau đó bản thân tìm chỗ ngồi ngồi xuống.

"Phong tổng, Chung Bá, tìm ta có chuyện gì sao?" Trương Từ Vũ biết rõ còn hỏi nói.

"Vừa mới không phát hiện người và Từ Viện cùng nhau trở về, thế nào? Tạm thời đi ra ngoài có việc sao?" Kiều Phong bèn hỏi.

"Đúng vậy, mới vừa cùng ban tổ chức thành viên trao đổi một cái, sau đó còn có một số việc phải xử lý, ký tên một chút tài liệu gì gì đó, ta sợ Từ Viện ở đây không tốt lắm, cho nên đề nghị về tới trước." Trương Từ Vũ viện cái lý do nói ra, hiển nhiên Trương Từ Vũ còn không biết Kiều Phong bọn họ đã biết mình hướng đi chuyện tình, cũng không biết Từ Viện đã bởi vì tâm tình hoảng hốt đem chuyện gì đều nói ra, nhưng thật ra là Trương Từ Vũ và Từ Viện nói đơn giản xong đại hội chủ ý sự hạng sau đó, Từ Viện liền tự mình đem Trương Từ Vũ trả lại cho.

"Nguyên lai là thế này, lần này đi có cái gì thu hoạch không có?" Kiều Phong tiếp tục bèn hỏi, biểu hiện ra làm bộ rất bình thường, thế nhưng nhưng thật ra là đang quan sát Trương Từ Vũ biểu tình.

"Thu hoạch ngược lại chưa nói tới, bất quá đối với đại hội yêu cầu đã có đại khái hiểu rõ, hiện tại nên muốn tay chuẩn bị đại hội chuyện, thời gian eo hẹp nhiệm vụ nặng, ta kiến nghị phải việc này không nên chậm trễ bắt đầu chuẩn bị." Trương Từ Vũ về mặt bình tĩnh nói.

"Nguyên lai là thế này, vậy thì người toàn quyền chịu trách nhiệm đi, Phong Đăng và Phong phủ người đều tùy người điều phối, Chung Bá trong khoảng thời gian này phải xử lý Phong phủ chuyện tình có thể không thể phân thân, ta cũng phải cùng vài cái ban đầu hợp tác đồng bạn nói một chút nghiệp vụ, gần nhất rất có thể không ở Phong Đăng, vừa lúc người cũng có thể rèn đúc rèn đúc." Kiều Phong cười ha hả nói, đem quyền hành tất cả đều cho Trương Từ Vũ, đối với Trương Từ Vũ biểu hiện ra mười phần tín nhiệm, thậm chí có chút theo đuổi tự do cảm giác.

"Đều giao cho ta đến chịu trách nhiệm?" Trương Từ Vũ có chút nghi ngờ nói ra, vốn đang cho rằng gần nhất Kiều Phong biết đối với mình có chút cảnh giác, không nghĩ tới ngược lại, Kiều Phong cho Trương Từ Vũ lớn hơn quyền lực, thế nào gần nhất chung quanh những người này đều có cái gì không đúng? Đầu tiên là Bối Minh Tuấn, lại là Kiều Phong, chẳng lẽ mình suy đoán hết thảy đều là sai lầm?

"Không sai, đều giao cho người tới chịu trách nhiệm, thế nào? Không một cách tự tin? Chung Bá, người đi ra ngoài trước đi, ta và Trương Từ Vũ một mình nói một chút." Kiều Phong hướng về phía một bên Chung Bá nói ra.

Đợi cho Chung Bá sau khi ra ngoài, Kiều Phong đột nhiên đứng lên, đi tới Trương Từ Vũ bên người, ngồi xuống.

"Trương Từ Vũ, người nghĩ hiện tại Phong Đăng thiếu một ít gì?" Kiều Phong đột nhiên rất thân thiết bèn hỏi, để cho Trương Từ Vũ có chút toàn thân sợ hãi, vội vàng đem thân thể đi bên cạnh ngồi mở một chút, gạt lại một chút khoảng cách.

"Hiện tại Phong Đăng thiếu hụt là đồng minh mạnh mẽ." Trương Từ Vũ nghiêm túc hồi đáp, đây đúng là Phong Đăng điểm yếu.

"Không sai, xem ra người quả nhiên và ta muốn đến cùng đi, Phong Đăng thiếu chính là đồng minh mạnh mẽ, đối với lần này người có ý kiến gì không?" Kiều Phong hài lòng gật đầu tiếp tục bèn hỏi.

"Tìm tìm một đồng minh mạnh mẽ, ví như, ban tổ chức thành viên sau lưng vậy chút tập đoàn, cũng là rất tốt minh hữu." Trương Từ Vũ tiếp tục nói.

"Không sai, người nói rất hay, cho nên người mới đi tìm Trình Hiểu Hàm phải không?" Kiều Phong nhìn Trương Tử Vũ, cùng đội Trương Tử Vũ trả lời thuyết phục.

Bị Kiều Phong vừa nói như vậy, Trương Tử Vũ đột nhiên liên cảnh giác, xem ra Kiều Phong sớm liền biết mình là và Trình Hiểu Hàm đi ra, nhưng mà vẫn luôn không có vạch trần bản thân, lẽ nào Kiều Phong cùng bản thân một mình nói chuyện là có âm mưu gì sao?

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

chương 243: sự hiểu lầm? (thượng)

"Chớ dùng loại ánh mắt này xem ta, ta đương nhiên biết người cùng với Trình Hiểu Hàm, hai người đưa tin đã lên ti vi." Nhìn Trương Tử Vũ có chút nghi ngờ biểu tình, Kiều Phong cười giải thích.

"Không sai, ta là và Trình Hiểu Hàm một mình đi ra, chẳng qua là nói một chút về chuyện hội nghị mà thôi, phải không có vấn đề gì chứ." Trương Tử Vũ nhún nhún mày, nhờ có hắn trả lại cho những ký giả kia một một mình phỏng vấn cơ hội, lúc này mới bao lâu liền trực tiếp bán đứng hắn, nguyên bản Trương Tử Vũ cho rằng thế nào cũng muốn sáng sớm ngày mai báo chí mới có thể đưa tin đi, không nghĩ tới vẫn còn có người đang len lén phương pháp ghi hình.

"Hiển nhiên không có vấn đề gì, nếu Trình Hiểu Hàm đối với người ẩn tượng cũng không tệ lắm, người khó không thể mượn hơi một cái, nếu như Phong Đăng có thể cùng tập đoàn KASA hợp tác, như vậy Phong Đăng xưng bá Long Thành thì không phải là vấn đề gì." Kiều Phong vừa cười vừa nói.

"Ngài là hy vọng xưng bá Long Thành?" Trương Tử Vũ có chút bất ngờ Kiều Phong cũng không có bởi vì bản thân một mình và Trình Hiểu Hàm đi ra ngoài mà trách tội bản thân, hơn nữa cũng có chút bất ngờ Kiều Phong mục đích, nguyên bản Kiều Phong mục đích không phải báo thù sao? Thế nào hiện tại biến thành xưng bá Long Thành? Trương Tử Vũ có chút nghi ngờ.

"Ban đầu nguyện vọng của ta chính là một ngày kia có thể báo thù, thế nhưng hiện tại xem ra thù đã báo hơn phân nửa, cho nên ta không còn lo lắng báo thù vấn đề, cho nên ta hiện tại mới có mục tiêu mới, nếu Hoa Đăng có thể trở thành Long Thành bá chủ, như vậy vì sao Phong Đăng không được?" Kiều Phong giải thích, từ khi Trương Tử Vũ kết thúc Trình Hoa Long sau đó, Kiều Phong cũng đã đem mục tiêu đặt ở mở rộng Phong Đăng phía trên, đối với Hoa Đăng, Kiều Phong nghĩ dù cho không có Trương Tử Vũ, Hoa Đăng cũng giống vậy không bay ra khỏi cái gì cảnh hoa đến.

"Cho nên đâu? Phong tổng ngài hiện tại cần ta làm cái gì sao?" Trương Tử Vũ híp mắt nhìn chằm chằm Kiều Phong, sau đó bèn hỏi.

"Ta nghĩ người là người thông minh, làm cái gì không làm cái gì cũng không cần ta sẽ nói cho người biết, chuyện hội nghị liền giao cho người, hy vọng người không để cho ta thất vọng." Kiều Phong ngữ trọng tâm trường nói ra.

"Ta biết." Trương Tử Vũ rất đơn giản gật đầu, sau đó liền đứng dậy chuẩn bị rời khỏi.

"Được rồi, ta khuyên người đi thoải mái một cái Từ Viện, nàng bây giờ trạng thái không phải tốt." Thấy Trương Tử Vũ phải đi, Kiều Phong cũng không nói gì, chẳng qua là nhắc nhở một câu Trương Tử Vũ mà thôi.

Từ Viện? Từ Viện thì thế nào, vừa mới không phải còn thật tốt sao? Trương Tử Vũ gật đầu, sau đó trực tiếp ra Kiều Phong cửa phòng, bay thẳng đến mình lâu đi tới.

Đi tới lầu một, cũng không có thấy Từ Viện bóng dáng, bình thường Từ Viện cũng là đại thể đội ở lầu một thu thập quét dọn, đi Từ Viện ở lầu hai phòng ngủ, cũng không có ai, lẽ nào Từ Viện không còn ở đây sao? Trương Tử Vũ bất đắc dĩ đi lên lầu, mới vừa tới đến phòng ngủ mình cửa, chợt nghe đến bên trong dường như có thanh âm gì, thế là Trương Tử Vũ nhẹ nhàng đẩy cửa ra, hướng bên trong nhìn xung quanh, phát hiện có một người đang nằm ở trên giường của mình nhỏ giọng khóc sụt sùi, người này không phải là Từ Viện sao?

"Từ Viện? Người làm sao vậy? Khóc?" Thấy Từ Viện rơi nước mắt, Trương Tử Vũ cũng không đoái hoài tới nhiều như vậy, lập tức đẩy cửa mà vào, đi tới Từ Viện bên người len lén vỗ vỗ Từ Viện thân thể nói ra.

"A? ! Người tại sao trở lại? Ta không khóc, không có việc gì, ta đi ra ngoài trước." Trương Tử Vũ đột nhiên xuất hiện để cho Từ Viện giật mình, lập tức từ trên giường ngồi dậy, lấy tay dùng sức đem khóe mắt nước mắt xóa đi, sau đó đứng dậy liền chuẩn bị rời khỏi, nàng bây giờ còn đang sinh Trương Tử Vũ khí, cho nên thấy Trương Tử Vũ lập tức liền khôi phục được cái loại này từ chối người nghìn dặm giọng của.

"Rốt cuộc làm sao vậy a? Vừa mới không phải còn hảo hảo mà sao? Tại sao lại khóc? Rốt cuộc là ai khi dễ người? Nói cho ta biết." Trương Tử Vũ kéo

lại phải đi Từ Viện, sau đó nói rất chân thành, hẳn cho là có người để cho Từ Viện ủy khuất, cho nên trong lòng phả lệ tức giận, nếu như biết là ai, coi như là Kiều Phong như vậy Trương Từ Vũ cũng sẽ giúp Từ Viện lấy lại công đạo.

"Ngươi! Ngươi biết rõ còn hỏi! Ngươi còn không biết xấu hổ nói, ngươi chớ xía vào ta, buông để cho ta đi." Nhìn Trương Từ Vũ nghiêm túc như vậy biểu tình, Từ Viện trong lòng liền phả lệ tức giận, đến bây giờ Trương Từ Vũ còn chưa ý thức được bản thân lệch lạc chỗ, Từ Viện lại không tốt nói thẳng ra, cho nên giận run người, uốn éo người dự định thoát khỏi Trương Từ Vũ.

"Ta thế nào biết rõ còn hỏi? Ngươi nói mau a? Rốt cuộc bởi vì sao a?" Trương Từ Vũ có chút không rõ nói, trên tay chặt chẽ bắt được Từ Viện cổ tay, để cho Từ Viện không phải cảm giác được đau, thế nhưng cũng hoàn toàn không tránh thoát.

"Tự ngươi nói, ngươi vừa mới đi nơi nào? Ngươi dám nói lời nói thật sao?" Dùng sức thử một chút, Từ Viện phát hiện mình không có cách nào thoát khỏi, cho nên không thể làm gì khác hơn là bỏ qua chống lại, nhìn Trương Từ Vũ chất vấn nói.

"Ta ta vừa mới" Trương Từ Vũ cái này mới phản ứng được Từ Viện nói rốt cuộc là chuyện gì, hoá ra Từ Viện bởi vì chuyện này tức giận, nhưng mà Từ Viện là làm sao mà biết được đâu? Trương Từ Vũ chính là sợ Từ Viện mất hứng cho nên mới gạt Từ Viện, hiện tại Từ Viện biết, như vậy Trương Từ Vũ cũng không biết nói như thế nào, nghĩ đến vừa mới Kiều Phong tự nói với mình Từ Viện trạng thái có chút không tốt, chẳng lẽ là Kiều Phong có ý nói cho Từ Viện? Đây là câu sẽ tìm phiền toái cho mình, Trương Từ Vũ trong lòng mắng nói ra.

"Làm sao vậy? Không nói ra miệng? Chột dạ? Ngươi là thế nào nói cho ta biết? Hoà giải ban tổ chức người có việc, kết quả đâu?" Từ Viện nhìn Trương Từ Vũ nói không ra lời, thì càng vững tin đưa tin bên trong sự tình liền là thật, thế là càng thêm nghiêm nghị nói ra.

"Ta đích xác là cùng Trình Hiểu Hàm một mình đi ra, có thể có phải là ngươi hay không nghĩ cái đáng về kia." Mắt thấy không có cách nào gạt, Trương Từ Vũ quyết định ăn ngay nói thật nói cho Từ Viện, thế là thừa nhận được nói ra.

"Ta muốn cái nào đáng về? ! Ngươi đều cùng nàng một mình đi ra, còn có cái gì để nói? Ngươi vì sao gạt ta?" Từ Viện tức giận nói, mắt hồng hồng coi như rất chọc người thương tiếc.

"Ta không có lừa ngươi a, ta đúng là và ban tổ chức người một mình đi ra a, Trình Hiểu Hàm cũng là ban tổ chức thành viên đi?" Trương Từ Vũ có chút vô tội nói ra, nếu như thật nói lừa gạt, như vậy Trương Từ Vũ còn thật không có lừa gạt Từ Viện, bất quá Trương Từ Vũ nói như vậy khẳng định không có biện pháp giảm bớt Từ Viện trong lòng thịnh nộ.

"Ngươi! Ngươi còn dám nói như vậy? Vậy được, vậy ngươi giống như nàng đi thôi, buông để cho ta đi!" Từ Viện xem Trương Từ Vũ hoàn toàn không có thật tốt ý nhận sai, lại bắt đầu thoát khỏi đứng dậy.

"Tốt lắm tốt lắm, ta sai rồi còn không được sao? Ta và nàng chính là đi uống một chút cà phê, sau đó nói với ta một chút hội nghị tài chính cần phải chú ý hạng mục công việc mà thôi, hơn nữa và ta nói một chút đề cập đến Phong Đăng hợp tác câu hỏi, sau đó ta sẽ trở lại a." Trương Từ Vũ mau nói nói, nói rõ hẳn và Trình Hiểu Hàm chuyện gì cũng không có.

"Cứ như vậy? ! Vậy ngươi vừa mới ở phòng vẫn thời điểm nói cái gì! ! Đừng gạt ta!" Từ Viện tiếp tục hỏi tới, khí vẫn là không có tiêu.

"Đó cũng là bất đắc dĩ, Trình Hiểu Hàm là ban tổ chức thành viên, nàng vẫn ở bên cạnh ta, những ký giả kia hỏi những vấn đề kia, ta cũng không có biện pháp nói ra để cho Trình Hiểu Hàm cảm tức lời nói, cho nên chỉ có thể đem lời nói phân nửa, ta không có thừa nhận ta và Trình Hiểu Hàm quan hệ a?" Trương Từ Vũ tiếp tục giải thích, làm cho Từ Viện triệt để tin tưởng.

"Thực sự sao?" Nghe Trương Từ Vũ giải thích, ở tưởng tượng thấy các phóng viên vậy chút bất quá đưa tin, dần dần có chút tin, nói vậy Trương Từ Vũ cũng không có khả năng thừa nhận và Trình Hiểu Hàm quan hệ, nói cách khác phỏng chừng lại là nổ tung tính chất tin tức, khí cũng có chút tiêu mất.

"Thiên chân vạn xác, ta và Trình Hiểu Hàm vốn chính là người của hai thế giới, Trình Hiểu Hàm phía sau là tập đoàn KASA, dù cho ra khỏi một vạn bước ta và Trình Hiểu Hàm thực sự nhớ có chút gì, dính dáng chuyện tình cũng không phải một chút, cho nên không thể nào, ngươi yên tâm đi." Thấy Từ Viện tâm tình hòa hoãn một chút, Trương Từ Vũ vội vàng không ngừng cố gắng nói.

"Cũng là vậy chút thôi phóng viên, đổi trắng thay đen!" Từ Viện ở Trương Từ Vũ giải thích dưới từ từ cũng suy nghĩ mình bạch một chút, rất nhanh đã không sinh Trương Từ Vũ tức giận, đem khí tất cả phun đến rồi những ký giả kia trên người.

"Không sai, cũng là những ký giả kia, một ta trả lại cho hắn môn một lần dư thừa vấn đề cơ hội." Trương Từ Vũ theo phụ họa nói.

"Vậy được đi, vậy ta trách oan ngươi, xin lỗi a." Từ Viện nhìn Trương Từ Vũ có chút nhượng nhượng nói ra.

"Không có việc gì không có việc gì, ngươi không cần nói xin lỗi, cũng là ta không tốt, không có chuyện trước nói rõ với ngươi trắng, chủ yếu là sợ ngươi tức giận, suy nghĩ nhiều, cho nên mới gạt ngươi, sau đó sẽ không." Trương Từ Vũ cũng rất xin lỗi nói, thấy Từ Viện không giận mình, Trương Từ Vũ cũng suyễn một cái khí.

"Ừ ừ, vậy ta đi làm cho ngươi giờ ăn đêm, ngươi bữa trưa còn không có ăn, ngươi nghỉ ngơi thật tốt đi." Nghe được Trương Từ Vũ nói là bởi vì sợ nàng tức giận mới gạt nàng, Từ Viện trong lòng ngược lại nghĩ ấm áp, nói rõ Trương Từ Vũ hay là rất quan tâm bản thân cảm nhận, thế là còn dư lại vậy một chút không thoải mái cũng tiêu tan thành mây khói, lộ ra khuôn mặt tươi cười hướng về phía Trương Từ Vũ nói ra, sau đó bỏ chạy xuống lầu chuẩn bị ăn đi.

Trương Từ Vũ lắc đầu, cười cười, ngẫu nhiên một tiếng thở dài khí, cái này dù sao không phải kể lâu dài, nếu muốn lợi dụng Trình Hiểu Hàm, như vậy

thể tất cuối cùng nhất định không gat được Từ Viện, đến lúc đó Trương Từ Vũ thực sự không biết làm sao bây giờ, cho nên vẫn là đi một bước xem một bước đi, Trương Từ Vũ trong lòng nghĩ như vậy đến.

Ngồi ở trước bàn, Trương Từ Vũ hồi tưởng vừa mới Trình Hiểu Hàm cùng mình nói, đối với Trình Hiểu Hàm giao phó, Trương Từ Vũ vẫn là hết sức coi trọng, cho nên hẳn cũng đang suy tư lần này hội nghị tài chính phía trên đối sách, hiện nay đến xem, nếu quả như thật nhớ lần này phong hội phía trên lắp ráp đồng mình nói, có mấy cái cản trở, thứ nhất chính là Hoa Đăng, Hoa Đăng không thể nghi ngờ sẽ cùng Phong Đăng đối nghịch rất cuộc, hơn nữa Trương Từ Vũ hiện tại cũng không phải và Hoa Đăng một chút ân oán cũng không có, cái này thứ hai, hiện tại đến xem chính là Kiều Phong, Kiều Phong đã tâm hiện tại đã biến thành xung bá Long Thành, điều này làm cho Trương Từ Vũ đột nhiên ý thức được, hoá ra người ham muốn đúng là vô hạn, ngay cả Kiều Phong hiện tại cũng bắt đầu đuổi theo vật như vậy, cái này đã nói lên Kiều Phong rất có thể vì lớn mạnh Phong Đăng mà đi đứt lốt vậy chút đại hình tập đoàn, thế này không thể nghi ngờ là và Trương Từ Vũ kỳ vọng đáng về xung đột, Trương Từ Vũ là hy vọng thành lập một người có thể cùng đại hình tập đoàn địa vị ngang nhau tổ chức, mà Kiều Phong nghĩ là thế nào chiếm đoạt cái khác tập đoàn đi qua hợp tác đến tăng mạnh Phong Đăng địa vị.

Muốn đạt được mục đích, hai cái này cản trở là nhất định phải thanh trừ, trước mắt lớn nhất cản trở chính là Kiều Phong, Trương Từ Vũ hiện tại cơ bản đã thăm dò chuyện chân tướng, tám phần mười chắc chắn là Kiều Phong làm, cho nên, Trương Từ Vũ quyết định, ở hội nghị tài chính mời dự họp lúc trước, nhất định phải bắt Phong Đăng nắm quyền trong tay, biện pháp duy nhất, chính là diệt trừ Kiều Phong.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 244: sự hiểu lầm? (trung)

"Này? Là Trương Từ Vũ sao?" Trương Từ Vũ vừa mới rời giường không có bao lâu, điện thoại liền vang lên, bình thường gần như không ai vút Trương Từ Vũ gọi điện thoại, nhìn có chút lạ vừa quen thuộc điện thoại số, Trương Từ Vũ nhận nổi lên điện thoại, truyền tới một thanh âm dễ nghe.

"Vâng, sớm như vậy liền gọi điện thoại có chuyện gì sao?" Trương Từ Vũ nghe được, gọi điện thoại người là Trình Hiểu Hàm, hôm qua vừa mới cho Trình Hiểu Hàm điện thoại, không nghĩ tới nàng sáng sớm mà bắt đầu đánh, Trương Từ Vũ có chút hối hận đưa điện thoại cho nàng.

"Xin lỗi a lẽ nào ngươi còn đang ngủ sao? Ta còn tưởng rằng ngươi đã thức dậy" Trình Hiểu Hàm nghe ra Trương Từ Vũ có chút hơi mất hứng, vội vàng xin lỗi nói ra, nàng cho là mình gọi điện thoại đánh cho quá sớm, Trương Từ Vũ còn chưa thức dậy. Bất quá đây là Trình Hiểu Hàm thật tốt khắc chế mình, bắt được Trương Từ Vũ điện thoại sau đó Trình Hiểu Hàm liền vẫn muốn vút Trương Từ Vũ gọi điện thoại, luôn luôn nhin cả đêm sau đó, lúc này mới có, nhưng mà Trương Từ Vũ giọng của ngược lại để cho nàng có chút nhỏ nhỏ mất mát.

"Không có, ta sớm đã thức dậy, ta chỉ là hỏi ngươi có chuyện gì, ta điện thoại cho ngươi không có thể như vậy cho ngươi luôn gọi điện thoại cho ta." Trương Từ Vũ nói ra.

"Thế này a, ta hôm qua lấy được một chút tư liệu nội bộ tập đoàn, ta nghĩ có thể sẽ đối với ngươi hơi tác dụng, ngươi có muốn tới hay không một cái ta được đem tư liệu cho ngươi?" Trình Hiểu Hàm hỏi dò, nàng hiện tại liền muốn tìm lý do gặp Trương Từ Vũ, thật vất vả nghĩ ra một đem tư liệu lý do.

"Tư liệu nội bộ tập đoàn? Có ý gì?" Trương Từ Vũ bèn hỏi, kỳ thực những tài liệu này với hắn mà nói có cũng được không có cũng được, với Phong Đăng tin tức, phải lấy được phần lớn tư liệu cũng có thể lấy được, không cần thiết đi tìm Trình Hiểu Hàm muốn.

"Nhiều năm như vậy, ban tổ chức cũng là tích lũy số lớn tư liệu, đề cập đến rất nhiều tập đoàn, cũng đồng thời kể cả ban tổ chức bên trong thành viên, ta muốn nhiều phần tin tức luôn luôn so với không có được, thế này ngươi cũng biết từ đâu ra tay." Trình Hiểu Hàm giải thích, loại này tư liệu thu thập nhưng mà mấy năm, luận phong phú trình độ không có thể như vậy giống nhau tư liệu có thể so.

"Được rồi, ngươi đứng giờ gian và địa điểm, sau đó ta đi tới tốt lắm." Trương Từ Vũ nghĩ Trình Hiểu Hàm nói có chút đạo lý, thế là đáp ứng nói.

"Vậy một hồi tốt lắm, thế này ngươi cũng sẽ không làm lỡ ngày hôm nay những chuyện khác, ta đem ta bây giờ địa chỉ cho ngươi, quán rượu Long Thành phòng 701, đến thời điểm gọi điện thoại cho ta." Trình Hiểu Hàm vừa nghe Trương Từ Vũ sáng khoái như vậy đáp ứng, thiếu chút nữa không có cao hứng nhảy dựng lên, nàng hy vọng càng sớm nhìn thấy Trương Từ Vũ càng tốt, thế là vội vàng đem mình bây giờ địa chỉ nói cho Trương Từ Vũ, đồng thời đem thời gian hẹn ở không lâu sau sau đó.

"Ngươi ở đây trong quán mới?" Trương Từ Vũ vừa nghe địa chỉ có chút kỳ quái bèn hỏi, Trình Hiểu Hàm loại này ban tổ chức thành viên không nên có địa điểm chỉ định sao? Sao biết ở tại quán rượu Long Thành trong? Sẽ không phải là gat ta đi tới làm gì đi? Trương Từ Vũ có chút hoài nghi bèn hỏi, nghĩ có cái gì không đúng.

"Đúng vậy, mấy ngày nay ta là một mình ở ở bên ngoài, vốn có ban tổ chức đến Long Thành sẽ không có thống nhất chỗ ở, ta không phải rất nguyên ý cùng những người đó ở cùng một chỗ, cho nên mới một mình ở ra, không có vấn đề gì chứ?" Trình Hiểu Hàm giải thích, ở tại Tửu một mặt là mình có thể

tự do chi phối thời gian, nói cách khác nàng muốn cùng Trương Tử Vũ gặp mặt cũng là cái vấn đề, về phương diện khác, hiện tại Trình Hiểu Hàm tự ý sử dụng ban tổ chức chủ tịch chuyện tình khăng định đã truyền tới Trình Hiểu Hàm anh và cha nàng trong lỗ tai đi, Trình Hiểu Hàm vì để tránh cho cha của mình giận dữ, lúc này mới lén lút trốn đi.

"Được rồi, vậy bọn ta một hồi đi tới, cúp trước." Trương Tử Vũ suy nghĩ một chút, bản thân một đại nam nhân còn sợ một người nữ sinh phải không, thế là đáp ứng nói, sau đó kết thúc cuộc nói chuyện.

Trình Hiểu Hàm vút Trương Tử Vũ gọi điện thoại thời điểm chính nằm ở trên giường, vừa nghe Trương Tử Vũ một hồi sẽ đến, vội vàng từ trên giường nhảy xuống tới, gọi điện thoại cho trước đài để cho bọn họ phải thanh khiết thành viên qua đây thanh khiết, bản thân vào phòng tắm chuẩn bị cho tốt được mà tắm một tắm, sau đó trang phục một phen.

Trương Tử Vũ thở dài một hơi, xem ra Trình Hiểu Hàm so với chính mình tưởng tượng lại thêm dính người, đây cũng là một đại phiền toái đi, bất quá vì những tư liệu kia, con một hồi lâu đi một chuyến đi.

Trương Tử Vũ vừa mới để điện thoại xuống, chợt nghe tới cửa có động tĩnh gì, lập tức cảnh giác, nhìn cửa.

"Ai ở nơi nào? Đi ra cho ta!" Trương Tử Vũ lớn tiếng nói ra, còn dám ở chỗ này nghe trộm bản thân nói chuyện phải không? Chẳng lẽ là Kiều Phong phái người tới sao?

"Là ta, cho người đưa bữa sáng tới nơi, người làm sao vậy?" Cửa đẩy ra, xuất hiện ở Trương Tử Vũ người trước mắt không phải Kiều Phong phái người tới, mà là Từ Viện, bụng còn bốc hơi nóng bữa sáng nhìn Trương Tử Vũ nói ra.

"Là người a, không có việc gì, ta còn tưởng rằng là người khác đâu, bữa sáng để lên bàn đi, ta một hồi ăn." Thấy là Từ Viện, Trương Tử Vũ trong lòng cũng coi như là thở dài một hơi, xem ra là của mình thân kinh quá khẩn trương, thế là chỉ chỉ bàn nói ra.

"Được, một hồi muốn đi ra ngoài sao?" Từ Viện đem bữa sáng để lên bàn sau đó đột nhiên bèn hỏi, vừa mới Từ Viện đi tới Trương Tử Vũ cửa thời điểm, đúng lúc là Trương Tử Vũ và Trình Hiểu Hàm gọi điện thoại thời điểm, Từ Viện thừa cơ ở cửa len lén nghe xong vài câu, vừa lúc là Trương Tử Vũ hỏi Trình Hiểu Hàm có hay không ở trong quán mới thời điểm, khi đó Từ Viện đột nhiên thân thể bất ổn, đụng một cái cửa, lúc này mới bị Trương Tử Vũ phát hiện.

"Đúng vậy, còn có một ít chuyện, ta, là Trình Hiểu Hàm, nàng để cho ta đi đem chút tư liệu, rất nhanh đã trở về." Trương Tử Vũ nhìn Từ Viện, quyết định không còn lừa gạt Từ Viện, thế là lão lão thật thật nói.

"Đi lấy tư liệu sao? Vậy có cần hay không ta đưa người đi?" Từ Viện cười cười không có tiếp tục truy vấn, chẳng qua là hỏi Trương Tử Vũ có cần hay không nàng phái xe đưa qua.

"Không có việc gì, ta tự mình đi là được, ngay ban tổ chức phòng làm việc, rất nhanh, người ở tại nơi đây giúp ta chuẩn bị bữa trưa là được." Tuy rằng Trương Tử Vũ thừa nhận phải đi tìm Trình Hiểu Hàm, thế nhưng Trương Tử Vũ không có nói cho Từ Viện bản thân muốn đi tìm Trình Hiểu Hàm, không phải lại là giải thích không rõ ràng lắm sự hiểu lầm.

"Trước giữa trưa có thể trở về đến sao?" Từ Viện bèn hỏi.

"Yên tâm, trước giữa trưa khăng định sẽ trở lại, người đi ra ngoài trước đi, ta chuẩn bị một chút, đã đi." Trương Tử Vũ cười sờ sờ Từ Viện đầu nói ra.

"Được rồi." Từ Viện nhìn Trương Tử Vũ, không nói gì thêm những thứ khác lời nói, chẳng qua là rất nghe lời ra phòng.

Rất nhanh, Trương Tử Vũ lại ăn mặc chỉnh tề đi ra, tùy ý hô một chiếc Phong phủ trong xe liền ngồi lên, sau đó hướng phía quán rượu Long Thành chạy tới, Trương Tử Vũ cũng hy vọng có thể sớm một chút trở về, cho nên không có lãng phí thời gian.

Trương Tử Vũ đi sau đó không bao lâu, Từ Viện liền vào trong phòng ngủ bắt đầu quét tước, Từ Viện thấy trên bàn chuẩn bị cho Trương Tử Vũ bữa sáng Trương Tử Vũ chẳng qua là thật đơn giản ăn vài miếng, còn dư lại thật nhiều cứ như vậy đặt ở trong cái mâm, đã nguội. Từ Viện tự giễu cười một cái, ngồi ở trên giường cúi đầu, Từ Viện rõ ràng nghe thấy được Trương Tử Vũ và Trình Hiểu Hàm đang thương lượng lúc nào gặp mặt, còn nhắc tới Từ, Từ Viện nghĩ bản thân đại khái có thể nghĩ đến biết xảy ra chuyện gì, nàng tự giễu là bởi vì mình còn ảo tưởng và Trương Tử Vũ như vậy một chút xú có khả năng, bởi vì Trương Tử Vũ đối với mình tốt, vẫn còn ở hồ cảm thụ của mình, Trương Tử Vũ biết cùng hắn giải thích và Trình Hiểu Hàm không có gì, cho nên Từ Viện nghĩ, có thể Trương Tử Vũ rất quan tâm bản thân, bản thân có lẽ có như vậy một chút hy vọng, nhưng mà sự thực chứng minh chẳng qua là tự mình nghĩ hơn, Trương Tử Vũ làm những thứ này cái này là không hy vọng bản thân quá xấu hổ mà thôi, vẫn luôn là tự mình nghĩ hơn. Vì sao bản thân biết thế này ngay thơ đâu? Từ Viện càng không ngừng hỏi mình, không trách Trương Tử Vũ, mà là tự trách mình, Trương Tử Vũ không có sai, sai chính là mình mà thôi, đều tự trách mình ôm quá nhiều tưởng tượng.

"Trương Tử Vũ? Ai? Từ Viện? Người tại sao lại ở chỗ này? Trương Tử Vũ đâu?" Ngay Từ Viện cúi đầu suy nghĩ chuyện thời điểm, đột nhiên một thanh âm vang lên, Từ Viện vội vàng ngẩng đầu, thấy Chung Bá chính ở nghỉ hoặc nhìn bản thân.

"A, ta đang giúp thu dọn đồ đạc, sau đó một hồi hơi chút ngồi một chút mà thôi, chẳng qua là ngồi một chút mà thôi." Từ Viện vừa mới suy nghĩ chuyện nghĩ đến quá đầu nhập căn bản không có phát hiện Chung Bá vào đây, thế là vội vàng giải thích.

"A, Trương Tử Vũ đi nơi nào? Người có thấy hắn sao? Ta tìm hắn có chuyện gì." Chung Bá bèn hỏi.

"Hắn mới vừa mới vừa đi." Từ Viện cười cười hồi đáp.

"Đi? Vừa đi đâu?" Chung Bá vội vàng hỏi, Trương Tử Vũ gần nhất bản thân hành động quen, để cho Chung Bá đều có chút sợ, cái này vừa nghe đến Trương Tử Vũ vừa tự ý ly khai, lập tức lo lắng.

"Không có việc gì, ngài đừng lo lắng, chẳng qua là đi Trình Hiểu Hàm nơi đó mà thôi, còn không biết lúc nào trở về đâu." Từ Viện giải thích, bắt quá rõ ràng sắc mặt có cái gì không đúng.

"Đi tìm Trình Hiểu Hàm? Cái này sáng sớm đi tìm Trình Hiểu Hàm làm gì? Ai, thật là." Chung Bá có chút bất đắc dĩ nói.

"Không biết, hẳn không có nói cho ta biết đi là làm gì." Từ Viện lắc đầu, tỏ vẻ mình cũng không rõ ràng lắm.

"Thế nào, vì vậy không vui đi." Chung Bá nhìn một chút Từ Viện biểu tình, đột nhiên biết được tất cả như thế nói ra.

"Quản lý Chung ngài nói cái gì đó, ta sao biết bởi vì chuyện này không vui a." Từ Viện miễn cưỡng lộ ra nụ cười, một bộ buồn lòng đáng vẻ nói ra, vội vàng bác bỏ, nàng cũng không hy vọng ở Chung Bá trước mặt bị trò cười.

"Trong lòng của người suy nghĩ gì tất cả đều viết ở trên mặt, ta sống lớn như vậy mấy tuổi còn không nhìn ra? Người còn tưởng rằng ta chuyện gì đều không biết có phải hay không là? Người điểm tiểu tâm tư kia?" Chung Bá cười cười làm được Từ Viện thân vừa nhìn Từ Viện nói ra.

"A ta ta có cái gì nhỏ mọn a quản lý Chung không phải ngài tưởng tượng như vậy." Bị Chung Bá vừa nói như vậy, Từ Viện cũng là có chút ngượng ngùng đứng dậy, mặt có chút đỏ, không dám nhìn Chung Bá cúi đầu nói ra.

"Người đối với Trương Tử Vũ vậy chút ý tứ ta đã sớm nhìn ra, bởi vì Trương Tử Vũ đi tìm Trình Hiểu Hàm cho nên không vui?" Chung Bá phá vỡ cửa sổ chỉ nói ra.

"Quản lý Chung không phải ngài nghĩ như vậy a ta và Trương Tử Vũ làm sao có thể sẽ bàn hẳn làm sao có thể coi trọng ta" nói đến phần sau, ngay cả Từ Viện mình cũng không nghe được thanh âm của mình, trong lòng càng ngày càng không có để.

"Ai, để cho ta nói người cái gì tốt đâu? Đôi khi sẽ phải cảm được thì cũng buông được, Trương Tử Vũ và Trình Hiểu Hàm không có khả năng ở chung với nhau, điểm ấy người cứ yên tâm đi." Chung Bá cười an ủi.

"Trương Tử Vũ và Trình Hiểu Hàm như vậy xứng, làm sao không biết cùng một chỗ đâu, Chung Bá ngài cũng đừng thoải mái ta, mấy ngày nữa bản thân ta thì tốt rồi." Từ Viện lắc đầu tâm tình hạ nói.

"Trương Tử Vũ không có cơ hội này, ta với thân phận của mình đảm bảo, sẽ không." Chung Bá tiếp tục nói.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 245: sự hiểu lầm? (hạ)

"Thực sự sao?" Từ Viện nhìn Chung Bá, có chút mong đợi hỏi, Từ Viện hy vọng dường nào Chung Bá nói liền là thật.

"Là thật, người liền chớ suy nghĩ quá nhiều, nếu như thấy Trương Tử Vũ, nhớ kỹ để cho hắn tới tìm ta." Chung Bá trấn an một cái Từ Viện, vỗ vỗ sau lưng của nàng, sau đó đứng dậy rời khỏi phòng, lưu lại Từ Viện một người ở trong phòng như có điều suy nghĩ nghĩ câu hỏi.

"Này, Trình Hiểu Hàm, phải không, ta đã tới cửa." Trương Tử Vũ đi tới Trình Hiểu Hàm trong điện thoại nói quán rượu Long Thành 701 cửa, sau đó dựa theo Trình Hiểu Hàm lúc trước nói đánh nói chuyện điện thoại.

"A! Phải không? Ta tới ngay mở rộng cửa người chờ một chút." Trình Hiểu Hàm kinh ngạc nói, sau đó liền chạy ra cửa, ngay cả điện thoại cũng là đã quên quên.

Trương Tử Vũ nghe trong phòng một chuỗi tiếng bước chân dồn dập, sau đó cửa liền được mở ra, lộ ra Trình Hiểu Hàm ăn mặc rất tinh xảo, thế nhưng tóc có chút vì loạn khuôn mặt nhỏ nhắn, Trình Hiểu Hàm chính ngượng ngùng lấy tay sửa sang lại tóc.

"Xin lỗi a, chờ rất lâu rồi đi? Mau vào đi." Trình Hiểu Hàm áy náy nói, sau đó mở cửa ra, ý bảo Trương Tử Vũ vào đây.

"Đem tư liệu cho ta thì tốt rồi, không nên muộn đi vào đi." Trương Tử Vũ nhú nhú mày nói, Trình Hiểu Hàm mặc thế này chính thức, nhưng lại mời hắn

vào mình khuê phòng, Trương Tử Vũ nghĩ có chút cổ quái.

"Còn sợ ta ăn người phải không, đi vào uống chén trà là tốt rồi." Trình Hiểu Hàm có chút thỉnh cầu nói, nàng vừa mới nhưng mà tốn nhiều công phu quét tước phòng, nếu như Trương Tử Vũ ngay cả vào đều không đi vào, Trình Hiểu Hàm sẽ rất thất vọng, bất quá Trình Hiểu Hàm trong lòng cũng có chút nhỏ nhỏ phiền muộn, vốn có hôm qua Trình Hiểu Hàm nghĩ quan hệ của hai người phát triển cũng không tệ lắm, thế nào chăm chú một buổi tối Trương Tử Vũ liên đới với mình trở nên lãnh đạm một chút đâu.

"Được rồi, hy vọng đừng chậm trễ quá thời gian dài." Nhìn Trình Hiểu Hàm ánh mắt mong đợi, Trương Tử Vũ không có cách nào không thể làm gì khác hơn là đáp ứng, sau đó lúng túng đi vào phòng trong, đây coi như là Trương Tử Vũ lần đầu tiên vào nữ sinh căn phòng, đương nhiên Từ Viện phòng ngủ có thể không tính là, bởi vì Từ Viện phòng ngủ cũng có thể coi như là Từ Viện phòng làm việc của.

Trong phòng tràn đầy một nhàn nhạt mùi thơm ngát, nói không nên lời rốt cuộc là mùi nước hoa (dầu thơm) hay là Trình Hiểu Hàm trên người tán phát mùi vị, cả phòng sắc điệu cũng là sắc màu ấm hệ, hồng nhạt ra giường, màu da cam sắc hoa văn thắm, còn có một chút tinh xảo đồ trang sức và bó hoa, Trương Tử Vũ thật không ngờ Từ căn phòng cũng có thể bố trí thành cái dạng này, tức khắc có chút không quá thích ứng.

"Ngồi đi, có thể có chút loạn, người chớ để ý." Trình Hiểu Hàm cầm ấm trà đã đi tới, ý bảo Trương Tử Vũ ngồi xuống.

"Không nhìn ra, phòng của người quét dọn thật ngăn nắp sạch sẽ, chính là ta phòng ngủ cũng cần không nổi." Trương Tử Vũ vừa cười vừa nói.

"Nào có con người của ta không phải rất thích sạch sẽ người uống giờ trà ấm áp thân thể đi." Trình Hiểu Hàm mặt đỏ lên, cúi đầu vớt Trương Tử Vũ rót một chén trà nói ra, Trình Hiểu Hàm bây giờ phòng ngủ nhưng mà thu thập không ít thời gian mới thu thập ra, nếu để cho Trương Tử Vũ đến xem lúc trước Trình Hiểu Hàm phòng ngủ nói, liền sẽ phát hiện và hiện tại so sánh với chính là một cái trên trời một cái dưới đất, Trình Hiểu Hàm bản thân nói không sai, nàng đúng là một không quá nguyện ý quét tước gian phòng người, hết lần này tới lần khác phòng còn rất loạn.

Trương Tử Vũ tiếp nhận trà nhẹ nhàng nhấp một miếng, tức khắc trà mùi thơm khắp nơi, ngay cả Trương Tử Vũ loại này không quá thưởng thức trà người cũng cảm thấy hết sức tốt uống.

"Cái này trà mùi vị không tệ a." Trương Tử Vũ không khỏi thở dài nói, mùa đông Long Thành tuy rằng gió không lớn, thế nhưng nhiệt độ không khí rất thấp, nhất là sáng sớm, Trương Tử Vũ tuy rằng mặc không ít, thế nhưng vẫn đang tránh không được hàn khí tập nhân, Trương Tử Vũ uống trà sau đó, đột nhiên cảm giác toàn thân ấm rất nhiều.

"Thế nào? Uống ngon đi, đây là ta ba mình làm trà, con có nhà của chúng ta người mới có thể uống đâu." Thấy Trương Tử Vũ thích, Trình Hiểu Hàm có chút kiêu ngạo nói.

"Tốt lắm, nói giờ chính sự đi, những tư liệu kia, người không phải phải cho ta sao? Còn nói muốn nói rõ với ta một vài vấn đề?" Trương Tử Vũ trở lại chuyện chính nói.

"A a tại đây, ta đã chuẩn bị xong, những thứ này là hiện nay Long Thành 30 nhà tập đoàn và nhảy qua nước 4 người tập đoàn, những thứ này tập đoàn đều xác định biết tham gia năm nay hội nghị tài chính, đương nhiên những thứ này không phải rất đầy đủ hết, bởi vì có chút tư liệu ở vào những phương diện khác lo lắng, ta không có khả năng như vậy tùy tiện lấy ra, bất quá những tài liệu này cũng có thể giúp người rất nhiều, a, được rồi bên trong cũng có Hoa Đảng tư liệu." Trình Hiểu Hàm từ một bên trên bàn đưa qua một loa dây như tự điển tư liệu đưa cho Trương Tử Vũ giới thiệu, nói xong còn không quên thêm một câu, Trình Hiểu Hàm cũng là hơi biết một chút về Trương Tử Vũ và Hoa Đảng ân oán, chẳng nói là Hoa Đảng và Phong Đảng trực tiếp ân oán.

"Nguyên lai là thế này, rõ ràng cảm ơn người, được rồi, ta muốn biết phương diện này có hay không Phong Đảng tư liệu?" Trương Tử Vũ giản lược lật nhìn một chút Trình Hiểu Hàm vớt tài liệu của hắn, phát hiện phía trên viết tin tức hết sức kể lại điều trị rõ ràng, hiển nhiên không phải giống nhau tư liệu, phải là đi qua lâu dài chỉnh lý và sưu tập hình thành, có thể nắm giữ nhiều như vậy tập đoàn tư liệu, xem ra ban tổ chức sức mạnh cũng có thể gấp đôi a, nếu Trình Hiểu Hàm có thể làm được nhiều như vậy tư liệu, nghĩ như vậy nhất định đối với Phong Đảng cũng có thể hết sức hiểu rõ, nói không chừng thực sự sẽ biết một chút tự mình nghĩ biết sự tình, cho nên mới hỏi như vậy nói.

"A? Phong Đảng tư liệu cũng không phải là không có, nhưng mà người không phải người của Phong Đảng sao? Thế nào người đối với Phong Đảng chẳng lẽ còn không biết?" Trình Hiểu Hàm có chút không hiểu hỏi, Phong Đảng tuy rằng so ra kém Hoa Đảng, thế nhưng hiển nhiên cũng là hơi có danh tiếng tập đoàn, làm sao có thể biết không có Phong Đảng tư liệu, chẳng qua là Trình Hiểu Hàm trước đó đem Phong Đảng tư liệu loại trừ, đầu tiên là bởi vì Trương Tử Vũ bản thân là đến từ Phong Đảng, dù sao những tài liệu này thu thập cũng không rất chính quy cũng không phải rất hợp pháp, dính đến một chút tập đoàn chuyện cơ mật tình, cho nên Trình Hiểu Hàm không hy vọng bị Trương Tử Vũ thấy được có ý kiến gì, một cái nữa cũng là bởi vì với Trương Tử Vũ đối với Phong Đảng hiểu rõ, đại khái cũng không cần những tài liệu này đi, nhưng mà không nghĩ tới Trương Tử Vũ dĩ nhiên chủ động hỏi Trình Hiểu Hàm đến phải nhốt cho Phong Đảng tư liệu, điều này làm cho Trình Hiểu Hàm cảm giác cực kỳ kỳ quái.

"Ha ha, dù sao ta cũng có một sự tình là không biết, gần nhất có chút kỳ quái cảm giác mà thôi." Trương Tử Vũ giải thích.

"Thế này a, vậy chờ ta giúp người tìm một chút đi, về Phong Đảng tư liệu phải là không ít, dù sao cha ta quan tâm Phong Đảng và Hoa Đảng thời gian cũng cố gắng lâu." Trình Hiểu Hàm như có điều suy nghĩ gật gật đầu nói.

"Trình Hiểu Hàm, ta muốn hỏi người một vấn đề, tập đoàn KASA có thể sẽ và Phong Đảng kết làm minh hữu sao? Hoặc là thành lập hợp tác tính hợp quần?" Trương Tử Vũ đột nhiên bèn hỏi.

"Có khả năng không lớn." Ngoài Trương Tử Vũ dự liệu, Trình Hiểu Hàm cho ra một câu trả lời phủ định.

"Có khả năng không lớn? Vì sao?" Trương Tử Vũ nhún nhún mày bèn hỏi, hẳn cho rằng Trình Hiểu Hàm biết câu còn không được đáp ứng hẳn đâu.

"Tập đoàn KASA từ trước cũng là phi liên kết tập đoàn, Phong Đăng vừa mới tổ chức hết phong hội, KASA liền tuyên bố hợp tác, khó tránh khỏi sẽ cho người nói xấu, ta biết người muốn hỏi cái gì, người nhất định là muốn hỏi vì sao lúc trước tập đoàn KASA và Hoa Đăng ngăn ngừi hợp tác qua đúng không? Đó là có nguyên nhân khác, tập đoàn KASA chưa từng có và bất luận cái gì tập đoàn hợp tác qua, chẳng qua là Hoa Đăng đối ngoại nói như vậy, chúng ta chưa từng có thừa nhận qua mà thôi." Trình Hiểu Hàm giải thích nói ra, không phải Trình Hiểu Hàm không muốn, mà là thật không cho phép.

"Cho nên tập đoàn KASA cho tới bây giờ cũng là một mình hành động? Không có bất kỳ minh hữu?" Trương Tử Vũ có chút không hiểu hỏi.

"Đúng vậy, chính thức loại này trung lập, tập đoàn KASA mới có thể không có ràng buộc đi phối hợp các phe quan hệ, bất quá nếu như ta lên làm chủ tịch nói, khi đó người cũng có thể là Phong Đăng chủ tịch đi? Khi đó nói không chừng chúng ta có thể thành lập minh hữu quan hệ đâu." Trình Hiểu Hàm cười hi hi nói, nếu như chắc chắn năm sau thực sự như Trình Hiểu Hàm tưởng tượng thế này, như vậy thật là có có thể thực hiện.

"Ta biết, như vậy có việc ở liên lạc đi, không còn sớm, ta cũng cần phải trở về." Trầm mặc một hồi, Trương Tử Vũ đứng lên dự định cáo từ.

"Đi sớm như vậy? Không ngồi một hồi nữa à?" Trình Hiểu Hàm có chút mất mát bèn hỏi.

"Không được, thời gian cấp bách, lập tức phong hội liền triệu khai, Phong tổng đã đem sự tình tất cả ủy nhiệm cho ta đến xử lý, ta nếu như ở không quay về, phong chừng phong hội chuẩn bị sẽ phải làm trễ nải." Trương Tử Vũ nói thật.

"Vậy được rồi, vậy người trên đường chú ý an toàn." Trình Hiểu Hàm hiểu đáp ứng nói, Trương Tử Vũ là thật có việc trong người, nàng dẫu dựa nữa cũng có chút không tốt lắm.

Ở Phong phủ, Chung Bá đang cùng Kiều Phong hỏi báo sự vụ, Kiều Phong đã vừa mới và vài cái khác người của tập đoàn lấy được liên lạc, về ở hội nghị tài chính phía trên hóa giải Hoa Đăng tiến hành thảo luận, hiện nay coi như là thuận lợi, cho nên tâm tình coi như không tồi.

"Phong tổng, gần nhất Trương Tử Vũ và Trình Hiểu Hàm quan hệ có phải hay không có chút quá gần? Hơn nữa bình thường không cùng chúng ta chào hỏi liên một mình hành động, ta nghĩ Trương Tử Vũ có phải hay không có chút vượt qua khống chế của chúng ta?" Chung Bá có chút lo lắng nói ra.

"Nhưng mà ta hiện tại phát hiện có thể lợi dụng Trương Tử Vũ gì đó lại càng ngày càng nhiều, người biết không, rất nhiều tập đoàn bởi vì Trương Tử Vũ mới từ do dự biến thành kiên quyết ủng hộ Phong Đăng, hơn nữa Trình Hiểu Hàm thái độ đối với Trương Tử Vũ hoàn toàn chính là tập đoàn KASA đối đãi Phong Đăng thái độ, nếu như có thể lấy được tập đoàn KASA hỗ trợ, như vậy ở Long Thành ai còn dám đối với chúng ta Phong Đăng nghĩ cách? Trương Tử Vũ đúng là một hấp kim đá, đi qua Trương Tử Vũ có thể mang cho ta đến vô hạn tài nguyên." Kiều Phong hí mắt nói ra, từ trên người Trương Tử Vũ lấy được mấy thứ đã lệnh Kiều Phong rất là thoải mái.

"Nhưng mà có thể là tiếp tục như vậy rất có thể sẽ đi không tốt phương hướng phát triển a, ngại trước đây không phải là rất cẩn thận một chút sao?" Chung Bá có chút băn khoăn nói ra.

"Có chút thời điểm, đánh bạc cũng không phải không thể được, phải biết rằng, Trương Tử Vũ ở từ sáng đến tối, Phong Đăng rời điểm cao nhất sẽ tiến hơn một bước, không có việc gì, Trương Tử Vũ có thể nhảy ra bao nhiêu sóng gió? Chỉ bằng vậy con ghé mới sanh không sợ cộp bản lĩnh? Không có trải qua chuyện người không có khả năng đi xa, Trương Tử Vũ cũng chính là vậy mấy đem bản chải mà thôi, không đủ làm chứng." Kiều Phong không quan tâm nói ra, hẳn đối với Trương Tử Vũ quả thật có chút theo đuổi như thường, thế cho nên hiện tại xuất hiện rất nhiều cạm bẫy, thế nhưng theo Kiều Phong những thứ này đều không trong yếu.

"Ta cũng chỉ là nhắc nhở ngài một cái, đề ngừa lỡ ra." Chung Bá há miệng, bất quá vẫn là không có phản bác nữa Kiều Phong, hẳn đột nhiên cảm giác Kiều Phong dường như địa phương nào phát sinh biến hóa.

"Ta biết, Tử Viện cô nàng kia có phải hay không đối với Trương Tử Vũ có tâm tư đi?" Kiều Phong bèn hỏi.

"Ừ, đúng vậy, ngày hôm nay Trương Tử Vũ đi tìm Trình Hiểu Hàm, Tử Viện còn khó chịu hơn nửa ngày, nhờ có ta và nàng nói Trương Tử Vũ và Trình Hiểu Hàm không có khả năng ở chung với nhau, nàng mới hơi chút tốt lắm một chút." Chung Bá hỏi đáp.

"Nếu hai người bọn họ quan hệ tốt như vậy, không bằng lợi dụng một chút Tử Viện, Tử Viện nói, nói vậy Trương Tử Vũ sẽ phải rất tin tưởng mới đúng, an bài một chút đi." Kiều Phong phát phát tay nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

chương 246: Từ Viện lựa chọn (thượng)

"Đã đã trở về? Nhanh như vậy?" Thấy Trương Từ Vũ xuất hiện, Từ Viện có chút kinh ngạc nói, nhìn đồng hồ đeo tay một cái hiện tại vừa mới mới vừa mười giờ, Trương Từ Vũ đi mới bất quá hai cái giờ chừng đó cũng đã đã trở về, Từ Viện thực sự cho rằng Trương Từ Vũ phải đến buổi trưa mới sẽ trở lại đây.

"Chẳng qua là đi lấy một tư liệu mà thôi, cũng không cần bao lâu thời gian đi?" Trương Từ Vũ có chút kỳ quái nói ra, nghe giọng điệu này dường như Từ Viện còn không hy vọng bản thân trở về quá sớm giống nhau.

"Người chẳng qua là đi lấy tư liệu? !" Từ Viện bèn hỏi, nàng vẫn cho là Trương Từ Vũ phải đi và Trình Hiểu Hàm hẹn hò đi, hơn nữa Trương Từ Vũ trước khi đi cũng không có và Từ Viện nói quá rõ, Từ Viện còn tưởng rằng Trương Từ Vũ lại biện lý do lừa gạt mình.

"Vậy ta còn có thể đi làm gì?" Trương Từ Vũ quơ quơ trong tay thật đầy tư liệu hướng về phía Từ Viện nói ra.

"Người, người thế nào không còn sớm nói cho ta biết! Người làm hại ta đoán mò, người thế nào già là như thế này." Từ Viện có chút oán trách nói ra.

"Ta, ta lẽ nào không có nói cho người biết sao? Vậy người nghĩ rằng ta đi làm được?" Trương Từ Vũ có chút không hiểu hỏi.

"Người rõ ràng và Trình Hiểu Hàm ở trong điện thoại thảo luận đến Từ câu hỏi, ta đã cảm thấy hai người không thể làm chuyện gì tốt" Từ Viện có chút ngưng ngưng nói ra, dù sao cũng là nàng không hỏi rõ ràng liền mù hoai nghi.

"Người nghe trộm điện thoại ta?" Trương Từ Vũ làm bộ tức giận bèn hỏi, tuy rằng trong điện thoại không nói chuyện trọng yếu gì.

"Ai nghe trộm người điện thoại! Rõ ràng chính là ta đi tới người của thời điểm trùng hợp người gọi điện thoại mà thôi, ta trong lúc vô ý nghe được!" Từ Viện vội vàng giải thích, mới không phải là mình cố ý muốn nghe trộm Trương Từ Vũ gọi điện thoại đâu.

"Tốt lắm tốt lắm, đừng làm rộn, sau đó có chuyện gì liền hỏi rõ, chớ tự mình đoán mò." Trương Từ Vũ vừa cười vừa nói.

"Ta mới không hỏi, tùy người làm cái gì, có quan hệ gì với ta." Từ Viện mũi hừ một cái nói, làm bộ chẳng hề để ý, bất quá Từ Viện trong lòng quả thực rất nhẹ nhàng, vừa mới vậy chút không thoải mái cũng lập tức liền biến mất.

"Không hay nói giỡn, Từ Viện, nếu có từ sáng đến tối, ta không ở Phong Đăng, người sẽ làm sao?" Trương Từ Vũ đột nhiên bèn hỏi.

"Cái gì gọi là người không ở Phong Đăng?" Từ Viện không biết Trương Từ Vũ làm gì đột nhiên hỏi chuyện như vậy, có chút nghi ngờ.

"Giả như có một ngày, ta sẽ thoát ly Phong Đăng, thoát ly Phong phủ, mà người nhất định phải lựa chọn một bên lời nói, người sẽ chọn chưa một bên?" Trương Từ Vũ rất nghiêm túc hỏi, hẳn hiện tại sẽ vì chuyện về sau làm chuẩn bị.

"Lẽ nào lẽ nào sẽ không có lựa chọn khác sao? Người làm sao vậy a? Lẽ nào hay là bởi vì chuyện của cha mẹ người?" Từ Viện không biết rốt cuộc nên thế nào trả lời Trương Từ Vũ, tuy rằng Từ Viện trong lòng là tuyệt đối thích Trương Từ Vũ, thế nhưng đồng dạng, Phong Đăng coi như là Từ Viện ân nhân, nhất là Kiều Phong, từ bản thân lúc còn rất nhỏ, Kiều Phong liền đem mình mang vào Phong phủ, vô luận là đối với Từ Viện hay là đối với Từ Viện cha mẹ, Kiều Phong đều giúp rất nhiều, cho nên nếu để cho Từ Viện đột nhiên phản bội Kiều Phong, Từ Viện cũng làm không được.

"Thế nào, lẽ nào lựa chọn như vậy rất khó sao?" Thấy Từ Viện do dự đáng vẻ, Trương Từ Vũ bèn hỏi.

"Phong Đăng tựa như nhà của ta giống nhau, ta đây Phong Đăng, Phong phủ cũng đợi mười năm, từ ta lúc nhỏ ở tại nơi đây, khi đó vô luận là Phong tổng hay là Chung quản gia, đều đối với ta rất tốt, đối với ta mẹ cũng rất chiều cố, ta chưa bao giờ nghĩ bọn họ sẽ làm ra chuyện như vậy, mà ta bản thân cũng không phải một lấy oán trả ơn người, cho nên" Từ Viện hướng về phía Trương Từ Vũ cúi đầu giải thích.

"Nguyên lai là thế này, được rồi, vậy ta không miễn cưỡng, người, vừa mới liền coi như ta không có hỏi tốt lắm." Trương Từ Vũ gật đầu, quả thực chuyện của mình không thể liên lụy đến người ta, Trương Từ Vũ cũng không hy vọng Từ Viện bởi vì mình trở nên bội bạc, để cho Từ Viện trong lòng của mình băn khoăn, nếu sự tình ra có nguyên nhân, như vậy Trương Từ Vũ còn có thể nói cái gì đâu? Thế là xoay người chuẩn bị rời khỏi.

"Này, người chờ một chút." Từ Viện kéo lại chuẩn bị ra cửa Trương Từ Vũ nói ra.

"Thế nào? Còn có chuyện gì sao?" Trương Từ Vũ dừng bước lại bèn hỏi, kỳ thực Trương Từ Vũ trong lòng hy vọng Từ Viện có thể thỏa hiệp.

"Lẽ nào, thật không có bất luận cái gì bất kỳ biện pháp đến thay đổi sao? Người không phải còn nói cho ta biết không có chuyện gì là không thể thay đổi sao?" Từ Viện ngẹn ngào một cái bèn hỏi, nàng không hy vọng chuyện kết cục sẽ biến thành thế này, lúc này so với Trương Từ Vũ cuối cùng cùng với Trình Hiểu Hàm thực sự cùng một chỗ còn để cho Từ Viện khó chịu.

"Có một số việc là không sửa đổi được, ta cũng không hy vọng cuối cùng là loại này kết cục, nếu như Kiều Phong không làm ra chuyện như vậy nói, ta cũng sẽ không lựa chọn loại này kết cục." Trương Từ Vũ lắc đầu hồi đáp.

"Nhưng mà, làm sao người biết sự tình nhất định là như vậy đâu? Người có biết hay không hiện tại rất nhiều người chờ người và Phong Đăng có mâu thuẫn đâu? Lẽ nào cái này liền không thể nào là có người cố ý làm như vậy sao?" Từ Viện từ trong lòng vẫn là chưa tin sát hại Trương Từ Vũ cha mẹ hung thủ chính là Kiều Phong, tuy rằng Từ Viện đối với vậy chút tranh đấu không phải hiểu lắm, thế nhưng vu oan giá họa Từ Viện vẫn là biết.

"Tất cả tin tức cũng là bản thân ta thu thập tới, tám mươi phần trăm có khả năng cũng là dựa vào hướng Kiều Phong, người không cần sẽ giúp hấn biện hộ, không có sai." Trương Tử Vũ cười một cái, tất cả chứng cứ cũng là Trương Tử Vũ một tay bắt được, làm sao có thể hội hữu thác?

"Nhưng mà dù sao không phải trăm phần trăm a, chẳng qua là tám mươi phần trăm mà thôi." Từ Viện sắc mặt có chút tái nhợt nói, nỗ lực rất sau cùng tranh thủ.

"Vói ta mà nói, tám mươi phần trăm là đủ rồi, Từ Viện, cho nên ta đem tất cả mọi chuyện nói cho người biết, chính là tín nhiệm người, người nếu như làm ra phụ lòng ta tín nhiệm sự tình, như vậy quan hệ giữa chúng ta từ nay về sau chỉ có thể có đối địch." Trương Tử Vũ mang có một chút giờ cảnh cáo ý tứ hàm xúc nói, nếu như Từ Viện đem chuyện này nói cho Kiều Phong nói, như vậy Trương Tử Vũ sẽ triệt để rơi vào bị động với nhau, thậm chí hấn vậy một ít kế hoạch và nhận xét đều có thể bị triệt triệt để bóp chết ở nơi trong, hiện tại Trương Tử Vũ còn không cụ bị và Kiều Phong chân chính đối kháng thực lực, bất quá Trương Tử Vũ nghĩ, Từ Viện sẽ không làm chuyện như vậy tình, Trương Tử Vũ cái này cảnh cáo cũng chỉ là nhắc nhở Từ Viện mà thôi.

Từ Viện tay đột nhiên vô lực đứng dậy, bắt được Trương Tử Vũ quần áo tay nói lỏng, Từ Viện cúi đầu, miệng ngo ngoáy không biết nên nói cái gì cho phải, nằng biết mình nói không có gì cả dùng, Trương Tử Vũ là không có khả năng nghe mình khuyên bảo.

Trương Tử Vũ nhìn thoáng qua Từ Viện sau đó, liền đi ra khỏi phòng, đi tìm Kiều Phong còn có Chung Bá đi.

Từ Viện ngồi trên ghế, lấy tay để được cằm, nằng đang suy nghĩ Trương Tử Vũ hỏi vấn đề của nằng, nếu quả như thật Trương Tử Vũ đứng ở Kiều Phong mặt đối lập, như vậy bản thân sẽ như thế nào đâu? Khi đó có phải hay không Trương Tử Vũ liền là địch nhân của mình đâu? Nhưng mà mình và Trương Tử Vũ tại sao có thể là bên địch, Từ Viện không hy vọng mình và Trương Tử Vũ có một ngày biết thành địch nhân, chẳng lẽ muốn đứng ở Trương Tử Vũ vậy đi sang một bên sao? Có thể là như vậy lời nói, như vậy Kiều Phong đối với mình nhiều năm như vậy chiếu cố lẽ nào cũng bởi vì Trương Tử Vũ người này mà hoàn toàn từ bỏ sao? Thế này có phải hay không có chút hơi quá đáng?

Đầu Từ Viện người trong bừa bộn nghĩ, nhưng mà vô luận như thế nào nhớ, ở Trương Tử Vũ và Kiều Phong sẽ biến thành đối địch quan hệ cái này giả thiết dưới, Từ Viện liền không có cách nào tìm được một cái rõ ràng đáp án. Từ Viện cảm giác mình thật sự là quá nhỏ bé, căn bản không có biện pháp cải biến sự tình, kỳ thực Trương Tử Vũ nói đúng, không có chuyện gì thì không cách nào thay đổi, còn có phía sau một câu, đó chính là người nhất định phải đạo cụ có đầy đủ cải biến bất kỳ chuyện gì sức mạnh, hiển nhiên Từ Viện bây giờ căn bản không có đủ.

"Ta cũng không hy vọng sự tình biết thay đổi thành như vậy" Từ Viện nhỏ giọng nói, chẳng qua là nằng bây giờ muốn không ra biện pháp gì đến.

Bất quá, nếu Trương Tử Vũ nói qua, hấn có tám mươi phần trăm có thể nhất định là Kiều Phong làm, như vậy thì nói là cũng không phải trăm phần trăm khẳng định, nói rõ nhất định có chỗ nào là không xác định, nếu như mình thật có thể đủ tìm được chứng cứ chứng minh chuyện này không phải Kiều Phong làm đâu? Như vậy có phải hay không Trương Tử Vũ cũng sẽ không nghĩ đi và Kiều Phong đứng ở mặt đối lập?

Nghĩ tới đây, Từ Viện cảm giác dường như biện pháp duy nhất chính là đi chứng minh Kiều Phong thuần khiết, nhưng là phải chứng minh như thế nào đâu? Lại không thể trực tiếp hỏi Kiều Phong, Từ Viện nghĩ vô tòng hạ thủ, cảm giác dường như đường ra duy nhất cũng bị phá hỏng.

"Quên đi, đi một bước là một bước tốt lắm, trước thử hỏi thăm một chút chuyện này đi." Từ Viện thờ dài một hơi nói ra.

Trương Tử Vũ đi tới Phong phủ lầu chính, hấn bây giờ muốn muốn tìm Chung Bá và Kiều Phong đến nói về bố trí hội trường câu hỏi, mới vừa vào cửa, liền thấy ở phòng khách đang ngồi Chung Bá.

"Ai? Trương Tử Vũ người đã đến rồi? Sáng sớm ta đi tìm được người rồi thời điểm Từ Viện nói với ta người đi tìm Trình Hiểu Hàm? Đã đã trở về?" Thấy Trương Tử Vũ vào đây, Chung Bá bèn hỏi.

"Vâng, sáng sớm đi lấy ít đồ, đã trở về một hồi." Trương Tử Vũ hồi đáp, không có giấu diếm thứ gì, cũng không có giải thích tại sao mình sáng sớm không có cùng bọn họ chào hỏi liền tự ý rời khỏi Phong phủ.

"Thế này a."

Bất quá, nếu Trương Tử Vũ nói qua, hấn có tám mươi phần trăm có thể nhất định là Kiều Phong làm, như vậy thì nói là cũng không phải trăm phần trăm khẳng định, nói rõ nhất định có chỗ nào là không xác định, nếu như mình thật có thể đủ tìm được chứng cứ chứng minh chuyện này không phải Kiều Phong làm đâu? Như vậy có phải hay không Trương Tử Vũ cũng sẽ không nghĩ đi và Kiều Phong đứng ở mặt đối lập?

Nghĩ tới đây, Từ Viện cảm giác dường như biện pháp duy nhất chính là đi chứng minh Kiều Phong thuần khiết, nhưng là phải chứng minh như thế nào đâu? Lại không thể trực tiếp hỏi Kiều Phong, Từ Viện nghĩ vô tòng hạ thủ, cảm giác dường như đường ra duy nhất cũng bị phá hỏng.

"Quên đi, đi một bước là một bước tốt lắm, trước thử hỏi thăm một chút chuyện này đi." Từ Viện thờ dài một hơi nói ra.

Trương Tử Vũ đi tới Phong phủ lầu chính, hấn bây giờ muốn muốn tìm Chung Bá và Kiều Phong đến nói về bố trí hội trường câu hỏi, mới vừa vào cửa, liền thấy ở phòng khách đang ngồi Chung Bá.

"Ai? Trương Tử Vũ người đã đến rồi? Sáng sớm ta đi tìm được người rồi thời điểm Từ Viện nói với ta người đi tìm Trình Hiểu Hàm? Đã đã trở về?" Thấy Trương Tử Vũ vào đây, Chung Bá bèn hỏi.

"Vâng, sáng sớm đi lấy ít đồ, đã trở về một hồi." Trương Tử Vũ hồi đáp, không có giấu diếm thứ gì, cũng không có giải thích tại sao mình sáng sớm

không có cùng bọn họ chào hỏi liên tục ý rời khỏi Phong phủ.

"Thế này a."

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 247: Từ Viện lựa chọn (trung)

"Chào người, ta là Phong Đăng phòng kế hoạch quản lý, Vương Từ Minh, xin nhiều chỉ giáo." Ở Chung Bá đơn giản giới thiệu xong sau đó, Vương Từ Minh tiến lên một bước nhìn Trương Từ Vũ dùng bình thân giọng nói nói ra, không có cúi chào cũng không dùng vờn tay, chẳng qua là lập lại một lần giới thiệu của mình từ.

"Ta là Trương Từ Vũ, thỉnh giáo chưa nói tới, còn làm phiền quản lý Vương." Trương Từ Vũ đương nhiên nhìn thấu Vương Từ Minh đối với hắn không phải thái độ rất hữu nghị, bất quá vẫn là như cũ cười tự giới thiệu mình.

"Ha ha, Trương Từ Vũ? Tên này dường như rất quen tai đáng vẽ, chúng ta trước đây gặp qua?" Vương Từ Minh ra vẻ như không biết, muốn nói Trương Từ Vũ hiện tại toàn bộ Long Thành đều coi như là nổi tiếng, nhưng mà cái này Vương Từ Minh dĩ nhiên nói không biết, rõ ràng chính là không dự định coi Trương Từ Vũ là hồi sự, đối với lần này Trương Từ Vũ chẳng qua là cười cười, dù sao cũng chính hắn cũng không hy vọng có bao nhiêu nổi danh.

"Trương Từ Vũ chính là giúp đỡ Phong Đăng lần này bắt được phong hội quyền tổ chức người." Chung Bá ở một bên không có phê bình Vương Từ Minh, cũng không dùng nói cái gì đó những chuyện khác, chẳng qua là ở một bên nhìn bổ sung nói ra, dường như xem kịch vui giống nhau, muốn ở bình thường, nếu có người ngay trước mặt Chung Bá thế này nói với Trương Từ Vũ lời nói nói, như vậy Chung Bá phải là người thứ nhất người tức giận, nhưng khi nhìn cái này tư thế, nếu như nói cái này Vương Từ Minh và Chung Bá một chút quan hệ không đúng sự thật, Trương Từ Vũ là sẽ không tin tưởng.

"Hoá ra chính là người a, ta nói thế nào quen thuộc như vậy đâu, vậy thật là là nhờ có ngài Trương, nói cách khác Phong Đăng nhưng mà không có thể này một lớn cơ hội tốt." Vương Từ Minh đột nhiên bỗng nhiên tỉnh ngộ nói, đáng vẽ phải nhiều giả có bao nhiêu giả, bất quá Trương Từ Vũ cũng không ngại những thứ này, vẫn luôn là mỉm cười, dường như Vương Từ Minh không có ở nơi mình giống nhau.

"Ha ha, chỉ là vận khí tốt mà thôi, Chung Bá, quản lý Vương bình thường nghiệp vụ khẳng định mười điểm bận rộn, nếu như ở để cho quản lý Vương cùng ta đi xử lý tài chính chuyện hội nghị, nói vậy sẽ cho quản lý Vương mang đến rất nhiều khốn hoặc đi, hơn nữa Phong tổng đã để cho ta toàn quyền phụ trách, ta nghĩ đại khái ta một người xử lý là được rồi." Trương Từ Vũ rất uyển chuyển nói ra, ý tứ chính là không hy vọng Vương Từ Minh quấy rầy bản thân, xem Vương Từ Minh loại này dịch ý thái độ, Trương Từ Vũ cũng không hy vọng bên cạnh mình luôn luôn theo một luôn cùng bản thân đối nghịch người.

"Ai, ta không phải nói sao, người rõ là đi tới hiệp trợ người, dù sao Phong Đăng bên trong sự vụ quan hệ người không hiểu rất rõ, hơn nữa cũng không phải tất cả mọi người biết nghe theo an bài của người, cái này bên trong sẽ sản sinh rất nhiều phiền phức, vì để tránh cho những thứ này, mới để cho Vương Từ Minh phối hợp người, Phong Đăng những người này đối với Vương Từ Minh mệnh lệnh sẽ không có quá nhiều dị nghị." Chung Bá giải thích, không có chút nào dự định nghe theo Trương Từ Vũ đề nghị ý tứ.

"Nếu Chung Bá nói như vậy, vậy cứ như vậy đi, ngày mai ta đi Phong Đăng trực tiếp tìm quản lý Vương là được rồi đi?" Trương Từ Vũ híp mắt nhìn một chút cười ha hả Chung Bá và vậy không có hảo ý Vương Từ Minh, Chung Bá dĩ nhiên sẽ làm một người như vậy cùng bản thân, chẳng lẽ là cho mình thêm phiền phức quấy rối sao? Sau đó coi đây là lý do trách tội với mình? Nhưng mà nếu như ngọn núi sẽ xuất hiện một chút sai lầm, đối với Phong Đăng cũng không khá hơn chút nào, Kiều Phong cũng sẽ không đem toàn bộ Phong Đăng làm giá phải trả liền vì một xử trí lý do của mình đi? Trương Từ Vũ trong óc nghĩ, tạm thời còn phải không ra một đáp án hợp lý, bất quá có thể khẳng định là, cái này Vương Từ Minh tuyệt đối là Kiều Phong cố ý phái cho mình.

"Bất cứ lúc nào xin đợi." Vương Từ Minh gật đầu hồi đáp, sau đó giống như Chung Bá nói đến lời nói đến, không còn đi quản Trương Từ Vũ.

"Vậy ta liền cáo từ trước." Nhìn Vương Từ Minh trực tiếp quên rút bản thân, Trương Từ Vũ cũng không tức giận, nếu như đơn giản như vậy là có thể làm tức giận Trương Từ Vũ nói, như vậy cũng quá coi thường Trương Từ Vũ nhân nại năng lực, thế là Trương Từ Vũ rất tự giác chủ động rời đi.

"Thế nào? Thấy được Trương Từ Vũ?" Trương Từ Vũ vừa mới đi, Chung Bá liền hướng về phía Vương Từ Minh bèn hỏi.

"Ha ha, quản lý Chung, đây là mấy ngày nay bị truyền phi phi dương dương Trương Từ Vũ? Trừ nhân nại năng lực không sai ở ngoài, không có phát hiện địa phương gì đặc biệt." Vương Từ Minh cười, có chút bất dĩ vì nhiên nói ra.

"Chớ xem thường hần, toàn bộ xem người của hần cuối cùng đều bị thua thiệt không nhỏ, vậy Trịnh Bản và Trịnh Hoa Long đều có hại ở chỗ này, người cũng phải cẩn thận một chút." Chung Bá nhắc nhở nói ra, hần cũng không hy vọng người của mình có hại ở phía trên này.

"Yên tâm đi, ta biết, ngài yên tâm, ta tự có chừng mực." Vương Tử Minh gật đầu nói, đối với Chung Bá hần là hoàn toàn nghe theo, đây cũng là vì sao hần có thể đi cho tới hôm nay nguyên nhân.

"Phong tổng an bài mục đích của người chính là mấy ngày nay theo Trương Tử Vũ, đem một lời một hành động của hần đều ghi chép xuống, hần và bắt luận cái gì có liên quan tin tức, cùng với hần hướng đi tốt nhất đều đã mặc thanh sô." Chung Bá nói rất chân thành, phái Vương Tử Minh mục đích chính là ở Trương Tử Vũ bên người xếp vào một cơ sở ngầm, Trương Tử Vũ ở Phong Đằng cũng có thể tự chủ trương tùy ý ra vào, đi đâu cũng không biết, một khi Trương Tử Vũ đi ra bên ngoài, thì càng không có biện pháp đã không chế, vì biết rõ Trương Tử Vũ tình huống, Kiều Phong mới làm ra quyết định như vậy.

"Yên tâm đi, ta sẽ vững vàng nhìn thẳng hần, sẽ không để cho hần làm ra cái gì mờ ám, ngài cứ yên tâm đi." Vương Tử Minh bảo đảm nói, nhắc tới lần sai khiến, hay là Vương Tử Minh chủ động xin đi giết giặc, còn trẻ như vậy có thể làm được Phong Đằng cao tăng, nói rõ Vương Tử Minh thiên phú và năng lực cũng không so với Trương Tử Vũ kém bao nhiêu, thế nhưng nói ra địa vị, rất hiển nhiên Trương Tử Vũ cao hơn Vương Tử Minh không phải một điểm nửa điểm. Vương Tử Minh trong lòng cũng không có cái gì nghĩ gì xấu xa, đối với Phong Đằng tập đoàn cũng không dùng cái gì không tốt ý niệm trong đầu, hần chẳng qua là hy vọng dựa vào năng lực của mình tận khả năng đạt được một rất cao độ cao, lấy được Kiều Phong thưởng thức mà thôi, thế nhưng Trương Tử Vũ xuất hiện để cho Vương Tử Minh trong lòng rất khó chịu, trước đây ở Phong Đằng, nói chuyện đến Vương Tử Minh, toàn bộ Phong Đằng từ trên xuống dưới không có không biết, Phong Đằng từ trước tới nay trẻ tuổi nhất thành viên hội đồng quản trị, trong tay nắm giữ quyền hành, năng lực xuất chúng, tập đoàn trong cũng không biết có bao nhiêu hoài xuân thiếu nữ nhớ cái này con rể giàu sang, Vương Tử Minh luôn luôn rất hưởng thụ loại này bị người ngưỡng vọng cảm giác. Nhưng mà từ khi Trương Tử Vũ người này xuất hiện ở mọi người trước mặt một khác kia sau đó, loại tình huống này liền hoàn toàn thay đổi, hơn nữa Trương Tử Vũ hay là thay mặt Phong Đằng, rất nhiều người cho tới bây giờ cũng không có nghe nói qua người này, hiện tại lập tức làm ra chuyện như vậy, lập tức làm cho cả Phong Đằng trong tất cả mọi người đem lực chú ý quan tâm đến Trương Tử Vũ trên người, do đó dần dần bỏ quên Vương Tử Minh, tất cả mọi người đang nói Trương Tử Vũ thế nào thế nào, tất cả mọi người ở khen Trương Tử Vũ, đã không có người lại cảm thấy Vương Tử Minh thế nào xuất sắc, trên người của hần hào quang đã bị Trương Tử Vũ trên người vạn tượng ánh sáng che giấu.

Vương Tử Minh không phải một tự phụ người, hoặc là nói hần tự phụ cũng là có vốn liếng, tuy rằng hần không dám nói mình tuyệt đối là ưu tú nhất người, thế nhưng ở những người bạn cùng lứa tuổi mạnh hơn hần người cũng bất quá rất ít mấy người, hần hôm nay là từng bước một bò lên, nhưng mà ở Vương Tử Minh trong mắt xem ra Trương Tử Vũ thế này một vô danh tiểu tốt, không có bất kỳ nỗ lực lại đột nhiên leo đến còn cao hơn tự mình nơi ấy, sao biết để cho Vương Tử Minh trong lòng qua ý đi đâu? Cho nên lần này mới chủ động xin đi giết giặc, dự định cùng đi Trương Tử Vũ bố trí hội nghị tài chính hội trường, thuận tiện thật tốt giáo huấn một chút cái này không biết đậm nhạt người.

"Ta đối với người hay là rất yên tâm, người đi trước đi, ngày hôm nay làm phiền người qua đây." Chung Bá vỗ vỗ Vương Tử Minh vai tán dương nói ra, đối với Vương Tử Minh Chung Bá hay là rất thưởng thức, nếu như Trương Tử Vũ không có xuất hiện, như vậy Phong Đằng tương lai chủ tịch hậu tuyến danh ngạch trong đó, là có Vương Tử Minh, hơn nữa Vương Tử Minh vẫn luôn rất phục tùng mệnh lệnh, lúc này mới để cho Chung Bá và Kiều Phong đối với hần phá lệ thích, có chuyện trọng yếu gì cũng đều giao cho hần chịu trách nhiệm.

Ở Từ Viện trong phòng của, lúc này Từ Viện đang đi qua đi lại, rất mâu thuẫn nghĩ sự tình.

Chuyện mới vừa phát sinh, để cho Từ Viện trong lòng đồ đạc hoảng, nhưng mà hết lần này tới lần khác có nói không nên lời. Từ Viện suy nghĩ nhiều có thể bản thân tra rõ chân tướng a, đáng tiếc Từ Viện không biết từ nơi này làm lên, lẽ nào trực tiếp hỏi Chung Bá và Kiều Phong sao? Thế này quá không thực tế, nhớ ra thực sự như Trương Tử Vũ nói như vậy, vậy mình chẳng phải là hại Trương Tử Vũ?

Cuối cùng, Từ Viện dường như đột nhiên hạ quyết tâm, sau đó đẩy cửa ra hướng Kiều Phong phòng làm việc của đi tới.

"Ai? Từ Viện? Người tới thật đúng lúc, người đi đem Phong tổng phòng làm việc của hảo hảo mà thu thập một chút, thuận tiện đem trong ngăn kéo tài liệu đều lấy ra, Phong tổng chuẩn bị đổi một phòng làm việc." Từ Viện vừa mới đi vào Phong phủ lâu chính đã bị Chung Bá gọi lại, sau đó phái cho Từ Viện một bộ nhiệm vụ rất trọng yếu.

"A? Lẽ nào lâu chính không ai?" Từ Viện có chút không hiểu hỏi, Phong phủ phân công rất rõ ràng, lâu chính chuyện tình trừ phi là có tình huống đặc biệt không phải Từ Viện là không thể nhúng tay, hiện tại Chung Bá đem chuyện trọng yếu như vậy an bài cho mình, cái này vốn là lâu chính quản gia phải phụ trách sự tình, hiện tại đột nhiên đến phiên bản thân chịu trách nhiệm, để cho Từ Viện rất kỳ quái.

"Đều có những chuyện khác đang làm việc hả, người đi trước giúp đỡ dọn dẹp, bọn họ nhảy ra thời gian ta sẽ an bài đi tới giúp cho người." Chung Bá giục nói.

"Nhưng mà" Từ Viện muốn nói nhưng mà nàng qua đây là muốn hỏi Kiều Phong một sự tình, nàng hiện tại đã không kịp đợi nhớ phải hiểu rõ chân tướng của chuyện, cho dù mạo hiểm bị Kiều Phong mắng hoặc là bị Trương Tử Vũ chán ghét nguy hiểm, cũng muốn làm như vậy.

"Nhưng mà cái gì nhưng mà, nhanh, chuyện này không thể qua loa." Chung Bá không đợi Từ Viện nói xong liền xoay người đi, lưu lại Từ Viện một người瑟瑟 ở tại chỗ.

Không có cách nào, đã như vậy, Từ Viện chỉ có thể trước theo Chung Bá mệnh lệnh đi thu thập phòng, cũng sẽ không lời nói quá nhiều thời gian, Từ Viện trong lòng nghĩ như vậy được.

Đi tới đi tới, ở nhanh đến Kiều Phong cửa phòng làm việc thời điểm, Từ Viện đột nhiên gặp những thứ khác vãi cái lâu chính bồi bàn.

"Ái? Các người không phải có những chuyện khác sao?" Từ Viện có chút tò mò hỏi, vừa mới Chung Bá nói cho nàng biết người khác đều có sự tình không thể giúp nàng, nhưng là bây giờ nàng rõ ràng nhìn thấy lầu chính người, liền hỏi.

"Á? Chúng ta không có chuyện gì á?" Vài người khác có chút kỳ quái hỏi đáp.

"Có thể là mới vừa quản lý Chung nói với ta lầu chính người đều bị an bài đi làm chuyện khác á." Từ Viện nói ra.

"Không biết, đại khái là người nghe lầm đi, chúng ta đi trước á." Vài người khác cười hi hi lưu lại Từ Viện đi một mình mở.

Từ Viện có chút không biết rõ sở ý nghĩ, bất quá vẫn là đi vào Kiều Phong phòng làm việc của, Từ Viện lần đầu tiên ở Kiều Phong không có ở đây thời điểm tiến vào ở đây, lần đầu tiên cẩn thận xem sách quỹ trong rậm rạp chằng chịt sách và tài liệu, phương diện này phải có rất nhiều bí mật đi? Ái? Bí mật?

Từ Viện nghĩ tới bí mật hai chữ này sau đó, lập tức linh quang lóe lên, nếu như nói Kiều Phong trong thư phòng đều tất cả bí mật lời nói, như vậy về Trương Từ Vũ chuyện của cha mẹ phải cũng ở nơi đây có tin tức đi? Từ Viện trong lòng nghĩ như vậy đến.

Nhìn chung quanh, toàn bộ to như vậy phòng làm việc của trong hiện tại chỉ có Từ Viện một người, hơn nữa nhìn đứng dậy dường như toàn bộ lầu chính người cũng đều không ở phụ cận đây, như vậy nếu như mình có thể cẩn thận đảo lộn một cái, nhảy ra chừng có gì chẳng phải là tốt?

Sau đó cũng nữa không gặp được cơ hội tốt như vậy, Từ Viện thở ra một hơi, hạ quyết tâm.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

chương 248: Từ Viện lựa chọn (hạ)

Từ Viện trước bình tĩnh một cái tâm tình của mình, loại chuyện này hay là nàng lần đầu tiên làm, từ tiến vào Phong Đăng bắt đầu, mãi cho đến nàng lên làm quản gia, nàng đều biết cơ bản nhất chính là tuân thủ quy tắc, Phong phủ quy tắc chính là các nàng quy tắc. Mà làm một quản gia cũng tốt, hay là làm một tăng dưới chốt nhất người hầu cũng tốt, đồ trong nhà là không thể tùy tiện động, nhất là giống phòng làm việc loại này tràn đầy cơ mật nơi ấy. Cho nên người bình thường là không có khả năng ủy thác chuyện như vậy, chỉ cần giống Từ Viện thế này đã bị Kiều Phong và Chung Bá tín nhiệm nhân tài có thể bị an bài đến chuyện như vậy.

"Một vừa sửa sang lại một bên mượn cơ hội nhìn kỹ, không phải một hồi vạn nhất có người đột nhiên vào đây sẽ không tốt." Từ Viện nhỏ giọng nói, lần đầu tiên làm chuyện như vậy, Từ Viện hoàn toàn không có kinh nghiệm, hết thảy đều là thận trọng, dù sao chuyện này để cho Từ Viện trong lòng vẫn là có không nhỏ gánh nặng.

Từ Viện trước từ Kiều Phong giá sách bắt đầu chỉnh lý, giá sách trong sách cũng là đầy đủ mua được, đại bộ phận cũng là dùng làm đồ trang sức, Kiều Phong bình thường cũng sẽ không xem trên giá sách sách, đại bộ phận cũng là danh gia danh tác, mở mười điểm chỉnh tề, đối với Từ Viện mà nói thu thập cũng tương đối giản đơn, chỉ cần đem những sách này cẩn thận lấy xuống phân rõ được biên được sau đó cất vào trong rương, sau đó phong được cái rương dán lên nhãn hiệu là được rồi, cũng không lâu lắm, Từ Viện liền đem toàn bộ một phía giá sách phía trên sách đều thu thập sạch sẽ.

Từ Viện xoa xoa mồ hôi trên đầu, sweeney một cái khí, sau đó bắt đầu chỉnh lý giá sách phía dưới tài liệu, tất cả tài liệu cũng là một bó lớn một bó lớn án tông, còn có một chút đều đã trải qua rơi hết bụi folder, từng cái cặp đều tên đánh số, bất quá từ nhãn hiệu đáng về đến xem những văn kiện này cũng đã thật lâu không ai đi tra duyệt.

Những thứ này đáng về coi như cũng sẽ không là có quan Trương Từ Vũ chuyện của cha mẹ, Từ Viện đơn giản phán đoán đến, thế là bắt đầu dọn dẹp những thứ này hồ sơ, dùng bố trí lau đi phía trên bụi, sau đó sẽ dựa theo chữ số đám để đứng dậy.

"Thế nào? Có phải hay không tất cả an bài xong?" Ở một gian phòng khác trong, Kiều Phong một bên uống trà vừa hướng Chung Bá bèn hỏi.

"Sắp xếp xong xuôi, ta để cho Từ Viện đi thu thập phòng làm việc của ngài, như quả không ngoài sai lầm, nói vậy Từ Viện là có thể thấy." Chung Bá gật đầu hồi đáp, hẳn đã dựa theo Kiều Phong chỉ thị sắp xếp xong xuôi.

"Người để cũng là một ít gì tài liệu?" Kiều Phong đầu tiên là gật đầu, sau đó hỏi tiếp.

"Liền là dựa theo ngài nói, cũng là một chút nguy tạo nguyên kiện, thế này Từ Viện thấy sẽ cho rằng chuyện này là chúng ta có ý làm như vậy, tất cả Trương Từ Vũ bắt được tư liệu hoặc là chứng cứ cũng là giả, sau đó Từ Viện sẽ trở về cùng Trương Từ Vũ nói đi, thế này liền đạt được mục đích." Chung Bá như thực chất nói ra, muốn cho Trương Từ Vũ bỏ đi đối với Kiều Phong hoài nghi, biện pháp duy nhất chính là để cho Trương Từ Vũ người

ngươi tin nhiệm nhất chính mồm nói cho hần biết, mà hiện nay Trương Tử Vũ người ngươi tin nhiệm nhất lộ về lại chính là Tử Viện, Kiều Phong biện pháp này có thể nói là kiếm đi nét bút nghiêng, ở giữa Trương Tử Vũ chỗ hiểm.

"Ừ, nhất định phải bảo đảm nàng nhìn thấy những văn kiện này, đồng thời đem chuyện này nói cho Trương Tử Vũ, thế này mới được, hơn nữa ta nghĩ chẳng qua là một chút tài liệu có thể còn chưa đủ, nếu như có thể, tốt nhất có thể làm cho Tử Viện lại tin tưởng một chút." Kiều Phong như có điều suy nghĩ nói ra, chuyện này phải thành công, để bảo đảm vạn vô nhất thất, sẽ phải nhớ một chút cần thiết đối sách.

"Vậy ngài an bài đi, một lát nữa ta phải đi nhìn một cái, nhìn nàng một cái có phát hiện hay không, ta liền đem tài liệu đặt ở bàn công tác chủ yếu nhất việc ấy bên trong ngăn kéo, hơn nữa phía trên cũng tương đối rõ ràng, còn riêng dùng trong suốt túi văn kiện còn có Trương Tử Vũ ảnh chụp, ta nghĩ Tử Viện như thế nào đi nữa sợ ý vậy cũng có thể phát hiện đi?" Chung Bá hướng về phía Kiều Phong nói ra.

"Vậy là tốt rồi, bất quá ta nói vẫn là phải bảo đảm vạn vô nhất thất, ngươi trước đi xem đi." Kiều Phong tâm thần không yên nói.

"Ta biết, ta đây liền đi xem." Thấy Kiều Phong như vậy giục, Chung Bá nói như vậy nói.

Tử Viện vội vàng hồ được một trận, mới đem phòng làm việc thứ căn bản đều sửa sang xong, hiện tại toàn bộ trong phòng làm việc duy nhất không có sửa sang lại nơi ấy chính là Kiều Phong bàn công tác còn có phía sau một chút ngăn tủ, Tử Viện sai cũng có thể đoán được, chân chính thứ hữu dụng kỳ thực cũng là ở còn dư lại những chỗ này, nàng muốn biết gì đó, cũng nói không chừng là ở chỗ này.

Rốt cuộc muốn không nên đi lật đâu, Tử Viện trong lòng đột nhiên phá lệ mâu thuẫn đứng dậy, càng đến loại này thời điểm mấu chốt, Tử Viện lại càng không nắm được chú ý, một khi Tử Viện làm ra lựa chọn, như vậy thì không có cơ hội hối hận, một khi bị phát hiện lời nói, Tử Viện biết mình sẽ phải bị trục xuất Phong Đăng đi? Bị trục xuất Phong Đăng phải đều coi như là rất kết quả tốt, nếu như Tử Viện thực sự thấy cái gì then chốt gì đó, Kiều Phong nhất định sẽ đem mình giam lỏng, dù cho không có bị phát hiện, trước không nói Tử Viện trong lòng tội ác cảm xúc, một khi phát hiện chân tướng của sự thật giống như Trương Tử Vũ nói giống nhau y chang làm sao bây giờ, bản thân nên làm cái gì bây giờ? Nên như thế nào khuyên bảo Trương Tử Vũ, nên nghĩ như thế nào biện pháp cải biến một sự tình đâu? Tử Viện đột nhiên phát hiện ở bản thân gần chân tướng thời điểm, dĩ nhiên mới biết được nguyên lai mình đối với chân tướng lại có cảm giác sợ hãi.

"Nói chung hay là trước thu thập đi, đi một bước coi là một bước, nhờ ra thực sự tìm được như vậy thì lén lút liếc mắt nhìn tốt lắm nếu như tìm không được coi như cùng lắm thì tìm Phong tổng đi hỏi rõ tốt lắm" Tử Viện an ủi mình nói ra, sau đó từ từ hướng đi Kiều Phong bàn công tác.

Kiều Phong bàn công tác rất lớn, bất quá phía trên lại chất đầy đủ loại tài liệu, đó có thể thấy được Kiều Phong mỗi một ngày đều phải xử lý bao nhiêu sự tình, bàn làm việc phía dưới còn có một tủ sắt và một nhỏ ngăn tủ, ngoài ra còn có vài cái ngăn kéo, Tử Viện trước đem bảo hiểm đây ra, cái này đồ vật bên trong Tử Viện có thể không được xem, sau đó lại đem việc ấy nhỏ ngăn tủ cho đẩy ra, đem phía trên vài cái ngăn kéo từng cái từng cái mở, đem đồ vật bên trong đem ra. Tử Viện lần này dọn dẹp thời điểm nếu so với lúc trước đều phải cẩn thận rất nhiều, nàng cố gắng nữa tìm kiếm mấy thứ này bên trong có thể hay không xen lẫn nàng mong muốn mấy thứ, mỗi một phần văn kiện Tử Viện đều có thể kinh hồn táng đảm hơi chút đảo lộn một cái, coi như cũng là Phong Đăng ký tên một chút hiệp nghị. Tử Viện chưa từng có cảm giác thời gian trôi qua quá dài như vậy, chỉ là thu thập vài cái ngăn kéo thời gian, liền phải gần vượt qua vừa mới thu thập thứ giả sách và ngăn tủ gộp lại.

Bất quá mỗi dọn dẹp hết một chút, Tử Viện trong lòng lại càng cuống cuống, bởi vì nàng chậm chạp không có tìm được một chút và Trương Tử Vũ có liên quan mấy thứ, hơi chút nghi ngại một hồi, Tử Viện chuẩn bị đi thu thập bàn công tác tự mang vậy hai cái lớn ngăn kéo.

"Tử Viện? Ngươi dọn dẹp thế nào?" Ngay Tử Viện tay vừa mới đụng tới ngăn kéo thời điểm, Chung Bá thanh âm đột nhiên ở Tử Viện bên tai nổ vang, Tử Viện đột nhiên một cái giật mình, sau đó cũng cảm giác toàn thân ra một hồi mồ hôi lạnh, cả người cương ở nơi nào, tâm tình đột nhiên nhảy lợi hại đứng dậy.

"Tử Viện? Ta hỏi ngươi lời nói đâu? Làm sao vậy?" Chung Bá thấy Tử Viện cương ở nơi nào vẫn không nhúc nhích, có chút nghi ngờ hỏi.

"A ta ta không có ta Chung Bá ngài ngài có chuyện gì a" Tử Viện càng không ngừng tự nói với mình muốn trấn tĩnh muốn trấn tĩnh, nhưng mà vô luận là bấp chân hay là Tử Viện thanh âm đều ở đây không tranh khí run rẩy được, vốn có Tử Viện là luôn luôn thận trọng thời khắc lưu tâm động tĩnh ngoài cửa, có thể là mới vừa Tử Viện trong lòng đang suy nghĩ chuyện gì, liền bỏ quên những thứ này, thậm chí ngay cả Chung Bá đi tới và tiếng gõ cửa cũng là không có nghe được, Chung Bá vừa tiến đến liền dọa Tử Viện giật mình, để cho Tử Viện có chút trở tay không kịp, cái gọi là có tật giật mình, Tử Viện hiện tại thập phần lo lắng Chung Bá có phải hay không phát hiện nàng nhỏ nhận xét, thế là chiến chiến nguy nguy nói ra.

"Ngươi làm sao vậy a? Chẳng lẽ không thoải mái?" Nhìn Tử Viện mui điểm không đứng đáng vẻ, Chung Bá bèn hỏi.

"Không không ta chỉ là có chút mệt mỏi không có việc gì" thấy Chung Bá dường như không có trách tự trách mình, cũng không dừng hỏi mình chuyện gì, Tử Viện lúc này mới nuốt một cái khí, xem ra Chung Bá cũng không có phát hiện cái gì không bình thường nơi ấy, bản thân rõ ràng quá khẩn trương, thế là vội vàng viện một cái lý có hồi đáp.

"Quá mệt mỏi? Vậy nếu không muốn hơi chút nghỉ ngơi một hồi? Hoặc là ta tìm người tới giúp ngươi?" Nhìn Tử Viện có chút sắc mặt tái nhợt và trên đầu hư hần, Chung Bá tin bảy chữ bất phân, nghĩ đến nhiều như vậy sách và tài liệu vẫn luôn là cần một người ở chính lý, thấy trên mặt đất bày vài cái đã sửa sang xong cái rương, Chung Bá không khỏi gật đầu, xem ra nhiều như vậy sống để cho Tử Viện một người làm quả thật có chút thiếu lo lắng, thế là quan tâm nói.

"A, không có việc gì không có việc gì, những người khác không phải đều có chuyện gì sao? Ta có thể, liền là mới vừa bàn sách thời điểm mệt mỏi, hiện tại tốt lắm đều, chỉ còn lại một chút văn kiện, một hồi là có thể thu thập xong." Tử Viện vội vàng lắc đầu cự tuyệt Chung Bá thật là tốt ý, nếu như lại để cho những người khác tới được lời nói, như vậy nàng liền thật không có cơ hội nhìn lên tài liệu, như vậy sao được.

"Vây, được rồi, người đừng quá miễn cưỡng bản thân, dọn dẹp thế nào?" Chung Bá cũng gật đầu, lập tức bèn hỏi.

"Vừa mới đem giá sách phía trên vậy chút sách đánh gói kỹ, còn có phía dưới trong ngăn kéo hồ sơ cũng quét dọn xong gấp lại, đang chuẩn bị thu thập bản công tác đầu." Từ Viện lão lão thật thật hỏi đáp.

"Thế này a, vậy người tiếp tục thu thập đi, ta chính là tới xem một chút, ha ha, đừng quá mệt mỏi, thu thập xong đi tới gọi là được." Chung Bá như có điều suy nghĩ nói ra, xem ra Từ Viện còn chưa có thu thập đến bản thân đề tài liệu nơi ấy, thế là Chung Bá xoay người rời đi, đem thời gian để lại cho Từ Viện.

"Haiz làm ta sợ muốn chết nếu như trễ nữa đến một chút nói không chừng liền lộ hãm." Chung Bá sau khi rời khỏi Từ Viện vỗ vỗ ngực nhỏ của mình nói ra, vừa mới một màn kia thiếu chút nữa để cho Từ Viện trực tiếp hù dọa ngất đi.

Kim chế, Từ Viện cuối cùng tỉnh hạ tâm, sau đó kéo ra phía sau bàn làm việc lớn ngăn kéo, sau đó khăn trương đem đồ vật bên trong đem ra.

Vừa mới thấy tài liệu trong nhảy mắt, Từ Viện đã cảm thấy bản thân không cách nào hít thở, bởi vì đối diện được Từ Viện, chính là một phần trong suốt túi ny lon tài liệu, ngay chính giữa chính là từng cái từ mưa ảnh chụp, ảnh chụp phía sau là tấm vé tài liệu.

Từ Viện nhịp tim lợi hại, thật không ngờ bản thân thực sự tìm được, Từ Viện càng may mắn vừa mới Chung Bá không có tới nay đến, nói cách khác mình nhất định biết thất thổ bị Chung Bá phát hiện.

"Liên liếc mắt nhìn tốt lắm hiện tại hẳn không có người sẽ đến đi." Từ Viện ngừng thở, cẩn thận lắng nghe xung quanh tiếng vang, không có nghe thấy bất luận kẻ nào giọng nói hoặc là tiếng bước chân, lúc này mới đem một đồng tư liệu để lên bàn, sau đó cầm lấy phía trên nhất việc ấy trong suốt tư liệu túi, nhẹ nhàng mở ra.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

chương 249: khuyên bảo (thượng)

Trong túi nhựa Trương Từ Vũ ảnh chụp có hai tờ, một cái là bộ dáng bây giờ, còn có một tờ là trước đây, ngoài ra còn có mấy tờ một đôi vợ chồng ảnh chụp, Từ Viện suy đoán cái này phải là Trương Từ Vũ cha mẹ ảnh chụp, bởi vì trong hình đây đối với vợ chồng hình dạng và Trương Từ Vũ trước đây còn có mấy phần giống nhau.

"Phong tổng sao biết giữ Trương Từ Vũ cha mẹ ảnh chụp đâu thật chẳng lẽ chính là Phong tổng làm?" Vừa mới thấy ảnh chụp, Từ Viện cũng đã toát ra cái ý nghĩ này, bất quá chịu nhịn tính tình, Từ Viện mới kiên trì tiếp tục xem tiếp.

Lấy ra ảnh chụp, phía dưới cũng là một chút tương tự với bản sao như thế mấy thứ, coi như hình như là gõ cốp pha giống nhau, Từ Viện trước đây chưa từng thấy qua vật như vậy, trong lúc nhất thời không có xem hiểu rồi, thế là đem những thứ này gõ cốp pha tất cả cửa hàng trên mặt đất, chuẩn bị từng cái từng cái thật tốt cẩn thận nhìn một cái.

Làm xong những thứ này sau đó, Từ Viện riêng mà lắng nghe động tĩnh chung quanh, lần thứ hai xác nhận xung quanh đúng là không người nào sau đó, mới làm một hít sâu, quỳ rạp trên mặt đất bắt đầu coi như.

Tài liệu bên trong có mấy tờ là cùng loại hình dạng tờ kế hoạch, phía trên căn kẽ viết cả một chuyện đã xảy ra, vốn có Từ Viện với vì cái này là Kiều Phong mưu hại Trương Từ Vũ cha mẹ kế hoạch thư, nhưng khi nhìn hết hơn phân nửa sau đó phát hiện có chút không đối đầu, bên trong rất nhiều nơi ấy đều có đánh dấu, viết rõ thế này có thể khiến cho Trương Từ Vũ càng vững tin, hoặc là ghi chú rõ thế này sẽ không để cho Hoa Đăng tưởng làm là tin tức giả dối một chút, hình như là Kiều Phong cố ý muốn cho Hoa Đăng và Trương Từ Vũ biết chuyện này là hẳn làm giống nhau. Lại sau này lật, phát hiện còn dư lại cũng là một chút tài liệu phô-tô-cóp-py nguyên bản, cũng là một chút đồng bính tây thẩu mấy thứ dính chung một chỗ, vừa nhìn chính là giả, thế nhưng từ gõ cốp pha phục văn kiện in ra cũng là mười điểm y như nguyên bản, bao gồm cục công an bút lục điều tra ghi lại.

"Những thứ này những văn kiện này lẽ nào cũng là giả? Nhưng mà tại sao phải làm những thứ này giả tài liệu? Chẳng lẽ Trương Từ Vũ bản thân điều tra thấy những thứ này đều là giả? Cho nên Trương Từ Vũ mới sẽ cho rằng cha mẹ hẳn là bởi vì Kiều Phong nguyên nhân? Nói như vậy thật không phải là Kiều Phong làm?" Từ Viện kiên nhẫn xem xong rồi tất cả tài liệu, cuối cùng hiểu rõ những văn kiện này rốt cuộc là cái gì, hoá ra hết thấy chứng cứ cũng là giả, nhưng mà đối với tại sao phải có loại vật này, Từ Viện nghĩ như thế nào cũng nghĩ không thông, duy nhất giá trị phải cao húng hơn là, Từ Viện bản thân nghĩ bản thân cuối cùng dựa vào lực lượng của chính mình lấy được chân tướng của chuyện, thế này xem ra chính mình có thể đi trở về nói cho Trương Từ Vũ, thế này Trương Từ Vũ cũng sẽ không đối với Kiều Phong làm đã xảy ra chuyện gì, tất cả còn có thể trở lại bộ dáng lúc trước.

Từ Viện đem trên mặt đất cửa hàng tài liệu từng bước từng bước cất xong, dựa theo ban đầu trình tự thả lại trong suốt trong túi, cuối cùng đem ảnh chụp

đặt ở tài liệu phía trên nhất, trừ được tư liệu túi, sau đó ra về làm cái gì đều không phát sinh giống nhau đem tư liệu túi bỏ vào trong rương, sau đó đem cái khác từ trong ngăn kéo lấy ra tài liệu đồng dạng thu thập xong, làm xong những thứ này sau đó, Từ Viện mới thở dài một hơi.

Thấy được mình muốn xem gì đó, Từ Viện tâm tình rõ ràng buông lỏng không ít, đã có chút không kịp đợi muốn đi nói cho Trương Từ Vũ cái tin tức tốt này, Từ Viện trong đầu đã nghĩ đến như thế nào cùng Trương Từ Vũ miêu tả bản thân vật nhìn, đồng thời cũng nghĩ đến Trương Từ Vũ nếu như biết sau đó có thể hay không cảm tạ bản thân đâu? Khi đó bản thân lại nên nói như thế nào đâu? Nghĩ đến đây, Từ Viện dọn dẹp tốc độ không khỏi nhanh một chút, vô dụng bao nhiêu thời gian, toàn bộ trong phòng làm việc tài liệu đều đã trải qua bị Từ Viện rất nhanh chỉnh tề thu thập xong, phân rõ cái rương gấp lại. Từ Viện vỗ tay một cái phía trên bụi, một làm xong được công việc của mấy người lượng, Từ Viện không có nghĩ mệt mỏi, ngược lại nghĩ phá lệ dễ dàng, sau đó vui sướng đi ra Kiều Phong phòng làm việc của, chạy tới hướng Chung Bá báo cáo đi.

Cộc cộc cộc, Từ Viện có chút cấp thiết gõ Chung Bá cửa ban công, sau đó cả sửa lại một chút quần áo, làm vài lần hít sâu để cho mình coi như hơi chút bình thường một chút, dù sao Từ Viện vừa mới trộm nhìn lên một chút bản thân không có quyền lực thấy mấy thứ, trong lòng vẫn là có chút làm sai nhưng sợ người khác biết.

"Vào đây." Chung Bá ở bên trong hồi đáp, nghe thanh âm dường như ở vội vàng những chuyện gì.

"Chung Bá, là ta ta đã thu thập xong, đem trong phòng làm việc tất cả sách vở và tài liệu tất cả đều đã trải qua trang tương phân loại tốt lắm, chỉ cần đem những thứ này dời đến mới căn phòng sau đó mở dựa theo phân loại trưng bày là được." Từ Viện đẩy cửa ra đi vào trong phòng, có chút úy úy súc súc hướng về phía Chung Bá nói ra.

"A? Nhanh như vậy liền làm xong? Ta còn tưởng rằng ngươi còn cần một ít thời gian đâu?" Chung Bá có chút kinh ngạc nói ra, vừa mới nhìn Từ Viện thời điểm, Từ Viện chẳng qua là hoàn thành chừng phân nửa, thế nhưng cái này còn cũng không lâu lắm, Từ Viện cũng đã hoàn thành tất cả, Chung Bá có chút giật mình cho Từ Viện tốc độ.

"A đúng vậy bởi vì không muốn làm trễ nãi thời gian việc ấy phải không có chuyện gì đi." Từ Viện giả vờ trấn định nói ra.

"Thu thập mấy thứ này mệt chết đi đi? Ta cũng không muốn để cho một mình ngươi thu thập, chẳng qua là mọi người tất cả đều bận rộn chuyện hội nghị, thực sự đánh không ra nhân thủ đến, cho nên mới làm phiền ngươi đi thu thập." Chung Bá đứng lên mang trên mặt một chút áy náy giải thích.

"A, không có việc gì không có việc gì, ta không có gì a, đây là ta thuộc bốn phần chuyện tình được, quản lý Chung ngài nói quá lời." Từ Viện vội vàng xua tay nói ra, bản đến chính mình liền trộm nhìn lên tài liệu, sau đó Chung Bá còn thế này đối với mình tỏ vẻ áy náy, Từ Viện trong lòng thật sự có chút băn khoăn.

"Vốn nên là tìm bọn họ những nam nhân kia đi làm, vậy chút sách và tài liệu rất nặng đi?" Chung Bá tiếp tục quan tâm nói, Từ Viện hiện tại có chút không yên lòng, cho nên cũng không có phát hiện ngày hôm nay Chung Bá đối với mình phá lệ quan tâm.

"Hoàn hảo a liền giả sách bên kia sách và tài liệu nhiều hơn chút đến nỗi bàn công tác những đó đó chút tài liệu liền hoàn hảo a dù sao cũng ta chính là trực tiếp cầm sau đó ra về đến trong rương đi cũng là một chút tương đối nhẹ tài liệu." Từ Viện nhỏ giọng hồi đáp, hiện tại chỉ cần vừa nói về tài liệu câu hỏi, Từ Viện trong lòng liền thất thượng bát hạ, sợ mình lộ ra sơ hở gì để cho Chung Bá phát hiện, chẳng qua là cảm giác được toàn thân không được tự nhiên.

"Có thể, vậy ngươi nhanh đi nghỉ ngơi đi, ngươi khổ rồi, ta còn muốn vội vàng sự tình." Chung Bá hí mắt nhìn Từ Viện, nhìn từ trên xuống dưới, không rõ gật đầu, sau đó hướng về phía Từ Viện nói ra.

"A, tốt, vậy ngài trước vội vàng." Nghe Chung Bá để cho mình đi trước, Từ Viện như nhặt được đại xá, vội vàng bái một cái sau đó thối lui ra khỏi phòng, nhẹ nhàng đóng cửa cửa phòng, sau đó Từ Viện liền không phải giống nhau trở về chạy đi, muốn trước tiên nói cho Trương Từ Vũ việc này.

Ngay Từ Viện chạy sau khi đi cũng không lâu lắm, Chung Bá liền từ trong phòng làm việc đi ra, nhìn Từ Viện chạy đi phương hướng, sau đó xoay người đi Kiều Phong phòng làm việc của đi tới.

"A? Ngươi nói Từ Viện đã thu thập xong? Cô gái nhỏ này làm việc hiệu suất ngược lại rất cao." Kiều Phong đang nghe hết Chung Bá báo cáo sau đó, có chút hết ý nói ra, coi như là an bài vài người, hiện tại lúc này có thể thu thập xong cũng không tệ, huống Từ Viện là một người ở thu thập.

"Đúng vậy, ta cũng không nghĩ tới biết dọn dẹp nhanh như vậy." Chung Bá gật đầu phụ họa nói.

"Vậy như thế nào? Nàng rốt cuộc thấy vẫn là không có thấy?" Kiều Phong hỏi hẩn chuyện quan tâm nhất tình.

"Vừa mới Từ Viện đến phòng làm việc của ta trong đến hồi báo thời điểm, tâm tình giống như lúc trước ta đi xem nàng thời điểm hoàn toàn khác nhau, cảm giác giống như là trong lòng có chuyện gì giống nhau, không yên lòng, nói chuyện đến thu thập tài liệu thời điểm cũng ứng sau đó ta để cho nàng đi về nghỉ, nàng liền lập tức rất tinh thần chạy ra, thấy thế nào cũng là nhìn vậy phần văn kiện, vội vã chạy về đi nói cho Trương Từ Vũ đi." Chung Bá vừa cười vừa nói, vừa mới Từ Viện vậy chút trạng thái đã bị Chung Bá thu hết đáy mắt, Chung Bá lại không thấy như vậy Từ Viện trong lòng biến hóa đâu?

"Từ Viện cô nàng này, chính là quá đơn thuần, cũng sẽ không che giấu tâm tình của mình, bất quá cũng chính là thế này chúng ta mới có thể lợi dụng a, không sai, ta nghĩ lúc này không sai biệt lắm Trương Từ Vũ cũng biết chuyện này đi? Không biết hẩn biết nghĩ như thế nào, với Trương Từ Vũ tính cách, không phải như vậy dễ dàng tin tưởng, ta nghĩ còn phải trở lại chút gì." Kiều Phong gật đầu, bước đầu mục đích đã đạt đến, chẳng qua là Kiều Phong vẫn còn có chút lo lắng, Trương Từ Vũ cũng sẽ không tùy tiện tiện phủ định bản thân, cho nên Kiều Phong có thể đoán được, coi như là Trương Từ Vũ tín nhiệm nhất Từ Viện nói cho hẩn biết chuyện này, Trương Từ Vũ tin tưởng có khả năng cũng không phải rất lớn.

"Còn phải làm sao? Nếu như Trương Tử Vũ không muốn tin tưởng lời nói, như vậy chúng ta để cho Tử Viện nhấn nhủ nhiều hơn nữa, vậy cũng không làm nên chuyện gì đi?" Chung Bá bèn hỏi.

"Tạm thời trước đừng cho Trương Tử Vũ tự mình nhúng tay chuyện này mới, Trương Tử Vũ nhiều đầu óc, vạn vừa phát hiện cái gì cạm bẫy làm sao bây giờ? Hơn nữa thế nào để cho Trương Tử Vũ tự mình đi hiểu rõ? Để cho Trương Tử Vũ một mình ở phòng làm việc của ta trong ngây ngô? Trương Tử Vũ một khi lật tới cái gì những thứ khác cơ mật làm sao bây giờ? Cái này quá mạo hiểm, hay là trước để cho Tử Viện càng không ngừng khuyên bảo Trương Tử Vũ đi, nếu như Tử Viện trăm phần trăm tin, như vậy chính nàng biết nghĩ biện pháp để cho Trương Tử Vũ đi tin tưởng nàng." Kiều Phong với bản thân đối với Trương Tử Vũ giải thích.

"Vậy được rồi, tiếp tục làm sao bây giờ ngài phân phó là được rồi." Chung Bá chần chờ một chút, gật đầu nói ra, hẳn vẫn rất tin tưởng Kiều Phong sức phán đoán.

"Ừ, chậm chút thời điểm rồi hãy nói, dựa theo phán đoán của ta, nếu như Trương Tử Vũ không tin, như vậy Tử Viện rất có thể thử nghiệm đến phòng làm việc của ta đem vậy phần văn kiện tự mình lấy về cho Trương Tử Vũ nhìn, có thể lợi dụng cái cơ hội kia." Kiều Phong trầm tư một chút sau đó nói ra.

Tử Viện một đường chạy về đi, càng không ngừng thở hổn hển, trên trán đã có rậm rạp chẳng chút mồ hôi hột, Tử Viện chẳng qua là hơi chút nghỉ ngơi chỉ chốc lát, liền lập tức leo đến lầu ba, bất chấp gỗ cửa liền vọt vào Trương Tử Vũ phòng ngủ.

"Tít tít tít Trương... Trương Tử Vũ ta... ta muốn ta muốn cùng người nói một bộ rất chuyện rất trọng yếu người người nghe ta... ta nói xong "

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 250: khuyên bảo (trung)

"Ta ta nói ta đã tìm được chứng cứ cha mẹ người thật không phải là Phong tổng làm được, cho nên cho nên người cũng không cần dự định làm cái gì" Tử Viện hơi chút trì hoãn qua đây một chút, bình phục một cái tâm tình, hướng về phía Trương Tử Vũ một lần nữa lập lại một lần.

"Tử Viện, ta không phải là cùng người đã nói chuyện này vì vậy bật mí, sau đó không được nhắc lại chuyện này, người cũng không cần phí hết tâm tư đến khuyên ta." Trương Tử Vũ nhíu mày một cái, không nghĩ tới Tử Viện thế này vội vàng vàng qua đây còn là bởi vì mình lúc trước cùng nàng nói qua sự tình, Trương Tử Vũ lập tức cảnh cáo nói, hẳn không hy vọng Tử Viện giả ở loại vấn đề này phía trên tới quấy rầy hắn.

"Nhưng mà, ta rõ ràng lấy được chứng cứ a, cho nên ta mới đến nói cho người." Tử Viện cuối cùng là chậm lại, thấy Trương Tử Vũ vậy phó từ chối người nghìn dặm đáng về, cùng mình trong tưởng tượng đơn giản là sai lệch quá nhiều, cho là có chút tức giận nói ra.

"Ta đã nói cho người biết không nên nhúng tay chuyện này, người vì sao sẽ không nghe ta? Ta cho người biết là bởi vì tín nhiệm người, không phải cho người giúp ta, ta cũng không cần trợ giúp của người." Trương Tử Vũ có chút buồn bực nói.

"Ta rốt cuộc thế này là vì ai! Còn không phải là vì người! Người người này tại sao như vậy! Không cảm kích coi như, người ác cái gì ác!" Thấy Trương Tử Vũ đối với mình khởi xướng tính tình đến, Tử Viện trong lòng phá lệ tủi thân, bản thân mạo lớn như vậy phiêu lưu thật vất vả giúp đỡ Trương Tử Vũ tìm được chân tướng của chuyện, nhưng mà không nghĩ tới cuối cùng bản thân lại bị oán giận, nguyên bản còn lòng tràn đầy mong đợi Tử Viện trong lòng bây giờ trừ tức giận hay là tức giận, rõ ràng hảo tâm trở thành lòng lang dạ thú, sớm biết rằng thế này Tử Viện mới sẽ không tích cực như vậy giúp Trương Tử Vũ đâu.

"Hào hảo hảo, người trước nói nhỏ chút, Tử Viện, người cũng biết, có một số việc tuy rằng người không muốn tin tưởng thế nhưng liền là thật, ta cho người biết, tâm ý của ta đã quyết, không ai có thể cải biến ta, ta biết người không hy vọng ta và Kiều Phong trong lúc đó quan hệ vỡ tan, thế nhưng cái này là chuyện không có biện pháp." Trương Tử Vũ vừa nghe thấy Tử Viện nói như vậy, hơn nữa Tử Viện trên mặt biểu tình, lập tức nhẹ dạ đứng dậy, vội vàng rất thoải mái giải thích.

"Ai muốn ý quản người chuyện hư hỏng, nếu như rõ ràng Phong tổng làm, vậy sao người làm ta mặc kệ, vậy là người lựa chọn của mình, thế nhưng nếu như giả dối hư ảo chuyện tình người còn thế này, như vậy ta rõ ràng nhìn lầm người." Tử Viện hừ một tiếng sau đó trường kíp xoay đi tới nói ra.

"Người đây là ý gì?" Trương Tử Vũ nghe Tử Viện nói còn giống như có ngoài ý tứ của hắn, liền hỏi.

"Người không phải là không cần ta quản sao? Vậy chính người yêu thế nào được cái đó đi, ta không nói cái gì, đỡ phải bị một số người trả đũa, ta cũng không nhàm chán như vậy." Tử Viện tiếp tục nghiêng đầu tức giận nói ra.

"Từ Viện, ta đối với ta vừa mới nói những lời này xin lỗi có được hay không? Là ta không có chăm chú nghe rõ, trách oan người, người cũng biết ta đối với việc này tương đối miễn cảm." Trương Từ Vũ vội vã nói xin lỗi và giải thích nói.

"Hừ, người sau đó nếu như còn như vậy, ta mới mặc kệ người." Từ Viện cũng không có thực sự sinh Trương Từ Vũ khí, cho nên Trương Từ Vũ một đường ân hận, Từ Viện khí bật người liền tiêu mất.

"Ta biết, người vừa mới nói vậy là có ý gì." Trương Từ Vũ cười cười gật đầu, sau đó bèn hỏi.

"Vừa mới ta đi giúp Phong tổng quét tước phòng làm việc, sau đó ta xem trộm một phần tư liệu, là về hồ sơ cá nhân của người." Từ Viện chậm rãi nói, còn cố ý đem ngữ tốc độ rất chậm, cố ý treo Trương Từ Vũ khẩu vị.

"Về ta tài liệu? Cái gì tài liệu? Về gì gì đó?" Quả nhiên, Trương Từ Vũ vừa nghe Từ Viện ở Kiều Phong phòng làm việc của trong lén lút thấy được một phần về chính hân tài liệu, lập tức hết sức hiếu kỳ, vội vàng hỏi.

"Đừng có gấp a, bên trong có hình của người, còn có mấy tờ phải là cha mẹ người ảnh chụp, lại chính là một chút tài liệu, phía trên cũng là về người chuyện của cha mẹ, cái gì ghi chép a khẩu cung a gì gì đó." Từ Viện nói tiếp.

"Ta chỉ biết, hừ, Kiều Phong tên khốn kiếp này, lại vẫn đem loại này tư liệu đặt ở trong phòng làm việc của mình, hiện tại nhân chứng vật chứng đều là ở, ta xem hân còn có cái gì lời nói có thể nói." Trương Từ Vũ siết quả đấm hung hăng nói ra.

"Ồi chào người thế nào nghe? Ta mới nói phân nửa mà thôi, người kích động cái gì sao? Chân thật, người tiếp tục hãy nghe ta nói." Từ Viện vỗ một cái Trương Từ Vũ nói ra, bất quá Từ Viện trong lòng có chút vui vẻ, nằng là cố ý đem lời nói một nửa, vì chính là để cho Trương Từ Vũ có loại phản ứng này, lúc này mới nói rõ nằng nắm chắc Trương Từ Vũ tâm tình.

"Được rồi, người nói tiếp." Trương Từ Vũ bắt đắc dĩ chỉ được gật đầu, im lặng để cho Từ Viện tiếp tục nói tiếp.

"Ta ngay từ đầu và người nghĩ giống nhau, cho rằng đây là Phong tổng dự định mưu hại cha mẹ người chứng cứ, nhưng khi nhìn đến phía sau lại có cái gì không đúng, khi ta đem tất cả tài liệu đều nhìn xong mới biết được, theo ta nghĩ một chút đều không giống nhau, tất cả tài liệu cũng là giả, vậy chút chứng cứ khẩu cung gì gì đó cũng là giả, cũng là Phong tổng cố ý làm ra cho người và Hoa Đăng nhìn, Hoa Đăng biết tin tức cũng có thể là Phong tổng cố ý thả ra ngoài tin tức." Từ Viện đắc ý nói ra.

"Người nói cái gì? Chứng cứ cũng là giả?" Trương Từ Vũ nét mặt bây giờ so với vừa mới nghe được Từ Viện nửa câu đầu thời điểm còn muốn giặt mình, loại chuyện này Trương Từ Vũ cho tới bây giờ cũng không nghĩ tới qua.

"Ừ, không sai a, cũng là giả, vậy chút tài liệu phân rõ hai bộ phận, một bộ phận phải là người xem đích xác cái gọi là chứng cứ, một phần khác chính là giả tạo những chứng cứ này nguyên bản, phía trên còn muốn ghi chú rõ đầu, viết rõ thế nào an bài chuyện đã xảy ra mới có thể cho người và Hoa Đăng càng tin tưởng." Từ Viện gật đầu nói ra.

"Điều này sao có thể làm sao có thể? Cũng là giả? Kiều Phong cố ý để cho Hoa Đăng và ta tin tưởng hại chết cha mẹ ta chính là hân? Nhưng mà tại sao vậy chứ? Tại sao phải làm như vậy đâu?" Trương Từ Vũ tự lẩm bẩm nói ra, có vẻ có chút thất thần, chuyện như vậy hân trong lúc nhất thời còn chuyển không tới.

"Nhưng mà sự thực chính là như vậy, ta tận mắt thấy, tại sao có thể có sai đâu? Cho nên người không được lại đoán mò, cũng đừng nghĩ được phá đổ Phong Đăng chuyện như vậy, người coi như làm cái gì đều không phát sinh không phải tốt sao? Còn giống như trước giống nhau thật tốt." Từ Viện thấy Trương Từ Vũ phản ứng như thế, cho là Trương Từ Vũ lập tức tiếp thu đến tin tức như thế không thể lập tức tiếp thu, thế là ra an ủi.

"Không có khả năng loại chuyện này không có khả năng phát sinh nhất định bất thường nhất định là chỗ đó có vấn đề, nhất định là." Trương Từ Vũ lấy tay nắm bắt mình huyết Thái Dương càng không ngừng nói.

"Có thể người ngay từ đầu không có biện pháp tiếp thu, từ từ thì tốt rồi, đây là sự thực a, không được lại lừa gạt mình." Từ Viện sờ Trương Từ Vũ sau lưng nhẹ giọng nói ra.

"Từ Viện, người nói cho ta biết, người ngày hôm nay tại sao phải giúp Kiều Phong đi dọn phòng làm việc?" Trương Từ Vũ đột nhiên xoay người, hai tay bắt được Từ Viện hai vai bèn hỏi.

"A? Không có ta ngày hôm nay vốn là dự định đi tìm Phong tổng, nhưng mà đi vào đã bị quản lý Chung gọi lại, hân nói với ta Phong tổng phải thay đổi phòng làm việc, đồ vật bên trong đều cần chỉnh lý, vừa lúc khi đó lâu chính đại bộ phận người bị phái đi tiến hành phong hội bố trí, cho nên không thể làm gì khác hơn là phái ta một người đi dọn, sau đó ta mà bắt đầu quét dọn a, sau đó ta chỉ muốn có thể hay không trong phòng làm việc sẽ có về người muốn tin tức, thế là liền len lén tìm tìm, không nghĩ tới thực sự tìm được, cho nên liền nhìn." Từ Viện trở về suy nghĩ một chút, sau đó đem cả một chuyện đã xảy ra tám chín phần mười nói cho Trương Từ Vũ.

"Người đi Phong phủ lâu chính hoàn toàn chính người muốn đi? Không phải ai gọi người đi?" Trương Từ Vũ suy nghĩ một chút tiếp tục bèn hỏi.

"Đúng vậy ta vốn có vốn là nhớ trực tiếp đi tìm Phong tổng nói nói về vấn đề của người, không phải mật báo, chính là hỏi một chút hân có phải là hân hay không làm bởi vì ta không muốn phát sinh loại chuyện đó" Từ Viện nhỏ giọng nói.

"Vậy người thu thập gian phòng trong lúc đầu? Thu thập xong đó người có sau nói cái gì sao?" Trương Từ Vũ không có trách cứ Từ Viện, tiếp tục hỏi.

"Trong lúc cũng không có người vào đây a, chính là bên trong Chung Bá vào tới một lần nhìn một chút tiến độ, chỉ bất quá khi đó ta còn không nhìn thấy tư liệu túi đầu, là Chung Bá sau khi đi ta mới phát hiện, ngay Phong tổng bàn làm việc chứa ngăn kéo phía trên nhất. Đến nỗi thu thập xong sau đó, ta chính là đi và Chung Bá nói một tiếng, nói với hắn ta thu thập xong mà thôi, sau đó hắn hỏi tôi hỏi ta thu thập tài liệu sách vở tình huống, sau đó để ta đi nghỉ ngơi." Từ Viện suy nghĩ một chút, sau đó hỏi đáp, nàng không biết Trương Từ Vũ tại sao muốn hỏi cái này chút, bất quá nếu Trương Từ Vũ hỏi, vậy Từ Viện cũng sẽ không có giấu giếm tất cả nói cho Trương Từ Vũ.

"Lầu chính thực sự cũng không có một người?" Trương Từ Vũ híp mắt, luôn cảm thấy dường như nơi nào không phải rất đúng tình cảm đáng vẻ.

"Chung Bá nói a, ta nào biết đâu rằng, bất quá, ta đây đi Phong tổng phòng làm việc trên đường ngược lại gặp phải vài cái lầu chính người, bất quá không rõ ràng lắm họ đi làm được, làm sao vậy?" Từ Viện có chút ngạc nhiên Trương Từ Vũ làm gì đem những thứ này hỏi vừa thế này.

"Ta chẳng qua là cảm thấy rất kỳ quái, đầu tiên, Kiều Phong tại sao phải ở phía sau đối phòng làm việc? Ta nghĩ phòng làm việc phải không có lý do gì đối, bởi vì đối phòng làm việc cần quá trình rất phiền phức, nhất là tư liệu mấy vấn đề này, rất có thể bởi vì thu thập xong liền không tìm được, hơn nữa lập tức hội nghị tài chính sẽ phải mời dự họp, lúc này phải là Kiều Phong rất thời điểm bận rộn, ở rất thời điểm bận rộn đối phòng làm việc? Đây không phải là quá kỳ quái? Thứ hai, riêng là lầu chính người đều đi những lời này cũng đáng giá hoài nghi, phong hội là ở Phong Đăng tổng bộ, dựa theo lúc trước Chung Bá nói với ta, phải là Phong Đăng công nhân phụ trách, dù cho Phong phủ cũng sẽ phái người đi tới, cũng không có khả năng ngu xuẩn đến đem tất cả mọi người phải đi tới, sẽ bàn ta cũng không có đi, bọn họ đi biết nói sao bố trí? Thứ ba, chính là người nói tài liệu vị trí, ở chứa trong ngăn kéo phía trên nhất? Hay là trong suốt túi? Thế nào nghe như là rất sợ người ta không nhìn thấy giống nhau? Nếu như ta là Kiều Phong, nhất định sẽ đem loại này thứ trọng yếu nhất đặt ở rất địa phương bí ẩn, ví như quỹ bảo hiểm hoặc là phòng ngủ của mình trong, nếu không liền đem mấy thứ này tiêu hủy." Trương Từ Vũ đầu óc tinh táo ở phía sau chương hiện không bỏ sót, đi ngang qua ban đầu một đoạn hỗn loạn sau đó, Trương Từ Vũ lập tức bình tĩnh lại, cẩn thận phân tích chuyện đã xảy ra, tìm ra trong đó không bình thường nơi ấy. Và Kiều Phong nghĩ giống nhau, Trương Từ Vũ không có thể như vậy dễ dàng như vậy đã bị lừa gạt, Trương Từ Vũ rất địa phương đáng sợ chính là của hắn ý nghĩ, cho dù kinh nghiệm không đủ, thế nhưng cảm giác nhạy cảm đã có thể bù đắp một bộ phận kinh nghiệm không đủ mang tới chỗ thiếu hụt.

"Người đây là ý gì? Ta thế nào có chút không có làm cho bối rối?" Từ Viện bị Trương Từ Vũ nói khiến cho có chút đầu vầng mắt hoa, không biết Trương Từ Vũ nhớ cho thấy cái gì.

"Rất đơn giản, người nói cái này túi văn kiện, nhất định là Kiều Phong cố ý muốn cho người nhìn thấy, toàn bộ đối phòng làm việc cũng tốt, nói cho người biết lầu chính không ai cũng tốt, cho người một mình thu thập cũng tốt, cũng là Kiều Phong một tay đạo diễn ra, mục đích đại khái chính là vì cho người truyền đạt cho ta một tin tức đi, làm cho ta trung hoà trong lòng hoài nghi, thật là không có nghĩ đến Kiều Phong còn có thể này một tay." Trương Từ Vũ hừ lạnh một tiếng, trực tiếp đoán một tám chín phần mười.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

chương 251: khuyên bảo (hạ)

"Làm sao có thể! Ta đây lần đi lầu chính là ta tạm thời mới quyết định, bọn họ cũng không phải thần tiên, làm sao có thể biết ta khi đó muốn đi!" Từ Viện vốn có trông cậy vào Trương Từ Vũ có thể bỗng nhiên tỉnh ngộ sau đó cảm tạ bản thân, không nghĩ tới Trương Từ Vũ nói một chuỗi dài nội dung chính là vì phủ định bản thân, Từ Viện vội vàng giải thích.

"Người vô luận lúc nào đi đều giống nhau, bọn họ đều có thể cho người quét tước phòng làm việc, sau đó chế tạo cơ hội cho người thấy cái tên hồ sơ, sau đó sẽ cho người đến nói cho ta biết." Trương Từ Vũ nói ra.

"Người! Người không nên như vậy mù có chịu không, sẽ bàn, ta lại không có nói Phong tổng, Phong tổng làm sao có thể biết chuyện này, hơn nữa vì sao hết lần này tới lần khác để cho ta biết sau đó nói cho người biết? Nhớ ra ta không nói cho còn người? Nhớ ra ta không phát hiện những tư liệu kia làm sao bây giờ? Sẽ bàn Phong tổng làm gì để cho người cho là hắn là cố ý nói cho người biết người là hắn giết? ! Người có thể tìm ra lý do đến sao? !" Từ Viện liên tục chất vấn, nàng nghĩ Trương Từ Vũ chính là không muốn tiếp thu sự thật này cho nên đang cố ý tìm lý do.

"Đại khái là Kiều Phong đã nhận ra cái gì đi, cũng có thể là hắn cố ý đang thử thăm dò ta, người không có khả năng không nhìn thấy, bởi vì hắn đã đem tư liệu đặt ở trong suốt tư liệu bên trong túi, phía trên lại thả hình của ta, chỉ cần cho người thu thập phòng làm việc, chỉ cần người vừa mở ra ngăn kéo, lần đầu tiên nhìn thấy chính là ta ảnh chụp, người không có thể sẽ không hiểu kỳ, một hiểu kỳ liền sẽ nghĩ tới nhìn một cái, thế này thì sẽ biết tư liệu trong túi nội dung, ta nói hết chuyện này cũng là coi là tốt." Trương Từ Vũ cười một cái nói, như vậy nhỏ trò, Trương Từ Vũ lập tức liền nhìn ra, kể hồ vãn còn có chút nhiều, dù sao tí mi suy nghĩ một chút liền sẽ phát hiện phương diện này trùng hợp nhiều lắm.

"Có thể là chúng ta Phong Đăng tất cả mọi người được quán thâm tuân thủ quy củ suy nghĩ, làm một quản gia, là tuyệt đối không thể một mình kiểm tra bất kỳ vật gì, đây chính là Phong tổng nói cho chúng ta biết, lẽ nào hắn sẽ cảm thấy chúng ta biết không tuân thủ sao?" Từ Viện chất vấn.

"Bởi vì là về ta, cho nên người nhất định sẽ nhìn." Trương Tử Vũ thốt ra.

"Ta ta ta tại sao muốn nhìn về người?" Từ Viện lập tức có chút đập đầu đập đầu ba ba nói ra.

"Cái này người trong lòng mình rõ ràng." Trương Tử Vũ nhìn Từ Viện bình tĩnh nói.

Lời này nghe được Từ Viện trong lòng tai có thể không bình tĩnh, Trương Tử Vũ nói như vậy, liền thay mặt Từ Viện chính nàng nội tâm nhận xét Trương Tử Vũ kỳ thực cũng là rõ ràng, đây là Từ Viện lần đầu tiên biết chuyện này. Trước đây Từ Viện đều không xác định, chuyện gì cũng là chính nàng đang suy đoán, đối với Trương Tử Vũ có biết hay không mình thích hẳn chuyện này cũng giống vậy, nhưng mà lúc này làm Trương Tử Vũ nói ra câu nói này thời điểm, luôn luôn tồn tại ở Từ Viện nghi ngờ trong lòng đột nhiên liền tháo ra, Từ Viện toàn bộ mặt đỏ rần đứng dậy, có chút hối hận tại sao mình sẽ hỏi ra vấn đề như vậy, tại đây loại mặt đối mặt dưới tình huống, Từ Viện đột nhiên muốn tìm một cái lỗ để chui vào.

"Từ Viện, người hãy nghe ta nói, ta biết, ta biết người không hy vọng ta làm một sự tình, muốn khuyên can ta, muốn để cho ta thay đổi chủ ý, nhưng là bất kể thế nào đều không sẽ hữu dụng, không được lại khiêu chiến sự kiên nhẫn của ta được chứ? Ta đã nói cho người biết, chứng cứ không thể nào là giả, hoặc là người chính là trong biên chế chuyện xưa, hoặc là chính là Kiều Phong cố ý làm như thế." Trương Tử Vũ nhìn Từ Viện không nói gì, lúc đầu, trong lòng hẳn biết Từ Viện dụng tâm lương khổ, nhưng mà Trương Tử Vũ không phải vì vậy mà thay đổi, Từ Viện nói những thứ này bên trong trăm ngàn chỗ hở, làm sao chia tích cũng không thể là thật, Trương Tử Vũ đương nhiên không có khả năng tin tưởng, hẳn chỉ hy vọng Từ Viện không được lại tiếp tục khuyên bản thân, để cho mình cực kỳ lưỡng nan.

"Cho nên người chính là không tin ta nói đúng hay không? Ta thật vất vả nghĩ cuối cùng phát hiện một vài thứ, là dựa vào bản thân ta gầy còm sức mạnh phát hiện, nhưng mà ở người trong miệng cứ như vậy không đáng một đồng, thậm chí ngay cả tin tưởng cũng không tin, người chỉ là dựa theo người ý nghĩ của chính mình đến nhớ, nhưng mà người nghĩ không nhất định chính là sự thực, vì sao người như vậy cố chấp? Lẽ nào người cảm thấy người làm như vậy chính là đối với tất cả mọi người kết quả tốt sao? Người chờ, ta cho người mắt thấy là thật, ta đây phải đi đem cái tên tài liệu tự mình đem tới cho người xem! Ta xem người xem gấp tài liệu thời điểm, còn có thể hay không thể này mạnh mẽ!" Từ Viện đột nhiên ngừng đầu, có chút tủi thân, có chút tức giận nói ra, nàng nhận định Trương Tử Vũ đối với hẳn là ở một không tin nhiệm trạng thái, bởi vì Trương Tử Vũ không tin nàng nói những thứ này, nghĩ làm nàng vì để cho Trương Tử Vũ bắt hòa Kiều Phong đối nghịch mà biến ra chuyện tình, hừ, nếu không tin, vậy ta để người mắt thấy là thật. Từ Viện hạ quyết tâm, nhất định phải tự mình đem cái tên tài liệu túi lấy tới cho Trương Tử Vũ nhìn một cái, sau đó để cho Trương Tử Vũ ngay mặt cho nàng xin lỗi. Từ Viện xoay người liền dự định xuống lầu, Trương Tử Vũ theo bản năng nhớ phải bắt được Từ Viện quần áo, nhưng mà Từ Viện một dùng sức hay là tránh thoát, chờ Trương Tử Vũ phản ứng kịp, cũng chỉ có thể nghe Từ Viện cộc cộc cộc xuống thang lầu thanh âm.

"Ai." Trương Tử Vũ thờ dãi một hơi, lúc đầu, có chút bất đắc dĩ, hẳn có chút lý giải, nhưng là vừa có chút không hiểu, sau khi suy nghĩ một chút, quyết định cứ như vậy theo Từ Viện thế nào lần qua lần lại đi, chỉ cần không nói cho Kiều Phong, những thứ khác sẽ theo Từ Viện thế nào nháo đi, như thế nào đi nữa hẳn cũng không có khả năng thay đổi gì cái nhìn.

"Khôn nạn khôn nạn khôn nạn, dĩ nhiên không tin ta, lẽ nào ta còn biết lừa gạt hẳn sao! Tức chết ta, ta thật vất vả mới quyết định làm như vậy, kết quả hẳn còn chưa tin, cần phải tận mắt gặp mới tin tưởng?" Từ Viện một bên đi dưới lầu chạy một bên tức giận nói, Trương Tử Vũ biểu hiện để cho hẳn rất đau đớn tâm tình, bất quá để chứng minh bản thân không có lừa gạt Trương Tử Vũ, Từ Viện quyết định, đem vậy phần văn kiện tự mình đem đến xảy ra Trương Tử Vũ trước mặt, xem Trương Tử Vũ còn dám hay không sẽ bàn một không tin.

Bất quá khi Từ Viện chạy đi ra bên ngoài thời điểm, có chút đến xương gió lập tức để cho Từ Viện thanh tĩnh đứng dậy, đứng ở bên ngoài, Từ Viện có chút không biết làm sao, trở về nữa đem tài liệu cầm về? Nói giản đơn, thế nào vào phòng làm việc đâu? Dù cho tiến vào bản thân cầm về như thế nào trả về đâu? Hơn nữa không biết vậy chút cái rương có hay không động nơi ấy, bản thân mù tìm, lúc này nhớ ra binh kiện Chung Bá hoặc là Kiều Phong làm sao bây giờ? Giải thích thế nào đâu? Từ Viện nghĩ đến những thứ này, mới phát hiện mình có chút hồ đồ, sao biết toát ra ý nghĩ như vậy, bất đắc dĩ vừa mới muốn trở về, nhưng mà vừa nghĩ tới vừa mới mình cũng đã đem lời nói thả ra rồi, nếu như mình cứ như vậy trở lại, Trương Tử Vũ nhất định sẽ hỏi, đến lúc đó biết càng hoài nghi mình nói là giả, như vậy không thể được.

Chùng đó suy tư một chút, Từ Viện cắn răng, quyết định đi thử thời vận, nếu như vận khí tốt, liền đem tài liệu túi cầm về cho Trương Tử Vũ xem, sau đó sẽ suốt đêm đưa trở về, nếu như không được vậy còn muốn không được biện pháp tốt lắm.

Nghĩ tới đây, Từ Viện cho mình đánh bom hơi, sau đó hướng phía Phong phủ lầu chính đi tới, vì Trương Tử Vũ, Từ Viện quyết định lần thứ hai mạo hiểm đi làm chính mình bản chuyện không nên làm, Từ Viện biết mình thế này là mắc thêm lỗi lầm nữa, đáng tiếc không có cách nào.

Đi vào Phong phủ lầu chính, Từ Viện run một cái, hay là bên trong phòng ấm áp, bên ngoài thật sự là quá lạnh, đối với chỉ mặc một bộ mỏng áo lông Từ Viện mà nói, quả thật có chút chịu không nổi. Chà xát tay, Từ Viện lặng lẽ nhìn một chút xung quanh, toàn bộ trong phòng khách không có thấy một người, Từ Viện nghĩ có chút kỳ quái, lẽ nào lầu chính trong không ai? Lúc này phải còn chưa tới cơm tối thời gian đâu, theo lý thuyết phải có rất nhiều người mới đứng a.

Từ Viện nơi nơi nhìn xung quanh, đợi nửa ngày cũng không có phát hiện một bóng người, dường như lớn như vậy lầu chính trong chỉ có một mình nàng giống nhau, thật chẳng lẽ tất cả mọi người đi chuẩn bị hội nghị tài chính phải không? Nếu như Chung Bá và Kiều Phong đều không có ở đây vậy tốt nhất bất quá Từ Viện trong lòng nghĩ như vậy đến, sau đó rón rén hướng Kiều Phong phòng làm việc của đi tới.

Đi qua hẹp dài lối đi nhỏ, Từ Viện từng bước từng bước tới gần phòng làm việc, hiện tại nàng chỉ có thể nghe gặp hô hấp của mình tiếng, cảm quan đã tăng lên tới lớn nhất hạn độ, liền là một cây châm rơi trên mặt đất Từ Viện cũng có thể trước tiên nghe được, lần này không thể so với người lúc trước ở Kiều Phong phòng làm việc của trong, lần này nếu như bị phát hiện nói, nàng có thể liền không có bất cứ lý do nào có thể giải thích.

"Phong tổng, nói như vậy, cá nhân ta nghĩ có chút không tốt lắm a."

Ngay Từ Viện cảnh giác thời điểm, đột nhiên một thanh âm vang lên, tức khắc Từ Viện toàn thân cứng ngắc, cả người đứng ở tại chỗ không dám nhúc

nhích, mồ hôi hột bắt đầu ở cái trán hội tụ, sau đó theo khuôn mặt rĩ ròi trên mặt đất, tâm tình đều nhắc tới tiếng nói mất. Lẽ nào bị phát hiện sao? Quả nhiên làm sao có thể lâu chính biết không ai đâu, hay là bản thân sơ suất quá, làm sao bây giờ, hiện tại nên tìm lý do gì đâu, xong rồi, cái này thực sự xong rồi, Từ Viện trong lòng nghĩ như vậy đến, có một loại cảm giác tuyệt vọng.

Bất quá đợi một hồi, Từ Viện cũng không có nghe thấy có người qua đây tiếng bước chân cửa, cái này mới nhìn chung quanh, không nhìn thấy một bóng người, kỳ quái, Từ Viện có chút nghi ngờ, vừa mới rõ ràng bản thân nghe được thanh âm a, chẳng lẽ là mình quá khản trương nghe thấy ảo giác?

"Cái này có cái gì không tốt? Thử một chút, không ảnh hưởng toàn cục."

Ngay Từ Viện cho là mình nghe thấy ảo giác thời điểm, đột nhiên lại một tiếng nói chuyện truyền tới, lúc này Từ Viện nghe rõ ràng, cái này giọng nói buồn buồn, không phải rất vang, nguyên lai là từ một bên trong phòng của truyền tới, đi qua trong khe cửa lộ ra ngọn đèn, Từ Viện xác nhận suy đoán của mình, lúc này mới thở dài một hơi, sau đó lặng lẽ di chuyển đến bên tường, tới gần cửa phòng bên cạnh.

"Vạn nhất xảy ra hiệu quả trái ngược làm sao bây giờ?"

Từ Viện len lén nghe, nhận ra cái thanh âm này là Chung Bá thanh âm, mà một thanh âm khác dĩ nhiên chính là Kiều Phong không thể nghi ngờ.

Trùng hợp như vậy, vừa lúc bình kiến hai người đang nói lời nói, nghe cái này nói chuyện nội dung hình như là có chuyện trọng yếu gì, nói không chừng chính là về Trương Từ Vũ chuyện tình, thế là Từ Viện quyết định nghe trước một chút sẽ bàn, thế là hai cái tay đỡ được bức tường, sau đó đem đầu lên lên để sát vào đến cạnh cửa, bắt đầu cẩn thận nghe.

"Đó chỉ có thể nói Trương Từ Vũ hợp lại không thích hợp mà thôi, chúng ta thả bỏ qua một, cũng không thể ra bất kỳ bất ngờ." Kiều Phong nói ra.

Trương Từ Vũ! Từ Viện nghe thấy được Kiều Phong đang nói tên Trương Từ Vũ, bản thân quả nhiên không có nghe lầm, đề nén xuống tâm tình khản trương, Từ Viện tiếp tục nghe tiếp.

"Nhưng mà ngài cái này là cần gì chứ? Để cho Hoa Đăng, để cho Trương Từ Vũ, hiện tại thậm chí để cho Từ Viện đều có ý biết chuyện này." Chung Bá bèn hỏi.

"Để cho ta có ý biết? Thật chẳng lẽ là có ý? Là diễn trò? Cái tên tài liệu là giả? Làm sao có thể? Lẽ nào Trương Từ Vũ nói đúng?" Từ Viện trong lòng cả kinh, nghe Chung Bá hỏi như vậy, và Trương Từ Vũ nói với hắn gần như tám chín phần mười, lại là một trò bịp bợm, Từ Viện tay không khỏi nắm thật chặt tường, cái âm mưu này nói rõ, lẽ nào Kiều Phong thật là Trương Từ Vũ cha mẹ hung thủ? Từ Viện trong lòng nhất thời nguội một đoạn.

"Thế này mới có thể thử thách Trương Từ Vũ a, nếu như hắn biết ta hại cha mẹ hắn sẽ như thế nào đâu? Sẽ cùng ta phản bội làm thù? Hay là nhịn xuống phần nợ và ta thẳng thần thành khản đối đãi? Hay là những chuyện khác? Ta muốn biết, Trương Từ Vũ đối với ta rốt cuộc là có bao nhiêu tín nhiệm, đối mặt mấy tin tức này hắn sẽ lại xử lý như thế nào mà thôi, nếu như hắn có thể đi qua thử thách, ta tự nhiên sẽ đem Phong Đăng tất cả giao cho hắn. Nếu như không thể, chỉ có thể nói hắn còn không hợp cách, ta sẽ nói cho hắn biết chuyện này nhưng thật ra là giả." Kiều Phong nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cự Ngịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 252: hiện trường hội nghị (thượng)

"Vẫn thử thách Trương Từ Vũ?"

"Vẫn thử thách Trương Từ Vũ."

Theo câu nói sau cùng hạ xuống, trong phòng bắt đầu lâm vào thời gian dài yên lặng. Từ Viện lại nghe một hồi, phát hiện bên trong không có gì động tĩnh, vì đề tránh cho Chung Bá và Kiều Phong đột nhiên ra, Từ Viện thận trọng rời khỏi phòng cửa, bình phục một cái tâm lý bắt đầu khởi động tâm tình, sau đó rón rén tạm thời rồi đi lâu chính. Hiện tại Kiều Phong và Chung Bá đều ở đây lâu chính trong, hơn nữa không biết lúc nào sẽ ra, Từ Viện lúc này nếu như còn mạo hiểm đi vào đem tư liệu, như vậy thì thật sự có có thể bị phát hiện, huống hồ Từ Viện nghĩ mình có thể trùng hợp nghe được chuyện như vậy, nếu so với bắt được tư liệu có giá trị đa.

"Hoà ra Phong tổng là vì thử thách Trương Từ Vũ, cho nên mới có ý bịa chuyện như vậy, thế này thử nhất sự tình đều giải thích thông, Trương Từ Vũ hay là đã đoán đúng một bộ phận, để cho ta thấy tư liệu chuyện này đúng là sự tình trước an bài tốt, có thể là bất kể nói như thế nào, Phong tổng không có thực sự mưu hại Trương Từ Vũ cha mẹ, cái này mới là trọng yếu nhất." Từ Viện trong lòng suy tư về, đêm nay qua đây lại trong lúc vô tình biết một thiên đại bí mật.

Không chút suy nghĩ, Từ Viện liền đi về, lúc này đây, nàng có thể đem chân tướng của chuyện nói cho Trương Từ Vũ, hôm nay chuyện gì đều đã trải qua giải thích thông, không có bất kỳ nghi ngờ, Trương Từ Vũ còn có thể dùng cái gì đến phản bác nàng?

Nhẹ nhàng mà thở ra một hơi, Từ Viện mới vừa cùng Trương Từ Vũ khắc khẩu hết, khó tránh khỏi hiện tại gặp mặt có chút hơi xấu hổ, bất quá Từ Viện vẫn đưa tay đẩy ra Trương Từ Vũ cửa phòng ngủ.

"Thế nào? Đã trở về? Dem tư liệu cảm về?" Nghe thanh âm, Trương Từ Vũ quay đầu thấy được Từ Viện, thế là thả tay xuống trong đó chuyện tình, hướng về phía Từ Viện cười bèn hỏi.

"Không có, không có bất kỳ tư liệu." Từ Viện mặt không thay đổi hồi đáp.

"Được rồi, ta biết mục đích của ngươi, ta sẽ không trách ngươi, ngươi là tốt với ta ta biết, sau đó không được còn như vậy gây khó khăn cho ta, ngươi sớm muộn gì cũng sẽ thấy rõ ràng Kiều Phong mặt mũi thực." Trương Từ Vũ cho rằng Từ Viện tinh táo lại cho nên chạy đã trở về, Trương Từ Vũ không cảm thấy thực sự biết tồn tại như vậy một phần tư liệu, cho nên cũng không trách tội Từ Viện lừa gạt hấn.

"Ta không cảm về tư liệu, không phải là bởi vì không có tư liệu, mà là bởi vì ta nghĩ đã không có cần phải cảm về cho ngươi xem." Từ Viện nói rất chân thành, đối với Trương Từ Vũ cái loại này không tin nhiệm lộ ra một chút xấu xem thường.

"Ngươi có biết hay không ngươi đang nói cái gì? Đến bây giờ còn không muốn nói thật với ta?" Trương Từ Vũ nhíu mày một cái, nhìn Từ Viện vẻ mặt nghiêm túc, Trương Từ Vũ cảm thấy rất kỳ quái, lẽ nào lúc này Từ Viện còn dự định kiên trì sao? Có thể nàng lại nghĩ tới điều gì cái khác khuyên nói biện pháp của mình?

"Ta biết ngươi không tin ta, bởi vì ta không bằng ngươi, ngay cả ngươi một phần mười cũng không bằng, cho nên ngươi cảm thấy ngươi cũng không biết chuyện tình ta làm sao có thể biết đâu? Cho nên tất cả mọi chuyện đến phòng của ngươi đều biến thành trùng hợp, ở ta trong miệng liền biến thành lời nói dối có thiện ý. Ta không phải muốn giúp ngươi, ta là muốn giúp bản thân ta, ta đây Phong Đăng lớn lên, nơi này chính là nhà của ta, nếu như ngươi và Phong tổng với bất kỳ lý do chối gạt, cuối cùng xui xẻo không phải Phong tổng cũng không phải ngươi, mà là ta bản thân." Từ Viện bình tĩnh nói, lúc này đây nàng không có giận dữ, không có tủi thân, cũng không dừng la to, chẳng qua là bình tĩnh hướng về phía Trương Từ Vũ nói.

Trương Từ Vũ nghe xong Từ Viện nói trong lòng đột nhiên có chút không quá thoải mái, Từ Viện yên lặng để cho Trương Từ Vũ có chút không quá thích ứng, trước đây Từ Viện luôn luôn buồn bực, đem trong nội tâm vậy chút nhận xét tất cả đều biểu lộ ra, thậm chí đôi khi Trương Từ Vũ nghĩ Từ Viện là bởi vì để cho mình thỏa hiệp cho nên mới đem tâm tình biểu hiện ra ngoài. Thế nhưng hôm nay là lần đầu tiên, Từ Viện không có bất kỳ cảm tình gì lưu lộ, dường như nàng đang nói chuyện tình cùng mình một chút quan hệ cũng không có giống nhau, cũng chính là thế này, để cho Trương Từ Vũ không dám nói nữa ra vậy chút không tin.

"Ngươi dự định nói cái gì?" Trương Từ Vũ trầm mặc một hồi, sau đó bèn hỏi.

"Vừa mới ta dự định đi lầu chính đem vậy phần văn kiện lấy ra, không phải là vì khác, liền xông ngươi không tin ta điều này, ta chỉ muốn đem tài liệu vào tới mặt của ngươi lên để cho ngươi tốt nhất nhìn một cái, ta vào lầu chính sau đó không có thấy người, thế nhưng đang chuẩn bị đi Phong tổng phòng làm việc thời điểm ta tình cờ nghe thấy được bên cạnh trong phòng có tiếng người nói chuyện, tỉ mỉ nghe xong một hồi là Phong tổng và quản lý Chung ở bên trong đàm luận tình, chính là đang nói chuyện của ngươi, không sai, vậy phần hồ sơ là có ý để ở nơi nào, vô luận là có ý gạt ta lầu chính không ai cũng tốt, hay là gạt ta phải thay đổi phòng làm việc cũng tốt, còn là có ý để cho ta đi thu thập phòng làm việc cũng tốt, cũng là vì để cho ta cho ngươi biết chuyện này, ngươi nói không sai, quả thực, phần văn kiện này cũng là nguy tạo, thế nhưng ngươi biết vì sao sao?" Từ Viện bèn hỏi.

Trương Từ Vũ nghe Từ Viện nói, sắc mặt có cái gì không đúng, thế nhưng như cũ làm bộ bình thường dáng vẻ nhìn Từ Viện, không nói gì, thế nhưng trong ánh mắt toát ra kinh ngạc và hiếu kỳ hiển lộ không thể nghi ngờ.

"Chính là vì thử thách ngươi, thử thách ngươi ở đây biết loại chuyện như vậy dưới tình huống sẽ làm sao, là biết giống như bây giờ nhận định là Phong tổng không thể nghi ngờ sau đó dự định và hấn đầu rút cuộc đâu? Hay là lựa chọn tín nhiệm Phong tổng tự mình đi và hấn hỏi cho rõ đâu? Đây là Phong tổng tại sao muốn giả tạo tài liệu, tại sao muốn làm bộ mình chính là hung thủ, cho ngươi, để cho Hoa Đăng những người đó tin là thật. Nếu như ngươi lựa chọn là người trước, như vậy Phong tổng biết không chút do dự bỏ đi ngươi, lại không biết đem Phong Đăng giao cho ngươi, nếu như ngươi lựa chọn là người sau, như vậy mới nói rõ ràng Phong tổng không có nhìn lầm người, ngươi quả thực đối với Phong tổng là tuyệt đối tín nhiệm. Đáng tiếc, Trương Từ Vũ, ngươi biết không? Ngươi ở bên ngoài có thể không chế được tâm tình tự của người khác, thế nhưng ngươi ở nơi này lại không khống chế được tâm tình của mình. Cho nên ngươi không kỳ quái, vì sao Hoa Đăng sẽ biết tin tức như thế? Không kỳ quái vì sao rõ ràng Phong tổng biết một sự tình lại không chủ động và ngươi nói? Hấn là đang quan sát ngươi, đang quan sát phản ứng của ngươi. Ta ngày hôm nay nói cho ngươi những thứ này, không phải là vì khác, liền là để cho ngươi biết một sự thật mà thôi, ngươi tin cũng tốt, không tin cũng tốt, đều chính ngươi lựa chọn, ta chỉ phụ trách nói cho ngươi biết mà thôi. Nói thật đi, trong lòng ta thực sự không muốn để cho ngươi biết chuyện này, thế này Phong tổng thì sẽ biết, hấn đích xác là xem lầm người. Ta không biết ngươi và Phong tổng trong lúc đó rút cuộc đã xảy ra chuyện gì, thế nhưng ngươi ngày hôm nay đừng quên là ai cho, không có Phong tổng, ngươi ngày hôm nay ngay cả ta cũng không bằng." Nói xong, Từ Viện cười lạnh một tiếng, nàng đột nhiên cảm thấy Trương Từ Vũ trên người có một loại khí tức để cho mình rất không thích, luôn cảm thấy như vậy Trương Từ Vũ đang chậm rãi đi tới một hướng khác đi, không còn giống mới vừa mới vừa lúc mới bắt đầu như vậy, khiến người ta một loại cảm giác rất thoải mái. Từ Viện sau khi nói xong, liền xoay người rồi đi Trương Từ Vũ căn phòng, Trương Từ Vũ còn ngăn người tại đó, không có phục hồi tinh thần lại.

Từ Viện từng bước từng bước bắt đầu xuống lầu, mỗi tiếp theo giai thang gác, Từ Viện trong lòng sẽ trở nên càng trầm trọng một chút, ta đây là thế nào? Từ Viện hỏi như vậy bản thân, vốn có không phải là như vậy a, tại sao mình sẽ nói ra nói vậy, vốn có Từ Viện phải nói cho Trương Từ Vũ chuyện này sau đó để cho Trương Từ Vũ làm nhanh lên ra phản ứng được thắng được Phong tổng tín nhiệm, nhưng lại là biến thành Từ Viện đối với Trương Từ Vũ thất vọng, có thể đây thật là Từ Viện hiện tại chân thật nhất nội tâm về hình người.

Ở Từ Viện đi sau đó, Trương Từ Vũ như cũ đứng ở nơi đó, ánh mắt có chút đại ra, hấn nghĩ cái này vẫn là lần đầu tiên Từ Viện dùng thái độ như vậy nói

chuyện với hắn, mặc kệ nói như thế nào, Trương Tử Vũ trong lòng đột nhiên cảm giác có chút vắng vẻ.

Thật chẳng lẽ chính là mình sai rồi sao? Kiều Phong cũng không có thể mỗi thời mỗi khắc đều liệu sự như thần, Từ Viện biết quyết định chạy đến Phong phủ đem mấy thứ chuyện này, hắn không có khả năng sớm biết, đồng thời tốt như vậy chắc chắn thời gian để cho Từ Viện vừa mới như vậy tự nhiên nghe được đối thoại, cho nên Từ Viện nói như vậy, phải nói rõ ràng lần này là thật sao? Hơn nữa nhìn Từ Viện biểu tình cũng không giống như là đang nói đùa, nhưng mà nếu như Từ Viện nói là sự thật, như vậy thì nói rõ những thứ khác hết thấy đều là giả? Đã biết sao lâu tới nay sưu tập tư liệu, hoặc là nói Hoa Đăng cho tư liệu của mình, hết thấy tất cả tất cả cũng là giả? Cũng là bởi vì Kiều Phong muốn thử thách bản thân? Kiểm tra bản thân?

Trương Tử Vũ đối với loại ý nghĩ này có chút không thể tiếp thu, nhưng mà hiện nay đến xem dường như cũng chỉ có lựa chọn như vậy, không phải nói Trương Tử Vũ không muốn hết thấy đều khôi phục như cũ, chẳng qua là Trương Tử Vũ nghĩ cho tới nay hắn đều vì một mục tiêu đang cố gắng, mà đang ở vừa mới, Trương Tử Vũ thời gian dài như vậy tới nay cái tên mục tiêu lập tức liên sụp xuống, Trương Tử Vũ có chút mờ mịt, nếu không phải Kiều Phong, khó khăn như vậy nói hay là Hoa Đăng sao? Trịnh Hoa Long đã chết, lẽ nào hại chết cha mẹ mình chính là Trịnh Bản?

Vừa nghĩ tới Trịnh Bản, Trương Tử Vũ sẽ không cảm có chút khinh thường, Trịnh Hoa Long đối với Trương Tử Vũ mà nói, còn có không ít tính khiêu chiến, cuối cùng có thể thành công đưa Trịnh Hoa Long vào chỗ chết, đó là bởi vì vận khí tốt, nhưng mà Trịnh Bản, lại làm cho Trương Tử Vũ có chút không đề được hứng thú.

Nếu quả như thật là Trịnh Bản nói, như vậy hết chuyện này liền kết thúc? Thù cha mẹ mình cứ báo như vậy? Sau đó thì sao? Sau đó bản thân liền phải tiếp tục thế này quá cuộc sống như thế phải không? Không biết thế nào, Trương Tử Vũ có chút không nói được bất đắc dĩ, lâu dài tới nay, chính là như vậy một loại bầu không khí, một loại tâm tình càng không ngừng chèn ép Trương Tử Vũ, thể xác và tinh thần lên một mệt mỏi rồi rồi để cho Trương Tử Vũ liệu mạng lên tinh thần, lâu ngày, Trương Tử Vũ đã thành thói quen cảm giác như vậy, đang là áp lực như vậy mới thúc ép Trương Tử Vũ để cho mình trở nên càng ngày càng ưu tú, nhưng là bây giờ, cảm giác bao quanh áp lực của mình lập tức đã không có, trở nên không rõ ràng, ngược lại có chút không thích ứng, dường như thiếu hụt thứ gì giống nhau.

Trương Tử Vũ nghĩ như vậy, toàn bộ trong đầu một mảnh hỗn loạn, không biết nên làm cái gì bây giờ, không biết hiện tại ứng với nên làm những gì, không biết nên thế nào đối mặt hôm nay cục diện, bản thân kế hoạch nhiều như vậy chuyện tình rất cuộc nên thế nào xử lý, Trương Tử Vũ trong lúc nhất thời còn không có biện pháp chính lý rõ ràng.

"Thế nào? Lúc này có thể đi?" Ở trong một gian phòng khác, Kiều Phong nhìn màn ảnh trong hình ảnh, hướng về phía Chung Bá bèn hỏi.

"Phải là có thể, không có ra bất kỳ kẻ hở, lúc này phải có thể, thế nào cũng có thể tin." Chung Bá đóng cửa trước mặt các đồng hồ đo, hướng về phía Kiều Phong cười cười hồi đáp.

"Cuối cùng cũng đã không có trong lòng đề nặng tảng đá, hiện tại sẽ chờ Trương Tử Vũ qua đây chủ động tìm ta đi." Kiều Phong lộ ra một bộ nụ cười nhẹ nhõm nói ra.

"Ta một sẽ đi đem máy ghi âm trở về thu, hoàn hảo ngài lúc trước ở lầu chính trong gần qua vài cái camera, nói cách khác việc này thật đúng là không dễ làm." Chung Bá cười một cái nói.

"Đây chính là rất sớm trước đây ra về, sau đó phát hiện không có ích lợi gì, ngày hôm nay ngược lại lần đầu tiên đứng hàng công dụng." Kiều Phong nói ra. Ngày hôm nay nhờ có cái này monitor, có thể cho Kiều Phong và Chung Bá ở những phòng khác có thể quan sát được lầu chính phòng khách tất cả tình trạng, có thể biết Từ Viện đến đây lúc nào, sau đó sẽ dùng thực hiện để ở trong phòng ghi âm khi truyền phát tin trước đó lục được thanh âm, làm cho Từ Viện cho là mình nghe được chính là hai người thực lúc ấy đối thoại, để cho Trương Tử Vũ phải tin tưởng cái này là sự thực.

"Đúng vậy, vậy ngài đêm nay sớm nghỉ ngơi một chút đi, ngày mai phong hội bố trí lại bắt đầu." Chung Bá gật đầu phụ họa.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 253: hiện trường hội nghị (trung)

Tick tick tick, tick tick tick, đồng hồ báo thức đúng giờ vang lên, bất quá còn chưa có vang vài tiếng, đã bị một rộng lớn bàn tay cho sờ ngừng.

Trương Tử Vũ lác đầu, để cho mình trở nên thanh tỉnh một chút, sau đó từ trên giường ngồi dậy. Hết thấy đều và thường ngày, Trương Tử Vũ đã dưỡng thành loại này làm việc và nghỉ ngơi quen nếp, vô luận cái gì khi trời, vô luận có cái gì ... không an bài, hắn đều có thể đúng giờ ở 6 giờ rời giường, đã tạo thành một quy luật, bất quá Trương Tử Vũ nhớ kỹ mình đã thật lâu không có được đồng hồ báo thức đánh thức, rất sớm trước đây bắt đầu, Từ Viện cũng đã tự mình gọi Trương Tử Vũ rời giường, thời gian luôn luôn so với đồng hồ báo thức nhanh 1 phút chừng đó, thế này mỗi lần cũng là Trương Tử Vũ tỉnh sau đó đồng hồ báo thức mới vang.

Cho nên khi ngày hôm nay Trương Tử Vũ đang ngủ nghe được đồng hồ báo thức vang lên thời điểm, cũng có chút có chút không thích ứng, đứng dậy sau đó mới phát hiện hoá ra ngày hôm nay Tử Viện cũng không có gọi mình. Chẳng lẽ là ngày hôm nay Tử Viện có chuyện gì sao? Trương Tử Vũ cũng không nhiều nhớ, đứng dậy mặc quần áo tử tế, sau đó giặt đơn rửa mặt hết ngồi ở trước bàn đọc sách đọc sách, trong lòng suy nghĩ điểm tâm làm sao bây giờ, nếu như hôm nay Tử Viện không có ở đây, sớm như vậy cơm phải đi lâu chính ăn xong, nhưng mà Trương Tử Vũ hiện tại cũng không nhớ được tới Kiều Phong, tối hôm qua Tử Viện nói để cho Trương Tử Vũ trong lòng bây giờ còn tâm tư hàng vạn hàng nghìn, đối với Kiều Phong cảm giác lại trở nên mơ hồ, không biết là phải tín nhiệm hay là cừu địch, cho nên hiện tại không hy vọng nhìn thấy Kiều Phong, không phải biết hết sức xấu hổ.

Cũng không lâu lắm, Trương Tử Vũ đột nhiên nghe cửa đẩy ra thanh âm, thế là xoay người đi xem, thấy Tử Viện đang cầm bình thường đưa điểm tâm bàn tử đi đến, tức khắc có chút bất ngờ, Tử Viện chưa có tới gọi hân hân còn tưởng rằng Tử Viện không ở đâu, nhưng mà Tử Viện hiện tại lại xuất hiện cho hân đưa điểm tâm.

"Cái này là của ngài điểm tâm, xe ở mười giờ bị được, đến lúc đó đưa ngài đi Phong Đăng tổng bộ, nếu như có chuyện mời theo lúc ấy gọi." Tử Viện mặt không thay đổi đã đi tới, đem bữa sáng đặt ở Trương Tử Vũ trên bàn, sau đó lấy ra một Trương Tử Vũ cho tới bây giờ đều chưa từng thấy qua vỏ thi thảm. Sau khi nói xong, Tử Viện nhẹ nhàng mà bái một cái, sau đó xoay người rời đi, không có nói thêm câu nào.

"Tử Viện? Tử Viện? Đây là cái gì tình huống?" Trương Tử Vũ được Tử Viện cái này mấy cái khiến cho không nghĩ ra, Tử Viện còn chưa từng có thể này qua, coi như như là máy móc giống nhau, một chút tình cảm cũng không có, chẳng lẽ là Kiều Phong yêu cầu nàng làm như vậy? Thế là ngay cả kêu vài tiếng, cũng muốn hỏi một rõ ràng.

"Xin chào, xin hỏi còn có chuyện gì sao?" Tử Viện xoay người rất cung kính bèn hỏi, cái thanh âm này để cho Trương Tử Vũ không có cảm giác được bất kỳ thoải mái, ngược lại có loại rất cảm giác lạnh như băng, không cảm thấy rung mình một cái.

"Tử Viện người thế nào là lạ? Người ngày hôm nay là thế nào? Làm gì loại giọng nói này a? Ta có chút không thích ứng, người hay là đổi trở về người thì ra là đi." Trương Tử Vũ nói ra, Tử Viện cái dạng này để cho hân toàn thân đều nổi da gà.

"Ta ngày hôm nay rất bình thường, sau đó ta biết dựa theo hành động như vậy quy tắc đến yêu cầu mình, người từ từ thích ứng thì tốt rồi, ta là quản gia, quản gia cần phải làm là thay người ngồi xong mỗi ngày an bài, phản ứng được hàng ngày bắt đầu cuộc sống hàng ngày mà thôi, những chuyện khác ta không có quyền lực hỏi đến, cũng không dùng quyền lực nhúng tay." Tử Viện bình thản nói ra.

"Có thể là chúng ta là bằng hữu a? Giữa bằng hữu nói chuyện không cần thế này." Trương Tử Vũ trả lời, hân nhưng cho tới bây giờ không đem Tử Viện xem thành là của hân quản gia, hân cũng không cần Tử Viện đối với hân cung kính.

"Chúng ta là cấp trên và thuộc hạ quan hệ, ta chỉ là quản gia của người." Tử Viện lạnh lùng nói.

"Làm sao vậy? Cũng bởi vì chuyện ngày hôm qua buồn bực? Nên nói ta không tất cả nói sao? Người còn muốn thế nào?" Trương Tử Vũ có chút vội vàng xao động nói, hân nhìn ra Tử Viện vẫn còn ở bởi vì chuyện ngày hôm qua không vui, cho nên mới biến thành cái dạng này, Trương Tử Vũ vừa nghĩ tới chuyện gần nhất tình, liền tâm phiền ý loạn, lần này ngay cả lúc trước cùng mình quan hệ tốt nhất Tử Viện cũng biến thành cái dạng này, Trương Tử Vũ lần đầu nghĩ toàn bộ cuộc sống đều không được bình thường.

"Người nói cho ta biết cái gì gọi là bằng hữu? Bằng hữu chính là tri tâm đầy phúc, tối thiểu muốn làm đến tín nhiệm, Trương Tử Vũ, ở trên người người ta không có nhìn thấy một chút tín nhiệm, ta không cảm thấy chúng ta có thể xưng là bằng hữu hai chữ, chỉ có thể nói chủ tớ quan hệ tốt mà thôi, là lỗi của ta, ta lúc trước nghĩ nhiều lắm, thậm chí một lần tưởng tượng qua, bất quá cảm ơn người, hôm qua để cho ta thanh tỉnh ý thức được ta sai lầm của mình, hiện tại ta đã cải chính qua đây, từ hôm nay sau đó, ta sẽ là của người quản gia, chịu trách nhiệm người hằng ngày an bài và sinh hoạt hàng ngày, những phương diện khác ta sẽ không can thiệp người, ta chỉ biết làm tốt bản thân ta thuộc bốn phận chuyện tình, đây cũng là ta vốn nên là làm như vậy, nếu như người thái độ đối với ta không hài lòng, có thể bất cứ lúc nào hướng Phong tổng phản ứng, nếu như Phong tổng đồng ý thay đổi quản gia lời nói, như vậy ta không có bất kỳ ý kiến gì." Tử Viện cười một cái, không phải cái loại này nụ cười hoàn toàn là một loại lạnh nhạt nụ cười, sau đó Tử Viện từng chữ từng câu nói, mỗi một câu nói cũng là thật tình như thế, nghe vào Trương Tử Vũ trong lòng như là đao cắt giống nhau, hân chưa từng có nghĩ đến biết là kết cục như vậy, Tử Viện đối với hân thái độ chuyển biến hoàn toàn khiến động Trương Tử Vũ trong lòng rất nhu nhược nơi ấy.

"Tử Viện, người đừng như vậy. Ta xin lỗi được sao? Ta nói xin lỗi với người, là ta bất thường, ta khi đó rất cố chấp, không có nghe lời của người nói, ta sau đó sẽ không được chứ?" Trương Tử Vũ có chút khẩn cầu nói, hân không hy vọng sau đó và Tử Viện đều có thể là quan hệ như vậy, điều này làm cho hân khó có thể tiếp thu.

"Đã chậm, ta không muốn lại nếm được cái loại này không được tín nhiệm cảm giác, nếu như không có chuyện vậy ta liền đi, ngài thứ nhất hằng ngày an bài là 10 giờ, nội dung là đi Phong Đăng tổng bộ tiến hành hội trường bố trí, ngài bữa trưa sẽ ở Phong Đăng chuẩn bị, ta sẽ ở 9 giờ 50 thời điểm nhắc tới tình ngài." Tử Viện ánh mắt của trong hiện lên một chút mềm mại, bất quá rất nhanh đã khôi phục đạm mạc, sau đó lập lại một lần vừa mới nói, bái một cái sau đó rời khỏi phòng.

Tử Viện trong lòng cũng là rất vùng vẫy, Trương Tử Vũ không hy vọng thay đổi thành kết cục như vậy, nhưng mà Tử Viện như thế nào biết nhớ đâu? Chẳng qua là Tử Viện đột nhiên phát hiện, mình và Trương Tử Vũ trực tiếp bản lĩnh liền cách một tầng cái chắn, chẳng qua là lúc trước vẫn luôn không có hiện lộ ra, biết hôm qua, Tử Viện mới phát hiện, vô luận như thế nào dạng tầng bình chướng này cũng không phải có thể biến mất, nàng không muốn ở bản thân lừa gạt mình, cũng không muốn ở bị thương tổn, cho nên nàng lựa chọn rời khỏi, không còn có bất kỳ tưởng tượng, bởi vì mình tưởng tượng càng đẹp được, hiện thực mang tới thương tổn cũng lại càng lớn, điểm này Tử Viện đã thiết thực cảm nhận được, cho nên Tử Viện mới quyết định, từ nay về sau hoàn toàn cải biến, mình chính là một rất thông thường quản gia, giao trái tim thái độ rất thấp, không hề bị đến ngoại giới quấy rầy, thế này cũng sẽ không lại bị thương tổn.

Tử Viện làm ra quyết định như vậy hạ to lớn lòng tin, nhưng mà, đang nghe Trương Tử Vũ lần đầu tiên thế này cùng hân nói xin lỗi cam đoan thời điểm,

trong lòng không phải rất kiên cường nằng nài có chí chốc lát dao động, bất quá cần hay là cần rằng kiên trì, nằng biết, chỉ có chân chính kiên trì nổi không còn thỏa hiệp, mới có thể làm chính mình.

"Gặp lại sau, xin người quên cái tên Từ Viện đi." Từ Viện cuối cùng nhìn thoáng qua Trương Từ Vũ phòng ngủ, yên lặng ở trong lòng hướng về phía Trương Từ Vũ nói ra.

Rầm! Một tiếng buồn bực vang, Trương Từ Vũ quả đấm của dùng sức đập vào đàn mộc trên bàn sách, một đầu đón theo cánh tay truyền đến Trương Từ Vũ trong đầu, thế nhưng như cũ không thể để cho Trương Từ Vũ tỉnh táo lại.

"Tại sao có thể như vậy, tại sao có thể có kết quả như vậy? Ta sai rồi sao? Lẽ nào ta làm sai? Có thể là thế nào biết." Trương Từ Vũ lấy tay che đầu, một lần một lần nghi vấn bản thân, Trương Từ Vũ không tin mình biết làm sai, bởi vì hắn làm mỗi một việc, cũng là đi qua hắn nhiều lần suy tính, hắn cho rằng hết thảy có khả năng hắn đều đã trải qua lo lắng đến rồi, là không có khả năng sai được, thế nhưng ngày hôm nay, Trương Từ Vũ lần đầu tiên có một loại cảm giác bị thất bại, hắn thật không ngờ sự tình biết đi cái phương hướng này phát triển, hoàn toàn đã nằm ngoài dự đoán của hắn.

Lần đầu tiên, Trương Từ Vũ ở trong lòng lần đầu tiên có cảm giác đau lòng, hắn đã cực kỳ lâu không có cảm nhận được loại cảm giác này, Từ Viện ở thời điểm, Trương Từ Vũ sẽ cảm thấy rất an tâm, hắn chưa từng có nghĩ tới Từ Viện có một ngày sẽ rời đi hắn, Trương Từ Vũ coi Từ Viện là thành bản thân người thân cận nhất, đem bí mật của mình và Từ Viện chia sẻ, hắn nghĩ thế này là đủ rồi, thế cho nên Từ Viện hôm qua tức giận lúc rời đi, Trương Từ Vũ cho rằng ngày thứ hai tổng hội khôi phục lại bộ dáng lúc trước. Nhưng mà không có, một buổi tối thời gian, vừa cảm giác dậy, hết thảy đều thay đổi, Từ Viện như cũ không còn là cái tên hắn biết Từ Viện, vốn có hai người không có gì giấu nhau, hiện tại biến thành như vậy rõ ràng trên dưới cấp, cái này so với biến thành người xa lạ còn để cho Trương Từ Vũ chịu không nổi.

Thình thịch rầm! Trương Từ Vũ lại hợp với thất bại ba dưới bàn, toàn bộ tay đã đỏ lên, nhưng mà Trương Từ Vũ nghĩ trên tay đau đón một chút đều trị hoãn không giải được trong lòng khó chịu.

"Bình tĩnh, Trương Từ Vũ, bình tĩnh, còn có biện pháp, còn có biện pháp, người phải hiểu rõ chân tướng của chuyện, người nhất định phải hiểu rõ." Trương Từ Vũ nỗ lực để cho mình tỉnh táo lại, hiện tại còn không biết thế này cam chịu thời điểm, Từ Viện tức giận chỉ là bởi vì mình không tin nhiệm hắn, nhưng mà ở vào thời điểm này, Trương Từ Vũ không cách nào dễ dàng tin tưởng bất luận kẻ nào, Trương Từ Vũ trong nội tâm kỳ thực còn tiềm thức có bảo hộ, đối với hắn nhân không có khả năng trăm phần trăm tin tưởng, hắn chỉ tin tưởng phán đoán của mình, hắn nghĩ, nếu như mình thực sự biết rõ chân tướng của chuyện, mà cái này chân tướng thực sự tựa như Từ Viện nói như thế lời nói, như vậy hắn nhất định sẽ thật tốt và Từ Viện nói xin lỗi, hắn biết tranh thủ Từ Viện tha thứ.

Rất nhanh, Trương Từ Vũ bình tĩnh lại, không có đi tìm Từ Viện, chẳng qua là đợi ở trong phòng tự hỏi câu hỏi, thời gian bất tri bất giác đến rồi gần mười giờ thời điểm, Từ Viện cũng đúng giờ nhắc tới tình Trương Từ Vũ chuẩn bị xuất phát.

Trương Từ Vũ thở dài một hơi, không có cùng Từ Viện tiếp tục khẩn cầu tha thứ, chẳng qua là yên lặng tiếp nhận rồi sự thật này.

Từ Viện theo Trương Từ Vũ cùng nhau ngồi trên xe, đi Phong Đảng tổng bộ, cái này là Từ Viện lần thứ hai đi Phong Đảng tổng bộ, vốn có ở trên đường, Từ Viện phải cùng Trương Từ Vũ giới thiệu về tổng bộ tình huống, nhưng là bởi vì hai cái lúc trước trong nháy mắt biến hóa quan hệ, Từ Viện dọc theo đường đi đều giữ vững lặng im.

Rất nhanh, xe liền đến Phong Đảng tổng bộ, Phong Đảng building.

Trương Từ Vũ xem như ngoại giới đồn đãi Phong Đảng người nổi nghiệp, lần đầu tiên tới Phong Đảng tổng bộ, Phong Đảng không hổ là xem như gần với Phong Đảng đầu sỏ, tập đoàn tổng bộ đại lâu cũng hết sức khí phái, tuy rằng không nhất định so lên Hoa Đảng, thế nhưng cũng đủ để trở thành một phương địa tiêu kiến trúc.

"Xin chào, ngài chính là ngài Trương đúng không? Vương thành viên hội đồng quản trị đã ở bên trong xin đợi đã lâu, mời đi theo ta." Một người mặc quân áo lao động người trẻ tuổi thay Trương Từ Vũ mở cửa xe ra, sau đó cung kính nói, hiện tại Phong Đảng trên dưới đã biết Trương Từ Vũ ngày hôm nay đã trở về, cửa còn riêng treo ra hoan nghênh Trương Từ Vũ hoành phi.

Trương Từ Vũ gật đầu, sau đó cùng cái này dẫn đường người trẻ tuổi, tiến vào Phong Đảng tổng bộ.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 254: hiện trường hội nghị (hạ)

"Ha ha, ngày hôm nay ngài Trương ngược lại đứng giờ tới trước, ta còn tưởng rằng ta phải đợi rất lâu đâu." Thấy Trương Từ Vũ đến đây, đã ở đại sảnh

chờ Vương Tử Minh chủ động vươn tay nói ra.

"Phong hội thời gian eo hẹp nhiệm vụ nặng, cho nên không dám trễ nãi thời gian, nếu thế này, chúng ta đi trước chúa hội trường nhìn một cái?" Thấy Vương Tử Minh chủ động đưa tay, Trương Tử Vũ cũng mười điểm hữu hảo vươn tay, hai người nhẹ tay nhẹ nắm một cái liền ra đi, Trương Tử Vũ đi thẳng vào vấn đề để tránh khỏi phức tạp, thế là nói ra.

"Không vội, nói vậy ngài Trương phải là lần đầu tiên tới Phong Đảng tổng bộ đi?" Vương Tử Minh cười cười bèn hỏi.

"Không sai, là lần đầu tiên, thế nào? Lễ nào Phong Đảng tổng bộ ở đây còn có cái gì quy củ sao?" Trương Tử Vũ đáp lễ nói, nhìn Vương Tử Minh thế này cười, Trương Tử Vũ một chút đều không có cảm giác ra hữu hảo cảm giác.

"Nói chỗ nào lời nói, chỉ là muốn mượn cơ hội này mang theo ngài Trương ở Phong Đảng trong chuyến vừa chuyển, thế nào người cũng phải đối với Phong Đảng có một hiểu rõ không phải? Không phải đến lúc đó phong hội hơn vạn vừa hỏi nhận người nhốt cho Phong Đảng tình huống, người chẳng phải là không lời chống đỡ?" Vương Tử Minh nói ra.

"Vậy nói như vậy, ta van người đồng sự Vương chuyển." Trương Tử Vũ nghe xong, nghĩ cũng có đạo lý, không thể làm gì khác hơn là gật đầu hướng về phía Vương Tử Minh nói ra.

"Vậy bên này mời, Phong Đảng quản lý kết cấu rất đơn giản, tầng cao nhất đương nhiên là Phong tổng một người không thể nghi ngờ, ở ban giám đốc trong, Phong tổng là chủ tịch, có một phiếu quyền phủ quyết, Phong Đảng tất cả mọi chuyện lớn nhỏ vụ, kể cả chức vụ nhận đuổi, tất cả từ Phong tổng một người định đoạt, ban giám đốc phía dưới, chia làm hai đại bộ môn, một là quản lý bộ, một là phòng kế hoạch, điểm này và những thứ khác tập đoàn là không đồng dạng như vậy, có thể nói Phong Đảng loại kết cấu này vẫn là hết sức đặc thù, trong đó phòng kế hoạch chủ quản công ty tất cả lớn nhỏ điều phối, kể cả chế định chiến lược, làm điều tiết khống chế phân tích, cũng là phòng kế hoạch làm việc, mà quản lý bộ hạ chức tài vụ, hậu cần đợi một chút giống như những thứ khác tập đoàn không sai biệt lắm, từ toàn bộ chủ thể bắt đầu nói, phòng kế hoạch cao hơn cho quản lý bộ." Vương Tử Minh một bên mang theo Trương Tử Vũ vào thang máy, sau đó ngồi thân thể to lớn giải thích, Tử Viện đứng ở một bên an tĩnh nghe, mấy thứ này nâng cũng đại khái giải một chút, trước đây đến Phong Đảng tổng bộ thời điểm nâng cũng nghe qua người ta giới thiệu.

"Nguyên lai là thế này, bất quá nói như vậy chẳng phải là để cho kết cấu hỗn loạn hơn? An bài chiến lược loại vật này ban giám đốc có thể làm đi? Còn một mình làm một độc lập bộ môn, có thể hay không có chút không thích hợp?" Trương Tử Vũ đối với Phong Đảng loại này quản lý kết cấu không phải rất lý giải, đối với thương vụ Trương Tử Vũ tự xem sách cũng tốt, Kiều Phong mời tới giáo sư chỉ đạo hẳn cũng tốt, Trương Tử Vũ đều có không ít hiểu rõ, cho nên lúc này cũng dám đưa ra nghi vấn.

"Ha ha, có thể rất nhiều người đều có thể cho là như vậy, nhưng là như thế này biết làm cho cả tập đoàn hiệu suất càng cao, làm quyết sách người làm ngay quyết sách, mà người thi hành liền chịu trách nhiệm thực hiện, như là dây chuyền sản xuất giống nhau." Vương Tử Minh nhìn một chút Trương Tử Vũ, cười cười, rất nhiều người đều có thể đối với Phong Đảng phương thức này tỏ vẻ không giải thích được, bất quá chỉ có chân chính ở Phong Đảng trong làm việc qua nhân tài sẽ biết, loại mô thức này dưới, hiệu suất sẽ phổ thông hình thức dưới cao một chút, hơn nữa quan trọng hơn là, như vậy hình thức tốt hơn giúp đỡ Kiều Phong khống chế toàn bộ tập đoàn, chính thức như vậy hình thức, mới để cho Phong Đảng với nhau sẽ không xuất hiện con sâu làm rầu nồi canh.

"Nguyên lai là thế này, ngày hôm nay dài kiến thức." Trương Tử Vũ rất khiêm tốn gật gật đầu nói, có thể Trương Tử Vũ bây giờ đối với cho Phong Đảng tại sao muốn dùng loại mô thức này còn chưa phải là rất rõ ràng, thế nhưng Phong Đảng có thể đạt được thành tựu của ngày hôm nay, như vậy hình thức nhất định là có thể lấy chỗ.

"Cái này cũng không coi vào đâu, phòng kế hoạch trung tâm còn có rất nhiều nơi ấy người không biết đâu, cho dù là ta xem như phòng kế hoạch bộ trưởng, cũng tạm thời không có quyền lực hướng người công khai, bất quá nếu như là Phong tổng hợp kim có vàng miệng lời nói, như vậy thì khác nói." Vương Tử Minh cười một cái nói.

Vương Tử Minh như là thuận miệng nói, nhưng mà Trương Tử Vũ cũng nghe được, Vương Tử Minh là muốn giống Trương Tử Vũ cho thấy địa vị của mình, hôm qua Trương Tử Vũ còn chưa có đến Phong Đảng, không biết Phong Đảng như vậy quản lý hình thức, cho nên ở Chung Bá giới thiệu Vương Tử Minh, nói Vương Tử Minh là phòng kế hoạch bộ trưởng thời điểm, Trương Tử Vũ cũng không có như đầu coi ra gì, thế nhưng ngày hôm nay Vương Tử Minh nhắc lại cùng thời điểm, Trương Tử Vũ mới ý thức tới, Vương Tử Minh chỗ ngồi rốt cuộc cao bao nhiêu, hơn nữa Vương Tử Minh cùng mình không sai biệt lắm tuổi tác, Trương Tử Vũ không khỏi âm thầm gật đầu, cái này Vương Tử Minh mặc dù đối với bản thân không hữu hảo, thậm chí còn có cái gì ngoài lòng dạ nhỏ mọn của hắn, thế nhưng chỉ ít Vương Tử Minh là có vốn liếng này.

"Nơi này chính là quản lý bộ tổng bộ, bên kia là quản lý bộ hạ chức tài vụ bộ và truyền thông trung tâm, hiện tại phải là thân gian hội nghị thời gian, cho nên phần lớn công nhân có thể không ở nơi này." Vương Tử Minh mang Trương Tử Vũ đi tới một rất lớn khu làm việc vực nói ra.

"Đồng sự Vương xin chào."

"Đồng sự Vương sớm, đồng sự Vương ngày hôm nay thế nào tới nơi này? Là thị sát sao? Những người này là?"

Rất nhanh, có người liền chú ý tới bên này nói chuyện Vương Tử Minh, lập tức không ít người đứng lên cùng Vương Tử Minh vấn an, cái khác cách khá xa người cũng hướng phía Vương Tử Minh nhẹ nhàng gật đầu tỏ vẻ ân cần thăm hỏi, có thể thấy được Vương Tử Minh ở Phong Đảng địa vị.

"Vị này chính là chúng ta quý khách, các người không phải hàng ngày đòi muốn gặp Trương Tử Vũ sao? Vị này là được." Vương Tử Minh cười cười, hướng về phía vậy chút hỏi người hỏi đáp.

"A? Hẳn chính là Trương Tử Vũ? Thế nào cùng trong TV coi như không giống nhau a."

"Trương Tử Vũ? Cái tên ở qua báo chí truyền rất thần Trương Tử Vũ sao? Ở đâu? Người tuổi trẻ kia chính là? Ngược lại rất đẹp trai a "

"Này, mau nhìn a, đó chính là Trương Tử Vũ, người không phải hàng ngày đòi muốn gặp hán sao? Vậy được rồi."

"Ở đâu? A? Cái tên chính là sao? Thế nào cảm giác không phải rất tuần tú đáng về a? Còn chưa có đồng sự Vương đẹp trai ai."

Vương Tử Minh vừa dứt lời, tức khắc ánh mắt mọi người tất cả hội tụ đến bên này qua đây, bắt đầu bảy môi tám lưỡi thảo luận, thảo luận nội dung tự nhiên là mấy ngày nay ở Phong Đảng trên dưới đều danh tiếng tại ngoại Trương Tử Vũ.

"Tốt lắm, bây giờ còn là giờ làm việc, các người vội vàng trở lại vị trí của mình đi, thế này giống bộ dáng gì nữa?" Vương Tử Minh khẽ nhíu mày một cái, sau đó nói, tuy rằng thanh âm không lớn, nhưng lại là mang theo một loại uy nghiêm không thể kháng cự, những nhân viên này mau ngậm miệng, sau đó trở lại mỗi người trên cương vị đi.

"Cho người chê cười, những nhân viên này mấy ngày nay cũng là tương đối hưng phấn, luôn luôn đang nói luận người, ngày hôm nay nhìn thấy người thật, tự nhiên là có chút kích động." Vương Tử Minh có chút áy náy nói với Trương Tử Vũ. Trương Tử Vũ cười cười, không nói gì.

Kế tiếp, Vương Tử Minh lại mang Trương Tử Vũ và Tử Viện đi thăm Phong Đảng phòng họp, phòng tiếp khách còn có cái khác vài cái tương đối địa phương trọng yếu, chẳng qua là phòng kế hoạch Vương Tử Minh cũng không có mang theo Trương Tử Vũ đi, Trương Tử Vũ hiển nhiên cũng không dùng thế này yêu cầu.

"Hiện tại có thể đi phong hội bố trí hiện trường đi?" Tham quan hết một vòng sau đó, Trương Tử Vũ hướng về phía Vương Tử Minh nói ra.

"Người thật đúng là tích cực, ừ, chúng ta phải đi hội trường đi, Phong Đảng hội nghị trung tâm ngay Phong Đảng tổng bộ building bên cạnh, từ Phong Đảng trong tổng bộ mặt có thể trực tiếp đi tới." Vương Tử Minh gật đầu, hiện tại cũng gần vào buổi trưa, cũng nên đi hội trường.

Rất nhanh, đoàn người liền đến Phong Đảng hội nghị trung tâm, vừa mới đi tới nơi này, Trương Tử Vũ cũng không cảm cảm thán, hội này nghị trung tâm nội bộ đại tiêu, và Long Thành trung tâm hội nghị quốc tế cũng không có kém hơn bao nhiêu, hơn nữa sửa sang hiển nhiên muốn càng cao hơn đương, lúc này trong hội trường đã có không ít người lại tiến hành bố trí chuẩn bị công tác.

"Nơi này chính là phong hội bố trí hiện trường, cụ thể bố trí phương án không có ra, cho nên giai đoạn trước chẳng qua là phải một số người tiến hành đơn giản quét tước, nếu như người đã có bố trí phương án, như vậy trực tiếp nói cho ta biết, ta sẽ đi an bài." Vương Tử Minh nói ra.

"Toàn bộ hội trường có thể dung nạp bao nhiêu người?" Trương Tử Vũ nhìn một chút hội trường, đơn giản quan sát một cái, sau đó bèn hỏi.

"Vì vậy hội nghị trung tâm chẳng qua là dùng để xem như Phong Đảng bên trong hoạt động hoặc là đối ngoại sống vận dụng, trước đây thật không ngờ biết tổ chức loại này quốc tế tính chất hội nghị, cho nên tuy rằng nơi sân lớn, thế nhưng dung nạp số người lượng không nhiều lắm, dung nạp 2000 người chừng đó phải là không có vấn đề, vượt qua sẽ có vẻ có chút chật chội." Vương Tử Minh giới thiệu.

"Nhân số dường như có chút ít." Trương Tử Vũ sau khi nghe xong nhíu mày nói ra, phải biết rằng Long Thành hội nghị trung tâm có thể dung nạp 4000 người, hoàn toàn xứng đáng trung tâm hội nghị quốc tế, thế nhưng cho dù là 4000 người, ở mấy ngày hôm trước buổi họp báo tin tức lên vẫn còn có chút kín người hết chỗ cảm giác, lần này chính thức tổ chức hội nghị, trước không tính là tham gia hội nghị đoàn đại biểu, chỉ là phóng viên cuối cùng nhân số chính là một không lồ chữ số, chỉ dung nạp 2000 người là khẳng định không đủ.

"Ừ, vậy cũng là là gặp phải một vấn đề lớn nhất, nếu như không được, như vậy chỉ có thể hạn chế số người của từng đoàn đại biểu, đồng thời hạn chế tiến vào hội trường phóng viên số người, chọn đại hình truyền thông có thể tiến vào hội trường, những thứ khác truyền thông chỉ có thể đợi sau khi chấm dứt ở cửa phóng vấn." Vương Tử Minh nói ra, chuyện này tha sự trước cũng nghĩ tới, cho nên có một chút mình phương án giải quyết.

"Thế này không được, vắng giới hội nghị cũng không có xuất hiện tình huống như vậy, thế nhưng nếu như ở lần này Phong Đảng tổ chức phong hội lên xuất hiện hạn chế nhân số vào tràng, nhất định sẽ là một cực kỳ ảnh hưởng không tốt, thả đi thuê trung tâm hội nghị quốc tế, cũng không thể hạn chế nhân số." Trương Tử Vũ có chút kiên định nói ra, cái này có chút ngoài Vương Tử Minh dự liệu.

"Trung tâm hội nghị quốc tế? Phong tổng nói, lần này phong hội tổ chức chính là muốn ở Phong Đảng hội nghị trung tâm." Vương Tử Minh nhíu mày nói ra.

"Người là đang cố ý và ta đối nghịch?" Trương Tử Vũ không kiên nhẫn bèn hỏi.

"Ha ha, mới vừa tới thì có quan ư? Lời này chính người và Phong tổng đi nói, đừng ở chỗ này nói." Vương Tử Minh đồng dạng đáp lễ nói.

"Phong hội làm không xong, xấu mặt nhưng mà Phong Đảng, theo ta không có quan hệ gì đi?" Trương Tử Vũ nói ra.

"Dự họp phong hội người cũng không phải ta, mất mặt nói cũng là người ở đây ứng phó, ta không biết người theo ta nói cái này có ích lợi gì." Vương Tử Minh đồng dạng không sao cả nói ra.

"Lời này người dám ngay trước Phong tổng mặt nói?" Trương Tử Vũ rất lâu không có gặp phải thế này cùng bản thân cãi và người, tức khắc hứng thú.

"Không làm đuổi lý sự tình, ta vì sao không dám? Phong hội bố trí là chuyện của người, ta chỉ là phụ trợ mà thôi." Vương Tử Minh nói ra.

"Được rồi, hai người các người ầm ỉ đủ chưa, hôm nay là qua đây làm chánh sự, phong hội đã không có mấy ngày!" Đang Trương Tử Vũ và Vương Tử Minh đối chọi gay gắt thời điểm, đột nhiên thanh âm của một cô gái vang lên, Trương Tử Vũ quay đầu vừa nhìn, Tử Viện đang có chút tức giận nhìn hai người bọn họ, tức khắc, Trương Tử Vũ liền ngậm miệng lại, hiện tại Tử Viện vẫn còn đối với mình rất lạnh nhạt thời kì, Trương Tử Vũ cũng không muốn lại làm tức giận Tử Viện. Vương Tử Minh có chút kỳ quái, cái này người nữ không phải là Trương Tử Vũ quản gia sao? Thế nào Trương Tử Vũ thế này nghe lời của nàng, bất quá nếu Trương Tử Vũ ngậm miệng, như vậy Vương Tử Minh cũng không có khả năng lại thêm dè dặt chuyện, thế là hai người lập tức an tĩnh đứng dậy.

"Mặc kệ nói như thế nào, hiện tại muốn đem toàn bộ hội trường tình huống và ta cần kể nói một chút, kể cả cửa vào lối ra chạy trốn thông đạo quý khách gian và tất cả phương tiện, ta cũng phải có một thứ đại khái giới thiệu, còn có ta phải biết rằng dự toán tình huống." Trầm mặc một chút, Trương Tử Vũ nói ra.

"Ừ, như thế không thành vấn đề, ta sau đó biết đưa cho người." Vương Tử Minh nói ra.

Reng reng reng reng, Tử Viện điện thoại di động đột nhiên vang lên khi, Tử Viện nhận điện thoại, tăng hắng vài tiếng, sau đó lộ ra có chút giật mình biểu tình.

"Làm sao vậy?" Tử Viện sau khi để điện thoại xuống Trương Tử Vũ bèn hỏi.

"Chủ tịch tập đoàn KASA muốn tìm người." Tử Viện có chút nghi ngờ nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

chương 255: hiện trường hội nghị (hạ)

"Chủ tịch tập đoàn KASA? Trình Hiểu Hàm sao?" Trương Tử Vũ có chút buồn bực, hần duy nhất biết tập đoàn KASA người chính là Trình Hiểu Hàm, đối với chủ tịch tập đoàn KASA Trương Tử Vũ là một chút cũng không biết, lẽ nào Trình Hiểu Hàm chính là chủ tịch tập đoàn KASA? Trương Tử Vũ trong lúc nhất thời có chút tư duy hỗn loạn.

"Vị tiểu thư này, ta nghĩ đại khái là xảy ra điều gì sai lầm, chính là ngay cả Phong tổng cũng không có và chủ tịch tập đoàn KASA nói riêng nói chuyện, ngài Trương làm sao có thể có loại đãi ngộ này đâu?" Một bên Vương Tử Minh cũng cười một cái nói, chủ tịch tập đoàn KASA muốn một mình tìm Trương Tử Vũ? Đùa gì thế? Dù cho Trương Tử Vũ hiện tại giới bên ngoài truyền vô cùng kì diệu, thế nhưng cũng không đến mức đến rồi để cho chủ tịch tập đoàn KASA một mình tìm hần mức.

"Cái gì Trình Hiểu Hàm, đầu óc người trong cũng chỉ có Trình Hiểu Hàm? Là chủ tịch tập đoàn KASA Trình Uy ngài, người vội vàng cho hần trở về một chiếc điện thoại đi, đây số tại đây." Tử Viện có chút khí không đánh vừa ra tới nói, sau đó ném cho Trương Tử Vũ một trên mặt tờ giấy viết một chuỗi dãy số, Trương Tử Vũ nhận lấy sau đó nhìn thoáng qua dãy số, ở nhìn thoáng qua sắc mặt không tốt lắm Tử Viện, vội vàng tạm thời bỏ đi, chuẩn bị tìm một chỗ yên tĩnh gọi điện thoại.

"Chủ tịch tập đoàn KASA thực sự gọi điện thoại cho hần? Người xác định?" Vương Tử Minh vẫn còn có chút không quá tin tưởng, như thế nào đi nữa nhớ cũng có chút không quá thực tế cảm giác, chủ yếu nhất là Vương Tử Minh trong lòng cực kỳ không cân bằng, loại đãi ngộ này không biết còn cao hơn tự mình gấp bao nhiêu lần, một loại ghen tỵ cảm giác từ Vương Tử Minh trong lòng lan tràn ra.

"Ta nghe điện thoại ta lừa gạt người làm gì thế? Hơn nữa chuyện này dường như không liên quan gì đến người đi? Được rồi, Trình Uy ngài nói hần gọi điện thoại chuyện này không phải đối ngoại người ta nói, ta nếu đã nói cho người biết, làm phiền người cũng không cần lại và những người khác nhắc tới, không phải nếu như xuất hiện cái gì những vấn đề khác, để cho tập đoàn KASA đối với Phong Đằng có cái gì cái nhìn, vậy người trốn không thoát can hệ." Tử Viện có chút cảnh cáo ý tứ hàm xúc nói, bất quá xen vào thân phận của Vương Tử Minh, Tử Viện giọng của vẫn tương đối tôn kính.

"Cái này là hiển nhiên, nếu là Trình Uy ngài yêu cầu, như vậy ta tự nhiên sẽ lấy đại cục làm trọng." Vương Tử Minh có chút miễn cưỡng cười một cái nói, nếu Tử Viện đã nói như vậy, như vậy chuyện này phải là thật, Vương Tử Minh trong lòng rất không là tư vị, hần Trương Tử Vũ dựa vào cái gì cứ như vậy hưởng thụ thiên thời địa lợi nhân hoà đâu? Chẳng lẽ là Phong tổng luôn luôn che chở hần? Không có khả năng, Phong tổng không phải người như vậy, không phải bởi vì người quan hệ câu hỏi khiến người ta lớn như vậy quyền lực, như vậy còn dư lại giải thích cũng chỉ có một cái, nhất định là Trương Tử Vũ làm loại quý kẻ gì nề hoặc Phong tổng, trách không được Chung Bá để cho ta nhìn Trương Tử Vũ mỗi tiếng nói cử động, phương diện này quả nhiên có kỳ hoặc, hừ, Trương Tử Vũ, người chờ, xem ta không lột xuống người tăng gia nguy trạng da, đem người nhỏ thủ đoạn rõ ràng khắp thiên hạ!

Trương Tử Vũ đi tới một quý khách phòng, khóa trái cửa, đem ra điện thoại của mình, chuẩn bị dựa theo Tử Viện cho mã số của hần thông qua đi.

Hần không rõ, vì sao chủ tịch tập đoàn KASA sẽ tìm tới bản thân, như thế nào đi nữa nhớ cũng là phải tìm Kiều Phong mới đúng.

Chuyện này, còn muốn từ hôm qua Trương Tử Vũ mới vừa vừa ly khai Trình Hiểu Hàm nơi ở sau đó nói lên.

Ở đem hết tư liệu sau đó, Trình Hiểu Hàm chủ động yêu cầu tự mình đưa Trương Tử Vũ trở về Phong phủ, bắt quá được Trương Tử Vũ luôn mãi chối từ, rơi vào đường cùng không thể làm gì khác hơn là bỏ qua đưa Trương Tử Vũ ý niệm trong đầu, ngay Trương Tử Vũ mới vừa mới vừa sau khi rời khỏi không bao lâu, Trình Hiểu Hàm điện thoại di động liền vang lên. Lúc đầu Trình Hiểu Hàm còn tưởng rằng là Trương Tử Vũ cho hắn gọi điện thoại, vội vàng chạy tới nhận, nhưng mà vừa nhìn thấy điện báo biểu hiện dãy số sau đó, Trình Hiểu Hàm liền ngầy ngẩn cả người, cứ như vậy nhìn chăm chăm điện thoại, chậm chạp không dám ấn nút tiếp nghe kiện, đơn giản là biểu hiện trên màn ảnh dãy số ghi chú là "Cha".

Có thể là bởi vì thời gian dài không ai nghe, điện thoại ở vang lên một lúc sau sẽ không lại vang lên, trong phòng lại khôi phục yên lặng, lúc này Trình Hiểu Hàm mới tỉnh hồn lại, trong lòng bắt đầu bối rối.

"Làm sao bây giờ thế nào lúc này điện thoại tới ta còn tưởng rằng trước hắn chưa có tới điện thoại là ngầm đồng ý ta đâu làm sao bây giờ ta nên nói như thế nào." Trình Hiểu Hàm có chút nóng nảy lẩm bẩm nói.

Đình linh linh, chuông điện thoại lại bắt đầu vang lên, dọa Trình Hiểu Hàm giật mình, hay là cha, lúc này đây nàng cũng không thể nếu không tiếp điện thoại, nói cách khác, nói vậy cha nhất định sẽ càng thêm tức giận. Làm một hít sâu sau đó, Trình Hiểu Hàm cuối cùng lấy dũng khí nhận nghe điện thoại.

"Này ba ta vừa mới ở thu thập phòng chưa kịp nghe điện thoại." Trình Hiểu Hàm nhận điện thoại đến trước giải thích.

"Bộ người một Phong nha đầu, đi Long Thành chỉ biết điên chơi, bản thân chạy Tù đi ở? Thế nào? Ngay cả anh người đều bắt kẻ?" Trình Uy ở trong điện thoại có chút đùa giỡn nói ra, ngược lại không có giống Trình Hiểu Hàm tưởng tượng như vậy bắt đầu liền đồ ập xuống mắng một trận.

"A ca ở bên kia có trong công ty người chiếu cố đâu ta lại không giúp được gì cho nên liền ra ở a, ngài cũng biết bên này phóng viên rất nhiều, bản thân ở không người biết a." Trình Hiểu Hàm thở phào nhẹ nhõm giải thích, xem cha gọi điện thoại tới dường như không hỏi bản thân về chuyện hội nghị, lẽ nào cha còn không biết phải không? Thế này cũng tốt, có thể chậm một sẽ biết liền chậm một hồi đi, tức khắc trong lòng tâm tình khẩn trương hóa giải không ít.

"Người ngược lại thật biết tìm cho mình lý do, đến Long Thành nhiều ngày như vậy cũng không biết chủ động cho ta gọi điện thoại, liền cố bản thân chơi đúng không?" Trình Uy ở điện thoại vậy ngay nói ra, bắt quá trong giọng nói không có trách cứ.

"Ồi chào, ba, ta đây không phải là mang theo nhiệm vụ tới sao? Cho nên tương đối bận rộn a, hai ngày này ứng phó phóng viên gì gì đó, ta chuẩn bị cho ngài gọi điện thoại, kết quả ngài trước đánh tới a." Thấy cha cũng không có nói với tự mình về ban tổ chức câu hỏi, Trình Hiểu Hàm cũng buông lỏng xuống, bắt đầu và cha đùa giỡn mứa mép khua môi.

"Người là rất bận rộn, vội vàng và người tiểu nam bằng hữu hẹn hò đi?" Trình Uy đột nhiên trêu ghẹo nói.

"A? Cái gì a? Cái gì tiểu nam bằng hữu a, ba, ngài nói cái gì đó hắn không phải bạn trai ta a." Không nghĩ tới cha của mình biết tự nhủ những lời này, lập tức Trình Hiểu Hàm về mặt cũng thiếu máu, thanh âm cũng yếu đi không ít.

"Phải không? Ta thấy hai người trên ti vi phỏng vấn, người ở bên cạnh ta cũng không có ở bên cạnh hắn có vẻ như vậy khôn ngoan, xem ra ta thật tốt dường như người kia học một ít là thế nào đem nữ nhi của ta quản tốt như vậy." Trình Uy vừa cười vừa nói, xem như chủ tịch tập đoàn KASA, hắn làm sao có thể không chú ý đến nữ nhi mình tin tức đâu, cho nên ở báo cáo tin tức trước tiên, Trình Uy cũng đã biết, hơn nữa đã đem Trương Tử Vũ điều tra rõ ràng, bắt quá Trình Uy sưu tập đến Trương Tử Vũ tư liệu cũng rất ít, hơn nữa cũng không có nhận chạm được Trương Tử Vũ chân thật nhất tư liệu, gần như cũng là Phong Đằng bản thân một tay ngụy tạo nên.

"Nào có ba, ngài đừng nói càn được chưa, vậy cũng là các ký giả bắt quá tin tức, tại sao có thể là thực sự." Trình Hiểu Hàm đỏ mặt nói ra, bắt quá trong lòng nhưng có chút nhỏ ngọt ngào.

"Ta đương nhiên biết truyền thông đích thực thực tính chất, ý của ta là nói, ngay cả ban tổ chức chủ tịch quyền lực cũng dám vì tên tiểu tử kia vận dụng, nếu như ta con gái không hề động tâm tình nói, vậy là bởi vì cái gì a?" Trình Uy đột nhiên nói ra.

Sau đó, trong điện thoại xuất hiện đáng kể yên lặng, Trình Hiểu Hàm đột nhiên ngậm miệng, Trình Uy cũng không dừng ở phía sau tiếp tục nói cái gì đó.

Trình Hiểu Hàm tâm tình vừa mới bình tĩnh trở lại, lập tức lại trở nên hoảng loạn không gì sánh được, hoá ra cha đã sớm biết, chỉ là không có ở ngay từ đầu vạch trần bản thân mà thôi, bản thân còn ngây ngốc cho là hắn còn không biết đâu, bây giờ nên làm gì đâu, thế nào trả lời đâu? Trình Hiểu Hàm hiện tại hoàn toàn không biết nên nói những gì, há miệng cũng bất chấp không ra mấy chữ.

"Ta ta." Trình Hiểu Hàm cắn bản không có biện pháp nói ra một câu rất đầy đủ.

"Thế nào? Bình thường luôn luôn nhanh nhẹn miệng người bây giờ cũng không có biện pháp giải thích cho ta giải thích nguyên nhân sao?" Trình Uy cười cười bèn hỏi.

"Ba, ngài không phải nói cho ta biết sao, nói nhiệm vụ của chúng ta chính là tìm được một yên tâm người, để cho hắn đến lãnh đạo một tổ chức sao? Hiện tại ta tìm được một rất người thích hợp, ta chỉ là dựa theo ngài nói, dùng quyền lực này đi trợ giúp một cái hắn mà thôi." Trình Hiểu Hàm bình phục một cái tâm tình giải thích, nàng biết lý do này rất gượng ép, bắt quá đây cũng là duy nhất một nàng có thể quang minh chính đại cho rằng lý do viện cớ.

"Cho nên, người nghĩ Trương Tử Vũ chính là cái tên rất người thích hợp phải không?" Trình Uy sau khi nghe xong bèn hỏi.

"Đúng vậy, ta nghĩ hần rất thích hợp, đầu tiên hần xuất thân Phong Đằng, Phong Đằng xem như Long Thành một và Hoa Đằng tương xứng tập đoàn, cũng là được hưởng danh dự, thứ nhì, cá nhân của hần năng lực không có chọn, mấy ngày nay biểu hiện nói vậy ngài cũng nhìn rồi, Trương Tử Vũ đã cho toàn bộ Long Thành mọi người để lại ấn tượng khắc sâu, vậy cũng cụ bị nhất định năng lực thuyết phục, cho nên ta nghĩ hiện tại hần là thí sinh tốt nhất, mà lần này đại hội lại là một cơ hội, ta chính là như vậy nhớ, mới sẽ chọn hần." Trình Hiểu Hàm nói lên Trương Tử Vũ đến, là có thể lập tức nói ra rất nhiều đề tài của, cho nên nói một hơi một lớn đoạn lời nói.

"Trương Tử Vũ tư liệu ta cũng xem qua, ta đối với Phong Đằng cũng có qua không ít thời gian hiểu rõ, lời của người nói ta cũng trên cơ bản tán thành, bất quá, con gái, đừng nói cho ta người chỉ là bởi vì những thứ này mới giúp giúp hần, nếu như ta ngay cả điểm ấy cũng không nhìn ra được nói, vậy ta trắng khi người ba đã nhiều năm như vậy, Trương Tử Vũ là một người tốt chọn, thế nhưng cũng chỉ là không sai mà thôi, cũng không phải người được chọn duy nhất, người ở đây biết trong tay quyền lực cần dùng cần thận dưới điều kiện, còn thế này nghĩa vô phần cố, chỉ có thể nói trong lòng người có hần." Trình Uy thở dài nói ra, hần sao biết không biết mình nữ nhi nhỏ mọn đâu? Cha giống nhau đều rất bối rối nữ nhi.

"Ba, ngài không tức giận?" Trình Hiểu Hàm thử dò xét bên hỏi, hiện tại cha đã cùng nàng làm rõ tự mình biết Trình Hiểu Hàm những chuyện kia, nhưng lại là thật bất ngờ cũng không có và Trình Hiểu Hàm phát hỏa, đây là Trình Hiểu Hàm lần đầu tiên phạm sai lầm sau đó không có được Trình Uy mát mẻ tình huống, cho nên có chút kỳ quái.

"Tức giận? Ta đương nhiên tức giận, thế nhưng sự tình đã xảy ra có thể có biện pháp nào đâu? Trương Tử Vũ cũng coi như có thể, ta còn cần lại tiếp tục tìm hiểu một chút xem, người a, liên chưa bao giờ cho ta bớt lo, ta đem người an bài ở ban tổ chức bên trong là rèn đúc người, không phải cho người cho ta gây phiền toái, hiện tại những lão gia hỏa kia đều ở đây không biết làm những gì chuyện người không thấy được, người vẫn còn có chút lỗ mãng, ai, không biết biết dẫn phát dạng gì sự tình a." Trình Uy có chút rất sát phải không thép nói, thế nhưng loại chuyện này, cũng không thể một mặt quái Trình Hiểu Hàm, cho nên Trình Uy cũng không có phát hỏa.

"Ba ngài đừng giận ta." Tuy rằng Trình Hiểu Hàm được cha mắng một trận, thế nhưng đây là nhiều năm như vậy cha đối với thái độ mình tốt nhất một lần, bị chửi vài câu Trình Hiểu Hàm cũng nhận.

"Được rồi, Trương Tử Vũ điện thoại người phải có đi? Cho ta, ta đi một mình và hần nói chuyện." Trình Uy nói ra.

"A? Ba không cần đi ngài muốn cùng hần nói cái gì a?" Trình Hiểu Hàm có chút cảnh giác bên hỏi.

"Người a, ngay cả ba người người đều lo lắng? Ta chỉ là cùng hần nói chuyện tổ chức liên minh câu hỏi." Trình Uy biết mình con gái trong lòng rất cuộc đang suy nghĩ gì, không vui nói.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 256: Bất ngờ ngoài ý muốn nhất (thượng)

"Này, xin chào, ta là Trương Tử Vũ." Gọi xong dây số sau đó không vang lên vài tiếng, đối phương thì nhận nghe điện thoại, Trương Tử Vũ không dám chậm trễ, vội vàng lễ phép nói ra.

"Ha ha, người trả lời điện thoại trở về còn thật mau, biết ta là ai đi?" Điện thoại bên kia một nghe thật hòa ái giọng nam vừa cười vừa nói, thanh âm này Trương Tử Vũ trước đây chưa từng có nghe qua, bất quá vừa nghe đã cảm thấy rất thoải mái.

"Tập đoàn KASA chủ tịch Trình đi? Ta biết ngài cũng là cha của tiểu thư Trình, nghe tiếng đã lâu Trình tổng đại danh, không nghĩ tới hôm nay có thể thế này vinh hạnh để cho ngài tự mình gọi điện thoại cho ta, quả thật có chút được nhiều người yêu thương vừa mừng lại vừa lo." Trương Tử Vũ rất khiêm tốn nói ra, hơn nữa tỏ ý ra rất tôn kính kiểu mẫu, đối với Trình Uy nhiệm vụ như vậy, Trương Tử Vũ cũng không dám đùa giỡn cái gì nhỏ mọn.

"Biết ta hiện tại tự mình gọi điện thoại cho người, là bởi vì chuyện gì sao?" Nhìn thấy Trương Tử Vũ biết thân phận của hần, Trình Uy thật không có thật bất ngờ, chẳng qua là hỏi Trương Tử Vũ một vấn đề khác.

"Cái này, ta quả thực không biết, còn hy vọng ngài nói cho ta biết." Trương Tử Vũ chân chờ một chút, cho ra một không xác định trả lời thuyết phục, Trương Tử Vũ bản thân đối với Trình Uy chủ động gọi điện thoại qua đây đúng là hết sức tò mò, lẽ nào là bởi vì mình và nữ nhi của hần trực tiếp vậy những chuyện xấu? Hay là bởi vì những chuyện khác? Chẳng lẽ là Trình Hiểu Hàm mấy ngày hôm trước cùng mình nói liên mình chuyện tình sao? Trương Tử Vũ có chút đắn đo bất định, trong lúc nhất thời không biết thế nào trả lời, cho nên không thể làm gì khác hơn là làm bộ không biết, chờ Trình Uy mở miệng trước.

"Giống người người thông minh như vậy, loại chuyện này dĩ nhiên cũng sẽ không biết sao? Ta còn tưởng rằng người đã sớm biết ta sẽ gọi điện thoại cho

ngươi đâu." Trình Uy cười một cái nói, tựa hồ có chút không quá tin tưởng Trương Tử Vũ nói.

"Sao biết, ta còn chưa bao giờ nghĩ tới ngài sẽ đích thân gọi điện thoại cho ta đâu." Trương Tử Vũ cười lạnh nói.

"Đờm, đề lời nói với người xa lạ hoặc ít nói đi, mặc kệ ngươi là hiểu biết chính xác nói hay là giả biết, chúng ta đều tốt nhất chăm chú một chút, ta gọi điện thoại đến không phải cùng ngươi nói xấu, nếu con gái của ta lựa chọn ngươi xem như tổ chức liên minh khởi xướng người, nghĩ như vậy nhất định tất cả mọi chuyện nàng cũng nói cho ngươi biết, trong lòng ngươi cũng có thể thân thể to lớn biết chuyện này nên làm cái gì bây giờ, chuyện này hết sức trọng yếu, ngoài trình độ trọng yếu chút nào không thua gì ngươi bây giờ trải qua mọi chuyện, hơn nữa tuyệt đối không thể ra sai lầm, một khi xảy ra chuyện không may, như vậy là không có bất kỳ biện pháp nào bù đắp lại, mà trách nhiệm này, đến lúc đó cũng muốn từ ngươi tới tất cả gánh chịu." Trình Uy rất nghiêm túc nói, đem những chuyện này hậu quả tất cả nói cho Trương Tử Vũ.

"Ta có thể từ chối sao? Hiển nhiên chuyện này đối với ta không có chỗ tốt gì, thế nhưng một khi đi công tác sai ta còn muốn làm người chết thế." Trương Tử Vũ cười cười bên hời, loại chuyện này tuyệt đối là cật lực không được cảm ơn chuyện tình, nếu có cơ hội lựa chọn cự tuyệt, như vậy Trương Tử Vũ biết không chút do dự tuyển chọn.

"Chính ngươi kỳ thực trong lòng rất rõ ràng, ngươi đã biết nhiều chuyện như vậy, hơn nữa cũng đã dính dáng nhiều người như vậy, như vậy ngươi thì nhất định phải biết chuyện này không phải ngươi không xong có thể, đồng dạng, ta cũng có thể nói cho ngươi biết một việc, nếu như ngươi không thúc đẩy cái này liên minh, như vậy vô luận là Hoa Đăng hoặc Phong Đăng, nói vậy cũng sẽ không may mắn tránh khỏi, bất quá nói vậy người Hoa Đăng so với người của Phong Đăng ở phương diện này biết linh hoạt hơn một số, một khi Hoa Đăng đi qua điều kiện gì, cùng bọn họ trong đó một số người đạt thành hiệp nghị lời nói, như vậy Phong Đăng thì tuyệt đối sẽ không có một chút xíu sức phản kháng, hơn nữa với Phong Đăng và tập đoàn KASA bên ngoài quan hệ, ngươi nghĩ bọn họ có thể sẽ bỏ qua các ngươi Phong Đăng sao?" Trình Uy cùng Trương Tử Vũ phân tích nói ra.

"Đã như vậy, nghĩ như vậy nhất định Trình tổng thừa nhận có biện pháp nào giúp ta đi? Nếu ta và ngài cũng là ở cùng trên một cái thuyền, như vậy ta vừa ra sự tình liên lụy đến người cũng quá nhiều." Trương Tử Vũ sau khi suy nghĩ một chút nói ra, Trình Uy và mình nói nhiều như vậy, cũng là ở tự nói với mình nếu như thất bại biết ra sao, như vậy nếu Trình Uy còn có thể giọng nói nhẹ nhàng như vậy, nói rõ hẳn nhất định là có biện pháp nào, chỉ cần có biện pháp, như vậy tất cả thì đều tốt lắm.

"Ha ha, biện pháp không phải là không có, ta đã nói qua, lần này phong hội chính là một lần cơ hội tốt nhất, vậy mấy đại tập đoàn mấy năm này ta cũng âm thầm điều tra rất nhiều, bọn họ tuy rằng thực lực hùng hậu, nội tình xa không phải vậy những tập đoàn nhỏ nhỏ công ty có thể so sánh với, nhưng là vẫn xa xa không đến được cái loại này không chỗ nào bản khoản mức, chính là bởi vì bọn họ dự định tầm ăn lên mất Long Thành tập đoàn, càng là nói rõ bọn họ hiện tại ở trong tay kiếp mã vẫn chưa đủ. Cho nên, ngươi bây giờ cần phải làm là ngăn cản bọn họ, đầu tiên, ngươi muốn với Phong Đăng danh nghĩa, đưa ra một báo cáo, để cho Phong Đăng tập đoàn tổ thành một liên minh, ở trong liên minh thực hiện chung phát triển, dây xích thức kè cả chờ ưu đãi chính sách, đến lúc đó nói vậy rất nhiều đã bị Hoa Đăng lấn ép tập đoàn đều sẽ đồng ý, ta nghĩ ta nhà đầu kia thừa nhận đem tư liệu đều cho ngươi đi? Những tư liệu kia bên trong có rất nhiều về Long Thành hiện nay gần như toàn bộ tập đoàn tư liệu, phải có có thể cho ngươi lợi dụng gì đó. Nhớ kỹ, đầu tiên muốn cho Hoa Đăng tham dự vào cái tổ chức này đến, thế này thì tạm thời ngăn cách ban tổ chức muốn cùng Long Thành trong đó tập đoàn cơ hội hợp tác, thứ nhì, nhất định phải nghĩ biện pháp để cho Hoa Đăng triệt để mất đi chủ đạo quyền, thế này ban tổ chức cũng chỉ hảo bỏ đi Hoa Đăng, thế nhưng Phong Đăng lại là và chúng ta tập đoàn KASA chặt chẽ hợp tác, bọn họ cũng vô pháp ra tay, thế này thứ nhất, lần này phong hội đối với bọn họ mà nói thì không vớt được bất kỳ chỗ tốt nào, thế nhưng tại hạ một lần phong hội hoặc là những phương diện khác, thừa nhận không có biện pháp ngăn cản bọn họ, thế nhưng có thể làm lỡ một ít thời gian sẽ trở ngại một số, chờ Long Thành cái này liên minh có thể đứng ở toàn bộ quốc tế trên có nói chuyện địa vị thời điểm, thì có tan rã năng lực của bọn họ." Trình Uy đem mình thời gian dài như vậy tới nay phân tích, cùng với lợi dụng phong hội mà áp chế ban tổ chức kế hoạch cùng nhau nói cho Trương Tử Vũ.

"Ừ, ta đây đại khái rõ ràng, thế nhưng ta nghĩ đem Hoa Đăng hấp thu vào liên minh, có lợi có hại, hơn nữa, Hoa Đăng bản thân có nguyện ý hay không tiến vào chiếm giữ liên minh hoặc một không biết bao nhiêu, rất có thể ban tổ chức những người đó đã tìm lên Hoa Đăng cũng nói không chừng." Trương Tử Vũ suy tư về nói ra, lớn nhất ảnh hưởng hay là đang Hoa Đăng cái điểm này, những thứ khác cũng không phải đủ gây cho sợ hãi.

"Cái này trước nhìn như vậy đi, Hoa Đăng chủ tịch Trịnh Hoa Long đã rất lâu không có xuất hiện, chính là ngay cả ta cũng không biết xảy ra vấn đề gì, Trịnh Hoa Long người này mười điểm khó đối phó, ngay cả ta cũng cảm thấy có chút nan giải, nhớ ra ở phong hội tổ chức thời điểm hẳn đột nhiên xuất hiện, nói vậy biết sản sinh đặc biệt ảnh hưởng không tốt, ngươi cũng biết, hiện tại số đi rất nhiều tập đoàn hướng về Phong Đăng chen ép Hoa Đăng, đều là bởi vì Trịnh Hoa Long không có ở đây nguyên do, một khi Trịnh Hoa Long một lần nữa xuất hiện, như vậy những người này chắc chắn sẽ không thế này can rờ." Trình Uy có chút lo lắng nói, Trịnh Hoa Long là một rất lớn lượng biến đổi.

"Nếu như là Trịnh Hoa Long nói, như vậy Trình tổng đại khả không cần phải lo lắng, ta hướng ngài cam đoan, Trịnh Hoa Long tuyệt đối sẽ không một vốn một lời lần đại hội tạo thành bất kỳ ảnh hưởng, hơn nữa cũng sẽ không xảy ra hiện tại lần này phong hội lên." Vừa nhìn thấy Trình Uy nói lớn nhất lượng biến đổi là Trịnh Hoa Long thời điểm, Trương Tử Vũ đột nhiên nhẹ nói lòng, sau đó cười đối với Trình Uy bảo đảm nói.

"Người thanh niên có tự tin là tốt, thế nhưng một khi tự phụ nói, ta sẽ không quá tán thưởng, ngươi thật sự có loại con nghé mới sanh không sợ cọp hổ phẩm chất, thế nhưng đây không phải là trò đùa, ta hy vọng ngươi có thể chăm chú đối đãi." Trương Tử Vũ có thể tưởng tượng ra Trình Uy ở lúc nói lời này nhất định là cau mày nói, ngậm lại cũng là, Trình Uy thế này một lão thành người nói Trịnh Hoa Long nguy hiểm, thế nhưng Trịnh Hoa Long lại chút nào không coi hấn là hồi sự, đối thành ai cũng sẽ có một số không vui.

"Trình tổng, như vậy đi, chuyện này, ta chỉ nói với ngài, coi như là đối với ngài tín nhiệm ta một chút báo đáp, chuyện này, chỉ có ngươi ta biết, Trịnh Hoa Long đã chết, chẳng qua là người Hoa Đăng còn không biết mà thôi, cho nên ta mới nói đại khả không cần phải lo lắng." Trương Tử Vũ quyết định bất thường Trình Uy giấu diếm chuyện này, hiện tại nói như thế nào, Trình Uy cũng là hẳn một rất trọng yếu hơn nữa rất yên tâm mình hữu, chuyện như vậy nói cho Trình Uy cũng không sao, đồng thời, coi như là bán Trình Uy một cái nhân tình.

"Ngươi nói cái gì? ! Trịnh Hoa Long chết? Làm sao ngươi biết? Ngươi xác định?" Trình Uy kinh hô, liền tiếp bốn người hỏi câu, đầy đủ nói rõ Trình Uy không được tin tưởng. Tập đoàn KASA mạng lưới tình báo, không biết nếu so với Phong Đăng và Hoa Đăng cao gấp bao nhiêu lần, ngay cả bọn họ đều

là không có thấy rõ đến tin tức, hơn nữa còn là thế này tin tức trọng yếu, căn cứ Trương Tử Vũ thế này một trẻ tuổi như vậy hơn nữa để tế còn chưa hiểu người đến nói cho hẳn biết, hẳn hơn phân nửa là sẽ không tin tưởng.

"Tuyệt đối là thực sự, không có sai, cho nên mời Trình tổng cứ yên tâm đi." Trương Tử Vũ rất xác định nói ra, người chính là hẳn thân thủ giải quyết, làm sao có thể giả bộ đâu? Đương nhiên chuyện này là không thể nói cho Trình Uy.

"Người có chứng cứ gì muốn nói như vậy? Loại chuyện này cũng không thể hay nói giỡn, cũng không thể đánh bạc, đang không có chân chính bắt được thuyết phục tính chất chứng cứ trước đây, ta là không có khả năng tin tưởng." Trình Uy rất cẩn thận nói ra.

"Trình tổng, ta nói, chuyện này thì là thật, ngài cũng biết Phong tổng và Trịnh Hoa Long trong lúc đó ân oán, chuyện này tự nhiên là Phong tổng an bài, không phải ngài nghĩ, gần nhất xảy ra nhiều như vậy chuyện, Trịnh Hoa Long vì sao không ra mặt? Hoa Đăng đều nhanh muốn phá hủy, lẽ nào còn có chuyện gì so với cái này còn quan trọng?" Trương Tử Vũ mười điểm mặt mờ nói ra.

"Ừ nếu như nói như vậy, cũng có đạo lý, chuyện này tạm thời không được thảo luận, ta ngày hôm nay gọi điện thoại cho người, chính chính là nhớ nhắc nhở một chút người, nếu như người có thể giúp đỡ chúng ta làm tốt mọi chuyện nói, như vậy điều kiện gì đều không là vấn đề, coi là ta Trình Uy thiếu một mình người tình, phải biết rằng, không có mấy người có thể cho ta làm được thế này. Chính người tự giải quyết cho tốt đi, có chuyện gì có thể liên hệ ta, bất quá không nên quá nhiều lần." Trình Uy trầm tư nửa khắc nói ra.

"Yên tâm đi, ta sẽ tận lực đi làm, ngài yên tâm." Có Trình Uy cái hứa hẹn này, Trương Tử Vũ trong lòng đột nhiên tâm tình đã khá nhiều, Trình Uy một cái nhân tình, nhân tình này có thể giúp Trương Tử Vũ rất nhiều rất nhiều, có thể làm Trương Tử Vũ sau cùng ô dù.

"Ừ, vậy là tốt rồi, thay ta chiếu cố tốt con gái của ta, đừng phụ lòng nặng." Một câu cuối cùng, Trình Uy nói như vậy.

"Trình tổng, ngài làm, ta và ngài con gái, không phải như vậy quan hệ." Trương Tử Vũ giải thích, hẳn không hy vọng Trình Uy sự hiểu lầm thứ gì.

"Được rồi, hai người các người, ta nha đầu kia da mặt như vậy mỏng đều thừa nhận, người còn nói cái gì? Tuy rằng tư chất người không sai, thế nhưng ta còn chưa có đồng ý hai người các người, chẳng qua là tạm thời nhờ người giúp ta chiếu cố một chút mà thôi." Trình Uy nói xong, thì cúp điện thoại.

Trương Tử Vũ nghe trong điện thoại tút tút tiếng, có chút bất đắc dĩ, xem ra nhất định là Trình Hiểu Hàm cho cha nàng gọi điện thoại nói gì đó, cũng may Trình Uy hiện tại đang không có đồng ý, không phải cái này việc vui thì lớn, hẳn không có thể như vậy thực sự nhớ cùng với Trình Hiểu Hàm, nhiều nhất chẳng qua là lợi dụng mà thôi, bất quá Trình Uy những lời này hoặc cho Trương Tử Vũ rất lớn gợi ý, Trương Tử Vũ đã ở trong đầu bắt đầu tính toán, hẳn hiện tại làm chuyện này, không phải là vì bất luận kẻ nào, mà là thuận túy vì chính hẳn, bởi vì chuyện này làm tốt, hẳn là có thể thu được bảo vệ tốt nhất tán, không cần đang lo lắng Phong Đăng che chở vấn đề, dù cho sau đó và Phong Đăng quan hệ cứng nhắc, mình cũng sẽ có đi nơi ấy.

Chỉ cần là vì mình mà việc làm, Trương Tử Vũ thì chưa từng có thất bại qua, lần này cũng giống vậy.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

chương 257: bất ngờ ngoài ý muốn nhất (trung)

"Trình tổng, thế này thực sự được chứ? Cứ như vậy yên tâm đem đại sự như vậy giao cho cái người hôi sữa vị làm đứa nhỏ?" Trình Uy cúp điện thoại sau đó, một bên một lão nhân có chút lo lắng nói.

"Ta đối với Phong Đăng cũng có qua giải, tuy rằng cảm giác cái này Phong Đăng thần thần bí bí, thế nhưng ít nhất phải so với Hoa Đăng dựa vào rất nhiều, cái này Trương Tử Vũ coi như là trẻ tuổi trong đó rất có tài hoa một, ta nghĩ đem chuyện này giao cho hẳn thử một lần, cũng không phải là không thể." Trình Uy nói ra, hẳn sở dĩ tương đối yên tâm Trương Tử Vũ, là bởi vì đối với Trương Tử Vũ và Phong Đăng có lý giải nhất định mới có thể làm như vậy. Trình Uy không phải không có suy nghĩ qua Phong Đăng, chỉ là bởi vì đối với Phong phủ luôn cảm thấy có chút lạ quái, mới không có rất sớm giống như Phong Đăng bắt được liên lạc, hiện tại Trương Tử Vũ xuất hiện để cho Trình Uy lại bắt đầu một lần nữa lo lắng Phong Đăng có khả năng.

"Chính là đây không phải là ngài phong cách a, ngài trước đây nhưng cho tới bây giờ sẽ không để cho để tế không rõ người làm ngài minh hữu." Lão nhân nghi ngờ hỏi.

"Thời đại đang thay đổi a, nếu như ta cái này đồ cổ còn không biết thích đương biến thông lời nói, làm sao có thể theo kịp thời đại tiết tấu đâu?" Trình Uy cười một cái nói, hẳn đây cũng là bất đắc dĩ a, nếu như còn dùng vậy những cổ xưa tư duy đi giải quyết không ngừng chuyển biến xấu vấn đề, và tự tìm đường chết có cái gì khác nhau đâu?

"Hy vọng ngài đúng đi? Vậy kế tiếp còn có gì cần ta làm sao?" Lão nhân gật đầu, sau đó bèn hỏi.

"Giúp ta nhận Phong Đăng Kiều Phong điện thoại của đi, nếu và Trương Tử Vũ đều đã nói, cũng có thể và hẳn cái này Phong Đăng chủ nhà người nói một chút, dù sao chuyện này nói cho cùng vẫn là phải liên lụy đến Phong Đăng." Trình Uy sau khi suy nghĩ một chút nói ra, dù sao Trương Tử Vũ đại biểu là cá nhân của hắn, không thể nào là toàn bộ Phong Đăng, cho nên bây giờ còn là phải cùng Kiều Phong nói một chút.

"Tốt, ta đây đi chuẩn bị ngay, ngài sau đó chỉ chờ lát." Lão nhân gật đầu, tiếp nữa chuẩn bị đi.

Trương Tử Vũ nói chuyện điện thoại xong sau đó, ở quý khách gian dậm ngồi trầm tư vừa mới Trình Uy nói những lời này, hiện tại thế cục đã rất sáng suốt, thế nhưng mấu chốt là thế nào đi làm, đem vậy những kế hoạch tất cả biến thành sự thật, chuyện này Trương Tử Vũ trước đây còn chưa từng có đi thử qua, muốn cùng nhiều như vậy bất đồng tập đoàn giao tiếp, lần này cần dẫn dắt người cũng không giống Trịnh Bản như vậy người trẻ tuổi, những người này cũng là ngàn vạn người lan truyền ra, cái nào không phải lão du điều, theo trong vạn người mở một đường máu nhân vật, những người này và Trịnh Bản nói vậy đơn giản là cách biệt một trời, Trương Tử Vũ trong lòng không có để mình có thể hay không thuyết phục bọn họ, chắc chắn nội tâm bọn họ, cho dù có Trình Hiểu Hàm cho hắn những tư liệu kia, muốn thực sự làm được để cho tất cả tập đoàn tạm thời bỏ đi bản thân lợi ích biến thành một liên minh, loại này trắc trở có thể nghĩ, thế nhưng Trương Tử Vũ phải làm được, ở nơi này dạng rầu rĩ trong đó, Trương Tử Vũ triệt để lâm vào hoang mang.

Từ Viện và Vương Tử Minh ở bên ngoài chờ lâu ngày, cũng không thấy Trương Tử Vũ từ bên trong ra, không cảm thấy có chút nóng nảy, Từ Viện hoàn hảo, tương đối Trình Uy người như vậy tìm Trương Tử Vũ, phỏng chừng nhất định là có chuyện trọng yếu gì, phỏng chừng nhất thì bán hội là nói không hết, thế nhưng Vương Tử Minh thì không giống nhau, Trương Tử Vũ chậm trở về một phút đồng hồ, Vương Tử Minh trong lòng sẽ càng thêm lo nghĩ, chủ tịch tập đoàn KASA rút cuộc tìm Trương Tử Vũ là trọng yếu bức nào chuyện tình a, dĩ nhiên nói lâu như vậy, lẽ nào hai người đều cái gì không thể cho ai biết bí mật sao? Ghê tởm, Trương Tử Vũ cái loại này tiêu nhân vật có lời gì có thể nói? Không được, không thể tiếp tục như vậy nữa, nhất định phải nhớ một biện pháp gì. Vương Tử Minh ở trong lòng lăm băm nói, cảm giác thì là một loại dày vò một dạng.

"Ha ha, ta đi trước toilet đi xem đi, nếu như tờ trước sanh ra lời nói, người để hắn nơi nơi nhìn kỹ một chút." Vương Tử Minh có chút ách nói với Từ Viện, ý bảo bản thân muốn đi toilet.

"Tốt, không thành vấn đề, ngài đi thôi, hắn trở về ta sẽ chuyển cáo hắn." Từ Viện không có nhiều suy nghĩ gì, đối với Vương Tử Minh gật đầu hồi đáp.

Vương Tử Minh quay người lại cũng không biết chạy đi nơi đâu, đến khi đến một không có người có thể thấy địa phương của hắn sau đó, Vương Tử Minh cũng lấy ra điện thoại di động, nhanh chóng thông qua một cái mã số.

"Nơi này là Phong phủ, xin hỏi có chuyện gì?" Trong điện thoại truyền đến Chung Bá thanh âm, cái này mở điện lời nói nguyên lai là gọi cho Phong phủ.

"Quản lý Chung, ta là Vương Tử Minh, ta hiện tại có chuyện rất trọng yếu muốn báo cáo." Vương Tử Minh có chút nóng nảy thanh âm theo trong điện thoại truyền ra.

"Vương Tử Minh? Có chuyện rất trọng yếu? Người chờ một chút, người trực tiếp và Phong tổng báo cáo đỡ hơn, Phong tổng ở tuyến thượng, ta đây thì xoay qua chỗ khác, người chờ một chút." Vừa nghe đến Vương Tử Minh phát hiện chuyện trọng yếu gì, Chung Bá không dám chậm trễ, vội vàng nối mạch điện cho Kiều Phong.

"Phong tổng, Vương Tử Minh vừa mới gọi điện thoại qua đây có chuyện trọng yếu báo cáo, cho ngài tiếp nhận đi?" Chung Bá bèn hỏi.

"Ừ, mau nhận lấy đi." Kiều Phong thả tay xuống trong sự tỉnh, cầm điện thoại lên nói ra.

"Này? Phong tổng phải không? Ta là Vương Tử Minh, ta hiện tại đang Phong Đăng tổng bộ hội nghị trung tâm ở đây, ngài giao cho ta làm chuyện tình ta luôn luôn đang chú ý, hiện tại giàu to rồi một số chuyện rất trọng yếu, cho nên muốn trước tiên báo cho biết ngài." Điện thoại vừa tiếp thông, Vương Tử Minh liền nhanh chóng báo cáo.

"Người khổ rồi, có chuyện gì cứ nói đi." Kiều Phong nói ra, đối với Vương Tử Minh nói chuyện trọng yếu, Kiều Phong cũng hết sức để bụng, hẳn muốn biết rốt cuộc là dạng gì chuyện tình, mới có thể để cho Vương Tử Minh đều gấp gấp như vậy, hẳn thấy Vương Tử Minh đứng rồi một mười điểm ổn trọng người, nhất định là xảy ra đại sự gì.

"Là như vậy, Phong tổng ngài hãy nghe ta nói, Trương Tử Vũ hôm nay tới Phong Đăng tổng bộ sau đó, ta dẫn hắn ở trong tổng bộ hơi xoay chuyển sau đó, liền trực tiếp đem hắn đưa hội nghị trung tâm, sau đó cùng hắn giới thiệu một chút tình huống hiện tại, ở về hội trường nhân số thời điểm, chúng ta xảy ra tranh chấp, bởi vì hội nghị trung tâm có thể chứa nạp người không nhiều lắm, thế nhưng Trương Tử Vũ không nên dựa theo kế hoạch nhân số đến an bài, là thừa nhận không đủ, thế là ta đề nghị cắt giảm nhân số, hoặc là giảm thiểu phóng viên, thế nhưng bị Trương Tử Vũ một mực phủ quyết, mà hắn mình bây giờ lại đem không ra biện pháp gì" nghe được Kiều Phong để cho mình báo cáo, Vương Tử Minh háng giọng một cái dự định từ đầu đem sự tình cận kề nói cho Kiều Phong nghe.

"Người lẽ nào riêng gọi điện thoại cho ta nói đúng là các người tranh chấp câu hỏi? Loại vấn đề này cũng gọi là chuyện lớn phải không? Ta đem chuyện này giao cho các người, ý nghĩa chính là tất cả câu hỏi đều muốn chính các người giải quyết, người đây là đang lãng phí thời giờ của ta." Vương Tử Minh là dài dòng sách một đồng lớn ở còn chưa có nói đến then chốt địa phương thời điểm đã bị Kiều Phong cắt đứt, giọng nói rõ ràng có chút tức giận, hẳn cho rằng Vương Tử Minh gọi điện thoại cho hắn chính là vì báo cáo vấn đề như vậy.

"Không không phải Phong tổng, ngài hãy nghe ta nói, chỉ là chúng ta ở tranh chấp thời điểm, Trương Tử Vũ mang tới tên bí thư kia điện thoại của đột nhiên vang lên, sau đó tiếp xong sau đó, tên bí thư kia nói với Trương Tử Vũ là chủ tịch tập đoàn KASA Trình Uy ngài đánh tới, để cho Trương Tử Vũ bồi thường một chiếc điện thoại, sau đó Trương Tử Vũ liền chạy tới trong phòng đi gọi điện thoại, đến bây giờ còn không có đánh hết, cái này đều đã trải qua hơn nửa canh giờ, tên bí thư kia còn dặn ta chuyện này nhất định phải bảo mật, ta đã cảm thấy sự tình không đúng lắm, lúc này mới nói cho ngài."

Vương Tử Minh không dám tiếp tục nói lời vô ích, vội vàng đem trọng điểm lấy ra nói ra.

"Bí thư? Người nói là Từ Viện? Tập đoàn KASA trước cho nàng gọi điện thoại? Tập đoàn KASA làm sao có thể sẽ có Từ Viện điện thoại của?" Quả nhiên, chuyện này lập tức đưa tới Kiều Phong coi trọng, thế là Kiều Phong vội vàng thì một số chi tiết câu hỏi bèn hỏi.

"Đường như chính là để cho làm Từ Viện, luôn luôn đi theo Trương Tử Vũ bên người, ta không rõ ràng lắm có phải hay không tên bí thư kia điện thoại của, bất quá sau đó Trương Tử Vũ đi gọi điện thoại thời điểm, không có dùng tên bí thư kia điện thoại của, có thể là Trương Tử Vũ đối ngoại đều lưu hẩn bí thư điện thoại của đi." Vương Tử Minh nhớ lại một cái sau đó nói ra.

"Thế này a, như vậy, người đối với chủ tịch tập đoàn KASA điện thoại nội dung biết một ít gì sao?" Kiều Phong tiếp tục bèn hỏi.

"Cái này cái này ta cũng không biết, ta chỉ biết là ai gọi điện thoại, đến nỗi điện thoại nội dung gì gì đó, bọn họ không có nói cho ta biết, ta cũng không có biện pháp nghe." Vương Tử Minh có chút lúng túng nói, chuyện này hẩn quả thực không rõ ràng lắm.

"Vậy người có thể nhất định là tập đoàn KASA gọi điện thoại tới sao?" Kiều Phong bèn hỏi, chuyện này tuy rằng rất khiếp sợ, thế nhưng tỉ mỉ suy nghĩ một chút Kiều Phong lại cảm thấy có chút kỳ hoặc, chủ tịch tập đoàn KASA làm sao có thể biết một mình đi tìm Trương Tử Vũ đâu? Như thế nào đi nữa nói nếu có cái gì và Phong Đăng chuyện, cũng có thể trước cùng hẩn liên hệ đi? Trương Tử Vũ trong lòng điểm máu chột nhiều, sẽ không phải là Trương Tử Vũ có ý thông đồng Từ Viện lừa gạt hẩn đi? Chẳng lẽ là vì kiểm tra bản thân? Kiều Phong trong lúc nhất thời sờ không rõ ràng lắm chuyện thật giả tính chất.

"Cái này, ta ngay từ đầu cũng rất hoài nghi, thế nhưng sau đó để phán đoán một cái hẩn không phải là, tên bí thư kia nói chuyện này thời điểm, Trương Tử Vũ biểu hiện cũng có chút khó có thể tin, biểu tình kia cũng không giống bản thân giả vờ, hơn nữa vừa mới cũng có thể nghe loáng thoáng gọi điện thoại thanh âm, đánh thời gian dài như vậy điện thoại của cũng không giống giả, cũng giống là có cái gì trọng yếu câu hỏi." Vương Tử Minh hồi đáp, hẩn vẫn còn hy vọng chuyện này là giả đâu, Trình Uy một mình cho Trương Tử Vũ gọi điện thoại chuyện này chính là hiện tại hẩn vẫn không thể buông được, thật sự là quá lệnh người ghen tỵ.

"Ta biết, người tiếp tục quan sát, chuyện này quả thực rất trọng yếu, Vương Tử Minh làm được lắm, tranh thủ có thể phát hiện hoặc là hỏi ra một sự tình, hỏi ra cái gì sau đó vội vàng liên hệ ta." Kiều Phong sau khi suy nghĩ một chút nói ra, sau đó chủ động bắt tuyến.

Sau khi để điện thoại xuống, Vương Tử Minh thở phào nhẹ nhõm, cười lạnh một tiếng.

"Hừ, còn muốn gạt Phong tổng? Người những quý kia trò không gạt được bất luận kẻ nào, ta cũng muốn nhìn người có thể làm ra manh mối gì?" Vương Tử Minh lạnh lùng nói, Từ Viện nói cho hẩn biết không được bên ngoài nói, như vậy Vương Tử Minh đã cảm thấy trong đó không thích hợp, nhất định phải đem chuyện này nói cho Phong tổng, nếu như Từ Viện biết, nhất định sẽ đè nén con giận.

Kiều Phong để điện thoại xuống, rơi vào trong trầm mặc, nếu như chuyện này là nói thật, như vậy thì muốn đáng giá chú ý, Trương Tử Vũ gần nhất và Trình Hiểu Hàm đi rất gần, mà chủ tịch tập đoàn KASA Trình Uy chính là phụ thân của Trình Hiểu Hàm, hiện tại hẩn một mình và Trương Tử Vũ trò chuyện, đập qua bản thân, rất có thể có thể nói rõ Trương Tử Vũ và tập đoàn KASA đang giở trò quỷ gì, rất có thể là đối với mình tạo thành uy hiếp, nếu quả như thật là như vậy lời nói, hẩn nhất định phải tổ chức chuyện như vậy phát sinh.

Đình linh linh, Kiều Phong trước mặt điện thoại lại vang lên, Kiều Phong một phen nhận.

"Này? Vương Tử Minh người lại có chuyện gì hồi báo?" Kiều Phong vội vàng hỏi.

"Phong tổng, là ta." Truyền đến Chung Bá thanh âm.

"Chung Bá a, chuyện gì?" Kiều Phong thở phào nhẹ nhõm, bản thân vẫn còn có chút quá khẩn trương, liền hỏi.

"Cái người tập đoàn chủ tịch Trình Uy gọi điện thoại cho ngài? Có muốn hay không nhận?" Chung Bá bèn hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Chung Cực Nghịch Tập Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.